DUKE
UNIVERSITY

LIBRARY

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN III

PARS I

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVIII

INSCRIPTIONES ATTICAE AETATIS ROMANAE

PARS I

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GVILELMVS DITTENBERGER

165583

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVIII

DUKE UNIVERSITY

105583

CORPVS

INSCRIPTIONVM ATTICARVM

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITVM

VOLVMINIS TERTII PARS PRIOR

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVIII

INSCRIPTIONES ATTICAE

AETATIS ROMANAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GVILELMVS DITTENBERGER

PARS PRIOR

ADDITAE SVNT TABVLAE QVINQVE LITHOGRAPHICAE

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVIII

481.7
fA168C
v.3
pt.1

PRAEFATIO.

Quum iam in eo sit, ut huius voluminis prior pars, quae titulos Atticos Romanae aetatis continet omnes praeter sepulcrales et fragmenta incerti generis, typis exscripta in publicum emittatur, praefandi negotio paucis defungi posse mihi videor. Namque de huius sylloges consilio et ordine deque subsidiis quibus nobis uti licuit, in praefatione primi voluminis accuratissime exposuit is, qui toti operi praeest, Adolfus Kirchhoff; ipse vero quid praestiterim in his reliquiis colligendis, disponendis, supplendis, enarrandis, non meum est diiudicare. Quare satis habeo hic pauca de titulorum per genera et classes distributione praemonuisse. Quae res ut in antiquiorum monumentorum simplicitate satis expedita est, ita in eis quae Romanae aetatis sunt haud exiguis implicatur difficultatibus. Ac primum quidem etiam in hoc volumine ea lex tenenda fuit, ut quantum fieri posset in unaquaque classe singuli tituli ex temporum ordine disponerentur; at hoc quam lubricum sit in illius aetatis inscriptionibus, quippe quae temporis indicia cum longe rariora tum plerumque multo minus certa habeant quam antiquiores, nemo vel mediocriter artis epigraphicae peritus ignorat. Etsi igitur operam dedi, ut quam plurimorum titulorum aetatem accurate definirem — qua in re diligenter distinxi, quid certum esset, quid probabile — tamen fieri non potuit quin in plerisque classibus maior minorve restaret numerus titulorum aetatis nota plane carentium; quos in extrema cuiusque classis parte collocandos putavi. In ipsis autem partibus et generibus constituendis id spectavi, quod legentium usui commodissimum esset. Itaque, ut hoc potissimum afferam, catalogos epheborum (part. IX class. 3), qui fere dimidiam huius voluminis partem efficiunt, tamen, etsi diversa eorum genera esse constat, in plures sectiones discribere nolui, quia omnem horum titulorum usum ex ordine temporum diligenter observato pendere persuasum habeo; neque me lectorum commodis satis consulturum fuisse existimo, si eos coegissem tres quattuorve eiusdem anni catalogos, qui vel maxime se invicem illustrant, tribus quattuorve diversis locis quaerere. Simili de causa quaecunque virorum et mulierum imaginibus subscripta erant, in partem octavam conieci, tametsi nonnullos ex his titulis, quum ad imagines ex voto aut aliis de causis deo cuidam dedicatas pertineant, etiam ad partem quintam referri licuit. Quod si quis mihi vitio vertet, quod nonnullis generibus, velut parte quarta et sextae classe altera, mixtam variorum monumentorum turbam comprehenderim, is reputet, hoc non mea culpa, sed ipsorum titulorum natura factum esse; nam aliter rem instituere si voluissem, fere singulis titulis singulae classes constituendae fuerunt.

Terminus inter Koehleri provinciam meamque is annus constitutus est, quo Caesar Octavianus victoria Actiaca solus rerum potitus est. Quod quoniam in hac quoque re cavendum existimavimus, ne quae argumento simillima et coniunctissima essent, divellerentur, convenit inter nos, ut in paucis quibusdam monumentis ab illo termino recederemus. Ut igitur Koehlerus perpauca decreta, quae ipsius iudicio ad initia aetatis imperatorum Romanorum referenda sunt, in volumen secundum recepit, sic hoc volumine continentur ex monumentis proelio Actiaco antiquioribus primum omnes tituli honorarii hominum nobilium Romanorum (n. 428. 561—571), deinde pauci alii (n. 104. 105. 541—544. 1015).

Ceterum monitos velim lectores, hoc volumen typis exscribi coeptum esse ipso anni h. s. septuagesimi quarti initio, ne mirentur, nonnulla hic ut mea proferri, quae interea etiam ab aliis inventa et publici iuris facta sunt. Georgii Kaibelii liber egregius, cui inscriptum est '*Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta*' cum in lucem prodiret, etiam Addenda et Corrigenda huius voluminis integra iam typothetae tradita, magnam partem iam typis exscripta erant. Qua de causa, id quod magnopere doleo, nisi paucissimis locis eius rationem haberi non licuit.

Restat, ut ex animo gratias agam iis hominibus, qui consilio et opera in hoc labore me adiuverunt. Quo in numero longe principem locum tenent viri clarissimi Adolfus Kirchhoff et Ulricus Koehler; quibus quantum etiam in hac corporis inscriptionum Atticarum parte debeatur, non opus est multis verbis exponere, quum unaquaeque fere pagina id luculentissime testetur. Praeterea etiam aliorum quorundam virorum doctorum, Henrici Heydemanni, Adolfi Michaelis, Caroli Roberti, Rudolfi Schoellii, qui apographa titulorum Atticorum a se confecta mihi concesserunt, benignitate me adiutum esse grato animo profiteor.

Scribebam Halis Saxonum mense Iulio
a. MDCCCLXXVIII.

GVILELMVS DITTENBERGER.

CONSPECTVS EORVM QVAE PARTE PRIORE VOLVMINIS TERTII CONTINENTVR.

pag.

PARS PRIMA
Decreta senatus populique Atheniensium . . . . 3— 10

PARS SECVNDA
Societatum et collegiorum decreta
Classis prima
Decreta Panhellenum et Achaeorum . . . . . 11— 14
Classis altera
Varia . . . . . 14— 18

PARS TERTIA
Imperatorum magistratuumque Romanorum epistulae et constitutiones . . . . . 19— 28

PARS QVARTA
Orationes epistulae testamenta aliaeque litterae privatae . . . . . 29— 39

PARS QVINTA
Rerum sacrarum dedicationes
Classis prima
Monumenta publica. Templa Deorum . . . . 40— 46
Classis secunda
Donaria tribuum et collegiorum . . . . . 46— 49
Classis tertia
Donaria propter magistratus et sacerdotia suscepta dedicata . . . . . 49— 52
Classis quarta
Donaria propter certaminum victorias dedicata . 52— 59
Classis quinta
Donaria votiva . . . . . 60— 63
Classis sexta
Donaria alia . . . . . 63— 76

PARS SEXTA
Aedificiorum publicorum et privatorum tituli, termini, similia
Classis prima
Inscriptiones sedilium theatri Bacchici . . . . 77— 87
Classis altera
Varia . . . . . 88— 92

PARS SEPTIMA
Artificum tituli . . . . . 93— 94

pag.

PARS OCTAVA
Statuarum subscriptiones aliique tituli honorarii
Classis prima
Tituli Imperatorum Romanorum . . . . . 95—111
Classis altera
Tituli regum et reginarum et civitatium . . . 111—116
Classis tertia
Tituli honorarii nobilium hominum Romanorum . 117—133
Classis quarta
Tituli magistratuum et sacerdotum Atticorum . . 134—154
Classis quinta
Tituli honorarii cosmetarum, magistrorum gymnasticorum, epheborum . . . . . 154—162
Classis sexta
Tituli hominum insignium laude artium et litterarum . . . . . 163—165
Classis septima
Tituli honorarii aliorum hominum Graecorum . 165—176
Classis octava
Tituli honorarii mulierum Romanarum . . . . 176—180
Classis nona
Tituli honorarii mulierum Atticarum . . . . . 180—191
Classis decima
Monumenta hominum illustrium qui antiquioribus temporibus fuerunt . . . . . 192—194
Classis undecima
Titulorum honorariorum incerti generis fragmenta 194—200

PARS NONA
Catalogi
Classis prima
Catalogi archontum aliorumque magistratuum . . 201—208
Classis altera
Prytanum catalogi . . . . . 209—245
Classis tertia
Epheborum catalogi . . . . . 246—461
Classis quarta
Catalogi alii . . . . . 462—478

ADDENDA ET CORRIGENDA . . . . . 479—522

INSCRIPTIONES ATTICAE

AETATIS ROMANAE.

PARS PRIMA.

DECRETA SENATVS POPVLIQVE ATHENIENSIVM.

1 Lapis inventus, ut Pittakis refert, non longe ab ecclesia quae vocatur Catholicon. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 493. Ex eo et Mustoxydis apographo Keil Mus. Rhen. XVIII p. 57. Lapide fracto particula *a* inaedificata est *im unteren Corridor des Hauses* Nr. 34 *der ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας*, ubi invenit et exscripsit O. Lueders. Cetera perierunt. Confer quae exposuimus de titulo R. Neubauer Comment. epigr. p. 147 et ego Ephemeridis epigr. I p. 114 sqq.

ΛΓΛΘΗΙΤΥΧΗΙΤΟΥΣ ΕΒΛΣΤΟΥΚΛΙΣΛΡΟΣΚ..
ΛΛΚΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΛΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟ[Υ..
a ΕΚΚΛΗΣΙΛΕΠΙΤΗΣΕ ΝΝΛΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙ[ΛΣ..
ΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΞ_ ΝΕΥΘΥΔΟΜΟΣΛ[ΡΧ..
ΛΡΕΙΟΥΠΛΓΟΥΒΟΥΛΗ ΙΣΚΛΙΤΗΣΒΟΥ[ΛΗΣ..
ΝΙΚΛΝΟΡΛΝΕΟΝΟΜ ΗΡΟΝΚΛΙΝΕ[ΟΝ
ΚΛΤΛΓΩΝΟΘΕΤΗΝΣ ΕΒΛΣΤΩΝΛ
ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΝΕΝ¯ΤΟ[ΝΕ
ΣΙΝΗΝΕΣΥΕΝΤΙΟ
[ΝΙΚΛΝΩΡΛ]

Var. lect. V. 2 ΛΛΚΩΝΟΣ et v. 4 ΕΠΕΨΗΦΙΣ certa esse Lueders affirmat. Quae uncis separavi, Mustoxydes non habet, sed solus Pittakis. Contra v. 1 extremum Κ Pittakis om. || v. 2 extr. C Must., ΟΥ Pitt. || v. 3 ΕΝΑΥΤΗΣ Must. || v. 6 extr. Λ (pro Λ) Must. || v. 8 extr. ¯ΤΟ' Must., ΕΝΤΟΝΕ Pitt. || v. 9 fin. ΕΤΕΝΤΙΟ Pitt.

Ἀγαθῇ τύχῃ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος κ[αὶ τοῦ γένους αὐτοῦ(?), ἐπὶ | Λάκωνος ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσο[υ ὑπάτου ...] | ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανεί[ας· ... τῶν προ]|έδρων ἐπεψήφιζεν Εὐθύδομος Ἀρχ[..... τῆς ἐξ] | Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βου[λῆς τῶν X .....(?) ἐπαινέσαι] | Νικάνορα νέον Ὅμηρον καὶ νέον [Θεμιστοκλέα .....|.. καὶ ἀγωνοθέτην Σεβαστῶν ἀ[γώνων, στρατηγὸν(?)] | κεχειροτονημένον ε[ἰς] τὸν ἐ[νιαυτὸν τὸν ἐπὶ .... ἄρχοντος, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φρόνη]|σιν(?), ἣν ἔσχεν ..... | Νικάνωρ ἀ...

Supplementa maximam partem Keilii sunt; v. 2 *ὑπάτου* addidi, quod id praeterea semper in huius sacerdotii designatione ponitur. V. 5 post *βουλῆς τῶν* X Keilius addit *καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων*; sed quum omnino non constet, quorsum haec senatus utriusque mentio pertineat aut quid sibi velit, ne id quidem diiudicari potest, utrum populus iis adiunctus fuerit, necne. Fortasse hic sermo fuit de decretis quibusdam utriusque senatus quae in honorem Nicanoris facta erant, antequam ad populum ferretur. *ἐπαινέσαι* ego; post *νέον Θεμιστοκλέα* sine dubio munus quoddam, quo tum fungebatur una cum agonothesia, quae deinde subiungitur, scriptum erat; deinde v. 9 aliud, quod nondum inierat, sed designatus erat, recensetur; *στρατηγὸν κεχειροτονημένον ἐπὶ τὸν* Πειραιᾶ proposuit Keilius; sed quod ego conieci propius accedit ad vestigia, quae in lapide supersunt. Ita supplevi, ut sumerem etiam archontem eponymum, qui insequenti anno futurus esset, tum iam designatum fuisse. At fortasse simpliciter *κεχειροτονημένον ε[ἰς] τὸν ἐ[πίοντα ἐνιαυτόν* scriptum fuit. Utique de designato videtur agi. V. 10, quem Keilius omnino non tetigit, ita supplevi, ut certe quaenam fuerit sententia structuraque cognoscatur; sane utrum *φρόνη]σιν* an aliud eiusdem terminationis vocabulum scriptum fuerit, plane ambiguum est. V. 11 Νικά-ν[ο]ρα Keil., sed potest Ω recte se habere; quidni *ἐπειδὴ] Νικάνωρ ἀ[νὴρ ἀγαθός ἐστι* vel simile aliquid fuerit? Omnino et praescriptorum et ipsius decreti restitutionem ea potissimum de causa nimis ambiguam esse, quod a consueto ordine omnino recedat, Keilius verissime dixit.

De aetate tituli vide quae in Ephemeride exposui, ubi Keilii eum ad Augusti principatum referentis sententiam tenui contra Neubauerum, qui ad Neronis tempora reici vult. Quod si v. 1 plane insolito modo *τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος* Κ[λαυδίου scriptum fuit, certe ad Claudii, non ad Neronis (qui nusquam Κλαύδιος Νέρων, sed ubique Νέρων Κλαύδιος vocatur) tempora pertinet. Quod in titulo P. Memmii Reguli (v. ind.) scriptum est *ἀγωνοθέτης τῶν* Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος | *Σεβαστοῦ ἀγώνων*, eo minime lis dirimitur; nam etsi id ad eosdem *ἀγῶνας* sine dubio pertinet, tamen eos Claudii demum aetate institutos esse nequaquam inde efficitur. Fiebant enim hi ludi sine dubio in honorem eius qui quoque tempore imperabat; quare etiamsi iam Augusti aetate instituti erant, Claudio imperante poterant eius nomine designari.

2 Basis marmoris albi, quae est in arce occidentem versus a Parthenone. Ed. Ross Archaeol. Ztg. 1844 p. 247 (de demis p. VII), Pittakis Eph. 727. Denuo contulit Koehler.

ΕΠΙΤΙΤΟΥΚΩΠΩΝΙΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣΥΙΟΥΜΑΞΙ/ ΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΗΔ ι
ΟΓΔΟΗΜΕΤΕΙΚΑΔΑΕΠΙΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔΟϹΤΡΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΝΕΙΚΙΑΣΔΩΡΙΩΝΟΣΦΛΥΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΒΟΥΛΗΙΕΡΑΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ/////////
ΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΠΕΙΡΙΕΥΣΚΑΙΣΥΝΠΡΟΕΔΡΟΙΟΕΠΙΤΑΟΠΛΑΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΚΑΙΙΕΡΕΥΣΑΡΕΩΣΕΝΥΑΛΙΟΥΚΑΙΕΝΥΟΥΣ
ΚΑΙΔΙΟΣΓΕΛΕΟΝΤΟΣΙΕΡΟΚΗΡΥΞΤΙΤΟΣΚΩΠΩΝΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣΕΙΠΕΝ·
ΕΠΕΙΔΗΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΝΤΗΒΟΥΛΗΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΑΓΑΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΕΥΓΕΓΟΝΟΤΑΣΤΕΙ
ΜΑΝΚΑΙΖΩΝΤΑΣΚΑΝΤΟΥΒΙΟΥΜΕΤΑΣΤΩΣΙΝ·ΑΝΤΩΝΙΟΣΔΕΟΞΥΛΟΣΗΛΕΙΟΣ·ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΣΑΜΙΠΠΟΥΥΙΟΣΚΑΛΟΣΚΑΓΑΘΟΣΝΕΑΝΙΑΣΚΑΙΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΑΝΩΘΕΝΥΠΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΜΩΝ
ΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΣΠΡΟΜΟΙΡΩΣΤΕΘΝΙΙΚΕΝ ΤΥΧΗΑΓΑΘΗΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΒΟΥΛΗΤΩΝ·Χ·ΚΑΙΤΩΔΗΜΩ
ΕΠΙΤΡΕΨΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΑΝΑΣΤΑΘΗΝΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΟΠΩΣΑΝΤΟΥΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝ
ΗΤΗΣΠΟΛΕΩΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΤΟΙΣΚΑΛΟΙΣΚΑΓΑΘΟΙΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΥΠΑΡΧΟΥΣΙΦΑΝΕΡΑΠΑΣΙΓΕΙΝΗΤΑΙ

In fine v. 3 Koehlero veri simile videtur, post Ι aliam literam scriptam fuisse. Literae Σ (Ϲ Ε Σ) diversas iis locis, ubi eas posui, in lapide scriptas esse K. testatur expressis verbis.

Ἐπὶ Τίτου Κωπωνίου, ἱεροκήρυκος υἱοῦ, Μαξίμου Ἁγνουσίου ἄρχοντος, Βοηδ[ρομιῶνος] | ὀγδόῃ μετ' εἰκάδα, ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος τρίτης πρυτανείας, πεντεκαιδεκάτῃ τῆς | πρυτανείας, ᾗ Νεικίας Δωρίωνος Φλυεὺς ἐγραμμάτευεν, βουλὴ ἱερὰ ἐν Ἐλευσεινί[ῳ·] | τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἡράκλειτος Πειριεὺς καὶ συνπρόεδροι· ὁ ἐπὶ τὰ ὅπλα στρα|τηγὸς τὸ δεύτερον καὶ γυμνασίαρχος τὸ δεύτερον καὶ ἱερεὺς Ἄρεως Ἐνυαλίου καὶ Ἐνυοῦς | καὶ Διὸς Γελέοντος ἱεροκῆρυξ Τίτος Κωπώνιος Μάξιμος Ἁγνούσιος εἶπεν· | Ἐπειδὴ πάτριόν ἐστιν τῇ βουλῇ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ εὖ γεγονότας τει|μᾶν καὶ ζῶντας κἂν τοῦ βίου μεταστῶσιν, Ἀντώνιος δὲ Ὀξύλος Ἠλεῖος, Ἀντωνίου | Σαμίππου υἱός, καλὸς κἀγαθὸς νεανίας καὶ ἐκ προγόνων ἄνωθεν ὑπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν | τετειμημένος, προμοίρως τέθνηκεν· τύχῃ ἀγαθῇ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ τῶν .χ. καὶ τῷ δήμῳ | ἐπιτρέψαι ἀνδριάντα ἀνασταθῆναι ἐν ἀκροπόλει ἀρετῆς ἕνεκα, ὅπως ἂν τούτων πραττομένων | ἡ τῆς πόλεως φιλανθρωπία τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ὑπάρχουσι φανερὰ πᾶσι γείνηται.

Ad Hadriani imperatoris aetatem titulus pertinet. Recentiorem enim non esse senatus sexcentorum in eo commemoratus indicat; antiquiorem vero non esse et ex iota muto constanter omisso et ex ει constanter pro ῑ usurpato et ex literae Σ forma conieceris. Quibus argumentis gravius accedit id quod Coponii Maximi cives nobiles Athenienses in titulis non comparent praeter Hadriani et Antoninorum tempora. Ceterum v. 1 commata ita posui, ut intellegeretur hunc archontem nominativo casu appellandum fuisse Τίτος Κωπώνιος, ἱεροκήρυκος υἱός, Μάξιμος. Quod ex more sollenni dictum est, ita ut ἱεροκῆρυξ nominis proprii vice fungatur (veluti Τι. Κλαύδιος Δαδοῦχος dicitur). Distinguendi igitur hic sunt duo T. Coponii Maximi, iidem qui redeunt in titulo honorario (part. VIII. cl. 4): *pater*, hic praetor iterum, gymnasiarchus iterum, sacerdos Martis, Bellonae, Iovis et hieroceryx, illic hieroceryx [et sacerdos?]; *filius*, hic archon, illic sacerdos populi et Gratiarum, agonotheta Caesareorum, philosophorum Stoicorum scholae princeps. Utrumque confundit Neubauer. Filius etiam is esse videtur, qui ephebus recensetur sub finem principatus Traiani aut initio Hadriani, et prytanis Antonino Pio imperatore (cf. indicem).

3 Lapis Pentelicus in complures particulas fractus. — *a* inventa in arce occidentem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 341. — *b c* fragmentum inventum orientem versus a Propylaeis, nunc in duas partes fractum, quarum utraque exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 324. Omnia descripsit et coniunxit Koehler.

a	*b*	*c*
Α ι		
ΕΠΑΙ ι	Ϩ	ΕΤΑΣΤΩΝ ι
ΤΙΚΟΝΜ /	ΝΚΑΙ	ΟΥΙΒΟΥΛΛΙ
ΣΤΕΦΑΝϹ	Ɔ///ΕΣΤ	ΙΝΣΤΕΦΑΝΟ
ϕΘΑΙΔΕΚ ϝ	ΥΤΑΝΕ	ΣΙΤΗΣΑΙΑΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤ	ϨΣΠΡΟ	ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΑΝΓΡΑΜΜ	ΝΣΤΗ	ΛΗΛΙΘΙΝΗΚϝ
ΜΑΡΑ	Ɔ Ι	ΕΙΡΗΝΑΙΟ
ΚΛ<ΑΤΤΙΚϹ		ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΦΛ<ΦΙΛΟΤΕ		ΔΙΟΝΥΣΙϹ
ΦΛ<ΔΩΡΟϵ		ΡΑ /
ΦΛ<ΠΟΠΛ		ΦΕΙΔΙΑΣ)
ΦΛ<ΚΑΛΛ /	ΟΥ	ΛΕΟΝΤΕΙ
ΦΛ<ΞΩΙΛΟ	ΥΡ/ΟΥ	ΚΛΧΑΡΟΠϹ
ϜΜ<ΦΙΛΩΤ		ΚΛ<ΦΙΛΩΝΙ
ΚΛ<ΔΑΦΝϹ		ΕΥΚΗΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟ		ΑΦΡΟΔΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙϹ		ΔΗΜΗΤΡ
ΕΙΜΕΡΤΟΣ		ΦΑ
ΠΑΠΠΟΣ¯		ΝΟΥΜΜΙ
ΦΛΩΡΟΣΚ		ΚΛ>ΑΡΧΙ
ΔΙΟΝΥΣΙϹ		ΚΛ>ΑΡΧΙ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ		ΑΡΙΣΤΟ
ΠΟΛΕΜΩ ι		ΔΙΟΝΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΒϹ		ΜΕΝΛΝΔ
ΚΛ>ΣΩΤΕΙΝ		ΕΡΑΤΩΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΣ		ΚΛ>ΑΝΤΙ ι
ΔΙΦΙΛΟΣΑΠ		Α

Sic titulus mihi supplendus videtur:

ἐπαι[νέσαι τοὺς εὐεργ]έτας τῶν [πολιτῶν Τιβέριον Κλαύδιον Ἡρώδην Ἀτ]|τικὸν Μ[αραθώνιο]ν καὶ Οὐιβουλλί[αν Ἀλκίαν ἐκ Μαραθωνίων (?) χρυσῷ | στεφάνῳ [ᾧ πάτρι]ό[ν] ἐστι στεφανο[ῦν τοὺς εὐεργέτας τοῦ δήμου· ἐπιτετρά]|φθαι δὲ κα[ὶ τοῖς πρ]υτάνεσι τῆς Αἰαν[τίδος φυλῆς ἀναστῆσαι αὐτῶν] | ἀνδριάντ[ας καθ]ὼς προγέγραπται· [τὸ δὲ ψήφισμα γράψαι τὸν κατὰ πρυτανεί]|αν γραμμ[ατέα ἐ]ν στήλῃ λιθίνῃ κα[ὶ στῆσαι - -

Μαρα[θώνι]οι	Εἰρηναῖο[ς
Κλ. Ἀττικό[ς]	Ἀχιλλεύς
Φλ. Φιλότε[ιμος]	Διονύσιο[ς
Φλ. Δωρόθ[εος]	Ῥα[μνούσιοι
Φλ. Πόπλ[ιος]	Φειδίας)
Φλ. Καλλ . . .	Λεοντει . . .
Φλ. Ζωΐλο[ς Ζωπ]ύρου	Κλ. Χαροπε[ῖνος
Πομ. Φιλωτ . . .	Κλ. Φιλωνί[δης
Κλ. Δάφνο[ς]	Εὔκηρος (i. e. Εὔκ[αι]ρος?)
Διονύσιο[ς	Ἀφροδεί[σιος
Διονύσιο[ς	Δημήτρ[ιος
Εἵμερτος	Φα[ληρεῖς
Πάππος	Νούμμιος [Μῆνις?
Φλῶρος Κ[αλάμιδος?]	Κλ. Ἀρχι . . .
Διονύσιο[ς	Κλ. Ἀρχι . . .
Εἰσίδωρος	Ἀριστο . . .
Πολέμω[ν	Διονυσ . . .
Ἀριστόβο[υλος	Μένανδ[ρος
Κλ. Σώτειμ[ος	Ἐρατων
Διόδοτος	Κλ. Ἀντι . . .
Δίφιλος Ἀπ . . .	

De tempore plebisciti quaerenti primum ad id attendendum quod Herodi Attico una cum priore uxore Vibullia Alcia honores decernuntur; nam eam cum Romae degeret ibique Antonini Pii filios institueret Herodes iam mortuam fuisse constat; itaque inter annos fere 125 et 140 titulum compositum esse puto, cum ante illum annum vix Herodes eam in matrimonium ducere potuerit, quippe qui anno 101 natus fuisse videatur. Accuratius definire tempus liceret, si constaret ex prytanum numero, utrum tum temporis duodecim tribus et sexcenti senatores an tredecim tribus et quingenti senatores fuerint. Atque comparent quidem duodequadraginta prytanum nomina, quae est quingentorum pars tertia decima. Sed cum lapis infra fractus sit neque diiudicari possit, utrum ibi solorum aïsitorum an etiam prytanum quorundam nomina perierint, cautius erit, eam rem in medio relinquere. — Col. I v. 9. 10 nomina Φλ. Φιλότειμος et Φλ. Δωρόθεος fratrum esse videntur, cum eodem modo consociata ea nomina in titulo 61 inveniantur ibique cum duabus mulieribus, quibus item nomen Flaviis est, unius fundi domini recenseantur. Qua re cum illum titulum huic tempore fere aequalem fuisse comprobetur, col. I v. 20 Φλῶρος Κ[αλάμιδος supplevi, quod nomen illic invenitur col. III v. 30. Videntur autem inter Marathonios primo loco recenseri ii qui non solum nobilissimi sed etiam cum ipso Herode coniunctissimi sunt; nam Claudius Atticus, quem primo loco invenimus, sine dubio Herodis pater est. Flavio Dorotheo autem quae intercesserit cum Herode si non affinitas at certe familiaritas, titulus honorarius (part. VIII. cl. 4) indicat. Quum autem omnino moris sit, ut inter eiusdem pagi cives primo loco recenseantur nobilissimi, col. II v. 19 fortasse Nummii Menidis nomen reponendum est, quem et fuisse Phalerensem et hominem nobilissimum et Herodis Attici fere aequalem constat.

---

4 Tabula lapidis Pentelici a sinistra parte integra, a tribus reliquis mutila, inventa in arce occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 1348. Exscripsit Koehler in gradibus Parthenonis.

///ΤΩΚΑ . ΝΓ Ε ΙΙ ΤΩ Ι
ΩΔΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟ
///ΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΚΑ
ϽΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣΣΤΡΑΤ
5 //ΩΝΔΕΔΟΜΕΝΩΝΛΑΤ/
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΚΑ
_ΚΑΙΤΟΥΗΦΙΣΜΑΠΙ
ΝΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝΤΟ
ΝΑΙ ΤΟΥΔΗΜΟΥΜΗ
10 Γ///ΠΕ¯ΘΑΙΚΑΤΑΥ

Agnoscuntur haec v. 1 τῷ κα[τα]πεπτωκ[ότι (vel alius casus, nam hanc vocem cum τῷ coniungendam esse certum non est), v. 2. 3? Ἡρ]ώδου στρατηγοῦντο[ς ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας? ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄ]ρχοντος ἐνιαυτῷ κα[ί? ..., v. 4 .....ου Παλληνέως στρατ[ηγοῦντος ..., v. 5 τ]ῶν(?) δεδομένων [κ]ατ[ὰ τὸ ψήφισμα vel simile aliquod, v. 6 ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄ]ρχοντος ἐνιαυτῷ κα..., v. 7 καὶ τὸ ψήφισμα, v. 8 μηδενὸς ἔχοντο[ς, v. 9 τοῦ δήμου. μὴ, v. 10 [ἔ]πε[σ]θαι vel ἐπιτρέ]πε[σ]θαι. Ex quibus de argumento tituli nihil licet coniicere. Aetatis vestigia quaedam insunt, iota mutum semper omissum, et formulae ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος ἐνιαυτοῦ pro simplici illa ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος usurpata.

Quarum rerum utraque quidem aetatem Romanam indicat, iota omissum vero magis in alterum quam in primum a Chr. saeculum quadrat. Quare non abhorret a veri specie, praetorem illum, cuius nomen v. 2 scriptum fuit, Herodem Atticum fuisse; sed quum id nomen minime rarum fuerit Athenis imperatorum tempore, pro certo affirmari non potest.

---

5 Fragmenta tabulae marmoris Pentelici. — *a* Marmor Elginianum Synops. nr. 192. Ed. Osann. Syll. p. 91 n. 13. Ex Osanni, Muellerі, Rosii schedis Boeckh C. I. G. 118 (inde exscripsit Lebas Attique 394). Accuratius in editione monumentorum musei Britannici p. 35 nr. XIX. — *b c d e f g h* inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, exstant in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Philistor. II p. 238 (inde exscripsit A. Mommsen Heortologie 227). Denuo exscripsit Koehler. Cum fragmento *a* coniunxi et de toto titulo exposui Hermae I p. 405 sqq.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. In fragmento *a* diligenter expressi editionis Anglicae exemplum, omnium accuratissimum, ita ut antiquiorum varias lectiones adscribere supervacaneum sit. Accesserunt ex illo exemplo cum nonnulla alia litterarum vestigia in initiis et finibus versuum, tum v. 16 littera F. Contra, quam uncis inclusi v. 7 init. litteram T, unus Muellerus habet, ab Osanni Rosiique exemplo aeque atque a recentissima editione Anglica abest. Formae litterarum eaedem sunt apud editorem Anglum, quae apud Koehlerum, nisi quod ille ΛΛ, hic ΑΛ exhibet. In reliquis fragmentis Kumanudis et Koehleri exemplaria fere consentiunt, nisi quod v. 21 initio ατολι Kuman., ΔΕΟΛΙ Koehler || v. 24 fin. ΕΠ Kum. nullis praeterea litterarum vestigiis indicatis.

V. 2—6 supplere conatus sum hunc in modum: ἐπειδὴ οἱ περὶ τῶν μυ]στηρί[ων νόμοι προς]τάττ[ουσι τῷ γένει τῶν Εὐμο]λπιδῶν [ἐπιμελεῖσθα]ι, ὅπως ἄ[ν ἀεὶ παραπεμφθ]είη τὰ ἱερὰ [εὐκόσμω]ς Ἐλευσεινό[θεν εἰς ἄστυ καὶ ἐξ] ἄστεως Ἐλευσεῖνά]δε (cur ultimus ex his versibus paullo aliter restituendus fuerit atque proposueram l. l. p. 408, vide apud editorem Anglum p. 36). In quibus ut singula verba nequaquam extra dubitationem posita sunt, ita totius loci sententiam atque structuram recte restituisse mihi videor. Nam hoc plebiscitum rogatu gentis Eumolpidarum, cui sacrorum Eheusiniorum cura mandata erat, latum esse, eius rei indicia manifesta etiam in eis tituli partibus quae certiorem in modum restitui possunt, insunt (v. 31 sqq.).

V. 6—40 ἀγαθῇ τύχ[ῃ δεδόχθαι] τῷ δήμῳ προσ|[τάξαι] τῷ κοσμητῇ τῶν [ἐφήβων κ]ατὰ τὰ ἀρχαῖα νόμι|[μα ἄ]γειν Ἐλευσῖνάδε τοὺ[ς ἐφήβ]ους τῇ τρίτῃ ἐπὶ δέ|[κα τ]οῦ Βοηδρομιῶνος με[τὰ το]ῦ εἰθισμένου σχήμα|[τος] τῆς ἅμα ἱεροῖς πομπ[ῆς, ἵ]να τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα πα|[ραπ]έμψωσιν τὰ ἱερὰ μέ[χρι] τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ | [τῇ π]όλει, ὡς ἂν κόσμ[ος] τε πλείων καὶ φρουρὰ μείζων | [περὶ] τὰ ἱερὰ ὑπάρχ[ῃ], ἐπειδὴ καὶ ὁ φαιδυντὴς τοῖν Θε|[οῖν] ἀγγέλλει κ[ατ]ὰ τὰ πάτρια τῇ ἱερείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς ὡς | [ἥκει τὰ] ἱερὰ κ[αὶ] ἡ παραπέμπουσα στρατιά· κατὰ τὰ αὐτὰ | [δὲ καὶ τῇ ἐν]άτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος προσ|[τάξαι] τῷ κοσμητῇ τῶν ἐφήβων ἄγειν τοὺς ἐφή[βους | πάλιν] Ἐλευσεῖνάδε μετὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος [παραπ|έμπο]ντας τὰ ἱερά, μέλειν δὲ τούτου τῷ κατ' ἐν[ιαυτὸν] | κοσμητῇ, ὅπως μηδέποτε τοῦτο ἐκλε[ιφθείη μη]|δὲ ὀλιγωρηθείη ποτὲ τὰ τῆς εὐσεβείας [τῆς πρὸς τὼ Θε]|ώ, παραπέμπειν δὲ τοὺς ἐφήβους π[άντας, ἔχοντας] | τὴν πανοπλίαν, ἐστεφανωμέν[ους μυρρίνης στεφά]|νῳ, βαδείζοντας ἐν τάξει· ἐπ[εὶ] δ[ὲ προσ]ήκει τοῖς ἐ]|φήβοις τὴν τοσαύτην ὁδοιποῆσαι [ὁδόν, χορειῶν(?)] | καὶ θυσιῶν καὶ σπονδῶν καὶ παιάνων τ[ῶν κατὰ τὴν] | ὁδὸν μεθέξειν, ὡς ἂν τά τε ἱερὰ μετὰ φρουρ[ᾶς ἰσχυρο]|τέρας καὶ πομπῆς μακροτέρας ἄγοιτο οἵ τε ἔφ[ηβοι] | παρακολουθοῦντες τῇ περὶ τὸ θεῖον τῆς πόλεω[ς] | θεραπείᾳ καὶ ἄνδρες εὐσεβέστεροι γείνοιντο. μεθέ|ξουσιν δ[ὲ κ]αὶ οἱ ἔφηβοι πάντες τῶν τε ἄλλων ὧν ἂν | παρέχ[ῃ τ]οῖς Εὐμολπίδαις ὁ ἄρχων τοῦ γένους καὶ τῆ[ς] | δι[αν]ομῆς. γενέσθαι δὲ τὴν γνώμην ταύτην φα[νερ]|ὰν καὶ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλ[ῇ] τῶν | Φ καὶ τῷ ἱεροφάντῃ καὶ τῷ γένει τῶν Εὐ[μο]λπιδῶν. | Ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο τὸν [τα]μία[ν τ]οῦ γέ|νους τῶν Εὐμολπιδῶν ἐν τρισὶν [στήλ]αις, καὶ στῆσαι | τὴν μὲν ἐν Ἐλευσινίῳ τῷ ὑπὸ [τῇ π]όλει, τὴν δὲ ἐν τῷ Διογενείῳ, τὴν δὲ ἐν Ἐλευσεῖνι ἐν τῷ ἱερῷ | πρὸ τοῦ βουλευτηρίου.

Quae de tempore et de argumento tituli exposui Herm. l. l. hic repetere longum est. Id unum monuisse sufficiet, propter senatum quingentorum plebiscitum Hadriani imperio antiquius esse non posse, sed aliis de causis, praecipue propter iota mutum constanter additum, non videri Septimii Severi aetate recentius; sane quae de temporis indicio ex litterarum formis repetendo disputavi, in eis me errasse et verissime monuerunt alii et ipse pridem intellexi. Ceterum nunc etiam veri simillimum videtur, M. Aurelio imperante populum Atheniensium haec scivisse de Eleusiniorum sacris in pristinum splendorem restituendis.

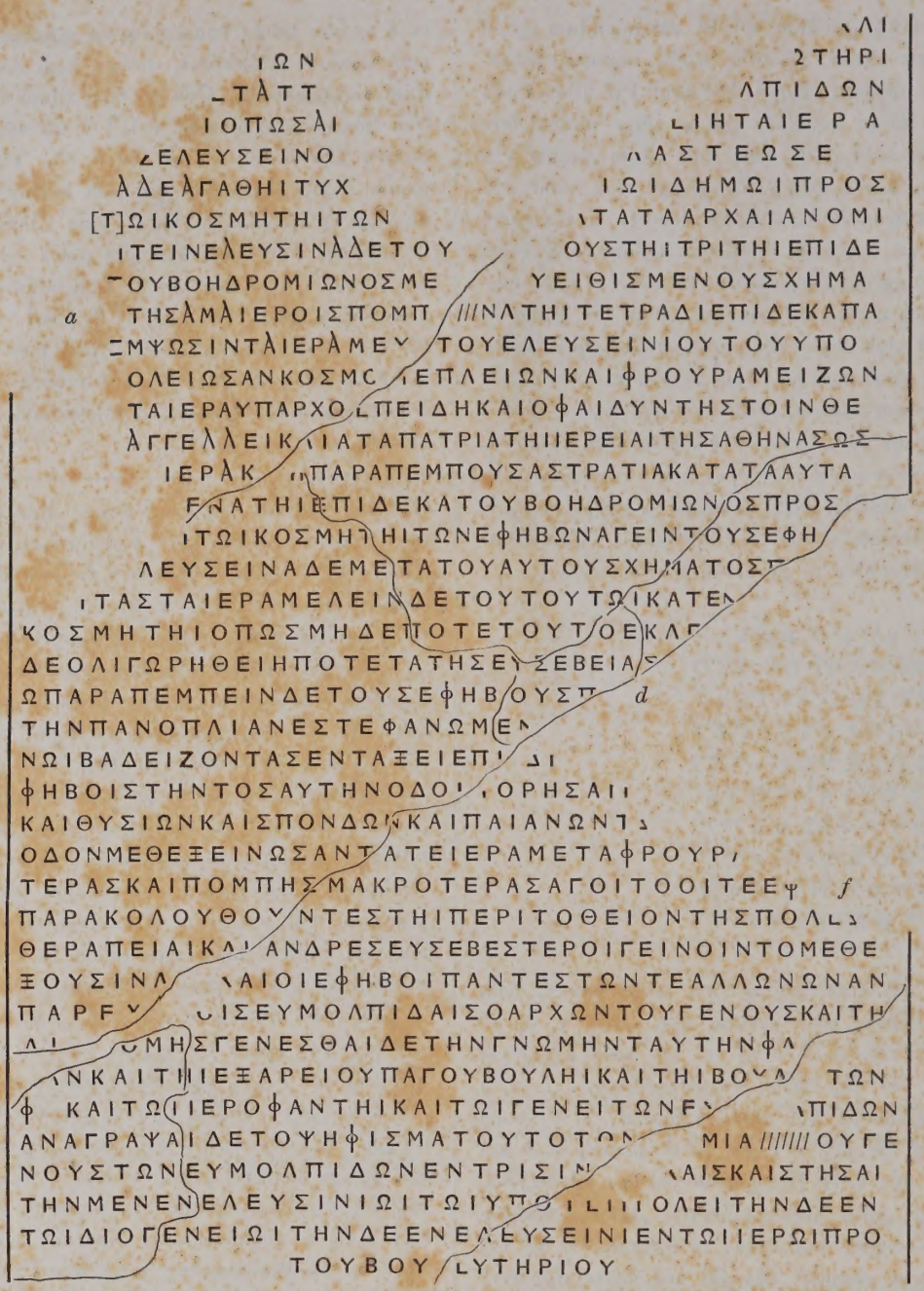

6 'Athenis in domo Nicolai Ioannis'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 440. Aliud exemplar eiusdem quod antecedit plebisciti esse comprobavi Hermae I p. 407.

ΘΗ
ΤΑΞ
ΤΑΤΑΡΙ
ΔΕΤΟΥ
ΤΟΥΒΟ
ΝΟΥΣΧΙ
ΠΗΣΙΝ
ΨΩΣΙΝΓ
ΠΩΕΙΩΝΙ
ΡΑΥΠΑΡΧ
ΤΟΙΝΘΕΟΙ
ΤΗΙΙΕΡΕΙΑ
ΡΑΚΑΙΗΠΛ
ΑΤΑ ΤΑ

V. 9 neglegentia eius qui transscripsit omissus esse videtur.

.. [ἀγα]|θῇ [τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ προσ]|τάξ[αι τῷ κοσμητῇ τῶν ἐφήβων κα]|τὰ τὰ[χθέντα νόμιμα ἄγειν Ἐλευσεῖνά]|δε τοὺ[ς ἐφήβους τῇ τρίτῃ ἐπὶ δέκα] | τοῦ Βο[ηδρομιῶνος μετὰ τοῦ εἰθισμέ]|νου σχ[ήματος τῆς ἅμα ἱεροῖς πομ]|πῆς, ἵν[α τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα παραπέμ]|ψωσιν τ[ὰ ἱερὰ μέχρι τοῦ Ἐλευσεινίου | τοῦ ὑπὸ τῇ πόλει, ὡς ἂν κόσμος τε] | π[λ]είων [καὶ φρουρὰ μείζων περὶ τὰ ἱε]|ρὰ ὑπάρχ[οι, ἐπειδὴ καὶ ὁ φαιδυντὴς] | τοῖν Θεοῖ[ν ἀγγέλλει κατὰ τὰ πάτρια] | τῇ ἱερείᾳ [τῆς Ἀθηνᾶς ὡς ἥκει τὰ ἱε]|ρὰ καὶ ἡ πα[ραπέμπουσα στρατιά· κατ]|ὰ τὰ [αὐ]τὰ [δὲ ...

7 In fragmento tabulae marmoris Pentelici, inter Parthenona et Propylaea. Ed. Pittakis Eph. 3841, exscripsit Koehler.

ΙΤΩΙΣΥΜ
ΥΘΟΥΜΕΝΟΣ
ΦΙΚΤΟΓΔΩΚΕΝΕΠΙΔΗ
ΟΙΣΠΑΛΑΙΟΙΣΤΗΣΠΟΛΕ
ΕΝΙ//ΣΙΑΙΚΕΙΝΟΥΜΕΝΩΝ
_ΝΜΗΔΕΝΑΑΛ//ΛΠΕΙΝ
ΝΤΟ//ΠΡΥΤΑΝΙΝ//ΜΩΝ
//ΙΔΡΥΣΑΤΟΤΗΝΔΕΙΕΡΩΣΥ
ΦΑΝΗΦΟΡΕΙΝΑΕΙΚΑΙ
ϽΓΜΑΤΑΜΕΓΙΣΤΗΝΚΑΙΤΑ//
ΤΟΔΟΞΗΣΤΟΝΠΟΛΙΤΗΝ
ΕΑΘΗΝΑΙΩΝ//ΝΛΥΙ//Ε
ΕΙΣΑΥΤΗΝΗΠΟ//////ΗΓΕΙ
ϽΕΟΙΣΕΥ/////ϽΜ//ΑΠΑΣΙ
//ΙΑΝΤΙΑΥΤΟΙΟΙΚΩΙΚΑΙ
ΣΤΗΛΗΣΚΛΑΤΤΑΛ////Σ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΚΑΙΠΡΟ
ΟΥΔΙΟΣΤΟΥΠΑΝΔΗ
ϽΛΕΩΣ

V. 19 post. ΛΕΩΣ nihil amplius scriptum fuit. Π, quod Pittakis infra exhibet, posteriore tempore insculptum est.

Agnoscuntur haec v. 1 τῷ σύμ[παντι δήμῳ? v. 3 ἀ]φῖκτο, [ἔ]δωκεν ἐπιδη[μίαν, v. 4 τ]οῖς παλαιοῖς τῆς πόλε[ως νόμοις, v. 5 κεινουμένων, v. 6 μη-

δένα, ἀλλ᾽ ἀπεῖν[αι, v. 7 τὸ[ν] πρύτανιν [ἡ]μῶν, v. 8 ἱδρύσατο τήνδε ἱερωσύ[νην (vel fortasse τὴν δὲ ἱερ., ut ἱδρύσατο ad aliquid quod praecesserit referatur), v. 9 στε]φανηφορεῖν ἀεὶ καί, v. 10 δ]όγματα μέγιστην καὶ τά, v. 11 εἰς τοῦ]το δόξης τὸν πολίτην, v. 12 Ἀθηναίων, v. 13 εἰς αὐτὴν ἡ πόλις ἡγεῖ[ται, v. 14—16 θεοῖς εὐχόμεθα πᾶσι | .... δοῦναι αὐτῷ τε καὶ τῷ σύμπ]αντι αὐτοῦ οἴκῳ· καὶ | .... ἐπιμελείσθω τῆς κατασκευῆς καὶ ἀναθέσεως τῆς] στήλης Κλ. Ἄτταλος. Quae sequebantur sine dubio referuntur ad loca ubi diversa exemplaria huius decreti lapidi insculpta collocarentur (cf. nr. 5 v. 36 sqq.), quae loca si non plura, duo certe sunt; nam agnoscuntur v. 17. 18 τοῦ Διὸς τ]οῦ Ἐλευθερίου καὶ πρὸ | τοῦ ἱεροῦ ...... τ]οῦ Διὸς τοῦ Πανδή[μου (quo de cognomine, etsi nusquam inveni, non videtur dubitandum esse). Quare mirum est, quod v. 16 singularis στήλης legitur; ita ut mihi in mentem venerit καὶ ἀναγραψάτω τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐν δυσὶ (vel τρισὶ)] στήλ[αι]ς Κλ. Ἄτταλος. Nam η pro αι scriptum habes etiam in titulo nr. 3 ubi pro Εὔκηρος nomine sine dubio scribendum erat Εὔκαιρος. V. 19 aut π]όλεως aut ἀκροπ]όλεως supplendum est, idque ad accuratiorem loci alicuius, ubi tabula decreti collocetur definitionem referendum.

Plebiscitum in honorem nescio cuius factum hoc titulo contineri non videtur dubium. Nam quod sub finem oratione recta et prima pluralis numeri persona populus Atticus de se loquitur, θεοῖς εὐχόμεθα πᾶσι, id ab antiquiorum quidem temporum usu alienissimum est, sed imperatorum Romanorum tempore non insolitum fuisse apparet ex nr. 10, ubi quum per priorem plebisciti partem antiquiorum more infinitivi ab verbo δεδόχθαι pendentes se excipiant, in extremis enuntiatis μεμαθήκαμεν (v. 31) et δηλώσομεν (v. 37) scriptum invenimus. Temporis indicium unum inest in titulo idque satis incertum, Claudii Attali nomen. Qui si idem est cum Ti. Cl. Attalo Sphettio, quo archonte duo tituli ephebici compositi sunt (vide indicem), ad Hadriani aetatem referendus est.

---

8 Tabula marmoris Pentelici a dextra ut videtur integra, a ceteris partibus mutila, a. 0,12, l. 0,55, c. 0,09. Inventa septentrionem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1456 (Rangabé Ant. 2317). Denuo contulit et magnam partem exscripsit Koehler.

```
            Ս     ΝΟ–ΙΙΙΙΙΙ
        ∖DΑΝΟΝΤΩΝΤΟΔΙΠΛΑΣΙΟ[Ν]
 Ι  –ΙΕΛΕΥΤΗΝΑΙΡΕΙΣΘΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ..[ΥΘΑ]Ν
 ΣΘΕΝΤΑΣΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣΤΩΝΚΤΗΜΑΤ[ΩΝ]
∖ΛΕΙΜΜΑΤΟΣΕΠΑΛΛΟΝΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝΕΠ[ΙΠΑΙΡΠΡΟΚΕΙ]
ΝΩΝΤΗΝΤΩΝΦΟΡΩΝΔΙΑΝΟΜΗΝΚΑΙ[Λ]Ο[Ι]////
ΙΤΩΝΤΕΠΡΟΣΟΛΕΥΘΕΝΤΩΝ[ΚΑ...Ν]
Ω..ΥΝΕΠΙΤΡΟΠΕΥ[ΟΜ]
ΤΙ   ΤΗΝΑΙΡΕΘ////////////
```

Var. lect. Quae a dextra parte uncis inclusi, Koehler omittit, Pittakis habet; quamquam vestigia quaedam litterarum in fine versuum etiam Koehler exhibet v. 2 ΣΙΟι || v. 3 ΟΝ..ΥΘΑΝ || v. 4 ΤΣ/// || v. 5 ΕΠΙ...ΙΟΙ//// || v. 6 fortasse recte Pittakis ΛΟ' || v. 8 ΕΥΩ.

Agitur hoc titulo sine dubio de bonis quibusdam sive pecuniis administrandis; atque ex v. 3 et 8 apparere videtur, de pupillorum bonis dici. Tamen continua verborum enuntiatorumque series nulla ex parte restitui potest. V. 2 λαμ]βανόντων τὸ διπλάσιον, v. 3 μετὰ τὴν ...... τ]ελευτὴν αἱρεῖσθαι τὸν δῆμον [το]ῦ θαν[όντος. Si τὸν δῆμον ad populum Atheniensium pertinet, post τοῦ θανόντος exciderit necesse est illud unde genetivus pendet: sed fortasse δῆμος hic non populum sed pagum significat, ita ut τὸν δῆμον τοῦ θανόντος coniungenda totumque enuntiatum de tutore intellegendum esse videatur, qui paganorum decreto constitueretur. Nam ut Demosthenis aetate tutorem, si pater de ea re nihil in testamento cavisset, ab archonte datum esse constat, ita quominus id imperatorum Romanorum tempore mutatum statuamus nihil obstat. V. 4 [τοὺς ....]σθέντας ἐπιμελητὰς τῶν κτημάτων. V. 5 [ἐλ]λείμματος ἐπ᾽ ἄλλον χειροτονεῖν ἐπὶ πα[ν]? προκεί[μενον?, quae vocabula neque enuntiatum neque sententiam sanam efficiunt. V. 6 τὴν τῶν φόρων διανομὴν καὶ λογ[ισμόν? (φόροι fructus, reditus potius quam tributa esse videntur). V. 7 τῶν τε προσοδευθέντων κα[ὶ τῶ]ν [ἀναλωθέντων sive δαπανηθέντων? Hoc fortasse ad rationem reddendam spectat, ita ut cum eo quod in antecedente versu est λογ[ισμόν cohaereat; quam inter vocem et genetivos illos tamen complura intercidisse apparet.

---

9 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici supra intactum, a reliquis partibus mutilum, a. 0,37, l. 0,22, c. 0,10, inventum anno 1859 septentrionem versus a Propylaeis. Exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3743. Contulit Koehler.

```
 ...ΜΟΥΑΡΧ
  –ΩΝΕΝΑΣ
  ΝΑΚΟΙΝΑΤ
 ΟΙΣΤΩΙΤΕΕΛ
  ΙΩΙΚΑΙΣΑΡ
  ΡΙΣΥΝΚΑΘ
 ΟΣΣΙΚΗΝΕΙΚ
 ΣΕΝΩΙΑΥΤΟ
 ∖ΙΠΟΙΗΣΕΙΣ'
  ΝΤΙΔΟΣΦ∖
```

Quamquam legitimis plebisciti praescriptis supplendis locus non est, tamen quin hoc decreti alicuius a populo Atheniensium profecti fragmentum sit, dubitari vix potest. Continuo verborum ordini restituendo hae reliquiae non sufficiunt, sed agnoscuntur haec: v. 1 [ἐπὶ] ......μου ἄρχ[οντος, v. 2 ..ων ἐν ἄσ[τει? ..., v. 3 ...να κοινὰ τ..., v. 4—7 τοῖς θε]οῖς, τῷ τε Ἐλ[ευθερίῳ Διὶ καὶ Ἀδριαν]ῷ Καίσαρ[ι Σεβαστῷ Σωτῆ]ρι, συνκαθ[ιδρῦσαι .... κολ]οσσικὴν εἰκ[όνα. Quae in memoriam revocant locum Pausaniae I, 3, 2 ἐνταῦθα (i. e. prope στοὰν βασίλειον) ἕστηκε Ζεὺς ὀνομαζόμενος Ἐλευθέριος, καὶ βασιλεὺς Ἀδριανός, ἐς ἄλλους τε ὧν ἦρχεν εὐεργεσίας καὶ εἰς τὴν πόλιν μάλιστα ἀποδειξάμενος τὴν Ἀθηναίων. Ac videtur quidem decreti nostri ratio ea esse, ut de monumento alicuius hominis, imperatoris Romani sine dubio, iuxta illas duas statuas erigendo agatur. Atque simili sententia συγκαθιδρύειν τινί τινα legimus apud Iulianum orat. IV p. 150 ed. Spanheim: Οἱ τὴν Ἔδεσσαν οἰκοῦντες, ἱερὸν ἐξ αἰῶνος Ἡλίου χωρίον, Μόνιμον αὐτῷ καὶ Ἄζιζον συγκαθιδρύουσιν. De reliquis versibus nihil certi dici potest; veniat alicui in mentem post v. 7 ita orationem continuare καὶ ἄλλας εἰκόνα]ς ἐν ᾧ αὐτὸ[ς ἂν βούληται τόπῳ, sed id nimis incertum est. V. 9 agnoscitur κ]αὶ ποιήσεις, v. 10 τῆς ....]ντίδος φυ[λῆς. Si vera sunt quae de v. 4—7 disputavi, post Pausaniae tempora demum hunc titulum scriptum esse manifestum est.

---

10 Quondam in pavimento ecclesiae; nunc lapis in plures partes fractus margine ligneo circumdatus exstat in Theseo. Ed. Pocock. Inscr. ant. T. I c. 5 n. 68 p. 60, ad cuius apographum varias lectiones adnotavit Chandlerus Syllab. Inscr. p. XXX. Ex schedis Fourmonti Boeckh C. I. G. 353 (v. 1—12 Pittakis l'anc. Athènes p. 513). Quae nunc supersunt decreti ipsius fragmenta *a b c* (*d*) exscripsit Koehler. Nominum laterculus subiectus praeter paucas literas, quas Koehlerus notavit, legi iam non potest.

a *b*

. . . . . \ . . . . . ΡΛΔΙΟΓΕΝΟΥϹΜ[Α]ΡΑΘΩΝΙΟΥ ΕΠΙΤΗϹΠΑΝΔΙΟΝΙ
. . . . . ΙΑΝΕΙΑϹΗϹΕΓΡΑΜΜ[Α]ΤΕΥΕΝΡΟΔΩΝΚΑΛΛΙϹΤΟΥΜΑΡΑ
. . . . . ΙΕΡΕ///ϹΘΕΟΦΙΛΟϹ[ΕΠ]Ε[ϹΤΑΤ]Ε[ΙΤ]ΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗ
. . . . . ΙΟΥ[ΛΙΑΝ]ΟϹ[ΚΑ]ϹΙΟΥ[ΚΑ]ΙΟ[ΙϹ]ΥΜΠΡΟϹΔΡΟΙΚ Γ̄ΤΗϹΠΡΥΤΑ
. . . . . ΜΗΝΟϹ[Π]ΟϹΕ[Ι]ΔΕΩΝΟϹ[ΤΗϹΛΒ]Ο[ΥΛΗϹΥΝΗ ΥΘΗΕΠΙΤΟΙϹ
. . . . . ΕΛΙΟΙϹΑΝΑ[Δ]ΕΙΧΘΕΝΤΟϹ //
. . . . . // ΕΝΗΑΝΕΓΝΩϹΘΗ
. . . . . ΙΗ///ΩΝ//////ϹΥΝΕΔΡΙΩΝ ΔΙΑΤΩΝΑΡΧΟΝΙΩΝΑΝΑΓΝΟΝ
. . . . . Ϲ[Τ]ΡΑ[Τ]ΗΓΟΥΛΛΚΑΜΕΝΟΥϹΛΑΜΠΤΡΕΩϹΓΝΩΜΗΝΤΗΝΑΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΙ//
Π[Α]ΓΟΥ[Β]ΟΥ[Λ]ΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗΜΟϹΟΑΘΗΝΑ/Ι
ΤΩΝΑΡΧΟΝ[Τ]ΩΝ[Τ]ΟΥΤΕΕΠΩΝΥΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟϹΦΛΔΙΟΓΕΝΟΥϹ
ΙΟΥΚΑ. . ΟΥΕΠΙΤΑΟ[Π]ΛΑϹΤΡΑΤΗΓΟΥΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΓΥ
[Ι.ΕΙ]ΑϹΟϹ. . ΑΛΙ Ι///ΝΟΥΙ//ΑΙ[Α]/////ΑΡΧΟΝΤΟϹΤΟΥΙΕΡΩΤΑΤΟΥΑΤ *c*
[Τ]ΑΝϹ[Α]ΛΗΝΙΟΥ [Λ///ΡΑΥΡ[ΑΛΚΑΜΕΝ]ΟΥϹΛΑΜΠΤΡΕΩϹΚΑΙΤΟΥΚΗΡ
[ΑΡΨ]ΙΟΥΠ.ΤΟΥΒΟΥ ΛΝϹΚΑΙ[ΑΓ]ΩΝΟΘΕΤΟΥΤΩΝΤΗϹϹΕΒΑ
ΤΩΝΩ. . ΦΩΝΟϹΤΟΥΟΕΟΦΙΛΟΥΥΒΑΔΟΥΓΝΩΜΗΝΑΓΟ
ϹΙΝΚΑΙΑ. . ΠΑΤΡΙΑ (vacat) ΕΠΕΙΔΗΗΙ ΕΡΩΤΑΤΗΚΑΙΤΕ
ΛΕΩΕΩΙΥϹΩΝ. . ΜΕΡΩΝΚΑΙ.ΥΠΟΠΑΝΤΩΝΕΛΠΙϹΘΕΙϹΑ[Λ]ΙΑΤΗ Ι Α[Θ]ΑΝΑ[Τ]ΟΝΟΜΟΝΟΙ
ΑΝΤΩΝΟϹΙΩΝΒΑϹΙΛΕΩΝΛΟΥΚΙΟΥϹΕΠΤΙΜΙΟΥϹΕΟΥΗΡΟΥΕΥϹΕΒΟΥϹΠΕΡΤΙΝΑΚΟϹ
ϹΕΒΑϹΤΟΥΑΡΑΒΙΚΟΥΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΜΕΓΙϹΤΟΥΚΑΙΜΑΡΚΟΥ
ΑΥΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΕΥϹΕΒΟΥϹϹΕΒΑϹΤΟΥΥΠΟΤΩΝΜΕΓΑΛΩ
Κ [ΟΙΙΙΡΙΙΙΙΛΤΙ] ΠΑϹΙΝΑΝΟΡΩΠΟΙϹΔΕΔΗΛΩΤΑΙΕ[Τ]
. . . . . .
. . . . . ΤΗΟΥΡΑΝΙΑΨΗΦΩΚΑΙΚΡΙϹΕΙΠΡΟϹΕΙ
Λ/ . . ΙΙΟ[Ϲ] . . [ΤΕ] . . . ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹΑΡΧΗϹΙϹΗΓΟΡΙΑΝΙΔΡΥϹΑΝΤΕϹ
ΤΟΥΚΟϹΜΟΥΤΟΒΑϹΙΛΕΙΟΝΕΝΟΛΟΚΛΗΡΩΤΩΓΕΝΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙ
Π[Ι].[Ε]Α. . . [ΩΙ]Π. . ΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦ·ΚΑΙΤΩΔΗΜΩΤΩ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΥ. . [Ν]ΠΑΙ·ΓΕΝΕΙΚΑΙΕΟΡΤΑΖΕΙΝΕΝΤΕΚΟΙΝΩΚΑΙΚΑ
ΙΙ. . . [Ν] . . Ι . [Ι] . ϹΙΑΕΙΩΓΕΝΕΙ·ΑΓΕϹΘΑΙΔΕΚΑΙΤΗΝΤΗϹΚΡΑ
. . . . . ΙΟΝΗΜΕΡΑΝΑΚΟΛΟΥΘΟϹΤΑΙϹΑΛΛΑΙϹΑΥΤΩΝΚΡΑ
ΤΙϹ. . [Ι]Ι . . . . ΙΙΙϹΟϹΙΑϹΡΗϹΕΩϹΑΥΤΩΝΜΕΜΑΘΗΚΑΜΕΝΚΑΙΔΙΔΟ
[Ι. . . ¯] . . . Μ . . . . \ΝΟΜΗΝΚΑΘΑΚΑΙΟΚΡΑΤΙϹΤΟϹΠΡΕϹΒΕΥΤΗϹ
. . [ΗϹ] . . . . . ΤΟ . . ΚΑΙΛΟΓΙϹΤΗϹΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹΗΜΩΝΓΑΙΟϹΑΙ
. . . . . ΟΟ . . . . ΔΕΔΗΛΩΚΕΝΕΙ.ΤΩΠΡΟΚΟΙΜΕΝΩΔΙΑΤΑΓΜΑΤΙ
ϹΚΗϹΜ. [Ι] . . . . . ΙΝΕΥϹΕΒΕΙΑΝΔΙΗϹΤΗΝΤΗϹΠΟΛΕΩϹΕΥΦΡΟϹΥ
ΝΗΝΚΑΙΕΙΩΟΥ. ΑΝΕΙϹΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΟΙΚΟΝ[ΑΥ]ΤΩΝΕΥϹΕΒΕΙ
ΗΡΑΚΛΗΛΩϹΟΜΕΝ

Horum versuum hasce reliquias vidit Koehler:

ΙΙΟΚ (*d*)
\ϹΙΟΝ
/
¯ϹΙ Ι
ΩΓ ϹϹ
/Ν/ Ϲ Ɔ
ϹΟϹΙΑϹ'. . . .ΑΥΤΩΝ
' ΙΙΝ ΛΙΟΙΡΑ
'ΙϹ Π/
Ι ϹΒϹ
Ε.ϹΤΟ/

Inter hoc decretum et prytanum catalogum qui sequitur duorum versuum vacuum spatium fuit (Koehlerus enim testatur infra literas Ε.ϹΤΟΙ tres versus vacuos fuisse).

ΑΛΛΗΤΙΠ[Π]ΟϹ ΠΑΙ
[. . . Σ . . . . ΟΞ] ΠΑΙ
. Ν . . [Ι ΙΙ] ΟϹ ΠΑΙ
ΠΟ . . . . . ΠΑΙ
Π///Ο . . . [Ι]ΛΟϹ ΠΑΙ
ΚΑϹΙΟϹ ΠΑΙ
ΜΟϹΧΩΝΙΟϹ ΠΑΙ
ΒΑϹϹΟϹ ΠΑΙ
ΤΕ. . ΟΘΕΟϹ ΠΑΙ
. ΙΕΙΛΥΙΟϹ ΠΑΙ
ΚΛ///////Ϲ ΠΑΙ
[Ι]Ο[Ι] [Λ] ΠΑΙ
ΠΟΤΑΜΟϹΙΠΩΝΟϹ ΠΑΙ
ΚΟΜΜΟ.[ΟϹ. . . ΙϹ] ΠΑΙ
ΠΟ. . [Μ]ΩΝΤΕ[ΙΤΟΥ] ΠΑΙ
Μ. . [ΙΙΜ.Λ] ΠΑΙ
[ΔΜ.ΟΝΛΟϹΕΥΗΜΕΤΟΥ.]
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟϹΖΙΟ.Π. .
. . .[ΣΩΟΟΩΣΔ].

ΚΑΛΛΙΑϹ ΠΑΙ
ΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹϹΩΤΗΡΙΔΑ ΠΑΙ
ΡΟΥΦΟϹ) ΠΑΙ
ΜΑΡΕΙΝΟϹ ΠΑΙ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΠΑΙ
ΖΩΤΙΚΟϹ[)] ΠΑΙ
ΟΡΤΗϹΙΟϹΜΗΝΟΔΩΡΟϹ ΠΑΙ
ΓΑΙΟϹΟΚΑΙΕΠΑΓΑΘΟϹ ΠΑΙ
ΦΑΙϹΤΟϹΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ ΠΑΙ
ΔΙΟΓΕΝΗϹ) ΠΑΙ
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΟΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΚΕΛΑΔΟΥ ΚΤΛΛ
ΑΡΤΕΜΩΝΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΚΥ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΤΡΥΦΩΝΟϹ ΚΥ
ΠΕΑΛΛΟϹΤΡΥΦΩΝΟϹ ΚΥ
ΙΙ. . ΠΙΕΙϹ
ΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹΑΠΟΛΛΩΝΙΟ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΚΑΛ[ΕΤΕ]ΕΥϹ
ΤΥΧΙΚΟϹ[)] ΚΥ
ΟΝΗϹΙΜΟϹΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥ ΜΜ
[Ρ Α ΙΙ ΙΙ Λ Τ]ΕΥϹΙ
. . . . [ΤΟϹΟ]

ΑΙϹΕΙΤΟΙ
ΚΛΙΕΡΟΦΑΝΤΗϹ)ΜΑΡΑ
ΦΑΒΔΑΔΟΥΧΟϹΜΑΡΑΘ
ΚΛΕΠΙΒΩΜΩΜΕΛΙ
ΕΡΕΝΙΕΡΟΚΗΡΥΞΕΡΜ
ΑΥΡΠΥΡΦΟΡΟϹΛΑΜΠΤΡ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗϹΚΑΙΔΗ
ΜΟΥΚΛΑΤΤΙΚΟϹΜΑΡΑ
ΑΝΤΙΚΗΡΥΞΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΦΛΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹΒΟΥΛΗϹΚΑΙ
ΔΗΜΟΥΑΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟϹ
ΑΤΤΙΚΟΥΑΝΑΓΥΡΑϹΙΟϹ
ΠΕΡΙΤΟΙΗΜΑΡΟ/.ΩΝΚΑΛΛΙϹΤΟΥΜΑΡΑΘ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥϹΦΛΜΑΡΕΙΝΟ[ΓΧ]
ΙΕΡΑΥΛΗϹΑΘΗΝΑΙΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥ
ΙΕΡΕΥϹΦΩϹΦΟΡΩΝΑΡΙ
ϹΤ[ΕΣΙΙϹ]
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹ
ΜΗΝΟΦΙΛΟϹΠΑΡΑΜΟΝΘ

Var. lect. Uncis inclusi in eis quae Koehlerus legit eas literas, quas is aut prorsus deletas aut non integras invenit, quum in prioribus apographis servatae sint. In ceteris partibus tituli quae uncis circumdata sunt, ea solius Pocockii fide nituntur, a Fourmontiano vero apographo, minus pleno quidem sed accuratiore, absunt. *Decreti* v. 4 ΠΡΟΕΔΡΟΜΟΤΗC Fourmont, ΠΡΟΔΡΟΙΚΟ·ΤΗC Pocockius, quem Boeckhius sequitur. Γ (pro Ο priorum apographorum) Koehleri testimonio certum est, Κ quod antecedit admodum dubium, quum unius Pocockii auctoritate nitatur || v. 5 post ΠΟCΕΙΔΕΩΝΟC Poc. habet ΤΗCΒΛ, Fourmont .ΙΙΕ/. Id quod posui minime certum est. || v. 6. 7 antiquis temporibus consulto deletos esse testatur Koehler || v. 13 init. ΛΕΟC Fourm., ...ΙΕΙΑCΟC Poc. || v. 15 init. ΙΟΥΛΛΙΟΥΚΟΥΛΗC Fourm.; quae recepi, Pocockii sunt. || v. 16 ΤΩΝΟCΙ..ΙΟΦΩΝΟC Poc.; quae recepi, Fourm. || v. 18 ΕΠΙCΟΕΙCΑ, sed super primo Ε adscripto Λ Fourm., ΣΑΠΙCΟΕΙCΑ Pocock. || v. 25 ΙΑΡΙCΑΝΤΟC Fourm., ΙΑΡΥΣΑΝΤΕC Pocock. || v. 26 post ΒΑCΙΛΕΙΟΝ Pocock. addit ΟΝ, quod Fourmontus omittit, Boeckhius recepit || v. 29 ΓΕΝΕΙ.ΑΠΕ Poc., ΓΕΝΕΝ^ΑΓΕ Fourm. || v. 31 ΡΗCCΩC Fourm., ΡΕΙCΕΩC Poc., ΒΑCΕΩC Chandl. || v. 32 ΔΗΝ Fourm., ΔΕΝ Poc., quem Boeckhius sequitur, sed illius lectionem confirmant reliquiae a Koehlero visae ΙΙΙΝ || v. 33 extr. ΑΙ Fourm. Chandl., ΑΥ Pocock. || v. 36 (post ΚΑΙ) ΕΙΩΟΤΑΝ Poc., ΕΙ-CΩΟΥ..Ν Fourmont, ex quo Υ pro Τ recepi, in ceteris Pocockium secutus. Deinde Fourm. Chandl. pro ΕΙC habet ΕΚ || v. 37 ΗΡΑΚΛΗΔΩCΟΔΕΝ Fourm., .ΝΑΙΩCΜΕΙ Poc. — *Laterculi* col. I v. 1 ΛΛΛ.ΤΙΠ.ΟC Fourm. in alterius partis apographo, ΑΛΗΤΙΠΛΩΟC ΠΑΙ idem in apographo decreti || v. 5 ΤΟCΠ¯Λ.ΙΛΟ Poc. Deinde habet ΠΑΙΑΟC novo versu, pro ΠΑΙ illo Fourmonti, quod Poc. per totam columnam omisit || v. 10 ΙC pro ΙΕ Fourm. || v. 14 ΜΟ.ΜΟC...ΙCΙΙΙ ΤΗC Poc. || v. 15 Fourm. ΠΟ..ΚΝΙC (nihil praeterea). — Col. II v. 2 Fourm. CΩΤΙΙΔΑ || v. 8 ΓΑΙΟCΚΛΙΕΥΠΑ Fourm. || v. 11 maioribus litteris Fourm. || v. 13 ΧΤΛΛ Poc., ΚΤΟΛ Fourm. || v. 15 ΤΡΙ Fourm. || v. 16 ΠΕΑΛΛΔΟCΤΟΥ Poc., ΗCΑΛΛΟCΤΡΙ Fourm. || v. 17 ...ΙΗC Fourm., ΙΙ_ΠΙΕΙC Poc. || v. 18 ΔΙΟΝΥCΙΟC Fourm. pro eo quod apud Poc. est ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC || v. 23 pro ΕΥCΙ Poc. ΕΜ. — Col. III v. 2 extr. ΑΧΙΡ Fourm., ΜΛΙ Poc., quod scripsimus Chandleri est, qui ex hac laterculi columna lectiones annotat || v. 8 ΚΛΑΑΤΤΙCΟC Fourm., ΛΑΑΤΤΙΚΟC Poc., ΚΛ.ΑΤΤΙΚΟC Chandl. || v. 9 extr. Fourm. ΦΑΡ, Poc. Ψ, Chandl. ΦΛΥ. Menda quaedam aperta Fourmonti et Pocockii, a Chandlero correcta, adscribere supervacaneum duxi. Koehlerus ex toto laterculo fere evanido duos locos legit atque emendavit col. II v. 7 ΟΡΤΗCΙΟC (Fourm. ΟΚΤΗCΙΟC Pocock. ΟCΤΗCΙΟC) et col. III v. 15 ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ (ΑΦΡΟΔΕΙC[Ε] antiquiores).

[Ἐπὶ ἄρχοντος] Φλ. Διογένους Μαραθωνίου, ἐπὶ τῆς Πανδιονί|[δος ..... πρυ]τανείας, ἧς ἐγραμμάτευεν Ῥόδων Καλλίστου Μαρα|[θώνιος,] ἱερεὺς Θεόφιλος ἐπεστάτει, τῶν προέδρων ἔπεψή|[φιζεν] Ἰουλιανὸς Κατίου καὶ οἱ συμπρόεδροι, κγ(?) τῆς πρυτα|[νείας], μηνὸς Ποσειδεῶνος τῆς λ'(?), βουλὴ συνήχθη ἐπὶ τοῖς | [εὐαγγ]ελίοις, ἀναδειχθέντος [Αὐτοκράτορος Καίσαρος Ποπλίου | Σεπτιμίου Γέτα Εὐσεβοῦς Σεβαστοῦ]· ἐν ᾗ ἀνεγνώσθη | [γνώμ]η [τ]ῶν συνεδρίων διὰ τῶν ἀρχόν[τ]ων, ἀναγνόν|[τος τοῦ] στρατηγοῦ [Ἀ]λκαμένους Λαμπτρέως γνώμην τὴν ἀναγεγραμμένη[ν· | Ἡ ἐξ Ἀρείου] πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναί|[ων μετὰ] τῶν ἀρχόντων, τοῦ τε ἐπωνύμου ἄρχοντος Φλ. Διογένους | [Μαραθων]ίου κα[ὶ τ]οῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα στρατηγοῦ καὶ ἐπιμελητοῦ γυ|[μνασίου καὶ στο]ᾶς Θε[οῦ] Ἀδ[ρ]ι[α]νοῦ καὶ ἀ[ντ]άρχοντος τοῦ ἱερωτάτου ἀ[γ|ῶνος τοῦ Π]αν[ελ]ληνίου [Μα]ρ. Αὐρ. Ἀλκαμένους Λαμπτρέως καὶ τοῦ κήρ|[υκος τῆς ἐξ] Ἀρ[ε]ίου π[άγ]ου βουλ[ῆ]ς καὶ ἀγωνοθέτου τῶν τῆς Σεβα|[στῆς οἰκίας? ἀγ]ώνω[ν Τρύ]φωνος τοῦ Θεοφίλου Ὑβάδου γνώμην ἀ[π]ο|[φαίνου]σιν κατὰ τὰ πάτρια·

Ἐπειδὴ ἡ ἱερωτάτη καὶ τε|λέω[ς θεία? τ]ῶν [ἡ]μερῶν καὶ ὑπὸ πάντων ἐλπισθεῖσα διὰ τὴν ἀθάνατον ὁμόνοι|αν τῶν ὁσίων βασιλέων, Λουκίου Σεπτιμίου Σεουήρου Εὐσεβοῦς Περτίνακος | Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ Παρθικοῦ μεγίστου, καὶ Μάρκου | Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς Σεβαστοῦ, ὑπὸ τῶν μεγάλω|ν βασιλέων κοινῷ κη[ρ]ύγ[μ]ατι πᾶσιν ἀν[θ]ρώποις δεδήλωται, ἐν [ᾗ | τὸν θειότατον Αὐτοκράτορα Καίσαρα Πόπλιον Σεπτίμιον Γέταν | Εὐσεβῆ Σεβαστὸν] τῇ οὐρανίᾳ ψήφῳ καὶ κρίσει προσει|λ[ήφασι πρ]ὸς [τὴν τῆς] αὐτοκράτορος ἀρχῆς ἰσηγορίαν, ἰδρύσαντες | τοῦ κόσμου τὸ βατίλειον ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ γένει· δεδόχθαι | [τῇ] ἐ[ξ] Ἀ[ρείου] πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν Φ καὶ τῷ δήμῳ τῷ | Ἀθηναίων [θ]ύ[ει]ν πα[ν]γενεῖ καὶ ἑορτάζειν ἓν τε κοινῷ καὶ κα|τ' ἰδίαν παντὶ τῷ βα]σι[λ]είῳ γένει. ἄγεσθαι δὲ καὶ τὴν τῆς κρα|[τίστης ἀρχῆς γενέθλ]ιον ἡμέραν ἀκολούθως ταῖς ἄλλαις αὐτῶν κρα|τίσ[ταις?, καθὼς διὰ τῆ]ς ὁσίας ῥήσεως αὐτῶν μεμαθήκαμεν, καὶ δίδο|[σθαι παντὶ τῷ δή]μ[ῳ δι]ανομήν, καθὰ καὶ ὁ κράτιστος πρεσβευτὴς | [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτηγος] καὶ λογιστὴς τῆς πατρίδος ἡμῶν Γάιος Αἰ|..... δεδήλωκεν ἐν τῷ προκ[ε]ιμένῳ διατάγματι | ..... εὐσέβειαν, δι' ἧς καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐφροσύ|νην καὶ εἰω[θ]υ[ί]αν εἰς τὸν Ὀλύμπιον αὐτῶν οἶκον εὐσέβει|α[ν]? δηλώσομεν.

De tempore huius plebisciti Boeckhius erravit eiusque errorem ad unum omnes, qui postea de ea re dixerunt, secuti sunt, me ipso non excepto. Nempe non potest is qui, in societatem imperii assumptus, huius plebisciti occasionem dedit, Caracalla esse, ita ut decretum ad annum 198 p. Chr. pertineat. Bis enim (v. 6. 7. 23. 24) illius nomen erasum est; Caracallae autem memoria neque unquam damnata est, et in hoc ipso titulo v. 21 nomen eius intactum mansit. Qua de causa potius de Geta cogitandum est, quem Septimius Severus pater et Caracalla frater in societatem imperii assumpserunt; itaque horum duorum ἀθάνατος ὁμόνοια laudibus extollitur v. 18. Illam rem autem in universum quidem ad annum 209 p. Chr. referendam esse Eckhel D. N. VIII. 245 sqq. certissimis argumentis effecit; quo anni tempore vero Geta Augustus factus sit, ex nostro titulo primum innotescit; nam quum hoc plebiscitum mense Posideone, qui respondet fere posteriori parti Novembris et Decembris priori, factum sit, quumque ex Britannia, ubi tum Severus cum filiis commorabatur, citius quam duobus vel tribus mensibus nuntius Athenas pervenire non potuerit, circiter mense Septembri vel Octobri Geta a patre et fratre in societatem imperii receptus esse videtur. Flavius Diogenes igitur archon est anni Attici 209/10 p. Chr. In supplendis tituli verbis quamvis multa et plenius et rectius restituisse mihi videar, quam Boeckhius, tamen, quae est lapidis condicio et antiquiorum exemplarium pravitas, fieri non potuit, ut omnia certa et indubitata ratione supplerentur. Quum pleraque, quae posui, explicatione non videantur egere, haec adnotare satis habeo: v. 14 καὶ τοῦ κήρυ|κος Κλ. Ἀττικοῦ Μ]αρ[α]θ[ων]ίου? βουλῆς, καὶ ἀγωνοθέτου etc. Boeckh; quae non recte se habere iam nomen proprium importunissime munerum designationibus interiectum arguit. Restitutio mea certissima est; nam quum haec ad insequens Tryphonis Theophili f. Hybadae nomen pertineant, isque non possit κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου esse, quod munus in laterculo subiecto Claudio Attico Marathonio adscribitur, fieri non potest, quin de senatus Areopagitici praecone dicatur. Accedit quod vocum Ἀρείου πάγου vestigia satis certa exstant. V. 28 πανδημεί Boeckh; sed quum litterae ΓΕΝ etiam Koehleri testimonio confirmentur, dubitandum non est quin πανγενεί adverbium quamvis nusquam praeterea inventum restituendum sit. V. 29. 30 τὴν τῆς κρα[τίστης ἀρχῆς γενέθλ]ιον ἡμέραν supplevi, ut sit natalis imperii (Spartian. Hadr. 4); nam de ipsius Getae die natali neque articulus τῆς cogitare permittit, neque omnino hic eius mentio fieri potest, quia sine dubio iam antea Getae dies natalis celebratus erat. V. 32 δια]νομήν certum est, quia ΔΗΝ in lapide esse Koehleri apographo confirmatur. Neque Boeckhius quum λαμβ]άνομεν suppleret, enuntiati structuram et sententiam assequi poterat. V. 32. 33 πρεσβευτὴς [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτη]γο[ς] καὶ λογιστής (ubi Boeckh omnino nihil supplevit) propterea posui, quia dubitare non licet, quin hic de eius modi legato Augustorum pro praetore ad ordinandum statum liberarum civitatum provinciae Achaiae dicatur, quales sunt septem illi de quibus dixi in Ephemeride epigraphica I p. 427; quibus exemplis hoc octavum accedit. Quod idem simul curator (λογιστής) civitatis Atheniensium est, id optime convenit cum Ti. Claudii Callippiani Italici exemplo (l. l.).

Ex prytanum laterculo quae legi possunt haec sunt:

Ἀλλήτιππος (?)	Παι.	Καλλίας	Παι.	αἰτειτοι
. . . . .	Παι.	Τελέσφορος Σωτηρίδα	Παι.	Κλ. Ἱεροφάντης) Μαρα.
. . . . . ος	Παι.	Ῥοῦφος)	Παι.	Φαβ. Δαδοῦχος Μαραθ.
Πο	Παι.	Μαρεῖνος	Παι.	Κλ. Ἐπὶ βωμῷ Μελι.
Πο . . . . . ιλος	Παι.	Ξένοφῶν	Παι.	Ἑρέν. Ἱεροκῆρυξ Ἑρμ.
Κάσιος	Παι.	Ζωτικὸς)	Παι.	Αὐρ. Πυρφόρος Λάμπτρ.
Μοσχώνιος?	Παι.	Ὀρτήσιος Μηνόδωρος	Παι.	κῆρυξ βουλῆς καὶ δή-
Τε[ιμ]όθεος	Παι.	Γάιος ὁ καὶ Ἐπάγαθος	Παι.	μου Κλ. Ἀττικὸς Μαρα.
. . . . .	Παι.	Φα[ῦ]στος Ἐπαφροδείτου	Παι.	περὶ τὸ [β]ῆμα Ῥό[δ]ων Καλλίστου Μαραθ.
Κλ[άδ]ος?	Παι.	Διογένης)	Παι.	ἀντιγραφεὺς Φλ. Μαρεῖνο[ς] Χ . . .
. . . . .	Παι.	Κυδαθηναιοι		ἱεραύλης Ἀθηναιος Ἀφροδεισίου
Πόταμος Ἴπ[π]ωνος	Παι.	Δημήτριος Κελάδου	Κ[υδα.]	ἱερεὺς φωσφόρων Ἀρι-
Κόμμο[δ]ος	Παι.	Ἀρτέμων Ἡλιοδώρου	Κυ.	στε[ίδη]ς
. . . . .	Παι.	Διονύσιος Τρύφωνος	Κυ.	ὑπογραμματεὺς
Πο[λέ]μων Τείτου	Παι.	Πεά[νι]ος? Τρύφωνος	Κυ.	Μηνόφιλος Παραμόνου
. . . . . Εὐημέ[ρ]ου		[Στειρ]ιεῖς		
		Διονυσόδωρος Ἀπολλωνίο[υ		
		Ἀπολλώνιος Ἀρτεμιδώρου		
		Καλετεε[ῖ]ς		
Ἀπολλοφάν[η]ς Ζ[ω]π[ύρου?		Τυχικὸς)	Κ[α.]	
		Ὀνήσιμος Πολυδεύκου	ΜΜ(?)	
		γ]ρα[μμα]τεὺς		

Col. II v. 16 Πεάνιος (i. e. Παιάνιος, vocalium confusione tunc non iam rara) proxime abesse mihi videtur a ductibus servatis. V. 17 Πρασ]ιεῖς Boeckh. Sed Dionysodorus Apollonii filius Stiriensis in catalogo epheborum recensetur (v. indicem). V. 19 Boeckhius praetulit lectionem Fourmontianam Διονύσιος ei quae apud Pocockium est Ἀπολλώνιος; at Apollonius Artemidori f. inter ephebos Pandionidis tribus recensetur (v. indicem).

---

11 Fragmentum lapidis Pentelici a. 0,30, l. 0,20, c. 0,08, inventum septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 4001. Exscripsit Koehler.

ΓΡΑΨ.ΙΔΕΙ///
ΚΑΙΑΝΑΘΕ
ΣΕΒΑΣΤΩΝ
vac.

V. 1. 2 γράψ[α]ι δὲ [τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ] | καὶ ἀνα-θε[ῖναι . . . ., v. 3 Σεβαστῶν; quae vox aut indicat in templo Augustorum columnam collocandam esse aut sacerdoti Augustorum eam rem mandari.

PARS SECVNDA.

SOCIETATVM ET COLLEGIORVM DECRETA.

CLASSIS PRIOR.

DECRETA PANHELLENVM ET ACHAEORVM.

12 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici, quae exstant in Pinacotheca praeter *d*, quod in gradibus Parthenonis vidit Koehler. — *a* a dextra integrum (sed binae fere litterae in margine evanuerunt), a ceteris partibus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 2676 (Lebas Attique 393). Exscripsit Koehler. — *b* a dextra integrum, a ceteris partibus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 1432 (Rangabé Ant. Hell. 2312). Exscripserunt Ross et Koehler. — *c* a sinistra integrum, ceteris ex partibus mutilum. Exscripserunt Ross, Velsen, Koehler. — *d* ab omnibus partibus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 1360. Contulit Koehler. — *e* a sinistra et ut videtur ab inferiore parte integrum. Ed. Pittakis Eph. 1443 (Rangabé Ant. 2314). Exscripsit Koehler. Haec omnia eiusdem lapidis esse indicavit Koehler.

a

```
ΕΤ//////////Ε
ϝΕϽΓΕ///ΗΣ
ΙΜΙ.ΝΚΟΙΝΗ
ΝΜΥΣΤΗϽΙΩ
ΜCΛΟΓΟΥΝ
ϽΥΤΟΥΤΟΥΤ
ΗΛΩΣΚΑΙΠΟΛΛ
ΤΩΝΕΤΙΤΗΝ
ΒΛΝΩΝΥΠΕ
ΟΝΥΔΑΤΩΝΛ
ΙΤΑΣΠΑΝΤΩΝ
ΙΝΠΡΟΣΑΩΝ
ΙΛΜΥΡΙΑΔΑΣΕΙΚΟΣΙΝΧΑΡΙΝ
ΗΝΤΗΝΠΕΡΙΤΟΝΠΥΡΟΝΛΦΘΟ vac.
ΙΛΕΩΣΦΙΛΟΔΩΡΙΑΣΑΛΛΑΚΑΙΤΗΝ
ΖΣΑΥΤΟΣΣΧΩΝΠΟΛΛΑΚΙΣΗΝΙΚΑ vac.
ΙΝΕΙΣΑΕΙΤΗΝΤΩΝΟΡΩΝΑΜΕ vac.
ΗΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΠΡΟΝΟΙΑΣΕΤΙΔΕ
ΙΕΠΙΤΡΕΨΑΣΑΙΤΗΣΑΣΙΝΠΑΡΑΥΤΟΥ
ΓΑΕΙΣΕΤΕΡΟΝΕΡΓΟΝΚΑΤΑΛΕΙ vac.
[Τ''Σ]ΗΣΦΟΡΟΥΣΙΣΟΥΣΓΕΝΕΣ
```

b

c

```
Μ
ΚΑΙ
ΩΝ
ΛΗΝΙ
ΓΡΑΨΑ
ΜΕΓΙΣ
ΟΛΥΜΠΙ
ΤΕ.ΡΗΝ
Σ//////////Ν
Α//////////C
ΟΒ
Ε
ΟΝ
```

d

```
ΤΟΥϵ
ΙΣΔΩΡΕΑΣΩ
ϽΣΚΑΙΣΑΡΟΣΤΡΑΙϵ
ϽΥΤΟΕΔΟΣΕΝΑΓΑ
ΜΑΕΝΧΑΡΑΞΑΙΛΙϵ
ΛΗΣΙΑΠΑΣΙΝΟΣΩΝ
ΝΗΠΑΝΤΟΤΩΝΕΛΛΙ
ϽΣΥΝΕΔΡΙΟΝΩΣ
ΙΕΥΕΡΓΕΤΙΝΚΑΡΠ
ΙΛΗΝΙΟΝΔΙΩΝΕΨΙ
ΔΙΑΤΑΤΕΕΘΝΗΙ///
ΝΚΑΙΤΗΝΗΜΙ///
```

e

```
Ι
ΦΛΝ
ΨΗΦ
ΜΕΝ
ΣΛΚΕ
ΚΑΙΙΟ
ΤΗΣϵ
ΣΕΒΛ
ΤΙ:ΚΛ·Ι
vac.
```

Var. lect. V. 15 ΦΙΛΟΔΩΡΙΑΣ Pitt. Rang. Koehl., ΦΙΛΟΔΩΡΙΑΝ Ross || v. 21 init. quae uncis circumdedi, Ross omittit, Pitt. et Rang. ΤΙ. Cetera apud Rossium sic se habent: ΤΗΣΦ . ΡΟΥΣΙΣΟΥΣΓΕΝΕΣ, apud Koehl.: ΤΗΣΦΟΡΟΥΣΙΣΟΥΣΓΓΝΕΣ. Ceterum praeter quattuor ultimos versus per totum fragmentum *b* Rossius Λ exhibet, Koehler Λ per totum titulum; Ε Koehler fere ubique, Ε Ross. || v. 27 init. ΜΕΓΙΣ Ross, ΜΕΙ//ΙΣ Koehl., ΜΕΡΙΣ Velsen || v. 29 init. ΤΕΡΗΝ Ross, ΤΕΡΗΝ Velsen, ΤΕ//ΡΗΝ Koehl. || v. 31 init. Α/// Ross Velsen, Α//// Koehl. || v. 32 init. ΟΡ Ross, ΟΒ Velsen Koehler || v. 34 init. Ο Ross, C Velsen, CΝ Koehler.

Praeter exiguam partem (v. 25—29) nihil ita suppleri potest ut enuntiatorum structura atque coniunctio appareat, sed agnoscuntur haec fere v. 2 [ε]ὐεργέ[τ]ης, v. 3 [φιλοτε]μί[α]ν? κοινῇ, v. 4 [τῶ]ν μυστηρίω[ν], v. 5 [ὁ]μολογοῦν[τες] (vel alius eiusdem participii casus, vel [ὡ]μολόγουν), v. 6 [τ]ούτου τοῦ ..., v. 7 ... [δ]ήλως καὶ πολλ..., v. 8 ... των ἔτι τὴν ..., v. 9 [λαμ]βάνων ὑπὲ[ρ] (potest etiam de verbi cum ὑπό compositi tempore praeterito cogitari), v. 10 [τῶ]ν ὑδάτων, ἃ (vel ἀ...), v. 11 τας πάντων, v. 12. 13 προσδόν[τος] (vel alius casus) ..... μυριάδας εἴκοσιν, χάριν, v. 14 ...ην τὴν περὶ τὸν πυρὸν ἀφθο[νίαν], v. 15 [τῆς βασ]ιλέως φιλοδωρίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ..., v. 16 ...ως αὐτὸς σχὼν πολλάκις, ἡνίκα, v. 17. 18 [ἔχουσ]ιν εἰς ἀεὶ τὴν τῶν ὅρων ἀμε|[τακίνητον ἀσφάλειαν διὰ τ]ῆς τοῦ βασιλέως προνοίας. Quae sequuntur ἔτι δὲ |..... ἐπιτρέψας αἰτήσασιν παρ' αὐτοῦ | [....? τὰ χρήμα]τα εἰς ἕτερον ἔργον καταλεί|[πειν] ita intellegenda esse videntur ut is, cuius laudes hoc decreto praedicantur, civitati illi aedificium aliquod suis ipsius impensis exstruxerit, ita ut illis liceret ad aliud opus, quod fortasse aeque necessarium videbatur, pecuniam reservare quae initio ad illud destinata erat. V. 21 [τοὺς] τῆς γῆς φόρους ἴσους γενέσθαι. Hucusque nihil perspici potest, nisi de beneficiis ab imperatore (qui βασιλεύς dicitur ex Graecorum posteriorum more, cf. nr. 10 v. 19) in civitatem aliquam collatis dici. Iam nonnulli versus plane interciderunt, deinde a v. 25 haec fere videntur scripta fuisse [ἀνα]|γράψα[ι ἐν στήλῃ λιθίνῃ τ]ὰς δωρεὰς ὡ[ς ἕκασται ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ] | μεγίσ[του Αὐτοκράτορ]ος Καίταρος Τραϊα[νοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ] | Ὀλυμπί[ου Πανελληνίου·] τοῦτο ἔδο[ξ]εν. — ἀγα[θῇ τύχῃ· δεδόχθαί καὶ τὸ τῆς Θυα]|τε[ι]ρην[ῶν πόλεως ψήφι]σμα ἐνχαράξαι λίθ[ῳ καὶ στῆσαι ..... ὅπω]|ς [ἂν φα]ν[ερὸν γένηται τοῖς Ἕ]λλησι ἅπασιν, ὅσων .... Quae supplementa nequaquam omnia certa esse ipse intellego. Sed constat primum v. 25—28 de beneficiis Hadriani describendis agi, deinde v. 28 formula τοῦτο ἔδοξεν indicari, hac de re decretum esse, tum v. 28 vocibus ἀγα[θῇ τύχῃ] ad aliam rem transiri quae et ipsa in litteris quibusdam lapidi inscribendis (v. 29) versetur. Quae si reputaverimus, de totius decreti natura certius aliquid statuere licebit. Nam illud τοῦτο ἔδοξεν, quod unicuique ex iis rebus, de quibus deinceps separatim decernebatur, subiunctum fuisse apparet, a plebiscitorum Atticorum more plane abhorret, neque magis quod sciam in aliarum civitatum Graecarum psephismatis invenitur. At simillimum est quod in senatusconsulto Romano anni 169 a. Chr. de Thisbaeis, quod post P. Foucartum Th. Mommsen edidit Eph. epigr. I p. 278, Graeco ἔδοξεν vertitur Latinum *censuere*, quod unicuique decreti particulae, plerumque extra nexum orationis, subiungitur. Quod Romani moris exemplum Graecos secutos non videri in contionum suarum decretis, non est quod dicam: sed quidni in concilio aliquo ab Romanis imperatoribus in Graecia instituto etiam ille mos Romanus introductus sit? Quod concilium, si meminerimus nos in Hadriani temporibus et in Atheniensium urbe versari, non dubitabimus quin sit Panhellenium illud celeberrimum ab eo ipso (Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 122) principe institutum, diversum illud ab antiquiore concilio eorum qui Argos conveniebant seque modo Πανέλληνας modo Ἀχαιούς appellabant. Quod confirmatur aliis locis, ubi rem ad omnes Graecos pertinere praedicatur (v. 30. 31) aut adeo ipsius vocabuli Πανελλήνων reliquiae superesse videntur (v. 25. 34). Eodem pertinere videtur vox [τ]ὸ συνέδριον v. 33. Quae quum ita sint, duplex illud de litteris lapidi inscribendis decretum sic videtur interpretandum esse: Civitas aliqua, quae in numero Panhellenum erat, magnis ab Hadriano affecta beneficiis non satis habuerat ipsa decretis honorificentissimis ei gratias agere, sed etiam per legatum (Πανέλληνα) suum ad Panhellenes tulerat, ut ei etiam, quod urbem Graecam tantis beneficiis affecisset, totius nationis nomine gratias agerent. Quod quum Panhellenes fecissent, addiderunt, ut praeter ipsorum decretum etiam id plebiscitum, quod in illa urbe factum esset, lapidi incisum Atheris statueretur. Quae fuerit illa urbs, pro certo dici nequit; sane in iis reliquiis, quae v. 29 init. supersunt, Thyatirenorum nomen invenisse mihi videor, ita ut titulus ad eandem rem pertinere videatur atque nr. 13, ubi de eo nomine restituendo dubitari nequit. Quod si ita est, fortasse frg. nr. 13 ad illud ipsum Thyatirenorum plebiscitum referendum est, quod hoc Panhellenum decreto lapidi incidi iubetur. Thyatirenos, quum urbs a Macedonibus condita sit (Strabo XIII, 4 p. 625 C), synedrii Panhellenii participes fuisse non est improbabile, praesertim cum etiam aliae urbes Asiae, vel eae, quibus ab origine nulla cum Graecis coniunctio esset, veluti Tralles (Hertzberg, Gesch. Griechenlands u. d. Römern II p. 524), in eo concilio fuerint. Sed hanc rem minus certam esse me non fugit.

Praeterea haec fere in titulo agnoscuntur: v. 31 πᾶν τὸ τῶν Ἑλλ[ήνων ἔθνος, v. 32 init. ὁ β[ασιλεύς?, med. [τ]ὸ συνέδριον ὡς, v. 33 [θεὰν] εὐεργέτιν Καρπ[οφόρον; haec ad Sabinam Hadriani uxorem pertinere videntur. Nam ea et Athenis et Megaris (C. I. G. 1073. A. Mommsen Heortologie p. 327) et sine dubio etiam aliis locis tanquam νέα sive νεωτέρα Δημήτηρ colebatur; Cereri autem cognomen Καρποφόρος in quibusdam civitatibus tribuebatur (Pausan. VIII, 53, 7) et eiusmodi cognomina a deis in imperatores Romanos earumque uxores transferri consuevisse cum multa alia exempla demonstrant tum imprimis, quod huius simillimum est, C. I. G. 2183 in titulo Mitylenaeo Θεᾶς Σεβαστᾶς Αἰολίδος Καρποφόρῳ Ἀγριππείνας et nr. 3528 ('in Aeolia') Θεᾶς Αἰολίδος Καρποφόρας Ἀγριππείνας, quibus ex titulis ille ad Agrippinam Claudii uxorem, hic ad illius matrem Germanici coniugem referendus est (cf. Eckhel D. N. VI p. 215). Εὐεργέτις autem eodem modo, quo hic, cognominis locum tenet in titulo Smyrnaeo, de quo Th. Mommsen exposuit in Eph. epigr. I p. 270 sqq., ubi est θυγατριδῆ δὲ τῆς εὐεργέτιδος Ἀντωνίας. V. 34 [τὸ συνέδρι]|ον [τὸ Πανε]λλήνιον δι' ὧν ἐψ[ηφίσατο .....], v. 35 [καὶ κοινῇ καὶ ἰ]δίᾳ τά τε ἔθνη [καὶ τὰς πόλεις?], v. 36 καὶ τὴν ἡμ[στέραν], v. 38 fortasse [στε]φαν[ῶσαι] vel aliud aliquid ab eadem stirpe derivatum scriptum fuit, v. 39 ψήφ[ισμα], v. 43—45 tale aliquid scriptum fuisse videtur: τῆς ἀ[ναγραφῆς καὶ ἀναστάσεως τῶν στηλῶν ἐπιμελείσθω ὁ ἀρχιερεὺς τῶν] | Σεβα[στῶν καὶ ἄρχων τοῦ σεμνοτάτου συνεδρίου τῶν Πανελλήνων] | Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Ἡ[ρώδης Ἀττικὸς Μαραθώνιος]. Nam cum in universum eiusmodi aliquid in fine scriptum fuisse ex litterarum reliquiis et ex more qui in decretis obtinet apparet, tum Herodem primum Panhellenum principem fuisse constat (Philostr. vit. soph. II, 1, 5), circa initium totius instituti autem titulum compositum esse Hadriani imperatoris nomen prodit.

---

13 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,34, l. 0,17, c. 0,08, inventum a. 1853 occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 2131. Contulit Koehler.

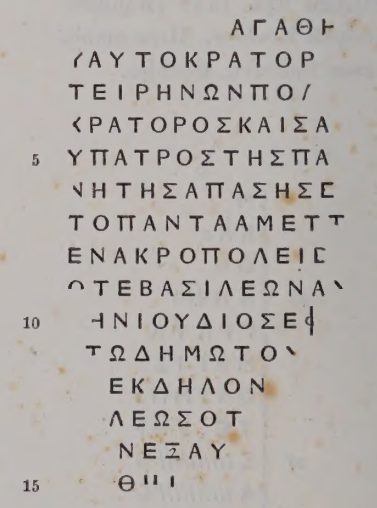

Var. lect. V. 6 ultima littera Koehlero videtur Ε fuisse, v. 8 Β.

Haec fere agnoscuntur: v. 1. 2 Ἀγαθῇ [τύχῃ | τοῦ θειοτάτο]υ Αὐτοκράτορ[ος .....], v. 3 [ἡ Θυα]τειρηνῶν πόλ[ις] (vide adn. ad nr. 12), v. 4. 5 [Αὐτο]κράτορος Καίταρ[ος Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ Ὀλυμπίο]υ, πατρὸς τῆς πα[τρίδος]. De Hadriano hic dici, etiamsi coniecturam illam, quam de huius tituli cum eo qui antecedit necessitudine proposui, in medio relinquamus, tamen ex v. 7 colligi potest. Ceterum cum latitudo lapidis incerta sit, fortasse etiam pontificatus aut consulatus aut tribuniciae potestatis mentio facta erat. V. 6 ..νη τῆς ἀπάσης, v. 7 παντα ἃ Μέττ[ιος Μόδεστος ὁ ἀνθύπατος ἐπέστειλεν?] (vel aliud verbum). Cum de Thyatira Asiae provinciae urbe agi constet, cumque quae in fine versus leguntur litterae nihil aliud nisi nominis quod est Mettius reliquiae esse possint, satis probabile est, de Mettio Modesto hic dici, qui Traiano imperante legatus pr. pr. Lyciae et Pamphyliae, postea sub finem imperii eiusdem principis aut initio Hadriani proconsul Asiae

fuit (Waddington, fastes des provinces Asiatiques p. 189. 191. Hermae IV p. 178. C. I. G. 3835. 4279). V. 8 ἐν ἀκροπόλει, v. 9 [ὑπ]ὸ τε βατιλέων Αὐ[τοκρατόρων ...], v. 10 [Πανελλ]ηνίου Διὸς ἐφ .., v. 11 [δεδόχθαι] τῷ δήμῳ του[ς] vel τοῦ ..., v. 12 ἔκδηλον, v. 13 [βατι]λέως vel [πό]λεως ὅτι. Reliqua incerta.

14 Fragmentum lapidis Pentelici, a dextra integrum, a reliquis partibus mutilum, inventum in arce, exstat in Pinacotheca. 'Hat mit dem vorhergehenden (i. e. nr. 12) Aehnlichkeit, ohne jedoch wahrscheinlich zu demselben Stein zu gehören' Koehler. Ed. Pittakis Eph. 55. 1036. Exscripsit Koehler.

sic
ΓΑΙΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΝΗΜΑΣΠΡΟΑΙ
vac.
ΩΝΕΠΙΤΟΣΟΥΤΟΝΒΕΛΤΕΙΟΥΣ
ΓΕΙΜΟΥΜΕΝΩΝΤΑΔΕΚΑΙΕΞΩΝ
ΝΚΟΙΝΩΝΚΑΙΔΗΜΟΣΙΩΝΠΟ vac.
ΕΣΘΑΙΚΑΛΛΟΣΤΑΙΣΣΑΡΔΕΣΙΝ
ΚΑΤΗΦΗΣΑΜΕΝ vac.
vac.
ΓΕΣΑΥΤΗΝΕΚ
ΥΟΣΚΑΙ

Agnoscuntur haec v. 2 ...αι ἀπο[λ]αμβάνειν ἡμᾶς προαι[ρεῖσθαι], v. 3 ..ων ἐπὶ τοσοῦτον βελτ[ί]ους ...., v. 4 [φιλοτ]ειμουμένων τάδε, καὶ ἐξ ὧν ..., v. 5 [... τῶ]ν κοινῶν καὶ δημοσίων πό[ρων? ...], v. 6 .. γεν]έσθαι κάλλος ταῖς Σάρδεσιν ...., v. 7 κατηφήσαμεν ..., v. 8 ..τες αὐτὴν ἐκ .... Ex quibus nihil potest coniici, nisi id, de aedificiis aliisve rebus dici, quibus Sardes urbs exornata esset munificentia nescio cuius. Qua de causa praesertim cum etiam formam habitumque tituli simillimum esse nr. 12 testetur Koehler, ita ut eodem tempore eademque occasione uterque erectus videatur, eum huc referre non dubitavi.

15 Exstat in Pinacotheca. Ed. Rangabé Ant. Hell. 589. Exscripsit Velsen.

ΙΟΛΙΙΙ
ΟΝΠΑΝΕ
ΔΣ ΝΗΤΟΥΚΑ
ΟΥΔΗΛΟΣΔΕΕΣ
ΑΙΕΥΕΡΓΕΤΩΝΤ
ΓΥΕΡΓΕΤΗΣΕ
ϽΝΠΑΡΑΤΟΥ
ΓΙΠΑΡΑ

V. 2 [τὸ σεμνότατ]ον Πανε[λλήνων συνέδριον? ...], v. 3 plane incertus, v. 4. 5 ... ου, δῆλος δέ ἐσ[τιν ...|.. κ]αὶ εὐεργετῶν τ[ὴν πόλιν] (vel similis accusativus), v. 6 [ε]ὐεργέτης ..., v. 7. 8 παρὰ τοῦ .... κ[α]ὶ παρὰ ...

Decreti honorarii has esse reliquias v. 4. 5 satis certo demonstrant; cuius collegii aut civitatis sit magis ambiguum videtur, neque ea quae supplevi v. 2 dubitatione carere puto. Ceterum intercedit huic fragmento magna similitudo cum nr. 12, ita ut aliquando illius lapidis etiam hoc esse suspicatus sim. Sed cum neque de magnitudine lapidis neque de loco ubi inventus sit Rangabé aut Velsen quidquam dixerit, eam rem ad liquidum perduci non posse intellego.

16 Marmor candidum, inventum Athenis (in ecclesia S. Ioannis secundum Fourmontum; Fauvelius trium horarum spatio ab urbe inter Hymettum et Pentelicum inventum dicit), postea Parisios translatum in collectionem Choiseulianam et inde in museum publicum. Ed. Dubois catal. n. 206. Clarac. tab. 665. Praeter haec exempla etiam Fourmonti Fauvelii Pittakisii apographis usus est Boeckh, qui edidit C. I. G. 2910.

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙΛΕΥΚΙΠΠΟΣ
.....ΜΑΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΥΠΟΤΩΝΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝ
.....ΠΡΟΣΤΩΜΑΙΑΝΔΡΩΠΟΤΑΜΩΑΠΟΙΚΟΙ
.....ΙΤΩΝΕΝΘΕΣΣΑΛΙΑΠΡΩΤΟΙΕΛΛΗΝΩΝ
.....ΣΤΗΝΑΣΙΑΝΚΑΙΚΑΤΟΙΚΗΣΑΝΤΕΣΣΥΝΑ
.....ΠΟΛΛΑΚΙΣΙΩΣΙΚΑΙΔΩΡΙΕΥΣΙΚΑΙΤΟΙΣΕ
.....ΕΝΟΥΣΑΙΟΛΕΥΣΙΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣΚΑΙΥΠΟ
.....ΙΑΙΩΝΔΙΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΥΜΜΑ
.....ΩΡΕΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΝΤΥΧΟΝΤΕΣΥ
.....ΡΙΑΝΟΥΠΑΤΡΟΣΤ°ΑΙΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
.....ΡΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥΤΑΣ

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ Λεύκιππος. | [Ψήφισ]μα τὸ γενόμενον ὑπὸ τῶν Πανελλήνων. | [ἐπειδὴ Μάγνητες οἱ] πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἄποικοι | [ὄντες Μαγνήτων] τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, πρῶτοι Ἑλλήνων | [διαβάντες εἰ]ς τὴν Ἀσίαν, καὶ κατοικήσαντες σὺν ἄ|[λλοις Ἕλλησι] πολλάκις, Ἴωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ τοῖς ἐ|[κ τοῦ αὐτοῦ γ]ένους Αἰολεῦσι, τιμηθέντες καὶ ὑπὸ | [τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμ]αίων δι' ἃς ἐποιήσαντο συμμα|[χίας πρὸς αὐτὸν καὶ δ]ωρεῶν ἐξαιρέτων τυχόντες ὑ|[πὸ Θεοῦ Ἀδ]ριανοῦ, πατρὸς Τ. Αἰλίου Καίσαρος | [Αὐτοκράτο]ρος Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου τὰς (vel τὰ σ . .) ... Supplementa omnia Boeckhii sunt excepto v. 10, ubi is scripsit ὑ|[πὸ Τραϊανοῦ Ἀδ]ριανοῦ. Sed neque hic titulus Hadriano vivo positus est, sed mortuo, neque omnino Traiani Hadriani nominibus solis imperator appellaretur, sed tum addendum erat imperatoris aut Caesaris aut Augusti nomen. Imo Θεοῦ Ἀδ]ριανοῦ supplendum est.

De tituli ratione et argumento Boeckhius copiosissime et verissime exposuit. Nomen Leucippi non cohaerere statuit cum ipso decreto, sed esse conditoris urbis Magnesiae (Parthen. erot. c. 5. Schol. Apoll. Rhod. I, 584), cuius statuae tabula cum titulo apposita videatur. Ipsum decretum Panhellenum esse synedrii quod Hadrianus instituerit Athenis, idque eius argumentum fuisse, ut Magnetes in societatem Panhellenum reciperentur; qua de causa eas potissimum res gestas laudesque Magnetum enumerari, quibus demonstretur illos vere Graecos et ab origine fuisse et per omne tempus mansisse. — Titulum ad Antonini Pii principatum pertinere per se patet.

17 Tabula marmoris Pentelici crassa 0,14, ab omnibus partibus mutila, in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3749. Exscripsit Koehler.

ΩΝΑΙ/
ΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΛΑΩΝΠΑΝΕΛ/
ΟΥΑΥΡΡΟΥΦ
ΓΚΑΙΤΟ

Agnoscuntur haec: v. 2 [Πα]νελλήνιο[ν] (vel alius casus), v. 3 [τῶν μεγά]λων Πανελλ[ηνίων] vel [τῶν ἄ]λλων Πανελλ[ήνων], v. 4 ...ου Αὐρ(ηλίου) Ῥούφ[ου]. Huc rettuli propter Panhellenes et Panhellenia in titulo sine dubio commemorata; qua ex re sane non statim sequitur, decretum Panhellenum esse, sed in summa rei obscuritate hic aptissime collocari putabam. Ceterum nomen Aurelii Rufi cum Panhelleniis coniunctum non potest non ad eam suspitionem adducere, hic dici de Rufo Perinthio sophista, quem hominem ditissimum atque nobilissimum principem Panhellenum et agonothetam Panhelleniorum fuisse constat (Philostr. vit. soph. II, 17). Coniecturae etiam Aurelii nomen favet, quum Rufum Commodi aetate floruisse constet.

18 Tabula marmoris Pentelici crassa 0,09, a dextra et a sinistra mutila, a superiore et ut nunc videtur fortasse etiam ab inferiore ornamentis circumscripta, inventa orientem versus a Parthenone; exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 2307. Contulit et duos priores versus integros exscripsit Koehler.

ΓΟΙΤΩΝΛΧΑΙΩΝΠΕΓΝΑΤΙΟΥΒΡΑΧ
ΠΕΜΦΘΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑ
ΥΤΟΝΟΙΛΧΑΙΟΙΠΡΟΣΔΕΞΑΣΘΑΙΤΑΣΤΕΙΜ
///ΤΗΛΑΣΕΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΕΧΟΥΣΑΣΤΟΠΕΡΙΤΩΝ
ΡΤΙΝΑΣΜΕΝΠΡΟΣΗΥΑΤΟΤΩΝΤΕΙΜΩΝΤΣ
ΣΚΡΑΤΟΡΟΣΑΝΤΣ//////////////////ΣΑΝΕΠΙΣΤΟΛΗ///

Supplendus videtur titulus hunc in modum:

[Ἐπὶ στρατη]γ[ο]ῦ τῶν Ἀχαιῶν Πο. Ἐγνατίου Βραχ[ύλλου(?), ἔδοξε τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν· ἐπεὶ | πρεσβεία ἐ]πέμφθη πρὸς τὸν θειότατον Α[ὐτοκράτορα M. Αὐρ. Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν καὶ | ἱκέτευσαν α]ὐτὸν οἱ Ἀχαιοὶ προσδέξασθαι τὰς τειμ[ὰς τὰς ἐψηφισμένας, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς | ἀναστῆσαι σ]τήλας ἐνγεγραμμένον ἐχούσας τὸ περὶ τῶν [τειμῶν ψήφισμα, ὁ δὲ θειότατος | Αὐτοκράτω]ρ τινὰς μὲν προσήκατο τῶν τειμῶν τῶ[ν ἐψηφισμένων, τινὰς δ' οὔ· δεδόχθαι τὴν | ὑπὸ τοῦ Αὐτ]οκράτορος Ἀντω[νείνου σταλεῖ]σαν ἐπιστολ[ὴν ἀναγράψαι . . .]. Post haec verba consentaneum est sic fere continuatam fuisse orationem: ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι παρὰ τὴν στήλην ἐν ᾗ γέγραπται τὸ περὶ τῶν τειμῶν γενόμενον ψήφισμα.

Quid sibi velit hic titulus, apparet. Difficilius diiudicatu est, quomodo fieri potuerit, ut Athenis erigeretur. Nam ad commune Achaeorum, quantum ex aliis titulis cognovimus, Atheniensium civitas non pertinuit. Mihi quidem res ita se habere videtur: Etiam tum, quum Romae respublica libera esset, nonnulla ex illis veteribus *κοινοῖς*, quae in singulis Graeciae gentibus fuerant, restituta sunt. Ex quibus nobis notum est τὸ κοινὸν Βοιωτῶν, Εὐβοέων, Λοκρῶν, Φωκέων, Δωριέων ex titulo Attico M. Silani (v. ind.). Item in Peloponneso foedus Achaeorum iam liberaeRomanorum reipublicae aetate aut certe Augusti principatu restitutum esse inde colligitur, quod C. Caesare imperante utrumque concilium iam in unum coniunctum fuisse indicat titulus apud Keilium Syll. Inscr. Boeot. nr. 31 p. 116; quod novum concilium modo τὸ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν καὶ Φωκέων καὶ Εὐβοέων κοινόν, modo brevius τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, ἡ σύνοδος τῶν Πανελλήνων vocatur; itaque non *coniuncti* fuerunt ante Hadrianum Achaei cum Panhellenibus, sed *eandem rem* utrumque nomen significat. Hoc concilium Argos convenire solebat, praeeratque ei ex antiquo foederis Achaici more στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν. (Minus recte de his rebus mihi disputasse videtur J. Marquardt in commentatione ceteroquin doctrinae atque acuminis plenissima Ephem. epigr. I p. 207, quia titulum sylloges Keilianae non noverat.) Qua in re, cum Hadrianus novum multoque latius patens Panhellenum qui Athenas conveniebant concilium constituisset, nihil mutatum est praeterquam quod ex eo tempore Achaei illi Panhellenum nomen deposuerunt. Quod cum ex ipsa rei natura colligitur, tum inde, quod nusquam ubi de Panhellenibus in titulis sermo est, quicquam additur, quo Panhellenes Atheniensis ab Argivis distinguantur. Neque ullus est titulus, qui ad tempora Hadriano recentiora necessario referendus sit et de Panhellenibus Argivis mentionem faciat. Nam titulum C. I. G. 1625, ubi est ἐν τῷ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Πανελλήνων συνεδρίῳ ἐν Ἄργει, nequaquam, ut Boeckhius voluerat, M. Aurelio et Commodo, sed C. Caesaris Caligulae tempore compositum esse Keilius l. l. comprobavit. Fuerunt igitur duo concilia Hadriani tempore, alterum (Panhellenum qui Athenas conveniebant) quod omnes Graecos qui in utroque maris Aegaei littore erant complectebatur, alterum (Achaeorum qui Argos conveniebant) quod continentis Graeciae populos plerosque, sed non omnes (inprimis Athenienses ab eo afuerunt) coniungebat. Sed posterioribus temporibus quum Atheniensium urbs, splendidissime ab Hadriano exornata, totius continentis Graeciae caput esse videretur, ea non modo Achaeorum concilio adiuncta, sed ipsius concilii conventus Argis Athenas translati esse videntur. Aliter enim explicari nequit, cur hoc decretum, quod nihil de Atheniensium rebus continet, Athenis potissimum lapidi inscriptum sit. Quae res quo tempore facta sit, ex imperatoris nomine non satis certo definitur. Nam non omnino dubitatione vacat Antonini nomen quod v. 6 supplevi; et ut certum sit, tamen fere centum annorum (138—222) spatium relinquitur, interiectis sane nonnullis annis. Accuratius res definitur P. Egnatii nomine; nam homines in provincia nobiles plerumque aut imperatorum aut provinciae praesidum nomina gentilicia gerere solent, a quibus aut ipsi aut eorum maiores civitatem Romanam acceperunt. Atque Egnatios scimus duos imperatorum aetate liberis civitatibus provinciae Achaiae praefuisse, Egnatium Proculum Commodo, L. Egnatium Victorem Lollianum Severo aut Caracalla imperante (Eph. epigr. I p. 248). Quare quum Commodus vix nudo nomine Ἀντωνεῖνος appellari possit, Severus autem id nomen omnino non gesserit, aut Caracalla aut Elagabalus est imperator ille Antoninus, quem habemus in decreto. Ceterum epistula illa quam imperator ad Achaeos scripsit, in qua τινὰς μὲν προσήκατο τῶν τειμῶν, τινὰς δ' οὔ, qualis fuerit illustratur illius epistulae exemplo, quam C. Caesar ad idem concilium eadem de causa dedit (Keil l. l. p. 117 v. 21 seqq.), ubi v. 30—32 ex Keilii (p. 124) restitutione haec scripta fuerunt: [τῶν δ' ἀ]νδριάντων, οὓς ἐψηφί[σασθε], τὸ [πολ]ὺ πλῆθος, ἐὰν ὑμεῖν δοκῇ | [ἀφελ]όντες ἀρκε[ῖσθε] τ[οῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Ν]εμέᾳ καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσ|[θ-μοῖ] τεθησομένοις.

CLASSIS ALTERA.

VARIA.

19 In arce. Edidit Chandlerus Inscr. II, 22 p. 53 (Boeckh C. I. G. 267). Uterque coniungit cum alio titulo (gymnasiarchorum eiusdem anni recensum continente; vide part. IX. cl. 1), qui est in eodem lapide. (Separatim ediderunt, ex C. I. G. descriptum, Lebas Att. 387. Lueders, die dionys. Künstler, append. p. 152 nr. 3.) Periisse videtur. Cf. Keil, schedae epigr. p. 39.

ΥΣΟΔΩΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΜΟΥΝΙΧΙΩΝΟΣΝΙΚΙΑΣ)ΠΡΑΣΙ 52/3 p. Chr.
ΕΘΗΚΕΝ ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΡΑΝΙΣΤΩΝΕΥ
ΕΠΙΔΗΝΙΚΙΑΣ)ΠΑΣΙΕΥΞΟΛΕΕΑΝΙΣΤΗΣ
ΤΩΝΕΥΧΡΗΣΤΩΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΧΕΙΤΩΚΟΙ
ΝΩΝΙ . . . . . .

[Ἐπὶ Διον]υσοδώρου ἄρχοντος, Μουνιχιῶνος | τὸ κοινὸν τῶν ἐρανιστῶν [ψηφίσατο·] | Ἐπ[ε]ιδὴ Νικίας) Π[ρ]ασιεύ[ς] ὁ [ἀρχ]ε[ρ]ανιστὴς [διὰ πάν]|των εὐχρηστ[ο]ν ἑαυτὸν παρέχει τῷ κοι[νῷ· δεδόχθαι τῷ κοι]|νῷ Νι[κίαν . . . . . .

Hoc est initium decreti eranistarum, cui interposita sunt v. 1. 2 verba Νικίας) Πραστι[εὺς | ἀν]έθηκεν, quibus indicetur honorificum illud decretum incisum esse basi anathematis cuiusdam a Nicia propter hos ipsos honores dedicati. Dionysodorus archon anno 52/3 p. Chr. in munere fuit (Phlegon mirab. 7). Ceterum v. 2. 4. 5 aliquanto plura quam ii qui hucusque titulum tractaverunt supplere conatus sum. Singuli versus pari longitudine fuisse non videntur.

20 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici inventum in arce, exstat in Pinacotheca. Ediderunt Pittakis l'anc. Ath. p. 328 (inde exscripsit Lebas Att. 380), Lueders, die dionysischen Künstler append. p. 176 nr. 81. Exscripsit Koehler. Pittakis ut ne in hoc quidem titulo interpolationis suspicione caret, ita quin integriorem etiam lapidem invenerit, quam Koehler et Lueders, dubitari nullo modo potest. Quare tria exempla integra componere satius duxi; simul supplementa Pittakisii et Luedersii exscripsi, ut statim appareat quid meum sit, quid alienum.

Koehler:

ΒΑΣΙΟΝΙ
ΚΩΝΣΤΕΦΑΝΕΙΙΣ
ΕΝΤΑΙΣΜΕΓΑΛΑΙΣΕ
ΟΕΜΕΘΑΚΑΙΤΗΝΕ
5 L///ΝΟΜΕΘΑΜΕΜΝΗ
ΝΚΑΙΤΟΥΣΠΑΡΟΝΤΑΣ
ΙΒΓΣΤΑΤΑΜΑΘΕΙΝΗΝΕ
ΤΟΝΙΟΣ ϹΥΡΒΑΝΟΣ
ΗΘΕΝΚΑΙ////ΝΑΛΟ
10 ΗΚΑΙΔΙΚΑΙΑΝΕΠΑ
ΗΝΑΙΩΝΠΑΝΤΩΝ
ΕΥΣΜΕΛΠΟΜ///ΝΟ
ΝΑΔΕΙΤΟΙΣΑΤ////ΟΙ
ΟΥΣΚΑ///Α///ΝΝ
15 ΛΙΡΕΣΙΝ///ΙΟΙΟ
ΛΝΑΟΘΕΝΟΝ
ΕΣΤΙΝΓΑΡΑΚ
ΡΗΣ////ΤΛΗΜΙΙ//////////ΣΜΕΛΛΟ///Τ
ΡΟΤ///ΡΟΝΣΥΝΟΔΕΙΤΑΣΗΜ
20 ΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΚΑΙΝΥΝΔΕ
ΙΤΟ///Λ

ΣΥΝΟ
ΛΙΝΕΙΕΚΑΙΥΜΕΙΣΤΟΙΣ
Δ////ΝΕΙΑΝΙΚΗΣΑΝΤΑΣΚΑΙΑΟ///
25 Γ////////ΟΛΙΣΤ//////////////ΧΕΙΝΕΣΤ_///Κ
ΚΑΙΥΜΙΝΠΛ///////ΥΠΕΜΟΥΣ

Pittakis:

ΒΑΣΙΟΝ
ΩΝΣΤΕΦΑΝΕΙΙΩ
ΕΝΤΑΙΣΜΕΓΑΛΑΙΣΕ[ΟΡΤΑΙΣ]
ΩΝΕΘΕΜΕΘΑΚΑΙΤΗΝΕ
5 ΟΚ . ΟΙΝΟΜΕΘΑΜΕΜΝΗΜ[ΕΝΟΙ]
ΜΕΝΚΑΙΤΟΥΣΠΑΡΟΝΤΑΣ
ΒΕΣΤΑΤΑΜΑΘΕΙΝΗΝΕΠΙ
ΤΟΝΙΟΣ ΟΥΡΒΑΝΟΣΟΥ
ΙΗΘΕΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝ
10 ΒΗΚΑΙΔΙΚΑΙΑΝΕΠΑΙΝ[ΕΣΑΙ]
[Α]ΘΗΝΑΙΩΝΠΑΝΤΩΝ
[ΙΕ]ΡΕΥΣΜΕΛΠΟΜΕΝΟ . . ΝΙΝ
ΥΝΑΔΕΙΤΟΙΣΑΤΤΙΚΟΙΣ[ΓΡΑ]ΜΜΑ[ΣΙΝ]
ΟΥΣΚΑΤΑΛΥΝ . . . ΙΝΣ . . Ε
15 [Ε]ΞΑΙΡΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΣ
ΜΕΝΛΟΘΕΝΟΥ
ΕΣΤΙΝΓΑΡΑΚ . . . . Ο . . Σ . . ΙΝ
ΤΗΡΗΣΑΝΤΑΗΜ . . . . ΣΜΕΛΛΟΝΤΑ
ΠΡΟΤΕΡΟΝΣΥΝΟΔΕΙΤΑΣΗΜΕΤ
20 ΤΩΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΚΑΙΝΥΝΔΕ
ΔΕΣΠΟΤΑ

ΣΥΝΟΑΡ
.Π.ΣΥΝΑΙΝΕΙΤΑΙΚΑΙΥΜΕΙΣΤΟΙΣΕΥ[ΣΕΒΩΣ]
ΤΟΥ.ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΝΙΚΗΣΑΝΤΑΣΚΑΙΑΘΛΟΝ
ΠΕΡΙΠΑΛΑΙΣΤΙΚΗΣΜΕΤΕΧΕΙΝΕΣΤΩΚ . .
ΕΣΤΙΝΚΑΙΥΜΙΝΠ . . . ΑΤΑΥΠΕΜΟΥΣ . .

Lueders haec exhibet:

. . . . ειασιον | [ἱερονει]κῶν στεφανειτῶ[ν . . . . | . . . ἐν ταῖς μεγάλαις ἑ[. . . . . |. . . . θεμεθα καὶ τὴν ε . . . . . |. . ινομεθα μεμνη . . . . . |. . . . . καὶ τοὺς παρόντας . . . . . | [εὐσε]βέστατα μαθεῖν ἦν ε . . . . |. . . ιτωνιος Οὐρβανὸς . . . . . |ηθεν καὶ τῶν ἄλλων . . . . . |. . η καὶ δικαίαν ἐπα[ίνεσιν τῶν | Ἀ]θηναίων πάντων . . . . . | [ἱερ]εὺς Μελπομ[έ]νο[υ . . . . . |ναδει? τοῖς ἀτ . . κοι[ς? . . . μμα[σιν? . . . |υς κατὰ δυν . . . . . | [ἐξα]ίρεσιν ποιο . . . . . |. . . . . νοθεν . . . . . | ἐστὶν παρακ . . . ο . . . . σ . . . . | αρησ . . . . ἡμ . . . το]ὺς μέλλοντας | πρότερον συνοδείτας ἡμέτερος | τῶν περὶ τούτου καὶ νῦν δεκ . . . . |. . . . . .

. . . . . TYNE . . . . .
ΛINE . . ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΤΟΙΣ . . . .
. . ΕΙΑ ΝΙΚΗΣΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙ . .
. . . . . ΕΙΝΕΣΤ . . . .
ΥΜΙΝ . . . . . ΥΠΕΜΟΥΣ . . . . .

Duo sunt tituli; prior v. 1—21 quin a synodo aliqua profectus sit, dubitari non potest propter v. 19; eamque esse technitarum Dionysiacorum cum v. 2, tum multa alia quae ad ludos pertinent demonstrant; accedit quod v. 12 ἱερεὺς Μελπομένου commemoratur, cum in inscriptionibus sedilium theatri Bacchici sit ἱερεὺς Διονύσου Μελπομένου ἐκ τεχνειτῶν. Ac videtur quidem epistula ad imperatorem data esse, si fides habenda est Pittakisio, qui in fine prioris tituli v. 21 vocem δέσποτα exhibet; cui lectioni certe non refragantur quae Koehler invenit in lapide.

Quae suppleri posse videntur haec sunt: v. 1. 2 ἡ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Διόνυσον καὶ . . . . . Σε]βασ[τό]ν, [νέον Διόνυσον, τεχνειτῶν ἱερονει]κῶν στεφανειτῶν . . . . ., v. 3 ἐν ταῖς μεγάλαις ἑ[ορταῖς? . . .], v. 4 . . ων ἐθέμεθα καὶ τὴν ε . . ., v. 5 [ἀπ]οκ[ρ]ε[ι]νόμεθα μεμνημ[ένοι . . .], v. 6 . . μεν καὶ τοὺς παρόντας, v. 7 [ἀκρι]βέστατα μαθεῖν ἦν ἐπὶ . . . ([εὐσε]βέστατα Lueders; sed quid sit εὐσεβῶς μανθάνειν non video), v. 8 [Αν]τώνιος Οὐρβανὸς ὁ ὑ[πατικός?], v. 9 . . . ηθεν καὶ τῶν ἄλλων, v. 10 [. . εὐσε]βῆ καὶ δικαίαν ἔπαιν . . . (post has litteras lacuna maior esse videtur quam ut Luedersii supplementum recte se habere possit), v. 11 Ἀθηναίων πάντων, v. 12 ἱερεὺς Μελπομένο[υ] (vide supra), v. 13 [. . . ο]ὖν, ἃ δεῖ τοῖς Ἀττικοῖς . . . . . (de qua re hic sermo fuerit, me non assequi fateor; utique errasse videtur Pittakis, qui de antiqua litteratura Attica haec accepit), v. 14 . . ους κατὰ [δ]ύν[αμ]ιν . . ., v. 15 [ἐ]ξαίρεσιν ποιουμένοις, v. 16 . . . μενα, ὅθεν οὐ (vel οὖ[τοι], οὖ[τως] sim.), v. 17 ἔστιν γὰρ ἄκ . . ., v. 18 τηρήσαντα ἡμῖ[ν το]ὺς μέλλοντας . . ., v. 19 [τοὺς] πρότερον συνοδείτας ἡμετ[έρους γενομένους] (ἡμέτερος Lueders, uncinis supplementi indicibus omissis; sed συνοδείτας acc. plur. esse per se patet), v. 20 . . . των περὶ τούτου, καὶ νῦν δὲ . . ., v. 21 δέσποτα.

Alter titulus incipit v. 22 continuitque sine dubio responsum ab imperatore ad illam synodi techniticae epistulam datum. In lacuna ante litteras συνο . . . nomen imperatoris periisse videtur sive casu sive de industria deletum. Omnino quae agnoscuntur haec sunt: [Αὐτοκράτωρ . . . . . τῇ] συνό[δῳ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν χαίρειν . . . . ἀποφ]αίνετε καὶ ὑμεῖς τοῖς . . . . | τοὺ[ς] Ἁδριάνεια νικήσαντας καὶ ἆθ[λα λαβόντας? ἐκ | τῆς συνόδου τῆς] περιπο[λ]ιστικῆς, μετέχειν ἔστω κ[αθ|ὼς βουλομένοις?] ἐστὶν καὶ ὑμῖν, π[αρ]ὰ τὰ ὑπ' ἐμοῦ σ . . . V. 24 eo minus dubitavi Ἁδριάνεια ex Pittakisii apographo recipere, quia ea ipsa quae Koehlerus legit, eodem deducunt. V. 25 quae Koehlerus dat, demonstrare videntur, lapicidae errore ΠΕΡΙΠΟΑΙΣΤΙΚΗΣ in lapide fuisse, qua ex re etiam Pittakisii lectio, quamvis falsa, facillime explicatur. Videtur igitur hac epistula dici de privilegiis quibusdam, quorum participes esse iubeantur ei ex technitarum Dionysiacorum numero, qui in Hadrianeorum certaminibus vicissent. Qua de re cf. nr. 32, ubi epistulam imperatoriam plane similis argumenti habes. Ceterum ultimo versu praepositio παρά non 'contra', sed 'praeter' significat. An fuit πάντα?

Ex Hadrianeorum commemoratione iure colligitur, titulum Hadriano neque antiquiorem esse posse neque multo recentiorem videri, ita ut imperator ille aut Hadrianus ipse aut Antoninus Pius esse videatur.

21 Marmor Elginianum Viscont. nr. 30. Synops. Mus. Brit. nr. 170. Lapis a superiore et a dextra parte mutilus. Ed. Osann Syll. I, 66 p. 204. Ex eius et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 346.

ΕΡΛΥΤΟΥΕΚΤΟΥΔΗ
ΡΙΛΝΩΤΩΠΛΤΡΙΓ
ΚΛΙΕΙΣΛΙΩΝΛΔΙΛ
ΜΕΓΙΣΤΕΛΥΤΟ›
ΛΝΘΡΩΠΙΛΣΒΕ
ΕΠΕΣΤΛΛΚΛΜΕΝ
ϩΡΟΥΝΚΩΤΩΛΙ
ϩΝΣΟΥΥΠΕΡΗΜΩ
ΛΥΤΟΚΡΛΤΩΡΕΥΧΟΜΕΘΛ

Var. lect. In formis litterarum Boeckhius Rosium secutus est; Osann pro Λ habet A || v. 5 pro E Osann I || v. 6 idem om. primum E || v. 7 idem NOYNNΩTΩAP, duabus ultimis litteris ut incertis notatis || v. 8 in. ON Osann.

Epistula ad imperatorem data est, fortasse item ab synodo technitica; neque ulla causa est cur cum Boeckhio tres priores versus ab reliquis separandos esse putemus. Imperator ad quem litterae missae sunt non Hadrianus mihi videtur esse, ut Boeckhio; hic enim v. 2 supplet [Τραϊανῷ Ἀδ]ριανῷ τῷ πατρὶ π[ατρίδος]; sed neque hoc simpliciter nomini adiungitur, neque articulus apponitur. Imo supplendum [Θεῷ Ἀδ]ριανῷ τῷ πατρί, ita ut epistula ad Antoninum Pium scripta esse in eaque (ut in decreto nr. 16) patris eius Divi Hadriani mentio facta videatur. Ceterum supra v. 1 scriptum fuisse [ὑπ]|ὲρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δή-[μου], v. 3 [ὑπὲρ σωτηρίας] | καὶ εἰς αἰῶνα δια[μονῆς], v. 4 μέγιστε Αὐτο-[κράτωρ . .], v. 5 [φιλ]|ανθρωπίας, v. 6 et 7 ita inter se cohaerere mihi videntur, ut suppleantur hunc fere in modum [καθὼς] | ἐπεστάλκαμεν ..... | Ἡρούνκῳ τῷ ἀ[νθυπάτῳ]. Scilicet in epistula ad imperatorem data eorum mentionem fieri, quae ab eisdem de eadem re ad praesidem provinciae scripta essent, nequaquam mirum videtur. Ἡρούνκῳ quin legendum sit eo minus dubitandum videtur, quod non solum Ὦλος, Σωφήιος in titulis Graecis inveniuntur (Hermae VI p. 143), sed adeo in Latino C. I. L. 1, 927 est exemplum huius simillimum, M. Orucule(ius) Maro; qua de causa sine dubio Ἡρούνκῳ pro Aurunco scriptum est. V. 8 . . ων σοῦ ὑπὲρ ἡμῶ[ν], v. 9 Αὐτοκράτωρ, εὐχόμεθα.

22 Lapis, in cuius superiore parte patera sculpta est. Marm. Elgin. Viscont. nr. 51. Synops. Mus. Brit. nr. 161. Ed. Osann Syll. I, 20 p. 205. Ex Osanni et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 349 (Franz el. ep. p. 260 nr. 104. Lueders, die dionys. Künstler append. p. 177 nr. 82).

ΨΗΦΙΣΜΑΤΗΣΙΕΡΑΣΑΔΡΙΑΝΗΣΑΝΤΩΝΕΙΝΗΣ
ΘΥΜΕΛΙΚΗΣΠΕΡΙΠΟΛΙΣΤΙΚΗΣΜΕΓΑΛΗΣΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΟΝΑΠΟΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΙΤΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΕΒΑΣΤΟΝΕΥΣΕΒΗΝΕΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝ

I. e. Ψήφισμα τῆς ἱερᾶς Ἀδριανῆς Ἀντωνείνης | Θυμελικῆς περιπολιστικῆς μεγάλης συνόδου | τ[ῶ]ν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης περὶ τὸν Διόνυσον καὶ | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τίτον Αἴλιον Ἀδριανὸν | [Ἀντωνεῖνον Σ]εβαστὸν Εὐσεβῆ νέον Διόνυσον [τεχνιτῶν].

Decretum ipsum periit. Ceterum origo Attica lapidis non plane certa est, cum id unum constet, eum ab Elgino in Angliam asportatum esse.

23 Ἀlopeciae in ecclesia infra montem Hymettum'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 126 (inde Lebas Att. 388). Nunc lapis periisse videtur. Certe O. Lueders scripsit, neque se neque Eustratiadem invenire potuisse. V. 24—44 Lueders, die dionysischen Künstler append. p. 151 nr. 1. Cf. Keil schedae epigr. p. 38. 40.

(*Textum vide pag. seq.*)

In prima parte lapidis perpauca sunt, quae intellegi possint: v. 7 ἀνδρὶ πόρευ initium ut videtur versus heroici, v. 9 νέον, v. 16 χώρου θάρσυνεν ἄρισ[τα?] exitus hexametri, v. 19 [καὶ] μνή[μ]ην φθιμένοις καὶ ἀλλήλους ἀνέ[θηκαν], v. 20 ⏑⏑–⏑⏑– ἐνιαύσιον ἓ[ς χρ]όνον, ὅπ[πως] .....οντες ἔχοιεν ....., v. 24—29 ἄρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὴν Μο[υ]|νιχιὼν ἦν, || ὀκτ[ω]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σύναγον | φίλοι ἄνδρες || καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίης ὑπεγραψαν, v. 30—44 νόμος ἐραν[ισ]τῶν. [Μη]δενὶ ἐ[ξ]έστω ἰσ[ιέν]αι [ἰς] τὴν σεμνοτά[τ]ην | σύνοδον τῶν ἐρανιστῶν, π[ρὶ]ν ἂν δοκι|μασθῇ, εἴ ἐστι ἁ[γν]ὸς καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀ[γ|αθός]· δοκιμα[ζέ]τω δὲ ὁ προστάτης [ἢ] | ἀρχιερα[ν]ι[σ]τὴς καὶ ὁ γ[ρ]αμματεὺς κ[αὶ | οἱ] ταμίαι καὶ σύνδικοι· ἔστωσαν δὲ ο[ὗ|τ]οι κλ[η]ρωτοὶ κατὰ ἔ[το]ς, χωρὶς [εἴ τ]ις προστά[τη|ς τ]ὸ [δ]ε[ύ]τ[ε]ρ[ον] εἰς τ[ὸν] βίο[ν] αὐτο[ῦ ...| .] ἐπὶ [ἐ]ρ[άν]ου καταλιφθεί[η]· αὐξανέτω δ[ὲ] | ὁ ἔρανος ἐπὶ φιλοτε[ι]μίαις· εἰ δέ τι[ς] μά|χας ἢ θορύ[β]ους κεινῶν φαίνοιτο, | ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, [ζ]ημιούμενος ταῖς δ[ι]πλαῖς .... κρίσεως | ..... ἢ πληγαῖς αἰκιζ[ό-μενος]. V. 33 ἁ[γν]ός (ἅγιος Boeckh.), v. 44 αἰκιζ[όμενος] ipse supplevi, cetera Boeckhii sunt, praeter v. 37—39, quos Keilius restituit.

24 In lapide Pentelico ab omnibus partibus mutilo, invento orientem versus a Parthenone; exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 874. Rangabé Ant. Hell. 800. Denuo descripsit Koehler.

ΙΓΩΝΕΥΣΕΒΕΙ
ϩΣΟΥΝΑΠΟΤΗΣΙ
ΤΕΤΥΧΗΚΩΣΔ
ΙΣΕΝϕΥΤΟΥΑΥ
ΣΥΝΕΡΓΟΥΣΗΣ
ΣΩΤΕΙΡΑΣΤΩΝ
ΙΤΑΜΕΝΑΛΛΑΤ
ΡΓΟΣΜΟΥΤΗΣΕ
ΔΟΥΠΑΛΗΝΕ
ΣΛΤΟϷΘΥΕΙΝΔ
ΟΝΤΑΣΑΓΑΘΗ
ΡΑΣΤΗΕΙ//
ΛΝΤΟ

Var. lect. V. 9 ΠΑΛΗ 'sic' Koehler.

V. 1 ων εὐσεβει . . ., v. 2 ὡς οὖν ἀπὸ τῆς, v. 3 τετυχηκώς, v. 4 [τῆ]ς ἐνφύτου αὐ[τοῦ] (vel αὐτῆς, αὐτῶν), v. 5 συνεργούσης, v. 6 σωτείρας τῶν, v. 7 τὰ μὲν ἄλλα . . ., v. 8 [συνε]ργός μου? τῆς ἐ . . ., v. 9 [. . ά]δου Παλ[λ]ηνέ[ως], v. 10 ἐψηφί]σατο? Θύειν δ . . ., v. 11 [ἄρ]χοντας ἀγαθῇ [τύχῃ], v. 12 [Σε]βαστῇ, v. 13 αν τοῦ. Hic nihil non obscurum est. Propter v. 10. 11 inter decreta rettuli, etsi tum mira videtur prima persona singularis numeri quae est v. 8 (μου).

(23)

Ι . . . ΝΚΑΙΤ . . . ΝΔΡΟ . . . . . .
ΑΥΙΦ . . . . . ΟΜ . . . . . .
ΛΗΔ . . . . Ο . . . . . .
Λ . . . . ωΡΓΗ . . ΓΕΟ
ΤΙΞ . . . . Κ.Ν
ΤΟΙΝΕΤΑΙΗΚΑΙ . . . . ΟϹΥΕ . . . . . .
ΑΝΔΡΙΠΟΡΕΝΠϹ . . . . ΙΤΟΥΜΟ
ΟΝ
ΛΙ.ΑΝΕϹΝ.ΕΙ . . . ΠΕΠ.Ϲ . . Ι . . . ΛΙΙω
ΞΑΙΙ Χ ΒΛΛ.ΟϹ
Ι
ΕΦΟ . . . . . ΕϹΡΓΕΡΛΟΟ
ΛΟ
. . . . ΓΟΟϹΕ . . . . . ΟΟΝΠΕΤΗϹΦΥΕΙ . . Η
. Ο . . ΟΥΝΟ . . . . ΙΛΛΙ ΟΥΦΥΕΙΕΑΝ . . .
. . ΛΙϹ . . . . . ΧΩΡΟΥΘΑΡϹΥΝΕΝΑΡΙϹ
. . ΑΙϹΙΙΕΞ ΙΙΝΔΕΛΤΟΥΧΑΡΙΝΑΝΔΙΕΠΟ
. . ΜΝΗΙ.Η.ΦΟΙΜΕΝΟΙϹΚΑΙΑΛΛΗΛΟΥϹΑΝϹ
ΛΝ
. ΙϹΑΝΛΕ.ΝΟΥϹΝΙΑΥϹΙΟΝΕ . . ΟΝΟΝΟΠ
. . .
. ΟΙΙΔΟΙϹΟΙϹΙΙΙΟΝΤΕϹΕΧΟΙΕΝΔΑΙΙΑϹΠΙΓΥΙΙ
Ο . .
ΑΡΧΩΝΜΕΝΤΑΥΙΙϹΚΟϹΑΤΑΡΜΗΝΜΟΙ
ΝΙΧΙΩΝΗΝ
ΟΚΤ . ΚΑΙΔΕΚΑΤΗΔΕΡΑΝΟΝϹΥΝΑΓ Ō
ΦΙΛΟΙΑΝΔΡΕϹ
ΚΑΙΚΟΙΝΗΒΟΥΛΗΘΕϹΜΟΝΦΙΛΙΗϹΥΠΕ
ΓΡΑΨΑΝ
ΝΟΜΟϹΕΡΑΝΕΤΩΝ
ΛΕΝΙΕΖΕϹ . ΤΩΙϹΓ . . ΑΙΕΤΗΝϹΕΜΝΟΤΑΙΗΝ
ϹΥΝΟΔΟΝΤΩΝΕΡΑΝΙϹΤΩΝΠΗΝΑΝΔΟΚΙ
ΜΑϹΘΗΕΙΕϹΤΙΑ . ΟϹΚΑΙΕΥϹΕΒΗϹΚΑΙΑΙΙ
Λ . ΟΕΔΟΚΙΜΑ . . ΤΩΔΕΟΠΡΟϹΤΑΤΗϹ
ΑΡΧΙΕΡΑΙΞΙΕΤΗϹΚΑΙΟΓΑΜΜΑΤΕΥϹΚ . Λ sic
. . ΤΑΜΙΑΙΚΑΙϹΥΝΔΙΚΟΙΕϹΤΩϹΑΝΔΕΟ
ΟΙΚΛΙΙΡΩΤΟΙΚΑΤΑΕ . . . ϹΧΩΡΙϹΠΡΙϹΠΡΟϹΤΑΙ
ΟΜΟΛΕΙΤΩΡΔΕΕΙϹΤΩΔΒΙΟΥΛΥΤΟ
ΟΕΠΙΗΡΩΟΥΚΑΤΑΛΙΦΘΕΙϹΑΥΞΑΝΕΤΩΔ
ΟΕΡΑΝΟϹΕΠΙΦΙΛΟΤΕΜΙΑΙϹΕΙΔΕΤΙΕΜΑ
ΧΑϹΗΘΟΡΥΙΟΥϹΚΕΙΝΩΝΦΑΙΝΟΙΤΟ
ΕΚΒΑΛΛΕϹΘΩΤΟΥΕΡΑΝΟΥϹΗΜΙΟΥ
ΜΕΝΟϹΤΑΙϹΔΗΠΛΑΙϹΠΕΤΡΑΚΡΙϹΕΩϹ
ΜΕΝΟϹΕΑΤΤΚΑΙϹΚ̄ϹΗΠΛΗΓΑΙϹΑΙΚΑΙΚΙΖ

25 Fragmentum marmoris candidi, repertum ad vicum Menidi haud procul a sacello S. Nicolai, a. 0,17, l. 0,09. Ed. Conze Philologi 12, 569 n. XV. Exscripsit Velsen.

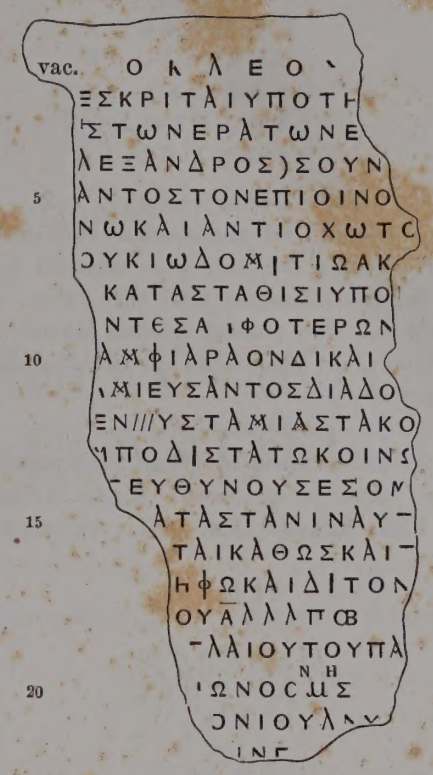

Agnoscuntur haec: [ἐπὶ . . . . .]οκλέους[ς ἄρχοντος? | οἱ κατασταθέντ]ες κριταὶ ὑπὸ τῆ[ς συνόδου(?) τῶν | . . . . ι]στῶν, Ἐράτων Ἐ[ράτωνος Αἰξωνεύς(?), ... , | Ἀ]λέξανδρος) Σουν[ιεὺς μετὰ | τοῦ δεῖνος τοῦ ταμιεύσ]αντος τὸν ἐπὶ Οἰνο[φίλου? | ἄρχοντος ἐνιαυτόν, ...]νῳ καὶ Ἀντιόχῳ τ[ῷ τοῦ | δεῖνος . . . . καὶ Λ]ουκίῳ Δομιτίῳ Ἀκ[. . . . . , τοῖς] | κατασταθεῖσι ὑπὸ . . . . . |. . . . . ντες ἀ[μ]φοτέρων . . . . | Ἀμφιάραον δίκαι[ον . . . . . τὸν | τοῦ τα]μιεύσαντος διάδο[χον . . . . . | τοὺς γενομ]ένους ταμίας, τὰ κο[ινὰ? ἀποδοῦναι? | ἀνε]μπόδιστα τῷ κοινῷ . . . . . | ὑπ]ευθύνους ἐσομ[ένους . . . . . | κ]αταστάν, ἵνα ὑπ . . etc. | . . . . . ται καθὼς καὶ . . . . . | ψ]ήφῳ καὶ . . . . (Φωκαΐδι Conze) |. Οὐαλ(έριος?) . . . . | . . . τοῦ ἐ]λαίου τοῦ παλ[αιοῦ? | . . . . .]ιῶνος μηνός | . . . ωνίου Ἄνυ . . . . . Quibus ex reliquiis id solum intellegitur ab initio de duobus quibusdam collegiis au tsocietatibus dici, quarum utraque certum numerum arbitrorum (*κριταί*) ad litem aliquam inter utramque componendam dederit; atque prioris quidem partis arbitrorum nomina nominativo casu ponuntur, alterius dativo, ita ut v. 9 fortasse [*συνελθό*]*ντες* vel simile aliquid scriptum fuisse videatur (Conze [*ἀκούσα*]*ντες ἀμφοτέρων*). Agi videtur de pecuniis quibusdam reddendis (v. 13). Ceterum ex v. 10 colligere licet rem aliqua ex parte ad templum Amphiarai, quod erat Oropi, spectare.

Aetas tituli dubia, quamquam rationes quaedam orthographicae (nam palaeographicis non nimium tribuendum est in ista aetate), velut *ι* pro *ει*, et *ι* mutum constanter omissum, *Λούκιος* pro *Λεύκιος*, magis alteri quam primo p. Chr. seculo conveniunt. Archontis nomine (v. 5) nihil adiuvamur. Nam neque certum est, *Οἰνο*[*φίλου*] supplendum esse, et si id certum esset, tamen non multum proficeremus. Nam praeterea illud archontis nomen nusquam est, nisi in catalogo obscurissimo (cf. part. IX. cl. 1) quem archontum quidem Atticorum esse Neubaueri sagacitate perspectum est, sed eiusdem et Dumontii rationes, quibus suum cuique illius laterculi archonti annum attribuere conati sunt (veluti Oenophilo uterque annum 59 p. Chr. tribuit), veras non esse infra docebo.

---

26 'Marmor Choiseulianum catal. Dub. nr. 224, nunc in museo regio catal. Clarac. nr. 545; ex schedis Muelleri et tabulis Claraci'. Edidit Boeckh C. I. G. 524.

ΤΟΥΚΗΡΥΚΟϹ
ΙΕΡΕΩϹΤΗϹΟΜ
ΤΟΥΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΕΚΔΙΚΗϹΑΝΤΟϹ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΙΤΙΑΝΟΥΤ
ΟΙΚΑΤΑΤΗΝ
ΚΗϹΑ

Pauca quae intellegi possint a Boeckhio iam indicata: v. 1 *τοῦ κήρυκος*, v. 2. 3 *ἱερέως τῆς Ὁμ*[*πνίας Δήμητρος . . . τοῦ Διὸς*] | *τοῦ Ἐλευθερίου*, v. 4 *ἐκδικήσαντος*, v. 5 *κεφάλαιον*, v. 6 *συνέδριον*, v. 7 *Τιτιανοῦ*, v. 8 . . *οι κατὰ τὴν . . .* 'Ad sacra hoc fragmentum pertinere non dubium est; simul de pecuniae summa, et de multa quidem agitur' Boeckh. Idem cum v. 6 'synedrium Eleusinium' significari dicit, videtur *ἱερὰν γερουσίαν* intellegere. Ac sane non improbabile est, eam dici, sed magis mutilus est titulus quam ut quicquam certi statui possit.

27 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad Erechtheum, a. 0,18, l. 0,42, cr. 0,30. Edidit Pittakis Eph. 3684.

ΓΣΕΙΣΤΑΥΤΑ
ΤΗΣΑΝΑΚ..ι
ΣΥΝΤΕΛ....Ε
ΟΝΔΕΔΟΙ...Ν
ΙΤΟΔΕΤΟΔΟΓ
ΙΟΥΔΕΜΙΑ

Agnoscuntur haec: v. 1 *...ες εἰς ταῦτα ..*, v. 2 *... τῆς ἀναν[ομ]ι-[δῆς? ..]*, v. 3 *.. συντελ[εῖν]* vel alia eiusdem verbi forma, v. 4 *.. τὸν δεδο[μένο]ν? ..*, v. 5 *τόδε τὸ δόγ[μα]*; quae vocabula in causa fuerunt, cur fragmentum ex quo ceteroquin nihil elici potest, huc potissimum referrem. V. 6 *οὐδεμία*. Cum litteras apicibus ornatas esse Pittakis expressis verbis testetur, veri simillimum est circa initium aerae nostrae titulum compositum esse.

---

28 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum, inventum orientem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1425. Rangabé Ant. 2311. Exscripserunt Velsen et Koehler.

ΤC
ΚΡΥΤ.ι
//ΙΣΜΕΝΟΝ
ΑΝΕΙΩΝΕΓ
ΓΡΙΠΟΛ'
ΓΥ⁻

Var. lect. Koehler litteras apicibus ornatas exhibet, Velsen non item; praeterea admodum pauca differunt: v. 2 extr. Υιι Velsen, ΥΓι Koehler || v. 5 extr. ΟΛ' Koehler, ΟΛΝ Velsen || v. 6 ⁻ν⁻ Velsen, ΓΥ⁻ Koehler.

Nihil fere agnoscitur. V. 2 *κρύπ[τειν]* vel alia eius vocis forma, v. 3 *[ἐψηφ]ισμένον?*, v. 4 *[πρυτ]ανειῶν?*, v. 5 de Tripoli aut Tripolitanis sermonem fuisse aliquis coniiciat. Sed fortasse hae syllabae duorum diversorum vocabulorum sunt. Verisimilius etiam videtur, quod Kirchhoff coniecit, *[π]εριπολι[στικ...]* scriptum fuisse.

29 Titulus originis incertae. Ed. Lebas Att. 438.

ΩΝ
...ΘΕΙCΕΑ...ΑΝΝ
...CΙΔΙΑΙCΑΠΟΓΟΝΟ
....ΤΗΝΜ..ΠΡΑΤΕ
...ΜΝΑ.ΤΟΥΤΩΝ..
.....ΙΝΗCΘΗΝ
..ΑΛΛΟΝΗΔΙ.ΙΟΝΗ
ΚΟCΗΝΚΑΙΗΤΟΥΑΔ
Ο..ΟΙCΕΚΔΙΚΗCΑCΑ
...ΤΗΝΤΗCΠΟΛΙΑΔ
Ε..ΔΗCΠΡΟ...ΛΑ
....ΟΝΕ.....ΟΠΑ
ΚΑΝΩ.....ΤΟ
.....ΔΕΙΚΝΥCΑ
....CΑCΩCΜΥC
....ΓΑΡΕΝΒΟΥ
...ΑΙΤΟΝΤΗCΘΕ
.....CΤΟΑΠΟ
.....ΝΙΕΡΕΙΑΝΤ
.....ΑΝΑΤΟΗΟΝ
...ΗΝφΥCΙΝΕΙΤΥ
ΓΡΟΤΩΝ
ΟΥΜΕΝΕ
ω

Fere nihil intellegitur. V. 3 *[ταῖ]ς ἰδίαις ἀπογόνο[ις]*, v. 5 *τούτων*, v. 6 *...ιν ἠσθη[μένος]* vel alia eiusdem temporis forma, v. 7 init. *ἄλλη* sive *ἄλλου*, cetera incerta, v. 8 *...κὸς ἦν, καὶ ἡ τοῦ ἀδ[ελφοῦ?]*, v. 9 *...οις ἐκδικήσασ[α]*, v. 10 *τὴν τῆς Πολιάδ[ος ἱέρειαν?]*, v. 11 *...δης πρό*, v. 12. 13 omnia incerta, v. 14 *δεικνῦσα*, v. 15 *[τὰ τῆς πό]λ[ε]ως μυσ[τήρια?]*, v. 16 *.. γὰρ ἐν Βου[τάδαις?]*, v. 17 *[κ]αὶ τὸν τῆς Θε[οῦ]*, v. 19 *[τὴ]ν ἱέρειαν τ[ῆς]*, v. 21 *[τ]ὴν φύσιν, εἰ τύ[χοι?]*, v. 22 *πρὸ τῶν*, v. 23 *ου μένε[ιν]* vel alia forma.

Decretum honorificum esse videtur quo femina de deorum cultu optime merita collaudatur. Reliqua omnia incerta.

PARS TERTIA.

IMPERATORVM MAGISTRATVVMQVE ROMANORVM EPISTVLAE ET CONSTITVTIONES.

30 Tabulae marmoris Pentelici fragmentum. In horto regio exscripsit Koehler.

```
    ΑΤΗΙΜΗΙ
  ΙΛΥΤΗΣΕΛΛΗΝΙ
    ΡΩΜΑΙΟΥΣΤΑΤΕ
    ΗΙΔΙΑΤΩΙΣΗΜΗΝ
5   ΜΑΡΤΙΩΝΓ///ΛΘΗΝΑΙΣC

    ϽΝΧΡΟΝΩΝΩΝΚΑΙΣΧΕΔΟΙ
    ΩΣΟΙΜΑΙΤΙΜΗΣΑΙ..Λ.Ω
    ΚΟΠΤΕΙΜΟΙΤΩΝΠΡΟΤΕ
    ⁻ΟΝΣΥΝΑΨΑΙΟΙΚΟΔΟΜΙΩΝ
10  ΡΚΩ.//ΑΙΝΥΝΕΧΟΝ..ΠΡΟΣ
  ⟨ΛΑΜΒΑΝΕΙΝΕΔΟΚΕΙΔΟ
    ΗΣΟΜΕΝΗΝΟΠΩΣΟΙΚΑ
    ϽΩΣΙΝΕΦΟΠΟΣΟΝΑΝΥΜΙΝ
    ΥΤΩΣCΙΙΙΩΚΑΙΑΚΟΛΟΥΘ.Ν
15  ΗΣΔΟΣCΩΣΕΥΣΥΝΕΜΕ
    ΡΟΣΤΟΜΗΕΠΙΦΘΟΝΟΝ
      \ΡΕΒΙΑΣΑΜΗΝΑΝΕΜΑΥ
      ΤΟΣΥΝΑΥΞΗΜΑΤ
        ⁻ Ο
```

V. 1 ... *ἀτῃ μήτ*[*ε*?], v. 2 [*τα*]*ύτης Ἕλλην*ι ..., v. 3 *Ῥωμαίους τά τε*, v. 4 *ἢ ἰδίᾳ τῷ σημήν*[*αντι*], v. 5 [*πρὸ .. καλανδῶν* (vel *νωνῶν, εἰδῶν*)] *Μαρτίων* [*ἐν*] *Ἀθήναις* ..., v. 6 [*τ*]*ῶν χρόνων, ὧν καὶ σχεδό*[*ν*], v. 7 *..ως οἶμαι τιμῆσ*[*α*]*ι* ..., v. 8 .... *κόπτει μοι τῶν προτέ*[*ρων*], v. 9 *συν*-[*ά*]*ψαι οἰκοδομιῶν*, v. 10 *καὶ νῦν ἔχον*[*τα* vel alius casus] *πρός*, v. 11 [*ἔ*]*κλαμβάνειν ἐδόκει, δο..*, v. 12 ...*ησόμενον, ὅπως εἰ κα*..., v. 13 ...*νωσιν* (coniunctivus pendet ab *ὅπως* quod v. 12 est), *ἐφ' ὁπόσον ἂν ὑμῖν*, v. 14 [*ο*]*ὕτως* [*εἴπ*]*ω? καὶ ἀκόλουθ*[*ο*]*ν*, v. 15 [*τ*]*ῆς δόσεως εὖ συνε*[*ί*]*με*[*νοι*?], v. 16 [*π*]*ρὸς τὸ μὴ ἐπίφθονον*, v. 17 [*π*]*αρεβιασάμην ἂν ἐμαυ*-[*τόν*], v. 18 *τὸ συναύξημα τ*...

Nihil fere intellegitur nisi epistulam hominis alicuius (v. 7. 8. 17) ad complures (*ὑμῖν* v. 13), fortasse ad populum Atheniensium esse; atque eum quidem Romanum aut imperatorem aut magistratum esse, dies mensisque Romano more designatus (v. 5) prodit. Fortasse ex v. 9 *οἰκοδομιῶν* et v. 15 [*τ*]*ῆς δόσεως* cum aliqua veri similitudine coniici licet, de pecuniis ad aedificium aliquod exstruendum donatis dici. Litterarum forma, inprimis quod Ϲ (non Σ) scribitur, Augusti aut adeo liberae reipublicae tempore scriptum titulum indicare videtur.

31 Fragmentum lapidis Pentelici, quod est in Pinacotheca. Exscripsit Koehler.

```
    ΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙ
    :ΛΔΡΙΑΝΟΣΣΙ//
    ⁻ΞΟΥΣΙ///ϟΤϹ
    ΥΠΑΓΟΥϹ
5   ///ΙΝΛΙΩΝ
      ΝΓΙϹΤ
```

Ante primum versum spatium vacuum est.

[*Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, Θεοῦ Τρ*]*αϊανοῦ Παρθι*[*κοῦ υἱός, | Θεοῦ Νέρουα υἱωνός*], *Ἀδριανὸς Σ*[*εβαστός, ὕπα*|*τος τὸ .., δημαρχικῆς*] *ἐξουσι*[*ας*] *τὸ* [.., *ἀρχιερεύς, | πατὴρ πατρίδος τῇ ἐξ Ἀρειο*]*υ πάγου β*[*ουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν Φ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθ*]*ηναίων* [*χαίρειν*].

Quo tempore haec Hadriani epistula ad Athenienses data sit, accuratius definiri non potest quia numerus tribuniciae potestatis aliaque quae eo pertinuerunt interciderunt. Quod si recte supplevi v. 4 *πατὴρ πατρίδος*, non ante annum 128 p. Chr. potest epistula scripta esse; nam in titulis honorariis quidem etiam antea passim invenitur, sed in epistula ab ipso data id factum esse non poterit, quod hunc honorem identidem a Senatu sibi oblatum illo demum anno accepit (Eckhel D. N. VI, 515). Ac sane vix expleri poterit spatium, si illud nomen omittemus; at fortasse *αὐτοκράτωρ τὸ β'* scriptum fuit, quamquam in numis hoc nunquam ponit Hadrianus (Eckhel VI, 518). Quare ne id quidem discerni potest utrum v. 5 *τῇ βουλῇ τῶν* Φ an *τῇ β. τῶν* X scriptum fuerit.

---

32 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici. — *a* infra Propylaea; exscripsit Koehler. — *b* inventum in septentrionali arcis parte, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 1365 (Lebas Att. 404). Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

```
                ⁻ΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΑΠΟ/
                ΣΝΟΜΟΘΕΤΟΥΜΕΝ/
                ΝΑΠΑΡΥΜΕΙΝΝΕΝΙΚΗ
                ΙΜΗΑΠΟΔΕΙΞΑΙΕΝΤ
5   ΟΥΚΑΙΙ      ΝΤΟΕΙΣΤΑΠΑΝΕΛΛ
    ΕΙΚΑΙΣΤΑΙΙ  ϽΥΜΕΙΝΣΥΝΤΑΞΕΙΣ
    /ΙΣΔΕΜΗΝΕΝ  ΚΗΚΟΣΙΝΜΗΕΞΕΙΝ/
    ΩΝΜΗΔΕΝΑ⁻  ΩΝΠΑΡΥΜΕΙΝΑΓΩΝ
a   /ΙΚΑΙΗΜΕΙΣΜΙ  ΝΤΑΥΤΑΤΗΣΥΝΟΔ  b
10  /ΙΥΜΕΙΣΔΕΟΠΟ⁻  ΕΤΙΣΑΠΟΙΕΙΦΟΙ///Ι
    ΥΤΑΔΟΞΑΝΤΑ  ΗΜΕΙΝΜΗΝ.ΣΕΤΕ
    ΔΕΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝ  \ΝΔΡΙΑΝΤΩΝΟΥΣ
    ΜΩΝΑΝΕΣΤΗ  ΤΕΤΑΣΔΙΑΝΟΜΑΣ
      ΛΡΟΣΓΑ  ΜΕΝΚΑΙΗΜΕΙ///
15              ΝΤΕΙΜΙΑ\Ο
```

V. 1 *τοῦτο αὐτὸ ἀπο...?*, v. 2 *...ς νομοθετούμεν[α]*, v. 3 *[ἀγῶ]να παρ' ὑμεῖν νενικη[κότας .....*, v. 4 *εἰ] μὴ ἀποδείξαιεν τ....*, v. 5 *οὐ καὶ ... τὸ εἰς τὰ Πανελλ.[ήνια]*, v. 6 *[ν]είκαις? τὰ π[α]ρ' ὑμεῖν συντάξει σ...*, v. 7—15 *[το]ῖς δὲ μὴ νεν[ι]κηκόσιν, μὴ ἐξεῖναι[ι αὐ|τ]ῶν μηδένα τῶν παρ' ὑμεῖν ἀγών[ων μετ|έχει]ν. καὶ ἡμεῖς μ[ὲ]ν ταῦτα τῇ συνόδ[ῳ δηλώσ|ομε]ν, ὑμεῖς δὲ ὁπό[τ]ε τις ἀπολειφ[θείη | τούτο]υ, τὰ δόξαντα ἡμεῖν μην[ύ]σετε· [ἥσθ]ημεν] δὲ καὶ περὶ τῶν ἀνδριάντων, οὕσ[τινα|ς ἡ]μῶν ἀνεστή[σα]τε· τὰς διανομὰς [δὲ πάσ|ας? ἡ]δέως ἐδ[ίδο]μεν καὶ ἡμεῖ[ς ...|...]ν τείμια νο[μίζοντες?*

Epistula imperatoris alicuius est, qua agitur de synodo technitarum; sed non ad ipsos technitas datam esse ex v. 9 *καὶ ὑμεῖς μὲν ταῦτα τῇ συνόδῳ δηλώσομεν* apparere mihi videtur. Sane dicat aliquis, non futurum, sed praesens verbi tempus supplendum esse, ut id de hac ipsa epistula enuntietur. At tum totum enuntiatum plane supervacaneum esse patet. Imo imperator, puto, ad civitatem aliquam scribit, ut quicunque ex technitarum Dionysiacorum synodo certamine quodam oecumenico (fortasse Panhellenia intellegenda, quorum v. 5 mentio fit, aut Hadrianea; vide nr. 20) vicissent, ii etiam ad omnes illius urbis ludos necessario admitterentur; at qui illorum certaminum participes fuissent, neque tamen victores ex iis processissent, eorum nulli his ludis interesse licere. Quae res v. 7. 8 structura verborum minime eleganti atque emendata expressa fuit, siquidem aliter atque feci suppleri vix potest. Tum imperator indicat, se id, quod decreverit, synodo indicaturum esse (scilicet ne quis cui ius non sit ad illa certamina adeat); civitatem autem, si quis decreto non steterit, quid de ea re faciendum decreverit, se certiorem ut faciat. Deinde quae adiungit imperatur, iis sine dubio respondet ad locos quosdam epistulae ab illa civitate ad se datae, qua cives et indicaverant, se statuas quasdam ei collocandas decrevisse et gratias egerant propter pecuniarum distributiones eius iussu factas. Civitas, ad quam epistula mittitur utique Atheniensium esse videtur. — Coniiciat aliquis artiorem quandam necessitudinem huic epistulae intercedere cum illa, quae alteram partem tituli nr. 20 efficit, ita ut illa ipsa sit, quam hic vocibus *τῇ συνόδῳ δηλώσομεν* se scripturum promittit. Sed magis mutilus est titulus, quam ut res ad liquidum perduci possit.

33 Marmor Pentelicum ab omnibus partibus mutilum, inventum in arce, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 2675. Exscripsit Koehler.

```
Ο Λ Ω Ν Η Ο Κ
ΟΤΑΙΕΡΑΚΑ
ΗΠΟΙΗΣΑΜΕ
ΩΝΕΠΙΤΟΥΤΟ
ΞΕΙΔΕΚΑΙΤ/
ΤΟΥΤΟΙΣΕ
//ΤΑΡΩΝΑΣ
ΗΣΩΣΑΝΜ
ΜΗΧΑΝΗ
ΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΑΠΑΝΤΗΣ
ΚΟΟΤΩΝ
ΝΟΝΙ
```

Venit mihi aliquando in mentem, hoc fragmentum cum nr. 31 eiusdem lapidis esse. Sed quum de argumento horum versuum vix quidquam coniectura assequi liceat, id admodum dubium est. V. 1 ... *ὅλων?*, v. 2 *...το τὰ ἱερὰ καί*, v. 3 *ἡ ποιησάμε[νος]* vel alia forma, v. 4 *..ων ἐπὶ τοῦτο* (vel alia forma), v. 5 *..ξει δὲ καὶ τά*, v. 6 *τούτοις ἐ....*, v. 7 *[τετ]τάρων?*, v. 8 *...ης, ὡς ἂν μ[ή]*, v. 9 *μηχανῇ*, v. 10 *[Πα]νελλήνιο[ν]*, v. 11 *ἀπαντῆσ[αι]* vel alia forma (possis etiam *ἅπαν τῆς ....*), v. 12 *[ἀκη]κοότων*, v. 13 *....νον* vel *νων*.

34 Marmor Pentelicum, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

```
                Τ
        ΚΑΙΤΑ
        ΤΟΙCΕ//    ΟΥ\
        ΘΕΟΥΤΡΑΛΙΑ   sic
   5    ΔΗΩ////ΡΧΙ
        ¯ΟΝ////ΟΡΕ////
          ΕΡΟΦΑΝ
          ΝΟΥΠΑΡΘ
          ΕΞΟΥCΙΑ
  10      ΤΕΧ///ΕΙ¯
          ΑΝΔ///ΩΝ
          ΤΗΝΓΕΝ
          ΠΑΡΑCΙ
        ΑΥΤΟ'
```

vac.

In parte aversa:

```
        //// Ι Ο ////
        ////////////////
        ΕΩC
        ///////Κ Λ ' ///
   5    ΥΟΥC///////C
```

vac.

In fronte lapidis putaverim complures easque brevissimas epistulas Hadriani aut alicuius ex proximis eius successoribus esse, ad technitas Dionysiacos datas. Certe v. 4. 5 quod legitur *Θεοῦ Τραϊα[νοῦ Παρθικοῦ υἱὸς* (vel *υἱωνός, ἔκγονος*)] | .. *δημ[α]ρχι[κῆς ἐξουσίας τὸ ....]* ad praescripta epistulae pertinere videntur; tum quae sequuntur v. 6. 7 reliquiae epistulae fuerunt; v. 7 fortasse *[ἐ]ροφάν[της]* scriptum fuit. Deinde v. 8 sqq. altera epistula incipit; *[Αὐτοκράτωρ ..... Θεοῦ Τραια]|νοῦ Παρθικοῦ υἱὸς (υἱωνός, ἔκγονος?) ... δημαρχικῆς]* | *ἐξουσία[ς τὸ ..... τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον]* | *τεχ[ν]εί[ται]ς χαίρειν]*. Reliqua incerta. V. 11 *ἀνδ[ρ]ῶν?* (vel *ἂν δ[ι'] ὧν*), v. 12 *τὴν γενο[μένην?* Quae in aversa lapidis parte scripta erant, eorum nihil nunc iam intellegitur.

35. 36 In marmore Pentelico ab omnibus partibus mutilo, a. 0,12, l. 0,23, cr. 0,07. In fronte 35, in parte aversa 36. Exscripsit Koehler.

35

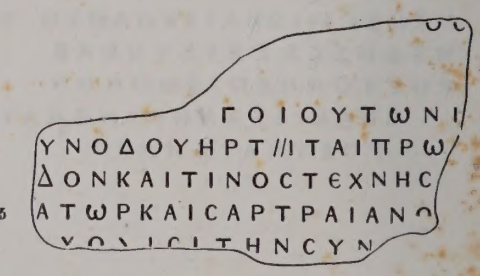

36

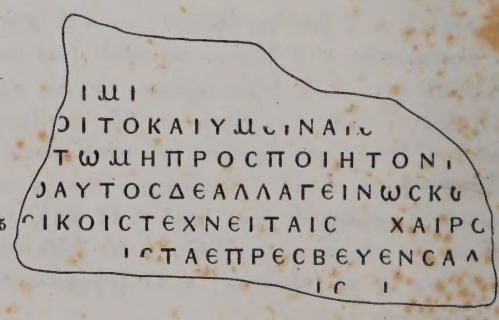

Tituli eius qui antecedit (34) tam similes, ut suspicer eiusdem lapidis esse, praesertim quum uterque lapis opisthographus sit. Certe id manifestum est, etiam hic haberi complures Hadriani epistulas ad synodum technitarum datas. In fronte (35) v. 2 *[τ]οιούτων*, v. 3 *[σ]υνόδου ἤρτ[η]ται πρῶ[τον]*, v. 4 *[σύν]οδον καὶ τίνος τέχνης*; v. 5 incipit nova epistula: *[Αὐτοκρ]άτωρ Καῖσαρ Τραϊα[νοῦ Παρθικοῦ υἱὸς ..... Τραϊανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, τοῖς ἔχου]σι? τὴν σύν[οδον τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν χαίρειν]*.

In aversa parte (36): v. 2 *...οιτο καὶ ὑμεῖν*, v. 3 *...τῳ μὴ προσποίητον*, v. 4 *αὐτὸς δὲ ἄλλα γεινώσκ[ω]*. V. 5 incipit nova epistula: *[Αὐτοκράτωρ ..... Διονυ]σι[α]κοῖς τεχνείταις χαίρε[ιν]*, v. 6 *[κράτ]ιστα ἐπρέσβευεν Σάλ[ουιος]* (vel *Σαλ[λούστιος]*)? ..., quae laudatio eius qui legationem susceperit etiam in aliis imperatorum epistulis invenitur.

37 In arce, marmor Pentelicum undique mutilum; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 301. Exscripserunt Velsen et Koehler.

[ꓘ I L]
_ΔΙΟΝΥΣ
ΟΥΛΙΟΣΚΑ
ΤΟΙΣΕΚΕΙΘ
ΓΣΧΗΝΤ[Λ]

Var. lect. Quae uncis inclusi Velsen non habet. V. 4 extr. ΕΙ//ΙΕΙΘ Koehler, ΕΚΞΙΘ Velsen. Pittakis v. 1 ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ, v. 2 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, v. 3 ΙΟΥΛΙΟΣΚΑΙΣΑΡ. Sed haec videntur interpolata esse.

Quamvis minutum sit fragmentum, tamen in fine τὸ ἐφόδιον δοθήτω] τοῖς ἐκεῖθ[εν πρεσβευταῖς, εἰ μὴ προῖκα πρεσβεύσειν ὑπ]έσχηντα[ι scriptum fuisse ex aliis titulis apparet.

Quae antecedunt nominum reliquiae v. 2 Διονύσ[ιος ...], v. 3 [Ἰ]ούλιος Κα...., ad legatorum nomina referenda videntur. Utrumque, et legatorum nomina et formula illa de viatico solvendo, eodem ordine quo hic, etiam in Hadriani epistula ad Ephesios data apud Waddington Fastes des prov. Asiatiques p. 191 (= Hermae IV p. 178) invenitur v. 13—15: ὁ πρεσβεύων ἦν Κασκέλλιος [Ἀτ]τικός, ᾧ τὸ ἐφόδιον δοθήτω, εἴγε μὴ προῖκα ὑπέσ[χε]το πρεσβεύσειν. Eadem formula, sed legatorum nominibus non praemissis, est etiam in epistula M. Aurelii C. I. G. 1319.

---

38 Athenis 'ad Hadriani arcum ad magnum ex integro lapide parietem' Cyriac. p. XII. nr. 90, 'in palatio Hadriani' Murat. T. II p. DLXXXVI. 3 'ex schedis Cyriaci a Campagnonio missis'. Sed hi solos v. 1—3 habent nec tertium integrum. Reliqui omnes qui ediderunt viderunt prope porticum Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος, Spon. Itin. T. III. P. II. p. 24 sqq. Wheler Itin. p. 389 ed. Brit. (Varietatem lectionum ad Wheleri apographum contulit Chandler Inscr. Syllab. p. XXX). Ex his et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 355. Diligentissime cum lapide contulit Koehler.

Ε Ο Ε
ΚΝΘ ΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΟΙΤΟΕΛΑΙΟΝΓΕΩΡΓΟΥΝΤΕΣΤΟΤΡΙΤΟΝ///////
ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΩΣΑΝΗΤΟΟΓΔΟΟΝΟΙΤΑ
ΙΠΠΑΡΧΟΥΧΩΡΙΑΤΑΥΠΟΤΟΥΦΙΣΚΟΥ
ΠΡΑΘΕΝΤΑΚΕΚΤΗΜΕΝΟΙΜΟΝΑΓΑΡΕ
ΚΕΙΝΑΤΟΔΙΚΑΙΟΝΤΟΥΤΟΕΧΕΙΚΑΤΑΦΕ
ΡΕΤΩΣΑΝΔΕΑΜΑΤΩΑΡΞΑΣΘΑΙΣΥΝΚ//Ɔ
ΑΤΑΜΕΡΟΣΠΡΟΣΛΟΓΟΝΤC
ΟΜΕΝΟΥΤΟΙΣΕΛΕΩΝΑΙ.
ΠΡΟΝΟΟΥΣΙΝΤΗ////
ΣΑΠΟΓΡΑΦΕΣΘΩ
ΣΥΝΚΟΜΙΔΗΣΠΡC
ΙΤΟΝΚΗΡΥΚΑΔΥΟ
ΙΔΟΝΤΕΣΥΠΟΓΡΑ
ΦΕΝ..ΔΕΑΙΙ...../ΙΕΣΤΩΜΕΤΑΟΡΚΟΥ
ΚΑΙΠΟΣΟΝΣΥΝΕΚΟΜΙΣΕΝΤΟΠΑΝ
ΚΑΙΟΤΙΔΙΑΔΟΥΛΟΥΤΟΥΔΕΗΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΥΤΟΥΔΕΕΑΝΔΕΠΩΛΗΣΗΤΟΝ
ΚΑΡΠΟΝΟΔΕΣΠΟΤΗΣΤΟΥΧΩΡΙΟΥΗΟ
ΓΕΩΡΓΟΣΗΟΚΑΡΠΩΝΗΣΑΠΟΓΡΑΦΕ
ΣΘΩΔΕΠΡΟΣΤΟΥΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙΟΕΠΕΞΑ
ΓΩΓΗΠΙΠΡΑΣΚΩΝΠΟΣΟΝΠΙΠΡΑΣΚΕΙ
ΚΑΙΤΙΝΙΚΑΙΠΟΥΟΡΜ.ΙΤΟ.ΛΟΙΟΝΟΔ.
ΑΠΟΓΡΑΦΗΣΧΩΡΙΣΠ.....ΕΠΕΞΑ
ΓΩΓΗΚΑΝΟΩΦΕΙΛΕΝΗΚΑΙ.....
ΤΗΠΟΛΕΙΣΤΕΡΕΣΘΩΤΟΥΠΡΑC...
ΟΔΕΨΕΥΔΕΙΣΑΠΟΓΡΑΦΑΣΠΟΙΗΣΑ.
ΗΤΑΣΠΕΡΙΤΗΣΣΥΝΚΟΜΙΔΗΣ..Α//////////////
ΤΗΣΕΞΑΓΩΓΗΣΗΥΠΕΡΧΩΡΙΟΥ...
ΡΑΦΙΣΚΟΥΕΠΡΙΑΤΟΜΗΙΠΠΑΡΧ...
Ν.ΝΟΓΔΟΟΝΚΑΤΕΝΕΓΚΩΝΣ....
ΝΥΣΛΣΛΑΜ.Λ
ΓΗΝΑΝΑΠC
ΕΙΡΕΕΙΜ
ΤΩΝΑΠ.ΣΤΕΙ
ΟΣΑΥΤΟΣΗΟΝ
ΕΤΩΜΕΝΕΞΛΠ
ΙΙΣΔΕΤΕΙΜΗΣ C
ΜΙΣΥΚΑΤΕΧΕΤΩΕΙΜΗΠΩΔΕΔΩΚΕΝΗΛΑΜ
ΒΑΝΕΤΩΤΟΔΕΗΜΙΣΥΕΣΤΩΔΗΜΟΣΙΟΝ
ΓΡΑΦΕΣΘΩΔΕΚΑΙΟΕΜΠΟΡΟΣΟΤΙΕΞΑΓΕΙ
ΚΑΙΠΟΣΟΝΠΑΡΕΚΑΣΤΟΥΕΑΝΔΕΜΗΑΠΟ
ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΦΩΡΑΘΗΕΚΠΛΕΩΝΣΤΕΡΕ
ΣΘΩ,ΕΑΝΔΕΕΚΠΛΕΥΣΑΣΦΘΑΣΗΚΑΙΜΗΝΥ
ΘΗΓΡΑΦΕΣΘΩΚΑΙΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑΥΤΟΥΥΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΚΑΜΟΙΤΑΣΔΕΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΔΙΚΑΣ
ΜΕΧΡΙΜΕΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΑΜΦΟΡΕΩΝΗΒΟΥ
ΛΗΜΟΝΗΚΡΕΙΝΕΤΩΤΑΔΕΥΠΕΡΤΟΥΤΟΜΕΤΑ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΕΑΝΔΕΤΩΝΕΚΤΟΥΠΛΟΙΟΥΤΙΣ
ΜΗΝΥΣΗΕΠΑΝΑΓΚΕΣΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣΤΗΕΞΗΣ
ΗΜΕΡΑΒΟΥΛΗΝΑΘΡΟΙΣΑΤΩΕΙΔΥΠΕΡΤΟΥΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΑΜΦΟΡΕΙΣΕΙΗΤΟΜΕΜΗΝΥ
ΜΕΝΟΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΚΑΙΔΙΔΟΣΘΩΤΩΕΛΕΓ
ΞΑΝΤΙΤΟΗΜΙΣΥΕΑΝΔΕΕΚΚΑΛΕΣΗΤΑΙΤΙΣΗ
ΕΜΕΗΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΤΩΣΥΝ
ΔΙΚΟΥΣΟΔΗΜΟΣΙΝΑΔΕΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑΗΤΑ
ΚΑΤΑΤΩΝΚΑΚΟΥΡΓΟΥΝΤΩΝΓΤΙΙ.ΓΙΜΙ.ΤΕΙ
ΜΗΣΙΣΤΟΔΗΜΟΣΙΟΝΚΑΤΑ[ΦΕ]ΡΕΣΘΩΤΟΕΛΑ/
ΟΝΗΤΙΣΑΝΕ[ΝΤΗΧ]ΩΡΑΗ[ΕΙΔΕΠΟΤΕ]ΕΥΦΟΡ/
ΑΣΕΛΑΙΟΥΓΕΝΟ[ΜΕ]ΝΗΣ[ΠΛΕΟΝΕΙΗ]ΤΟΕΚΤΩΝ
ΤΡΙΤΩΝΗΟΓΔ[ΟΩΝ]ΚΑΤΑΦΕ[ΡΟΜΕ]ΝΟΝΤΙΙΣΕΙΣ
ΟΛΟΝΤ.ΝΕ[Ν]Ι[Α]ΥΤΟΝ[Δ]ΗΜΟ[ΣΙΑΣΧΡΕΙΑ]ΣΕΞΕ
ΣΤΩΤ[ΟΙ]ΣΜΗΔ[ΕΠΩΛΟΥΣ]ΙΝ[ΤΟΕΛΑΙΟΝΗ]ΠΑΝ
ΗΜΕΡΟ[ΣΔΕΥΤΕΡΑ]Ν[ΑΠΟΓΡΑΦ]ΗΝΠΟΙ[Η]ΣΑΜΕ
ΝΟΙΣΚΑΙΔ[ΗΜΟΣΙΟΝΤ]ΟΤ[ΕΟ]ΦΕΙΛΟΜ[ΕΝ]ΟΝ
ΠΟΣΟ[ΝΕΣΤΙΝ...ΟΠΟΙΕΛΑΙ]ΩΝΑΙ[ΗΤΟ]ΑΡΓΥ
ΡΟΤ[ΑΜΙΑC]ΟΥΒ[ΟΥΛΟΝΤΑΙΠΑΡ]ΑΥ[Τ]Ω[ΝΛΑΒ]ΕΙΝ
ΦΥΛΑ
ΞΕΤΑ
ΣΚ

Var. lect. V. 1 post ΑΔΡΙΑΝΟΥ quod addidit Cyriacus ΑΥΤΟΚ Boeckhius recepit; sed Koehlerus expressis verbis testatur ibi vacuum spatium esse. Sub finem quae Koehlerus non iam invenit in lapide, uncis circumdedi. Post v. 70 duodecim versuum initia conspicua esse in lapide, post ea vacuum spatium et finem totius tituli, Koehlerus indicat. A dextra parte integri sunt versus 1. 2(?). 3—7. 13—22. 39 usque ad finem.

Quid sibi velint v. 1 litterarum paria tria quae antecedunt nomen Ἁδριανοῦ, incertum est. Haud improbabiliter, antiquiorum coniecturis futilibus repudiatis, Boeckhius coniecit κε(λεύει) νό(μος) θε(σμῶν) Ἁδριανοῦ legendum esse. Sed tamen νόμος θεσμῶν 'lex quae est inter constitutiones' inusitate dictum videtur, ita ut fortasse potius νό(μος) θε(οῦ) Ἁδριανοῦ supplendum et statuendum sit legem post Hadriani mortem demum huic lapidi incisam esse. Sequitur lex ipsa: οἱ τὸ ἔλαιον γεωργοῦντες τὸ τρίτον | καταφερέτωσαν, ἢ τὸ ὄγδοον οἱ τὰ | Ἱππάρχου χωρία τὰ ὑπὸ τοῦ φίσκου | πραθέντα κεκτημένοι· μόνα γὰρ ἐ|κεῖνα τὸ δίκαιον τοῦτο ἔχει. καταφε|ρέτωσαν δὲ ἅμα τῷ ἄρξασθαι συνκο|[μιδῆς κ]ατὰ μέρος, πρὸς λόγον τοῦ | [συγκομιζ]ομένου, τοῖς ἐλεώναι[ς, | οἵτινες ἀεὶ] προνοοῦσιν τῆ[ς | δημοσίας χρεία]ς. ἀπογραφέσθω[σαν δὲ | .... τῆς] συνκομιδῆς πρὸ|[ς τοὺς ταμίας κα]ὶ τὸν κήρυκα δύο | ..... ἰδόντες ὑπογρα|φέν· [ἡ] δὲ ἀ[πογραφ]ὴ ἔστω μετὰ ὅρκου | καὶ πόσον συνεκόμισεν τὸ πᾶν, | καὶ ὅτι διὰ δούλου τοῦδε ἢ ἀπελευ|θέρου τοῦδε· ἐὰν δὲ πωλήσῃ τὸν | καρπὸν ὁ δεσπότης τοῦ χωρίου. ἢ ὁ | γεωργὸς ἢ ὁ καρπώνης, ἀπογραφέ|σθω δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς καὶ ὁ ἐπ' ἐξα|γωγῇ πιπράσκων, πόσον πιπράσκει | καὶ τίνι καὶ ποῦ ὁρμ[ε]ῖ τὸ [π]λοῖον. ὁ δ[ὲ] | ἀπογραφῆς χωρὶς π[ιπράσκων] ἐπ' ἐξα|γωγῇ, κἂν ὃ ὤφειλεν ᾖ κα[τενηνοχὼς] | τῇ πόλει, στερέσθω τοῦ πραθ[έντος]. | ὁ δὲ ψευδεῖς ἀπογραφὰς ποιήσα[ς] | ἢ τὰς περὶ

τῆς συνκομιδῆς [ἢ τ]ὰ[ς περὶ] | τῆς ἐξαγωγῆς, ἢ ὑπὲρ χωρίου, [ὃ μὴ πα]|ρὰ φίσκου ἐπρίατο μὴ Ἱππάρχ[ειο]|ν [ὃ]ν ὄγδοον κατενεγκών, σ[τερέ|σθω, τὸ δὲ ἥμισυ ὁ μη]νύσας λαμ[β]α[νέτω. | ὃς δ' ἂν ἐπ' ἐξαγω]γὴν ἀναπόγ[ραπτα? πρίηται ..... | ...]ειρεειμ .... | ..των ἀπ[ο]στε[ρ|...]ος αὐτὸς ἢ ὃν | [ἂν ἕληται, πιπρασκ]έτω μὲν ἐξ ἀπ|[ογραφῆς, τ]ῆς δὲ τειμῆς [τ]ὸ [μὲν ἥ]|μισυ κατεχέτω, εἰ μήπω δέδωκεν ἢ λαμ|βανέτω, τὸ δὲ ἥμισυ ἔστω δημόσιον. | γραφέσθω δὲ καὶ ὁ ἔμπορος, τί ἐξάγει | καὶ πόσου παρ' ἑκάστου· ἐὰν δὲ μὴ ἀπο|γραψάμενος φωραθῇ ἐκπλέων, στερέ|σθω· ἐὰν δὲ ἐκπλεύσας φθάσῃ καὶ μηνυ|θῇ, γραφέσθω καὶ τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ | δήμου κἀμοί. τὰς δὲ περὶ τούτων δίκας | μέχρι μὲν πεντήκοντα ἀμφορέων ἡ βου|λὴ μόνη κρινέτω, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦτο μετὰ | τοῦ δήμου. ἐὰν δὲ τῶν ἐκ τοῦ πλοίου τις | μηνύσῃ, ἐπάναγκες ὁ στρατηγὸς τῇ ἐξῆς | ἡμέρᾳ βουλὴν ἀθροισάτω, εἰ δ' ὑπὲρ τοὺς | πεντήκοντα ἀμφορεῖς εἴη τὸ μεμηνυ|μένον, ἐκκλησίαν· καὶ διδόσθω τῷ ἐλέγ|ξαντι τὸ ἥμισυ. ἐὰν δὲ ἐκκαλέσηταί τις ἢ | ἐμὲ ἢ τὸν ἀνθύπατον, χειροτονείτω συν|δίκους ὁ δῆμος. ἵνα δὲ ἀπαραίτητα ᾖ τὰ | κατὰ τῶν κακουργούντων ἐπι[τ]είμι[α], τει|μῆς ἰς τὸ δημόσιον καταφερέσθω τὸ ἔλαι|ον, ἥτις ἂν ἐν τῇ χώρᾳ ᾖ. εἰ δέ ποτε εὐφορί|ας ἐλαίου γενομένης πλέον εἴη τὸ ἐκ τῶν | τρίτων ἢ ὀγδόων καταφερόμενον τ[ῆ]ς εἰς | ὅλον τ[ὸ]ν ἐνιαυτὸν δημοσίας χρείας, ἐξέ|στω τοῖς μ[ὲν γεωργ]οῦσιν τὸ ἔλαιον ἢ πᾶν | ἢ μέρος δευτέραν ἀπογραφὴν ποιησαμέ|νοις καὶ δημόσιον τό τε ὀφειλόμενον | πόσον ἐστὶν .... ὃ οἱ ἐλαιῶναι ἢ ο[ἱ] ἀργυ|ροταμία[ι] οὐ βούλονται παρ' αὐτῶν λαβεῖν, φυλά[ττειν] etc. Pauca sunt in quibus a Boeckhio discesserim. V. 23 ὁρμ[ε]ῖ τὸ [π]λοῖον Kirchhoff, quo de supplemento dubitari nullo modo potest, ὁρμ[ισθησόμε]νον Boeckh. V. 30 μὴ Ἱππάρχ[ου γενόμενον] Boeckh, sed huic supplemento spatium non sufficit. Lacunas v. 8—14 et 32—38, etsi Koehleri apographo accuratiore aliquatenus adiuvabar, tamen ita explere ut continuus verborum et sententiarum ordo existeret non potui. In fine (v. 63—68) multa turbata sunt ita ut quae Boeckhium secutus posui admodum dubia videantur.

Ceterum de totius tituli argumento atque ratione quum Boeckhius luculentissime exposuerit, nulla est causa cur ea res hic retractetur. Inprimis id tenendum est, non agi de vectigali aliquo, sed illam tertiam aut octavam olei partem necessario quidem reipublicae Atticae tradi, sed ita ut ex aerario pretium pro ea solvatur; quod ita institutum fuisse, ut ne reipublicae deesset oleum quo in gymnasiis publicis aut alibi opus esset (δημοσίας χρείας v. 62).

39 'Athenis prope nova civitatis moenia'. Ed. Cyriacus p. XVI. n. 117. Muratorius T. II. p. DLXXVIII. 1. Fragmentum *b* servavit Elgin (Marm. Viscont. nr. 47. Synopsis Mus. Brit. nr. 180); hoc fragmentum edidit Osann. Syll. I, 12 p. 90, eiusdemque apographum Rosianum Boeckhius habuit, qui totum titulum edidit C. I. G. 354.

(*a*)

ΔΕΧΟΝΤΑΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΕΠΙΤΙΜΙΟΝΟΡΙΖΕΤΩΣΑΝ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΤΑΤΗΝΤΗΣΑΠΕΘΙΑΣΑΞΙΑΝΕΝΕΙΔΡΟΙΠΑ
ΡΑΔΟΝΤΕΤΕΣΕΙΣΦΕΡΕΙΝΜΗΒΟΥΛΩΝΤΑΙΗΤΑ
[Υ]ΠΕΥΘΥΝΟΙΕΣΤΩΣΑΝΠΡΩΤΟΝΜΕΝΕ | ΚΑΤΟΣΤΙΑΙΩΝΤΟΚΩ
5 [Α]ΦΟΥΔΕΟΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΤΗΝΕΙΣΟΡΟΝ | ΟΥΚΕΠΟΙΗΣΑΝ
(*b*) ΤΟΜΕΧΡΙΜΗΝΩΝΑΛΛΩΝΔΥΟΤΗΣΤΕ | ΛΕΥΤΑΙΑΣΑΠΟ (*a*)
ΔΟΣΕΩΣΜΕΤΑΔΕΤΟΥΣΜΗΝΑΣΤΟΥΣ | ΤΟΥΤΟΥΣΕΙΜΕΝΟΙΕΝ
[ΜΗΠΕΙ]ΘΟ[ΜΕΝΟΙΑΠΟΔΟΣΘΩ]ΣΑΝΟ | ΙΑΡΓΥΡΟΤΑΜΙΑΙΜΕΤΑ
ΤΟΥΚΗΡΥΚΟΣΤΑΣΥΠΟΘΗΚΑΣΕΝΧΟΤΩΝΑΥΤΑΣΕΞΟΥΣΙΑΝ
10 ΑΥΣΑΣΘΑΙΕΞΗΚΟΝΤΑΗΜΕΡΩΝΠΡΩΤΟΝΜΕΝΤΩΝΔΕΔΩΚΟΤ
ΩΝΕΙΤΑΚΑΙΤΩΝΕΝΓΓΥΗΤΩΝΟΙΤΙΝΕΣΥΠΕΥΘΑΝΟΕΙΤΩΝ
ΤΩΝΕΝΔΕΗΣΑΝΔΟΝΟΦΕΛΟΥΥΠΕΥΘΑΝΟΕΙΤΩΝΕΝΔΕΗΣΑΤΩΝ
ΟΦΕΞΗΚΟΝΤΑΗΜΑΙΡΩΝΑΦΙΛΟΥΣΙΝΕΚΤΕΙΣΕΙ

Var. lect. Litterarum formas Μ Ν Σ in schedis Rosianis et Osannianis esse testatur Boeckhius. Quae uncis inclusi Osann omittit. V. 5 ΕΙΣΘΕΟΜ Osann, ΕΙΣΘΕΟΝ Ros., ΕΙΣΟΡΟΝ Cyr. Mur. || v. 10 init. ΑΥΞΑCΘΑΙ Mur., extr. ΔΕΔΟΚΟΤ idem || v. 12 ΕΝΔΕΙΗΣΑΝΔΟΝ Mur.

..... δέχονται τὸ ἀργύριον, ἐπιτίμιον ὁριζέτωσαν | κατὰ τὴν τῆς ἀπε[ι]θίας ἀξίαν. ἐ[ὰν] δ[ὲ] οἱ πα|ραδο[θέ]ντες εἰσφέρειν μὴ βούλωνται, [εἶ]τα ὑπεύθυνοι ἔστωσαν πρῶτον μὲν ἑκατοστιαίων τόκω[ν] | ἀφ' οὗ δέον ποιήσασθαι τὴν εἴσο[δ]ον, οὐκ ἐποιήσαν|το, μέχρι μηνῶν ἄλλων δύο τῆς τελευταίας ἀπο|δόσεως, μετὰ δὲ τοὺς μῆνας τοὺς [δύο] τούτους, εἰ μένοιεν | μὴ πειθόμενοι, ἀποδόσθωσαν οἱ ἀργυροταμίαι μετὰ | τοῦ κήρυκος τὰς ὑποθήκας, ἐ[χόν]των αὐτὰς ἐξουσίαν | [λ]ύσασθαι ἑξήκοντα ἡμερῶν πρῶτον μὲν τῶν δεδωκότ|ων, εἶτα καὶ τῶν ἐγγυητῶν οἵτινες ὑπεύθ[υ]νο[ι] τῶν ἐνδεησάν[των] ....|... ἑξήκοντα ἡμ[ε]ρῶν ἃ [ὀ]φίλουσιν ἐκτείσει[ν].

Titulum imperatorum Romanorum tempori adscribendum esse praeter ea quae Boeckhius de litterarum figura et de tituli dictione et argumento exposuit, etiam orthographia probat; praecipue quod v. 13 habemus ἡμαιρῶν pro ἡμερῶν scriptum, eo verisimile fit, Hadriano etiam aliquanto recentiorem esse titulum (cf. n. 48). 'Agitur de iis, qui vectigalia quaedam pendere publico debeant, atque ut videtur de redemptoribus; qui pro eo quod redemerant, debebant hypothecam et praedes constituere. Qui si dicto non audientes fuerint, magistratus opinor ii, οἳ δέχονται τὸ ἀργύριον, multam iis infligere debent (ἐπιτίμιον ὁριζέτωσαν etc.). Iam vero si ii, quorum nomina tradita magistratibus fuerint (οἱ παραδοθέντες), noluerint pecuniam conferre, primum tenentor usuras centesimas pendere illius pecuniae ab eo die, quo quum pecunia conferenda esset, ab iis collata non est, per duos menses usque ad id tempus, quod ultimae solutioni constitutum est. Post hoc tempus, si nondum solverint, hypothecae venduntur; sed redimendarum hypothecarum potestas esto et iis, qui eas dederint (τῶν δεδωκότων) et horum praedibus per dies sexaginta (inde a venditione hypothecarum) etc. In postremis verbis quaedam videntur temere repetita esse' Boeckh.

40 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici a. 0,18, l. 0,23, cr. 0,05 ab omnibus partibus mutilum, inventum in arce septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3742.

ΑΝΤΩΝΙΝ
ΟΣΜΕΓΙΣΤΟΣΒΡΕΤΑΙ
ΣΙΑΣΤΟΙΒΑΥΤΟΚΡΑΤ 187 p. Chr.
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΙΚ
5 ΗΜΩΙΤΩΙΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΕΛΛΟΝΑΣΜΕΝΩΣ Ϲ
ΙΝΔΙΑ

Supplenda hunc in modum epistulae praescripta:

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ - - - - - - Μᾶρκος | Αὐρήλιος Κόμμοδος] Ἀντωνῖν[ος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστὸς | Σαρματικὸς, Γερμανικ]ὸς μεγίστος, Βρετα[νικός, ἀρχιερεύς, πατὴρ | πατρίδος, δημαρχικῆς ἐξ]ουσίας τὸ ιβ', αὐτοκράτ[ωρ τὸ ἡ', ὕπατος τὸ ε, | ..... τῇ ἐξ Ἀ]ρείου πάγου βουλῇ κ[αὶ τῇ βουλῇ τῶν | πεντακοσίων καὶ τῷ δ]ήμῳ τῷ Ἀθηναίων [χαίρειν· ἐξ ὧν οἱ | ὑμέτεροι πρέσβεις ἤγγελλον, ἀσμένως ἐ[ώρακα] κτλ.

Commodi esse epistulam certum est. Nam ex eis imperatoribus, qui Antonini cognomen gesserunt, de Pio, Marco, L. Vero cogitari non licet propter Britannici nomen, quod nemo ex eis unquam gessit. Septimius Severus ipse quidem Antonini nomine non est usus; quae

res tamen per se non impedit, quominus hunc titulum ad eum referamus, nam possint reliquiae v. 1 ad patris aut maiorum nomina pertinere, eumque se M. Aurelii filium esse finxisse notissimum est. At Severus quum tribunicia potestate XII fuit (204 p. Chr.) nondum Britannicus vocabatur, quod cognomen ei anno demum tribuniciae potest. XVIII (210 p. Chr.) impositum est. Eadem ratione refellatur si quis epistulam Caracallae tribuat, cuius trib. pot. XII incidit in annum 209 p. Chr., at Britannicus insequenti demum anno una cum patre vocatus est. Elagabalus tribuniciam potestatem non ultra quartum annum produxit. Unus restat Commodus, in quem omnia quadrant, nam quum tribuniciae potestatis numerus titulum anno 187 p. Chr. adscribere cogat, Germanici nomen ab a. 172, Britannici ab a. 184 gessit; etiam illud ut Germanici nomini adiungatur maximus, et ut eo ordine quo hic se excipiant nomina Γερμανικὸς μέγιστος, Βρεττανικός, usitatum est in Commodi titulis.

---

41 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,16, l. 0,17, cr. 0,05, inventum anno 1860 occidentem versus ab Erechtheo. Nunc in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3695. Contulit Koehler.

```
    ΝΟΥ
    ΟΣΓΕΡΜ
    ΑΤΩΡΤΟ·Η·Υ
    ΟΥΛΗΙΤΩΝΠ
    ΧΑΙΡΕΙΝ
ϽΚΩΝΗΔΗΤΥΓΧΑΝΕΙΝΤΗ
ΟΣΥΝ    ΣΤΟΟΦΕΛΟΣΚϹ
ΕΚ//////////////////Α///ΕΚΑΤΟΝΜ
  Η          ΗΝΟΣΕΚΑΣ
  ΣΟ         ΝΤΕΣΟΙΤΕΒΟ
  ΔΓΗΑ       ΗΝ
```

'Nescio an a dextra et a sinistra exstet margo; id si sumitur, inde a v. 6 a sinistra quinque, a dextra septem fere litterae sunt supplendae' Koehler.

Sic fere supplenda videntur praescripta:

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, Θεοῦ Μάρκου Ἀντωνείνου υἱός, Θεοῦ Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς υἱωνός, | Θεοῦ Ἀδριανοῦ ἔκγονος, Θεοῦ Τραϊα]νοῦ Πα[ρθικοῦ ἀπόγονος, Μᾶρκος Αὐρήλιος Κόμμοδος | Ἀντωνεῖνος Σαρματικὸς Βρεττανικ]ὸς Γερμα[νικὸς μέγιστος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστός, | δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ .., αὐτοκρ]άτωρ τὸ η̄, ὕ[πατος τὸ ., ἀρχιερεύς, πατὴρ πατρίδος | τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ β]ουλῇ τῶν π[εντακοσίων καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων] χαίρειν.

Quum v. 2 quae supersunt hunc imperatorem ex eorum numero esse demonstrent, qui inter maiores suos Traianum Parthicum recensere soleant, ex eis cognomen Γερμα[νικός] quod v. 2 legimus tres gesserunt M. Aurelius, Commodus, Caracalla. At de hoc propter octavam salutationem imperatoriam cogitare non licet; ex illis vero duobus uter intellegendus sit, plane ad liquidum perduci non potest. Si Marco epistulam tribuerimus, in aliquem ex annis 175—177 p. Chr. incidat necesse est; sin autem Commodo, 186—192. Hoc propter supplementorum rationem praetuli. Nam v. 4 quot litterae scriptae fuerint satis certo iudicari potest, et quum χαίρειν sine dubio medio versui subscriptum fuerit, ne id quidem incertum est, quot ex eis initio, quot in fine versus addendae sint. Quod si in eis versibus qui antecedunt omnia nomina, cognomina, honorum vocabula, quibus tum Commodus ornatus fuit, cum imperator VIII esset, usitato ordine reposuerimus, ita ut ego supra feci, in illis versibus litterarum numerus quam proxime accedit ad versum 5, cuius de supplementis dubitari non potest, dummodo in una levissima re ab usitato ordine recessum statuamus, ita ut Βρεττανικός ante Γερμανικὸς μέγιστος poneretur. At Marcus quum neque Britannici nomine neque Felicis, neque Pii usus sit (quod sane mortuo ei tribuitur, Eckhel VII p. 74, sed in ipsius epistula locum non habet), neque aliis, quibus Commodus carebat (nam Armeniaci, Parthici maximi, Medici cognomina L. Vero fratre mortuo, multo ante quam imperator VIII fuit, abiecerat) apparet, nimio breviorem futurum fuisse versum alterum (ex iis quorum reliquiae supersunt), si ad illum referremus.

Quae si recte disputavi, simul apparet, tam latum fuisse lapidem ut de restituendis ipsius epistulae verbis desperandum sit. Neque verum esse potest (quod Koehlerus ipse non dixit nisi dubitanter), utrimque exstare marginem. Agnoscuntur fere haec v. 6 [προσδ]οκῶν ἤδη τυγχάνειν τῆς ...., v. 7 ...οσύνη[ς, ἧ]ς τὸ ὄφελος κο[ινόν], v. 8 extr. [δ]έκατον μ[ῆνα?], v. 9 [μ]ηνὸς ἑκάσ[του], v. 10 ...ντες οἵ τε βο[υλευταί?].

---

42 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici infra Propylaea, a quattuor partibus mutilum, a. 0,22, l. 0,12. Exscripsit Koehler.

```
      Ν
    ΡΙΤ
    ΤΩΝΠΡΟ
     ΝΗΛΙΚΑ
     ΩΝΙΟΥ
ΝΤΩΝΙΝΟΥΕΥΣ
ΡΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚϹ
ΑΝΙΚΟΣΜΕΓΙΣΤ
ϽΣΑΘΗΝΑΙΩΝΕ
ΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤ
ΟΥΤΟΙΟΥΤΟΥΠΕϹ
ΝΕΝΚΟΙΜΙΩΙΤ
ΟΠΡΟΚΕΙΜΕΝ
ΟΙΕΠΙΤΟΙΣΗΡ
ΣΙΝΣΥΝΚΕ
ΠΑΤΡΟΣΚ
     ΟΥΕ
```

V. 5 post ΩΝΙΟΥ vacuum spatium est.

V. 1—5 reliquiae decreti aut epistulae alicuius sunt; nihil fere agnoscitur.

V. 6 incipit epistula aut Commodi aut Caracallae. Nam uterque Germanicus maximus vocatus est, uterque Antoninum Pium et Traianum Parthicum inter maiores suos referebat; atqui agnoscuntur v. 6 [Ἀ]ντωνίνου Εὐσ[εβοῦς], v. 7 [Τ]ρ[α]ιανοῦ Παρθικ[οῦ] (quamquam enim litterarum reliquiae melius cum nomine [Ἀδ]ριανοῦ convenirent, tamen id nullo modo admitti potest). V. 8 [Γερμ]ανικὸς μέγιστ[ος], v. 9 fortasse [πατὴρ πατρίδ]ος. Certe hoc versus finiuntur tituli imperatoris, subsequitur eorum indicatio, ad quos epistula datur. Quid sibi velit ε post Ἀθηναίων, non assequor; nam ἐ[ξ Ἀρείου πάγου βουλῇ], quod nomen hic exspectaveris, omisso articulo adeo repugnat sermonis legibus, ut ne isto quidem tempore ita scribi potuisse videatur. Lapidem tam latum fuisse apparet, ut de iis quae sequuntur epistulae verbis restituendis desperandum sit. Agnoscuntur v. 10 τῆς πόλεως, v. 11 ...ου τοιούτου πεφ[ηνότος] vel πεφασμένου?, v. 12 quid fuerit non intellego, nisi forte [ἐ]νέ[γ]κοιμι, ᾧ τ[ινι] supplendum est, v. 13 [τ]ὸ προκείμεν[ον], v. 14 οἱ ἐπὶ τοῖς ἡρ..., v. 15 ...υσιν συνκεχ[ώρηκα, v. 16 πατρός (an fuit [Σω]σίπατρος?).

---

43 Fragmentum marmoris Pentelici a quattuor lateribus mutilum. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 327. Exscripsit Koehler.

```
    ΗΘ
    ΝΚΑΙ
    ΩΝΟΡ
    ϽΗΣΕΤΑΙΟ
    ΝΟΡΙΣΕΙ
    ΚΑΙΔΥΝΑ
    ΚΑΙΓΑΡΓΙΑΙΟ
    ΝΙΝΟΥΕΥΣΕΒΟ
    ΠΑΡΘΙΚΟΥΚΑΙ
ΜΕΓΙΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡ
ΝΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΥΕΛΑΙΟΥ
ΤΑΡΞΑ
```

Fragmentum eius quod antecedit plane simile, ita ut, quum ex alterutro ex eis appareat, plus quam unam epistulam in lapide scriptam fuisse, ad eundem lapidem utrumque pertinere conicias. Sed quum nusquam inter se contingant, in medio res relinquenda est. V. 1—7 agnoscuntur haec: v. 3 *τῶν ὅρ*[*ων*], v. 4 *...θήσεται*, v. 5 *ὁρίζει*[*ν*], v. 6 *..ς καὶ δυνάμ*[*εως*] vel alius casus, v. 7 *καὶ Γαργίλιο*[*ς*] vel alius casus. Fortasse hoc decreto sive epistula de terminis constituendis agitur. V. 8 incipere videtur Caracallae epistula. Nam cum in universum ex iis imperatoribus aliquem fuisse patet, qui Traianum et Antoninum Pium inter maiores suos in titulis recensere solebant, tum quod v. 9 scriptum est *Παρθικοῦ καί* id optime convenit cum eis quae in Latinis Caracallae titulis legimus *divi Traiani Parthici et divi Nervae adnepos* (Wilmanns exempla inscr. Lat. 989. 993. 994. 2868), ita ut etiam hic supplendum sit [*θεοῦ Τραϊανοῦ*] *Παρθικοῦ καὶ* [*θεοῦ Νέρουα ἀπόγονον*]. Ceterum quae antecedunt [*Αὐτω*]*νίνου Εὐσεβο*[*ῦς*] ea non necesse est ad Pium referri; possunt etiam de M. Aurelio intellegi qui in Severi et filiorum titulis item Pius vocari solet. Uter hic intellegendus sit, diiudicari non potest, cum nimis exiguae sint reliquiae, si cum latitudine lapidis qualis olim fuerit comparaveris, quam ut praescripta in integrum restitui possint. V. 10 [*Γερμανι*]*κὸς* (vel *Βρεταννικός*, *Παρθικός*) *μέγιστος*, *ἀρχιερ*[*εύς*], v. 11 *γερουσίᾳ*. V. 12 [*τ*]*οῦ ἐλαίου* (conicias ad eandem rem epistulam pertinere atque nr. 38). V. 13 [*ὑ*]*πάρξα*[*ι*] vel alia forma.

44 In fragmento tabulae lapidis Prntelici invento in arce occidentem versus ab Erechtheo, ab omnibus partibus praeter inferiorem mutilo. Nunc est in Pinacotheca. Edidit Pittakis Eph. 1050. Exscripsit Koehler.

```
ΡΑΤΗΓΟΣΣΕΒΑΣ¯
¯ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙΣΙ
ΣΛΟΥΚΙΟΥΣΕΠΤΙ
ΜΟΝΚΕΙΜΕΝΟΝΕ
Ε//////////ΟΝΤΩΝΤΡΟΤ
ΣΡ//////////ΛΙΟΥΧΥΠΑ
ΡΙΡΜ○/////_ΡΙΕΤΕΡΩΝΤΙ
ϽΥϕΥΓΗΝΚΑΤΕΓΝΩΣΜΕΙ
ΑΣΕΠΟΙΗΣΑΜΗΝΑϕΑΝΩΝ
ΗΝΕΜΗΝΑΠΟΔΗΜΙΑΝΤΩΝΩ
ΑΜΕΛΕΙΝΔΟΞΩΕΠΙΣΤΕΛΛΩΥΙ
ΚΑΤΕΓΝΩΚΟΤΩΝΚΑΤΑΣΤΕΙΧΟΙ
ΥΤΕΙΜΩΡΙΑΚΑΙΥΠΟΓΥΟΝΥΠΟΤΟ
ΕΣΤΑΛΚΟΤΟΣΟΥΤΩΣΩΣΤΑΠΡ
ΔΕΙΝΤΙΝΑΣΤΩΝΚΡΙΘΕΝΤΩΝΚΑ
ΑΘΑΥΤΩΝΨΗϕΟΝΕΣΕΝΕΓΚ
ΕΩΣΕΤΙΚΑΙϕΟΒΕΡΟΥΣΕΙΝΑΙΤΟ
ΡΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓ
ΣΘΗΣΑΝ ΙΝΑΔΗΤΟΥΛΟΙΤ
ΘΥΜΑΣ ΤΗΣΑΥΤΗΣΑΡΧΗΣ
ΛΑΘΗ ΤΟΥΤΟΝΕΙΣΑΧΘΓ
ΕΙΜΩΡΙΑΥΠΑΓΕΣΘΑΙ
ΤΗΓΟΡΗΣΑΝΤΑΣΣΥΝ
ΡΤΟΥΤΟΔΙΚΑΙΟΤΕΡ
ΠΙΑΕΝΓΥΗΤΩΝΠ
ΟΙΝΗ ΚΑΙΙΔΙΑ
```

Versu ultimo post ΙΔΙΑ nihil amplius scriptum erat; item sub hunc versum plane vacuum spatium est. Videtur etiam ante v. 1 nihil scriptum fuisse. V. 17 ultimae litterae ΟΙ fuisse, sed erasae esse videntur Koehlero.

Epistula est magistratus alicuius, legati p. p. ut videtur, Septimio Severo imperante ad magistratus (v. 2, non ut aliae eiusmodi ad senatum et populum) Atheniensium data. Agnoscuntur haec: v. 1. 2 [*Ὁ δεῖνα πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστ*]*ράτηγος Σεβαστ*[*οῦ ...*]*... Θεσμοθέταις κ*[*αὶ στρατηγοῖς*(?) *... χαίρειν*], v. 3 [*Αὐτοκράτορος Καίσαρο*]*ς Λουκίου Σεπτι*-[*μίου Σεουήρου*] etc., v. 4 [*ἡ*]*μῶν? κείμενον*, v. 5 *.....όντων τρόπ*[*ῳ*], v. 6 [*ὁ αὐτοκράτ*]*ωρ? .... [κ]αὶ οὐχ ὑπ' ἀ..*, v. 7 [*Φ*]*ίρμο*[*ς π*]*ερὶ ἑτέρων* (Firmus videtur nomen alius magistratus esse qui fortasse de eadem re antea ad Athenienses litteras dederat), v. 8 [*οἱ ὑπὸ τοῦ δήμ*]*ου*(?) *φυγὴν κατεγνωσμέν*[*οι*] vel alius casus, v. 9 *...ας ἐποιησάμην ἀφανῶν*, v. 10—12 sic fere comparatus fuisse videtur sententiarum nexus [*ἵνα δὲ μὴ διὰ τ*]*ὴν ἐμὴν ἀποδημίαν τῶν ὠ..... ἀμελεῖν δόξω, ἐπιστέλλω ὑ*[*μῖν, ὅστις, ὑμῶν φυγὴν*] *κατεγνωκότων, καταστείχοι* (quod verbum, etsi a pedestri oratione alienum est, quin hic pro illo quod est *κατιέναι* scriptum fuerit dubitari nequit), v. 13 *τειμωρία καὶ ὑπόγυον ὑπὸ το*[*ῦ ...*], v. 14 [*ἐπ*]*εσταλκότος οὕτως ὥστ' ἀπρ...*, v. 15 *δεῖν τινας τῶν κριθέντων*, v. 16 *καθ' αὑτῶν ψῆφον ἐσενεγκ*[*εῖν*], v. 17 [*τοὺς νόμους τῆς πόλ*]*εως*(?) *ἔτι καὶ φοβεροὺς εἶναι το*[*ῖς .....*], v. 18 [*τοὺς ἄ*]*ρ*[*χ*]*οντας καὶ τὸν στρατηγ*[*όν*], v. 19 [*κατεγνώ*]*σθησαν?* V. 19—22 oratio hunc in modum videtur conformata fuisse: *ἵνα δὴ τοῦ λοιπ*[*οῦ .....η*]*θ'* (coniunctivus nescio cuius verbi) *ὑμᾶς τῆς αὐτῆς ἀρχῆς*, [*... ὅστις ἄν*] (sequebatur participium, veluti *εἰς τὴν πόλιν κατελθὼν*) *λάθῃ, τοῦτον εἰσαχθέ*[*ντα εἰς τὸ δικαστή*-*ριον*(?) *τῇ προσηκούσῃ τ*]*ειμωρίᾳ ὑπάγεσθαι*. V. 23 [*τοὺς κα*]*τηγορήσαντας συν....* v. 24 *...ρ τοῦτο δικαιότερ*[*ον*], v. 25 *...πια ἐνγυητῶν π...*, v. 26 [*καὶ κ*]*οινῇ καὶ ἰδίᾳ*. Videtur dici de civibus quibusdam ab Atheniensibus exilio multatis, qui ausi erant in patriam redire. Sed quid de eis fieri iusserit is qui epistulam ad Atheniensium magistratus dedit, propter mutilam lapidis condicionem non perspicitur.

45 Fragmentum lapidis Pentelici ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, a. 0,28, l. 0,22, cr. 0,09. Litterae maxima ex parte evanidae. Inventum lapidem Pittakis Eph. 3084 dicit *'πλησίον τοῦ πρυτανείου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως'*, sed idem nr. 3260 *'εἰς τὸ κατωφερὲς βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὸ μετόχιον τοῦ Ἁγίου Τάφου'*. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3084. 3260. Exscripsit Koehler.

```
Ι○
ΥΠΕΡ
ΤΑΥΤΑΙΤΟΜ
ΤΟΝΚΥΙΙΣΝΥΙ
ΣΜΑΤΟΣΤΙΜΙΙΛΙ
ΤΥΧΟΙϕΥΓΑΔΕΥΣ
ΠΕΜϕΟΗΣΓ////ΛΙ
ΟΕΙΣΔΙΑΒΙΟΥΕΡ
ΕΣΘΛΙΠΟΤΕΝ
ΛΝΠΑΡΥΜΙΝΜ
ΙΕΙΙ-ΛΙΙΛΕ
```

Agnoscuntur haec: v. 2 *ὑπέρ*, v. 3 *ταῦτα Πομ*[*πήιος*] vel *Πομπώνιος?*, v. 4 *τῶν κυ*[*ρί*]*ων*, v. 5 [*ψηφί*]*σμ*[*α*]*τος? τιμὴ ...*, v. 6 *τύχοι φυγαδευ*-[*θείς*], v. 7 *πεμφ*[*θ*]*ήσ*[*εται*]*ι*, v. 8 [*...θ*]*εὶς διά βίου*, v. 9 *...εσθαί ποτε*, v. 10 *παρ' ὑμῖν*, v. 11 *εἴη μ*[*ηδ*]*έ*. Similis argumenti titulus fuisse videtur atque is qui antecedit.

46 Fragmenta sex lapidis Pentelici (*'eiusdem sunt lapidis qui fuit crassus m. 0,60'* Koehler), exstant ad Erechtheum. — *a* a dextra exstat margo, sed desunt ultimae 4—5 litterae. Ed. Pittakis Eph. 3696. — *b* a dextra exstat margo, sed desunt ultimae 4—6 litterae. Ed. Pittakis Eph. 2904. — *c* a dextra et ab inferiore parte exstat margo. — *d* ab omnibus lateribus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 3629. — *e* ab omnibus lateribus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 3685. — *f* ab omnibus lateribus mutilum. — Omnia exscripsit Koehler.

d

```
ΝΤΑΧΡΗΜΑΤΑΥΠΟΣΛ
ΚΕΚΟΜΙΣΜΕΝΑΣΥΠΟ⁻
ↄΜΟΙΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
Η . . ⁻ΗΑΞΙΟΧΡΕΩΣΕ
ΝΔΥΝΩ . . ΤΟΥΝ ΝΚΛ
ΕΣ      \ΠΑΥΤΟΝ
      ΣΙΚ/
       ⁻ΟΥ
       ↄΤΡ⊂
10     ⁻Τ/
```

e

```
ΑΛΛ///Ο
ΙΕΝΟΝΑΠ
ΝΑ
ↄΝΜ⊾/
ΤΛΙΣ////ΑΙΠΙ
 Ι⊂ΤΑΧΘΑ
ΕΝ//ΑΥΤΟΙ
⁻ΟΥΜ⊂
 //⁻
```

f

```
 Ι
ϩΣΑΙΡΕΙΣΘ
_ΤΑΧΡΗΜΑΤ
⁻ΟΕΞΟΥΣΙ//
```

a

```
ΑΙΑΝΑΛΩΜΑΤΑ
ΙΜΑΣΤΟΥΣΕΙΤΟΥ
ΤΑΡΧΕΙΝΑΓΝΟΕΙΣ
 ΠΤΕΣΘΑΙΠΑΡΕΧΕΙ/
//ΤΑΙΣΑΠΑΣΙΤΟΝΚΙ
ΝΡΥΠΑΡΟΝΤΟΙΣΟΙΙ
ΑΝΤΑΕΝΟΧΛΩΣΙΤΙ⊢
ΑΜΕΝΗΝΤΗΝΟΝ
 ΡΗΜΕΝΟΙ⊂
```

b

```
ϗ//ΑΣΙΑ⊿
 //ΙΝΟΣΕΝΓΥ
 \ΕΙΑΠΡΟΝΟΙ/
ↄΟΡΟΝΑΛΚΑΜΕΝ
ΜΕΤΑΤΟΥΚΗΡΥΚΕΥΟ
⁻ΙΔΕΠΟΤΙΠΡΟΣΛΛΛΗΛΟ   sic
ΥΤΗΝΤΗΝΕΞΑΡΕΙΟΥ⁻
⁻\⊂
```

c

```
ↄΑΝΔΕ
\ΙΡΟΥϹΤΟΥΣΩΡΙΣΜ
ↄΑΔΙΗΓΟΡΕΥΤΑΙΜΗΝ
ΡΕΟΠΑΓΕΙΤΑΙΣΤΟΥΣΑΠ
ΝΙΟΙΠΑΡΑΛΑΒΕΙΝΟ⊥Ρ...Ν⁻
```

Coniungi inter se non possunt fragmenta. Quae intellegi aut suppleri liceat haec sunt: Fragm. *a* v. 1 [*κ*]*αὶ ἀναλώματα τὰ* ..., v. 2 [*τὰς τε*]*ιμὰς τοῦ σείτου*, v. 3 [*ὑπ*]*άρχειν ἀγνοεῖσ*[*θαι*], v. 4 [*? βλά*]*πτεσθαι παρέχει*[*ν*], v. 5 [*τοῖς πολ*]*ίταις ἅπασι τὸν κ*..., v. 6 ...*ν ξύπαρὸν τοῖς οἰ*..., v. 7 [*π*]*άντα ἐνοχλῶσι τῇ*, v. 8 ...*αμένην τήν*, v. 9 [*εἰ*]*ρημένοις*. — Fragm. *b* v. 2 *ἐνγυ*[*ητήν*] (vel simile aliquid), v. 3 [*ἐπιμε*]*λείᾳ προνοη*[*θῆναι*], v. 4 [..*τὸν φ*]*όρον* (?) *Ἀλκαμέν*[*ης*] (vel alius casus), v. 5 *μετὰ τοῦ κηρυκεύο*[*ντος*], v. 6 [*ε*]*ἰ δέ ποτ*[*ε*] *πρὸς* [*ἀ*]*λλήλο*[*υς*], v. 7 [*α*]*ὐτὴν τὴν ἐξ Ἀρείου π*[*άγου βουλήν*]. — Fragm. *d* v. 1 ...*ν τὰ χρήματα ὑποσχ*[*έσθαι*] (vel alia forma), v. 2 *κεκομισμένας ὑπὸ τ*..., v. 3 *ὁμοίαν ἐπιμέλειαν*, v. 4 *ἀξιόχρεως*, v. 5 [.. *ἄ*]*ν δύνω*[*μαι*?] *τοῦ νῦν κα*[*ί*], v. 6 ..*ες* ..... *ἀπ' αὐτ*[*ῶ*]*ν*. — Fragm. *e* v. 6 [*τε*]*τάχθα*[*ι*], v. 7 *ἐν*[*ι*]*αυτό*[*ν*]. — Fragm. *f* v. 1 ... *ὡς αἱρεῖσθ*[*αι*] (vel *αἱρείσθω*, *αἱρείσθωσαν*), v. 2 *τὰ χρήματ*[*α*], v. 3 *ἐξουσί*[*α*] (aut *ἔξουσι*). — Fragm. *c* v. 2 [*τοὺς κ*]*αιροὺς τοὺς ὡρισμ*[*ένους*], v. 3 *ἃ διηγόρευται μην*[*ύειν*](?), v. 4 [*Ἀ*]*ρεοπαγείταις τοὺς ἀπ*'...., v. 5 ..... *νιοι παραλαβεῖν ὀφε*[*ιλό*]*ντ*[*ων*].

Lapidem constitutionem imperatoris alicuius continere similem earum quas habemus nr. 38. 39 inprimis ex totius tituli clausula (fragm. *c* v. 5) coniicio, quia ibi neque eorum quidquam invenitur, quae in plebiscitorum aliorumve decretorum fine poni solent, neque magis ea, quibus in epistulae clausulis opus est, sed simpliciter imperativo *ὀφε*[*ιλό*]*ντ*[*ων*] finitur; qualis imperativus per totum titulum nr. 38 identidem recurrit, item nr. 39. Etiam nr. 47 v. 8 habes *ἐξέστω*. Ceterum quin de frumenti mercatura et pretiis hac lege praescribantur quaedam atque constituantur dubium non est. Atque fragm. *a* v. 6. 7 fortasse de eis dicitur, qui malis artibus frumentum carum redderent avaritia turpi (qua de re *ξύπαρός*, quod v. 6 legitur, Graecos dixisse testatur Pollux 3, 115) permoti. Cf. adn. ad nr. 47.

Tempus tituli non plane certum. Quod si fragm. *b* v. 4 qui commemoratur Alcamenes idem est cum M. Aurelio Alcamene Lamptrensi, qui anno 209/10 *στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα* fuit (cf. nr. 10) ad Severi eiusque filiorum tempora deducimur. Ac sane ex eo quod sequitur *μετὰ τοῦ κηρυκεύο*[*ντος*] admodum veri simile est, de aliquo ex summis Atheniensium magistratibus hic dici. Inter quos non modo omnino imperatorum aetate gravissimum est *στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα* munus, sed hanc ipsam curam mercaturae frumenti ei mandatam fuisse Philostratus vit. soph. I, 23, 1 testatur his verbis: *στρατηγήσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων· ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη πάλαι μὲν κατέλεγέ τε καὶ ἐξῆγεν ἐς τὰ πολέμια, νυνὶ δὲ τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς*. Quare hic de eodem praetore Alcamene dici titulumque anno 209/10 compositum esse non quidem certum sed veri simillimum est. Quod vero nomen magistratus in titulo ponitur, ex ea re apparet, non eiusmodi legem hanc esse, quae in perpetuum valeret, sed potius praescribi, quid in praesentia faciendum sit ad inopiam frumentariam levandam.

---

47 In tabula lapidis Pentelici a dextra integra, ceteris partibus mutila, prope Propylaea inventa; nunc est in gradibus Parthenonis. Edidit Pittakis Eph. 1347 (Lebas Att. 655). Denuo contulit Koehler.

```
ΜΑ/
_ΗΠΟΤΕΟΥΝ
\ΕΤΑΘΗΗΚΑΘΑΤΟΣΥΝΦ
ϩΣΗΕΦΕΥΡΕΜΑΤΩΝΗΣΕΙΤΣ
\ΟΝΜΙΣΘΩΣΑΙΤΟΛΜΗΣΗΤΡ
ΕΣΕΙΤΗΝΤΗΣΤΕΤΡΑΕΤΙΑ
ΝΙΟΥΝΠΡΟΦΑΣΕΙΧΡΗΣΑΜΙ//
/ΜΑΙΩΝΑΙΡΑΡΙΟΥΚΑΙΕΞΕΣΤΩ
ΗΝΠΟΙΟΥΣΙΤΗΝΤΕΙΜΗΝΕΙΣ
\ΕΕΙΣΗΓΗΣΑΜΕΝΟΝΕ
ΙΤΟΙΣΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ
ΙϽΝΑΙΡΑΡΙΩΙΦΥ
ϽΥΛΗΤΩΝ
ΚΑΙΟΙΟ\
```

Versu quarto, octavo eisque qui sequuntur a dextra parte nihil deest, quinto una littera, sexto et septimo fortasse binae. V. 2 Koehlerus tertiae literae figuram hanc fere esse dicit: Π.

Agnoscuntur haec: v. 2 [*δ*]*ήποτε οὖν*, v. 3 [*ἐάν τις μ*]*εταθῇ ἢ καθὰ τὸ συνφ*[*έρον* .....] (non putaverim *καθά* errore pro *κατά* scriptum fuisse, sed potius in eis quae sequuntur *ἐστι* vel aliud verbum quod ab illo *καθά* penderet positum fuisse), v. 4 ...*ως ἢ ἐφευρεμάτων ἢ σειτω*[*νιῶν*?] (*σιτωνία* non solum eius munus significat, qui *σιτώνης* dicitur, sed etiam mercaturam frumenti, atque videtur hic de iis dici qui aut aliis artificiis (*ἐφευρέματα*) aut coëmenda magna frumenti copia (*σειτωνίαι*) frumentum carum redderent, itaque sui ipsorum lucri causa (*τὸ συμφέρον* v. 3) populi inopiam augerent). — V. 5 ...*ου μισθῶσαι τολμήσῃ τῆ*[*ς* ....], v. 6 ...*έσει τὴν τῆς τετραετία*[*ς*], v. 7 [*ἤτι*]*νιοῦν προφάσει χρησάμ*[*ενος*], v. 8 [*τοῦ Ῥ*]*ωμαίων αἱραρίου, καὶ ἐξέστω*, v. 9 ...*ην*

ποιοῦσι τὴν τειμὴν εἰς, v. 10 [*?πρὸς ἐ*]*μὲ εἰσηγησάμενον*, v. 11 *τοῖς ἱερο-συλίας* [*ἐπιτιμίοις?*], v. 12 [*τῷ Ῥωμα*]*ίων αἰχαρίῳ φυ . . .*, v. 13 [*ἡ β*]*ουλὴ τῶν* [*πεντακοσίων?*].

Ex his reliquiis quamvis minutis tamen tituli argumentum eius qui antecedit simillimum fuisse perspicitur, ita ut non absit suspicio, quin eiusdem lapidis fragmentum sit.

48 Tabula lapidis Pentelici, alta pedes sex, lata duo, crassa digitos septem. Initio fere CXX versus periise videntur Pittakisio. Lapis fuit in pavimento ecclesiae quae dicebatur '*τὸ μεγάλου μοναστήρι*', unde delatus est in stoam Hadriani. Ediderunt Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 54 sq. Boeckh C. I. G. 356. Pittakis Eph. 520. Denuo cum lapide contulit Koehler.

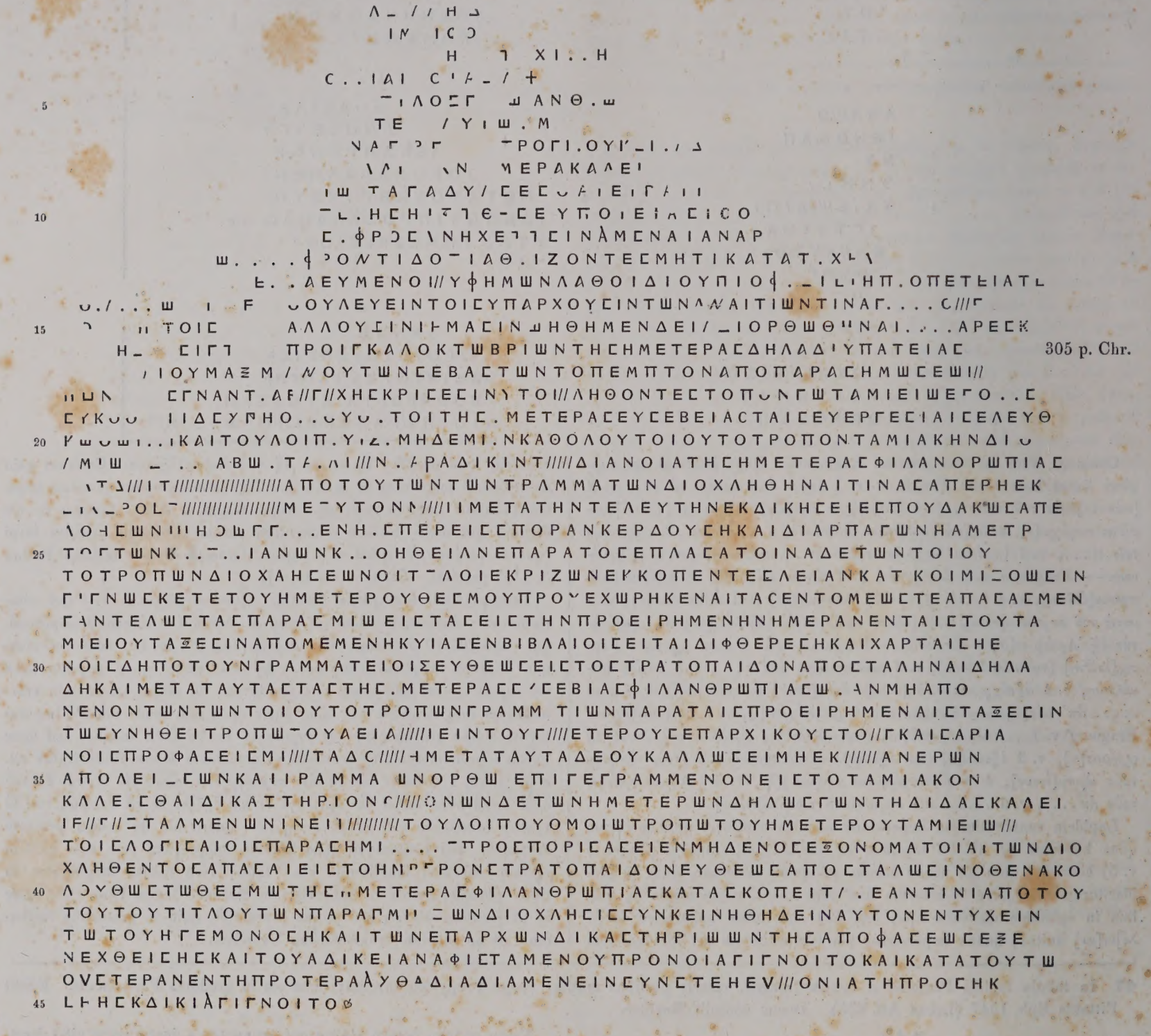

Tituli rationem perspexit Boeckhius. Edictum est sive constitutio Constantii Chlori et Galerii Maximiani imperatorum, id quod apparet ex v. 16. 17, ubi suum ipsorum quintum consulatum memorant, qui fuit a. 305 p. Chr. Atque agitur quidem de molestiis, quas in bonis confiscandis Caesarianorum avaritia crearet hominibus; qua in re quae commemoretur *παρασημείωσις*, eam esse annotationem, quae locum habeat in reis requirendis, quorum bona, nisi copiam sui praestiterint, fisco vindicentur, Boeckhius demonstrat ex Dig. XLVIII, 17 et Glossis Graeco-Latinis, quae vocem quae est *παρασημείωσις* interpretantur annotationem (Ducang. s. v.). 'Ex quibus *παρασημειώσεσι* quum molestiam subditis creassent officiales, constitutum est, ut quae ad eum quem dixi diem (a. d. XIII cal. Oct. 305 p. Chr. cf. v. 16) in quaestorio remansissent *παρασημειώσεις*, eae mitterentur in castra' Boeckh. Deinceps Boeckhius addit, castra videri Galerii Maximiani Caesaris, quem Maximianus Augustus 'Orienti praefecerat'. Atque sane cum Constantius et Galerius Maximianus quintum consulatum inierunt, adhuc ipsi Caesares erant, Diocletianus et Maximianus maior Augusti. At in hoc titulo quum legamus v. 16. 17 *τῆς ἡμετέρας δηλαδ*[*ὴ*] *ὑπατείας* [*Κωσταντίου καὶ Γαλε-ρ*]*ίου Μαξ*[*ι*]*μ*[*ι*]*ανοῦ τῶν Σεβαστῶν*, postquam Diocletianus et Maximianus maior imperio se abdicaverunt hoc edictum scriptum esse patet. Insigni ingenii acumine ex apographo Pocockiano neglegentissime confecto Boeckhius satis multa restituit; mihi si et plura restituere et nonnulla in eius lectione emendare licuit, ea omnia Koehleri diligentiae, qua in titulo transscribendo usus est, accepta refero. .

Initio vix paucae voces agnoscuntur, veluti v. 5 fin. [*τ*]*ῷ̃ ἀνθ*[*ῤ*]*ω*́[*πῳ*] (vel *ἀνθρωπίνῳ . . .*), v. 6 fin. [*α*]*ὐ*[*τ*]*ῶ*̃[*ν*] *μ . . .*, v. 7 med. [*π*]*ρο*[*τέῤ*]*ου*,

v. 8 fin. [ἡ]μέρα (vel dativo casu) καλεῖ[ν] (vel alia forma), v. 9 fortasse [π]α[ρ]αδύσεσ[θ]α[ι]· εἰ [γ]ά[ρ], v. 10 εὐποιείας, v. 11 εὐφροσ[ύ]νη.

Iam inde a v. 12 aliquatenus certe sententiarum nexus restitui potest. V. 12—15 [μετὰ?] φροντίδο[ς κ]αθ[ε]ίζοντες, μήτι κατὰ τ[ύ]χ[ην ...|.....]ευμένου ὑφ' ἡμῶν λάθοι, δι' οὗ π[ρ]οφ[ανεῖσα] ἡ π[ρ]οπέτεια τ[ῶν | β]ο[υ]λ[ομέν]ω[ν ἀεὶ] ἐ[πιβ]ουλεύειν τοῖς ὑπάρχουσιν τῶν ἀναιτίων τινὰς [ἂν ἀπ]ο[λ]έ[σειεν?, | ....] τοῖς [ἐπιβ]άλλουσιν [ξή]μασιν ᾠήθημεν δεῖ[ν δ]ιορθωθῆναι .... ἀρέσκ[ει?].

V. 16—20 εἰς τ[ὴν] πρὸ ιγ καλανδῶν Ὀκτωβρίων τῆς ἡμετέρας δηλαδ[ὴ] ὑπατείας, | [Κωνσταντίου καὶ Γαλερ]ίου Μαξ[ι]μ[ι]ανοῦ τῶν Σεβαστῶν τὸ πέμπτον, ἀπὸ παρασημ[ε]ώσεω[ν, ... | τινὸ]ς [ἕ]ναντ[ί]ας τ[ύ]χης, κρίσεσιν ὑποβληθ[έ]ντες τόπον [τ]ῷ ταμιείῳ ἐ[π]ο[ίη]σ[αν .... | ο[ὗ]τοι τῆς [ἡ]μετέρας εὐσεβείας ταῖς εὐεργεσίαις ἐλευθ[ε]|ρω[θ]ῶσι, καὶ τοῦ λοιπ[ο]ῦ [δὲ] μηδεμί[α]ν καθόλου τοιουτότροπον ταμιακὴν διό[χλησιν]. Boeckh. διό[ρισιν], sed illud, quod etiam v. 25 legimus, sententia loci commendatur, quae ea fuerit necesse est, ut eos qui Caesarianorum avaritia laesi essent liberandos, ita in reliquum tempus cavendum esse ne similes iniuriae fierent. Ceterum post v. 20 integrum versum excidisse videri Boeckhius suo iure pronuntiavit neque ea quae in accuratissimo Koehleri apographo v. 21 initio leguntur ullo modo cum fine v. 20 consociari possunt.

V. 21—25 [...τ]αμιῶ[ν, εὐλ]αβῶ[ν]τα[ι λ]ί[α]ν? [π]αρὰ δίκ[η]ν τ[ῇ] διανοίᾳ τῆς [ἡ]μετέρας φιλανθρωπίας | [κ]ατα[ν]τ[ῆσαι?, ὥστε] ἀπὸ τούτων τῶν [γ]ρ[α]μμάτων διοχληθῆναί τινας, ἅπερ ἢ ..|..... .... μετὰ τὴν τελευτὴν ἐκδικήσει ἐσπουδακώς, ἁπε|[χθ]ὴς ὢν [.....μ]ένη [ὥ]σπερ εἰς σποδὰν κέρδους ἢ καὶ διαρπαγῶν ἡ ἀμέτρ[η]|τος τῶν Κ[αι]σ[αρ]ιανῶν κ[ακ]οήθεια [ἡ] ἐπάρατος ἐπλάσατο.

V. 25—34 ἵνα δὲ τῶν τοιου|τοτρόπων διοχ[λ]ήσεων οἱ τ[ί]τλοι ἐκ ῥιζῶν ἐκκοπέντες [ἀ]εὶ ἂν κατ[α]κοιμι[σθ]ῶσιν, | γιγνώσκετε τοῦ ἡμετέρου θεσμοῦ προ[κ]εχωρηκέναι τὰς ἐντο[λάς], ὥστε ἁπάσας μὲν | [π]αντελῶς τὰς παρασ[κ]ιω[σ]εις τὰς εἰς τὴν προειρημένην ἡμέραν ἐν ταῖς τοῦ ταμ|ιείου τάξεσιν ἀπομεμενηκυίας ἐν βιβλ[ί]οις εἴτ[ε] διφθέρ[αι]ς ἢ καὶ χάρταις ἢ ἐ|ν οἷς δήποτ' οὖν γραμματείοις, εὐθέως εἰς τὸ στρατόπ[ε]δον ἀποσταλῆναι δηλα|δή, καὶ μετὰ ταύτας τὰς τῆς [ἡ]μετέρας εὐσεβείας φιλανθρωπίας, ὡ[ς] ἂν μὴ ἀπο|[μ]ενόντων τῶν τοιουτοτρόπων γραμμ[α]τ[εί]ων παρὰ ταῖς προειρημέναις τάξεσιν | τῷ συνήθει τρόπῳ [τ]οῦ ἀεὶ α..ειν τοὺ[ς ἡμ]ετέρους ἐπαρχικοὺς τοῖς Καισαρια|νοῖς προφάσεις, μ[ε]ταδό[ξ]η(?)

V. 34—36 Μετὰ ταῦτα δὲ οὐκ ἄλλως, εἰ μὴ ἐκ [φ]ανερῶν | ἀπο[δ]εί-[ξε]ων καὶ [γ]ράμμα[τεί]ων ὀρθῶ[ς] ἐπιγεγραμμέν[ω]ν, εἰς τὸ ταμιακὸν | κ[α]λε[ί]σθαι δικα[σ]τήριον

V. 36—40 [μ]όνων(?) δὲ τῶν ἡμετέρων δηλώσεων τῇ διδασκαλεί[ᾳ χρῆ-σθαι (aut simile verbum, quod lapicidae neglegentia excidisse videtur) τῶν] | ἐ[πεσ]ταλμένων, ἵν' εἰ [μέν τις] τοῦ λοιποῦ ὁμοίῳ τρόπῳ τοῦ ἡμετέρου ταμιεί[ου] | τοῖς λογισ[τ]αίοις? παρασημιώσει[ς] προσπορίσειεν, μηδενὸς ἐξ ὀνόματο[ς] α[ὐ]τῶν διο|χληθέντος ἅπασαι εἰς τὸ ἡμ[έτε]ρον στρατόπ[ε]δον εὐθέως ἀποσταλῶσιν, ὅθεν ἀκο|λούθως τῷ θεσμῷ τῆς [ἡ]μετέρας φιλανθρωπίας κατασκοπεῖτ[αι].

V. 40—45 Ἐάν τινι ἀπὸ τού|του τοῦ τίτλου τῶν παρα[ση]μ[ιώσε]ων διόχλησις συνκεινηθῇ, δεῖν αὐτὸν ἐντυχεῖν | τῷ τοῦ ἡγεμόνος ἢ καὶ τῶν ἐπάρχων δικαστηρίῳ· ὧν τῆς ἀποφάσεως ἐξε|νεχθείσης καὶ τοῦ ἀδικ[ί]αν ἀφιστα|μένου πρόνοια γίγνοιτο, καὶ κατὰ τοῦτω[ν], | οὕσ[π]ερ ἂν ἐν τῇ προτέρᾳ αὐθαδίᾳ διαμένειν συνστ[αί]η, εὐ[τ]ονίᾳ τῇ προσηκ|[ού]σῃ ἡ [ἐ]κδικία γίγνοιτο.

---

49 In tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus praeter dextram mutila, inventa in occidentali parte Piraeei; exstat in Theseo. Edidit Pittakis Eph. 1956. Contulit Koehler.

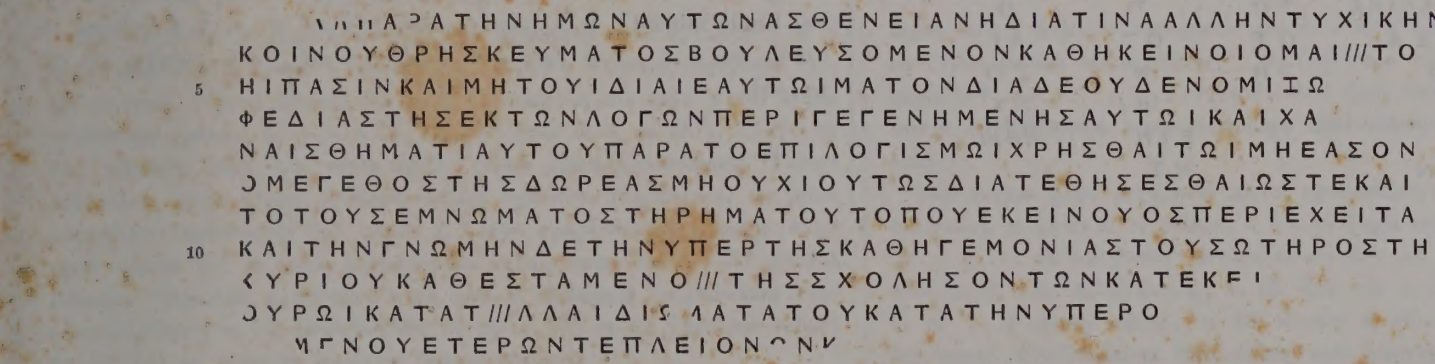
ΙΔΙΑΡΑΤΗΝΗΜΩΝΑΥΤΩΝΑΣΘΕΝΕΙΑΝΗΔΙΑΤΙΝΑΑΛΛΗΝΤΥΧΙΚΗΝ
ΚΟΙΝΟΥΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣΒΟΥΛΕΥΣΟΜΕΝΟΝΚΑΘΗΚΕΙΝΟΙΟΜΑΙ///ΤΟ
ΗΙΠΑΣΙΝΚΑΙΜΗΤΟΥΙΔΙΑΙΕΑΥΤΩΙΜΑΤΟΝΔΙΑΔΕΟΥΔΕΝΟΜΙΣΩ
ΦΕΔΙΑΣΤΗΣΕΚΤΩΝΛΟΓΩΝΠΕΡΙΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΣΑΥΤΩΙΚΑΙΧΑ
ΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΑΥΤΟΥΠΑΡΑΤΟΕΠΙΛΟΓΙΣΜΩΙΧΡΗΣΘΑΙΤΩΙΜΗΕΑΣΟΝ
ΟΜΕΓΕΘΟΣΤΗΣΔΩΡΕΑΣΜΗΟΥΧΙΟΥΤΩΣΔΙΑΤΕΘΗΣΕΣΘΑΙΩΣΤΕΚΑΙ
ΤΟΤΟΥΣΕΜΝΩΜΑΤΟΣΤΗΡΗΜΑΤΟΥΤΟΠΟΥΕΚΕΙΝΟΥΟΣΠΕΡΙΕΧΕΙΤΑ
ΚΑΙΤΗΝΓΝΩΜΗΝΔΕΤΗΝΥΠΕΡΤΗΣΚΑΘΗΓΕΜΟΝΙΑΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΤΗΣ
ΚΥΡΙΟΥΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟ///ΤΗΣΣΧΟΛΗΣΟΝΤΩΝΚΑΤΕΚΕΙ
ΟΥΡΩΙΚΑΤΑΤ///ΛΛΑΙΔΙΣΛΑΤΑΤΟΥΚΑΤΑΤΗΝΥΠΕΡΟ
ΜΓΝΟΥΕΤΕΡΩΝΤΕΠΛΕΙΟΝΟΝ

Hunc titulum continere constitutionem imperatoris alicuius apparet; ceteroquin ratio eius atque natura dubia est. Atque ut primum de aetate dicam, sermo indicat, eam admodum recentem esse. Qua in re inprimis animadvertendus est usus substantivorum verbalium in -μα exeuntium, quae in his paucis versiculis non minus quinque usurpantur (θρήσκευμα, αἴσθημα, σέμνωμα, τήρημα, ἰδίωμα); quae quum antiquiore tempore partim omnino non, partim rarissime obvia sint, ex Byzantinis scriptoribus pleraque enotantur. Ex altera parte usque ad ipsa Byzantinorum tempora descendere rationes palaeographicae et orthographicae vetant; nam non modo vocalium confusiones, quas iam in Constantii et Galerii edicto anno 305 p. Chr. (nr. 48) frequentissimas invenimus (ε et αι, ι et η commutata), ab hoc titulo plane absunt (nam ει pro ῑ, quod habemus v. 2 γείνοιτο, illis multo antiquius et iam altero p. Chr. saeculo usitatissimum est), sed etiam ubique (septem exempla sunt) iota mutum additur. Quae scribendi ratio optime conveniret saeculo p. Chr. alteri; at sermo titulum recentiorem esse arguit, ita ut is, qui inscribi iussit, religiosius quam tum temporis fieri solebat severas linguae leges servandas curasse videatur. At etiam Byzantinorum aetate id factum esse vix quisquam dixerit. Quare tertio aut quarto p. Chr. saeculo titulum tribuerim. De rebus sacris agi manifestum est (v. 4); et Christianum non fuisse qui haec scripserit voces μὰ τὸν Δία (v. 5) indicant; videnturque magna praemia atque privilegia hac constitutione tribui hominibus quibusdam, quibus sacra procuranda essent (v. 8 τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς), ita ut in mentem mihi venerit, de summo provinciae Achaiae sacerdote constituendo his litteris agi (cf. quae ex Iuliani epistulis et Eusebii Hist. Eccl. attulit Marquardt, römische Staatsverwaltung I p. 368 n. 4). At quid tum sibi velit v. 11 κυρίου καθεσταμένου τῆς σχολῆς, quae ad principem scholae philosophicae potius referas (cf. v. 6 [ὠ]φε[λ]ίας τῆς ἐκ τῶν λόγων περιγεγενημένης καὶ χά[ριτος]) non assequor. Ceterum num certum sit quod Pittakis proponit, Iuliano potissimum hunc titulum tribuendum esse ea de re dubito; potest etiam de aliquo ex postremis qui ante Constantinum imperaverunt veteris religionis defensoribus cogitari.

A sinistra satis multa perierint necesse est; nam Pittakis exigua quidem supplementa addidit, sed quae effecit enuntiata, sensu cassa sunt. Haec fere agnoscuntur:

V. 1 ἑ[τ]έρων καὶ κατά.

V. 2—5 ...ων ὑπεροχή. εἰ δ' ἄρα τοῦτο μὴ γείνοιτο, οὐ παρὰ ...., | [ἀλλ]ὰ παρὰ τὴν ἡμῶν αὐτῶν ἀσθένειαν, ἢ διά τινα ἄλλην τυχικὴν [αἰτίαν?, τὸν περὶ τοῦ] | κοινοῦ θρησκεύματος βουλευσόμενον καθήκειν οἶο-μαι [φροντίζειν? τοῦ σύμφέροντος κοιν]|ῇ πᾶσι, καὶ μὴ τοῦ ἰδίᾳ ἑαυτῷ

V. 5—9 μὰ τὸν Δία δὲ οὐδὲ νομίζω [..... ὠ]|φε[λ]ίας τῆς ἐκ τῶν λόγων περιγεγενημένης αὐτῷ καὶ χά[ριτος ....]|ν αἰσθήματι αὐτοῦ, παρὰ τὸ ἐπιλογισμῷ χρῆσθαι τῷ μὴ ἐάσον[τι ..... διὰ | τ]ὸ μεγέθος τῆς

δωρεᾶς μὴ οὐχὶ οὕτως διατεθήσεσθαι ὥστε καὶ [κατολιγωρῆσαι] (vel simile verbum) | τὸ τοῦ σεμνώματος τήρημα τοῦ τόπου ἐκείνου, ὃς περιέχει τὰ [μέγιστα ἱερά?]

V. 10—13 καὶ τὴν γνώμην δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς καθηγεμονίας τοῦ σωτῆρος τῆς [οἰκουμένης?] | ...ουρῳ κατὰ τ[ἆ]λλα ἰδιώ[μ]ατα τοῦ κατὰ τὴν ὑπερο[χήν ....|..μένου ἑτέρων τε πλειόν[ω]ν κ[αὶ ...].

Vox ὑπεροχή quae in hoc titulo bis invenitur certum dignitatis gradum significat apud Byzantinos putaveritque aliquis hic eadem vi accipiendam eoque τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς referendum esse. Sed neque ea quae supra de aetate tituli disputavi, huic suspicioni favent, et quum utroque loco sententiarum nexus fractura lapidis interruptus sit, quid ista vox sibi velit diiudicari non potest.

50 Tabula lapidis Hymettii, a sinistra parte, fortasse etiam a dextra integra. Litterae plurimae evanuerunt, ante v. 1 adeo plures versus prorsus perierunt. Inventus lapis 'εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας'. Ed. Pittakis Eph. 731. Periisse videtur.

ΙΠΟΛ ΛΑΝΔ ΑΣ
ΕΝ⁻ ΟΡΩΜ Κ
ΤΗΣ ΣΜΝΗ ΗΣ
_ΣΣΠΕ ΡΑΠΑΞ ΣΤ
ΜΕΝΟΙΣΤΩΝΛ ϽΙ ΙΩ Κ
ΙΕΚΑΙΧΩΡΙΣΕΚ ΡΩΣΜΙ
ΑΝΗΝΑΕΙΠΟΤΕ ΧΟΝΤΙΑ
_ΥΦ ΜΩΝΣΤΗΞΗ ΓΩΣ⁻ΙΝ
ϽΥΤΕΕΙΣΚΡΙΣΙ/ Ι ⁻Ε ΙΝ
ΑΥΤΟΥΜΕΜΝ ΙΜ Δ Ρ
ΛΟΝΤΑΣΕΞΩΝ ΤΕΔ
ΤΟΛΗΣΕΝΟ ⁻ ΙΕΤ
ΟΘΕΤΗΣΑΝΤΛ ΜΕΝ ΤΟΥ
ΑΑΠΗΡΙΘΜΗΣΑΜΕϽΛΟΥΧ ΕΝΕ
ΡΑΓΜΕΝΟΥΚ ΑΗ ΟΥΝΤΕ ΙΣΚ
ΩΝΣΞΗΓΗΣΙΣΟ ΕΔ/////Ϩ Η Ν
ΣΠΕΝΟΙΗΚΕΙ ΩΣ Ο ΙΕΝΩΙ
ΣΘΑΙ ΤΟΝ Ο ΝΟ ΤΩ
ΙΩΝΓΕ ΠΡΟΣ Θ ⁻ ΝΝ///////Ο
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣ ΜΣ ϽΝ
ΞΘΑΙ ΙΟΥΣΜΗΠ ΑΓ Ο
ΝΟΥΝΟΥΚΑ//Λ//Α ΤΟ Τ Ο
ΓΙΝΑΟΔΟΝΕΑ ΟΞ Ο⁻ ΑΙ
ΟΥ⁻ΩΝ////Ο ϽΗ Ν ⁻Ο
ΥΤΟΚΙΑ⁻ Β/ ΝΣ
ΞΩΝΤΗΣ⁻ ΕΙΝ //Η///
Τ ΝΔΟ ΙΝ ΜΤ
⁻ Θ

V. 1 ἄνδ[ρ]ας, v. 2 [ἀπ]ὸ Ῥώμ[ης] κ..., v. 3 τῆς [ὑμετέρα]ς (?) μνή[μ]ης, v. 4 ἐπε[ιδήπερ] ἅπαξ, v. 5. 6 ...μένοις τῶν ...οι...ιω[ν] κ[οινῇ | τ]ε καὶ χωρὶς ἑκ[ατέ]ρῳ ..., v. 7 [μηχ]ανὴν ἀεί ποτε [ἔ]χοντι, v. 8 ὑφ' [ὑ]μῶν (vel ἡμῶν) στή[σ]η .. ὥς τιν[α?], v. 9 οὔτε εἰς κρίσι[ν], v. 10 αὐτοῦ μεμν[η]μ..., v. 11 ...λοντας ἐξ ὧν ... τε δ..., v. 12 [ἐπισ]τολῆς, v. 13 [νομ]οθετήσαντα (vel [ἀγων]οθετήσαντα) ...μεν...του..., v. 14 ἃ ἀπηριθμησάμε[θα] οὐχ ...ενε..., v. 15 [πεπ]ραγμένου (minus verisimile est τεταραγμένου aut κεχαραγμένου scriptum fuisse) κ[αὶ δ]η[λ]οῦντε[ς ....], v. 16 ...ων ἐξήγησις, v. 17 omnia incerta, v. 18 ...σθαι τόν, v. 19 ιων γε πρός, v. 20 τῆς βουλῆς, δ[εδογ]μέ[ν]ον?, v. 21 [...σ]θαι [τ]οὺς μήπ[ω] ἀπ..., v. 22 ...ν οὖν οὐκ ἄ[λλ]α, v. 23 ..ε ἵνα ὁδὸν ..., v. 24 [τ]ού[τ]ων?, v. 25 [Α]ὐτοκ[ρ]άτ[ωρ], v. 26 ..εων τῆς, v. 27 τ[ὴ]ν δό[σ]ιν?

51 Fragmentum ab omnibus lateribus mutilum; exstat in turri Andronici. Descripsit Koehler.

ΓΑΩΙ
ΙΙΥΧΕΙΝΟΥΜΕ
ϽΡΔΟϹΑΛΛΕΠΕΙΚΑΙΓ
ΕΙΡΑϹΕΝΤΕΛΟΥϹΚΑΙΓ
ϹΠΡΟϹΥΜΑϹΠ
ΤΕΙΜΩ

Agnoscuntur haec: v. 2 τυχεῖν οὐ μὲ[ν] (aut ὁ ὑμέ[τερος πρεσβευτής vel simile aliquid), v. 3 [κέ]ρδος, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ π..., v. 4 [π]είρας ἐντελοῦς καὶ π..., v. 5 πρὸς ὑμᾶς [ἐ]π[οιησάμην?], v. 6 τειμῶ[ν] vel τειμω[ρία].

PARS QVARTA.

ORATIONES EPISTVLAE TESTAMENTA ALIAEQVE LITTERAE PRIVATAE.

52 Fragmenta sex lapidis Pentelici. — *a* inventum septentrionem versus a turri Andronici, a quattuor lateribus mutilum, a. 0,23, l. 0,11. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Pittakis Eph. 3240. Exscripsit Koehler. — *b* exscripsit Koehler loco ubi exstet non indicato. — *c* ‘εὑρέθη πλησίον τοῦ Θησείου(?), καὶ διατηρεῖται νῦν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν στοὰν τοῦ Ἁδριανοῦ ἀρχαιολογικὴν συλλογήν’. Ed. Pittakis Eph. 524; contulit Koehler. — *d* inventum ad turrim Andronici, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 522; contulit Koehler. — *e f* crassa 0,12, exscripsit Koehler. Haec duo fragmenta is eiusdem tabulae esse indicavit, cetera et inter se et cum his coniunxi ego.

(*Textum vide pag. seq.*)

Iure inter se coniuncta esse a me fragmenta *a* et *b*, item *e* et *d* nemo negabit. *f* eiusdem lapidis esse atque *e* Koehler expressis verbis testatur. Quod initium (*a* + *b*) eiusdem lapidis esse statui atque inferiorem partem (*d* + *e* + *f*), id propterea feci, quod v. 7—10 id dici videtur, eum qui verba facit, quum antea laudationem Thesei habuisset, nunc altera oratione habita ephebos hortaturum, ut illius exemplum imitarentur (cf. etiam v. 4 *τὸν προτρ[επ]τικὸν λόγον*); eiusmodi autem est re vera argumentum eorum quae v. 55—57 scripta fuerunt. Denique *c* adiunxi quia hoc et orationis fragmentum esse (*ἀναμνή[σθητε]* v. 16, *[ἐνθυ]μήθητε δὲ καί* v. 23) et ad Thesceum referri (v. 17. 21) ex reliquiis quamvis laceris apparet.

V. 1—6 *Decretum epheborum* de oratione inscribenda: *Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτου [Φλαβ]ίου Σωσιγένους Παλ[ληνέως, κοσμη]|τεύοντος ἱερέως [βου]τύπου Λακρατείδου (τοῦ) Εὐ[τυχίδου Ἀζηνιέως, ἔ]|δοξεν τοῖς ἐφήβ[οι]ς συνελθοῦσιν μετὰ τὸν [μουσικὸν? ἀγῶ]να· τὸν προτρ[επ]τικὸν λόγον ἐν στήλῃ ἀ[ναγράψαι, | ὅντινα εἶπεν] Ἰσόχρυσος Φλυεὺς ὁ ἄρχων [τῶν ἐφήβων καὶ | γυμνασίαρχος καὶ] ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκῆς.* Eiusdem anni epheborum catalogum infra habemus (part. IX cl. 3), ex quo archontis et cosmetae nomina supplevi. Mirum sane est quod ille ephebus, cuius hic orationem lapidi inscriptam habemus, non recensetur omnino inter commilitones. At quum omnino gymnasiarchi, agonothetae, magistri, sophronistae, qui recenseri solent in eiusmodi catalogis, illic non sint, videntur ei in alio lapide, qui periit, scripti fuisse; atqui quum epheborum qui gymnasiarchia aut agonothesia functi sunt nomina in catalogis secundum tribus compositis modo repetantur, modo omittantur, consentaneum est illic cum omnibus gymnasiarchis et agonothetis etiam Isochrysum omissum esse. Tempus catalogi illius recte a Neubauero comm. epigr. p. 124 sub finem saeculi p. Chr. alterius constituitur. Hadriano recentiores esse hos titulos et tribus Hadrianis quae in illo, et versus arcui Hadriani inscriptus qui in hoc (v. 21) commemoratur docent.

Sequitur v. 7—11 *orationis* initium, sic fere restituendum: *[Ἐν μὲν τῷ ἐπαίνῳ,] ὄντινα Θησέως εἴπομεν ἡμεῖς, οὕτω το.....|..... κ]αὶ ἀπαρχὰς προσηνέγκαμεν, ἀντὶ πολλῶν τῶ[ν εὐηργετημένων | ἐκείνῳ ὥσπερ ἀμ]οιβὴν ποιούμενοι· νῦν δὲ ἔδοξεν ἤδη καὶ τοὺς [συνεφήβους εἰς ζῆ|λον ἐκείνου κατασ]τήσαι(?), ἵν’ ἔχῃ παρὰ τῶν ἐφήβων καὶ τὰ ἔργα με[ίμησιν? .....|...σ]θαι?, ἀλλ’ ἡμᾶς τοῦ.* Conexum et structuram enuntiatorum recte restituisse mihi videor, singula verba dubia sunt.

Iam eorum quae sequuntur pauca agnoscuntur: v. 12 *...αν εἰς*, v. 13 *πλείονο[ς]*, v. 14 *[ε]ἰς τὸ λεῖπον*, v. 15. 16 *[πρ]οσήκει καὶ λόγ[ῳ καὶ ἔργῳ? .....|.... ὡς κάλ]λιστα· ἀναμνή[σθητε οὖν* (cf. v. 22) *...]*, v. 17 *[τῷ συνοι]κιστῇ τῶν Ἀθη[νῶν ..]*, v. 18 *ἡμῖν τὴν μεγαλ[οπρεπῆ πόλιν? ...]*, v. 19 *...ς πατὴρ τούτῳ*, v. 20 *ἡλικίας ἡ πόλις.* V. 20 iam Pittakis sensit similitudinem intercedere cum inscriptione arcus Hadriani. Sed cum rationem tituli perspectam non haberet, non intellexit, id quod certissimum est, illum ipsum versum hic ab oratore afferri, ita ut supplendum sit *αἵδ’ εἰσ’ Ἀθῆναι, Θ[ησέως ἡ πρὶν πόλις.* Quod eo aptius est, quod ex antecedentium versuum reliquiis apparet, hoc loco de Thesei *συνοικισμῷ* sermonem fuisse. V. 22 *[τ]ῆς πόλεως ἁπά-σ[ης]*, v. 23 *[ἐνθυ]μήθητε δὲ καί*, quod respondere videtur illi *ἀναμνή-[σθητε οὖν]* quod supplevi v. 16 (quam saepe haec ipsa duo verba apud oratores sibi opponantur notum est), ita ut quae iuterposita sunt v. 16—22 unius enuntiati reliquias esse putem, quo de urbe a Theseo condita dicebatur; iam incipit alterum, quo de certaminibus et laboribus dictum esse videtur; certe v. 24 agnoscitur *τὰ ἆθλα.*

Iam quae sequuntur v. 26—52 (fragm. *f*) tam lacera sunt ut ne de argumento quidem in universum coniecturam fieri liceat. V. 26 *[π]ρῶ-το[ς]* (vel alius casus), v. 27 *...ν γὰρ νὴ [τὸν Δία(?)]*, v. 28 *ἐξ αὐτ[οῦ]*, v. 29 *[τ]οὺς πόν[ους]* (Thesei labores fortasse), v. 30 *θυμό[ς]* (vel alius casus), v. 31 *ἐν τῇ*, v. 32 *...ς ἐκείν[ου]* (vel alius casus), v. 33 *τέλειο[ς]* (vel alius casus), v. 43 *[μ]ισθῷ μ....*, v. 49 *[ἐδ]όθησ[αν]* vel *[δ]οθή-σ[εται]*, v. 50 *τῇ*, v. 54 *ἡμεῖς*, v. 55 *φέρομεν.*

A versus 55 initio rursus orationis tenor aliquatenus restitui potest hunc in modum: *[ἔ]φη|βος ὢν τὰ ..... | καὶ τὴν το[ῦ .... καὶ τοὺς] | λῃστὰς ἐ[τιμωρήσατο καὶ τὸν] Προκρ[ού]|στην. ἔφη[βος ὢν οἴκοθεν(?)] εἰς Κρ[ή]τη[ν] | ἔπλευσεν, [καὶ ἐκείνου τοῦ] δασμοῦ [τὴν πα]|τρίδα ἠλευθ[έρωσε καὶ .....]ασε τοὺς πο[λίτας? καὶ συν]|εφήβους.*

V. 62—68 sic fortasse restituendi sunt:

[Τοιούτων οὖν ὄντων τῶν] ἔργων τῶν ἐ[κείνου,] | τίς μιμεῖ[σθαι ἂν δύναιτο ἔφη]βος, ἐκείνῳ π[επραγμένα] | τὰ [κ]ράτι[στα ὁρῶν; οὐ μὲν γὰρ π]ρὸ[ς] θηρία ὡς ἐκε[ίνῳ | ἡμῖν ἔστιν ὁ ἀγών, οὐδὲ πρὸς Μινώταυ]ρον(?)· ἀλλ' ἐν ἀλλήλο[ις] | ἐμιλλώμεθα καὶ ..... φιλοτι]μώμεθα καὶ τὸν κοσμη|[τὴν τιμῶμεν ..... καὶ .....] τῷ τὰ κάλλιστα προ[θυμουμένῳ πειθαρχῶμε]ν(?).

Non me fugit, hanc rationem qua in peroratione Thesei facta et epheborum officia inter se opponuntur, ineptam esse et ridiculam. Sed eo minime adducor, ut me in sententiarum nexu (singula verba sane incerta sunt) errasse putem. Imo illud ridiculum necessario ex argumento orationis, si cum illius temporis moribus et cum oratoris persona comparaverimus, nascitur.

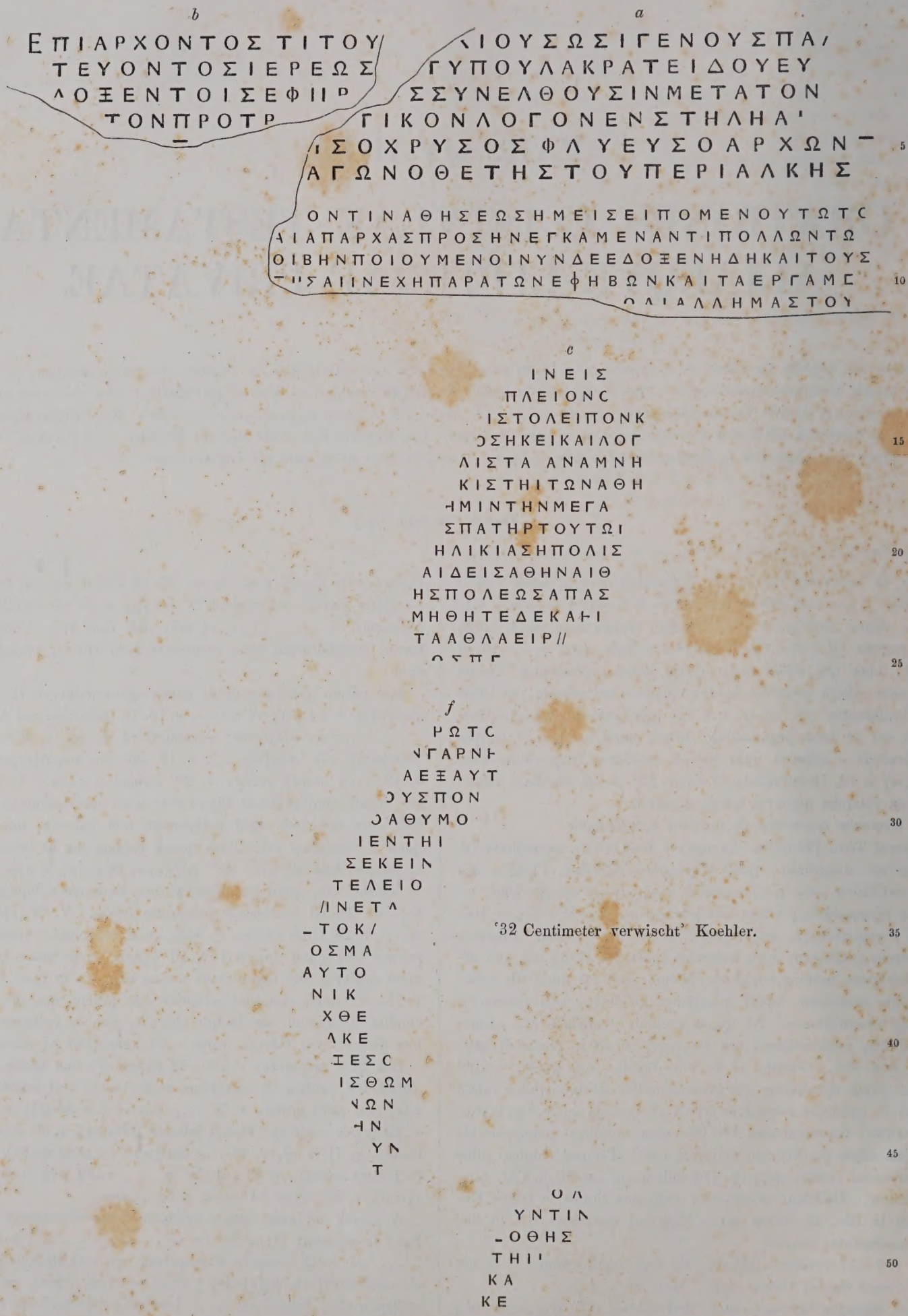

'32 Centimeter verwischt' Koehler.

d

ΜΑΕΙ
ΗΜΕΙΣ
ΦΕΡΟΜΕΙ
ΒΟΣΩΝΤΑ
ΚΑΙΤΗΝΤΟ
ΛΗΙΣΤΑΣΕ
ΣΤΗΝ ΕΦΗ
ΕΠΛΕΥΣΕΝ
ΤΡΙΔΑΗΛΕΥC
ΕΦΗΒΟΥΣ
ΤΙΣΜΙΜΕΙ
ΛΑ ΡΑΤΙ

e

//////
//////////
///// Φ Η /////
//////
//////// – vac.?
//////////// ΠΡΟΚΡ////
ΕΙΣΚΡ . . ΤΗ////////
ΔΑΣΜΟΥ//////////////////
ΑΣΕΤΟΥΣΠC//////////////////
ΕΡΓΩΝΤΩΝΕ//////////////////
ΒΟΣΕΚΕΙΝΩΙΠ//////////////////
ΙΡΟΟΘΗΡΙΑΩΣΕΚL//////////
ΡΟΝΑΛΛΕΝΑΛΛΗΛΟ//////////
ΜΩΜΕΘΑΚΑΙΤΟΝΚΟΣΜ
ΤΗΤΟΤΩΙΤΑΚΑΛΛΙΣΤΑΠΡΟ
vac.

vac.

53 Quinque fragmenta tabulae marmoris Hymettii, quae exstant in turri Andronici. Totum *d* + *e* ab omnibus lateribus mutilum. Descripsit Koehler.

ΩΝΠΡΟCΦΙΛΟΤΙΜΙ
ΗΝΤΟΙCΛΟΠΟΙCΚΑΙΤΟΙ
ΛΕΓΕΙΝCΝΘΑΔΕ ΑCΪΝΑ
ΛΩΚΑΙΤΟΤΑΝΩCΝΒΡΑ *a*
ΕΓΟΝΤΟCΪCΩCΔΑΝΤΩΝ
///ϽCΩΒΟΥΛΗΤΩΝΥΦΗ
ΩΝΚ////ΛΙΟΙ
ΛΟΥΝΤΟCΑΝΕΙ
ΤΟΥΔΕΤΟΥCΥΝ *b*
ΤΕΡΟΝΟΤΙΜΗ
ΠΑΤΟΝΑΡ
ΝΑΘΑ

ΝΤΗΝΤΩ
ΝΕCΘΑΙΠΩCΓΑΡ
ΜΑΤΩΝΕΧΟΝ
ΟΙΟΥΜΕΝΟΥCCΤΑ
ΙΒΟΥΛΕΥCΕΙΕΝΤΩ *c*
ΗΡΙΚΟΝΠΕΠΟΝΘΟ
ΩCΑΕΙΔΑΟΠΥΛΗCΙΟ
ΑΝΚΑΙΤΟΠΡΟCΑΞΙ
ΝΠΑΡΑCΚΕΥΑ
ΑCΚΕΥΑ
ΙΟ///Ν

ΙΝΟΕΙΝΠC
ΝΙΑCΤΩΝΕΠΩΝ
ΘΗΕΝΙΦΡΕCΙΝΑΛΛΟΔΕΕΙ
ΕΜΟΝΤΑCΚΑΙCΥΝΠΝΕΙΝ
ΛΗΒΔΗΝΕΙΠΕΙΝΠΑΝΤΑΠΡ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΠΟΛΙΝΗΝΟΥΔΕΑΙΝ
ΟΥΤΟΝΠΡΟΛΑΒΟΝCΑΝΔΟΞΗΚΑΙΤ
ΩΝΟΥΚΙΞΑCΛ///ΓΗΤΩΝΟΙΚΗΤ
ΝΕΝΘΑΔΕΙ////ΙΕΥΘΕ///Τ

d *e*

Hanc orationem esse eamque ad ἐπιδεικτικὸν γένος pertinentem totius sermonis color atque indoles indicat; accedit quod v. 3 est λέγειν ἐνθάδε. Orationem autem coram senatu (non sexcentorum vel quingentorum, mea sententia, sed Areopagitico) habitam esse demonstrat v. 6 ὦ βουλή; cf. v. 9 τοῦδε τοῦ συνεδρίου (nam vocabulum συνέδριον de senatu sive Areopagitico sive quingentorum usurpatum imperatorum tempore frequentissimum est). Quae res non impedit, quominus etiam hanc orationem ab ephebo habitam statuamus; nam Areopagitarum senatui summa epheborum cura mandata erat.

Quae legi possint haec sunt: v. 1 ... ων πρὸς φιλοτιμί[αν ..], v. 2 .. ην τοῖς λοιποῖς· καίτοι (sed potest etiam fuisse καὶ τοῖ[ς]), v. 3 λέγειν ἐνθάδε, ἃς ἵνα ..., v. 4 ..λω καὶ τότ' ἂν ὡς ἐν βρα[χυτάτῳ], v. 5 [λ]έγοντος· ἴσως δ' ἂν τῶν, v. 6 ... ος, ὦ βουλή, τῶν ὑφ' ἡ[μῶν λεχθέντων?], v. 8 ... λοῦντος ἂν εἰ ..., v. 9 τοῦδε τοῦ συν[εδρίου], v. 10 ... τερον, ὅτι μή, v. 11 [ὕ]πατον? ἀρ ..., v. 12 ἀθά[νατος?], v. 13 .. ν τὴν τῶ[ν], v. 14 ... νεσθαι· πῶς γάρ, v. 15 ... μάτων ἐχόν[των?], v. 16 βουλεύσειεν τῷ, v. 17—22 [δε]ῖ νοεῖν πε[ρὶ ..... ἐκεῖνο τὸ Ὁμ]ηρικὸν πεπονθό|[τας διὰ τῆς .....]νιας τῶν ἐπῶν [ἐν οἷς λέγει ὁ ποιητής· (vel sim.) ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμ]ῶς Ἀείδαο πύλησι, ὅ|[ς χ' ἕτερον μὲν κεύ]θῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴ[πῃ (Il. 9, 312. 13) ....]αν καὶ τὸ πρὸς ἀξί|[αν ἑκάστῳ ἀπον]έμοντας, καὶ συνπνεῖν ..... ν παρασκευάζ[εσθαι | ... καὶ συλ]λήβδην εἰπεῖν πάντα πρ[άττειν]. Restitui non possunt hi versus ita ut integra enuntiata exsistant. Sed structura ea esse videtur, ut tres (vel plures) infinitivi ab eadem voce (fortasse δεῖ) pendentes se excipiant (νοεῖν — καὶ συνπνεῖν — (παρασκευάζεσθαι?) καὶ συλλήβδην εἰπεῖν πάντα πρ[άττειν]). Atque a primo infinitivo νοεῖν rursus pendent duo participia inter se coniuncta πεπονθό[τας] .... καὶ .... [ἀπον]έμοντας.

Quae v. 22 extr. sequitur vox [κα]τασκευά[ζειν] (vel sim.) utrum ad enuntiatum quod antecedit an quod sequitur pertineat, non liquet. Deinde v. 23 supplendum videtur [τὴν] Ἀθηναίων πόλιν, ἣν οὐδὲ αἰνεῖν [τοῖσι κακοῖσι θέμις. Qui versus quum scriptus sit in Aristotelis elegia de Eudemo (Bergk poët. lyr. II p. 645 ed. 3. Zeller Phil. Graec. II, 2, p. 9 not. 1)

Ἐλθὼν (Eudemus) δ' εἰς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν
ἀνδρός (Platonis), ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις

eo minus dubito, quin hoc loco agnoscendus sit, quia et in universum hunc oratorem flosculos poëticos amare supra vidimus, et simplicis verbi αἰνεῖν (atque aliquam huius verbi formam in litteris αἰν... latere utique certum est) pro composito ἐπαινεῖν usus poëtarum proprius haec non ipsius oratoris verba esse indicat. V. 24 [τοσ]οῦτον προλαβοῦσαν δόξῃ καὶ τ...; sine dubio haec ad τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν referuntur. Item fortasse v. 25 ... ων οὐκ [ε]ἴξασ[αν] τῇ τῶν οἰκητό[ρων ἀρετῇ, ita ut Atheniensium urbs non cessisse dicatur virtute incolarum ulli alii civitati; nam quamvis hic vocis εἴκειν usus offendat, non video quid aliud subesse possit. ἴξασαν pro εἴξασαν scriptum esse omnino mirum non est; inusitatius illud quod in versu Homerico Ἀείδαο habemus. Nam ad correptas vocales ea licentia et omnibus temporibus raro translata esse videtur, et ante alteram seculi secundi partem id omnino non factum videtur Athenis. Qua de causa non ita magno temporis spatio hic titulus separatus videtur ab eo qui antecedit. Ceterum v. 26 [τῶ]ν ἐνθάδε [λ]εχθέ[ν]των, vel simile participium, fuisse videtur.

54 Fragmentum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΤΙΜΙΟ
ΑΙΑΘΗΝΑ
ΤΟΛΛΩΝ
ΥΤΗΣΠΥ
ΓΑΡΧΗΣΔΙΑ
ΖΝΙΕΡΟΝΕΙ
ΛΙΝΑΙΩΝΤΟ
ΟΝΜΟΥΑΥΡ
ΛΛΤΑΜΝΗΜ

Super v. 1 *fortasse* vacuum spatium esse indicat Koehler.

Agnoscuntur haec: v. 1 τιμίσ[υ], v. 2 .... αι Ἀθηνα[ῖον] (vel alia forma), v. 3 πολλῶν, v. 4 [α]ὐτῆς. Litterae quae sequuntur fortasse ad nomen aliquod (veluti Πυ[θαγόρας]) pertinent. V. 5 [ξυσ]τάρχης δι[ὰ βίου?], v. 6 ... ων ἱερονεί[κης], id quod saepe cum illo xystarchiae honore coniunctum invenitur, v. 7 [Ἀθ]ηναίων το..., v. 8 [τὸν υἱ]όν(?) μου Αὐρ[ήλιον .... (vel ἀδελφόν, ἀνεψιόν), v. 9 τὰ μνημα[εῖα]. Ex v. 8 colligi potest has aut epistulae aut testamenti aut nescio cuius tabulae ab homine quodam privato positae reliquias esse, quare hic collocavi, etsi praeterea de argumento et ratione tituli ex his miseris reliquiis nihil cognoscitur.

55 In tabula marmoris Pentelici a quattuor lateribus mutila, a. 0,36, l. 0,37. In dextra parte litterae evanuerunt. Inventus lapis orientem versus a Propylaeis; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 61. Denuo descripsit Koehler.

ΑΣΙΝΨΑΝΕΙ
ΝΤΩΝΧΕΙΜΑΡΙΩΝΙΙΙΝ
ΙΝΤΩΝΙΙΟΤΑΜΩΝΙ
ΝΕΧΑΡΙΣΑΤΟΠΡΟΛΙΙ
ΕΠΗΡΤΗΜΕΝΟ ΛΥΝ
ΚΑΙΝΟΜΙΣΟΜΕΝΤΑΙ///Ο
ΓΟΙΣΟΡΙΟΙΣΤΟΙΣΗΜΙ//Τ
ΙΩΙΑΥΤΟΥΕΠΙΤΙΟΠΩΙΣΤ
ΚΑΙΟΔΟΝΛΛΛΗΝΙΕΝΕΣΟΛ Ν
ΟΘΕΝΠΟΛΛΑΚΑΙΧΡΗΣΙΜΑ
ΙΕΔΡΙΟΝΠΑΡΗΜΙ//ΝΕΝΩ////ΙΛΙΣ
ΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΚΑΙΑΥΤΟΣΕ
ΙΤΑΣΗΜΩΝΚΛΑΥΔΙ.ΝΤΕΛΤΙΛΛ.Ν.Ν
Γ·ΚΛ·ΠΕΙΣΩΝΑΤΕΡΤΥΛΛΕΙ
ΟΛΜΕΝΕΝΤΕΤΟΙΣΑΛ
ΗΣΠΟΛΕΩΣΟΡΟΙΣΤΟΥΣΤΕΙ.Π
ΗΚΕΝΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΑΤΩΝΙΔΙΩΤΩΝΧΩ
ΣΕΚΤΩΝΑΥΤΟΥΧΩΡΙΩΝΠΑΡΕΧΕΙΤΗΙΠ
ΝΕΚΤΗΜΕΝΟΙΣ//ΟΙΚΟΥΜΕΙΛ
ΟΣΤΗΝΟΙΝΓ//ΝΟΡΙ

Diu multumque incertus haesi, cui classi hunc titulum adscriberem. Epistula esse videtur, at non unius hominis epistula, sed aut collegii cuiusdam aut civitatis; ei enim qui loquuntur semper plurali numero de se dicunt. Fortasse ad imperatorem data est epistula, ut homo aliquis propter eximia in populum beneficia collaudetur illique commendetur. Nam quamvis mutila omnia sint, tamen munificentiae laudes inesse apparet (v. 4 ἐχαρίσατο, v. 18 ἐκ τῶν αὐτοῦ χωρίων παρέχει τῇ πόλει). Quae agnoscuntur haec sunt:

V. 1 [π]ᾶσιν φανε[ρ]ὸ[ν ἂν γ]έ[νοιτο] (vel alia forma), v. 2 τῶν χειμάρρων, v. 3 τῶν [π]οτ[α]μῶν, v. 4 ἐχαρίσατο πρὸ ἐπ[τὰ ἐτῶν?], v. 5 ἐπηρτημένο[ν] (vel alius casus), v. 6 καὶ νομίζομεν τὰ ..., v. 7 τοῖς ὁρίοις τοῖς ἡμ[ε]τ[έροις], v. 8 τῷ αὐτοῦ ἐπιτρόπῳ, v. 9 καὶ ὁδὸν ἄλλην [γ]ενέσθ[αι], v. 10 ὅθεν πολλὰ καὶ χρήσιμα [.... συμβέβηκεν?], v. 11 [τὸ συν]έδριον παρ' ἡμ[εῖ]ν ἐν ὁ[σ]ίαις?, v. 12 [ψ]ηφισαμένης, καὶ αὐτὸς ἐ..., v. 13 [τοὺς πολ]ίτας ἡμῶν Κλαυδί[α]ν Τε[ρ]τ[υ]λλ[α]ν(?), v. 14 Κλ. Πείσωνα Τερτυλλεῖ[νον], v. 15 [ἀκηκ]ό[α]μεν(?) ἔν τε τοῖς ἄλ[λοις], v. 16 [τ]ῆς πόλεως ὅροις τούς τε, v. 17 ...ηκεν, καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν χω[ρία], v. 18 ...ς ἐκ τῶν αὐτοῦ χωρίων παρέχει τῇ π[όλει], v. 19 κεκτημένοις οἴκου μειλ...., v. 20 ....ος τὴν οἰκε[ίαν ὁρι...

De tempore vix quicquam dici potest. Si iure v. 13 Claudiae Tertullae nomen restitui (quod commendatur nomine quod sequitur Claudii Pisonis Tertullini, nam inter hos homines necessitudo aliqua intercedere videtur) non improbabile est, Hadriani aetate titulum incisum esse. Nam nr. 61, quam inscriptionem illius aetatis esse constat, Claudia Tertulla est, civis Attica, ut videtur.

56 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, inventum orientem versus ab Erechtheo, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 276. Eph. 954. Exscripsit Velsen.

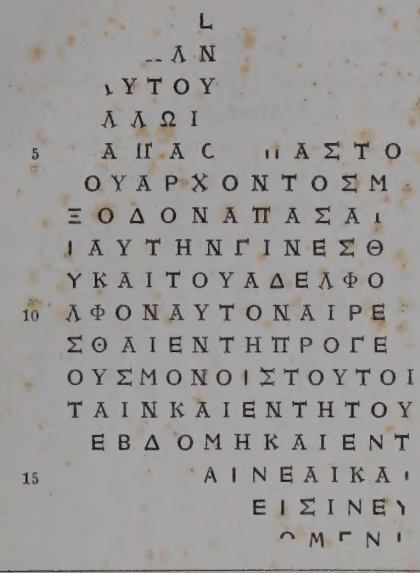

V. 3 αὐτοῦ, v. 4 [ἄ]λλῳ(?), v. 6 ἐπὶ ....ου ἄρχοντος, μ[ηνός?], v. 7 [ἔ]ξοδον ἅπασα[ν] (vel alius casus), v. 8 αὐτὴν γίνεσθ[αι], v. 9 [ἐμαυτο]ῦ(?) καὶ τοῦ ἀδελφο[ῦ], v. 10 [τὸν ἀδε]λφὸν αὐτὸν αἱρε[ῖσθαι], v. 11 ...σθαι ἐν τῇ προγε[γραμμένῃ(?), v. 12 ..ους μόνοις τούτοι[ς], v. 13—15 sic inter se cohaerent: ...ταιν καὶ ἐν τῇ τοῦ [δεῖνος μηνὸς] ἑβδόμῃ καὶ ἐν τ[ῇ τοῦ δεῖνος μηνὸς ἕνῃ κ]αὶ νέᾳ καὶ [ἐν τῇ τοῦ δεῖνος μηνὸς ...], v. 16 εἰσὶν εὖ..., v. 17 ..ομέν[η]. Ratio atque argumentum tituli obscura sunt.

57 In museo societatis archaeologicae. A sinistra parte margo integer est usque ad v. 7, infra laesus. Descripsit Koehler.

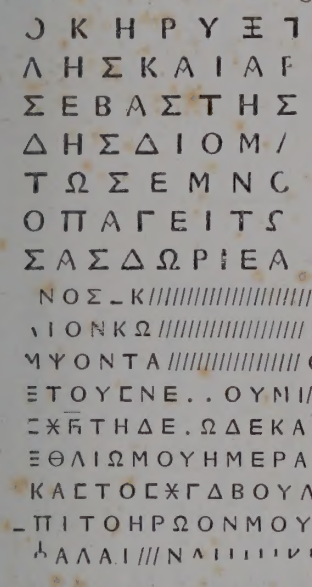

I. e. Ὁ κῆρυξ τ[ῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βου]|λῆς καὶ ἀρ[χιερεὺς Σεβαστῶν καὶ] | Σεβαστῆς [οἰκίας .....]|δης Διομα[ιεὺς ἐκ τῶν ἰδίων ἔδωκε] | τῷ σεμνοτά[τῳ συνεδρίῳ τῶν Ἀρε]|οπαγειτῶ[ν πάσας(?) τὰς ὑπογραφεί]|σας δωρεά[ς].

Sequitur largitionum laterculus: v. 8 [μη]νὸς [ἕ]κ[άστου? ...., v. 9 quid scriptum fuerit dubium; utrum in fine μηνό[ς] ἑνό[ς] supplendum sit, an Μηνογένο[υς] diiudicari non potest; item quae antecedunt dubia. V. 10 [λή]μψονται[ι ἅπαντες] οἱ Ἀρεοπαγ[εῖται], v. 11 ἔτους νε[άτ]ου μῆνα ἐν πρυτα[νείῳ σειτήσιν? Vix prytanei hic aliter mentio facta esse potest, quamvis et novum et mirum videatur hominis privati impensis Areopagitas ibi cenasse. Vocabula ἔτους νεάτου μῆνα non coniungenda videntur, sed illud pro genetivo temporis habendum, ut sit: anno exeunte per integrum mensem eis σίτησις ἐν πρυτανείῳ praebebitur, v. 12 [ἕκαστ]ος ✠ ς′ (ante haec vocabula (v. 11 extr.) diei, quo illis haec darentur, significatio in lapide scripta fuit). Deinde sequuntur τῇ δὲ [δ]ωδεκάτῃ τῶν Σκίρων ἕκαστο[ς ....]. Quaeritur, quid sibi velit δωδεκάτῃ τῶν Σκίρων. Atque id quidem constat, non hic dici de duodecimo festi illius die, ita ut id per integros duodecim aut plures dies celebratum esse videatur, imo τῇ δωδεκάτῃ τῶν Σκίρων idem esse ac τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνός, ᾗ τὰ Σκίρα ἄγεται. Ac si quidem Σκίρα eadem esse statuamus quae Σκιροφόρια, res facillime explicatur; agitur enim id festum re vera duodecimo Scirophorionis die; neque negari licet, esse scriptores Graecos, qui Σκίρα dicant de Scirophoriis (Schol. Ar. Eccl. 18), qua de causa mihi haec explicatio ut facillima est ita vera esse videtur. Sunt tamen qui illud errori scholiastae tribuant, quod Σκίρα dixerit ubi Σκιροφόρια dicendum fuerit vel potius utrumque festum confuderit; et sane antiquo tempore caerimoniam coniunctam aliquam cum festo die longe a Scirophoriis diverso illo nomine significari consuesse constat. At utrum ea caerimonia ad Oschophoria an ad Thesmophoria pertinuerit, ea de re disceptatur. Quod si cum A. Mommseno (Heortologie p. 287) Scira Thesmophoriorum caerimoniam fuisse statuerimus, illuc referri licebit verba huius tituli. Nam duodecimus Pyanopsionis dies in Thesmophoriorum est. At mihi illa interpretatio magis placet, quae simplicissima est, ut Scirophoria intellegantur. V. 13 [τῇ γεν]εθλίῳ μου ἡμέρᾳ ὁμο[ί]ως ἕκαστο[ς ....]. In fine huius versus alius diei festi significatio scripta fuit, ad quam deinde refertur [ἕ]καστος ✠ δ′. Tum sequitur v. 14. 15 βούλομαι [δ]ίδοσθαι ..... ἐ]πὶ τὸ ἡρῷόν μου. In quibus ἡρῷον est monumentum sepulcrale; simul ex his apparere videtur, haec omnia ex testamento desumpta esse, ita ut post mortem demum eius qui scripsit Areopagitae illorum munerum participes fierent. V. 16 [Κε]φάλαι[ο]ν. Quo ex verbo coniici potest, hoc loco summam pecuniae, quam ille ad haec omnia reliquisset, perscriptam fuisse. Quod eo minus improbabile est, quia v. 15 vacuum spatium post μου indicare videtur, recensum donationum hic finiri. Sed quae post illam vocem sunt litterarum reliquiae, ex eis ego quidem nihil elicere potui, praeterquam quod ultimae litterae vocis καί esse videntur.

58 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,11, ab omnibus partibus mutilum, inventum in domo D. Parisi, ad septentrionales arcis radices. Ed. Pittakis Eph. 3234.

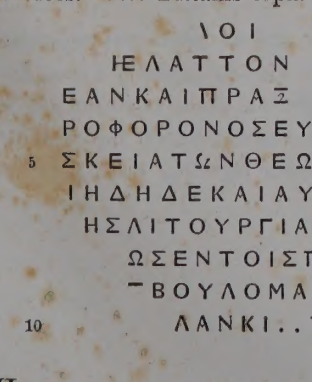

V. 2 ἢ ἔλαττον, v. 3 ἐὰν καὶ πράξ[ῃ] (vel alia eiusdem verbi forma), v. 4 ...ροφόρον, ὃς εὖ γ....., v. 5 [ἡ ἱερη]σκεία τῶν θεῶν ἐστὶν ἀ..., v. 6 ἤδη δὲ καὶ αὐτὸς τῶν τιμε, v. 7 [τ]ῆς λιτουργίας φυλάξαι, v. 8 ...ως ἐν τοῖς περὶ μεσογε[ίαν τόποις?, v. 9 βούλομαι δοθῆν[αι]. (Hoc contuleris cum eo quod nr. 57 v. 14 legitur βούλομαι [δ]ίδοσθαι.) Reliqua dubia. Cf. adnotationem ad n. 60.

59 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,21, l. 0,30, cr. 0,04, ab omnibus partibus praeter dextram mutilum, inventum anno 1853 in Erechtheo, ubi inaedificatum erat '*ὑπὸ τὴν πρὸς τὸ νότιον ἀγίαν τράπεζαν τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας*'. Ed. Pittakis Eph. 1958. Contulit Koehler.

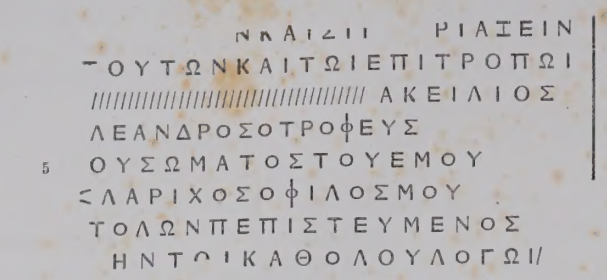

V. 3 quae fuerunt ante ΑΚΕΙΛΙΟΣ consulto deleta sunt.

V. 1. 2 [*Θύει*]*ν καὶ σ*[*υνεο*]*ῤ*[*τ*]*άζειν·* | [*.... μελέτω δὲ τ*]*ούτων καὶ τῷ ἐπιτρόπῳ*, v. 3 *Ἀκείλιος*, v. 4 *Λέανδρος ὁ τροφεύς*, v. 5. 6 [*Τῆς δὲ κηδεύσεως καὶ ἐκφορᾶς τ*]*οῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ* | [*ἐπιμελείσθω ....*] *Λάριχος ὁ φίλος μου*, v. 7 [*τῶν ἐπισ*]*τολῶν*(?) *πεπιστευμένος*, v. 8 *... ην τῶ*[*ν*] *καθόλου λόγω*[*ν*], v. 9 *... ς Αὐρήλιος.*

Testamenti has esse reliquias apparet. Tempus aliquatenus definitur nomine Αὐρήλιος, quo veri simile (at minime certum) fit, titulum M. Aurelio non esse antiquiorem.

60 In tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutila inventa, ut Pittakis quidem dicit, prope turrim Andronici. Koehlerus vidit sub Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 422. Exscripsit Koehler.

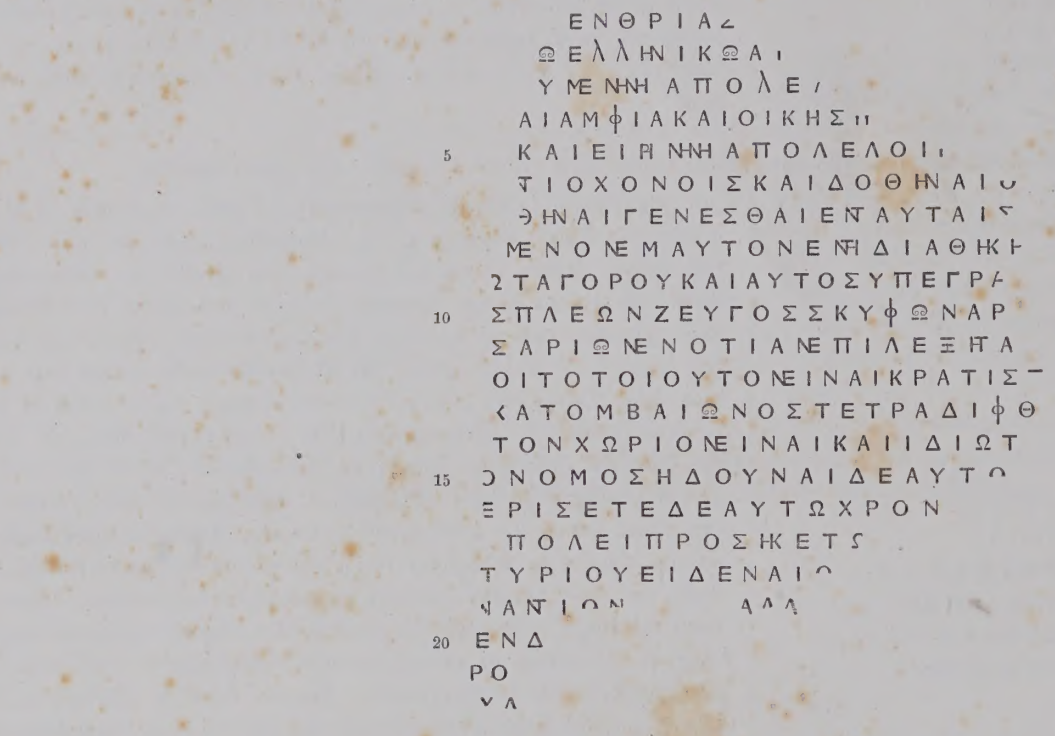

V. 1 *ἐν Θριασ*[*ίῳ πεδίῳ*?], v. 2 [*τ*]*ῷ Ἑλληνικῷ*, v. 3 [*Κλ*]*υμένην, ἢ ἀπολέ*[*λοιπε*] (cf. v. 5), v. 4 [*κ*]*αὶ ἀμφία καὶ οἰκήσ*[*εις*?]. Vox *ἀμφίον* (*ἀμφίεσμα*) rara est (Soph. fragm. 381 Nauck), sed quin hic scripta fuerit non videtur dubium esse. V. 5 *καὶ Εἰρήνην, ἢ ἀπολέλοι*[*πε*]. Mulieris nomen esse Εἰρήνην apparet, sed quae hic et supra v. 3 sit vis vocis *ἀπολείπειν*, non intellego. V. 6 [*καὶ Ἀ*]*ντίοχον, οἷς καὶ δοθῆναι.* Pronomen *οἷς* ad Clymenen, Irenen, Antiochum aliosque homines quorum nomina interciderunt pertinere videtur. V. 7 *....θῆναι, γενέσθαι δὲ ἐν ταύταις*, v. 8 *....μενον ἐμαυτὸν ἐν τῇ διαθήκῃ*, v. 9 [*Πρ*]*ωταγόρου καὶ αὐτὸς ὑπέγρα*[*ψα*], v. 10 *...ς πλέον ζεῦγος σκύφων ἀ*ῤ[*γυρῶν*], v. 11 *... σαρίων ἕν, ὅ τι ἂν ἐπιλέξητα*[*ι*], v. 12 *..οι τὸ τοιοῦτον εἶναι κράτιστον*, v. 13 [*Ἑ*]*κατομβαιῶνος τετράδι φθ*[*ίνοντος*], v. 14 *.....τον χωρίον εἶναι καὶ ἰδιωτ*[*ικόν*, v. 15 *.... ὁ νόμος, ᾗ δοῦναι δὲ αὐτ*[*ῷ*], v. 16 [*μ*]*ερίσετε δὲ αὐτῷ χρόν*[*ον*], v. 17 [*τῇ*] *πόλει προσηκέτω*, v. 18 [*μαρ*]*τυρίου*(?) *εἰδέναι*, v. 19 [*ἐν*]*αντί*[*ο*]*ν* [*τοῖς*] *ἄλλ*[*οις*]. Cetera incerta. Agi videtur de hereditate, sed non hoc esse ipsum testamentum ex v. 8 colligere licet, ubi habemus *ἐν τῇ διαθήκῃ*. Idem efficitur v. 16. 17 (*μερίσετε — προσηκέτω*), quae epistulam potius esse indicant. Ad quem vero data sit aut quid is qui eam scripsit propositum habuerit, diiudicari iam ex his reliquiis non potest. Ab omnibus fere quos hoc corpus continet titulis Atticis hic mirum in modum recedit frequentia litterarum inter se colligatarum; cuius moris ante alterum p. Chr. saeculum vix ullum exemplum Athenis invenitur, sed etiam insequentibus saeculis et eiusmodi tituli et in uno quoque ex his titulis exempla huius scripturae rara sunt. Unus titulus nr. 58 frequentia eiusmodi iuncturarum fere ad hunc accedit; illic enim in undecim versibus quinque, hic in viginti duobus viginti (sed longe plures in prima parte quam in postrema) sunt. At illic nusquam plus quam binae litterae coniunctae sunt, hic etiam ternae et quaternae. Quum praeterea illic A scribatur (quamquam in ea re non nimia Pittakisii fides), hic A, non teneo eam suspicionem, in quam aliquando incideram, utrumque fragmentum eiusdem esse lapidis. Ceterum neque hunc neque illum titulum tertio p. Chr. saeculo antiquiorem putaverim. Iota subscriptum hic semper omittitur, cum in illo titulo nullum omnino eiusmodi vocabulum exstet.

61 In ecclesia Παναγίας Πυργιωτίσσης inaedificatae exstant tabulae marmoris albi sex, ex quibus quattuor nullas litterarum reliquias habent, reliquae duae ternis columnis perscriptum titulum quem hic edimus. Primus eum legit (commemorasse iam videtur Pittakis l'anc. Ath. p. 68) Eustratiades et edidit accuratissime descriptum et in tabula lithographica expressum Eph. nov. 415. Cf. quae de titulo exposuit Th. Mommsen Hermae V p. 129 sqq. Qui quum de nonnullis numerorum notis se dubitare indicasset, O. Lueders a me rogatus denuo lapidem inspexit et nonnullis locis Eustratiadis lectiones partim confirmavit partim emendavit, permulta eorum quae Eustratiades legisset, nunc plane evanuisse scripsit.

Lapis primus.

III

I

C ////////////// ∪
////////////////ΟCӾΤΟЄ
ΘΙ////////ΠΛΛΛΙΑ
////////////////// ϕ///Υ
ѠC CΛѠ/////
Ι_CΚ ///////CΑΝ///ΥΛӾΥΟЄ
//////////ΝΧѠΡϕΛΥΗCΙΠΡΟC
////// ΙC //////////////////////
/////Λ///////ΝΑΙΙΙ Μ////////////////ϕΛΙΗCΙ Ӿ///////
///ω////////////ΛΙΘ///////ΠΙ ΔΡ Γ
////////////////ΑΡΡΙΑ////ΟΗΝΙΟΝΧѠΡΜΗΝΙ Ӿ'ϚΤ
///////////////CΚΑΙΑΠΟΛΛѠΝΙΟΥΑΙΘΑΛΙΔѠ ΞΗ
//////////////ΚΑΙΨЄΙΛΟΥΑΜϕΙΑΡΑΟΥӾΨΚЄΑΙ ΔΡΔϹ
//////////ΘΑΛΙΔѠӾΥΞΒ<ΜЄ//ΛΛΛΗCΑΥ//ΗC
///////ΚΑΙΠΥΡΓΙΔ ΟΥΓΑΡΙ ΗΤΤΟΙӾΡӾΠΖ∠
///////ΠΥΡΑΜΙΔΟCӾ//ΟЄΙΟΝΙΔC//ΚѠΙΒ<
///////ЄΙϕΙCΤΙΑΔѠӾCΝ CΧΑCΤΗΡΙΑCΚΟ
ΛѠ C//ΒL ΚΗΠΟΥΠΡΟCΤ///////
/////////////////////////////////////ΔΡΔϹ///////////
/////////////ΟΛΥΜΠΙΟΔѠΡΟΥ Γ///ЄΙΡΙЄΥC
/////////////////////////ѠΝΙΑΑΠΟΛΛΟΔѠΡ////Υ
////////////////////////////ӾѠΡΒΑΤΗCΙ
ΙΛΛΟC///ΥΜΠΙΟΔѠΡΟΥCΤЄΙΡΙЄΥCӾΙΚЄ
/////////ѠΡΤΙΡΙ ΙΟΥЄΝΜЄCΟΓЄΙѠ
///ΚΛC////// Λ Λ C/////////////////////////////////////// ΤӾΚЄ
///ΜЄCΟ///////////////////////////////// ѠΝΙΔѠ
ΟΥЄΙΨΑΝΙ ѠΡ
ΟΥΠΡΟCΓ∪////////// ω
//////////////////////ΔΙC////////////////////ЄѠ///////Ӿϕι
///////////ΡΗ//////////////////////////////ΙΑCΟΥϕΛΥ
//////ΙCΙ/////////////////////////////////////ΛCΛΑΚΚΙΛ
///////// Ѡ //
ΙΟCΙΟϕ//ΟΡ/////////ӾΡ
//////////////////////////////////// ΙΛΙCΤ///////////Λ Ξ'ΒL
//ϕΛΟΗCΙӾ'ΒCΝ
////////////////////////////////// Ӿϕ ΙΖ< ЄΓΙ
///ϕ//ΙC//Ι//ΙΙ//ΝΑ// ΙΙΥΥ

II

//////////ω///////////////////////////////////
//ӾΨϘΔΙ
///
///
Α//ΡΙΟCΛ//
ϕЄΡΟΥCΑΚΑΙΑΡΡΙΑΔC///////////////////////////
ΡΙѠΝϕΑΛΗΡΟΙ/////////////////////////////////////
ΠΟΠΙΙΟCΑΙΛΙΟCΑΤΤΑ///CΠΑΛΛΗ Ӿ'ΑӾΠΖL
ΝЄΥCΝ//////ΡCΙΡΑΙѠ///ΙΑΝΟΧѠ
////CΙ/Υ ΙΓ ΔΡΔϹΓΛΑΥΚѠ
////C////ЄCΟΙ///////ѠӾΨΙΗ ΔΡΔϹ
////////// ΟC ////////////// ЄCΧΑΤΙΑCΠΟӾΙΠ ΔΡΛ
////////////// ЄCΟ /////////////////////////////////
/////////////// ΔΙΟCΚΑΛ////// ΤΟΜΑΛΟCӾӾ ΔΡΔϹ
ΧѠ///////ΥΑΘΜΟΝΟΙΚΑΙϕΛΥΗCΙ
ΚΛΠΑΝΝ/////ΟCΧѠΡΙѠΝΙΔѠΠΡΟCΤѠ Ӿ'ЄӾΠΖ//////
ΑΝΔΡΟϕΟΝѠΚѠΝѠ Ӿ//ϕΞΒ//
ЄCΧΑΤΙΑCΟΡЄΑΔѠ ӾΧΙ//ΙΧΑCΤΗ
ΡΙѠ/ΝΒΑΤΗCΙӾ'ΑCΝΑЄΤΟΥ
ΠΡΟCΤѠΚΟΡΙѠΛΑΛѠ Ӿ'ΑΡΝϚ
ΔΡΑϹΑΜΠЄΛΟΥΡΓѠΝΚΑΙCΥΚΑ
ΜЄΙΝΟΥΑΘ///ΟΝΟΙӾ'ΑϘΓ ΔΡΔϹ/Μ
ΚΛΔΑΜѠΗΚΑΙCΥΝΑΜΑΤΗΧѠΡΑΝ ӾΤΟЄ
ΚΥΛΥCΙΚΑΙΑΓΡΥΛΗCΙΠΡΟCΤѠ
ΥΜΗΤΤѠ
ϕΛϕΙΛΛΧѠΡΚΥΠΡΙѠΝΛΑΜΠΤΡΑCΙ Ӿ'ΑΡΚЄ
ӾCΠΑ ΔΡΑϹΘΡ///CѠΝΟCΛΑΜΠΤΡΑCΙ
ӾΤΙΒ<ΘΡΙѠCΙѠΠΡΟCΤѠΜΥΡΜΗ
ΚΙΚΑΙΑΛΛΟΥΧѠΡΜЄΡΟΥCΤΡΙΤΟΥ
Ӿ ϕ Λ Α ΔΡΑϹ
ΚΛЄΛЄΥΘЄΡΙΟΝΧѠΡΠΥΙ//////ΟΥΚΑΙΚѠ Ӿϕ
ΜѠΔѠΝΠΛΛΛΗΙ///ΗCΙЄΝΜЄCΟ
ΓЄΙѠ
ЄΥΚΑΡΠΙΑΗΡΑΚΛЄΙΔΟΥΧѠΡΑΘΜΟΝΟΙ ӾӾΛ
ϕΛΔѠΡΟΘЄΟCϕΛϕΙΛΟΤЄΙΜΟCϕΛΛΟΛ ӾӾΠΖL
ΛΙΑϕΛΜЄΓΙCΤΗΚΗΠΟΥΠΡΟCΤΗ
ΑΧΑΡΝΙΚΗΠΥΛΗΠΡΟCΑΓΟΡЄΥΟΜЄ
ΝΟΥΚЄΙΟΝΙΟΥ
ΝΥΜϕΟΔΟΤΟC)ΧѠΡΠΟΛΥCΤΡΑΤΟΥCΤΗ ӾΤΟЄ
ΛΝCΚΑΙЄΛΠΙѠΝΙΑΝΟ//

III

ΙΓCΙ///
////////////////////////////////////// ΟCΠ////////// Ι ///////
ΑΓΑΘΟΜ//////////////////Ι///////////////Ι//////////ΙΙ///////////////////
ΙΟΜΟΝC
Є///////CΠΑ////CΛΛΗC////////////ΙΟΥ//////ΤΟΥЄ/// ΥΓΓΙ
ΛЄΥ //
ΤΙΤΟCϕΛΛΟΥΙ//////C//////ΛΟCΛCϕ///ΓΙ-////Ӿψ
ΧΗΙЄΡΧ//CΙΠΡΟCΤѠ/////ϕ///ΛѠ
////Ι ΙΙCΝC//////ΧѠΡCΙΙΛΙΛCΠΡΟCΤѠ////
Ι //
ΚΛΔΑΙ//ΙΟΚΛΓΙΙ///ϕЄ
ΠΡΟCΤѠΚΗ ΙΙѠΙΟΓΑΙΙ/////
ΔѠΝΟΥ ӾΤΛΖLΙΙΓΙΓ//////ѠΡΙΟ
Ι//////////ЄΔΙΟ/////ΙΔЄΥCΙ////ΛЄΥΙΙΑΟΙΑΙCΥ
/////ΝΙΑϕΙΛΙΠΠΗΧѠΡЄΝΑΚΑΔΗΜЄΙΑ
ΚΛΧΑΡΗCΚΑΚΟΡΙΝΟC////ΧѠΡ///// ϕΛΥΗCΙΥ
ΠΡΟCΤѠΠЄΡCΙΚѠΝΙΚΛΜЄ//ΥΑΡΗΙΙΙЄ
ΡѠΝΤЄCCΑΡѠΝӾCΙ//ΙΖ<ΚΛΔЄΚC/////////////
ΟѠΜЄΡΟΥCЄΚΤΟΥ ӾΞΒL
//////ЄΙΟCCѠ//ΙѠΝ///////CΧѠΡΔЄΥΤЄΡΟΥΑΝ//// ӾΥΛΖL
ΛΗCΙ
ΚΛΤЄΡΤΥΛΛΑΧѠΡϕΡΟΥΡΙѠ////////////////////////////////Ӿ'ΑΧΟЄ/////
CΙӾΥЄΟΤΡΥΝΗCΙ ӾѠΙ//////////////////////////
ΟΤΡΥΝΗCΙ Ӿ///ΙϚΔ///
ΟΔѠΡΟCΓΛΑΥΚΟΥ ///Ν
//ΜΟΥΝ////////
ΙΟΥΛΙΑΠѠΛΛΙΤΤΑΧѠΡΑΧΑΡΝΗCΙΠΡΟCΤѠ//ΙΞΒΔ
ЄΜΒΟΛѠ
ϕΛΘΑΛЄΙΑΧѠΡΜΗΤΡѠΟΥЄΝѠΡѠΠѠ ӾΤΟЄ
ϕΛѠΡΟ///ΚΑ///ΑΜΙΔΟCΧѠΡΚΥΝΑΡΙѠΝΑΝΑ ӾΙ//Ι///
ΚΑCΙ
ΑCΚΛΗΠΙΑCΤΑΥΡΙCΚΟΥΧѠΡΑΧΑΡΝΗCΙ ΥΙΙ//ΤЄ
ΟΥЄΙΒΟΥΛΛΙΟCΠЄΜΠΤЄΙΔΗCΜΑΡΑΧѠΡЄΡ Ӿ//ΜϚ///
ΜΑϕΡΟΔЄΙΤΟΥϕΛΥΗCΙӾϕΞΒLΠЄΤΡΑC////////
ΠΑΙΑΝΙΟΙӾϘϚΔ/ΞΘ ΠЄΤΡΑCΙΙΑΙΑΝΙC//
ӾΨΠΖL Μ
ϕΛϕΙΛѠΤΙΑΝΟCΧѠΡΑΝΤΙΠΑΤΡΙΑΝΟΥΚΑΙΚΟӾ/////
ΝΙΟΚΑΥCΤΟΥϕΛΥΗCΙ
ϕΛΑΛΥΠΟCΧѠΡΠЄΡCΙΚѠΝΟCϕΛΥΗCΙӾΤΥϚΔ/////
ϕΛΤΥΧΗΧѠΡΑΖΗΝΙΑCΙ ////////////////////////////////
ΙΟΥΛΙΑΑΝΤΙΟΧΗΧѠΡΑΝΑϕΛΥCΤΟΥΠ//////ΤΟΥΙΠ/////// ΔΑϹ
ΠΟΝЄΙΚΟΥЄΠΙ/////ΟΥΡΟΥϕΙΛΑ///ΙCΙ//Ο/Υ////
ΒΗCCѠΝΑΜϕΙΤΡΟΠ/////ΙCΙЄCΧΑΤΙΑCΠΥΡ////
ΓΙΔΙΟΥΤЄΤΡΑΠΥΡΓΙΑCΑΤΗΝΗCΙϕΡЄΑΡΡΙΟΥ
ΑΥΛѠΝΟCΝΙΓΡΙΑΝΟΥΑΧΡΑΔΟΥΝΤΟCΙ ΙΙΑ ΙΙ

Lapis alter.

I

////////ΔΥ //////ΟΤΟ/ ////////////////////ΒΛΟ
//////////////////////ω//Υ //////////////
Ν ϽΟΚΑ\
//
ΙΤυ ΕCΥ //////////////////////////Ν
//////////////////////////////////
ΗΚ///CΥΔΟΥΑC//// ϒΜΕ
////////////C ΠΟΛΥ
////////Υ ΚΕΡΑΝ//////////Ͻ
////////ΧCΕΙ////ϽΡ////// Ι
////////ΕΙΤΟΙ///ϪΥ ϒΡ
////////ΙΙΙΡΑΤΕCΤ///////// / ////////Υ//Ι//ΙΕ
////////////////////////////
///////////ϽΥϕΑ//ΗΡΟΙΧΤ
ΟΤΙΘΜΑΚΗΠΟ////// Ν
ϽΙ//////_‾ ΤΕΛΜ////
/////////////ΙΟ///\ΙΑΝΟΥ //// _Ν
//////////////ϽC//ΧωΡ
ʹΥ

ΓΠΗϕ∠

//////////////////////////////Υ ////////ΑΘΜΟΧ///Τ

//ΥΩ Χϕ ΞΕ∠
ΜC///////\ΖΗ
////ΕΝΤ/////ϕΑ/////////ϽΡ/ ////////ΛΗCΙΧϕΧΛΤΝ//////
//////////////////////ΕΠ//////////CΤΗΙΠΠΑ
ΔΙΧΟ///////////ΛΥCΙ//////ΚΚΗCΑΝΚΥ
ΛΗCΙ\////////////Μ̂
////Ο//////ΔΗC/////////ΡΑΤΗ\ωΡΑΖΗΝΙ Χ'ΑΕϽ∠
ΑCΙΧ//////////ΑΓΡΟΚΗΠΟΥΠΡΟC
ϕ////////////////CΙΚΥΑCΧΤΚΕ///////Μ̂
\ΧωΡ//////ΙϕωΝΤΙΑC ΧΤΠΒ∠
Τω//////////////ΑΔΗΜΕΙΑΠΡΟCΤΗ
Λ////////////////////
ω//////////////////////ΑCΙCΙ///ΥΧωΡΙΠ ΧΤΟΕ
////////////////////ΝΕΝ// ϽΡωΠω
ΦΙΛΑΡ/////////////ϽΝ) //// ωΡΕΝωΡω Χ'Βϕ Ι ΔΡ ΕϽ
Πω/////////ΜΕΙΚωΝΙΑCΤωΝΧΤΞΒ∠
/////ΤΙΙΙΙΙΗΤΟΥΧΤΟΕ///ΥΠΟΠΡCΙ Ι
Γ//ʋΕC//ϒ////ΑΙΝΑΟΥΧΧΚΕΜΕΙΚΡΟ///
ΥΠΟ \ ΡC ΝΟΥΧCΚΗ/////ΓΑ/////Υ
ΕΡΥC ϽΙ///ΧCΗ Μ̂

II

ΚΛ//////////////////////////////////////
ΛCΙ///////////////////Υ////////////
ϕ////////////////////////Χ////////////
//////////////Ε////Λ///////////
//////////ΛΕ ϽΙ////////////////
ΦΙΛΙ//////////////////////////Γ/////////////
///////////Χ//////ω///
ΙΟ////////////////ΔΕ/////Α/////////////////
/////////////////C Ι//////
ΚΛ//////////////Υ///ΡΑΛΙ⩦//////////////ʋ
/////Κ/////////////CωΠΟΤ//////////
ΑC//ΙΕ////////////////////////Τ/////////////ΠΛ∠
//
Λ///Ο///ΙΗ//////////////\ΙΚC//////////ϿΕ
ω////////////////ΙC////////.
Τ//////ΤΟΙ/////////////ω///Ι/////////////Τϕε
CΠ/////Ι////ΤΡΙΚΟΥΙ/////////CΙ
Κ///ρΠ//ϽΔωΡΟCΓΡΕΙΜ///////////ϪϒΛΖ∠
/////Τ////\///CC\‾ΑΤΙ/////////CΙ
//////\Ι////ΙΕΙ//CCΜΝ///
//////\ΟΜ/////ΟΝΑΠ
///ω//Γ//ΙΓΙΙΤΤΟΙ ⁄///
ΓΟC////\ΛωΠΕΚΗCΙ///
ΑΡΤΕΝ//ωΝΕ////Ι‾Ι////CΛΘΟΥ//////////ϪϒΝΕ
ΕΝωΡωΠω
ΑΠΟ/ ///ϽΝ/////ΗCΘCΟΔωΡC//////ϽΡ ΧωΟΕ
ΠΟΤΑΜΟΙ
ΙΟΥΝ//Ι////Δ//ΟΜ//ΔΕΥCΙΟ//////ΤΛΟΙΑΧ,Β
////Υ////\ϕΙΛΙΠΠ///\ω//////\///Α///
////Ι/////////////////
ΙΟΥ/////ΕΥ/////ΛΟΙΑΧC//////////////\ΗCΚΛΚ////
/////////ωΧ'ΑΧ//////////////////ΙCΕ\ΛΞCΝ
ΠΡΟCΤωΕΥΙC//////////////////ωΧ
ΟΕΜ̂
ΙΟΥ/////Ο///ΟΝ////ΙCΑC/////////////////////ΚΑΙ Χ///////
ΝωΝ//ΑΙΞωΝ//////////////////
Φ//////ΟΥΙΟC ΛΗΤ///////////////////ωΙ//////CΙ Χ/////ΕϒΝ
Χ'Αω///ΕΙ//Π///////////////////////////////ΑCΚΛΗ
ΠΙΟΥ//\ΧΡΑ/ //////////////////\ΙΑCΙωΧ
'ΒCΝ//ΚΕΚΡC//////////////////ΟΡΙΑCΙωΧΛ///
//Ν//ΕCΧΑΤΙ//////////////Ι///CΙωΧΑΡΚΕ
ΗΡC////ΟCΕ//////////////////Χ'ΑϕΞΒ∠ΠΑΝ
/ΟΗ//////ΙΟΥC//////////////////////////ΙωΝΑΛωΠΕ
ΚΗ/////////ΚΑΙ////////////////ΟΝΤΟCΑΥΤΟΙCΚΕ
//////ΑΝ////ΙΟΥΧ////////////////CΑ///CΛΑΜΠΡΑCΙΧ
Λϕ////ΑCΙΛΙΚC//////////ΑΡΝΗCΙ ϪΥΛΖ∠
CΧΑCΤΗΡΙΑC ϪΑΡΚΕ/////ΒΑCΙΛΙ/////ΕΝ
Μ////CΟΓΕΙωΧ, CΝ Μ̂
ΤΙΒΕΡΙΟCΚΛΑΥCΙΑΔΙ/////ϒΕΙΛωΝΠΟΤΑΜC////////\Β∠
Πʋ///ΕΝΤΙΔΙΟCΔΗΝ/////ΤΡΙΟCΥωΡΙ‾ΙΧ/ΓϒΝ
ΦΕωΝΒΑΥ\ωΝΝ////////ΡωΝΚΑΙΝΕ///Α
\ωΝΕΝΤ////CϕΦ////Υ//Ε//\///CΔΗΜΟ////
ϕωΝΤΟC/////ϽΙ/////Ν///ʹ//ΡΑCΙΛΙΚω
CΥΝΤΟΙC//////ΑΟ/////////ΟΙCΨΛΝΟΙΓΙΙ
ΚΑΙΑΠΟΛ///ωΝΙ/ ////ΕΝωΡωΠωωΝΙΙ//Ο
ϽΑΚΕΠΑΡΑΤC/////////////ΛΛΟΥΙΟΥΕΥϕΛ
ΙΟΥCΚ/ ////////ϽC/////////ωΝ

III

C
ΕΓ
ΕΙ
Λ
Ε
Λ

Var. lect. Lap. prior. I, 23 fin. ΙΛΕ Lueders, ΛΠΕ Eustrat. || II, 32 ΧΧΛ „*richtig*" Lueders || III, 23 ΧΥΕ „*richtig*" Lueders || Lap. alter. I, 25 extr. ΧΛϕΒ∠ Eustr., ΧΛΕϽ∠ Lueders || I, 33 inter Ι et ΔΡ nihil in lapide scriptum esse testatur Lueders.

Rationem huius tituli perspexit et luculentissime exposuit Mommsen, cuius ipsius verba exscribere aptissimum erit: „Dass diese Liste, wie der Herausgeber meint, einem Kataster angehört gleich denen von Thera und Astypalaea, ist nicht eben wahrscheinlich. Denn dass Grundbesitzer mit ihrem Grundbesitz und gewissen Geldsummen daneben aufgeführt werden, kommt wohl beim Kataster, aber doch keineswegs ausschliesslich bei diesem vor, und die Beiträge passen nicht recht: als Steuerquoten betrachtet sind die höchsten von ihnen zu gross, als Steuercapital die niedrigsten zu klein. Viel wahrscheinlicher ist es, dass es sich hier um eine Rentenstiftung, eine obligatio praediorum, gehandelt hat in der Art, wie sie bei der Alimentarinstitution Traians oder bei der analogen Privatstiftung des Plinius vorgekommen sind, so dass die genannten Eigenthümer die betreffenden Geldsummen empfingen unter der Verpflichtung für sich und ihre Realsuccessoren die Zinsen derselben auf ewige Zeiten für einen bestimmten Zweck einzuzahlen.“

Habemus igitur ubique nomen hominis liberi, cuius est fundus, nominativo casu, deinde fundi ipsius significationem genetivo casu; tum additur ubi situs sit fundus, postremo loco summa pecuniae ponitur. Praeterea quando eiusdem personae nomini complures fundi subiunguntur, infra omnium pecuniarum ratione subducta universa summa subscribitur, addito signo /Μ, quod rectissime Mommsenus δμ[οῦ] interpretatus est. In pecuniarum summis designandis ✳ hic ut ubique denarium significat, ΔΡ Mommsenus nihil nisi drachmam significare posse suo iure dicit; quare drachmam hanc denarii partem aliquam esse et cum antiqua drachma Attica nihil praeter nomen commune habere manifestum esse; et sextam quidem denarii partem esse numeri demonstrant. Praeterea ∠ dimidium denarii, S dimidiam drachmam sive duodecimam denarii partem, ⏑ obolum sive sextam et tricesimam denarii partem, Ↄ hemiobolium sive alteram et septuagesimam denarii partem significat. Quae res etsi sunt mirae et plane singulares, tamen quaenam in eis insit ratio exposuit Mommsen l. l. p. 136 sq.

Adhuc nihil faciendum mihi erat, nisi ut exscriberem quae Mommsenus praeclare disputavit. Restat temporis definitio, de qua quum magnopere inter se dissentiant Eustratiades, qui post Diocletianum titulum compositum iudicat, et Mommsenus, qui veri simillimum dicit, sub finem primi p. Chr. saeculi eum incisum esse (tertio autem saeculo utique non esse recentiorem), mihi pro explorato est, Hadriani aetati adscribendum esse. Quod perspicitur ex nominibus hominum in eo commemoratorum. Qua in re id tenendum est, singula quidem nomina fallere posse, quum saepe in eadem familia eadem nomina per complura saecula identidem redeant; at quo plura nomina ex hoc titulo in aliis redeunt, qui ad Hadriani tempus sine dubio pertinent, eo minus de casu cogitari licet. Iam lap. *A* col. II v. 33 Φλ. Δωρόθεος Φλ. Φιλότειμος Φλ. Λολλία Φλ. Μεγίστη unius fundi domini recensentur, ita ut quin hi necessitudine aliqua inter se coniuncti fuerint dubitari non liceat; fortasse fratres et sorores erant. Atqui Flavius Dorotheus et Flavius Philotimus Marathonii eodem ordine quo hic se excipiunt in prytanum Aeantidis catalogo qui plebiscito nr. 3 subiunctus est, quo Herodes Atticus eiusque uxor prior Vibullia Alcia collaudantur. Item ibidem Φλῶρος Κ[αλάμιδος] scriptum fuisse, quod nomen hic legitur in lapide *A*, III, 29 verisimile est. Porro hic habemus *A*, II, 37 Nymphodotum Nymphodoti filium; atqui in catalogo ephebico, quem non multum ante Hadrianum compositum esse inter omnes constat, inter annos 117/8 et 124/5 p. Chr. scriptum ego demonstrabo, A. Pontium Nymphodotum Azeniensem cosmetam eiusque filium cognominem ephebum habemus. In lapide *B*, II, 17 Κ[α]ρπόδωρος Πρείμ[ου] est; is pater esse videtur eius qui recensetur in catalogo ephebico, quem infra demonstrabo sub finem principatus Traiani aut initio Hadriani incisum esse, Πρῖμος Καρπο(δώρου) Εἰτ(εαῖος). Item qui *B*, II, 48 recensetur Τιβέριος Κλαύδιος Λυσιάδης sine dubio ex familia daduchorum fuit; ac sane ex ea familia tres quidem homines cognomines imperatorum aetate fuerunt, ita ut certum temporis indicium ex hoc nomine solo peti non liceat; at quum alia nomina ad Hadriani tempus nos deducant, id non videtur praetereundum esse, ex illis tribus eum qui aetatis medium locum tenet, illo tempore vixisse (vide indicem). *A*, I, 11 est Ἀρρία [Ἀ]θήνιον, cum in titulo honorario Herodis Attici a Gytheatis posito legatur ἐπὶ ἱερείας Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου; eiusdemque sella in theatro Bacchico inventa est. Ex nominibus mutilatis huc fortasse referri potest *B*, II, 36, ubi suppleri licet Φ[ούλ]ουιος Μητ[ροδωρος], cum in epheborum catalogo illius temporis sit ἐπὶ ἄρχοντος Φο...ιου Μητροδώρου Σουνιέως. Denique etiam nomen Μήνι[δο]ς, quod habemus *A*, I, 11. 12, cum rarissimum sit in Attica, cum aliqua veri specie referri possit ad L. Nummium Menidem Phalerensem (nam demoticum Αἰθαλιδῶ(ν) quod hoc loco subiungitur, non ad Μήνιδος καὶ Ἀπολλωνίου referendum est, sed fundi situm indicat) quem Hadriani et Antonini Pii aetate floruisse alii tituli indicant. Ex his omnibus nominum exemplis unum illud Flavii Dorothei et Flavii Philotimi ita comparatum est, ut ex ipso si separatum a ceteris per se spectaveris, temporis definitio repeti possit; sed cetera quum per se quodque parum certum sit, tamen omnia coniuncta fallere non possunt.

Atque hactenus quidem de temporis definitione. Reliquum est, ut ipsius tituli verba quantum fieri potest, restituta exhibeam. Qua in re plerumque Eustratiadem sequor; pauca sunt, in quibus ab eo recedendum iudicaverim.

Lapis *A*.

Col. I v. 2—10 exiguae reliquiae sunt: v. 2 ...ος ✳τοε, v. 3 ...ια, v. 4. 5 [χωρ.] Φλυ|ῆσι πρὸς τ]ῷ̃ Σ.....ῳ, v. 6. 7 .....ς Ἀν[κ]υλ|[ῆσε]ν χωρ. Φλυῆσι πρός, v. 9 [χωρ.] Φλυῆσι ✳..ΔΡδS, v. 10 [πρ]ὸ[ς τῷ̃] Αἰθ[ίο]πι.

V. 11—19 Ἀρρία [Ἀ]θήνιον χωρ. Μήνι[δο]ς καὶ Ἀπολλωνίου Αἰθαλιδῶ(ν) | [κ]αὶ ψειλοῦ Ἀμφιαράου ✳ψκε Αἰ|θαλιδῶ(ν) ✳υξβ ∠ Με.άλλης Αὔης | καὶ Πυργιδίου Γαργηττοῖ ✳ ,βχπζ ∠ | Πυραμίδος ✳ ,αοε Ἰ[ω]νιδῶ(ν) ✳ ωιβ ∠ | Εἰφιστιαδῶ(ν) ✳ σν Σχαστηρίας Κο|λω[ν]οῖ ✳ σλβ ∠ Κήπου πρὸς τῷ̃ /| [.....✳ ρκγ] ΔΡδ
δμ(οῦ) ✳ ,στξη ΔΡδS.

V. 20—22 [Ὁ δεῖνα] Ὀλυμπιοδώρου | .... χωρ. Βατῆσι [✳.ιε]. Has pecuniae notas Eustratiades in exemplari minusculis perscripto habet, in tabula lithographica non inveniuntur.

V. 23—24 ...ρίλαος Ὀ[λ]υμπιοδώρου Στειριεὺς | χωρ. Πυργιδίου ἐν Μεσογείῳ ✳ [ρ]κε.

V. 25—26 Κλ..... | μερ..... [Ἰ]ωνιδῶ(ν) ✳ τκε.

V. 27—28 Οὐειψαν[ί]α ..... χωρ. ...|.ου πρὸς τῷ̃ ...ῳ. Pecuniae numerus periit.

V. 29—32 .... Διο....|..... [χωρ.] ...άσου Φλυ|ῆσι [✳.....]ας Λακκια|[δ]ῶ(ν) [✳....
[δμοῦ] ✳ φ....

V. 33—37 ....ος Ἰοφ[ῶν (ος quod antecedit nominis gentilicii Romani exitus esse videtur) ..... χ]ωρ...|.....λιστ..... | ....., Φλυῆσι ✳ ,βσν | ..... ✳ φπζ ∠. Ἐπι..|ῶ]ν Ἀχ[αρνῆ]σι ✳ χκε
[δμοῦ] ✳ ,γυξβ ∠.

Col. II v. 1 ...ω..., v. 2 ✳ φϟδ.

V. 3—5 Ἄρριος Ἀπ(?) ... [καὶ Ἀρρία Συμ]|φέρουσα καὶ Ἀρρία Δο.. (vel Δω...) [χωρ... Κυπ|ρίων Φαληροῖ.

Supplementa certa esse videntur, quamquam Eustratiades v. 3 extr. nihil supplevit et Φέρουσα integrum esse putavit. Idem v. 4 post Ἀρρία supplet [χωρ...], sed hic cognomine Graeco opus est.

V. 6—9 Πόπλιος Αἴλιος Ἄττα[λο]ς Παλλη|νεὺς νε(ώτερος) [χ]ωρ. Στρατωνιανοῦ Ὠ|[α]σι ✳ .ξηΔΡδS Γλαυκω[νίδ|ου] ἐ[ν Μ]εσογ[εί]ῳ ✳ ψιηΔΡδS
δμ(οῦ) ✳ ,αχπζ∠

V. 10—11 ..... ος .... ου ἐσχατιᾶς Πο|[.... ἐν] Μεσο[γείῳ] ✳ .π ΔΡα[S.

V. 12—13 [Κλαύ]διος Καλ[λισ]τόμαχος | χω[ρίο]υ Ἀθμονοῖ καὶ Φλυῆσι ✳ χο.ΔΡαS.

Supplevi [Κλαύ]διος; nam in exiguo catalogi fragmento, qui continuit prytanes Leontidis, inter Cropidas recensetur Κλ. Καλλιστόμαχος (vide indicem).

V. 14—20 Κλ. Πάνν[υχ]ος χωρ. Ἰωνιδῶ(ν) πρὸς τῷ̃ | ἀνδροφόνῳ κώνῳ ✳ [α]φξβ ∠ | ἐσχατιᾶς Ὀρεαδῶ(ν) ✳ χκε σχαστη|ριῶν Βατῆσι ✳ ,ασν

Ἀετοῦ | πρὸς τῷ Κορ[υ]ωδαλῷ ✱ ͵αρνς ΔΡαS Ἀμπελουργῶν καὶ Συκα|μείνου Ἀθμονοῖ ✱ αϟγ ΔΡ δS

ὁμ(οῦ) ✱ ͵εχπζ ∠.

Πάνν[υχ]ος supplevi, pro eo quod Eustratiades voluerat Πάνν[ο]ος; nam hoc nomen Athenis quod sciam inauditum est, illud vero illa ipsa aetate etiam in aliis titulis invenitur (v. ind.).

V. 21—23 Κλ. Δαμὼ ἡ καὶ Συναμάτη χωρ. Ἀν|κυλῆσι καὶ Ἀγρυλῆσι πρὸς τῷ | Ὑμηττῷ ✱ τοε.

Eustratiades Κλ. Δάμων καὶ Συναμάτη, sed in ipsius tabula lithographica H est, non N, et quam frequentia sint illo tempore eiusmodi nomina duplicia non est quod dicam.

V. 24—28 Φλ. Φίλ[α] χωρ. Κυπρίων Λαμπτρᾶσι | ✱ σπα ΔΡ αS Θρ[ά]σωνος Λαμπτρᾶσι | ✱ τιβ ∠ Θριωσίῳ πρὸς τῷ Μύρμη|κι καὶ ἄλλου χωρ. μέρους τρίτου | ✱ φλα ΔΡ αS

ὁμ(οῦ)· ✱ ͵αρκε

V. 29—31 Κλ. Ἐλευθέριον χωρ. Πύργου καὶ Κω|μωδῶν Παλληνῆσι ἐν μεσογείῳ ✱ φ.

V. 32 Εὐκαρπία Ἡρακλείδου χωρ. Ἀθμονοῖ ✱ χλ.

V. 33—36 Φλ. Δωρόθεος, Φλ. Φιλότειμος, Φλ. Λολ|λία, Φλ. Μεγίστη κήπου πρὸς τῇ | Ἀχαρνικῇ πύλῃ προσαγορευομέ|νου Κειονίου ✱ χπζ ∠

V. 37—38 Νυμφόδοτος) χωρ. Πολυστράτου Στή|λης καὶ Ἐλ[π]ιωνιανοῦ ✱ τοε.

Col. III v. 3—4 Ἀγαθόμ[ορος? .....|.... Ἀθ]μονο[ῖ].

V. 5—6 Ἕ[λβιο]ς? Πα[νθά]λης .... [χωρ]ίου ... τοῦ Ἐ|λευ[σῖνι] ..... ✱ . οε.

V. 7—8 Τίτος Φλάουι[ος Ἄ]σ[υ]λος(?) [χωρ...|χης Ἑρχ[ιᾶ]σι πρὸς τῷ τρ[ικε]φ[ά]λῳ ✱ φ.

Ἄσυλος, quod supplevi, incertum est; invenitur sane hoc nomen etiam in aliis titulis Atticis (v. indicem).

V. 9—10 [Καλλὼ] Νε[άρχου] χωρ. Σ[ικε]λίας? πρὸς τῷ ..... ✱ ....

Nomina integra Eus. habet minusculis litteris; in tabula lithographica paucae reliquiae inveniuntur.

V. 11—13 Κλ. Δαμόκλεια [χωρ....] | πρὸς τῷ Κηφ[εισ]ῷ [π]οτα[μῷ ..... | δωνοῦ(?) ✱ τλζ∠ [μέσου Δ]ωρίο[υ]

[ὁμοῦ]· [✱]φε.

Μέσου Eustratiades minusculis litteris. In lithographia deest.

V. 14—15 Ἰ[ούνιος] Διο[μ]ιδεύς, Ἰο[υνί]α Εὔπλοια, Ἰου|νία Φιλίππη χωρ. ἐν Ἀκαδημείᾳ.

V. 16—19 Κλ. Χάρης [ὁ] κα[ὶ] Κόριν[θ]ος χωρ... Φλυῆσι | πρὸς τῷ Περσικῶνι. Κλ. Με[νεχ]άρηα [μ]ε|ρῶν τεσσάρων ✱ σπζ∠ Κλ. Δέκο[μος? ..|οω μέρους ἕκτου ✱ ξβ∠

[ὁμοῦ] ✱.....

Eustratiades v. 16 Κλ. Χάρης Κακόρινος. Sed hoc nomen qua analogia defendi possit, non perspicio. Contra Κόρινθος nomen illo tempore Athenis non inauditum est; litteras vero evanuisse neque ex spatio plane certo diiudicari posse utrum aliquid desit an non, veri simillimum est.

V. 20—21 [Δ]εῖος Σω[τί]ωνος χωρ. δευτέρου Ἀν[κυ|λῆσι (vel Ἀγγελῆσι) ✱ υλζ∠.

Eustratiades Σώ[λ]ωνος. Sed huius orthographiae nullum mihi quidem exemplum notum est.

V. 22—24 Κλ. Τερτύλλα χωρ. Φρουρίω[ν Ἀφίδνη]|σι ✱ υε Ὀτρυνῆσι ✱ ωι... | Ὀτρυνῆσι ✱ νς ΔΡ..

[ὁμοῦ]· ✱ ͵αχοε [ΔΡ...].

V. 25—26 [Δι]όδωρος Γλαύκου ..... [Ἀλ|ι]μοῦν[τι] [✱ .]ν[...].

V. 27—28 Ἰουλία Πωλίττα χωρ. Ἀχαρνῆσι πρὸς τῷ | ἐμβόλῳ ✱ ξβ ∠.

V. 29 Φλ. Θάλεια χωρ. Μητρώου ἐν Ὠρωπῷ ✱ τοε.

V. 30—31 Φλῶρο[ς] Κα[λ]άμιδος χωρ. Κυναρίων Ἀνα|κᾶσι ✱...

V. 31 Ἀσκληπιὰς Ταυρίσκου χωρ. Ἀχαρνῆσι ✱ . οε.

V. 33—36 Οὐειβούλλιος Πεμπτείδης Μαραθ(ώνιος) χωρ. Ἑρ|μαφροδείτου Φλυῆσι ✱ φξβ ∠ Πέτρας | Παιανιοῖ ✱ ψϟσ ΔΡ ε — Ɔ Πέτρας Παιανιο[ῖ] | ✱ ψπζ ∠

ὁμ[οῦ] ✱ [βρ]μς ΔΡ [β]—Ɔ.

Numerum summae totius ex Eustratiadis minusculis supplevi, cum in lithographia non totus appareat.

V. 37—38 Φλ. Φιλωτιανὸς χωρ. Ἀντιπατριανοῦ καὶ Κο|νιοκαύστου Φλυῆσι ✱..

V. 39 Φλ. Ἄλυπος χωρ. Περσικῶνος Φλυῆσι ✱ ͵γυς ΔΡ.

V. 40 Φλ. Τύχη χωρ. Ἀζηνιᾶσι ✱...

V. 41—45 Ἰουλία Ἀντιόχη χωρ. Ἀναφλύστου, π[ύρ]γου Ἱπ|πονείκου Θορικοῦ, Ἐπι[κ]ούρου Φίλα [Λυ]σίου? | βησσῶν Ἀμφιτροπ[ῆ]σι, Ἐσχατιᾶς Πυρ|γιδίου Τετραπυργίας Ἀτηνῆσι, Φρεαρρίου | Αὐλῶνος Νιγριανοῦ Ἀχραδοῦντος Ἰων[ι]δῶ(ν)

[✱.....] ΔΡ α S

Lapis *B*.

Col. I. Primorum versuum reliquiae tam exiguae sunt, ut nihil ex iis elici possit.

V. 5 [Κλ(αυδία) .....]η, Κλ(αύδιος) [Ε]ὔδουλο[ς]. (Eustratiades genetivum Εὐδούλο[υ] supplet, sed si patris nomen esset, vix nomen gentile adderetur.) [✱] ψνε.

V. 6 Πολυ.., v. 7 ...υ Κεραμ..., v. 8 ✱ σε, v. 9 ειτοι. ✱..., v. 10 reliquiae incertae [...ο]υ Παραξέστ[ου χωρ. Eustr. Sed quam litteram ille ξ esse vult, in ipsius lithographia π esse videtur. In fine versus ✱.... ε.

V. 11 ....ου Φα[λ]ηροῖ ✱ τ, v. 12 ...ο[ῖ ✱] μα κήπου, v. 13 [πρὸς] τ[ῷ] τέλμα[τι Eustr.(?), v. 14 Ἰο[υ]λιανοῦ, v. 15 ...ος χωρ., v. 17 ✱. πη ΔΡ.., v. 18 χ[ωρ.] Ἀθμονοῖ ✱. τ., v. 19 χω[ρ...] ✱ φζε ∠, v. 20 [..μο... Ἀ]ζη[νιᾶσι.

V. 21—24 [Οὐ]εντ(ίδιος) Φλ[ῶρος? χ]ωρ. Ἀ[γγε]λῆσι (vel Ἀγκυλῆσι, Ἀγρυλῆσι) | .....ε π[ρὸ]ς τῇ Ἱππά|δι ✱ ο.... Λυσι...κκης Ἀνκυ|λῆσι ✱...

ὁμ(οῦ)· ✱ ͵ατν....

V. 25—27 .ο...δης, ..στ]ράτη χωρ. Ἀζηνι|ᾶσι ✱..... ἀγροκήπου πρὸς | Φ... σικύας ✱ τκε

ὁμ(οῦ)· ✱ ͵α..∠

V. 28—30 ... χωρ. ....ιφωντιασ|τῶ[ν ἐν Ἀκ]αδημείᾳ πρὸς τῇ Λ..... ✱ τπβ ∠.

V. 31—32 Ὡ[ρ(άτιος)?] ...ας Ἰσί[ο]υ χωρ. Ἱπ|.....ων ἐν Ὠρωπῷ ✱ τοε.

V. 33—38 Φιλαρ[γυρίω]ν) [χ]ωρ. ἐν Ὠρω|πῷ [....] Μεικωνιαστῶν ✱ τξβ ∠ | Ἀτ[ειμ]ήτου(?) ✱ τοε Ὑπόπροι|κ[ο]ς(?) ..... αιναου? ✱ χκε Μεικρο[ῦ] ὑπο[χ]ρόνου ✱ σκ. Ἠ.... γα...ου | Ἐρυ[θ]οῖ ✱ cη

ὁμ(οῦ) ✱ ͵βχι ΔΡγS—Ɔ

Nomen possessoris Eustratiades non supplevit; sed non video, quid aliud scriptum fuisse potuerit ac Φιλαργυρίων. Cui simile est quod item in titulo Attico habes Ἐπαγαθίων formatum ab Ἐπάγαθος (v. indicem). Minus certum est Ἀτειμήτου, quod item supplevi.

Col. II initio pauca agnoscuntur: v. 6 Φιλι..., v. 8 Ἰο[ύνιος] vel Ἰο[ύλιος], v. 10 Κλ[αύδιος ...] χ[ω]ρ. Ἁλ.., v. 11 πρὸς τῷ Κ[ηφει]σῷ ποτ[αμῷ ...], v. 12 Ἀσ..... ✱] πα ΔΡ.

V. 16—17 Τ..πο... [χ]ω[ρ. .... | ..... Πα]τρικοῦ .....σι [✱] ͵γφ..

V. 18—23 Κ[α]ρπόδωρος Πρείμ[ου .... | ..τι... Ἀτη[νῆ]σι | ....ιει. Σ[ε]μν[οῦ?] .... Ἀθμ[ον]ο[ῖ](?) Ἀπ|..ω Γ[αργ]ηττοῖ ...|τος [Ἀ]λωπεκῆσι ✱ ψλζ ∠.

V. 24—25 Ἀρτέμων Ἐ....θου ..... | ἐν Ὠρωπῷ ✱ ψνε.

V. 26—27 Ἀπολ[λ]ων[ίδ]ης Θ[ε]οδώρο[υ χ]ωρ. Ποταμοῖ ✱ ωοε.

V. 28—30 Ἰούνι[ος] Δ[ι]ομ[ι]δεὺς Ἰο[υνία Εὔ]πλοια | [Ἰο]υ[νί]α Φιλίππ[η] χω[ρ. ἐν] Ἀ[κ]α|[δ]η[μείᾳ] ✱ ͵β.

Eustratiadis supplementum ἐν Ἀκαδημείᾳ dubium est.

V. 31—34 Ἰου[νία] Εὔ[πλ]οια χω[ρ..]κης Λακ|[κιαδ]ῶ(ν) ✱ ͵αχ..... | πρὸς τῷ Εὐκ[λείας να]ῷ ✱ οε

ὁμ(οῦ)· ✱.....

Supplementum πρὸς τῷ Εὐκλείας ναῷ meum est, sed incertum esse me non fugit.

V. 35—36 Ἰού[νι]ο[ς] Ὀν[η]σᾶς ..... και|νῶν Αἰξων[ῆσι] ✱.....

V. 37—48 Φ[ούλ]ουιος Μητ[ρόδωρος(?) χ]ωρ. [Ὤα]σι(?) | ✱ αω. Εἰρ[εσιδῶ(ν)? ✱ . . . . .] Ἀσκλη|πιοῦ Ἀχραδ[οῦντος ✱ . . . .] ιανιω ✱ ʹβσν. Κεκρο[πείου ἐν] Θριασίῳ ✱ | . ν· Ἐσχατι[ᾶς ἐν Θρ]ι[α]σίῳ ✱ ͵αρκε | Ἥρω[ν]ος ε . . . . . ✱ ͵αφζ ∠· Παν|[δ]ο[κε]ίου Ε . . . . . ίων Ἀλωπε|κῆ[σι] καὶ [τοῦ προσ]όντος αὐτοῖς κε[ρ]|αμ[εί]ου ✱ . . . [ὕ]λ[η]ς Λαμπρᾶσι ✱ | ͵αφ [β]ασιλικ[ῶν Ἀχ]αρνῆσι ✱ υλζ ∠ | Σχαστηρίας ✱ ͵αρκε βασιλι[κῶν] ἐν | Μ[ε]σογείῳ ✱ ͵ασν

ὁμ(οῦ)· ✱ [ὕ]μ ͵εψν.

V. 49 Τιβέριος Κλ. Λυσιάδη[ς] ψειλῶν Ποταμο[ῖ ✱ .]λβ ∠.

V. 50—58 Πό(πλιος) Ο[ὐ]εντίδιος Δημ[ή]τριος χωρ. . . .|φέων Βαύλων μ[εικ]ρῶν καὶ με[γ]ά|λων ἐν τ[οῖ]ς Φλ[αο]υ[ι]ε[ίο]ις Δημο|φῶντος [καὶ] βασιλικῶ[ν] | σὺν τοῖς [Φλ]αο[υιεί]οις φανό[πτης?] | καὶ Ἀπολλωνία[ς] ἐν Ὠρωπῷ, ὧν [ἠγ]ό|ρακε παρὰ τ[ῶν Τι.? Φ]λαουίου Εὐφά|[ν]ους κ[λη]ρο[νόμ]ων ✱ ͵γψν.

Accuratiori totius tituli explicationi hic locus non est. De numerorum ratione confer quae acutissime exposuit Mommsen l. l. p. 132, qui ex ipsorum numerorum rationibus acutissime coniecit, nonnullis locis in numeris exscribendis erratum esse. Quae dubitatio uno saltem loco a Luedersio comprobata est, A I 23, ubi cum is ΙΝΕ in lapide invenerit, sive primam litteram Ρ sive Τ sive id quod minus verisimile est Φ aut Ψ fuisse sumseris, numeri efficiantur (125, 325, 625, 825) Mommseni rationibus quam maxime apti, quippe quibus solidi denariorum numeri usurarum loco efficiantur (10, 26, 50, 66). Aliis quibus locis, veluti *B* I 33, ipse lapicida errasse videtur. De plerisque diiudicari iam non potest.

62 „*Athen, jetzt im Patissia-Museum. Pentelischer Marmor; rings gebrochen.*“ Exscripsit O. Lueders.

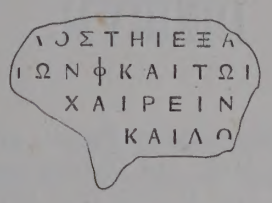

I. e. . . . . λος τῇ ἐξ Ἀ[ρείου πάγου βουλῇ | καὶ τῇ βουλῇ τ]ῶν Φ καὶ τῷ [δήμῳ τῷ Ἀθηναίων] | χαίρειν, v. 4 καὶ . . . Epistulam ad Athenienses datam hanc esse apparet; cuius vero sit epistula, dubium est. Si de imperatore aliquo cogitaveris, possis v. 1 [πατὴρ πατρί]δος supplere. Ceterum quia tum demum Luedersii apographum ad me pervenit quum pars tertia, quae imperatorum epistulas continet, iam typis expressa esset, hic potissimum hoc fragmentum inserendum putavi.

PARS QVINTA.

RERVM SACRARVM DEDICATIONES.

CLASSIS PRIMA.

MONVMENTA PVBLICA. TEMPLA DEORVM.

63 Legebatur Athenis antequam everteretur a Mahomete II in vestibulo templi, quod in arce quondam Palladi, postea B. Mariae Virgini sacrum fuit' e Fabricii Roma Gruterus p. CV. 9 (Meurs. Arch. Att. IV, 20. Vandal. Diss. p. 416). 'Ad Palladis templi vestibulum' Cyriac. p. X n. 72 (Corsin. F. A. 1 p. 142, cf. IV p. 139). (Quattuor priores versus edidit Clarkius Itin. P. II S. II p. 592). Boeckh C. I. G. 478 (Pittakis l'anc. Ath. p. 277. Lebas Att. 251). Exscripsit Koehler.

Ο Δ]ΗΜΟΣΘΕΑΙΡΩΜΗΙΚΑΙΣ[ΕΒΑΣ]ΓΩΙ | ΚΑΙΣΑ | ΡΙΣΤΡΑ[ΤΗΓ]ΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤ[ΟΥΣ]
ΟΠΛΙΤΑΣΠΑΜΜΕΝΟΥΣΤΟΥΣΗΝΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΙΕΡΕΩΣΘΕΑΣ
ΡΩΜΗΣΚΑΙΣΕΒΑΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΕΠΑΚΡΟΠΟΛΕΙΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΑΘΗΝΑΣ
ΠΟΛΙΑΔΟΣΜΕΓΙΣΤΗΣΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥΑΛΑΙΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΡΗΟΥΤ[ΟΥ] \ΩΡΙΩΝΟΣΠΑΙΑΝΙΕΩΣ

V. 1 ΚΑΙΣΑ in rasura, v. 4 ΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥ 'sic' Koehler, v. 5 bis Π est in Koehleri apographo, in quattuor prioribus versibus semper Γ. Post lacunam lineam obliquam adeo inclinatam esse K. refert, ut, si non fractura lapidis, sed, id quod veri similius esse videatur, litterae alicuius pars sit, non Μ, sed Δ scriptum fuisse necesse sit. Quae uncis inclusi, Koehlerus non iam invenit in lapide.

[Ὁ δ]ῆμος θεᾷ Ῥώμῃ καὶ Σ[εβαστ]ῷ Καίσαρι στρα[τηγο]ῦντος ἐπὶ τ[οὺς] | ὁπλίτας Παμμένους τοῦ Ζήνωνος Μαραθωνίου ἱερέως Θεᾶς | Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ Σωτῆρος ἐπ' ἀκροπόλει, ἐπὶ ἱερείας Ἀθηνᾶς | Πολιάδος Μεγίστης τῆς Ἀσκληπίδου Ἀλαιέως θυγατρός, | ἐπὶ ἄρχοντος Ἄρηου [τοῦ Δ]ωρίωνος Παιανιέως.

Tempus definitur Augusti nomine, ita ut titulus anno 27 a. Chr. (727 u. c.) antiquior esse non possit. Ex altera parte tempus accuratius definiri nequit; utique titulus Augusto etiamtum vivo compositus sit necesse est, verique simillimum, ad priorem potius quam ad posteriorem eius principatus partem pertinere, quum satis mature ab Atheniensibus templum Augusti exstructum esse consentaneum sit. Nimis confidenter sane Corsinus (F. A. II, 139) eum a. 26 p. Chr. ascripsit.

---

64 In ara 'non loin de l'église Panagia Rombi'. Ed. Pittakis l'anc. Ath. p. 489.

Ο ΔΗΜΟΣΘΕΑΙΡΩΜΗΙΚΑΙΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΚΑΙΣΑΡΙ

I. e. Ὁ δῆμος θεᾷ Ῥώμῃ καὶ Σεβαστῷ | Καίσαρι.

Non plane a suspicione vacat titulus; putaverit enim quis, eum ex initio eius qui antecedit (nr. 63) confictum esse, neque negari potest, eiusmodi fraudes hic illic a Pittakisio commissas esse. Sed nullum accedit certius argumentum, quo fraudem arguere liceat.

---

65 In epistylio porticus Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Titulum in principio mutilum dederunt Spon. Itin. T. II p. 188. Wheler. Itin. p. 388. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 51 (Vandal. Diss. p. 589. Chishull Ant. As. p. 201. Corsin. F. A. T. II. p. 161 cf. T. IV. p. 138). Integrum exhibet Stuart Ant. Att. vol. I cap. 1 tab. 3. Pomardus Itin. T. I. p. 138. Ex his exemplis et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 477. Pittakis anc. Ath. p. 115. Lebas Att. 250.

ΟΔΗΜΟΣΑΠΟΤΩΝΔΟΘΕΙΣΩΝΔΩΡΕΩΝΥΠΟΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥΥΙΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΑΡΧΗΓΕΤΙΔΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣΕΥΚΛΕΟΥΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΤΟΥΚΑΙΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣΗΡΩΔΟΥΤΟΥΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΝΙΚΙΟΥΤΟΥΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣΑΘΜΟΝΕΩΣ

Var. lect. V. 3 ΑΡΧΗΓΕΤΙΑΙ Boeckh, ΑΡΧΗΓΕΤΙΔΙ Lebas, v. 4 Ξ Stuart, Ξ Mustoxydes. V. 4 ΔΙΑ et v. 5 ΤΟΥ omisit Lebas.

Ὁ δῆμος ἀπὸ τῶν δοθεισῶν δωρεῶν ὑπὸ Γαΐου Ἰουλίου Καίσαρος θεοῦ | καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ | Ἀθηνᾷ Ἀρχηγέτι[δ]ι στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας Εὐκλέους Μαραθωνίου | τοῦ καὶ διαδεξαμένου τὴν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἡρώδου τοῦ καὶ πρεσβεύσαντος | ἐπὶ ἄρχοντος Νικίου τοῦ Σαραπίωνος Ἀθμονέως.

Recte Boeckhius quia titulus eiusdem monumenti est atque is qui Lucii Caesaris statuae subscriptus fuit (cf. part. VIII cl. 1) eum inter annos 12 a. Chr. et 1 p. Chr. (742 et 754 u. c.) compositum iudicat, quorum annorum illo Lucius ab Augusto avo adoptatus est, hoc decessit.

66 Fragmenta duo marmoris Hymettii, inventa prope turrim Andronici, alterum (*a*) humi iacens, alterum (*b*) super arcum aquaeductus. — *a* Edd. Stuart Ant. Att. vol. I p. I (cf. p. X). Boeckh C. I. G. 476. Breton, Athènes décrite et dessinée p. 258. Exscripsit Koehler. — *b* Edd. Pittakis l'anc. Ath. p. 126. Breton l. l. p. 257. Lebas Attique 254. Exscripsit Koehler. — Utrumque coniungendum esse docuerunt C. Keil Mus. Rhen. XX p. 534 sq. et C. Wachsmuth Archaeol. Anzeiger XXI (1863) p. 125*.

a

ΑΘΗΝΑΙΑΡΧΗΓΕ ı ı ΔΙΚΑΙΟΘ	ΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙ
ΗΣΕΡΜΟ⌐....¬.ΑΡΓΗΤΤΙΟΣΓΟΝ	ΩΔΕΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ

b

I. e. Ἀθηνᾷ Ἀρχηγέ[τι]δι καὶ θεοῖς Σεβαστοῖ[ς .....]ης Ἑρμο[γένου]ς [Γ]αργήττιος, γόνῳ δὲ Δημητρίου Μαρα[θωνίου].

De tituli argumento atque potissimum de formula γόνῳ δέ, qua patris naturalis nomen adiungitur patri adoptivo, doctissime disputavit Keilius l. l. Idem non sine summa veri specie coniecit, titulum de quo Pittakis dicit l'ancienne Athènes p. 131: '*Un peu plus haut vers la forteresse, dans l'église de St. Constantin, j'ai lu sur une Architrave cette inscription gravée en gros caractères:* ΑΘΗΝΑΙΑΡΧ[ΗΓΕΤΙΔΙ]' ab huius tituli parte *a* non diversum esse.

67 Fragmentum lapidis Hymettii inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ϽΝΚΑΙΣΕΒΑΣΤΟΙΣΚΑ
ϽΝΗΜΕΝΟΥΔΙΑΒ

V. 1 [Μητρὶ θε]ῶν καὶ Σεβαστοῖς κα[ὶ τῇ πόλει] (vel τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν χ καὶ τῷ δήμῳ, ut est nr. 68). V. 2 [κεχειροτ]ονημένου διὰ β[ίου]. Quae quomodo cum antecedentibus cohaereant, dubium est.

68 Athenis 'ad conventum Capucinorum' Fourmont; 'ad ecclesiam Hagia Kyra' Spon. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 206 (Vandal. Diss. p. 620). Ex huius exemplo et Fourmonti apographo, quod solum versus distinctos praebebat, ed. Boeckh C. I. G. 480 (unde descripserunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 172 et Lebas Attique 252).

ΕΣΤΙΑΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΘΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣΚΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙ
ΤΗΙΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΟΞΕΝΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΦΛΥΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΦΙΛΟΞΕΝΟΥΦΛΥΕΩΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΙ.ΚΛ
ΑΥΔΙΟΥΘΕΟΓΕΝΟΥΣΠΑΙΑΝΙΕΩΣΚΑΙΕΠΙ
ΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣ . . . . . .
ΤΡΙΚΟΡΥ . . . . . .

I. e. Ἑστίᾳ καὶ Ἀπόλλωνι καὶ θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ τῇ βουλῇ | τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ τῇ βουλῇ τῶν ἑξακοσίων καὶ | τῷ δήμῳ Φιλόξενος Ἀγαθοκλέους Φλυεὺς | ἀνέθηκεν ἐκ τῶν ἰδίων ποιήσαντος τοῦ πατρὸς | Ἀγαθοκλέους τοῦ Φιλοξένου Φλυέως, | στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας Τι(βερίου) Κλ|αυδίου Θεογένους Παιανιέως καὶ ἐπι|μελητοῦ τῆς πόλεως ....|.. Τρικορυ[σίου]. Ti. Claudius Theogenes Paeaniensis praeterea est in titulis C. Iulii Spartiatici (cuius aetas accuratius definiri non potest) et Berenices reginae (cf. indicem). Atque ex hoc quidem titulo apparet, id quod praeterea Ti. Claudii nomina indicant, eum Claudii imperio non esse antiquiorem; sed potest etiam ad Neronis aut Flaviorum tempora referri. Neronis tempore potissimum hunc hominem auctoritate atque honoribus in civitate Attica floruisse propterea putaverim, quia in titulo ephebico archonte Thrasyllo (61 p. Chr.) composito (cf. part. IX cl. 3) inter archontem et praetorem scriptum est κηρυκεύοντος Θεογένους. Qui nisi idem esset cum nostro, statuendum esset fere eodem tempore in Atheniensium republica duos fuisse homines eodem nomine, eoque ceteroquin satis raro, praeditos, qui summis honoribus florerent. Quod fieri potuisse nemo sane negabit; sed veri simile esse meo iure mihi videor negare. Illic igitur κῆρυξ (sc. βουλῆς καὶ δήμου) est Theogenes, in titulo Spartiatici ἱερεὺς Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως Γαιήοχου, denique in illo, quo Berenice regina honoratur, ἐπιμελητὴς τῆς πόλεως, hic στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα. Qui magistratus omnes inter summos atque honoratissimos sunt.

69 Basis lapidis Pentelici inventa in vico Merenda. Quarto versu omisso edidit Boeckh C. I. G. 490, integrum Pittakis Eph. 1450. Lebas Att. 13. Exscripsit Velsen; est etiam in Rossii schedis, ubi in nomine Herodis superiores litterarum partes desunt.

ΗΡΩΔΗϹΑΤΤΙΚΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹΤΟΝΝΕΩΝ
ΕΠΕϹΚΕΥΑϹΕΝΚΑΙΤΟ
ΑΓΑΛΜΑΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΤΗΑΘΗΝΑΙΑ

I. e. Ἡρῴδης Ἀττικοῦ | Μαραθώνιος τὸν νεὼν | ἐπεσκεύασεν καὶ τὸ | ἄγαλμα ἀνέθηκεν | τῇ Ἀθηναίᾳ.

70 Tabula lapidis Pentelici, a dextra et ut videtur etiam a sinistra integra, inventa in arce, exstat infra Propylaea. Litterae consulto deletae sunt. Ed. Pittakis Eph. 2878. Exscripsit Koehler.

///
///ΙΟΙΟΙ
ΕΝΙΟΙΣ . . . . . ΝΕΘΕΚΕΝ vac.
ΕΚΤΟΥ/////////////ΑΡΧΟΝ/////ΣΥΛΛΑΣ vac.
[Ι] . ΥΓΚ/////////////ΣΜ . . ΛΤΟΝΣΥΝΕΔΡΕΥΟΝΤΟ///
[Α]ΝΞΓ . Ο////////////////////////// vac.
ΕΙΙ . ΓΥΛΣ//////////////////////ΙΣΟ . . Ο . . . _ ΟΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟ//////////////////////ΟΝΚΑΙΕΚΤΗΣ
/////////////////////////////////Υ . Α///ΑΙΤΕΣΗΙΕ
/////////////////////////////////ΟΚΕΙΓΕΠΛΕ
//////////////////////////////ϽΣΤΕΤΟΥΤΟΙΣ
ΟΙΚ//////////////////////////ΤΟΤΕΣΑΘΕΝΑΣ
ΛΓ^//////////////////////////ΕΕΠΙΤΟΥΤΟΠΟΥ
ΕΟΙ/Κ//////////////////////ΕΙ////////ΤΕΝΑΛΟ
ΤΕ[ΝΗ]ΙΕΡΑ/////////////////ΔΥΟΙΙ//////ΔΙΠΟΔΑΣ
ΕΠΙ . . Ο Δ/////////////////////////////ΕΝΠΕΡΙ
ΕΙΛ . . ΜΕΝΕΝ Κ/////////ΤΟ . . . . ¯ΟΥΣΗ[Ε]ΚΑ
ΤΟΝ . Ο Δ Α . Ε/////////ΓΟΝ vac.
ΖΓΝΟΔΟΤΟΣ/////////////ΤΟ///ΟΥ . ΥΔΟΡ
ΕΧΟΝΤ . ΣΕΚΤΟ/////////////////ΡΟΙΣΓΥΑΙΣ
ΤΟ . . . ΛΛΛΓ/////////////////ΟΥΓΚΟΣ
ΚΛΙ/////////////////////////////ΗΟΣΤΕ
//Χ////

vac.?

Var. lect. Quod Pittakis exhibet exemplum, id corruptissimum est, qua de causa eius lectiones discrepantes ascribere supersedi atque satis habui, ubi in Koehleriano apographo litterae desunt, ex illo explere et uncis circumdare. Sed ne id quidem feci nisi ubi certis de causis illum recte legisse verisimile videbatur.

Quae intellegi possunt, pauca sunt: v. 2 ἐν τοῖς [. . . . . ἀ]νέθηκεν, v. 3 ἔκτου [ἐνιαυτοῦ], ἄρχων Σύλλας. Aliter suppleri vix licet, etsi Koehler post litteras αρχον lacunam indicat. Nam si quis ἄρχον[τος] suppleri velit, neque spatium tribus litteris sufficiat et Σύλλας forma genetivi barbara, etsi in aliis nominibus non plane inaudita, offenderet. Quum autem hic versus neque cum illo qui antecedit neque cum illo qui sequitur grammatica ratione cohaereat (id quod cum vacuis spatiis quae in finibus versuum sunt, tum ipsis verborum reliquiis comprobatur), vix aliud quicquam continere potest, quam temporis definitionem, quamvis de ea re nominativus casus quo nomen archontis ponitur dubitationem moveat. Quod quum ita sit, ne de supplemento quoque quod est ἔκτου [ἐνιαυτοῦ], — vel ἔτους, sed illud spatii rationibus accuratius convenit — dubitandum videtur, nam neque ἐκ τοῦ, neque ἐκ τού[του] vel τού[των] ullo modo cum archontis nomine conciliari possunt. Neque ex antiqua litteratura, qua usus est qui titulum composuit, sequitur ἔκτου legi non posse, quia aspirationis littera, quam in ἑκατόν (v. 16) et ὃς (v. 21) et ἱε[ρᾶς] (v. 8), ἱερά[ν] (v. 14) legimus, hic omittitur. Nam idem certe factum est in voce ἄλω (v. 13), neque aliter factum videtur in voce ὕδωρ (v. 18), quum in lacuna ante υ non aspirationis nota, sed alia littera periisse videatur.

Iam cuius aerae hic sextus annus sit, incertum est. Sulla archon Atticus etiam in titulis nonnullis ephebicis est (cf. indicem), ex eisque Neubauer comm. epigr. p. 113 efficere conatus est, eum inter annos fere 145—150 munere functum esse. Et rationes eius in universum quidem probandae sunt. At eae impedire non possunt, quominus etiam uno aut paucis annis prius illum archontem fuisse sumamus. Primum enim ipse Neubauerus accurate tempus definiri non posse iudicat, deinde ex ea temporis definitione proficiscitur, qua annus Abascanti paedotribae duodetricesimus idem est cum anno 165 p. Chr. At ex eis rationibus quas exposui Hermae vol. VII p. 221 Abascanti tempus non potest definiri nisi ita, ut primum eius annum neque priorem quam 134/35 neque posteriorem quam 142/3 fuisse statuamus. Potest igitur duodetricesimus eius annus usque ad 161/62 p. Chr. referri. Quod ad tempus si accommodaverimus Neubaueri argumentationem, qui inde quod Leonides Herodis f. Chollides, qui Sulla archonte ephebus est, duodetricesimo Abascanti anno anticosmeta recensetur, fere quindecim aut viginti annos inter utrumque titulum interesse colligit, primus annus, quo Sullam archontem fuisse non abhorreat a veri specie, fere 141/2 erit. Quare sextus annus qui est in hoc titulo de quo dicimus, non potest referri ad aeram quae est ab Hadriani imperatoris Athenas adventu (cf. Hermae vol. VII p. 213 sqq.). At nihil impedit quominus sextum annum principatus Antonini Pii intellegamus. Qui quum mense Iulio anni 138 p. Chr. Hadriano successerit, sextus principatus annus idem esse videtur cum anno Attico 143/4, ita ut ad hunc archon Sulla referendus sit.

V. 4 Ἰ[ο]ὔγκ[ος ὁ στρατηγὸ]ς μ[ετ]ὰ τῶν συνδρευόντω[ν]. Iunci nomen certum esse videtur, praesertim cum v. 20 idem redeat neque illic ullo modo de supplemento dubitari liceat. Quod nomen satis rarum in memoriam revocat L. Aemilium Iuncum, qui legatus imperatoris Hadriani missus erat ad corrigendum statum liberarum civitatum provinciae Achaiae (cf. Ephem. epigr. I p. 245 sqq.). Idem sane esse non potest, quem titulus noster habet; nam neque de ipsa illa legatione cogitari temporum rationes sinunt, neque proconsulatu Achaiae ille fungi potuit Antonino Pio demum imperante. Id enim munus praetoriorum est, Iuncus vero iam anno 127 p. Chr. consulatu functus erat. Itaque aut magistratus aliquis Romanus eiusdem familiae intellegendus est, aut civis Atheniensis qui ab illo cognomen acceperat ac tum Sulla archonte sive praetura sive alio magistratu Attico fungebatur. Atque illud quidem mihi veri similius esse videtur propter additum μετὰ τῶν συνεδρευόντων; quae voces si, de magistratu Attico cogitemus, nescio quomodo explicari possint; sin proconsulem Achaiae designari statuamus, commodissime illa referentur ad eos, qui proconsuli in consilio sunt. Quod consilium compositum fuisse ex legato pr. pr., quaestore pr. pr. comitibusque nonnullis Th. Mommsenus demonstravit ex decreto Sardiniensi ante aliquot annos invento Hermae II p. 114. Ei igitur consilio vox οἱ συνεδρεύοντες videtur accommodatissima esse, praesertim quum proconsulis legatus, qui in eo consilio principem locum tenet, apud Graecos nonnunquam audiat ὁ παρεδρεύων (Marquardt, röm. Staatsverwaltung I p. 387 n. 7). Voci ἀνθύπατος supplendo spatium non sufficit; sed fortasse antiquitatis Atticae imitandae studio, quod in litteratura cernitur, ductus is qui titulum composuit Romanae originis vocabulum vitare voluit.

V. 5 init. fortasse ἀν[ὲ]γ[ν]ω scriptum fuit. V. 7 init. γενόμενο[ν] (vel alius casus), fin. . . ον καὶ ἐκ τῆς, v. 9 fin. [δ]οκεῖ γε [πλε . . ., v. 10—12 [πρ]ός τε τούτοις | οἱ κ[ατασκευάσαντες] τὸ τῆς Ἀθηνᾶς | ἄγα[λμα], v. 12 fin. 13 init. [. . τ]ε ἐπὶ τοῦ τόπου ἔ[θη]κ[εν] (vel ἔθηκαν), v. 13 fin. 14 init. τὴν ἄλω | τὴ[ν ἱ]ερά[ν] (i. e. aream templi), v. 14 med.

δυοῖν, fin. *δίποδας*, v. 15 init. *ἐπὶ* [*δι*]*όδ*[*ῳ*]?, v. 15 fin. 16 init. [*τ*]*ὴν περι-ειλ*[*ημ*]*μένην*, v. 16 fin. 17 init. [*τ*]*οὺς ἕκα*|*τὸν* [*π*]*όδα*[*ς*]. V. 18 init. certum est *Ζηνόδοτος* nomen scriptum fuisse; idem nomen fortasse totius tituli initio supplendum est, ut sit subiectum verbi *ἀνέθηκεν*. V. 18 fin. 19 init. fortasse [*τοῦ*] *τό*[*π*]*ου* [*δ'*] *ὕδωρ* | *ἔχοντ*[*ο*]*ς ἐκ το* . . . V. 19 fin. [*προσχώ*]*ροις γύαις*. Quod vocabulum poetarum proprium confirmare videtur suspicionem, quam etiam alia quaedam in his verbis movent, v. 18. 19 non pedestrem orationem, sed trimetros iambicos esse. Sed neque quomodo hi versus supplendi sint, neque quaenam in eis sententia insit assequor. V. 20 fin. [*Ἰ*]*οῦγκος* fuit (cf. ad v. 4), v. 21. 22 *καὶ* . . . . . *ὥστε* | [*ἔ*]*χ*[*ειν*]?

Antiquae scripturae artificiosa imitatione quodammodo confirmatur ea quam supra posuimus temporis definitio. Nam Herodem Atticum eum lusum adamasse constat, is autem, qui hunc titulum composuit, Herodis aequalis fuisse videtur. Ad fanum aliquod spectare argumentum tituli apparet; reliqua omnia obscurissima sunt.

71 Titulus ubi inventus sit non constat; 'in aedicula D. Nicolai sub columnis Hadriani' Spon. 'in hospitio Capucinorum' aut 'in via quae ducit ad theatrum Bacchi' Fourmont. Edd. Spon. Misc. erud. ant. X p. 320. Pocock. Inscr. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Ex his et tribus Fourmontianis apographis Boeckh C. I. G. 491 (unde transscripserunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 169 et Lebas Att. 255).

. . . . . .

ΕΥCΤΟΥΔΙΟCΤΟΥЄΠΙΠΑΛΛΑΔΙΟΥΚΑΙΒΟΥΖΥΓΗCΠΟΛ . . . ΝΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΧΡΗCΑΝΤΟCΤΟΥΠΥΘΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟCΟΤΙΧΡΗЄΤЄΡΟΝЄΔΟ . ΤΗCΠΑΛΛΑΔΟCΚΑΤΑ
CΚЄΥΑCΑCΘΑΙЄΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΗCΑCΤΟΙCΤЄΘЄΟΙCΚΑΙΤΗΠΟΛЄΙ
ΑΝЄΘΗΚЄΝ

I. e. [*Ὁ δεῖνα* . . . . . *ἱερ*]*εὺς τοῦ Διὸς τοῦ ἐπὶ* **Παλλαδίου** *καὶ βουζύγης* **Πολ**[*υαί*]*νου* (?) **Μαραθωνίου**, | *χρήσαντος τοῦ* **Πυθίου Ἀπόλλωνος**, *ὅτι χρὴ ἕτερον ἕδο*[*ς*] *τῆς* **Παλλάδος** *κατα*|*σκευάσασθαι ἐκ τῶν ἰδίων ποήσας τοῖς τε θεοῖς καὶ τῇ πόλει* | *ἀνέθηκεν*.

Non intellegitur quid sibi velit v. 2 genetivus **Πολ . . . νου Μαραθωνίου**. Boeckhius **Μαραθώνιο**[*ς*] scripsit, sed ne ita quidem omnis difficultas removetur, cum admodum mirum sit nomen patris hoc demum loco positum.

72 Athenis. Edidit Lebas Attique 241.

ΚΡΑΤΙ
ΩCΟΠΥΘ
ΤΗΑΘΗΝΑ
ΛΙΟΝΣΩ
ΦΕ

Hic inserui hoc frustulum, quia v. 2 reliquiae indicare videntar, de eadem aut certe simili re hic dictum fuisse atque in eo qui antecedit titulo. Suppleri possit *ὡς ὁ* **Πύθ**[*ιος ἔχρησεν, ἕτερον ἕδος κατασκευάσα-σθαι*] *τῇ* **Ἀθηνᾷ**.

73 Lapis inventus prope Sunium '*πρὸς μεσημβρίαν τοῦ λιμένος* **Ἐργαστηρίων**, *ἐπὶ κορυφῆς λόφου* 40 *μέτρα ἐγειρομένου ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης*', inde Athenas translatus. Edidit Kumanudis (minusculis litteris) **Παλιγγενεσία** 1868 **Σεπτεμβ.** 23 nr. 2. Ectypum chartaceum habui a Benndorfio, apographum a Luedersio confectum.

ΞΑΝΘΟC
ΛΥΚΙΟCC
ΚΑΘЄΙΔΡΟΥCΑΤΟ
ΙЄΡΟΝΤΟΥ
ΜΗΝΟC
ΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΑΪΡЄΤΙCΑΝΤΟCΤΟΥΘЄ
ΟΥЄΠΛΓΛΘΗΤΥΧΗΚΑΙΜΙ
ΘЄΝΛΚΑΘΑΡΤΟΝΠΡΟCΑΓЄΙΝΚΑ
ΘΑΡΙCΖЄCΤΩΔЄΑΠΟCΚΟΡ
ΔΩΝΚΑΙΧΟΙΡЄΩΝΚΑΙΜΗΘЄΝΑ
ΘΥCΙΑCΖЄΙΝΑΝЄΟΤΟΥΚΑΘΙ
ΔΡΟΥCΑΜЄΝΟΥЄΑΝΔЄΤΙCΒΙΑCΗ
ΤΑΙΑΠΡΟCΔЄΚΤΟCΗΘΥCΙΑΠΑΡΑ
ΤΟΥΘЄΟΥΠΑΡЄΧЄΙΝΔЄΚΑΙΤΩΙ
ΘЄΩΙΤΟΚΑΘΗΚΟΝΔЄΞΙΟΝCΚЄ
ΛΟCΚΑΙΔΟΡΑΝΚΑΙЄΛΛΙΟΝЄΠΙΒΩ
ΜΟΝΚΑΙΛΥΧΟΝΚΑΙCΠΟΥΔΗΝΚΑΙ
ΑΠΟΝЄΚΡΟΥΚΑΘΑΡΙCΖЄCΤΑΙΔЄΚΑ
ΤΑΝΑΠΟΓΥΝΑΙΚЄΩΝЄΒΟΜΑΙΑ
ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝΜΗΔЄΠЄΡΙΤΟΝΤΟ
ΠΟΝΑΠΟΔЄΦΘΟΡΑCΤЄΤΤΑΡΑ
ΚΟCΤΑΙΑΝΑΠΟΔЄΓΥΝΑΙΚΟCΛΟΥ
CΑΜЄΝΟΙΚΑΤΑΚЄΦΑΛΑΑΥΘЄΙΝЄ
ΡΙЄΥΛΑΤΟCΓЄΝΟΙΤΟΟΘЄΟCΤΟΙC
ΘЄΡΑΠЄΥΟΥCΙΝΛΠΛΗΤΗΨΥΧΗ
ЄΛΝΔЄΤΙΝΑΑΝΘΡΩΠΙΝΑΠΑCΧΗΗ
ΑCΘЄΝΗCΗΗΑΠΟΔΗΜΗCΗΘЄΡΑΠЄΥЄ
//// ΘЄ //// ΩΙΑΝΑΥΤΟCΠΑΡΑΔΟΙΟCΑΝΔ
ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΝΗCΗΗΠЄΡΙЄΡΓΑCΗΤΑ
ΑΜΑΡΤΙΑΝΟΦ //// ΛЄΤΩΜΗΝΙΤΥΡΑΝΝΩ
ΗΝΟΥΚЄΞЄΙΛΑCЄΤΑΙΔΙΔΟΤΩΚΙ

In latere dextro:

ΦΑΛΗ
ΚΑΙ
ΠΟΔΑC
CΤΗΘΥ
ΝΙΟΝ

Var. lect. V. 12 ΑΝΕΟ (Kum. ἄνευ) || v. 21 ΜΗΔΕ (Kum. μηος) distincte legimus et Lueders in lapide et ego in ectypo || v. 23 KONTAIAN Kumanudes et Lueders, sed ego in ectypo KOCTAIAN legi. Quae in latere scripta sunt, solus Lueders legit.

Ξάνθος | Λύκιος | καθειδρούσατο | ἱερὸν τοῦ | Μηνὸς | Τυράννου | αἱρετίσαντος τοῦ θε|οῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ μη|θένα ἀκάθαρτον προσάγειν· κα|θαρισζέστω δὲ ἀπὸ σκόρ|δων καὶ χοιρέων· καὶ μηθένα | θυσιάσζειν ἄνεο τοῦ καθιδρουσαμένου· ἐὰν δέ τις βιάσηται, ἀπρόσδεκτος ἡ θυσία παρὰ | τοῦ θεοῦ. παρέχειν δὲ καὶ τῷ | θεῷ τὸ καθῆκον, δεξιὸν σκέ|λος καὶ δορὰν καὶ ἔλαιον ἐπὶ βω|μὸν καὶ λύχ[ν]ον καὶ σπο[ν]δήν. καὶ | ἀπὸ νεκροῦ καθαρίσζεσται δεκα[τα|ί]αν, ἀπὸ γυναικέων ἑβ[δ]ομαία[ν] | — ἀνδροφόνον μηδὲ περὶ τὸν τό|πον — ἀπὸ δὲ φθορᾶς τετταρα|κοσταίαν, ἀπὸ δὲ γυναικὸς λουσάμενο[ν?] κατακέφαλα αὐθειμε|ρί. — εὐίλατος γένοιτο ὁ θεὸς τοῖς | θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ. | — ἐὰν δέ τινα ἀνθρώπινα πάσχῃ, ἢ | ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ, θεραπευέ[τω | τὸν] θε[ὸν] ᾧ ἂν αὐτὸς παραδ[ῷ]· ὃς ἂν δ[ὲ] | πολυπραγμονήσῃ ἢ περιεργάσηται[ι], | ἁμαρτίαν ὀφ[ει]λέτω Μηνὶ Τυράννῳ, | ἣν οὐκ ἐξιλάσεται. — διδότω κ[ε]|φαλὴ[ν] | καὶ | πόδας [καὶ] | στηθύ|νιον.

Pauca sunt, in quibus a Kumanudis sententia recedendum esse mihi videbatur. Primum v. 3 scripsi καθειδρούσατο (καθείδρουσα τὸ Kum.), quia Xanthus infra et medio huius verbi genere (v. 12. 13) et de se ipso tertia persona (v. 27 sqq.) utitur. V. 21 structuram esse eam, ut verbis ἀνδρόφονον — τόπον per parenthesin, molestissimam sane, interpositis indicetur, homicidae non modo non, ut ceteris de quibus sermo est, purgato introire in templum, sed ne versari quidem licere circa locum sacrum. V. 25 verba εὐίλατος γένοιτο etc. minime, ut Kumanudis vult, cum antecedentibus cohaerent. In fine totius tituli adduntur quae debebant supra v. 17 post δορὰν addi, sed quum illic neglegentia omissa sint, hic alienissimo loco adiunguntur. Quae neglegentia inprimis causa fuisse videtur, cur Xanthus, homo rudis et indoctus, cum primum hunc titulum composuisset, sed postea ipse eum et res neglegentissime dispositas et sermonem vitiis scatentem habere intellexisset, postea eadem emendatiora melioremque in ordinem digesta, fortasse ab homine Atheniensi transscribenda curaret (nr. 74). Nam compluria, quae hic aut corrupta aut certe ab dialecto Attica vel maxime abhorrentia habemus, illic correcta sunt (nr. 73 αὐθειμερί, nr. 74 αὐθημερόν; nr. 73 καθειδρούσατο, καθιδρουσαμένου, nr. 74 eaedem formae per υ scriptae, nr. 73 καθαρίσζειν, θυσιάσζειν, nr. 74 eadem simplici ζ). Memorabilis est forma ἄνεο pro ἄνευ v. 12 distincte scripta in lapide. Quae diphthongi forma quum Ionum, Asianorum praecipue, propria sit (Waddington ad Lebas. Inscr. Asiae nr. 186), indicat titulum non ab homine Atheniensi, sed peregrino compositum esse; quare dolendum est, quod huius vocabuli ultima littera periit nr. 74 v. 7, nam ex ea vel maxime iudicari potuisset de ea quam inter utrumque titulum intercedere dixi ratione. (Foucartus utrumque titulum Xanthi ipsius manu exaratum putat propter scripturae neglegentiam.) Atque nr. 74 recentiorem esse quam nr. 73 etiam inde apparet, quod illic post repetitum huius tituli argumentum integrum (praeter illud enuntiatum quod est de homicida) deinde v. 17—26 nova quaedam adiunguntur.

De tempore nihil dicere licet, nisi id, non videri titulum secundi post Chr. saeculi fine aut tertii initio antiquiorem esse. Eo non tam litterarum ЄCΩ usus, quippe qui vel in ipsa Attica multo antiquior sit, quam alia litteraturae indicia ducunt, inprimis Ι cum punctis. Eodem etiam sermo nimis depravatus pertinet. Μὴν Τύραννος colebatur fere in omnibus Phrygiae Lydiae Pisidiae urbibus, ut nummi demonstrant imperatorum aetate cusi (cf. Waddington ad Lebasii inscr. p. 215 ad nr. 668). Extra harum regionum fines Trapezus Ponti, Syllium Pamphyliae, Nysa et Aphrodisias Cariae a Waddingtone commemorantur, quibus in urbibus illa religio obtinuerit. At ex titulis a Xantho positis haud scio an colligere liceat, etiam a Lycia Xanthi patria ea sacra non aliena fuisse.

74 Lapis inventus ibidem ubi nr. 73. Ed. Kumanudis minusculis litteris in Παλιγγενεσία 1868 Σεπτεμβ. 23 nr. 1 (Bulletin de l'école française d'Athènes p. 55. Foucart des associations réligieuses chez les Grecs p. 219 nr. 38). Exscripsit O. Lueders.

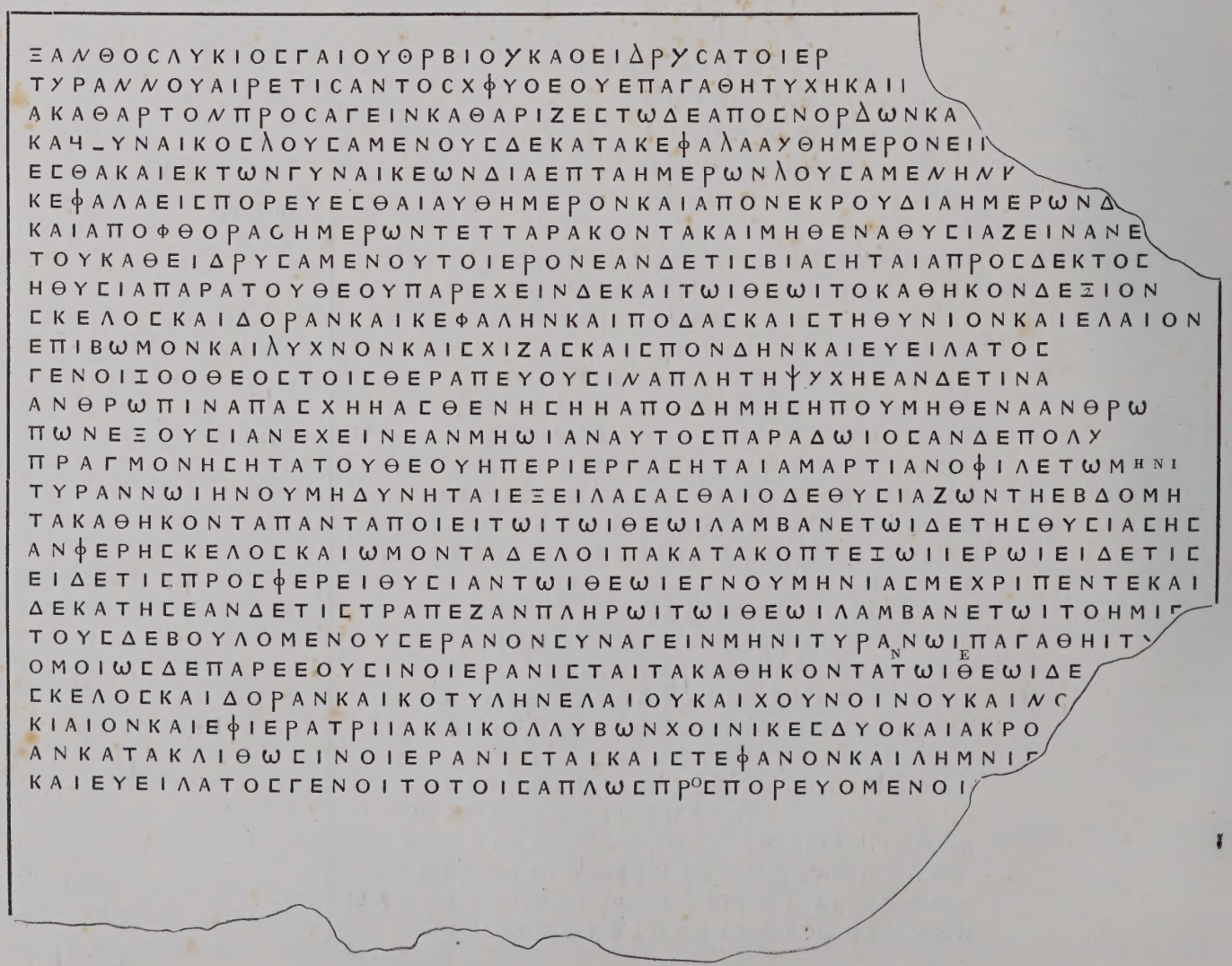

Ξάνθος Λύκιος Γαΐου [Ὀ]ρβίου καθειδρύσατο ἱερ[ὸν τοῦ Μηνὸς] | Τυράννου, αἱρετίσαντος [το]ῦ Θεοῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ [μηδένα] | ἀκάθαρτον προσάγειν· καθαριζέστω δὲ ἀπὸ σ[κ]όρδων κα[ὶ χοιρέων] | κα[ὶ γ]υναικός· λουσαμένους δὲ κατακέφαλα αὐθημερὸν εἰ[σπορεύ]|εσθα[ι], καὶ ἐκ τῶν γυναικέων διὰ ἑπτὰ ἡμερῶν λουσαμένην κ[ατα]|κέφαλα εἰσπορεύεσθαι αὐθημερόν, καὶ ἀπὸ νεκροῦ διὰ ἡμερῶν δ[έκα] | καὶ ἀπὸ φθορᾶς ἡμερῶν τετταράκοντα. καὶ μηθένα θυσιάζειν ἄνε[υ] | τοῦ καθειδρυσαμένου τὸ ἱερόν· ἐὰν δέ τις βιάσηται, ἀπρόσδεκτος | ἡ θυσία παρὰ τοῦ Θεοῦ. παρέχειν δὲ καὶ τῷ Θεῷ τὸ καθῆκον, δεξιὸν | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κεφαλὴν καὶ πόδας καὶ στηθύνιον καὶ ἔλαιον | ἐπὶ βωμὸν καὶ λύχνον καὶ σχίζας καὶ σπονδήν. καὶ εὐείλατος | γένοι[τ]ο ὁ Θεὸς τοῖς θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ. ἐὰν δέ τινα | ἀνθρώπινα πάσχῃ, ἢ ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ που, μηθένα ἀνθρώ|πων ἐξουσίαν ἔχειν, ἐὰν μὴ ᾧ ἂν αὐτὸς παραδῷ· ὃς ἂν δὲ πολυ|πραγμονήσῃ τὰ τοῦ Θεοῦ ἢ περιεργάσηται, ἁμαρτίαν ὀφιλέτω Μηνὶ | Τυράννῳ, ἣν οὐ μὴ δύνηται ἐξειλάσασθαι. Ὁ δὲ θυσιάζων τῇ ἑβδόμῃ | τὰ καθήκοντα πάντα ποιείτω τῷ Θεῷ, λαμβανέτω δὲ τῆς θυσίας ἧς | ἂν φέρῃ σκέλος καὶ ὦμον, τὰ δὲ λοιπὰ κατακοπτέ[τ]ω [ἐν τῷ] (quod propter ὁμοιοτέλευτον omissum videtur) ἱερῷ· εἰ δέ τις | (neglegentia bis scriptum) προσφέρει θυσίαν τῷ Θεῷ, ἐγνουμηνίας μέχρι πεντεκαι|δεκάτης· ἐὰν δέ τις τράπεζαν πληρῷ τῷ Θεῷ, λαμβανέτω τὸ ἥμι[συ·] | τοὺς δὲ βουλομένους ἔρανον συνάγειν Μηνὶ Τυράννῳ, ἐπ' ἀγαθῇ τύ[χῃ·] | ὁμοίως δὲ παρέ[ξ]ουσιν οἱ ἐρανισταὶ τὰ καθήκοντα τῷ Θεῷ, δε[ξιὸν] | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κοτύλην ἐλαίου καὶ χοῦν οἴνου καὶ νό . . . . . |κιαῖον καὶ ἐφίερα (sic, non cum Kumanude ἐφ' ἱερά, scribendum duxi, etsi hoc compositum alibi non invenitur, quia structura accusativum obiecti, non praepositionem flagitat) τρία καὶ κολλύβων χοίνικ[α]ς δύο καὶ ἄκρο[θίνια? καὶ ἐ]|ὰν κατακλιθῶσιν οἱ ἐρανισταί, καὶ στέφανον καὶ λημνίσ[κον]. | καὶ εὐείλατος γένοιτο τοῖς ἁπλῶς προσπορευομένοι[ς]. Cf. quae adnotavi ad n. 73.

75 Lapis inventus eodem loco quo duo illi qui proxime antecedunt. Litteris minusculis edidit Kumanudis Παλιγγενεσία 1868. Σεπτ. 23 nr. 3. Periisse videtur.

ξαθοσμ

Non improbabile est, quod iam Kumanudis proposuit, supplendum esse Ξά[ν]θος Μ[ηνὶ Τυράννῳ].

76 'Eleusine, prope rudera templi Cereris et Proserpinae'. Ed. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 125 (Boeckh C. I. G. 483).

. . . ΑΣΤΟΣΠ . Π . ΤΑΙΣΘΕΑΙΣ
. . . ΗΓΑΓΕΝ

I. e. . . . Σεβ]αστός, π(ατὴρ) π(ατρίδος), ταῖς θεαῖς . . . . . ἤγαγεν.

77 *Athenis olim 'in conventu Monachorum prope Poecilen dictum locum', lapis Dawkinsianus Oxonium translatus. Edidit olim, sed vitiosissimas Chishulli schedas Maffeianas secutus, Corsinus Inscr. Att. p. I—IX (Prolegg. F. A. T. IV.), minusculis; rectius Chandlerus Marm. Oxon. II, 21'* Boeckh C. I. G. 523 (Lebas Att. 403).

ΜΕΤΑΓΙΤΝΙΩΝΟΣΘΕΑΙΣΒ . . .
ΤΟΥΤΗΣΠΑΝΤΕΛΕΙΑΣΠΟΠΑΝΟΝ . . . . . .
ΦΑΛΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΙΕΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΓΙΝΕΦΘΥΙΚΑΙΟΣΙΡΙΔ
ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΑΚΑΡΠΩΣΕΙΣΣΠΕΙΡΩΝΠΥΡ . .
ΚΑΙΚΡΙΘΑΣΣΠΕΝΔΩΝΜΕΛΙΚΡΑΤΟΝΖΙΔΗΜΗ
ΤΡΙΚΟΡΗΔΕΛΦΑΚΑΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣΗΙΤΡΥΓ .
ΤΟΝΔΙΟΝΥΣΩΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣΑΝ . . ΕΡ
ΠΥΑΝΕΨΙΩΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΙΖΠ .
ΠΑΝΟΝΧ . . . ΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝΚΑΙΚΑΘΗΜΕΝ . .
ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣΔΙΙΓΕΩΡΓΩΚΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
ΝΑΣΤΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΕΠΙΠΕΠΛΑΣΜΕΝΟΝ
ΠΑΝΚΑΡΠΙΑΝΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣΗΙΣΤΑΜΕΝΟΥΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝΚΑΘΗΜΕ . .
ΠΟΣΙΔΩΝΙΧΑΜΑΙΖΗΛΩΝΗΦΑΛΙΟΝΘ .
ΑΝΕΜΟΙΣΠΟΠΑΝΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝ
ΦΑΛΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣΚΙΤΤΩΣΕΙΣΔΙΟΝΥΣΟΥΘΙ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣΙΕΡΕΙΣΕΚΛΟΥΤΡΩΝ . .
. Λ . ΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΕΙΚΡΟΝΩΠΟΠΑΝΟΝ
ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΟΝΚΑΘΗΜΕΝΟΝΕΠΙ
. . ΣΕΙΣΒΟΥΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΑΝΥΠΕ . . .
ΤΩΣ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣΒΑΠΙΟΝΤΟΣΗ . .
ΚΛΕΙΚΑΙΘΕΙΩΑΛΕΚΤΟΡΑΣΒΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΟΣΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑΟΡΘΟΝΦΑΛΟ .
ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣ

Var. lect. 'Marmor lectu difficillimum egregie transscripsit Chandler, quum Chishulli apographum prorsus desperatum esset, ex quo haec sola annoto: Vs. 21 Cors. κιττος εις διονυσου Θυ, Chandl. ΔΙΟΝΥΣΟΥΣ, ego cum Cors. alterum Σ omisi || v. 23 primum Λ ex Cors. addidi || v. 24. 28 Μ in voce δωδεκόμφαλον habet etiam Cors.' Boeckh.

Μεταγιτνιῶνος θεαῖς Β . . . .|του τῆς παντελείας πόπανον [δωδεκόν]|φαλον χοινικιαῖον ιε' νηφάλιον. | Βοηδρομιῶνος γι' Νεφθύϊ καὶ Ὀσίριδ[ι] | ἀλεκτρυόνα· καρπώσεις, σπείρων πυρ[οὺς] | καὶ κριθάς, σπένδων μελίκρατον. ζι' Δήμη|τρι, Κόρῃ δέλφακα ἀνυπερθέτως. ηι' τρυγ[η]|τὸν Διονύσῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀν[υπ]ερ[θέτως.] | Πυανεψιῶνος Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ζ' π[ό]|πανον χ[οιν]ικιαῖον ὀρθόνφαλον καὶ καθήμεν[ον] | δωδεκόνφαλον. | Μαιμακτηριῶνος Διὶ Γεωργῷ κ' πόπανον | χοινικιαῖον ὀρθόνφαλον δωδεκόνφαλον, | ναστὸν χοινικιαῖον ἐπιπεπλασμένον, | πανκαρπίαν νηφάλιον. | Ποσιδεῶνος ἡ ἱσταμένου πόπανον | χοινικιαῖον δωδεκόνφαλον καθήμε[νον] | Ποσιδῶνι χαμαιζήλῳ, νηφάλιον. Θ[ι'] | ἀνέμοις πόπανον χοινικιαῖον ὀρθόν|φαλον δωδεκόνφαλον νηφάλιον. | Γαμηλιῶνος κιττώσεις Διονύσου θι'. |

Ἀνθεστηριῶνος ἱερεῖς ἐκ λουτρῶν ... | [Ἐ]λ[α]φηβολιῶνος ει΄ Κρόνῳ πόπανον | δωδεκόμφαλον καθήμενον ἐπι[πεπλασμένον?] | ... σεις, βοῦν χοινικιαῖον ἀνυπε[ρθέ]|τως. Μουνυχιῶνος β΄ ἀπιόντος Ἡ[ρα]|κλεῖ καὶ θείῳ ἀλέκτορας β΄, πόπανον | χοίνικος δωδεκόμφαλ[ον] ὀρθόνφαλο[ν] | ἀνυπερθέτως.

Iure Boeckhius hunc titulum imperatorum Romanorum aetatem vix superare iudicavit; nam et iota subscriptum ubique omittitur et ι pro ει scriptum est in vocibus Μεταγιτνιῶνος et Ποσιδῶνι, Ποσιδεῶνος, et in numerorum notis denarius numerus minoribus postponitur ει΄, ζι΄, ηι΄, θι΄.

Hadriani aetate titulum non esse recentiorem Boeckhius dubitans pronuntiavit, quia non certum esset, inde ab illo tempore annum a Boëdromione incepisse; at id revera ita se habere nunc docuit G. Hirschfeld Hermae VII p. 57.

CLASSIS SECVNDA.

DONARIA TRIBVVM ET COLLEGIORVM.

78 Basis lapidis Hymettii, inventa in theatro Bacchi. Edd. Pittakis Eph. nov. 211. Kumanudis Phil. IV p. 94 nr. 5 (cf. p. 473).

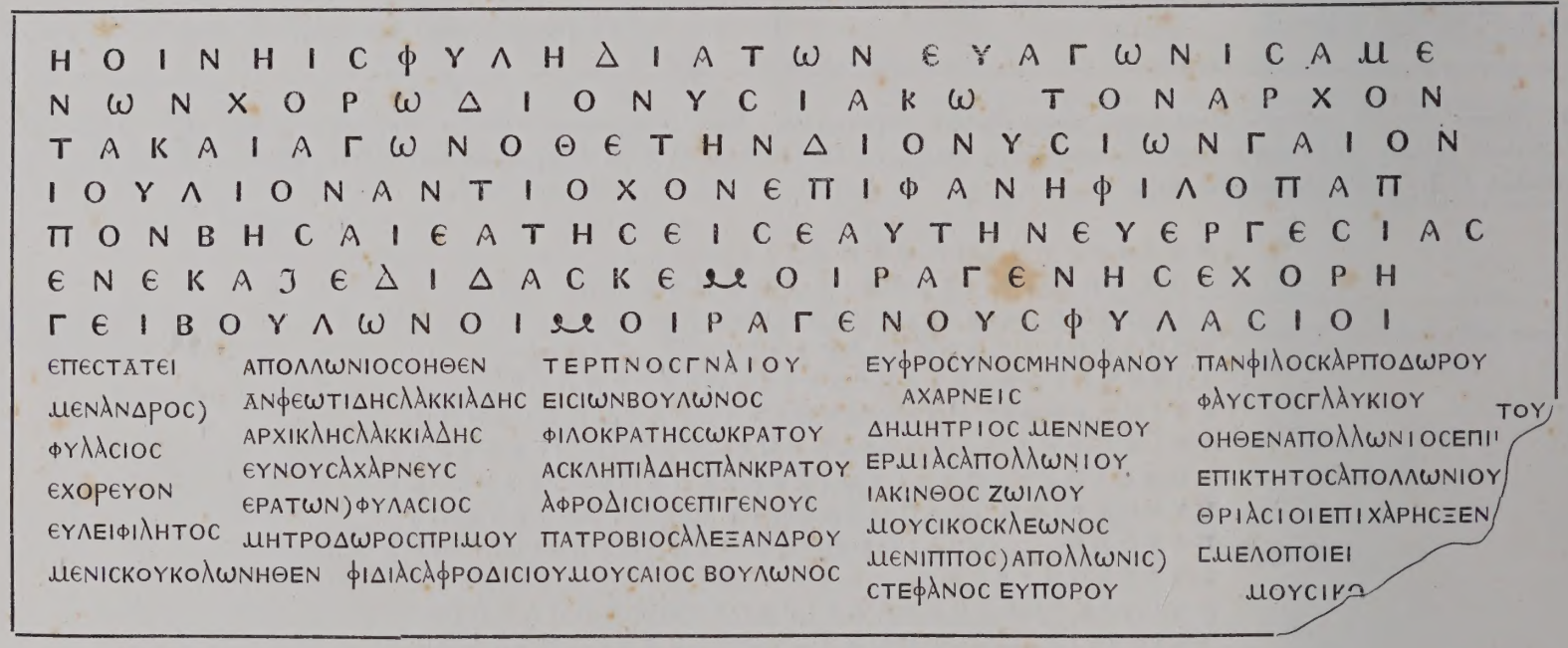

Var. lect. V. 1 ubi Pittakis vestigia erasarum litterarum ΕΥ habet, apud Kum. vacuum spatium est. || v. 7 Βούλων Kum., ΒΟΥΔΩΝ Pitt.

Ἡ Οἰνηὶς φυλὴ διὰ τῶν εὖ ἀγωνισαμέ|νων χορῷ Διονυσιακῷ τὸν ἄρχον|τα καὶ ἀγωνοθέτην Διονυσίων Γάϊον | Ἰούλιον Ἀντίοχον Ἐπιφανῆ Φιλόπαπ|πον Βηταιέα τῆς εἰς ἑαυτὴν εὐεργεσίας | ἕνεκα· ἐδίδασκε Μοιραγένης, ἐχορή|γει Βούλων, οἱ Μοιραγένους Φυλάσιοι.

Iam laterculus qui subicitur incommode dispositus est, sed ita videtur expediendus esse:

ἐπεστάτει	Μένανδρος) Φυλάσιος
[η]ὔλει	Φίλητος Μενίσκου Κολωνῆθεν
ἐχόρευον	Ἀπολλώνιος Ὀῆθεν
	Ἀνφεωτίδης Λακκιάδης
	Ἀρχικλῆς Λακκιάδης
	Εὔνους Ἀχαρνεύς
	Ἐράτων) Φυλάσιος
	Μητρόδωρος Πρίμου
	Φιδίας Ἀφροδιτίου
	Τέρπνος Γναίου
	Εἰσίων Βούλωνος
	Φιλοκράτης Σωκράτου
	Ἀσκληπιάδης Πανκράτου
	Πατρόβιος Ἀλεξάνδρου
	Μουσαῖος Βούλωνος
	Εὐφρόσυνος Μηνοφάνου
	Ἀχαρνεῖς
	Δημήτριος Μεννέου
	Ἑρμίας Ἀπολλωνίου
	[Ὑ]άκινθος Ζωΐλου
	Μουσικὸς Κλέωνος
	Μένιππος)
	Ἀπολλῶνις)
	Στέφανος Εὐπόρου
	Πάνφιλος Καρποδώρου
	Φαῦστος Γλαυκίου
	Ὀῆθεν
	Ἀπολλώνιος Ἐπι[κτή]του
	Ἐπίκτητος Ἀπολλωνίου
	Θριάσιοι
	Ἐπιχάρης Ξεν...
ἐμελοποίει	Μουσικό[ς].

hi videntur Phylasii esse

Titulum Neubauer Traiani aut Hadriani principatui tribuit eo usus argumento quod Archicles Lacciades in eo invenitur, qui in catalogo epheborum fere extrema parte principatus Traiani composito cosmeta est. Sed quum illic Archicles cosmeta Archiclis filius dicatur, per se etiam eius pater hic intellegi possit. Utique antiquior est titulus Hadrianide tribu instituta (quae res fere in annum 126 p. Chr. incidere videtur), nam Thriasios, quem pagum postea in illam tribum trans-

latum constat, hic habemus in Oeneide. Praeterea in catalogo ephebico est Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεὺς Pantaeno archonte, Traiano imperatore; hic autem habemus Faustum Glauciae f. Acharnensem, qui quum illius ephebi filius esse non possit (nam qui sub finem imperii Traiani ephebus fuit, non potuit adulta aetate filium habere ante annum 126 p. Chr.), eius patrem fuisse verisimile est, ita ut nepos Glaucia avi nomen gereret more solito. Minus certum temporis indicium praebere videntur Moeragenis et Bulonis, Moeragenis filiorum Phylasiorum nomina, quae tamen et ipsa comparent in titulis ephebicis illorum temporum.

Quare quum ex ipso titulo constet Hadriani annis prioribus eum recentiorem non esse, etiam paullo antiquiorem esse apparebit collato prytanum Erechtheidis catalogo, qui et ipse Philopappi archontis nomen prae se fert (v. indicem s. v. Φιλόπαππος). Quem re vera, ut Neubauer coniecit, eiusdem anni esse atque nostrum, multo certius quam ex Bulonis Moeragenis f. nomine, quod ille attulit, inde apparet, quod illic legimus *αὐλητὴς Φίλητος Μενίτκου Κολωνῆθεν*, hic vero [*η*]*ὔλει Φίλητος Μενίτκου Κολωνῆθεν*. Inter prytanes autem primo loco recensetur Theogenes Theogenis f. Cephisiensis, quem ephebum habemus Ti. Claudio Caesare imperante, archonte Metrodoro, quinto loco Patrophilum, qui ephebus est anno 61 p. Chr. Thrasyllo archonte, ubi plenius dicitur *Πατρόφιλος Ἀρείονος Κηφισιεύς*. Iam ubi multi sunt ex uno pago prytanes, ii qui et aetate et honoribus antecellunt primo loco nominari solent, ut in catalogo Aeantidis (supra nr. 3) qui plebiscito honorario Herodis Attici subiungitur, eius pater Claudius Atticus primum inter Marathonios locum tenet. Quare tum quum prytanes illi Erechtheidis in lapide recensebantur, Theogenes Cephisiensis iam aetate provectus fuisse videtur, ita ut 40—50 annis post ephebiam ille prytanum laterculus incisus esse videatur. Ac nescimus quidem Metrodori archontis annum (quem non recte a Dumontio definitum esse infra docebo), sed tamen quum eum in Claudii principatum incidere constet, fere inter annos 90—100 p. Chr. Theogenes prytanis fuisse videtur; eiusdemque aetatis hic quoque de quo nunc dicimus titulus est, quippe quem cum illo Erechtheidis catalogo eodem anno compositum supra demonstraverim. De Philopappo archonte cf. quae infra exponam in titulis honorariis regum (part. VIII class. 2).

---

79 Fragmentum marmoris Pentelici, supra et infra integrum, a dextra et a sinistra mutilum '*Im Vorhof der Burg*'. Exscripsit Koehler.

vac.
ϩ Ν Ε Ν Ε Ι Κ Α
Ο Ρ Η Γ Ε Φ Υ Λ Α Ι ⊿
Ϛ Α Ν Ε Ι Κ Ο Σ Ε Η Ν
Λ Ε Π Ρ Ω Τ Ο Ν Α Ε Θ
Ξ Ρ Ε Ν Ε Ι Κ Ι Δ Ε Ω
Ω Ν Υ Μ Ο Ι Ͱ Ε Ι Δ Ο ι
Ξ Λ Α Ο Δ Ι Κ Ε Υ Σ
vac.

Primus versus pedestri oratione compositus fuit continuitque nihil nisi [Πτολεμαΐς (?) *ἀνδρ*]*ῶν* (?) *ἐνείκα*, vel alius tribus nomen.

Reliqui sex versus tria disticha elegiaca continuerunt, quorum primum choregi, alterum archontis, tertium *χοροδιδασκάλου* nomen continebat; idem, nisi quod ordo alius est, habemus in Simonidis epigrammate choragico (fr. 147 Bergk.). Restitui possunt hi versus (praeter nomina) hunc in modum:

_ ⏑⏑ _ ⏑⏑ _ ⏑⏑ *ἐχορήγε*[*ε*], *φυλαῖς*
ἡνίκ' Ἀθηναίων δώδε]*κα νεῖκος ἔην.*
τῷ δ' ἄρα Κεκροπίης ἀρχὸς νέ]*με πρῶτον ἄεθ*[*λον*
_ ⏑⏑ _ ⏑⏑ _ *ἐκ*] *Βερενεικιδέων*
νίκησαν Πτολεμαίου (?) *ἐπ*]*ώνυμοι, ἤειδο*[*ν δὲ*
ὅσσ' ἐδίδασκε σοφῶς _ ⏑ *ὁ*] *Λαοδικεύς.*

Si recte supplevi v. 2 (ac certe, si hic tribuum numerus scriptus fuit, propter diaeresin versus pentametri non potuit alius esse atque δώδεκα) ad duodecim tribuum aetatem titulus referendus est.

---

80 In monumento choragico lapidis Pentelici, forma triangula. Duo reliqua latera inscriptionibus carent. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. *δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας* 1860 *ἀρ.* 76*α*.

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ε Ν Ε Ι Κ Α
Λ Ο Υ Κ Ι Ο Σ Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Σ Φ Λ Λ Μ Μ Λ Σ
Κ Υ Δ Λ Θ Η Ν Λ Ι Ε Υ Σ Η Ρ Χ Ε

Π Λ Ν Τ Ε Σ Χ Ο Ρ Λ Γ Ο Ι Π Λ Σ Τ Ε Φ Υ Λ Ε Τ Λ Σ Χ Ο Ρ Ο Σ
Λ Γ Λ Λ Μ Λ Δ Η Μ Ω Κ Ε Κ Ρ Ο Π Ο Σ Ε Σ Τ Λ Σ Λ Ν Τ Ο Μ Ε
Ε Κ Ο Υ Σ Ι Ο Ι Μ Ε Θ Ε Ν Τ Ε Σ Ε Ξ Λ Γ Ω Ν Ι Λ Σ
Ϩ Σ Μ Η Φ Ε Ρ Ο Ι Τ Ι Σ Λ Ι Σ Χ Ο Σ Λ Π Ο Κ Ι Σ Σ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Σ
/// ¯ Ω Δ Ε Κ Λ Σ Τ Ω Τ Ο Σ Σ Ο Ν Ε Υ Κ Λ Ε Ι Λ Σ Ν Ε Μ Ω
ϡ Λ Θ Ο Σ Σ Ο Ν Λ Υ Τ Ω Ξ Υ Ν Ο Σ Ω Ν Ο Φ Ε Ι Λ Ο Μ Λ Ι

I. e. Ὁ *δῆμος ἐνείκα*, | Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας | Κυδαθηναιεὺς *ἦρχε*.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορός
ἄγαλμα δήμῳ Κέκροπος ἐστάσαντό με
ἑκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,
ὡς μὴ φέροι τις αἶσχος ἀποκισσούμενος.
[ἐγ]ὼ δ' ἑκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,
καθ' ὅσσον αὐτῷ ξυνὸς ὢν ὀφείλομαι.

Et Λούκιος nominis forma et iota mutum constanter omissum alterius p. Chr. saeculi titulum esse indicant, cui rei etiam litterarum formae maxime conveniunt. L. Flavium Flammam archontem habes etiam infra (v. indicem), sed ne illius quidem tituli aetas accuratius definiri potest.

81 In tabula lapidis Pentelici in quattuor partes fracta, a. 0,50, l. 0,42, c. 0,05. Ab omnibus partibus lapis mutilus praeter sinistram, ubi margo servatus est, sed litterae evanuerunt. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 47.

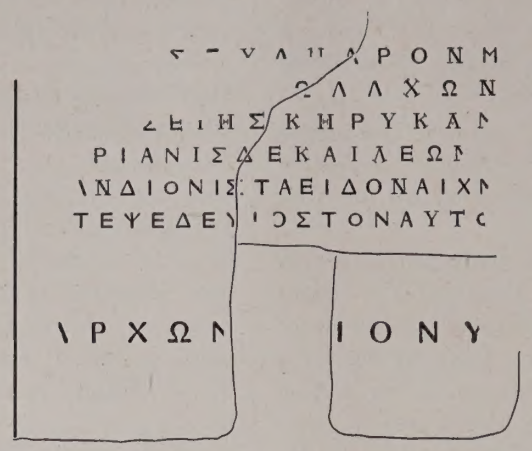

V. 1 ...ς [Εὔανδ]ρον M... In quibus ευανδρον certum est, ex litterarum reliquiis; sed utrum nomen proprium sit an appellativum, diiudicari nequit, cum ne id quidem sciamus, utrum versus an pedestrem orationem hoc loco habeamus. V. 2 [κλήρ]ῳ λαχών, v. 3 κήρυκα, v. 4. 5 [Ἀδ]ριανὶς δὲ καὶ Λεων[τὶς ...] | Πανδιονίς τ' ἄειδον Αἰ[α]ν[τίς τε] (sed potest etiam in ultimis litteris latere Αἰχμ[αῖος] vel simile nomen), v. 6 [ἔσ]τεψε δὲ υἱὸς τὸν αὐτο[ῦ πατέρα], v. 7 [ἀ]ρχων [ἐπ]ώνυ[μος].

82 Lapis trigonus, qui tripodem sustinuisse videtur, ab inferiore parte fractus, inventus in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 165. Pervanoglu Bullettino dell' Inst. 1862 p. 119. Kumanudis Phil. III p. 461. 2.

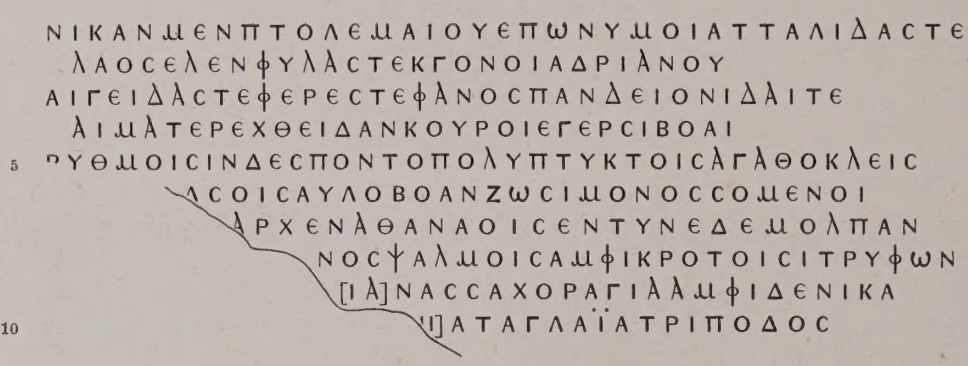

Var. lect. V. 6 init. Λ solus Kuman. || v. 9 primum Ἀ Pervanoglu habet, Rhusopulos omittit (lineam rectam ante hoc Α solus Kuman. exhibet) || v. 10 quae ante primum Α litterae vestigia sunt, Rhus. Kum. habent, Perv om. || ibid. primum Ι Perv. sine punctis. Cetera omnia (praeter duos errores apud Perv., quos ipse statim correxit v. 1. 4) ad litteram congruunt.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
λαὸς ἔλεν, φυλᾶς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ
Αἰγείδας τε φερεστέφανος, Πανδιονίδαι τε
αἷμά τ' Ἐρεχθειδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.
ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλε[ῦ]ς
.... οις αὐλοβόαν Ζώτιμον ὀσσόμενοι.
.... ἆρχεν Ἀθαναίοις, ἔντυνε δὲ μολπὰν
[χρησάμε]νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
_ ᴗᴗ _ ᴗ ἄνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ νίκα
_ ᴗᴗ _ ᴗᴗ _ τ' ἀγλαΐα τρίποδος.

83 In fragmento tabulae marmoris Pentelici ab omnibus lateribus mutilo, inventa orientem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 348. Eph. 1021 (Lebas Att. 493). Exscripsit Koehler.

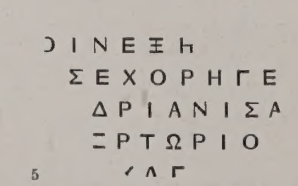

Agnoscuntur haec: V. 2 ...ς ἐχορήγε[ι], v. 3 [Ἀ]δριανὶς ἀ[νδρῶν ἐνίκα, v. 4 [Σ]εβτώριος. Hadrianidis tribus nomen titulum anno 126 p. Chr. recentiorem esse indicat.

84 In Propylaeis exscripsit Velsen.

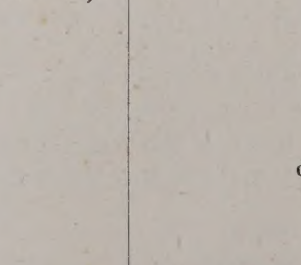

duarum versuum, ut videtur, vacuum spatium

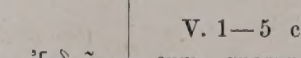

V. 1—5 carmen fuisse videtur, sed neque heroicum neque elegiacum, quorum utrique vox ηὔλεεν apta non est. Restitui nihil potest. V. 2 fuit [Κε]κροπίη, v. 3 ηὔλεεν, v. 4 [κρατ]εφόφρονος? Deinde vacuo spatio intermisso sequebatur v. 6 [ὃ δεῖνα ἐχ]ορήγε[ι].

85 Marmor Eleusinium inaedificatum Eleusine in parva ecclesia S. Zachariae (Lenormant). Edd. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 122 et hinc Corsin. F. A. T. III P. II p. 125. Boeckh C. I. G. 484. Lebas Attique 73. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 37 n. 12.

ΟΙΠΑΝΕΛΛΗΝΕΣ
ΑΡΙΣΤΑ[Ν]
. . . . . .
ΚΑΡΠΟΥΑΠΑΡΧΗΣ

Var. lect. V. 2 Ν addidit Lebas. Idem inter hunc et ultimum versum neque scriptum fuisse quidquam neque vacuum spatium indicat. Lenormanti exemplum cum Lebasiano consentit, sed v. 1 litteras ΗΝΕΣ omittit.

'Titulus Hadriano non antiquior, quo Imp. Panhellenia Athenis instituta et Panhellenum concilium' Boeckh. At Panhellenes iam antea fuerunt (cf. nr. 18), neque in tanta templi Eleusinii celebritate negari licet, fieri etiam potuisse ut illi Panhellenes Argivi ibi aliquid dedicarent. Non igitur certa est Boeckhii temporis definitio, quamvis verisimilis sit. Recte Boeckhius monuit, neque de Carpo, neque de Eucarpo aut Polycarpo archonte cum Corsino cogitandum, sed *καρποῦ ἀπαρχῆς* legendum esse. Cereri dedicatae hoc titulo frugum primitiae sunt. *Ἄριστα* quo spectet incertum; fortasse hae potius nominis proprii reliquiae sunt.

86 Eleusine. *'Cette inscription se lit sur un grand autel monumental décoré des deux flambeaux croisés de Cérès et de Proserpine, qui subsiste encore à sa place antique sur l'esplanade qui précédait les Grands Propylées, à quelque distance en avant et à droite de ce monument'* Lenormant. Satis neglegenter ediderunt Spon. Itin. T. III P. II p. 122 et Chandler Inscr. II nr. 122. Boeckhius commemorat C. I. G. in adn. ad nr. 484. Primus accurate edidit in tabula lithographica F. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis nr. 16 p. 42 sqq.

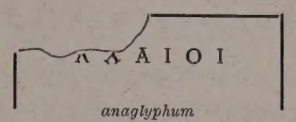

anaglyphum
duas faces repraesentans

[Ἀχ]*αιοί* recte legit Lenormant, neque minus recte litteras Romanam aetatem indicare dicit. Mihi alterius p. Chr. saeculi potissimum esse videntur litterarum formae. Dedicata est ara a concilio Achaeorum quod Argos conveniebat (cf. quae exposui ad nr. 18).

CLASSIS TERTIA.

DONARIA PROPTER MAGISTRATVS ET SACERDOTIA SVSCEPTA DEDICATA.

87 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum a. 1841 prope turrim Andronici. Edd. Pittakis Eph. 568. Lebas Attique 257.

ΑΛΛΗΝΕΥΣΛΑΧΩΝΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΔΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ὁ δεῖνα Π]αλληνεὺς λαχῶν γραμματεὺς [. . . . εἰς τὸν ἐπὶ Ἀπολήξι]δος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν ἀνέθηκεν. Supplevit Neubauer, curae epigraphicae p. 9. De Apolexidis archontis anno (paucis annis post initium aerae Christianae) cf. adn. ad n. 106. Ceterum voce quae est *λαχών* mihi videtur demonstrari, etiam illo tempore morem magistratus sorte eligendi Athenis mansisse, qua de re nonnulli homines docti dubitaverunt (cf. Ahrens, de statu Athenarum pol. et litt. p. 40 et quae contra eum disputavit Sauppe de creatione archontum p. 28). Fortasse eodem spectat nr. 81 [κλήρ]ῳ λαχών.

88 Lapis Pentelicus, inventus in theatro Bacchi, unde translatus est in arcem. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 169.

ΑΡΧ | ΩΝ
ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Ἄρχων | Πολύκλειτος Ἀλεξάνδρου Φλυεὺς | ἀνέθηκεν.

Titulum Augusti aetate aut paullo post compositum esse ex litterarum formis coniecerim. Accuratius definiri nequit, quia hic archon ceteroquin ignotus est. Nam ex illis duabus coniecturis quas R. Neubauer proposuit comm. epigr. p. 163, in catalogo pylororum arcis (part. IX class. 4), ubi Rossius Ποδυκίπου legit, huius ipsius Polycliti nomen restituendum et ad eundem referendum esse quod in plebisciti alicuius praescriptis legitur ἐπὶ Ἰάσονος τοῦ μετὰ Πολύκλειτον ἄρχοντος, neutra ferri potest: nam hoc plebiscitum ea aetate, qua et Neubauer et ego donarium cum hoc titulo a Polyclito archonte dedicatum statuimus, aliquanto antiquius est; et in illo pylororum catalogo ex Koehleri apographo apparet, archontis nomen non Πολύκλειτος, sed Πολύκριτος esse.

89 Athenis 'prope ecclesiam Sotirae Lycodemon in regione veteris Lycei' Fauvel. 'Ad S. Nicodemi' Velsen; uterque sine dubio eundem locum significat. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 103. Ex eo et schedis Akerbladii ed. Boeckh C. I. G. 466 (inde exscripsit Pittakis l'ancienne Athènes p. 199). Pittakis Eph. 1590. Exscripsit Velsen.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
[Κ]ΡΩΠΙΔΗΣΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΤΟΥΣΥΝΔΡΟΜΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

Var. lect. V. 2 primum Κ Velsenus non invenit in lapide, cum ceteri habeant. || v. 4 ΗΜΕΡΑΤΙΔΟΥ Pouqueville (Boeckh), ΙΜΙΡΑΤΙΔΟΥ Akerblad. Quintum versum Pittakis in Ephemeride et Velsen habent, ceteri omittunt.

Διονύσιος Διονυσοδώρου | Κρωπίδης, ἐπιμελητὴς | Λυκείου, Ἀπόλλωνι· | γυμνασιαρχοῦντος Καλλικρατίδου | τοῦ Συνδρόμου Στειριέως. Syndromus Callicratidae filius Stiriensis, item gymnasiarchus, est in titulis nr. 109. 110. Fortasse ille huius pater fuit. Nescio an etiam Callicratidas Syndromi f. Tricorysius, qui primo p. Chr. saeculo in nonnullis titulis commemoratur (cf. indicem) ad hanc ipsam familiam pertinuerit. Certe imperatorum aetate nonnunquam usu venisse videtur, ut aliquis nescio qua de causa sine adoptione ex eo pago in quo natus erat in alium transiret (v. indicem *Τελέσφορος Σωτηρίδα* et *Φιλοίτιος Γάμου*).

---

90 Fragmentum lapidis Pentelici inventum *εἰς τὸν δρόμον τῶν τριπόδων.* Edd. Pittakis Eph. 141. Lebas Att. 258.

ΘΕΟΦΙΛΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΛΑΙΕΥΣΕΠΙΜΙΕ[ΛΗ]ΤΗ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙC

Var. lect. Quas uncis inclusi litteras, eas Pittakis omittit.

Θεόφιλος Διοδώρου | Ἀλαιεὺς ἐπιμε[λη]τὴ[ς] | γενόμενος πρυτανείο[υ]. Circa initium aetatis imperatorum titulum dedicatum esse litterarum formae indicare videntur.

---

91 Tabula lapidis Pentelici, inventa ad septentrionalem Propylaeorum partem. Edd. Pittakis Eph. 463. Lebas Att. 114. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

I. e. *Πολέμαρχος.* — | [Π]*ολύβιος Φαύστου* | [Φλυε]*ύς, πολεμαρχήσας τὸν ἐπὶ* | ....*λάου ἄρχοντος ἐνιαυ|τόν, Ἀπόλλωνι Ὑποακραίῳ* | [*ἀνέθ*]*ηκεν.*

Polybius Fausti f. Phlyensis inter ephebos recensetur, quo anno Domitianus imperator Athenis archon fuit; quare titulum nostrum ad Traiani aut Hadriani aetatem referendum esse certum est.

---

92 Fragmentum tabulae marmoreae, repertum ad Erechtheum, nunc in museo regio Berolinensi. Ed. Boetticher Philol. XXI p. 46 in tabula.

in corona oleaginea:

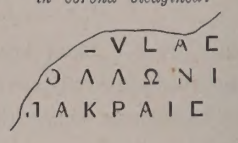

I. e. [*Ὁ δεῖνα πρεσβ*]*εύσας* (aut *ἱερατεύσας* aut simile aliquid) | [*Ἀπ*]*όλλωνι* | [*ὑ*]*π' ἄκραις.* Qui hic *Ἀπόλλων ὑπ' ἄκραις* dicitur, sine dubio idem est atque *Ἀπόλλων Ὑποακραῖος* in titulo qui antecedit.

---

93 Parva basis quadrata marmoris Pentelici (a. circiter 0,15) in monasterio *Παναγία κλειομένη* (sive *Παναγία τῆς Χαστιᾶς*) in monte Parnethe. Ed. Ross Dem. nr. 29 (inde Lebas Attique 106). Alterum accuratius exemplum habet Lebas 540. — Exscripsit Velsen. Cf. quae de titulo exposuit Neubauer Comment. epigr. p. 91 sqq.

ΠΙΑΡΧΟΝΤΟCCΕΞ
Ↄ]ΥΚΟCΜΗΤΕΥΟΝ
Ε]ΡΕΝΝΙΟΥΚΟΡΝΗΛ
ↃΥΑΞΗΝΙΕΩC
ΑΒΙΟCΠΡΟΚΛΟC
ΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC
ↃΝΑΝΘΕCΤΗΡΙΩΝ
ΝΛ]ΑΜΠΑ[Δ].ΑΝΕΘ
[Π]ΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝ
Α[Β]Α[Κ]ΑΝΤΟΥ

Var. lect. Quas uncis inclusi litteras Velsenus aut non invenit aut non integras. V. 8 in vocabulo ΛΑΜΠΑΔ littera Π apud Velsenum est ⊓, apud Rossium Ι || v. 10 Κ solus Lebas habet (altero loco).

[*Ἐ*]*πὶ ἄρχοντος Σέ*[*ξ*]|[*τ*]*ου, κοσμητεύον*|[*τος*] *Ἐρεννίου Κορνηλ*|[*ί*]*ου Ἀζη*|*νιέως, [Φ*|*λ*]*άβιος Πρόκλος,* | [*γυ*]*μνασιαρχήσας* | [*τ*]*ὸν Ἀνθεστηριῶν*[*α,* | *τὴ*]*ν λαμπάδ*[*α*] *ἀνέθ*[*η*|*κεν,*] *παιδοτριβοῦν*|[*τος*] *Ἀβασκάντου.*

Abascanti paedotribae nomen iam in exemplo Rossiano agnoverat Neubauer p. 92. Idem ex catalogo ephebico eiusdem anni demonstravit incidere hunc titulum in eam aetatem, qua M. Aurelius et L. Verus una imperatores fuerunt. Atque quum ei in illo titulo ephebico *Ἀρμενιακοὶ Παρθικοὶ μέγιστοι* audiant, ille titulus scriptus est inter anni 166 partem posteriorem, qua Marcus Parthici Maximi cognomen accepit (Eckhel D. N. VII p. 72), et mensem Ianuarium anni 169, quo Verus mortuus est (Eckhel VII p. 94); quare annus Sexti archontis aut 166/7 aut 167/8 est; neque enim verisimile est, iam medio anno Attico (168/9), mense Ianuario 169, catalogum ephebicum eius anni incisum esse.

---

94 In metroo Piraeei inventa protoma marmorea, quam Papasliotis a se ipso quidem visam non esse refert, sed eorum iudicio, qui viderint, eam Antoninorum temporis esse. In ea protoma titulus est, exscriptus ab A. Postolacca, ed. a G. Papasliote in Gerhardi Arch. Anz. 1856 p. 243*.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟCΦΙΛΙCΤΙΔΟΥΜΕΛΙ
ΤΙΝΗΠΡΙΜΟΥΕΚΠΕΑΝΙΕΩΝ
ΙΕΡΑΤΕΥCΑCΑΑΝΕΘΗΚΕΕΠΙΙΕΡΕΩC
ΦΙΛΗΜΟΝΟCΤΟΥΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥC
ΦΛΥΕΩC

Post v. 2 ΠΕΑΝΙΕΩΝ signo *) posito Papasliotis infra adscripsit „*Das erste* Ν *ist oberhalb der Zeile im Stein nachgetragen*“. Quod utrum ad prius Ν vocis Πεανιέων an ad primum totius versus (in ΤΙΝΗ) pertineat, non liquet.

Ἐπὶ ἄρχοντος Φιλιστίδου Μελι|τίνη Πρίμου ἐκ Πεανιέων | ἱερατεύσασα ἀνέθηκε ἐπὶ ἱερέως | Φιλήμονος τοῦ Πραξιτέλους | Φλυέως. Sub finem alterius aut initio tertii p. Chr. saeculi titulus compositus est; nam si Philistidem Piraeensem archontem natu maiorem intellexerimus, quem ex catalogo ephebico duodetrigesimo Abascanti paedotribae anno magistratu functum esse intelligimus, annorum 161/2 et 169/70 terminis origo huius tituli includitur; sin autem ad alterum illum Philistidem Philistidis f. Piraeensem, quem illius filium fuisse iure coniecit Neubauer comm. epigr. p. 58, usque ad primos insequentis saeculi annos descendendum erit. Atqui undevigesimo Abascanti paedotribae anno, novem annis ante Philistidae natu maioris magistratum, Πραξιτέλης Φιλήμονος Φλυεύς ephebus recensetur. Quem si sacerdotis quem hic habemus filium fuisse statuerimus, ad Philistidae maioris ἀρχήν donarii dedicatio referenda erit; sed hoc minime certum est.

---

95 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum ad Dipylum. Exscripsit O. Lueders. Corona circumdatus fuit titulus, cuius supra v. 1 exstant reliquiae.

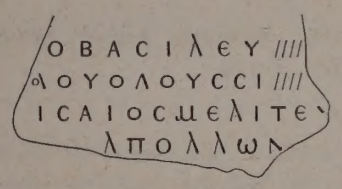

I. e. Ὁ *βασιλεὺς* Λο(*ύκιος*) Οὐολούσσι[ος] | Ἰσαῖος Μελιτεύ[ς] | Ἀπόλλωνι. Vocem quae est *βατιλεύς* de archonte Attico intelligendam esse non est quod moneam.

---

96 In basi; ex tribus reliquis lateribus lapidis duo habent titulos antiquiores, alterum honorarium hominis Romani (Ὁ *δῆμος Λεύκιον ... ιναι ... Λευκίου υἱόν* v. infra part. VIII class. 3), alterum vetustiorem etiam hominis Graeci Philemonis Timothei filii. Ed. Pittakis Eph. 3746. Denuo descripsit Koehler.

Ε
ΠΟΣΝ
ΠΑΙΑΝΕΙΕΥΣ
ΟΤΟΝΗΤΟΙ

Var. lect. V. 1 Ε supra Ν habet Pittakis, om. Koehler.

I. e. ....*πος ν(εώτερος)* | [*καὶ ὁ δεῖνα*] Παιανειεὺς | .... [*χειρ*]*οτονητοί*. Vocabuli Παιανειεύς scriptura satis recentem aetatem (vix ante medium saeculum p. Chr. secundum) indicare videtur; cf. adn. ad nr. 100.

---

97 Magna basis marmorea. ‘*È dessa ornata di quattro maschere e di una bella ghirlanda di fiori e frutti che vi gira intorno*’. Inventus lapis in meridionali parte theatri Bacchici. Ed. Schoene Bullettino dell’ Instituto 1868 p. 69.

ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΚΑΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΥΑΥΡΙΔΑΙΠΟΜΠΟΣΤΟΛΗΣΑΝΤΕΣ
ΚΑΙΑΡΧΟΝΤΕΣΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΟΥΓΕΝΟΥΣ
ΤΟΥΒΑΚΧΙΑΔΩΝΑΝΕΘΗΚΑΝ

Πιστοκράτης *καὶ* Ἀπολλόδωρος | Σατύρου Αὐρίδαι *πομποστολήσαντες* | *καὶ ἄρχοντες γενόμενοι τοῦ γένους* | *τοῦ* Βακχιαδῶν *ἀνέθηκαν*.

---

98 In fragmento basis lapidis Hymettii, a. 0,22, l. 0,68, cr. 0,55: *ἔκειτο πρὸ τῆς Θύρας τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως οἰκίας τοῦ πρώην συμβολαιογράφου* Κοσμᾶ Κοκκίδου. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. *ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας* 1860 *ἀρ.* 26.

ΠΙ

ΙΥΡΙΔΗΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟ ///
ΤΥΓΟΝΚΑΙΤΑΜΕΤΡΑΑΝΕ

I. e. [*ὁ δεῖνα* Εὐπ]*υρίδης, ἀγορανόμο*[*ς γενόμενος* | *τὸν*] *ζυγὸν καὶ τὰ μέτρα ἀνέ*[*θηκεν*]. Cf. titulum Gythii repertum Eph. nov. 416 [Σε]*βαστοῖς καὶ τῇ πόλει* Κάρπος [*ἀ*]*γορανομῶν ἀνέθηκε τὰ μέτρα*. Atque in illius quidem lapidis superficie quinque excavationes sunt, quae *μέτρα* illa repraesentant; quibus vocabula mensurarum circumscripta sunt, ex quibus tria legi possunt *χοῦς, κοτύλη, ἡμίεκτον*. Simile aliquid fortasse aliquando etiam in hoc lapide fuit.

---

99 In marmore Pentelico postea in alium usum revocato et in fronte ornamentis architectonicis elaborato, a. 0,13, l. 0,54, cr. 0,16. Exstat in stoa Hadriani. Descripsit Koehler.

ΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥ⁻
⁻ΙΩΙΚΑΙΥΓΕ ^ ^Η

I. e. [Ὁ *δεῖνα* .... *χειροτονηθεὶς* (?) *εἰς τὸν ἐπὶ* ....]*δου ἄρχοντος ἐνιαυτ*[*ὸν* .| ... Ἀσκλη]*πιῷ καὶ* Ὑγε[*ίᾳ ἀ*]*ν*[*ε*]*θη*[*κεν*].

---

100 ‘Athenis in gymnasio’. Vas olearium cum oleae fronde insculptum. Ex schedis Metelli Gutenstenianis ediderat Gruter. p. CCCXVII. 2 (Vandal. Diss. p. 590. Corsin. F. A. T. IV p. 142 sq.). Rectius Maffeius Mus. Veron. p. XLIX. 7 et ex eo Boeckh C. I. G. 254, quem sequimur (inde etiam Lebas Attique 537).

ΕΠΙΘΕΩΝΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΟΥΔΙΟΝ
ΥΣΙΟΥΜΑΡΚΟΣ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΓΥΜΝΑ
ΣΕΙΑΡ
ΧΗΣ
ΑΣ

I. e. Ἐπὶ *Θέωνος ἄρχοντος, κοσμητοῦ Διονυσίου,* Μᾶρκος Ἀναφλύστιος *γυμνασειαρχήτας*. Aetas incerta; sed *ει* pro *correpto ι* in voce *γυμνασειαρχήσας* scriptum indicare videtur medio saeculo p. Chr. altero titulum antiquiorem non esse.

---

101 Apud Gigantes; exscripsit Koehler.

ΛΟΥ
ΕΥΣ ΝΟΜΕΙ
ΑΝΕ..ΚΕ
vac.

I. e. .... Χολ[*αργεὺς* (vel Χολλείδης) *ἱερ*]*εὺς* [*γε*]*νόμε*[*νος*] | *ἀνέ*[*θη*]*κε*.

---

102 Ara lapidis Pentelici a dextra parte mutila, ab reliquis integra, inventa in meridionali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 3675.

ΩΡΙΩΝΗΡΑΚΛΕΩΤΙ
ΚΟΡΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟ
ΚΛΗΠΙΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

I. e. [Δ]*ωρίων* Ἡρακλεώτ[*ης* | *χά*]*κορος γενόμενο*[*ς* | Ἀσ]*κληπι*[*ῷ*] *καὶ* Ὑγείᾳ.

103 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 938. Lebas Attique 60.

ΙΑΝΟΥΛΟΥΣ
ΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ
ΩΝΑΑΝΕΘΗΚ

Var. lect. V. 1 init. ΙΩΝ Lebas, extr. Σ/ id. || v. 2 init. \ΣΙ Lebas, in fine Σ om. Lebas.

[Ὁ δεῖνα ....]ιανοῦ Λουσ[ιεὺς | γυμν]ασιαρχήσας [τὸν | .....]ῶνα ἀνέθηκ[εν].

CLASSIS QVARTA.

DONARIA PROPTER CERTAMINVM VICTORIAS DEDICATA.

104 Fragmentum marmoris Hymettii ab omnibus partibus mutilum, a. 0,10, l. 0,09, cr. 0,08. Inventum Athenis incerto loco. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρ. 1860 ἀρ. 14.

—ΙυΣΙC
ΝΟΥΣΙΟΥ//
ΣΑΣ ΘΗΣ
ΩΔΟΥΛΡΧ
ΩΙΕΡΜΗΓ
ΟΣΦΙΛΙC
ᑦFΑΡΡΙΟ\
—ↄ ⸢

61/0 a. Chr.

I. e. [Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ...]ιος, [γ]ό[νῳ δὲ τοῦ δεῖνος Ἁγ]νουσίου .., νική]σας Θήσ[εια ἐν τῷ ἐπὶ Ἡρ]ώδου ἄρχ[οντος ἐνιαυτ]ῷ Ἑρμῇ· π[αιδοτριβοῦντ]ος Φιλίο[υ τοῦ Διοκλέους Φ]ρεαρρίου, [ὑποπαιδοτριβοῦν]τος [τοῦ δεῖνος]. Supplementa v. 3—8 Kumanudis sunt, excepto initio v. 3, ubi is ἀγωνοθετήσας, Neubauer rectius νικήσας. V. 1—2 ab illorum neutro tentatos ego supplevi, neque de formula γόνῳ δέ dubitare licet, quia aliter *genetivus* demotici [Ἁγ]νουσίου nullo modo explicari potest.

De tituli aetate vide Neubaueri curas epigraphicas p. 4 et quae adnotavi ad nr. 105. Ceterum hos duos titulos, quamvis aliquot annis ante Augusti aetatem incisos, in hoc volumen recepi, ne ab aliis compluribus, quibuscum ratione et argumento coniunctissimi sunt, divellerentur, inprimis a nr. 106.

105 In basi marmoris Pentelici a. 0,11, l. 0,35, cr. 0,24. In superficie insculpta est littera Τ. 'Athenis pone sanctuarium sacelli vicini templo Augusti' Pouqueville. 'Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν' Pittakis. Nunc est in stoa Hadriani. Edd. Pouqueville Itin. T. IV p. 102 n. 8. Boeckh C. I. G. 255 (Lebas Att. 538). Pittakis Eph. 1384. Exscripsit Koehler.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠυΛ⟨ΜΝΗΤΟΙ///υ
ΕΥΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΕΝΤΩL
ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥ⅂
ΕΡΜΗΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΦΙΛΙΟ
ΤΟΥΔΙΟΚΛΕΟΥΣΦΡΕΑΡΡΙΟΥΥΠΟ⸢
ↄΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΤΟΥ—
///ΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣ

Var. lect. Pittakis l'ancienne Athènes p. 466 hunc titulum exhibet:
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΦΛΥΕΥΣΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΗΣΑΣΕΝΤΩΙΕΠΙΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙΕΡΜΟΥΤΩΙΓΥΜΝΑΣΙΩΙ...
. . . .

Qui quamvis ab illo discrepet, tamen quin eiusdem lapidis apographum, summa id quidem neglegentia confectum, sit, non dubito. Eundem esse iudicavit iam Neubauer curae epigr. p. 3, sed is ex Pittakis exemplo Ποσειδωνίου Φλυεύς recepit.

Διονύσιος Πολυμνήστο[υ Ἀ]θ[μον]|εύς, γυμνασιαρχήσας ἐν τῷ [ἐπὶ] | Ἀριστοξένου ἄρχοντος ἐνιαυτ[ῷ], |Ἑρμῇ· παιδοτριβοῦντος Φιλίο[υ] | τοῦ Διοκλέους Φρεαρρίου, ὑπο[παι]|δοτριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ ...|ου Μελιτέως. Πολύμνητος utrum pro Πολύμνηστος mero lapicidae errore scriptum sit, an Dionysii pater re vera illa forma nominis usus sit, incertum est. De tituli aetate praeclare exposuit R. Neubauer curae epigraphicae p. 4 sqq., qui collato titulo nr. 104 Aristoxenum archontem non multis annis interiectis distare ab Herode archonte anni 61/0 a. Chr. (Diod. Sic. I, 4) demonstravit; quod autem ipsi anno 55 a. Chr. eum adscribendum putat, deceptus est exemplari non satis accurate expresso catalogi alicuius (vide part. IX class. 1), quod exhibet Pittakis Eph. 578. Nam qui ibi sexto post Herodem anno recensetur archon, ex eius nomine non ΑΡΙΣΤΟΞ (quod Pittakis habet), sed ΑΡΙΣΤΟ\ litterae superesse Koehleri apographum testatur. Sed hac re summa disputationis Neubauerianae non infringitur. Ceterum hunc titulum hic potissimum collocavi propter nr. 104 et 106, quum per se potius ad eam quae antecedit classem referendus fuerit.

106 In basi marmoris Pentelici inventa ‘*παρὰ τὸν ἅγιον Δημήτριον Κατηφόρη*’; nunc est in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudes Philist. II. p. 187. Cum lapide contulit Koehler.

ΑΝΤΙΟΧΟΣΦΑΙΔΡΙΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΕΠΙΤΑΦΙΑΛΑΜΠΑΔΑΝΕΙ
ΚΗΣΑΣΕΝΤΩΙΕΠΙΑΠΟΛΗ
ΞΙΔΟΣΕΞΟΙΟΥΕΝΙΑΥ
ΤΩΙΕΡΜΗΙΠΑΙΔΟΤΡΙ Ε
ΒΟΥΝΤΟΣΦΙΛΙΟΥΤΟΥ)Η
ΦΡΕΑΡΡΙΟΥΚΑΙΑΠΟΛΛΩ
ΙΙΔΟΥΦΡΕΑΡΡ ΥΥΠΟΠΑ////
ΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΗΜΗ
ΟΥΤΟΥΛΕΥΚΙΟΥΑΛΑΙΕ

Ἀντίοχος Φαιδρίου Φλυεὺς
Ἐπιτάφια λαμπάδα νει-
κήσας ἐν τῷ ἐπὶ Ἀπολή-
ξιδος ἐξ Οἴου ἐνιαυ-
τῷ Ἑρμῇ, παιδοτρι-
βοῦντος Φιλίου τοῦ) νε[ωτέρου]
Φρεαρρίου καὶ Ἀπολλω-
[νί]δου Φρεαρρ[ίο]υ, ὑποπα[ι]-
δοτριβοῦντος Δημη[τρί]-
ου τοῦ Λευκίου Ἀλαιέ[ως].

De tituli aetate disputavit R. Neubauer cur. epigr. p. 9 diligenter et sagaciter ut solet. Is Philium Philii f. Phrearrium iuniorem qui in hoc titulo est filium esse vult Philii Dioclis filii Phrearrii, quem eodem munere fungentem videmus archontibus Herode et Aristoxeno nr. 104 et 105. At tenendum est, *νεώτερος* et *πρεσβύτερος* non usurpari nisi ita, ut duo homines distinguantur, quorum nomina praeterea distingui non possint: Veluti si ratio parentelae inter Philium utrumque ea esset, quam Neubauer statuit, aut patris nomen aut *νεώτερος* omittendum fuit: licebat distingui aut *Φίλιον Διοκλέους* et *Φίλιον Φιλίου*, aut *Φίλιον πρεσβύτερον* et *Φίλιον νεώτερον*. Sic in titulis Rhoemetalcae archontis (cf. adn. ad nr. 114) recte dicitur *Ῥοιμητάλκας νεώτερος*; non minus recte dici poterat *Ῥοιμητάλκας Κότυος*, sed non licebat *Ῥοιμητάλκας Κότυος νεώτερος* (praeterea cf. indicem v. *Φιλιστίδης Πειραιεύς*). Quare *Φίλιος*) (i. e. *Φιλίου*) *νεώτερος Φρεάρριος* ita demum recte dicitur, si duo homines eadem aetate viventes distinguendi sunt, quorum uterque *Φίλιος Φιλίου Φρεάρριος* audit. Non filium igitur, sed nepotem potius illius Philii Dioclis f. Phrearrhii hic habemus; qua de causa Apolexis archon aliquanto recentior est quam Neubauerus vult, videturque non multis annis ab initio aerae Christianae abesse.

107. 108 Duo tituli in eadem parte tabulae lapidis Hymettii, inventae ‘*εἰς τὰ ἀνοιγόμενα Θεμέλια οἰκίας τινὸς παρὰ τῇ Ἀχαρνικῇ πύλῃ*’. Edidit Pittakis Eph. 2031. 2032 (Lebas Attique 610). Lineae duae, quae titulos inter se separant, in ipso lapide sunt.

(107)

ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣΤΗΝΛΑΜ
ΠΑΔΑΤΩΝΠΑΡΕΥΤΑ
ΚΤΩΝΘΗΣΕΙΑΝΙΞ
ΚΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΛΕΩΝΙΔΟΥΜΕ
ΛΙΤΕΩΣ

(108)

ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΤΩ
ΝΟΣΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΤΗΝΛΑΜΠΑΔΑ
ΤΩΝΑΝΔΡΩΝΕ
ΠΙΤΑΦΙΑΝΙΚΗ
ΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΤΟΔΕΥΤΕ
ΡΟΝΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΜΕΛΙΤΕΩΣ

Litteras apicibus ornatas esse Pittakisius testatur.

107. *Ἐράτων Ἐράτωνος | Αἰξωνεὺς τὴν λαμ|πάδα τῶν παρευτά|κτων Θήσεια νε[ι]|κήσας ἀνέθηκεν, | γυμνασιαρχοῦν|τος τὸ δεύτερον | Λεωνίδου Με|λιτέως.*

108. *Ἐράτων Ἐράτω|νος Αἰξωνεὺς | τὴν λαμπάδα | τῶν ἀνδρῶν Ἐ|πιτάφια νικήσας ἀνέθηκεν, | γυμνασιαρχοῦν|τος τὸ δεύτε|ρον Λεωνίδου | Με|λιτέως.*

Leonides Melitensis est in catalogo gentis Amynandridarum (part. IX class. 4) Areo Dorionis f. Paeaniensi archonte composito. Quem Areum initio principatus Augusti in munere fuisse docet titulus nr. 63. Et ei tempori litterarum formae conveniunt; qua re argumentum ex Leonidis Melitensis nomine repetitum, per se satis debile (nam etiam postea complures Melitenses id nomen gesserunt, v. indicem) confirmatur.

109. 110 Tabula marmoris Pentelici inventa anno 1839 in horto regio. Ed. Pittakis Eph. 262. Accuratius apographum habui ex L. Rossii schedis; quo etiam ante me usus erat C. Keilius, qui titulum edidit in commentatione, qua collegii magistrorum Portensium nomine F. A. Nobbio gratulatus est. Numburgi 1854 p. 7.

(109)

[Τ]//////
ΑΝΙΚΗ
ΟΛΛΩΝΙ
ΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΥΝΔΡΟΜΟΥ
ΑΛΛΙΚΡΑΤΙ
ΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

(110)

ΛΙΣΙΟΣΙ.ΗΛΙ
ΔΑΤΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΕΠΙΤΑΦΙΑ[Ν////]
///Α///ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΣΥΝΔΡΟΜΟΥ
ΤΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙ
ΔΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

Var. lect. 109 v. 4 ΙΛΛΙΙΑΝΙ Pitt. — quod dedi, Rossius exhibet. || v. 5 init. ΑΙΣΙ Ross., deinde ΑΙ/Ι/ΟΥΝ Pitt. || v. 7 ΑΛΛΙ//ΡΑΤΙ Pitt. || 110 v. 1 ΙΩΙΥΔΙ//////ΙΝ Pitt. || v. 2 fin. ΑΝΔΡΟΝ Ross., ΑΛΔΜΩΝ Pitt. || v. 4 pro ΑΠΟΛΛΩΝΙ (quod integrum exhibet Ross.) Pitt. nihil nisi haec: ///////CΑΔ/////ΙΙΙ.

Ceterum uncis inclusi ea quae Pittakis habet, quum a Rossiano apographo absint. Keilius supplevit hunc in modum:

109. [*Ὁ δεῖνα Προβαλίσιος τὴν λαμπάδα τῶν παρευτάκ*]*τ*[*ων*? | *Θήσει*]*α νικήσ*[*ας Ἀπ*]*όλλωνι*, | [*γυμν*]*ασιαρχοῦν*|[*τος Σ*]*υνδρόμου* | [*τοῦ Κ*]*αλλικρατ*[*ίδου*] *Στειριέως.*

110 [*Ὁ δεῖνα Προβα*]*λίσιος* [*τὴ*]*ν λ*[*αμπά*]|*δα τῶν ἀνδρῶν* | *Ἐπιτάφια ν*[*ικήσ*]*α*[*ς*] *Ἀπόλλωνι*, | *γυμνασιαρχοῦν*|*τος Συνδρόμου* | *τοῦ Καλλικρατ*[*ίδου*] *Στειριέως.* Summa et argumenti et litterarum similitudo, quae his titulis cum nr. 107. 108 intercedit, perexiguum inter utrosque temporis spatium interesse prodit. De Syndromo et Callicratida cf. quae adnotavi ad nr. 89.

111 Fragmentum basis lapidis Pentelici inventum '*πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν*'. Ed. Pittakis Eph. 983 (Lebas Attique 112).

Η ϕ Α Ι Σ Τ Ι Α
// Υ Σ Ε ϕ Η Β Ο Υ Σ Λ Α Μ Π Λ
Ν Ι Κ Η Σ Α Α Σ
Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Μ Η Ν Ο ϕ Ι Λ C
Κ Η ϕ Ι Σ [Ι] Ε Υ Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι

Var. lect. V. 5 littera I quam uncis inclusi, apud Pitt. deest. Ἡφαίστια | [το]ὺς ἐφήβους λαμπ[άδα] | νικήσ[α]ς | [Δι]ονύσιος Μηνοφίλο[υ] | Κηφισιεὺς | Ἀπόλλωνι.

---

112 Lapis supra portam Opisthodomi Parthenonis inaedificatus, l. 0,61, a. 0,88; intervallum inter titulos *a* et *b* est 0,24. Edidit O. Lueders Bullettino dell' Instituto 1872 p. 251. Apographum misit idem, quod fideliter expressi.

a

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Α Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α Σ Τ Η Σ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ
Ε Κ Χ Ο Λ Λ Ε Ι Δ Ω Ν

b

Ν Ι Κ Α Σ Α Λ Κ Ι Β Ι Α Δ Ο Υ Σ Η Μ Η Ι Ο Ν Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Ε Ι Μ Α Ι
Σ Τ Α Σ Ε Δ Ϲ Μ Ο Υ Μ Ο Λ Π Α Σ Α Λ Λ Α Ρ Ε Τ Α Σ Α Ε Θ Λ Ο Ν

a Ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος | ἐκ Χολλειδῶν.
b Νίκας Ἀλκιβιάδου σημήϊον ἐνθάδε κεῖμαι.
στᾶσε δέ μ' οὐ μολπᾶς ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

Non recte Lueders dicit, Alexandram et Alcibiadem iam notos esse ex titulo Kunstblatt 1840 p. 127. Nam ibi (= Arch. Aufs. I p. 180 sqq.) Rossius ipse exponit titulos *ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν* (qui nobis est nr. 113) et *Λυσίππῃ Ἀλκιβιάδου Χολλείδου* nequaquam eiusdem aetatis esse, sed illum Augusti aetate, hunc circiter Ol. 110 compositum esse. Quare Alexandra sacerdos illius tituli sine dubio eadem est atque hic: at Alcibiades Lysippes pater non potest esse idem atque is qui hic victoriae praemia dedicavit. Ne id quidem ullo modo effici potest, hunc quoque Alcibiadem Chollidam fuisse; fortasse ad familiam T. Flavii Leosthenis et T. Flavii Alcibiadis Paeaniensium potius referendus est.

---

113 Basis marmoris Hymetti inventa in arce occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 301 et 309 (inde Rangabé Ant. Hell. 1015 et O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 48 nr. 41). Ross Arch. Aufs. I p. 180. Beulé l'Acropole I p. 324. Pittakis Eph. 152 (inde Lebas Attique 301. Rangabé Ant. Hell. 1105). Contulit Koehler.

Ε Π Ι Ι Ϲ Ρ Ε Ι Α Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α Σ
Τ Η Σ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Ε Κ Χ Ο Λ Λ Ε Ι Ι Δ Ω Ν

Var. lect. In libro l'ancienne Athènes supra primum versum additur ΑΘΗΝΑΙ ΠΟΛΙΑΔΙ, idque Rangabis (qui tamen de interpolatione cogitat) et Iahn inde repetiverunt. Mihi constat non de duobus diversis titulis, sed de interpolatione eiusmodi cogitandum esse, quales sunt innumerae in isto libro.

---

114 Columna lapidis Hymettii, inventa ad portam Acharnicam. Praeter hunc titulum duo sepulcrales in eadem columna fuerunt, alter infra illum, alter in postica parte lapidis. Edidit Pittakis Eph. 3884. Periisse videtur.

Β Α Σ Ι Ε Ι
Ρ Ο Ι Μ Α Τ Α Λ Κ Α

Α Γ Ω Ν Ι Ζ Ο Μ Ε Ν Ο Σ
Σ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν
Τ Α Υ Ρ Ο Κ Α Θ Α Π Τ Η Σ

corona
palma *palma*

I. e. Βασι[λ]εῖ | Ῥοιματάλκᾳ | ἀγωνιζόμενος | Σεραπίων | ταυροκαθάπτης.

De natura eorum ludorum, qui nomine quod est *ταυροκαθάψια* designantur, doctissime exposuit W. H. Waddington adn. ad Lebas nr. 499, demonstravitque eum esse morem Thessalorum a Caesare dictatore primum Romam translatum (Plin. Hist. N. VIII, 45); inde per Romanos eum Smyrnam (C. I. G. 3212) aliasque in civitates Graeciae pervenisse. Fuisse autem *ταυροκαθάπτας* servilis condicionis homines (C. I. G. 2759[b] p. 1109 *φαμιλία Ζήνωνος ἀρχιερέως μονομάχων καὶ καταδίκων καὶ ταυροκαθαπτῶν*). Temporis definitio tota pendet e nomine Rhoemetalcae regis; cui vix alia potest cum *ταυροκαθάπτῃ* ratio intercedere, quam ut rex illos ludos ediderit; quod Athenis factum esse ipse titulus Athenis positus arguit. Atqui Athenis rex aliquis Rhoemetalces archon fuit (v. indicem), anno 37/38 p. Chr. (Mommsen Eph. epigr. II p. 258). Ludos autem ab archonte — qui magistratus imperatorum tempore nihil erat nisi *λειτουργία* sumptuosissima — eodemque rege editos nemo mirabitur; itaque eo minus dubitabimus ad eum etiam hunc titulum referre, quod alium Rhoemetalcam antea Athenis archontem fuisse ex additamento quod est Ν (*νεωτέρου*), quod in pylororum catalogo (part. IX class. 4) illius archontis nomini subiungitur, nequaquam necessario sequitur: imo multo verisimilior mihi est Th. Mommseni coniectura, eo additamento ex duobus regulis, qui tum una Thraciae praeerant, alterum Rhoemetalcam Cotyis filium ab altero natu maiore Rhoemetalca Rhescuporidis filio discerni.

---

115 Fragmentum marmoris Hymettii ab omnibus lateribus mutili, a. 0,19, l. 0,23, cr. 0,05. Inventum '*πλησίον τῆς Ποικίλης*', exstat in turri Andronici. Edd. Pittakis Eph. 3046 (Lebas Att. 623). Heydemann Marmor-Bildwerke p. 127 nr. 338. Exscripsit Koehler.

corona *taenia*
Π Α Ι Δ Α Σ Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Π Α Ι Δ Α Σ
Χ Α Ρ Ι
Τ Η Σ Ι Α *corona*
// Ε Ν Ο Ρ *corona* Τ [Ο]
/// Ε Ν Ω

Quem Pittakis habet versum (ΑΣΕΛ) supra v. 1, eum in lapide non esse Koehlerus testatur. || v. 4 Ο post Τ Heydemann.

Ex indice victoriarum nihil superest nisi *παῖδας στάδιον, παῖδας* ..... | Χαριτήσια [τὰ] ἐν Ὀρ[χομ]ενῷ.

116. 117 Fragmentum marmoris Pentelici in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

In fronte:

(116)
ΠΩΡΜΗΛΑΠΑΤΡΩΪΕΣΗΜΑΤΑΝΙΚΗΣ
ΠΥΘΩΗΣΙΕΡΗΣΤΑΝΤΙΘΕΜΕΥΕΠΙΗΣ
ΤΟΝΝΕΜΕΗΘΗΒΗΤΕΚΑΙΕΥΡΥΧΟΡΟΣΛΕ
ΜΗΔΟΦΟΝΟΣΤΕΠΛΑΤΑΙΗΓΛΛ
ΑΣΠΙΣΤΑΡΓΕΙΗΘΩΡΗΞ
ΔΙΣΣΑΚΗΡΑΡΙΛ
ΦΟΙΒΕΣΥΛΓΥ

In latere dextro:

a

(117)
ΟΥΖ
ΗΡΑΤΟΙ
ΤΟΝΒΟΥΛΗΕCΤΕ
ΔΩΔΕΚΑΠ
ΕΠΤΑΓΛ

b

ΙΙΙ
ΕΙΡΗΙΕΛΑΙ

c

(ab omnibus lateribus mutilum)
ΤΕΡΟΝΕΥΙΑ
ϽΚΡΙΔΟΝΑΛΛΑΜ
ΦΟΡΩΙΠΑΛΛΜ
ΟΝΚΛΕΟCΟΥΝΕ
ΥΛΟCΟΥΚΕΚ
ΓΩΓΕΜΕΝΕ
ΔΕΚΑΤΕΚΡ
vac.

d

ΗΤΩΡ
ΑΦΝΗΙ
ϽΡΕΦΟΙΒΟC
ΧΟΡΩΙ
ΟCCΟΝΟΝΗΤΩΡ
ΠΑCΑ

Prioris tituli (116) duo certe disticha suppleri possunt:

[Σοὶ τάδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, Πατρώϊε, σήματα νίκης
Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης,
Τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βάδεια]
Μηδοφόνος τε Πλάται' ἠγλά[ισαν στεφάνοις]
Ἀσπίς τ' Ἀργείη θώρηξ [τ' ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓].

V. 1 Onetoris nomen petivi ex fragmentis alterius carminis (117). V. 2 ἀντίθεμ' pro ἀνατίθεμαι est. V. 4 elisionem in caesura versus elegiaci legitimam esse notum est. Versus quinti reliquias non expedio, videturque aliquid a lapicida turbatum esse. Extremae litterae nominis Ῥαρία esse videntur, ita ut de campo Rhario et certaminibus Eleusiniorum hoc versu dicatur; sed obstat prosodia: nam hic versus non efficitur nisi correpto α, quod in illo nomine produci solet. [Si quid peccatum est a lapicida, facillima est emendatio, quam Kirchhoffius mecum communicavit Δισσάκ[ι] Ῥαριά[δος ....]. V. 7 Φοῖβε, σὺ δ' εὐ[μενέως δέξαι τάδε δῶρα ⏑ – –] (?).

Alterum carmen (117) satis longum fuisse videtur, neque initia et exitus versuum certa et indubitata ratione inter se coniungi possunt. Id apparet, etiam hic enumeratas fuisse victorias coronasque.

Agnoscuntur haec: frgm. *a* v. 2 (initium pentametri) ἤρατο, v. 3 (in. hexametri) τὸν βουλὴ ἔστ[εψε], v. 3 (in. pentam.) δώδεκα π[άντας?], v. 5 (in. hexam.) ἑπτὰ γ[άρ]. — Frgm. *b* fere nihil agnoscitur; fortasse v. 2 fin. ἔλα[χεν] scriptum fuit. — Frgm. *c* v. 2 [ἀπ]οκριδόν· ἀλλὰ μ.., v. 3 ... φόρῳ παλ[ά]μ[ῃ], v. 4 .. ον κλέος οὔνε[κα]. Cetera nimis ambigua sunt. — Frgm. *d* v. 1 (exitus hexametri) [Ὀν]ήτωρ, v. 2 (ex. pentam.) [δ]άφνῃ, v. 3 (ex. hexam.) [ἣν π]όρε Φοῖβος, v. 4 (ex. pentam.) χορῷ, v. 5 (ex. hexam.) τόσσον Ὀνήτωρ, v. 6 (ex. hexam.) ἅπασα.

118 Lapis a. 0,15, l. 0,17. Inventus Athenis, incertum quo loco. Exstat *'auf dem Cultusministerium'*. Exscripsit Heydemann.

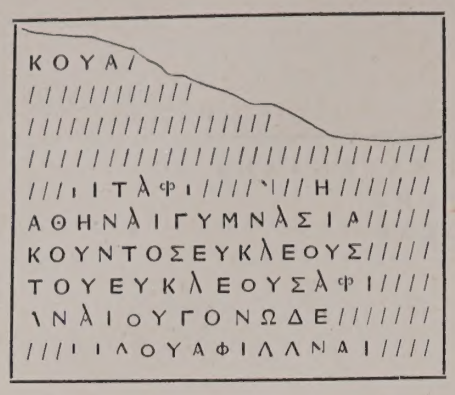

I. e. Κουα[δρᾶτος] .... [Ἐπ]ιτάφι[α] ν[ικ]ή[σας] | Ἀθηνᾷ, γυμνασια[ρ|χ]οῦντος Εὐκλέους | τοῦ Εὐκλέους Ἀφι|δναίου, γόνῳ δὲ [Οἰν|οφ]ίλου (?) Ἀφιδναί[ου]. Oenophilus Aphidnensis Cleocratiae sacerdotis pater est nr. 232, sed ne illius quidem tituli aetas definiri potest.

119 Marmor candidum, Athenis Oxonium translatum, cum anaglypho, quo repraesentatur Hercules pelli leoninae incumbens sub arbore, ex qua arcus et pharetra suspensa, clava eidem apposita. Marm. Oxon. nr. 36 ed. Maitt. et II, 57 ed. Chandl. (Spon. Itin. T. III. P. II. p. 166). Reines. Synt. Inscr. II, 69 p. 289. Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. I. tab. 54. p. 144 sqq. (Murat. T. II. p. 645. 3. Tractavit Gesner Comm. Gotting. a. 1754. T. IV. p. 51). Boeckh C. I. G. 271 (Lebas Attique 541).

Supra anaglyphum:

....ΗΤΕΥΟΝΤΟΣ·ΣΤΛ·ΣΕΡΛΠΙΩΝΟΣ·ΧΟΛΛΕΙΔΟΥ·)
....ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ·ΚΑΣΙ·ΛΠΟΛΛΩΝΙΟΥ:ΣΤΕΙΡΙΕΩΣ·)
..ΦΡΟΝΙΣΤΗΣ·ΛΘΗΝΛΙΟΣ·ΣΠΕΝΔΟΝΤΟΣ·ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ·)
..ΙΣΕΦΗΒΟΙΣ·ΤΟΝΗΡΛΚΛΕΛ·ΛΠΟΤΗΣΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΝΕΙΚΗΣ·)

Infra anaglyphum:

ΠΛΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΛΒΛΣΚΛΝΤΟΥ
ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙΣΙΕΩΣΕΤΟΣ·ΚΓ

I. e. [Κοσμ]ητεύοντος Στα(τίου) Σεραπίωνος Χολλείδου, | [ἀντι]κοσμητεύοντος Κασί(ου) Ἀπολλωνίου Στειριέως | [σω]φρονιστὴς Ἀθήναιος Σπένδοντος Ἐλευσείνιος | [το]ῖς ἐφήβοις τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῆς ἐν Ἐλευσεῖνι νείκης. | Παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου | τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτος κγ'. Tertius et vigesimus Abascanti paedotribae annus est inter 156/7 et 164/5 p. Chr. (v. Hermae VII p. 224).

120 In columna rotunda lapidis Pentelici, a. 0,63, cr. 0,60, inventa in theatro Bacchi. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 120.

ΛΓΛΘΗιΓΥΧΗΙ
ΤΛΙΛ~ΛΥΡΗΛ~ΛΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΤΛΡΣΕΥΣΚΛΙΛΘΗΝΛΙΟΣΚΩΜ
ΔΟΣΚΑΙΚΗΡΥΞΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚ
ΣΥΝΚΛΠΙΤΩΛΙΟΙΣΝΕΙΚΗΣΛΣΤΟΝ
ΛΓΩΝΛΤΩΝΟΛΥΜΠΕΙΩΝΛΝΕΣΤΗ
ΣΑΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Τ. Αἴλ. Αὐρήλ. Ἀπολλώνιος
Ταρσεὺς καὶ Ἀθηναῖος κωμῳ-
δὸς καὶ κῆρυξ περιοδονείκης
σὺν Καπιτωλίοις νεικήσας τὸν
ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπείων ἀνέστη-
σα τὸν ἀνδριάντα.

Olympia hic esse videntur, quae Athenis celebrabantur inde ab Hadriani tempore. Nomina quae sunt Titus Aelius Aurelius indicare videntur, Antonini Pii imperio neque antiquiorem neque multo recentiorem esse titulum.

121 Olim Athenis in gymnasio, tabula Venetias translata in domum Gabr. Vendramini. Grutero misit Gutenstenius e schedis Metelli. Ed. Gruter. Thes. Inscr. p. CCCXVII. 1 (Scalig. ad Euseb. p. 197. Salmas. in Spartian. p. 506. Corsin. F. A. T. II. p. 112. Brunck. Anal. T. III. p. 184, cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 384. Anthol. Pal. T. II. Append. nr. 328). Boeckh C. I. G. 248 (Lebas Attique 602).

ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ
ΣΤΗΧΕΝ ΑΧΗΡΙΣΤΟΣ
ΣΤΗΛΗΝ ΜΕΤΑ ΚΥΔΕ
ΣΙΝ ΑΣΤΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ
ΤΟΥ ΓΟΜΕΧΩΝ ΔΗΜΟ
ΘΕΝ ΕΥΠΩΡΙΔΗΣ
ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ ΑΕΘΛΟΙΣΙΝ
ΕΠΑΣΚΗΣΑΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΙΣ
ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΥΔΟΣ
ΜΟΝΝΟΣ ΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ

Subsunt quattuor coronae et inter has palmae ramulus erectus, cui duae aliae palmae, quae coronas coniungunt, decussatae incumbunt. Coronis haec inscripta sunt, litteris iisdem, quibus superiora:

ΣΕΒΗ	ΑΝΤΩ
ΡΕΙΑ	ΝΕΙΑ
ΑΝΤΙΝΟ	ΚΟΜΩ
ΕΙΑ	ΔΕΙΑ

Var. lect. ΑΝΤΩΝΕΙΑ Gruter; et sic pro Ἀντωνίνεια etiam alibi scribitur; quare ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ vel ΑΝΤΩΝΙΝΕΙΑ (hoc recepit Boeckhius), quae ex Pighii manuscripto adnotantur, emendationes praeproperae esse videntur.

Κοσμητεύοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς
Στῆ[σ]εν Ἀχ[ω]ριττος | στήλην μ[γ]ακυδέ|σιν ἀστοῖς
πατρὸς | τοῦ[ν]ομ' ἔχων δημό|θεν Εὐπ[υ]ρίδης |
ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν | ἐπασκήσας καὶ ἐφήβε[υ]ς
καὶ στεφάνου κῦδος | μο[ῦ]νος ἐνεγ[κ]άμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων. — Σεβήρεια. — Ἀντινόεια. — Ἀντώνεια. — Κομ[ό]δεια. Titulus Septimii Severi aetate non antiquior est. Plutarchus Acharnensis, quem hic cosmetam habemus, quonam necessitudinis vinculo cohaereat cum Theomnesto Plutarchi f. Acharnensi, qui in titulis eiusdem aetatis invenitur (v. indicem), incertum est. Fortasse Plutarchus cosmeta Theomnesti filius fuit; quod si sumemus, titulus hic fere in annos 210—220 incidet. Utique antiquior est Gordianorum temporibus: tum enim omnia illa festa, quibus Antoninorum familia honorabatur (Ἀντώνεια, Σεουήρεια, Κομόδεια), abrogata fuisse tituli ephebici indicant.

---

122 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 244 (Lebas Attique 613).

ΟΙΝΕΙΚΗCΑΝΤΕC
ΤΗΝΛΑΜΠΑΔΑ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
ΕΥΚΑΡΠΟΥΑΘΩΝ
ΙΕΥCΛΑΔΙΚΟCCΩ
ΞΔΗΤCCCΟΥΝΙΕΥC
ΩΖΩΝ)COYNIEYC
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟCΔΙΟΝΙC
ΟΥΡΟΥΦΟCΑΓΑΘΩΝΗ
CΩΤΑCΔΙΟΝΥCΙΟC
ΖΩCΙΜΟCCΥΝΦΑC
ϽΟΙΒΟCΑΤΤΙΚΟC
ΖΩCΙΜΑCCΩΤΗC

Οἱ νεικήσαντες | τὴν λαμπάδα | Ἀσκληπιάδης | Εὐκάρπου Ἀθμο|[ν]εύς, Λάδικος Σω|[ζον]τ[ο]ς Σουνιεύς, | [Σ]ώζων) Σουνιεύς, | Καλλίμαχος Διον[υ]σ[ί]ου, Ῥοῦφος, Ἀγάθων), | Σωτᾶς, Διονύσιος, | Ζώσιμος, Συνφ[ᾶ]ς, | Φοῖβος, Ἀττικός, | Ζωσιμᾶς, Σώτης. Supplementa Boeckhii sunt, praeter v. 6 Σώ[ζον]τος (in ΞΔΗ facile agnoscuntur ΖΟΝ) et v. 12 Συνφ[ᾶ]ς. Hi ephebi sunt tribus Attalidis. Tempus incertum est.

---

123 Sub anaglypho maximam partem destructo; remanet enim tantum pes figurae. Marm. Elgin. n. 18 Viscont. (qui minusculis et vitiose edidit). Mus. Britann. n. 219 p. 135 Synops. Edidit Osann Syll. I, 50 p. 153. Ex Osanni et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 250 (Lebas Attique 640). Monum. Mus. Brit. p. 111 nr. 42 (quod exemplar cum antiquioribus plane consentit, nisi quod utriusque versus primam litteram non integram exhibet).

ΘΛΑΤΑΤΗCΝΙΚΗCΩΡΑΡΙΟCΗΡΑ
ΜΠΑΔΑCΕΡΜΕΙΑΙΘΗΚΕΚΑΙΗΡΑΙ

[Ἄ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὡράριος Ἡρα[κλείδης]?
[λα]μπάδας Ἑρμείᾳ θῆκε καὶ Ἥρα[κλεῖ].

---

124 'Athenis in gymnasio'; inde Venetias pervenit. Edidit Gruter p. CCCXVII. 3 (Meursius Graecia feriata in Thes. Gronov. T. VII. p. 812. Prid. Marm. Oxon. p. 483 ed. Maitt. Vandal. Diss. p. 587). Maffeius Mus. Ver. p. LXIII. 1 (Bonada T. I. p. 124. Brunck. Anal. T. III. p. 174. Jacobs. Anthol. Pal. Append. Epigr. n. 230). Boeckh C. I. G. 243 (Lebas Attique 612).

ΛΑΜΠΑΔΑ
ΝΕΙΚΗCΑC
CΥΝΕΦΗ
ΒΟΙCΤΗΝΔΑ
ΝΕΘΗΚΑΕΥ
ΤΥΧΙΔΗC
ΠΑΙCΩΝΕΥ
ΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΘΜΟΝΕΥC

Var. lect. Cum Boeckhio Maffei lectionem praeter v. 5 secutus sum, ubi is CO habet, Gruterus ϵΘ.

Λαμπάδα νεικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ' ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης παῖς ὢν Εὐτυχίδου Ἀθμονεύς.

---

125 Titulus incisus in rupe arcis *'ein wenig östlich und über der Grotte des Dionysostheaters, vom Sprung des Felsens unterbrochen'*. Edd. Clark. Itin. T. II. S. II. p. 547. Boeckh C. I. G. 227[b] (inde exscripsit et interpolavit Pittakis l'ancienne Athènes p. 220). Lebas Attique 495. Wordsworth Athens and Attica p. 91. A. von Velsen Archaeol. Anz. 1855 p. 59*, cuius apographum omnium accuratissimum sequor.

ΑΠΕΙϹΩΝΙ
ΑΝΟϹΚΑΙ
ΤΡΙΠΟΔΑΝΕ
ΘΕϹΑΝ

I. e. Α(ὖλος) Πειστωνιανὸς καὶ [..... τὸν] τρίποδ' ἀνέθεσαν.

---

126 Titulus subscriptus plintho columnae orientalis, prope monumentum Thrasylli. Edd. Stuart Ant. Att. T. II. p. 30 (IV tab. 5). Boeckh C. I. G. 227[b] (cf. add. p. 909). Pittakis l'ancienne Athènes p. 220. Wordsworth Athens and Attica p. 91. W. Henzen Bullettino dell' Instituto 1860 p. 95 nr. 12. Exscripsit Koehler.

ΗΛΙ/////ν/////////
ΜΑΞΙΜΟϹ ΦΙΛΙΠΠΟϹΓΑ////////////ΚΟϹϹΤΑΤΟΝΕΙΚΟϹ

I. e. Ἡλί[ῳ τ]ὸ[ν τρίποδα] | Μάξιμος, Φίλιππος, Γά[ιος, ..., ...]κος, Στρατόνεικος. Titulus tertii post Chr. saeculi initium vix videtur superare.

127 Titulus inscriptus cylindro marmoreo (Pentelici ut videtur lapidis) a. 1,7; diameter 0,60. *'Auf der Vorderseite 10 buckelartige Erhöhungen (Körbe? Schilde?), die letzte Inschrift in einem Schild, die übrigen auf den Erhöhungen'.* Edidit O. Lueders Bullettino dell' Instituto 1872 p. 267. Apographum transmisit idem.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ
ΕΝΠΛΑΤΕΑΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ
ΕΝΠΛΑΤΕΑΙΣ

ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ
ΟΛΥΜΠΙΑ
ΕΝΣΜΥΡΝ ///

ΟΛΥΜΠΙΑ
ΕΝΣΜΥΡΝΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΑ
ΕΝΘΗ /// /// ΙΣ

ΝΕΜΕΙΑ
ΕΝΑΡΓΕΙ

ΟΛΥΜΠΕΙΑ
ΕΝΑΘΗ /// ΑΙΣ

ΟΛΥΜΠΙΑ
ΕΝΕΦΕΣΩ

ΒΑΡΒΥΑΛΕΙΑ
ΕΝΕΦΕΣΩ

ΚΑΙ /// /// Ν
ΕΞΑΡΓΟΥΣ
ΑΣΠΙΔΑ

Ἐλευθέρεια ἐν Πλατεαῖς. — Πανελλήνια ἐν Ἀθήναις. — Ἐλευθέρεια ἐν Πλατεαῖς. — Ἀδριάνεια Ὀλύμπια ἐν Σμύρν[η]. — Ὀλύμπια ἐν Σμύρνῃ. — Ἡράκλεια ἐν Θή[βα]ις. — Νέμεια ἐν Ἄργει. — Ὀλύμπεια ἐν Ἀθή[ν]αις. — Ὀλύμπια ἐν Ἐφέτῳ. — Βαρβύ[λ]λεια ἐν Ἐφέσῳ — καὶ [τή]ν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα. Hadriani aetate non antiquiorem esse hunc titulum primo adspectu patet.

128 Ad Panagiae Gorgopico in muro. Edd. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 32 sqq. Misc. erud. antiq. X, 113 p. 366 sq. (Gronov. Thes. A. Gr. T. VII. p. 870). Wheler. Itin. p. 372 ed. Brit. (Murator. T. II. p. DCXLVII). Pocock. Inscr. Ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 53. Varias lectiones dedit Chandlerus Inscr. Syllab. p. XXX. Ex his exemplaribus et Mustoxydis schedis ed. Boeckh C. I. G. 247. Lebas Attique 607.

ΜΑΡΚΟΣΤΥΛΛΙΟΣ . . . .
ΑΠΑΜΕΥΣΤΗΣΒΙΘΥΝΙΑΣΑΘΗΝΑΙ
ΟΣΚΟΡΙΝΘΙΟΣΖΜΥΡΝΑΙΟΣΜΟΝΟΣ
ΚΑΙΠΡΩΤΟΣΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣΠΥΚΤΩΝ
ΝΕΙΚΗΣΑΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΟΛΥΜΠΙΑΙΣΘΜΙΑΑΔΡΙΑΝΕΙΑΡΩΜΗ . . . .

In clypeis viginti uno, quorum ultimus rotundus, ceteri oblongi et in utroque latere sinuati:

a	*b*	*c*
ΟΛΥΜΠ ΙΑ	ΔΙΣ ΕΝΠΕΙ ΣΗ	ΙΣΘΜΙ Α
d	*e*	*f*
ΠΑΝΕΛ ΛΗΝΙΑ	ΔΙΣ ΑΘΗ	ΝΕΜΕ Α
g	*h*	*i*
ΝΕΛΝ ΠΟΛΙΝ	ΔΙΣ ΣΕΡΕΙΑ	Π . . ΑΘΗ . . . . .
k	*l*	*m*
ΖΜΥΡ ΝΑΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ	. . . .	. ΑΠΕΤΩ . . . . .
n	*o*	*p*
ΕΦΕ . . . Ν	. . . .	. . . .
q	*r*	*s*
. . . .	. . . .	. . . .
t	*u*	*v*
. . . .	. . . .	. . . .

ΕΝΕΙΚΑΔΕΘΕΜΑΤΙΚΟΥΣΚΑΙΤΑΛΑΝΤΙ . .
ΟΥΣΑΓΩΝΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΕΤΕ . . .
ΤΑΕΤΩΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΔΥΟΜΗΝΩΝΤΡΙΩΝ
ΜΑΡΚΟΣΤΥΛΛΙΟΣΕΥΤΥΧΗΣ[Σ] . ΝΤΩ . ΙΩΚ[Α]Ι
ΕΠΟΙΕΙ ΑΔΕΛΦΩ
[. ΟΙ .]ΤΟΠΟΝΕΔΩΚΕΚΛΕΙΤΟΡΙΣ

Var. lect. Quae uncis inclusi, solus Lebas habet, cuius exemplum secutus sum.

Μᾶρκος Τύλλιος ...., | Ἀπαμεὺς τῆς Βιθυνίας, Ἀθηναῖ|ος, Κορίνθιος, Σμυρναῖος, μόνος | καὶ πρῶτος τῶν ἀπ' αἰῶνος πυκτῶν | νεικήσας κατὰ τὸ ἑξῆς Πανελλήνια, | Ὀλύμπια, Ἴσθμια, Ἀδριάνεια Ῥώμη[ν, ...].

In eis quae sequuntur coniungenda sunt *a* et *b* Ὀλύμπια δὶς ἐν Πείσῃ; item *d* et *e* Πανελλήνια δὶς Ἀθή[νας], *g* et *h* Νέαν πόλιν δὶς [Εὐ]πέ[β]εια. Praeterea in singulis clypeis singuli ludi scripti sunt: *c* Ἴσθμια, *f* Νέμεα, *i* Π[αν]αθή[ναια], *k* Σμύρναν κοινὸν Ἀσίας, *m* [Κ]απετώ[λεια], *n* Ἔφε[σον ....].

Iam subiungitur ἐνείκα δὲ θεματικοὺς καὶ ταλαντι[αί]|ους ἀγῶνας τριάκοντα πέντε, ἐτε[λεύ]|τα ἐτῶν τριάκοντα δύο, μηνῶν τριῶν. | Μᾶρκος Τύλλιος Εὐτύχης σ[ὺ]ν τῷ [υ]ἱῷ καὶ | ἀδελφῷ ἐποίει, | [τ]ὸ[ν] τόπον ἔδωκε Κλειτορίς.

---

129 Basis lapidis Pentelici, inventa in ecclesia Παναγίας Πυργιωτίσσης. Versus 31 primos edidit Kumanudis in Ἀθηνᾷ 1860 Νοεμβρ. 26, totum titulum Pittakis Eph. 4096. Kumanudis Phil. I. p. 329 nr. 12.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΛΕΡΙΟCΕΚΛΕΚΤΟCCΙΝΩΠΕΥC
ΛΕΥΤΗCΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟCΚΑΙΔΕΛΦΟC
ΛΕΥΤΗCΚΑΙΗΛΕΙΟCΚΑΙCΑΡΔΙΑΝΟC
ΟΥΛΕΥΤΗCΚΑΙΠΕΡΓΑΙΟCΒΟΥΛΕΥΤΗC
ΛΙΝΕΙΚΑΕΥCΒΟΥΛΕΥΤΗCΚΑΙΑΛΛΩΝΠΟΛ
ΛΩΝΠΟΛΕΩΝΠΟΛΕΙΤΗCΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗC
ΚΗΡΥΞΔΙCΠΕΡΙΟΔΟCΝΕΙΚΗCΑCΑΓΩΝΑCΙΕ
ΡΟΥCΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥCΤΟΥCΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΟΥCΟΛΥΜΠΙΑΕΝΠΕΙCΗ Β ΠΥΘΙΑΕΝΔΕΛ
ΦΟΙC Β ΝΕΜΕΙΑΕΝΑΡΓΕΙ Γ ΙCΘΜΙΑ Δ ΠΑΝΑ
ΘΗΝΑΙΑ Δ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΤΗΝΕΞΑΡΓΟΥCΑCΠΙΔΑ
ΚΑΠΕΤΩΛΙΑΕΝΡΩΜΗ Γ ΑΘΗΝΑCΠΡΟΜΑΧΟΥΕΝ
ΡΩΜΗ Γ ΤΟΝΧΕΙΛΙΕΤΗΕΝΡΩΜΗΕΦΩΕΤΕΙ
ΜΗΘΗΝΧΡΥCΩΒΡΑΒΕΙΩΜΟΝΟCΚΑΙΠΡΩΤΟCΤΩΝΑΠΑΙ
ΩΝΟCΚΗΡΥΚΩΝΕΥCΕΒΕΙΑΕΝΠΟΤΙΟΛΟΙC Δ CΕΒΑCΤΑ
ΕΝΝΕΑΠΟΛΕΙ Δ ΑΚΤΙΑΕΝΝΕΙΚΟΠΟΛΕΙΟΛΥΜΠΙΑΕΝ
ΕΠΙΔΑΥΡΩ Β ΗΡΑΚΛΕΙΑΕΝΘΗΒΑΙC Γ ΤΡΟΦΩΝΕΙ
ΑΕΝΛΕΒΑΔΕΙΑ Β ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΒΕΡΟΙΑ Β ΠΥΘΙΑΕΝΦΙ
ΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙ Β ΚΕΝΤΡΕΙCΕΙΑΕΝΦΙΛΙΠΠΟ[ΠΟ]ΛΕΙ
CΕΒΑCΤΑΕΝΒΥΖΑΝΤΙΩCΕΥΗΡΕΙΑΕΝΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙ
Α Β ΚΟΙΝΟΝΒΕΙΘΥΝΙΑCΕΝΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙΑ Β CΕΥΗΡΕΙ
ΑΕΝΝΕΙΚΕΑ Γ ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑΕΝCΑΡΔΕCΙΝΚΟΙΝΑΑCΙΑCΕΝ
CΑΡΔΕCΙΝ ΠΥΘΙΑ ΕΝΤΡΑΛΛΕCΙ ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΕΦΕCΩ Β
ΒΑΡΒΙΛΛΗΑΕΝΕΦΕCΩ Δ ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΕΝΕΦΕCΩ ΟΛΥΜ
ΠΙΑΕΝCΜΥΡΝΗ Β ΑΔΡΙΑΝΑΟΛΥΜΠΙΑΕΝCΜΥΡΝΗ Β
ΚΟΙΝΑΑCΙΑCΕΝCΜΥΡΝΗΑΥΓΟΥCΤΕΙΑΕΝΠΕΡΓΑΜΩ
ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΚΥΖΙΚΩΔΙΔΥΜΕΙΑΕΝΜΙΛΗΤΩ Β
ΠΥΘΙΑΕΝΙΕΡΟΠΟΛΕΙΑΚΤΙΑΕΝΤΥΡΩCΕΒΑCΜΕΙΑ
ΕΝΔΑΜΑCΚΩ Β ΤΟΝΠΕΡΙΠΟΡΦΥΡΟΝΕΝCΕΙΔΟΝΙ Β
ΑΤΤΑΛΗΑΚΑΠΕΤΩΛΙΑΕΝΑΦΡΟΔ[Ε]ΙCΙΑ[ΔΙ]

ΥΠΟΦΩΝΑCΚΟΝ Μ ΑΥΡ ΜΟΥCΑΙΟΝΤΟΝΚΑΙΕΟΡ
ΤΑCΙΟΝCΑΡΔΙΑΝΟΝΓΕΡΟΥCΙΑCΤΗΝΔΕΛΦΟΝ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΝΚΑΙΗΛΕΙΟΝΚΑΙΑΦΡΟΔΕΙCΙΕΑΡΧΙΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΑΤΕΙΜ[Η]ΘΕΝΤΑΥΠΟΗΛΕΙΩΝΚΑΙΔΕΛΦΩΝ
ΑΝΔΡΙΑCΙΜΟΝΟΝΚΑΙΠΡΩΤΟΝΤΩΝΕΠΙΦΩΝΑ
CΚΙΑ

Var. lect. Quas litteras uncis inclusi, eas Kumanudis habet, Pittakis omittit.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

[Οὐα]λέριος Ἔκλεκτος Σινωπεὺς | [βου]λευτὴς καὶ Ἀθηναῖος καὶ Δελφὸς | [βου]λευτὴς καὶ Ἠλεῖος καῖ Σαρδιανὸς | [βου]λευτὴς καὶ Περγαῖος βουλευτὴς | [κ]αὶ Νεικαεὺς βουλευτὴς καὶ ἄλλων πολ|λῶν πόλεων πολείτης καὶ βουλευτής, κῆρυξ δισπερίοδος, νεικήσας ἀγῶνας ἱε|ροὺς οἰκουμενικοὺς τοὺς ὑπογεγραμμέ|νους· Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ β', Πύθια ἐν Δελ|φοῖς β', Νέμεια ἐν Ἄργει γ', Ἴσθμια δ', Παν|αθήναια δ', Πανελλήνια, τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα, | Καπετώλια ἐν Ῥώμῃ γ', Ἀθηνᾶς Προμάχου ἐν | Ῥώμῃ γ', τὸν χειλιετῆ ἐν Ῥώμῃ, ἐφ' ᾧ ἐτει|μήθην χρυσῷ βραβείῳ μόνος καὶ πρῶτος τῶν ἀπ' αἰ|ῶνος κηρύκων, Εὐσέβεια ἐν Ποτιόλοις δ', Σεβαστὰ | ἐν Νεαπόλει δ', Ἄκτια ἐν Νεικοπόλει, Ὀλύμπια ἐν | Ἐπιδαύρῳ β', Ἡράκλεια ἐν Θήβαις γ', Τροφώνει|α ἐν Λεβαδείᾳ β', Ὀλύμπια ἐν Βεροίᾳ β', Πύθια ἐν Φι|λιππουπόλει β', Κεντρείσεια ἐν Φιλιππουπόλει, | Σεβαστὰ ἐν Βυζαντίῳ, Σευήρεια ἐν Νεικομηδεί|ᾳ β', κοινὸν Βιθυνίας ἐν Νεικομηδείᾳ β', Σευήρει|α ἐν Νεικέᾳ γ', Χρυσάνθινα ἐν Σάρδεσιν, κοινὰ Ἀσίας ἐν | Σάρδεσιν, Πύθια ἐν Τράλλεσι, Ὀλύμπια ἐν Ἐφέσῳ β', | Βαρβίλληα ἐν Ἐφέσῳ δ', Ἀδριάνεια ἐν Ἐφέσῳ, Ὀλύμ|πια ἐν Σμύρνῃ β', Ἀδριανὰ Ὀλύμπια ἐν Σμύρνῃ β', | κοινὰ Ἀσίας ἐν Σμύρνῃ, Αὐγούστεια ἐν Περγάμῳ, | Ὀλύμπια ἐν Κυζίκῳ, Διδύμεια ἐν Μιλήτῳ β', | Πύθια ἐν Ἱεροπόλει, Ἄκτια ἐν Τύρῳ, Σεβάσμεια | ἐν Δαμασκῷ β', τὸν περιπόρφυρον ἐν Σειδόνι β', | Ἀττάληα Καπετώλια ἐν Ἀφροδεισιάδι.

Ὑπὸ φωνασκὸν Μ. Αὐρ. Μουσαῖον τὸν καὶ Ἑορ|τάσιον, Σαρδιανὸν γερουσιαστήν, Δελφὸν βουλευτήν, καὶ Ἠλεῖον καὶ Ἀφροδεισιέα ἀρχιγραμ|ματέα, τειμηθέντα ὑπὸ Ἠλείων καὶ Δελφῶν | ἀνδριᾶσι μόνον καὶ πρῶτον τῶν ἐπὶ φωνα|σκίᾳ.

Tempus tituli definitur memoria ludorum saecularium, quibus Philippus imperator millesimum urbis Romae annum celebravit a. p. Chr. 248. Aliquot annis post Valerius Eclectus hunc titulum inscribendum curasse videtur. In quo qui enumerantur ludi, de iis exponere non est huius loci.

CLASSIS QVINTA.

MONVMENTA VOTIVA.

130 Tabula marmoris a parte sinistra mutila a. 0,16, l. 0,46, cr. 0,08. Ubi inventa sit, non constat. Musei Aeginaei fuisse dicitur, quod postea Athenas translatum est; nunc hic lapis est in stoa Hadriani. Ediderunt Ross Intelligenzblatt der Allgemeinen Literat. Zeitung 1838 N. 34. de demis n. 58. Schoell Archaeol. Mittheilungen aus Griechenland p. 129 not. 1. Pittakis Eph. 340 (Lebas Attique 138). L. Stephani Mus. Rhen. IV p. 39 tab. II, 27 (G. Hirschfeld, tituli statuariorum 126). Denuo descripsit Koehler.

ΙΟΙΑΡΕΩΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ
ΩΝΘΕΟΞΕΝΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΛΩΝΙΟΥΕΠΩΝΥΜΟΥΔΕΤΗΣ
ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΧΑΡΝΕΩΝΑΝΤΙ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝΑΡΕΙΚΑΙΣΕΒΑΣΤΩ
ϽΣΔΙΟΓΝΗΤΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣΕΠΟΓΙ

I. e. [Ἐπὶ ἱερέως τ]ο[ῦ] Ἄρεως Ἀπολλοφάνου | [.... ζακορευόντ]ων (?) Θεοξένου τοῦ Δημητρίου | [καὶ τοῦ δεῖνος τοῦ Ἀπο]λλωνίου, ἐπωνύμου δὲ τῆς [πόλεως | ἄρχοντος τοῦ δεῖνος,] τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαρνέων ἀντὶ | ..... χαριστήριον Ἄρει καὶ Σεβαστῷ. — ....ος Διογνήτου Ἀχαρνεὺς ἐπόει. Augusti aetate aut non ita multo post titulus incisus videtur.

131 In lapide Hymettio a. 0,04, l. 0,17, cr. 0,17, invento in Piraeeo. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 33.

ΑΞΙΟΣΚΛ ⋊ /// ΩΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΝΑΝΑΙΕΥΞΑΜΕΝΟΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

I. e. Ἄξιος κ[α]ὶ Κ[λε]ὼ Ἀρτέμιδι Νάνᾳ εὐξάμενοι ἀνέθηκαν.

132 Marmor Pentelicum a sinistra et infra mutilum; in gradibus Parthenonis transscripsit Koehler.

ΤΙΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑ
ΓΗΡΙΟΝ
ΓΡΙΠΠΕΙΝΑ
ΓΗΙΑΥΤΩΝ
ΝΟΙΑΙ
ϽΣΔΙΑΒΙΟ
ϽΝΗΣΙΚΡΑ

[Ἀσκλη]πιῷ καὶ Ὑγιείᾳ
[χαρισ]τήριον
[Κλαυδία Ἀ]γριππεῖνα
[ἐπὶ] τῇ αὐτῶν
[εὐ]νοίᾳ
[ἐπὶ ἱερέ]ως διὰ βίου
[Φλαβίου] Ὀνησικρά[τους].

Nomen gentilicium Φλαβίου alius titulus praebet, ubi idem sacerdos Aesculapii est (v. indicem s. Ὀνησικράτης). Inde etiam intellegitur, titulum Flaviorum imperatorum temporibus non esse antiquiorem.

133 In Erechtheo. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 397 (Rangabé Ant. Hell. 1018. O. Iahn, Pausaniae descriptio arcis p. 49 nr. 42).

ΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙΕΥΞΑΜΕΝΗΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. ... Ἀθηνᾷ Πολιάδι εὐξαμένη ἀνέθηκεν.

134 Ara quadrangula lapidis Pentelici, inventa in Piraeeo. Edd. Antoniades Ἀθηνᾶ nr. 2324 (inde E. Gerhard Arch. Anz. 1855 p. 86* nr. 6). Pittakis Eph. 2589. Exscripsit Velsen. In superiore parte arae γεῖσον est, cuius in quattuor lateribus scriptae sunt quattuor particulae priores (*a b c d*). Quinta (*e*) infra γεῖσον in parte antica arae.

a *b* *c* *d*

ΠΟΛΥΝΙΚΗΜΟΣΧΙΩΝ | ΟΣΦΙΛΑΔΟΥ | ΓΥΝΗΜΗΤΡ | ΙΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗ

e

ΤΩΙΙΑΤΡΕΙ
ΝΗΕΥΧΗΝ

Πολυνίκη Μοσχίωνος Φιλάδου γυνὴ Μητρὶ Θεῶν εὐαντήτῳ ἰατρείνῃ εὐχήν. Ad imperatorum Romanorum tempora titulum pertinere et demotici forma Φιλάδου pro Φιλαΐδου et orthographia quae est ἰατρείνη pro ἰατρίνη et inconstantia, qua iota mutum modo additur modo omittitur, probant.

135 Ara rotunda lapidis Pentelici, inventa in Piraeeo. Edd. Antoniades Ἀθηνᾶ nr. 2324 (inde E. Gerhard Arch. Anz. 1855 p. 86* nr. 7). Pittakis Eph. 2590.

ΕΥΦΡΙΣΠΑΤΡΩΝΟΣΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Εὔφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος | Μητρὶ Θεῶν ἀνέθηκεν. Primi p. Chr. saeculi esse videtur.

136 In basi marmoris Pentelici, quae sustinet statuam mulieris sine capite. Inventus est lapis in septentrionali parte paeninsulae Piraeei. Nunc est in museo societatis archaeologicae. Edd. Pittakis Eph. 3661. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας. 1860 nr. 34. Denuo contulit Koehler.

ΕΠΙΕΠΙΚΡΑΤΟΥCΑΡΧΟΝΤΟCΜΕΓΙCΤΗ
ΑΡΧΙΤΙΜΟΥCΦΗΤΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡΜΗΤΡΙ
ΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗΙΑΤΡΙΝΗΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ἐπὶ Ἐπικράτους ἄρχοντος Μεγίστη
Ἀρχιτίμου Σφητίου Θυγάτηρ Μητρὶ
Θεῶν εὐαντή(τῳ) ἰατρίνῃ Ἀφροδίτη
ἀνέθηκεν.

---

137 Basis lapidis Hymettii inventa ad meridionalem partem paeninsulae Piraicae. Edd. Antoniades Ἀθηνᾶ nr. 2324 (inde E. Gerhard Archaeol. Anz. 1855 p. 86* nr. 3). Pittakis Eph. 2588. Exscripsit Velsen.

ΙΜΕΡΤΟCΜΑΡΑΘΩΝΙΟC
ΥΠΕΡΙΜΕΡΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΥ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗΤΩ
ΕΙΑΤΡΕΙΝΗ

I. e. Ἵμερτος Μαραθώνιος | ὑπὲρ Ἱμέρτου Μαραθωνίου | Μητρὶ Θεῶν εὐαντήτῳ εἰατρίνῃ. Nomen quod est Himertus in familia aliqua pagi Marathonii tam frequens est diversis temporibus (Tiberio, Hadriano, Septimio Severo et Caracalla imperantibus), ut inde nullum temporis indicium repeti possit. Litterarum formae et scriptura εἰατρείνη pro ἰατρίνη ad alterum aut tertium potius quam ad primum p. Chr. saeculum pertinent; sed utrique argumento non nimium tribuendum est.

---

138 Fragmentum basis lapidis Hymettii a. 0,17, cr. 0,20, l. 0,30. Inaedificatus lapis in orientali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 2749. Exscripsit Koehler.

vac.? ΤΥΧΩΝΥΓΕΙΑCΔΕΛΦ
vac.

I. e. [Κῆ]ρυξ Σμάραγδος) Μα[ραθώνιος] | τυχὼν ὑγείας Δελφ[ινίῳ Ἀπόλλωνι]. Alterum versum iam Pittakis recte expleverat.

---

139 *'Kleine Ara von Pentelischem Marmor. Gefunden bei den Ausgrabungen am Dipylon'.* Exscripsit Lueders.

ΖΩCΙΜΟC
ΕΙΡΗΝΕΟΥ 'sic'
'Medusenmaske'
ΔΙΟΝΥCΩ 'sic'
ΕΥΧΗΝ

I. e. Ζώσιμος | Εἰρην[αί]ου | Διονύσῳ | εὐχήν. Vocalis ε pro αι scripta indicare videtur, non ante alterum p. Chr. saeculum titulum incisum esse. Ceterum Zosimi et Irenaei nomina tam frequentia sunt illius temporibus, ut eorum nulla sit in aetate tituli definienda utilitas.

140 *'In der Sammlung des russischen Gesandten zu Athen, von Saburoff. — Die Platte hat eine Höhe von 0,4, eine Breite von 0,337, eine Dicke von beinahe 0,04. Auf der vorderen Seite findet sich eine oblonge Ausschnittfläche, deren Tiefe nach unten zu abnimmt. Innerhalb derselben ist ein nach oben sich öffnender Halbmond mit einem siebenstrahligen Stern zwischen den Hörnern dargestellt. In der linken obern Ecke des Ausschnitts gewahrt man ein kleines vorspringendes viereckiges Stückchen, welches sicherlich nur als ein aus Versehen stehen gebliebenes zu betrachten ist. Auf dem Rande unterhalb des Halbmondes befindet sich die Inschrift'* Wieseler, qui titulum ab H. G. Lollingio exscriptum edidit in Nachrichten von der Königl. Ges. der Wiss. zu Göttingen 1874 p. 16.

ΙΕΡΕΥΕCΤΟΛΙCΤΗCΙCΙΔΟC
ΚΑΙCΕΡΑΠΙΔΟC ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙ
ΤΟC ΤΩΙ ΟΥΡΑΝΙΩΙ ΜΗΝΙΕΥΧΑ
///Ι¯ΤΗΡΙΟΝ ΑΝΕΘΗΚΑ . . . .

I. e. Ἱερεὺ[ς] στολιστὴς Ἴσιδος | καὶ Σεράπιδος Αὐ[ρ(ηλιος) Ἐ]παφρόδει|τος τῷ Οὐρανίῳ Μηνὶ εὐχα|[ρ]ι[σ]τήριον ἀνέθηκα.

---

141 Basis arae similis marmoris Pentelici, a. 0,29, l. 0,18, cr. 0,10. Inventa 'παρὰ τὴν παναγίαν Βλατταροῦ'. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχαιολ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 31.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗ//
ΣΤΡΑΤΙΩ
ΣΩΜΩΝΚΑ
ΣΤΙΑΝΟΣ
ΑΝΙΚΟΠΣ
ΙΚΑΙΑΙ
ΧΗΣ

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ | [Διὶ Σ]τρατίῳ | [Πολέ]μων κα[ὶ | Δομε]τιανὸς | [Γερμ]ανικοπο|[λῖτα]ι καὶ Α . . .|. . εὐ]χῆς χ[άριν]. Neque Πολέμων (possis enim etiam Ἀρτέμων conicere) neque Δομετιανός plane certa sunt, sed ita supplendum putavi propter eum qui sequitur titulum, in quo haec duo nomina item coniuncta inveniuntur.

---

142 'In rupe haud procul ab Anchesmo minore prope urbem. Edidi ex Chandlero II, 115 p. 77, unde petiit etiam Osannus Syll. p. 265. Minus accurate Pouqueville Itin. T. IV. p. 103 (qui in Hymetto ponit), Hughes Itin. T. I. p. 300'. Boeckh C. I. G. 512.

ΦΙ
ΠΟΛΕΜΩΝ
ΚΑΙΔΟΜΕΤΙΑ
ΝΟCΕΥΧΗC
ΧΑΡΙΝ

I. e. Φί[λοι] | Πολέμων | καὶ Δομετια|νὸς εὐχῆς | χάριν.

---

143 In basi lapidis Pentelici inventa 'εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3893. Relegit Koehler.

ΔΙΙ:CΤΡΑ
ΤΙΩ:Γ.Ν
Κ.Λ'.ΜΟΥ
CΩΝΙΟΙ
ΕΥΧΗCΧΑ
ΡΙΝ ∅

I. e. Διὶ Στρα|τίῳ Γ(αΐος), Ν(εμέριος), | Κ(οΐντος), Λ(ούκιος) Μου|σώνιοι | εὐχῆς χάριν. Quattuor hi fratres vel consanguinei sunt, nisi forte punctum inter Γ et Ν per errorem positum est, ita ut pro Γ(αΐος) Ν(εμέριος) supplendum sit Γν(αῖος). Compendium quod est Κ pro Κοΐντος etiam alibi invenitur, sed raro.

144 Infra templum Victoriae in arce. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 335.

ΣΩΤΗΡΙΔΗΣ ΥΠΕΡ
ΤΩΝΠΑΙΔΩΝΕΥΞΑ
ΜΕΝΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΚΤΗΣΙΚΛΕΟΥΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥ

I. e. Σωτηρίδης ὑπὲρ | τῶν παίδων εὐξά|μενος ἀνέθηκεν | Ἀσκληπιῷ | ἐπὶ ἱερέως Κτησικλέους | Ἀγνουσίου.

---

145 Athenis, ex schedis Fourmonti, cum anaglypho in quo iuvenis manibus sublatis, altera cornu (poculum) tenens. Boeckh C. I. G. 517. (Versus 1—5 solos repetiverunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 488 Rangabé Ant. Hell. 1084).

ΠΟΛΥΤΕΙ
ΜΟC
ΠΛΟΥΤΩ
ΝΙΚΑΙΚϹ
ΗCΥΧΑ
ΡΙCΤΗΡΙ
ΟΝΕΑΥ
ΤΟΝ
ΕΥΧΑ
ΡΙCΤΗ
ΝΙΙΕ
ΗΚΕΝ

I. e. Πολύτει|μος | Πλούτω|νι καὶ Κό|[ρ]ῃ εὐχα|ριστήρι|ον ἑαυ|τὸν | εὐχα|-ριστή[σας]? | ἀνέ|[θ]ηκεν. Recte Boeckhius εὐχαριστήσας male se habere dicit; fortasse εὐχαριστή[ριον] per incuriam repetitum fuisse coniecit idem.

---

146 Columna lapidis Pentelici, inventa occidentem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 1514. 1814. Beulé l'Acropole II p. 329 nr. 8.

ΓΛΑΥΚΟΣ
ΤΡΥΦΑΙΝΑ
ΛΕΩΝ
[Υ]ΨΙΣΤΩ
ΥΓΓΡ

Var. lect. V. 4 init. Υ Pitt. 1814, Ι idem 1514, om. Beulé. || v. 5 ΥΤ⁻Ρ Pitt. 1514, ΥΓΓ id. 1814, ΥΓ Ρ Beulé; ex quibus facile efficitur in lapide fuisse eas quas posui reliquias vocis ΥΠΕΡ.

Γλαῦκος, | Τρύφαινα, | Λέων Ὑψίστῳ | [εὐχήν] ὑ[πὲ]ρ | [τῶν γονέων] vel simile aliquid.

---

147 Tabula lapidis Eleusinii inventa, ut eae quae sequuntur, in cella rupi incisa prope Pnycem, in museo Britannico (Synops. nr. 241). Ediderunt Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann. Syll. I, 60 p. 168. Ex his et Rosii schedis (in quibus v. 1 deerat) Boeckh C. I. G. 497. Mon. Mus. Brit. p. 129 nr. 60.

ΛΙ
ΝΗ
ΕΥΧΗΝΥΠΕΡ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ

I. e. .....είνη | εὐχὴν ὑπὲρ | Εὐφροσύνου.

148 Tabula inventa ibidem ubi nr. 147. Mus. Brit. Synops. nr. 232. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 402 et minusculis ex schedis Walpolii Clark. Itin. T. II. S. II. p. 466. Osann Sylloge p. 224. Boeckh C. I. G. 498. Mon. Mus. Brit. p. 130 nr. 61.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ
ΥΨΙΣΤΩΔΙΙ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

I. e. Σύντροφος | ὑψίστῳ Διὶ | χαριστήριον.

---

149 Tabula Elginiana ibidem (ubi nr. 147) inventa (Viscont. nr. 60: inest oculus). Ex Walpolii schedis minusculis edidit Clark. Itin. l. c. Boeckh C. I. G. 499.

Εὔοδος ὑψίστῳ εὐχήν.

---

150 Lapis Mus. Brit. nr. 246, cum anaglypho ventrem repraesentante, inventus ibidem ubi nr. 147. Titulum ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Sylloge p. 224. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 500. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 62.

ΟΛΥΜΠΙΑΣΥΨΙΣΤΩ
ΕΥΧΗΝ

Ὀλυμπιὰς Ὑψίστῳ | εὐχήν.

---

151 Marmor Mus. Brit. nr. 250, inventum ibidem ubi nr. 147, in quo expressa pars faciei, quae sub oculis est. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 404 (ligno incisum). Osann Sylloge p. 224. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 501. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 63.

ΤΕΡΤΙΑ ΥΨΙΣΤΩ
ΕΥΧΗΝ

Τερτία Ὑψίστῳ | εὐχήν.

---

152 Marmor Mus. Brit. nr. 248 cum anaglypho duo brachia repraesentante, inventum ubi nr. 147. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 402 ligno incisum Osann Sylloge p. 225. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 502. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 64.

ΚΛΑΥΔΙΑΠΡΕΠΟΥCΑ
ΕΥΧΑΡΙCΤΩΥΨΙCΤΩ

Κλαυδία Πρέπουσα | εὐχαριστῶ Ὑψίστῳ.

---

153 Marmor Mus. Brit. nr. 251 cum anaglypho mammas repraesentante, inventum ubi nr. 147. Titulum ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Sylloge p. 225. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 503. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 65.

ΟΝΗCΙΜΗΕΥΧΗΝ
ΔΙΙΥ ΨΙCΤΩ

Ὀνησίμη εὐχὴν | Διὶ ὑψίστῳ.

154 Marmor Mus. Brit. nr. 247, inventum ubi nr. 147. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Sylloge p. 225. Ex huius exemplo et schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 504. Mon. Mus. Brit. p. 132 nr. 66.

ЄΥΤΥΧΙCΥΨΙCΤωЄ
hoc loco est X H Y
anaglyphum H
mammas repraesentans

Εὐτυχὶς Ὑψίστῳ | εὐχήν.

155 Marmor Mus. Brit. nr. 249, cum anaglypho mammas repraesentante, inventum ibidem ubi nr. 147. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Syll. p. 225. Ex schedis Rosianis ed. Boeckh C. I. G. 505. Mon. Mus. Brit. p. 132 nr. 67.

ΕΙCΙΑCΥΨ
ΕΥ

Εἰσιὰς Ὑψ[ίστῳ] | εὐχ[ήν].

156 Marmor Mus. Brit. nr. 245, cum anaglypho duos oculos repraesentante, quorum alter sectus videtur, inventum ibidem ubi nr. 147. Edd. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Syll. p. 225. Ex iis et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 506. Mon. Mus. Brit. p. 132 nr. 68.

ΦΙΛΗΜΑΤΙΝ
ΥΧΗΝΑΝЄ
ΗΚЄΝ

Var. lect. V. 1 primae litterae reliquias solus editor Anglus habet. [Φ]ιλημάτιν | [ε]ὐχὴν ἀνέ|[θ]ηκεν.

CLASSIS SEXTA.

DONARIA ALIA.

157 Athenis. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5 s. 4 p. 52 nr. 33 (Boeckh C. I. G. 482).

ΙΧΕΧΟΝΤΟΣΛΠΔΟΝΥΣΟΔ . . ΟΥ . . . . . ΣΙΣΕΘΕΑΙΣ
ΣΩΣΦΟΣΣΙΞΛΛΤΕ . ΣΝ

V. 1 initio ἐπὶ ἄρχοντος Διονυσοδώρου scriptum fuisse satis probabiliter coniecit Boeckh. Idem archon (53 p. Chr.) est etiam in titulo nr. 19. Sub finem versus ante Θεαῖς scriptum fuisse putaverim [ε]ἴσε. Alterius versus reliquiae obscurissimae sunt.

158 Fragmentum epistylii inventum in theatro Bacchi, muro immissum recentioris aetatis. Edidit Kumanudis Phil. III. p. 562. Exscripsit O. Lueders.

consulto deleta
ΕΥΘΕΡΙΕΙΚΛΙ////////////////////ΚΛΑΥΔΙΩΙΚΑΙΣΑΙΙΖΖ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΟΥΖΚ

[Διονύσῳ Ἐλ]ευθεριεῖ καὶ [Νέρωνι Κλ]αυδίῳ Καίσαρι Σε[βαστῷ Γερμανικῷ ὁ δεῖνα | ἐκ τῶν] ἰδίων ἀνέθηκεν· στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τὸ β' κ[αὶ ...|.... Τι. Κλαυδίου Νουίου τοῦ Φιλείνου ἐξ Οἴου].

Ti. Claudii Novii nomina supplere propterea mihi licuit, quod Thrasyllo archonte (61 p. Chr.), quem annum ab eo quo hic titulus compositus est non magno intervallo distare apparet, ille in titulo ephebico (part. IX. class. 3) praetor octavum recensetur; nam duos illo tempore fuisse homines, quorum alter octies alter septies eo munere functus esset, quam maxime a veri similitudine abhorret. Quod si hic de Novio dicitur, titulum anno 60 p. Chr. adscribendum duco, quum dubitari vix liceat, quin ille octo praeturas nullo interiecto intervallo continuaverit. Ceterum idem praetor quartum est infra nr. 652.

159 Iuxta magnam basin Agrippae. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 298 (Rangabé Ant. Hell. 1043).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΓΥΙΕΩΙ
ΤΟΝΒΩΜΟΝ

ΟΙΠΥΛΩΥΡΟΙ
ΛΙ

I. e. Ἀπόλλωνι Ἀγυιε[ῖ] | τὸν βωμὸν | οἱ πυλ[ω]ροὶ | Λι....

Pylororum arcis institutum non diu permansisse rectissime dixit G. Schoene Hermae IV p. 294. Quare quum catalogi eorum quos habemus medio fere saeculo p. Chr. primo compositi sint (cf. quae de Rhoemetalcae archontis anno adnotavi ad nr. 114), eodem fere tempore etiam haec ara dedicata videtur.

160 Titulus in basi inventa orientem versus a porticu Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος grandibus litteris incisus. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 122. Periisse videtur.

ΕΠΙΤΗΣ
ΑΓΟΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΗΡΩΔΟΥΤΟΥΑΤΤΙΚΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ὁ δεῖνα] | ἐπὶ τῆς | ἀγορ[α]νομίας | Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ | ἀνέθηκεν.

Herodes cum anno 126/27 aut 127/8 archon fuerit, eo anno hunc titulum antiquiorem esse apparet, nam hoc agoranomi munus, quum illo multo minus splendidum sit, non post illud suscepisse videtur. Ex altera parte anno 121 p. Chr. prior esse vix potest Herodis agoranomia, quum is anno 101 natus esse videatur.

---

161 In fragmento basis lapidis Pentelici invento prope Parthenona, in cuius gradibus exstat. Ed. Pittakis Eph. 3733. Contulit Koehler.

⊐,ϕλ,ϕΑΙΝΑΡΕΤ
Infra vacuum spatium est.

I. e. [Ἐπὶ ἱερεία]ς Φλ(αουίας) Φαιναρέτ[ης]. Eadem Flavia Phaenarete in munere fuit cum Aemilio Iunco legato pr. pr. statua erigeretur (nr. 622), quem neque post consulatum, qui in annum 127 p. Chr. incidit, neque multis annis ante eo munere functum esse demonstravi Eph. epigr. I p. 249.

---

162 'Marmor olim Athenis parieti infixum ad exteriorem angulum ecclesiae Panagiae Spiliotissae: praebent schedae Fourmonti et Chandlerus Inscr. II, 29 p. 55. Nunc est in museo Britannico Marm. Elgin. Viscont. nr. 13. Synops. mus. Brit. nr. 88. Hinc edidit Osannus Syll. I, 55 p. 155' Boeckh C. I. G. 481 (Keil Mus. Rhen. XIX p. 256). Mon. Mus. Brit. p. 126 nr. 57.

ΚΙΟΝΙΑΚΑΙΤΟΑΙΤΩΜΑ
ΛΙΤΑΣΚΙΝΚΛΙΔΑΣΚΑΙΤΗΙ
ΦΡΟΔΕΙΤΗΝΤΗΘΕΩΕΚ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝΕ
ΠΙΣΚΕΥΑΣΑΣΑΚΑΙΑΥΤΗΝ
ΤΗΝΘΕΟΝΚΑΙΤΑΠΕΡΙΑΥΤΗΝ
ΟΥΣΑΚΑΙΛΥΧΝΑΠΤΡΙΑΑΥ
ΤΗΣΚΑΙΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΣ
ΞΤΟΛΙΖΟΝΤΟΣΑΙΜΙΛΙΟΥ
ΙΚΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΙΕΡΑΤΙ
ΟΝΤΟΣΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥΔΙΟΝ
ΥΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΖΑΚΟ
ΕΥΟΝΤΟΣΑΓΙΑΦΟΡΟΥΕΥΚΑΡ
ΓΟ

Var. lect. Repraesentavi editionis Anglicae exemplum, a quo praeter litterarum formas fere nusquam recedunt apographa antiquiora, nisi quod v. 9. 12 primae et v. 6. 11 ultimae litterae apud antiquiores integrae sunt.

[....τὰ] *κιόνια καὶ τὸ αἴτωμα* | [*κ*]*αὶ τὰς κυκλίδας καὶ τὴ*[*ν*] | *Ἀφροδείτην τῇ Θεῷ ἐκ* | *τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν, ἐ*|*πισκευάσασα καὶ αὐτὴν* | *τὴν Θεὸν καὶ τὰ περὶ αὐτήν,* | *οὖσα καὶ λυχνάπτρια αὐ*|*τῆς καὶ ὀνειροκρίτις. Στολίζοντος Αἰμιλίου* | ['Ατ*τ*]*ικοῦ Μελιτέως, ἱερατ*[*εύ*]|*οντος ἰακχαγωγοῦ Διο*|*νυ*|*τίου Μαραθωνίου, ζακο*[*ρ*]|*εύοντος ἁγιαφόρου Εὐκάρ*|*που.*

Doctissime ad hunc titulum Boeckhius exposuit de Veneris cultu templisque eius deae quae Athenis fuerunt; quae hic repetere longum est. Tenendum est, quod ille verissime dixit, minime necessarium esse, ut deam cui Veneris statua consecratur (v. 3) ipsam Venerem esse putemus. Imo quod deinde ab illa Venere *αὐτὴ ἡ Θεός* distinguitur, eo pertinere videtur, ut aliam putemus deam. Boeckhius ipse de Iside potissimum cogitat propter *στολιστήν*, quod munus proprium sit sacrorum Isiacorum; cuius rei testimonium iam etiam ex titulo Attico accessit nr. 140, ubi est *ἱερεὺς στολιστὴς Ἴσιδος καὶ Σεράπιδος*. Nomen stolistae in titulo nostro supplere mihi licuit ex eo qui sequitur nr. 163, ubi vice versa nomen gentile Romanum et demoticum ex hoc nostro supplentur.

Tempus ex titulis duobus recentiore tempore inventis definitur, in quibus Dionysius Marathonius Iacchagogus cosmeta epheborum est archonte Ti. Claudio Herode Attico Marathonio (cf. indicem). Quem quum ex altero ex illis titulis tertio post Hadriani imperatoris adventum anno munere functum esse appareat, annus 127/8 aut 128/9 p. Chr. intellegendus est.

---

163 In basi inventa in via Minervae in media urbe Athenis. Edidit Ross Kunstblatt 1840, Nr. 18 p. 79. Demen Nr. 189.

ΕΥΚΑΡΠΟΣΔ....
ΙΣΙΟΥΦΥΛΑΣΙΟ
ΚΑΤΕΠΙΤΑΓΜ
ΣΚΛΗΠΙΟΝ
ΔΕΚΑΘΕΙΔΡ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥ
ΤΟΥΙΕΡΕΩΣ
ΓΩΓΟΥΔΙΟΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΛΙΖΟΝΤΟΣ
ΟΥΑΤΤΙΚΟΥ
ΩΣ

I. e. Εὔκαρπος Δ[ιον|υ]σίου Φυλάσιο[ς] | *κατ' ἐπίταγμ*[*α τὸν* | 'A]*σκληπιὸν* [*τόν*]|*δε καθείδρ*[*υσεν*] | *ὑπὲρ ἑαυτοῦ* [*καὶ*] | *τοῦ ἱερέως* [*ἰακχα*]|*γωγοῦ Διον*[*υσίου*] | *Μαραθωνίο*[*υ, στο*]|*λίζοντος* [*Αἰμιλί*']|*ου Ἀττικοῦ* [*Μελιτέ*]|*ως.*

De stolistae nomine cf. nr. 162; item ex iis quae de illius tituli aetate exposui, apparet, hunc quoque quem tractamus Hadriani aetati adscribendum esse.

---

164 In lapide Hymettio, supra, ut videtur, mutilo, invento ad Pinacothecam; exstat infra Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 1833. Lebas Att. 302. Est etiam in L. Rossii schedis. Denuo contulit Koehler.

ΛΙΠΡΟΣΤΑΓΜΑΑΥΤΗΣ
ΖΑΚΟΡΟΣ ΚΡΑΝΑΗ
ΕΥΚΑΡΠΟΥΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Λ
ΜΗΤΗΡ

Var. lect. Figuram quae est v. 3 post ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ex Koehleri apographo dedi; Rossius nihil exhibet nisi Λ ceteris litteris paullo maius.

I. e. [.....*κατ*]*ὰ πρόσταγμα αὐτῆς* | *ζάκορος Κραναή,* | *Εὐκάρπου καὶ Διονυσίου* | *μήτηρ.* Cui deae consecratum sit, nescimus. Hoc loco titulum collocavi, quod hic quoque ut nr. 163 Eucarpi et Dionysii nomina in eadem familia coniuncta inveniuntur, ut facile ex utroque hoc stemma conficias:

Dionysius ⌣ Cranae
|
Eucarpus Dionysius

Quod tamen in tanta utriusque nominis frequentia dubium est.

165 Fragmentum basis rotundae marmoris Hymettii, ad angulum Parthenonis qui spectat inter orientem solem et septentriones. Ed. Ross Arch. Aufs. I p. 116 (O. Iahn, Paus. descr. arc. Ath. p. 47 nr. 32). Aliquanto plenius apographum (commemoratum iam a C. Keilio in Pauly Realencykl. Herodes Atticus p. 2099) est in Rossii schedis, quod fideliter expressi.

ΑΘΗΝΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τ ΙΙΝΟ

in imo margine: ΗΡΩΙΔΗ

Var. lect. Exempla a Rossio Iahnioque edita nihil continent nisi duos priores versus, cetera accesserunt ex schedis Rossianis.
Ἀθηνᾶς Δημοκρατίας. — *Ἡρῴδη*[ς]. Ad Herodem Atticum rettulit Keilius l. l. Et litterarum formae illi aetati accommodatae sunt; sed locus ubi Herodis nomen positum est, fortasse de artifice potius ut cogitemus suadet.

---

166 *'Ungefähr neun Meter nördlich von der siebenten Säule (von W. an gezählt) der Nordseite des Parthenon in dem gewachsenen zu ihrem Behuf geebneten Felsboden eingemeisselt, nach NW. orientirt, so dass sie dem von den Propylaeen kommenden Besucher zugewandt ist, breit 0,20 Meter, lang 0,26; Höhe der Buchstaben in den beiden oberen Zeilen 4½ Centimeter, in der dritten 3½, in der letzten 3 Centimeter'.* Edd. Heydemann Hermae IV p. 381 sqq. Kumanudis Παλιγγενεσία 8. Novemb. 1869.

ΓΗΣΚΑΡ
ΠΟΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑΜΑΙΝ
ΤΕΙΑΝ

I. e. Γῆς Καρ|ποφόρου | *κατὰ μαν*|τείαν. Recte hunc rettulit Heydemannus locum Pausaniae I, 24, 3: *ἔστι δὲ καὶ Γῆς ἄγαλμα ἱκετευούσης Ὕσαι οἱ τὸν Δία, εἴτε αὐτοῖς ὄμβρου δεῆσαν Ἀθηναίοις, εἴτε καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι συμβὰς αὐχμός. ἐνταῦθα καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ αὐτὸς κεῖται Κόνων.* Iuxta ipsam enim hanc inscriptionem pars basis quae sustinebat Cononis et Timothei statuas inventa est. Valde probabilis est Heydemanni coniectura, deam eodem modo repraesentatam fuisse, atque in vasis quibusdam picta sit, scilicet ex ipsa terra genibus tenus prominentem, manibus suppliciter ad caelum porrectis. Qua re quum nulla omnino esset basis, quae statuam sustineret, fieri non potuit quin ipsi rupi ante statuam insculperetur titulus. Eum anno 160 p. Chr. antiquiorem esse inde apparet, quod a Pausania commemoratur; neque recens dedicata fuisse videtur statua, quia aliter Pausanias vix ignorasset, quaenam fuisset eius dedicationis causa. Quare si Hadriani fere aetati titulum adscribemus, non errabimus.

---

167 Athenis. Ex Fourmonti schedis edidit Boeckh C. I. G. 246. Pittakis l'anc. Ath. p. 476 (cf. Neubauer comm. epigr. p. 111 sqq.). Fourmont et Pittakis titulum cum aliis quibusdam in eodem lapide se invenisse dicunt; sed quot illi alii tituli sint et quales, de ea quidem re uterque plane diversa narrat. Atque eo minus quicquam tribuendum videtur illorum testimoniis, quod apographum Akerbladii ab eo cum Borghesio communicatum habeo, quod hunc titulum solum continet.

[ΙΕ . . . ΟΣΑΛΚΙΔΑΜΟΥ]
ΕΦΗΒΟΙ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΙ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΙΑΛ
ΚΙΔΑΜΟΥΥΙΕΙΣΧΟΛ
ΛΕΙΔΑΙ ΑΝΕΘΕΣΑΝ
ΔΙΙ
ΣΩΤΗΡΙ ΕΦΗΒΩΝ
ΕΠΙΣΥΛΛΑ

Var. lect. Primus versus deest apud Akerbladium. Ego eum ex exemplo Fourmontiano exhibui, nisi quod id ante prius Α pro Σ exhibet Δ; porro pro altero Α habet Λ, et litteras extremas ΟΥ omittit; quae emendavi ex Pittakisii exemplo, apud quem hic versus sic se habet: . . . . . ΕΝΗΣΑΛΚΙΔΑΜΟΥ. Inter v. 1 et 2 a sinistra apud Fourmontum ΚΑΛΛΙΝΙΚΟC, inter v. 2 et 3 item a sinistra ΙΗCΩΟC. Quae ex alio titulo, quem Fourmontus cum hoc coniunxit, intrusa sunt. Ceterum fideliter expressi exemplum Akerbladianum, nisi quod id v. 4 ΚΟΛ habet pro ΧΟΛ, quod ex Fourmontiano et Pittakisiano emendavi.
[*Κοσμη*]*τε*[*ύοντ*]*ος Ἀλκιδάμου· | ἔφηβοι | Θεμιστοκλῆς καὶ | Ἀλκίδαμος οἱ Ἀλ*|*κιδάμου υἱεῖς Χολ*|*λεῖδαι ἀνέθεσαν | Διὶ | Σωτῆρι ἐφήβων | ἐπὶ Σύλλα.* V. 1 *Κοσμητὴς Ἀλκίδαμος* aut *Κοσμητὴν Ἀλκίδαμον* Neubauer. Sed si haec statuae Alcidami cosmetae a filiis erectae subscripta fuissent, sine dubio *οἱ παῖδες τὸν πατέρα* aut simile aliquid in hoc titulo inveniremus. Imo donarium aliquod hic lapis sustinebat. Sullam archontem cum Alcidamo cosmeta etiam in catalogo epheborum habes (part. IX class. 3), ubi in tribu Leontide Aelius Themistocles et Aelius Alcidamus ephebi recensentur. Sullae autem archontis annum 143/4 p. Chr. esse videri supra in adnotatione ad nr. 70 demonstrare conatus sum.

---

168 'Ad urnam marmoream in aede Palladis' Cyriac. n. XIV p. 97 et ex schedis Cyriaci a Compagnonio missis Murat. T. I. p. CDLXXI. 8, iterumque ex suis schedis, sed aliter divisis versibus T. II. p. DCCXCII. 2. Corsin. F. A. T. I p. 47. Boeckh C. I. G. 485.

ΑΥΡ . ΠΑΡΑΣΙΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΦΥΛΑΣΙΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΠ . ΑΙΛ . ΑΛΚΙΔΑΜΟΥΧΟΛΕΙΛΟΥΚΗΡΥΚΟΣ
ΒΟΥΛΗΣΑΙΛΙΟΥΧΡΥΣΟΥΣΦΗΤΤΙΟΥ

Αὐρ(ήλιος) Παρ[ρ]άσιος Εὐτυ[χ]ίδου Φυλάσιος ἀνέθηκε, | στρατηγοῦ Π(οπλίου) Αἰλ(ίου) Ἀλκιδάμου Χολ[λ]εί[δ]ου, κήρυκος | βουλῆς Αἰλίου Χρύσου Σφηττίου.

Non multum ab tituli nr. 167 aetate (143/4 p. Chr.) hunc abesse P. Aelii Alcidami nomen indicare videtur, qui hic praetor est, illic cosmeta.

---

169 'In basi vel arula in arce prope Poliadis inventa, quam repraesentat Stuartus Ant. Att. vol. II p. 22 cf. p. 45. Sed idem titulus in basi marmoris candidi exaratus est, Eleusine inventa a Fauvelio, et in eius oppositis lateribus videtur bis inscriptus fuisse. Monumentum hoc alterum ex collectione Choiseuliana (catal. Dub. n. 211, ubi verba edita sunt) in Museum Regium (catal. Clarac. n. 635) illatum est, et expressa verba sunt a Claraco in tabulis aeri incisis. Eleusine inter rudera templi Cereris vidit etiam Dodwellus Itin. T. II. p. 174. Mutilum eundem praebet Chandl. Inscr. II, 86 p. 69' Boeckh C. I. G. 486. Non puto aliud exemplum praeter illud Eleusinium unquam fuisse. Nam

Pittakis l'ancienne Athènes p. 399, qui titulum exhibet tamquam in Pandroseo inventum, eum sine dubio ut multos alios ex Corpore Inscriptionum transcripsit. Praeterea ediderunt Lebas Attique 315. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 22 n. 7.

[ΔΗΜΗ]ΤΡΙΚΑΙΚ[ΟΡΗΙ]
ΦΑΒΙΟΣ
ΔΑΔΟΥΧΟΣ

Var. lect. Quas uncis inclusi litteras, Chandler non habet, qui praeterea pro ΤΡΙ exhibet ΠΡΙ. 'Ex Claraci tabula intelligitur v. 1 solas litteras ΤΡΙΚΑΙΚ integras superesse arrosis ceteris; tamen Dub. et Dodw. solum Ι vocis ΚΟΡΗΙ omittunt' Boeckh. Etiam Lebas et Lenormant ea quae uncis inclusi omittunt.

Δήμητρι καὶ Κόρῃ Φάβιος Δαδοῦχος. Fabium Daduchum habes praeterea in titulis nr. 10. 712. Quorum prior cum ad annum 209/10 pertineat, quumque ad finem saeculi p. Chr. alterius semper Claudii, Aelii, Pompeii Daduchi in titulis compareant, hunc titulum tertii p. Chr. saeculi initio antiquiorem non esse certum est.

---

170 Lapis Pentelicus cum anaglypho, inventus in Odeo Herodis Attici. Edidit Pittakis Eph. 3182. '*Auf dem Cultusministerium*' Velsen, qui exscripsit.

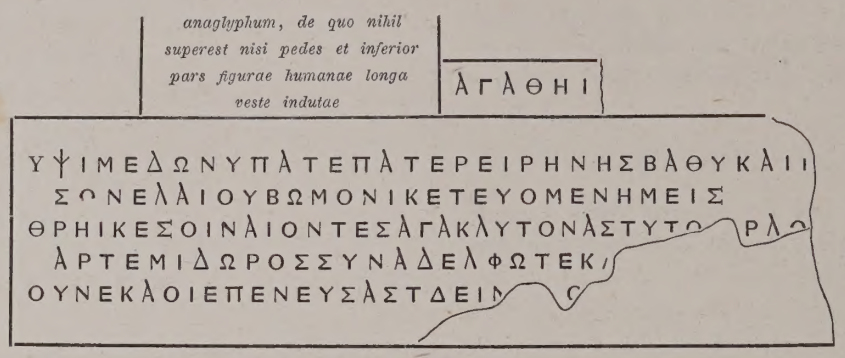

I. e.

Ἀγαθῇ [τύχῃ.]
Ὑψιμέδων ὔπατε, πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπου],
σὸν ἑλ[ί]ου βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,
Θρῄκες οἱ ναίοντες ἀγάκλυτον ἄστυ τὸ [Σάρ]δε[ων?],
Ἀρτεμίδωρος σὺν ἀδελφῷ τε κα[ὶ παισί(?)]
οὕνεκά οἱ ἐπένευσας [ἰ]δεῖν . . . . . .

Aetas accuratius definiri quidem non potest, sed et ἐλαίου pro ἐλέου scriptum et versuum pravitas satis recentem aetatem indicare videntur (cf. 171. 173).

---

171 'De vicinia Athenarum legiones Hassiacae anno 1688 deportarunt hoc marmor, quod Cassellis servatur. Cum amplo commentario edidit J. M. Gesnerus Commentar. Gotting. Vol. II (a. 1752 p. 281—324), ubi tab. VI tertiae partis vss. 12—24 aeri incisi sunt. Litterae sunt admodum rudes' Boeckh C. I. G. 511 (inde Lebas Attique 649). Postea a Voelkelio accuratissimum apographum accepit eiusque lectiones enotavit Boeckhius Add. et Corr. p. 913. Eas lectiones recepi neque prioris apographi errores commemorandos putavi. (Quas litteras uncis inclusi, eas Voelkelius omittit, cum in antiquiore apographo sint.)

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ

ΕΓΡΑΙΩΠΑΙΗΩΝΑCΚΛΗΠΙΕΚΟΙΡΑΝΕΛΑΩΝ
ΛΗΤΟΙΔΟΥCΕΜΝΗCΤΕΚΟΡΩΝΙΔΟCΠΙΟΦΡΩΝ
ΠΑΙΥΠΝΟΝΑΠΟΒΛΕΦΑΡΩΝCΚΕΔΑCΑCΕΥΧΩΝ
ΕΠΑΚΟΥΕCΩΝΜΕΡΟΠΩΝΟΙΠΟΛΛΑΓΕΓΗΘΟ
ΤΕCΙΛΑCΚΟΝΤΑΙCΟΝCΘΕΝΟCΗΠΙΟΦΡΩΝΑC
ΚΛΗΠΙΕΠΡΩΤΟΝΥΓΕΙΑΝΕΓΡΑΙΩΚΑΙΤΕΟΝΥ
ΜΝΟΝΙΗΙΕΚΑΙΚΛΥΤΙΧΑΙΡΕ

ΥΓΕΙΑΒΡΟΤΟΙCΙΠΡΕCΒΙCΤΑΜΑΚΑΡΩΝΜΕΤΑCΟΥΝΕ
ΙΝΤΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΝΒΙΟΥCΥΔΕΜΟΙΠΡΟΦΡΩΝ
ΞΥΓΕΙΗΝΗΔΑΥΘΙCΗΠΛΟΥΤΟΥΧΑΡΙΝΗΤΕΚΕ
ΩΝΗΔΑΥΘΙCΕΥ[ΔΑΙ]ΜΟΝΟCΑΘΡΩΠΟΥC ΒΑCΙΛΗ
ΙΔΟCΑΡΧΑCΗΠΙΟΦΡΟΝΖΥΓΙΗCΑΦΡΟΔΕΙΤΑCΕΛ
ΚΕCΙΘΗΡΕΥΟΜΕΝΗ . . ΤΙCΑΛΛΑΘΕCΘΕΝΑΝ
ΘΡΩΠΟΙCΙΤΕΡΨΙΝΗΠΟΝΩΝΑΚΜΑΤCΘΑΛΕΙ
ΤΑΙΜΕΤΑΘΙΑΜΑΚΕ . . ΥΓΕΙΑΤΕΘΑΛΕΚΑΙ
ΠΕΙΧΑΡΙΤΩΝΟΛΛΑCΕΘΕΝ
ΕΥΔΑΙΜΩΝΕΦΥ

Post intervallum unius versus et dimidii:

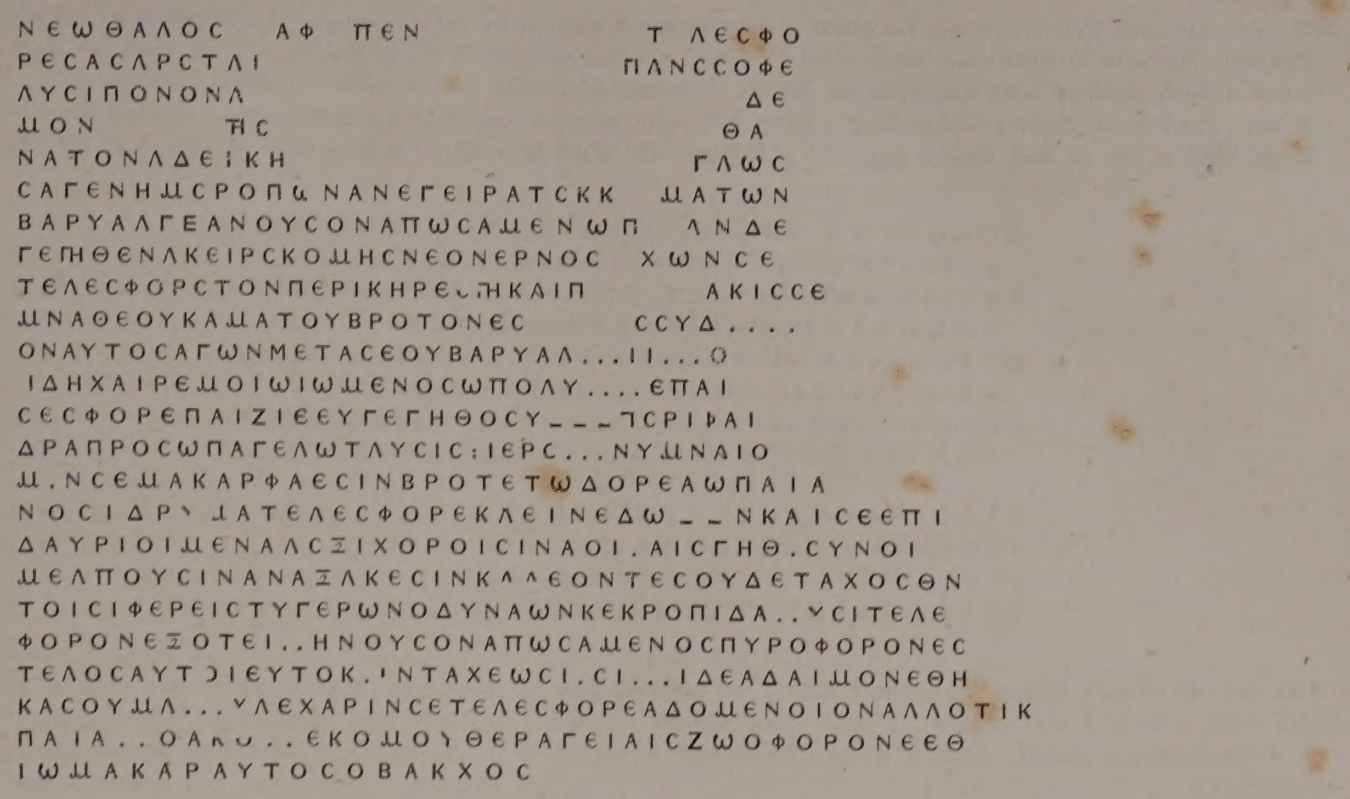

Primum carmen ita se habet:

> Ἔγρ[εο], Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
> Λητοίδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων | παῖ.
> Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν | ἐπάκουε
> Σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθό|τες ἱλάσκονται
> Σὸν σθένος, ἠπιόφρων Ἀσ|κληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν.
> Ἔγρ[εο] καὶ τεὸν ὕ|μνον, Ἰήιε, κ[έ]κλυ[θ]ι· χαῖρε.

Alterum carmen est Ariphronis Sicyonii paean: qui exstat apud Athenaeum XV p. 702 A (cf. Boeckhii adnotationem in Corpore Inscriptionum Graecarum):

> Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ
> ν[αί]ειν τὸ λειπόμενον
> βίου, σὺ δέ μοι πρόφρων ξυ[ν]είη[ς]
> ἠδ' αὖθις ἢ πλούτου χάριν ἢ τεκέων
> ἠδ' αὖθις εὐδαίμονος ἀ[ν]θρώπο[ι]ς βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἠπιόφρον,
> ζυγίης Ἀφροδείτας ἔλ|κεσι θηρεύομεν,
> ἢ [εἴ] τις ἄλλα θε[ό]θεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων [ἀμπνοὰ φ]α[ν]εῖ|ται
> μετὰ [τε]ί[ο], μάκ[αιρα] Ὑγεῖα, τέθαλε καὶ [λάμ]πει Χαρίτων [ἔαρ]·
> σέθεν [δὲ χωρὶς οὔτις] εὐδαίμων ἔφυ.

Menda orthographica corrrexi, ipsius carminis verba autem exhibui, qualia is qui titulum posuit ea lapidi incidere voluit, non qualia debuit; nam eum aut exemplar corruptissimum aut memoriam nequaquam accuratam secutum esse unusquisque versus indicat. Quin v. 3—6 quae leguntur adeo corrupta sunt, ut intellegi omnino non possint. Etiam v. 7 extr. fortasse *ἀκμὰ τέθαλεν* scriptum fuit.

Tertii carminis v. 1—11 perpauca agnoscuntur, neque de metri genere constat. V. 1. 2 Τ[ε]λεσφό|ρε, σᾶς ἀρετᾶ[ς], v. 2. 3 *πάνσοφε,* | *λυσίπονον*, v. 5. 6 *γλῶσ|σα* esse videtur; sed vide ne potius [ὅ]σ|σα *γένη μερόπων ἀνέγειρα[ς] ἐκ καμάτων* fuerit. V. 7—9 versus anapaestici esse videntur, dimetri tres cum monometro (Boeckhius hunc totum locum v. 1—11 solutiores numeros habere putabat):

> *Βαρυαλγέα νοῦσον ἀπωσάμεν[ος],*
> *Π[αι]ὰν δὲ γέγηθεν ἀκειρ[ε]κόμης,*
> *νέον ἔρνος ἔχων σέ, Τελεσφόρε, τὸν*
> *περὶ κῆρ ἔστη.*

Etiam quae sequuntur ab eo rhythmo non videntur aliena v. 9—11:

> *καὶ π[ολλ.]άκι σε|μνὰ θεοῦ καμάτου*
> *βροτὸν ἐσ ⏑⏑ –*
> *σὺ δὲ – ⏑ ον αὐτὸς ἄγων μετὰ σοῦ*
> *Βαρυαλ.[γέα – ⏑⏑ – –*

Sane haec sensu cassa sunt neque videntur in eum modum suppleri posse, ut sana aut certe tolerabilis sententia evadat. Sed videtur in eundem modum atque alterum carmen etiam hoc tertium ab eo qui inscripsit depravatum esse.

Iam sequuntur v. 12—24 quattuordecim versus heroici:

> Ἤδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολύ[λιστ]ε
> [φίλε Τελ.]εσφόρε παῖ δῖε, σύ γε γηθοσύ[νοισι]
> [τοῦ] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωθ' [ἱ]εῖς ἱερε[ῦσι]ν.
> ὑμνέομέν σε, μάκαρ, φαεσίβροτε, δῶτορ ἐάω[ν],
> Παιᾶνος ἴδρυμα, Τελεσφόρε κλεινὲ δ[αῆμο]ν·
> καί σ' Ἐπιδαύρειοι μὲν ἀλεξιχόροισιν ἀοι[δ]αῖς
> γηθόσυνοι μέλπουσιν, ἄναξ, Ἄκεσιν καλέοντες,
> οὔ[ν]ε[κ]' ἄκος θν[η]τοῖσι φέρει[ς] στυγερῶν ὀδυνάων.
> Κεκροπίδα[ι δὲ κλέο]υσι Τελεσφόρον, ἐξότε [τύν]η
> νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]
> εὐτοκ[ί]ην ταχέως [νεοθηλ]έα, δαῖμον, ἔθηκας.
> οὐ μὰ[ν το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ᾄδομεν οἷον,
> ἀλλ' ὅτι κ[ἀν] Παιᾶ[νο]ς ἀκε[ιρ]εκόμου θεραπείαις
> ζωοφόρον σε θ[εώμεθ']· ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Supplementa v. 8—10 huius carminis Kirchhoffii sunt, v. 12—14 mea; hos tres versus Boeckhius hunc in modum reficere conatus est:

> οὖ μά[ν, κο]ῦ[ρ]ε, χάριν σε, Τελεσφόρε, ᾄδομεν οἷον,
> ἄλλοτ[ε] κ[ἀν] Παιᾶ[νο]ς ἀκε[ι]ρεκόμου θεραπείαις
> ζωοφόρον σε θ[εόν]· ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Sed mea supplementa cum reliquiis litterarum aptiora sunt, tum metro et sententiae accommodatiora. In ceteris Boeckhium secutus sum.

De aetate tituli id modo pro certo affirmare licet, propter scripturae barbariem eum saeculo p. Chr. tertio antiquiorem esse non posse.

172 Ara marmoris Pentelici, quam Koehlerus et Heydemannus viderunt in turri Andronici, Kumanudis anno 1862 in stoa Hadriani, quo translata esse dicebatur '*ἔκ τινος οἰκίας κειμένης ἐνταῦθα παρὰ τὴν ποτὲ χουρμαδιὰν τὴν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ*'. Alta est ara 0,40, lata 0,45, crassa 0,37. In tribus reliquis partibus arae anaglypha ad Rheam Attimque pertinentia cum symbolis mysticis insculpta sunt. Edd. Kumanudis Phil. III p. 454. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 140 nr. 379, cum accurata anaglyphorum descriptione. Contulit Koehler. Cf. A. Conze Archaeol. Zeitg. 1863 p. 75. C. Keil Philol. Suppl. II p. 588 sqq. G. Wolff Mus. Rhen. XIX p. 301. Henzen Bull. dell' Inst. 1867 p. 175.

ΟΠΡΟΓΟΝΟΙCΕΦΑΜΙΛΛΟCΟΤΗΝΜΕΓΑΛΗΝΠΛΕΟΝΑΥΞΩΝ
ΑΡΧΕΛΕΩCΓΕΝΕΗΝΠΡΑΞΕCΙΤΑΙCΙΔΙΑΙC
ΑΝΤΙΔΟCΙΝΤΕΛΕΤΗCΤ.CΤΑΥΡΟΒΟΛΟΥΧΑΡΙΝΕΓΝΩ
ΒΩΜΟΝΑΝΑCΤΗCΑCΑΤΤΕΩΗΔΕΡΕΗC
ΟΥΤΟCΚΕΚΡΟΠΙΗΝΑΥΧΕΙΠΟΛΙΝΟΥΤΟCΕΝΑΡΓΕΙ
ΝΑΙΕΤΑΕΙΒΙΟΤΟΝΜΥCΤΙΚΟΝΕΥΔΙΑΓΩΝ
ΑΥΤΟΘΙΓΑΡΚΛΕΙΔΟΥΧΟCΕΦΥΒΑCΙΛΗΙΔΟCΗΡΗC
ΕΝΛΕΡΝΗΔΕΛΑΧΕΝΜΥCΤΙΠΟΛΟΥCΔΑΪΔΑC

ΔΑΔΟΥΧΟCΜΕΚΟΡΗCΒΑCΙΛΑΝΔΙΟCΪΕΡΑCΗΚΩΝ
ΗΡΑCΚΛΕΙΘΡΑΦΕΡΩΝΒΩΜΟΝΕΘΗΚΕΡΕΗ
ΑΡΧΕΛΕΩCΤΕΛΕΤΗCCΥΝΘΗΜΑΤΑΚΡΥΠΤΑΧΑΡΑΞΑC
ΤΑΥΡΟΒΟΛΟΥΠΡΩΤΟΝΔΕΥΡΟΤΕΛΕΙΟΜΕΝΗC

Var. lect. Litterarum formas Heydemanno debeo; sed etiam Koehler Alpha modo Α modo Λ esse testatur. Puncta supra vocalem Ι posita v. 8. 9 Heydemannus omittit. Idem v. 11 pro CΥΝΘΗΜΑΤΑ exhibet ΟΥΝΘΗΜΑΤΑ.

I. e. *Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος, ὁ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων*
Ἀρχέλεως γενεὴν πράξεσι ταῖς ἰδίαις
ἀντίδοσιν τελετῆς τ[ῆ]ς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
βωμὸν ἀναστήσας Ἄττεω ἠδὲ Ῥέης.
οὗτος Κεκροπίην αὐχεῖ πόλιν, οὗτος ἐν Ἄργει
ναιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων·
αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφυ βασιληίδος Ἥρης,
ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

Δαδοῦχός με Κόρης, βασιλ[ηΐ]δος ἱερὰ σηκῶν
Ἥρας κλεῖθρα φέρων, βωμὸν ἔθηκε Ῥέῃ
Ἀρχέλεως, τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας
ταυροβόλου, πρῶτον δεῦρο τελειομένης.

V. 9 *βασιλ[ηΐ]δος* restituit G. Wolffius l. l.

De aetate sine dubio Henzenus recte iudicavit, qui inde quod anaglypha plane similia sunt eis quae in altera ara taurobolica (nr. 173) inveniuntur, inter utramque non magnum temporis spatium intercedere collegit. Nam quod Keilius dicit litterarum formas alterum aut tertium p. Chr. saeculum indicare, id cum omnino, quae est imperatorum aetate scripturae inconstantia, non multum valet, tum eo argumento utique nihil efficitur, nisi antiquiorem altero saeculo titulum non esse; at recentior esse potest, cum eaedem litterarum formae etiam quarto et quinto saeculo in usu fuerint (cf. nr. 636. 637. 638. 641). Non multo antiquior igitur hic titulus erit quam nr. 173, etsi antiquiorem esse inde patet, quod illa *prima* taurobolia Athenis fuisse dicuntur (v. 12). Ceterum sine dubio recte ad eundem Archelaum Foucartus refert titulum Lernae repertum apud Lebas Meg. et Pelop. 142*b*:

Βάκχῳ με βάκχον καὶ Προσυμναί[ᾳ] Θεῷ
στάσαντο Δηοῦς ἐν κατηρεφε[ῖ] δόμῳ
τὸν Ἀρχελ[ά]ου πα[ῖ]δ' ὁμών[υ]μ[ον πατρί].

Idem Archelaum Iuliani aetate vixisse evincere studet adhibito Fabiae Aconiae Paullinae exemplo, quae et ipsa (Orelli 2361) mysteria Lernaea cum tauroboliis aliisque eiusmodi ritibus mysticis coniunxerit; quae ratio fortasse per se solam si spectaveris non nimis valida est, sed confirmatur ea quodammodo temporis definitio illa, quam Henzenus aliis argumentis nisus proposuit.

---

173 Ara taurobolica a. 0,37, l. 0,40, cr. 0,36, Cephissiae inventa atque inde Athenas translata. '*Pentelischer Marmor. Sehr grobe Arbeit. Oberfläche hier und da bestossen*' Heydemann. Minusculis litteris ed. Eustratiades Παλιγγενεσία 27 Αὐγ. 1866 (inde A. Conze, Archaeol. Anzeiger 1867 p. 9, qui etiam de anaglyphis arae eodem loco exposuit). Ex Koehleri apographo Athenis transmisso ed. W. Henzen Bullett. dell' Inst. 1867 p. 174. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 144 nr. 380. Altero Koehleri apographo usus sum.

ΜΕΤΑΤΗΝΥΠΑΤΟΥΝΩΡΙΟΥΚΑΙ 387 p. Chr.
ΕΥΟΔΙΟΥΠΡΟΕΞΚΑΛΙΟΥΝΙΩΝ
ΑΡΧΕΡΜΟΓΕΝΟΥCΕΤΕΛΕCΘΗ
ΤΑΥΡΟΒΟΛΙΟΝΕΝΑΘΗΝΑΙCΟ
ΠΕΡΠΑΡΑΛΑΒΩΝΜΟΥCΩΝΙΟC
ΟΛΑΜΤΗCΤΕΛΕΤΗCΤΟCΥΝ
ΘΗΜΑΤΟΝΒΩΜΟΝΑΝΑΙ *'sic'* Koehler
ΘΗΚΑ

I. e. Μετὰ τὴν ὑπατ(είαν) Ὀνωρίου | καὶ Εὐοδίου πρὸ ἓξ Καλ(ανδῶν) Ἰουνίων | ἄρχ(οντος) Ἑρμογένους ἐτελέσθη | ταυροβόλιον ἐν Ἀθήναις, ὅ|περ παραλαβὼν Μουσώνιος | ὁ λαμ(πρότατος) τῆς τελετῆς τὸ σύν|θημα τὸν βωμὸν ἀν[έ]|θηκα.

Optime Henzenus enarravit titulum, quem dicit ea re gravissimum esse, quod quam diu sacra pagana permanserint ex eo cognoscatur. Id unum minus vere dixisse mihi videtur, ἄρχοντος nomine non magistratum eponymum Atticum, sed sacrorum taurobolicorum antistitem intellegendum esse. Nam cum illud ipsum usitatum magistratus nomen, praesertim cum per compendium scriptum sit, tum coniunctio huius vocabuli cum consulum nominibus indicio est, ad ipsam anni definitionem haec pertinere ideoque de archonte eponymo Attico intellegenda esse.

174 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,10, l. 0,17; litterae altae 0,03. Ed. Pittakis Eph. 1818.

ΟΛΙΑΔΙ

I. e. [Π]ολιάδι.

---

175 Ara a. 1,06, l. 0,51, cr. 0,47. Titulum ediderunt Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Stuart Ant. Att. vol. I p. 25. Ex schedis Fourmonti R. Rochette Ant. Bosp. tab. XIV n. 3. Boeckh C. I. G. 465. Pittakis l'ancienne Athènes p. 131 (Rangabé Ant. Hell. 1040). Eph. 2685. Lebas Attique 113. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 250. Velsenus titulum exscripsit in domo privata in via Hadriani; nunc '*in der Ephorie der Alterthümer im Cultusministerium*'. In fronte anaglyphum Apollinem cum cithara et plectro repraesentans, quod accurate describit Heydemann Marmor-Bildwerke p. 306 nr. 821, qui etiam titulum edidit.

ΑΓΑΘΗΙ [ΤΥΧΗΙ]

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΑΓΥΙΕΩΣΡΟΣΤΑΤΗΡΙ[Ο///
ΠΑΤΡΩΟΥΠΥΘΙΟΥΚΛΑΡΙΟΥΠΑΝΙΩΝΙΟΥ

Var. lect. Quae uncis inclusi, a Velseni et Heydemanni apographis absunt, quum lapis ab ea parte mutilatus sit. Ceterum utriusque exemplum accurate reddidi, antiquiorum variis lectionibus omissis. Inter Velsenum et Heydemannum summus consensus est, nisi quod Velsenus ubique Ο eadem qua ceteras litteras magnitudine, et Θ pro Θ et bis (v. 2 primo et tertio loco) Λ pro Λ habet.

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Ἀπόλλωνος Ἀγυιέως Προστατηρίο[υ] | Πατρῴου Πυθίου Κλαρίου Πανιωνίου.

---

176 In ecclesia, quae quondam fuit, S. Thomae. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 62 (Rangabé Ant. Hell. 1058). Eph. 2696.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΑΤΡΩΙΩΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Var. lect. ΠΑΤΡΩΙΩΙ Pittakis in Ephemeride, ΠΑΤΡΩΩΙ idem in l'ancienne Athènes.

I. e. ..... Ἀπόλλωνι Πατρῴῳ καὶ Ἀρτέμιδι | ἀνέθηκεν.

---

177 Basis quadrangula lapidis Hymettii. Ad portam Acharnicam se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 503 (et inde Rangabé Ant. Hell. 1044). Eph. 1825.

[ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΑΓΥΙ]ΕΩΣΑΛΕΞΙΚΑΚΟΥ

Var. lect. Quae uncis inclusi in Ephemeride non sunt.

I. e. Ἀπόλλωνος Ἀγυιέως Ἀλεξικάκου.

---

178 Prope ecclesiam S. Athanasii se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 442 (Rangabé Ant. Hell. 1037).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΩΙ

I. e. Ἀπόλλωνι Προστατηρίῳ.

---

179 Fragmentum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΠΟΛΛΩΝΑ
ΦΛΥΕΥΣ
ΣΑΥΤΟΥ

I. e. [..... Ἀ]πόλλωνα | [ὁ δεῖνα] Φλυεὺς | [ὁ ἱερεὺ]ς αὐτοῦ. Quid v. 1 ante Ἀπόλλωνα scriptum fuerit, non liquet.

---

180 '*Kleines, nur eine Spanne hohes Fussgestell eines Weihgeschenkes*' prope vicum Pikermi. Ed. Ross Arch. Aufs. I. p. 224.

ΜΟΣΤΡΑ
ΕΜ

Haud improbabiliter Rossius supplevit [Δη]μοστρά[τη | Ἀρτ]έμ[ιδι].

---

181 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum ad Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 933. 1919. Lebas Attique 118. Infra lapis integer est, a ceteris partibus mutilus, a. 0,10, l. 0,20.

ΕΚ ι ι Ο Ι
ΑΣΚΛΗΠ
ΩΝΑΝΕΘ

Var. lect. Altero loco (1919) Pittakis v. 3 alterum Ν omittit.

V. 1 quid fuerit non liquet, v. 2 Ἀσκληπ[ιῷ], v. 3 [ὑπὲρ τῶν παίδ]ων ἀνέθ[ηκεν] (?).

---

182 '*In muro Capucinorum prope monumentum Lysicratis; ex schedis Askewii Fourmontus. Supra inscriptionem sex pedes equini venuste elaborati sunt*' Boeckh C. I. G. 510.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙΥ

Var. lect. 'Ask. initio aliud Α, in fine C apponit; neutrum in marmore legi notat Fourmontus' Boeckh.

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑ[γείᾳ].

---

183 Septentrionem versus ab arce ad ecclesiam S. Ioannis. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 166 (Rangabé Ant. Hell. 1054).

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΚΑΙ
ΥΓΙΑΙ

Ἀσκληπιῷ καὶ | Ὑγίᾳ.

---

184 In arce, marmor Pentelicum. Edidit Pittakis Eph. 1817. Exscripsit Koehler.

ιCΚΛΗΓ

Var. lect. Primum Λ et extremum Π Pittakis integra exhibet. Praeterea Ϲ pro C idem.

Ἀσκληπ[ιῷ].

185 In ara in ecclesia Ἁγία Κύρα. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 51 (Rangabé Ant. Hell. 1054).

ΚΑΛΛΙΑΣΥΠΕΡ
ΤΟΥΥΙΟΥΑΥΤΟΥΥΓΕΙΑ

I. e. Καλλίας ὑπὲρ | τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (qui soloecismus pro eo quod debebat scribi τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ nihil miri habet in titulo recentioris sine dubio aetatis) Ὑγείᾳ.

---

186 Lapidem septentrionem versus a prytaneo inventum esse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 135. 36.

..ΟΝΑCΑ
..ΘΕΡΑΠΙΑ
..ΝΟCΟΥΚΑΤΟΝΑΡ
..ΜΕΓΑΛΗΕΝΟCΘΕ
ΜΕΤΑΤΩΝΙΑ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Qua de re agatur satis perspicuum est; in integrum restitui tamen titulus non potest: v. 1 fortasse Ὀνασ[ώ] vel Ὀν[η]σᾶ[ς] fuit; sed etiam ....ον Ἀσ[κληπιῷ] fuisse potest, v. 2. 3 [ἐπὶ] θεραπ[ε]ίᾳ | [τῆς] νόσου κατ' ὄναρ, v. 4 μεγάλη [ἡ] νόσ[ος]?, v. 5 iam Pittakis supplevit μετὰ τῶν ἰα[τρῶν], v. 6 ἀνέθηκαν.

---

187 Fragmentum basis lapidis Hymettii, inventum in septentrionali parte paeninsulae Piraeei, a. 0,03 (?), l. 0,11. Ed. Pittakis Eph. 1591.

ΙΤΗΙ
ΠΕΡΤΟΥ
ΙΟΥ

[Ἀφροδ]ίτῃ | [... ὑ]πὲρ τοῦ | [υ]ἱοῦ. Pittakis supplet [Οὐρανίᾳ Ἀφροδ]ίτῃ, sed hoc spatii rationes non admittunt. V. 2 ante ὑπέρ nomen eius qui dedicavit scriptum fuisse videtur.

---

188 Septentrionem versus a turri Andronici. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 130 (Rangabé Ant. Hell. 1067).

ΑΦΡΟΔΙΤΗΙΚΑΤΟΝΑΡ.

I. e. Ἀφροδίτῃ κατ' ὄναρ [.... ἀνέθηκεν]? Dubium enim est utrum titulus integer sit an mutilus; id quod Pittakis puncto in fine addito videtur indicare voluisse.

---

189 In alta basi marmoris Pentelici reperta a. 1865 in theatro Bacchi. Edidit Pervanoglu Archaeol. Anzeiger Nr. 205 Januar 1866 p. 172. Descripsit Koehler.

ΑΦΡΟΔΙΤΕ
ΕΝΑΓΩΝΙΟ

Ἀφροδίτ[ης] Ἐναγωνίο[υ].

---

190 *'Dans l'église surnommée Corici'.* Edidit Pittakis l'anc. Athènes p. 489. 491 (Rangabé Ant. Hell. 1076).

ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

191 In basi marmoris Pentelici a sinistra et nunc quidem a dextra quoque mutilata. Edd. Pittakis Eph. 1821. Rangabé Ant. Hell. 2370. Dextra (*b*) pars recentiore tempore periisse videtur, sinistram (*a*) denuo descripsit Koehler.

a *b*

AMONNIKO
ΡΚΑΙΗΜΗΤΗΡΔΗΜΗΤΡΙΕΥΧΛΟΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. ..αμον Νικοδ[ήμου ..... | ὁ πατὴ]ρ καὶ ἡ μήτηρ Δήμητρι Εὐχλόη | ἀνέθηκεν. V. 1 initio aut viri (vel pueri) nomen accusativo, aut puellae nominativo casu (cuiusmodi sunt multa in ον exeuntia) scriptum fuit, ita ut aut imaginis filii a parentibus dedicatae, aut donarii a filia una cum parentibus consecrati haec subscriptio sit. Utique mirus est singularis ἀνέθηκεν, sive ad duas sive ad tres personas spectat.

---

192 In ara mutila quadrata, supra rotunda. *'Seidenfabrik'* Velsen, qui exscripsit. Ed. Kumanudis Eph. nov. 80.

ΤΥΧΗΙ
ΙΔΙΩΝΥΣΩΤΕ
ΙΒΩΜΟΝ ⌀

[Ἀγαθῇ] τύχῃ | ....ι Διωνύσῳ τε | [τὸν] βωμόν.

---

193 Δημοδιδάσκαλός τις ἀντέγραψεν ἐν Σαλεσίῳ — μῆκος τοῦ στίχου 1,19, ἑκάστου δὲ γράμματος 0,3. τὰ γράμματα εἶναι τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς'. Νέα Πανδώρα 1865 n. 365 p. 127.

Διονύσωι Αὐλωνεῖ Φιλωτέρα Διοδότου Κηφισιέως
θυγάτηρ,
Ἐπὶ ἱερέως Φιλήμονος τοῦ Ποπλίου Φυλάσου (*sic*)

Quum virorum nomina quae titulus habet admodum vulgaria sint, mulier autem haec alibi non commemoretur, tituli aetas definiri neqnit.

---

194 In parva ara lapidis qui dicitur πῶρος, inventa anno 1832 in horto d. Gaspari, qui tum consul Francogallicus erat. Ed. Ross Dem. nr. 42. Est etiam in Boeckhii schedis.

ΔΙΟΝΥCΩ
ΑΒΑCΚΑΝΤΟC
ΑΒΑCΚΑΝΤΟΥ
[Α]\Α..Υ[C]

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud solum Rossium sunt. Praeterea litterarum formae differunt, ita ut Rossii exemplum Ω et Α, alterum illud Ω et Α exhibeat.

Διονύσῳ | Ἀβάσκαντος | Ἀβασκάντου | Ἀλα[ιε]ύς.

---

195 In ara marmorea quadrata. Olim Athenis, ubi transcripsit Fourmontus; vidit etiam Dodwellus in vicinia gymnasii Ptolemaei (Itin. T. I. p. 371), deinde venit in collectionem Choiseulianam (catal. Dub. n. 70, ubi titulus editus), deinde in museum regium (catal. Clar. nr. 599). Ex Claraci tabulis et ex schedis Fourmonti, Muelleri, St. Martini ed. Boeckh C. I. G. 489 (Pittakis l'anc. Ath. p. 143).

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΣΩΤΗΡΟΙΝΑΝΑΚΟΙΝΤΕ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΝΟΔΕΒΩΜΟΣ

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ. — Σωτῆροιν Ἀνάκοιν τε | Διοσκούροιν ὅδε βωμός.

196 Herma sine capite, inventus, ut dicitur, apud gigantes. Exstat in turri Andronici. Edd. Pococke. Inscr. ant. P. I. c. 5 s. 4 p. 51 nr. 22 (Iacobs. Paralip. Anthol. II. p. 773. Anthol. Pal. Append. nr. 177. Boeckh C. I. G. 457). Exscripsit Koehler.

ΕΡΜΗΝΝΑΙΑ
ΔΩΝΣΥΝΟΠΑ
ΟΝΑΘΗΚΕΜΕ
ΤΗΔΕ
ΕΣΘΛΟΣΑΝ
ΚΡΗΝΗΣΚΡΑΤΟ
ΕΠΑΕΝΑΟΥ

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατὸ[ς] ἐπ' ἀενάου.

---

197 Ara parva (a. 0,24, l. 0,15, c. 0,15) inventa anno 1855 in meridionali paeninsulae Piraeei parte. Edd. Pittakis Eph. 2586. Papasliotis in Gerhardi Archaeol. Anz. 1856 p. 139*.

[Ε]ΜΕΡΙΟΣ
[Α]ΡΕΛΛΙΟ
ΠΑΙΔΑΓΩ
ΓΟΣ
ΕΡΜΗ
ΗΓΕΜΟΝΙ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis habet, Papasliotis omittit. V. 3 ultimam litteram Papasliotis integram exhibet Ω (sed fortasse in lapide ω fuit). Litterarum formas dedi, quales Pittakis exhibet.

Legendum est: [Ν]εμέριος | Ἀρέλλιος[ς] | παιδαγω|γὸς | Ἑρμῆ | Ἡγεμόνι. Nam neque Pittakisii Ἐμέριος admitti potest, quod omnino nullum nomen est, neque Papasliotae Ἡμέριος, quod hic omnino praenomine Romano opus est. Νεμέριος autem solitam apud Graecos formam latini praenominis Numerius esse constat (Hermae VI p. 297).

---

198 Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 151 (Rangabé Ant. Hell. 1034).

ΔΙΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΒΗΣΑΙΕΥΣ

I. e. Διὶ | Ἀπολλώνιος | Βησαιεύς.

---

199 Parva ara marmoris Pentelici, cuius in superficie est cavum paterae simile, inventa inter Parthenona et Propylaea. Edd. Ross Kunstblatt 1840 nr. 17 (Arch. Aufsätze I p. 179). Pittakis Eph. 47. Schoell Arch. Mitth. p. 120 nr. 170. Beulé l'Acropole I. p. 338 (Lebas Att. 100. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 47 nr. 29). W. Henzen Bullettino dell' Instituto p. 96 ad nr. 15. Exscripsit Koehler.

ΤΟΝΔΕΛΥΚΟ
/////////////////
ΚΑΤΟ
ΝΙΡΟΝ
ΤΩΙΞΕ///ΝΩΝΕ
ΦΟΡΩΙΒΩΜΟΝ
ΕΘΕ///ΤΟΔΙΙ

Post v. 1 versus de industria exsculptus est, item una littera versu ultimo inter ΕΘΕ et ΤΟ.

Τόνδε Λύκο[ς καὶ _ ∪∪ _ ∪∪ _] κατ' ὄνιρον
τῷ ξε[ί]νων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Διί.

Henzenus perspexit, et quae v. 2 scripta fuerant et vocem ἔθεντο deleta indicio esse, principio duos fuisse, qui aram dedicarent, deinde ob dissensionem aliquam Lycum socii sui nomen delevisse. Idem distichon elegiacum esse intellexit. Temporis indicia fere nulla insunt; ὄνιρον aetatem Romanam indicat.

---

200 In basi marmoris Hymettii, infra est a dextra parte mutila. In gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3731. Contulit Koehler.

ΔΙΟΣ
ΚΑΤΑΤΗΝ

Διὸς ..... (hic videtur cognomen aliquod Iovis scriptum fuisse) | κατὰ τὴν [ἐπιταγὴν τοῦ θεοῦ (?).

---

201 Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν νεοκτίστου οἰκίας, τῆς κειμένης καταντικρὺ τῆς ὑπ' ἀριθ. 817 οἰκίας, ἀνεῦρον καὶ ἀνέγνων ἐν τῇ πρώτῃ βαθμίδι μικρᾶς κλίμακος τὴν προτεθεῖσαν ἐπιγραφήν. Ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἐστὶ λευκὸς μαρμάρινος' P. Kupitoris, qui invenit et Kumanudi tradidit. Is edidit Φιλόπατρις 8 Nov. 1856. Lapis a dextra fractus. Litterarum, inprimis Alpha et Delta, formas aetatem Romanam post Chr. indicare Kumanudis refert.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΔΙΙ ΣΤΡΑΤΙ
ΔΙΟΤΙΜΟΣ ΥΨΙΚΡΑΤΗ
ΔΡΟΣΕΡΟΣ ΣΕΥΗΡΟΣ
ΟΙΑΜΑΣΕΙΣ

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Διὶ Στρατί[ῳ] | Διότιμος, Ὑψικράτη[ς], | Δρόσερος, Σεύηρος | οἱ Ἀμασεῖς. Nulla est causa, cur dubitemus cum Kumanude, utrum tres an quattuor sint qui dedicaverint. Nam Σεύηρος cognominis loco non nomini gentili Romano, sed Graeco nomini quod est Δρόσερος subiunctum singulare esset; imo duo diversi homines hi sunt.

---

202 In parva ara marmoris albi, quae nunc exstat in turri Andronici. Edd. Boeckh C. I. G. 494. Pittakis l'ancienne Athènes p. 489. Exscripsit Koehler. C. O. Muelleri apographum est in Boeckhii schedis.

ΗΛΙCIↃΙ

I. e. Ἡλίῳ.

---

203 Fragmentum arae lapidis Pentelici inventum prope turrim Andronici. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 128 (Rangabé Ant. Hell. 1095). Eph. 538. Lebas Attique 99. In Boeckhii schedis est apographum a L. Rossio confectum.

ΙΣΙ∠.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝ
ΚΤΗΣΙΚΛΗΣΑΠΟΛΛΟΔ
ΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣΑΝΕΘΗΚ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΩΣΟΥ[ΤΟ]
ΧΑΡΜΙΔΟΥΑΙΘΑΛΙΔΟ[Υ]

ΖΑΙΟΡΕΥΟΝΤΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΥΜΙΛΗΣΙΟ

Var. lect. Rossii apographum diligenter expressi. Quae uncis inclusi, apud eum non sunt.

Ἴσιδ[ι] Δικαιοσύν[ῃ] | Κτησικλῆς Ἀπολλοδ[ώρου] | Ἁλιμούσιος ἀνέθηκ[εν], | ἐπὶ ἱερέως Σώστου το[ῦ] | Χαρμίδου Αἰθαλίδου, ζα[κ]ορεύοντος Ζωπύρου | Μιλησίο[υ].

204 Edidit Pittakis, qui prope Theseum inventum dicit, l'ancienne Athènes p. 90.

ΠΟΛΛΑΕΡΙΑΤΡΙΣ . .
. . . . . ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΙΣΙΔΙΚΑΙΘΕΟΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣΤΑΣΑΑΑΑ[Σ] . . .

I. e. Πόλλα . . . . . | [? Θυγάτηρ τοῦ δεῖνος] Λαμπτρέ[ω]ς? | Ἴσιδι καὶ Θεοῖς | Αἰγυπτίοις τὰς [δ]ᾶ[δ]α[ς(?) ἀνέθηκε]. Quae tamen ratio restituendi tituli minime certa est; si concesseris v. 1 initium totius tituli servatum ibique Πόλλα praenomen mulieris, tempore imperatorum satis frequens, agnoscendum esse, tum in litteris εριατρις latere videntur eiusdem mulieris nomen gentile Romanum et initium cognominis Graeci; quae qualia fuerint obscurum est.

---

205 Fragmentum lapidis ab utroque latere fractum inaedificatum Eleusine in domo rustici cuiusdam prope Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 2572 (Lebas Attique 295). Lenormant recherches archéol. à Eleusis p. 32 nr. 10. Apographum Pittakisii est in schedis Boeckhianis.

ΤΗΡΓΟΝΩΙΔΕΝΙΚΟΔΗΜΟΥΕ
ΟΥΚΑΙΙΕΡΕΥΣΣΕΒΑΣΤΗΣΔΙΚΑ[Ι]
[ΟΣΥΝΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ]

Var. lect. Tertium versum Lenormant habet et Pittakis in schedis, qui in editione omisit. V. 2 ultimum Ι ex Pitt. schedis accessit. Ceterum is Α habet, Lenormant Α.

Ad argumentum tituli cognoscendum maximi momenti est versus 3. Quem re vera in lapide esse mihi persuasum est, cum Lenormanti testimonium Pittakisii apographo comprobetur. Quod si ita est, utique Lenormanti restitutio ([Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος μὲν πα]τήρ, γόνῳ δὲ Νικοδήμου Ε[ἰτεαί]ου (vel aliud demoticum) καὶ ἱερεὺς Σεβαστῆς, Δικα[ι]|οσύνῃ καὶ τῷ δήμῳ) multis de caussis reicienda est. Nam neque [πα]τήρ suppleri licet propter formulam γόνῳ δέ (quam Lenormantus perverse idem significare vult atque υἱὸς δέ), neque si Ἐ . . . ου demoticon esset, huic sacerdotium subiungi posset particula καί, neque deam aliquam mero Δικαιοσύνης nomine Athenis cultam esse traditum aut probabile est, neque omnino tam exiguae fuerunt tituli partes quae perierunt. Imo sic fere supplebimus: [Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος τοῦ δεῖνος δήμου Θυγά]τηρ, γόνῳ δὲ Νικοδήμου Ἐ[. . . ., καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς | ὁ δεῖνα κῆρυξ τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγ]ου καὶ ἱερεὺς Σεβαστῆς Δικαι[οσύνης καὶ . . . . . | Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ Ἴσιδι Δικαι]οσύνῃ καὶ τῷ δήμῳ. Non omnia certa sunt, neque praestiterim de praecone senatus Areopagitici dici, etsi aliquis in titulo nr. 57 suppleverit: Ὁ κῆρυξ τ[ῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βου]|λῆς καὶ ἀρ[χιερεὺς Σεβαστῶν καὶ ἱερεὺς] | Σεβαστῆς [Δικαιοσύνης] et illum hominem eundem esse coniecerit. Certe litterae . . . ου neque patronymici neque demotici reliquiae esse possunt propter sequens καί. De Iside Δικαιοσύνῃ v. nr 202. de formula γόνῳ δέ, qua origo naturalis opponitur adoptioni Keil Mus. Rhen. XX p. 535.

---

206 *'Athenis in tegulis duabus magnis, apud Fauvelium, qui edidit Magazin encycl. a. XVII (1812) T. II. p. 94. Dederunt etiam Dodwell. Itin. T. I. p. 400. Pouquevill. Itin. T. IV. p. 74'* Boeckh C. I. G. 487 (Lebas Attique 84. Ross Arch. Aufs. I p. 32).

ΙΕΡΑΝΜΗΤΡΙΘΕΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΑΙΑΜΜΩΝΙΟΣ

Var. lect. V. 1 ΜΙΤΡΙ Fauv. || v. 2 ΑΜΜΟΝΙΟΣ Fauv. Dodw.

Ἱερὰν Μητρὶ Θεῶν Διονύσιος καὶ Ἀμμώνιος, sc. ἀνέθεταν τὴν πλίνθον, *'ita ut eadem inscriptio singulis tegulis inscripta fuerit, quas illi dedicarant'* Boeckh. Ceterum Dionysium Ammonii f. Anaphlystium habes in titulo sepulcrali (v. indicem).

207 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum *'εἰς τὸ ἐρείπιον τοῦ Κ. Ἰωάννου Παπαρρηγοπούλου μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας 'ἡ ὑπαπαντή'*. Edd. Pittakis Eph. 2820. Rangabé Ant. Hell. 1152.

ΜΗΤΡΟ[Σ]
ΩΝΚΑΙΑΙ
ΤΕΜΙΔΟ[Σ]

Var. lect. Quas litteras uncis inclusi, Rangabé non habet. V. 2 pro altero Α Pittakis Λ.

Μητρὸς | [Θε]ῶν καὶ [Ἀρ]|τέμιδος.

---

208 In parva ara marmoris Pentelici, inventa in theatro Bacchi; nunc est in arce. A sinistra parte inscriptio mutila est, a ceteris integra. Edidit Kumanudis Philist. IV p. 467 nr. 11. Exscripsit Koehler.

ΙΝΕΜΕΣΕΙ
ΙΛ /// ΔΗΣΣΑ
ΤΩΣΒΗ
Α /// ΥΣΟΠΡΟ
ΑΤΗΣΤΟΥ
ΙΕΡΟΥ

I. e. [Τῇ]ι Νεμέσει | . . . ιλ[ί]δης Σα[λ|μων]έως Βη|[σ]α[ι]εὺς ὁ προ|[στ]άτης τοῦ | ἱεροῦ.

---

209 Fragmentum basis lapidis Pentelici, infra Propylaea. Ediderunt Pittakis Eph. 876. Rangabé Ant. Hell. 1046. Lebas Attique 124. Exscripsit Koehler.

ΔΩΝ
ΚΑΤΑ
ΕΠΙΤΑΓΜΑ
ΤΟΥΘΕΟ

ΑΨΙΝΗΣ

I. e. [. . . Ποσει]δῶνα | κατὰ | ἐπίταγμα | τοῦ Θεο[ῦ]. | Ἀψίνης [ἐποίησε?].

---

210 *'Nymphaion auf dem Parnes'*. Exscripsit L. Ross.

ΛΤΛΘΙ
ΤΕ
ΕΛ ΙΝΕ
ΛΑΔΟΝΙΑΔΕ
ΤΕΙ ΝΛΕΟ
ΕΟΑΙ ΝΕ.Ω
ΙΟΥΠΑΝΟΕΟ
ΘΥΩΝΔΗΝ . .
ΤΟΦΙΜ.ΝΟΕ

Ἀ[γ]αθῇ [τύχῃ] | Τε . . . . . | . . . . . Κέ|λαδον [τ]άδε | . . . . . | σ[θ]αι [τὸν] νεὼ[ν] | [τ]οῦ Πανός· ὁ | θύων δ' ἦν . . . . Τ[ρ]οφιμ[ια]νός. De Panis cultu dici apparet. Reliqua fere omnia dubia sunt.

---

211 In basi lapidis Pentelici, a. 0,06, l. 0,12, inventa *'κατὰ τοὺς ἀγροὺς τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας'*. Exstat in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Φιλόπατρις 10 April. 1859. Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 35. W. Henzen (a Rhusopulo transmissum) Bullettino dell' Inst. 1860 p. 95 n. 15.

ΤΕΛΕΣΦΟΡ
ΑΙΜΙΛΙΑΝ
ΟΝΑΡΙΔΩ

I. e. Τελεσφόρ[ῳ] | Αἰμιλιαν[ὸς] | ὄναρ ἰδώ[ν].

212 *'Non loin de l'enceinte de l'Argyrocopion, église de St. Jean, marbre pentélique'.* Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 479 (Rangabé Ant. Hell. 1082).

ΩΡΑΙΣΚΑΙΝΥΜΦΑΙΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. *Ὧραις καὶ Νύμφαις ἀνέθηκεν.*

---

213 Koehlerus descripsit in turri Andronici. Est etiam in Boeckhii schedis.

ΔΑΙΜΟCΙ
ΧΘΟΝΙ⌀
ΟΙC

I. e. *Δαίμοσι χθονίοις.*

---

214 In ecclesia *ἁγία Σιών* se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 488 (Rangabé Ant. Hell. 1085).

ΘΕΟΙΣ
ΧΘΟ
ΝΙΟΙΣ

I. e. *Θεοῖς χθονίοις.*

215 Fragmentum basis lapidis Pentelici, orientem versus a Parthenone, a superiore et inferiore parte integrum, ab utroque latere mutilum. Edidit Pittakis Eph. 2780.

ΘΟΝΔΑΙΜΟΝ

I. e. [Ἀγα]θὸν Δαίμον[α].

---

216 Titulus muro inscriptus in septentrionali Propylaeorum parte. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 245 (Rangabé Ant. Hell. 1057). Ross Kunstblatt 1837 n. 54 (Arch. Aufs. I p. 120).

ΔΕCΠΟΙΝΑ
ΑΡΤЄΜΙΚΟΛΛΑΙΝΙ

Var. lect. Pittakis tertium versum addit .L....N.KION.
Ac sane aliquid infra scriptum fuisse etiam Rossius indicat: *'Eine dritte Zeile, welche vielleicht den Namen des frommen Beters enthielt, ist nicht mehr zu lesen'.*

Δέσποινα | Ἄρτεμι Κολαινί.

---

217 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici inventum *'εἰς τὰ ἐρείπια τῆς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων οἰκίας τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν'.* Edidit Pittakis Eph. 3723.

ΔЄCΠΟΙΝΑΠΑΛΛΑCΤΟΙ
ΦΡΟΝΗCΙCΑΝΔΩΝΚΑΙΛ
ΟΛΙΦΛΑΙΤЄΝΙ

Δέσποινα Παλλάς, τοὶ | φρόνησις ἀνδ[ρ]ῶν καὶ λ[ό|γος? μ]έλ[ε]ι, φ[ί]λαι τ' ἐνὶ ..... In his videtur rhythmus aliquis inesse, neque tamen certum et legitimum metrum agnoscitur, id quod in titulis inferioris aetatis nonnunquam usu venit.

---

218 Eleusine, ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 439 (inde transscripsit Lebas Attique 365).

ΚΛΛΥΔΙΑΤΑΤΑΡΙΟΝΜΕΝΑΝΔΡΟΥΓΑΡΓΙΤΤΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡΙΕΡΕΑΣΤΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΙΞΕΝΤΩΝΤΗΣΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣΚΑΙΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩ

Κλ[α]υδία Τατάριον, Μενάνδρου Γαργ[η]ττίου Θυγάτηρ, ἱέρε[ι]α τῆς ..... | ἐπιμεληθέντων τῆς κατασκευῆς καὶ καθιερώσεω[ς .....

---

219 *'Marmorplatte 4' br. u. 3' hoch, in der Mitte gespalten. Das älteste auf derselben ist die Vase in Basrelief in der Mitte, vielleicht auch die beiden obersten Zeilen; später wurden die folgenden Zeilen eingehauen, noch später die Vase links als Nachzeichnung der ersten in den Stein eingekratzt. — Vor der Kirche 40 μάρτυρες, auf einem Hügel zwischen Λιοστχικὰ Καλύβια u. Menidi'* L. Ross. Edd. Chandler Inscr. P. II. n. 117 p. 77 et ex Fourmonti schedis Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 54 (cf. p. 176). Pouquevill. Itin. T. IV. p. 106. Praeterea Mustoxydis schedis usus est Boeckh, qui edidit C. I. G. 488 (Lebas Attique 284). Exscripsit L. Ross, cuius apographum fideliter expressi.

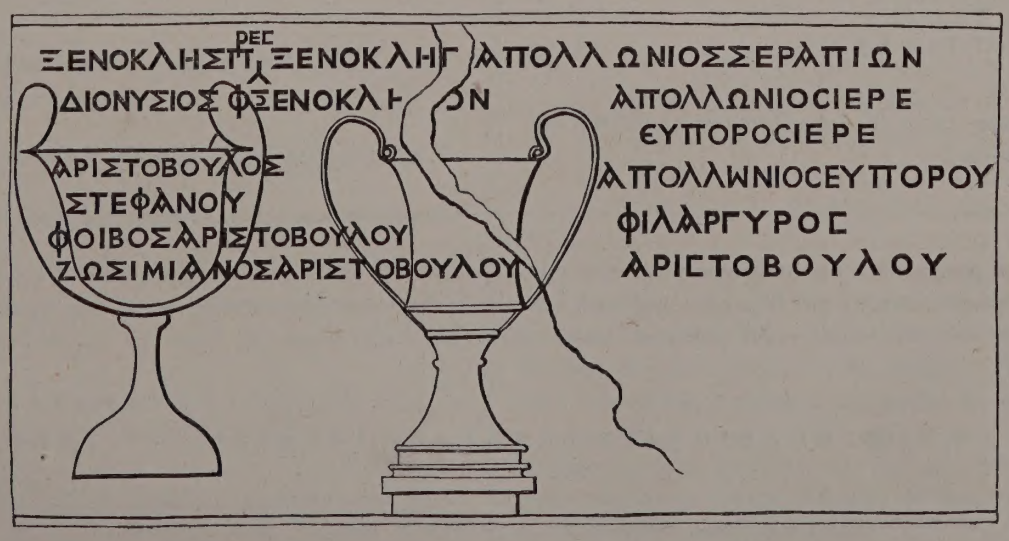

Hunc non esse titulum sepulcralem, sed donarii inscriptionem recte dixit Boeckhius. Ei qui dedicaverunt primis duobus versibus nomina incidisse videntur: *Ξενοκλῆς πρεσ[βύτερος]*, *Ξενοκλῆς (μέσος?)*, *Ἀπολλώνιος*, *Σεραπίων*, | *Διονύσιος*, *Φ(λάουιος?) Ξενοκλ[ῆ]ς) ν(εώτερος)*. Postea alii, qui fortasse ex illorum posteris vel cognatis erant, nomina sua addiderunt. Atque simul inscripti esse videntur: *Ἀριστόβουλος Στεφάνου*, *Φοῖβος Ἀριστοβούλου*, *Ζωσιμιανὸς Ἀριστοβούλου*, pater ut videtur cum duobus filiis, quibus fortasse tertius adiungendus est *Φιλάργυρος Ἀριστοβούλου*, etsi id nomen non eodem tempore cum illis incisum videtur, cum et in altera lapidis parte et litterarum genere diverso scriptum sit. Denique etiam *Ἀπολλώνιος ἱερε[ύ]ς*, *Εὔπορος ἱερε[ύς]*, *Ἀπολλώνιος Εὐπόρου* arctiore quodam cognationis vinculo inter se coniuncti fuisse videntur. Aetas tituli definiri nequit.

---

220 Ex schedis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 488[b] (Lebas Attique 299).

ΙΕΡΕΙΑΖΩΣΑΡΙϹ
ΜΟΡΟΔΕΙΣΙΟΣΙΕΡΕΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΠΠΟΜΗΝΟ
ΡΑΦΙΚΟΣΠΠΟ ΑΛΚΕΤΗΣ
ΘΕΩΝΠΠΟ ΑΛΕΞΑΣ
ΖΩΙΛΟΣ

Titulum eiusdem generis esse atque eum qui antecedit perspexit Boeckhius. Nomina agnoscuntur haec: *Ἱέρεια Ζωσάριο[ν]*, *[Ἀφ]ροδείσιος ἱερεύ[ς]*, *Ἀλέξανδρος) πρ(εσβύτερος)*, *[Γ]ραφικὸς πρ(εσβύτερος)*, *Θέων πρ(εσβύτερος)*, *Μηνο . . . .*, *Ἀλκέτης*, *Ἀλεξᾶς*, *Ζωΐλος*.

---

221 Basis rotunda lapidis Pentelici, a. 0,20, diam. 0,60. Inventa in Piraeeo *'ἄνωθεν τοῦ ἀρχαίου Ἐμπορείου'*. Ed. Pittakis Eph. 2693.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥ/ . . . .
ΑΝΕΘΗΚ

Διονύσιος Εὐδ[όξου] (vel *Εὐδήμου*, *Εὐδαίμονος*) . . . . . | *ἀνέθηκε*. Possit sane in litteris ΕΥ/ etiam aliud latere, veluti deae nomen *Εὐ[χλόη]* (sc. *Δήμητρι*, cf. nr. 191), aut *εὐ[χήν]*, *εὐ[χῆς χάριν]*, *εὐ[χαριστήτας]*.

---

222 In anaglypho prope antrum Panis. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 152.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΦΛΥΕΥΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. *[Ὁ δεῖνα] Φιλίππου Φλυεὺς ἀνέθηκεν.*

---

223 Fragmentum lapidis Hymettii, inventum ad Erechtheum. Ed. Pittakis Eph. 1820.

Μ
ΟΗΚΕΝ

ΤΤΙΟΣΕ

Agnoscuntur v. 2 *[ἀνέ]θηκεν*, v. 3 *[ὁ δεῖνα Σφή]ττιος* (aut *Κήττιος*, *Γαργήττιος*, *Συπαλήττιος*) *ἐ[ποίησε]*.

224 Basis marmoris Pentelici *'κατὰ τὴν ἐνορίαν καλουμένην Καλογριάνη'*. Ed. Pittakis Eph. 1823.

ΚΑΤΟΝΑΡ

I. e. *κατ' ὄναρ*.

---

225 In basi lapidis Hymetti a superiore parte mutila, inventa prope ecclesiam ad novam viam Minervae, ubi antea titulus ad Aesculapium pertinens inventus est. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Ross Dem. nr. 109. Pittakis Eph. 518. Rangabé Ant. Hell. 1051. Denuo contulit Koehler.

ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΙΟΥΙΣΩ
ΣΤΙΣΤΡΑΤΟΥΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΥΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟϕΚΟΛΩ
ΝΗΘΕΝ

I. e. *[ἐπὶ ἄρχοντος(?) Ἀ]|πολλωνίο[υ τ]ο[ῦ] Σω|τιστράτου Μαραθω|νίου, ἱερατεύοντος | Διονυσίο[υ] Κολω|νῆθεν.*

---

226 In epistylio prope ecclesiam S. Spyridionis. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 51. Rangabé Ant. Hell. 581.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΗΡΩΔΟΥΤΟΥΠΥΤΘΕΩΣ

I. e. *Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡρώδου τοῦ Π[ι]τθέως*. Ultimum nomen non pagi videtur esse (qui scribi solet *Πιθεῖς* simplici consona), sed patris, cognominis Pittheo Troezenio, Thesei avo.

---

227 Orientem versus a Theseo. Edd. Pittakis l'anc. Athènes p. 102 (Rangabé Ant. Hell. 1171). Eph. 590. Rhusopulos Eph. nov. p. 25.

[ΕΓ]ΤΙΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΑΝ

I. e. *Ἐπὶ Ποσειδωνίου ἄρχοντος ἀνέθηκαν*. Aetas definiri nequit.

---

228 Lapis Pentelicus cum anaglypho, inventus orientem versus ab Erechtheo. Edd. Pittakis Eph. 286. Pervanoglu Philol. XXIV p. 463. Contulit Koehler. Anaglyphum sic descripsit Pittakis: *'σώζεται μέγα μέρος τύπου παριστάνοντος τὰς ἀκολούθους γραφάς· δεξιῶθεν ἄνδρα ἱστάμενον ἐκτείνοντα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπί τινος κειμένου ἐπὶ κλίνης καὶ ἀνυψουμένου ἵνα δείξῃ ἑαυτὸν τῷ ἰατρῷ τῷ παρακαθημένῳ αὐτῷ ἐπὶ δίφρου, οὗ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐφάπτεται'*.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ . . . . . ΩΣ

I. e. *Ἐπὶ ἱερέως Διοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου [Ἀζηνιέ]ως*. Cf. titulum sequentem et quae ad eum adnotavi.

229 In fragmento basis marmoris albi prope eum locum ubi nr. 228 inventus est. Edidit Pervanoglu Philol. XXIV p. 463. Exscripsit Koehler.

ΥΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΦΑΝΟ
///ΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΖ

I. e. [Ἐ]πὶ *ἱερέως* Διοφάνο[υς | τ]οῦ Ἀπολλωνίου Ἀζ[ηνιέως].

Quam Pervanoglu intercedere vult his duobus titulis necessitudinem cum alio quodam, cuius hae supersunt reliquiae: *...ς ἱερεὺς γενόμενος με.....* Ἀσκληπιῷ *καὶ .....τος τοῦ υἱοῦ* Λεωνίδ*.. καν*φ*..ουσης* Σω*τει...της* Ἀθηναγόρου, ea nulla omnino ratione nititur. Nam nihil hi cum illo commune habent: Aesculapii nomen hic non est, imo aequo iure cuiusvis alius dei Diophanem sacerdotem fuisse dixeris. In illo autem titulo, ubi ex nomine sacerdotis nihil superest nisi sigma finale, temere et inconsiderate Pervanoglu [Διοφάνη]ς supplevit, qua in re Wachsmuthium in libro praestanti 'die Stadt Athen im Alterthum' I p. 680 eum secutum esse miror. Accedit quod ne eodem quidem loco cum his titulis ille inventus est, sed prope theatrum Bacchi. Denique ne aetas quidem eadem esse videtur, imo quam Pervanoglu repraesentat litterarum formam, illum titulum his duobus atque omnino aetate imperatorum Romanorum antiquiorem esse demonstrat. Neque maiore iure cum his tribus titulis eos coniungit, in quibus de Leonida daducho sermo est. Nam in titulo sacerdotis Aesculapii non [δᾳδουχοῦν]*τος*, sed [*ζακορεύον*]*τος τοῦ υἱοῦ* Λεωνίδου scribendum est, et ut ille Aesculapii sacerdos pater fuerit Leonidae daduchi, iam novum accederet argumentum, quo illum sacerdotem a Diophane Apollonii f. diversum fuisse demonstraretur: nam Leonidas daduchus Melitensis est, Diophanes vero sacerdos Azeniensis. Quae exposui ut appareret, cur ex illis tribus titulis quos Pervanoglu ad eundem hominem idemque tempus spectare vult, duos receperim, tertium ab hoc volumine excluserim.

---

230 Fragmentum Eleusine in parietinis templi Cereris et Proserpinae repertum, deinde Salamina translatum, ubi Fourmontus vidit in aula monasterii Beatae Virginis. Edd. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 125 (Vandal. Diss. p. 273). Boeckh C. I. G. 386[b]. Lebas Attique 300. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 135 nr. 28. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΦΛΑΥΙΑΣΛΑΟΔΑΜΙΑΣ

I. e. Ἐπὶ *ἱερείας Φλαυίας Λαοδαμίας*. Eadem sacerdos etiam in alio titulo est (v. ind.), sed ad aetatem definiendam inde nihil lucramur.

---

231 In fragmento Hermae lapidis Pentelici, a. 0,25, l. 0,16, cr. 0,19; inventum est prope Propylaea in pariete domus. Exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3421. Contulit Koehler.

(*phallus*)
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝ
ΖΩΣΙΜΟΥΤΟΥΜ
ΕΚΜΥΡΙΝΟΥ

I. e. *ζακορεύον*[*τος*] | *Ζωσίμου τοῦ* Μ.... | *ἐκ Μυρινού*[*ττης*].

---

232 Basis marmoris Pentelici, Eleusine inaedificata in muro ecclesiae S. Zachariae. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 132 nr. 27.

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΕΟΚΡΑΤΕΙΑΣΤΗΣ
ΟΙΝΟΦΙΛΟΥΑΦΙΔΝΑΙΟΥΘΥΓΑΤΡΟΣ

I. e. Ἐπὶ *ἱερείας Κλεοκρατείας τῆς* | *Οἰνοφίλου* Ἀφιδναίου *Θυγατρός*. Cf. adn. ad nr. 118.

233 Eleusine. '*Sur un fragment de marbre pentélique tombé du petit temple supérieur et découvert dans les décombres au pied du rocher*'. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 36 nr. 11.

ΔΙΚΑΙΘΕ

Lenormant supplet [*Θεοῖς πᾶ*]*σι καὶ Θε*[*αῖς*]. Sed mihi veri simillimum videtur [Ἴσι]*δι καὶ Θε*[*οῖς Αἰγυπτίοις*] fuisse, ut nr. 204. Quamquam res incerta est et possunt multa alia excogitari.

---

234 'Athenis. Ex schedis Iulii Gustavini Murat. T. II p. MXXXI. 7' Boeckh C. I. G. 492.

ΝΕΙΚΙΑCΝΕΙΚΙΟC
ΑΖΙΝΕΥCΑΘΗΝΑ

I. e. *Νεικίας Νείκιος* Ἀζ[η]ν[ι]*εὺς* (vel Ἀ*τηνεύς*) Ἀθηνᾷ. V. 1 *Νεικίο*[*υ*] Boeckh, sed eo fortasse opus non est.

---

235 'Cephisiae in ecclesia B. Virginis'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 493.

ΜΗΤΡΩ
ΩΝΘΕ
ΩΝ

I. e. *Μητρῴ*|*ων Θε*|*ῶν*.

---

236 '*A block of white marble: height, 1 It. 3½ in; breadth, 13 in.; thikness, 7 in.*' Marmor Elginianum Viscont. nr. 6. Synops. Mus. Brit. nr. 223. Edd. Osann Syll. 5 p. 141. Boeckh C. I. G. 495 (ex Osanni Muelleri Rosii schedis). Omnium accuratissime Mon. Brit. p. 128 nr. 59, quod exemplum expressi, priorum editorum erroribus non enotatis.

	ΑΤΡΙΝΙΟΣΤΙΤC
	ΙΟΔΩΡΟΥΤΟΥΙ
	ΥΤΟΥΣΩΣΘΕΝΟΥΑϕΗΓΟ
sic	ΑΙΑΣΚΑΗΠΙΑΔΟΥΤΩΝΜΑΤΡ
5	ΣΥΝΠΛΕΟΝΤΕΣΝΑΥΤΑΙΑΠΟΛΛ
	ΤΑΡΣΙΩ ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

I. e. [Τίτος Μ]*ατρίνιος Τίτο*[*υ υἱὸς*] | .....*ιοδώρου τοῦ* ..|..... *υτου Σωσθένου,* Ἀφηγο|[*υμενοῦ? κ*]*αὶ* Ἀσκληπιάδου *τῶν* Ματρ[*ινίου* | *οἱ*] *συνπλέοντες ναῦται* Ἀπόλλ[*ωνι*] | *Ταρσίῳ χαριστήριον*. V. 1 *Σατρίνιος* Boeckh, *Σατρίνιος Τίτο*[*ς*] editor Anglus. At hae litterae quin ad patris, non ad filii praenomen spectent, non est dubitandum, et Matrinii nomen praetuli propter v. 4. Ἀφηγουμενός nomen inauditum sane, sed aliorum eiusmodi participiorum analogia defensum, supplere ausus sum, quia insequentis versus reliquiae dubitari non patiuntur, quin hic nominis proprii initium habeamus.

237 *'Fragment of a tablet of withe marble, broken at the top and left side, with relief representing part of a votive shoulder: height, 4 in.; breadth 4½ in.; thickness, 1½ in. Discovered by George, Earl of Aberdeen, K. G., 1803. Presented to the British Museum by George, Earl of Aberdeen, 1861'.* Mon. Mus. Brit. p. 133 nr. 70.

Infra anaglyphum:

ΛΘЄΩΥΨΙ
ΥΧΗΝ

I. e. ..... α Θεῷ Ὑψί[στῳ | ε]ὐχήν.

238 *'Fragment of a tablet of white marble, much mutilated, containing relief representing a pair of eyes, of which one only is now preserved: height, 5 in.; breadth, 3½ in.; thickness, 2 in. Discovered by George, Earl of Aherdeen, K. G., 1803. Presented to the British Museum by George, Earl of Aberdeen, 1861'.* Mon. Mus. Brit. p. 133 nr. 69.

ΙΣΤΟ

I. e. [.... Ὑψ]ίστῳ [εὐχήν]. Ceterum nr. 236—238 quintae potius huius partis classi ascribendi fuerunt. At monumentorum musei Britannici editionis ea pars, quae hos titulos continet, (in qua 237 et 238 omnino primum editi sunt, 236 accuratius quam apud Boeckhium, ut nunc demum cognoscere licuerit eum titulum huius aetatis esse) tum demum ad me pervenit, cum illa classis iam typis expressa esset.

PARS SEXTA.

AEDIFICIORVM PVBLICORVM ET PRIVATORVM TITVLI TERMINI SIMILIA.

CLASSIS PRIOR.

INSCRIPTIONES SEDILIVM THEATRI BACCHICI.

239 In supremo ex quinque gradibus scalae, quibus ex orchestra in scenam theatri Bacchi escendebatur, et in ea quidem parte, quae orchestram versus spectat. Lapis Hymettius est. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 164. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto arch. 1862 p. 118. W. Vischer Mus. nov. Helvet. III (1863) p. 70. Kumanudis Philist. III p. 461 (cf. IV p. 87), minusculis uterque.

ϹΟΙΤΟΔΕΚΑΛΟΝΕΤΕΥΞΕΦΙΛΟΡΓΙΕΒΗΜΑΘΕΗΤΡΟΥ
ΦΑΙΔΡΟϹΖΩΙΛΟΥΒΙΟΔΩΤΟΡΟϹΑΤΘΙΔΟϹΑΡΧΟϹ

Var. lect. Apud Pervanoglu non indicatur litteras O Θ ceteris minores esse; in omnibus aliis rebus apographa prorsus consentiunt.

Σοὶ τόδε καλὸν ἔτευξε, φιλόργιε, βῆμα Θεήτρου
Φαῖδρος Ζωΐλου, βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

Et scriptura et ipsius scalae structura, quam neglegentissime aedificatam Kumanudis refert, Phaedri opus titulumque Hadriani aetate recentiora esse indicant; videntur haec aut ad Septimii Severi filiorumque aut adeo posteriorem aetatem revocanda esse. Eadem aetate recentissimas ex sellarum marmorearum inscriptionibus incisas esse putaverim (v. adn. ad nr. 240—298).

240—298 In theatro Bacchi fuerunt olim sellae marmoris Pentelici per primum ordinem ita dispositae, ut quinas quisque cuneus haberet praeter duos extremos, quorum in utroque senae erant. Praeterea in medio cuneo solo etiam proximi duo post primum ordines eiusmodi sellis instructi sunt. Ex earum omnium numero duodesexaginta sellae inventae sunt anno 1862 partim integrae partim mutilatae, diversae inter se, cum aliae anaglyphis ornatae sint (atque ornatissima quidem sacerdotis Bacchi Eleutherensis sella (nr. 240), cuius imago est Eph. nov. tab. XXI. Illustrated London News 29 Nov. 1862), aliae eiusmodi ornamento careant. Pleraeque ita comparatae sunt, ut binae (veluti 246. 247 et 248. 250) aut adeo ternae sellae (264—266. 293—295. 296—298) inter se cohaerentes ex uno eodemque lapide effectae sint. Omnes vero, praeter eam cuius in superiore parte incisus est titulus honorarius Ulpii Eubioti (nr. 688), infra ipsam sedem in antica parte sustinent titulos, quos hic edimus. Ac singulae quidem sellae singulos titulos habent praeter unam, cui et infra sedem nr. 248 et litteris minoribus in superiore parte (ʻἄνω περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνακλίσεως' Rhusopulos) nr. 249 inscriptus est. Ceterum omnes sellae suis locis inventae sunt, praeter 254. 255; quae quin iuxta polemarchi sellam olim positae fuerint, nemo dubitabit; inventa vero sunt harum sellarum fragmenta cum titulis prope cuneum quartum sinistrum, cuius ipsius sellae omnes perierunt. Minus certa res est de sella nr. 282 inventa in altero cunei tertii dexteri ordine; eam loco motam esse constat, nam reliqui cunei praeter medium sellas non habuerunt nisi in primo ordine; unde autem eo delata sit, dubium remanet. Denique illam quoque sellam duplicem, quae titulos nr. 248. 249. 250 habet, ubi inventa sit non ab initio fuisse existimat Vischer p. 12. Edidit horum titulorum plerosque (exceptis 248—260, qui paullo posteriore tempore inventi sunt) E. Gerhard in actis menstruis Academiae Borussicae mensis Maii 1862 p. 281—287 (Archaeol. Anzeiger 1862 p. 327* sqq. Philologus XIX p. 358 sqq.) ex ectypis chartaceis a Strackio transmissis, quibus mihi quoque uti licuit. Omnium sellarum titulos ediderunt Pervanoglu Bullettino dell' Inst. arch. 1862 p. 113 sqq. Rhusopulos (xylographia accurate expressos) Eph. nov. 85—104. 126—163 (cf. praeterea p. 102. 103. 133. 142. tab. XIX nr. 1. 2. XXI nr. 4). Kumanudis (minusculis litteris) Philist. III p. 363. 364 (nr. 1—20) p. 458. 459 (nr. 22—58) p. 460. W. Vischer (minusculis litteris praeter nr. 263 et 275) Mus. Helvet. nov. III (1863) p. 35—43 (nr. 1—77; tot efficiuntur numeri, quia etiam sellarum quae perierunt loca numerat). Ceterum hi omnes praeter Gerhardum et Rhusopulum omiserunt titulum 249. Cf. praeterea quae ad hos titulos adnotavit C. Keil Philol. vol. suppl. II p. 628 sqq., vol. XXIII p. 212 sqq. Quomodo singuli numeri nostri singulis priorum editorum respondeant, hic laterculus docet:

	Acad.	Eph.	Philist.	Vischer		Acad.	Eph.	Philist.	Vischer
240	p. 281 nr. 4	85	8	34	270	p. 282 nr. 15	91	12	30
241	p. 281 nr. 3	86	9	33	271	p. 282 nr. 1	90	11	31
242	p. 281 nr. 5	88	7	35	272	p. 287 nr. 21	160	24	22
243	p. 281 nr. 2	87	10	32	273	p. 287 nr. 22	161	23	23
244	p. 281 nr. 6	89	6	36	274	p. 287 nr. 23	162	22	24
245	p. 282 nr. 12	104	3	70	275	p. 283 nr. 21	96	17	25
246	p. 282 nr. 10	101	5	69	276	p. 283 nr. 20	95	16	26
247	p. 282 nr. 11	100	4	68	277	p. 286 nr. 16	155	29	17
248	p. 282 nr. 13[a]	103	2	71	278	p. 286 nr. 17	156	28	18
249	p. 282 nr. 13[b]		—	—	279	p. 286 nr. 18	157	27	19
250	p. 282 nr. 14	102	1	72	280	p. 286 nr. 19	158	26	20
251	p. 281 nr. 7	97	18	37	281	p. 287 nr. 20	159	25	21
252	p. 282 nr. 8	98	19	38	282	p. 287 sine numero	163	p. 460 sine numero	74
253	p. 282 nr. 9	99	20	39					
254	—	133	46	p. 39 sine numero	283	p. 285 nr. 11	150	34	12
255	—	132	47		284	p. 285 nr. 12	151	33	13
256	—	126	48	46	285	p. 285 nr. 13	152	32	14
257	—	127	49	47	286	p. 286 nr. 14	153	31	15
258	—	128	50	48	287	p. 286 nr. 15	154	30	16
259	—	129	51	49	288	p. 285 nr. 6	145	39	7
260	—	130	52	50	289	p. 285 nr. 7	146	38	8
261	—	131	53	51	290	p. 285 nr. 8	147	37	9
262	—	134	54	60	291	p. 285 nr. 9	148	36	10
263	—	135	55	61	292	p. 285 nr. 10	149	35	11
264	—	136	56	62	293	p. 284 nr. 0	139	45	1
265	—	137	57	63	294	p. 284 nr. 1	140	44	2
266	—	138	58	64	295	p. 284 nr. 2	141	43	3
267	p. 283 nr. 19	94	15	27	296	p. 284 nr. 3	142	42	4
268	p. 283 nr. 18	93	14	28	297	p. 284 nr. 4	143	41	5
269	p. 282 nr. 16	92	13	29	298	p. 284 nr. 5	144	40	6

Ex his titulis nonnulli deleta antiquiore scriptura incisi sunt, qua de re ne ei quidem quibus ipsos lapides examinare licuit in omnibus titulis certum et indubitatum iudicium ferri posse existimaverunt. Quae de ea re partim Kumanudis, Rhusopuli, Vischeri testimoniis partim ectyporum chartaceorum accurata perlustratione explorari potuerunt haec sunt:

a) Integro lapidi incisi sunt tituli 240. 242. 245. 247. 282. 285. Praeterea Kumanudis 246. 276 item nulla habere antiquioris scripturae vestigia putat, cum Rhusopulos contrarium de his lapidibus dicat; ectypa magis Kumanudis sententiae favere videntur, nam in nr. 246 omnino nihil eiusmodi agnoscitur, nr. 276 detritus potius videtur lapis casu quodam, quam litterae antiquiores exsculptae esse.

b) In antiquiorum erasorum locum substitutos esse manifestum est titulos nr. 241. 244. 248. 250. 251. 252. 253. 275. 278. 279. 283. 289. 291. Atque in his duobus (nr. 289. 291) vel litterae quaedam antiquioris scripturae in ectypis conspicua sunt: nr. 289 inter versus 1 et 2 infra C vocis ΙCΡΕΩΣ agnoscitur parvum E, supra alterius versus P vero eiusdem moduli Γ sive Γ; item nr. 291 vocis ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ littera paenultima O antiquiori H inscripta est hunc in modum ⊟. Similia, sed minus certa etiam in aliis titulis sunt. Inter eos, quorum ectypa non habui, nr. 260 et 263 rescriptos esse testatur Vischer. Praeterea sicubi antiquior titulus unius modo versus fuit, eo eraso inscripta est vox ἱερέως, reliqua vero novi tituli verba infra in integro lapide addita sunt. Cuius rei certa vestigia in ectypis lapidum nr. 274. 277. 281. 297 apparent. Contra ea nonnunquam ex diversis litterarum formis Vischerus apparere dicit, solum primum versum, qui vocem ἱερέως contineret, ex antiquiore titulo remansisse. Sed hoc ita factum esse non licet pro certo pronuntiare nisi in uno titulo nr. 278.

c) De reliquis titulis res ambigua est; ac ne in ipsis lapidibus quidem certius quam in ectypis dignosci posse documento est, quod titulos nr. 267—271 omnes integro lapidi incisos esse Kumanudis pronuntiat, Rhusopulos vero eosdem omnes antiquiorum exsculptorum loca tenere existimat. Ex quibus nr. 268. 270 in rescriptorum numero esse ex ectypis perspicitur, ceteri dubii sunt.

In disponendis titulis id egi, ut ex eo ordine, quo se hic excipiunt, facillime intellegatur, quem quisque locum in ipso theatro teneat. Qua in re id tenendum est, sinistros cuneos me intellegere eos, qui in medio cuneo sedenti atque scenam intuenti ad sinistram manum sint, in ea parte caveae quae ad orientem vergit, dextros, qui in occidentali caveae parte sint. Numeravi cuneos a medio in utramque partem, ut primus cuneus sinister vel dexter iuxta medium sit, sextus iuxta introitum qui est ab utraque parte inter scenam et caveam. Cf. delineationem, quam proposuit W. Vischer l. l. in tabula post p. 114.

Cuneus medius.

Ordo primus.

(243) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΟΛΥΜΠΙΟΥ	(241) ΠΥΘΟΧΡΗΣΤΟΥ ΕΞΗΓΗΤΟΥ	(240) ΙΕΡΕΩΣΔΙΟΝΥΣΟΥΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ	(242) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΠΟΛΙΕΩΣ	(244) ///////////// ΘΥΗΧΟΟΥ

Ordo alter.

	(245) ΙΕΡΕΩΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΝΙΚΗΣ		Sella duplex (246) ΔΑΔΟΥΧΟΥ	(247) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΠΥΘΙΟΥ

Ordo tertius.

	basis sine titulo	basis magna marmoris albi, in qua scriptus est titulus Hadriani archontis (nr. 464) post eam in quarto ordine inventa est sella duplex, quae continet titulos nr. 299. 300	Sella duplex (248) ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ (249) [ΚΥ]ΡΙΑ[Ι]ΒΒ///////	(250) ΚΗΡΥΚΟΣ

Cuneus primus sinister.

(251) ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟC	(252) ΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ	(253) ΙΕΡΕΩΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ελευθεριωc	periit	periit

Cuneus alter sinister.

(254)	(255)	(256)		
ΑΡΧΟΝ . . .	ΒΑCΙΛЄΩ.	ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ	periit [Θεσμοθέτου]	periit [Θεσμοθέτου]

Cuneus tertius sinister.

(257)	(258)	(259)	(260)	(261)
ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ	ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ	ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ	ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ ΓΟΡ	ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Cuneus quartus sinister.

Omnes sellae perierunt

Cuneus quintus sinister.

			(262)	(263)
periit	periit	periit	ΙΕΡΕΩΣ ΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥ	ΙΕΡΕΩΣ ΑΣ////ΚΛΗΓΙΟΥ ΙΙΛ . ΩΙΙΟC

Cuneus sextus sinister.

(264)	(265)	(266)			
ΙΕΡΕΩΣ ΠΥΡϕΟΡΟΥ ΕΞΑΚΡΟΠΟ ΛΕΩΣ	ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙΧΑΡΙΤΩΝ ΚΑΙΡΩΜΗΣ	ΚΗΡΥΚΟCΠΑΝΑΓΟΥC ΚΑΙ ΙΕΡΕΩΣ	periit	periit	periit

Cuneus primus dexter.

(267) ΘΕΞΗΓΗΤΟΥ ΕΞΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝΧΕΙΡΟ ΤΟΝΗΤΟΥΥΠΟΤΟΥ ΔΗΜΟΥΔΙΑΒΙΟΥ	(268) ΙΕΡΕΩΣΧΑΡΙΤΩΝ ΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΕΠΙΠΥΡΓΙΔΙΑΣ ΠΥΡΦΟΡΟΥ	(269) ΙΕΡΕΩΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΦΥΤΑΛΜΙΟΥΘ	(270) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΔΗΛΙΟΥ	(271) ΙΕΡΟΦΑΝΤΟΥ

Cuneus alter dexter.

(272) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΒΟΥΛΑΙΟΥ ΚΑΙΑΘΗΝΑΣ ΒΟΥΛΑΙΑΣ	(273) ΒΟΥΖΥΓΟΥ ΙΕΡΕΩϹΔΙΟϹΕΝ ΠΑΛΛΑΔΙω	(274) ΙΕΡΕΩΣ ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΞΕΥΝΕΙΔΩΝ	(275) ΙΕΡΕΩΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΚΟΛΑΙΝΙΔΟΣ	(276) ΙΕΡΕΩΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΓΑΙΗΟΧΟΥΚΑΙ ΕΡΕΧΘΕΩΣ

Cuneus tertius dexter.

(277) ΙΕΡΕΩϹ ΕΥΚΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΝΟΜΙΑΣ	(278) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥϹΟΥ ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥ ΕΚΤΕΧΝΕΙΤΩΝ	(279) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΠΑΤΡΟΟ	(280) ΙΕΡΕΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΧΟΡΕΙΟΥΕΚΤΕ ΧΝΕΙΤΩΝ	(281) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΔΙΟΣΣΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙΑΘΕΝΑΣΣΩΤΕΙΡΑΣ

post nr. 280 in altero sedilium ordine:

	(282) ΙΕΡΙΑϹΑΘΗΝΑϹΑΘΗΝΙΟΥ

Cuneus quartus dexter.

(283)	(284)	(285)	(286)	(287)
ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ ΔΙΟCΕΚΠΕΙCΗC	ΙΕΡΕΩΣ ΔΩΔΕΚΑΘΕΩΝ	ΙΕΡΕΩCΔΙΟCΦΙΛΙΟΥ	ΙΕΡΕΩΣ ΜΟΥCΩΝ	ΙΕΡΕΩΣ ΑCΚΛΗΠΙΟΥ

Cuneus quintus dexter.

(288)	(289)	(290)	(291)	(292)
ΙΕΡΕΩΣ ΗΦΑΙCΤΟΥ	ΙCΡΕΩC ΟΥΡΑΝΙΑC ΝΕΜΕCΕωC	ΙΕΡΕΩC ΑΝΑΚΩΝ ΚΑΙΗΡΩΟC ΕΠΙΤΕΓΙΟV	ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ ΔΙΟCΟΛΥΜΠΙ[Θ] ΕΝΑCΤΕΙ	ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟCΛΥΚΗΟΥ

Cuneus sextus dexter.

(293)	(294)	(295)	(296)	(297)	(298)
ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ ΦΕΡΡΕΦΑΤΤΗΣ	ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟCΤΕΛΕΙ ΟΥΒΟΥΣΥΓΘ	ΙΕΡΕΩΣ ΘΗCΕΩΣ	ΙΕΡΕΩΣ ΛΙΘΟΦΟΡΟΥ	ΙΕΡΕΟC ΑΥΛΩΝΕΩΣ ΔΙΟΝΥCΟΥ	ΙΕΡΕΩCΑΠΟΛΛΩ ΝΟCΔΑΦΝΗΦΟΡΟΥ

Var. lect. Nr. 249 quae uncis inclusi solus Rhusopulos legit, et ea admodum difficilia esse lectu ex parte quidem ipse indicat cum dicit: *'τὸ πρὸ τοῦ Β γράμμα ἴνε ἀταφὲς ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ μᾶλλον τῷ ἰῶτα ὅμοιον ἢ τῷ ἄλφα'*. Ex altera parte idem omittit ultimam litteram Ь. || 254 ΑΡΧΟΝ Rhusopulos. || 260 litteras ΓΟΡ exhibent Rhusopulos, Kumanudis, commemorat Vischer; Pervanoglu eas omittit. || 263 v. 2 ΑΣ ΚΛΙΠΟΥ Vischer, ΑΣ ΚΛΙΠΠΟΥ Rhusop., sed Vischer p. 53 lectionem emendavit his verbis: *'Erst während des Druckes ist mir ein Papierabklatsch dieser Inschrift zugekommen, aus dem ich ersehe, dass ganz deutlich* ΑΣ////ΚΛΗΠΙΟΥ *auf dem Steine steht, nur ist der obere Querstrich des* Π *so lang, dass er einerseits den zweiten des* Η *und andrerseits das* Ι *oben berührt'*. De vacuo spatio inter huius vocis litteras idem ibid.: *'Die Spuren davon (dass eine ältere Inschrift ausgemeisselt ist) zeigen sich schon in der Zeile, wo jetzt* Ἀσκληπιοῦ *steht, indem zwischen* Σ *und* Κ *ein leerer Zwischenraum, gross genug für einen bis zwei Buchstaben, gelassen ist, offenbar weil die Fläche zu uneben geworden war, um neue Schrift darauf zu setzen'*. Ceterum ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ Pervanoglu, vacuo spatio non indicato, Ἀ *σκληπιοῦ* Kumanudis, ut is potius inter Α et Σ spatium intercedere indicare videatur, nisi id casu factum est. || Eiusdem tituli v. 3 nihil nisi ΩΟΣ Vischer, Ч Ω ∩ Ⅽ Rhusopulos. Quod recepi, Kumanudes habet, nisi quod Ω non integrum et Σ pro Ⅽ exhibet. Pervanoglu hunc versum omisit. || 279 ΠΑΤΡΟΟΥ Pervanoglu. *Πατρῴου* Vischer, Kumanudis. Sed hanc vocem non integram superesse in lapide cum Rhusopuli xylographia prodit, quae ΠΑΤᴾᴼᴼϒ exhibet, tum ectypum chartaceum, in quo nihil agnoscitur nisi quod Gerhardus recepit et ego supra expressi. || 291 ΟΛΥΜΠΙΟΥ Pervanoglu, ΟΛΥΜΠΙΘ Rhusopulos (Ὀλυμπίου Kumanudis, Vischer), ΟΛΥΜΠΙ∩/// Gerhard. Ac sane in ectypo post Ι nihil nisi superior pars litterae Ο agnoscitur, sed utrum post hanc litteram alia scripta fuerit, necne, diiudicari iam non potest.

240 *Ἱερέως | Διονύσου | Ἐλευθερέως.* Dei cuius theatrum est sacerdos honoratissimum inter omnes locum tenet, qui est medius primi ordinis spectantium.

241 *Πυθοχρήστου | Ἐξηγητοῦ.* Exegetae tres sunt; praeter hunc is qui ex Eupatridarum numero totius populi suffragiis eligitur (nr. 267) et tertius ex gente Eumolpidarum (nr. 720). Recte sine dubio Vischerus Timaeum in lexico Plat., ubi dicit *Ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται Πυθόχρηστοι*, errasse iudicat, quum potius dicendum fuerit tres esse exegetas publicos, inter quos unus sit *πυθόχρηστος*, i. e. Apollinis Pythii oraculo designatus. Ceterum Aelium Zenonem *πυθόχρηστον* habes n. 684.

242 *Ἱερέως Διὸς Πολιέως.*

243 *Ἱερέως | Διὸς Ὀλυμπίου.*

244 *Θυηχόου.* Non probanda videtur Keilii coniectura qui *ἱερέως | Θυηχόου* scriptum fuisse putat. Nam quae supra hanc vocem exsculpta sunt, ea non eiusdem tituli fuisse videntur sed antiquioris.

245 *Ἱερέως | Ὀλυμπίας | Νίκης.* Huic Victoriae honores divinos inde ab Hadriani demum tempore ab Atheniensibus tributos esse iam Vischerus coniecerat. Qua de re iam dubitari non licet, quum ab eo Olympiorum ludos Athenis institutos esse constet (nr. 127).

246 *Δᾳδούχου.*

247 *Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Πυθίου.*

248 *Στρατηγοῦ.* Unius modo praetoris sella est, *στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα.* Neque omnino aut alius praetor commemoratur imperatorum tempore aut usquam de praetoribus eiusdem anni plurali numero dicitur, ita ut caeteris praeturis abrogatis haec una mansisse videatur.

249 Hae reliquiae incertissimae sunt, neque veri similis est Rhusopuli coniectura, *κύρια ιβ'*, i. e. *κύρια (ἐδώλια) δώδεκα* scripta fuisse; nam quid significet *κύρια ἐδώλια* vix assequi possis.

250 *Κήρυκος.* Hunc Vischerus senatus populique praeconem esse vult. Sed quum hic cum praetore coniungatur, fortasse ad praeconem senatus Areopagitici potius titulus referendus est, quippe qui etiam in plebiscito nr. 10 proximum post archonta eponymon et praetorem dignitatis locum teneat, ut hi tres tum summi totius reipublicae magistratus fuisse videantur.

251 *Ἱερομνήμονος.* Etsi fuerunt Athenis etiam alii hieromnemones, quorum munus ad Herculis cultum spectabat, tamen hunc qui simpliciter hieromnemon audit, dei nomine non addito, ad amphictioniam Delphicam referendum esse demonstravit H. Sauppe De amphictionia Delphica deque hieromnemone Attico. Gotting. 1873 p. 10.

252 *Ἱερέως | καὶ ἀρχιερέως | Σεβαστοῦ Καίσαρος.* Non in universum accipiendum esse videtur *Σεβαστοῦ Καίσαρος*, ut de eius qui quoque tempore fuit imperatoris sacerdote intellegatur, sed ad Caesarem Augustum imperii auctorem referendus videtur titulus, cuius sacra peculiaria atque a caeterorum imperatorum defunctorum cultu separata mansisse credibile est; distinguendus igitur hic sacerdos ab eo qui dicitur *ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν.*

253 *Ἱερέως | Ἁδριανοῦ | Ἐλευθερ[έ]ως.* Extremum vocabulum non modo ceteris recentius sed etiam aliquanto post Hadriani mortem incisum esse cum litterarum forma, tum scriptura *αι* pro *ε* indicat; nam quae eius orthographiae exempla Hadriani et Antonini Pii aetate inveniuntur, veluti *Φηγεεύς, Πειρεεύς* similia, alius generis sunt. Quare additamentum illud ad alterius p. Chr. saeculi finem aut tertii initium rettulerim; cur tum demum hoc cognomen adscriptum sit, obscurum est.

254 *Ἄρχον[τος].*

255 *Βασιλέω[ς].*

256 *Πολεμάρχου.*

257—260 *Θεσμοθέτου* quater; duae thesmotetarum sellae pererunt iuxta polemarchum in cuneo altero sinistro. Quae in una ex his quattuor sellis (nr. 260) magistratus designationi subscriptae sunt litterae *Γορ....*, ea aut ex thesmothetae alicuius nomine (veluti *Γορ[γίας]*) superesse — quod sane in magistratu annuo non veri simillimum esse — aut omnino non pertinere ad *Θεσμοθέτου*, sed alius tituli sive antiquioris deleti reliquias sive recentioris incohati neque perfecti initium esse suo iure pronuntiavit W. Vischer p. 45.

261 *Ἱεροκήρυκος.*

262 *Ἱερέως | Ἰακχαγωγοῦ* cf. nr. 162. 163.

263 *Ἱερέως | Ἀσκληπιοῦ | Πα[ί]ω[ν]ος.* Tertii versus vestigia Rhusopulos interpretatur *ἥρωος*, Vischerus non modo de ea re dubitat, sed omnino hunc versum ad antiquiorem titulum pertinere conicit, quem inscriptum fuisse et deletum esse vestigia quaedam in versu 2 conspicua demonstrant (cf. var. lect.). At mihi haec sententia minus probatur cum propter litterae sigma figuram (qualem Rhusopulos in lithographia exhibet, contra quem non licet provocare ad Kumanudis et Vischeri testimonium, quippe qui typis vulgaribus usi illam formam exprimere non potuerint) tum quia alium Aesculapii sacerdotem habemus nr. 287; quare hic cognomine dei addito ab illo distinguatur necesse est. Ut *Παίωνος* potissimum supplerem inprimis eo permotus sum, quod litterarum reliquiae quales Kumanudis invenit cum illo *ἥρωος* conciliari nequeunt. Et hoc cognomen (sive geminam eius formam *Παιάν*) Aesculapio cum patre Apolline commune esse etiam titulus nr. 171 docet.

264 *Ἱερέως | πυρφόρου ἐξ ἀκροπόλεως.* In his *πυρφόρου* non dei vel herois nomen alicuius est, sed sacerdotis officium significat ut *λιθοφόρος* nr. 296. *βουζύγης* nr. 273. 274. Cf. adn. ad n. 268.

265 *Ἱερέως Δήμου | καὶ Χαρίτων καὶ Ῥώμης.*

266 *Κήρυκος παναγοῦς | καὶ ἱερέως.* Ad idem sacerdotium, quod accuratius definiri non potest, iam Vischerus recte rettulit *ἱερέα παναγῆ* in titulo Herennii Dexippi nr. 716 (nunc accessit alter n. 717).

267 *Ἐξηγητοῦ | ἐξ Εὐπατριδῶν χειρο|τονητοῦ ὑπὸ τοῦ | δήμου διὰ βίου.* Cf. adn. ad nr. 241.

268 *Ἱερέως Χαρίτων | καὶ Ἀρτέμιδος | Ἐπιπυργιδίας | πυρφόρου.* Dianam hanc eandem esse, quae *Ἑκάτη ἐπιπυργιδία* dicitur a Pausania II, 30, 2 verissime dicit Vischer. Minus recte idem de voce *πυρφόρος* (sic cum ipse scripsisset in tituli verbis, miro errore in disputatione *φωσφόρου* substituit). Ea vox non ad *Ἀρτέμιδος*, sed ad *ἱερέως* referenda est ut nr. 264. Collocatio verborum plane eadem est nr. 294.

269 *Ἱερέως | Ποσειδῶνος | Φυταλμίου.* Praeter hunc titulum Athenis non inveniri hoc Neptuni cognomen, sed Troezene (Paus. II, 32, 7) monuit Vischer.

270 *Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Δηλίου.*

271 Ἱεροφάντου.

272 Ἱερέως | Διὸς Βουλαίου | καὶ Ἀθηνᾶς Βουλαίας. Cf. nr. 683.

273 Βουζύγου | ἱερέως Διὸς ἐν | Παλλαδίῳ. Cf. nr. 71.

274 Ἱερέως | Μελπομένου | Διονύσου | ἐξ Εὐνειδῶν.

275 Ἱερέως | Ἀρτέμιδος | Κολαινίδος.

276 Ἱερέως | Ποσειδῶνος | Γαιήόχου καὶ | Ἐρεχθέως. Erechtheum hunc eundem esse atque Neptunum, neque cum Vischero ita titulum intelligendum, ut ille sacerdos Neptuni simul et Erechthei fuerit, titulus C. Iulii Spartiatici (v. ind.) docet, ubi ἱερεὺς Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως γαιήόχου est. Nam haec duo diversa sacerdotia esse quis tandem credet?

277 Ἱερέως | Εὐκλείας καὶ | Εὐνομίας.

278 Ἱερέως | Διονύσου | Μελπομένου | ἐκ τεχνειτῶν. Ad eundem sacerdotem referendum videtur ἱερεὺς Μελπομένου nr. 19, cum ibi decretum synodi technitarum Dionysiacorum habeamus.

279 Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Πατρ[ῴ]ο[υ].

280 Ἱερέως | Ἀντινόου | χορείου | ἐκ τεχνειτῶν.

281 Ἱερέως Διὸς ⟨Διὸς⟩ Σωτ[ῆ]ρος | καὶ Ἀθ[η]νᾶς Σωτείρας. Vocis Διός repetitionem, id quod Vischerus negat, a mera lapicidae socordia profectam esse patet; nam quaenam alia causa excogitari potest? Eandem neglegentiam in scriptura ε pro η bis redeunte agnosco, quam ille potius affectationem antiquitatis esse vult.

282 Ἱερέως Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου. Cf. nr. 61. 668.

283 Φαιδυντοῦ | Διὸς ἐκ Πείσης.

284 Ἱερέως | Δώδεκα Θεῶν.

285 Ἱερέως Διὸς Φιλίου.

286 Ἱερέως | Μουσῶν.

287 Ἱερέως | Ἀσκληπιοῦ.

288 Ἱερέως | Ἡφαίστου.

289 Ἱερέως | Οὐρανίας Νεμέσεως.

290 Ἱερέως | Ἀνάκων | καὶ Ἥρως | Ἐπιτεγίου. Qualis sit ἥρως ἐπιτέγιος, latet. Vischerus duas coniecturas speciosas sane proposuit: aut illum esse Adonin (ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν Ar. Lysistr. 388), aut aliquem praesidem et tutorem domuum, cuius generis essent Δημήτηρ ἐποικιδία Corinthiorum, Ἑρμῆς ἐπιθαλαμίτης Euboeensium.

291 Φαιδυντοῦ | Διὸς Ὀλυμπίου ἐν ἄστει. Hoc munus quin tum demum institutum sit, quum Hadrianus Athenis in Olympieo simulacrum Iovis Olympii dedicasset, dubitari non potest.

292 Ἱερέως | Ἀπόλλωνος Λυκήου.

293 Ἱερέως Δήμητρος | καὶ Φερρεφάττης.

294 Ἱερέως | Διὸς Τελεί|ου βουζύγου. Dubitandum non est, quin βουζύγου ad ἱερέως spectet, non ad Διός, id quod iam monuerunt Keil et Vischer.

295 Ἱερέως | Θησέως.

296 Ἱερέως | λιθοφόρου. Etiam hic Λιθοφόρου sacerdotis epitheton, non herois cuiusdam nomen, cuius ille sacerdotio fungeretur, esse videri Vischer p. 58 recte monuit. Nescio an cum hoc sacerdotio aliqua ratio intercedat homini illi, qui nr. 702 M. Αὐρήλιος Λιθοφόρος Πρόσδεκτος Πιστοκράτους Κεφαλῆθεν audit. Nam eiusmodi sacerdotiorum vocabula saepe nominum propriorum instar esse praeter notissima illa hierophantae, daduchi, hierocerycis exempla etiam Αὐρ. Πυρφόρος Λαμπτρεύς, qui nr. 10 inter aïsitos recensetur, exemplo est.

297 Ἱερέως | Αὐλωνέως | Διονύσου. Idem dei cognomen habes nr. 193. Ac recte quidem illud cognomen ab Aulone derivarunt Vischer et Keil; qui locus terrae Atticae commemoratur etiam in titulo nr. 61. Sed mea quidem sententia nulla est causa, cur eum locum in pagorum sive demorum Atticae numero fuisse iudicemus cum E. Curtio in Archaeol. Zeitung XXIX (1871) p. 7.

298 Ἱερέως Ἀπόλλω|νος Δαφνηφόρου.

Iam restat ut aetates horum titulorum quam accuratissime fieri potest definire conemur.

I. Antiquissimos omnium nr. 242. 247. 276 esse scripturae genus indicat. (Quartum his Kumanudis adiungit nr. 275, sed iniuria. Nam litterarum formae quales in hoc titulo sunt utique ad imperatorum Romanorum atque ut mihi quidem videtur ad Hadriani aetatem pertinent.) Qua cum observatione id congruere videtur, quod hi tituli non in aliorum exsculptorum locum successerunt, sed lapidi integro incisi sunt. Aetas eorum quin initium aerae Christianae aliquanto superet, non videtur dubitandum esse; accuratius definire satis difficile est, sed mihi alterius potissimum a. Chr. saeculi esse videntur. Tum igitur primum sellae (quae ipsae fortasse etiam antiquiores sunt) inscriptionibus designari coeptae, atque una cum paucis illis qui supersunt titulis permulti ex iis incisi esse videntur, qui postea rursus exsculpti sunt.

II. Ad Augusti aetatem ipso argumento revocatur titulus nr. 252; qui titulus ut est scriptus litteris eleganter ornatis nullum inter omnes habet sui plane similem praeter nr. 265; sed proxime ad hos accedit nr. 292, ut etiam hunc ad Augusti aetatem referre non dubitem. Praeterea nonnulli sunt tituli, qui ut eis quos sub nr. I commemoravi recentiores sunt, ita illis, quos Hadriani aetatis esse iam demonstrabo, antiquiores esse videntur, ita ut ab his quos modo enumeravi non nimio temporis intervallo distent. Quo referendi videntur tituli nr. 240. 285 et fortasse 267. Praeter hos vero nullus est, quem Hadriani aetate antiquiorem esse certa ratione effici possit. Qua in re etiam id fortasse non neglegendum est, quod ex his sex titulis nullus praeter nr. 252 videtur in antiquioris exsculpti locum substitutus esse. Videlicet Augusti quidem sacerdoti quemlibet alium loco cedere debuisse consentaneum est, at latius ille sedilia commutandi atque titulos delendi mos illo tempore nondum videtur manasse; quae res in reliquorum titulorum aetatibus definiendis alicuius momenti est.

III. Hadriani aetatis esse titulos nr. 245 (cf. adn.). 253 (praeter versum tertium). 280. 282. 291 ex ipsorum argumentis patet. Quos si inter se comparaveris, minime easdem omnes litterarum figuras habere intelleges. Quare in diiudicando, quinam ex reliquis titulis ad eandem cum eis aetatem referendi sint, singularum litterarum formis non multum tribuendum est. Id unum dicere licet, litterae φῖ formam qualem habemus nr. 291 ante alterum p. Chr. saeculum non frequentari; quare tituli nr. 268. 269. 271. 283. 293. 298 eiusdem aetatis esse videntur. Et videntur omnino ei tituli, qui antiquiorum erasorum loca tenent, fere omnes Hadriani aetate non antiquiores esse; quod in hos certe cadit (v. supra): nr. 241. 244. 248. 250. 251. 260. 263. 270. 274. 275. 277. 279. 281. 297. Quo in numero eos omisi quos aut iam aliis rationibus ad eam aetatem referendos esse docui aut recentiores etiam esse statim demonstrabo. Sed etiam inter reliquos (praeter eos quos sub nr. I. II. IV enumero) quamvis diversa sit singularum litterarum figura, tamen in genere scripturae nihil inest, quod ab Hadriani aetate alienum sit. Imo, ut exemplo utar nr. 246, tam similis est litterarum et forma et magnitudine duobus illis nr. 248. 250, ut vel ab eodem homine cum his incisus videatur; etiam nr. 271 nisi quod aliam litterae alpha figuram habet, scripturae genere plane cum his consentit. Id unum addo, in nonnullis quidem titulis (inprimis nr. 268. 269. 270) litterarum Γ et Σ formas aliquam similitudinem habere cum eis, quae ante initium aerae Christianae fuerunt. At si accuratius consideraveris, tamen haec diversa esse ab antiqua titulorum nr. 242. 247. 276 scriptura, et ad casum potius aut incuriam lapicidae quam ad antiquius litteraturae genus hanc scripturae inaequabilitatem pertinere intelliges.

IV. Recentiores etiam aetate Hadriani, ita ut una cum Phaedri epigrammate (nr. 239) incisi videantur, hi tituli sunt: nr. 253 v. 3. 273. 281. Nam hic quidem titulus summa scripturae neglegentia inferiorem aetatem indicat. Fortasse etiam nr. 278 (praeter primum versum qui utique ceteris antiquior est) et 289 recentioris aetatis sunt.

Aliquatenus hae rationes etiam litterarum magnitudine, quae valde diversa est in diversis titulis, confirmantur.

Scilicet, quamvis magna sit inconstantia etiam in eiusdem aetatis titulis, tamen si in universum spectaveris, multae grandiores litterae sunt in eis, qui Hadriani aetate incisi sunt, quam in antiquioribus. Ex antiquissimis tribus duo sunt (nr. 242. 276) qui litteras altas 0,013—0,016 m. habent, tertius (nr. 247) 0,016—0,020. Neque ei quos ad Augusti fere aetatem referendos docui, multo

altiores habent litteras, imo nr. 285 minores etiam (0,011—0,015), caeteri quorum ectypa habui (nr. 240. 252. 292) fere 0,015—0,024. At ex recentioribus perpauci sunt (nr. 292. 298) qui intra hos fines contineantur, nonnulli litteras 0,25—0,30, permulti 0,30—0,40 altas habent. Maximus est modulus litterarum in nr. 246 (0,041). 248 (0,034—0,040). 250. 271 (0,040). Sed ut eiusdem aetatis diversissimi sunt inter se, ita saepe in eodem titulo atque adeo in eodem versu magna cernitur scripturae inaequabilitas, veluti nr. 288 minimae litterae 0,26, maximae 0,043 altae sunt. Mirum in modum saepe, id quod illius aetatis proprium est, litterae Φ linea recta ceterarum litterarum modum et a superiore et ab inferiore parte excedit; veluti nr. 269 illa littera 0,080 alta est, caeterae 0,028, similisque proportio etiam alibi (nr. 283. 298) obtinet.

---

299. 300 In theatro Bacchi, in cunei medii ordine quarto inventa est sella duplex supra mutilata cum duobus titulis, quos ediderunt Rhusopulos Eph. nov. 243. 244. Kumanudis Philist. IV p. 545. Koehler Hermae VII p. 2.

(299)

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ

(300)

ΙΕΡΕΩΣ
ΑΤΤΑΛΟΥ
ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Var. lect. Nr. 300 v. 1 Koehler ΙΕΡΕΩΣ; sed ipse dicit: *'an ἱερέως ist nicht zu zweifeln —, obgleich die Buchstaben nur zur Hälfte erhalten sind'*. In eius versus fine ε Rhusopulos, Σ Koehler.

299 *Διογένους | εὐεργέτου.* Hunc esse phrurarchum Macedonicum, qui anno 229 a. Chr. mortuo Demetrio Antigoni f. Macedonum rege ex castellis terrae Atticae praesidiis deductis libertatem Atheniensibus restituisset, Koehler l. l. argumentis gravissimis demonstravit.

300 *ἱερέως | Ἀττάλου | ἐπωνύμου.* Etsi litterarum formae, quales Rhusopulos exhibet, aliquanto recentiorem aetatem indicare videntur, tamen dubitandum non videtur quin hi tituli ipsa Attali Diogenisque aetate incisi sint.

---

301 Sella marmoris Pentelcii inventa *'ἐν τῇ νῦν κτιζομένῃ ἐκκλησίᾳ ὁ Εὐαγγελιτμός'*; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. adn. ad nr. 1384. Rangabé Ant. Hell. 1149 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 47 nr. 30). Pittakis Eph. 2683 (Lebas Attique 305). Pervanoglu Bullettino dell' Inst. 1862 p. 118. Rhusopulos Eph. nov. 210. Vischer Nov. Mus. Helvet. III (1863) p. 43. Commemorat etiam Kumanudis Philist. III p. 460. Exscripserunt Velsen et Koehler.

ΙΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΖΩΣΤΗΡΙΟΥ

I. e. *Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Ζωστηρίου.* Non improbabile est quod Pervanoglu et Rhusopulos coniecerunt, lapidem ex theatro Bacchi eo delatum esse ubi inventus sit.

---

302 Sellae marmoris Pentelici fragmentum, inventum in Erechtheo. Ediderunt Stuart, aeri incisum, Ant. Att. II p. 22, qui tamen iniuria sarcophagi fragmentum esse dicit (inde Boeckh C. I. G. 468). Pittakis l'ancienne Athènes p. 409. Eph. p. 36 (in adn. ad nr. 13) et p. 863 (adn. ad nr. 1384). Lebas Attique 303 et tab. 8 nr. 6. Schoell archaeol. Mitth. aus Griechenland p. 120 nr. 167. Beulé l'Acropole I p. 342. Ross Arch. Aufs. I p. 116 (C. Keil Phil. vol. suppl. III p. 630).

ΙΕΡΕΩΣ
ΒΟΥΤΟΥ

I. e. *Ἱερέως | Βούτου* (aut *Βούτου*). Cum constet, in Erechtheo, ubi haec sella inventa est, aram Butae heroi dedicatam fuisse (Paus. I, 26, 3), simplicissimum videtur, sellam ad illius herois sacerdotem referre, ita ut eam (ut Rossius vult) ab initio in Erechtheo fuisse statuamus. At inventis sellis marmoreis theatri Bacchi iam propter similitudinem, quae huic cum illis intercedit, probabilius est, hanc quoque ex theatro illuc pervenisse (quae est sententia C. Keilii l. l. et C. Wachsmuthii Die Stadt Athen im Alterthum I p. 53, qui etiam alia exempla lapidum ex urbis inferiore parte in arcem translatorum commemorat). Iam quum nulla intercedere videatur huic sellae necessitudo cum ara illa, quae fuit in Erechtheo, dubitari potest, utrum is cuius ea fuerit *ἱερεὺς* Βούτου an, quod Keilio magis placet, *ἱερεὺς Βούτης* (ut supra *ἱερεὺς λιθοφόρος, πυρφόρος, βουζύγης*) vocandus sit. Nam Hesychius s. v. *Βούτης* sacerdotem qui in Dipoliorum festo taurum mactaret (quae caerimonia significatur voce *Βουφόνια*) sic appellatum dicit. Nec tamen idem videtur, qui nr. 52 *ἱερεὺς Βουτύπος* vocatur.

303—384 Praeter sellas marmoreas primi ordinis etiam proximorum ordinum gradus sive subsellia inscriptiones habent neglegentissime plerasque insculptas. Paucas, veluti nr. 326. 354 (an pro IV, 6 voluit IV, 9 scribere, quae nobis est nr. 357?) accurate incisas esse refert Gelzer. Ex eis omnibus paucae una cum sellis illis editae sunt; inter quas una (nr. 307) quae omnium theatri iuscriptionum prima inventa erat die 22 mensis Martii 1862 (W. Vischer Nov. Mus. Helvet. III, 1863 p. 6). Praeterea nr. 313. 314 edidit idem ibid. p. 43 nr. 76. 77. Hos duos titulos etiam ed. Rhusopulos Eph. nov. p. 163, omnes tres Kumanudis Philist. III p. 460. Praeterea nr. 376 habet Rhusopulos Eph. nov. p. 375. Cum his ceteros omnes (praeter nr. 335—337) Kumanudis bis edidit, *δεκάτῃ Ὀκτωβρίου* 9 Aug. 1863 et accuratius *Ἐθνοφύλαξ* 26 Ian. 1864 (Gerhard Archaeol. Anzeiger 1864 p. 235*. 262*). Illos tres (nr. 335—337) addidit et omnes accuratissime lithographia expressos edidit et commentatus est Gelzer in Actis menstruis Academiae Borussicae mens. Mart. 1872 p. 164 sqq., cuius exemplar in tabulis

expressimus. (Cf. praeterea quae Keilius disputavit Philol. XXIII p. 574 sqq.) Cuneos numeravi ut in titulis nr. 240—298, ordines sedilium ab ipsa orchestra, ita ut is qui sellas marmoreas continet primus numeretur, hi vero tituli a secundo ordine incipiant.

(*Textum vide in tabulis*)

Var. lect. Cun. dextr. I nr. 314 ἱερέως omittunt editores praeter Gelzerum, qui haec de eo vocabulo dicit: '*die Spuren von ἱερέως sind schwach, aber wohl zu erkennen*'. || 315 '*Die Fortsetzung der Inschrift ἱερέας ε.... ist verdeckt durch den auf diese Stufe gesetzten Marmorblock mit dem Ehrendecret für Hadrian. Ebenso sind τ und ν des Namens Ἀντωνία theilweise verdeckt durch die Thierklauen des Thronsessels für Ulpios Eubiotos*' Gelzer. || 316 '*Vor ἱερέως Ἑστίας liest Kumanudis Φ....ης. Da aber jene Worte den ganzen ersten Stein der κερκίς einnehmen und davor kein Platz mehr ist, kann sich diese Lesung nur auf die Inschrift des zweiten Steins beziehen, auf Φειλίνου*' G. || 321 fin. της ....ιου Θυ(γατρὸς) Kumanudis. || 326 'Κεφαλῆθεν. *Dies scheint die ursprüngliche Inschrift, wie sie auch Kumanudis im* Ἐθνοφύλαξ *bietet. Darüber wurde später in viel sorgfältiger eingehauenen Buchstaben und mit Benutzung der schon vorhandenen Φαλήριος gesetzt. ηρ steht als littera ligata.* I *ist klein unter* H *beigesetzt. In der δεκ.* Οκτ. *las Kumanudis* Φαληρ(έως)' Gelzer. || Ord. XXIII τόπος Kumanudis, πος Gelzer. || *Cun. dextr.* II nr. 339 ''Αφροδίτης *ist zweifelhaft, da die Oberfläche des Steines stark gelitten hat und ich nicht einmal* ΑΦ *mit genügender Sicherheit lesen konnte*' Gelzer. || 342 '*Die Lesung des Namens, welche Kumanudis bezweifelte, ist sicher. Dagegen vermochte ich die von ihm als zweifelhaft gelesenen Buchstaben* Πολ (ante nomen Ἀλκίας) *nicht zu entdecken. Der Name* Ἀλκίας *ist sorgfältig, die andern Worte dagegen sind sehr nachlässig eingehauen, κατά mit viel grösserer Schrift, als ψήφισμα. Offenbar trug die sehr zerkratzte Oberfläche einst eine andere Inschrift*' Gelzer. || 344 Quae post Λαμιδίου supersunt, Kumanudis omittit, Gelzer certa et indubitata esse testatur. || *Cun. dextr.* III nr. 349 Οὐλοφάντου Kumanudis, qui non distinxit scripturam antiquiorem et recentiorem. || 353 nihil nisi [ἱε]ρήας Οἰνάνθη[ς] Kumanudis. || *Cun. dextr.* IV nr. 364 '*die fünf letzten Buchstaben von* Ῥωμαίων *sind in bedeutend kleinerer, aber stärkerer deutlicherer Schrift eingehauen*' Gelzer. || 365 '*Die Spuren von* 'δαδο' *sind ausserordentlich schwach*' Gelzer. || 366 ...ναΐδος Kum., sed Υ distincte in lapide agnosci testatur Gelzer. || 367 init. Θέτι[δος] Kum., sed litteras Θεα certas esse dicit Gelzer. || 368 init. Θειο?νόης Kum., sed ei lectioni non favere litterarum reliquias, ex quibus sane non nisi tres extremae certae sint, testatur Gelzer. || 371 ζ' pro ΖΙ Kum. || 376 ἱερείας Δηοῦς καὶ ..... Φλαουΐας Kum. Emendavit iam Rhusopulos. || 383 Α[Θ]ηνᾶς Kumanudis, sed alterum alpha certum esse testatur Gelzer.

303 ..ιανός.

304 Κολλυ[τέων?].

305 [Θ]εηκόλων. Ut omnia alia quae sacrorum Olympii Iovis apud Eleos propria essent, sic etiam hoc sacerdotium (Paus. V, 15, 10. Petersen Philol. Suppl. II p. 199 sqq.) Hadrianum Athenis imitatum esse (οἱ πρῶτοι Θεηκόλοι infra nr. 488) recte iudicavit Gelzer.

306 ....εως. 307 λιθοκ[ό]πων ...ο... 308 Παν....

309 [Φιλ]ήμονος (?) ...λι...

310 Ἀττικοῦ. Cf. Keil l. l. p. 622.

311 ... Γαΐου.

312 Λαδ[α]μή[ας]. Cf. nr. 324. 343.

313 Ἱερείας Ἡλίου.

314 Ἱερέως Διονύσου. Recte monuit Gelzerus, voce ἱερέως quam priores editores non legerunt inventa refutari Keilii coniecturam, qui Ἡλίου Διονύσου tanquam eiusdem dei nomina coniungenda putaverat; imo nihil huic titulo commune esse cum nr. 313.

315 Ἱερήας Θ[εᾶς] Ἀν[τ]ωνίας (Gelzerus ἱερήας Ε... Ἀντωνίας). Omnia quae in hoc sedili scripta sunt eiusdem inscriptionis esse, cuius tenor imposita basi statuae Hadriani interruptus sit veri simile est: neque ex ipsius Gelzeri delineatione video cur littera, quam ille Ε esse vult, dimidium Θ esse nequeat. Quare Antoniam intellego Drusi coniugem, quam Athenis post mortem divinis honoribus affectam esse apparet ex titulo nr. 652. Nam etsi et Latine ea post mortem Antonia Augusta, non Diva Antonia audit, et in illo titulo Attico est ἀρχιερέα Ἀντωνίας Σεβαστῆς, tamen de mortua, quae tanquam dea colebatur, quin Graece dici potuerit Θεὰ Ἀντωνία non videtur dubitandum esse.

316 Ἱερήας Ἑστί[ας .....] καὶ Λειβίας καὶ Ἰουλίας. Simplicissimum videtur ita interpretari, ut haec sacerdos simul et Vestae et Liviae et Iuliae sacris functa sit. Sed fortasse nomen καὶ Λειβίας cognomini illi Vestae, quod in lacuna periit vel potius lapide imposito opertum est (v. var. lect.) ita adiunctum fuit, ut significaretur Vestam eandem esse atque Liviam, quod adulationis genus notissimum est (cf. nr. 12). Particulam καὶ in harum certe inscriptionum sermone ei interpretationi non obstare demonstrat nr. 276. Fortasse etiam καὶ Ἰουλίας nihil est nisi emendatio adscripta tum quum Livia Augusto mortuo Iuliae Augustae nomen accepit.

317 Φειλίνου. Hoc nomen minutis litteris scriptum est in margine lapidis medii, qui solus exstat, quum reliqua pars eius lapidis, quae continebat medias tituli nr. 316 litteras, perierit. Ceterum ex eis Philinis quos Keilius ad h. l. enumerat, in censum venire non potest Ti. Cl. Novii pater (nr. 652), quia ab eius aetate aliena est scriptura Φειλίνου. Omnino, quis hic intellegendus sit, dici non potest.

318 Ἐρσηφόροις β' [Γ]ῆς Θέμιδος.

319 Ἐρσηφόροις β' Εἰλιθυία[ς] ἐν Ἄγραι[ς].

320 Ὑμνητριῶν [Ν]ύσα[ς νύ]μφης.

321 Ὀλβίας ἱερήας καθ' ὑπομνηματισμὸν καὶ κατὰ ψήφισμα Ἰουλίας τῆς Ε[ὐ]θ[ύ]μ[ου?] Θυγ[ατρός]. Unum hunc esse titulum Gelzerus putat. Sed fortasse potius Ὀλβίας separandum est a caeteris; utique Ἰουλίας nomen ipsius sacerdotis fuerit; nam patris nomen post illud scriptum fuisse constat, quamvis incertum sit, utrum illud fuerit nomen quod posui an aliud. Ceterum Gelzerus adnotat, ex ipsa scriptura patere, senatus Areopagitici populique decretorum indicationes non eodem tempore incisas esse.

322 Ἱερείας Ἑσ[τίας Ῥω]μαίων. Gelzerus minusculis ἱερίας, sed in tabula illud exhibet quod dedi.

323 Ὀληφόρου Ἀθηνᾶς Θέμιδος. Kumanudis Ὀληφόρος explicat οὐλοφόρος (Serv. ad Aen. XI, 858).

324 Φιλίππης Μηδήου Θυγατρός. Infra nr. 343 habes Λαδαμήας τῆς Μη[δήου?]. Hos titulos iam Kumanudis rettulit ad Laodamiam et Philippen Medei, exegetae ex Eumolpidarum gente, filias quae in vitt. decem or. c. 7 commemorantur, quas fere a. 55 p. Chr. floruisse probabile est. Assentitur Keilius. At quod iam Gelzerus de nr. 343 monuit, mihi quidem de utraque inscriptione dicendum videtur, multo recentiorem aetatem indicari litterarum forma. Quare quum in familiis nobilibus persaepe eadem nomina per multa genera identidem recurrant, non videntur hi tituli de illis duabus sororibus intellegendi esse.

325 Μεγίστης κα[τὰ] ψήφι[σμα]. Nomen quod est Μεγίστη complures Minervae Poliadis socerdotes gessisse (v. indicem) iam Keilius monuit.

326 Fuit ab initio Κεφαλῆθεν, deinde multo accuratius incisis litteris, sed ita ut ex parte antiquioris tituli ductus sequeretur lapicida, Φαλήριος incisum est. Quae vox quid sibi velit incertum; nam demoticon est Φαληρεύς, neque alia forma etiam inferiore aetate invenitur. Illud Κεφαλῆθεν sane demoticum est; antecedebat hominis alicuius nomen in ea parte lapidis primi, quae periit.

327 Μεγίσ[της] κατὰ ψήφισμα. Cf. nr. 325.

328 ...ιος τροβ..., quae quid sibi velint obscurum est.

329 Ἱερέως Θέ[μιδος?].

330 Δαμασιστ[ράτου] ...κ...ιος. Hic titulus post n. 329 inscriptus est litteris maioribus quidem sed tenuioribus.

331 Ἱεροφά[ν]τ[ιδος] | Α[λ]εξ[άνδρας]. Sic Gelzerus, cum Kumanudis et Keilius potius Ἱεροφάντου Ἀλεξάνδρου legissent, supplevit,

nia iam inter sellas marmoreas una est hierophantae (nr. 271). Simul ddit idem, nequaquam certum esse utrumque versum coniungendum sse, sed posse etiam rem ita se habere, ut hi duo diversi tituli sint.

332 ...αιρίτιδος ἀ.... Et haec et quae praeterea conspiciuntur hoc lapide reliquiae (κα, α, κος) nimis ambigua sunt.

333 Διώνης. Cetera (α....πον...) incerta.

334 Ἱερέως Θεᾶς Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ Καί[σαρος].

335 [Ἀφροδίτ]ης ἐπιτραγίας (cf. Plut. Thes. 18).

336 Ἀρτέμιδος Οἰναίας. W. Vischer apud Gelzerum p. 173 moet a compluribus antiquis scriptoribus commemorari Dianam Οἰνωᾶτιν ive Οἰνᾶτιν, ab Oenoë Argolidos denominatam (Eurip. Herc. fur. 379. teph. Byz. Οἴνη. Hesych. III p. 187 Schmidt), atque eadem sacra iam in alterutro ex illis Atticae pagis fuisse conicit, quibus Οἰνόη nomen fuit. Quod verum esse vel ipsum discrimen inter formas Οἰνωᾶτις t Οἰναία indicare videtur; nam Oenoës Atticae utriusque demoticum usquam aliud est atque Οἰναῖος.

337 Δήμητρος Ἀχ[αίας].

338 Κανηφόροις γ' ἀπὸ Παλλαδί[ου].

339 Ἀφρ[οδ]ίτ[ης] Κωλιάδ[ος] κα[ὶ ...]α....

340 Ἀθηνᾶς Ἡε[τιώνης]. Non invenitur sane alibi hoc cognomen, sed tamen Gelzeri qui id reposuit coniectura cum ingeniosa tum veri similis videtur; ab eo cognomine derivatum Ἡετιωνείας paeninsulae nomen, ubi illius Minervae templum fuisse videretur, suspicatus est. De forma Ἡετιώνη provocat ad Quint. Smyrn. I, 115. XIII, 268.

341 Κατὰ ψήφισμα Λαμιδίου. Cetera incerta.

342 Ἀλκίας κα[τ]ὰ ψήφισμα [καὶ καθ' ὑπομνηματι]σμ[όν?]. uppiementum posterioris partis meum est, neque me fugit, id admodum incertum esse. Alciam vero hanc Herodis Attici priorem uxorem sse, quae pleno nomine Vibullia Alcia vocatur (v. indicem), non sine magna veri specie coniecit Kumanudis Keilio probante.

343 Λαδαμήας τῆς Μη[δήου?]. Cf. adn. ad nr. 324.

344 Λαμιδίου [κα]τὰ [ψ]ή[φισμα]. Cf. nr. 341.

345 Ἱερέας Κλεαρίστ[ης].

346 Ἱερέως Διονύσ[ου].

347 Στεφα[νηφόρου]. Hunc Gelzerus sacerdotem esse vult heois Στεφανηφόρου (Harpocr. s. v.).

348 In fine Φιλιδίου agnoscitur, cetera incerta sunt.

349 Gelzerus perspexit hic duos titulos distinguendos esse *a*) Δήμητρο[ς] Χλόης. Deinde superscriptum esse *b*) Διοφά[ν]του. Quare ullus est Οὐλοφάντης, quem Kumanudis hic agnoscere sibi videbatur.

350 Ἱερίας Γῆς Θέμιδος.

351 Ὑμνητρίας Νύσα[ς] τροφοῦ ..... Πειθοῦς.

352 [Θεσ]μοφόρου (sc. Δήμητρος).

353 Ἱερήα[ς Ἀ]θην[ᾶς Οἰν]άνθη[ς?]. Kumanudis nihil nisi ρέας Οἰνάνθης fuisse putaverat. Gelzeri testimonio constat, plura in lapide scripta fuisse, atque Ἀθηνᾶς certe recte ille supplevit. Cognomen dubium est.

354 Μητρὸς Θεῶν.

355 ...δανιων...

356 [Δ]ήμητ[ρος].

357 Μοιρῶν.

358 Μεγίστ[ης κατὰ] ψήφισμα. Cf. nr. 325. 327.

359 Ἱερήας Ν....

360 [Ἀρτέμιδος Κ]ολαινίδος. Haec Gelzero teste prior scriptura est; deinde superscriptum Στρα.....

361 Ἱερήα[ς ...].

362 Ἰου[λίου ἱερέως?] Διονύσου Λ....

363 ... ἐν Ῥα[μνοῦντι]. Num forte de Nemesi Rhamnusia cogitandum est?

364 Ἀντιόχου. Haud improbabiliter hoc Keilius refert ad Antiochum Philopappum (v. indicem).

365 Ἱερίας Ἑσ[τ]ίας Ῥ[ω]μαίων.

366 ..α... ἐν ἄ[στει]· δᾳδοφόρου ἐμ Πε[ι]ρα[ιεῖ].

367 Ἰ[ε]ρε[ί]ᾳ Αἰδοῦς.

368 [Λευκο]θέα[ς Σ]ωτήρας ἐλλιμενίας. Haec est antiqua inscriptio, acute suppleta a Gelzero. Alia deinde superscripta est, quam ille ἐπιτρα[γίας] fuisse putat.

369 ....νόης Πανδήμου νύμφης ... Nymphae nomen incertum est (cf. var. lect.).

370 Ἥβης.

371 Δειπνοφόρο[ις]. Reliqua incerta. Gelzerus ἐν Ὀ[σχοφορίοις] conicit, id quod admodum dubium est. Kumanudis ϛ numeri notam putaverat; contra quem recte Gelzerus monet, non ϛ solum, sed ϛι in lapide esse. Quae sane et ipsa est numeri nota (pro ιϛ'), sed maioris numeri, quam cui hic locus sit.

372 Κουροτρόφου ἐξ Ἀγλαύρου Δήμη[τ]ρος. Haec omnia unum titulum efficere, etsi scriptura non plane eadem sit, recte dicit Gelzer: nam κουροτρόφου a Δήμητρος divelli non potest. Quare ἐξ Ἀγλαύρου eodem modo atque ἐν Ἀγλαύρου accipiendum statuit idem, ut in Aglaurio Cereris illius ara cum sacerdotio fuisse videatur.

373 Δήμητρος κουροτρόφου Ἀχαίας.

374 Ἥβης.

375 Δήμητρος Φρεα(ῤ)ῥόο[υ].

376 Ἱερήας Λητοῦς καὶ Ἀρ[τέμιδος]. Superscriptum est Φλαουΐας Δ....

377 .. Μενε...

378 Ζακόρου Διό[ς?]. Possis sane etiam de hominis nomine cogitare, veluti Ζακόρου Διο[δώρου] vel Διο[νυσίου]. Nam permulti ex his titulis non ad eum qui quoque tempore sacerdotio aliquo fungebatur, sed ad certos quosdam homines pertinent.

379 [Πεντε]τηρίδ[ος](?) fuit, superscriptum Ἀντων[εί]νας. Sed neque Penteteridis nomen per se plane certum est nec ea eadem esse potest cum sacerdote Penteteride tituli alius Attici, ut Keilius vult, nam ille titulus multo antiquior est.

380 Ἀφ[ροδίτης?].

381 Λ[ει]βίας? Gelzer. An [Ὀ]λβίας?

382 ....κράτας.

383 Ἀ[θ]ανᾶς.

384 Θεοξένας.

Omnes hi tituli (etsi Kumanudis nonnullos antiquiores esse putat) imperatorum Romanorum aetatis esse videntur, sed accuratius definiri propter scripturae neglegentiam aetas nequit. De dearum nominibus quae permultis ex his sedilibus incisa sunt, recte Gelzerus p. 179 iudicavit, cum diceret illarum dearum sacerdotibus ea sedilia destinata fuisse, neque vero, ut in theatro Syracusano, singulos cuneos sive ordines illarum dearum nominibus distingui. Quod nonnunquam plane eadem nomina plus semel recurrunt (Hebe nr. 370. 374; sacerdos Vestae Romanae nr. 322. 365; sacerdos Dianae Colaenidis nr. 276. 360; cf. praeterea adn. ad nr. 331), idem ita explicavit, ut partim diversa eiusdem deae fana ac sacerdotia intelligenda, partim sedes aliquando commutatas esse dicat. Quod summa cum probabilitate conicit accidisse in sacerdote Dianae Colaenidis, quae quum initio locum aliquem in subselliis tenuisset (nr. 360) postea ei sellam marmoream (nr. 276) concessam ac tum illius loci inscriptionem deletam aliamque incisam esse, cuius reliquiae supersunt (vide adn. ad nr. 360).

CLASSIS ALTERA.

VARIA.

385 Basis lapidis Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 147.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΚΛ///
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣΕΥΕΡΓΕΤΗ///
ΕΧΑΡΙΣΑΤΟΚΑΙΑΠΟΚΑΤΕ
vac.

Τιβέριος Κλαύδιος Κ[αῖσαρ Σεβαστὸς] | Γερμανικός, εὐεργέτη[ς τῆς πόλεως], | ἐχαρίσατο καὶ ἀποκατέ[στησεν].

Cf. titulos qui sequuntur nr. 386—388.

---

386 In columna, cuius in superiore parte titulus multo antiquior est (Ἐπικράτης Ἐπιχάρος Ἀλαιεὺς ἀνέθηκεν). Lapis ita detritus ut evanuerint litterae. Edidit Pittakis Eph. 173 (in tabula lithographica, nam in tenore ephemeridis ipsius solam antiquiorem inscriptionem exhibet). Exscripsit Koehler.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΣΤΟΣ
ΕΥΕΡ
ΛΕΩ
Ο

Τιβέριος Κλαύδιος
[Καῖσαρ Σεβα]στὸς
[Γερμανικός], εὐερ-
[γέτης τῆς π]όλεω[ς],
[ἐχαρίσατο καὶ ἀπ]ο-
[κατέστησεν?]

387 Lapis Pentelicus inventus in arce. A dextra parte mutilus, ceteris integer, nisi quod supra leviter laesus est, ita ut primus ver sus non integer exstet. Ed. Pittakis Eph. 4004. Exscripsit Koehler

ΚΛ.ΜΛΛ
ΓΕΤΗΣΤΗ
ΕΧΑΡΙΣΑΤ
ΤΕΣΤΗΣ

Perspicua sunt haec: [εὐερ]γέτης τῆ[ς πόλεως] | ἐχαρίσατ[ο καὶ ἀπο κα]|τέστησ[εν]. Quae primo versu supersunt, fortasse ad nomen Γερ μανικός pertinent, initio per errorem Κ pro Γ scripto. Nam utiqu v. 1 non est totius tituli initium, sed potius, quum lapis supra intege sit, apparet initium in alio lapide superposito scriptum fuisse, quod quum ad aedificium aliquod titulus pertinuerit, mirum non est.

---

388 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum in theatro (?), a. 0,18 l. 0,22, cr. 0,24. Exstat 'ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκρο πόλεως'. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 179.

///ΙΕΡΜΑΝΙΚΟΣΓ///
ΤΕΣΤΗΚ///

[Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γ]ερμανικός, ε[ὐεργέτης τῆς πόλεως, ἐχαρίσατο καὶ ἀποκα]τέστη[σεν]. Sic aut certe similiter supplenda hae esse ex eis qui antecedunt titulis apparet.

---

389 'Eleusine, in ruderibus templi Cereris, in fronte. Aeri incisum in Ant. ined. Atticae cap. IV tab. VII nr. 1' Boeckh C. I. G. 479 (und transscripsit Lebas Attique 253). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 51 nr. 20 eam partem, quae litteras ΚΡΑΤΟΡΟΣ habet a se visam esse dicit.

. . . . ΚΡΑΤΟΡΟΣ (*desunt litterae fere quadraginta*) ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΟ . ΣΕΒΑΣΤΟΝ

Var. lect. Litteram Ϲ ante ἀρχιερεύς Lenormant omittit, quamquam hanc partem tituli ne vidisse quidem se dicit, sed ex Boeckhii et Lebasi exemplis expressisse.

Agnoscuntur haec: [. . . Αὐτο]κράτορος, ... ὁ ἀρχιερεὺς τ[ῶν] Σεβαστ[ῶ]ν.

---

390 Epistylium l. 1,10, a. 0,28 '*zwischen dem Denkmal des Eubulides und dem Arestempel*' (i. e. Theseum). Ed. Ross Arch. Aufs. I p. 157. Est etiam in eiusdem schedis.

ΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗ

I. e. [πατὴρ πατρίδ]ος, δημαρχικῆ[ς ἐξουσίας τὸ . . .].

'*Die Schriftzüge sind die des Jahrhunderts des Traian und Hadrian*' Ross. In nota addit: '*Der Architrav könnte wohl zum Theater im Kerameikos, welches das Agrippeion hiess, oder zu einem seiner Nebengebäude gehört haben*'.

391 In horto regio. Ed. Michaëlis in Gerhardi Archaeol. Anz. 186 p. 179. Exscripsit Velsen.

ΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΘ̄

Haec supplenda esse [δημαρ]χικῆς ἐξουσίας τὸ Θ' et ad imperatori alicuius titulum pertinere manifestum est. Ac per se quidem hae etiam ad imperatoris titulum honorarium aut ad epistulae ab eo da tae praescripta referri possunt. Sed quia ex eis ipsis quae servat sunt apparet, uno versu totum titulum perscriptum fuisse, potiu in epistylio aedificii alicuius ab imperatore exstructi haec fuisse vi dentur.

392 Epistylium marmoris Pentelici; fuit olim in domo prope forum, nunc est in stoa Hadriani. Edd. Spon Misc. erud. ant. X, 5 p. 319. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 111. Boeckh C. I. G. 519. Quum ineditum putaret, denuo exscripsit C. Bursian et edidit in E. Gerhardi Denkm. u. Forsch. 1856 p. 223. Relegit Koehler.

ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΘΗΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΧΡΗΜΑΤΩΝΕΠΙΤΡΟΠΕΥΟΝΤΟΣ
ΑΙΛΙΟΥΟΜΟΥΛΛΟΥ

I. e. Ἐπεσκευάσθη ἐκ τῶν δημοσίων | χρημάτων, ἐπιτροπεύοντος | Αἰλίου Ὁμούλλου. Nomen Aelii indicare videtur, aut ad Hadriani aetatem aut ad recentiora etiam tempora titulum pertinere.

---

393 Ed. Lebas Attique 259.

ΤΙΜΕΛΗΤΕ
Σ◡Γ̆◡ΜΟΥ⁻

[Ἐπ]ιμελητε[ύου|το]ς Γ. Μου[σωνίου?].

---

394 Fragmentum basis lapidis Pentelici a. 0,20, l. 0,17, cr. 0,11, inventum orientem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3859 (errore expressus est numerus 4859). Contulit Koehler.

Ρ/
ΕΠΙΜΕΛ
ΑΙΛΙΟΥΜ

Ultimum versum minoribus litteris exaratum esse testatur Koehler. Primi versus reliquiae incertissimae sunt, v. 2. 3 apparet scriptum fuisse ἐπιμελ[ηθέντος] (vel ἐπιμελητεύοντος) Αἰλίου Μ....., ut hic quoque titulus Hadriani aetate non videatur antiquior esse.

395 In ecclesia prope vicum Merenda; exscripsit L. Ross. Aliud apographum a Prokeschio confectum in Boeckhii schedis est.

ΑΙΠΑΝΤΩΝΤΩΝΠΡ
ΙΟΝΟΙΚΟΝΤΟΥΤΟΝΕ

Var. lect. ΑΩ Prokesch, ΑΩ Ross || v. 2 prius Ο in voce ΤΟΥΤΟΝ apud Rossium ceteris litteris minus est, apud Prokeschium non item.

Nihil agnoscitur nisi [κ]αὶ πάντων τῶν πρ..... | ..... τ]ὸν οἶκον τοῦτον ἐ[πεσκεύασε?].

---

396 In fragmento marmoris Pentelici quod exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1804. Lebas Attique 256. Exscripsit Koehler.

ΕΚΗΦΙΣΙΕΥΣΙΕΡΕΥΣΓΕΝ
ᵖΟΣΚΕΙΜΕΝΟΝΟΙΚΟΝΚΑΙΤ

Et supra et infra hos duos versus vacuum spatium est. V. 1 init. Σ Lebas.

-- Κηφισιεύς, ἱερεὺς γεν[όμενος ..... | .... τὸν π]ροσκείμενον οἶκον καὶ τ....

---

397 In Odeo Herodis in fragmento marmoris. Edidit A. Michaëlis Bullettino dell' Instituto 1860 p. 116.

ΝΟΠ\ΡΓΟΣΣΠ

Legendum videtur ὁ π[ύ]ργος ἐπ[εσκευάσθη] vel simile verbum, qua de causa huc rettuli. Sed certum id non esse non me fugit.

---

398 Super mediam arcis portam. Cyriacus p. XV nr. 108 (Murat. T. I p. CDLXXVI. 4). Spon Itin. T. III P. II p. 16. Wheler Itin. p. 358. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 53. Varias lectiones indicavit Chandler Syll. Inscr. p. XXII. Boeckh C. I. G. 521. Pittakis l'ancienne Athènes p. 286. Denuo descripsit Koehler.

ϕΛ'ϹΕΠΤΙΜΙΟϹΜΑΡΚΕ | ΛΛΕΙΝΟϹϕΛΑΜΚΑΙΑΠΟΑΓΩΝΟΘΕΤ | ΩΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΟ | ΥϹΠΥΛΩΝΑϹΤΗΠΟΛΙ ⊘

Dextra pars tituli praeter extremas prioris versus litteras, quam duabus lineis rectis a ceteris segregavi, quum recentiore tempore perierit, in Koehleri apographo non est. In fine ΠΟΛΙ Boeckhius Pocockium Chandlerumque secutus exhibet, ΠΟΛΕΙ ceteri.

Φλ(άβιος) Σεπτίμιος Μαρκελλεῖνος φλαμ(ὴν) καὶ ἀπὸ ἀγωνοθετῶν ἐκ τῶν ἰδίων τοὺς πυλῶνας τῇ πόλ(ε)ι.

Et Septimii nomen et omnino totius tituli habitus exitum alterius aut initium tertii p. Chr. saeculi indicare videntur. Quae fere est etiam C. Wachsmuthii sententia Die Stadt Athen im Alterthum I p. 702, qui praeterea (Boeckhium secutus) verissime dicit, non coniungendum esse τῇ πόλει cum τοὺς πυλῶνας ut πυλῶνες, τῇ πόλει sint portae arcis, ut voluerunt Leake (Top. p. 220 ed. 2 vers. Germ.) Bursian (Mus. Rhen. X p. 486) Beulé (l'Acropole d'Athènes I p. 107 n. 3); imo πόλει nihil esse nisi dativum illum frequentissimum in dedicationibus, pendentem a voce ἀνέθηκεν, quae persaepe omittitur. Ceterum mihi quidem dubitandum non videtur, quin alter versus trimeter iambicus sit, etsi pessima est prosodia in vocabulo ἰδίων, referenda ea fortasse ad initia illius moris, qui postea latissime patuit, in componendis versibus magis accentus quam quantitatis syllabarum rationem habendi.

---

399 Athenis in lapide moenium vidit Cyriacus. Integrum titulum habet ex Cyriaci schedis Muratorius T. II. p. DCLXXII. 1 (Bonada T. I. p. 439. Iacobs Paralip. Anthol. P. II. p. 754 et Anthol. Palat. append. nr. 115. Boeckh C. I. G. 428). Sinistra pars sola inventa est anno 1861 apud S. Demetrium Κατηφόρη; edidit Kumanudis in epimetro programmatis societatis Archaeologicae Atheniensis anni 1861. Exscripsit Koehler.

ΑΜΦ[ΙΩΝ]ΜΟΥΣΑΙΣΚΙΘΑΡΗΣΕΣ[.ΗΣΕΝΘΗΒΗΣ]
ΤΕΙΧΕΑΝΥΝΔΕΠΕΜΑΣΠΑΤΙ[ΡΙΔΟΣΙΛΑΥΡΙΟΣ]
ΑΔΥΛΟΓΟΝΜΟΥΣΑΝΜΕΘΕΠΩΝ[ΤΩΚΑΙΔΟΚΕΟΥΣΙ]
ΑΚΜΗΤΕΣΡΕΞΕΙΝΠΕΙΡΑΤΑΠ/[ΝΤΑΤΕΚΝΑΣ]

Var. lect. V. 1 ΕΞΗΣΕΝ Cyriacus, sed Σ in lapide esse testatur Koehler || v. 4 ΡΕΞΕΙΝ Cyr., ΡΕΞΕΙΝ 'sic' Koehler. Quae uncis seclusi, in Koehleri apographo non sunt.

Ἀμφίων Μούσαις κιθάρης ἐσ[τ]ήσ[ατο?] Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλυριός,
ἀδύλογον Μοῦσαν μεθ' ἑπτων· τῷ καὶ δοκέουσι
ἄκμητες ῥέξειν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

Cf. adn. ad nr. 400. Ἰλλυριός non gentem indicat, sed nomen proprium poetae eiusdemque moenium restitutoris est.

---

400 In muro ad ecclesiam Panagiae Pyrgiotissae. Inter *a* et *b* tantum spatium interest, ut duo distichа unum iuxta alterum scripta fuisse appareat, quorum prioris versuum initia *a*, alterius extremas partes *b* continet. Edd. ex Fauvelii schedis Boeckh C. I. G. 1042[b] (vol. I p. 920). Pittakis l'ancienne Athènes p. 67. Raoul-Rochette sur la topographie d'Athènes, Paris 1852. p. 14. Lebas Attique 249. Goettling Ber. der Königl. Sächs. Akad. d. Wiss. 1853 p. 67. Kumanudis in epimetro programmatis societatis archaeol. Atheniensis anni 1861. Particulam *a* solam habent Wordsworth Athens and Attica p. 178. Mustoxydis, cuius apographum est apud K. Keilium, qui de titulo accuratissime exposuit Mus. Rhen. Nov. XVIII p. 47 sqq. Totum titulum bis exscripsit Koehler.

a *b*

ΟΥΤΑΔΕΘΕΛΞΙΜΕΛΗΣΑΜΦΙΟΝΙΣΗΡ/ . . . . . [Π]ΕΙ[ΘΟ]ΥΣ vac.
ΟΥΔΕΚΥΚΛΩΠΕΙ[ΑΣΧΕΙΡΟ]ΣΕΛ . . . . . ΡΕ[ι]/

Var. lect. Quae uncis inclusi, Koehlerus non iam invenit in lapide; sed tamen is v. 1 extr. in altero apographo ΟΥΣ exhibet, et v. 2 med. post ΠΕΙ vestigia litterae Λ agnosci dicit. Antiquiorum apographorum varias lectiones adnotare supervacaneum est. Nam in eis, quae Koehlerus non legit in lapide, antiquiores fere consentiunt.

Primum distichon sic restituit Keilius:

Οὐ τάδε θελξιμελὴς Ἀμφιονὶς ἤρα[ρε φόρμιγξ]
οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἔδ[ειμε κράτος].

In exitu pentametri etiam *ἔλ[ασσε βίᾳ]* suppleri posse dicit idem.

Alterius distichi hexameter exibat in *πειθοῦς*; pentametri extrema vox mihi videtur *[ἀ]ρε[τ]ά* aut *[ἀ]ρε[τ]ᾶ[ς]* fuisse.

Apparet huic titulo necessitudinem aliquam intercedere cum nr. 399, ita ut uterque ad eandem moenium restitutionem pertineat. Quodsi C. Wachsmuth Die Stadt Athen im Alterthum I p. 706 ad Valeriani imperatoris tempus refert, id certe dici licet, ei coniecturae litterarum formas non adversari; quamquam ex eis solis nihil efficitur, nisi tituli aetatem alterum p. Chr. saeculum non superare.

---

401. 402 Prope borealem Olympiei angulum est arcus Hadriani; in huius facie ea quae arcem spectat est titulus nr. 401, in altera quae ab arce aversa est, Ilissum versus, nr. 402. Utrumque primus transscripsit Cyriacus (Moron. p. XI nr. 78. 79. Compagnon. p. 64 nr. 351); ex Cyriaci schedis Murat. T. II p. MXXX. 1. Ex Marcanova Sirmondus ministravit Grutero (p. MLXXVIII. 1). Postea praebuerunt Spon Itin. T. III P. II p. 15 sq. Wheler Itin. p. 373. Melet. Geogr. vet. et nov. p. 350. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52 nr. 34. 35 qui titulum nr. 402 aeri incisum praebet Descr. Or. T. III p. 166. Stuart. Ant. Att. Vol. III p. 19 (tab. IV cap. III monumentum nr. 402 est aeri incisum); Le Roy Mon. Gr. T. II p. 35 (et nr. 401 in aere p. 17). Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 107 pessime. Clarkius Itin. P. II S. II p. 551. Pomard. Itin. T. I p. 149. Leake Topogr. Ath. p. 136. Habeo etiam ex schedis Fourmonti et Mustoxydis' Boeckh, qui edidit C. I. G. 520. Pittakis l'ancienne Athènes p. 173. Omnibus prioribus autem accuratius exscriptum dedit Rhusopulos Eph. nov. p. 34.

(401)

ΑΙΔΕΙΣΑΘΗΝΑΙΘΗΣΕΩΣΗΠΡΙΝΠΟΛΙΣ

(402)

ΑΙΔΕΙΣΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑΙ[C]ΟΥΧΙΘΗΣΕΩΣΠΟΛΙΣ

Var. lect. Rhusopuli exemplar secutus sum, antiquiorum menda enotare supervacaneum puto. Titulum nr. 402 illi quidem omnes integrum exhibent, sed ita in vocabulis ΚΑΙΟΥΧΙ variant, ut ibi lapidem laesum esse iam Boeckhius suspicatus sit, id quod Rhusopuli apographo comprobatur.

401 Αἵδ' εἶσ' Ἀθῆναι, Θησέως ἡ πρὶν πόλις.

402 Αἵδ' εἶσ' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θησέως πόλις.

---

403 In campo Marathonio repperit Fauvel. Accuratius locum describit L. Ross: '*Links am Eingange des oberen Thalarmes* (ut ex eis quae antecedunt patet, prope Vraná) *am Fusse des Berges, ein grosser Tumulus. Zwei sitzende Figuren, eine männliche und eine weibliche; der Thronsessel der weiblichen von geflügelten Greifenfüsssen getragen*'. Edd. Walpol. Mem. p. 336 (Boeckh C. I. G. 537). Revue archéol. 1844 p. 51. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι 2577. Exscripsit L. Ross.

Ο [Μ] Ο Ν [Ο] Ι Α Σ Α Θ Α Ν Α Τ
Π Υ Λ Η
Η Ρ Ω Δ Ο Υ Ο Χ Ω Ρ Ο Σ
[Ε Ι Σ Ο Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Χ Ε . .]

Var. lect. Quae uncis inclusi, Rossius non invenit in lapide, quem admodum detritum esse etiam inde colligere licet, quod pro litteris ΑΘ ubique ΛΟ apud Rossium sunt. Ceterum ex eius schedis ΣR pro ΣP restitui.

Ὁμονοίας ἀθανάτ[ου] | πύλη. | Ἡρῴδου ὁ χῶρος, | εἰς ὃν εἰσέρχε[αι]. Hanc formam Ionicam, si modo certum est, duas litteras in fine deesse, recte restituit Boeckh, sed nulla causa est cur etiam ἀθανά-τ[ης] suppleatur. Cuius generis sit monumentum quove consilio exstructum ambiguum est.

---

404 *Von hier aus* (i. e. a vicinia pagi *Koropi*) *bis an den Fuss des Hymettus erstreckt sich eine Reihe von nicht weniger als neun verfallenen Capellen, alle voll alter Reste, als Säulen, Grabsteinen u. s. w. In mehreren derselben, namentlich in der sechsten, finden sich christlich-moralische Inschriften, in verhältnissmässig guten und alten Schriftzügen, etwa aus dem dritten bis fünften Jahrhundert nach Christo, z. B.* (*folgende*)' Ross Arch. Aufs. I p. 219.

Λ Υ Τ [Η Η] Π Υ Λ Η Τ Ο Υ Λ Υ Τ Ρ Ο Υ Δ Η
Η Ϲ Ε Λ Ε Υ Ϲ Ο Ν Τ Ε Ε Ν Λ Υ Τ Η (*sic*)

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ [κ]υ[ρί]ου, δ[ίκαιοι] | (εἰ)σελεύσονται(αι) ἐν αὐτῇ. Supplementa petita sunt ex similibus titulis ecclesiarum Syriae C. I. G. 8930—34.

405—407 In tribus lateribus columnae quadrangulae lapidis Hymettii a. 0,47, l. 0,38, cr. 0,20. Exstat in ecclesia monasterii Daphni in via sacra Eleusinia. Titulum n. 407 exhibet Chandler Inscr. ant. p. 77, nr. 405. 407 Rangabé Mém. présentés par divers savants etc. sér. I vol. 5 part. 1 a. 1857 p. 281 tab. 1, 1. Pittakis Eph. 1573, omnes tres C. Wescher in epistula ad Henzenum data Bullettino dell' Instituto 1862 p. 26 (Th. Mommsen C. I. L. III, 572).

(405)

[Α] Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ι
//// Α Ι Ϲ Α Ρ //////////
//////////////////////////
[Ε] Υ Ϲ Ε Β Ε Ι Ε Υ Τ Υ Χ
[Ϲ] Ε Β Α Ϲ Τ Ω Ι
[Ε] Ξ Α Ϲ Τ Ε Ω Ϲ

Γ

(406)

Ϲ Τ Ο Ι Ϲ Β Α Λ
¯ Ι Ν Ι Α Ν Ω
Κ Α Ι Β Α Λ Ε Ν
Τ Ι

(407)

D̄ D̄ D̄ N̄
ARCADIV
THONOR
SVBVC
TSPECTA
PROC
EVSEBIO
S̄

Var. lect. Nr. 405 quae uncis inclusi, omittit Wescher. Ex altera parte is v. 1 extr. Ι habet, quod apud Pitt. non est. Litterarum formas ex Pittakisii exemplo expressi, cum in Bull. typi vulgares usurpati sint. Numeri nota quae subiuncta est apud Pittakisium hanc formam habet: ϛ, apud Weschervm eam quam expressi. || 407 tituli Latino sermone compositi varias lectiones exhibere ab hoc loco alienum est; exprimo exemplum Corporis Inscriptionum Latinarum.

405 Αὐτοκράτορι | [Κ]αίσαρ[ι - - - | - - -. | Εὐσεβεῖ Εὐτυχ[εῖ] | Σεβαστῷ· | ἐξ ἄστεως ϛ'. Hic numerus lapidem sex milia passuum ab Athenis abesse indicat. Nomen Augusti restitui non potest; antiquior Commodo non est, propter cognomen Felicis.

406 [Σεβα]στοῖς Βαλ.|[εν]τινιανῷ | καὶ Βάλεν|τι.

407 *D*(*omini*) *n*(*ostri*) [*Augusti*] | *Arcadiu*[*s* | *e*]*t Honor*[*ius*] | *sub v*(*iro*) *c*(*larissimo*) | [*e*]*t specta*(*bili*) | *proc*(*onsule*) | *Eusebio*. Cf. Corpus Inscr. Lat. l. l.

---

408 Marmor Pentelicum, Cephisiae *ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τῆς παρὰ τὸν πλάτανον οἰκίας τῆς κυρίας Μαρίας Γεωργαντᾶ*'. Edidit Pittakis Eph. 3729. (Kumanudis?) *Νέα Πανδώρα* 1865. nr. 356 p. 512 nr. Β'. Exscripsit Koehler.

Τ Ο Ε Ν Τ Ω Μ Ε ι Α
¯ Υ Τ Ω Ν Σ Τ Η Λ Ω Ν
ꟻ Π Λ Ε Θ Ρ Ω Ν
Ο Τ Ο Ι Ϛ

Τὸ ἐν τῷ με[τ]α|[ξ]ὺ τῶν στηλῶν | [χωρίο]υ πλέθρων | [δεκαοκτ]ὼ τοῖς ....? Possunt sane etiam aliae supplementi rationes excogitari. Id certum videtur, v. 4 init. numerum scriptum fuisse; ac spatii quidem rationes et litterae Ο vel Ω reliquiae illi potissimum quod proposui supplemento favent. Πλέθρον hic non est centum pedum mensura in longitudinem, sed agri planicies centum pedum in utramque partem (Hultsch Metrol. p. 37).

III

409 Titulus incisus in rupe ad septentrionalem arcis partem, inter murum arcis et ecclesiam S. Symeonis. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 122 (Pervanoglu Philol. XXIV p. 460).

Ͻ Υ Γ Ε Ρ Ι Γ Α Τ Ο ////
Γ Ε Ρ Ι Ο Δ Ο Ϲ
ꟻ Γ Ο Δ Ε Ϲ
Δ Γ ΙΙΙ

I. e. [Τ]οῦ περιπάτο[υ] | περίοδος | π(έντε) στ(άδια) πόδες ΔΓΙΙΙ (18). Cf. quae adnotavit Pervanoglu Philol. l. l.

---

410 '*An der nordöstlichen Ecke des Acropolisabhangs*'. Edidit Stark, Nach dem griechischen Orient. Heidelbergae 1874 p. 400.

Π Ε Ρ Ι Ο Λ Ο Ϲ
Π Ε Ρ Ι Π Α Τ Ο Υ

I. e. Περίο[δ]ος | περιπάτου. Titulus suspectissimus, ac vix dubitandum videtur, quin idem sit atque n. 409, neglegentissime sane a Starkio exscriptus.

411 In lapide Pentelico inaedificato in turri a Turcis exstructa prope templum Νίκης ἀπτέρου; nunc est infra Propylaea. Edidit Pittakis Eph. 1830 (Lebas Attique 274). Exscripsit Koehler.

ЄΙCΟΔΟCΠΡΟCCΗ
ΚΟΝΒΛΑΥΤΗCΚΑΙ
ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΥΑΝΕΙ
/// _ ''ΗΤΩΔΗΜΩΙ

Εἴσοδος πρὸς σηκὸν Βλαύτης καὶ
Κουροτρόφου ἀνει[μέν]η τῷ δήμῳ.

---

412 In cippi parte superna, a Theseo septentriones versus. Exscripsit Velsen.

ΟΡΟC

I. e. ὅρος. Imperatorum aetatem indicat forma litterae C.

---

413 In arce exscripsit Koehler.

ΟΡΟCΟΙΚΙ
ΓΑCΤΗΡΙ
ΤΙΜΗΜΕΝ
ΜΕΛΙΤΤ
5 ΛΟΥΕΡ

I. e. ὅρος οἰκί[ας καὶ ἐρ]|γαστηρί[ου ἀποτε]|τιμημέν[ου . . . .] | Μελίττ[η . . . . .|δου Ἐρ[οιάδου (vel Ἑρμείου, Ἐργαδέως) θυγατρί]. Quamquam eiusmodi tituli hucusque non inventi sunt nisi multo antiquiores, tamen propter litterae C formam hunc imperatorum Romanorum tempori adscribendum puto. Quae etsi Athenis paulo prius usurpata est, quam antea putaverant homines docti, tamen nullusdum innotuit titulus Atticus liberae Romanorum reipublicae tempore compositus, in quo ea inveniatur.

---

414. 415 Tituli in rupibus incisi, alter (nr. 414) ad Hymettum pedalibus litteris, alter (nr. 415) ad lapicidinas Pentelicas. Illum ed. Fauvel Mag. encycl. a. XVII (1812) T. II p. 140. Dodwell. Itin. T. I p. 485, hunc Dodwell Itin. T. I p. 500, utrumque Boeckh C. I. G. 536[a b].

ΟΡΟΣ ΟΡΟC

'*Sunt, ni fallor, ὅροι lapicidinarum*' Boeckh.

---

416 Ad montem Lycabettum rupi incisum titulum exscripsit Wordsworth Athens and Attica p. 60.

ΟΡΟC

PARS SEPTIMA.

ARTIFICVM TITVLI.

417 Basis marmoris Hymettii, Eleusine inter Appii propylon et Cereris templum. Edd. Pittakis Eph. 2568. Bursian Archaeol. Zeitung 1856 p. 223. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 40 nr. 15 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 51). Exscripsit Velsen.

ΑΝΤΙΟΧΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣΕΠΟΗΣΕΝ

Var. lect. Litterarum formas fideliter expressi ex apographo Velseni; ceteris in rebus plane consentiunt exemplaria omnia, nisi quod ΕΠΟΙΗΣΕ exhibet Pittakis.

Ἀντίοχος Δημητρίου Ἀντιοχεὺς ἐπόησεν.

---

418 In basi marmoris Pentelici, ab omnibus lateribus mutila, a. 0,13, inventa septentrionem versus a Propylaeis, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3501. Exscripsit Koehler.

ΛΝΕΘΙΚΑΝ
ΕΟΥΣΘΟΡΙΚΙΟΣΕΠΟΙΗΣΓ
//////////////////////////

Sub v. 2 versus consulto erasus.

..... ἀνέθηκαν, | [ὁ δεῖνα ... κλ]έους Θορίκιος ἐποίησ[ε].

419 Basis rotunda, cuius in superficie exstat foramen immittendae statuae factum; inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 123. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1862 p. 165. Kumanudis Phil. III p. 565 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 110).

ΑΡΧΙΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Ἀρχίας Ἀπολλωνίου Μαρα|θώνιος ἐποίησεν.

Cf. adn. ad titulum qui sequitur.

---

420 Lapis Pentelicus, inventus 'εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς'. Ed. Pittakis Eph. 2476 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 109). Cf. quae de titulo exposuit C. Bursian in E. Gerhardi Denkm. u. Forsch. 1856 p. 221.

. . . . . .
. . . . . Α . . . . . .
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΧΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

I. e. Ἀπολλώνιος Ἀρχίου Μαραθώνιος ἐποίησεν.

Idem artifex sine dubio est qui in titulo protomae aeneae Herculanei repertae C. I. G. 6137 (= Brunn Hist. art. I. p. 543) Ἀπολλώνιος Ἀρχίου Ἀθηναῖος audit, quem Brunnius propter tituli Herculanensis litterarum formam — ab ipso multo accuratius quam in Corpore Inscriptionum Graecarum repraesentatam — Augusti aetati tribuit. Sane hunc titulum Atticum multo antiquiorem esse item ex litterarum formis collegit Bursianus, cui adsentitur Hirschfeldius, ita ut ab illo Brunnii Apollonio alter multo antiquior (tertii fere a. Chr. saeculi) Apollonius Archiae f. Marathonius distinguendus sit. At hoc totum de Attici tituli litterarum formis nihili est: nempe neque Bursianus neque Hirschfeldius neque quisquam omnino hunc titulum aliunde cognitum habuit quam ex ephemeride archaeologica. Pittakis vero in eis quidem titulis, quos non lapidi incisos sed *typis expressos* exhibet, in omnibus fere omnium saeculorum eisdem utitur formis, ita ut permulta exempla enumerare possim, ubi non Augusti modo, sed adeo Hadriani tempore is ΣΓ exhibet, cum ex accuratioribus apographis appareat ΣΠ in lapide esse. Quare nulla omnino est caussa, cur non utrumque Apollonium Archiae f. sculptorem eundem esse atque Augusti fere aetate vixisse statuamus.

421 *Un bloc de marbre Pentélique — trouvé à l'Acropole, entre les Propylées et le Parthenon'.* Ed. Rangabé Ant. Hell. 1115 (Beulé l'Acropole I p. 333. Hirschfeld Tituli statuariorum 31*b*. O. Iahn Pausaniae descr. arcis Athenarum p. 45 nr. 20).

ΛΕΩΧΑΡΗΣΕ

I. e. Λεωχάρης ἐ[ποίησεν].

---

422 Fragmentum basis lapidis Hymettii inventum meridiem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 921 (Beulé l'Acropole I p. 333. Hirschfeld Tituli statuariorum 31*c*). Est etiam in L. Rossii schedis.

Recte Pittakis supplet ἐξ Οἰ[ου] | ... Λεωχάρ[ης ἐποίησεν]. Nam nomen minoribus litteris subscriptum quin artificis sit vix licet dubitare. Utrumque autem titulum (nr. 421. 422) ad eundem Leocratem statuarium rettulerim, cuius infra duos habemus titulos, quorum alter in honorem M. Antonii, Anaxionis f. Aristocratis positus artificem Augusto antiquiorem non fuisse probat.

---

423 In ruderibus ecclesiae Παναγίας πυργιωτίσσης anno 1869 inventa est statua feminae lorica indutae, capite, brachiis, cruribus truncatae. In plica quadam eminente vestis inscriptio est, quam ediderunt W. Gurlitt Bullettino dell' Instituto 1869 p. 162 (Archaeol. Zeitung 1869 p. 676. Hirschfeld Tituli statuariorum 124). Heydemann Marmor-Bildwerke p. 315 nr. 836.

ΙΑΣΩΝ
ΑΘΗΝΑ
ΟΣΕΠΟ
ΕΙ

Var. lect. A Heydemann, Α Gurlitt.

I. e. Ἰάσων | Ἀθήνα[ῖ]ος ἐπο[ί]ει. Statuam cum titulo Hadriano non antiquiorem esse iudicat Gurlitt. Idem ex imaginibus quae loricae squamis insculptae sunt, inter quas Scylla est, hanc statuam a civitate quadam Italiae inferioris Athenis positam esse coniicit. Fortasse ex ea ipsa re, quod artifex peregrinae civitati operam suam praestitit, explicandum est, quod is non demoticum nomini addit, sed se simpliciter Atheniensem dicit.

---

424 Fragmenta duo lapidis Hymettii inventa apud Παναγίαν Πυργιώτισσαν. — *a* edd. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. 1860 nr. 30. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1860 p. 212, utrumque Kumanudis Philist. I p. 369. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1861 p. 44 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 121).

a *b*

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟ////
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

I. e. Τιμοκράτης Ἀθηναῖο[ς] | ἐποίησεν. Pervanoglu mavult Ἀθηναίο[υ] supplere, quia inusitatum sit in artificio Athenis posito statuarium non pagi nomen suo nomini ascribere, sed civitatis. Quod in universum quidem verum est, sed cf. nr. 423. Quo in titulo si recte disputavi peculiarem eius rei causam esse, quid impedit quominus hic rem similiter se habere statuamus? Cf. I, 335.

---

425 Basis lapidis Hymettii, a. 0,69, l. 0,45, cr. 0,69, inventa ad ecclesiam Παναγίας πυργιωτίσσης. Edd. Pittakis Eph. 4106. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1861 p. 43 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 125). Kumanudis Philist. I p. 369.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ⟩ΣΦΗΤΤΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

I. e. Καλλισθένης (Καλλισθένους) Σφήττιος ἐποίει.

---

426 *'Angle from moulded block of white marble. Length, 9 in.; height, 5½ in.'* Mon. Mus. Brit. p. 133 nr. 71.

ΔΟΝΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

I. e. [Ποσει]δ[ώ]νιος ἐποίει. Imperatorum aetatis titulum esse ex litterarum Ο et Ω confusione mihi videtur colligi posse (cf. Hermae VII, 292).

---

427 'In horologio marmoreo, olim Athenis in aula ecclesiae B. Virginis Panagiae Gorgopico, nunc in Elginianis Mus. Brit. nr. 285. Vide de hoc monumento Viscontum Mem. de Elgin. p. 98 sqq. ubi etiam titulus editus est. Eundem prius dederunt Gallandus in epistula ad Graevium inedita, Spon. Itin. T. III P. II p. 176. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55. Chandler Syllab. Inscr. p. XXX. Habeo etiam ex schedis Rosianis' Boeckh C. I. G. 522 (Pittakis l'ancienne Athènes p. 108. Rangabé Ant. Hell. 1107. Brunn Hist. artif. I p. 557). Mon. Mus. Brit. p. 134 nr. 72, quod exemplum accurate expressi.

ΦΑΙΔΡΟΣ:ΖΩΙΛΟΥ
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ:ΕΠΟΙΕ

I. e. Φαῖδρος Ζωΐλου Παιανιεὺς ἐποίε[ι].

Neque hunc Phaedrum distinguendum esse ab illo quem habemus nr. 239 neque formula ὁ δεῖνα ἐποίει quemquam alium significari puto, quam artificem. Quamquam mirum est, eundem hominem sculptorem fuisse et ad archontis (sive strategi) munus pervenisse.

PARS OCTAVA.

STATVARVM SVBSCRIPTIONES ALIIQVE TITVLI HONORARII.

CLASSIS PRIMA.

TITVLI IMPERATORVM ROMANORVM.

428 Basis lapidis Hymettii, a. circiter 0,30, l. 1,20, inaedificata ad turrim septentrionalem ecclesiae Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρ. 1860 nr. 78.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Α Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Ν Κ Α Ι ⁻ ///
Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Κ Α Ι Δ Ι Κ ⁻ Α ///
Υ Τ Ο Υ Σ Ω Τ Η Ρ Α Κ Α ///

I. e. Ὁ δῆμος | [Γ]αΐον Ἰούλιον Καί[σαρα | ἀ]ρχιερέα καὶ δικ[τ]ά[τορα τὸν | ἑα]υτοῦ σωτῆρα κα[ὶ εὐεργέτην].

---

429 Fragmentum marmoris Pentelici, in arce. Exscripsit Koehler.

///
///Ο Υ Λ Ι Ο /////////////////// Ο ////// Ι Ι Ι Ι Τ Α Ι
Κ Α Ι Σ Α Ρ Α

V. 1 initio vix quicquam aliud ac [Ἰ]ούλιο[ν] scriptum fuerit. Quod si coniunxeris cum v. 2 Καίσαρα, veri simillimum videbitur, de C. Iulio Caesare dictatore sermonem esse. Tamen quid sibi velint litterarum reliquiae sub finem v. 1 conspicuae non expedio.

---

430 In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α . Ο Ρ Ο Σ
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Θ Ε Ο Υ
Υ Ι Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Ι Ο Υ Κ Τ Ι Ϲ Τ Ο Υ

I. e. Αὐτοκρά[τ]ορος | Καίσαρος, Θεοῦ | υἱοῦ, Σεβαστοῦ, | [τ]οῦ κτίστου.

431 Fragmentum marmoris albi. *'Bei den Schlangenfüsslern'*. Exscripsit Koehler. In altera parte eiusdem lapidis est Hadriani imperatoris titulus.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ Κ Α Ι Σ
Θ Ε Ο Υ Υ Ι Ο Υ
Τ Ο Υ
Λ ι Ο Σ

I. e. Αὐτοκράτορος Καίσ[αρος]
Θεοῦ υἱοῦ
[Σεβασ]τοῦ
[καὶ Τιβερίου Καίσ]αρος? Add. I. 1, 28

---

432 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 314. Periisse videtur.

L L I T Ν Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α
Κ Α Ι Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ Α

I. e. ... Αὐτοκρά[τορος Καίσαρος Σεβαστοῦ] | καὶ Τιβερίου Καίσα[ρος]. Quid initio v. 1 scriptum fuerit et unde pendeat genetivus, non liquet.

---

433 *'Sur un fragment de piédestal en gros charactères'*. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 298.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ

I. e. Αὐτοκράτορος.

---

434 Marmor Pentelicum; in Theseo exscripsit Koehler.

Ɔ Σ Θ Ε Ο
Ɔ Α Τ Ο Ρ Ο Σ

Add. I. 1, 30

Legendum videtur [Σεβαστοῦ Καίσαρ]ος, Θεο[ῦ | υἱοῦ, Αὐτοκ]ράτορος; quamquam rectus et legitimus nominum ordo aliter se habet.

435 *'Gravé à la pointe sur un des blocs de marbre de l'enceinte sacrée extérieure, à gauche des grands Propylées'* (Eleusine). Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 372 nr. 119.

ΑΥΤΟ/ΚΡ

Αὐτοκρ[άτωρ] (vel alio casu).

---

436 Fragmentum marmoris inventum in Olympieo, exstat in arce. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 58.

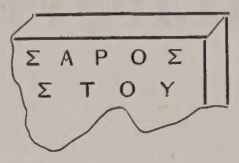

Supplendum videtur [Αὐτοκράτορος Καί]σαρος | [Θεοῦ υἱοῦ Σεβα]στοῦ.

---

437 Fragmentum basis inventum ad ecclesiam S. Salvatoris iuxta porticum Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 116. Periisse videtur.

ΟΔΗΜΟΣ
. . . ΚΑΙΣΑΡΟΣΑΥΓΟΥΣΤΟΥΘΕΟΥ
ΑΡΧΗΓΕΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣ. . . . . .

I. e. Ὁ δῆμος ..... Καίσαρος Αὐγούστου Θεοῦ | ἀρχηγέτου σωτῆρος. Haud levibus dubitationibus hic titulus obnoxius est. Primum quum initio ὁ δῆμος servatum sit, non intelligitur, quaenam ratio sit genetivi casus in eis quae sequuntur. Deinde Αὐγούστου nusquam aliter legitur in titulo Attico pro Graeco Σεβαστοῦ. In aliis Graeciae civitatibus invenitur quidem, sed ne illic quidem tam antiquo tempore. Quae cum suspitionem moveant, Pittakin tamen titulum interpolasse potius, ut permultos alios, quam totum confinxisse putaverim.

---

438 Ed. Lebas Attique 139. Exscripsit Velsen.

ΘΕΩΣΕΒΑΣΤΩ

I. e. Θεῷ Σεβαστῷ. Titulus Augusto post mortem positus.

439 Columna rotunda lapidis Pentelici, inventa in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4081. Exscripsit Koehler.

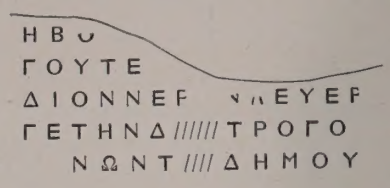

Var. lect. V. 4 ΔΕΠΡΟ Pitt., quod eum non in lapide invenisse sed ex ingenio supplevisse certum est. Legendum igitur: Ἡ βο[υλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πά]|γου Τε[βέριον Κλαύ]|διον Νέρ[ω]να, εὐερ|γέτην δ[ιὰ] προ|γόνων τ[ο]ῦ δήμου.

---

440 Columna marmoris Hymettii, orientem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 381. Contulit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΕΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΤΕΒΕΡΙΟΥΥΟΝ
ΝΕΡΩΝΑ

I. e. Ὁ δῆμος | Τεβέριον Κλαύδιον | Τεβερίου υἱὸν | Νέρωνα.

---

441 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inter Propylaea et Erechtheum, a. 0,33, l. 0,70, cr. 0,60. Litterae altae 0,03. Ed. Pittakis Eph. 3372. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜ
ΤΕΒΕΡΙΟΝΚΛ
ΕΥΕΡΓ

I. e. Ὁ δῆμ[ος] | Τεβέριον Κλ[αύδιον Νέρωνα] | εὐεργέτην.

---

442 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,17, cr. 0,25, litterarum altitudo 0,03, ad septentrionalem Propylaeorum partem. Ed. Pittakis Eph. 2817.

ΕΞ
ϽΥΛΗΤ
ΝΝΕΡΩ
ΕΥΕΡΓ

Supplendum videtur [Ἡ βουλὴ ἡ] ἐξ [Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ β]ουλὴ τ[ῶν Χ Τεβέριον | Κλαύδιο]ν Νέρω[να τὸν ἑαυτῶν] | εὐεργ[έτην]. Possit sane etiam brevior fuisse titulus hunc in modum: [Ἡ] ἐξ [Ἀρείου πάγου | β]ουλὴ Τ[εβέριον Κλαύδ|ιο]ν Νέρω[να] | εὐεργ[έτην]. Utique populus Atheniensium non videtur nominatus fuisse. Ceterum de his quattuor titulis, qui Tiberio Augusti privigno ante adoptionem positi esse videntur, deque nominis forma quae est Τεβέριος confer Hermae VI p. 131.

---

443 Basis marmoris Pentelici, in arce septentrionem versus ab Erechtheo. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 15 p. 52. Pouqueville Itin. T. IV p. 103 n. 9. Boeckh C. I. G. 317 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 74). Beulé l'Acropole II p. 305. Pittakis l'ancienne Athènes p. 283. Eph. 99. 963. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΟΔΗΜΟΣ

ΝΕΡΩΝΑΚΛΑΥΔΙΟΝΤΕΒΕΡΙΟΥΥΟΝΔΡΟΥΣΟΝ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

I. e. Ὁ δῆμος | Νέρωνα Κλαύδιον Τεβερίου υἱὸν Δροῦσον | τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην. Cf. Hermae VI p. 132, ubi contra Eckhelium et Boeckhium demonstravi, ad Drusum Augusti privignum hunc titulum pertinere.

444 'Athenis in lapide'. Cyriac. p. XV nr. 111. Murator. T. I. p. CCXXI. 8. Ex Cyriaco Boeckh C. I. G. 311 (Pittakis l'ancienne Athènes p. 132. Franz Elementa epigr. p. 251 nr. 99).

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΓΑΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΝΝΕΟΝΑΡΗ

I. e. ὁ δῆμος | Γάιον Καίσαρα Σεβαστοῦ υἱόν, νέον Ἄρη.

---

445 Acroterium aëtomati porticus Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος impositum. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 51. nr. 11. Stuart Antt. T. I p. 1 (in aere idem cap. I tab. III). Pomardus Itin. T. I p. 139. Ex his et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 312 (Pittakis l'anc. Ath. p. 115). Nunc non exstare videtur, ut Koehlerus refert.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΛΟΥΚΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΘΕΟΥΥΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΥΟΝ

I. e. ὁ δῆμος | Λούκιον Καίσαρα, Αὐτοκράτορος | Θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος υἱόν.

---

446 Fragmentum marmoris Eleusinii. In arce exscripsit Koehler.

Λ Ο Υ Κ//
Α Ρ Ε//

Λούκ[ιον Καίσαρα] | ἀρε[τῆς ἕνεκα]. Sic propterea supplendum puto, quia praeter L. Caesarem Augusti filium nusquam primo p. Chr. saeculo praenominis forma quae est Λούκιος adhibetur (Hermae VI p. 310). A posterioribus autem temporibus, quibus ea forma vulgaris fuit, simplicitas tituli aliena est.

---

447 In basi marmoris Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone (v. quae adnotavi ad nr. 450). Edd. Pittakis Eph. 151. Lebas Attique tab. 8. 1*c*. Beulé l'Acropole I p. 320. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 46 nr. 25*c*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*c*. 1). Denuo contulit Koehler.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

I. e. ὁ δῆμος | Σεβαστὸν Καίσαρα.

---

448 In basi marmoris Pentelici ibidem inventa ubi ea quae antecedit (vide adn. ad nr. 450). Edd. Pittakis Eph. 139. Lebas Attique tab. 8. 1*b*. Beulé l'Acropole I p. 320. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 46 nr. 25*b*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*b*. 1). Denuo contulit Koehler.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

I. e. ὁ δῆμος | Γερμ[α]νικὸν Καίσαρα.

449 In basi marmoris Pentelici inventa ibidem (vide adn. ad nr. 450). Edd. Pittakis Eph. 133. Lebas Attique tab. 8. 1*e*. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 47 nr. 25*e*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*e*. 1). Denuo contulit Koehler.

Ο Δ Η Ι //////////
Δ Ρ Ο Υ Σ ///////

I. e. ὁ δῆ[μος] | Δρουσ[ον].

---

450 In aversa parte plinthi marmoris Pentelici. Inventus est lapis in arce occidentem versus a Parthenone, ubi nunc etiam est. Edidit Pittakis Eph. 2698 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*b*. 1). Denuo descripsit Koehler.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

ὁ δῆμος
Τιβέριον Καίσαρα.

Lapides in quibus scripti sunt tituli n. 447—450 et 462 unius monumenti sunt; in parte aversa hi tituli incisi sunt, in fronte alii multo antiquiores, in quibus Leochares et Sthennis artifices commemorantur (v. indicem voluminis secundi).

---

451 Titulus grandibus litteris incisus in basi, in ecclesia quae vocatur Catholicon. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 492. In schedis Boeckhianis est apographum Mustoxydis a Forchhammero transmissum.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ [Α Ε Ι Ω . . .]
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Θ Ε
Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Mustoxydis non habet; praeterea formam litterae alpha (quater A, semel v. 3 A) ex eius exemplari recepi. Αὐτοκράτορ[ος] | Καίσαρος Θε[οῦ υ]|οῦ Σεβαστοῦ. Pittakisii additamenta v. 1 nihili sunt.

---

452 Edidit Chandler Inscr. P. II n. 33 p. 55. Ex Akerbladii schedis corr. Boeckh C. I. G. 315.

Η Ε Ξ Α Ρ Η Ο Υ Π Α Γ Ο Υ Β Ο Υ Λ Η
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α

I. e. Ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος | Γερμανικὸν Καίσαρα.

---

453 'Athenis in basi, apud Abramiotum'. Edidit Pouqueville Itin. T. IV p. 100. Ex Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 316.

Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η
Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο Υ Β Ο Υ Λ Η
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος | Γερμανικὸν Καίσαρα. Iure Boeckhius hunc alium titulum iudicat atque eum qui antecedit.

454 Eleusine in ecclesia S. Zachariae. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 292 n. 55. Exscripsit Velsen.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΡΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔ
ΛΥΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤ
ΤΑΠΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΙΕΡΕΩΣΟΝΤΟΣΔΙ
ΠΑΠΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ

Τιβέριον Καίσαρα Σεβαστὸν
[ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀ]ρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δ[ῆμος ἐπὶ ἱερείας]
[Κλεοῦς τῆς Εὐκλέους] Φλυέως θυγατρός, ἐπιμεληθέντος τ[ῆς ἀναθέσεως]
. . . Παπί(ου) Μαραθωνίου, ἱερέως ὄντος δι[ὰ βίου τῶν]
[Σεβαστῶν? . . . .] Παπί(ου) Μαραθωνίου.

Cleo Euclis Phlyensis filia sacerdos etiam in alio titulo commemoratur (v. indicem), qui titulus item Eleusine positus est et huic tempore fere aequalis, id quod apparet ex eo, quod illic Polycharmus Euclis filius Marathonius sacerdos Tiberii Caesaris est. Quod duo sacerdotes, Cleo et Papius Marathonius, recensentur, facillime ita explicatur, ut illa eius deae, cuius in templo statua ponitur (fortasse Cereris et Proserpinae), hic vero aut Tiberii ipsius aut Augustorum in universum sacerdos sit.

---

455 '*Fragment de piédestal*'. In ecclesia ἁγ. Μαύρη. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 513.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΘΕΟΝ

I. e. Τιβέριον θεόν. De Divo Tiberio cogitari non posse, quippe qui non consecratus sit, notissimum est. Fortasse vivo Tiberio titulus dedicatus est, et ipso vocabulorum ordine (non θεὸν Τιβέριον) indicatur, non de mortuo agi. Sed quum Pittakis ipse dicat, lapidem non esse nisi fragmentum, facile fieri potest, ut longe alia res scripta fuerit; nam fortasse neque ΘΕΟΝ integra vox est neque Τιβέριον ad imperatorem referendum.

---

456 Basis lapidis Pentelici, a. 0,41, l. 0,92, cr. 0,50, inventa anno 1871 ad ecclesiam Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. G. Hirschfeld Archaeol. Zeitung XXX (1872) p. 29 tab. 61 n. 34.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΠΑΤΡΩΟΝΟΙΕΡΕΥΣΑΥΤΟΥ
ΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣΕΠΙ
ΤΟΤΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΣ
ΣΟΥΝΙΕΥΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥΤΕΚΑ
ΠΑΝΤΟΣΟΙΚΟΥΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣ) ΠΙΡΑΙΕΥΣ ΕΠΟΙΕΙ

I. e. Τιβέριον Κλαύδιον Καίσα[ρα Σεβαστὸν] | Γερμανικόν, Αὐτοκράτορ[α τὸ .., Ἀπόλλωνα] | Πατρῷον ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ [καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ] | διὰ βίου καὶ στρατηγὸς ἐπὶ [τὰ ὅπλα] | τὸ τρίτον Διονυσόδωρος Σο..... | Σουνιεὺς τὸν ἑαυτοῦ τε κα[ὶ τοῦ σύμ]παντος οἴκου σωτῆρα καὶ εὐε[ργέ]την]. | — Εὐβουλίδης) Πιραιεὺς ἐποίει. Supplementa v. 1. 4. 7 praeivit Hirschfeld, cetera mea sunt; v. 3 sane quod supplevi certum non est; sed eadem aetate ἀρχιερεὺς Σεβαστῶν καὶ γένους Σεβαστῶν est in titulo C. Iulii Spartiatici (v. indicem). Dionysodorum recte sine dubio eundem esse coniecit Hirschfeld, qui anno 52/53 aut 53/54 archon fuit Athenis (Phlegon mirabb. 7). Quem etiam supra in titulis n. 19. 157 habes.

---

457 In superiore tabula basis marmoris Hymettii, ternos pedes lata et longa, dimidium pedem crassa. In ecclesia diruta sub septentrionalem partem arcis lapis inventus anno 1832. Edidit Ross Dem. n. 141 (Pittakis l'ancienne Athènes p. 159). Apographum Rossii est in schedis Boeckhianis.

ΤΙΒΕΡΙΟΝ [ϹΛ]ΥΔΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡ[ΜΑΝΙ]ΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗ ΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΠΡΩΤΟΥ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΑΓΩΝΩΝΝΟΥΙΟΥΤΟΥΦΙΛΕΙΝΟΥΕΞΟΙΟΥ

Var. lect. Qnas v. 1 uncis circumdedi litteras, Rossius in editione habet, in schedis omittit. Contra v. 2 litteras MANI in editione uncis circumdatas exhibet, in schedis sine uncis.

Τιβέριον Κλαύδιον
Καίσαρα Σεβαστὸν Γερ[μανι]κὸν Αὐτοκράτορα
ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος
στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τοῦ καὶ ἀγωνοθέτου πρώτου
τῶν Σεβαστῶν ἀγώνων Νουίου τοῦ Φιλείνου ἐξ Οἴου.

458 Athenis 'in domo Nicolai Trini'. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 179 cum supplementis p. 180 (Vandal. Diss. p. 620. Corsin. F. A. T. II p. 159). Adhibitis Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 320.

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ . . ΙΥΠΑ 41 p. Chr.
ΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΑΡΧΙΕ
ΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΔΙΟΚΛΕΟΥΣΙΝ
ΕΠΙΤΟΝΠΕΙΡΑΙΕΑΔΙΣ
. . ΑΙΡΗΟΥΚΑΙΘΕΟΙΣΜΕΓ
ΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣ
ΣΑΙΕΩΣΕΠΩΝΥΜ
ΟΛΙΟΥΛΕ

I. e. Ἡ *βουλὴ ἡ ἐξ* Ἀρείου [*πάγου καὶ ἡ βουλὴ*] | *τῶν ἑξακοσίων* [*καὶ ὁ δῆμος* Τι*βέριον*] | Κλαύδιον Καίσαρα [Σεβαστὸν Γερμανικόν,] | *αὐτοκράτορα* [*τὸ β'*], *ὕπα*[*τον ἀποδεδειγμένον*] | *τὸ δεύτερον, ἀρχιε*[*ρέα μέγιστον, δημαρχι*]|*κῆς ἐξουσίας*, [*πατέρα πατρίδος, ἀναθέντος*] Διοκλέους [. . . . . , *ἐπιμελητοῦ*] | *ἐπὶ τὸν* Πειραιέα *δίς*, ...|. . . . *καὶ θεοῖς μεγ*[*άλοις, στρατηγοῦντος*] | *ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας* [. . . . . | Βη]*ταιέως, ἐπωνύμου* [*δὲ τῆς πόλεως ἄρχοντος* | Ἰ]ο[υ]*λίου Λε* . . . . . A Boeckhii supplementis aliquantum recessi; is enim ad annum 42 p. Chr. rettulit titulum. Quod si probaverimus non potest v. 4 post vocem *ὕπατον* quicquam aliud scriptum fuisse (nam *τὸ δεύτερον* ad consulatum utique est referendum, quia ex illis duobus muneribus quorum praeterea iteratio indicari solet alterum (imperatoris) ante consulatum, alterum (tribunicia potestas) v. 6 scriptum fuit); neque ipse Boeckhius quicquam illic supplevit. At ex spatii rationibus patet, ibi *ἀποδεδειγμένον* scriptum fuisse, qua re ad annum 41 deducimur, cuius honorum designationes (TR. PL. COS. DES. ITER. P. M. P. P. IMP. II, cf. Eckhel D. N. VI p. 234) commodissime in hoc titulo reponi possunt. Quare etiam v. 4 recte supplevisse mihi videor [*τὸ β*], ubi Boeckhius [*κα*]ὶ exhibet. In fine tituli nonnulla sunt, quae suppleri non possint; at id certe verum non est quod Boeckhius dixit v. 9 offendere interpositam deorum quibus imperatoris statua dicata sit significationem. Hanc enim in reprehensionem Boeckhii quidem supplementa incurrunt, in quibus v. 10 *ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας* ad eundem hominem referuntur, de quo dictum erat v. 7. 8. At ut ego titulum constitui, ordo certe recte se habet; post eius nomen qui dedicavit, sequitur deorum quibus dedicavit significatio, quam deinde excipiunt magistratuum nomina quibus annnus indicatur. V. 6 *ἀναθέντος*, ut n. 461 (*ἐπιμεληθέντος* Boeckh), supplevi propter spatii rationes.

459 Rhamnunte in basi. Ex schedis D. St. Martin edidit Boeckh C. I. G. 319.

ΤΙΒΕΡΙΩΚΛΑΥΔΙΩ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΓΕΡΜΑΝΙΚΩ

I. e. Τι*βερίῳ* Κλαυδίῳ [Καίσαρι] | Σεβαστ[ῷ] Γερμανικῷ.

---

460 Basis marmoris Hymettii inventa in orientali Propylaeorum parte. In superficie vestigia pedum statuae. Edd. Pittakis Eph. 120. Rangabé Ant. Hell. 45. Ross Arch. Aufs. I p. 190. Beulé l'Acropole I p. 285. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 47 n. 31). Cavedoni Bullettino dell' Inst. 1849 p. 112. Exscripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΣΕΒΑΣΤΗ ΥΓΕΙΑ

I. e. Σεβαστῇ Ὑγείᾳ (minus apte Ross et Iahn Σεβαστὴ Ὑγίεια nominativo casu). Cavedonius, recte sine dubio, ad Liviam Augusti coniugem refert, cum ea non solum eo qui sequitur titulo Σεβαστὴ Πρόνοια, sed etiam in nummis Romanis Salus Augusta (Eckhel D. N. VI p. 151. 157) vocata sit.

---

461 In basi quadrangulari ad porticum Ἀθηνᾶς *ἀρχηγέτιδος* Edd. Maffei Mus. Veron. p. CCCCLXXX. 4 (Donatus p. 240. 4). Stuartus Ant. Att. vol. I p. 2 et in aere p. 6. Ex his exemplaribus et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 313.

ΙΟΥΛΙΑΝΘΕΑΝΣΕΒΑΣΤΗΝΠΡΟΝΟΙΑΝ
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΝΑΘΕΝΤΟΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΑΥΛΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥΝΤΩΝ
ΑΥΤΟΥΤΕΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΥΚΑΙΚΟΙΝΤΟΥΝΑΙΒΙΟΥ
ΡΟΥΦΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣ

V. 2 ΑΡΗΟΥ Stuartus in aere, cetera exemplа omnia ΑΡΕΙΟΥ. Praeterea Ξ Stuarti aes pro Ξ.

Ἰουλίαν Θεὰν Σεβαστὴν Πρόνοιαν | ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βου|λὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος, | ἀναθέντος ἐκ τῶν ἰδίων | Διονυσίου τοῦ Αὔλου Μαρα|θωνίου, ἀγορανομούντων | αὐτοῦ τε Διονυσίου Μαρα|θωνίου καὶ Κοΐντου Ναιβίου | Ῥούφου Μελιτέως.

---

462 In basi marmoris Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone (v. adn. ad n. 450). Edd. Pittakis Eph. 149 et accuratius ibid. p. 209. Lebas Attique tab. 8. 1*a*. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arc. p. 46 n. 25*a*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*a*. 1). Denuo cum lapide contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. Primum versum alteriusque dimidium habet Beulé l'Acropole I p. 320.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΝΕΡΟΥΑΝΤΡΑΙΑ
ΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΔΑΚΙΚΟΝΘΕ
ΟΝΘΕΟΥΥΙΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ.Χ.ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑ
ΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΣΩΤΗΡΑ
ΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Νέρουαν Τραιανὸν Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικὸν Θεὸν Θεοῦ υἱὸν ἀνείκητον ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν ἴδιον εὐεργέτην καὶ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης.

Post annum 103 p. Chr. incisum esse titulum Dacici cognomen indicat. Ex altera parte alicuius momenti est, quod Optimi nomen non invenitur. Nam quamvis in eiusmodi rebus varietur, tamen in hoc titulo laudes tam studiose conquisitae et cumulatae sunt, ut vix credendum sit futurum fuisse, ut illud cognomen omitteretur quo tempore in aliis monumentis publicis addi solebat. Atque ut in cognominum seriem reciperetur adiectivum *optimus*, inde ab anno 114 factum est, at *optimo principi* ceteris nominibus subiunctum iam inde ab anno 105 p. Chr. in nummis et titulis comparet. Qua de causa inter annos 103 et 105 hunc titulum dedicatum iudicaverim (cf. Eckhel D. N. VI p. 418. 448. 458).

463 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,26, l. 0,25, litterae altae 0,3. Inventum septentrionem versus ab Erechtheo. Edidit Pittakis Eph. 1915. Exscripsit O. Lueders.

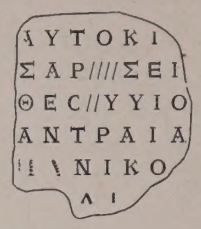

I. e. Αὐτο[κράτορα | Καί]σαρ[α] Σε[βαστόν, | Θεὸν] Θεοῦ υἱό[ν, Νέρ|ου]αν Τραια[νὸν | Γερμα]νικὸ[ν . . . .].

---

464 Basis marmoris Pentelici, in medio cuneo theatri Bacchi. Edd. Kumanudis Phil. III p. 363. Rhusopulos Eph. nov. 124. Henzen Annali dell' Inst. arch. 1862 p. 137 sqq. Vischer Nov. Mus. Helvet. III (1863) p. 63. Th. Mommsen C. I. Lat. III, 550 adhibito ectypo.

P ⌀ AELIO ⌀ P ⌀ F ⌀ SERG ⌀ HADRIANO
COS · VII · VIRO · EPVLONVM · SODALI · AVGVSTALI · LEG · PRO · PR · IMP · NERVAE · TRAIANI
CAESARIS · AVG · GERMANICI · DACICI · PANNONIAE · INFERIORIS · PRAETORI · EODEMQVE ·
TEMPORE · LEG · LEG · I · MINERVIAE · P · F · BELLO · DACICO · ITEM · TRIB · PLEB · QVAESTORI · IMPERATORIS
TRAIANI · ET · COMITI · EXPEDITIONIS · DACICAE · DONIS · MILITARIBVS · AB · EO · DONATO · BIS · TRIB · LEG · II ·
ADIVTRICIS · P · F · ITEM · LEGIONIS · V · MACEDONICAE · ITEM · LEGIONIS · XXII · PRIMIGENIAE · P · F · SEVIRO
TVRMAE · EQ · R · PRAEF · FERIARVM · LATINARVM · X · VIRO · S · I ·
Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΤΩΝ ΕΞΑΚΟΣΙΩΝ ΚΑΙ Ο
ΔΗΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΕΑΥΤΩΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ

I. e. *P. Aelio P. f(ilio) Serg(ia) Hadriano, co(n)s(uli), VIIviro epulonum, sodali Augustali, leg(ato) pro pr(aetore) Imp(eratoris) Nervae Traiani Caesaris Aug(usti) Germanici Dacici Pannoniae inferioris, praetori eodemque tempore leg(ato) leg(ionis) I Minerviae p(iae) f(idelis) bello Dacico, item trib(uno) pleb(is), quaestori Imperatoris Traiani et comiti expeditionis Dacicae, donis militaribus ab eo donato bis, trib(uno) leg(ionis) II Adiutricis p(iae) fi(delis), item leg(ionis) V Macedonicae, item legionis XXII Primigeniae p(iae) f(idelis), seviro turmae eq(uitum) R(omanorum), praef(ecto) feriarum Latinarum, Xviro s(tlitibus) i(udicandis).* Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ | δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν ἄρχοντα ἑαυτῶν | Ἀδριανόν.

De honoribus in titulo Latino enumeratis dicere eo minus huius loci est, quod eam rem praeclare tractavit Henzenus. Cuius ex disputatione apparet, inter eos honores nullum esse qui ad aetatem eo anno, quo Hadrianus Athenis archon fuit, recentiorem spectet. Titulus igitur Latinus non impedit, quominus statuam ipso anno Hadriani archontis (112 p. Chr.) erectam dicamus, Graecus vero omnino aliter iudicari non sinit. Nam τὸν ἄρχοντα ἑαυτῶν non potest ex eo usu, qui in hominum Romanorum honoribus enumerandis valet, de eo intellegi qui aliquando archon fuit; qua vi etiam illo atque adeo recentiore tempore ἄρξας dicitur.

---

465 In basi marmoris Pentelici, in arce ad parietinas templi Ἀθηνᾶς Ἐργάνης. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣ/
ΣΕΒΑΣΤΟ///ϽΛΥΜΠΙΟΝ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟ
ΟΑΘΗΝΑΙΩΝΕΠΙΠΑΣ//

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσ[αρα Ἀδριανὸν] | Σεβαστὸ[ν Ὀ]λύμπιον [ἡ ἐξ Ἀρείου] | πάγου βουλὴ καὶ ἡ βο[υλη τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος] | ὁ Ἀθηναίων ἐπὶ πάσα[ις εὐεργεσίαις].

466—469 Bases quattuor marmoreae, inventae in theatro Bacchi. Nr. 466 in cuneo sexto (si a media parte numeraveris) sinistrae partis, prope ipsum introitum sinistrum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 184. Kumanudis Phil. III p. 565. Pervanoglu Bullettino dell' Inst. arch. 1862 p. 162. — N. 467 in cuneo primo sinistro. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 125. Kumanudis Phil. III p. 463. — N. 468 in cuneo primo dextro. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 106 (repetivit ibid. p. 155). Kumanudis Phil. III p. 364. — Hos tres (n. 466—468) minusculis repetivit W. Vischer Nov. Mus. Helv. III (1863) p. 63. — N. 469 incertum qua in parte theatri inventa sit. Ed. Kumanudis Phil. IV p. 467.

(466)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟ
ΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝΗΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧΚΑΙ
ΟΔΗΜΟCΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΗCΤΗCΕΡΕΧΘΗΙΔΟCΦΥΛΗC

(467)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΔΡΙΑΝΟCΟΥΤΡΑ
ΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΥΙΩΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝΗΕΞ
ΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ ∅
ΤΩΝ X̄ ΚΑΙΟΔΗΜΟCΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΗC
ΤΗCΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟC ∅ ϕ ΥΛΗC ∅

(468)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ X̄, ΚΑΙΟΔΗΜΟC
ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΗCΤΗCΟΙΝΗΙΔΟCϕΥΛΗC

(469)

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θ...
Παρθικοῦ υἱὸν Θεοῦ Νε....

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα, Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸν Ἀδριανὸν Σεβαστόν, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν X′ καὶ ὁ δῆμος ἐπιμελουμένης τῆς Ἐρεχθηίδος (Ἀκαμαντίδος, Οἰνηίδος) φυλῆς. Apparet ex locis ubi hae bases inventae sunt, duodecim fuisse statuas secundum legitimum duodecim tribuum ordinem per cuneos theatri, medio excepto, dispositas, ita ut ab introitu sinistro primum locum Erechtheis teneret, sextum Acamantis, septimum Oeneis. Id unum dubitaveris, utrum praeter has duodecim in medio cuneo inter Acamantidis et Oeneidis locum item eiusmodi statua fuerit ab Hadriani archontis (n. 464) a toto populo dedicata; quare Pervanoglu et Vischer Hadrianidis statuam fuisse negant. Et omnino nondum fuisse tribum Hadrianida cum hae imagines ponerentur, ex sexcentorum senatus mentione apparet. Nam quum et tribuum et senatorum numeri mutationem in Hadriani principatum incidere constet, utramque simul factam esse veri simile ac paene certum est, praesertim si reputaveris, etiam priores senatorum numeri immutationes (Clisthenis et Demetrii Poliorcetae temporibus) cum numero tribuum aucto coniunctas fuisse. Quare quo tempore etiam sexcentorum senatus fuit, nondum fuerunt tredecim tribus. Cf. Hermae IX p. 397 sq.

---

470 Fragmentum lapidis inventum in stoa Hadriani. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 98. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΤΟΝΚΤΙΣΤΗΝΤΗΣ
ΣΤΟΑΣ . . . . . .
ΑΔΡΙΑ . . . .

I. e. Αὐτοκράτορα Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον τὸν κτίστην τῆς | στοᾶς [καὶ ἑαυτῶν σωτῆρα]? | Ἀδρια[νίδαι]. Concedendum est in hoc titulo nonnulla inesse, quae dubitationem moveant, utrum genuinus sit necne. Ex quibus gravissimum videtur Ἀδριανίδαι (suppleri vix aliter potest) pro ἡ Ἀδριανὶς φυλή. Nam eiusmodi patronymicorum usus in tribulibus alicuius tribus significandis per se quidem non modo imperatorum aetate (n. 82) sed ne quarto quidem a. Chr. saeculo (Λεωντίδαι [Dem.] LVIII, 18) inauditus est; sed tamen in eiusmodi donariis tribum ipsam nominari necesse videtur. Quamquam simile est quod legimus n. 564 τὸ κοινὸν Λεωντιδῶν. Etiam κτίστην τῆς στοᾶς displiceat alicui; et fieri potest ut titulus per se quidem genuinus, sed, ut permulta in isto libro, interpolatus sit.

---

471 Basis marmorea; in aede S. Ioannis vidit Dodwell. Itin. T. I p. 413, in ecclesia S. Nicolai Spon Itin. T. III P. II p. 41. Eius exemplum expressit Boeckh C. I. G. in adnotatione ad n. 331. Accurate exscripsit et edidit C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXIX. Th. Mommsen C. I. L. III, 548 cum additamento p. 985 ex Koehleri collatione, qui primam litteram tituli Latini periisse testatur.

[I]MP CAES DIVI TRAIANI PAR
THICI FIL DIVI NERVAE NEPO
//////AIANO HADRIANO AVG
//M //R POT ⟨ XVI ⟩ COS ⟨ III P P ∅ 132 p. Chr.
OLYMPIO
COLONIA IVLIA AVGVSTA
D///ENSIVM ∅ PER LEGATVM
C MEMMIVM LYCVM
ΔΙΕCΤΩΝ

I. e. *Imp(eratori) Caes(ari) Divi Traiani Par|thici fil(io) Divi Nervae nepo|[ti Tr]aiano Hadriano Aug(usto)* | [*p(ontifici)*] *m(aximo)* [*t*]*r(ibunicia) pot(estate) XVI, co(n)s(uli) III p(atri) p(atriae)* | *Olympio* | *colonia Iulia Augusta* | *D*[*i*]*ensium per legatum* | *C. Memmium Lycum.* — Διεστῶν.

Annus sextae decimae tribuniciae potestatis est 132 p. Chr. Tunc igitur non solum hic titulus positus esse videtur, sed etiam omnes alii qui a peregrinis civitatibus in Olympieo dedicati sunt (praeter nr. 486). Nam hoc communi consensu et uno tempore factum esse veri simile est. Ad formam Διεστῶν quae Latini *Diensium* locum tenet explicandam iam Bursianus recte provocavit ad Stephani Byzantii v. Δῖον testimonium; sed primum non recte dixit, illum urbem Διαστάς vocatam testari, quum Stephanus potius id dixerit, incolas Διάστας (acc. plur.) dici Pausania (IX, 30, 8) teste; deinde vero idem Stephanus sub voce Πιάσται ex Herodiano technico hanc ipsam quam titulus praebet formam Διέσται exhibet. Duplici forma ex diversis scriptoribus notata eundem populum significari iam Meinekius animadvertit.

472 Titulum Athenas Constantinopolim asportatum ibi transscripsit Spon ediditque Itin. T. III P. II p. 43 (Vandal. Diss. p. 470). Postea pars inferior (*b*) Parisios in Baudelotii Museum, inde in Mus. Acad. Inscriptionum pervenit, eamque partem ediderunt Maffei Gall. ant. sel. ep. 18 p. 87 (Murat. T. II p. MXIX. 3) et aeri incisam Caylus Rec. d'Ant. T. VI P. III tab. 61 (cf. p. 188). Totum titulum exhibet Boeckh C. I. G. 331. (Et hunc et n. 473—475. 477. 480. 481 Pittakis l'ancienne Athènes p. 179. 80 minusculis neglegentissime ex Corpore Inscr. Gr. exscriptos exhibet).

(*a*)
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
. . . . . .
(*b*)
ΑΒΥΔΗΝΟΙ
ΤΟΝΑΥΤΩΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΥΜΑΙΟΡΟΣ

Αὐτοκράτορα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον | Καίσαρα Σεβαστὸν | Ἀβυδηνοὶ | τὸν αὐτῶν σωτῆρα | καὶ κτίστην | διὰ πρεσβευτοῦ | Μαρκέλλου Μαίορος.

---

473 Athenis 'apud Turcam' in basi. Edd. Mueller Aeginet. p. 194. Boeckh C. I. G. 332 (ex schedis Fourmonti). Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΑΡΧΗΓΕΤΗΝΗΠΟΛΙΣ
ΗΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ〈ΤΟΝΕΛ
ΤΗΣΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΣΩΣΙΚΛ
ΕΙΔΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον | καὶ ἀρχηγέτην ἡ πόλις | ἡ Αἰγεινητῶν τὸν ἑ[α]|τῆς σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην | διὰ ἐπιμελητοῦ Σωσικλ|είδου.

---

474 Athenis in ara ecclesiae Panagiae. Edidit Spon Itin. T. III P. II p. 42 et Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55. Habeo etiam ex schedis Fourmonti' Boeckh C. I. G. 333. Postea lapidem quamvis mutilatum invenit C. Bursian et titulum accurate expressit Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXIX.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ /// ///
//////////////// ΤΡΑΙΑΝΟΝ
[Α]ΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
[ΗΒ]ΟΥΛΗΚ[ΑΙΟΔΗΜΟΣ]
[ΑΜ]ΦΙΠΟΛΕ[ΙΤΩΝ]

Var. lect. Duos primos versus solus Bursian exhibet, priores neglexerunt. In reliquis versibus ea, quae Bursian non iam invenit, uncis circumdedi.

Αὐτοκράτο[ρα | Καίσαρα] Τραϊανὸν | Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ἀμφιπολειτῶν.

---

475 'Ad septentrionalem (*Muratori* orientalem) Athenarum portam' Cyriac. p. XII n. 92 et ex suis ac Cyriaci schedis Murat. T. I p. CCXXXV. 4. Boeckh C. I. G. 334.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΤΟΝΣΩΤΗΡΑΤΟΥΚΟΣΜΟΥ
ΑΝΕΜΟΥΤΗΣΚΙΛΙΚΙΑΣ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
Π.ΑΙΛΙΟΥΚΑΙΩΛΟΥ
ΚΑΙΓΑΙΟΥΤΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον | πατέρα πατρίδος | τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου | Ἀνεμου[ριέων] τῆς Κιλικίας | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | διὰ πρεσβευτοῦ | Π. Αἰλίου Καιώλου (?) | καὶ Γαΐου τοῦ Ἀλεξάνδρου. Recte Boeckhius monet v. 9 non legendum esse καὶ Ὤλου (i. e. Αὔλου).

---

476 Basis marmorea inventa in ecclesia S. Ioannis Maguli, ubi nunc etiam est (Mommsen Athenae Christianae p. 17). Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 40 (Vandal. Diss. p. 384). Chandler Inscr. P. II n. 41 p. 57. Ex huius exemplo et Fourmonti et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 336. Contulit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ›ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΘΑΣΙΟΙ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ›ΚΑΙ
ΤΕΧΝΕΙΤΟΥ›ΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥ
ΤΟΥΧΑΡΗΤΟΣ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ›ΚΛ›ΑΤΤΙΚΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα | Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον | Θάσιοι | διὰ πρεσβευτοῦ καὶ | τεχνείτου Ξενοφάντου | τοῦ Χάρητος | ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἀττικοῦ.

---

477 '*Athenis in basi. Edidit Chandlerus P. II n. 42 p. 57*' Boeckh C. I. G. 338. Periisse videtur.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
///ΥΞΙΚΗΝΟΙ

I. e. Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον | [Κ]υζικηνοί.

---

478 Basis marmoris Pentelici, ante Theseum. Ed. Bursian Bullett. dell' Instituto 1855 p. XIX. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑ
ΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΥΠΡΙΩΝ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
Γ›ΙΟΥΛΙΟΥ›ΡΟΥΦΟΥΠΑΦΙΟΥ
ΚΑΙΚΛΕΑΓΕ///ΟΥΣΤΟΥΚΛΕΑ
ΓΕΝΟΥΣΣΑΛΑΜΙΝΙΟΥΠΛΙΣΤΟΝΕΙΚΟΥ

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΚΛ'ΗΡΩΔΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τρα|ιανὸν Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον, τὸν σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην, Κυπρίων | τὸ κοινὸν διὰ πρεσβευτῶν | Γ. Ἰουλίου Ῥούφου Παφίου | καὶ Κλεαγέ[ν]ους τοῦ Κλεα|γένους Σαλαμινίου πλ[ε]ιστονείκου. | Ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἡρώδου.

479 Basis rotunda (a. 1,00, diameter 1,85) marmorea, inventa in Olympieo. Ea pars in qua titulus scriptus est (spatium oblongum a. 0,72, l. 1,35) laevigata et aliquantum excavata. Titulum ediderunt Rhusopulos Eph. nov. 50 et ex eiusdem apographo sibi misso W. Henzen Bullett. dell' Instituto 1862 p. 135. Kumanudis Phil. II p. 432.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ ΘΕΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ϹΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΗΠΟΛΙΣΙΟΥΛΙΕΩΝΤΩΝΚΑΙΛΑΟ
ΔΙΚΕΩΝΤΩΝΠΡΟΣΘΑΛΣΣΗΤΗΣΙΕΡΑΣΚΑΙΑΣΥΛΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΟΜΟΥ
ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣΣΥΝΓΕΝΙΔΟΣΦΙΛΗΣΣΥΜΜΑΧΟΥΚΟΙΝΩΝΟΥΔΗΜΟΥ
ΡΩΜΑΙΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΗΔΩΡΕΑΙΣΚΑΘΩΣΚΑΙΕΝΚΑΠϵ
ΤΩΛΙΩΙΔΕΛΤΟΙΠΕΡΙΕΧΟΥΣΙΝ,ΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝΚΑΙΠΡΕϹΒΕΥ
ΤΩΝ ΑΡΧΕΛΑΟΥΤΟΥΤΕΙΜΑΡΧΟΥ,ΚΑΙ Μ〉ΟΥΙΣΕΛΛΙΟΥ ΓΑΙΟΥ
ΥΙΟΥΚΟΛΛΙΝΑΠΡΕΙΣΚΟΥ,ΚΑΙΓΚΟΡΝΗΛΙΟΥΓΑΙΟΥΥΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
ΜΑΞΙΜΟΥ,ΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΔΙΟΓΝΗΤΟΥϵΠΙΚΑΛΟΥ
ΜΕΝΟΥΓΑΙΟΥ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Τραϊανοῦ | υἱὸν Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸν Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον ἡ πόλις Ἰουλιέων τῶν καὶ Λαο|δικέων τῶν πρὸς Θαλ[ά]σσῃ, τῆς ἱερᾶς καὶ ἀσύλου καὶ αὐτονόμου | ναυαρχίδος συνγενίδος φίλης συμμάχου κοινωνοῦ δήμου | Ῥωμαίων, ἐξαιρέτως τετειμημένη δωρεαῖς καθὼς καὶ (αἱ) ἐν Καπε|τωλίῳ δέλτοι περιέχουσιν· διὰ ἐπιμεληθέντων καὶ πρεσβευ|τῶν Ἀρχελάου τοῦ Τειμάρχου, καὶ Μ. Οὐισελλίου Γαΐου | υἱοῦ Κολλίνα Πρείσκου καὶ Γ. Κορνηλίου Γαΐου υἱοῦ Κυρείνᾳ | Μαξίμου, καὶ Ἀπολλωνίου (τοῦ) Διογνήτου ἐπικαλου|μένου Γαΐου.

De litteris publicis in Capitolio repositis, quae commemorantur v. 7, cf. Mommsen Annali dell' Instituto 1858 p. 198 sqq. et Henzen loco supra allato.

480 Athenis in magna columna marmorea ad Olympieum ('aedem Antonii' dicit Cyriacus). Cyriac. p. XIII n. 93. Murator. T. II p. MLIX. 2 (duos postremos versus in quinque divisos habet idem p. CMLXVIII. 10). Corsini F. A. II. 164. Boeckh C. I. G. 339.

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΗΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹΤΗϹΙΩΝΙΑϹ
ΜΙΛΗϹΙΩΝΠΟΛΙϹ
ΤΟΝΚΤΙΣΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝΤΗϹΑΝΑΣΤΑΣΕΩϹ
ΤΩΝΠΕΡΙΤΙ.ΙΟΥΛΙΟΝΜΑΚΕΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΠΟΙΟϹΑΥΛΟϹΠΑΝΤΟΥΛΗΙΟϹΓΑΙΟϹ
ΕΦΕϹΙΟϹΟΚΑΙΜΕΙΛΗϹΙΟϹΕΠΟΙΕΙ

I. e. Τὸν μέγιστον Αὐτοκράτορα | Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον | ἡ μητρόπολις τῆς Ἰωνίας | Μιλησίων πόλις, | τὸν κτίστην καὶ εὐεργέτην, | ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως | τῶν περὶ Τι. Ἰούλιον Μάκερα γενομένων | ἀρχόντων. | Ἀνδριαντοποιὸς Αὖλος Παντουλήϊος Γάιος (fortasse Γαΐ[ου υἱ]ός) | Ἐφέσιος ὁ καὶ Μειλήσιος ἐποίει.

481 Basis ad Olympieum. Cyriacus p. XII n. 87. Reinesius Synt. Inscr. Cl. III n. 85 p. 335. Murat. T. II p. MLXVI. 4. Falconer ad Strab. T. II p. 665 (cf. etiam Paciaud. Mon. Pelop. T. I p. 98. Biag. Mon. Gr. Nan. p. 81 sq.). Boeckh C. I. G. 340. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑ
ΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΗΠΟΛΙΣΠΑΛΕΩΝΤΗΣΚΕΦΑΛΗ
ΝΙΑΣ·ΕΛΕΥΘΕΡΑ·ΚΑΙ·ΑΥΤΟΝΟ
ΜΟΣΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΑΡΝΟΥ
ΦΙΛΟΥ·ΤΟΥ·ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΥΙΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραια|νὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον | ἡ πόλις Παλέων τῆς Κεφαλ(λ)ηνίας ἐλευθέρα καὶ αὐτόνο|μος διὰ ἐπιμελητοῦ Ἀρνου|φίλου [?] τοῦ Ἀγαθοκλέους υἱοῦ.

482 Magna basis ad Olympieum. Cyriacus p. XI n. 82. Ex schedis Cyriaci Barberinianis Muratorius T. II p. MLXXII. 4. Boeck C. I. G. 341. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΤΗΣΚΙΛΙΚΙΑΣΗΠΟΛΙΣΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΙΟΥΛΙΟΥ
ΒΑΡΧΙΟΥΠΕΔΙΟΥ

Certa sunt haec: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ | υἱόν, Θεοῦ Νέρουα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστόν, πατέρα πατρίδος, Πομπηϊοπολειτῶν | τῆς Κιλικίας ἡ πόλις. Quae sequuntur dubitationibus obnoxia et sine dubio non recte exscripta sunt. Si pluralis πρεσβευτῶν recte se habet, coniecerim in lapide scriptum fuisse διὰ πρεσβευτῶ [Γ.] Ἰουλίου | [κ]α[ὶ Γα]ΐου Πεδίου; tamen C. Iulii nomen nullo cogno mine addito in homine Graeco illius aetatis displicet.

483 Basis magna ad Olympieum. Cyriac. p. XI n. 83. Ex suis et Cyriaci Barberinianis schedis Muratorius T. II p. MLXXX. 1. Boeck C. I. G. 342. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΤΩΝΕΝΤΩΠΟΝΤΩΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΕΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΝΤΗΠΡΩΤΗΟΛΥΜΠΙΑΔΙ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΚΑΠΙΤΩΝΟΣ
ΣΚΙΠΙΩΝΟΣΚΑΙΓΑΙΩ.....ΜΙΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον Σεβαστοπολειτῶν | τῶν ἐν τῷ Πόντῳ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην ἐν τ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι | διὰ πρεσβευτῶν Καπίτωνος, | Σκιπίωνος, καὶ Γαΐ[ου .....]μίου.

484 Basis ad Olympieum. Cyriacus p. XII n. 88. Ex suis et Cyriaci schedis Murator. T. I p. CCXXXV. 5. Boeckh C. I. G. 343. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΣΗΣΤΙΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
ΤΡΑΓΩΝΙΟΥΠΟΡΘΜΟΥΚΑΙ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΑΒΙΟΥΛΕΥΤΩΝ

I. e. Αὐτοκράτορα Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον Καίσαρα Σεβαστὸν | Σήστιοι τὸν ἑαυτῶν σωτῆρα | καὶ κτίστην διὰ πρεσβευτῶν | Τ(ίτου) Ῥαγωνίου Πόρθμου καὶ | Κλαυδίου Ἀβίου [βου]λευτῶν. V. 5 Τραγωνίου Boeckh. Sed id num nomen Romanum sit dubito. Contra Ragonius invenitur C. I. L. I, 575. 945. V. 6 primam vocis βουλευτῶν syllabam errore excidisse manifestum est. Ceterum pro Ἀβίου etiam Ἄβ[ρ]ου legi potest.

485 In basi marmoris candidi, in peribolo Olympiei. Edd. Chandle Inscr. P. II n. 43 p. 57. Boeckh C. I. G. 335. Rhusopulos Eph nov. 51. Contulit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ⊿
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜ
ΗΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΙΔΙΣΝ
ΝΠΟΛΙΣ ΤΟΝΙΔΙC
ΗΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥΤΙΓΕΛΛΙC
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ ΤΙ ΚΛ

Αὐτοκράτορα Καίσ[αρα Ἁδριανὸν] | Σεβαστὸν Ὀλύμ[πιον Πανελλήνιον] ἡ μητρόπολις [πρώτη καὶ μεγίστη] | τῆς Ἀσίας καὶ δὶς ν[εωκόρος Ἐφεσί|ω] πόλις τὸν ἴδιο[ν κτίστην διὰ | ἐπιμελ]ητοῦ Μάρκου Τιγελλίο[υ]. | — Ἐπ ἱερέως Τι(βερίου) Κλ[αυδίου Ἀττικοῦ aut Ἡρώδου]. Illud habemus n. 476 hoc n. 478; utroque Ti. Claudius Herodes Atticus significatur, quem ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν fuisse complures tituli indicant (v. indicem) Supplementa Boeckhii sunt, praeter v. 2. Praeterea cf. titulum Ephe sium apud C. Curtium Hermae IV p. 187.

486 *'In basi marmorea inter columnas Olympiei, quod Cyriacus domos Hadriani vocat. Exstat inter titulos Cyriaci p. XI n. 86. Postea ex sui schedis et Cyriaci a Compagnonio missis edidit Murat. T. I p. CCXXXIV. 3, cuius versuum dispositionem secutus sum; sed lectionem emendav ex Moronii editione titulorum Cyriaci'* Boeckh C. I. G. 337. Periisse videtur.

ΘΕΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΚΕΡΑΜΙΗΤΩΝΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΑΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΩΝΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
ΙΕΡΩΝΟΣΤΟΥΜΥΩΝΙΔΟΥΕΡΜΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΙΕΡΜΟΔΩΡΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ
ΚΑΙΕΥΑΝΔΡΟΥΤΟΥΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΤ·ΚΟΔΡΑΤΟΥ

I. e. Θεὸν Ἁδριανὸν | τὸν ἴδιον εὐεργέτην | Κεραμιητῶν ἡ βουλὴ κα ὁ δῆμος | διὰ ἐργεπιστατῶν καὶ πρεσβευτῶν | Ἱέρωνος τοῦ Μυ[ρ]ωνίδου καὶ Ἑρμοδώρου τοῦ Ἀπολλωνίδου | καὶ Εὐάνδρου τοῦ Ἐπαφροδείτου. | Ἐπ ἱερέως Στ(ατίου) Κοδράτου. Verissime Boeckhius v. 5 Ἑρμοδώρου nomen prave repetitum et ΜΥΩΝΙΔΟΥ pro ΜΥΡΩΝΙΔΟΥ scriptum esse dicit

Hoc loco titulum collocavi, quia omnibus quae antecedunt eiusden generis inscriptionibus recentior est, post Hadriani mortem demum com positus (Hermae VII p. 215). Statium Quadratum sacerdotem, qui i

postrema tituli parte commemoratur, Waddingtonus Fastes des provinces Asiatiques de l'empire Romain p. 219 coniicit eundem esse cum T. Statio Quadrato Cos. 142 p. Chr. proc. Asiae 154/5. Atque temporum quidem rationes conveniunt. Sed veri similius est hunc sacerdotem civem Atticum fuisse, quam hominem nobilissimum Romanum. Dicit quidem Waddingtonus, eiusmodi homines Romanos talia munera Athenis suscipere solitos fuisse, sed praeter hunc ipsum Statium Quadratum nullum eius rei affert exemplum, nisi Herodis Attici patrem Ti. Claudium Atticum. (Ipse Herodes potius nominandus fuit, cf. indicem). At eius condicio longe alia est, cum origine Atheniensis fuerit. Quodsi de cive Attico cogitamus, in catalogo qui item initio principatus Antonini Pii compositus est, ephebus recensetur Λού(κιος) Στάτιος Ἀκύλας Λου(κίου) Στατίου Κοδράτου υἱὸς Βη(σαιεύς) (v. indicem). Cuius ephebi patrem sacerdotem illum esse puto.

---

487 Basis ad Olympieum. Cyriac. p. XII n. 87 et ex schedis suis Murat. T. I p. CCXXXV. 1. Boeckh C. I. G. 344. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΟΙΠΡΩΤΟΙΘΕΗΚΟΛΟΙ

Var. lect. V. 3 ΘΕΟΚΟΛΟΙ Mur.

I. e. Αὐτοκράτορα Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον | οἱ πρῶτοι θεηκόλοι. Cf. n. 305.

---

488 Basis lapidis Pentelici inventa inter Propylaea et Parthenona. Edd. Pittakis Eph. 145. Beulé l'Acropole I p. 339 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 83). Periisse videtur.

ΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΣΑΛΟΥΣΤΙΑΝΟΣΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΦΛΥΕΥΣ

[Αὐτοκρ]άτορα Καίσαρα Τραιανὸν | Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον, | τὸν ἴδιον σωτῆρα καὶ εὐεργέτην, | Σαλουστιανὸς Δημόστρατος | Φλυεύς. V. 4 coniciat aliquis, Δημοστράτ[ου] potius scriptum esse, quod Σαλουστιανός non nomen gentile, sed cognomen sit. Sed inveniuntur etiam exempla certissima ubi cognomen Latinum in -ιανός exiens aeque ac nomen gentile Graeco nomini praemittitur, veluti Κασιανὸς Ἀπολλώνιος (v. ind.). Etiam apud ipsos Latinos eiusmodi cognomina nominum gentilium vim sibi assumunt (Hübner Eph. epigr. II p. 25 sqq.). Si igitur Pittakisianam lectionem recte se habere statuimus, hic Sallustianus Demostratus Phlyensis fortasse idem est qui in titulo prytanico (v. ind.) est Σαλλουστιανὸς [Αἰο]λίωνος Φλυεύς archon eponymus. Illum titulum Hadriano certe non antiquiorem esse senatus quingentorum demonstrat.

---

489 Basis lapidis Hymettii, inaedificata in pariete meridionali ecclesiae Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4006.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΙΟΥΛΙΟΣΗΡΩΔΙΑΝΟΣ
ΚΑΙΙΟΥΛΙΟΣΗΡΩΔΗΣΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον | Ἰούλιος Ἡρωδιανὸς | καὶ Ἰούλιος Ἡρώδης τὸν | ἴδιον εὐεργέτην. Iulium Herodem huius tituli C. Keil (Pauli Realencycl. I p. 2103) eundem esse vult cum Herode Attico clarissimo rhetore; Herodianum vero eius ex priore uxore Vibullia Alcia filium intelligit. At neque Attici cognomen neque Tiberii praenomen neque Marathon pagus nominatur; quare nihil restat, nisi nomen quod est Herodes et tempus Hadriani; sed illo tempore etiam alios eo nomine cives Atticos fuisse quis non concedet? Accedit quod Iulium nomen pro Claudio, quamvis Suidae loco a Keilio defensum, nusquam in titulis Herodis Attici comparet. Denique importunissime filii nomen priore loco ponitur. Quare ad C. Iulium Herodem Collytensem potius, qui Hadriano archonte (112 p. Chr.) ephebus fuit, titulum referemus. Herodianus eius pater esse videtur.

---

490 Basis ab omnibus partibus mutila, inventa prope Metropolin. Exscripsit O. Lueders.

////ΤΟΡΑ
///ΙΑΝΟΝ
//ΕΒΑΣΤΟΝ
/////////Ν
///ΑΥΔΙΟΣ
5 /////ΥΙΟΣ
//////////ΠΡΙΟΣ
////////ΟΣΤΟΝ

I. e. [Αὐτοκρά]τορα | [Καίσαρα Τρα]ιανὸν | [Ἀδριανὸν Σ]εβαστὸν | [Ὀλύμπιο]ν | [Τιβέριος Κ]λαύδιος | [τοῦ δεῖνος] υἱὸς | [..... Κό]πριος | ....ος τὸν | [ἑαυτοῦ εὐεργέτην?].

---

491 Ad Olympieum in basi marmorea. Cyriac. p. XI n. 84. Murat. T. I p. CCXXXIV. 2 ex suis et Cyriaci schedis a Compagnonio missis. Boeckh C. I. G. 345. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑ
ΤΟΥΠΑΠΠΟΥΗΜΩΝ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣΦΙΛΗΜΩΝ
ΚΑΙΠΑΣΙΠΠΟΣΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

Var. lect. In formis litterarum Moronium secutus sum; Murat. Π ubivis, ac modo C et Ω modo Σ et Ω. In tituli versibus disponendis Murat. sequendus erat. Mor. primam vocem prorsus non habet. V. 10 Mur. ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ, Mor. ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ' Boeckh.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον, τὸν σωτῆρα | τοῦ πάππου ἡμῶν | Φιλήμονος, Φιλήμων | καὶ Πάσιππος καὶ | Ἀπολλώνιος | τὸν ἴδιον εὐεργέτην | δι' ἐπιμελητοῦ τοῦ πατρὸς | Πολυούχου (τοῦ) Καρτιδάμαντος.

Ἄvus igitur paternus est Cartidamas, cuius filius Polyuchus: itaque Philemon est avus maternus. Hos homines cave Atticos putes: sunt Theraei. Cartidamantis f. Polyuchus redit in Theraeo titulo' Boeckh. Titulus est C. I. G. 2454, Traiano imperatore compositus, ita ut quin idem sit homo atque in titulo Attico non dubitandum sit. Utrumque nomen Therae frequens fuisse videtur; C. I. G. 2448 tres homines sunt Καρτιδάμας nomine; 2455 Πολυοῦχος invenitur.

492 Fragmentum marmoris Pentelici, septentrionem versus a Parthenone. Exscripsit Koehler.

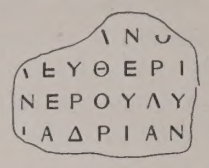

Vix v. 1. 2 [Ζ]ανὸ[ς Ἐλ]ευθερί[ου], ut in titulo Antonini Pii n. 527 supplendum sit; nam singuli versus longiores fuisse videntur, quam ut ea quae v. 1 et 2 leguntur, nullo alio vocabulo interposito se contingerent. Tamen v. 2 reliquias ad Iovis Eleutherii nomen pertinere puto. Deinde scriptum fuisse videtur [Θεοῦ Τραιανοῦ υἱόν, Θεοῦ] Νέρουα υ[ἱωνὸν Τραιανὸν] Ἀδριαν[ὸν Σεβαστόν], vel alio casu.

---

493 Basis marmoris candidi, Athenis a Fauvelio missa, ex collectione Choiseuliana (Dubois catal. n. 200) in Museum Regium (Clarac. catal. n. 629) illata. Ex Muelleri schedis et Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 321.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΤΡΑΙΑ
ΝΩ ΑΔΡΙΑΝΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΣΕΒΑΣΤΩ ΟΛΥΜΠΙ
Ω ΣΩΤΗΡΙ ΚΑΙ
ΚΤΙΣΤΗ

I. e. Αὐτοκράτορι Τραϊα|νῷ Ἀδριανῷ Καίσαρι | Σεβαστῷ Ὀλυμπί|ῳ σωτῆρι καὶ | κτίστῃ.

---

494 In Olympieo. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 180. 492.

ΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΚΤΙΣΤΗΝΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΝΠΙΟΝ

I. e. Σωτῆρα καὶ | κτίστην Αὐ|τοκράτορα | Ἀδριανὸν | Ὀλύνπιον. .

---

495 Apud ecclesiam Panagia Vlastiki. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 161 (bis).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ

I. e. Αὐτοκράτορα Ἀδριανὸν | Τραιανὸν Ὀλύμπιον. Mirus est ordo nominum, cum praeterea ubique Τραιανὸς Ἀδριανός sit. Ceterum priore loco Pittakis ante ΤΡΑΙΑΝΟΝ lacunam indicat, altero non. Ex omnibus huius generis titulis autem (n. 493—519. 521—524) in quibus eius qui dedicavit nomen non legitur, hi duo soli accusativum pro dativo habent.

---

496 In tabula marmoris Pentelici, in turri Andronici. Ed. Lebas Attique 145. Descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis, qui apud Metropolin inventam dicit.

CΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙ
CΤΗΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΙΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

I. e. Σωτῆρι καὶ κτί|στῃ Αὐτοκρά|τορι Ἀδριανῷ | Ὀλυμπίῳ. Hanc tituli formam inter omnes similes longe frequentissimam esse exempla quae sequuntur indicant.

497 In tabula marmoris albi, in turri Andronici. Descripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΚΑΙ⌀
CΩΤΗΡΙΑΔΡΙΑ
ΝΩΙΟΛΥΜΠΙΩΙ

I. e. Αὐτοκράτορι | εὐεργέτῃ καὶ | σωτῆρι Ἀδρια|νῷ Ὀλυμπίῳ.

---

498 Athenis in basi marmorea. Ed. Chandler Inscr. ant. P. II n. 45. Boeckh C. I. G. 323.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

499 Edd. Stuart vol. III p. 19. Boeckh C. I. G. 326. (Idem fortasse titulus est, quem edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 493).

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙCΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

---

500 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 328.

ΚΑΙΣΩΤΗΡΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

Var. lect. ‘Pro ultimo Ω in schedis est O, sed supra scripta singulari quadam forma litterae Ω’ Boeckh.

---

501 In basi marmorea. Chandler l. l. n. 46. Stuart vol. III p. 19. Boeckh C. I. G. 324.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΟΛΥΜΠΙΩ

---

502 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 327.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

503 Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52 n. 30 (Boeckh C. I. G. 329).

ΣΤΙΙ
ΟΚΡΑΤΟ
ΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

504 Iuxta Ilissum inter rudera prope Olympieum. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 330.

ΣWΤΗΡΙΚ
ΚΤΙΣΤΗΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΔΡΙΑΝ

---

505 Lebas Attique 141. Idem fortasse titulus est quem ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 512.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

506 Lebas Attique 142.

CΩΤΗΡΙΚΑ
ΤΙΣΤΗΑΥΤ
ΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙ
ΩΛΥΜΠΙΩ

---

507 Prope ecclesiam S. Ioannis septentrionem versus ab arce. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 168.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

---

508 Fragmentum lapidis Hymettii, inventum '*ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ πρὸς νότον τῆς νέας* Μητροπόλεως'. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis *Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαί* 1860 n. 42.

ΤΗΡΙΚΑΙΝΤΙΣΤΗ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΟΛΥΜΠΙW

---

509 Fragmentum basis marmoris Hymettii. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 88. Contulit Koehler.

ΣΩΤΗΡΙΚΑ
ΝΤΙΣΤΗΑΥΤ
ΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙ
ΛΟΛΥΜΠΙΩ

---

510 'In basi marmorea. Edidit Chandler Inscr. ant. P. II n. 47' Boeckh C. I. G. 325.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙCΑΡΙΑΔΡΙΑΝΩ
CЄΒΑCΤΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

511 Basis marmorea inventa anno 1872 Patissiae; a dextra parte laesus est lapis, a ceteris integer. Exscripsit O. Lueders.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΛΥΜΠΙΩΙ

---

512 Basis rotunda marmoris Hymettii; in stoa Hadriani. Exscripsit Koehler.

///ΓΙCΤΗΙ
\ΗΑΝωΙ *sic*

Altero versu lapicidae errore \ΗΑΝωΙ pro ΔΡΙΑΝωΙ scriptum esse videtur, ita ut nihil aliud quam [*κ*]*τίστῃ* [*Ἁδ*]*ριανῷ* in his reliquiis lateat. Ceterum in altera eiusdem lapidis parte titulus antiquior est: *δμονοίας τοῦ Διάτου.*

---

513 Ara quadrata marmoris Pentelici; exstat in stoa Hadriani. Edd. Lebas Attique 144. Schoell Archaeol. Mittheilungen aus Griechenland p. 120 n. 171. Exscripsit Koehler.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΛΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

514 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου*'. Ed. Pittakis Eph. 2534.

ΑΥ ı
ΚΑΙΣ/
ΑΔΡ

---

515 Lebas Attique 146.

ΟΛΥΜΠΙWΙ

---

516 Columella marmoris Hymettii; exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3628. Exscripsit Koehler.

ΚΤΙΣΤΗΙΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ ⊕

---

517 'Haud longe a templo Thesei, quod inter longos muros est, Piraeeum versus basis ex terra exstans. Ed. Chandl. Inscr. ant. P. II n. 44 p. 58. Stuart Vol. III p. 19. Idem titulus esse videtur apud Cyriacum p. XII n. 91 et Muratorium T. I p. CCXXXV. 2' Boeckh C. I. G. 322. Idem sine dubio titulus est apud Pittakin l'ancienne Athènes p. 89, duobus ultimis versibus in unum coniunctis.

ΣΩΤΗΡΙ ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

518 Ara marmoris Pentelici. Exstat in stoa Hadriani. Exscripsit Koehler. Ed. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 102 n. 269.

ΣΩΤΗΡΙΚΛΙ
corona
ΚΤΙΣΤ^{N}
ΛΥΤΟ[^{ΚΡΑ}]
ΤΟΡΙ
ΛΔΡΙΛΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

Var. lect. Quae uncis inclusi solus Heydemann habet. || v. 2 idem Η pro Ν, etiam Τ apud Heydem. minoris moduli est quam litterae antecedentes || v. 3 Λ pro Λ idem.

---

519 In ecclesia Ὑπαπαντή se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 36.

. . . . . ΟΣΘΕΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥ

I. e. ...ος Θεοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ. Vox Θεός hic sine dubio de *vivo* imperatore usurpata est; nam aliter non adderetur Αὐτοκράτορος. Quod per se quidem minime insolens est (Hermae VII p. 215); sed ordo vocabulorum offensionem aliquam habet. Oed. T. 1, 30

---

520 Fragmentum basis lapidis Hymettii, inventum in 'gymnasio Ptolemaei'. Ed. Pittakis Eph. 579. Idem repetit n. 929, ubi in arce meridiem versus a Propylaeis inventum dicit.

ΡΛΚΟΣΜΟΥ

Supplendum esse [σωτῆ]ρα κόσμου et ad titulum honorarium imperatoris Romani pertinere apparet. Hadrianum eum fuisse non certum quidem, sed veri simillimum est.

---

521 Prope turrim Andronici. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 128.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ . .
ΚΑΙΣΑΡΙΑΔΡΙ
ΑΝΩΙΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

522 In loco qui dicitur Πυργοί. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 510.

ΤΩΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΚΑΙΣΩΤΗΡΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

---

523 Tabula marmoris Pentelici. Exscripsit O. Lueders.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣ
ΤΗΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝ ΩΟΛΥΜΠΙ

524 Marmor Pentelicum. Ed. Lebas Attique 143. In Theseo exscripsit Koehler.

[Ϲ Ω] Τ Η Ρ Ι Κ /[Λ Ι]
[‾ Η]Ι Ι Α Υ Τ Ο
Α Ν Ω Ι Ο
ϐ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Koehlerus non invenit in lapide.

---

525 In basi lapidis Pentelici in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4009.

ΣΑΒΕΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΕΡΟΥΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΑΙΛΙΟΣ
ΕΡΜΙΑΣ ΑΓΝΟΥΣΙΟ/

I. e. Σαβεῖναν Σεβαστήν, | Αὐτοκράτορος Νέρουα | Τραϊανοῦ | Ἀδριανοῦ Καίσαρος | Σεβαστοῦ γυναῖκα, | Πό(πλιος) Αἴλιος | Ἑρμίας Ἀγνούσιο[ς]. Titulus compositus inter annos 128 p. Chr., quo Sabina Augusta dicta (Eckhel D. N. VI p. 520) et 136 p. Chr., quo mortua est.

---

526 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,33, cr. 0,12, inventum ἐ*ς τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας τοῦ Δουκὸς τῶν* Ἀθηνῶν in arce. Ed. Pittakis Eph. 3740. Exscripsit O. Lueders.

. . . ΟΚ . Α
ΡΙΛΝ ΝΤΩΝΕΙ
ΣΟΔΙΛΙ ΟΙΕΡΕΥΣ
ΙΗΛΙ . . . ΤΙΚΟΣΟΚΛ
ΟΣ

I. e. [. . . . Αὐτ]οκ[ρ]ά[τορι Καίσαρι Τίτῳ | Αἰλίῳ Ἀδ]ριαν[ῷ] Ἀντωνεί[νῳ Εὐτεβεῖ Σεβαστῷ, σωτῆρι | τῆς πόλεω]ς?, ὁ διὰ [βί]ου ἱερεὺς [αὐτοῦ(?) | Κορν]ήλι[ος Ἀτ]τικὸς ὁ καὶ .....|.....ος. Litterae ultimae fortasse non ad alterum Cornelii Attici nomen, sed ad formulam [ἐπὶ ἄρχον]τος [τοῦ δεῖνος] referendae sunt. Traiani aetate ephebi recensentur L. Cornelii Attici duo, Cleo et Menestheus (v. ind.); quorum alteruter fortasse hic sacerdos est.

---

527 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 350. Pittakis l'ancienne Athènes p. 52. Periisse videtur.

ΖΑΝΙ
.ΛΕΥΘΕ
.ΙΟΑΝΤΟ
ΝΙΝΟΙΣΩ
ΤΗΡΙΟ

Var. lect. Pittakis haec omnia in unum versum coniungit et vitiis scripturae emendatis sic proponit:

ΖΑΝΙΕΛΕΥΘΕΡΙΩΙΑΝΤΩΝΙΝΩΙΣΩΤΗΡΙ

Tamen cave hunc alium titulum esse aut lapidem ipsum a Pittakisio inspectum conicias. Imo formam tituli, quam Boeckhius minusculis litteris adscripsit, Pittakis fideliter maiusculis suis expressit. Legendum Ζανὶ | [Ἐ]λευθε|[ρ]ί[ῳ] Ἀντ[ω]|νίν[ῳ] σω|τῆρι ὁ [δῆμος ὁ Λακεδαιμονίων?]. A civitate quadam Dorica statuam Athenis erectam esse, veluti a Lacedaemoniis, inter quorum titulos similes sunt (C. I. G. 1313. 1314), iure Boeckhius dixit.

28 Athenis exscripsit Mustoxydis, cuius apographum Forchhammerus transmisit Boeckhio.

ΤΑΙΛΙΟΥΑ
ΕΥΣΕΒΟΥΣΕΙ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΕΙ
ΑΡΛΛ
ΠΟΠΛΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΜΑ

Videtur legendum esse: Τ(ίτου) Αἰλίου Ἀ[δριανοῦ Ἀντωνείνου] | Εὐσεβοῦς [Σ]ε[βαστοῦ, υἱοῦ Θεοῦ] Ἀδριανοῦ ..... | Πόπλιος Κορνήλιος Μα....

---

29 Ad ecclesiam semirutam S. Georgii. Edidit Chandler Inscr. P. II n. 38 p. 57; ex eo Boeckh C. I. G. 347. *'Unter dem Dionysostheater'* L. Ross, cuius in schedis est apographum Chandleriano accuratius.

ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟ[Ν]
ΡΙΑΝΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟ[Ν]ΣΕΒΑΣΤΟΝΕΥΣΕΒΗΑ
140 p. Chr. ΑΤΟΡΑΤΟ·Β·ΥΠΑΤΟΝΤΟ·Γ·ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΣ[Ν]
ΑΙΙΑΥΞΗΣΑΝΤΑΤΑΣΤΟΥΘΕΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟ

Var. lect. Quae Rossius in lapide invenit a Chandlero non lecta, a uncis inclusi. V. 2 med. ANTONINO . ΣΕΒ etc. Chandl., quod dedi, Ross. || extr. ΣΕΒΗΑ Chandl., ΣΕΒΗ/ Ross. || v. 3 puncta ante numerorum notas omisit Ross, post illas habet. || v. 4 Ross nihil legit nisi haec: ΙΛΥΤΗΣΑΝΤΑ . . . ΤΟΥ etc.

[Αὐ]τοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν | [Ἀδ]ριανὸν Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ, Α[ὐτο|κρ]άτορα τὸ β', ὕπατον τὸ γ', πατέρα πατρίδος, σὺ[ν ..|..] αὐξήσαντα τὰς τοῦ Θεοῦ πατρὸς αὐτο[ῦ εὐεργεσίας].

---

30 Lapis Pentelicus inventus prope Parthenona, nunc in tres partes fractus, quae exstant in Pinacotheca. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52 n. 32. Chandler Inscr. P. II p. 52 n. 21. Boeckh C. I. G. 348. Pittakis l'ancienne Athènes p. 273. 318. Exscripsit Koehler.

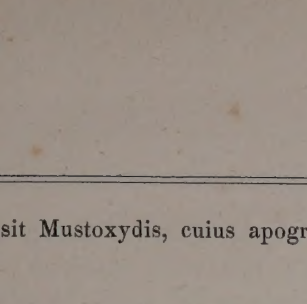

Var. lect. Koehlerum secutus sum, liiteras quarum ille ne vestigium quidem invenit, uncis inclusi. Priora apographa titulum integrum exhibent.

Legendum Αὐτοκρά|τωρ Τίτος | Αἴλιος Ἀδρι|ανὸς Ἀντω|νεῖνος Σεβ|αστὸς εὐ|σεβής.

---

31 In basi lapidis Pentelici, a. 0,65, l. 0,72, cr. 0,66, inventa a. 1862 in theatro Bacchi in occidentali parte caveae, ubi nunc quoque est. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 242. Kumanudis Phil. IV p. 545.

ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΟΣΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΥΙΟΝΤΟΝΠΡΟΣΤΑ
ΤΗΝΑΘΗΝΑΙΟΙ

I. e. Μᾶρκον Αὐρήλιον | Καίσαρα, Αὐτοκρά|τορος Ἀντωνίνου | υἱόν, τὸν προστάτην Ἀθηναῖοι.

---

32 In basi marmoris Pentelici inventa anni 1837 aestate ad viam novam Aeoli; nunc est ante templum Thesei. Ross in Archaeol. Intelligenzbl. 1838 N. 34. Demen n. 66. Pittakis l'ancienne Athènes p. 494. Lebas Attique 147. Schoell Arch. Mitth. p. 121. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 85). Exscripsit Koehler.

ΕΠΙΝΕΙΚΗ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ
ΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ϕΙ
ΛΑΔΕΛϕΩΝ ΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΜΑΡ
ΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΑΥ
ΡΗΛΙΟΥΟΥΗΡΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣΓΝΑΙΟΥΛΙΚΙΝ
ΝΙΟΥΑΤΤΙΚΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΥ

I. e. Ἐπὶ νείκῃ καὶ | ὑγείᾳ τῶν | Θείων καὶ φι|λαδέλφων Αὐ|τοκρατόρων Μάρ|κου Αὐρηλίου | Ἀντωνείνου | καὶ Λουκίου Αὐ|ρηλίου Οὐήρου· | ἐπιμελη-τεύοντος Γναίου Λικιν|νίου Ἀττικοῦ Γαργηττίου.

---

533 Athenis in quadam ecclesia. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 352. Pittakis l'ancienne Athènes p. 132.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΥΡΗΛΙΩΑΝΤΩΝΕ
ΝΩΙ·ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΩ
ΡΙΛΟΥΚΙΩΒΗΡΩϕΙ

Var. lect. Pittakis hanc tituli formam exhibet:

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΑΥΡΗΛΙΩΙΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΛΟΥΚΙΩΙΒΙΡΩΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΟΙΝ
ΗΠΟΛΙΣ

Quem titulum eundem esse cum Boeckhiano vix quisquam concedet, nisi qui rationem titulorum tractandorum, qua Pittakis in illo libro utitur, multis exemplis perspexerit. Quae sub finem addita sunt, ex supplemento a Boeckhio proposito Φι[λαδελφέων ἡ πόλις] confinxit Pittakis, ΟΙΝ pro ΩΝ mera neglegentia expressum videtur. Eiusmodi supplementorum nullo indicio a genuinis titulorum litteris separatorum magna in illo libro copia est. In eis quae antecedunt inprimis Marci praenomen omissum titulum eundem esse arguit. Eius rei enim apud

Boeckhium manifesta est causa: excidit scilicet lapidis angulo dextro superiore fracto. At apud Pittakin, si re vera hic titulus ab illo diversus esset, eius rei causa nulla cogitari posset. Ceterum sic sine dubio titulus supplendus est: Αὐτοκράτορι [Μάρκῳ] | Αὐρηλίῳ Ἀντωνε[ί]|νῳ καὶ Αὐτοκράτ[ο]|ρι Λουκίῳ Βήρῳ φι|[λαδέλφοις]. Recte enim Neubauer Comm. epigr. p. 63 dixit, quum aliis exemplis probetur, fratres illos Augustos ab Atheniensibus φιλαδέλφων cognomine honoratos esse, nullam caussam esse, cur cum Boeckhio Φι[λαδελφέων ἡ πόλις] vel simile aliquid scriptum fuisse suspicemur.

---

534 In basi inter rudera templi Cereris et Proserpinae Eleusine. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 126. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 351.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣ
ΑΡΑΜ · ΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝ
ΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝ
ΜΗΔΙΚΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΙ
ΟΙΚΑΤΑΚΥΡΗΝΗΝΔΙΑΜ ·
ΙΟΥΛΙΟΥΠΡΑΞΙΔΟΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΟΣ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσ|αρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖν|ον Γερμανικὸν Παρθικὸν | Μηδικὸν Ἀπολλωνιᾶται | οἱ κατὰ Κυρήνην διὰ Μ. | Ἰουλίου Πράξιδος | Πανέλληνος.

Germanici cognomen anno 172 p. Chr. assumpsit M. Aurelius (Eckhel D. N. VII p. 59) neque in titulo offendere possunt Medici Parthicique nomina tunc etiam retenta, cum in nummis illud ab anno 167, hoc a L. Veri morte (a. 169) non amplius inveniatur. Contra ei rei fortasse aliquid tribuendum est, quod ab hoc titulo abest nomen Sarmatici; qua re inter 172 et 175 p. Chr. (Eckhel VII p. 74) titulum incisum putaverim.

---

535 *'Sur un fragment de base circulaire en marbre pentélique, découvert au pied de la terrasse du puits Callichoron'* (Eleusine). Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 294 n. 54.

ΤΟΚΡΑΤΟ
ϽΝΑΥΡΗΛ

[Αὐ]τοκρά[τορα Καίσαρα ..... Μᾶρκ]ον Αὐρήλιον ... Quis sit ex illis imperatoribus, qui M. Aurelii nominibus usi sunt, dubium est.

---

536 In fragmentis quattuor tabulae marmoris Pentelici inventis infra gradus templi Νίκης Ἀπτέρου. Descripsit Koehler.

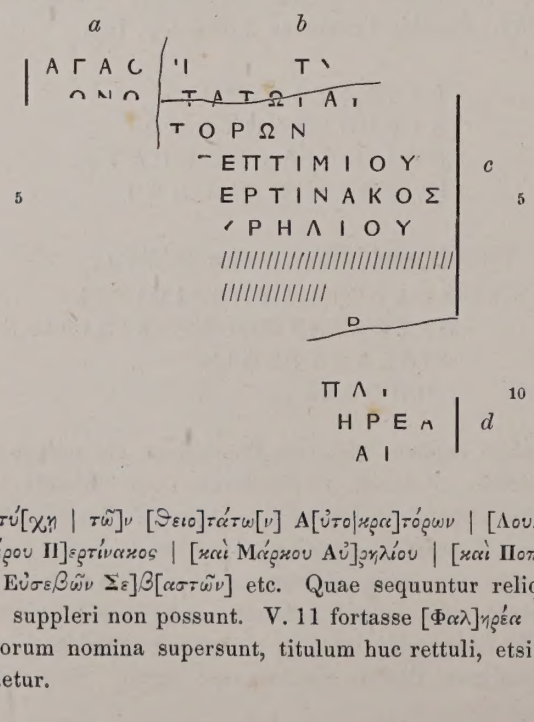

Ἀγα[θῇ] τύ[χῃ | τῶ]ν [Θειο]τάτω[ν] Α[ὐτο|κρα]τόρων | [Λουκίου Σ]επτιμίου | [Σεουήρου Π]ερτίνακος | [καὶ Μάρκου Αὐ]ρηλίου | [καὶ Ποπλίου Σεπτιμίου | Γέτα | Εὐσεβῶν Σε]β[αστῶν] etc. Quae sequuntur reliquiae minutissimae iam suppleri non possunt. V. 11 fortasse [Φαλ]ηρέα fuit. Quod sola imperatorum nomina supersunt, titulum huc rettuli, etsi honorarius esse non videtur.

537 Fragmenta duo lapidis Pentelici, inventa Eleusine. Alterum (*a*) solum edidit Pittakis Eph. 3837, utrumque Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 295 n. 57. Conze et Michaelis Bullettino dell' Instituto 1860 p. 182, quorum exemplum sequor, aliorum erroribus non notatis.

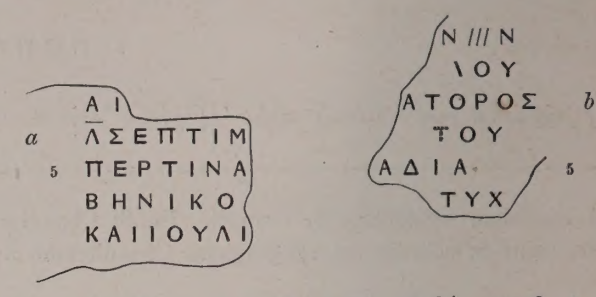

I. e. [..... Αὐτοκρ]άτορος | Λ. Σεπτιμ[ίου Σεβήρου Σεβαστ]οῦ | Περτίνα[κος Ἀραβικοῦ] Ἀδια|βηνικο[ῦ Παρθικοῦ μεγίστου εὐ]τυχ[οῦς] | καὶ Ἰουλί[ας Σεβαστῆς] sqq.

---

538 In columna lapidis Pentelici inventa anno 1857 prope Odeum Herodis Attici. Nunc est in arce prope domum custodum. Ed. Pittakis Eph. 3140. Exscripsit Koehler.

ΩΜΕΓΙΣΤΩ
ΑΙΘΕΙΟΤΑΤΩ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΓΙΟΥΛΙΩΒΗΡΩ
ΑΞΙΜ /// /// ΝΩ
ΒΑ //// ΚΑΙ
ΕΝΝΑΙΟΤΑΤΩ
ΑΥΤΟΥ
ΣΑΡΙ · Γ
ΛΙΩΒΗΡΩ

I. e. [Τ]ῷ μεγίστῳ | [κ]αὶ θειοτάτῳ | Αὐτοκράτορι | Γ. Ἰουλίῳ Βήρῳ | Μαξιμ[εί]νῳ | [Σε]βα[στῷ] καὶ | [τῷ γ]ενναιοτάτῳ | [υἱῷ] αὐτοῦ | [Καί]σαρι Γ. | [Ἰου]λίῳ Βήρῳ | [Μα]ξ[ίμ]ῳ.

Ultimi versus reliquiae a Koehlero exscriptae, quas Pittakis prorsus neglexit, alicuius momenti sunt propterea quod ex eis apparet, Μαξίμῳ, non Μαξιμείνῳ in lapide scriptum fuisse. Quod aliis lapidibus et nummis comprobatur (Eckhel VII p. 297). Errant qui filium patri cognominem fuisse produnt.

---

539 Athenis; ex Mustoxydis schedis apographum Forchhammerus transmisit Boeckhio.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡΣΥΝ
ΔΙΟΚΛΙΤΙΑΝΩΚΑΙΜΑΞΙΜΙ
ΑΝΩΣΕΒΑΣΤΟΣΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣ

Speciem quidem magnae fidei prae se fert apographum, ut una modo littera mutata legi posse videatur Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ σὺν | Διοκλ[η]τιανῷ καὶ Μαξιμι|ανῷ Σεβαστὸς ὁ κράτιστος. At ea lectio quot quantasque in reprehensiones incurrat non est quod dicam. Quare illa species falsa iudicanda est; nempe Mustoxydis quam de tituli argumento atque nexu vocabulorum ex eis quas perspicere poterat reliquiis animo suo informaverat, ex ea etiam quae iam cognosci non poterant constituisse videtur. Emendatio autem et certissima et satis facilis est. Lege igitur: Αὐτοκράτ[ο]ρ[σι] Καίσαρσ[ι]ν | Διοκλ[η]τιανῷ καὶ Μαξιμι|ανῷ Σεβαστο[ῖ]ς ὁ κράτιστος ..... Ultimum vocabulum quin praemissum fuerit nomini eius qui dedicavit, eo minus dubitari potest, quod hoc vocabulum non Imperatoris, sed hominum senatorii ordinis est (cf. n. 10 ὁ κράτιστος πρεσβευτὴς [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτηγος] καὶ λογιστὴς τῆς πατρίδος ἡμῶν).

540 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 307.

ΣΕΒΕΙΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΟΝ

De corruptela dubitari non potest. Mihi verisimile videtur sic fere scriptum fuisse: [τὸν δεῖνα ..... Εὐ]σεβ[ῆ], ν[ἱ]ον [Διόνυσον ..... τοῦ δεῖνος] Καίσαρος υἱόν.

CLASSIS ALTERA.

TITVLI REGVM ET REGINARVM ET CIVITATIVM.

541 Titulus Athenis a. 1743 repertus. Apographum a consule Gallico Gasparo Parisios missum edidit Belleius Hist. Acad. Inscr. T. XXIII p. 189. (Corsin. Inscr. Att. (F. A. T. IV prolegg.) p. LVI. Le Roy Mon. Gr. T. I p. 28. Eckhel D. N. T. III p. 199). Varietatem lectionis dedit Chandlerus Inscr. Syll. p. 27 qui vidit in equili Turcae. Ex his ed. Boeckh C. I. G. 357. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 209 not. 2, qui titulum in Odeo repertum dicit. Franz El. epigr. p. 233 n. 88).

ΒΑΣΙΛΕΑΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΝΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑΤΟΝΕΚΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΑΘΗΝΑΙΔΟΣΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥΟΙΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΑΥΤΟΥΕΠΙΤΗΝΤΟΥΩΙΔΕΙΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ
ΓΑΙΟΣΚΑΙΜΑΡΚΟΣΣΤΑΛΛΙΟΙΓΑΙΟΥΥΟΙΚΑΙ
ΜΕΝΑΛΙΠΠΟΣΕΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Var. lect. V. 4 ΩΙΔΕΙΟΥ Chandler, ΩΙΔΕΟΥ Bell. Cors. || v. 5 ΥΟΙ Chandl., ΥΙΟΙ Bell. Cors.

Βασιλέα Ἀριοβαρζάνην Φιλοπάτορα, τὸν ἐκ βασιλέως | Ἀριοβαρζάνου Φιλορωμαίου καὶ βασιλίσσης | Ἀθηναΐδος Φιλοστόργου, οἱ καταστα θέντες | ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν τοῦ Ὠιδείου κατασκευὴν | Γάϊος καὶ Μᾶρκος Στάλλιοι Γαΐου υἱοὶ καὶ | Μενάλιππος, ἑαυτῶν εὐεργέτην.

De hoc titulo optime exposuit Belleius, quem Boeckhius iure secutus est quamvis ab illo dissentiente Corsino. Quae res sit facillime apparebit ex stemmate regum Cappadociae ad Bellei sententiam conformato:

Ariobarzanes I Philoromaeus (91—59 a. Chr. aut amplius) ⌣ Athenaïs *φιλόστοργος* natu maior

(n. 541. 542) — Ariobarzanes II Philopator (65—52 circ., primo cum patre deinde solus. Odeum incendio deletum restituit Vitruv. V, 9, 1) ⌣ Athenaïs *φιλόστοργος* natu minor

(n. 543) — Ariobarzanes III Eusebes Philoromaeus (52—42, quo tempore occisus est)

542 Columna rotunda alta 1,60, diam. 0,70, inventa in theatro Bacchi. Edd. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto arch. 1862 p. 120. Rhusopulos Eph. nov. 167. Kumanudis Phil. III p. 462 n. 1.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΑΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΝ
ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑΤΟΝΕΚΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥΦΙ
ΛΟΡΩΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣ
ΣΗΣΑΘΗΝΑΙΔΟΣΦΙΛΟΣΤΟΡ
ΓΟΥΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ὁ δῆμος | *Βασιλέα* Ἀριοβαρζάνην | Φιλοπάτορα, τὸν ἐκ *Βασι*|λέως Ἀριοβαρζάνου Φι|λορωμαίου καὶ *Βασιλίσ*|σης Ἀθηναΐδος Φιλοστόρ|γου, τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέ|την ἀνέθηκεν. Cf. adn. ad n. 541.

---

543 Athenis. E schedis Chishullianis ed. Corsinus (minusculis) Inscr. Att. (Prolegg. F. A. T. IV) p. XLVII, Belleius Hist. Acad. Inscr. T. XXIII p. 197, Eckhel D. N. III p. 200' Boeckh C. I. G. 358. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 75. Franz El. epigr. p. 234 n. 89).

Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΒΑΣΙΛΕΑΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΝΕΥΣΕΒΗΦΙΛΟ
ΡΩΜΑΙΟΝΤΟΝΕΚΒΑΣΙΛΕΩΣΑΡΙΟΒΑΡΖΑ
ΝΟΥΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣΑΘΗ
ΝΑΙΔΟΣΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥ
ΕΡΓΕΤΗΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Ὁ δῆμος | *Βασιλέα* Ἀριοβαρζάνην Εὐσεβῆ Φιλο|ρωμαῖον, τὸν ἐκ *Βασιλέως* Ἀριοβαρζά|νου Φιλοπάτορος καὶ *Βασιλίσσης* Ἀθη|ναΐδος Φιλοστόργου, τὸν ἑαυτοῦ | εὐεργέτην ἀνέθηκεν. Cf. adn. ad n. 541.

---

544 *'Drei kleine Bruchstücke, wie es scheint, bei der Attalosstoa gefunden'.* Exscripsit Koehler.

a Δ Η Ι Ο Τ
Α Λ
b

Ο Σ
ΝΟΡΙΓΟΣ *c*

Sic fere titulus supplendus videtur:

[Ὁ δῆμ]ος
Δηϊότ[αρον Δομ]νόριγος (?)
[Γ]αλ[ατῶν *Βασιλέα*, ἀρετῆς]
[ἕνεκα].

Sine dubio ad Deiotarum natu maiorem spectat titulus; patris nomen nusquam quod sciam alibi traditum est. Ac sane ex eis quae nota sunt nominibus Gallicis (cf. Zeuss gramm. Celt. ed. 2 cur. Ebel p. 1110 sq.) nullum aliud est, cuius hae reliquiae esse possint, praeter illud quod posui. Tamen minime certum est supplementum, nam potest etiam nomen scriptum fuisse ceteroquin plane ignotum.

---

545 Fragmentum lapidis Eleusinii occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 2612. 3820. Exscripsit Koehler.

Δ Η Μ Ο Σ
Γ Α Δ Ο Κ Ι
Σ Κ Ι Λ Ι Κ Ι Α Σ Α
Λ Ο Γ Α Τ Ρ Ι Ν Α Ρ Ε
Ε Ν Ε Κ Α

Quamquam nomen non servatum est, tamen quin titulus ad Archelaum eum, qui a M. Antonio anno 36 a. Chr. (718 u. c.) in locum Ariarathis rex Cappadociae constitutus est, referendus sit, dubitari nullo modo potest. Primum enim id efficit Cappadociae coniunctio cum parte aliqua Ciliciae sub eiusdem regis imperio; quae eis temporibus, quae hic omnino in censum venire possunt, nunquam fuit nisi sub Archelao; deinde cognomen *φιλόπατρις* praeterea nulli quod sciam regi tributum (quum illa *φιλοπάτωρ, φιλομήτωρ, φιλάδελφος* usitatissima sint) hunc Archelaum gessisse nummi demonstrant (Eckhel D. N III p. 201). Quare supplendum est:

[Ὁ] δῆμος
[*Βασιλέα* Καπ]παδοκί[ας καὶ τῆς]
[τραχεία]ς Κιλικίας Ἀ[ρχέλαον]
[φι]λόπατριν ἀρε[τῆς]
ἕνεκα.

Ceterum titulus anno 20 a. Chr. (734 u. c.) recentior sit necesse est, quia eo demum anno pars aliqua Ciliciae Archelao attributa est (Dio LIV, 9). [τραχεία]ς supplevi e Strabone, qui partem Ciliciae Archelao attributam semper *Κιλικίαν τραχεῖαν* dicit (p. 535. 540. 671 C), cum Dio (LIV, 9) minus accurate de partibus quibusdam mari adiacentibus dicat.

---

546 Fragmentum basis marmoris Hymettii inventum in arce occidentem versus a Parthenone. Exstat in Pinacotheca. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 117. Eph. 1024. Exscripsit Koehler, cuius ex apographo ed. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 278.

[illegible] Η Ε Ξ Α Ρ
Χ Ε Λ Α Ο Ν Φ Ι Λ Ο
Ξ Ν Ε Κ Α Τ Η Σ Ε Ι Σ

[Ἡ *β*]ουλὴ ἡ ἐξ Ἀρ[είου πάγου *Βασιλέα*]
[Ἀρ]χέλαον φιλό[πατριν, εὐεργεσίας]
ἕνεκα τῆς εἰς [ἑαυτήν].

Cf. adn. ad n. 545.

---

547 Basis lapidis Pentelici inventa, ut Pittakis refert, ad Parthenonem. Nunc est infra Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 92. Beulé l'Acropole II p. 206. (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 54 n. 79.) Bergmann Bullettino dell' Inst. arch. 1871 p. 82. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

Ο Δ Η Λ
Β Α Σ Ι Λ Ι Σ Σ Α Ν Π Υ Θ Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Α
Φ Ι Λ Ο Μ Η Τ Ο Ρ Α

Ὁ δῆμ[ος] | *Βασίλισσαν* Πυθοδωρίδα | Φιλομήτορα.

De Pythodoride Philometore regina, uxore primum Polemonis regis Ponti, deinde Archelai regis Cappadociae, accuratissime exposuit Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 270 sqq., qui eam Pythodori ex Antonia M. Antonii triumviri filia natu maxima filiam esse demonstravit, inprimis titulo Smyrnaeo usus a Bergmanno et Gelzero edito, qui sic se habet: Ὁ δῆμος Ζήνωνα, *Βασιλίσσης* Πυθοδωρίδος Φιλομήτορος καὶ *Βασιλέως* Πολέμωνος υἱόν, θυγατριδῆ δὲ τῆς εὐεργέτιδος Ἀντωνίας, ἐτείμησεν.

---

548 Basis marmoris Pentelici. Supra hunc titulum alius antiquior est I, 386. In arce occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 94. Rangabé Ant. Hell. 48. (Cavedoni Bullettino dell' Inst. arch. 1849 p. 111. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 51 n. 59.) Beulé l'Acropole I p. 345. Exscripserunt Ross et Koehler, cuius ex apographo ed. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 278.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Α Ρ Χ Ε
Λ Α Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Α Ρ Χ Ε Λ Α Ο Ν

I. e. Ὁ δῆμος | *βασιλέως* Ἀρχε|λάου υἱὸν | Ἀρχέλαον.
'Rex Archelaus non potest esse nisi ultimus rex Cappadociae; filius autem sine dubio is est, qui avito Cappadociae regno in provinciae formam redacto Ciliciae aliquam partem retinuit, memoratus Tacito ad a. p. C. 36 (ann. VI, 41)' Mommsen l. l.

---

549 Titulus lectu difficillimus scriptus in fragmento marmoris Eleusinii in arce. Exscripsit Koehler, cuius ex apographo ed. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 277.

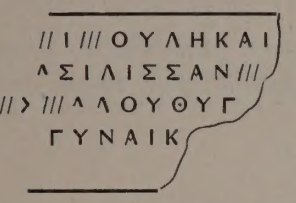

Sic supplevit Mommsen:
[ἡ *β*]ουλὴ καὶ [ὁ δῆμος]
[*β*]ασίλισσαν [Γλαφύραν]
Ἀ[ρ]χ[ε]λ[ά]ου Θυγ[ατέρα, Ἰό]βα
γυναῖκα, [ἀρετῆς ἕνεκα].
Glaphyra Archelai ultimi Cappadociae regis filia Iubae regi nupsit post annum 4 a. Chr. (750 u. c.), mortua est a. 7 p. Chr., ut refert Iosephus (antt. Iud. 17, 13, 4. bell. Iud. 2, 7, 4) allatus a Mommseno.

550 Basis lapidis Eleusinii, inventa in arce orientem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3442. Contulit Koehler.

Ο Δ Η Μ Ο
Β Α Σ Ι Λ Ε Α Η Ρ Ω Δ Η Ν Φ Ι Λ Ο
Ρ Ω Μ Α Ι Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Η Σ
Ε Ι Σ Ε Α Τ Ο Ν

I. e. Ὁ δῆμο[ς] | *βασιλέα* Ἡρῴδην Φιλο|ρωμαῖον, *εὐεργεσίας* | *ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς* | *εἰς ἑαυτόν.*

Hunc Herodem diversum ab eo esse quem habemus n. 551, ex epithetorum honorificorum differentia (hic Φιλορωμαῖος, illic Εὐσεβὴς καὶ Φιλοκαῖσαρ) apparet. Ac si reputaverimus Agrippam I Herodis maioris filium in titulo Syriaco apud Waddington n. 2365 cognomina Φιλοκαῖσαρ Εὐσεβὴς καὶ Φιλορωμαῖος gerere, ex ipsorum cognominum vi ac significatione apparere videtur, antiquissimum ex his cognominibus esse Φιλορωμαῖος assumptum cum nondum Augusti unius imperium stabilitum esset (cf. Ariobarzanis I et III cognomina n. 541—543); quare qui hoc solum gessit (n. 550) sine dubio est Herodes I, qui vulgo Magnus dicitur. Addidit deinde Agrippa filius illa Εὐσεβὴς et Φιλοκαῖσαρ; recentioris etiam aetatis esse videtur abiectum Φιλορωμαῖος ita ut illa sola manerent; quare alterum titulum n. 551 ad Herodem Chalcidis regem, maioris illius nepotem, rettulerim.

---

551 Basis lapidis Hymettii inventa occidentem versus ab Erechtheo, ubi etiamnunc exstat. Ed. Pittakis Eph. 3768. Exscripsit O. Lueders. A sinistra parte lapis detritus est, sed ita ut legi tamen possint quae ibi scripta sunt.

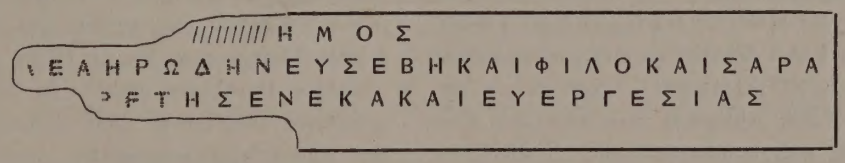

I. e. [Ὁ δ]ῆμος | [*βασιλ*]έα Ἡρῴδην Εὐσεβῆ καὶ Φιλοκαίσαρα | [ἀ]ρετῆς ἕνεκα καὶ εὐεργεσίας.
Cf. adn. ad n. 550. Si recte disputavi, hunc titulum ad Herodem Chalcidis regem pertinere, ante annum 48 p. Chr., quo ille rex mortuus est, compositus videtur (cf. Nipperdey ad Tac. ann. XIII, 7).

---

552 Basis marmoris Pentelici inventa in arce inter Propylaea et Parthenona. Edd. Ross Kunstblatt Januar 1838 (Arch. Aufs. I p. 158). Pittakis Eph. 261. Beulé l'Acropole I p. 334. Schoell Arch. Mitth. p. 128 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 43 n. 5. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 119). Contulit Koehler. Habeo etiam ex L. Rossii schedis.

Β Α Σ Ι Λ Ε Α Ρ Α Σ Κ Ο Υ Π Ο Ρ Ι Ν Κ Ο Τ Υ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ Ε Α Τ Ο Ν

Α Ν Τ Ι Γ Ν Ω Τ Ο Σ Ε Π Ο [Η] Σ Ε ////

Var. lect. V. 3 litteram Η non habet Koehler.
I. e. *Βασιλέα Ῥασκούποριν Κότυος,* | *ἀρετῆς ἕνεκεν τῆς εἰς ἑατόν.* — *Ἀντίγνωτος ἐπόησε*[*ν*].
Hunc titulum Th. Mommsen Eph. epigr. II p. 253 n. 6 tribuit Rhescuporidi Cotyis filio qui regnavit a. 16—11 a. Chr. (738—743 u. c.) interfectusque est adulescens stirpe nulla relicta. Cui rei una sed ea haud levis ratio obstare videtur. Nempe coniunctissimus est hic titulus cum n. 553. Nam Mommsenus quidem illum titulum longe antiquiori tempori adscribendum censuit quam hunc; at in utroque eiusdem Antignoti artificis nomen est. Quare simul Rhescuporidi et Cotyi statuae erectae esse videntur, et propter nominum rationem vix dubitari licet, quin aut Cotys (n. 553) Rhescuporidis (n. 552) filius fuerit, aut vice versa. At ita non potest Rhescuporis is esse, quem Mommsenus vult. Primum enim Cotys (n. 553) illius Rhescuporidis filius quidem esse non potest, quod is omnino sine prole decessit; sed ne pater quidem esse potest, quoniam Rhescuporidis illius pater Cotys Sadalae non

Rhescuporidis alicuius filius fuit. Accedit quod in altera parte lapidis n. 553 scriptus est titulus honorarius Paulli Fabii Maximi cos. a. 11 a. Chr. (743 u. c.) n. 588. Quare Cotyis titulus aut compluribus decenniis antiquior, aut eodem intervallo recentior sit necesse est, quam Paulli. Nam vel regis vel hominis Romani nobilissimi statuam paucis interiectis annis demptam aliamque impositam esse quis tandem credet? Quod si Rhescuporidis titulus eiusdem fere aetatis est atque Cotyis, ne ille quidem potest in annos 16—11 a. Chr. incidere. Quare eo inclino ut de Cotyis quidem titulo (n. 553) Mommseno adsentiar, eumque illo Paulli Fabii multis annis antiquiorem putem; eidem aetati autem etiam Rhescuporis ascribendus erit. Uterque regulus ceteroquin ignotus. Utrum ei rei quod n. 553 et filius Cotys et pater Rhescuporis reges dicuntur, n. 552 vero regis Rhescuporidis pater simpliciter Cotys dicitur, aliquid tribuendum sit, difficile est diiudicatu; sed si ea res aliquid momenti habet — et sane eandem distinctionem habemus n. 557, ubi de Antiocho IV Commagenes scriptum est *Βασιλεὺς Ἀντίοχος Βασιλέως Ἀντιόχου*, de Seleuco I Syriae vero *Βασιλεὺς Σέλευκος Ἀντιόχου Νικάτωρ* —, inde apparere videtur, Rhescuporidem (n. 552) ex ea familia primum regem factum, Cotyn vero (n. 553) illius filium esse. Ad eundem Cotyn sine dubio pertinent nummi inscripti ΒΑΣΙΛΕΥΣΚΟΤΥΣ)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣ (Eckhel D. N. II, 59. Mommsen l. l. p. 253 n. 4). Sane totam hanc sententiam quae est de utriusque tituli aetate multo confidentius pronuntiarem, si plane certum esset Antignoti nomen (n. 553) re vera non ad Paulli Fabii, sed ad Cotyis titulum pertinere (cf. var. lect. n. 553). Ceterum idem artifex nominatur a Plinio XXXIV, 8, 86, neque tamen quicquam de eius aetate inde cognoscitur.

---

553 Athenis in Erechtheo. Ed. Boeckh C. I. G. 359 ex schedis Akerbladii a Muentero missis. Praeterea de apographo Fauveliano dicit idem in Addendis vol. I p. 911. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 43 n. 6. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 120*a*). Nunc lapis periisse videtur. In altera parte est titulus Paulli Fabii Maximi n. 588.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΟΥΤΥΝ ΒΑΣΙΛΕΟΣ
ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣ ΥΟΝ ΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ

In aversa eiusdem lapidis parte:

ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Var. lect. V, 1 ΟΔΗΜΟΣ ab Akerbladio omissum ex Fauvelii schedis accessit. Admodum dubia res est de nominibus artificum utrique titulo subscriptis. Atque plenissimum quidem in ea re est apographum Fauvelii. Is igitur huic quidem Cotyis titulo, sed *inversa litterarum positura* subscriptum esse indicat ΕΥΜΝΗΣΤΟΣ ΩΣΙΚΡΑΤΙΔΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ, alteri vero Paulli Fabii Maximi (n. 588) *item inversa litterarum positura* ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Quod si ita est, tamen Eumnesti nomen ad Paulli Fabii, Antignoti vero ad Cotyis titulum pertinere putaverim. Nam vix artifex uterque nomen inciderit ita inversum, ut supra essent quae infra esse deberent. Sed potius in aversa parte lapidis, qui sustinebat Cotyis regis statuam, Antignoti artificis nomen incisum fuisse videtur; tum lapis cum Cotyis statua dempta Fabii Maximi imponeretur, ita versus est, ut quae antica pars fuerat, postica, quae superior fuerat, inferior fieret: incisumque est in antica supra Antignoti artificis nomen Fabii titulus honorarius, in postica infra Cotyis titulum nomen Eumnesti artificis, qui Fabii imaginem fecerat, ita ut iam in utraque parte artificum nomina diversam a titulis honorariis litterarum posituram haberent. Quae ita disputata sunt, ut a Fauvelii testimonio proficiscerer. At Akerbladius illa ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ (sic scribit pro ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣ) ΕΠΟΙΗΣΕΝ inversis litteris non Paulli Fabii, sed Cotyis titulo subiuncta refert. Denique Boeckhius addit: '*In alio tamen Koehleriano exemplo* (cuius praeterea mentionem facit nullam) *plane desunt illa inversa*'. Quae res quum lapis non exstet, iam diiudicari nequit. Verisimile tamen Antignoti artificis operam non ad Fabii sed ad Cotyis statuam referendam esse propter n. 552. (Cf. Brunn Hist. artif. I p. 553.)

Ὁ δῆμος | Βασιλέα Κοῦτυν, Βασιλέος | Ῥαισκουπόριδος υἱόν, ἀρετῆς | ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν. — Ἀντίγνωτος ἐποίησεν.

Cf. adn. ad n. 552.

---

554 Fragmentum basis lapidis Pentelici, in arce orientem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3860. Contulit Koehler.

ΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΝ
ΣΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥ
ΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

[*Ὁ δῆμ*]*ος | [Βασιλέα*] *Ἀντίοχον, | [Βασιλέ*]*ως Μιθριδάτου | [υἱόν, ἀρ*]*ετῆς ἕνεκα.*

Regia Commagenes familia una est, in qua utrumque nomen (Antiochus et Mithridates) fuit. Ad eam igitur iure Waddingtonius rettulit titulum Ephesium (Lebas-Wadd. n. 136[d]): [*Ὁ δῆμος*] *Βασιλέα Ἀντίοχον Θεὸν Δίκαιον Ἐπιφανῆ Φιλορώμαιον καὶ Φιλέλληνα, τὸν ἐγ Βασιλέως Μιθραδάτου Καλλινίκου καὶ Βασιλίσσης Λαοδίκης Θεᾶς Φιλαδέλφου, τῆς ἐγ Βασιλέως Ἀντιόχου Ἐπιφανοῦς Φιλομήτορος Καλλινίκου, εὐσεβῶς διακείμενον πρὸς τὴν Θεὸν διὰ προγόνων, ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑατὸν ἀνέθηκεν.* Qui rex Antiochus Mithridatis f. cum patri successisset sub finem imperii Augusti, decessit Tiberio imperante anno 17 p. Chr. (Tac. ann. II, 42).

555 In basi statuae marmoris Hymettii, quae erat in 'gymnasio Ptolemaei', nunc est in turri Andronici. Edd. Stuart Ant. Att. vol. III p. 1. Boeckh C. I. G. 360. (Franz El. epigr. p. 253 n. 101.) Pittakis Eph. 577. Denuo cum lapide contulit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛ///ΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝΒΑΣΙΛΕΩΣΙΟΥΒΑ
ΥΙ///ΝΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΕΚΓΟΝΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥ
ΤΟΝ

Ὁ δῆμος | βασιλ[έ]α Πτολεμαῖον, βασιλέως Ἰούβα | υἱ[ο]ν, βασιλέως Πτολεμαίου ἔκγονον, | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυ|τόν.

'Ptolemaeus quem nunc statua collocanda honorant Athenienses, Iubae f., Ptolemaei n., a. u. c. 777 (14 p. Chr.) iuvenis Tiberio imperante antiquis Patrum muneribus, scipione eburneo et toga ornatus est (Tac. ann. IV, 24. 26), a Gaio Caligula autem interemptus (Dio 59, 25. Sueton. Calig. 26 cf. Senec. de tranq. 11): unde tituli aetas cognoscitur' Boeckh.

---

556 Athenis, in aedibus olim Iani Mistrigo, in basi magna. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 35 et versibus rectius divisis Misc. erud. ant. X, 6 p. 319 (ex eo Fabrett. Inscr. ant. p. 440. Vandal. Diss. p. 621. Fleetwood p. 148. 2. Ryck. ad Tac. hist. II, 2. Marin. Act. fratr. Arvalium T. II p. 725. Eckhel D. N. T. III p. 482). Wheler Itin. p. 404. Minusculis litteris Meletius Geogr. vet. et nov. p. 351. Ex Sponii exemplari et ex Fourmonti apographo dedit Boeckh C. I. G. 361. (Franz El. epigr. Gr. p. 254 n. 102). Postea lapis fractus esse videtur, nam solam particulam *a* edidit Pittakis Eph. 2810, qui eam 'εἰς τὴν συνοικίαν τῆς ἁγίας Ἀγαθοκλείας' inventam dicit.

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧΚΑΙΟΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΛΙΑΝΒΕΡΕΝΕΙΚΗΝΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
a ΜΕΓΑΛΗΝΙΟΥΛΙΟΥΑΓΡΙΠΠΑΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΕΥΕΡΓΕΤΩΝΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΕΚΓΟΝΟΝΔΙΑΤΗΣΠΡΟΝΟΙ
ΑΣΤΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΤΙΒ.ΚΛΑΥΔΙΟΥΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΑΙΑΝΙΕΩΣ

Var. lect. Pittakis supra primum fragmenti versum (qui est totius tituli v. 3) a dextra habet NO (errore pro ΤΩ aut pro ΝΧ). Ceterum id fragmentum eiusdem lapidis (non vero alius exemplaris eiusdem tituli) est; nam versuum et litterarum positura accurate respondet ei, quae apud Boeckhium est.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ | ἡ βουλὴ τῶν Χ καὶ ὁ δῆμος Ἰουλ|λίαν Βερενείκην βασίλισσαν | μεγάλην Ἰουλίου Ἀγρίππα βασι|λέως θυγατέρα καὶ μεγάλων | βασιλέων εὐεργετῶν τῆς πό|λεως ἔκγονον, διὰ τῆς προ|νοί]ας τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς πόλε|ως Τιβ. Κλαυδίου Θεογένου | Παιανιέως.

De Berenice regina cf. Boeckh ad hunc titulum. Quae quum a Claudio usque ad Flaviorum imperatorum tempora floruerit, accuratius definiri aetas tituli non potest; nam Ti. Claudius Theogenes recensetur quidem etiam in aliis titulis, ex quibus unus anni 61 p. Chr. est (cf. adn. ad n. 68), sed inde non statim sequitur, hunc quoque titulum Neronis aetati vindicandum esse.

---

557 In colle Musarum monumentum marmoris candidissimi post alios optime descriptum a Stuarto (v. infra), in fronte quattuor parastatae Corinthiae, interque eas tres cellulae cum statuis; quarum mediae subscriptus est titulus *d*, sinistrae *c*, dexterae, quae nunc non superest, *e*. In parastatis duabus mediis reliqui sunt, in sinistra *a*, indextra, quae nunc periit, *b*. Omnes titulos ed. Marinus Act. F. A. T. I tab. LVI p. CLXXV ex schedis Iuliani de S. Gallo architecti. Deinde quum *b* et *e* periissent, ceteros *a c d* ediderunt Wheler. Itin. p. 380. Spon. Itin. T. II p. 205 sqq. Pocock. Inscr. ant. p. 51. Stuart Ant. Att. vol. III cap. 5 p. 35 sqq. (Clark. Itin. P. II S. II p. 544.) Pomard. Itin. T. I p. 148. Ad Sponii exemplar varietatem lectionis adnotavit Chandler Syllab. Inscr. p. XXX. Solum *a* edidit Gruter. T. I p. CCCCXXI. 2, solum *d* Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 97. Totum titulum adhibitis Villoisonianis Iuliani schedis et (ad *c d*) apographo Fourmontiano ed. Boeckh C. I. G. 362. (Orelli Inscr. Lat. 800. Pittakis l'ancienne Athènes p. 447. 448). Kumanudis ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι 381. Th. Mommsen C. I. Lat. III, 552.

a

C·IVLIVS·C·F·
FAB·ANTIO
CHVS·PHILO
PAPPVS·COS
FRATER·AR
VALIS·ALLE
CTVS·INTER
PRAETORI
OS·AB·IMP·
CAESARE
NERVA·TRAIA
NO·OPTV
MO·AVGVS
TO·GERMA
NICO·DA
CICO

p. Chr. 114—116

b

ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧ
ΟΣ ΦΙΛΟ
ΠΑΠΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΕ
ΩΣΕΠΙ
ΦΑΝΟΥΣ
ΤΟΥΑΝ
ΤΙΟΧΟΥ

c

ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΙΟΧΟΣΒΑΣΙΛΕΩΣΑΝΤΙΟΧΟΥ

d

[ΦΙΛΟ]ΠΑΠΠΟΣΕΠΙΦΑΝΟΥΣΒΗΣΑΙΕΥΣ

e

ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΕΛΕΥΚΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΝΙΚΑΤΩΡ

Var. lect. In *d* ΒΗΣΑΙΕΥΣ certa est lectio Marin. Spon. Whel. Fourm. Stuart. etc. sed Pocock. ΗΣΑΕΥ, Villois. ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Ried. ΕΒΙΣΑΙΕΙ. *e* habes ex Marin. consentientibus schedis Villois. nisi quod hae ut Dodw. in quattuor versus divisum praebent. Dodw. male ΒΑΣΙΛΕΙΣ et ΣΕΛΕΥΧΟΣ' Boeckh. *d* quas uncis inclusi litteras, Kumanudis item uncis inclusas habet, ut nunc deletas. Titulum Latinum (*a*) expressi ex C. I. L., neque huius loci est eius discrepantes lectiones proponere.

a C. Iulius C. f(ilius) Antiochus Philopappus, co(n)s(ul), frater arvalis, allectus inter praetorios ab Imp(eratore) Caesare Nerva Traiano Optumo Augusto Germanico Dacico.

b Βασιλεὺς Ἀντίοχος Φιλόπαππος *βασιλέως* Ἐπιφάνους τοῦ Ἀντιόχου.

c Βασιλεὺς Ἀντίοχος *βασιλέως* Ἀντιόχου.

d Φιλόπαππος Ἐπιφάνους Βησαιεύς.

e Βασιλεὺς Σέλευκος Ἀντιόχου Νικάτωρ.

Ex tribus titulis, qui imaginibus hominum sedentium in cellulis subscripti sunt (*c d e*), medius (*d*) eum significat cui totum monumentum dicatum est (*ἀνδρὶ Σύρῳ* Paus. I, 25, 8). Eum quum Φιλόπαππος Ἐπιφάνους Βησαιεύς dicatur certum est civem Atticum fuisse et eundem quidem qui n. 78 Γάιος Ἰούλιος Ἀντίοχος Ἐπιφάνης Φιλόπαππος Βησαιεύς audit atque archontis eponymi munere fungitur; idem etiam in prytanum Erechtheidis catalogo est, quem Boeckhius potius aliquem ex eius posteris esse putat. Illi duo tituli qui eum archontem exhibent inter a. 90—100 p. Chr. scripti sunt (v. adn. ad n. 78), quod optime convenit cum huius tempore, qui anno 114 vel paulo post sepulcro eius impositus est. Ad eundem Philopappum eo minus dubitabimus cum Boeckhio referre Plutarchi locum quaestt. symp. I, 10, 1, quod titulus n. 78 non ad eandem quidem sed ad similem munificentiam Philopappi pertinere videtur atque illa fuit de qua Plutarchus dicit.

Iuxta Philopappum maiorum eius effigies positae erant, ex altera parte (*c*) ipsius avus Antiochus (IV) ultimus Commagenes rex; nam hunc designari admodum probabilis est Stuarti coniectura, quam Boeckhius quoque sequitur. Ex altera parte (*e*) Seleucus Nicator Seleucidarum regni conditor. Cuius ex effigie huic monumento imposita quod Boeckhius conclusit, aliquando feminam ex antiqua Seleucidarum gente nupsisse alicui ex Commagenes regibus, egregie confirmatur titulo apud Lebas-Waddington n. 136[d] (vide adn. meam ad n. 554), ex quo apparet Mithridatem eum, quem Augustus Commagenes regem instituit, Philopappi abavum, in matrimonium duxisse Laodicen ex gente Seleucidarum.

Restat ut de titulis *a* et *b* dicamus, quibus Boeckhius fratres duos Philopappi honorari putaverat, quorum alter summis in republica Romana honoribus functus sit. At ita haberemus tres fratres plane cognomines inter se, nam titulus n. 78 indicat, eum quoque Philopappum, qui civis Atticus fuit, civitate Romana et C. Iulii nominibus usum esse. Quare mihi quidem veri similius est, omnes tres titulos ad eundem hominem pertinere; cuius cum triplex esset condicio, et regis (i. e. regiae stirpis hominis; nam regnum iam nullum erat) et civis Romani et civis Attici, triplex etiam est appellatio, quarum nulla in monumento omissa est. Accedit quod honorum qui in titulo Latino indicantur tempora illi opinioni favent. Nam cum Philopappus Domitiani aut Nervae temporibus ad summos in Atheniensium republica honores evectus esset, postea a Traiano inter praetorios allectus eaque re ei aditus ad summos reipublicae Romanae honores patefactus est. Plane idem factum videmus in Herode Attico, qui ipse quoque paucis annis postquam archon Athenis fuerat inter praetorios allectus est.

---

558 Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 262. Exscripsit O. Lueders.

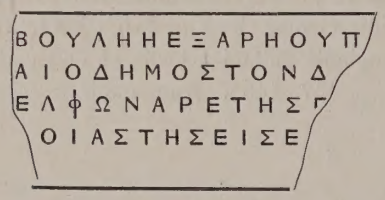

I. e. [Ἡ] *βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρήου π[άγου]*
[κ]αὶ ὁ δῆμος τὸν δ[ῆμον τὸν]
[Δ]ελφῶν ἀρετῆς ἕ[νεκα καὶ]
[εὐν]οίας τῆς εἰς ἑ[αυτόν].

---

559 Fragmentum marmoris Eleusinii, in arce. Exscripsit Koehler.

Μ ///Σ
ΓΟΝΑΝΔΡΙΩΝ
ΕΝΕΚΑ

I. e. [Ὁ δῆ]μ[ο]ς | [τὸν δῆμον] τὸν Ἀνδρίων | [ἀρετῆς] ἕνεκα.

560 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum in occidentali Parthenonis parte. Exstat in Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 1809. Rangabé Ant. Hell. 2359. Exscripsit Velsen.

ΤΟ[Κ]ΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤ

Var. lect. V. 1 Κ om. Velsen.
Τὸ *κοινὸν τῶν* [Ἀχαιῶν?] | *τὸν δῆμον τ*[*ὸν* Ἀθηναίων?].

CLASSIS TERTIA.

TITVLI HONORARII NOBILIVM HOMINVM ROMANORVM.

561 Athenis prope Olympieum. Edidit Dodwellus Itin. T. I p. 391 (Boeckh C. I. G. 363. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2344).

ΔΕΚΜΟΣ	Δέκμος
ΚΟΣΣΟΥΤΙΟΣ	Κοσσούτιος
ΠΟΠΛΙΟΥ	Ποπλίου
ΡΩΜΑΙΟΣ	Ῥωμαῖος

Sine dubio recte Boeckhius hunc Cossutium eundem esse iudicavit, qui Antiocho (IV) Epiphani Syriae regi operam praestitit in Olympieo aedificando (Vitruv. VII praef.); qui rex mortuus est a. Chr. 164. Cui tempori optime convenit vocabulum υἱός omissum (cf. Hermae VI p. 140). Ceterum hunc titulum non sepulcralem esse, ut Dodwellus vult, sed honorarium, Boeckhius vidit.

562 In basi marmoris Hymettii in duas partes fracta; in gradibus Propylaeorum exscripsit Koehler.

a	*b*
ΟΔΗΜΟΣΚ	
ΠΑΓΟΥΛΕΥΚ	∪ ι /// ι ι // ΙΝ ι ////
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙC	ΛΕΥΚΟΛ //////

Ὁ δῆμος κ[αὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου]
πάγου Λεύκ[ι]ο[ν Λικί]ν[ιον]
Λευκίου υἱὸ[ν] Λεύκολ[λον].

L. Licinium L. f. Lucullum Ponticum cos. 74 a. Chr. hoc titulo designari certum est. Post eius filium enim, qui adulescentulus post pugnam Philippensem periit, nemo ex Liciniorum Lucullorum stirpe superstes fuit. Ante id tempus autem quamquam complures L. Luculli fuerunt, nemo tamen ex eis eum in re publica locum tenuit, ut de eo cogitare liceat. Accuratius definiri tempus non potest, quam ut inter annos 88 et 56 a. Chr. titulum compositum dicamus.

563 In duobus fragmentis marmoris Pentelici, inventis in parietinis βουλευτηρίου veteris. — *a* ed. Pittakis Eph. 2527. — *b* id. ibid. 2502. Coniunxi.

	Ο Σ	
	ΚΙΟ ΛΙΚΙΝΙC	(*b*)
(*a*)	ΚΙΟΥΙ	
	ΛΕΥΚΟΝ	

[Ὁ δῆμ]ος
[Λεύ]κιο[ν] Λικίνιο[ν]
[Λευ]κίου [υἱὸν]
Λεύκολ[λον].

564 Lapis inaedificatus in muro turris in quo exstructa est ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης; quum inaedificaretur, a superiore parte et duobus lateribus imminutus est; quare coronae qua titulus circumdatus erat nunc inferior pars sola exstat. In eodem lapide, ex parte adeo inter ipsas huius tituli litteras, antiquioris inscriptionis vestigia conspicua sunt. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρ. Ἀθ. 1860 n. 51 B.

ΤΟΚΟΙΝΟΝΛΕΩΝΤΙ
ΔΩΝΛΕΥΚΙΟΝΙΟΥΛΙ
ΟΝΚΛΙΣΑΡΛΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Τὸ κοινὸν Λεωντι|δῶν Λεύκιον Ἰούλι|ον Καίσαρα εὐεργέτην.

Videtur is L. Iulius Caesar intellegendus esse, qui anno 690 u. c. (64 a. Chr.) consul fuit cum C. Marcio Figulo. Nam quominus de L. Caesare Augusti ex filia nepote cogitemus, nomen gentile Ἰούλιος additum impedire videtur, quo neque Augustus neque filii adoptivi utuntur.

565 In basi lapidis Pentelici, inventa 'εἰς τὴν Ποικίλην'. Ed. Pittakis Eph. 3790.

ΟΔΗΜ
ΙΝΤΟΝΚΑΙΚΙΛΙΟΝΓΑΙΟΥΥΟΝΜΕ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ὁ δῆμ[ος]
[Κό]ιντον Καικίλιον Γαΐου ὑὸν Μέ[τελλον αὐτοκράτορα]
τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην [καὶ σωτῆρα].

Idem est in titulo Latino C. I. L. vol. I n. 595 Q · CAECILIO · C · F · METELO · IMPERATORI · ITALICI · QVEI · ARGEIS · NEGOTIANTVR. Utrumque titulum Mommsenus ad Q. Metellum Creticum cos. 69 a. Chr. refert, quem non solum imperatorem factum esse, sed etiam piratis Cretensibus victis de securitate mercatorum qui in earum regionum maribus navigabant optime meritum constare. Inter omnes Q. Metellos autem hunc unum esse (praeter Q. Metellum Celerem, quem imperatorem fuisse credibile non sit) de cuius patre nihil tradatur quique Gai alicuius filius esse possit. Quare eum C. Metelli Caprarii cos. 113 a. Chr. (641 u. c.) fuisse putat. Quae si omnia probabilia ac paene certa sunt, ut mihi quidem videntur, titulus noster circiter anno 63 a. Chr. (691 u. c.) dedicatus erit. V. 2 Μέ[τελλον αὐτοκράτορα] supplevit Mommsenus, v. 3 [καὶ σωτῆρα] ego, similes titulos secutus, veluti n. 568.

566 In lapide Hymettio a. 0,30, l. 1,30, cr. 0,61, in limine portae in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Edd. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 37. Pittakis Eph. 3766. (W. Henzen Bullettino dell' Instituto 1860 p. 227. Th. Mommsen C. I. Lat. vol. I ad n. 619. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 50).

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΗΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΑΠΠΙΟΝ ΚΛΩΔΙΟΝ ΑΠΠΙΟΥ ΥΟΝ ΠΟΛΧΕΡ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου
Ἄππιον Κλώδιον Ἄππίου υἱὸν Πόλχερ
αὐτοκράτορα τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

Imperatoris vocabulum, ut Henzenus et Mommsenus demonstraverunt, hunc consulem 54 a. Chr. (700 u. c.) esse indicat, qui eum honorem in proconsulatu Ciliciae adeptus est. Propylaeum ab eo Eleusine exstructum, cuius titulus est C. I. L. l. l.

---

567 In basi lapidis Eleusinii, cuius in superficie Pittakis exstare dicit vestigia pedum statuae; in arce occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 84. Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

Η ΒΟΥΛΗ ΗΕ . ΛΙ ΗΟΥΠΑΤΟΥ
ΚΙΟΝ ΜΑΡΚΙΟΝ ΚΗΣΩΡΕΙΝΟΝ
ΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ⁻
ΔΗΜΟΝ

Ἡ βουλὴ ἡ ἐ[ξ Ἀρ]ήου πά[γ]ου
[Λεύ]κιον Μάρκιον Κησωρεῖνον
[ἀρετ]ῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τ[ὸν]
δῆμον.

Var. lect. V. 3 init. ΗΣ Ross, ⊣Σ Koehler. || fin. ΕΙΣ Ross, ⊏ΙΣ⁻ Koehler.

Ad consulem 39 a. Chr. (715 u. c.) titulus referendus videtur. Ante eum enim proximus quem ad summos in re publica honores pervenisse sciamus L. Marcius Censorinus est consul 149 a. Chr., quod tempus nimis antiquum est. Accedit quod ille post pugnam Philippensem Antonii iussu Macedoniae et Achaiae praefuit (Plut. Anton. 24). Caesaris in Gallia fuit a. 700 (Caesar b. G. VI, 1), item pater consulis a. 729 M. Silani, si quidem vere is patrem habuit Marcum' Mommsen l. l.

---

568 Basis marmoris Hymettii inaedificata in muro 'τῆς οἰκίας τοῦ Βαρβάνου πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ποικίλης'. Non sine mendis edidit Pittakis Eph. 3765, quod exemplar Koehlerus accurate cum lapide contulit, addiditque versum ultimum a Pittakisio neglegentia omissum. Exposuit de titulo Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 151.

ΤΟΚΟΙΝΟΝΒΟΙΩΤΩ////
ΕΥΒΟΕΩΝΛΟΚΡΩ///
ΦΩΚΕΩΝΔΩΡΙΕΩΝ
ΜΑΡΚΟΝΙΟΥΝΙΟΝ
ΜΑΡΚΟΥΥΙΟΝΔΕΚΜΟΥ
ΥΙΩΝΟΝ ΣΕΙΛΑΝΟΝ
ΑΝΤΙΤΑΜΙΑΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΘΕΟΙΣ

Τὸ κοινὸν Βοιωτῶ[ν] | Εὐβοέων Λοκρῶ[ν] | Φωκέων Δωριέων | Μᾶρκον Ἰούνιον, | Μάρκου υἱόν, Δέκμου | υἱωνόν, Σειλανόν, | ἀντιταμίαν, σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην | γενόμενον, Θεοῖς.

Silanus hic vixerit necesse est temporibus aut extremis liberae reipublicae aut certe Augusti; nam post hunc proquaestores nulli inveniuntur. Iam postquam ex titulo Mylaseno edito apud Lebasium vol. 3 n. 409 et optime explicato a Waddingtonio didicimus praetorem, qui Asiam rexit a. u. c. 678, dictum esse M. Iunium D. f. Silanum, probabile est ex eo natum esse hunc de quo agimus M. Iunium M. f. D. n. Silanum. Secundum aetatem potest esse M. Silanus is qui legatus

---

569 Eleusine in aedicula S. Nicolai. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 124. Ex eo exemplari et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 365. Ex Fauvelii schedis Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis add. et corr. p. 414.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΤΙΤΟΝ ΠΙΝΑΡΙΟΝ
ΤΙΤΟΥ ΥΙΟΝ ΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΑ

Var. lect. Ex Fauvelii apographo apud Lenormantum assumpsi ⊏ pro ΑΣ. V. 1 etiam is Σ (non ⊏) habet.

Ὁ δῆμος | Τίτον Πινάριον | Τίτου υἱὸν ἀρετῆς | ἕνεκα.

T. Pinarius quidam saepius commemoratur in Ciceronis epistulis (fam. XII, 24, 3. Q. fr. III, 1, 6, 22. Att. VI, 1, 23. VIII, 15, 1), quem Manutius fratrem L. Pinarii fuisse conicit, quem Caesar cum Q. Pedio et C. Octavio heredem reliquit (Suet. Caes. 83). Fortasse ille hic intellegendus est.

---

570 Athenis in limine domus. Edd. Chandler Inscr. II, 39 p. 57. Boeckh C. I. G. 367.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΜΑΡΚΟΝ ΑΡΤΩΡΙΟΝ ΕΥΕΡΓΕ
ΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΕΝΕΚΑ

Ὁ δῆμος | Μᾶρκον Ἀρτώριον εὐεργε|σίας καὶ εὐνοίας ἕνεκα.

De M. Artorio Asclepiade Smyrnaeo, Octaviani medico, cf. titulum Deliacum C. I. G. 2283, et Smyrnaeum 3285 et quae Boeckhius ad hunc adnotavit. Post pugnam Actiacam naufragio periisse dicitur.

---

571 Columna magna rotunda marmoris Hymettii, in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης ad parietem occidentalem. Quum lapis ita positus esset, ut sinistra pars sola legi posset, hanc descripsit Kumanudis et edidit Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 41. Deinde totum titulum edidit Pittakis Eph. 4079, exscripsit Koehler.

Ο Δ Η | Μ Ο Σ
Γ Α Ι Ο Ν Κ Ο | Κ Υ Η Ι Ο Ν
Β Α Λ Β Ο Ν Α Υ | Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α
Α Ρ Ε Τ Η Σ | Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι
Ε Υ Ν | Ο Ι Α Σ

Var. lect. V. 2 alterum Κ (ᴷ) dubium esse refert Koehler. Pittakis eo loco Ι habet.

Ὁ δῆμος | Γάϊον Κοκκήϊον | Βάλβον αὐτοκράτορα | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ | εὐνοίας. Cocceiorum Balborum familia praeterea plane ignota est. Videtur hic homo imperatoris nomen eo tempore adeptus esse, quo id praeter eos penes quos summa imperii erat etiam legatis tribui solebat; quod tempus a C. Caesaris exitu usque ad Augusti initia pertinebat, ita ut inprimis M. Antonii legatos complures ad hunc honorem (atque adeo ad triumphum) pervenisse constet (P. Ventidii et C. Sosii exempla affert Th. Mommsen Staatsrecht I p. 106 n. 2). Quo in numero etiam hunc Cocceium Balbum fuisse putaverim.

---

572 In basi lapidis Hymettii, fracta in duas partes, inventa septentrionem versus a Parthenone. Partem *b* solam edidit Pittakis Eph. 374, totum titulum id. ibid. 750.

```
Ο Δ Η Μ Ο Σ
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Λ Ι Κ Ι Ν Ι Ο Ν Μ Α Ρ Κ Ο Υ
(a) Υ Ο Ν Κ Ρ Α Σ Σ Ο Ν Α Ν Θ Υ Π Α Τ Ο Ν (b)
Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Α Ρ Ε Τ Η Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
```

Ὁ δῆμος
Μᾶρκον Λικίνιον Μάρκου
υἱὸν Κράσσον, ἀνθύπατον
καὶ αὐτοκράτορα, ἀρετῆς
ἕνεκεν κ[α]ὶ εὐνοίας.

Non posse ad alium referri hunc titulum quam ad consulem anni 30 a. Chr. (724 u. c.), qui post consulatum pro consule Macedoniae et Achaiae fuit et a. 27 a. Chr. de Thraecia et Getis triumphavit, docui in Eph. epigr. vol. I p. 106, ita ut Dio Cassius 51, 25, 2 erraverit, cum diceret οὐ μέντοι καὶ τὸ τοῦ αὐτοκράτορος ὄνομα, ὥς γέ τινές φασιν, ἔλαβεν, ἀλλ' ὁ Καῖσαρ μόνος αὐτὸ προσέθετο.

---

573 In basi lapidis Pentelici, in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 38.

```
Ο Δ Η Μ Ο Σ
Π Α Υ Λ Λ Ο Ν Α Ι Μ Ι Λ Ι Ο Ν
Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ο Ν
Λ Ε Π Ε Δ Ο Ν Α Ν Θ Υ Π Α Τ Ο Ν
Α Υ Γ Ο Ρ Α
```

Ὁ δῆμος | Παῦλλον Αἰμίλιον | Λευκίου υἱὸν | Λέπεδον, ἀνθύπατον, | αὔγορα. Paullum Aemilium L. f. Lepidum consulem suffectum fuisse a. 34 a. Chr. (720 u. c.), censorem a. 22 (732) cum L. Munatio Planco notissimum est. Sed neque quando et in qua provincia proconsul fuerit, neque quando mortuus sit, satis constat.

---

574 Basis marmoris Pentelici, in arce infra Propylaea. Supra hunc titulum in eodem lapide alius est multo antiquior (I, 404). Edd. Rangabé Ant. Hell. 49. (Cavedoni Bullettino dell' Instituto 1849 p. 112.) Pittakis Eph. 78. Beulé l'Acropole I p. 336. Ross Arch. Aufs. I p. 170. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 51 n. 60.) G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 19*) Archaeol. Zeitung XXX (1872) tab. 60 n. 6.

```
Η Β Ο Υ Λ Η
Λ Ε Π Ε Δ Ο Ν Α Ι Μ
```

I. e. Ἡ βουλὴ | Λέπεδον Αἰμ[ίλιον]. Ad quem potissimum ex magno Aemiliorum Lepidorum numero titulus referendus sit, definiri nequit. Id tamen recte dixisse videtur Cavedonius, propter cognomen praemissum de aliquo posterioris temporis Lepido potius cogitandum esse, quam de triumviro. Quamquam iam in propyli Eleusinii titulo Latino (C. I. Lat. I, 619) scriptum est *Rex Marcius*.

575 In basi magna ante Propylaea. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 14 p. 52. (Boeckh C. I. G. 309. Pittakis l'ancienne Athènes p. 233. Beulé l'Acropole I p. 224. Franz Elementa epigr. Gr. p. 249 n. 97. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 75).

```
Μ Ο Σ
Μ Α Γ Ρ Ι Π Π Α
Λ Ε Υ Ι Ο Ν
Τ Ρ Ι Σ Υ Ο Ν Τ Ο Ν Γ Α Ι Ο Υ
5 Ε Λ Ι Γ Ε Τ Η
```

[Ὁ δῆ]μος
Μ[ᾶρκου] Ἀγρίππα[ν]
Λε[υκίου] υἱὸν
τρὶς ὕ[πατ]ον τὸν [ἑ]α[τ]οῦ
ε[ὐερ]γέτη[ν].

V. 3 [ἑ]α[υτ]οῦ Boeckh; sed ΓΑΙΟΥ litteris Ε et Τ partim evanescentibus ex ΕΑΤΟΥ ortum esse videtur. De qua scriptura vide ad n. 645.

Per se patet, titulum inter Agrippae tertium consulatum, 27 a. Chr. (727 u. c.), eiusque mortem, 12 a. Chr. (742 u. c.), dedicatum esse.

---

576 In basi marmoris Hymettii, occidentem versus a Propylaeis. Edd. W. Vischer Archaeol.-Epigraph. Beitraege, Basel 1855 n. 76. C. Bursian Bullettino dell' Instituto arch. 1855 p. XXX. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 75). Exscripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

```
Ο Δ Η Μ Ο Σ
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Α Γ Ρ Ι Π Π Α Ν
Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Τ Ο Ν Ε Α Τ Ο Υ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν
```

Ὁ δῆμος
Μᾶρκον Ἀγρίππαν
Λευκίου υἱὸν
τὸν ἑατοῦ εὐεργέτην.

---

577 Basis marmoris Pentelici, a. 1865 in area templi Minervae Erganes reperta. Edidit Koehler Archaeol. Anzeiger Nr. 205. Januar 1866 p. 167 (inde Hirschfeld Tituli statuariorum 116*b*). Iterum edidit G. Hirschfeld Archaeol. Zeitung XXX (1827) p. 28 tab. 61 n. 31. Apographa habui Koehleri et Heydemanni inter se plane consentientia, quae fideliter expressi. In superficie inter vestigia pedum statuae cernitur antiquior titulus (Διονύσιος Σίμου Κυδωνιάτης πρόξενος ἀνέθηκεν Λάμπωνα).

```
Ο Δ Η Μ Ο Σ
Γ Α Ι Ο Ν Α Ι Λ Ι Ο Ν Γ Α Λ Λ Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α
```

```
Π Ρ Α Ξ Ι Τ Ε Λ Η Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν
```

Ὁ δῆμος | Γάϊον Αἴλιον Γάλλον | ἀρετῆς ἕνεκα. | — Πραξιτέλης ἐποίησεν. C. Aelius Gallus secundum Th. Mommseni calculos annis 26—24 a. Chr. (728—730 u. c.) praefectus Aegypti fuit; in duos posteriores huius triennii annos incidit eius expeditio infelicissima in Arabiam suscepta (Th. Mommsen Res gestae Divi Augusti p. 74 sq.). Quodsi G. Hirschfeld C. Aelium Gallum huius tituli eundem esse negat cum illo praefecto Aegypti, quia nulla causa sit, cur Praxitelem artificem hunc diversum esse putemus ab eo qui Cn. Acerronii Proculi imaginem fecit (n. 611), hoc argumentum eodem atque adeo fortasse meliore iure in contrarium converti potest ita ut dicamus, quia nulla sit causa cur hunc Aelium Gallum diversum putemus a praefecto Aegypti, non posse utrumque artificem eundem esse. Quam saepe nomina artificum principum veteris aetatis a recentioribus gesta sint, notissimum est.

578 Lapis inaedificatus in turri septentrionem versus a Propylaeis. Edd. W. Vischer Archaeologisches und Epigraphisches aus Korkyra, Athen und Megara p. 16 n. 30 (id. Epigr. und archaeol. Beitraege aus Griechenland, Basel 1855 p. 55 n. 64). Beulé l'Acropole d'Athènes II p. 346 n. 23. Ex Vischeri apographo W. Henzen Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXIV. Bursian in Comment. soc. litt. regiae Saxonicae XII (1860) p. 219. (Orelli-Henzen Inscr. Lat. 6456[a]. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 73. Th. Mommsen C. I. L. III, 551. Idem in Addendis p. 985 ex Koehleri collatione emendavit). Est etiam in schedis Velseni.

L · AQVILLIO · C · F · POM · FLÓRO
TVRCIANO · GALLO
X · VIR · SIL · IVD · TRIBVNO · MIL · LEG · VIIII
MACEDONIC · QVAESTÓR · IMP · CÁESAR · AVG
PRÓQVAEST · PROVINC · CYPRI · TR · PL · PR · PROCOS · ACHAIAE

Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Γ Α
Γ Ο Υ Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν Χ Κ Α
Ο Δ Η Μ Ο Σ Λ · Α Κ Υ Λ Λ Ι Ο Ν Φ Λ Ω
Ρ Ο Ν Τ Ο Υ Ρ Κ Ι Α Ν Ο Ν Γ Α Λ Λ Ο Ν Α Ν
Θ Υ Π Α Τ Ο Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Τ Η Σ Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ι Α Σ Ι Π Π Ο Σ Σ Θ Ε Ν Ι Δ Ο Σ Τ Η Σ Ν Ι Κ Ο Κ Λ Ε
////////// Ι Ι Ρ Α Ι Ε Ω Σ Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο Σ

Var. lect. Ultimi versus initio [ΟΥΣΠ]ΙΙΡΑΙΕΩΣ in Velseni schedis est, ΟΥΣΠΙΡΑΙΕΩΣ Vischer, ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ Beulé. Antecedentis versus lectio Vischeri et Velseni consensu plane certa est, quum Beulé neglegentius ΙΕΡΕΙΑΣ et ΙΠΠΟΣΘΕΝΙΔΟΣ exhibeat. In eodem versu extr. Ε solus Koehler legit.

L. Aquillio C. f. Pom(ptina) Floro Turciano Gallo X vir(o) s[t]l(itibus) iud(icandis) tribuno mil(itum) leg(ionis) VIIII Macedonic(ae) quaestor(i) imp(eratoris) Caesar(is) Aug(usti) proquaest(ori) provinc(iae) Cypri tr(ibuno) pl(ebis) pr(aetori) proco(n)s(uli) Achaiae. Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πά|γου καὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ κα[ὶ] | ὁ δῆμος Λ. Ἀκύλλιον Φλῶ|ρον Τουρ|κιανὸν Γάλλον ἀν|θύπατον εὐνοίας ἕνεκεν | τῆς πρὸς τὴν πόλιν | ἐπὶ ἱερίας Ἱπποσθενίδος τῆς Νικοκλέ|[ους Π]ειραιέως θυγατρός.

Augusti aetate recentiorem non esse titulum indicat *proquaestoris* munus (cf. ad n. 568).

---

579 In arce orientem versus a templo Victoriae. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 53. Chandler Inscr. II, 16 p. 52. (Boeckh C. I. G. 366. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 77). Pittakis l'ancienne Athènes p. 228 et 303. Exscripsit Koehler.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Π Ο Π Λ Ι Ο Ν Ο Υ Η Δ Ι Ο Ν
Π [Ο Π] Λ Ι Ο Υ Υ Ο Ν Π Ω Λ Λ Ι Ω Ν Α

Quas uncis inclusi litteras Koehlerus non invenit in lapide.

Ὁ δῆμος
Πόπλιον Οὐήδιον
Ποπλίου υἱὸν Πωλλίωνα.

De P. Vedio Pollione equite Romano, Augusti amico, cf. Nipperdey ad Tac. ann. I, 10. Mortuus est anno 15 a. Chr. (739 u. c.) Dio LIV, 23.

---

580 Athenis ad radices arcis. Edd. Chandler Inscr. II, 36 p. 57. Boeckh C. I. G. 364. Pittakis l'ancienne Athènes p. 228. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 118).

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Π Ο Π Λ Ι Ο Ν Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι Ο Ν Π Ο Π Λ Ι Ο Υ Υ Ι Ο
Σ Κ Ι Π Ι Ω Ν Α Τ Α Μ Ι Α Ν Κ Α Ι Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η
Γ Ο Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α

Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ /// Ρ Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Κορνήλιον Ποπλίου υἱὸ[ν] | Σκιπίωνα ταμίαν καὶ ἀντι|στράτη|γον ἀρετῆς ἕνεκα. | Κηφισόδ[ω]ρος ἐποίησεν.

Cum Boeckhio titulum ad P. Cornelium Scipionem cos. a. 16 a. Chr. (738 u. c.) referendum puto; is igitur circiter a. 25 a. Chr. quaestor Achaiae provinciae fuisse videtur; nam titulum ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος (*quaestor pro praetore*) imperatorum tempore nihil significare nisi quaestorem proconsulis in provincia senatoria notum est. Ceterum de Scipione cf. Waddington Fastes des provinces Asiatiques p. 92 n. 56.

---

581 Basis marmoris Pentelici, in arce occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 728. Ross Archaeol. Zeitung II p. 244. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 45 n. 21.) Beulé l'Acropole I p. 322. G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 47). Archaeol. Zeitung XXX (1872) tab. 60 n. 14. Habui praeterea collationem Koehleri, apographa L. Rossii et H. Heydemanni.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
(*a*) Λ Ε Υ Κ Ι Ο Ν Δ Ο Μ Ε Τ Ι Ο Ν Α Η Ν Ο Β Α Ρ Β Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α

Infra aliquanto maioribus litteris:

(*b*) Μ Ι Κ Ι Ω Ν Π Υ Θ Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

In superficie basis, prope ipsum marginem intuenti dextrum:

(*c*) ϕ Λ Ν Ο Μ Λ Χ Ο C ϕ Α Ν Ι Ο Υ
Ε Λ Ε Υ C Ι Ν Ι Ο C

Var. lect. Quae in superficie lapidis sunt (*c*) Ross et Heydemann et Pittakis (in tabula lithographica) habent, ceteri omittunt. In eis litterarum formas ex Heydemanni apographo recepi, a quibus etiam Rossius non multum recedit. Pro ϕΑΝΙΟΥ apud Rossium in schedis nihil nisi ϕΛ . . ΟΥ est.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Δομέτιον Ἀηνόβαρβον | ἀρετῆς ἕνεκα. Aut L. Domitius Cn. f. Ahenobarbus cos. a. 16 a. Chr. (738 u. c.) Neronis Cae-

saris avus intelligendus est, aut, quod mihi quidem minus veri simile videtur, illius avus cos. 54 a. Chr. (700 u. c.), qui in pugna Pharsalica periit. Verba Μικίων Πυθογένους ἐποίησεν ex antiquiore titulo, alterius fere a. Chr. saeculi, superesse videri Hirschfeldius dicit verissime, nam et formae litterarum et magnitudo eo ducunt; persaepe enim minoribus, nunquam maioribus litteris, quam titulus primarius, artificis nomen subscribitur. Quodsi recte huc referatur Dionis Chrysostomi (Or. XXXV p. 532 Emp.) testimonium de Alcibiadis statua Aënobarbi nomine inscripta, illam Alcibiadis imaginem compluribus saeculis post ipsius mortem erectam esse recte iudicat idem Hirschfeldius; veri similius igitur est, omnino diversum esse hunc lapidem ab illius statuae basi, quam Dio respicit. Quodsi ita est, ne id quidem diiudicari potest, utrum inscriptio modo mutata an nova statua imposita sit; utrumque enim satis frequenter fiebat. Si novam statuam impositam sumpserimus, fortasse ad eum artificem, qui hanc confecit, Phanomachi nomen referre licebit; cui coniecturae sane obstat quod non additur ἐποίει sive ἐποίησεν.

---

582 In basi rotunda, inventa in arce, quae habet duos titulos antiquiores (prytanum recensum et nomen Πύθων Πύθωνος), quorum alter et hic, quem edimus, inversa litterarum positura inscripti sunt, ita ut quum lapis in alium usum vocaretur, eum versum esse appareat. Edd. Pittakis Eph. 80. Beulé l'Acropole I p. 337 (cf. Ross Archaeol. Aufs. II p. 273).

ΕΥΚΙΟΙΙ///ΑΝΟΛΗΙΟΝ
ΚΡΙΣΙΟΙΙ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

[Ὁ δῆμος]
[Λ]εύκιο[ν Κ]ανολήιον
Κρίσ[π]ο[ν]
ἀρετῆς ἕνεκα.

Aut idem aut certe eiusdem familiae homo est quattuorvir anno 12 a. Chr. (742 u. c.) in fragmento fastorum Lucerinorum edito a Borghesio Annal. Inst. arch. XX (1848) p. 219 sqq. (Mommsen I. R. N. 932. C. I. L. vol. I p. 473), ubi supersunt litterae NNIVS · L · F CANVL · CRISP. Nam ibi Canul[eius] supplendum esse, qua de re Borghesius (p. 259) dubitavit, titulo nostro probatur.

---

583 In basi marmoris Pentelici, in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 2255, sed neglegentius. Accurate transscripsit Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 39. Repetivit Pittakis Eph. 3767.

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΑΣΙΝΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Ὁ δῆμος | Γάιον Ἀσίνιον | Γαΐου υἱόν, | στρατηγὸν | ἀποδεδειγμένον, | ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας | τῆς εἰς ἑαυτὸν | ἀνέθηκεν.

Non potest cum Kumanude titulus ad Asinium Pollionem referri, quippe qui Gnaei filius fuerit. Veri simillimum est, eius filium C. Asinium Gallum intellegendum esse; tum titulum, quippe qui praetori designato positus sit, aliquot annis ante consulatum, quem ille anno 8 a. Chr. (746 u. c.) administravit, circiter anno 11 aut 12 a. Chr. compositum esse iudicandum est. Sed potest etiam de huius Galli filio C. Asinio Pollione iuniore, cos. a. 23 p. Chr. (776 u. c.) cogitari.

584 In basi marmoris Eleusinii occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 362. Denuo descripsit Koehler.

ΗΒΟΥΛΗ
ΜΑΡΚΟΝΛΟΛΛΙC
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚ
Infra v. 3 vacuum spatium est.

Ἡ βουλὴ
Μᾶρκον Λόλλιο[ν]
ἀρετῆς ἕνεκ[α].

Nulla est causa, cur hunc M. Lollium diversum putemus ab eo qui a. 21 a. Chr. (733 u. c.) consulatu functus a. 16 a. Chr. (738 u. c.) in Germania bellum gessit (Nipperdey ad Tac. ann. I, 10), postea Gaio Caesari quum is ab Augusto Orienti praeficeretur moderator additus est (Suet. Tib. 12. Vell. II, 102. Tac. ann. III, 48).

---

585 In basi magna marmoris albi, quae olim muro ecclesiae infixa erat, nunc est ante Theseum. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Dodwell. Itin. T. I p. 380. (Boeckh C. I. G. 368). Denuo descripsit Koehler. O. Muelleri apographum est in schedis Boeckhianis.

ΓΝΑΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝ
ΕΝΤΛΟΝ
ΙΑΣΕΝΕΚΑ

Mirum est, v. 1 initio non Γ scriptum fuisse; sed Koehlerus expressis verbis testatur, lineam transversam ab *inferiore* versus parte servatam esse. (Idem exhibet Mueller.) Quare non dubito quin hic forma praenominis brevior et ad pronuntiandi rationem accommodata Ναῖος scripta fuerit, quam duobus locis in monumento Ancyrano et Apolloniensi inventam Th. Mommsen Res gestae divi Aug. p. LXXI defendit. Eadem (Ναίου ἀπελεύθερος) est in titulo Attico sepulcrali (v. ind. praenom. Rom.). Quid ante nomen scriptum fuerit, non patet, sed potest ita suppleri:

[Ὁ δῆμος] Ναῖον Κορνήλιον
[Λ]έντλον
[εὐεργεσ]ίας ἕνεκα.

Cn. Cornelii Lentuli multi sunt, veluti, ut antiquiores omittam, Clodianus (cos. 72 a. Chr.), Marcellinus (cos. 56 a. Chr.), Gaetulicus (cos. 26 p. Chr.). Sed nescio an veri simillimum sit, hunc titulum aut ad Cn. Cornelium L. f. cos. 18 a. Chr. (736 u. c.) aut ad Cn. Cornelium Cn. f. Lentulum Augurem cos. 14 a. Chr. (740 u. c.) referendum esse. Certe illius aetatis permulti tituli honorarii nobilium hominum Romanorum Athenis inventi sunt.

---

586 In fragmento basis marmoris Hymettii, in vicinia turris ventorum. Edidit Dodwell Itin. T. I p. 377. (Boeckh C. I. G. 413). Denuo descripsit Koehler.

ΟΔ
ΛΕΥΚΙΟΝ
ΛΕΥΚΙC
ΛΕΝ

Ὁ δ[ῆμος]
Λεύκιον [Κορνήλιον]
Λευκί[ου υἱὸν]
Λέν[τλον].

Propter patris praenomen additum huius tituli aetas accuratius definiri potest, quam eius qui antecedit. Nam quum annorum 237. 199 a. Chr. consules hic omnino in censum non veniant, consul a. 3 a. Chr. (751 u. c.) intelligendus est.

587 Columna lapidis Hymettii, occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 146. Contulit Koehler.

Η ΒΟΥΛΗ
Η ΕΞ ΑΡΗΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΠΑΥΛΛΟΝ ΦΑΒΙΟΝ
ΜΑΞΙΜΟΝ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ
ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου
Παῦλλον Φάβιον
Μάξιμον
ἀρετῆς ἕνεκεν.

Hic est Paullus Fabius Q. f. Q. n. Maximus cos. a. 11 a. Chr. (743 u. c.).

---

588 In Erechtheo, in aversa parte eius lapidis, qui in fronte habet titulum n. 553. Ex schedis Fauvelii edidit Boeckh C. I. G. 370[b]. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 43 n. 6. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 120[b]).

Ο ΔΗΜΟΣ
ΠΑΥΛΛΟΝΦΑΒΙΟΝΜΑΞΙΜΟΝΑΡΕ
ΤΗΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟ Ν

In altera parte lapidis (infra titulum n. 553):

ΕΥΜΝΗΣΤΟΣΩΣΙΚΡΑΤΙΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ

Var. lect. De subscriptis utrique titulo artificum nominibus res admodum incerta est, de qua accurate exposui ad n. 553.

Ὁ δῆμος | Παῦλλον Φάβιον Μάξιμον ἀρε|τῆς ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτόν. — Εὔμνηστο[ς] Σωσικρατίδου Παιανιεὺς [ἐποίησεν].

---

589 Basis marmoris Pentelici inventa anno 1846 in orientali arcis parte, ubi nunc etiam est. In superficie sunt vestigia statuae, in altera parte reliquiae vetustioris tituli (Eph. 2254) conspicuae sunt. Ed. Pittakis Eph. 2253. Exscripsit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΑΝΘΕΣΤΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΟΝΟΥΕΤΕΡΑ

Ὁ δῆμος | Γάϊον Ἀνθέστιον | Γαΐου υἱὸν Οὐέτερα. Haec nomina (C. Antistius C. f. Vetus) communia sunt consulibus annorum 6 a. Chr. (748 u. c.) et 23 p. Chr. (776 u. c.); ex quibus hic sine dubio illius filius fuit. Consulum a. 50 et 96 nominibus nusquam quod sciam patrum praenomina addita inveniuntur, quamquam veri haud dissimile est, hunc illius et illum rursus cos. a. 23 filium fuisse. Ne de C. Antistio Vetere cos. suff. a. 30 a. Chr. (724 u. c.) quidem constat, utrum Gai filius fuerit necne. In tanta hominum ad quos titulus referri possit multitudine veri simillimum videtur, consulem a. 6 a. Chr. designari, ea potissimum de causa, quod nullius temporis tantus eiusmodi titulorum numerus Athenis repertus est, quantus eorum qui Augusto imperatore positi sunt.

---

590 Basis marmoris Hymettii, a. 0,25, cr. et l. 0,75, inventa anno 1859 in domo Pittakisii. Ed. Pittakis Eph. 3540. Periisse videtur.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΛΕΥ ⟨ ΙΟΝΑΙΜΙΛΙΟΝ ΙΙ / ΙΝ
ΠΑΥΛΛΟΥΥΙΟΝ

Supplendum videtur: Ὁ δῆμος | Λεύκιον Αἰμίλιον [Παῦλλον] | Παύλλου υἱόν. Nam extremi v. 2 reliquiae, cum II ex Π, / ex Λ superesse, I vero pro inferiore litterae Υ parte, et N pro ΛΛ, quorum ultima linea perierit, lecta esse videantur, cognominis Παῦλλον esse veri simillimum est. Cum autem consul suff. anni 34 a. Chr. Paullus Aemilius Lepidus, eius filius cons. ord. a. 1 p. Chr. Lucius Aemilius Paullus vocatus sit, ita ut *Paullus* in illo *praenomen*, in hoc *cognomen* fuerit, recte omnino atque accurate hic dicitur L. Aemilius Paulli f. Paullus. Nulla igitur est causa de genuina tituli origine dubitandi, praesertim cum Pittakis eiusmodi res fingere vix potuerit.

---

591 Basis rotunda marmoris Hymettii, inventa in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Cum lapis ita positus esset, ut non omnia legi possent, Kumanudis solam dextram partem (*b*) edidit in Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 40. Deinde, cum lapis loco motus esset, totum titulum expressit Pittakis Eph. 4080.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙ
a ΟΝΠ ΟΠΛΙΟΥΥΟΝΔΟ *b*
ΛΑΒΕ ΛΛΑΝΣΤΡΑΤΗ
ΓΟΝΑΡΕ ΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Κορνήλι|ον, Ποπλίου υἱόν, Δο|λαβέλλαν στρατη|γόν, ἀρετῆς ἕνεκεν.

In ephemeride epigraphica I p. 254 demonstravi, non cum Kumanude ad consulem a. 44 a. Chr. (798 u. c.), quippe qui nunquam praetor fuerit, sed ad cos. a. 10 p. Chr. referendum esse titulum. Cuius praetura fere in annum 7 p. Chr. incidit.

---

592 Fragmenta quinque marmoris. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

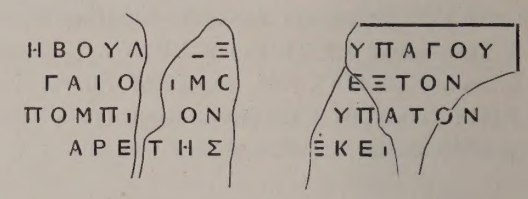

I. e. Ἡ βουλ[ὴ ἡ ἐ]ξ [Ἀρείο]υ πάγου | [κ]αὶ ὁ [δῆ]μο[ς Σ]ἕξτον | Πομπ[ήι]ον [Ἀνθ]ύπατον | ἀρετῆς [ἕν]εκε[ν].

Hic non est Cn. Pompei Magni filius natu minor, sed sine dubio Sex. Pompeius Sex. f. Sex. n. cos. a. 14 p. Chr. Hic anno 27 p. Chr. proconsul Asiae fuit (v. Nipperdey ad Tac. ann. III, 11); sed fortasse non de eo proconsulatu hic dicitur, sed de Achaiae, quo eum functum esse sane nusquam traditur.

---

593 Basis inventa in Parthenone, cuius in altera parte est titulus Epaphroditi Heliodori f. Phlyensis (v. ind). Edd. Pittakis Eph. 781 et ex eius exemplari ego Eph. epigr. I p. 253 n. 11.

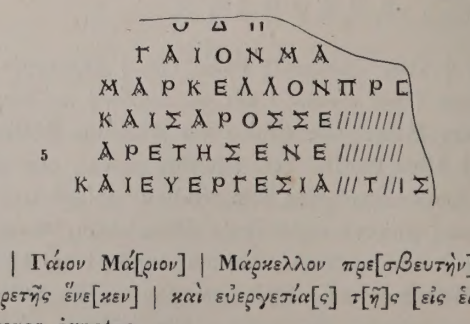

Ὁ δῆ[μος] | Γάϊον Μά[ριον] | Μάρκελλον πρε[σβευτὴν] | Καίσαρος Σε[βαστοῦ] | ἀρετῆς ἕνε[κεν] | καὶ εὐεργεσία[ς] τ[ῆ]ς [εἰς ἑαυτόν]. Augusti legatus praeterea ignotus.

594 Basis marmoris Eleusinii. Ed. Pittakis Eph. 3403. Descripsit Koehler.

Η ΒΟΥΛΗ

ΛΙΒΙΟΝ

Nihil deesse Koehlerus expressis verbis testatur. Ἡ βουλὴ | Λίβιον. Quum neque praenomen neque quicquam aliud addatur, definiri non potest, quis ille Livius fuerit. Ne de tempore quidem quicquam accuratius dici potest. Omnino hic subiunxi titulos aliquos, qui etsi aetas definiri accuratius non potest, tamen propter simplicitatem atque brevitatem ad initia potissimum aetatis imperatorum Romanorum pertinere videntur (594—600).

---

595 Titulus in marmore Hymettio maximae molis litteris magnis belle incisus, inventus ad viam quae dicitur stadii, ubi ea cum alia via coniungitur, quae a palatio regio venit. Descripsit Michaëlis, edd. Henzen Bull. dell' Inst. arch. 1862 p. 27. Th. Mommsen C. I. L. III, 561. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 3879. Denuo inspexit Koehler.

C · IVLIO · C · F · VOLT ·
SILVĪNO
ΓΑΙΩΙΙΟΥΛΙΩΙΓΑΙΟΥΥΙΩΙ
ΟΥΛΤΙΝΙΑΣΙΛΟΥΙΝΩΙ

in latere:

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

I. e. *C. Iulio C. f(ilio) Volt(inia) Silvino.* — Γαΐῳ Ἰουλίῳ Γαΐου υἱῷ | Οὐλτινίᾳ Σιλουίνῳ. — Φιλίππου (artificis nomen).

---

596 Basis marmoris Pentelici, in arce prope Parthenonem. In eodem lapide supra hunc titulum alius antiquior est. Edd. Pittakis Eph. 3422. H. Brunn Bullettino dell' Instituto 1859 p. 200. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 46). Exscripserunt Koehler et Heydemann.

ΗΒΟΥΛΙ// ///////////ΟΔΗΜ
ΓΑΙΟΝΑΜΒΙΒΙΟΝΒΑλ

Var. lect. V. 2 extr. / Koehler, λ Heydemann.
I. e. Ἡ βουλὴ [καὶ] ὁ δῆμ[ος] | Γάιον Ἀμβίβιον Βάλ[βον?].

---

597 Fragmentum lapidis Pentelici inaedificatum in domo ʻπαρὰ τὴν ὁδὸν τῶν τριπόδωνʼ. Ed. Pittakis Eph. 2762. Exscripsit O. Lueders.

ΟΔ
ΚΟΙΝΤΟΝ
ΚΟΙΝΤΟΥ
ΠΡΕΣΒ

I. e. Ὁ δ[ῆμος] | Κόϊντον ...... | Κοΐντου [υἱὸν] | πρεσβ[ευτήν]. Quod aliquando conieceram, hunc titulum cum n. 598 coniungendum esse (Hermae VI p. 289 n. 2), id utroque lapide accurate inspecto non ita se habere pronuntiavit Lueders.

598ᵃ Fragmentum lapidis Pentelici inventum occidentem versus ab Erechtheo. Ed. Pittakis Eph. 3404. Exscripsit Koehler.

ͺΜΜΙΟΝ
ΙΥΟΝ
ΡΕΥΤΗΝ

I. e. [.... Μ]όμμιον, [... ου] υἱόν, | [πρεσ]βευτήν.

---

599 Basis lapidis Pentelici, a. 0,32, l. 0,97, cr. 0,80. In eodem lapide est titulus multo antiquior I, 413. Ed. Pittakis Eph. 3297.

ΗΒΟΥΛΗ
ΜΑΡΚΟΝΚΥΡΗΝΙΟΝ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ | Μᾶρκον Κυρήνιον | εὐνοίας ἕνεκεν.

---

600 In basi marmoris Pentelici inventa in orientali Propylaeorum parte. Duo alia latera eiusdem lapidis continent titulos antiquiores. Ed. Pittakis Eph. 3745. Exscripsit Koehler.

ΟΔ॥ΜΟΣ
ΓΑΙΟΝ॥/////ΙΝΑΙ//////
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝ

I. e. Ὁ δ[ῆ]μος | Γάιον Μα[ν]ναῖ[ον] | Λευκίου υἱόν. Scribitur sane Latine Manneius, ut Graece Μαννήϊον potius exspectes.

---

601. 602 Basis lapidis Hymettii, in duas partes fracta. *a* inventum mense Decembri a. 1872 in arce, ad murum septentrionalem, occidentem versus ab Erechtheo; exscripsit Lueders. — *b* in arce orientem versus a Parthenone. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 307. Eph. 3600. Contulit Koehler. — Coniunxi.

(601) (602)

(601) *a*	(602) *b*	
ΟΔΗΜΟΣ	ΟΔ	\ΟΣ
ΓΑΙΟΝΚΑΛΠΟΡΝΙΟΝΛΕΥΚΙΟΥ	ΓΝΑΙΟΝΚΑ	\ΠΟΡΝΙΟΝ
ΥΟΝΠΙΣΩΝΑΦΡΟΥΓΙΑΑΡΕΤΗΣ	ΠΙΣΩΝΑΑΡ	ΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
ΕΝΕΚΑ	ΚΑΙΕΥ	ΝΟΙΑΣ

601 Ὁ δῆμος | Γάιον Καλπόρνιον, Λευκίου | υἱόν, Πίσωνα Φρούγια, ἀρετῆς | ἕνεκα.
602 Ὁ δ[ῆμ]ος | Γναῖον Καλπόρνιον | Πίσωνα, ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας.

C. Calpurnius L. f. Piso Frugi, Ciceronis gener, cum quaestor fuisset a. 58 a. Chr. (696 u. c.), anno insequente decessit. Praeter hunc nemo est, quem illa nomina gessisse expresso veteris alicuius scriptoris testimonio constet. Nam qui a. 77 a. Chr. (687 u. c.) consul fuit C. Cal-

purnius L. f. Piso, ei cognomen Frugi quod sciam nusquam tribuitur. At praeter illum Ciceronis generum alter est, quem eisdem plane nominibus usum esse non traditum quidem est, sed magnam habet veri similitudinem. Fuerunt enim L. Calpurnii Pisonis Frugi cos. a. 15 a. Chr. (739 u. c.) duo filii, ad quos Horatius nobilissimam epistulam scripsit. Ex quibus maiorem patris praenomen gessisse constat (Mommsen Ephem. epigr. I p. 145, qui provocat ad Tac. ann. IV, 27. Borghesi Opp. V, 312), minorem vero quum adoptione in gentem Liciniam transiisset M. Licinium Crassum Frugi (cos. 27 p. Chr.) vocatum esse, admodum probabilis est Mommseni (l. l.) coniectura. Cui quod fuerit ante adoptionem praenomen ignoratur: sed praeter Lucii, quod frater gessit, in Pisonum Frugi et Caesoninorum stirpe fere nullum fuit praenomen nisi Gai — alio praenomine unus M. Piso M. f. Frugi cos. a. 58 a. Chr. (696 u. c.) utitur — ita ut veri simillimum sit, etiam illum ita vocatum esse. Nisi igitur ceteroqui plane ignotum esse sumpserimus huius tituli C. Pisonem Frugi, aut statuendum est eum Ciceronis generum fuisse, aut L. Pisonis cos. a. 15 a. Chr. filium minorem. At quis est alter Cn. Piso? Si cui simplicissimum videatur, eum quoque ad Pisones Frugi referre, ita ut propter arctam quandam sanguinis necessitudinem amborum statuae in eadem basi erectae sint, ei coniecturae etsi fortasse non obstat cognomen Frugi in altero titulo omissum — nam eadem inconstantia etiam in patris praenomine n. 601 addito, n. 602 omisso cernitur — tamen ipsum Gnaei praenomen a Pisonibus Caesoninis et Frugi alienum alteriusque stirpis, quae mero Pisonum cognomine utitur, proprium est (Mommsen l. l.). Qua ex stirpe qui una cum C. Pisone Ciceronis genero potuerit statuae honore affici nemo est; nam Cn. Piso Catilinae socius mortuus est priusquam ille ad honores reipublicae accederet. At M. Licinii Crassi Frugi illius, cui C. Piso L. f. Frugi nomina ante adoptionem fuisse videntur, plane aequalem fuisse constat Cn. Calpurnii Pisonis cos. a. 7 a. Chr. (747 u. c.) filium cognominem, qui sane postea patre propter necem Germanici damnato paternum praenomen abicere coactus Lucii assumpsit (Tac. ann. III, 47). Hos aequales fuisse inde apparet, quod consulatum una gesserunt a. 27 p. Chr. (Tac. ann. IV, 62). Quodsi iure ad hos titulum rettulimus, cum ante adoptionem Gai tum ante mutatum Gnaei praenomen statuae erectae sint necesse est. Atque de illius quidem adoptione nihil constat, nisi eum tum cum praetura functus sit (a. 24 p. Chr.) iam Licinium Crassum fuisse (Henzen Act. Arv. ind. p. 190); huius vero praenominis mutatio incidit in annum 19 p. Chr. Quaenam fuerit causa, cur statuae eorum in eadem basi coniunctae ponerentur, latet. Nam ut necessitudo sanguinis, quae intercedit inter duas Pisonum stirpes, multo remotior est, quam ut hic in censum veniat, ita affinitas, quam testatur titulus apud Ritschl. Priscae Lat. Mon. tab. 89*h* (cf. Mommsen l. l. p. 148), cum hic titulus positus est nondum fuit. Scilicet alterius ex his duobus hominibus filia nupsit alterius filio L. Pisoni cos. a. 57 p. Chr. At octo aut adeo pluribus annis ante utriusque consulatum titulum nostrum compositum esse vidimus, quo tempore neuter ex eis adulta aetate liberos habere potuit. Quare antiquior quaedam inter utramque Pisonum stirpem affinitas subesse videtur, cuius nulla exstat memoria.

---

603 In basi inaedificata in muro ecclesiae Παναγίας πυργιωτίσσης, a. 0,26, l. 1,00. Ed. Pittakis Eph. 4011.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΕΞΤΟΝΟΥΙΒΙΔΙΟΝΟΥΙΡΡΩΝΑ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ
ΛΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ

Ὁ δῆμος
[Σ]έξτον Οὐιβίδιον Οὐίρρωνα
ἀρετῆς ἕνεκα
[κα]ὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

Vibidius Virro unus commemoratur in litteris Romanis qui anno 17 p. Chr. (770 u. c.) a Tiberio senatu motus est, siquidem recte dixi (Eph. epigr. I p. 109) apud Tacitum ann. II, 48 pro Varro restituendum esse Virro. Eandem coniecturam postea proposuit Th. Bergk in editione monumenti Ancyrani p. 66. Sed dubium est, num ille idem sit cum hoc qui titulo nostro honoratur.

604 Basis marmoris Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone. Ediderunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 297. 298. Eph. 729. E. Burnouf Revue archéologique 1874 Nov. p. 319 n. 23. Exscripsit O. Lueders.

ΗΒΟΥΛΗ////[Ξ]ΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗ[ΤϚ]ΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
[\]ΙΟΝΔΟ[Μ]////////ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΝ
ΑΡ[Ε]Τ///ΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis habet, Burnouf et Lueders non item. Sunt etiam haud pauca, in quibus Luedersii apographum plenius est quam Pittakisii, sed enumerare non opus est. V. 5 Ρ om. Burnouf. Praeterea is nonnullas litteras dimidiatas habet, quae apud Lueders. integrae sunt (v. 2 ΒΟΥΛΗ) et vice versa (v. 4 ΔΟΜ.....Ν ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΝ).

Ἡ βουλὴ [ἡ ἐ]ξ Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος | [Γνα]ῖον Δομ[έτιο]ν Ἀηνόβαρβον | ἀρετ[ῆ]ς ἕνεκεν.

Referendus videtur titulus ad Cn. Domitium Ahenobarbum cos. a. 32 p. Chr. (785 u. c.), Neronis imperatoris patrem; quamquam licet etiam cogitare de illius avo cognomine, cos. a. 32 a. Chr. (722 u. c.).

---

605 In eadem basi marmoris Pentelici, quae superiore loco continet titulum antiquiorem I, 374. Ed. Pittakis Eph. 3292. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 10*b*).

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΣΙΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

I. e. Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Λεύκιον Κάσιον | ἀρετῆς ἕνεκα.

L. Cassius Longinus, cos. ord. a. 30 p. Chr. (783 u. c.), in matrimonium duxit Drusillam Germanici Caesaris filiam a. 33 p. Chr. (786 u. c.), ab Tiberio Caesare prosocero delectus est ad aestimanda detrimenta igne accepta a. 36 p. Chr. (789 u. c.) Tac. ann. XVI, 15. 45. Ei C. Caesar uxorem abduxit (Suet. Calig. 24). Post hoc tempus non amplius commemoratur. Nam eum, quem C. Caesar anno 41 p. Chr. (794 u. c.) interfici iussit in Asiae proconsulatu, illius fratrem C. Cassium Longinum cos. suff. a. 30 p. Chr. (783 u. c.) fuisse demonstrat Waddington Fastes des provinces Asiatiques p. 124 n. 80. Itaque ad ultimam principatus Tiberii partem titulus noster pertinuerit.

606 Lapis Eleusinius, qui est in arce infra Propylaea. Cum nondum in duas partes fractus esset, titulum edidit Chandler Inscr. P. II n. 20 p. 52. (Boeckh C. I. G. 370. Pittakis l'ancienne Athènes p. 287. 306. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 69). Postea fragmentum *a* periisse videtur, *b* denuo descripsit Koehler.

(*a*)

ΛΗ|ΗΕΞΑΡΗΟΥ
ΓΟΥΚ|ΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΛΛΙΟΝ|ΡΟΤΙΛΙΟΝ
ΟΥΠΟΝ|ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΕΤΗΣ|ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥ
ΝΟΙΑΣ

(*b*)

Var. lect. Pittakisius titulum integrum habet, ita ut a sinistra etiam eas litteras exhibeat, quas ne Chandlerus quidem in lapide invenit. Quare non dubito, quin eum cum supplementis initio versuum additis ex Corpore Inscriptionum exscripserit.

[Ἡ βου]λὴ ἡ ἐξ Ἀρήου
[πά]γου καὶ ὁ δῆμος
[Γ]έλλιον Ῥοτίλιον
[Λ]οῦπον ἀνθύπατον
[ἀρ]ετῆς ἕνεκα καὶ εὐ-
νοίας.

Γέλλιος praenominis loco mirum est, ita ut Iahnius Γναῖον coniecerit. At confer adn. ad titulum Porciae (inter titulos mulierum Romanarum), ubi etiam de tempore dicetur.

---

607. 608 In basi lapidis Pentelici, in arce occidentem versus a Parthenone. Ediderunt C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXX. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 78). Pittakis Eph. 2764 et 2765. Denuo contulit Koehler. (Mommsen Eph. epigr. I p. 143 sqq.).

(607)

ΟΔΗΜΟΣ

ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΛΠΟΡΝΙΟΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝΠΕΙΣΩΝΑ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΕΙΣΕ
ΑΤΟΝ

(608)

ΜΑΡΚΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΝ
ΜΑΡΚΟΥΥΙΟΝΦΡΟΥΓΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ
ΕΙΣΕΑΤΟΝ

In aversa parte ad ipsum marginem superiorem:

//////ΙΟΝΙΔΗΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ὁ δῆμος

Λεύκιον Καλπόρνιον
Λευκίου υἱὸν Πείσωνα
εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς ἑ-
ατόν.

Μᾶρκον Λικίννιον
Μάρκου υἱὸν Φρούγι
εὐνοίας ἕνεκα τῆς
εἰς ἑατόν.

Demonstravit Mommsenus, duas esse rationes quibus horum duorum titulorum coniunctio explicari possit. Aut enim n. 607 esse consulem a. 15 a. Chr. (739 u. c.) L. Pisonem L. f. Frugi, n. 608 vero eius filium naturalem, adoptatum a M. Crasso cos. a. 14 a. Chr. (740 u. c.), M. Licinium Crassum Frugi cos. a. 27 p. Chr. (qui ante adoptionem videtur C. Calpurnius Piso Frugi vocatus esse n. 601); aut n. 607 referendum ad L. Calpurnium Pisonem cos. a. 57 p. Chr., n. 608 ad eius uxoris fratrem M. Licinium Crassum Frugi iuniorem cos. a. 64 p. Chr. Quibus ex coniecturis priorem se praeferre dicit Mommsenus, et sane verissime dicit aptius sic coniungi patrem et filium; at est etiam argumentum quo altera coniectura magis commendetur. Si patrem et filium hic agnoscimus, non potest non mirum videri, quod cognomen quod est Frugi in patre Pisone omittitur, in filio Crasso additur. At in altera illa coniectura id rectissime fieri iudicandum est, quum L. Piso cos. a. 57 (filius consulis a. 27 p. Chr. v. n. 602) ex ea Pisonum stirpe fuerit, a qua illud cognomen omnino alienum fuit.

---

609 In inferiore parte eiusdem lapidis, in quo est titulus votivus Lysimachi Lysithidis f. Agrylensis (cf. indicem voluminis secundi), septentrionem versus a Parthenone. Edd. Rangabé Eph. 22. Ant. Hell. 1008. Beulé l'Acropole I p. 344. (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 47 n. 33). Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΟΔΗΜΟΣ

ΜΑΡΚΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΝΚΡΑΣΣΟΝΦΡΟΥ
ΓΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΤΕΤΗΣΠΡΟΣΤΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΣΙΑΣ

V. 6 post ΣΙΑΣ vacuum spatium est.

Ὁ δῆμος

Μᾶρκον Λικίννιον Κράσσον Φρού-
[γ]ι εὐσεβείας τε τῆς πρὸς τὸν
Σεβαστὸν ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς
τὸν δῆμον εὐνοίας καὶ εὐεργε-
σίας.

Cognomen quod est Frugi ex Liciniorum Crassorum stirpe nemo gessit praeter M. Crassum consulem a. 27 p. Chr. (780 u. c.) eiusque filium cognominem cos. a. 64 p. Chr. (817 u. c.) Uter hic intelligendus sit, discerni nequit. Cf. praeterea n. 601. 608.

610 In basi lapidis Pentelici, a. 1,20, l. 0,28, cr. 0,70, inventa prope Erechtheum. In eodem lapide est titulus donarii a Lamptrensi aliquo Minervae dedicati. Edidit Pittakis Eph. 3374.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Π Ο Π Λ Ι Ο Ν Ο Κ Τ Α Ι Ο Ν Π Ο Π Λ Ι Ο Υ
Υ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο

Pittakis Π et Σ, ut fere solet; quod mutare non dubitavi.

Ὁ δῆμος
Πόπλιον Ὀκτάϊον Ποπλίου
υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνο[ίας].

P. Octavium huius tituli eundem esse, qui in titulo Latino (IVLIAE · AVGVSTAE · CYRENENSES · P · OCTAVIO · PROCOS) Tiberio imperatore composito proconsul (Cretae et Cyrenarum) nominatur, quem P. Octavii equitis Romani, praef. Aegypti a. 1 p. Chr., filium fuisse veri simile sit, exposui in Ephemeride epigraphica vol. I p. 112 sqq. De scriptura nominis Ὀκτάιος cf. Hermae VI p. 305. Mommsen Eph. epigr. I p. 286.

---

611 *'Die Inschrift befindet sich auf einer pentelischen Basis (0,28 hoch, 1,045 lang, 0,65 tief); diese bildet jetzt die erste Stufe der Treppe, welche unterhalb der Pinakothek zur Klepsydra hinabführt'* G. Hirschfeld. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 324. Wordsworth Athens and Attica p. 141. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 45 n. 24). G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 116*a*) Arch. Ztg. XXX (1872) p. 28 tab. 61 n. 32. Habui etiam Velseni et Rossii apographa.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Γ Ν Α Ι Ο Ν Α Κ Ε Ρ Ρ Ω Ν Ι Ο Ν
Π Ρ Ο Κ Λ Ο Ν Α Ν Θ Υ Π Α Τ Ο Ν
Τ Η Σ Ε Ι Σ Ε Α Υ Τ Ο Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
Κ Α Ι Κ Η Δ Ε Μ Ο Ν Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Π Ρ Α Ξ Ι Τ Ε Λ Η Σ Ε Π Ο Ι Η – ///

Var. lect. Ultimum versum soli Wordsworth et Hirschfeld habent, reliqui omittunt. Quem versum consulto deletum esse verbique formam ΕΠΟΙΕΙ habere Wordsworthius refert, ita ut eum ex titulo antiquiore superesse manifestum sit atque fortasse ad clarissimum illum Praxitelem pertinere iudicandum sit. Sed ea omnia falsa esse Hirschfeld lapide diligenter inspecto affirmat, ut iam dubitari nequeat quin Praxiteles ipsius Acerronii statuam finxerit. Reliquis in rebus exemplaria omnia fere consentiunt; ego Hirschfeldi lithographiam expressi, quae litterarum formas accuratius etiam quam reliqua exemplaria exhibere videtur.

Titulus igitur sic se habet: Ὁ δῆμος | Γναῖον Ἀκερρώνιον | Πρόκλον ἀνθύπατον | τῆς εἰς ἑαυτὸν εὐνοίας | καὶ κηδεμονίας ἕνεκα. | — Πραξιτέλης ἐποίη[σεν].

Hunc esse Cn. Acerronium Proculum consulem a. 37 p. Chr. (790 u. c.), et proconsulem sine dubio Achaiae intellegendum esse propter εὔνοιαν καὶ κηδεμονίαν, quae laudibus efferuntur, verissime Hirschfeldius annotavit. At quod eum paucis annis *ante* consulatum eo munere functum dicit, quia Achaiae proconsulatus non consularium, sed praetoriorum fuerit, in ea re fallitur. Scilicet annis 15—44 p. Chr. provincia Achaia senatui ademta atque ad Caesarem translata nulli omnino fuerunt Achaiae proconsules, sed legati Augusti pr. pr. Moesiae simul Macedoniae Achaiaeque praefuere. Quod quoniam Acerronius Proculus plus quam viginti annis ante consulatum praetor atque proconsul Achaiae fuisse non potest, eam provinciam consularis post a. 44 p. Chr. administraverit necesse est.

---

612 In basi marmoris Pentelici inventa in arce septentrionem versus a Parthenone. Edd. Borghesi Diar. Arcadic. T. I p. 182 (Annali dell' Instituto XXI (1849) p. 39. Opp. V p. 178). Boeckh C. I. G. 369. Pittakis Eph. 2305. Denuo descripsit Koehler.

ΙΟΝΜΑΡΚΟΙΣΕΙΛ
ΝΤΟΡΚΟΥΑΤΟΝΙΕΡΕΑϹ
ϽΥΛΙΟΥΚΑΙΙΕΡΕΑΘΕΟΥΚ/
ΣΤΟΥΕΠΑΡΧΟΝΡΩΜΗΣΤΡΙΩΝ
ΛΑΤΑϹΚΕΥ///ΣΧΡΥΣΟΥΚΑΙΑΡΓΥΡΟΥ
ΟΥΤΑΜ ΙΟΥΝΛ/////////Ο
ΣΕΒΑ ΝΙΝ///Ͻ

V. 6 ΙΟΥΝ plane certum esse Koehlerus iterum interrogatus per litteras mihi significat.

[Ὁ δῆμος]
[Λεύκιον Ἰούν]ιον Μάρκο[υ] Σειλ[ανοῦ]
[υἱὸν] Τορκουᾶτον ἱερέα Θ[εοῦ]
[Ἰ]ουλίου καὶ ἱερέα Θεοῦ Κ[αίσαρος]
[Σεβα]στοῦ, ἔπαρχον Ῥώμης, τριῶν [ἀν]-
[δρῶν κ]ατασκε[υῆ]ς χρυσοῦ καὶ ἀργύρο[υ καὶ]
[χαλκ]οῦ, ταμ[ίαν Τιβερ]ίου Κλ[αυδί]ο[υ Καί]-
[σαρος] Σεβα[στοῦ Γερμα]νικο[ῦ].

Ex Iuniorum Silanorum familia duo sunt, qui per temporum rationem Claudii aetate quaestura fungi potuerint, Decimus cos. 53 p. Chr. (806 u. c.) et Lucius, Octaviae Claudiae filiae sponsus, qui praetor a. 49 p. Chr. (802 u. c.) occisus est. Hos fratres fuisse constat, et eos Marci Silani cos. a. 19 p. Chr. (772 u. c.) filios fuisse, non Appii cos. a. 28 p. Chr. (781 u. c.), ut Borghesius voluerat, Th. Mommsenus (Eph. epigr. I p. 57 sq.) probavit gravissimis argumentis; Lucio non Decimo titulum adscribendum esse demonstravit idem, inprimis Dionis testimonio usus, qui 60, 5 Lucium praefectum urbis feriarum Lat. fuisse docet. Ad tempus tituli accuratius definiendum id alicuius momenti est, quod Koehlerus infra v. 7 nulla vestigia litterarum esse dicit, quamquam spatium sufficit. Quare totum titulum eo versu finiri neque tum quum dedicatus est Silanum maiore magistratu quam quaestura functum fuisse puto. Quaestor vero anno 44 p. Chr. (797 u. c.) fuerit necesse est, quum eum a. 49 p. Chr. praetorem fuisse constet.

---

613 In ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης exscripsit G. Hirschfeld, cuius ex apographo ed. W. Henzen Eph. epigr. I p. 219.

ΠΟΠΛΙΟΝΜΕΜΜΙΟΝΡΗΓΛΟΙ ΙΙΙ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ-ΚΑΙΣΑΡΟΣ-ΣΕΒΑΣΤΟΥΚ – ΙΡΑΤΗΓΟΝ
ΚΑΙΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ-ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ-ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣΣΤΡΑΤΗ
ΓΟΣΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΑΓΩΝΩΝ-ΝΟΥΙΟΣΦΙΛΕΙΝΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Πόπλιον Μέμμιον Ῥῆγλον [ὑπατικόν, πρεσβευτ]ὴν | Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ κ[αὶ ἀντιστ]ράτηγον | καὶ Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ | Γερμανικοῦ, Ἀθηναίων ὁ ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας στρατη|γὸς καὶ ἀγωνοθέτης τῶν Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος | Σεβαστοῦ ἀγώνων Νούιος Φιλείνου ἐξ Οἴου | τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

P. Memmius Regulus cos. suff. a. 31 p. Chr., legatus pro praetore Moesiam Macedoniam Achaiam provincias coniunctas administravit inde ab a. 36 p. Chr. usque ad principatus Claudii initia. Quum igitur trium Augustorum legatus fuerit, duo modo nominantur, Gai nomen propter memoriam damnatam omittitur. Decessit Memmius a. 61 p. Chr. (cf. Henzen Acta fratrum Arvalium ind. s. nom.).

---

614 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum occidentem versus a Parthenone, ut Pittakisius refert, qui titulum edidit Eph. 2655. Nunc in gradibus Parthenonis orientalibus, ubi exscripsit O. Lueders.

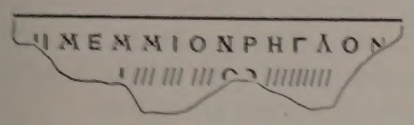

Nihil agnoscitur nisi ... Μέμμιον Ῥῆγλον .... Pater an filius sit, latet.

---

615 In basi marmoris Pentelici, in arce orientem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 79. Ross Arch. Aufs. II p. 655 n. 10. Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

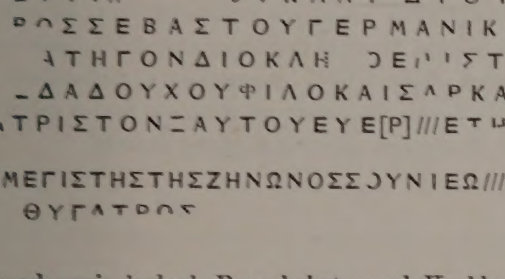

V. 6 Ρ quod uncis inclusi, Ross habet, apud Koehlerum deest.

. . . . . [υἱὸν]
Ποπ[λί]ου [Μ]ε[μμί]ο[υ Ῥήγλου πρε-]
ζβευτοῦ τῶ[ν Σε]β[αστῶν καὶ ἀντι-]
στρατήγου Μ[υσίας?, στ]ρ[ατηγοῦν-]
τος ἐπὶ τοὺς ὁ[πλεί]τ[α]ς [τὸ . .]
Διοκλέους τοῦ [Θεμ]ι[σ]τ[οκλέους]
δαδούχου φιλοκαίσαρο[ς φιλο-]
[π]άτριδος τοῦ καὶ ε[ἰ]σηγ[ητοῦ.]
Ἐπὶ ἱερείας Ἰουνία[ς]
Μεγίστης τῆς Ζή[νωνος]
Σουνιέως Θυγατ[ρός.]

Ad Claudii tempus titulum referendum esse patet; accuratius definiri nequit. Si ex eo, quod vocibus πρεσβευτὴν T. Κλ. Καισ. Σεβ. Γερμ. ἀντιστράτηγον non additum est provinciae cuiusdam nomen, colligere liceret, eius ipsius provinciae hunc fuisse legatum, ubi titulus positus est, id est Achaiae, ad P. Memmium Regulum (de quo v. ad n. 613) referendus esset, qui unus Claudii legatus fuit, qui hanc provinciam administraret. Sed num id liceat, valde dubito. V. 4 ante vocem ἀντιστράτηγον non fuisse καί ex spatii ratione patet; atque is licendi usus rarior quidem est, sed minime inauditus.

Supplementorum meorum rationem reddidi Eph. epigr. I p. 109 sq., ibique exposui, cur veri simile putem hunc titulum filio P. Memmii Reguli (cf. adn. ad n. 613), fortasse Gao, qui postea (a. 63 p. Chr. = 816 u. c.) consul fuit, positum esse.

---

616 In basi marmoris Hymettii, occidentem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 2118. Beulé l'Acropole II p. 348. Denuo descripsit Koehler.

617 In fragmento lapidis Hymettii, a. 0,20, cr. 0,37, invento occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 2112. A superiore parte lapis integer est, a ceteris mutilus.

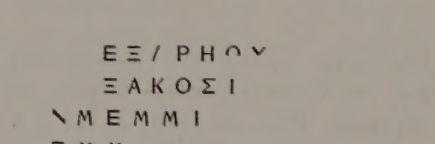

Fortasse sic supplendus est titulus:

[Ἡ βουλὴ ἡ] ἐξ Ἀρήου [πάγου καὶ ἡ]
[βουλὴ τῶν ἑ]ξακοσί[ων καὶ ὁ δῆμος]
[? Γάιο]ν Μέμμι[ον Ῥῆγλον υἱὸν Πο]-
[πλίου Μ]εμμ[ίου Ῥήγλου ὑπατικοῦ]
[πρεσβε]υτοῦ [τῶν Σεβαστῶν καὶ ἀν]-
[τιστρατήγου etc.]

Sane neque haec supplementa certa sunt neque omnino pro certo dicere licet, hunc titulum huc pertinere. Sed cur Pittakisii supplementa nihili esse putem, exposui Eph. epigr. I p. 112.

---

618 Basis lapidis Pentelici inventa anno 1839 in arce septentrionem versus ab Erechtheo. Ed. Pittakis Eph. 104. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. Cf. quae de titulo exposui Eph. epigr. I p. 241.

ΘΗ . ι ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ//
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΙΟΣΙΩΝ//
ΟΔΗΜΟΣ ΜΑΡΚΟΝΑΝΝΙΟ///
ΑΦΡΕΙΝΟΝΥΠΑΤΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΓ

Var. lect. V. 1 quae a sinistra exstant litterarum vestigia, ea Koehlero antiquioris tituli esse videntur, deleti cum lapis in alium usum vocaretur || v. 3 ΑΝΙΝΙΟ/// Pittakis, sed quod posui in lapide esse expressis verbis testatur Koehler; idem exhibet Ross.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου [βουλὴ καὶ] | ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων [καὶ] | ὁ δῆμος Μᾶρκον Ἄννιο[ν] | Ἀφρεῖνον ὕπατον ἀρετῆς [ἕνε]|κεν καὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν ε[ὐνοίας].

M. Annii Afrini consulatum praeter hunc titulum etiam Latinus C. I. L. IV, 1544 habet: *M. Vinicius Vitalis exit pr(idie) nonas Iulias Afrino* (non *Afreno*, cf. Eph. epigr. l. l.) *et Africano co(n)s(ulibus)*. Ante consulatum imperante Claudio Galatiae praefuit; cuius rei testimonium in ephemeride attuli nummum Pessinuntium cui inscriptum est ΕΠΙ ΑΦΡΕΙΝΟΥ. Iam aliud accessit tituli prope Isaura inventi C. I. L. III, 288 *Ti. Claudio Caesari Aug(usto) Germanico M. Annius Africanus leg(atus) eius dedicavit.* Nam hic quum et reliqua nomina et munus et provincia et tempus eadem sint, quin errore eius qui transcripsit notissimum nomen Africanus pro rarissimo Afrinus substitutum sit dubitari nequit. Denique C. I. L. III, 4109 (in Sclavonia) IMP· VESPASIAN . . . | M · ANNIO · AFR . . . | LEG ad eundem sine dubio pertinet (in indice C. I. L. M. Annius Afer scribitur). Consulatus videtur incidere in Neronis principatum.

---

619 Lapis inventus anno 1872 Patissiae. Exscripsit O. Lueders.

ΚΥΙΝΤΟΣΟΥΙΒΙΟΣΚΡΙΣΠΟ

Κύιντος Οὐίβιος Κρίσπος.

Vibius Crispus quod sciam unus apud scriptores nominatur, cos. suff. a. 57 p. Chr. (810 u. c.), curator aquarum a. 68—71 p. Chr. deinde proconsul Africae, cuius vita octogesimum annum excessit (Tacitus ann. XIV, 28 cum Nipperdei adnotatione. hist. II, 10. IV, 41. dial. 8, 13. Iuvenal. IV, 81. Quintil. V, 13, 48. VIII, 5, 15. 17. X, 1, 119. XII, 10, 11. Dio Cass. 65, 2. Sueton. Domit. 3. Frontin. de aq. 102). Praenomen eius nusquam affertur, nam quod Gaium eum dicit Heinrichius ad Iuv. IV, 81, id factum est errore, quod scholiastam secutus illum cum C. Passieno Crispo Neronis vitrico confudit. Quum igitur nemo alius Vibius Crispus apud scriptores commemoretur, illius vero de quo dicimus potentia summa fuerit et diuturna, non dubito quin titulus noster ad eum referendus eique Quinti praenomen adscribendum sit. Commodissime ad Flaviorum imperatorum tempora titulus referatur, quibus illius potentiam et gloriam maximam fuisse constat.

---

620 Athenis; ex Mustoxydis schedis Forchhammer transmisit Boeckhio.

ΑΛΠΟΥΡΝΙΟΝ
ΣΩΝΑΣΚΕΙΠΙΩ
ΟΡΦΙΤΟΥΥΟΝ
ΜΥΣΤΗΝ

I. e. [Κ]αλπούρνιον | [Πεί]σωνα, Σκειπίω|[νος] Ὀρφίτου υἱόν, | [τὸν] μύστην. Pater est Cornelius Scipio Orfitus cos. suff. a. 101 p. Chr., filius M. Calpurnius Piso cos. ord. a. 111 p. Chr. esse videtur, etsi exiguum est decem annorum intervallum inter patris filiique consulatus. Filii nomina ex materna origine repetenda videntur. Alterius p. Chr. saeculi titulum esse etiam scripturae Καλπούρνιον (Καλπόρνιος n. 601. 602. 607) et Σκειπίωνα (Σκιπίων n. 580) indicant.

---

621 Basis lapidis Eleusinii in duas partes fracta, inventa in arce. *a* 'a dextra mutilum, a reliquis exstat margo'. Exscripsit Koehler. *b* Ed. Pittakis Eph. 3827. Exscripsit Koehler. Coniunxi utrumque et de titulo exposui Eph. epigr. I p. 250.

ΗΒΟΥΛΗ | ΣΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΛΗΤΟΝ | ΙΟΔΗΜΟΣΛΟΥΕΙ
ΜΕΣΣΑΛ | ///ΟΥΕΙΦΤΑΝΟΥΜΕΝ///
ΥΠΑΤΙΚΟ | ΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΑΙΕΥΝΟ | ΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠ
| ΝΕΘΗΚΕΝ

Ἡ βουλὴ [ἡ ἐξ] Ἀρείου πά[γου καὶ ἡ βου]|λὴ τ[ῶ]ν Χ [κα]ὶ ὁ δῆμος Λ. Οὐει[ψτανὸν] | Μεσσάλ[αν], Οὐειψτανοῦ Μεσ[σάλα] | ὑπατικο[ῦ] υἱόν, ἀρετῆς ἕνε[κεν] | καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὴν [πόλιν | ἀ]νέθηκεν. Hic est filius L. Vipstani Messalae cos. a. 115 p. Chr. praeterea ignotus.

---

622 In basi lapidis Pentelici inventa in arce orientem versus a Parthenone, ubi nunc etiam est. Edd. Pittakis Eph. 363. C. Bursian Berichte der sächsischen Gesellsch. der Wissenschaften 1860 p. 218. Denuo contulit Koehler; cf. quae de titulo exposui Eph. epigr. I p. 245 sq.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝΤΗΣ

ΦΟΙΝΕΙΚΗΣΤΗΣΙΕΡΑΣΚΑΙΑ
ΣΥΛΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΙΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣΟΙΑΡΧΟΝ
ΤΕΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΟΝΙΟΥΓΚΟΝΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΗΝΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΝΤΟΝΕΑΥΤΩΝΠΟΛΕΙ
ΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΥΧΑΡΙΣ
ΤΙΑΣΕΝΕΚΕΝΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ
ΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΠΡΟΚΛΗΙΑΝΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΕΠΙΦΗΙΣΑΜΕΝΗΣ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ[ΚΑΙΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣ ΦΛ ΦΑΙΝΑΡΕΤΗΣ

Τριπολιτῶν τῆς | Φοινίκης, τῆς ἱερᾶς καὶ ἀ|σύλου καὶ αὐτονόμου | καὶ ναυαρχίδος, οἱ ἄρχον|τες καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Αἰμίλιον Ἰοῦγκον, πρε|σβευ|τὴν Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστρά|τηγον, τὸν ἑαυτῶν πολεί|την καὶ εὐεργέτην, εὐχαρισ|τίας ἕνεκεν διὰ πρεσβευτοῦ | Γαΐου Ἰουλίου Πρεκλησιανοῦ | ἀνέθη|καν, ἐπιψηφισαμένης | τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς | καὶ τῆς βουλῆς τῶν Φ | καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. | — Ἐπὶ ἱερείας Φλ. Φαιναρέτης.

Aemilius Iuncus, cos. suff. a. 127 p. Chr., paullo ante consulatum praetorius munere legati Augusti pro praetore ad ordinandum statum liberarum civitatium provinciae Achaiae functus videtur; ad eundem pertinet titulus Spartanus C. I. G. 1346, ubi Αἰμίλιος Ἰοῦγκος ὁ δικαιοδότης vocatur (cf. Eph. epigr. l. l.).

---

623. 624 Duae magnae bases lapidis Hymettii. 623 ab inferiore parte mutila, inventa in arce prope Propylaea. Edidit Pittakis Eph. 59 (Lebas Attique 334). Parvam modo partem (v. 9—12) expressit Beulé l'Acropole I p. 340. (C. Keil sched. epigr. p. 41. Herzog Gall. Narb. hist. app. n. 267. I. Marquardt Eph. epigr. I p. 203). Exscripserunt Ross et Koehler. — 624 ab omnibus partibus mutila, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edidit Kumanudis Phil. IV p. 83. Exscripsit O. Lueders.

(623)

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΛΗΜΟΣΟΛΘΗΝΑΙΩΝ

ΚΟΙΝΤΟΝΤΡΕΒΕΛΛΙΟΝΡΟΥΦΟΝ
ΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΝΛΑΜΠΤΡΕΑΑΡΧΙ
ΕΡΕΑΠΡΩΤΟΝΕΠΑΡΧΕΙΑΣΤΗΣ
ΕΚΝΑΡΒΩΝΟΣΚΑΙΥΠΑΤΟΝΚΑΙ
ΝΕΙΝΗΝΣΙΝΙΕΡΩΝΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙ
ΩΝΚΑΙΠΑΣΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΕΝΤΗ
ΠΑΤΡΙΔΙΤΟΛΩΣΗΤΕΤΕΙΜΗΜΕ
ΝΟΝΚΑΙΑΡΧΟΝΤΑΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΕΝΑΘΗΝΑΙΣΚΑΙΙΕΡΕΑΔΡΟΥΣΟΥ
ΥΠΑΤΟΥΚΑΙΙΕΡΕΑΕΥΚΛΕΙΑΣΚΑΙ
ΕΥΝΟΜΙΑΣΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΧΡΥΣΟΦΟ
ΡΙΑΔΙΑΒΙΟΥΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΝΚΑΙ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΙΑΝΑΘΕΣΕΩΣΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΩΝΚΑΙΕΙΚΟΝΩΝΕΝΠΑΝΤΙΝ
ΩΚΑΙΕΠΙΣΗΜΩΤΗΣΠ○///Γ○Σ///○///
//ΠΩΜΕΓΑΛΟΨ
///ΛΙΓΥΝΟΙΑΣ

(624)

ΝΡΟΥΦΟΙ
ΤΡΕΑΑΡ
ΙΑΡΧΕΙΑΣ
ΚΑΙΥΠΑΤ
ΝΙΕΡΩΝ
ΚΑΙΠΑΣΑΙΣ
ΤΡΙΔΙΤΟΛΩ
ΟΝΚΑΙΑΡ
ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΑΤΟΥΚΑΙ
ΥΝΟΜΙΑΣΔΙ
ΙΑΔΙΑΒΙΟΥ
ΙΨΗΦΙΣΜΑΤΙ
ΡΙΑΝΤΩΝΚΑΙ
ΓΙΝΑΩΚΑΙΕ
ΞΩΣΤΟΠΩ
ΙΑΡΕΤΗΣΚΑΙ
ΑΥΤΟΥΣ

Var. lect. N. 623 v. 1 primas litteras Rossius integras exhibet, Pittakis et Koehler hunc in modum mutilatas: ΗΕΞΑΡΕΙ.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Κόιντον Τρεβέλλιον Ῥοῦφον, Κοίντου υἱόν, Λαμπτρέα, ἀρχιερέα πρῶτον ἐπαρχείας τῆς ἐκ Ναρβῶνος, καὶ ὕπατον Καισεωνῆσιν ἱερῶν δήμου Ῥωμαίων, καὶ πάσαις τειμαῖς ἐν τῇ πατρίδι Τολώσῃ τετειμημένον, καὶ ἄρχοντα ἐπώνυμον ἐν Ἀθήναις, καὶ ἱερέα Δρούσου ὑπάτου, καὶ ἱερέα Εὐκλείας καὶ Εὐνομίας διὰ βίου, καὶ χρυσοφορίᾳ διὰ βίου τετειμημένον καὶ ψηφίσματι ἀναθέσεως ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ἐν παντὶ ναῷ καὶ ἐπισήμῳ τῆς πό[λ]εως τόπῳ, μεγαλοψ[υχίας ἕνεκα καὶ] ἀρετῆς καὶ εὐνοίας [τῆς εἰς ἑ]αυτούς. Ea modo uncis inclusi, quae ab utroque exemplari absunt.

Recte Marquardtus vocem ὕπατον (n. 623 v. 7 = 624 v. 4) de consule intellegi posse negavit, cum honores qui enumerantur municipales et provinciales omnino non sint hominis senatorii ordinis ad summos reipublicae Romanae honores evecti; imo coniungendum esse ὕπατον Καισεωνῆσιν, *summum Caeninensem*, cuius additamenti in hoc ipso quidem sacerdotio, rarissime omnino memorati, nullum aliud superesse exemplum, sed plane similia esse *summus haruspex*, aliaque id genus.

Minus recte Marquardtus de aetate tituli iudicavit, cum eum ad Tiberii Caesaris tempora referat, argumento usus sacerdotio Drusi (n. 623 v. 12). At illud sacerdotium usque ad Hadriani tempora mansisse ex titulo L. Vibullii Hipparchi Marathonii constat (vide indicem). Et ad alterum p. Chr. saeculum titulum pertinere cum prolixa honorum enumeratio tum iota productum *constanter* per diphthongum ΕΙ scriptum prodit. Quum igitur post annum 126 p. Chr. propter sexcentorum senatum titulus compositus esse nequeat, sub finem imperii Traiani aut initio Hadriani erectus esse videtur.

---

625 In arce occidentem versus a Propylaeis. Edd. L. Kayser P. Hordeonius Lollianus geschildert nach einer noch nicht herausgegebenen Athenischen Inschrift. Heidelbergae 1841. Pittakis Eph. 53. Contulit Koehler.

////////////////////////// Β○ΥΛΗΤΩΝφ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
//Τ̄Ο ℬ ΟΡΔΕΩΝΙΟΝ
ΛΟΛΛΙΑΝΟΝ
//ΓΟΝΣΟφΙΣΤΗΝ
ΣΤΟΝ
ΑΜφΟΤΕΡΟΝΡΗΤΗΡΑΔΙΚΩΝΜΕΛΕΤΗΣΙΤΕΑΡΙ
ΛΟΛΛΙΑΝΟΝΠΛΗΘΥΣΕΥΓΕΝΕΩΝΕΤΑΡΩΝ
ΕΙΔΕΘΕΛΕΙΣΤΙΝΕΣΕΙΣΙΔΛΗΜΕΝΑΙΟΥΝΟΜΑΓΛΤΡΟΣ
ΚΑΙΠΑΤΡΗΣΑΥΤΩΝΤΕΟΥΝΟΜΑΔΙΣΚΟΣΕΧΕΙ

[Ἡ] *Βουλὴ τῶν Φ | καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησεν | Πό(πλιον) Ὀρδεώνιον | Λολλιανὸν | τὸν σοφιστήν.*

Ἀμφότερον ῥητῆρα δικῶν μελέτησί τ' ἄριστον,
Λολλιανὸν πλῆθυς εὐγενέων ἑτάρων.
εἰ δ' ἐθέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, οὔνομα πατρὸς
καὶ πάτρης, αὐτῶν τ' οὔνομα δίσκος ἔχει.

Hunc esse Lollianum sophistam illum, cuius vitam descripsit Philostratus Vit. soph. I, 23, vidit Kayser. Eius filiae dedicatus est titulus Ephesius C. I. G. 3003 (cf. Add. vol. II p. 1125).

---

626 Basis marmoris Pentelici, in orientali arcis parte. Exscripsit Koehler. Edidi Eph. epigr. I p. 242 n. 7

```
///ΟΥΛΙΟΝΓΑ
ΓΚΑΠΛΑΝϕ
ϚΝΑΝΔΡϚ
ΚΛΙΧΡΥΣ
ΕΥΣΕΩΣ
ΥΙ///ΙΛΙΑΡΧΟΝ
ΗΣΚΕΡ///ΝΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚ
ΤΙΤΟΥΑΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝ
ΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΣΕ
Ο_ _ . . ΓΜΓΝΟΝΥΠΑΥ¯
ΟΝΚΥΙΝΤΟΣϕΑ
ΜΙΟΣΘΑΛΗΣΚ
ΥΣΤΟΝΕΑΥΤΟ
ΙΣΑΜΕΝΙΙΣ¯
```

[Γ. Ἰ]ούλιον Γα[ίου υἱὸν] Σκάπλαν, φ[ητιᾶ|λιν?, τρι]ῶν ἀνδρῶ[ν χαλκοῦ | ἀργύρου] καὶ χρυσ[οῦ συγ|χων]ευσεως [καὶ χαρά|ξεως,] χ[ε]ιλίαρχον [λεγ. δω|δεκάτ]ης κερ[α]υν[οφόρου, τα|μίαν] Αὐτοκράτορος Κ[αίσα|ρος] Τίτου Αἰλίου Ἀδριαν[οῦ Ἀν|τωνεί]νου Σεβαστοῦ Εὐσε[βοῦς, | ἀπ]ο[δεδει]γ[μέ]νον ὑπ' αὐτ[οῦ, ἀγο|ρανόμ]ον Κύιντος Φά[βιος Δα|σού]μιος Θαλῆς Κ[υδαθη|ναιε]ὺς τὸν ἑαυτο[ῦ εὐεργέ|την ψηφ]ισαμέν[η]ς τ[ῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς].

De supplementis exposui in Ephemeride epigraphica l. l. (v. 11. 12 pro [ἀγορανόμ]ον etiam [δήμαρχ]ον suppleri potest), ibique demonstravi, hunc C. Iulium Scapulam filium esse videri C. Iulii C. f. Scapulae cos. suff. a. 138 p. Chr., cuius tituli Ancyrani duo sunt in C. I. G. 4022. 4023, et alius in Trachonitide repertus apud Mordtmannum Mus. Rhen. XXVII p. 149; ex quo titulo apparet, Scapulam patrem post praeturam proconsulem Achaiae fuisse, unde fortasse filii cum Athenis coniunctio repetenda est. Dasumius Thales Cydathenaeensis est in catalogo prytanum Pandionidis (v. ind.).

---

627 Basis parva marmoris Pentelici, inventa anno 1834 in arce meridiem versus a Parthenone. Inferior pars periit. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 330. Eph. 1007. Contulit Koehler.

```
ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΓΡΙΟΝϹΑΤΟΡΝΙNON
ΤΟΝΚΡΑΤΙϹΤΟΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΓΟΥΒΟΥΛΗΙΛΟ
```

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἄγριον Σατορνῖνον | τὸν κράτιστον | ἡ ἐξ Ἀρείου πά|γου βουλὴ [κ]α[ὶ] ὁ [δῆμος] etc. Titulus Antoninorum aetate antiquior non videtur. Id probant praeter omissum praenomen, quod certe primum p. Chr. saeculum excludit, senatus populique nomina non in initio, sed in fine tituli honorarii scripta et vocabulum κράτιστος ad indicandam senatoriam dignitatem additum. Agrius nomen gentile Romanum esse (C. Agrius Varro r. r. 1, 2, 1. L. Agrius Cic. p. Flacc. 13, 31. P. Agrio C. I. Lat. V, 248. Agria II, 1209. 3503) vix est quod moneam.

628 Prope Pelasgicum se exscripsisse dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 157.

```
. . . . . ΟΥΥΙΟΝ
. . . ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗ
. . ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ . . . .
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
```

Id solum intelligitur, hoc frustulum ad honores hominis alicuius Romani pertinere. Ceterum utrum v. 2 *ταμίαν* an *πρεσβευτὴν καὶ*] *ἀντιστράτη*[*γον*] supplendum, utrum, si hoc sumatur, legatus pr. pr. imperatoris an proconsulis significetur, obscurum est.

---

629 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum. In stoa Hadriani exscripsit Koehler.

```
ϽΝΤΟΥΣΕΙΤΗΡΕϽ
ϽΙΔΟΜΕΝΟΥΚΑΙΑΓ
ΓΑΜΙΑΝΚΥΠΡΟΥΚ
vac.        ΤΗΓΟΝ
```

[. . . ἔπαρχ]ον τοῦ σειτηρεσ[ίου τοῦ | δια]διδομένου, καὶ ἀγ[ορανόμον, | καὶ] ταμίαν Κύπρου κ[αὶ ἀντιστρά]|τηγον.

Cursus honorum a maioribus ad minores descendens ita, ut quaestura finem faciat neque recenseantur minores magistratus. Finem enim tituli esse v. 4 ex ea ratione patet, qua ultimae vocis [*ἀντιστρά*]*τηγον* litterae medio versui subscriptae sunt; qua ex re simul conici licet, quot litterae fere a dextra parte deperierint. Ἔπαρχον τοῦ σειτηρεσίου τοῦ διαδιδομένου supplere non dubitavi, quod id satis accurate respondet Latino *praefectus frumendi dandi*. Nam σιτηρέσιον de frumentationibus usurpatur etiam apud Plutarchum Caes. 8. Cato min. 26. Alibi est ἔπαρχος σείτου δόσεως (Lebas-Waddington 2811). Haec praefectura solebat quidem a praetoriis administrari (Mommsen Hermae IV p. 364), sed unum exemplum praefecti aedilicii iam Mommsenus adtulit (C. I. G. 5793), cui nunc accedit alterum. Particula copulativa, quae honoribus interponitur, etiam n. 623. 624 est.

---

630 Truncus marmoris a latere sinistro intactus, a reliquis mutilatus, a. 0,15, l. 0,25, cr. 0,16. In stoa Hadriani descripsit Koehler.

```
ϽΔΕΙ
ΔΕΝΜΥΣΙΑΚΑΙ
ϽΕΥΤΗΝΑΦΡΙΚ
ΑΣΚΑΙΑΝΤΙΣΤ
ΤΟΡΑΠ^Λ¯
```

Ad cursum honorum nobilis cuiusdam hominis Romani pertinere has reliquias patet, sed restitui non possunt. Intelligitur primum v. 1. 2 [*πρε*]*σβε*[*υτὴν λεγεῶνος*] $\overline{\delta}$ *ἐν Μυσίᾳ* supplendum esse. Nam neque quae ante EN conspiciuntur reliquiae ad aliam litteram atque Δ pertinere, neque ea littera hic aliud esse potest atque nota numeralis legionem indicans. Atque fuerunt quidem vel duae legiones *quartae*, quae in Moesia castra haberent. Primum enim quarta Scythica ibi fuit a Tiberio usque ad Neronem imperatorem; quo tempore ad bellum Arme-

niacum Corbuloni data ab eoque a. 63 p. Chr. in Syriam translata est, ibique mansit. Vespasianus vero ex novis quas constituit legionibus quartam Flaviam in Moesia superiore collocavit ibique etiam tum fuit cum Dio Cassius historiam conscripsit. — Deinde v. 3. 4 scriptum fuisse videtur [πρεσ]βευτὴν Ἀφρίκ[ης διοικήσεως Καρχηδονί]ας (vel [Ἱππων]ίας) καὶ ἀντιστ[ράτηγον]. Nam nonnunquam duos legatos proconsulis Africae fuisse, alterum Carthaginiensis, alterum Hipponensis dioecesis, id complures tituli testantur (Orelli-Henzen 6012. 6482). Ultimi versus reliquiae obscurae sunt. Cogitavi de [πραί]τορα πολε[ιτικόν] (*praetorem urbanum*). Nam πραίτωρ Latinum vocabulum, pro quo plerumque Graecum στρατηγός usurpatur, rarum quidem est in titulis Graecis, sed non plane inauditum (cf. titulum Boeoticum Eph. 2438 = 3078).

---

631 Basis marmoris Pentelici, a. 0,46, l. 0,82—87, cr. 0,485, inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 166. Pervanoglu Bullett. dell' Instituto arch. 1862 p. 119. Kumanudis Phil. III p. 462 n. 2.

Η ΠΟΛΙΣ
ΤΙΒ·ΚΛ·ΚΑΛΛΙΠΠΙΑΝΟΝΙΤΑΛΙΚΟΝΥΠΑΤΟΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΛΟΓΙΣΤΗΝΚΑΙΕΠΑΝΟΡΘΩΤΗΝ
ΤΩΝΕΛΕΥΘΕΡΩΝΠΟΛΕΩΝ ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ἡ πόλις | Τιβ. Κλ. Καλλιππιανὸν Ἰταλικόν, ὕπατον, | πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον τῶν | Σεβαστῶν, λογιστὴν καὶ ἐπανορθωτὴν | τῶν ἐλευθέρων πόλεων, τὸν εὐεργέτην. Non potest hic ‘corrector liberarum civitatum’ ante M. Aurelii et L. Veri principatum munere functus esse; veri simillimum est eum ad Septimii Severi et filiorum tempora pertinere (cf. Eph. epigr. I p. 248).

---

632 Basis marmorea rotunda, quae olim alio loco posita postea in porticum Parthenonis translata est. In altera eiusdem lapidis parte inscriptus est titulus n. 635 aliquanto recentior. Edd. Spon. Itin. III P. II p. 17. Wheler Itin. p. 362 (Murat. T. II p. DLV. 2). Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Chandler Inscr. II, 18 p. 52. Ex his exemplaribus et Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 377. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 70). Pittakis l'ancienne Athènes p. 284. Contulit Koehler. Partem priorem (v. 1—3) solam exhibet Pittakis l'ancienne Athènes p. 444.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΛΕΓΝΑΤ<ΟΥΙΚΤΟΡΑΛΟΛΛΙΑΝΟΝ
ΑΝΤΙΤΗΣΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΤΕΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣΤΩΝΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝΡΗΤΟΡΑ

Var. lect. Quae in superiore parte lineis traductis separavi non iam exstant. Primum versum adeo unus Sponius integrum exhibet. Altero Sponius et Whelerus ΑΡΕΙΟΠΑ, Fourmontus ΑΡΕΟΥΠΑ habet.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | Λ. Ἐγνατ. Οὐίκτορα Λολλιανὸν | ἀντὶ τῆς πρὸς ἑαυτοὺς εὐνοίας | τῆς τε κηδεμονίας τῶν Ἀθηνῶν, | τὸν ῥήτορα.

Olim hunc titulum ad Lollianum sophistam cuius vitam scripsit Philostratus referebant homines docti. Sed illum potius P. Hordeonium Lollianum fuisse docet titulus n. 625. De Egnatiis Lollianis cf. quae exposuerunt Borghesi Opp. III p. 412. W. Henzen Annali dell' Inst. arch. 1866 p. 131 sqq. Atque Henzenus quidem distinxit duos homines: 1) L. Egnatius *Victor* Lollianus, consul ante annum 207 p. Chr., corrector Achaiae (C. I. G. 1624 vol. II p. 844), leg. pr. pr. Pannoniae a. 207 p. Chr. (Gruter 103, 6), sodalis Antoninianus a. 213 p. Chr.; 2) L. Egnatius Lollianus (Victoris nomen hic non gessit), proconsul Achaiae, proconsul Asiae, praefectus urbi a. 254 sqq. (Firmicus Matern. 2, 32). Ex aetatum ratione veri non dissimile est hunc illius filium fuisse. Atque ad maiorem natu ex his cur non liceat titulum nostrum referre non video. Nam κηδεμονία τῶν Ἀθηνῶν quae in eo praedicatur eum magistratum Romanum fuisse qui Achaiam (aut certe liberas civitates) administraret indicat; certe eadem vox n. 611 de Cn. Acerronio Proculo proconsule usurpatur. Neque obstat illud τὸν ῥήτορα, dummodo intellegamus hominem facundia insignem, non qui artem rhetoricam doceat.

---

633 Lapis inventus Eleusine. Edd. A. Conze et A. Michaëlis Bullettino dell' Instituto 1860 p. 182, adnotationes subiecit W. Henzen. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 300 n. 61.

ΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΚΑΙΘΕΙ
ΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ·Λ·ΣΕΠΤΙ
ΣΕΟΥΗΡΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΠΕΡ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙ.Μ.ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΕΙΝ
ΟΥΚΑΙ.Π.ΣΕΠΤΙΜΙΟΥΓΕΤΑ
ΣΔΙΣΥΠΑΤΟΝΦΟΥΛΒΙΟΝ
//
ΗΠΟΛΙΣ

V. 7 consulto deletus est.

. . . . . .
[ἀναγκαῖον τ]ῶν μεγίστων καὶ θει-
[οτάτ]ων αὐτοκρατόρων Λ. Σεπτι-
[μίου] Σεουήρου Εὐσεβοῦς Περ-
[τίνακος] Σεβαστοῦ καὶ Μ. Αὐρηλίου
[Ἀντων]είνου καὶ Π. Σεπτιμίου Γέτα
[Καίσαρο]ς δὶς ὕπατον Φούλβιον
[Πλαυτιανὸν ἔπαρχον πραιτωρίου]
ἡ πόλις.

Supplementa Henzeni sunt, partim certa, partim admodum probabilia. Ad v. 1 adnotat, etiam in titulis Latinis saepe cognationis aut affinitatis cum domo Caesarum intercedentis significandae causa vocabulum *necessarius* adhiberi (Orelli-Henzen 934. 5498). Plautiani consulatus alter incidit in annum 203 p. Chr. (956 u. c.).

---

634 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum a. 1852 in ecclesia Ὑπαπαντή. Ed. Pittakis Eph. 2500.

ΔΗΜΟΥΤ
ΝΚΛΠΡC
ΤΟΝΑΝΘ
ΙΟΙ/Σ

[Ψηφισαμένου | τοῦ] δήμου Τ[ιβέ|ριο]ν Κλ. Προ[κλεί|ανὸν] τὸν ἀνθ[ύπα-τ|ον εὐ]νοίας [ἕνεκεν].

Cognomen Προκλεϊάνου certum non est, sed eo spatium multo melius expletur quam illo quod Pittakis posuit Πρόκλον. Ceterum Tiberii Claudii nomina hunc hominem natione Graecum esse indicant; qua de causa post Antoninorum tempora positum titulum iudicaverim, cum tum demum frequentiora exempla eiusmodi hominum ad summos honores Romanos evectorum inveniantur.

635 In eiusdem lapidis, qui titulum n. 632 continet, parte aversa. Edd. Cyriac. p. X n. 73 Muratori T. II p. DLX. 1. Apian. p. CCCCLXXXIX. (Gruter. p. CCCCLXIV. 7.) Spon. Itin. T. III P. II p. 18. Wheler Itin. p. 362. (Meurs. Acrop. c. 5. Selden de Synedr. II p. 138. Vandal. Diss. p. 618 sqq. Corsin. F. A. T. I p. 380—384. Taylor ad Lysiam p. 766 Reisk.) Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Chandler Inscr. P. II n. 19 p. 52. Boeckh C. I. G. 372. Pittakis l'ancienne Athènes p. 283. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 70. Franz Elem. epigr. p. 267 n. 109), Exscripsit Koehler. (De altero ficticio eiusdem tituli exemplari v. Boeckh in C. I. G.)

ΙΑΘΙΙ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΑ . ΥΠΑΤΟΝ
ΤΗϹΕΛΛΑΔΟϹΡΟΥΦΙΟΝΦΗϹΤΟΝ
ΚΑΙΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΗΝΗΕΞΑΡΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΤΡΙΑΚΟϹΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟϹΟΑΘΗ
ΝΑΙΩΝΕΥΝΟΙΑϹΕΝΕΚΑΚΛΙΕΥΕΡ
ΓΕϹΙΑϹΤΗϹΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝΑΝΕ
ϹΤΗϹΕΝΠΡΟΝΟΙΑΦΛΑΒΙΟΥΠΟΜ
ΔΑΔΟΥΧΟΥΤΟΥΔΙΑϹΗΜΟΤΑΤΟΥΚΑΙ
ΛΤΟΚΟΜΙΤΩΝ

Var. lect. Primum versum Cyriacus omittit, Chandlerus solas litteras ΗΑΘΗΙ exhibet, Muratorius et Sponius ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ (Spon. cum iota adscripto). Nihil nisi quod nunc exstat illi omnes in lapide invenisse videntur.

[Ἀγ]αθῇ [τύχῃ]. | Τὸν λαμπρότατον ἀ[νθ]ύπατον | τῆς Ἑλλάδος Ῥούφιον Φῆστον | καὶ Ἀρεοπαγείτην ἡ ἐξ Ἀρίου | πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν | τριακοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθη|ναίων εὐνοίας ἕνεκα κ[α]ὶ εὐερ|γεσίας τῆς περὶ τὴν πόλιν ἀνέ|στησεν προνοίᾳ Φλαβίου Πομ(πηίου?) | Δαδούχου, τοῦ διασημοτάτου καὶ | ἀπὸ κομίτων. Quae in fine tituli ponuntur honorum nomina eum Constantino non esse antiquiorem probant. Boeckhius hunc proconsulem eundem esse vult cum Rufio Festo Avieno poëta, eique assentitur Teuffel Hist. Litt. Rom. § 420 ed. 3. Qui quo iure ex hoc titulo apparere dicat, proconsulatum Achaiae a Festo a. 372 p. Chr. administratum esse, non assequor: nam nullum omnino inest accuratius temporis indicium. Ad posteriorem quarti p. Chr. saeculi partem sane referendus est, quia Africae proconsulem Festum fuisse a. 366 p. Chr. constat. Sed Achaiam ante Africam potius quam post eam a Festo administratam esse putaverim.

636 Athenis in basi rotunda, quae sacram mensam in ecclesia S. Theodori prope monasterium Capucinorum sustinebat. Edd. Chandler Inscr. II, 48 p. 58. (Brunck. Anal. III p. 280 n. 210. Iacobs. Anthol. Pal. Append. Epigr. n. 128.) Adhibitis Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 373.

ΑΡΧΟΝΕΜΕΘΕΟΔΩΡΟΝΑΧΑΩΝΕΙΚΟΝΙΤΗΔΕ
ϹΤΗϹΕΘΕΜΙϹΤΟΚΛΕΗϹΝΕΥΜΑΤΙΚΕΚΡΟΠΙΗΙϹ
ΑΡΧΟΝΟΡΑϹΘΕΟΔΩΡΟΝΟϹΕΥΔΙΚΙΗϹΑΓΑΝΗϹΙ
ϹΩϹΕΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝϹΩΜΑΤΑΚΑΙΠΟΛΙΑϹ
ΤΟΥΝΕΚΑΜΙΝΚΑΤΑΑϹΤΥΘΕΜΙϹΤΟΚΛΕΗϹΑΝΕΘΗΚΕ
ΕΙΚΟΝΙΛΑΙΝΕΗΤΩϹΓΑΡΑΝΩΓΕΠΟΛΙϹ
ΕΥΧΟΜΕΝΟϹΜΕΤΕΠΙΤΑΘΕΩΓΕΝΝΗΤΟΡΙΠΑΝΤΩΝ
ΚΑΙΧΑΛΚΟΥϹΤΗϹΙΝΝΕΥΜΑΤΙΘΕΥΔΟϹΙΟΥ

V. 8 Fourmontus ϹΤΗΕΙΝ. In ceteris consentiunt Chandl. et Fourm., nisi quod hic priores versus paulo aliter digessit.

Ἄρχον ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχα[ι]ῶν εἰκόνι τῇδε
στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.
ἄρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι
σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας.
τούνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
εἰκόνι λαϊνέῃ· τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις·
εὐχόμενος μετέπ(ε)ιτα θεῷ γεννήτορι πάντων
καὶ χαλκοῦ(ν) στήσ(ε)ιν νεύματι Θευδοσίου.

'Sub imperatore Theodosio I a. Chr. 380 Gothis Thessaliam et Epirum vastantibus honores meruit Achaeorum dux' Chandler. Idem a Troezeniis honoratur C. I. G. 1187.

637 In occidentali parte parietis occidentalis stoae Hadriani, non procul a porta, fere viginti pedibus supra planitiem antiquam. Ed. ex Fauvelii schedis Boissonade in Max. Planud. Metam. p. 653, ex alio eiusdem apographo Boeckh C. I. G. 373[b] (vol. I add. et corr. p. 911). Pittakis Eph. 560. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΤΟΝΘΕϹΜΩΝΤΑΜΙΗΝΕΡΚΟΥΛΙΟΝΑΓΝΟΝΥΠΑΡΧΟΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟϹΜΥΘΩΝΤΑΜΙΗϹΕϹΤΗϹΕϹΟΦΙϹΤΗϹ

Τὸν Θεσμῶν ταμίην Ἐρκούλιον, ἁγνὸν ὕπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστής.

Vide adn. ad eum qui sequitur titulum.

638 Basis marmoris Pentelici, nunc in duas partes fracta (*a*, *b*); a. 1,04, l. 0,64, cr. 0,64. Edidit Rhusopulos Eph. nov. 432. Exstat ante stoam Hadriani. Exscripsit Koehler.

(*a*) (*b*)

Η
ΝΠΡΟΜΑΧΟΝΘΕϹΜΩΝϹ ϹΥΛΙΟ ΝΑΠΑϹΙΝ
ϹΖΟΜΕΝΟΝΘΩΚΩΝ ΥΟΘΕΝΑ ΤΑΤΩΝ
ΕΙΝϹΛΘΗΝΑΩΝΑΠΡΩΝΙΑΝΟϹϹΕϹΟΦ ΤΗϹ
ΤΗϹΕΠΑΡΑΠΡΟΜΑΧΩΙΠΑΛΛΑΔΙΚΕΚΡΟΠΙ

[Τὸ]ν πρόμαχον θεσμῶν [Ἑρκ]ούλιο[ν ἁγνὸ]ν (?) ἅπασιν
[ἑ]ζόμενον θώκων ὑψόθεν ἀ[κροτά]των
[κλ]εινὸς Ἀθηνάων Ἀπρωνιανός σε σοφ[ισ]τής
[σ]τῆσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεκροπί[ης].

De Herculio exposuit Waddington apud Foucart ad Lebas Meg. et Pel. n. 60. Fuit is praefectus praetorio Illyrici a. 408—412 p. Chr.; pro ἔπαρχος πραιτωρίου et in nostro titulo n. 637 et in illo Megarico ὕπαρχος dicitur; quae vocabula etiam alibi confunduntur (cf. adn. ad n. 639). Quod duo sophistae eius statuas erigendas curaverunt, ex eo apparet eum illorum studiis favisse eosque adiuvisse (Wachsmuth Die Stadt Athen I p. 717).

---

639 Basis rotunda inventa in fundo Gasparii, cum domus ibi aedificaretur, anno 1869. Ed. Koehler Hermae IV p. 133.

//////// ΝΟΜΟΙ vac.
////////////
ΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΙΗΣΕΠΡΟΒΟΝ
ΤΟΝΥΠΑΡΧΟΝΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΝΤΟΛΙΟΣΣΕΝΕΛΛΑΔΟΣΑΝΘΥΠΑΤΟΣ

Εἰκόνι χαλκείῃ σε Πρόβον | τὸν ὕπαρχον Ἀθήναις
Ἀντόλιος [στῆ]σεν Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium cos. a. 440 p. Chr. putat Koehler, coniectura non improbabili. Admodum recentis temporis titulum esse praeter alia ex nomine Ἑλλάδος (non Ἀχαΐας) ἀνθύπατος patet (cf. n. 635). Quis sit Probus ὕπαρχος, incertum quidem est, sed si comparaveris n. 637, verisimile videbitur etiam hic ὕπαρχον pro ἔπαρχον πραιτωρίου dictum esse.

---

640 Apud Gigantes. Exscripsit Koehler.

ΘΥΠΑΤΟΥ
ΝΗϹΙΝΕΓΕΙΡΑϹ
ΝΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗΝ

V. 1 (exitus pentametri) .. [ἀν]θυπάτου, v. 2 ... νησιν ἐγείρας, v. 3 .... ν ὀφειλομένην. Ex his reliquiis apparere videtur, titulum similis argumenti fuisse atque n. 637. 638. 639.

---

641 Fragmentum tabulae marmoris Hymettii, inventum ad occidentalem partem Erechthei; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 288. Eph. 2083. Exscripsit Koehler.

ϽΥΥΙΟΝΜΑΙΚΙΛ
vacat

Pittakisii supplementum Μαικίλ[ιον] nullo modo ferri potest, nam hic, post patris nomen, gentile ponere non licet. Rectius aliquis de cognomine aliquo Μαικια[νόν] aut Μαικιλ[ιανόν] cogitaverit. Sed a dextera margo est, videturque totus titulus uno versu constitisse, ita ut in fine nihil omnino desideretur. Quare non dubito, quin τὸν δεῖνα .... ου υἱὸν Μαικίᾳ (*Maecia* sc. tribu) intellegendum sit. Eos qui cognomine carent saepe eius loco tribum apponere notum est.

CLASSIS QVARTA.

TITVLI MAGISTRATVVM ET SACERDOTVM ATTICORVM.

642 In basi marmoris Hymetti inventa in arce septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 333, et iterum aliquanto plenius et accuratius 3599. Denuo descripsit Koehler.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ///ΟΥ
ΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑ
ΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ////////ΥΛ
ΝΟΡΑ//////////////////////////////////////
//

Post ΝΟΡΑ et quae in eodem versu scripta erant, et totus versus qui sequebatur erasus est. Post eum nihil amplius scriptum erat.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου [β]ου-
λὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξα-
κοσίων καὶ ὁ δῆμ[ος ὁ]
Ἀθηναίων [Ἰο]ύλ[ιον Νικά]-
νορα [νέον Ὁμηρον καὶ]
[νέον Θεμιστοκλέα.]

Cf. adnotationem ad n. 1, ubi exposui aut ad Augusti aut, id quod minus verisimile est, ad Claudii aetatem hunc Nicanora referendum esse. Ceterum eum Athenis praetura functum esse apparet ex catalogo magistratuum, quem edam part. IX class. 1.

---

643 In ascensu ad arcem, in marmore candido. Ed. Clark. Itin. P. II S. II p. 474 (Boeckh C. I. G. 417. Pittakis l'ancienne Athènes p. 228).

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙ
ΙΟΥΛΙΟΝΝΙΚΑΝΟΡΑ . . .

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βου[λὴ καὶ ἡ βου]-
λὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ [ὁ δῆμος]
Ἰούλιον Νικάνορα . . . .

Cf. adn. ad n. 642.

---

644 Basis lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,50, cr. 0,30. Inventa in meridionali parte Piraeei 'εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κοκκίδου, ἐν τῇ Ὑδραϊκῇ συνοικίᾳ'. Ed. Pittakis Eph. 3454.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΙΟΥΛΙΟΝΝΙΚΑ
ΝΕΟΝΟΜΗΡΟΝΚΑΙΝΕΟΝΘΕΜΙΣΤΟΚΛ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τ[ῶν Χ] | καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθη-
ναίων Ἰούλιον Νικά[νορα] | νέον Ὁμηρον καὶ νέον Θεμιστοκλ[έα]. Cf. adn.
ad n. 642.

645 Columna marmorea inventa ubi *βουλευτήριον* fuisse putabatur. Edd. Eustratiadis Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι φυλλ. 2. 1852 p. 6. C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXX. Exscripsit Koehler.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΞΕΝΟΚΛΗΝ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΝ ΕΙΣΗΓΗΤΗΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΙΤΩΝΙΚΟΥ
ΤΑΜΙΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΤΩΝΗΣΑΝΤΑ
ΔΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ
ΟΠΛΕΙΤΑΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΑΤΟΥΣ

I. e. Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος* | Ξενοκλῆν Θεοπόμπου | Ῥαμνούσιον, *εἰσ-
ηγητὴν* | *γενόμενον τοῦ σιτωνικοῦ* | *ταμιείου καὶ σιτωνήσαντα* | *δὶς καὶ
στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς* | *ὁπλείτας γενόμενον* | *τετράκις, ἀρετῆς ἕνεκα* | *καὶ
εὐνοίας τῆς εἰς ἑατούς.*

Ab initio imperii Augusti non magno temporis spatio abesse videtur tituli origo. Nam cum n. 646 *ταμίαι τῶν σιτωνικῶν* sint Apolexide archonte, quem paulo post initium aerae Christianae munere functum supra docui (adn. ad n. 106), eo anno hunc titulum Xenoclis, qui aerarium sitonicum lege ad populum lata condidisse dicitur (id enim est *εἰσ-
ηγητὴν γενόμενον*, quod Bursianus non recte interpretatus est), antiquiorem esse apparet. Sed non multo antiquiorem esse scriptura quae est *ὁπλείτας* indicare videtur. Etiam *ἑατούς* forma inprimis Augusti aetate frequentata esse videtur (n. 552. 575. 576. Etiam n. 550 fortasse ab initio simpliciter *ἑατόν* scriptum fuit, quod deinde correctum est, nam litterae ligatae ab illo tempore alienae sunt). Etiam iteratio praeturae Atticae primis imperatorum Romanorum temporibus frequentior fuisse videtur, quam ulla alia aetate. Videtur igitur hic Xenocles Theopompi f. Rhamnusius diversus esse ab illo Xenocle Rhamnusio, qui recensetur in laterculo magistratuum et sacerdotum multo ante imperatorum Romanorum aetatem composito (cf. indicem vol. II); sed ex eadem familia ille fuisse videtur non minus quam Xenocles Theocharis f. Rhamnusius ephebus Antonini Pii aetate (v. indicem).

---

646 In arce se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 324.

ΚΗΦΙΣΙΕΑ
ΑΙΑΝΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΠΑΛΛΗΝΕΑ
ΤΟΥΣ ΤΑΜΙΑΣ ΤΩΝ ΣΙΤΩΝΙΚΩΝ
. ΗΣΙΔΟΣ ΕΞ ΟΙΟΥ
ΔΗΜΕΟΥ

I. e. [Ὁ δῆμος τὸν δεῖνα] Κηφισιέα, [τὸν ταμ]ίαν τῆς βουλῆς, [καὶ τὸν
δεῖνα] Φιλοστράτου Παλληνέα [καὶ τὸν δεῖνα,] τοὺς ταμίας τῶν σιτωνικῶν
[ἐπὶ Ἀπολ]ή[ξ]ιδος ἐξ Οἴου [ἄρχοντος, ἐπιμεληθέντος (?)] Δημέου. Cf. adn.
ad n. 645.

647 Eleusine in domo privata, in ara. Edd. Pittakis Eph. 2569. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXII. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 244 n. 43. Exscripsit Velsen.

ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙΙΕΡΕΑΠΑΤΡΩΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΝΕΥΚΛΕ
ΟΥΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΕΙ
ΜΕΡΤΟΣΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΕΟΥΣ
ΤΗΣΕΥΚΛΕΟΥΣ
ΦΛΥΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ

Τὸν ἀρχιερέα Τιβερίου | Καίσαρος Σεβαστοῦ | καὶ ἱερέα πατρῴου | Ἀπόλλωνος | Πολύχαρμον Εὐκλέ|ους Μαραθώνιον Εἴ|μερτος Πολυχάρμου | Μαραθώνιος τὸν ἑαυ|τοῦ εὐεργέτην· | ἐπὶ ἱερείας Κλεοῦς | τῆς Εὐκλέους | Φλυέως θυγατρός. Cf. n. 482. Polycharmus Euclis f. Marathonius κῆρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς est infra in catalogo magistratuum (part. IX class. 1).

---

648 Basis inventa Acrocorinthi, quo Athenis aliquando delata est. Edd. Expédition de Morée t. III pl. 79. Lebas Megaride et Peloponnèse 88, secundum tria diversa apographa (*a b c*). Posteriorem partem inde a v. 9 accuratius edidit Pittakis Eph. 2647.

ΟΙΠΡΥ
ΤΛΗΕΙΣ
ΤΟΝΤ/ΜΙ
ΝΤΗΣΦΥΛ
ΗΣΔΗΜΗ
ΤΙΙΟΝΕΞ
ΟΙΟΥ[E]Μ
Τ.ΝΕΙΣΤΟΝΚΗΡΥΚ/
ΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΔΗ
ΜΟΥΚΑΛ
ΛΙΚΡΑΤΙ
ΔΗΝΤΡΙ
ΚΟΡΥΣΙ
ΟΝ

Var. lect. V. 1—7 apographum *c* secutus sum; v. 4 ultimum Λ ex *b* addidi; v. 5 primum Η ex *a b* (Π *c*); v. 6 init. ΤΗ *b c*, ΤΙΙ *a*; v. 7 extr. [F]Μ *a*, ΛΕΛ *b*, [E]Μ *c*; fortasse [E]Ν in lapide est. V. 8 *a* ΝΕΙΣΤΟΝΚΗΡΥΙ/, *b* ....Τ..ΤΝΙΕΙΣΙΣΤΟΝΚΗΡΥΖ, *c* ΙΛ Μ ΝΕΙΓ ΤΟΝΚΗΡΥΚΗ. Nihil recepi quod non in uno ex illis tribus exemplaribus sit. V. 9—16 ex Ephemeride expressi Lebasii exemplaribus multo deterioribus neglectis; ex his tamen recepi litterarum formas et versuum dispositionem, in quibus accuratissime inter se consentiunt. Pittakis non plus quam quattuor versus habet hunc in modum: ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ | ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ | ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΝ | ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝ.

Οἱ πρυτάνεις τὸν ταμίαν τῆς φυλῆς Δημήτριον ἐξ Οἴου μέ(σου).
[Οἱ πρυ]τ[ά]νεις τὸν κήρυκα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Καλλικρατίδην Τρικορύσιον.

Prytanes Leontidis esse videntur, nam ταμίαν τῆς φυλῆς ex ipsa tribu creatum fuisse consentaneum est. Callicratides Syndromi f. Tricorysius κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου subscriptus est catalogo prytanum Erechtheidis (part. IX class. 2), quem ad Augusti aetatem referendum esse infra demonstrabo.

---

649 Columna rotunda lapidis Hymettii, Eleusine e regione ecclesiae S. Georgii. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 68 n. 24.

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΟΥΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝ
ΠΡΟΝΟΗΘΕΝΤΑΤΟ////////////////ΤΗΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΝΚΟΣ////////////////////

I. e. Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ | ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ | ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας | στρατηγὸν Καλλικρατίδην | Συνδρόμου Τρικορύσιον, | προνοηθέντα το[ῦ περὶ] τὴν | πανήγυριν κό[σμου ... Lenormanti supplementa absurda sunt. Πανήγυρις, cum titulus Eleusine inventus sit, de Eleusiniis videtur accipiendum esse. Infra n. 663 habes Flavium Dorotheum στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα eundemque ἀγωνοθέτην τῶν μεγάλων Ἐλευσινίων. Praeterea cf. adn. ad n. 648.

---

650 In tabula marmoris Pentelici infra intacta, a ceteris partibus mutila, a. 0,36, l. 0,155, cr. 0,10. 'Titulus recentiore aetate negligenter scriptus' Koehler. Inventus lapis in orientali arcis parte, est in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 1968. Denuo descripsit Koehler.

ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΟΝ
(vac.) ΜΙΑΝΤΗΣ
ϽΥ ΒΟΥΛΗΣΧΑ
ΛΛΙ ΡΙΔΗΜΟΝΗΡΟ
ΞΥΝ ΔΙΚΟΥΕΠΙΚΗ
ΡΙΚΟ ΦΙΣΙΟΝ

ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣ

⁻ΟΝ⁻/// ΛΕΠΑΥΙ////
ΜΙΑΝΤΗΣ ΕΠΙΤΙ////
ΙΕΡΑΣΤΑΞΕ ΔΑΦΙ////
ΩΣΑΛΕΞΑΝ ΝΟΣ/
ΔΡΟΝΕΥΠΥ
ΡΙΔΗΝ

V. 9—13 columnae prioris et ab initio et a fine vacuum spatium est.

[Οἱ πρυτάνεις | τὸν κήρυκα τῆς | βουλῆς καὶ τ]οῦ | [δήμου Κα]λλι[κρατίδην] Συν|[δρόμου Τ]ρικο|[ρύσιον].

Οἱ πρυτάνεις τὸν [τα]|μίαν τῆς βουλῆς Χα|ριδήμου Ἡρο|δίκου Ἐπικη|φίσιον.

Οἱ πρυτάνεις | τὸν [τα]|μίαν τῆς | ἱερᾶς τάξε|ως Ἀλέξαν|δρον Εὐπυ|ρίδην.

V. 8—11 a dextra quae supersunt intelligi non possunt. Callicratidae titulum supplevit Kirchhoff (cf. n. 648. 649). Catalogus epheborum Traiano imperatore, archonte Pantaeno compositus (part. IX class. 3) habet quidem Alexandrum quendam Eupyridam, sed tam recentis temporis hic titulus esse non videtur.

651 Marmor Pentelicum, septentrionem versus ab Erechtheo. Exscripsit Koehler.

//
ΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΕΒΔΟΜΟΝΜΑΡΚΟΣΠΟΡΚΙΟΣΜΛ
//IVSMF//

I. e. [Τὸν δεῖνα σ]τρατηγὸν τὸ ἕβδομον Μᾶρκος Πόρκιος Μά[ρκου υἱὸς Κά-των(?)]. Deinde eadem sequebantur Latino sermone, cuius tituli nihil superest nisi [*M. Porc*]*ius M*(*arci*) *f*(*ilius*). Eum qui honoratur non praetorem Romanum, sed Atticum esse patet. Fortasse ob eam ipsam causam Graecus titulus Latino praeponitur; ubi homines Romani a Graecis honore statuae afficiuntur, Latina antecedunt (vide supra n. 464. 578. 595). Tam frequens muneris τοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα στρατηγοῦ iteratio inprimis in tempora imperatorum Iuliorum et Claudiorum cadere videtur (cf. n. 158. 456. 645. 652. 653). M. Porcius M. f. Cato consul suffectus fuit Tiberio imperatore anno incerto, deinde curator aquarum a. 38 p. Chr., quo anno damnatus esse videtur (Nipperdey ad Tac. ann. IV, 71). Quare septem anni, per quos identidem is qui honoratur praetor creatus est, in extrema Tiberii tempora incidere videntur. Deinde in eundem locum dignitatis successit Dionysodorus Suniensis (n. 456) per primos Claudii annos, deinde (n. 458) alius quidam Besaeensis, quem excepit Novius Philini f., qui annis 54—61 aut etiam postea eo munere functus videtur; recentior etiam, si in nomine supplendo non erravi, Aeolio Antipatri f. Phlyensis est (n. 653), qui item septem annos aut amplius in munere fuit. Contra ea altero p. Chr. saeculo nullum quod meminerim exemplum est hominis qui plus quam bis (T. Coponius Maximus n. 2) eo munere functus sit.

---

652 In basi marmoris Hymettii inventa, ut Pittakis refert, a. 1860 prope Erechtheum, ubi nunc etiam est. Edd. Pittakis Eph. 3724 (Boeckh C. I. G. 381? vide infra). Hirschfeld Tituli statuariorum p. 144 n. 5. Denuo contulit Koehler.

/////ΞΛΙΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑ////
ΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΝΟΥΙΟΝΦΙΛΕΙΝΟΥΥΙΟΝ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΣΤΡ/
ΤΗΓΟΝΤΟ Δ ΚΑΙΙΕΡΕΑΔΗΛΙΟ\
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΚΑΙΣΑΡΗΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΑΑΝΤΩΝΙΑΣ
ΣΕΒΑΣΤΗΣΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΑΚΑΙ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΙΟΥΝΙΑΣΜΕΓΙΣΤΗΣ
ΤΗΣΖΗ/////////////Σ//////////////////Ϲ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Boeckhius C. I. G. 381 ex Cyriaci (p. XIII n. 94) et Muratorii (T. II p. DLI. 1) apographis titulum dat plane consentientem cum hoc, praeterquam quod ultimi tres versus omissi sunt, quintus vero sextusque hunc in modum mutilati atque in unum contracti:

ΤΟΝΕΠΙΙΕΡΕΑΔΗΛΙΟΥ etc.

Praeterea versuum distinctiones Cyr. et Mur. et ab hoc titulo et inter se diversas habent. Qua in re mihi plane veri similis videtur R. Neubaueri sententia (Hermae vol. IV p. 416 sqq.), qui haec omnia eiusdem lapidis apographa esse vult. (Boeckhii exemplum ut solet expressit Lebas Attique 335.)

[Ἡ ἓ]ξ [Ἀ]ρείου πάγου βουλὴ κα[ὶ ἡ] | βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος Τιβέριον Κλαυ|διον Νούιον, Φιλείνου υἱόν, | τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας στρα|τηγὸν τὸ δ′ καὶ ἱερέα Δηλίου | Ἀπόλλωνος διὰ βίου καὶ ἀγωνοθέ|την τῶν μεγάλων Παναθηναίων | Σεβαστῶν καὶ Καισαρήων Σε|βαστῶν καὶ ἀρχιε-ρέα Ἀντωνίας | Σεβαστῆς, φιλοκαίσαρα καὶ | φιλόπατριν, ἀρετῆς ἕνεκεν. — Ἐπὶ ἱερείας Ἰουνίας Μεγίστης | τῆς Ζή[νωνος] Σ[ουνιέω]ς. — Ἐπάγαθος Ἀριστοδήμου [ἐποίει]. Titulus est aut anni 57 p. Chr. aut paucis annis antiquior; nam 61 p. Chr. Novius praetor octavum fuit (v. indicem).

---

653 Fragmentum basis rotundae marmoris Hymettii. Apographum Finlayi est inter schedas Boeckhianas.

ΑΤΡΟΥΦΛΥΕΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΕΒΔΟΜ
ΟΚΛΟΣΑΡΕΤΗ

[Αἰολίωνα Ἀντιπ]άτρου Φλυέα [τὸν | ἐπὶ τὰ ὅπλα] στρατηγὸν τὸ ἕβδο-[μον | ..... Πρ]όκλος ἀρετῆ[ς ἕνεκα]. Supplevi ex titulo ephebico Metrodoro archonte, Ti. Claudio imperatore composito; etsi certum non esse nominis supplementum concedo, tamen summa in eo est probabilitas: primum enim tam frequens eiusdem muneris repetitio Neronis aetati vel maxime convenit (cf. n. 652), deinde in illo epheborum catalogo Aeolio et duo alii ephebi patrum et pagorum nominibus adiectis ceterorum gregi, qui solis nominibus notati sunt, praemittitur, qua ex re eum inter nobilissimos fuisse merito conieceris, denique huic coniecturae haud leve momentum inde accedit, quod Sallustianum Aeolionis f. Phlyensem ad archontis eponymi honorem pervenisse testatur titulus n. 692.

---

654 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 416. Periisse videtur.

.ΗΚΛΙΟΔΗΜΟΣ
..ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥΦΛΥΕΑ
ΑΝΤΑΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΑΝΕ..ΤΩΙ..ΩΝΣΕΒΑ
ΣΤΩΝ

[Ἡ βουλ]ὴ κ[α]ὶ ὁ δῆμος
[τὸν δεῖνα] Ἀριστονίκου Φλυέα
[ταμιεύσ]αντα στρατιωτικῶν
[τῷ μεγίστῳ] Αὐτοκράτορι Καίσαρι
[Δομετιανῷ] Γερμανικῷ Σεβαστῷ
[ἀνέθηκ]αν ἔ[ν] τῷ [ναῷ τ]ῶν Σεβα-στῶν.

Boeckhius praeter v. 1. 3 nihil suppleverat. Quis esset Imperator in tanta eorum qui Germanici cognomen gessissent multitudine ambiguum esse; videri aut de Tiberio aut de Claudio cogitandum esse. At Tiberius Germanici nomine non est usus, a Claudio vero aliena sunt illa Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ ceteris nominibus praemissa; in eo potius legitimus nominum ordo est *Ti. Claudius Caesar Augustus Germanicus, imperator* sqq., qui etiam in titulis Atticis semper observatur (n. 385. 386. 456. 457. 458. 612. 613. 615. Ex altera parte si Traianus aut aliquis ex recentioribus designaretur, cognomini Germanici etiam alia eiusdem generis adiungerentur. Domitiani vero plane eadem quae hic habemus nomina sunt in titulo ephebico eo anno quo is Athenis archon fuit composito (v. indicem). Ultimi versus supplementa certa esse mihi videntur; nam quod Fourmonti diligentiam in lacunarum spatiis indicandis non nimiam fuisse sumpsi, vix nimis audax videbor.

655 In arce; exscripsit Koehler.

ΛΗΤΩΝ
ΩΝΥΜΟΙ
ΤΕΡΑΤΗ
ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΟΣΛΙΑΡΙΟΥ

[Ἡ βουλ]ὴ τῶν Χ [τὸν δεῖνα, | τὸν ἐπ]ώνυμον [ἄρχοντα, | τὸν πα]τέρα τῆ[ς ἱερείας (sive κανηφόρου, ἀρρηφόρου sim.) | ...] προνοίας [ἕνεκα ἐπὶ | ἱερέ]ως διὰ βίου [τοῦ δεῖνος]. V. 1 extr. de littera Χ dubitari non potest; titulus igitur anno 126 p. Chr. antiquior est.

---

656 Basis marmoris Pentelici inaedificata in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4008. (C. Keil Mus. Rhen. XVIII p. 65. R. Neubauer Comm. epigr. p. 19. G. Hirschfeld Hermae VII p. 52 n. 1). Cum lapide contulit Koehler.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ$\overline{\text{Χ}}$ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑΚΑΙΙΕΡΕΑ
ΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ
$\overline{\text{ΤΙ}}$ΦΛΑ$\overline{\text{ΤΙ}}$ΦΛΑΟΥΙΟΥ
ΛΕΩΣΘΕΝΟΥΣΥΙΟΝ
////ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝΠΑΙΑΝΙΕΑ
////$\overline{\text{Τ}}$ΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
////ΣΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΥΝΟΙΑΣ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ | τῶν χ′ καὶ ὁ δῆμος | τὸν πώνυμον | ἄρχοντα καὶ ἱερέα | Δρούσου ὑπάτου | Τι. Φλα. Τι. Φλαουίου | Λεωσθένους υἱὸν | [Ἀλ]κιβιάδην Παιανιέα | [ἀρε]τῆς ἕνεκεν καὶ | [τῆς] εἰς τὴν πατρίδα | εὐνοίας.

De hoc titulo atque eis qui sequuntur n. 657—659 optime exposuit Hirschfeld Herm. VII p. 52 sqq., atque ex eis coniunctis cum Vitelliae Isidorae et Flaviae Philae titulis qui edentur infra (part. VIII class. 9) hoc stemma confecit:

T. Flavius Leosthenes

T. Flavius Alcibiades archon ep. (n. 656. 657) — Vitellia Isidora

T. Flavius Leosthenes (strategus et gymnasiarchus n. 658)	T. Flavius Alcibiades (strategus, gymnasiarchus, archon eponymus n. 659)	Flavia Phila — C. Domitius Aristodemianus Chollida.

Tempus eo definitur, quod Alcibiades maior a senatu *sexcentorum* honoratur, ita ut non post 126 p. Chr. munere archontis functum esse appareat. Alcibiades minor autem archon est in catalogo ephebico quarto loco scripto paedotribae anno composito (part. IX class. 3), qui annus est inter a. 138 et 145 p. Chr. (Hermae VII p. 224).

657 Basis marmoris Hymettii, a. 1,00, l. 0,545, cr. 0,545, litterae altae 0,025. Ed. Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν 14 Ian. 1865 (?). Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 n. 2.

ΤΙΦΛΑΟΥΙΟΝΛΕΩΣΘΕ
ΝΟΥΣΥΙΟΝΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ
ΠΑΙΑΝΙΕΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠΑ
ΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑΣ

Τι. Φλάουιον Λεωσθέ|νους υἱὸν Ἀλκιβιάδην Παιανιέα ἀρετῆς ἕνε|κεν κ[α]ὶ τῆς εἰς τὴν πα|τρίδα εὐνοίας. Cf. adn. ad n. 656.

---

658 Basis marmoris Hymettii, a. 1,00, l. 0,538, cr. 0,472, litterae altae 0,026—0,027. Inventus lapis vere a. 1871. Ed. Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 n. 4.

ΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΙΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΟΝΤΙΦΛΑΟΥΙΟΝ
ΛΕΩΣΘΕΝΗΝΦΛΑΟΥΙΟΥ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ

Τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας | στρατηγὸν καὶ γυμνα|σίαρχον Τι. Φλάουιον | Λεωσθένην Φλαουίου | Ἀλκιβιάδου υἱὸν ἀρετῆς | ἕνεκεν. Cf. adn. ad n. 656.

---

659 Basis marmoris Hymettii, a. 1,03, l. 0,545, cr. 0,48; litterae altae 0,02. Ed. Ἐφημερὶς τῶν φιλομαθῶν 14 Ian. 1865. Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 sq. n. 5

////ΑΙΟΔΗΜΟΣ//_
////ΛΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝ
////ΠΙ///ΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣΣΤΡΑΤΗ
///ΟΝΚΑΙΓΥΜΝΑ$\overline{\text{Σ}}$ΙΑΡΧΟΝ
/Κ//////ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩΝΥ
///ΙΟΝ///ΡΧΗΝΚΑΙΙΕΡΕΑΝΙΚΗ///
$\overline{\text{Σ}}$Ι/////////ΚΡΟΠΟ///ΕΩΣΤΙΤΟΝ
//ΛΟΥΙΟΝΤ///ΤΟΥΦΛΑΟΥΙ
/ΟΥ/////ΚΙΒΙΑ/////ΟΥΥΙΟΝ
ΑΛ///////ΙΑΔΗΝΠΑΙΑΝΙΕΑ
ΑΡΕ/////ΙΣΕΝΕΚΕΝ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ κ]αὶ ὁ δῆμος | [ὁ] Ἀθηναίων τὸν | [ἐ]πὶ [τ]οὺς ὁπλίτας στρατη|[γ]ὸν καὶ γυμνασίαρχον | κ[αὶ] ἄρξαντα τὴν ἐπώνυ|μον [ἀ]ρχὴν καὶ ἱερέα Νίκη[ς | τῆς ἐξ ἀ]κροπό[λ]εως Τί|τον | [Φ]λ[α]ουιον Τ[ί]του Φλαουί|ου [Ἀλ]κιβιά[δ]ου υἱὸν | Ἀλ[κιβ]ιάδην Παιανιέα | ἀρε[τῆ]ς ἕνεκεν.

Supplementa Hirschfeldii sunt, nisi quod is v. 7 supplevit ἱερέα Νίκη[ς τῆς Ἀ]κροπόλεως, quod mihi inusitatius dictum videtur. Praeterea cf. adn. ad n. 656.

---

660 'In basi magna marmorea Eleusine ad templum Cereris, super anaglypho pompam mysticam repraesentante; haec basis videtur olim statuam muliebrem colosseam sustinuisse, cuius truncus prope adiacebat, secundum Sponium quinquaginta fere passibus a basi'. Edd. Spon. Itin. T. II p. 283. Wheler Itin. p. 429. (Boeckh C. I. G. 389. Lebas Attique 319. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 171).

ΟΥ
Ν ΝΙΓΡΕΙΝΟΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ

I. e. Νού(μμιος) Νιγρεῖνος ἱεροκῆρυξ. Quum in aliis titulis modo Nigrinus, modo nomine Graeco omisso Nummius hieroceryx (ut Iulius hierophantes, Claudii Pompeii Aelii Fabii daduchi) recenseatur, de huius tituli supplemento dubitari eo minus licet, quia quae Boeckhius proposuit supplementa (Νουμέριος aut Νουμήνιος) etiam aliis de causis admitti nequeunt. Aetas Nummii Nigrini hierocerycis eo definitur, quod filia eius Nummia Bassa nupsit Aelio Praxagorae daducho, quem fere inter annos 110 et 120 natum esse demonstrabo (ad n. 676). Quare Nigrinum aequalem fere Herodis Attici aut paucis annis maiorem, natum extremis primi p. Chr. saeculi annis putaverim. Gargettium eum fuisse apparet ex titulis neptis eius, quos edam part. VIII class. 9.

---

661 In basi marmoris Hymettii; deest angulus dexter superior. 'Εὑρέθη ἐντὸς τοῦ γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου', extat ante stoam Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3327. 3328 ('*quos duos fecit Pitt. titulos, unus est*' Koehler). Denuo descripsit Koehler.

in cymatio //////Ε ΣΕ ΙΛΗΚΑΙΙ

ϽΔΗΜΟΣΤΟΝΙΕΡΕΑΔΗΜΟΥΚΑΙΧΑ
ΘΕΤΗΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΚΑΙΣΑΡΗΩΝ
ΜΑΞΙΜΟΝΑΓΝΟΥΣΙΟΝΔΙΑΛΟΧΟΝΣΤΩ
ΚΗΡΥΚΑΣ//////////////////////////ΤΚΩΠΩΝΙΟΥΜΑΞΙΙ..
//////ΝΟΥΣΙΟΥΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΕΠΙΜΕΛΗ
ΘΕΝΤΟΣΕΡΜΑΙΟΥ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

Ο
ΗΠΛΙΣ

[Ἥ τ]ε σε[μνοτάτη Ἀρεοπαγειτῶν βου]λὴ καὶ ἡ [βουλὴ τῶν Χ καὶ]
ὁ δῆμος τὸν ἱερέα δήμου καὶ Χα[ρίτων καὶ ἀγωνο]-
θέτην τῶν μεγάλων Καισαρήων [Τ. Κωπώνιον]
Μάξιμον Ἀγνούσιον, δι[ά]δ[ο]χον Στω[ικόν, ἱερο]-
κήρυκος [καὶ ἱερέως] Τ. Κωπωνίου Μαξί[μου]
[Ἀγ]νουσίου υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκα, ἐπιμε[λη]-
θέντος Ἑρμαίου) Κολωνῆθεν.
ἡ πόλις.

De Coponii Maximi aetate cf. adn. ad n. 2. V. 4 de supplemento διάδοχον Στωικόν dubitare non licet, neque desunt similia in huius aetatis titulis, simillimum quidem διάδοχον τῶν ἀπὸ Ζήνωνος λόγων, quod legitur in titulo sepulcrali Iulii Zosimiani (v. ind.); simpliciter Στωικός vocatur Theoxenus Achillis f. Patrensis item in inscriptione sepulcri (v. ind.). Denique etiam Πλατ[ω]νικοῦ, quod habemus in titulo mutilo et neglegenter exscripto n. 684, sectam philosophicam designare videtur.

---

662 In basi marmoris Hymettii, a. 0,90, l. 0,49, cr. 0,45. In superficie vestigia statuae; exstat ante stoam Hadriani. Quattuor priores versus ed. Stuart Ant. Att. vol. I p. 52. Ex eius et Fourmonti apographis Boeckh C. I. G. 376. Totum titulum ed. Pittakis Eph. 1385. Denuo descripsit Koehler.

ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΟΝΙΠ
ΠΑΡΧΟΝΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΤΟΝΕΠΩΝΥ
ΜΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΑΡΧΟΝΤΑΚΑΙΙΕΡΕΑΔΡΟ
ΣΟΥΥΠΑΤΟΥΗΑΙΑΝ
'sic' Koehler ΤΙΣΦΥΛΗΙΕΥΝΟΙΑΣΕ
ΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙ
ΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΤΟ////
ΕΑΥΤΩΝΦΥΛ.Τ''Ν

Οὐι(βούλλιον Ἵπ|παρχον Μαραθώ|νιον, τὸν ἐπώνυ|μον τῆς πόλεως | ἄρχοντα καὶ ἱερέα Δρο[ύ]|σου ὑπάτου, ἡ Αἰαν|τὶς φυλὴ εὐνοίας ἕ|νεκεν καὶ φιλοτει-μί|ας τῆς εἰς αὐτοὺς | καὶ τὴν πατρίδα, τὸ[ν] | ἑαυτῶν φυλ[έ]τ[η]ν.

L. Vibullius Hipparchus Marathonius archon eponymus est in catalogo epheborum sub finem imperii Traiani aut initio Hadriani; quem ne eundem esse statuamus cum hoc non obstat sacerdotium Drusi, nam id etiam illo tempore mansisse indicat titulus T. Flavii Alcibiadis n. 656.

663 In basi lapidis Pentelici inventa in theatro 'πρὸ τῆς δεξιᾶς παρόδου', ubi nunc etiam est. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 181. Kumanudis Phil. III p. 564. Exscripsit O. Lueders.

ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΚΛΗΡΩΙΔΗΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΦΙΛΙΑΣΕΝΕΚΕΝΦΛ·ΔΩΡΟ
ΘΕΟΝΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝ
ΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΕΛΕΥΣΙΝΙΩΝ

Ψηφισαμένης τῆς πό|λεως καὶ τοῦ δήμου | Κλ. Ἡρῴδης ἀνέθηκεν | φιλίας ἕνεκεν Φλ. Δωρό|θεον στρατηγήσαντα | καὶ ἀγωνοθετήσαν|τα τῶν μεγάλων Ἐλευσινίων.

De Flavio Dorotheo cf. n. 3. 61. Ceterum haud scio an ex hoc titulo coniuncto cum n. 649 colligere liceat, curam mysteriorum quae prioribus temporibus penes archontem regem fuerat (Harpocr. ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων) Romanorum aetate ad στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα translatam esse.

664. 665 In epistylio marmoris Hymettii in duas partes fracto, invento ad turrim Andronici, in qua nunc est. 664 ed. Pittakis Eph. 882. Utrumque titulum exscripsit Koehler.

(664)

Η . . . ΕΙΟΥ ΙΙ / . . . . . ΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΛΑΥ
ΛΙΑΝΛΘΗΝΑΪΛΑΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

(665)

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓC . . . ΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΔΙΑΒΙΟΥΤΙΒΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΗΡΩΔΗΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

664 Ἡ [ἐξ Ἀρ]είου [πάγου βου]λὴ καὶ ἡ βουλὴ | τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος Κλαυ|[δ]ίαν Ἀθηναΐδα εὐεργεσίας ἕνεκεν.

665 Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγο[υ βο]υλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου Τι.β(έριον) Κλαύ|διον Ἀττικὸν Ἡρῴδην Μαραθώνιον εὐεργεσίας ἕνεκεν.

Tituli ante a. 126 p. Chr. conscripti (propter sexcentorum senatum), qui est annus vicesimus quintus aetatis Herodis Attici. Atque apparet Claudiam Athenaïda (n. 664) cum eo necessitudine arctissima coniunctam fuisse; quod vero Athenaïdis statua a dextra, Herodis a sinistra erat, mirum videtur. Certe ubi maritus cum uxore coniungitur (n. 685. 686) ille dextrum locum tenet, ita ut is locus maioris honoris esse videatur. Quae res facillime ita explicabitur, ut Claudiam Athenaïda Herodis sororem natu maiorem fuisse statuamus, cui rei etiam ipsum nomen patris Claudii Attici nomini simillimum eximie favet. De ipso Herode, cuius titulos honorarios hic omnes composui, pauca monenda videntur post C. Keilii accuratissimam de eo expositionem (Pauly, Realencycl. I p. 2096 sqq.). Ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν is dicitur n. 665. 669—673 et praeterea in catalogo ephebico (v. ind.) et in titulo Boeotico apud Keilium Syll. n. XXXII p. 127. Quod sacerdotium Keilius p. 2098 ad M. Aurelium et L. Verum referendum coniecit, primos qui una eodem tempore Augustorum nomen habuerint. At ea sententia, quum ex titulo n. 665 appareat, iam primis Hadriani annis eo sacerdotio functum esse Herodem, teneri non potest: immo de iis qui se exceperunt Augustis pluralis accipiendus est ut in titulo P. Memmio Reguli (n. 616). Atque quum in titulo n. 665 addatur διὰ βίου, iam dubitari nequit, quin n. 668 non (ut Waddingtonius Fastes p. 194 et ego Eph. epigr. I p. 246 fecimus) ad Ti. Claudium Atticum patrem, sed ad Herodem filium referendus sit. Nam illic quoque τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν scriptum est. Quod sacerdotium, quum ad vitae tempus sumeretur, non potuit, si pater Atticus eo omnino ornatus fuisset, ad filium Herodem transire nisi post patris mortem. Atqui is superstes fuit tum etiam cum filius legatus pr. pr. ad corrigendum statum liberarum civitatium in Asiam missus est, quam provinciam tum T. Aurelius Fulvus, qui postea Imperator Caesar Antoninus Pius appellatus est, proconsul administravit, anno 135 p. Chr. (Waddington Fastes des provinces Asiatiques p. 206. Philostr. Vit. Soph. II, 1, 2. 8. Hertzberg Geschichte Griechenlands unter den Römern II p. 380, ubi temporis definitio ex Waddingtoni calculis emendanda est). Quare quum Herodem iam decem annis ante illo sacerdotio ornatum videamus, pater illud nunquam gessisse videtur et quem n. 668 habemus Ti. Claudius Atticus ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν ipse Herodes est, qui etiam in fastis consularibus Romanorum his solis nominibus recensetur. Quare quod in titulo Boeotico (v. supra) sacerdotii designationi adscribitur διὰ γένους, non ita accipiendum est quasi Herodes sacerdotium hereditate a maioribus accepisset (ut sit idem quod διὰ προγόνων n. 439. Lebas-Waddington 136[d]), sed eum indicat sacerdotem creatum esse ea condicione, ut non modo ipse per vitae tempus illum honorem retineret, sed etiam hereditate ad posteros propagaret.

---

666 In ecclesia Ὑπαπαντή. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 36.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣΗΡΩΔΗΝ . . . . . .
. . . . . ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Certa quidem causa nulla est, cur hunc titulum ad Herodem Atticum referamus, nam omnino illud nomen Athenis haud infrequens fuit. Tamen nemo magis quam ille titulum εὐεργέτης meruit, ita ut non improbabile sit eum hic intelligendum esse. Tum supplendum erit: Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ | δῆμος Ἡρῴδην [Ἀττικοῦ Μαραθώ|νιον τὸν ἑαυτοῦ] εὐεργέτην. Senatus sexcentorum indicat, hanc statuam, si omnino ad Herodem Atticum pertinet, ei adolescenti ante a. 126 positam esse.

---

667 In basi; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 161.

ΗΡΩΔΟΥΤΟΥΑΤΤΙΚΟΥ

I. e. Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ex articulo τοῦ apparet, Ἀττικοῦ hic non Herodis ipsius, sed patris nomen esse.

668 In basi lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea, septentrionem versus. Colores, quibus Pittakis litteras ornatas esse dicit, Koehlero teste nunc prorsus evanuerunt. Edidit Pittakis Eph. 3363. Denuo contulit Koehler.

ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟ
ΝΑΤΟΥΕΘΝΟΥΣΕΑΥΤΗΣ
ΔΕΣΩΤΗΡΑΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΩΝΣΩΚΡΑΤΙΔΑ
ΤΟΥΔΑΜΙΠΠΟΥ, ΑΤΕΙΛΙΟΥ
ΤΟΥΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ, ΚΑΡΠΟΥ
ΤΟΥΚΑΡΠΟΥ, ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ
ΤΟΥΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, ΕΡΜΟ
///ΡΑΤΟΥΣΤΟΥΝΕΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΤΗΣΑΘΗΝΑΣ
ΑΘΗΝΙΟΥ

Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν | Κλαύδιον Ἀττικόν, | τὸν ἀρχιερέα τῶν Σε|βαστῶν καὶ κηδεμό|να τοῦ ἔθνους, ἑαυτῆς | δὲ σωτῆρα καὶ κτίστην, | διὰ πρέσβεων Σωκρατίδα | τοῦ Δαμίππου, Ἀτειλίου | τοῦ Δαμονικίδα, Κάρπου | τοῦ Κάρπου, Δαμονικίδα τοῦ Ἀγαθοκλέους, Ἑρμο|[κ]ράτους τοῦ Νεοπόλιδος. — Ἐπὶ ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου.

Cf. adn. ad n. 664. 665, ubi docui, cur hic titulus ad ipsum Herodem, non ad eius patrem Atticum referendus esset.

669—673 Tres priores ex his quinque titulis sunt in basibus lapidis Hymettii inventis in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης una cum n. 674. — N. 669 ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 n. 44. — N. 670 edd. Pittakis Eph. 3764. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. n. 43. — N. 671 edd. Pittakis Eph. 3763. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. n. 45. — N. 672 Athenis in basi marmorea, domus alicuius pavimento inserta. Edd. Spon. Itin. T. III P. II p. 220. (Misc. erud. ant. X, 10 p. 321). Wheler Itin. p. 377. (Vandal. Diss. p. 265. Olear. ad Philostr. p. 545. Fleetwood p. 332. 3). Chandler Inscr. II, 40' Boeckh, qui edidit C. I. G. 382 ex Chandleri exemplo et Fourmonti apographo plane cum eo consentiente. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 73. Lebas Attique 342). — N. 673 In fragmine marmoris Menidae (prope Acharnas) reperto. Ed. Stuartus Ant. Att. Vol. III p. I (cf. p. VI)' Boeckh C. I. G. 383. (Lebas Attique 340).

(669)

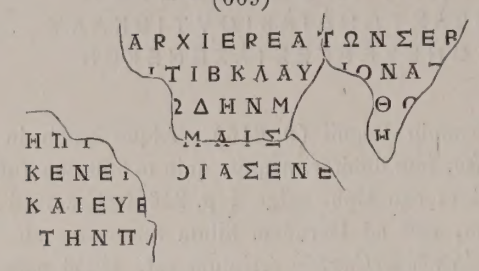

(670)

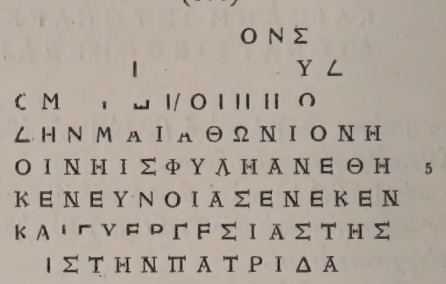

(671)

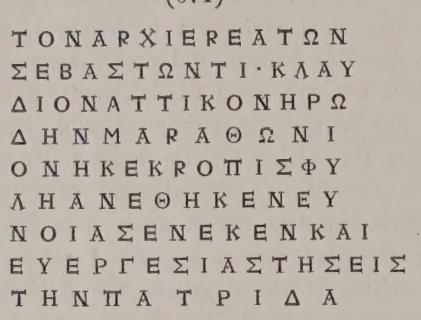

(672)

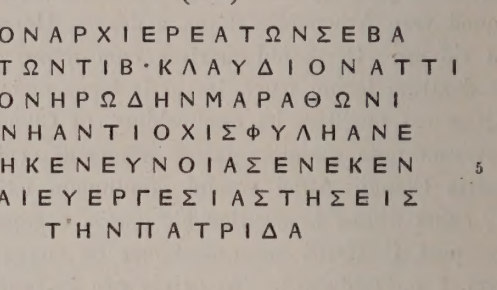

(673)

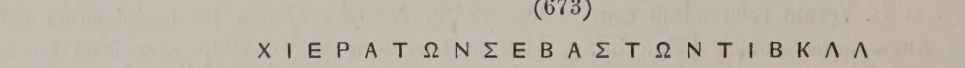

Τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν Τι(βέριον) Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθώνιον ἡ Πτολεμαΐς (Οἰνηΐς, Κεκροπίς, Ἀντιοχίς) φυλὴ ἀνέθηκεν εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα. Apparet eiusdem generis monumenta fuisse omnium tribuum, sive eae illo tempore duodecim sive tredecim fuere (iam duodecim tribuum tempore Herodem sacerdotem Augustorum fuisse apparet ex n. 665).

---

674 Basis lapidis Hymettii inventa una cum n. 669—671 in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Edd. Pittakis Eph. 3764. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 n. 46.

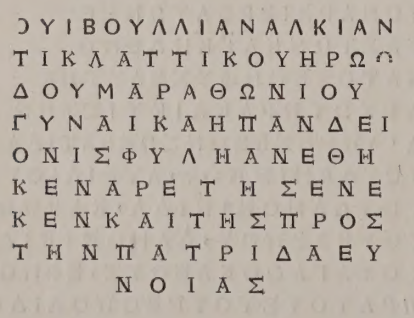

Οὐιβουλλίαν Ἀλκίαν, | Τι(βερίου) Κλ(αυδίου) Ἀττικοῦ Ἡρώ|δου Μαραθωνίου | γυναῖκα, ἡ Πανδει|ονὶς φυλὴ ἀνέθη|κεν ἀρετῆς ἕνε|κεν καὶ τῆς πρὸς | τὴν πατρίδα εὐ|νοίας. De Vibullia Alcia priore Herodis Attici uxore cf. n. 3. Quia hic lapis eiusdem generis est eodemque loco inventus atque n. 669—671, eum ab illis separare et in nonam huius partis classem, ubi mulierum Atticarum tituli edentur, reicere nolui.

---

675 Basis fracta lapidis Hymettii inventa in theatro Bacchi. Ed. Kumanudis Phil. IV p. 543 n. 3.

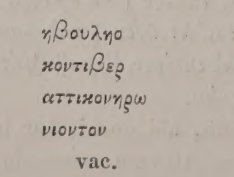

V. 2 incertum esse dicit Kum., utrum prima κ an χ sit.

Ἡ βουλὴ ὁ [δῆμος τὸν ὑπατι]|κὸν Τι Βέρ[ιον Κλαύδιον] | Ἀττικὸν Ἡρώ-[δην Μαραθώ]|νιον, τὸν [εὐεργέτην]. Titulus post annum 143 p. Chr. compositus, quo anno Herodes cum T. Bellicio Torquato consulatu functus est. Ὑπατικόν supplevi ego, cetera Kumanudis.

676 Alta basis marmoris Pentelici anno 1866 in theatro Bacchi reperta. Edd. Pervanoglu Archaeol. Anzeiger n. 205 Januar 1866 p. 171. (idem Philol. XXIV p. 464). Lenormant Mus. Rhen. XXI p. 510 inscr. Graec. ined. cent. IV n. 301. Exscripsit Koehler.

ΤΙΒΚΛΛΥΣΙΑΔΗΝΜΕΛΙΤΕΑ
ΣΩΣΠΙΔΟΣΔΑΔΟΥΧΟΥΥΙ
ΟΝΛΥΣΙΑΔΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΥΙΩΝΟΝΛΕΩΝΙΔΟΥΔΑΔΟ
ΧΟΥΕΚΓΟΝΟΝΑΡΞΑΝΤΑ
ΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΤΙΒΚΛΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣΚΑΙ
ΛΕΩΝΙΔΗΣ ΟΙΑΔΕΛΦΟΙ
ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣ

Τι*β*. Κλ(αύδιον) Λυσιάδην Μελιτέα, | Σώσπιδος δαδούχου υἱ[όν, Λυσιάδου δαδούχου υἱωνόν, | Λεωνίδου δαδο[ύ]|χου ἔκγονον, ἄρξαντα | τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν | καὶ πανηγυριαρχήσαντα, | Τι*β*. Κλ(αύδιος) Δημόστρατος καὶ | Λεωνίδης οἱ ἀδελφοί, | ψηφισαμένης τῆς πό|λεως.

Daduchorum Melitensium stemma confecit Boeckhius ad C. I. G. 385, supplevit deinde ex titulis postea inventis (n. 676. 679) R. Neubauer Comm. epigr. p. 144. Alia supplementa nunc accedunt ex titulo n. 678, qui hic primum integer editur, et ex tabula quadam genealogica (vide infra p. IX class. 4) edita quidem iam aliquotiens, sed non ab omni parte recte suppleta et intellecta. Haec igitur est parentelae ratio:

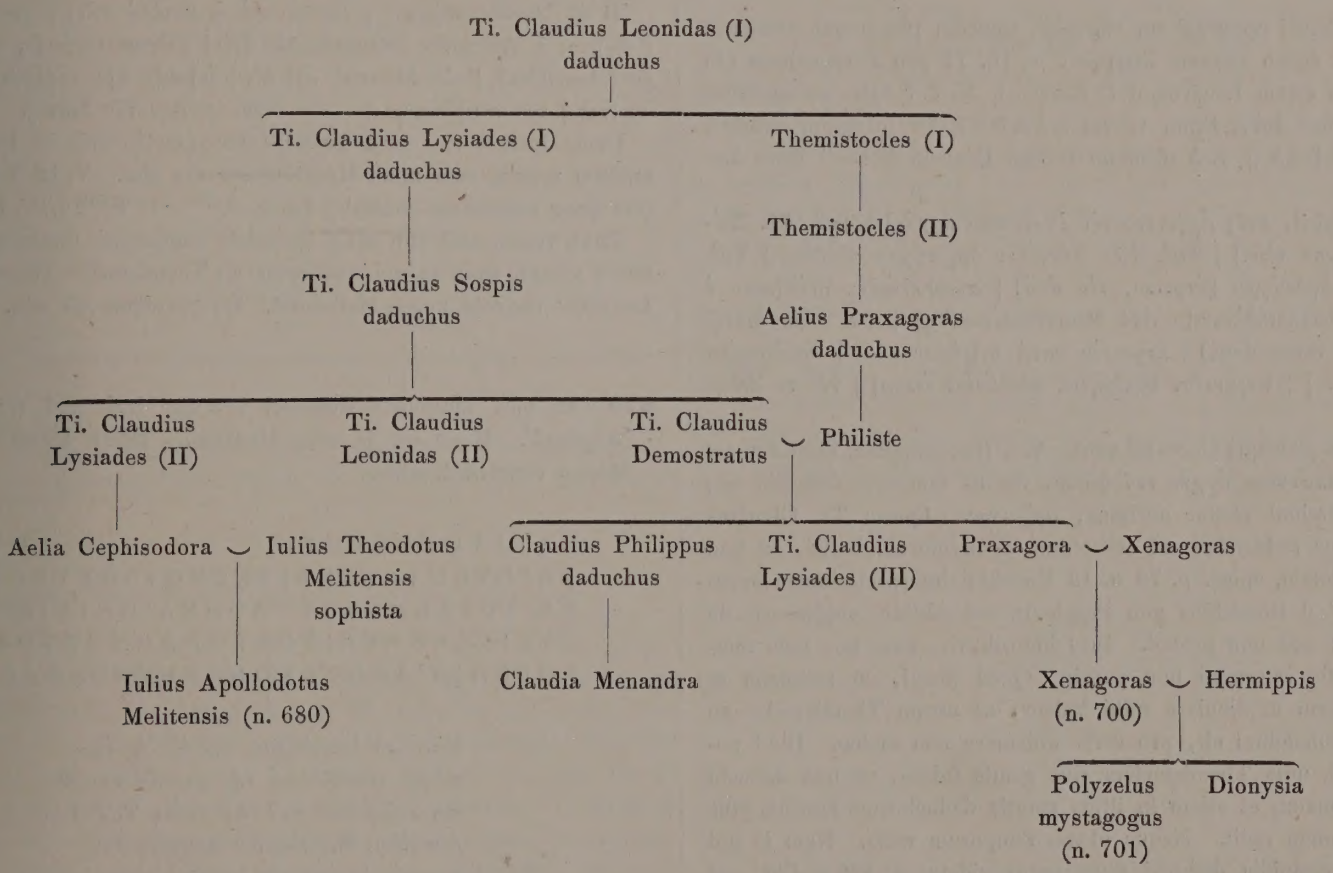

Cf. praeterea adn. ad n. 678. 680. In aetatibus horum hominum definiendis commodissime inde proficiscemur, quod Demostratus et Praxagoras Herodi Attici seni adversati esse et eum apud M. Aurelium accusavisse narrantur (Philostr. vitt. soph. II, 11, 13), quae res fere in annum 171 p. Chr. incidere videtur (Keil in Pauly Realenc. I p. 2103). Quum enim tituli Demostratum Praxagorae generum fuisse probent, ipsa horum duorum nominum coniunctio eosdem intellegendos esse apud Philostratum docet quos tituli habent. Quare quum utrumque Herode Attico aliquanto iuniorem fuisse ex eis quae apud Philostratum narrantur verisimile fiat, generum autem rursus socero aliquanto minorem fuisse natu probabile sit (etsi non necessarium), Praxagoras fere inter annos 110 et 120, Demostratus a. 120—130 natus esse videtur. Quae ratio primum confirmatur titulo ephebico, qui Praxagoram Melitensem archontem habet undevigesimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter 152 et 160 p. Chr., deinde eodem pertinet Aelii nomen, quod Praxagoras gerit (v. indicem). Quod cum non videatur hereditate ad eum pervenisse — nam pater et avus Themistocles I et II nusquam nominibus Romanis utuntur — ipse civitatem Romanam accepisse videtur ab Hadriano aut Antonino Pio (a. 117—161 p. Chr.), quod optime convenit cum illa temporis definitione. Denique ex titulo n. 678 videmus Themistoclem II Praxagorae patrem superstitem fuisse post annum 126 p. Chr., cum illic senatus quingentorum commemoretur. Quare si statuemus, Themistoclem II fere inter annos 70—80, Themistoclem I 40—50 p. Chr. natum esse, Leonidae I origo fere ad annos 10—20 p. Chr. redibit. Neque huic temporis definitioni obstant nomina Ti. Claudii, quae illi tribuuntur n. 677; nam potest is civitatem Romanam accepisse a Claudio aut Nerone cum iam adulta aetate esset; atque inde fortasse id explicandum est, quod ex eius filiis alter Lysiades quidem paterna Ti. Claudii nomina gessit, alter vero Themistocles civitate Romana caruisse videtur. Ceterum quod Boeckhius proposuit, Themistoclem Praxagorae patrem a Leonidae et Lysiadis familia alienum et potius cum Diocle Themistocli f. daducho, qui Claudio imperante in nonnullis titulis comparet (v. indicem), coniungendum esse, id ea re refellitur, quod Diocles ille Hagnusius est, Themistocles vero et Praxagoras Melitenses (cf. n. 678).

677 *'An einem kleinen Theile des Cylinders einer runden gesimsten Basis'* Schoell. Eleusine in parva ecclesia S. Georgii (*'vor der Kirche der Panagia auf der Ebene'* Schoell). Edd. Spon. Itin. T. III P. II p. 122. Wheler Itin. p. 429. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 6 p. 62. (Ex Sponio Vandal. Diss. p. 501. Corsin. F. A. T. II p. 169, cf. IV p. 176). Boeckh C. I. G. 423. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 145 n. 29. Exscripserunt A. Schoell et L. Ross.

```
   ΑΡΞΑΝΤΟΣΤΗΝΕΠΩ
   ΤΙΒ.ΚΛ.ΣΩΣΠΙΔΟΣΔΑ
   ΤΙΒ.ΚΛ.ΛΥΣΙΑΔΟΥΔΑ
 ΤΙΒΚΛΛΕΩΝΙΔΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥ
5  ΣΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝΑΝΕ[Θ]
   ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟ
   ΔΙΑΒΙΟΥΔΙΠΛΩΤΩΠ
   ΛΟΓΙΣΤΗΝΚΑΤΑΠΕ
   ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΣΧΑΙΡΩ
10 ΚΟΡΩΝΕΥCΙΘΗΒΑΙ
 ΤΗCΤΕΑΛΛΗCΑΡΕΤΗC
                 Ε
```

Var. lect. Rossii apographum expressi, quocum plerumque consentit Schoellius cui debeo formam litterae C v. 10. 11 pro Σ repositam (in voce Κορωνεῦσι etiam Lenormant C habet). || V. 2. 3 extr. ex omnibus qui exscripserunt solus Spon vocem ΔΑΔΟΥΧΟΥ integram exhibet, ceteri nihil nisi ΔΑ || v. 5 ultimum Θ om. Pocock. Schoell Ross Lenormant.

I. e. [Τὸν δεῖνα, τοῦ] *ἄρξαντος τὴν ἐπώ[νυμον ἀρχὴν]* | Τι*β*. Κλ. Σώ-σπιδος δᾳ[δούχου υἱόν,] | Τι*β*. Κλ. Λυσιάδου δᾳ[δούχου υἱωνόν,] | Τι*β*. Κλ. Λεωνίδου δᾳδούχου [*ἔκγονον, τὸν ἀπὸ*] | *συνκλητικῶν, ἀνέθ*[*ηκεν ὁ δεῖνα, τὸν*] | *ἐννεακαιδέκατο*[*ν ἀπὸ Θεμιστοκλέους(?),*] | *διὰ βίου διπλῶ τῷ π*[*ερὶ .... τετιμημένον,*] | *λογιστὴν κατὰ πε*[*ρίοδον ...*] | *Ἐπιδαυρίοις Χαιρω*[*νεῦσι ....*] | *Κορωνεῦσι Θηβαί*[*οις, εὐσεβείας ἕνεκα*] | *τῆς τε ἄλλης ἀρετῆς.*

Supplementa pleraque Boeckhii sunt. V. 1 ille, tanquam nihil deesset *Ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν τοῦ δεῖνος*, ita ut temporis definitio sit; at ei interpretationi obstat aoristus, *ἄρξαντος*. Quare Ti. Claudius Sospis daduchus reddendus est archontum eponymorum indici, ex quo M. H. Meier Comm. epigr. p. 78 n. 15 Boeckhii interpretationem secutus exemit. V. 6 Boeckhius non supplevit, sed addidit 'cogitaveris de aera Hadriani; sed non probo'. Iure improbavit, cum hoc loco temporis significatio interponi non possit. Quod posui, eo rationem et vim numeri recte explicuisse mihi videor; at utrum Themistoclis an aliud nomen ponendum sit, pro certo affirmare non audeo. Illud potissimum posui, quia Themistoclem eius gentis fuisse, ex qua daduchi capiebantur, constat, et etiam in illius aetatis daduchorum familiis plus semel illius nomen redit. Neque obstat temporum ratio. Nam is qui hic honoratur Sospidis daduchi filius natus videtur a. 120 p. Chr. aut paullo post (cf. adn. ad n. 676). Quem si undevicesima aetate a Themistocle oriundum statuemus, singulae aetates efficiuntur fere annorum tricenorum quinorum. Is qui hoc titulo honoratur aut Demostratus (n. 676) aut unus ex eius duobus fratribus esse videtur.

---

678 In basi marmoris Pentelici, inter Propylaea et Parthenona. Exscripserunt L. Ross et U. Koehler. V. 1—6 edidit Beulé l'Acropole I p. 307.

```
   ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
   ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
   ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ///
   ΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ
5  ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ,Τ//
   ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥ
   ΔΑΔΟΥΧΟΥΛΕΩΝ,
   ΥΙΟΝΜΕΛΙΤΕΑ<ΑΡ
   Γ[Ν]ΕΚΕ[ΝΚΑ]ΙΕΥ⊂
10 /////////////[Λ]ΗΘΕΙ
   ///////////ΘΕ[ΣΕΩ]Σ
   ⊃Ο⁻[Τ]ΟΥΙΕΡΕΙΑ///Γ
```

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά[*γου*] | *βουλὴ καὶ ἡ βου*[*λὴ τῶν*] | *πεντακοσίων* [*καὶ ὁ δῆ*]|*μος ὁ Ἀθηναίων* | Θεμιστοκλέα [*τὸν*] | Θεμιστοκλέου[*ς, τοῦ*] | δᾳδούχου Λεωνί[*δου*], | *υἱὸν* Μελιτέα, *ἀρ*[*ετῆς* | *ἕν*]*εκε*[*ν κ*]*αὶ εὐσ*[*εβεί*[*ας ἐπιμελ*]*η-θέν*[*τος* | *τῆς ἀνα*]*θέσεως* | .....*του, ἱερεία*[*ς τῆς δεῖνος*].

Uncis inclusi ea, quae Koehler aut non invenit in lapide aut admodum mutila, cum apud Rossium servata sint. V. 12 ΤΟΥΙΕΡΕ..Π (eis quae antecedunt omissis) Ross, ⊃Ο⁻ ΟΥΙΕΡΕΙΑ///Γ Koehler.

Tituli verba, etsi non satis commode composita, tamen dubitari nullo modo sinunt, quin is qui honoratur sit Themistocles Themistoclis filius Leonidae daduchi nepos Melitensis. De parentela cf. adn. ad n. 676.

---

679 In basi marmoris Pentelici inventa *'ἐντὸς τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ'*. Nunc est in stoa Hadriani. Edidit Pittakis Eph. 521. Denuo contulit Koehler.

```
ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤ,,                ΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝ,ΤΙΒ,ΚΛ,
ΛΥΣΙΑΔΗΝΜΕΛΙΤΕΑΤΟΝΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΟΚΚΗΙΑΝΑΡΕΤΑΤΟΝΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑ
```

Κατὰ τὸ ἐπερώτ[*ημα τῆς ἐξ Ἀρεί*]*ου*
πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν Φ
*καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων Τι*β*. Κλ.*
Λυσιάδην Μελιτέα τὸν Δημοστράτου
Κοκκηΐα Ἀρέτα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα.

Cf. adn. ad n. 676.

---

680 In basi, quam Eleusine vidit Pouqueville, deinde Athenas translata est in collectionem Fauvelii, ubi vidit Mustoxydes. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 120. Ex Mustoxydis apographo Boeckh C. I. G. 397 (Lebas Attique 317).

```
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΝΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΝΜΕΛΙΤΕΑ
ΙΟΥΛΙΟΥΘΕΟΔΟΤΟΥΣΟΦΙΣΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΟΣΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥ
ΣΑΝΤΟΣΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΥΟΝΚΑΙΑΙΛΙΑΣΚΗΦΙΣΟΔΩΡΑΣ
ΚΛ·ΛΥΣΙΑΔΟΥΔΑΔΟΥΧΗΣΑΝΤΟΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΑΡΞΑΝΤΑΤΟΥΚΗΡΥ
ΚΩΝΓΕΝΟΥΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
```

Var. lect. V. 11 ΕΝΕΚΕΝ Boeckh cum Pouquevillio, ΕΝΕΚΑ Mustox.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος | Ἰούλιον Ἀπολλόδοτον Μελιτέα, | Ἰουλίου Θεοδότου σοφιστοῦ, | στρατηγήσαντος καὶ βασιλεύ|σαντος καὶ κηρυκεύσαντος | τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, | υἱὸν καὶ Αἰλίας Κηφισοδώρας, | Κλ(αυδίου) Λυσιάδου δᾳδουχήσαντος | συγατρός, ἄρξαντα τοῦ Κηρύ|κων γένους ἀρετῆς ἕνεκεν.

Apollodoti patrem Iulium Theodotum Melitensem Philostratus II, 2 principem in Atheniensium republica locum tenuisse testatur eo tempore, quo Herodes Atticus civium invidia a republica remotus erat, eumque Demostrati Herodis adversarii familiarissimum fuisse. Titulus quem tractamus eum etiam affinitate cum illo coniunctum fuisse demonstrat, quippe qui Aeliam Cephisodoram ex daduchorum Melitensium familia in matrimonium duxerit. Ea enim Ti. Claudii Lysiadis filia dicitur: iam ex tribus eius familiae hominibus, quibus ea nomina communia sunt, mea quidem sententia nemo intelligi potest per temporum rationes nisi Lysiades II; scilicet Theodoto sophistae fere anno 174 a M. Aurelio Θρόνος σοφιστικός delatus est (Philostr. l. l.), cui quum per duos annos praefuisset, decessit plus quam quinquaginta annos natus; quare natales eius ad annum fere 124 p. Chr. referendi videntur. Quodsi Lysiadem II fratribus Leonida et Demostrato (cuius de aetate vide ad n. 676) maiorem natu statuimus, is fere a. 110 natus fuerit, ita ut eius filiam Aeliam Cephisodoram statuere possimus fere a. 135—140 natam nupsisse Theodoto fere anno 155 aut paullo post; quod bene convenit cum eo, quod filius Iulius Apollodotus ephebus est Abascanto paedotriba, dummodo catalogum qui eius nomen continet ad aliquem ex extremis Abascanti annis referamus. Hic quem tractamus titulus igitur ad finem alterius p. Chr. saeculi referendus videtur. Ipsius Theodoti titulum habes infra part. VIII class. 6.

---

681 In Herma marmoris Pentelici cui deest caput. Inventus est lapis in septentrionali parte Propylaeorum, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 4018. Exscripsit Koehler.

```
Α Γ Α Θ Η
Τ Ο Ν Α Ρ Χ C
Ϛ Ε Μ Ν Ο
Ϲ ^ Λ Η Ν Ϛ
Θ Ε Ο Υ Α Δ
/////// Λ Η Ν Ι
/Ν///Θ////Τ//
Ν
Λ Ν Τ Α Τ Ω Ν Μ Ε Γ Α Λ Ω Ν /
Λ Ω Ν · Π Α Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν
Τ Ε Ι Ω Ν · Α Δ Ρ Ι Α Ν Ι Ω . . . .
Ν Ι Ω Ν › Κ Α Ι Α Ρ ⁻ Λ Ν Τ Α Τ //
Λ Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ι /////Λ/////Η . .
⁻ Α Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Ϲ Ε Ν Ε Κ Α
```

Ἀγαθῇ [τύχῃ] | τὸν ἄρχο[ντα τῶν] | σεμνο[τάταν Παν]|ελλήνω[ν καὶ ἱερέα] | Θεοῦ Ἁδ[ριανοῦ Παν|ελ]ληνί[ου καὶ ἀγω]|ν[ο]θ[έ]τ[ην τῶν Παν|ελλη]ν[ίων . . . . .].

I. e. [Τὸν δεῖνα .... ἀγωνοθετήσ]αντα τῶν μεγάλων [..... καὶ τῶν μεγά]λων Παναθηναίων [καὶ ..... Σεβαστ]είων Ἀδριανίω[ν καὶ ..... Πανελλη]νίων(?) καὶ ἄρξαντα τὴ[ν ἐπώνυμον ἀρχὴν | καὶ τὴν] ἀγορανομ⟨ε⟩[ί]α[ν] ἡ [βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἀνέστη]σαν εὐνοίας ἕνεκα.

---

682 In fragmento Hermae lapidis Pentelici; lapis alio tempore in alios usus vocatus, et praeter hunc in aliis lateribus lapidis duo catalogi prytanum inscripti sunt; sed hunc ex tribus antiquissimum esse Koehlerus inde colligit, quod a sinistra, ut nunc se lapis habet, margo exstat, ita ut primum hic titulus inscriptus esse, deinde lapis truncatus et reliquis partibus aliae inscriptiones incisae esse videantur. A dextra versu 1 duae aut tres litterae evanuerunt. Inventus lapis prope Parthenonem, in cuius gradibus exstat. Ed. Pittakis Eph. 2323. Denuo contulit Koehler.

683 In basi marmoris Hymettii in tres partes (*a b c*) fracta. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 70*b* partes *b* et *c*; additamentum post p. 34 continet partem *a*.

```
⁻ Δ Δ Ι
Λ Α Ι Ο Υ Κ Α Ι
Ν Α Σ Ε Ο Υ Λ Α Ι   a
Λ Ο Υ Κ Ι Ο Ν Φ Λ Α
b Γ Ι Ο Ν Ψ Λ Α Μ Μ · Α   s
Ρ Ε Γ Η Σ Ε Ν Ε
Ξ Υ Ν Ο Ι
Α Σ Ν Η
c
```

[Ὁ δῆμος? τὸν ἱερ]έα Δι|[ὸς βου]λαίου καὶ | [Ἀθη]νᾶς βουλαί|[ας] Λούκιον Φλά[ο]υιον Φλάμμα|[ν ἀ]ρετῆς ἕνε[κ|α καὶ] εὐνοι[ας, ἐπὶ | ἱερεί]ας Νη.... Cf. n. 80.

---

684 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum prope theatrum Bacchi. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 219. Periisse videtur.

```
Ν Ε Ι Ο Υ
Α Ι Λ Ι Ο Υ Ζ Η Ν Ω Ν Ο Ϲ Τ Ο Υ Π Υ Θ Ο Χ Ρ Η Ϲ Τ Ο Υ
Ι Υ Ο Ν Γ Α Ι Ο Υ Π Λ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ο Υ Α Π . . . . .
. . . Λ . Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ . . .
```

Agnoscuntur haec: V. 2 Αἰλίου Ζήνωνος τοῦ πυθοχρήστου. Quid vox πυθόχρηστος sibi velit, expositum est ad n. 241. P. Aelius Zeno Berenicides est n. 687. Aut alius aut idem Aelius Zeno Berenicides ephebus recensetur Septimio Severo imperatore, archonte C. Quinto Himerto, cosmeta Tryphone Theophili f. Hybada. V. 3 init. υἱὸν? Γαΐου Πλατ[ω]νικοῦ (i. e. philosophi sectae Academicae). V. 4 Ἀλεξάνδ[ρου] vel alius casus.

685. 686 Basis magna lapidis Pentelici (Pittakis falso Hymettium esse refert); in superficie vestigia statuarum duarum. Edd. Pittakis Eph. 4146. Kumanudis Phil. I p. 199 n. 12. Exscripsit Koehler.

(685)

ΟΥΛΛΕΥΡΟΝΤΟΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΥ
ΠΑΤΕΡΑ

Οὔλ(πιον) Λεῦρον, τὸν Εὐβιότου πατέρα.

(686)

ΦΛΑΒΡΟΙΑΝΤΗΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΥ
ΜΗΤΕΡΑ

Φλ(αουίαν) Ἄβροιαν, τὴν Εὐβιότου μητέρα.

Ex titulis n. 685—691 facile conficitur hoc stemma:

Ulpius Leurus ⌣ Flavia Habroea
|
M. Ulpius Eubiotus
|
M. Ulpius Flavius Tisamenus — M. Ulpius Pupes Maximus

Tisamenum natu maiorem filium fnisse ex n. 688 colligi licet. Familiam ad Gargettum pagum pertinuisse docet n. 687. De aetate non constat, nam unum quod in huius familiae titulis (n. 685—691) inest temporum indicium, Aelii Zenonis Berenicidae nomen (n. 687, cf. adn. ad n. 684), admodum incertum est. Ulpiorum nomen tamen indicat, neminem ex his Traiani temporibus antiquiorem esse.

---

687 Athenis in quadam arca (quodam arcu) triumphali'; ex suis schedis ed. Muratorius T. II p. DLXVI. 2. (Corsin. F. A. T. II p. 157. Boeckh C. I. G. 378).

ΤΥΧΗΑΓΑΘΗ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΥΠΑΤΙΚΟΝΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΟΝΤΑ
Μ̄.ΟΥΛΠ.ΕΥΒΙΟΤΟΝΛΕῩΡΟΝΓΑΓΗ.....ΠΑΣΗΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΙΑΣΕΝΤΕΧΡΗΜΑΣΙΣΙΤΩΝΙΚΟΙΣΟΙΣΑΘΡΟΩΣΕΔΩΚΕΝ
ΜΥΡΙΑΣΙΠΕΝΤΕΚΑΙΕΙΚΟΣΙΚΑΙΤΡΟΦΑΙΣΑΙΣ
ΕΝΤΗΜΕΓΑΛΗΣΠΑΝΕΙΠΑΡΕΣΧΕΔΟΓΜΑΤΙ
ΤΩΝΚΡΑΤΙΣΤΩΝΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝΙΕΡΕΥΣ
ΠΑΤΡΩΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΠΟΠΛΙΟΣΑΙΛ.ΖΗΝΩΝ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣΤΟΝΚΟΙΝΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙ
ΕΑΥΤΟΥΠΡΟΣΤΑΤΗΝ

Τύχῃ ἀγαθῇ. | Τὸν λαμπρότατον ὑπατικὸν καὶ ἐπώνυμον ἄρχοντα | M. Οὐλπ(ιον) Εὐβίοτον Λεῦρον Γα[ρ]γή[ττιον], πάσης | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς περὶ τὴν πατρίδα φιλο|τειμίας ἔν τε χρήμασι σιτωνικοῖς οἷς ἀθρόως ἔδωκεν | μυριάσι πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ τροφαῖς αἷς | ἐν τῇ μεγάλῃ σπάνει παρέσχε, δόγματι | τῶν κρατίστων Ἀρεοπαγειτῶν ἱερεὺς | Πατρῴου Ἀπόλλωνος Πόπλιος Αἴλ(ιος) Ζήνων | Βερενικίδης, τὸν κοινὸν εὐεργέτην καὶ | ἑαυτοῦ προστάτην.

Aelius Zeno Berenicida est ephebus archonte C. Quinto Himerto, cosmeta Tryphone Theophili f. Hybada.

---

688 Sella marmorea, in theatri Bacchici cuneo primo dextro, ordine quarto. Edd. ex Starkii apographo Gerhard in Actis menstruis Academiae Borussicae 1862 p. 364 n. 21. Rhusopulos Eph. nov. 105. Kumanudis Phil. III p. 364 n. 21. Vischer Mus. Helv. III p. 42 n. 73. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto arch. 1862 p. 113 (C. Wescher Revue archéologique VIII, 1863 p. 483).

ΗΠΟΛΙΣ [Ω]
[Κ Ω]
ΜΑΡΚΩΟΥΛΠΙΩ
ΕΥΒΙΟΤΩΤΩΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΩΥΠΑΤΙ
ΚΩΚΑΙΕΠΩΝΥΜΩ
ΑΡΧΟΝΤΙΤΩΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΑΥΤΩΚΑΙΤΟΙϹ
ΥΕΙΟΙϹΑΥΤΟΥΤΕΙϹΑΜΕ
ΝΩΚΑΙΜΑΞΙΜΩ

Var. lect. Inter v. 1 et 2 a dextra parte quae uncis inclusi litterarum vestigia nusquam comparent nisi apud Rhusopulum.

Ἡ πόλις | Μάρκῳ Οὐλπίῳ | Εὐβιότῳ τῷ λαμ|προτάτῳ ὑπατι|κῷ καὶ ἐπω|νύμῳ | ἄρχοντι, τῷ εὐερ|γέτῃ, αὐτῷ καὶ τοῖς | ὑειοῖς αὐτοῦ Τεισαμε|νῷ καὶ Μαξίμῳ.

689 In basi lapidis Pentelici (non Hymettii, ut Pittakis refert) inventa anno 1848 in muro ecclesiae dirutae quae dicebatur 'Παναγία Καυδήλη'. Nunc est in turri Andronici. Inscriptio postea cum lapis in alium usum verteretur consulto deleta et titulus n. 709 incisus est. Recentiore etiam aetate, lapide iterum in alium usum vocato, tertius inscriptus est titulus metricus Plutarchi sophistae (part. VIII class. 6). Ed. Pittakis Eph. 2258. Denuo descripsit Koehler.

```
Η ΠΟΛΙΣ Μ < ΟΥΛΠΙΟΝ < Φ Λ <
ΙΙΙΣΛ////ΕΝΟΝ ΟΝ..ΛΤΙΣΤΟΝ
ΤΟΝ Σ ΛΗΝ ΟΝΥΙΟΝ
ΤΟΥΛΥΣΡΓΕΤΟΥ Β ΟΥΛΠΣΥΙΙΙΟ
ΤΟΥΤΟΥΙΙΠ.ΝΥ.ΟΥΛΡΙΙΙΟΝΤΟΣ
...ΙΙ.Ι.ΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗΣ
ΠΛΡΙΤΙΙΝ ΛΤ ΔΛ.ΥΝΟΙΑΣ
```

Ἡ πόλις Μ. Οὐλπιον Φλ.
[Τει]σα[μ]ενὸν [τ]ὸν [κρ]άτιστον,
τὸν [Θε]σ[μοθέ]την(?), [τ]ὸν υἱὸν
τοῦ εὐεργέτου Μ. Οὐλπ. [Ε]ὐ[βι]ό-
του τοῦ [ἐ]π[ω]νύ[μ]ου ἄρ[χ]οντος
.....είας ἕνεκεν καὶ τῆς
περὶ τὴν [π]ατ[ρί]δα [ε]ὐνοίας.

690 Basis lapidis Pentelici, inventa anno 1840 'εἰς τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν τῶν Κ. Ἀναργύρου Πετράκη Ἀθηναίου καὶ τοῦ παναγιώτου Σωφιανοπούλου', prope meridionalem partem stoae Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 391. 'Eingemauert in einer Weinschenke im Bazar' O. Lueders, qui duorum primorum versuum ectypum chartaceum misit, cetera contulit.

```
Μ > ΟΥΛΠ > Π ΟΥΠΗ
ΜΑΞΙΜΟΝΤΟΝΚΡ
ΤΙΣΤΟΝΤΟΝΥΙΟΝ
ΤΟΥΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ
ΥΠΑΤΙΚΟΥΜ < ΟΥΛΠ
ΕΥΒΙΟΤΟΥΣΥΝΑΡ
ΞΑΝΤΑΤΩΠΑΤΡΙ
ΕΝΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙΣ
ΑΝΑΤΡΟΦΗΣΤΗΣ
ΑΥΤΗΣΚΑΤΑΞΙΩΘΕΙΣ
ΚΑΙΕΙΣΑΞΙΑΝΥΠΟ
ΤΟΥΠΑΤΡΟΣΠΡΟΑ
ΧΘΕΙΣΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥ
ΕΡΓΕΤΗΝΟΥΛΠΙΟΣ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣ
```

Μ. Οὔλπ(ιον) Πούπη[ν] | Μάξιμον, τὸν κρ[ά]|τιστον, τὸν υἱὸν | τοῦ λαμπροτάτου | ὑπατικοῦ Μ. Οὐλπ(ίου) | Εὐβιότου, συνάρ|ξαντα τῷ πατρὶ | ἐν θεσμοθέταις, | ἀνατροφῆς τῆς | αὐτῆς καταξιωθεὶς | καὶ εἰς ἀξίαν ὑπὸ | τοῦ πατρὸς προα|χθείς, τὸν ἴδιον εὐ|εργέτην Οὔλπιος | Ἐλπιδηφόρος.

691 'Athenis in ecclesia, quae Ἁγία Κάνου vocatur'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 371. Periisse videtur.

In sinistra parte:

```
ΑΓΑΘΟΣΔΑΙΜΟΝΟΣ
```

In medio:

```
ΤΟΝΛΑΜ.....
ΚΑΙΠΑ....ΙΝΗΜΗ
ΑΞΙΟΝ...ΑΓΟΥΛΠΟ
ΠΗΝ..ΜΑΞΕΙΜΟΝ
ΟΥΛ...ΙΚΙΑΣ·Τ·ΟΝΙΔΙΟΝ
.....ΩΝ.....
```

In dextra parte:

```
ΗΣΤΥΧΗΣ
```

In lateribus Ἀγαθο[ῦ] δαίμονος et [Ἀγαθ]ῆς τύχης scripta fuerunt. Titulus in fronte positus sic videtur supplendus esse: Τὸν λαμ[πρότατον] | καὶ πά[σης μ]νήμη[ς] | ἄξιον [Μ]α[ρ.?] Οὔλ(πιον) Πο[ύ]|πην Μάξειμον | Οὔλ(πιος) [Νε]ικίας τὸν ἴδιον | [εὐεργέτην ἀ]ν[έθηκεν]. Haec supplementa fere omnia praeivit Boeckhius; nomen tamen plenius restituere mihi licuit ex n. 690.

692 In Herma marmoris Pentelici, cuius et caput et inferior pars deest. Inventus est lapis anno 1820 'πλησίον τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ'; exstat in Pinacotheca. Edd. L. Ross Archaeol. Intelligenzblatt 1837 Dec. Pittakis Eph. 344. Denuo descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

```
//////Μ ΛΡ·ΠΛΥΛΕΙΝΟΝΛ////
ΝΟΥΣΙΟΝ ΒΟΥΛΗ
ΩΝΦΤΟΝΚΗΡΥΚΑ
ΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΧΟΝΤΟΣ ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΑΝ
ΑΙΩΝΟΣΦΛΥΕΩΣ·ΙΑ·ΠΡΥ
ΡΥΤΑΝΕΙ/////////ΣΛΤ
```

Var. lect. V. 1 ΜΛΡ·ΠΛ Ross, ////ΛΛΡΠΛ (puncto non interposito) Koehler.

Μάρ(ιον?) Παυλεῖνον Α|[γ]νούσιον ἡ βουλὴ | [τ]ῶν Φ τὸν κήρυκα.
['Α]γαθῇ τύχῃ.
['Επὶ ἄρ]χοντος Σαλλουστιαν[οῦ | τοῦ Αἰο]λίωνος Φλυέως, ια' πρυτ[ανεί|ας οἱ π]ρυτάνει[ς τῆ]ς Ἀτ[ταλίδος φυλῆς]. De Sallustiano et Aeolione cf. adn. ad n. 488. 653.

693 In cylindro lapidis albi in Museo Britannico, inter marmora Elginiana. Ex Rosii schedis ed. Boeckh C. I. G. 402. (Tres primos versus repetivit Welcker Sylloge Epigr. Gr. 149). Lebas Attique 337. Mon. Mus. Brit. p. 123 n. 52, quod exemplum fideliter expressi.

```
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΜΕΔΜΩΑΠΥΡΦΟΡΟ
ΠΕΙΣΩΝΑΛΕΥΣΣΕΙΣΙΠΠΙΚΟΝΗΓ
ΑΡΞΑΝΤΑΘΗΝΑΙΟΙΣΔΕΤΗΝΕΠ

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΩΝΙΕΡΕΩΣΛ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΦΛΥΕΩ
```

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν, ξένε,]
Πείσωνα λεύσσεις, ἱππικὸν ἡγ[ήτορα],
ἄρξαντ' Ἀθηναίοις δὲ τὴν ἐπ[ώνυμον].
Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῶν [σεμνοτάτων] | συνεδρίων, ἱερέως Α[σκληπιοῦ] | Ἀγαθόποδος Φλυέω[ς .....].

V. 2 ἱππικ[ῶ]ν ἡγήτορα Boeckh, ἱππικὸν [Θ'] ἡγήτορα editor Anglus; sed fortasse poëta potius peccavit quam lapicida. V. 4 integrum putat editor Anglus, sed propter v. 5 mihi id verisimile non est; τὰ

σεμνότατα συνέδρια sunt senatus sexcentorum et Areopagitarum. V. 5 Ἀσκληπιοῦ scripsi, quia versuum 1—3 ordo atque compositio indicare videtur, Aesculapio hanc effigiem dedicatam fuisse.

Ceterum Piso sine dubio idem est, qui pleniore nomine Βιήσιος Πείσων Μελιτεύς dicitur et archon eponymus recensetur in catalogo ephebico (v. indicem) tertio Marci paedotribae anno composito, qui annus certe inter annos 172/3 et 178/9 p. Chr. est (cf. Hermae VII p. 224).

---

694 In Herma sine capite, invento in theatro Bacchi, translato in arcem, ubi est prope domum custodum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 119 tab. XVIII, 3. Kumanudis Phil. III p. 463 n. 3. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 224 n. 618. Exscripsit Koehler.

Γά. Ἑλβίδιον Σεκοῦνδον
Παλληνέα ἄρχοντα ἐπώνυμον.

C. Helvidius Secundus Pallenensis archon eponymus recensetur in catalogo epheborum, quem anno 192/3 p. Chr. compositum esse infra demonstrabo (part. IX class. 3).

---

695 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum in arce. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 259. Exscripsit Koehler.

[Ἡ ἐξ Ἀρε]ίου πά[γου βουλὴ καὶ] ἡ βουλὴ [τῶν Φ | καὶ] ὁ δῆμος ὁ Ἀ[θηνα|ίω]ν Μ. Αὐρ. Ἐλεύθ[ερον | Συν]τρόφου Εὐ[ωνυμέα | κης]υκεύσα[ντα τῆς | ἐξ Ἀ]ρείου π[άγου βουλῆς].

Supplementa mea sunt; in titulo aliquo (part. IX class. 4) recensetur Ἐλεύθερος Συντρόφου Areopagita tribus Erechtheidis, idem sine dubio, qui hic. Quare Εὐωνυμέα supplevi; nam Eupyridae Leontidis, Eunostidae Ptolemaidis sunt. Frater eius fuerit Εὐέλπιστος Συντρόφου Εὐωνυμεὺς hyposophronista anno duodetrigesimo Abascanti paedotribae (inter 161 et 169 p. Chr.).

---

696 Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,57, l. 0,34, cr. 0,31, inventum in theatro. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 205.

[Ἡ ἐξ Ἀρε]ίου πά[γου βουλὴ καὶ] ἡ βουλὴ [τῶν Φ | καὶ] ὁ δῆμος ὁ Ἀ[θηνα|ίω]ν Μ. Αὐρ. Ἐλεύθ[ερον | Συν]τρόφου Εὐ[ωνυμέα | κης]υκεύσα[ντα τῆς | ἐξ Ἀ]ρείου π[άγου βουλῆς] | Ἀγαθῇ τύχῃ. — Ψηφισαμένης | τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς | Πό-πλιον Αἴλιον | [Λ]εύκιον Μαμερ|[τεί]νου Παλλη|[ν]έα τὸν ἀπὸ Κό|[νωνος] aut Κό[δρου].

Eiusmodi iactatio antiquissimae et nobilissimae originis eo tempore frequens fuit, veluti in titulo honorario mulieris (part. VIII class. 9) habes ἡ ἀπὸ δαδούχων καὶ γένους ἀπὸ Περικλέους καὶ Κόνωνος, κατὰ δὲ Μακεδόνας ἀπὸ Ἀλεξάνδρου. Hic non posse suppleri ἀπὸ κο[μίτων], quod est n. 635, ex temporum rationibus apparet. Est enim hic titulus saeculi alterius p. Chr. exeuntis. Nam idem P. Aelius Lucius Pallenensis ephebus fuit cum Telesphoro Menecratis filio Philaida, qui postea Severo et Caracalla regnantibus paedotriba perpetuus fuit (v. indicem).

---

697 In basi mutila marmoris Pentelici, quae inventa esse dicitur in orientali urbis parte ‘οὗ μακρὰν τοῦ μέρους καλουμένου ταυῦν Ἀγγελοκῆποι’ (sic Pittakis — ‘in angulo dextro basilicae Παναγίας Καμουχαρείας’ Boeckh). Nunc est in turri Andronici. Edd. Boeckh C. I. G. 395 e schedis Fourmonti. Pittakis Eph. 907. (Lebas Attique 333). Denuo cum lapide contulit Koehler.

Ἀγα[θῇ] τύχῃ. | Κατὰ τὸ ἐπερώτημα | τῆς βουλῆς τῶν [Φ] | Εὐτυχιανὸν Μ[αρ]αθω|νιον ἱερ[α]σ[ά]μενον | τῆς Ἀλωπεκῆσι [Ἀ]φ[ρο]|δείτης καὶ κοσμητὴ[ν] | τῶν θεῶν διὰ βίου [εὐ]|σεβείας εἵνεκεν τ[ῆς] | πρὸς τοὺς [θ]εοὺς α[ἰ]|τησαμένου τοῦ φ[ίλ]|ου Αὐρ. Διονυσίο[υ] | Φαληρέως ἐπὶ ἄρ[χ]ον-τ[ο]ς Κ[αλλ]ίφ[ρ]ο|[ν]ος) π[ρ]εσβυτέρο[υ].

Horum trium titulorum (n. 697—699) aetas non potest accuratius definiri, sed eos M. Aurelii aetate antiquiores non constat esse. R. Neubauer comm. epigr. p. 161 inde accuratiorem definitionem nancisci conatus est, quod in titulis ephebicis aetatis Septimii Severi Dionysius Nicostrati f. Phalerensis ὁπλομάχος commemoratur, quem eundem putat cum Aurelio Dionysio huius tituli. Sed id in tanta huius nominis frequentia, praesertim cum patris nomen non addatur, admodum ambiguum est. Utrum Calliphron archon n. 698 idem sit atque n. 697, an eius filius, incertum est. Nam si notam, quae in hoc titulo v. 15 post nomen Καλλίφρονος est, ita interpretemur ut sit Καλλίφρων Καλλίφρονος πρεσβύτερος, idem esse videatur hic archon cum illo, qui Καλλίφρων ὁ καὶ Φρουντεῖνος Καλλίφρονος Γαργήττιος dicitur (n. 698); nam πρεσβυτέρου additum esse potest, ut a filio natu maiore, cui item Calliphroni nomen erat, distingueretur. Ne id quidem diiudicari potest utrum Cornelianus archon n. 699 idem sit cum Calliphrone archontis n. 698 filio, de quo in hoc titulo scriptum est ὁ καὶ Κορνηλιανός, necne. Nam ubi is qui praeter primarium nomen etiam agnomine utitur (quod apud Atticos semper formula ὁ καὶ significatur) uno nomine indicatur, promiscue modo nomen primarium modo agnomen ponitur.

698 Herma sine capite, a sinistra parte mutilus. In Theseo. Edd. Pittakis l'anc. Athènes p. 479. Ross Dem. 65. Contulit Koehler.

ΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ
ΕΠΩΝΥΜΟΝ
ϽΝΤΑ,ΜΑΡ,ΑΥΡ,
ΛΙΦΡΟΝΑΤΟΝ
ΦΡΟΝΤΕΙΝΟΝ
ΛΙΦΡΟΝΟΣΓΑΡ
ΤΙΟΝΟΙΥΕΙΟΙ
Ρ,ΕΡΕΝΝΙΟΣ,
ΛΙΦΡΩΝΟΚΛΙ sic
ΝΗΛΙΑΝΟΣΚΑΙ
Ϗ,ΕΡΕΝΝΙΟΣΗ
sic ϽΚΛΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[Ἀγα]θῇ τύχῃ. | [Τὸν] ἐπώνυμον | [ἄρχ]οντα Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) | [Καλ]λίφρονα τὸν | [καὶ] Φροντεῖνον | [Καλ]λίφρονος Γαρ|[γήτ]τιον οἱ υ⟨ε⟩ἱοὶ | [Μᾶ]ρ(κος) Ἐρέννιος | [Καλ]λίφρων ὁ κ[α]ὶ | [Κορ]νηλιανὸς καὶ | [Μᾶ]ρ(κος) Ἐρέννιος Η..|... ὁ κ[α]ὶ Ἀλέξανδρος.

---

699 In Herma marmoris Pentelici, cui deest caput, a. 0,62, l. 0,20, cr. 0,14. Fourmontus vidit in domo Gallici consulis, nunc est in stoa Hadriani. Edd. Boeckh C. I. G. 394. Pittakis l'anc. Athènes p. 111. Eph. 514. Lebas Attique 312. Contulit Koehler.

ΛΟΛΙ
ΑΝΤΛΕΥΣΕΒC
ΤΑΤΗΡΑΥΡΙ
ΜΟΟΚΑΙ
ΧΗΣΚΛΙΟ
ΕΛΦΟΣΑΥΡ
ΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΩΣΙΜΟΥΠ
ΛΝΙΕΙΣ>ΕΠΙ
ΣΤΟΛΙΣΤΟΥ
ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΕΡΕΩΣΠΡΟΣ
ΔΟΚΙΜΟΥ C N
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΝC

I. e. [Τὸν δεῖνα κ]λ[ειδ]ο[υ]χ[ή|σ]αντα(?) εὐσεβ[ῶς | ὁ] πατὴρ Αὐρ(ήλιος) Ζ[ώ|σι]μο[ς] ὁ καὶ ....χης κ[α]ὶ ὁ [ἀ|δ]ελφὸς Αὐρ(ήλιος) | [Ε]ἰρηναῖος | [Ζ]ωσίμου Π[α|ι]ανιεῖς, ἐπὶ | στολιστοῦ | Μουσαίου, [ἱ]|ερέως Πρ⟨ο⟩σ|δοκίμου νε(ωτέρου), | ἄρχοντος | Κορνηλιανο[ῦ].

---

700 Basis lapidis Pentelici, quae fuerat olim Eleusine, unde translata est Salamina in monasterium Παναγίας Φανερωμένης. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 390 (Lebas Attique 327). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 201 n. 33. Exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas. In altera parte eiusdem lapidis est titulus antiquior Sophoclis Xenoclis f. Acharnensis daduchi.

ΠΑΙΔΑΞΕΙΝΑΓΟΡΑΚΑΙΠΡΑΞΑ
ΓΟΡΑΣΕΣΟΡΑΣΜΕΤΟΝΜΥ
ΤΗΝΔΗΟΥΣΞΕΙΝΑΓΟΡΑΝ
ΟΝΟΜΑ

Var. lect. V. 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ Fourm., quod emendavi ex Lenorm. et Pitt. Praeterea apographa consentiunt, exceptis quibusdam manifestis Pittakisii erroribus, quos ascribere inutile est. A ubique Lenorm. Pitt., Λ Fourm. Versus Lenormant ita dispositos habet, ut v. 2 init. Γ infra tertiam primi versus litteram Ι sit; sed nolui eum ordinem mutare, in quo Fourmontus et Pittakis consentiunt.

Παῖδα Ξειναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾷς με,
τὸν μύ[σ]την Δηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Cf. adn. ad n. 676, unde apparet hunc Xenagoram Ti. Claudii Demostrati Melitensis nepotem, Aelii Praxagorae daduchi Melitensis pronepotem fuisse. Videtur igitur natus esse sub finem saeculi p. Chr. alterius.

---

701 Eleusine. 'Ex schedis Cockerellianis ed. Walpol. Travels p. 573 n. 37. (Tractavit Welcker Spicileg. Epigr. p. 23.)' Inde Boeckh C. I. G. 391. (Lebas Attique 307. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 192 n. 32). Exscripsit Pittakis, cuius apographum est in schedis Boeckhianis.

ΜΥCΤΩΝΗΓΗΤΗΡΑ
ΠΟΛΥΖΗΛΟΝΠΑΤΡΟΣ
ΕCΘΛΟΥΞΕΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΜΗΤΡΟΣΘΕΡΜΙΠΠΙΔΟΣ
ΓΝΖΑΘΕΟΙCΙΝΕΙCΕΘΕΑΙΝ
ΦΡΩΝ

Var. lect. In litterarum formis Pitt. secutus sum, praeterea Boeckhium. Lenormant A pro Α ex arbitrio; nam lapidem se non vidisse ipse dicit.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
Ξειναγόρου μητρός θ' Ἑρμιππίδος, ἐν ζαθέοισιν
εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἑὸν γενετῆρα Νεό]φρων.

V. 3 a Boeckhio restitutus est aptissime, quamquam praestari non potest, haec plane ita scripta fuisse. Polyzeli patrem eundem Xenagoram esse, qui honoratur n. 700, ex tabula genealogica apparet quae infra edetur (part. IX class. 4); ibi enim perscriptum est Xenagoram Xenagorae et Praxagorae filium in matrimonium duxisse Hermippida. Quum Polyzeli imago a filio, adulto sine dubio, dedicata sit, vix antiquior esse potest titulus a. 260 p. Chr. (cf. adn. ad n. 676. 700. 713).

---

702 Eleusine in basi. Ediderunt Spon. Itin. T. III P. II p. 141. Wheler Itin. p. 429. (Vandal. Diss. p. 207. 399. 405. Murat. T. II p. DXLIX. 2. Corsin. F. A. T. II p. 212 multique alii). Meletius Geogr. vet. et nov. p. 348 (minusculis litteris). Ex his Boeckh C. I. G. 399. (Lebas Attique 322). Cf. Brunn Hist. artif. I p. 556.

ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ
ΗΙΕΡΑΓΕΡΟΥΣΙΑΜ.ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΛΙΘΟΦΟΡΟΝΠΡΟΣΔΕΚΤΟΝ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΠΡΟΙΚΑ
ΤΙΜΗΘΕΝΤΑΔΕΥΠΟΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥΤΗΡΩΜΑΙΩΝ
ΠΟΛΕΙΤΕΙΑΑΡΞΑΝΤΑΤΟΥ
ΚΗΡΥΚΩΝΓΕΝΟΥΣΑΡΞΑΝ
ΤΑΤΗΣΙΕΡΑΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΥΔΟΞΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

Δήμητρι καὶ Κόρῃ | ἡ ἱερὰ γερουσία Μ. Αὐρήλιον | Λιθοφόρον Πρόσδεκτον | Πιστοκράτους Κεφαλῆθεν, | πρεσβεύσαντα προῖκα, | τιμηθέντα δὲ ὑπὸ Θεοῦ | Κομμόδου τῇ Ῥωμαίων | πολιτείᾳ, ἄρξαντα τοῦ | Κηρύκων γένους, ἄρξαν|τα τῆς ἱερᾶς γερουσίας, | εὐσεβείας ἕνεκα.
Ἀττικὸς Εὐδόξου Σφήττιος ἐποίησε.

Tituli aetas inprimis *Divi Commodi* mentione definitur. Quem consecravit Septimius Severus Clodio Albino in Gallia superato anno 197 p. Chr., quo anno hic titulus recentior sit necesse est. Tum iam senem fuisse Prosdectum inde apparet, quod idem prytanis Acamantidis est M. Aurelio et L. Vero imperatoribus (inter annos 161 et 169). In catalogo C. Helvidii Secundi archontis anno 192/3 (ad n. 694) conscripto ephebi sunt Pericles et Acamas filii Prosdecti Cephalensis, eiusdem sine dubio qui hic honoratur, qui alteri ex filiis nomen herois eponymi eius tribus cuius erat, alteri nobilissimi hominis eiusdem tribus, Periclis Cholargensis, imposuerat. De nomine, vel potius sacerdotii vocabulo, quod est *Λιθοφόρος*, cf. n. 296. Atticum Eudoxi f. Sphettium vocabulum *ἐποίησε* indicat statuarium fuisse; neque cum Brunnio existimaverim ei sententiae obstare titulum n. 703, ubi eum statuae honore ipsum affectum et ex gente Eumolpidarum fuisse legimus.

---

703 Eleusine in basi statuae. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 6 p. 62 n. 3. Chandler Inscr. II, 121 p. 78. Ex his exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 400. (Lebas Attique 325. Franz Elem. epigr. p. 263 n. 106).

ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑ<ΤΗ
ΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΝΑΤ
ΕΥΔΟ.ΟΥΣΦΗΤΤ
ΤΟΝΕΥΜΟΛΠΙΔΗΝ

Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ [ἐξ Ἀρ|εί]ου πάγου βουλῇ | Σεκοῦνδον Ἀτ[τικὸν] | Εὐδό[ξ]ου Σφήττ[ιον] | τὸν Εὐμολπίδην.

Atticus Eudoxi f. Sphettius ephebus recensetur trigesimo quarto Abascanti paedotribae anno (inter 167 et 175 p. Chr.), quod convenit cum ea temporis definitione quae repetitur ex n. 702 ita, ut fere quinquaginta annos natus fuerit, cum statuam Prosdecti fecit. Non multo post prytanis fuit una cum Prosdecti illius filio Acamante Sphettio (v. indicem).

---

704 Basis quadrangula in complures partes fracta, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΔΟΓΜΑΤΙΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩ
ΙΤΗ///ΣΑΜΕΝΟΥΤΟΥΕΠΩΝ
ΟΝΤΟΣΦΛ:ΛΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΑΙ///ΩΥ ΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥ
ΤC/////ΕΜΟΥΚΑΙΕΠΩΝΥΜ
ΤΙΣΑΙΑΝΤΙΔΟΣΦΥΛΗΣ
ΟΔΕΙΣΙΟΝΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΟΝΙΟΝ ΙΕΡ/////ΣΑ..Τ
////////////////////// ΤΟΝΑ//////////
vac.?

Δόγματι Ἀρεοπαγειτῶ[ν | α]ἰτησαμένου τοῦ ἐπων[ύμου | ἄρχ]οντος Φλ. Ἀσκληπιάδου | ..μαι[ο]υ τὸν ἱερέα τοῦ | [Τριπ]το[λ]έμου καὶ ἐπώνυμ[ον] | τῆς Αἰαντίδος φυλῆς | [Ἀφρο]δείσιον Στεφάνου | [Μαραθ]ώνιον ἱερ[εὺ]ς Α...|..... τὸν α[ὐτοῦ φίλον?]. — Stephanus ephebus Aeantidis, quem Marathonium fuisse non improbabile est, recensetur archonte M. Aurelio Alcamene sub finem saeculi alterius p. Chr. Qui si idem est cum patre Aphrodisii (quod sane dubium est), hic titulus medio fere saeculo p. Chr. tertio conscriptus videtur.

---

705 Occidentem versus ab Erechtheo. Descripsit Koehler.

ΙΛΙΟΝ
ΛΥΡΙΟΝ
ΟΝ////////
ΛΝΟΥΠΛ////
ΥCΛΝΤΟCΠΛΙΔ
ΡΕΝΤΟC ΟΥ
ΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΓΡΧΗΝΛΡΞΑΝΤΟC
ΤΟΝΛΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΚΛΙΛΡΕΟΠΛΓΕΙΤΗ///
ΚΛΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΗΠΟΛΙCΕΠΙΜΕ
ΛΟΥΜΕΝΟΥΜΛΡ
ΚΟΥΙΟΥΝΙΟΥ
ΜΙΝΟΥΚΙΛΝΟΥ

[....ιαῖον(?) | .... Ἰλ]λυριόν(?), | [τὸν υἱων]ὸν [τοῦ δεῖνος τοῦ] ἀν-[θ]υπα[τ|ε]ύσαντος, παῖδα | ..ρεντος τοῦ | [τὴ]ν ἐπώνυμον | [ἀ]ρχὴν ἄρ-ξαντος, | τὸν ἀνθύπατον | καὶ Ἀρεοπαγείτη[ν] | καὶ εὐεργέτην | ἡ πόλις, ἐπιμε|λουμένου Μάρ|κου | Ἰουνίου Μινουκιανοῦ. Nomen Illyrii v. 2 incertum est, sed si id scriptum fuit, idem videtur esse cum moenium restitutore illo quem habemus n. 399. Certe satis recentis temporis esse titulum coniuncti in eisdem hominibus reipublicae Romanae et Atticae honores indicare videntur.

---

706 In basi Athenis Parisios translata, cui ex altera parte titulus n. 716 inscriptus est. Edidit Chandler Inscr. II, 34 p. 55. Ex Fourmonti, Akerbladii, Muelleri apographis et Claraci tabula aeri incisa ed. Boeckh C. I. G. 420.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟ
ΣΕΜΝΟΤΑΤΟΣΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΥΙΝΤΟΝΑΔ....ΝΕΠΙΚΤΗΤΟΝ
ΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙΠΑΣΑΝΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝ
ΑΡΙΣΤ
Ψ B

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ | σεμνότατος δῆμος ὁ Ἀθηναίων | Κύιντον Αδ....ν Ἐπίκτητον, | πολειτεύσαντα κα[τὰ] πᾶσαν πολειτείαν | ἄριστ[α]. | Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Inter a. 126 et 270 p. Chr. titulum dedicatum esse manifestum est; nam ex duabus inscriptionibus eidem lapidi incisis hanc antiquiorem esse senatus quingentorum docet, quum in altero titulo (n. 716) septingentos quinquaginta commemorari videamus. Accuratius definiri aetas nequit, praesertim demotico non addito, in tanta nominis quod est Epictetus frequentia.

707 Marmor Pentelicum, occidentem versus ab Erechtheo. Edd. Pittakis Eph. 1008. Lebas Attique 336. Periisse videtur.

ΙΟΥΠΑΙ
ΟΥΛΗΤΩΝϕ
ΑΙΩΝΙΕΡΕΑΔ
ΤΑΤΡΩΟΥΓ.
ΩΡΟΥΓ

Var. lect. V. 1 ΙΟΥΠΑΙ Lebas, ΓΟΥΠΑ Pitt. || v. 2 init. ΟΥ Lebas, ΟΥ Pitt. || v. 4 init. Τ om. Pitt. || fin. ΓΕ Lebas, ΓΑ Pitt. || v. 5 ΟΡΟΥΓ Lebas, ΟΡΟΥ⁻ Pitt. Ubique Υ pro Υ ex Leb. recepi, reliquarum litterarum formae apud utrumque eaedem sunt.

[Ἡ ἐξ Ἀρε]ίου πά[γου βουλὴ | καὶ ἡ β]ουλὴ τῶν Φ [καὶ ὁ δῆμος | ὁ Ἀθην]αίων ἱερέα δ[ιὰ βίου Ἀπ|όλλωνος] πατρῴου Γ.....|.....ώρου Γ[αργήττιον ....]. Senatus quingentorum aetatem indicat quae est inter a. 126 et 270 p. Chr. (Cf. adn. ad n. 706).

---

708 In Herma marmoris Pentelici cui deest caput, orientem versus a Parthenone. Descripsit Koehler.

ΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΓΟCΦΛΑΒΙΟΥΕΙΑΧ
ΑΓΡΥΛΕΩCCΤΡΑΤ
ΟCΕΠΙΤΟΥCΟΠΛΕ///
ϽЩΟΥCΑΙΟΥΤΟΥΑ////
ΙΑΔΟΥΦΥΛΑCΙΟΥΥ///
ЩΕΝΗCΤΗCCΕЩΝΟΤ///
ΗCΒΟΥΛΗCΤΩΝ ϕ C/////////
ΤΡΥΤΑΝΕΙCΤΗCΑΚ//////////////
ΤΙΔΟCϕΥΛΗCΑΘΙ
ϽΝΑ)CΦΗΤΙΟΝ
ΩΝΗΝΓΕΝΟЩ///Λ
CΤΗCΑΝ ⊘

(*phallus*)

ΛΠΩΝΥЩ/////
ΛΕΙΤΛΙΟCΑΡΙCΤΕΙΔ///
ΙΛΕΙΔΗC
ΩCΙЩOCΒΛ..C//
ΠΙΓΟΝOCPC
ΙΒΕΡΤΟCΕΠΙ
ΘΗΝΙΩΝ ΕΠΙ
ΠΙΓΟΝΟϽ)
Ο///OCZ

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | [Ἄρχον]τος Φλαβίου [Ἰ]ά[κ|χο]υ (?) Ἀγρυλέως, στρατ[ηγοῦντ]ος ἐπὶ τοὺς ὁπλε[ί]τας Π]ο. Μουσαίου τοῦ Ἀ[γ|ν]ιάδου (?) Φυλασίου, ψη[φ|ισ]αμένης τῆς σεμνοτ[ά|τ]ης βουλῆς τῶν Φ ο[ἰ] | πρυτάνεις τῆς Ἀκ[αμαν]|τίδος φυλῆς Ἀθ[ηνί]|ωνα) Σφήτ(τ)ιον [σιτ]|ώνην γενόμ[ε]ν[ον ἀν|έ]στησαν.

Sequebatur prytanum laterculus:

ἐπώνυμ[ος]
[Οὐ]ειτάλιος Ἀριστείδ[ου]
[Βασ]ιλείδης
[Ζ]ώσιμος Βα[σιλ]ε[ίδου] (?)
[Ἐ]πίγονος Ῥο[ύφου?]
[Λε]ίβερτος Ἐπι[γόνου]
[Ἀ]θηνίων Ἐπι[γόνου]
[Ἐ]πίγονος)
[Ἐπίγ]ο[ν]ος (?) Ζ.....

Ad tituli aetatem definiendam id aptum videtur, quod in catalogo ephebico Ti. Claudio Attico Bradua Marathonio (Herodis Attici filio) archonte composito (fere a. 190 p. Chr.) ephebus recensetur Λείβερτος .....ου in tribu Acamantide; quod nomen tam rarum est, ut vix dubitari possit quin idem sit homo. Qui autem circiter a. 190 p. Chr. ephebus fuit, prytanis esse non potuit ante annum 200 p. Chr. Ibidem etiam Ζώσιμος ....ου est. Illa autem temporis definitio eo quodammodo confirmatur, quod Tineio Pontico Besaeensi archonte (inter a. 166 et 174 p. Chr.) in prytanum Acamantidis recensu inveniuntur Ἀν. Ἀριστείδης, Ἐπίγονος Μάρκου, Ῥούφος), Sphettii, qui patres horum quos hic habemus prytanum esse videntur.

---

709 In eadem basi in qua n. 689. Ed. Pittakis Eph. 2256. Denuo contulit Koehler.

ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ⊘
ΗΓΕΙΑΝΤΟΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥC
ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΗΝΦΙΛΟΤΕΙΜΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗCΑΝΤΑ
ΠΕΡΙΦΑΝΕCΤΑΤΑΗΠΟΛΙC
CΥΝΠΑCΑΤΟΝΕΑΥΤΗC
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΕΙΜΩCΑ
ΑΝΕCΤΗCΕΝ

Τὸν λαμπρότατον | Ὑγείαν τὸν Τιμοκράτους | ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον | ἀρχὴν φιλοτειμότατα | καὶ παηγυριαρχήσαντα | περιφανέστατα ἡ πόλις | σύνπασα τὸν ἑαυτῆς | εὐεργέτην τειμῶσα | ἀνέστησεν.

Hegias Hegiae f. in matrimonium duxit Dionysiam Xenagorae (n. 700) et Hermippidis filiam. Si eius patrem statuemus Hegiam Timocratis f. quem hic habemus, titulus fere medio saeculo p. Chr. tertio adscribendus erit. Ac certe nihil in eo inest quod huic sententiae obstet.

---

710 Herma marmoris Pentelici sine capite inventus in theatro Bacchi; nunc est in arce prope domum custodum. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 466 n. 9. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 224 n. 619. Exscripsit Koehler.

ΟΙΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΛΙΤΗΣΑΜΕΝΟΙΠΑΡΑΤΗΣ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΤΟΝ///ΑΥΤΟΝΑΡΧΟΝΤ
ΑΝΕΘΕΣΑΝ
ΟΝΕΠΟΝΥΜ

Οἱ συνάρχοντες | αἰτησάμενοι παρὰ τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆ[ς] | τὸν [ἑ]αυτ[ῶ]ν ἄρχοντ[α] | ἀνέθεσαν. | [Ἄρχ]|ων ἐπώνυμ[ος .....].

---

711 In Herma sine capite, qui exstat in stoa Hadriani. Titulus a dextra et infra mutilus. Ed. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 98 n. 258. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗ////
ΤΟΝΕΠΩΝΥΜ////
ΑΡΧΟΝΤΑΜ
Ι

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Τὸν ἐπώνυμ[ον] | ἄρχοντα Μ....

---

712 In fragmento Hermae lapidis Pentelici, invento prope Olympieum. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 544. (Lebas Attique 316). Heydemann Marmor-Bildwerke p. 9 n. 39. Exscripsit Koehler.

ϕΑΒΙΟΣ
ΔΑΔΟΥΧΟΣ
Sub titulo phallus.

Φάβιος | δᾳδοῦχος. De Fabio Daducho cf. quae adnotavi ad n. 10. 169.

713 In campo Eleusinio Athenas versus, in ruderibus ecclesiae, quae sepulcri locum occupasse videtur. Edidit Chandler Inscr. II, 23 p. 78. (Brunck. Anal. T. III p. 315 n. 750. Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 246. Bendtsen. Marm. myst. Spec. I p. 13 sqq. Boeckh C. I. G. 401. Lebas Attique 308).

ΜΙΜΑΤΟΔΕΥΨΙΦΑΝΕΣΔΗ ΔΙΑΙ ΟΙΟΔΕΔΟΡΚΑΣ
ΜΥΡΙΟΝΕΝΣΟΦΙΗΚΥΔΟΣΕΝΕΝΚΑΜΕΝΟΥ
ΟΣΤΕΛΕΤΑΣΑΝΕΦΗΝΕΚΑΙΟΡΓΙΑΠΑΝΝΥΧΑΜΥΣΤΑΙΣ
ΕΥΜΟΛΠΟΥΠΡΟΧΕΩΝΙΜΕΡΟΕΣΣΑΝΟΠΑ
ΟΣΚΑΙΔΥΣΜΕΝΕΩΝΜΟΘΟΝΟΥΤΡΕΣΕΝΑΛΛΕΣΑΩΣΕΝ
ΑΧΡΑΝΤΑΑΡΡΗΤΩΝΘΕΣΜΙΑΚΕΚΡΟΠΙΔΑΙΣ
ΑΜΑΚΑΡΟΝΚΑΙΔΗΜΟΣΕΠΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΓΕΡΑΙΡΩΝ

[Μνῆ]μα τόδε ὑψιφανὲς Δη[οῦς ζ]α[κόρ]οιο δέδορκας
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνενκαμένου,
ὃς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύσταις
Εὐμόλπου, προχέων ἱμερόεσσαν ὄπα,
ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ἆ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
- - - - - - - - -

V. 5—7 ad idem bellum referendos esse, in quo P. Herennius Dexippus fortitudine et consilio insignis fuit (n. 716), iam Boeckhius coniecit. Nomen eius qui honoratur taceri idem putat propterea quod hierophanta sit; id enim sacerdotium v. 3—4 haud obscure indicatur. Temporum rationibus optime conveniret, si eum Polyzelum (n. 701) esse statueremus, nam is Herennii Dexippi aequalis fere fuit. Sed num μυστῶν ἡγητήρ, quod illic legimus, hierophantam significare possit, dubium mihi videtur.

---

714 In basi marmoris Pentelici inventa *'εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σταμποτζῆ, κειμένην κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανός'*. Nunc est ante Theseum. Edd. Ross Archaeol. Intelligenzbl. 1837 Decemb. Dem. n. 75. Pittakis l'ancienne Athènes p. 444. Eph. 2319. Denuo contulit Koehler. In Boeckhii schedis est apographum G. Krameri.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΩΣΥΝΕΔΡΙΩΤΩΝ
ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝΤΟΝΚΗΡΥΚΑ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΣΠΕΡΕΝΝΙΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΟΝΕΡΜΕΙΟΝΕΡΕΝΝΙΟΣΔΕΞΙΠ
ΠΟΣΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΣΥΝΤΟΙΣΑΔΕΛΦΟΙΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Κατὰ τὰ δόξαντα τῷ σε|μνοτάτῳ συνεδρίῳ τῶν |
Ἀρεοπαγειτῶν τὸν κήρυκα | τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλῆς Πο. Ἐρέννιον Πτολεμαῖ|ον Ἑρμειον
Ἐρεννιος Δέξιπ|πος ὁ κράτιστον τὸν πατέρα |
σὺν τοῖς ἀδελφοῖς.

Cf. adn. ad n. 716.

---

715 Titulus incisus in rupe sinistram versus ab antro Panis. Ed. Pittakis Eph. 559. Exscripsit Koehler.

ΑΡΧΩΝΕΡΕΝ
ΝΙΟCΔΕΞΙΠΠ
C

Ἄρχων Ἐρέν|νιος Δέξιππ[ος]. Cf. adn. ad n. 716.

---

716 Athenis olim prope fontem, unde Parisios in collectionem Choiseulianam (n. 233) et Museum regium (catal. Clarac. 537) pervenit, in basi marmorea eadem, in qua est titulus antiquior n. 706. V. 1—7 ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 129 sq. (Vandal. Diss. p. 534. Corsin. F. A. T. II p. 167). Extremam partem inde a v. 9 Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55 n. 60. Integrum titulum Chandler Inscr. II, 35 p. 56. (Brunck. Anal. T. III p. 274. Iacobs. Append. Anthol. Palat. n. 111). Ex Chandleri potissimum exemplo, sed adhibitis Akerbladii (v. 1—7) et Fourmonti schedis et Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 380.

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΗΣΕΞΑΡΕΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΚΑΙ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝ>ΨΝ<ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΕΝΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙΣΑΡΧΗΝΚΑΙ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝΟΙΚΟ
ΘΕΝΙΕΡΕΑΠΑΝΑΓΗ>Π<ΕΡΕΝ<ΔΕΞΙΠΠΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΝΤΟΝΡΗΤΟΡΑΚΑΙΣΥΝΓΡΑΦΕΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΟΙΠΑΙΔΕΣ

ΑΛΚΗΚΑΙΜΥΘΟΙΣΙΚΑΙΕΝΒΟΥΛΑΙΣΙΚΡΑΤΙΣΤΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣΑΓΑΚΛΕΙΤΟΥΣΓΕΙΝΑΤΟΚΕΚΡΟΠΙΗ
ΩΝΕΝΑΚΑΙΔΕΞΙΠΠΟΝΟΣΙΣΤΟΡΙΗΝΕΣΑΘΡΗΣΑΣ
ΑΙΩΝΟΣΔΟΛΙΧΗΝΑΤΡΕΚΕΩΣΕΦΡΑΣΕΝ
ΚΑΙΤΑΜΕΝΑΥΤΟΣΕΠΕΙΔΕΤΑΔΕΚΒΙΒΛΩΝΑΝΑΛΕΞΑΣ
ΕΥΡΑΤΟΠΑΝΤΟΙΗΝΙΣΤΟΡΙΗΣΑΤΡΑΠΟΝ
ΗΜΕΓΑΚΛΕΙΝΟΣΑΝΗΡΟΣΝΟΥΑΠΟΜΥΡΙΟΝΟΜΜΑ
ΕΚΤΕΙΝΑΣΧΡΟΝΙΟΥΣΠΡΗΞΙΑΣΕΞΕΜΑΘΕΝ
ΦΗΜΗΜΕΝΠΕΡΙΒΩΤΟΣΑΝΕΛΛΑΔΑΤΗΝΟΝΕΑΝΘΗΣ
ΑΙΝΟΣΔΕΞΙΠΠΩΔΩΚΕΝΕΦΙΣΤΟΡΙΗ
ΤΟΥΝΕΚΑΔΕΚΑΙΠΑΙΔΕΣΑΓΑΚΛΕΙΤΟΝΓΕΝΕΤΗΡΑ
ΜΟΡΦΗΕΝΤΑΛΙΘΟΥΘΗΚΑΝΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙ

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρε[ί]ου πάγου βουλῆς καὶ | τῆς βουλῆς τῶν ψν' καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων τὸν | ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ | ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυραρχήσαντα | καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκο|θεν ἱερέα παναγῆ, Π(όπλιον) Ἑρέν(νιον) Δέξιππον Πτολεμαίου | Ἕρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῇ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
ἄνδρας ἀγακλείτους γείνατο Κεκροπίη,
ὧν ἕνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν,
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
εὕρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπόν.
ἦ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.
φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὁ νεανθὴς
αἶνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
τοὔνεκα δ[ὴ] καὶ παῖδες ἀγάκλειτον γενετῆρα
μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

'Herennii Dexippi historici librorum excerpta apud Photium superesse notum est; floruit autem saeculo tertio Aureliano et Probo Impp. circa a. 270. Ipse cum Atheniensibus, quorum dux fuit, Gothos vicit (Treb. Pollio Gallien. 13) circa a. 269. Statua haec superstiti posita videtur. Dux exercitus fuisse in hoc titulo non dicitur, licet in priore parte eius honores accurate enumerentur: igitur hic titulus illo anno videtur vetustior esse, contra quam Corsino visum est' Boeckh.

717 Hermae marmoris Pentelici sine capite; in stoa Hadriani, a. 0,61, l. 0,34, cr. 0,24. Edidit Heydemann Marmor-Bildwerke p. 97 n. 257. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

. ΟΝΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΤΟΥΒΑΣ .
. . ΩΣΑΡΧΗΝΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟΙ
. . ΧΟΝΤΑΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
. . ΡΕΑΠΑΝΑΓΗ ΠΟΠΛΙΟΝΕΡΕ .
. . ΟΝΔΕΞΙΠΠΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙϹ .
. . ΜΕΙΟΝϘΟΙΠΑΙΔΕΣΕΡΕΝΝΙΟ .
. _ ΞΙΠΠΟΣΚΑΙΕΡΕΝΝΙΑΕΡΜΣ
ΝΑΚΤΕΙΑΤΟΝΠΑΤΕΡΑ (

Ἀγαθῇ τύχῃ. || [Τ]ὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασ[ι|λέ]ως ἀρχὴν καὶ ἐπώνυμο[ν | ἄρ]χοντα, τὸν κράτιστον | [ἱε]ρέα παναγῆ Πόπλιον Ἑρέ[ν|νι]ον Δέξιππον Πτολεμαίο[υ | Ἕρ]μειον οἱ παῖδες Ἑρέννιο[ς | Δέ]ξιππος καὶ Ἑρεννία Ἑρμω|νάκτεια τὸν πατέρα. Cf. adn. ad n. 716.

718 'Marmor Dawkinsianum Oxonii, olim Athenis in ea parte D. Cyriani, quam architecti vocant Metochi, prope palatium archiepiscopi'. Aeri incisum dedit Chandler Marm. Oxon. II, 72. (Brunck. Anal. T. III p. 281 n. 612. Iacobs Anthol. Palat. Append. n. 145. Boeckh C. I. G. 405. Lebas Attique 309).

ΛΗΟΥϹΚΛΙΚΟΥΡΗϹΘΕΟΪΚΕΛΟΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΝ
ΚΥΔΛΙΝΩΝΠΑΤΕΡΑϹΤΗϹΕΔΟΜΟΙϹΚΛΕΑΔΑϹ
.ΕΚΡΟΠΙΗϹϹΟΦΟΝΕΡΝΟϹΕΡΩΤΙΟΝΩΙΡΑΚΛΙΑΥΤΟϹ
ΛΕΡΝΑΙΩΝΑΔΥΤΩΝΪϹΟΝΕΔΕΚΤΟΓΕΡΑϹ

Δηοῦς καὶ κούρης θεοΐκελον ἱεροφάντην
κυδ[α]ίνων π[α]τέρα στῆσε δόμοις Κλεάδας,
[Κ]εκροπίης σοφὸν ἔρνος, Ἐρώτιον, ᾧ ῥα καὶ αὐτός
Λερναίων ἀδύτων ἶσον ἔδεκτο γέρας.

De Lernaeis sacris cf. n. 172. Titulus tertii p. Chr. saeculi esse videtur.

719 Herma inventus ad septentrionalem arcis clivum prope Agraulion. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 158; repetivit id. p. 495. Nunc periisse videtur.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ
. . ΛΗΜΕΛΙΤΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. Titulum dedit, ut apud Pittakisium altero loco (p. 495) est; a quo prius exemplum (p. 158) ita differt, ut v. 1 init. ΝΕΣ pro ΗΞ, v. 3 fin. ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ habeat. At *trecentorum* senatus uno certe praeter hunc titulum testimonio confirmatur (n. 635), *ducentorum* nullo.

Η ἐξ Ἀρείου πά|γου βουλὴ καὶ ἡ βου|λὴ τῶν τριακοσίων | . . λη Μελιτέα | ἀρετῆς ἕνεκεν. Alter ille titulus, qui hunc senatorum numerum habet, Constantini aetate antiquior non est; ac ne hunc quidem multo antiquiorem esse posse Dexippi titulus n. 716 demonstrat, ubi nondum trecentorum est senatus, sed septingentorum quinquaginta.

720 Eleusine in domo privata. Ex Fourmonti schedis edd. Boeckh C. I. G. 392. Lebas Attique 74. 324 (altero loco ex corpore inscr. transcriptum). Exscripserunt Ross et Velsen.

```
Α Π Ο Λ Λ Ω[Ν]Ι Ο Ν Α Γ Η Ν Ο Ρ[Ο]
Ε Ξ Η Γ Η Τ Η Ν Ε Ξ Ε Υ Μ Ϙ[Ϙ]
Ι ⁻ Υ Ν Η Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α[Α]
Κ Α Ι Ο Υ Ο Σ Α Γ Η Ν Ω Ρ Α
Ε Ο ν Ε Γ Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ[Ι Ο]
```

Var. lect. Quae uncis inclusi, Lebas (priore loco), Ross, Velsen non habent (v. 3 extr. Α/ Ross). Praeterea v. 5 Ε ν Ε Γ Σ Velsen, Ε Ο . Γ ⁻ . Σ Ross.

Ἀπολλώνιον Ἀγήνορο[ος .....] | ἐξηγητὴν ἐξ Εὐμο[λπιδῶν] | ἡ γυνὴ Ἀπολλωνία Α..... | καὶ ὁ υἱὸς Ἀγήνωρ Α[πολλωνίου ἀν]|έθη[κε] ε[ἰ]ς Δήμητρ[ος]. Inde ab hoc titulo eos composui, quorum aetas definiri nequit.

---

721 Marmor Pentelicum, in Theseo. Ed. Lebas Attique 441. Exscripsit Koehler.

```
Ɔ Τ Ε Ι Μ Ϲ
Π Ο Ν Υ /
Υ Σ Α Ν Τ
Ε Π Ι Τ Ο Υ
Ϛ Ν Ο Θ Ε Ⅎ
Σ Ι Α Ρ Χ Η Ϛ
Η Τ Η Ν Γ Γ
\ Ε Ω
```

I. e.

[? Δι]ότειμο[ν, τὸν]
[ἄρξαντα τὴν ἑ]π[ώ]νυ[μον ἀρχ]-
[ὴν καὶ κηρυκε]ύσαντ[α καὶ στρα]-
[τηγήσαντα] ἐπὶ τοὺ[ς ὁπλείτ]-
[ας καὶ ἀγ]ωνοθετ[ήσαντα]
[καὶ γυμνα]σιαρχήσ[αντα καὶ]
[ἐπιμελ]ητὴν γε[νόμενον τῆς]
[πό]λεω[ς].

Haec omnia certa sunt praeter nomen eius qui honoratur. Potest enim eodem iure Φιλότειμον aut aliud eiusdem vocis compositum suppleri.

---

722 Eleusine prope rudera templi Cereris et Proserpinae. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 125. (Vandal. Diss. p. 530. Boeckh C. I. G. 396. Lebas Attique 320).

```
Γ Α Ι Ο Ν Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ν Σ Α Β Ε Ι
Ν Ο Ν Π Ε Ι Σ Α Ν Δ Ρ Ο Ν
. . . . . .
. Η Ρ Υ Κ Ε Υ Σ Α Ν Τ Α Κ Α Ι
. Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Ν Τ Α Δ Ι Σ
. Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α Τ Ω Ν
. Ω Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Η Ω Ν Σ Ε Β Α Σ
. Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Σ Α Ν Τ Α
. Σ Ο Π Λ Ε Ι Τ Α Σ Δ Ι Σ
Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν
```

Γάϊον Μέμμιον Σαβεῖ|νον Πείσανδρον | . . . . . | [κ]ηρυκεύσαντα καὶ [γυ|μ]νασιαρχήσαντα δίς, [ἀ|γ]ωνοθετήσαντα τῶν [μεγά|λ]ων Καισαρήων Σεβασ[τῶ|ν], στρατηγήσαντα [ἐπὶ το|ὺ]ς ὁπλείτας δίς, [τὸν] | φιλόπατριν.

723 Eleusine; exscripsit Velsen.

```
Ο Δ Η Μ Ο Σ Κ Α Ι
Η Ε Ξ Α Ρ Η Ο Υ Π Α Γ Ο Υ
Η Β Ο Υ Λ Η
Τ Ο Ν Ε Π Ι Τ Ο Υ
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Ν
Π Ρ Ο Ν Ο
```

Ὁ δῆμος καὶ | ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου [βουλὴ καὶ] | ἡ βουλὴ [τῶν ....
....] | τὸν ἐπὶ τοὺ[ς ὁπλίτας] | στρατηγὸν ..... | προνο[ηθέντα ....].

---

724 Ad ecclesiam Hagia Triada inventus esse dicebatur lapis; sed id dubium videtur Luedersio, qui exscripsit.

```
Ο Λ Υ Μ Π Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ω Ν Τ Η
Τ Η Σ Α Σ Ι Α Σ Σ Μ Υ Ρ Ν Α Ι Ϛ
Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Θ Ε Ο Υ Λ Α Ρ Ι Α Ν
Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α Σ Τ Ω Ν Ε Λ
Ι Π Π Ο Θ Ο Ω Ν Τ Ι Δ
Τ Η Σ Ε Ι
```

. . καὶ ἀ[γωνοθέτης?] | Ὀλυμπίων κοινῶν τῆ[ς Ἀσίας, ... κοινῶν] | τῆς Ἀσίας, Σμυρναίω[ν βουλευτὴς(?) .....] | ἱερεὺς θεοῦ Ἀδριαν[οῦ .....] | ὁμονοίας τῶν Ἑλ[λήνων καὶ ἐπώνυμος τῆς] | Ἱπποθοωντίδ[ος φυλῆς, εὐνοίας ἕνεκεν] | τῆς εἰ[ς ἑαυτόν]. Apparet quae v. 1—6 leguntur non ad eum qui honoratur, sed ad eum qui statuam erigendam curavit pertinere.

---

725 Prope Πομπεῖον se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 59.

```
. . Ι Ο Ι . . . . . .
Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Η Σ Α Ν Τ Α
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α
```

. . . ιοι . . . . | ἀγορανομήσαντα | ἀρετῆς ἕνεκα.

---

726 Herma marmoris Pentelici sine capite, a. 0,81, l. 0,23, cr. 0,21, inventus prope Olympieum; exstat in stoa Hadriani. Phallus qui fuit sub titulo nunc excisus. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 75. Eph. 302. Lebas Attique 136. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 91 n. 241. Exscripserunt Pittakis, Mustoxydis, O. Mueller, L. Ross (quorum apographa habui ex schedis Boeckhianis) et U. Koehler.

```
Β Ο Υ Λ Η Σ Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Δ Η Μ Ο Υ Τ Ε Α Μ Α
Σ Τ Α Χ Υ Ε Σ Σ Ι Ν Η Γ Λ Α Ι Σ Μ Ε
Ν Ο Ν
Ο Λ Υ Κ Α ᵖ Π Ω Β Α Σ Ι Λ Ε Ω
Μ . . . Ω Ν Σ Τ Ε ϕ Ε Ι
Ν Ε Θ Η Κ Ε Λ Α Ι Ν Η Ν ϕ Ι Λ Η
Μ Ο Ν Ο Σ
Α Τ Η Γ Ο Υ Τ Η Ν Δ Ε Κ Α Ρ
Χ Ο Ν Τ Ο Σ Θ Ε Ο Ι Σ
```

Var. lect. V. 1 init. Β Pittakis Heydemann, Ь Mustoxydis Koehler, ᵖ Mueller, om. Ross. || fin. Ν Mueller Ross Lebas Mustoxydis, ᴺ Koehler, Ι Pittakis Heydemann || v. 2 med. ϽΥ Koehler, ΟΥ ceteri || v. 3 extr. Ε Pittakis et Mueller, ceteri litteram omittunt || v. 5 init. ϽΟΧΥΚ_ΩΠΩ Pitt., ΟΛΥΚΑᵖΠΩ Must., ϽΛΥΚΛ . ΠΩ Mueller, ΟΛΥΚ . . ΠΩ Ross, ϽΛΥΚ ⊓Ω Koehler, ΟΛΥ.Κ[Η]ΠΩ Heydemann || extr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ solus Pittakis, ceteri omnes omittunt ultimam litteram ||

v. 6 Μ....ϽΝΣΤΕΦΕΙ Mustox., Μ....ΩΝΣΤΕΦΕΙ Pitt., Μ.....Ν ΣΤΕΦΕΙ Lebas, Μ.....ΤΕΦΕΙ Ross, Ι//////////////ΕΦΕΙ Koehler Heydemann || v. 7 ΓΕΘΗΚΕΛΑΙΙ·ΗΝΦΙΛΗ Must., ΕΘΗΚΕΝΑΝΗΝΦΙΛΩ Pitt., ΝΕΘΗΚΕΛΑΙ..ΗΝΦΙΛ. Ross, ΕΘΗΚΕΛΑΙΝΗΝΦΙΛΗ Mueller, ΙΕΘΗΙΣ-ΛΑΝ.ΗΝΦΙ/Η Koehler, [ΑΝ]ΕΘΗΚΕΛΑΙ[Ν]ΗΝΦΙΛΗ Heydemann || v. 9 ΑΤΙΙΓΟΥΣΙΝΔΕΚΑΡ Must., ΤΗΙΟΥΜΗΝΔΕΚΑΙ Pitt., ...ΤΗΙΟΥ.ΗΝ-ΔΕΚΑΡ. Ross, ...ΤΗΓΟΥΤΗΝΔΕΚΑΡ Mueller, ΑΤΗΙΟΥΤΙΝΔΕΚΑΡ Koehler, [ΣΤΡΑ]ΤΗΓΟΥΤ[ΕΚΑ]ΙΔΕΚΑΡ Heydem. (supplementum aperte falsum) || v. 10 init. ΧΟΙΙ Koehler, ΧΟ[Ν] Heydem.; ceteri Ν integrum habent.

Quattuor senarios iambicos esse apparet, sed mihi non contigit ut omnia restituerem sic ut nihil inesset quod mihi ipsi displiceret.

[Ἡ πόλις]
[κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δήμου τε ἅμα
[τιμῶσα, τὸν] σταχύεσσιν ἠγλαϊσμένον
[καὶ τῷ] πολυκάρπῳ βασιλέων μ[εγάλ]ων στέφει,
[εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαΐνην Φιλήμονος
[γνώμῃ] στρατηγοῦ τήνδε κἄρχοντος θεοῖς.

Philemo sine dubio is est qui statua honoratur; neque ad eum referri licet genetivos στρατηγοῦ κἄρχοντος v. 5. Nam eundem unquam eodem anno στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα et ἄρχοντα ἐπώνυμον fuisse, neque traditum est neque per se credibile; sin autem duobus diversis annis illis muneribus functus esset, aliter id exprimendum fuit, ut apparet ex titulis n. 716. 717 aliisque. Quare id potius dictum fuisse videtur v. 5, ab archonte et stratego latum esse ad populum de statua Philemonis erigenda, quae res et in Atticis titulis (n. 10) et in aliis Romanae aetatis voce γνώμη indicatur. Iam duae restant difficultates: primum enim subiectum verbi ἀνέθηκε desideratur, neque id ullius ex his quinque versibus initio commode suppleri potest; deinde anacoluthia molestissima in eo inest, quod etsi v. 4 non Φιλήμονα, sed εἰκόνα λαΐνην Φιλήμονος scriptum est, tamen v. 1. 2 accusativi κήρυκα — γενόμενον — ἠγλαϊσμένον leguntur. Sed huius anacoluthiae plane simile exemplum est in inscriptione hermae cosmetae qui edetur infra n. 753:

Ἑρμᾶν Ἀλέξανδρός μ' Ἀλεξάνδρου πατρὸς
ἔστασ' ἐφήβων εὐκλεᾶ κοσμήτορα

nam hic Ἑρμᾶν Ἀλεξάνδρου coniungendum esse apparet. Altera autem difficultas non videtur removeri posse nisi ita ut statuamus nomen eius qui dedicavit (fortasse ἡ πόλις) extra versum positum in superiore parte lapidis periisse; similiter in tripodis Delphici inscriptione in ipso versu (Ἀπόλλωνι θεῷ στάσαντ' ἀνάθημ' ἀπὸ Μήδων) non exprimitur subiectum, sed suppletur civitatum catalogo extra metrum adiuncto. [Priorem difficultatem nunc vitavi participio v. 2 init. inserto.]

---

727 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 398 (inde transscripsit Lebas Attique 321).

V.ΚΗΡΥΚΑ..
ΛΑΥ.....

Nihil agnoscitur nisi v. 1 κήρυκα.

---

728 In insula Salamine. *'An der bekrönenden Platte einer reich profilirten Basis (0,80 M. lang, 0,20 M. hoch), welche zu einer Brunnenöffnung eingerichtet ist, findet sich die Inschrift in späten aber sorgfältigen Buchstaben'* Stark, qui edidit in libro Nach dem griechischen Orient. Heidelbergae 1874 p. 406. Exscripsit Koehler.

ΙΘΕΝΤΑΤΑΕΝΑΥΤΩΑΓΑΛΜΑΤΑΤΩΝΣΕΒΑΣ
ΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΑΠΡΩΤΟΝΓΕΝΟΜΕ
ΝΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΑΝΕΘΗΚΑΝ vac.
vac.

I. e. [... ἀνα]θέντα τὰ ἐν αὐτῷ (sine dubio id referendum est ad templum Augustorum quod ab eo ipso, qui statuae honore afficitur, conditum esse supra scriptum erat) ἀγάλματα τῶν Σεβαστ|[τ]ῶν ἐκ τῶν ἰδίων καὶ ἀρχιερέα πρῶτον γενόμε|[νο]ν τῶν Σεβαστῶν ἀνέθηκαν. Quum non constet de quonam delubro Augustorum dicatur, nihil inde ad temporis definitionem lucramur, quod is qui honoratur *primus* dicitur Augustorum sacerdos fuisse.

---

729 Fragmentum marmoris Pentelici inventum septentrionem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1918. Exscripsit Koehler.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΦΛΟΝΗΣΙΚ
ΟΙΠΑΙΔΕΣ
ΦΛ

[Τὸν ἱ]ερέ[α τοῦ] | Ἀσκληπιοῦ | Φλ(άουιον) Ὀνησικ[ράτη] | οἱ παῖδες | Φλ(άουιος) ..... Cf. n. 132.

III

730 Lebas Attique 346.

ΟΝΙΕΡΕΑΤΟ
ΝΙΛΟΟΑΥΡΗΛ
Ω
Ο ΤΑ
ΕΞΙΟΙ

[Τ]ὸν ἱερέα το[ῦ .... καὶ ἐπώνυμον τῆς Ἀδρια]νί[δ]ος(?) Αὐρήλ[ιον .....].

20

731 Eleusine, ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 379.

ΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙ
ΤΟΝΑΡΧΟΝΤΑ
ΜΑΡΚΟΝΙΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΕΛΛΑΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΥΙΟΝ
ΜΙΟΥΛΙΟΥΔΑΜΙΑΝΟΥΜΥ
ΛΑΣΙΩΣΚΑΙΦΛΠΩΛΛΗΣΦΛ
ΑΠΕΛΛΑΥΠΑΤΗΝΟΥΘΥΓΑΤΡΟΥ

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΟΤΗΜΑΤΗΣΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ

Εὐμολπίδαι | τὸν ἄρχοντα | Μᾶρκον Ἰούλιον | Ἀπελλᾶν | Μαραθώνιον, υἱὸν | Μ(άρκου) Ἰουλίου Δαμιανοῦ Μυ|λασ[έ]ως καὶ Φλ(αουίας) Πωλλης, Φλ(αουίου) | Ἀπελλᾶ Ὑπα[ιπ]ηνοῦ Θυγατρό[ς]. | Κατὰ τὸ ἐπερ[ώ]τημα τῆς ἐξ Ἀ|ρείου πάγου βουλῆς. Hic non est eponymus archon civitatis, sed gentis Eumolpidarum; cf. M. H. E. Meier Comm. epigr. p. 78 n. 16.

732 In basi statuae, litteris pessimis. Ed. Chandler Inscr. II, 119 p. 77. Ex eo exemplo et Villoisoni Akerbladiique schedis Boeckh C. I. G. 403. Lebas Attique 304 (Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 164 n. 30).

[Η Π Ο Λ Ι C]
[ΛΙΡΛ]ΡΙΟΝCΩC[Ι]
[Π Λ]Τ Ρ Ο Ν Δ Λ Δ Ο Υ
Χ Ο Ν
[ΔΛΜΟΤΕΛΟΥCΚ]ΑΙΘΙCΒΙΑΝΟΥ
[ΤΩΝΔΛΔΟΥΧΗCΛ]ΝΤΩΝΕΓΓΟΝΟΝ

Quae uncis inclusi, etiam apud Lebasium et Lenormantum inclusa sunt. Praeterea v. 2 ЄΩCΙ Lebas.

Ἡ πόλις Αἰράριον Σωσί|πατρον δαδοῦ|χον, | Δαμοτέλους καὶ Θισβιανοῦ | τῶν δαδουχητάντων ἔγγονον. Attica lapidis origo mihi propter nomina Δαμοτέλης et Θισβιανός admodum dubia est.

733 Inter rudera ecclesiae S. Agathocleae (vel Theclae secundum Rangabé). Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 500. Eph. 2686. Rangabé Ant. Hell. 1089. Periisse videtur.

ΤΟΝΕΑΥΤΗΣ.....ΚΛΗΝΙΕΡΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΕΥΚΛΕΙΑΙΚΑΙΕΥΝΟΙΑΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ἡ δεῖνα] | τὸν ἑαυτῆς .....κλῆν, ἱερατεύ|σαντα Εὐκλείᾳ καὶ Εὐνο[μ]ίᾳ ἀνέθηκεν.

734 Fragmentum marmoris; litterae altae 0,05. Exscripsit Koehler.

Sic fere supplendus videtur titulus: [Ἀγα]θῇ [τύχῃ. — | Τὸν δεῖνα] ἀγων[οθετήσαντα Καισαρήων(?) Σεβα]στῶ[ν καὶ .... μεγά]λων [..... Παν]αθην[αίων .....]ω[ν... Similis igitur fuisse videtur eius quem supra edidi n. 682.

CLASSIS QVINTA.

TITVLI HONORARII COSMETARVM MAGISTRORVM GYMNASTICORVM EPHEBORVM.

735 Basis lapidis Hymettii, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 381 (cf. Keil Philol. Suppl. II p. 593). Contulit et v. 1—5. 24—25 exscripsit O. Lueders.

(*Textum vide pag. seq.*)

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ. | Οἱ ἐπὶ Τιβ. Κλαυδίου Ἡρώ|δου Μαραθωνίου ἄρ|χοντος, τρίτου ἀπὸ | τῆς ἐπιδημίας τοῦ με|γίστου Αὐτοκράτορος | Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀδρια|νοῦ Σεβαστοῦ, ἔφηβοι, αἰ|τησάμενοι παρὰ τῆς ἐξ Ἀ|ρείου πάγου βουλῆς, Γν. Λι|κίννιον Λικιννίου Ἀρρια|νοῦ Σεργ(ίᾳ) υἱὸν Ἀττικὸν Γαρ|γήττιον, τὸν ἑαυτῶν συν|έφηβον καὶ ἀριστέα καὶ ἄρ|χοντα καὶ γυμνασίαρχον | ἀνέθηκαν εὐνοίας τῆς | εἰς αὐτοὺς καὶ φιλοτειμί|ας ἕνεκα.

Κοσμητεύοντος Ἰακχαγωγοῦ | Διονυσίου Μαραθωνίου
Παιδοτριβοῦντος Δημητρίου | τοῦ Εἰσιγένους Ῥαμνουσίου
Ἐκεστροφυλάκει Εὐτυχί|δης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

De primo Hadriani Athenas adventu, ex quo cum multa alia in illius aetatis chronologia pendent, tum eius anni quo Herodes Atticus archon fuit definitio, exposui Hermae VII p. 213 sqq. Accessit deinde fragmentum tituli ephebici (part. IX class. 3) a Koehlero exscriptum, quod habet formulam τετάρ[του ἀπὸ τῆ]ς πρώτη[ς ἐπιδημίας τ]οῦ [μεγίστου Αὐ]τοκρά[τορος Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ] etc. Quod quoniam *tertio* anno non additur πρώτης, *quarto* additur, apparet hoc anno Hadrianum iterum Athenis fuisse. Atque quum demonstraverim primum annnm esse aut 124/5 aut unum ex proximis insequentibus annis, quartus quo iterum Athenis fuit Hadrianus aut a. 127/8 aut unus ex eis qui proxime insequuntur est. Quod vero in illa commentatiuncula dixi veri simillimum mihi videri, ipsum annum 124/5 primae commorationis esse, nunc est cur annum 125/6 praeferendum putem, ita ut iterum Athenis versatus fuisse videatur a. 128/9. Sic Herodis archontis annus esset 126/7. Sed ad liquidum perduci ea res non poterit nisi tota illa quaestione intricatissima quae est de peregrinationibus Hadriani retractata. Cui quaestioni neque hic locus est neque mihi nunc otium suppetit.

Initio tituli quadratarius cum οἱ omisisset, versu primo relicto denuo eadem emendatiora exaravit.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΕΠΙΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛ

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΟΙΕΠΙΤΙΒΚΛΑΥΔΙΟΥΗΡΩ
ΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΤΡΙΤΟΥΑΠΟ
ΤΗΣΕΠΙΔΗΜΙΑΣΤΟΥΜΕ
ΓΙΣΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΤΡΑΙΑΝΟΥΑΔΡΙΑ
ΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΦΗΒΟΙΑΙ
ΤΗΣΑΜΕΝΟΙΠΑΡΑΤΗΣΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΓΝ·ΛΙ
ΚΙΝΝΙΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΥΑΡΡΙΑ
ΝΟΥΣΕΡΓ·ΥΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΓΑΡ
ΓΗΤΤΙΟΝΤΟΝΕΑΥΤΩΝΣΥΝ
ΕΦΗΒΟΝΚΑΙΑΡΙΣΤΕΑΚΑΙΑΡ
ΧΟΝΤΑΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣ
ΕΙΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙ
ΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΤΟΥΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ
ϵκϵστροφυλλκειϵυτυχι
ΔΗCΛCΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΛΙΞΩΝΕΥC

736 Tabula marmoris Pentelici aetomate ornata, inventa ad S. Demetrium *Κατηφόρη*. Ed. Kumanudis Phil. III p. 62. 63 n. 2. (C. Keil Philol. Suppl. II p. 591 sqq.). Exscripsit O. Lueders. Carminis litteras miniatas esse Kumanudis refert.

..ΧΕΜΕΝΗΡΩΔΗCΚΟCΜΗΤΕΕΔ'ΕCΘΛΟC
ΝΕΙΠΟΛΟCΝΥΧΙΩΝΜΥCΤΙΠΟ £
ΛΩΝΔΙΟΓΕΝΗCΛΕΧΛΡΛΞΕΤΛΡΟΥ
ΛΡΚΙΛΝΟΙΟΤΛΝΔΕΓΡΛΦΛΝΦΙΛΙΗC
ΟCΥΝΟΝΘΕΜΕΝΟCΤΩΝΔΛΡΟΜΕΝ
ϽΟΝΕΠΩΝΥΜΟΝΕΛΛΑΧΕΦΥΛΛC
ΙΙΙΛΚΛΕΟΥCΕΓΓΟΝΟΝΛΝΤΙΟΧΟΝ

infra rudioribus etiam ductibus incisum est:

ΡΟΦΥΛΛΚΕΙΕΥΤΥΧΙΔΗC
ΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥΑΙΞΩΝΕΥC

[Ἧρ]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτεε δ' ἐσθλὸς | [Ἰάκχου]
εἰ[ρο]πόλος (?) νυχίων μυστιπό|[λων ξυνόδ]ων.
Διογένης [δ'] ἐχάραξ' ἑτάρου | [μετὰ Μ]αρκιανοῖο
τάνδε γραφάν, φιλίης | [μνημ]όσυνον θέμενος.
τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν | [Πτολεμαῖ]ον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλᾶς,
[ἄλλος δ'] Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.
[Ἐκεστ]ροφυλάκει Εὐτυχίδης | [Ἀσ]κληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Supplementa v. 1 Kumanudis sunt, cetera Keilii praeter v. 3, ubi is ἑτάρου [ὄνομα Μ]αρκιανοῖο, a quo recedendum putavi propter metrum. Neque quicquam difficultatis in ea re inest, quod amici simul hoc amicitiae suae monumentum incidisse dicuntur. Marcianum eundem esse, cuius se matrem praedicat hierophantis in titulo distichis elegiacis composito (part. VIII class. 9), satis probabiliter coniecit Keil.

737 In Herma lapidis Pentelici a superiore et inferiore parte mutilato, a. 0,53, l. 0,33, cr. 0,12. Ἐυρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας πλησίον τῆς ἐκκλησίας καλουμένης τῶν Ἀσωμάτων τοῦ Χειλᾶ; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 112. Eph. 287. Franz Bullett. dell' Inst. arch. 1835 p. 210. Welcker Mus. Rhen. nov. I (1842) p. 212. Lebas Attique 313. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 30 n. 97. Relegit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΤΟΝΔΕΛΠΟΔΛΔΟΥΧΩΝΙΕ
ΡΗCΜΗΤΡΟCΤΕΓΕΓΩΤΑ
ΗΤΕΛΕΤΑCΛΝΕΦΛΙΝΕΘΕΟΙΝ
ΠΑΡΛΝΛΚΤΟΡΛΔΗΟΥC
ΛΙΛΙΟΝΛΠΟΛΛΩΝΙΟΝΚΛΕΙ
ΝΟΝΚΟCΜΗΤΟΡΛΠΛΙΔΩΝ
CΤΗCΕΝΟΜΩΝΥΜΟCΥΙΟC
ΟCΑΡΧΩΝΗΕΝΕΦΗΒΩΝ Φ

Τόνδε ἀπὸ δαδούχων ἰε|ρῆς μητρός τε γεγῶτα,
ἣ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν | παρ' ἀνάκτορα Δηοῦς,
Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλει|νὸν κοσμήτορα παίδων,
στῆσεν ὁμώνυμος υἱός, | ὃς ἄρχων ἦεν ἐφήβων.

Hic collocavi titulum, quia propter Aelii nomen Hadriano antiquior esse non potest; sed accuratius definire aetatem non licet. Aelius Apollonius ephebus est sane in catalogi fragmento aliquo (v. indicem) quem cosmetae 'ὁμώνυμον υἱόν' esse non alienum est a veri similitudine. Sed eius ipsius tituli aetas incerta est.

738 'Athenis, in domo Benaldi'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 181. (Boeckh C. I. G. 258. Lebas Attique 522). Pittakis l'ancienne Athènes p. 502.

ΟΙΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΝΙΕΡΕΑΕΥΚΛΕ
ΙΑΣΚΑΙΕΥΝΟΜΙΑΣΑΡΧΕ
ΛΑΟΝ[ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΙ]
[ΡΑΙΕΑΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΝΕ]
[ΚΑ]ΑΝΕΘ[ΕΣΑΝ]

Var. lect. Pittakis titulum sic exhibet:

ΟΙΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΟΣΜΗΤΗΝΙΕΡΕΑ
ΕΥΚΛΕΙΑΣΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΡΧΕΛΑΟΝ . . . ΑΝΕΘΕΣΑΝ

Haec non esse ex alio lapide descripta quam quae Sponius habet apparet; fortasse adeo ne vidit quidem lapidem Pittakis, sed titulum ex parte suppletum, ex parte truncatum ex Corpore Inscr. Graec. transcripsit. Et quae Pittakis et quae (in fine versus sexti) Sponius omittit, uncis circumdedi.

Οἱ ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν | κοσμητήν, ἱερέα Εὐκλε|ίας καὶ Εὐνομίας, Ἀρχέ|λαον Ἀπολλωνίου Πει|ραιέα, εὐχαριστίας ἕνε|κα ἀνέθεσαν. Archelaus Apollonii f. Piraeensis cosmeta epheborum fuit archonte T. Flavio Alcibiade iuniore (cf. adn. ad n. 656), quarto Abascanti paedotribae anno, qui est inter a. 137/8 et 145/6 p. Chr.

---

739 Athenis 'prope aedem Georgaki'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 256 (Lebas Attique 519).

ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙ
ΝΑΡΧΕΛΑΟ
ΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΝΑΣΙΑΡΧΟ

[Οἱ] ἀλειφόμενοι . . .|[. . τὸν κοσμητὴ]ν(?) Ἀρχέλαο[ν καὶ | τὸν δεῖνα Μ]αραθώνιο[ν . . . . . γυμ]νασιάρχο[υ]. Supplementa incerta sunt, sed apparet fieri posse ut idem Archelaus hic intellegendus sit qui est n. 738. Nam demoticon Μαραθώνιον v. 3 potest ad alium quendam pertinere.

---

740 In Herma marmoris Pentelici, a. 2,02, l. 0,29—31, cr. 0,28—0,29. Inventus ad ecclesiam S. Demetrii τοῦ Κατηφόρη, exstat in aedificio universitatis litterarum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 202 et 203. Kumanudis Phil. III p. 283 n. 3.

In fronte infra ipsum caput:

ΕΡΜΗΝΧΡΥCΙΠΠΟΥΚΟCΜΗΤΟ
ΡΟCΕCΘΛΟΙΕΦΗΒΟΙ
ΑΝΤΛΡΕΤΗCΠΛCΗCΘΗΚΛΝ
ΛΡΙΠΡΕΠΕΩC

ΠΛΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΛΒΙΟΥ
ΛΒΛCΚΛΝΤΟΥΤΟΥΕΥΜΟΛ
ΠΟΥΚΗΦΕΙ C ΙΕΩCΕΤΟC
Z·

ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΝΙΓΕΡΙ

phallus

ΤΩΗΡΛ
ΚΛΕΙ
Δ

In latere dextro:

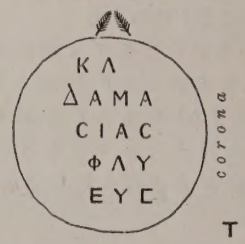

ΛΓΛΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΙΕΠΙΚΛ ⌀ ΧΡΥCΙΠΠΟΥΕΦΗΒΟΙ
ΦΙΛΟΙΚΛΙCΥΝCΤΛΤΛΙΜΙΝΛΝΤΕC
ΠΕΡΕΝΝΙΟCΛΕΟΝΤΕΥCΑΖΗΝΙΕΥC ΟΚΑ///
ΕΥΔΗΜΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥΦΥΛΛCΙΟC ΙΩΝ
ΓΙΟΥΛΙΟCCΛΒΕΙΝΟCΠΛΙΛΝΙΕΥC
ΕΠΙΓΟΝΟCΕΥΚΑΡΠΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟC
ΙCΙΔΩΡΟC) ΑΖΗΝΙΕΥC
ΖΩΠΥΡΟCΙCΙΔΩΡΟΥΠΛΙΛΝΙΕΥC
ΝΙΚΗΡΛΤΟCΠΛΜΦΙΛΟΥΦΛΥΕΥC
ΛΛΒΕΡΙΟCΥΜΗΤΤΟCΒΟΥΤΛΔΗC
ΘΛΙΛΝΟCΕΡΜΕΙΟΥΠΛΩΘΕΛΘΕΝ
ΙCΙΚΛΗCΠΛΡΛΜΟΝΟΥΜΛΡΛΘΩΝΙΟC

Ἑρμῆν Χρυσίππου κοσμήτο|ρος ἐσθλοὶ ἔφηβοι |
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν | ἀριπρεπέως |
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου | Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλ|που Κηφεισιέως ἔτος
ζ'. | Κλ(αύδιος) Δαμασίας Φλυεύς. | Ἀγαθῇ τύχῃ. | Οἱ ἐπὶ Κλ(αυδίου)
Χρυσίππου ἔφηβοι | φίλοι καὶ συνστάται μ(ε)ίναντες | Π(όπλιος) Ἐρέννιος
Λεοντεὺς Ἀζηνιεὺς ὁ κα[ὶ] Ἴων(?), | Εὔδημος Ἀφροδεισίου Φυλάσιος, |
Γ(άιος) Ἰούλιος Σαβεῖνος Παιανιεύς, | Ἐπίγονος Εὐκάρπου Γαργήττιος, |
Ἰσίδωρος) Ἀζηνιεύς, | Ζώπυρος Ἰσιδώρου Παιανιεύς, | Νικήρατος Παμφίλου
Φλυεύς, | Λαβέριος Ὑμηττὸς Βουτάδης, | Θαιανὸς Ἑρμείου Πλωθέαθεν, |
Ἰσικλῆς Παραμόνου Μαραθώνιος.

Haec omnia uno eodemque tempore insculpta sunt, septimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter annos 140/41 et 148/9 p. Chr. Postea inferiora illa τῷ Ἡρακλεῖ Νίγερι et τῷ Ἡρακλεῖ Δ.... ab ephebis quibusdam addita sunt.

---

741 Basis quadrata lapidis Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. IV p. 85. Ultimos duos versus illic omissos addidit p. 168. Exscripsit O. Lueders.

[Α Γ Α] ////////////////////////
////// Μ Ο Σ [Τ Ο] Ν Κ Ο Σ Μ [Η Τ Η Ν]
/// Θ [Η Ν Α Ι Ο] Ν Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ [Ο Υ]
Ρ Α [Μ Ν] Ο Υ Σ Ι Ο Ν Ι Ε Ρ Ο Ν [Ι Κ Η Ν]
5 [Κ] Α Ι Ξ Υ Σ Τ Α Ρ Χ Η Ν Ε Ν Β Ε Ι [Θ Υ]
Ν Ι Α Δ Ι Α Β [Ι] Ο Υ Ε Υ Ν Ο Ι [Α Σ Ε]
Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Κ Ο Σ Μ Ι Ο Τ Η Τ Ο Σ
Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Σ Ε Φ Η Β Ο Υ Σ
Κ Α Ι Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι Α Σ Τ Η Σ
10 Π Ε Ρ Ι Τ Ο Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ι Ο Ν

Ε Π Ι Π Α Ι Δ Ο Τ Ρ Ι Β Ο Υ Τ Ο Δ Ε Κ Α Τ Ο Ν
////////////////// Ο Υ Τ Ο Υ Ε Υ Μ Ο Λ Π Ο Υ · Η ϕ Ε Ι

Quae uncis circumdedi, Lueders non iam invenit in lapide, quem admodum detritum esse dicit.

Ἀγα[θῇ τύχῃ. | Ὁ δῆ]μος τὸν κοσμητὴν | [Ἀ]θήναιον Ἀλεξάνδρου |
Ῥαμνούσιον ἱερονίκην | καὶ ξυστάρχην ἐν Βειθυ|νίᾳ διὰ βίου, εὐνοίας ἕ|νεκεν καὶ κοσμιότητος | τῆς περὶ τοὺς ἐφήβους | καὶ ἐπιμελείας τῆς | περὶ τὸ Διογένειον. | Ἐπὶ παιδοτρίβου τὸ δέκατον | [Ἀβασκάντ]ου τοῦ Εὐμόλπου [Κ]ηφει[σιέως]. Decimus Abascanti paedotribae annus est inter 143/4 et 151/2 p. Chr. Eiusdem anni duo exstant epheborum catalogi (part. IX cl. 3).

742 Fragmentum Hermae l. 0,31. Sinistri lateris superior, dextri inferior pars integra est, cetera mutila. Exscripsit Koehler.

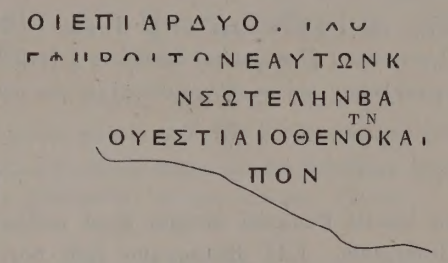

Οἱ ἐπὶ Ἄρδυο[ς ἄρ]χ[οντος] | ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κ|[οσμητὴ]ν Σωτέλην
Βα|[κχύλ]ου Ἑστιαιόθεν τὸν καὶ | ....πον.

Soteles Bacchyli f. Hestiaeensis cosmeta praeterea recensetur in catalogo epheborum anni septimi et vigesimi a primo Hadriani Athenas adventu, qui annus aut 150/1, aut id quod mihi veri similius est (ad n. 736) 151/2 p. Chr. est. Huic igitur potissimum anno Ardyn archonta adscribemus. Praeterea idem Soteles ephebus est in laterculo, qui accuratiorem quidem aetatis definitionem non admittit, sed ab anno 120 p. Chr. utique non magno intervallo abest, et prytanis in Aegeidis tribus recensu anno quintodecimo ab Hadriani primo Athenas adventu (139/40 p. Chr.) composito (part. IX class. 2).

---

743 In basi, quae fuit olim Athenis in domo privata, deinde in Britanniam pervenit, ubi Muellerus vidit in domo Comitis Guilford. Edidit Chandler Inscr. II, 60 p. 67 (versus inde petierunt Brunck. Anal. T. III p. 315 n. 751. Iacobs Anth. Pal. Append. n. 351). Adhibitis Fourmonti, Mustoxydis, Muelleri schedis ed. Boeckh C. I. G. 425, quem in titulo constituendo secutus sum. (Tres ultimos versus solos exhibet Lebas Attique 648).

Τ Ο Ν Δ Ε Α Ρ Ε Τ Η Π Ρ Ο Υ Χ Ο Ν Τ Α Ν Ε Ο Ν
Φ Ι Λ Ο Ν Α Θ Α Ν Α Τ Ο Ι Ϲ Ι Ν
Μ Ο Υ Ϲ Ο Π Ο Λ Ο Ν Φ Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ο Ν Ο Μ Ω
Ν Υ Μ Ο Ν Υ Ϊ Ε Α Π Α Τ Ρ Ι ϐ
5 Ϲ Υ Μ Φ Ο Ρ Ο Ϲ Ε Ϲ Θ Λ Ο Ν Ε Τ Α Ι Ρ Ο Ν Α Ν Ε
Ϲ Τ Η Ϲ Ε Ν Ϲ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο Ν ≺
Π Ι Ϲ Τ Ι Ν Κ Α Ι Ζ Ω Ο Ν Τ Ι Φ Ε Ρ Ω Ν Μ Ν Η
Μ Η Ν Τ Ε Θ Α Ν Ο Ν Τ Ι ϐ

Ε Π Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ϲ $\overline{\text{ΤΙΤ}}$ · $\overline{\text{ΑΥΡ}}$ · Φ Ι Λ Η Μ Ο Ν Ο Ϲ
10 Α Δ Ο Υ ≺ Κ Ο Ϲ Μ Η Τ Ε Υ Ο Ν Τ Ο Ϲ Ϲ Τ Α Τ Ι Ο Υ
Ρ Α Π Ι Ω Ν Ο Ϲ Χ Ο Λ Λ Ε Ι Δ Ο Υ ϐ

Τ Ω Κ Α Τ Α Π Α Ν
Τ Ω Ν Γ Α Ι Ω Τ Ω
Π Υ Κ Τ Η

V. 4 Ϊ diserte Chandl. Mustox. || v. 5 ΣΥΜΦΟΡΟΝ Chandl., ΣΥΜΦΟΡΟΣ Fourm. Mustox. Muell. || extr. Chandl. ΑΝΑ || v. 9 primum Ε ex Mustox., ceteri omittunt || v. 12. 13 om. Chandl. Mustox., habent Fourm. Muell. In reliquis omnia apographa consentiunt, nisi quod ex solo Mustox. Boeckhius formam litterae Α dedit (rell. Α).

Τόνδε ἀρετῆ προὔχοντα νέον | φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότειμον, ὁμώνυμον υἱέα πατρί,
Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέ|στησεν συνέφηβον
πίστιν καὶ ζώοντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτ(ου) Αὐρ(ηλίου) Φιλήμονος | [Φιλ]άδου, κοσμητεύοντος Στατίου | [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

Haec scripta esse anno vigesimo tertio Abascanti paedotribae (inter 156/7 et 164/5 p. Chr.) apparet ex titulo n. 119. Postea ab ephebo aliquo adscriptum est τῷ κατὰ πάντων (i. e. qui ceteros omnes superavit) Γαΐῳ τῷ πύκτῃ. Similia habes n. 740 et alibi.

744 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

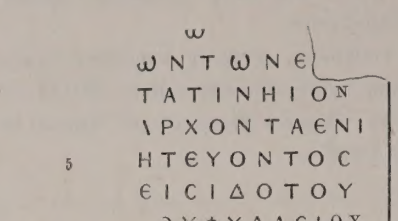

[..... ὁ ἄρχ]ων τῶν ἐ[φ|ήβων τοῦ μετ]ὰ Τινήιον | [Ποντικὸν] ἄρχοντα ἐνι|[αυτοῦ, κοσμ]ητεύοντος | [? Αὐρηλίου] Εἰσιδότου | [τοῦ Καρποδώρ]ου Φυλασίου, | [τὸν ἀντικοσ]μήτην καὶ συσ|[τρεμματάρ]χην καὶ ἀγωνο|[θέτην] Ἐπινεικίων.

Patris cosmetae nomen supplevi ex ephebico catalogo eiusdem anni (v. indicem). Cetera supplementa omnia certissima sunt praeter v. 6 Αὐρηλίου, nam in illo catalogo non additur nomen gentile Romanum; at nihil nisi eiusmodi nomen hic scriptum fuisse potest; sed fieri potest, ut Κλαυδίου potius aut Φλαουίου fuerit; Αἰλίου spatio non sufficere videtur. Qui hoc titulo honoratur est Trophimus Zosimi f. Eupyrides, qui in catalogo et anticosmeta et Epiniciorum agonotheta recensetur. Nomen fortasse v. 1 scriptum fuit, eoque ω referendum, ita ut supplendum sit [Τρόφιμον Ζ]ω[σίμου Εὐπυρίδην ὁ ἄρχ]ων τῶν ἐ[φ|ήβων] et quae sequuntur. Sed hoc incertum. Ex eiusdem anni catalogo qui infra edetur (part. IX class. 3) apparet annum post Tineium Ponticum archonta trigesimum quartum Abascanti paedotribae esse, qui est inter 167/8 et 175/6 p. Chr.

745 In Herma lapidis Pentelici invento apud ecclesiam S. Demetrii τοῦ Κατηφόρη; nunc exstat in septentrionali στοᾷ aulae orientalis aedificii universitatis litterarum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 186. Kumanudis Phil. I p. 516 n. 4. Exscripsit O. Lueders.

ΟΙΕΠΙ·Π̄·ΛΙΛΙΟΥΦΙΛΕΟΥΜΕ
ΛΙΤΕΩCΛΡΧΟΝΤΟCΕΦΗΒΟΙ
ΤΟΝΕΛΥΤΩΝΚΟCΜΗΤΗΝ
CΩCΙCΤΡΛΤΟΝ)ΜΛΡΛΘΩ
ΝΙΟΝΕΥΝΟΙΛCΕΝΕΚΕΝ
ΤΗCΕΙCΛΥΤΟΥCΛΝΕCΤΗCΑΝ

Οἱ ἐπὶ Π. Αἰλίου Φιλέου
Μελιτέως ἄρχοντος ἔφηβοι
τὸν ἑαυτῶν κοσμητὴν
Σωσίστρατον) Μαραθώνιον
εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς
αὐτοὺς ἀνέστησαν

phallus

ΠΛΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟC
ΔΙΛΒΙΟΥ·ΑΒΑCΚΑΝΤΟΥ
ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙ
CΙΕωC

παιδοτριβοῦντος
διὰ βίου Ἀβασκάντου
τοῦ Εὐμόλπου Κηφει|σιέως.

Phileae Melitensis filius est inter ephebos anno Flavii Sosigenis archontis (v. ind.). Qua ex re fortasse conieceris, Phileam archontem ad posteriores potius quam ad priores Abascanti paedotribae annos referendum esse. Dionysius Sosistrati f. Marathonius sophronista est in catalogo epheborum Ti. Claudio Bradua Attico archonte, circiter a. 190 p. Chr. Quem quominus huius cosmetae filium statuamus, temporum rationes certe non impediunt.

746 In Herma cum phallo quem delerunt Turcae; Athenis, ubi fuerat in domo Beninzeli, Fauvelii opera ad Choiseulium pervenit, deinde in Museum Regium (n. 644 catal. Clarac.). Ed. Hist. Acad. Inscr. T. XXIII p. 182 cum Bellei commentatione (cf. Barthelemy Mem. Acad. Inscr. T. XXX p. 180). Varietatem lectionis notavit Chandler Inscr. Syllab. p. XXVIII. Dubois catal. Choiseul. n. 203. Ex Muelleri Fourmonti Akerbladii schedis, adhibito etiam Claraci exemplari aeri inciso ed. Boeckh C. I. G. 263 (Lebas Attique 530). Exscripsit Pittakis, cuius apographum, satis neglegenter confectum, est inter schedas Boeckhianas.

ΠΑΡΑΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝ
ΛΙΤΗCΑΜΕΝΟΙΟΙΕΠΙΛΥ
ΚΟΜΗΔΟΥCΑΡΧΟΝΤΟC
ΕΦΗΒΟΙΔΙΑΤΟΥΚΟCΜΗ
ΤΟΥΑΥΤΩΝΠ̄·ΛΙΛΙΟΥΘΕ
ΟΦΙΛΟΥΠΑΡΑΔΟΞΟΥCΟΥ
ΝΙΕΟCΤΟΝΔΙΑΒΙΟΥΠΑΙ
ΔΟΤΡΙΒΗΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝ
ΑΒΑCΚΑΝΤΟΝΕΥΜΟΛΠΟΥ
ΚΗΦΕΙCΙΕΛ

Var. lect. V. 2 extr. 3 init. ΕΠΙΝΙ|ΚΟΜΗΔΟΥΣ Pittakis. Sed non videtur ei lectioni fides habenda esse. Leviores nonnullos eiusdem errores omitto.

Παρὰ Ἀρεοπαγειτῶν | αἰτησάμενοι οἱ ἐπὶ Αυ|κομήδους ἄρχοντος | ἔφηβο διὰ τοῦ κοσμη|τοῦ αὐτῶν Πο(πλίου) Αἰλίου Θε|οφίλου παραδόξου Σου|νιέ[ω]· τὸν διὰ βίου παι|δοτρίβην τῶν ἐφήβων | Ἀβάσκαντον Εὐμόλπου | Κηφει|σιέα.

Lycomedes Philotimi f. Leuconoensis inter nobilissimos epheborum est in catalogo Abascanti paedotribae aetate composito (cf. indicem). At idem ille catalogus Iulii Apollodoti Melitensis ephebi nomen continet, qua ex re efficitur secundum temporum rationes quas exposui ad n. 676, eum in extremos Abascanti annos incidere. Quod si Lycomedem archontem tituli nostri eundem statuerimus cum ephebo illo paucis post ephebiam annis summum honorem adeptus sit necesse est. Quod etsi fieri potuit, verisimile certe non videtur. Quare utrum idem sit an alius in medio relinquendum.

747 Basis lapidis Pentelici, a. 0,87, l. 0,45, cr. 0,34, inventa ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 382 n. 2. Exscripsit Koehler.

```
ΚΑΤΑ]////////////////ΟΤΗΜΑ
ΤΩΝ////////////////ΡΙΩΝ
ΤΙΒΚ/////////////////ΗΛΟΝ
ΑΧΑΡΙ////////////////ΟΝΤΑ
ΤΩΝC////////////////ΖΩΝΚΑΙ
ΓΥΜΝ////////////////ΟΝΚΑΙ
ΑΓΩΝ////////////////ΝΦΙΛΑ
ΔΕΛΦ////////////////ΙΒ·ΚΛ
ΑΠΟΛ////////////////ΑΧΑΡ
ΝΕΥC//////////////ΝΥΙΟΝ
(vac.)
```

Κατὰ τ[ὸ ἐπερ]ώτημα | τῶν [συνεδ]ρίων | Τι*β*(έριον) Κλ(αύδιον) [Πολύ-ζ]ηλον | Ἀχαρν[έα, ἄρχ]οντα | τῶν ἐ[φή]βων καὶ | γυμν[ασίαρχ]ον καὶ | ἀγων[οθέτη]ν Φιλα|δελφ[είων Τ]ι*β*(έριος) Κλ(αύδιος) | Ἀπολλ[όδωρος] Ἀχαρ|νεὺς [τὸ]ν υἱόν. Polyzelus Apollodori f. Acharnensis ephebus est in catalogi fragmento quod edidi Hermae IX p. 389 (cf. part. IX class. 3). Inde nomina supplevi. Sed non potest hic idem esse cum illo, quia hic Φιλαδέλφεια in M. Aurelii et L. Veri honorem instituta (Neubauer Comm. epigr. p. 62) habemus, ille vero titulus Traiani fere aetatis est. Quare videtur hic ephebus illius nepos fuisse.

---

748 Fragmentum Hermae; exscripsit Koehler.

```
υΗΤ
ΡΚΟΝΑΥΡ
ΛΛΙΠΠΟ
ΠΤΡΕΑΤΟ
ΤΗΝΜΑ
ΛΙΟ
```

[Ἀγα]θῇ τύ[χῃ. | Μᾶ]ρκον Αὐρ[ηλίου | Κά]λλιππο[ν Λαμ]|πτρέα τὸ[ν κοσμη]|τὴν Μᾶρ[κος Αὐρή]|λιο[ς ....

Hic et qui sequuntur tituli usque ad n. 751 propter Aureliorum nomen, quod in omnibus praeter n. 749 inest, Antonino Pio et M. Aurelio antiquiores esse non videntur. Accuratius aetas definiri non potest.

---

749 In superiore parte Hermae, cuius inferior pars periit. Exscripsit Koehler.

```
ΔΟΞΑΝΣΥΝ
ΒΟΙΣΧΡΗΣΤΟΤΗ
ΕΙΝΕΚΕΝ<ΚΑΛΛΙΠ
ΠΟΣΑΝΤΙΦΩΝΤΕ
ΣΜΗΤΟΡΑ
Ι
```

Trimetros iambicos esse patet:

Δόξαν συνε[φή]βοις χρηστότη[τος] εἵνεκεν
Καλλιπ[πο]ς Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα
. . . . . .

Hic titulum collocavi, quia fortasse ad eundem cosmetam M. Aurelium Callippum pertinet, quem habemus n. 738. Nam cosmetae filii patris imaginem commilitonum nomine dedicare solebant (n. 750. Alia exempla habes part. IX class. 3), et fortasse id in inferiore lapidis parte quae periit expressis verbis indicatum fuit. Δόξαν participium gen. neutr. esse non est quod moneam.

750 Fragmentum Hermae lapidis Pentelici inventum in prytaneo. Ed. Pittakis Eph. 2595 (Lebas Attique 525). Exscripsit Velsen.

```
ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝ ΤΙΒ
ΚΛΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΧΑΡ
ΟΙΠΑΙΔΕΣΤΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΙ
ΚΑΡΝΕΥΣ
ΑΡΙ
```

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Τὸν κοσμητὴν Τι*β*(έριον) | Κλ(αύδιον) Ἡλιόδωρον Ἀχαρ|[νέα] οἱ παῖδες τὸν | [πατέρα] Αὐρήλιοι | [.... Ἀ]χαρνεὺς | [καὶ ..... καὶ] Ἀρισ[τ.....].

Heliodorus cosmeta paucis ante 126 p. Chr. annis, quem habes infra (part. IX class. 3), Piraeensis est, a nostro diversus; hunc illo aliquanto recentiorem esse Aureliorum nomen indicare videtur.

---

751 In Herma cui deest caput, olim Athenis, nunc Oxonii. Ed. Chandler Marm. Oxon. II, 61 (in aere). (Versus solos Brunck. Anal. T. III p. 314 n. 747. Iacobs Anthol. Palat. Append. n. 275.) Ex hoc et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 427. (Lebas Attique 643).

```
ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣ
///ΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΣΤΟΝΥΟΝΤΟΥ
ΚΟΣΜΗΤΟΥΦΑΥΡ
ΑΦΦΙΑΝΟΝΧΡΗΣΤΟΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΟΙ
ΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ
ΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

(phallus)

ΟΣΤΙΣΚΑΙΤΙΝΟΣΕΙΜΙΤΑ
ΠΡΟΣΘΕΝΓΡΑΜΜΑΤΑΦΡΑΖΕ///
ΑΜΦΙΔΕΜΗΣΜΟΙΡΗΣΠΑΣ
ΕΔΑΚΡΥΣΕΛΕΩΣ
ΟΥΝΕΚΕΝΟΥΚΕΦΘΗΝ
ΧΛΑΙΝΑΝΠΕΡΙΑΥΧΕΝΙΘΕΣΘΑ////
ΚΩΜΩΕΝΗΓΑΘΕΩ
ΠΑΥΣΑΜΕΝΟΣΒΙΟΤΟΥ
```

Ψηφισαμένης τῆς | [ἐ]ξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ | κοσμητοῦ Αὐρ(ηλίου) | Ἀφφιανὸν Χρῆστον | Μαραθώνιον οἱ | περὶ τὸ Διογένειον | συνάρχοντες | ἀρετῆς ἕνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνος εἰμὶ τὰ | πρόσθεν γράμματα φράζε[ι]·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς | ἐδάκρυσε λεώς,
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην | χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθα[ι] |
κώμῳ ἐν ἠγαθέῳ | παυσάμενος βιότου.

Αὐρήλιος Ἀφφιανὸς Δημητρίου Μαραθώνιος hyposophronista est Caracalla imperatore, Thalete Dosithei f. Pambotade (n. 757) cosmeta. Sed eum ab hoc diversum esse sponte patet: ille enim munere functus est, ad quod nemo perveniebat nisi post ephebiam, hic vero ephebus mortuus est. Quaenam inter utrumque intercedat necessitudo, obscurum est.

752 Herma marmoris Pentelici, hominem barbatum repraesentans, a. 0,81, l. 0,32, cr. in superiore parte 0,25, in inferiore 0,27. Inventus apud ecclesiam S. Demetrii *τοῦ Κατηφόρη*. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 200 et 201. Kumanudis Phil. III p. 282 n. 2.

In fronte:

ΛΕΩCΕΦΗΒΩΝΤΟΝΔΕΚΟC
ΜΗΤΗΝ ΘΕΤΟ ⌀
ϽΝΑCΟΝCΡΜΑΩΝΙΚΥΔΗΝΑC
ΙCΟΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΤΟΝΚΟCΜΗΤΗΝΤΟΝΕΠΙΚΛ
ΛΥCΙΑΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟC
ΟΝΑCΟΝΤΡΟΦΙΜΟΥΠΑΛΛΗ
ΝΕΑΓΡΑΜΜΑΤΕΥCΑΝΤΑ
ΤΟΥCΥΝΕΔΡΙΟΥ

In dextro latere:

ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΛΥΚΟΥΠΕ
ΙΡΑ
Ν
ΒΤΩΗΡΑΚΛΕΙΛΗ///C///
ΤΩΗΡΛΚΛΕΙΛΛΕΞΑΝ
ΔΡΩ

Λεὼς ἐφήβων τόνδε κοσ|μητὴν Θέτο
Ὄνασον, Ἑρμάωνι κυδήνας | ἴσον.
Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυδίου) | Λυσιάδου ἄρχοντος | Ὄνασον Τροφίμου Παλλη|νέα, γραμματεύσαντα | τοῦ συνεδρίου. Ex tribus hominibus, quibus nomina Ti. Claudius Lysiades communia sunt (vide adn. ad n. 676) is solus qui aetate medius est expresso tituli testimonio archon eponymus fuisse traditur. Is cum natus fuisse videatur fere a. 120 p. Chr., annus quo archon fuit in Antoninorum aetatem incidere videtur. Ad eundem iam Neubauerus Comm. epigr. p. 144 hunc titulum rettulit, sed quod p. 162 eum Commodi aut Severi aetati tribuit, id ex ratiocinatione quam proposuimus ad n. 676 minime veri simile est. Posteriore demum tempore adscripta sunt illa Ἀσκληπιάδης Λύκου Πειρα[ιεύς] et *τῷ* Ἡρακλεῖ ..... et *τῷ* Ἡρακλεῖ Ἀλεξάνδρῳ.

---

753 Lapis l. 0,32. Exscripsit Koehler.

ΕΡΜΑΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΜΕ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΑΤΡΟC
ΕCΤΑCΕΦΗΒΩΝ
ΕΥΚΛΕΑ ΚΟCΜΗΤΟΡΑ

Ἑρμᾶν Ἀλέξανδρός με | Ἀλεξάνδρου πατρός | ἕστασ' ἐφήβων | εὐκλεᾶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam, qui filium cognominem habebat, invenimus in catalogo ephebico, Ti. Claudio Bradua Attico archonte, Commodo imperatore, anno circiter 190 p. Chr. (v. indicem).

754 Fragmentum Hermae; a sinistra exstat margo. Exscripsit Koehler.

ΚΛ
ΛΗΑΤΕΔ
ΚΟCΜΗΤΗΝ
ΤΕΠΕΥΔΙΚΙ
ΛΕΥΚΙΟΝΟΝ
ΡΩΝΑΠΟΓΕΙΝΑ
ΑΡΡΗΤΟΥΤΕΛ///
ΛΕΡΚΟΜΕΝΗ
ΤΟCΟΝΗΕ∓

Κλ[. . . . . *βασι]λῆά τε δ[ῆμος*] |
κοσμητὴν [*πάσῃ στῆσα*]|*τ' ἐπ' εὐδικί*[*ῃ*] |
Λεύκιον, *ὃν* [*κλεινῶν πατέ*]|*ρων ἄπο γείνα*[*το μήτηρ*] |
ἀῤῥήτου τελ[*ετῆς ὄῤγια*] | *δερκομένη*. |
[*ὅς*] *τόσον ἠέξ*[*ησε κλέος* (?) . . . . .

Hic videtur idem P. Aelius Lucius Mamertini filius esse cuius est n. 696. Is ephebus fuit circiter 170—180 p. Chr., cosmeta igitur non videtur fuisse multis annis ante 200 p. Chr.

---

755 Fragmentum Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

////Α ι /////////ΠΑΤ///ΡΕΣΣΙΣΟ
////ϹΑΙ/////ΞΤΡΑΣΙΔΩΚΕ ⌀
/////////Α///ΑΟΦΡΟΣΥΝΗΣΕΡ
///////Ξ////ΕΝΟΣ ⌀

[*ἀγλ*]*α*[*ΐαν*] *πατ*[*έ*]*ρεσσι σο*|[*φοῖς*] *καὶ* [*μη*]*τράσι δῶκε* |
[*πολλ*]*ὰ* [*σ*]*αοφροσύνης ἕῤ*|[*γ*]*' ἐπιδει*]*ξ*[*άμ*]*ενος*

Apparet haec ad elogium cosmetae pertinere simile titulo n. 754. Fortasse utrumque eiusdem lapidis fragmentum est, qua de causa hic collocavi, etsi in fragmento n. 755 nullum temporis indicium inest.

---

756 In lapide quadrato marmoris Pentelici, qui olim Hermae alicuius (cosmetae sine dubio) lateri insertus fuerat, a. 0,112, l. 0,21, cr. 0,055. Inventus apud ecclesiam Demetrii *τοῦ Κατηφόρη*, exstat in museo societatis archaeologicae quod est in aedificio universitatis litterarum. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 204

ΔΙΔΑCΚΛ
ΛΟCΖW
CΙΜΟC
ΛΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΥΛΑΜ
ΔΙΛΒΙΟΥ

Διδάσκα|λος Ζώ|σιμος | Ἀλεξάν|δρου Λαμ(πτρεύς) | *διὰ βίου*. Hic praeceptor epheborum est in compluribus titulis (part. IX class. 3) qui ad Commodi aetatem pertinent; recentissimam ex eis inscriptionibus (C. Helvidio Secundo Pallenensi archonte) anni 192/3 p. Chr. esse infra demonstrabo. Neque diu post hunc annum superstes fuisse videtur Zosimus; in eis enim catalogis epheborum, qui certa ratione ad Severi et Caracallae aetatem referri possunt, Euporus Epigenis f. Achaensis praeceptor perpetuus recensetur.

757 Athenis 'in collegio novo' (Corsin.) 'in domo Andr. Tschingri prope domum Consulis Franciae' (Fourmont)' in pila prope ecclesiam Agia Konon' (Dodwell). Edd. Corsini F. A. T. IV. Prolegg. Inscr. Att. XI p. LVII. (Bonada T. II p. 230). Dodwell. Itin. T. I p. 381. Ex Fourmonti apographo Boeckh C. I. G. 261. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 36. Lebas Attique 524).

ΘΑΛΗΝΔΩΣΙΘΕΟΥ
ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΝΤΟΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΝΟΕΦΗ
ΒΟΣΔΡΥΑΝΤΙΑΝΟΣ
ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΣ

Θαλῆν Δωσιθέου | Παμβωτάδην τὸν | κοσμητὴν ὁ ἔφη|βος Δρυαντιανὸς | Καλλαίσχρου Μαρα|θώνιος.

Aurelius Thales Dosithei f. Pambotades cosmeta fuit archonte Aurelio Dionysio Acharnensi; cuius annum in aetatem Septimii Severi et filiorum incidere ex Telesphori paedotribae nomine colligitur (Neubauer Comm. epigr. p. 152); accuratius etiam definiri posse, ita ut Caracallae principatu antiquiorem non esse appareat, infra demonstrabo.

---

758 Fragmentum Hermae l. 0,275. Exscripsit Koehler.

ΚΑΙΟΙΣΥ
ΤΟΝΣΥΝ
ΤΑΡΧΗΝ·Μ̄·ΑΥ
ΦΟΡΟΝΤΕΡΤΙΟΥ
ΣΙΕΑΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟ///
ΠΑΣΗΣΕΝΕΚΕΝ

phallus

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΥΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΝ
ΔΗΜΟΣΕΡΕΧΘΕΙΔΗΣΜΕ
ΝΕΡΩΝΑΣ'_ΛΙΣΑΤΛΦΗ
ΒΩΝ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΑΡΧΟΝ
ΤΑΚΛΕΟΣΤΕΜΟΙΩΠΑ
ΣΕΝΕΣΘΛΟΝ
ΣΤΕΜΜΑΣΙΝΙΦΘΕΙ
ΜΟΙΣΙΝΕΠΑΣΣΥΤΕ
ΡΟΙΣΙΠΥΚΑΣΣΑΣ

vacat

I. ... | *καὶ οἱ συσ[τάται] | τὸν συν[στρεμμα]|τάρχην* M. Αὐ[ρ. Τελε-σ]|*φόρον* Τερτίου Κ[*ηφι*]|*σιέα κοσμιότητο[ς] | πάσης ἕνεκεν.*

II. *Τελεσφόρος τὸν ἑαυ|τοῦ σωφρονιστήν.*
Δῆμος Ἐρεχθείδης με | Νέρωνα δι[ς ε]ἴσα[τ' ἐ]φή|βων | σωφροσύνης ἄρχον|τα κλέος τέ μοι ὤπα|σεν ἐσθλόν, στέμμασιν ἰφθεί|μοισιν ἐπασσυτέ|ροισι πυκάσσας.

Telesphorus Tertii f. Cephisiensis archonte Aurelio Laudiciano inter ephebos Erechtheidis primo loco recensetur in catalogo, quem Cratonis paedotribae nomen non magno temporis spatio ab anno 240 p. Chr. abesse indicat (cf. Neubauer Comm. epigr. p. 153). Ibidem Aurelius Nero inter hyposophronistas est. Quem quod in nostro titulo Telesphorus suum *σωφρονιστήν* vocat, inde apparere videtur, omnem epheborum numerum in duodecim partes divisum atque unicuique et sophronistae et hyposophronistae unam partem attributam fuisse, ita ut munus plane idem esset neque inter sophronistas et hyposophronistas aliud quam dignitatis discrimen intercederet. Quod sic fortasse institutum erat, ut sex qui maiores natu essent sophronistae, qui minores hyposophronistae vocarentur. Qua ex re et cur *σωφρονιστής* in titulo honorario de hyposophronista dicatur, et qui fieri potuerit, ut in antiquorum *decem* sophronistarum locum sex sophronistae cum totidem hyposophronistis succederent, explicatur. Longe alia ratio est eorum munerum quae nominibus similiter compositis designantur, veluti *ὑποκοσμήτης*, *ὑπογραμματεύς*.

---

759 Basis rotunda, cuius in superiore parte exstat pars protomae; lapis Pentelicus a. 0,43, cr. 0,29. Ed. Kumanudis Phil. I p. 428. Exscripsit Koehler.

ΚΟΝΑΚΟCΜΗΤΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΥΠΑΙCΘΕΟΔΩΡΟC
ΗΡΑΚΛΕΟΥCΙΕΡΗCΟ
ΑΝΕCΤΗCΕΝCΥΝΕΦΗΒΟΙC

[Εἰ]κόνα κοσμητοῦ | Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος | Ἡρακλέους ἱερῆος | ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Iam hic (n. 759—768) eos huius classis titulos collocavi, quorum aetatem certis rationibus definire non licet.

---

760 In fragmento Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑC
ΑΝΤΩΝΙΟ
ΛΕΝΟΝΜΑ
ΡΑΘΩΝΙΟΝ
Η

Ἀγαθ[ῇ τύχῃ]. | Ἀντώνιο[ν Ἕ]λενον Μα|ραθώνιον | [τὸν κοσμ]ή[τὴν ....]. Supplementum, quo cosmetae muneris designationem restitui, sane nequaquam certum est.

---

761 Herma lapidis Pentelici inventus apud S. Demetrium *Κατηφόρῃ*. Ed. Kumanudis Phil. III p. 285 n. 4. Exscripsit O. Lueders.

[Α] . . . . .
ΕΠΙΛΡ[ΧΟΝ] . . .
ΚΑΓ . Τ Ϛ[Ϙ Ν] . . . .
ΟΙ[Εφ] . Β Ο . Τ
Ν

Var. lect. Quae uncis inclusi, Lueders non invenit in lapide. V. 4 litterarum ΒΟ . Τ is hasce vidit reliquias: Ρ . Ι.

Ἀ[γαθῇ τύχῃ]. | Ἐπὶ ἄρχον[τος .....] | Καπ[ί]των[ος ...] | οἱ ἔφ[η]-βο[ι] τ[ὸν ἑαυτῶν | κοσ]μ[ητὴν] etc.

---

762 Lapis Pentelicus aëtomate ornatus, a. 0,49, l. 0,32, cr. 0,07. Infra aëtoma anaglyphum est, repraesentans hominem stantem cum chlamyde, dextra manu clypeum tenentem. Exstat in museo societatis archaeologicae. Particulam *a* exscripsit Koehler, totum titulum ed. (minusculis litteris) Kumanudis Phil. I p. 478 n. 5.

a
(infra aëtoma)

ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟCΕΥΚΡΑΤΟΥC)
ΦΥΛΑCΙΟΥ

b
(infra anaglyphum)

ΟΙCΥΝΕΦΗΒΟΙΤΟ///
ΦΗΒΟΝΙΔΑΙΟΝΠΑΙ///

I. e. *Κοσμητεύοντος Εὐκράτους*) | *Φυλασίου | οἱ συνέφη|βοι τὸ[ν συνέ]φη-βον Ἰδαῖον Παι[ανιέα* vel *Παιονίδην]*.

763 In basi marmoris Pentelici supra et a dextra integra; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 3035. Lebas Attique 643. Exscripsit Koehler.

ΟΥΠΑΓΟΥ
ΛΙΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
ΝΑΕΦΗΒΟ////
ΤΟΥΥΙΟΝ
(vacat)

[Ἡ ἐξ Ἀρεί]ου πάγου | [βουλὴ κ]αὶ ἡ βουλὴ | [τῶν Φ (aut X) καὶ] ὁ δῆμος | ....να ἔφηβο[ν | .....που υἱόν.

---

764 In Herma; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 480.

ΙΕΙLΜΙ
ΜΕΝΟΝΕΡΜΑΚΛΙΕΝΤΙ
ΘΟΛΟΥΠΟΤΗΣΣΕΜΝΟ
ΤΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΑΝΤΑΕΦΗ
ΒΟΥΣΜΕΤΑΠΑΣΗΣΕΥΚΟΣ
ΜΙΑΣ

Prior pars tituli intellegi omnino nequit. Inde a v. 3 haec agnoscuntur: *ὑπὸ τῆς σεμνο|τάτης βουλῆς τῶν Φ, | σωφρονίσαντα ἐφή|βους μετὰ πάσης εὐκοσ|μίας.* Quingentorum senatus titulum anno 126 p. Chr. recentiorem esse docet, quae in fine leguntur eum ad cosmetam aut sophronistam spectare indicant.

---

765 Herma marmoris Pentelici sine capite, inventus apud S. Demetrium Κατηφόρη, a. 1,53, l. 0,275—0,29, cr. 0,26. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 215. Contulit O. Lueders.

vac.

ΕΝΙΝΕΛΝΙΣΚΛΡΝ
ΣΤΛΔΙΟΥΥΣΤΕΡΛΣ
a ΣΤΛΔΙΟΥΔΙΑΥΛΟΝΚΗΡΥΚΩΝΠΑΝ
ΤΗΝΔΕΥΤΕΡΛΝΤΛΣΙΝΠΛΝΤΛΓΩΝΑ
5 ΚΛΙΛΠΟΛΛΩΝΙΩ ΛΡΚΛΔΙ

corona

phallus

ΤΩΗΡΛΚΛΕΙΠΟΛΥΝΕΙΚΩ
b ΚΛΙΠΛΛΗΚΛΙΠΛΝΚΡΛΤΙΩ
ΝΕΛΝΙCΚΛΡΧΗCΛΝΤΙΤΩΝ
CΥΝΕΦΗΒΩΝ

Τ
10 ΩΗΡΛΚΛΕΙ
c ΕΙΝΟΜΕΝΕΙ

a [Τῷ δεῖνι] | ἐνὶ νεανισκαρχ[ήσαντι] | σταδίου, ὑστέρας [τάξεως] | σταδίου, δίαυλον, κηρύκων, παν[κρατίου?] | τὴν δευτέραν τά[ξ]ιν, πάντα τ' ἀγῶνα, | καὶ Ἀπολλωνίῳ Ἀρκάδι.

b Τῷ Ἡρακλεῖ Πολυνείκῃ | καὶ πάλῃ καὶ πανκρατίῳ | νεανισκαρχήσαντι τῶν | συνεφήβων.

c [Τ]ῷ Ἡρακλεῖ | [Δ]εινομένει.

Apparet ipsam Hermae subscriptionem cum superiore parte lapidis periisse, eaque quae exstant talia esse qualia ab ephebis in Hermis et columnis insculpi solebant, ut suum quisque amicum quam maximis laudibus efferret, qua in re dativus casus adhiberi solet (cum in titulis sollemnibus honorariis longe frequentissimus sit accusativus) et nomen Ἡρακλῆς usitatissimum est (v. indicem). Is qui *a* scripsit, nescio qua de causa nomen commilitonis quem fere omnibus in ludis victorem fuisse praedicat paullo superiore loco scripsisse videtur, ita ut id perierit; adiungit deinde alius sodalis nomen Apollonii Arcadis, sed sine additamentis illis honorificis.

---

766 Hermae pars superior, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΤΟ
ΔΙΟ
ΔΗ
ΔΙΟ

5 ΔΙΣ
ΥΙΕ
///ΣΤΗΣΕΝ
ΡΑΤC

V. 1 Τὸ[ν ....], v. 2. 3. 4 omnia incerta, v. 5 Δὶς (cf. n. 758 v. 11), v. 6 *υἱεῖ*, v. 7 [ἔ]στησεν. V. 5—8 heroico aut elegiaco metro compositi fuerunt. Ceterum n. 766—768 huc rettuli, quia cum ex loco ubi inventi sunt lapides tum aliis de causis hos quoque titulos cosmetarum aut aliorum ex iis quibus epheborum cura mandata erat fuisse conicio.

---

767 Hermae pars superior, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΛΓΛ
ΚΛΤΛ-
ΤΗΜ
ΤΩ
5 ΜΕ
Φ
Τ

Ι. e. Ἀγα[θῇ τύχῃ]. | Κατὰ [τὸ ἐπερώ]τημ[α τῶν σεμνοτά]τω[ν συνεδρίων] | Μέ[νανδρον]?

---

768 Herma lapidis Pentelici sine capite, inventus apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. I p. 517. Rhusopulos Eph. nov. 217.

/ΗΕΞΑΡΕΙΟΥ
/ΠΑΓΟΥΨΒΟΥ
///ΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
/ΛΗΤΩΝΦΚΑΙ
5 /ϽΔΗΜΟΣΟΛ
ΘΗΝΑΙΩΝ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΝ)
ΡΑΘΩΝΙΟΝ///ΕΤΗCΕΝΕΚΕΝ
//////////////////////

Ἡ ἐξ Ἀρείου | πάγου βου|[λ]ὴ καὶ ἡ βου|λὴ τῶν Φ καὶ | ὁ δῆμος ὁ Ἀ|θηναίων | Εἰσίδωρον) | [Μα]ραθώνιον [ἀρ]ετῆς ἕνεκεν.

CLASSIS SEXTA.

TITVLI HOMINVM INSIGNIVM LAVDE ARTIVM ET LITTERARVM.

769 In basi marmoris Hymettii, a. 0,81, l. 0,50, cr. 0,50, inventa in theatro Bacchi '*ἔμπροσθεν τῆς δεξιᾶς παρόδου, ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Φαίδρου*'. Exstat in theatro. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 182. Kumanudis Phil. III p. 564 (cf. IV p. 170).

Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο Υ
Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν Ε Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ ⊢ Κ Ο Ι Ν Τ Ο Ν Π Ο Μ Π Η Ι Ο Ν ⊦//
Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ Υ Ι Ο Ν Κ Ο Λ Λ Ε Ι Ν Α Κ Α Π Ι Τ Ω Ν Α Π Ο Ι Η
Τ Η Ν Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ο Ν Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ν
Π Α Ν Τ Ι Μ Ε Τ Ρ Ω Κ Α Ι Ρ Υ Θ Μ Ω Τ Η Ν Μ Ε Γ Α
Λ Ο Φ Υ Η Τ Η Σ Π Ο Ι Η Σ Ε Ω Σ Α Ρ Ε Τ Η Ν Ε Π Ι Δ Ε Ι Ξ Α
Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Ρ Ι Κ Α Ι Σ Α Π Α Ν Γ Ε Λ Ι Α Ι Ε Δ Ι Α Τ Ε
Τ Η Ν Ε Ν Τ Ω Ε Π Ι Τ Η Δ Ε Υ Μ Α Τ Ι Υ Π Ε Ρ Ο Χ Η Ν Κ Α Ι Τ Η Ν
Π Ε Ρ Ι Τ Α Η Θ Η Σ Ε Μ Ν Ο Τ Η ⊦/// Τ Α

'Η *βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆ-μος Κοΐντον Πομπήϊον | Κοΐντου υἱὸν Κολλείνα Καπίτωνα, ποιη|τὴν Περγαμη-νὸν τὸν καὶ Ἀθηναῖον, | παντὶ μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ τὴν μεγα|λοφυῆ τῆς ποι[ή]-τεως ἀρετὴν ἐπιδειξά|μενον καιρικαῖς ἀπαγγελίαι[ς], διά τε | τὴν ἐν τῷ ἐπι-ηδεύματι ὑπεροχὴν καὶ τὴν | περὶ τὰ ἤθη σεμνότητα.*

Quum prope hunc lapidem alia basis multo antiquior inventa sit cum Menandri nomine, Kumanudis (Phil. IV p. 170) coniecit, hunc esse de quo Dio Chrysostomus dicit (XXXI p. 400 Emperius) '*τὸν δεῖνα δὲ τὸν εὐχερῆ λίαν ποιητήν, ὃς καὶ παρ' ὑμῖν ποτε ἐπεδείξατο, οὐ μόνον χαλκοῦν ἑστάκασιν* (sc. οἱ Ἀθηναῖοι), *ἀλλὰ καὶ παρὰ Μένανδρον*'. Quae coniectura sane tam verisimilis est quam ingeniosa.

---

770 '*Oben an der Pforte des Opisthodomos des Parthenon eingemauert. Marmor breit 0,55, hoch 0,66, lang 1,10*'. Edidit O. Lueders Bullettino dell' Instituto 1872 p. 250. Ectypum chartaceum misit idem, ex quo titulum expressi.

Θ Ε Ι Ο Λ Ο Γ Ο Υ Λ Α Ι Τ Ο Ι Ο Μ Ε Τ Α Ρ Σ Ι Ο Ν Υ Μ Ν Ο Ν Α Κ Ο Υ Σ Α Σ
Ο Υ Ρ Α Ν Ο Ν Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Ι Σ Ε Ι Δ Ο Ν Α Ν Ο Ι Γ Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Ε Ι Κ Α Τ Α Π Υ Θ Α Γ Ο Ρ Α Ν Ψ Υ Χ Η Μ Ε Τ Α Β Α Ι Ν Ε Ι Ε Σ Α Λ Λ Ο Ν
Ε Ν Σ Ο Ι Λ Α Ι Τ Ε Π Λ Α Τ Ω Ν Ζ Η Π Α Λ Ι Φ Α Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ

Θειολόγου Λαίτοιο μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
οὐρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον.
Εἰ κατὰ Πυθαγόραν ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῇ πάλι φαινόμενος.

Litterarum formae primi p. Chr. n. saeculi esse videntur, sed ei argumento in illis temporibus non nimium tribuendum est propter varietatem inconstantiamque scripturae.

---

771 '*In the tower at the southern wing of the Propylaea is this poëtical fragment: It is inscribed on what was the base of an honorary statue*' Wordsworth. Neglegenter exscriptum titulum exhibet Dodwell. Itin. T. I p. 318. (Boeckh C. I. G. 411. Pittakis l'anc. Athènes p. 248). Accuratissime exscripsit Wordsworth Athens and Attica p. 139, quem sequor.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Τ Η Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Θ Ο Ρ Ι Κ Ι Ο
Α Σ Ε Δ Α Η Σ Α Ν Α Π Ο Φ Ρ Ε Ν Ο Σ Α Ξ Ι Α Μ Ο Ι Σ Α
Σ Ω Γ Υ Γ Ι Ω Ν Υ Ι Ε Σ Ε Ρ Ι Χ Θ Ο Ν Ι Δ Α Ν
Σ Ο Φ Ι Α Σ Ε Δ Ο Σ Α Ν Γ Ε Ρ Α Σ Α Ι Γ Α Ρ Α Θ . Ν . .
Τ Ο Ι Ω Ι Δ Α Ν Δ Ρ Ι Τ Ε Κ Ε Ι Ν Χ Α Ρ Ι Τ Α

I. e. 'Ο *δῆμος | [Σωκρά]τη Σωκράτους Θορίκιο[ν]. [Οὕνεκα σ]ᾶς ἐδάησαν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶ[ν,] [Σώκρατε]ς, Ὠγυγίων υἱες Ἐριχθονιδᾶν, [τούνεκα σοὶ] σοφίας ἔδοσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθ[ᾶ]ν[αι] [οἷαι ἵσαν(?)] τοιῷδ' ἀνδρὶ τεκεῖν χάριτα.*

Supplementa Wordsworthii sunt.

772 Athenis, in basi vel arula; ed. Spon. Misc. erud. antiq. IV, p. 127. Ex eo Boeckh C. I. G. 430.

Μ Α Ξ Ι Μ Ω
Τ Ι Α Ν Ω
Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ω

Μαξίμῳ | Τιανῷ | *φιλοσόφῳ.*

---

773 Columna rotunda marmoris Hymettii, a. 0,23, cr. 0,11. Inventa ad ecclesiam S. Demetrii *Κατηφόρη*. Ed. Kumanudis Phil. I p. 478. Exscripsit Koehler.

Ο Ι Σ Χ Ο Λ Α Σ Α Ν Τ Ε ////////// _ Α Υ Τ Ω Ν
Κ Α Θ Η Γ Η Τ Η Ν Α . . . Α Ν Δ Ρ Ο Ν
Μ Α Ρ Ω Ν Ο Σ Φ Α Λ Η Ρ Ε Α Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

Οἱ *σχολάσαντε[ς τὸν ἑ]αυτῶν | καθηγητὴν Ἀ[λέξ]ανδρον(?) | Μάρωνος Φαληρέα ἀνέθηκαν.* Si nomen Alexandri recte suppletum est, idem fortasse fuit quem habes n. 774.

774 'Prope Athenas in via qua Menidam itur. Repperit Tupperus; Dobraeus communicavit cum Boissonado, qui edidit ad Max. Planudis Metam. p. 263 (Ovid. Lemar. T. V) et mihi notitiam huius dedit tituli' Boeckh C. I. G. 411[b] (Add. et corr. vol. I p. 912). Neglegenter exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΘΕΙΟΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝΤΟΝΟΜΩΝΥΜΟΝ
ΑΛΣΕΙΜΕΣΣΩΙΟΓΝΩΡΙΜΟΣΜΕΣΤΗΣΕ
ΤΟΝΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

Pittakis et versus aliter dispositos habet et complures lectiones discrepantes; sed quum errores manifesti sint, enotare operae pretium non est.

Θεῖον Ἀλέξανδρον, τὸν ὁμώνυμον, | ἄλσεϊ μέσσῳ
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε | τὸν διδάσκαλον.

Iure Boeckhius monuit, eum qui hoc carmen fecisset imitatum esse notissimum illud Critiae in Alcibiadem carmen (Hephaestion. p. 22), sed non habere eandem necessitatis excusationem, quam Critias habuerit propter nomen proprium a rhythmo dactylico abhorrens. Contra plane idem quod in Critiam cadit in illius epigrammatis auctorem quod habes n. 781, ubi nominum Νῑκῐ́ᾱς et Ἰσῐ́δω̄ρος prosodia sola causa fuisse videtur, cur disticho elegiaco subiungeretur trimeter iambicus.

---

775 Prope Athenas; ex schedis Fauvelii ed. Viscontus Hist. Inst. reg. Gall. Class. hist. et litt. T. III p. 44 sqq. (Boeckh C. I. G. 424). Periisse videtur.

ΙΟΥΛΙΟΝΘΕΟΔΟ . . .
. . ΕΛΠΕΑΣΟΦΙΣΤΗΣ
ΟΙΜΑΘΙΤΑΙ

Ἰούλιον Θεόδο[τον | Μ]ελ[ιτ]έα σοφιστή[ν] | οἱ μαθ[η]ταί. De Iulio Theodoto eiusque filio Iulio Apollodoto Melitensibus exposui ad n. 680.

---

776 In eadem basi in qua n. 709. Ed. Pittakis Eph. 2257. Denuo contulit Koehler.

ΔΗΜΟΣCΡΕΧΘΗΟCΒΑCΙΛΗΛΟΓΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝCΤΑΘΕΡΗCΕΡΜΑCΑΟΦΡΟCΥΝΗC
ΟCΚΑΙΤΡΙCΠΟΤΙΝΗΟΝΑΘΗΝΑΙΗCΕΠΕΛΑCCΕΝ
ΝΑΥΝΕΛΑCΑCΙΕΡΗΝΠΛΟΥΤΟΝΟΛΟΝΠΡΟΧΕΑC

Δῆμος [Ἐ]ρεχθῆος βασιλῆ[α] λόγων ἀνέθηκεν
Πλούταρχον, σταθερῆς ἕρμα σαοφροσύνης·
ὃς καὶ τρὶς ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐπέλασσεν
ναῦν ἐλάσας ἱερὴν πλοῦτον ὅλον προχέας.

De aetate cf. adn. ad n. 638. Nam idem sine dubio Plutarchus sophista hic est quem n. 637 habemus.

---

777 Lapis inventus Athenis ad S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. I p. 198 n. 9. Exscripsit O. Lueders.

ΑΘΡΕΙΚΕΚΡΟΠΙΔΗΝΑΜΜΩΝΙΟΝΟΝΔΙΑΤΕΧΝΗΝ
ΜΑΓΝΟΣΕΧΕΙΣΩΗΣΠΙΣΤΟΤΑΤΟΝΦΥΛΑΚΑ

I. e. *Ἄθρει Κεκροπίδην Ἀμμώνιον, ὃν διὰ τέχνην*
Μάγνος ἔχει ζωῆς πιστότατον φύλακα.

Iure Kumanudis hunc Ammonium eundem esse negat, quem Celsus de medic. 7 praef. et c. 26 commemorat; nam ille Alexandrinus est, hic Atheniensis. At cur Magni nomine in titulo nostro Cn. Pompeium Magnum designari putemus, ut idem homo doctissimus vult, nulla causa est.

---

778 Lapis Pentelicus inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. I p. 198 n. 10. Pittakis Eph. 4103. G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 117). Archaeol. Zeitung XXX (1872) tab. 61 n. 33. Exscripsit O. Lueders.

ΑΡΓΑΙΟΝΑΡΓΑΙC ΤΑ·ΡΑ
ΒΑΤΑΚΗΣΒΑΤΑΚΟΥΠΕΙΡΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΘΕΙΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΦΙΛΩΝΟΣΠΤΕΛΕΑΣΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Ἀργαῖον Ἀργαίο[υ] Πα[μβωτάδην?] | Βατάκης Βατάκου Πειρα[ιεὺς] | θερα-
πευθεὶς ἀνέθηκεν. | — Δημήτριος Φίλωνος Πτελεάσιος ἐποίησεν. Demoticon v. 1 incertissimum est. Argaeus Timarchi f. Pambotades in catalogis duobus aetatis Augusti est. Eiusdem aetatis fere hic titulus esse videtur propter litterarum formam, sed negari non potest, eum etiam paullo antiquiorem esse posse. Accuratiora de Argaei arte continet n. 779. Ad quem titulum Kumanudis adnotavit, vinum arthritidis et podagrae remedium commemorari etiam a Dioscoride V, 4. 15 et Plinio H. N. XXIII, 3. 21. 26.

779 Lapis inventus ibidem ubi is qui antecedit. Ed. Kumanudis Philist. I p. 198 n. 11. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum p. 118). Exscripsit O. Lueders.

ΕΙΤΙΠ..ΟΣΜΕ.ΡΟΠΩΝΓΕΡΑΟΣΝΟΟΣΕΥΡΕΝΙΤΕΧΝΑΙ
ϕΑΜΙΣΕ..ΝΚΑΤΙΔΕΙΝΕΥΞΥΝΕΤΟΙΣΠΡΑΠΙΣΙ
ΚΡΙΝΑΝΘΙΗΤΡΩΝΣΟϕΑΔΟ·ΜΑΤΑΚΑΙΤΟΠΕΡΙΣΣΟΝ
ΕΚΒΥΒΛΩΝΨΥΧΗΣΟΜΜΑΤΙΔΡΕΨΑΜΕΝΩΝ
ΕΥΙΑΔΟΣΤΑΡΓΑΙΕΠΟΡΕΙΝΓΑΝΟΣΑΜΕΡΙΟΙΣΙΝ
ΟΙΝΑΣΓΥΙΟΠΑΓΕΙΣΡΥΟΜΕΝΟΝΚΑΜΑΤΟΥΣ
ΑΝΘΩΝΣΟΥΤΕΧΝΑΣΕΡΑΤΟΝΚΛΕΟΣΟΥΠΟΤΟΛΕΙΤΑΙ
sic ΛΛΜΠΡΟΤΕΡΟΝΔΑΣΤΡΩΝΕΣΣΕΤΑΙΟΥΡΑΝΙΩΝ

Εἴ τι π[άρ]ος μερόπων γεραὸς νόος εὗρ᾽ ἐνὶ τέχνᾳ
φαμί σε [νῦ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
κρίναντ᾽ ἰητρῶν σοφὰ δό[γ]ματα καὶ τὸ περισσόν
ἐκ βύβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμεν[ο]ν,
εὐιάδος τ᾽, Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
οἴνας, γυιοπαγεῖς ῥυόμενον καμάτους.
ἀνθ᾽ ὧν σοῦ τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποτ᾽ ὀλεῖται,
[λ]αμπρότερον δ᾽ ἄστρων ἔσσεται οὐρανίων.

Cf. adn. ad n. 778.

---

780 In basi marmoris Pentelici a dextra mutila, a ceteris partibus mutila, inventa occidentem versus a Propylaeis. Exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis l'anc. Athènes p. 259. 348. (Lebas Attique 338). Eph. 387. Ross Dem. n. 165. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 72). Denuo contulit Koehler.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧ
ΔΗΜΟΣΑΣΥΛΟΝΖ//
ΣΤΕΙΡΙΕΑΙΑΤΡΟΝΖ//
ΕΥΣΑΝΤΑΑΣΚΛΗΠΙΟ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου Βο[υλὴ] | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ [καὶ ὁ] | δῆμος Ἄσυλον Ζ[...] | Στειριέα ἰατρόν, ζ[ακορ]|εύσαντα Ἀσκληπι[ῷ].

Senatus sexcentorum titulum anno 126 p. Chr. antiquiorem esse indicat.

781 Marmor Pentelicum, in arce. Exscripsit Koehler.

ΙΠΡΩΤΟΝΠΛΙΗΟΝΟΕΕΞΟΧΟΝΕCΘΛΩΝ
ΝΑΡΕΤΗCΕΙΝΕΚΑΚΑΙCΟϕΙΗC
ΙΑΩΡΟΥΝΕΙΚΙΑΝΑΡΕΟCΠΑΓΟ/////

[Ἱερέα] πρῶτον Π[α]ιήονο[ς], ἔξοχον ἐσθλῶν
[ἰητρῶ]ν, ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης
[παῖδ᾽ Εἰσ]ιδώρου Νεικίαν, Ἄρεος πάγο[υ].

De metrica huius epigrammatis forma v. adn. ad n. 774. Extrema tertii versus vocabula indicare videntur, Niciam Areopagitam fuisse. Nam nihil amplius post v. 3 scriptum fuisse apparet, ita ut eorum qui dedicarunt nomina extra metrum posita fuisse videantur (cf. adn. ad n. 726).

CLASSIS SEPTIMA.

TITVLI HONORARII ALIORVM HOMINVM GRAECORVM.

782 Tabula marmoris Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 430 n. 4. Exscripsit O. Lueders.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ[ΑΠΟ]ΛΛΩΝΙΟ[Υ Β]
ΚΑΙΑΚΕΣΤΟΔΗΜΟΣΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣΒΕ
ΚΤΗΣΙΚΛΗΝΜΝΗΣΙΠΠΟΛΕΜΟΥΙ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΣΑΝΤΑΕΑΥΤΩ
ΑΝΕΘ

Var. lect. Quas litteras uncis inclusi, Lueders iam non invenit in lapide. Praeterea v. 3 Μνησιπτολέμου Λ.... Kumanudis; quod dedi, Lueders.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Β[ερενικίδης?] | καὶ Ἀκεστόδημος Ἰσοκράτους Βε[ρενικίδης] | Κτησικλῆν Μνησιπ[τ]ολέμου ..... | ἐπιτροπεύσαντα ἑαυτῶ[ν] | ἀνέθ[ηκαν].

In catalogo epheborum, Zenone archonte, recensetur in Ptolemaide tribu .....ς Ἀκεστοδήμου Βερενικίδης, quem huius ipsius Acestodemi Isocratis f. Berenicidae filium esse in tanta eius nominis raritate plane verisimile est. Ille autem catalogus imperatorum aetate compositus est, sed inter omnes eius aetatis antiquissimus, ita ut Tiberii principatu recentior esse non possit. Quare titulus noster ad Augusti aetatem referendus videtur.

783 In basi inventa Athenis in domo Ludovicae Psomae, septentrionem versus ab arce, medio fere loco inter antrum Panis et aedificium, quod gymnasium Ptolemaei vocatur. Ed. Eustratiadis Ἐπιγρ. ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου· φυλλάδιον πρῶτον. Ἀθήνησιν 1851 n. 60. (Meier Commentatio epigr. I n. 60 p. 48).

ΣΩΣΤΡΑΤΗΕ|ΥΔΗΜΟΥΧΟ|ΛΑΡΓΕΩΣΘΥ
ΓΑΤΗΡΓΟΝΩΙ|ΔΕΗΡΑΚΛΕΙΔ|ΟΥΦΛΥΕΩΣ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣ|ΑΝΔΡΑΛΥΣ|ΑΝΔΡΟΝ
ΑΠΟΛΗΞΙ|ΟΣΕΞΟΙΟΥ|ΑΝΕΘΗΚΕ

Σ̓ωστῤάτη Εὐδήμου Χο[λ]αργέως Θυ|γάτηρ, γόνῳ δὲ Ἡρακλείδου Φλυέως, | τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύσανδρον | Ἀπολήξι[δ]ος ἐξ Οἴου ἀνέθηκε.

Apolexin Oeensem archontem fuisse circa initium aerae Christianae demonstravi ad n. 106. Alius eiusdem nominis et pagi archon fuit, non multis annis ut videtur ante Augusti principatum. Quare sive illum sive hunc fuisse statuerimus, cuius filii imaginem haec basis olim sustinuerit, ad Augusti fere aetatem titulus referendus erit.

---

784 Magna basis marmoris Hymettii, supra et ab utroque latere mutila. *'Auf dem Windmühlenhügel im Piraeeus'*. Edd. Ross Demen n. 190. Lebas Attique 298. Rangabé Ant. Hell. 808.

ΩΝ
ΛΠΗΞ [Θ]
[ΟΙ Σ]ΗΣΠΥΘΙ[ΔΟΣΙ]
ΟΥΣΚΗΦΙΣΙΕΩΣΘΥΓΑ
ΟΥΣΗΣΣΩΣΤΡΑΤΗΣΤ
ΧΟΛΑΡΓΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΦΛΥΕΩΣ

Var. lect. V. 1 ΟΝ Rang., ΩΝ Ross Leb. || v. 2 extr. Θ solus Rang. || v. 3 quae uncis circumdedi *initio* versus solus Rangabé habet, in *fine* versus inclusa Ross omittit, Lebas ΠΥΘΙΟ..ΩΣΙ, Rangabé ea quae recepi. || v. 5 init. ΟΣΗΣ Rang. || v. 7 init. Η integrum Rangabé.

De v. 1. 2 desperandum videtur. Cetera sic probabiliter possunt restitui: [ἱερατευ]ο[ύ]σης Πυθ̓ι[ά]δος, [τῆς | ....]ους Κηφισιέως Θυγα[τρός, | ζακορευ]ούσης Σωστῤάτης τ[ῆς Εὐ|δήμου] Χολαργέως Θυγατρός, [γό|νῳ δὲ] Ἡρακλείδου Φλυέως. Huc rettuli titulum propter necessitudinem quae ei intercedit cum n. 783; atque statua quidem huic basi imposita fuisse videtur, sed utrum viri an mulieris, incertum est.

785 In eadem basi in qua est titulus I, 407; titulus noster in aversa parte lapidis inversa litterarum positione scriptus est. Edd. Ross Arch. Aufs. I p. 177. L. Stephani Mus. Rhen. IV p. 31. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis Athenarum p. 45 n. 19. Hirschfeld Tituli statuariorum 144). Schoell Arch. Mitth p. 129. Pittakis Eph. 126. Denuo descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

/////ΗΙ///
ΜΑΡΚΟΝΑΝΤΩΝΙΟΝ//////////_//////////ΑΙ
ΑΝΑΞΙΩΝΟΣΥΙΟΝΑΡ[ΙΣΤΟΚΡ]ΗΣΙΝΕΚΑ

ΛΕΩΧΑΡΗΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

[Ὁ δ]ῆ[μος]
Μᾶρκον Ἀντώνιον [Ἀριστοκρ]ά[την]
Ἀναξίωνος υἱόν, ἀρετῆς (ε)ἵνεκα.
Λεωχάρης ἐποίησεν.

Nomen Graecum supplevi ex titulo Argolico C. I. G. 1134: Οἱ σπατοληασταὶ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ, Ἀναξίωνος υἱεῖ, Ἀριστοκράτει, κτίστᾳ ἥρωϊ. Tempus neque ex hoc neque ex illo titulo accuratius definiri potest, sed litterarum formae eae sunt, quae usitatissimae fuerunt inter Augusti initium et Neronis excessum. Multo antiquiorem certe Augusto titulum non esse M. Antonii nomina indicant.

---

786 In basi quadrata lapidis Eleusinii, ad viam tripodum prope monumentum Lysicratis. Edidit Ross Demen n. 156. Arch. Aufs. I p. 178. Periisse videtur.

ΕΥΒΟΥΛΟΣ...ΙΘΑΡΟΥΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ
ΛΕΩΧΑΡΗΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Var. lect. V. 1 post lacunam ΤΘ Ross Dem., ΙΘ idem Arch. Aufs. Εὔβουλος [Σπιν]θάρου (vel Κανθάρου) Προβαλίσιος. | Λεωχάρης ἐποίησεν. Recte Rossius monet, propter litterarum figuras non licere de nobilissimo illo Leochare cogitare, imo eundem intellegendum esse qui M. Antonii Anaxionis filii (Aristocratis) statuam (n. 785) fecerit.

---

787 In basi lapidis Hymettii, inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Pittakis Eph. 3642. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΑΡ/////
ΥΙΟΝΝΙΚΙΑΝΛΑΜΙ/////
ΕΥΝΟΙΑ//////////

Ὁ δῆμος | Γάϊον Ἰούλιον, Ἀρ..... | υἱόν, Νικίαν [Λ]αμ[πτρέα], | εὐνοία[ς ἕνεκεν]. Aetatis indicium nullum inest praeter litterarum formas, de quibus vide ad n. 785.

---

788. 789 Basis magna cum duobus titulis a. 0,17, l. 1,00, cr. 0,85. Ed. Pittakis Eph. 3788.

(788)
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥ
ΛΗΝΑΙΟΝΗΛΙΟΔΩΡΟΥΦΛΥΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΓΟΝΕΙΣ
ΕΥΣΕΒΗΑΣΕΝΕΚΕΝ

(789)
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΝΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΦΛΥΕΑΑΡΕΤΗΣΚΑΙΤΗΣ
ΕΙΣΓΟΝΕΙΣΕΥΣΕΒΗΑΣ
ΕΝΕΚΕΝ

788 Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου | Λήναιον Ἡλιοδώρου Φλυέα, | ἀρετῆς καὶ τῆς εἰς γονεῖς | εὐσεβήας ἕνεκεν.

789 Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου | Ἡλιόδωρον Ἡλιοδώρου | Φλυέα, ἀρετῆς καὶ τῆς | εἰς γονεῖς εὐσεβήας | ἕνεκεν.

Aetas accurate definiri nequit, sed tamen propter formarum Ἀρήου et εὐσεβήας usum Augusti aetate non multo recentiores titulos putaverim. Nam Augusti aetate ea orthographia satis frequens est, ut in nomine proprio Ἀρήου (n. 63), in dei cognomine Λυκήου (n. 292) et in ipso illo ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου βουλή (n. 452. 567. 587). At iam ex Claudii Neronisque principatu quamvis satis multi exstent tituli, in quibus senatus Areopagitici mentio fiat (n. 68. 457. 458. 461. 556. 618. 652), nusquam illa scriptura observatur (nam de tituli n. 617 aetate rem admodum incertam esse in adnotatione exposui), neque aliter res se habet in titulis alterius et tertii p. Chr. saeculi.

790 Basis; *'εὑρέθη ἐντετειχισμένον εἰς τὸ ἐν τῷ* Παρθενῶνι *τζαμί'*. In eiusdem lapidis altera parte est titulus C. Marii Marcelli (n. 593). Ed. Pittakis Eph. 782. Fragmentum *b* solum exscripsit Velsen.

(*a*)

```
//////////////////////////////////
//////////////////ΛΟΝΤΟΙ///////
Π//////////////ϽΙΕΠΑΦΡΟ/////
ΤΟCΗΛΙΟΔΩΡΟΥΦΛΥ
ΕΥCΚΑΙΑΡΙCΤΟΔΗΜΟC
ΔΙΟΝΥCΙΟΥΑΛΑΙΕΥC
```

In superficie eiusdem lapidis:

(*b*)

```
vac.
ΑΖΗΝΙΕΥΣΑΡΙ////
vac.
```

Var. lect. b extr. ΑΡΙ Pittakis, ΛΦΙ Velsen.

....λον τὸ[ν] | π[άππ]ο[ν] Ἐπαφρό[δει]|τος Ἡλιοδώρου Φλυ|εὺς καὶ Ἀριστόδημος | Διονυσίου Ἀλαιεύς. Hic collocavi propter Heliodori Phlyensis nomen (cf. n. 788. 789); litterarum forma (quod sane in illis temporibus admodum debile est argumentum) aliquanto recentiorem aetatem indicare videtur, quam in iis qui antecedunt titulis. Quae in superficie scripta sunt *Ἀζηνιεὺς Ἀρι....* vix ad eundem titulum pertineant.

---

791 *'Auf einer hymettischen Basis (0,30 hoch, 0,89 lang, 0,67 tief), auf deren Oberfläche zwei Fufsspuren bemerkbar sind'*. Edd. Kumanudis *Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν* 1864 n. 539. U. Koehler Bullettino dell' Instituto 1865 p. 138. G. Hirschfeld Tituli statuariorum p. 115 n. 113 (minusculis). Idem Archaeol. Zeitung XXX (1872) p. 28 tab. 61 n. 29. Trium priorum versuum litterae altae 0,025, tertii 0,017.

```
ΝΙΑΔΗΣ
ΕΥΑΡΧΟΥ
ΕΡΧΙΕΥΣ

ΣΤΡΑΒΑΞΕΠΟΙΗΣΕΝ
```

..νιάδης | Εὐάρχου | Ἐρχιεύς. | — Στράβαξ ἐποίησεν.

Tituli n. 791—801 ita comparati sunt ut certis quidem aetatis indiciis careant, sed tamen verisimillimum sit, cum propter litteraturam tum propter titulorum simplicitatem, eos ad initium aetatis imperatorum Romanorum potius quam ad posteriora tempora referendos esse.

---

792 Basis lapidis Pentelici, a. 0,21, l. 0,72, cr. 0,47, inventa Eleusine. Edd. Pittakis Eph. 3836. Conze et Michaëlis Bullettino arch. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 235.

```
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣ ΑΝΤΑΜΕΝΗΝ
ΛΕΟΝΤΙΧΟΥΕΠΙΕΙΚΙΔΗΝ
```

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ | ὁ δῆμος Ἀνταμένην | Λεοντίχου Ἐπιεικίδην.

---

793 Lapis quadratus Hymettius, inventus apud S. Demetrium *Καταφόρῃ*. Ed. Kumanudis Phil. I p. 477 n. 3. Exscripsit O. Lueders.

```
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
```

I. e. *Ἀντίπατρον Δημητρίου Πειραιέα | Θεόδωρος Ἡρακλείδους Πειραιεὺς | ἀνέθηκεν.*

---

794 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,40, l. 0,31, inventum in domo Pittakis in via Hermae. Edd. Pittakis Eph. 3532. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 131 n. 350, qui sic describit monumentum: *'Es fehlen die rechte Hälfte und der ganze untere Theil. Erhalten ist noch auf Gesims die Hälfte eines hohen Giebels mit den Akroterien (auf der Spitze und der Ecke), auf denen in Flachrelief Palmetten angebracht sind. Links vom Giebel in der Ecke des Reliefs findet sich ein Olivenkranz mit der Inschrift (in reich mit Häkchen verzierten Buchstaben spät römischer Zeit)'*.

```
ΚΛΕΙΔΑ
ΜΟΝ
ΛΑΜ
ΠΤΡΕΑ
```

Infra aëtoma:

```
.....ΟΔΟΝΠ
```

Κλείδαμον Λαμπτρέα. Ultimi versus reliquiae incertae.

---

795 Basis lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea. Supra hunc titulum alius multo antiquior Philomeli Philippidis f. Paeaniensis est (Vol. II). Ad eundem antiquiorem titulum pertinent, quae infra recentioris inscriptionis verba in lapide sunt *....ς ἐπόησε*. Edd. Pittakis Eph. 82. Stephani Mus. Rhen. IV p. 37, 25. Bergk Arch. Zeitung VIII p. 174. Rangabé Ant. Hell. 1100. Beulé l'Acropole I p. 336. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 28).

```
ΟΔΗΜΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
```

Ὁ δῆμος Ἀλέξανδρον | Ἀθηνοδώρου | ἀρετῆς ἕνεκα.

796—798 Fragmenta quinque lapidis Pentelici inventa in arce. *a* et *d* coniuncta ed. Pittakis Eph. 2841. Omnia, sed non coniuncta, ed. Lebas Attique 62—66. Exscripsit Koehler in Pinacotheca, ubi nunc sunt.

(796)

```
Ζ
ΗΙΟΝΑΠΠΙΟΥΥΟΝ
ΕΚΑΑΝΕΘΗΚΕΝ
a b
```

(797)

```
Ι
ΥΚΙΟΣΣΩΦΗΙΟΣΑΠ d
ΦΙΛΙΔΡΟΝ ΣΙΛΟΥ
ΤΟΝΕΑΥΤ
c
```

(798)

```
Ο
ΝΙΟΝΣΩΦΗΙC
ΤΗΣΕΝΕΚ
e
```

Fragmentum *e* ad quamnam lapidis partem pertineat non perspicuum est. Quattuor priora artissime inter se cohaerent et hos duos titulos efficiunt:

796 [ὁ δῆμο]ς | [Λεύκιον Σωφ]ήιον Ἀππίου υἱόν | [ἀρετῆς ἕν]εκα ἀν-|έθηκεν. 797 Λ[ε]ύκιος Σωφήιος Ἀπ[πίου υἱὸς] | Φαῖδρον [Λυ]σι[άδ]ου Β[ε-|ρενικίδην] | τὸν ἑαυτ[οῦ φίλον]. Phaedrus Lysiadis f. Berenicides quum etiam in duobus aliis titulis commemoretur (n. 799. 800) cumque vestigia litterarum servata ei nomini optime conveniant, id reponere non dubitavi. Tertius titulus (n. 798), cuius fragmentum *e* superest, admodum similis fuisse videtur primo, nam agnoscimus nomen [? Λεύκ]ιον Σωφήιο[υ] et formulam [ἀρε]τῆς ἕνεκ[α].

799 Basis marmoris Hymettii a. 0,21, l. 0,69, cr. 0,32. Rossius vidit Athenis in scala domus dom. Origenis, nunc est in stoa Hadriani. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 512. Ross Archaeol. Intelligenzblatt Decbr. 1837. Demen 61. Pittakis Eph. 3079. Exscripsit Koehler.

ΦΑΙΔΡΟΣΛΥΣΙΑΔΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ
ΑΣΑΝΔΡΟΝΕΙΡΗΝΑΙΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΝ

Φαῖδρος Λυσιάδου Βερενικίδης | Ἄσανδρον Εἰρηναίου Γαργήττιον.

800 Fragmentum marmoris Pentelici inventum extra meridionalem arcis murum, exstat in gradibus Parthenonis. Edidit Pittakis Eph. 3137. 3401. Contulit Koehler.

ΙΤΟΥΥ
ΔΡΟΝΛΥ
ΒΕΡΕΝΙΚΙ

[ὁ δεῖνα | Τ]ίτου υ[ἱὸς | Φαῖ]δρον Λυ[σιάδου] | Βερενικί[δην]. Cf. n. 797. 799.

801 Basis marmoris Pentelici a dextra mutila, in arce prope Propylaea. Ed. Pittakis Eph. 3378. (Hirschfeld Tituli statuariorum 59*). Exscripsit Koehler. In superiore parte reliquiae antiquioris tituli sunt, ad quem fortasse etiam versus quartus referendus est.

ΟΔΗΜΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΝ
ΑΡΕΤΗΣ
////ΙΙΟΔ

ὁ δῆμος | Ἰούλιον ..... | ἀρετῆς [ἕνεκα].

802 Athenis in domo. Ed. Chandler Inscr. II. 37 p. 57. (Boeckh C. I. G. 419).

ΡΙΟΝΚ.ΑΥΔΙΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΥΔΙΟΥΔΙΟΤΕΙΜΟΥΥΙΟΝΘΕΟΦΙΛΟΝ
ΒΗΣΑΙΑ

[Τι*β*έ]ριον Κ[λ]αύδιον, Τι*β*ερίου | [Κλα]υδίου Διοτείμου υἱόν, Θεόφιλον | Βησαιᾶ. Nihil definiri potest nisi titulum Claudii principatu non videri antiquiorem esse. In alio lapide fuisse ὁ δῆμος Chandleri coniectura est a Boeckhio probata.

803 In campo Rario; ex schedis Koehlerianis ed. Boeckh C. I. G. 419[b] (Add. vol. I p. 912).

ΟΙΡΕΥΣΤΙ..
ΕΥΚΛΗΣΩΣΤ...
ΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝ...

ὁ ἰ(ε)ρεὺς Τι(βέριος) [Κλ(αύδιος)] | Εὐκλῆ[ς] Σώστ[ρατον] | τὸν ἀδελφὸν | ἀρετῆς ἕν[εκεν]. Supplementa, praeter Sostrati nomen quod v. 2 reponere ausus sum, Boeckhio debentur. Qui quum addit *Eucles* aliquis est ex Herodis Attici maioribus n. 477 (nobis III, 65). Itaque Euclem esse Tiberium Claudium vocatum probabile est' eundem videtur intellegere hunc cum illo. Quae coniectura admitti nequit propter temporum rationes; nam Euclis illius filius Polycharmus Tiberio imperante florebat. Sed fortasse Ti. Claudium Euclem tituli nostri filium Polycharmi statuere licebit, quod temporum rationibus accommodatissimum est. Atque Visconti sententia de Herodis Attici maioribus, ex qua Eucles ille Herodis f. Marathonius eius proavus fuisse putatur, quam sententiam et Boeckhius ad C. I. G. 477 et Keilius in Pauly Realenc. I p. 2096 probaverunt, quum temporum rationibus subductis teneri nullo modo possit, ita fortasse emendanda est, ut inter Euclem et Hipparchum Herodis avum interponantur Polycharmus Euclis f. et Eucles iunior Polycharmi filius; qui quum Claudio imperatore floruerit, per aetatis rationes commodissime statuemus eum proavum Herodis fuisse. Sed quum in titulo nostro non additum sit demoticon quod est Μαραθώνιος, dubium est utrum hic Eucles omnino ad illam familiam referendus sit necne. Sane etiam fratris nomen quod est Sostratus a Marathoniorum pago non alienum est (cf. n. 804).

804 Fragmentum basis. In ecclesia S. Maurae se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 497. 514.

ΙΟΛΑΟΝ.....[ΤΟΥ]...
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΝΚΕΚΡΩΠΙΔΗΝ
ΟΙ[Ι Η].....
ΟΣΣΠ..........Ο

Var. lect. Quae uncis inclusi v. 1, ea altero loco (p. 514) omittit Pitt., priore (p. 497) habet; v. 4 vice versa. Praeterea v. 3 ΘΩΝΙΟΥ p. 514, ΘΩΝΙΟΝ p. 497 || v. 4 init. ΟΙ p. 497, CI p. 514.

Ἰόλαον ....του, [γόνῳ δὲ] | Σωστράτου Μαρα|θωνίο[υ], Κρωπίδην(?) οἱ ....

805 In basi marmoris Pentelici; prope Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 121. Ross Kunstblatt 1837 n. 79. (Arch. Aufs. I p. 133. Lebas Attique 341). Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΓΑ›ΙΟΥΛΙΟΝΣΠΑΡΤΙΑ
ΤΙΚΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΘΕ
ϹΕΒΑΣΤΩΝΚ//////
ΝΟΥΣϽϹ///ΛΣΤΩΝ
ΕΚΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΗ///
ΑΧΑΙΑΣΔΙΑΒΙΟΥΠRΩ
ΤΟΝΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣ
ΟΙΕRΕΥΣΠΟΣΕΙΔΩΝϹ///
ΕRΕΧΘΕΟΣΓΑΙΗΟΧΟΥ
ΤΙ‹ΚΛΑΥΔΙΟΣΘΕΟΓΕΝΗ////
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥ
ΦΙΛΟΝ

Γά. Ἰούλιον Σπαρτια|τικὸν ἀρχιερέα Θε|[ῶν] Σεβαστῶν κ[αὶ | γέ]νους Σε[β]αστῶν | ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆ[ς] | Ἀχαΐας διὰ βίου πρῶ|τον τῶν ἀπ' αἰῶ-|νος | ὁ ἱερεὺς Ποσειδῶν[ος] | Ἐρεχθέος Γαιήοχου | Τι. Κλαύδιος Θεογέ-|νη[ς] | Παιανιεὺς τὸν ἑαυτοῦ | φίλον.

Aetas tituli definitur Ti. Claudii Theogenis nomine; quo de homine summis in republica Attica honoribus functo vide quae adnotavi ad n. 68, ex quibus apparet, eum Neronis potissimum temporibus floruisse.

806 In basi lapidis Pentelici, occidentem versus a Parthenone. Edd. Ross Demen n. 163. Beulé l'Acropole I p. 327. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 68). Pittakis Eph. 91. Denuo contulit Koehler.

```
– ΟΝΦΛΑΒΙΟΝΚΟΝΩΝΑ
ΚΟΝΩΝΟΣΣΟΥΝΙΕΑ
ΦΛΑΒΙΑΣΟΦΙΑΠΟΠΛΙC
ΛΙΚΙΝΝΙΟΥΑΤΤΙΚΟΥΕΞ
ΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤΟΝΕΑΥΤΗΣ
ΥΙΟΝΚΑΤΑΤΟΝΑΡΕΟΠΑ
ΓΕΙΤΩΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΜΟΝ
```

[Τίτ]ον Φλάβιον Κόνωνα | Κόνωνος Σουνιέα | Φλαβία Σοφία Ποπλί[ου] | Λικιννίου Ἀττικοῦ ἐξ [Οἴ]|ου Θυγάτηρ τὸν ἑαυτῆς | υἱὸν κατὰ τὸν Ἀρεο|παγειτῶν ὑπομνηματισμόν.

De tempore nihil constat nisi Flaviorum imperatorum aetate titulum antiquiorem non esse. Areopagitarum ὑπομνηματισμός, notus ex Ciceronis epistulis (ad Att. V, 11, 6. ad Fam. XIII, 1, 5) in compluribus titulis Atticis commemoratur (n. 321. 843, cf. praeterea indicem).

---

807 In conventu Capucinorum. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 n. 2 p. 51. Ex schedis D. St.-Martin et Fourmonti Boeckh C. I. G. 415. Exscripsit Pittakis (sched. Boeckh.).

```
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞ
ΑΡΕΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΛΗΤΩΝΧΚΑΙΟΔ
ΗΜΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΟΔΩΙΟΥΑΛΙΜΟΥΣ . . .
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
```

Var. lect. V. 2 ΑΡΕΙΟΥ Pitt. || v. 3 init. Λ om. Pitt. || v. 4 extr. ΟΝ Fourm. Pitt., Λ Poc., Υ Mart. || v. 5 ΟΜΟΙΟΥΟΔΗΜΟΣ Pitt., ΟΛΟΙΟΥΑΛΙΜΟΣ Mart.; Fourm. et Poc. id habent, quod Boeckhium secutus recepi, nisi quod Fourm. extr. Σ omittit || v. 6 Σ quod ex Fourm. se inseruisse dicit Boeckh, etiam Pittakis habet.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ | Ἀρε(ί)ου πάγου καὶ [ἡ βου]|λὴ τῶν Χ καὶ ὁ δ|ῆμος Δημήτριον ....|οδώ[ρ]ου Ἀλιμούσ[ιον] | ἀρετῆς ἕνεκεν.

Composui hic (n. 807—809) titulos in qnibus nullum aetatis indicium inest praeter senatum sexcentorum, ex quo eos certe anno 126 p. Chr. recentiores non esse apparet.

---

808 Apud ecclesiam Ὑπαπαντή se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 37. Exscripsit Koehler in Theseo, ubi nunc exstat.

```
ΗΒΟΥΛΗΗΕ[ΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ]
ΤΩΝΕΞ/[ΛΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟ]
ΔΙΟΓΕΝΗ[Ν]
ΑΡΕ[Τ]
```

Var. lect. Uncis inclusi quae apud Koehlerum desunt cum Pittakis habeat; quae omnia de interpolatione suspecta sunt.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐ[ξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ] | τῶν ἑξα[κοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων] | Διογένην ..... | ἀρετ[ῆς ἕνεκα].

---

809 In basi, quae Eleusine olim posita, mox Salaminem translata est in aedem Beatae Virginis. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 406. (Lebas Attique 328).

```
ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΚΑΤΑΤΑΑΠΑΝΤΑΤΗΣ
ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΧΤΟΝ ΛΤΙΑΝΜΥΗ
ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ
ΚΑΙΕΠ ΡΟΔΕΙΤΟΝ
ΘΗΝ ΟΥΠΕΡΙΟΔΟ
ΚΟΥΥ ΝΦΛΥΕΑ
ΠΑΙCΝΕΜΕΩΝΟΝΟΜΕΖ
ΛΘΗΝ ΙΟCΑΥΞΟΜΕΝΟΝΔΕ
Τ ΝΟΦ ΑCΑΝΤΟΚΕΕC ΔΙΟΝ
ΘΗΝΟΦΙΛΟΝ
```

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ σ|[ε]μ[νοτάτῃ] βουλῇ τῶν | Χ τὸν [ἀφ' ἑσ]τία[ς] μυη|θ[έ]ντ[α Ἀθ]ήν[α]ιον, τ[όν] | καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον | [Ἀ]θην[αί]ου περιοδο[νεί]|κου υ[ἱό]ν Φλυέα.

Παῖς [μ]ὲ[ν] ἐὼν ὄνομ ἔ[σχον] | Ἀθήν[α]ιος, αὐξόμενον δὲ [ὠ]νό[μ]ασαν τοκέες δῖον | [Ἀ]θηνόφιλον.

V. 2—4 Boeckhius κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ ἐ[ξ Ἀρείο|υ] πά[γου] βουλῇ [καὶ τῇ βουλῇ] τῶν | Χ τὸν etc. Sed haec quum multo magis quam ea quae ego posui a litterarum ductibus a Fourmonto enotatis recedunt, tum nullo modo cum spatii rationibus conciliari possunt. Veniam statuae erigendae plerumque senatus Areopagiticus dat, aut solus aut una cum altero senatu et populo. Sed etiam senatum quingentorum (sive sexcentorum) solum nonnunquam in ea re nominari docent n. 697 (κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς βουλῆς τῶν Φ) et n. 708 (ψηφισαμένης τῆς σεμνοτάτης βουλῆς τῶν Φ). Atque ex hoc quidem exemplo simul apparet, quo iure σεμνοτάτῃ suppleverim. Quod epitheton etsi plerumque (veluti n. 714) de senatu Areopagitarum usurpatur, tamen latius patet, neque de altero senatu modo, sed etiam de populo (ὁ σεμνότατος δῆμος ὁ Ἀθηναίων n. 706) et de Panhellenum conventu (n. 681) dicitur.

---

810 Basis rotunda lapidis Pentelici inaedificata in ecclesia S. Demetrii quae est in vico Cephisia. Ed. Pittakis Eph. 4035 (inde Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2576). Alterum eiusdem tituli exemplum mutilum, quod se exscripsisse dicit F. Lenormant Mus. Rhen. 1866 p. 377 n. 161, suspectissimum est.

```
ΗΡΩΑΠΟΛΥΔΕΥΚΙΩΝΑ
ΕΠΙΛΓΩΝΟΘΕΤΟΥ
ΙΒΟΥΛΛΙΟΥΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥ
ΟΙΡΑΒΔΟΦΟΡΟΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΠΛΟΥΤΙΩΝ ΕΥΠΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΣΕΡΑΤΗΣ ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΒΙΟΣ ΧΡΥΣΕΡΩΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΣ ΦΙΛΗΤΑΣ
ΚΑΣΙΑΝΟΣ ΕΛΙΞ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΛΕΩΧΑΡΗΣ ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΣ
```

I. e. Ἥρωα Πολυδευκίωνα | ἐπὶ ἀγωνοθέτου | [Οὐ]ιβουλλίου Πολυδεύκου | οἱ ῥαβδοφόροι | ἐπὶ ἄρχοντος Διονυσίου

Πλουτίων, Φιλοσέρα[πι]ς, Ὀνήσιμος, Κόσμος, Μητρόβιος, Ἀριστοκράτης, Λεύκιος, Κασιανός, Εἰσίδοτος, Λεωχάρης, Εὔπορος, Πρωταγόρας, Θεόφιλος, Μηνόδωρος, Χρυσέρως, Ἀθήναιος, Φιλητᾶς, Ἔλιξ, Ἐπαφρόδειτος, Καλλίνεικος. Col. I v. 7 Φιλοσ[τ]ράτης Pittakis (quod ne Graecum quidem est), Φιλόσ[τ]ρατ[ο]ς Kumanudis; praetuli Φιλοσέρα[πι]ς quia mutatio (ΠΙ ex ΤΗ) facillima est.

Tituli n. 810. 811. 813—818 ad eundem omnes hominem referuntur, atque omnes post ipsius mortem dedicati sunt; qui homo etsi hic semper Πολυδευκίων vocatur, diversus ab eo qui n. 810 Οὐιβούλλιος Πολυ-

δεύκης audit, tamen non posse alium esse quam eum quem scriptores (Lucianus Demonax 24. 33. Philostr. Vit. Soph. II, 1, 12) Πολυδεύκην vocant, iamdudum intellectum est, neque dubitari potest, si comparaveris illos scriptorum locos cum his titulis (veluti Philostratus dicit Herodem dedicasse εἰκόνας θηρώντων καὶ τεθηρακότων καὶ θηρασόντων, n. 813 vero legimus ἐνθάδε Ἡρώδης με ἔθηκεν ὅτι ἐνθάδε καὶ περὶ θήραν εἶχον). Ac mortuum quidem esse hunc viva etiamtum priore Herodis uxore Vibullia Alcia demonstrant tituli n. 815. 816 (Keil in Pauly Realencycl. I p. 2103); quae ante annum 140 p. Chr. decessit (vide adn. ad n. 3). Eodem pertinere videtur quod in hoc titulo (n. 810) Dionysius archon commemoratur; is enim sine dubio idem est cum Iacchagogo Dionysio Marathonio, qui cosmeta fuit quo anno Herodes ipse archontis munere fungebatur (126 p. Chr. n. 735. 736. De Dionysio praeterea cf. n. 162. 163). Quare non multis post 130 p. Chr. annis Polydeuciona mortuum puto. Iniuria igitur Keilius l. l. Polydeuciona inter illos libertos refert, quibus sub finem vitae tantopere indulsisse fertur Herodes, ut anno 171 p. Chr. apud Marcum imperatorem ea de causa accusaretur. Imo illorum libertorum nullius nomen Philostratus affert, nisi Alcimedontis. Polydeucem vero (sive Polydeucionem) cum Achille et Memnone nusquam libertos Herodis vocat, sed simpliciter dicit ‘οὓς ἴσα γνησίοις ἐπένθησε τροφίμους ὄντας’ (cf. n. 811 ὁ θρέψας καὶ φιλήσας ὡς υἱὸν .... τὸν ἑαυτοῦ τρόφιμον). Accedit quod vix potuit qui Tiberii Claudii Herodis libertus esset, Vibullii nomen gentilicium gerere (n. 811. 816). Neque heroum nomina (Ἀχιλλεύς, Μέμνων, Πολυδεύκης) illa aetate ab hominibus ingenuis aliena sunt. Quare nihil impedit quominus eos, Polydeucionem certe, ingenuae originis fuisse statuamus, ideoque n. 811 v. 4 Ἱππ[άρχου υἱόν] supplevi; Ἱππ[άρχου —] dubitanter iam Keilius l. l. proposuit, sed is quum eum libertinum iudicaverit non videtur de Vibullii Hipparchi Marathonii filio cogitasse, quem habemus n. 662. Certe ἱππ[έα Ῥωμαῖον], quod Keilio magis placet, propterea supplere nolim, quia nusquam praeterea in titulo Attico eiusmodi aliquid reperitur, ne in iis quidem hominibus, quos equestris ordinis fuisse certo scimus (n. 577. 579. 582. 623. 624).

---

811 Rhamnunte in templo. Versus 3—9 satis mendose a D. St.-Martin exscriptos edidit Boeckh C. I. G. 995 (unde, apographi Wordsworthiani plenioris et accuratioris immemor, transcripsit Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2572). Totum titulum accuratissime exhibet Wordsworth Athens and Attica p. 37, cuius exemplum fideliter expressi.

ΒΟΥΛΗϹ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜ
ΥϹΙΩΝΗΡΩΔΗϹΒΙΒΟΥ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΙΩΝΑΙΠΠ
ΙΩΝΟΘΡΕΨΑϹΚΑΙΦΙ
ΗϹΑϹΩϹΥΙΟΝΤΗΝΕΜΕ
ΗΜΕΤΑΥΤΟΥΕ . ΥΕΝΕΥ
ΝΗΚΑΙΑΙΜΝΗϹΤΟΝΤΟΝ
ΦΙΜΟΝ

[Ψηφίσματι | τῆς] βουλῆς | καὶ τοῦ δήμ[ου τοῦ | Ῥαμνο]υσίων Ἡρώδης Βιβού[λ|λιον] Πολυδευκίωνα Ἱππ[άρχου υἱὸν | ἐκ τῶν ἰδ]ίων, ὁ θρέψας καὶ φι[λ]|ήσας ὡς υἱόν, τῇ Νεμέ|[σει], ᾗ μετ' αὐτοῦ ἔ[θ]υεν, εὐ[με]|νῆ καὶ ἀ[ε]ί-μνηστον, τὸν | [ἑαυτοῦ τρό]φιμον. Supplementa Wordsworthii sunt; v. 1 is supplet nominativum ψήφισμα, v. 2 τῶν Ῥαμνουσίων. Sed dicitur plerumque ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων (τῶν sane est n. 622). Et genetivus quidem Ῥαμνουσίων ad solum populum pertinet; βουλή enim Attica est. V. 4 ἱππ[έα ἀνέθηκεν] Wordsworth, ἱππ[έα Ῥωμαῖον] sive Ἱππ[άρχου —] Keil in Pauly Realencycl. I p. 2103. Cf. adn. ad n. 810.

---

812 Fragmentum Hermae marmoris albi ex collectione Elginiana in museum Britannicum illatum. Iuxta titulum fragmentum phalli. Ed. Boeckh C. I. G. 1033. Mon. Mus. Brit. p. 125 n. 55.

ΙΙΟΦΙΜΟΝ

Recte editor Britannicus monuit, hunc titulum non esse sepulcralem, sed potius Τρόφιμον videri ultimam vocem tituli alicuius honorarii fuisse. Sed fortasse non nominis proprii loco hoc habendum est, sed potius [τὸν ἑαυτοῦ τρ]όφιμον supplendum, ut n. 811.

---

813 ‘Στῇ Σούλῃ’; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 992. (Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2568). Exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas. Praeterea de titulo cf. C. Keil Philol. 1866 p. 235.

ΠΟΛΥΔΕΥ
[ΚΙΩ]ΝΑΛΟΝΑΝ
[ΘΥ.]ΟΥΕΣΤΕ
[ΖΕ]ΝΚΑΙΕΝΘΑ
ΔΕΗΡΩΔΗΣΜΙ
[Ε]ΘΗΚΕΝΟΤΙΕΝ
ΘΑΔΕΚΑΙΠΕΡΙ
ΘΗΡΑΝΕΙΧΟΝ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis non habet. Praeterea ex eius exemplari formas varias litterae alpha (Λ Α) recepi, cum Boeckhius ubique Α habeat. V. 5 ΗΙΩΔΗΣ Fourm., ΗΡΩΔΗΣ Pitt.

Πολυδευ|κίωνα, ὃν ἀν|θ' υ[ἱ]οῦ ἔστε[ρ|ξ]εν, καὶ ἐνθά|δε Ἡρώδης [ἀν]|έθηκεν ὅτι ἐν|θάδε καὶ περὶ | θήραν εἶχον. Cf. adn. ad n. 810.

---

814 ‘Στῷ Μαρκοπούλῳ in ecclesia S. Trinitatis’; ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 994. (Keil Philologus 1866 p. 236. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2573).

ΠΟΛΥΔΕΥ.....
ΗΡΩΚΛΙΤΟ.....
ΤΟΙϹΛΟΥΤΡΟ....
..ΩΜΕΙΛΗΩ....
.....
.....

Πολυδευ[κίωνα] | ἥρω καὶ το[ῖσδε] | τοῖς λουτρο[ῖς πρ|οσο]μειλή[σαντα | ἑαυτῷ Ἡρώδης | ἀνέθηκεν]. Supplementa (praeter Πολυδευκίωνα v. 1 et λουτροῖς v. 3, quae iam Boeckhius habet) Keilii sunt, si non certa omnia, at valde probabilia.

---

815 Cephisiae ‘prope templum D. Stephani’ Fourmont., ‘a Nymphaeo septentrionem versus’ Velsen. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 993. Lenormant Revue arch. 1864 p. 378. Exscripserunt Pittakis (sched. Boeckh.) et Velsen (Keil Philol. l. l.).

ΟΛΥΔΕΥΚΙΩΝΑΠΟϹΕΙΔ
ΑΛΚΙΑΤΟΝΦΙΛΤΑΤΟΝΤΟ
ΗΡΩΔΗΚΑΙΕΑΥΤΗ

[Π]ολυδευκίωνα Ποσειδ[ῶνι Οὐιβουλλία] | Ἀλκία τὸν φίλτατον τῷ [ἑαυτῆς ἀνδρὶ] | Ἡρώδῃ καὶ ἑαυτῇ. Boeckhius (Add. p. 920) v. 1 Ποσειδ[ῶνι], v. 2 τῷ [τε] supplet. Sed ex positura tertii versus apparet, primum et alterum aliquanto longiores fuisse (v. 2 τῶ[ν τροφίμων] Keil).

---

816 Basis, inter Probalinthum (Vraná) et Marathonem. Ed. Lenormant Mus. Rhen. 1866 p. 383 n. 192.

ΛΛΙΟΝΠΟΛΥΔ
ΛΛΙΑΑΛΚΙΑΗΡ

[Οὐιβού]λλιον Πολυδ[ευκίωνα | Οὐιβου]λλία Ἀλκία Ἡ[ρώδου γυνή].

817 ''Ερμ(ῆς) ἀκέφ(αλος). — Κηφισία, οἰκ(ία) Σκυλίτση (ἐξ ἀντιγράφου Π. Σταματάκη). Ν(ῦν) κ(ατὰ) χ(ώραν)' Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2575.

Ἥρωα Πολυδευκίωνα
Λούκιος Ὀκτάβιος Ῥεστι-
τοῦτος Μαραθώνιος
ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίη-
σεν.

818 Βωμίσκος π(εντελικοῦ λίθου) ἐγκαρπίοις κεκοσμημένος, ϛ(ωμαϊκῶν χρόνων). — Ἀθ(ῆναι) ἢ Κηφισία. — Ν(ῦν) ὁδ. Φιλελλην. 23, οἰκ. Σοφ. Κ. Οἰκονόμου'. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2574.

Ἀσιατικός,
Λαν-
πτρε-
ὺς
ἥρωι
Πολυδευ-
κίωνι.

819 In Herma sine capite invento anno 1834 Eleusine. Edd. Ross Dem. n. 126. (Lebas Attique 111). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 286 n. 50. Est etiam in schedis A. Iatridae a L. Rossio ad A. Boeckhium missis, ex quibus addidi signum illud quod est in fine totius tituli. Infra titulum insculptum est αἰδοῖον.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΤΟΝΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝ ⌀

Var. lect. V. 2 OC Lenormant || v. 4 init. OYMA (pro TONMA) idem.

I. e. Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | Δημήτριον | Ἀπόλλωνι | τὸν Μαραθώνιον.

Recte Rossius monet, non licere v. 3 supplere Ἀπολλωνί[ου], nam neque his duobus litteris in lapide locum esse, et ex articulo τόν apparere, non patris nomen, sed aliud praecedere. Demetrius Miltiadis f. Marathonius ephebus recensetur quarto Abascanti paedotribae anno (inter 138/9 et 146/7 p. Chr.), sophronista triginta annis post; sed is utrum idem sit cum hoc an alius diiudicari non potest. Is certe Demetrius Marathonius, qui est n. 66, antiquior esse videtur.

820 Prope ecclesiam cathedralem se invenisse dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 117.

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΑΔ . . . . . .
. . . . . .

I. e. Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων | Μένανδρον Ἀδ.....

821 Athenis in magna basi marmorea prope portam occidentalem. Bis editus titulus inter Cyriaci inscriptiones, p. X n. 75 et p. XIV n. 101. Ex suis et Cyriaci schedis Murator. T. II p. DXLVII. 4. (Boeckh C. I. G. 421. Pittakis l'ancienne Athènes p. 78).

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
. . . . . ΤΟΥΑΤΤΑΛΟΥΦΛ .

Var. lect. Dedi alterum Cyriaci exemplum (n. 101): in altero versus aliter divisi sunt, rursumque aliter apud Murat. V. 1 Cyr. n. 75 Γ' Boeckh. || v. 2 Boeckhius ex altero Cyriaci exemplo (n. 101) ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ; sed ΤΩΝ recepi cum propter prioris Cyriaci exempli (n. 75) cum Muratoriano consensum, tum quia verisimilius est usitatam formulam rariori substitutam esse errore transscribentis. Et illo tempore genetivum articuli in hac formula non plane vitatum esse docet n. 622.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν | πεντακοσίων καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων | .....το[ν] Ἀττάλου Φλ[υέα?].

822 In lapide invento 'πρὸς δυσμὰς τοῦ Βουλευτηρίου'. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 34. Rangabé Ant. Hell. 1156. Pittakis Eph. 2695. Periisse videtur.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΑΤΤΑΛΟΝ . . . .
. . . . ΑΝΕΘΗΚΕΝΕΝΜΗΤΡΩΩΙ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων | καὶ ὁ δῆμος Ἄτταλον .....|..... ἀνέθηκεν ἐν Μητρῴῳ. Titulus de interpolatione suspectus, quia ex eorum numero est quibus Pittakis suam de Metroi situ sententiam confirmare studebat.

823 Athenis; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 422. Periisse videtur.

ΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΣΚΟΡΠΗΛΙΟ
ΟΝΟΜΑ

[Ψ]ηφισαμένης τῆ[ς] | ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Κορ[ν]ηλίο[υ] | Ὀνόμα[ρχον ....]. Cn. Cornelius Onomarchus ephebus est C. Cassio Apollonio Stiriensi archonte, Septimio Severo aut Caracalla imperatore (v. indicem).

824 Athenis. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 426.

ΒΟΥΛΗΣΜΕΑΡΕΙΑΣΨΗΦΟΣΕΣΤΗΣΕΝΘΑΔΕ
ΠΟΜΠΩΝΙΑΝΟΝΠΑΙΔΑΤΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΓΕΝΟΥΣΤΕΕΚΑΤΙΚΑΙΑΡΕΤΗΣΟΣΗΝΕΩ
ΠΙΙΕΡΕΩΣ ΑΥΡ ΠΩΛΛΙΩΝΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΩ.

Βουλῆς μ(ε) Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωνιανὸν παῖδα τὸν Διονυσίου
γένους τ(ε) ἕκατι κ(αὶ) ἀρετῆς, ὅση νέῳ.
[Ἐ]πὶ ἱερέως Αὐρ(ηλίου) Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς].

Aurelius Pollio Pollionis f. hypopaedotriba est in nonnullis ephebo-rum catalogis post Eutychianum Hyacinthi f. Sphettium, quem Severo et Caracalla imperatoribus in munere fuisse constat. Sed quum Pollionis illius nomini nusquam addatur demoticon, pro certo dici non potest eundem esse quem hic habemus.

---

825 In muro ecclesiae S. Maurae inaedificatum dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 514.

ΑΥΡΥΛΟΤΙΜΟΝ
ΧΟΛΙΔΗΝ
ΚΑΙΜΑΝΑΣΑΓΟΡΑΝ
ΜΩΠ . . .

Αὐρ(ήλιον) [Φι]λότιμον Χολ(λε)ίδην, [τὸν?] | καὶ Μ⟨α⟩νασαγόραν ..... Aurelii nomen Antoninorum aetate non antiquiorem titulum indicare videtur.

---

826 In basi marmoris Hymettii, in arce occidentem versus a Propylaeis. Ante v. 1 octo versus consulto deleti sunt. Ed. Pittakis Eph. 581. (Lebas Attique 19). Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. (Cf. C. Bursian Berichte der sächs. Gesellsch. d. Wissensch. 1860 p. 214 sqq. C. Wachsmuth Die Stadt Athen im Alterthum I p. 703 n. 3).

ΤΑΛΩΝΑΝΤΙΔΙΔΟΝΤΕΣΘΑΘΗ
ΝΑΙΟΙΤΗΠΟΛΙΑΔΙΑΝΕΘΗΚΑ///
ΚΟΣΜΟΝΤΩΦΡΟΥΡΙΩΟΑΥ]//
ΟΙΚΕΙΟΙΣΑΝΑΛΩΜΑΣΙΝ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

[. . με|γ]άλων(?) ἀντιδιδόντες Ἀθη|ναῖοι τῇ Πολιάδι ἀνέθηκα[ν] | κόσμον τῷ φρουρίῳ ὃ αὐτ[ὸς] | οἰκείοις ἀναλώμασιν | κατεσκεύασεν. Ex voce αὐτός cognoscitur, ad imaginem hominis alicuius optime de re publica meriti referenda esse illa Ἀθηναῖοι τῇ Πολιάδι ἀνέθηκαν. Quis ille sit, definiri nullo modo potest; Antoninorum potissimum aut Severi aetati titulus tribuendus videtur.

---

827 Tabula marmoris Pentelici. Ed. Lebas Attique 137; in templo Thesei exscripsit Koehler.

ΟΝΠΕΡΙΝΟΟΝΚΛΙΑΥΙ
ΩΡΑΝΤΗΝΣΥΝΒΙΟΝΑΥ
ΑΝΔΙΟΝΥΣΙΑΝΤΗΝΘΥΓΑ]
ΑΤΗΡΤΟΥΠΕΡΙΝΟΟΥ
///ΙΝ///ΕΤΟΥΣΕΟΟΣΕΒ
ΥΠΕ

Var. lect. V. 1 ΠΕΡΙΝΟΟΝ, v. 4 ΠΕΡΙΝΟΟΥ Lebas. Ceterum Koehleri apographum secutus sum, quod praeter illam discrepantiam fere consentit cum Lebasiano.

[Αὐρήλι]ον(?) Πέρι[σ]ον καὶ Αὐρ[ηλίαν | ....δ]ώραν τὴν σύνβιον αὐτ[οῦ καὶ | Αὐρηλί]αν(?) Διονυσίαν τὴν θυγατ[έρα αὐτῶν | ὁ π]ατὴρ τοῦ Περίν[σ]ου [ὁ δεῖνα | ἀνέθηκε]ν(?) ἔτους ϞΟΣ Σεβ[αστοῦ]. V. 6 videtur praepositio ὑπὲρ scripta fuisse, sed quo ea pertineat non perspicitur. Annus ducentesimus septuagesimus quintus Augusti de aera Actiaca sine dubio intellegendus est, ita ut tituli origo ad annum 245 p. Chr. redeat.

---

828 Eleusine. Ed. Spon. Misc. erud. ant. IV, p. 134. Itin. T. III P. II p. 104. (Vandal. Diss. p. 398. Boeckh C. I. G. 393. Lebas Attique 329).

ΚΛΑΥΔΙΟΣΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑ
Γ.ΚΛΑΥΔΙΟΝΣΕΙΛΙ
ΑΝΟΝΠΟΛΥΚΡΙΤΟΝ
ΤΟΝΥΙΟΝΜΥΗΘΕΝΤΑ
ΑΦΕΣΤΙΑΣΤΑΙΝΘΕ
ΑΙΝΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΑΥΔΙΑΣ
ΤΕΙΜΟΘΕΑΣΤΗΣΤΕΙΜΟ
ΘΕΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΥΘΥ.

Κλαύδιος καὶ Κλαυδία | Γ(άιον) Κλαύδιον Σειλι|ανὸν Πολύκριτον, | τὸν υἱόν, μυηθέντα | ἀφ' ἑστίας ταῖν Θε|αῖν ἀνέθηκαν | ἐπὶ ἱερείας Κλαυδίας | Τειμοθέας τῆς Τειμο|θέου Γαργηττίου Θυ[γατρός].

---

829 In campo Rario; ex schedis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 406^{b}, Add. vol. I p. 912. (Lebas Attique 330). Exscripsit Pittakis (schedae Boeckh.), cuius apographum mirum in modum cum Koehleriano consentit, ita ut vix videatur lapidem ipsum vidisse.

..ΝΑΦΕΣ
ΛΑΞΕΝΙΩΝ
ΜΑΡΑΘΟΝΙΟΝ
ΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟ
...ΤΗΝΟΦΙΛΟ

V. 1 [τὸ]ν ἀφ' ἑ[στίας], v. 3 Μαραθ[ώ]νιον, v. 4 τὸν κράτιστο[ν]. 'Sed τὸν κράτιστον dici illum non credo: igitur videtur το[ῦ] κρατίστο[υ] vel τ[ῶ]ν κρατίστ[ων] legendum esse' Boeckh. Putabat scilicet a puero, quales sunt οἱ ἀφ' ἑστίας μυηθέντες, hoc epitheton alienum esse. Sed κράτιστος nihil significat nisi nobilitatem originis, ita ut etiam de puero usurpari possit. Certe de ephebo eandem vocem habes infra in catalogo (part. IX class. 3 cf. ind. s. v. κράτιστος). V. 5 init. putaverim substantivi alicuius in -της exeuntis accusativum scriptum fuisse, quod coniungendum sit cum τὸν κράτιστον. Deinde ὁ φίλο[ς] fuit, addito sine dubio τοῦ πατρός aut alio eiusmodi genetivo, nam ipsius pueri amicus vix vocari potest is qui statuam dedicavit.

---

830 In campo Rario; ex schedis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 406^{c}, Add. vol. I p. 912. (Lebas Attique 332). Apographum Pittakisii est in schedis Boeckhianis.

ϹΤΑϹΜΥϹΤΗΝ
ΜΑΥΡΜΙΛΤΑΔ..
ΜΑΡΑΘΟΝΙΟΙ
ΤΗΡΑΓΑΘΟΚΛ
ΤΟΝ

Var. lect. V. 1 ΜΥΕΤΗΝ Pittakis || v. 3 extr. ΝΙΟΙΣΩ Pitt. Sed id videtur Pittakis finxisse; nam in omnibus aliis (etiam in erroribus veluti v. 2 ΜΙΛΤΑΔ, v. 3 ΘΟΝΙΟΙ) tam accurate cum Boeckhiano exemplo consentit, ut eum ex hoc, non ex lapide titulum exscripsisse appareat; cuius generis multa exempla in istis schedis sunt.

Probabiliter sic restituit Boeckhius: [Τὸν ἀφ' ἑ]|στ[ί]ας μύστην | Μ(άρκον) Αὐρ(ήλιον) Μιλτ[ι]άδ[ην] | Μαραθ[ώ]νιο[ν | ὁ πα]τὴρ Ἀγαθοκλ[ῆς] | τὸν [υἱόν].

831 Ed. Lebas Attique 75. 331.

ΕΑΜΥΗ
ΑΦΕΣΤΙΑ

.....ἑα, μυη|[θέντα] ἀφ' ἑστία[ς].

---

832 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum prope Erechtheum. Ed. Pittakis Eph. 188. 3097 (ubi Hymettium lapidem esse refert).

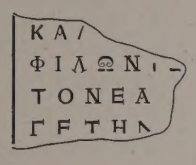

[Ὁ δεῖνα] | Καλ.....| Φιλωνί[δου .....] | τὸν ἑα[υτοῦ εὐερ]|γέτην .... Aelius Philonides Piraeensis ephebus est undetrigesimo Abascanti paedotribae anno (inter 162/3 et 170/1 p. Chr.), Aelius Philonides Acharnensis item ephebus C. Helvidio Secundo Pallenensi archonte (a. 192/3 p. Chr.). Sed utrum de horum alterutro an de tertio aliquo Philonide hic dicatur obscurum est.

833 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad introitum arcis. Ed. Pittakis Eph. 936. Periisse videtur.

ΒΟΥΛ
ΕΜΙΝΟΝ
ΝΙΩΦΙΛΟΣ
ΟΝΟΥΕΙΒΙ
ΛΡΟΣΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΝΗΣ

[Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου] βουλ[ῆς ..... Γ]έμινον, | [τοῦ δεῖνος υἱὸ]ν(?) [Κ]ω(πωνίου?) Φιλο[στράτου υἱων]όν, Οὐείβι[ος .....αν]δρος τὸν ἴδιον | εὐεργέτη]ν [ἀνέστ]ηση[ε?]. Complura incerta sunt, imprimis v. 3.

---

834 Eleusine. Edd. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXII. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 288 n. 51. Exscripsit Velsen.

ΞΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΥΒΟΥΛΗ
ΥΝΙΟΝΑΓΑΘΟ
ΙΟΔΟΣΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ
Ø Ø

[Ἡ] ἐξ Ἀρείου πά|[γο]υ βουλὴ | [Ἰο]ύνιον Ἀγαθό|[π]οδος Μαραθώ|νιον ἀρετῆς ἕνεκεν.

---

835 Lamptris (Λάμβδα Fourm.) in ecclesia prope Castrum. In quinque coronis; n. I. II in primo, n. III. IV in altero, n. V in tertio latere eiusdem lapidis. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 235. (Lebas Attique 597).

I	II	III	IV	V
.....ΙΟΙ	..ΟΝ.Ρ	ΕΠΙΕΝΗΝ	ΔΗΜΟΦΑ	Λ
..ΥΣΙΟΣ	ΠΥΘΙΑ	ΟΙΘΙΑΣΩΤΑΙ	ΝΗΝΣΜΙΚΙ	ΜΙ
..ΣΩ	..ΩΚ		ΡΙΟΥΗΒΟΥΛΗ	ΔΗΜ
ΗΚΕΝ	ΣΜ			
	ΘΕΟ			

I v. 2 [Διον]ύσιος, v. 4 [ἀνέθ]ηκεν. II v. 2 Πύθια, cetera incerta. III Ἐπι[γ]ένην | οἱ Θιασῶται. IV Δημοφά|νην Σμικ⟨ι⟩|ρίου ἡ βουλή. V omnia incerta.

---

836 In basi lapidis Pentelici, inter Propylaea et Parthenona. Edd. Pittakis Eph. 327. Rangabé Ant. Hell. 1023. Stephani Mus. Rhen. IV p. 33, 23. (O. Iahn Paus. descr. arcis p. 46 n. 27. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 123. Lebas Attique 18). Denuo descripsit Koehler. Tres priores versus sunt etiam apud Beulé l'Acropole I p. 305.

ΑΘΗΝΑΣΠΟΛΙ/
ΓΟΝΙΚΗΝΙΚΑΝΔΙΟ\
ΤΕΩΣΘΥΓΑΤΗΡΤΟΝ
ΤΡΙΔΟΥΝΚΛ///\ΟΝ
ΑΓΟΡΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ϹΩΦΡΩΝϹ..ΝΙЄΥϹ

Var. lect. V. 4 post Κ scriptum fuisse videtur Λ (aut Μ) et supra um litteram fortasse signum scripturae compendiariae. V. 6 post ΙЄΥϹ, ubi Stephanius litterarum vestigia agnoscere sibi visus est, hil amplius scriptum fuit. Ultimum versum omittit Lebas.

[Ἱέρεια] Ἀθηνᾶς Πολι[άδος | Στρα]τονίκη Νικάνδρου ...|..τέως θυγάτηρ τὸν [Θυ|γα]τριδοῦν Κλ[άδ]ον ...|..αγόρου Μαραθώνιον | ἀνέθηκεν. | — Σώφρων Σ[ου]νιεύς (artificis nomen).

---

837 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum Eleusine. Edd. Pittakis Eph. 3846. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 233 n. 39.

Ο Δ//////[ΟΣ]
ΙΟΝΥΣΙΟΝΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΜΕΛΙΤΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Var. lect. Quae uncis inclusi, solus Lenormant habet.

Ὁ δ[ῆμ]ος | [Δ]ιονύσιον Ἀθηναγόρου Μελιτέα | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | τῆς εἰς ἑαυτὸν ἀνέθηκεν.

838 Superior pars Hermae; a sinistra parte v. 1 margo integer est, cetera mutila. Exscripsit Koehler.

ΛΥCΙΜΑΧΟΝΚΡΑΤΕ
ΞΑΝΔΡΑCΙΕΡΕΙΑ
ϽΝ)ΑΔΕΛΦΕΙΗCC
ΓΓΚΡΑΤΕΡΟC

Λυσίμαχον Κρατέ[ρου καὶ Ἀλε]ξάνδρας ἱερεία[ς]
[υἱ]ὸν ἀδελφείης [θῆκε θεοῖς] Κράτερος.

Fortasse mater Lysimachi eadem est cum Alexandra Leontis Chollidae filia sacerdote, quae n. 112. 113 commemoratur. Sed ne de illorum quidem titulorum aetate constat.

---

839 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,19, l. 0,20, cr. 0,24, ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, inventum in ecclesia Ἁγ. Εἰρήνης. Ed. Pittakis Eph. 3332. Periisse videtur.

ΙΞΑΡΙΟ
ΑΣΚΛΗΠΙΑ/
ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝΤ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΙ
5 _ΩΝΤΗΣΑΝ
ΠΙΟΦΙΛΙΑΣ

[Ἡ ἐ]ξ Ἀρ[ε]ίο[υ πάγου βουλὴ] | Ἀσκληπιά[δην τοῦ δεῖνος] | Τρικορύσιον τ[ὸν .....] | ἀρετῆς ἕνε[κεν ...|... α]ὐ[έσ]τησαν [καὶ τῆς πρὸς ...|.... φιλίας. Duorum extremorum versuum supplementa satis incerta sunt; inprimis mihi ipsi displicet pluralis ἀνέστησαν v. 5, quum tamen v. 1 solum senatum Areopagiticum nominatum fuisse probabile sit.

---

840 Fragmentum marmoris Pentelici, inventum Eleusine in ea parte oppidi antiqui, quae ad mare sita est. Edd. Pittakis Eph. 3840. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 13 n. 4.

_ΙΜΟΥΚΥΔ/
ΟΚΛΕΙΑΜΗΤΡΟΔ
ΓΑΤΗΡΚΑΙΟΥΟCΜΗ
ΤΗΡΑΝΤΙΩΔΗΜ
5 ΑΝΕΘ

I. e. [Τὸν δεῖνα Ζω]σίμου (vel Ὀνησίμου) Κυδα[θηναιᾶ (vel Κυδαντίδην) | ἡ γυνὴ ..]όκλεια Μητροδ[ώρου .... Θυ]|γάτηρ καὶ ὁ υἱὸς Μη[τρόδωρος | καὶ ἡ θυγά]τηρ Ἀντιὼ Δημ[ητρι καὶ | Κόρῃ] ἀνέθ[ηκαν]. Supplementa plurima Lenormantii sunt, sed v. 1 ille nominativum casum posuit praeter morem, v. 2 ἡ γυνή apud eum desideratur, deinde [Ἀμειν]όκλεια scripsit. Sed eiusmodi nomina plura sunt, veluti Ἀγαθόκλεια.

---

841 In fragmento marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilato, a. circiter 0,11, l. circiter 0,14, cr. circiter 0,11. In stoa Hadriani. Exscripsit Koehler.

_
ΔΟΣΦΥΛ
ΙΥΤΩΝΕΠΙ⁻
ΥΡΥΙ
Ε

[Οἱ πρυτάνεις τῆς ...]δος φυλ[ῆς | τὸν ἑ]αυτῶν ἐπι[στάτην ..... Ε]ὐρυφ[ῶντα? ....].

842 Εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐπὶ πέτρας. Exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝΕΠΑΦΡΩΔΕΙΤΟΥ
ΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Νεικόστρατον Ἐπαφρ[ο]δείτου | υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκεν. Imperatorum aetatem indicat orthographia. Attica tituli origo non plane certa, cum etiam Megaricos nonnullos illuc translatos esse constet.

---

843 Basis marmoris Pentelici inventa 'πλησίον τῆς Ποικίλης'. Edidit Pittakis Eph. 1468.

ΚΑΘΥΠΟΜΝΗ
ΜΑΤΙΣΜΟΝΤΗΣ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΣΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
5 ΕΙΣΙΔΩΡΟΝΤΟΝ
ΥΙΟΝ

I. e. Καθ' ὑπομνη|ματισμὸν τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Εἰσίδωρος | Εἰσίδωρον τὸν | υἱόν. Cf. n. 321. 806.

---

844 Athenis in ecclesia 'Agia Conon'. Edidit Dodwell Itin. T. I p. 380. (Boeckh C. I. G. 414). Periit.

ΦΙΛΟΓΕΡΑΙ
ΕΛΕΩΝΙΔΗ
ΓΩΠΑΤΕΙΤΗΝ
ΑΜΑΡΑΝΟΡΥ
5 ΕΗΑΡΑΨΤΟΚ
ΥΠΕΙΓΤΙΝΑΝ
ΖΙΝ

Titulus neglegentissime exscriptus, ita ut vix quidquam certi de argumento statui possit. Tamen v. 1—3 eiusmodi aliquid scriptum fuisse mihi veri simile est: Φιλ[ωτ]έρα [τοῦ δεῖνος ἀνέθηκ]|ε Λεωνίδη[ν τοῦ δεῖνος Ἀρ|εο]πα[γ]είτην. V. 4 plane obscurus. V. 5 latere videtur [π]αρ' Α[ὐ]τοκ[ράτορος]; fortasse antecedebat participium αἰτησαμένη, ut illa statuae erigendae veniam ab imperatore petivisse dicatur. Duos extremos versus non expedio.

---

845 In ecclesia Hagia Kyra esse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 52.

ΛΕΡΗΑ . . . . .
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
.ΗΣΙΜΟ . . . .

Nihil fere agnoscitur nisi v. 2 Ἀθηνοδώρου, v. 3 Μαραθωνίου, v. 4 [Ὀν]ήσιμο[ς?].

---

846 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,21, cr. 0,08, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2501.

ΜΟΣΑΡΙ
ΟΧΟΥΦΑΛ

[Ὁ δῆ]μος Ἀρι.... | ....όχου Φαλ[ηρέα].

847 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,25, l. 0,20, cr. 0,20, inventum '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*'. Edidit Pittakis Eph. 2507, qui litteras apicibus ornatas esse testatur.

ΣΚΑΙΗΙ
ΟΔΩΡΟΥ
ΚΕΝΚΑ

[Ὁ δῆμο]ς καὶ ἡ β[ουλὴ | τὸν δεῖνα ....]οδώρου ..... | [ἀρετῆς ἕνε]κεν κα[ὶ εὐνοίας].

---

848 'In domo quadam prope Prytaneum'. L. Rossii apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΔΙΟΔΩΡΟΝΘΕΟ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑ
ΔΗΜΟΝ

Διόδωρον Θεο[δώρου (?) εὐνοίας] | καὶ εὐεργεσία[ς ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν] | δῆμον [ἀνέθηκεν]. Eius qui dedicavit nomen ubi scriptum fuerit ambiguum est; fortasse supra v. 1 periit ἡ βουλή, ἡ πόλις vel simile aliquid.

---

849 Fragmentum tabulae(?) lapidis Hymettii, inventum ad turrim Andronici, a. 0,12, l. 0,24. Ed. Pittakis Eph. 3225.

ΟΣΕΥΜΕ
ΡΙΣΤΩΝΑ
ΘΗΚΕΝ

.....ος Εὐμέ[νους ...|.... Ἀ]ρίστωνα [....|.. ἀνέ]θηκεν.

---

850 Parvum fragmentum marmoris Pentelici, '*découvert en avant de la terrasse du puits Callichoron*'. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 365 n. 101.

ΟΙΑΔΕΛ
ΩΝΣΩΦΡΟΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ

Οἱ ἀδελφοὶ ....ων σώφρον[α .....] | οἰκονόμον?

---

851 Parvum fragmentum marmoris Hymettii, Eleusine in muro horti Georgii Lascae praefecti militaris. Edidit Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 366 n. 102.

ΝΕΔΗΛ
ΟΣΚΑΙΙ
ΗΙΕΡ
Ο⁻

[Με]νέδημ[ον ..|...]ος καὶ τ[ὸν δεῖνα | τοῦ δεῖνος] ἡ ἱερ[ὰ γερουσία?].

---

852 'In ecclesia ad vicum Gypseli. Utrumque coronis oleagineis circumdatum'. Exscripsit Velsen.

ΙΚΕΣ ΗΒΟΥΛΗ

Ἱκέσ[ιον] | ἡ βουλή.

---

853 Tabula marmoris inventa a Dipylo orientem versus. Exscripsit O. Lueders.

ϽΥΛΗ
ΑΛΛΑΙΕΑ
ΙΕΥΝΟΙΑΣ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου β]ουλὴ | [τὸν δεῖνα ....ο]υ Ἀλαιέα | [ἀρετῆς ἕνε]κεν κα]ὶ εὐνοίας.

---

854 Fragmentum basis lapidis Hymettii inventum ubi putabatur fuisse *βουλευτήριον*. Ed. Pittakis Eph. 2526.

ΚΙΔΑΘΗΝΑ

Κ[υ]δαθηναι[έα] scriptum fuisse videtur.

---

855 Fragmentum Hermae, in stoa Hadriani. Edidit Heydemann Marmor-Bildwerke p. 92 n. 243. Exscripsit Koehler.

phallus
ΗΤΤΙΟΙΤΟΝΠΑΤΕΡ
vacat

[..... Σφ]ήττιοι (? Γαργήττιοι, Συπαλήττιοι, Κήττιοι) τὸν πατέρ[α].

---

856 Eleusine ad S. Zachariae. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 6 p. 62. (Boeckh C. I. G. 472). Pittakis Eph. 2570. Lebas Att. 72. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 284 n. 49. Exscripsit Velsen.

ΜΟΥΣΙΟΝ
ΘΗΚΑΝ

V. 1 [Ἀλι]μουσιον, v. 2 [ἀνέ]θηκαν.

---

857 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,11, l. 0,20, cr. 0,24, inventum ubi putabatur fuisse *βουλευτήριον*. Ed. Pittakis Eph. 2533.

ΛΕΥΚΙ
ΝΜΕΛ

Nihil agnoscitur nisi Λεύκι[ον] (aut Λευκί[ου υἱόν]) .....ο]ν Με-λ[ιτέα].

---

858 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,05, l. 0,11, cr. 0,18, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*'. Edidit Pittakis Eph. 2504, qui testatur litteras apicibus ornatas esse.

ΚΡΙΩΕΑ

[Τὸν δεῖνα] Κριωέα.

859 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,20, cr. 0,10, inventum ubi *βουλευτήριον* fuisse putabant. Ed. Pittakis Eph. 2509, qui litteras apicibus ornatas esse testatur.

ΛΗ
ΡΙΔΙ
ΛΑΡΕ
ΙΕΥΝΟ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βου]λὴ | [τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος Εὐπυ]ρίδ[η|ν ..... αντ]α?, ἀρε|[τῆς ἕνεκεν κα]ὶ εὐνο|[ίας].

---

860 Fragmentum columnae lapidis Pentelici, ab inferiore parte integrum. A dextra exstant reliquiae coronae. Inventus lapis septentrionem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 4023.

ΟΙΝΑΙΟΝ
ΑΙΟΔΗΜΟΣ

[Τὸν δεῖνα] Οἰναῖον | [ἡ βουλὴ κ]αὶ ὁ δῆμος.

---

861 Fragmentum columnae lapidis Pentelici, a. 0,18, ab omnibus partibus mutilum, inventum septentrionem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 4021.

ΛΥΚΕ
ΟΠΟΝ
ΜΑΡΑΘΩΝ
ΩΝ

V. 1 obscurum. V. 2 ...*οπον* videtur exitus nominis eius qui honoratur fuisse, ita ut reliquam partem huius versus occupaverit patris nomen, quod deinde ex more excipiebat demoticon Μαραθών[ιον].

862 Fragmentum lapidis Pentelici inventum Eleusine prope magna Propylaea. Edd. Conze et Michaëlis Bullettino dell' Inst. arch. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 289 n. 52.

ΟΔΗ[Ι]
ΩΡΟΝ
ΠΛΙΛ[Ν]

Quae uncis inclusi, Lenormant omittit.
Ὁ δῆ[μος | ....δ]ωρον ..... | Παιαν[ιέα].

---

863 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum orientem versus ab Erechtheo, exstat in Pinacotheca. Edidit Pittakis Eph. 1017. Exscripsit Koehler.

///ΤΡΟΝΟΗΣΑΝΤΑ
ΑΙΔΗΜΟΣΙΑΕΙ//
vac.?

V. 1 *προνοήσαντα*, v. 2 [*κ*]*αὶ δημοσίᾳ ἐ*[*πιμελη*θέντα?]. Potest etiam *δημόσια ἔ*[*ργα*] vel simile aliquid fuisse, etsi unde pendeat hic accusativus obscurum est. Utique de beneficiis ab aliquo in civitatem Atheniensium collatis dictum erat, ut n. 864.

---

864 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum prope Parthenona. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 275. Eph. 2879. Rangabé Ant. Hell. 781. Exscripsit Koehler.

ΟΠΣΟΙΝΙΕ/
ΕΡΙΤΗΝΑΚΡΟΠΟΛΙΝ
ΠΙΣΚΕΥΗΣΕΙΣΤ

Var. lect. V. 1 ΩΣΟΝΙΕ Rang., ΟΠΣΟΙΝΙΕ/ Koehler. Pitt. in Eph. nihil nisi duo Ο (alterum supra prius Ν, alterum supra prius Ο versus alterius) || v. 2 extr. litterae Ν dimidiam modo hastam ι agnovit Koehler.

Eiusmodi fere videtur fuisse tenor tituli .....*ον Σο*[*υ*]*νιέ*[*α, ἐπιμελη*θέντα *τῆς τῶν π*]*ερὶ τὴν ἀκρόπολιν* [..... *ἐ*]*πισκευῆς, εἷς τ*[*ε ταῦτα δαπανήσαντα ἐκ τῶν ἰδίων*] vel similiter. Magna huic titulo intercedit cum n. 863 similitudo cum scripturae tum argumenti, ita ut haud improbabile sit utrumque eiusdem lapidis fragmentum esse.

CLASSIS OCTAVA.

TITVLI HONORARII MVLIERVM ROMANARVM.

865 In latere opposito tabulae lapidis Pentelici, quae in fronte habet plebiscitum antiquioris temporis. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΙΚΙΝΙΑΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΛΙΚΙΝΙΟΥ
ΛΕΥΚΟΛΛΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ

I. e. Ὁ *δῆμος* | *Λικινίαν* | *Λευκίου Λικινίου* | *Λευκόλλου θυγατέρα*. Haec aut soror aut, id quod mihi verisimilius videtur, filia est L. Licin. Luculli Pontici cos. a. 74 a. Chr. Ipsius Luculli titulos habes n. 562. 563.

866 Basis marmoris Eleusinii, occidentem versus a Parthenone. Ed. C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXX. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 82). Exscripsit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣΣΕΝΠΡΩΝΙΑΝΛΕΥΚΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΛΕΥΚΙΟΥΓΕΛΛΙΟΥ
ΠΟΠΛΙΚΟΛΑΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. V. 2 extr. ΠΕΔΙΟΥ Bursian (Iahn), ΓΕΛΛΙΟΥ distincte in lapide esse expressis verbis testatur Koehler.

Ὁ δῆμος Σενπρωνίαν, Λευκίου | Θυγατέρα, Λευκίου Γελλίου | Ποπλικόλα γυναῖκα, | ἀρετῆς ἕνεκεν.

Lucii praenomen in gente Sempronia proprium est stirpis Atratinorum; qui quum initio liberae reipublicae inter nobilissimos cives fuerint, postea per aliquot saecula nullum eorum vestigium est usque ad annum 698 u. c. (56 a. Chr.), quo anno Cicero in oratione pro M. Caelio habita 1, 1. 2 duos commemorat Atratinos, patrem a M. Caelio in ius vocatum, filium adulescentem eiusdem Caelii accusatorem. Quem filium eundem esse cum L. Sempronio L. f. Atratino cos. a. 720 u. c. (34 a. Chr.) per aetatis certe rationes conicere licebit. L. Gellii Poblicolae tres noti sunt, natu maximus cos. a. 682 u. c. (72 a. Chr.), censor a. 684 u. c. (70 a. Chr.); idem videtur esse quem Appianus Mithr. 95 bello praedonum a. 687 u. c. (67 a. Chr.) una cum Cn. Lentulo Italiae a Pompeio praefectum refert. Eius filius sine dubio (nam apud Dionem in fastis Λ. Γέλλιος Λ. *υἱός* audit) is est, qui quum Bruto et Cassio insidias struxisset eorumque clementia conservatus esset, tamen ad Octavianum Antoniumque transiit a. 712 u. c. (42 a. Chr.) et paucis annis post (718 u. c. 36 p. Chr.) ad consulatum pervenit. Minus perspicuum est, quonam hunc necessitudinis gradu attingat tertius L. Gellius Poblicola qui anno 22 p. Chr. C. Silanum accusavit (Tac. ann. III, 67) et a. 40 p. Chr. consul suffectus fuit; sed in tanto quod intercedit inter utriusque consulatum intervallo nepotem potius quam filium fuisse putaverim. Iam si omnino inter hos quinque homines quorum memoria ad nos pervenit et socer et gener tituli nostri quaerendus est — id quod praestari sane non potest — fieri non potest quin L. Gellium Poblicolam cos. a. 36 a. Chr. in matrimonium duxisse statuamus L. Sempronii Atratini cos. a. 34 a. Chr. sororem ita ut L. Sempronius Gellii socer idem sit, quem Cicero a Caelio accusatum esse refert.

867 In fragmento basis lapidis Hymettii a superiore et a dextra parte mutilo, invento in orientali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 2250.

Ο Δ Η
ΠΟΛΛΑΝΑΝ
Θ Υ Γ Α
ΟΙΝΤΟΥ ϕ ΑΒΡΙΚΙΟΥ

Ὁ δῆ[μος]
Πόλλαν Ἀν[τωνίαν?, . . . ου]
Θυγα[τέρα,]
[Κ]οίντου Φαβρικίου [γυναῖκα.]

Q. Fabricius consul anni 752 u. c. (2 a. Chr.) esse videtur. Nomen gentile feminae incertum est, nam eodem iure etiam Ἀντιστίαν (Ἀνθεστίαν) suppleri potest.

868 Basis lapidis Eleusinii, inaedificata supra portam Byzantinorum temporibus exstructam quae ducit ad Clepsydram. Ed. Pittakis Eph. 2763. Contulit O. Lueders.

Η ΒΟΥΛΗ ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ ΕΞΑΚΟΣΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΚΑΛΟΥΕΙ
ΣΙΑΝ ϕ ΛΑΚΚΙΛΑΝ ΚΑΛΟΥΕΙΣΙΟΥ ΣΑΒΕΙΝΟΥ
ΣΩ ϕ ΡΟΣΥΝΗΣ ΕΝΕΚΑ

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ | τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος | Καλουει|σίαν Φλακκίλαν Καλουεισίου Σαβείνου, | σωφροσύνης ἕνεκα.

De Calvisiis Sabinis exposuit Borghesius Annali dell' Inst. arch. XX (1848) p. 259 sqq. et distinxit tres eius familiae homines, quibus omnibus Gaius praenomen est, cos. a. 715 u. c. (39 a. Chr.), eius filium cos. a. 750 u. c. (4 a. Chr.) cum L. Passieno Rufo, huiusque rursus filium cos. a. 779 u. c. (26 p. Chr.), qui anno 39 p. Chr. accusatus sibi ipse mortem conscivit. Ex quibus ut eum qui natu maximus fuit propterea hic intellegamus, quod eum in ipsa Achaia provincia Caesaris auspiciis rem bene gessisse scimus (Caes. b. civ. III, 34, 2. 35, 1. 55, 1), ix satis causae est. Imo ī productum constanter (sane non plus quam tria exempla sunt) per diphthongum *ει* expressum titulum aliquanto recentiorem esse probat, ita ut, si omnino ex illis tribus unum hic designari constaret, consulem anni 26 p. Chr. potius intellegendum putarem. Sane cum ne praenomen quidem additum sit, nihil certi statui licet, nam *Publius* Calvisius aliquis consul invenitur in titulo Pompeiano aetatis Neronianae Mommsen Inscr. Neap. 2226 (Wilmanns Exempla 1940); sed eius nomini neque additur cognomen Sabini et veri similius est eum Rusonem vocatum esse, quum in actis fratrum Arvalium anni 87 p. Chr. (p. CXX Henzen) inter 'pueros patrimos et matrimos qui ad sacrificium deae Diae praesto erant' *Publius* Calvisius Rusonis filius recenseatur.

869 Fragmentum marmoris Eleusinii, infra Propylaea. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 297. Rangabé Ant. Hell. 1129. Exscripsit Koehler.

//Ι Μ Ο Σ Σ
Β Ι Ο Υ Σ Ο Λ
Β Α Θ Υ Γ Α
Η Σ Ε Ν Ε//

[Ὁ δῆ]μος Σ[ολφικίαν, | Σερ]βίου Σολ[φικίου | Γάλ]βα Θυγα[τέρα, | ἀρε]τῆς ἕνε[κεν].

Haec Sulpicia non potest imperatoris Galbae filia esse; is enim praeter duos filios, qui infantes decesserunt, liberos non habuit. Sed soror eius esse videtur, filia Ser. Sulpicii Galbae cos. a. 12 a. Chr. Huic enim praenomen Servii vindicavit Borghesius Annali dell' Inst. XX (1848) p. 258; qui cum praeter filium, qui postea imperavit, unus huius temporis *Servius* Galba sit, Borghesius Latinum titulum (SVLPICIA · SVLPICIAE || SER · GALBAE · F · L || LEXIS) ad eius filiam, imperatoris sororem rettulit; eodem igitur etiam hic et qui sequitur tituli Attici pertineant.

870 Fragmenta duo basis lapidis Hymettii. *a* prope Propylaea. Ed. Pittakis Eph. 89. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. *b* exstat in Pinacotheca. Ed. Rangabé Ant. Hell. 1141. Exscripsit Koehler. Coniunxi.

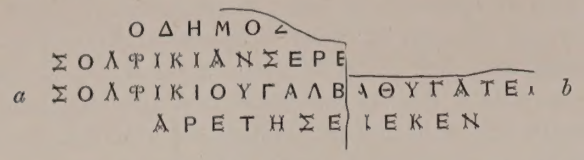

Ὁ δῆμος | Σολφικίαν, Σερβ[ίου] | Σολφικίου Γάλβα Θυγατέ[ρα], | ἀρετῆς ἕ[ν]εκεν. Cf. adn. ad n. 869.

---

871 Basis marmoris Eleusinii in duas partes fracta. *a* occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 2833. Exscripsit Koehler. *b* inter Propylaea et Parthenona. Ed. Pittakis Eph. 3851. Exscripsit Koehler. Utrumque coniunxi, Hermae VI p. 291 not. 2.

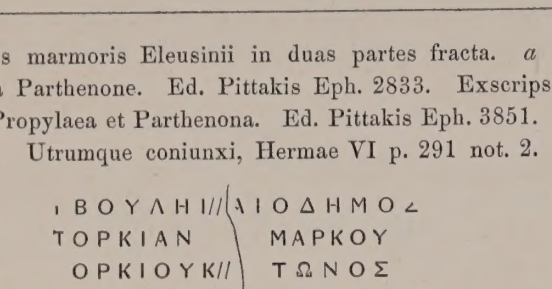

[Ἡ] βουλὴ [κ]αὶ ὁ δῆμος | [Π]ορκίαν, Μάρκου | [Π]ορκίου Κ[ά]τωνος | [Θ]υγατέρα, [Γ]ελίου Ῥο[τιλ|ί]ου Λούπ[ου] ἀνεψιάν, σω|φροσύνης ἕνεκα. Gellii praenomen quamvis mirum sit, propter duorum titulorum 606. 871 consensum in dubium vocari non licet. (De geminatione liquidae λ neglecta cf. Hermae VI p. 53 et supra n. 868 Φλακκίλαν.) Atque hic ipse usus a vetere more abhorrens titulum Augusti aetate aliquanto recentiorem indicare videtur; accedit quod statua non uxori aut filiae, sed consobrinae proconsulis (n. 606) erecta eam aetatem indicare videtur, qua iam latissime propagatum erat hoc adulationis genus. Quare non abhorret a veri specie M. Porcium Catonem huius tituli eundem esse, qui curator aquarum fuit a. 38 p. Chr. (cf. adn. ad n. 651).

---

872 In basi marmoris Hymettii. A superiore et a sinistra parte exstat margo. Inventus lapis occidentem versus ab Erechtheo; nunc est in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1054. (Lebas Attique 347). Beulé l'Acropole II p. 301. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 81). Descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

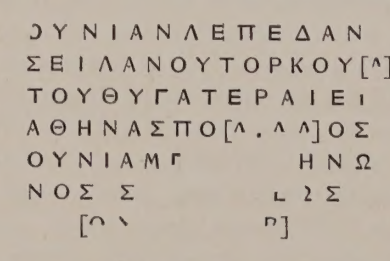

Var. lect. Quae uncis inclusi a Rossii apographo absunt. V. 1 extr. Ν Ross, ϒ Koehl. || v. 4 extr. Σ Ross, ⌐ Koehl. || v. 5 init. ante Ο litteram periisse solus Ross indicat.

[Ἰ]ουνίαν Λεπέδαν, | Σειλανοῦ Τορκου[ά]|του Θυγατέρα, ἰέ[ρεια] | Ἀθηνᾶς Πο[λιάδ]ος | [Ἰ]ουνία Μ[εγίστη, Ζ]ήνω|νος Σ[ουνιέ]ως | [Θυγάτηρ].

Iunia Lepida secundum narrationem Taciti (16, 7 sq.) amita fuit L. Silani interfecti a. 65, id est soror trium eorum de quibus modo egimus [cf. adn. ad n. 612] Marci, Lucii, Decimi, uxor C. Cassii Longini consulis a. 30, a. 65 incestus accusata cum fratris filio et damnata. Cum frater primogenitus Lepidae natus sit a. 14, sorori honorem eum habitum esse inter a. 41 et 54 recte convenit. Patri [M. Silano cos. a. 19 p. Chr.] verum est cognomen Torquati nusquam tribui; sed cum duo certe ex filiis eo usi esse inveniantur ipsique quoque ius in id fuisse constet, magis id ei impertiemus quam excogitabimus Iuniam Lepidam nescio quam alteram ab ea cuius certa memoria superest diversam' Th. Mommsen Ephem. epigr. I p. 62.

873 In basi lapidis Eleusinii (Koehlero teste; Pittakis Hymettium esse refert) quae est orientem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3125. Contulit Koehler. (Cf. quae de titulo exposuit C. Keil Mus. Rhen. XVI p. 291).

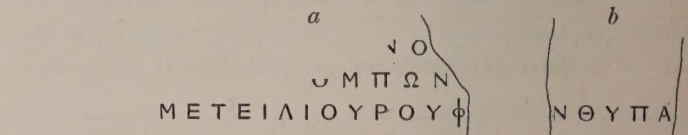

Ὁ δῆμος | Αἰφικίαν Καλυίναν, | [Μ]άρκου Αἰφικίου Καλυίνου | Θυγατέρα.

Aeficius Calvinus eques Romanus praedives est apud Suetonium de gramm. p. 102, 13 Reiffersch., cuius nomen gentile a complurium recentiorum dubitationibus et mutationibus vindicavit Keilius allatis praeter hunc ipsum Atticum duobus aliis titulis, Cnidio altero (Lebas n. 1572) ubi est Μάαρκος Αἰφίκιος Μαάρκου Ἀπολλώνιος, altero Latino ex columbario Romano: *Aeficia M. l. Tertia.* Sed quaenam ratio inter hos omnes Aeficios intercedat, definiri nequit.

---

874 Fragmenta duo lapidis Eleusinii, inventa orientem versus a Propylaeis. — *a* ed. Pittakis Eph. 3848. Exscripsit Koehler. — *b* ed. Pittakis Eph. 2200. — Coniunxi.

Collato titulo Latino, quem ed. Orelli n. 2272 (*M. Metilius M. f. Ter. Rufus, pr., procos. provincia(e) Achaia(e), fetialis, curator viae Aureliae, legatus Aug.*) dubium non est, quin Metilius Rufus, cuius uxor hoc titulo honoratur, proconsul fuerit. Cum autem spatii rationes doceant, post nomen Μετειλίου Ῥούφ[ου] aliquid scriptum fuisse, atque vix aliud quam dignitatis vocabulum ibi scriptum fuisse possit, non dubitavi alterum fragmentum eodem loco inventum lapidis Eleusinii, quod ad proconsulis nomen pertinere patet, cum illo coniungere, ita ut supplendum sit

[Ὁ δῆμ]ο[ς]
[Π]ομπων[ίαν,]
Μετειλίου Ῥούφ[ου ἀ]νθυπά[του]
γυναῖκ[α].

---

875 Basis lapidis Pentelici, orientem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3312. Exscripsit Koehler. Cf. quae de titulo exposu Ephem. epigr. I p. 108.

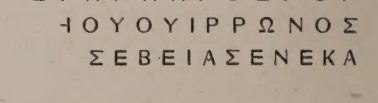

Var. lect. V. 3 Koehlerus primam litteram dicit videri Η fuisse, sed ita mutilatum esse lapidem ut id pro certo affirmare non liceat.

[Ὁ δ]ῆμος
[Οὐι|βιδίαν, ἱ]ερὰν παρθένον,
[Σέξτου (?) Οὐι|βιδί]ου Οὐίρρωνος
[θυγατέρα, εὐ]σεβείας ἕνεκα.

Supplevi l. l., ex titulo n. 603. Vibidia virgo Vestalis maxima a. 4[1] p. Chr. commemoratur a Tacito ann. XI, 32.

876 Fragmentum marmoris Hymettii inventum in arce orientem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 246. Lebas Attique 352. Schoell Archaeol. Mittheil. p. 89. Beulé l'Acropole II p. 215. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 80). Exscripserunt Ross et Koehler.

Ο Ζ
ΟΥΑΛΕΡΙΑΝ
ΙΕΡΑΝΠΑΡΘΕΝΟΝ

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑ

Ὁ δ[ῆμος] | Οὐαλερίαν, | ἱερὰν παρθένον, | εὐσεβείας ἕνεκα. Etiam hi duo tituli (n. 876. 877) virginum Vestalium sunt, primi ut videtur p. Chr. saeculi. Sed hae mulieres quod sciam nusquam praeterea commemorantur.

---

877 Basis lapidis Hymettii in duas partes fracta; inventa in arce septentrionem versus a Propylaeis. — *a* ed. Pittakis Eph. 3823. — *b* ed. ibidem 3857. Cum vidissem utrumque fragmentum coniungendum esse, O. Lueders lapidibus ipsis inspectis coniecturam meam confirmavit et totum titulum exscripsit.

C////Δ i | ι Μ /////
ΑΥΡΗΛΙΑΝΙΕΡΑΝ / ΠΑΡ//////Ν ΟΝΚΟΙ /// Α//////
///ΥΓΑΤΕΡΑΕΥΣ / Ε Β Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ//////

De versus 2 extrema parte sic scribit Lueders: „Zwischen ΚΟΙ und Α ist nur Raum für einen Punkt, nach Α hat gewiss nicht mehr als ΥΡ gestanden, wenn überhaupt etwas da war.“ Legendum igitur est sine dubio: Ὁ δ̃ῆμ[ος] | Αὐρηλίαν, ἱερὰν παρ[θέ]νον, Κοϊ̃(ντου) Α(ὐρηλίου) | [Θ]υγατέρα, εὐσεβείας ἕνεκ[α]. Cf. adn. ad n. 876.

---

878 Marmor Pentelicum orientem versus a Propylaeis. Exscripserunt L. Ross et U. Koehler.

ΝΟΥΑΤΕΡΝΙΟΥ
ΥΓΥΝΑΙΚΑΤΟΥΠΑΠ
ΤΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ϩΦΡΟΣΥΝΗΣ ϩ
ΚΑΘΥΠΟ vac. Η
ΜΟΝΑΡΕΟΠΑ

Var. lect. V. 1 init. ΝΟΥ Ross, ΝϹΥ Koehl. || v. 4 in latere dextro parvum Χ ascriptum fuisse videri adnotat Koehler, ut insequenti versu Η.

[Τὴν δεῖνα, ...]ου Ἀτερνίου [..|..ο]υ γυναῖκα, τοῦ πάπ[που | ἑαυ]τῆς, ἀρετῆς ἕνε|[κα καὶ σ]ωφροσύνης | [ἡ δεῖνα], καθ' ὑπο|[μνηματισ]μὸν Ἀρεοπα|[γιτῶν]. Fuit igitur ea cuius statuae haec subscripta erant, uxor Aternii cuiusdam (v. 1 init. praenomen, v. 2 init. cognomen intercidisse manifestum est); huius Aternii vero neptis statuam erigendam curavit. Quod τοῦ πάππου ἑαυτῆς (vel αὐτῆς) scriptum est, cum deberet τοῦ αὐτῆς πάππου, illa aetate eiusmodi structurae neglegentia non insolita est; quod vero illam non aviam suam dicit, sed avi sui uxorem, facillime de altero matrimonio avi intellegitur. Aterniae gentis memoria satis rara est in litteris et monumentis Romanis; notissimus inter omnes A. Aternius cos. a. 300 u. c. (454 a. Chr.), quem ab hoc loco alienum esse non est quod dicam.

---

879 Fragmentum columnae lapidis Pentelici, inventum ad monumentum Lysicratis; a dextra lapis mutilus est, a caeteris partibus integer. Ed. Pittakis Eph. 635.

ΑΥΛΛΑΝΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΤΙΑΣΤΩΝ

[Π]αύλλαν Σ..... (hic nomen gentile scriptum fuit, veluti Σολφι[κια]ν) τοῦ δεῖνος] | Θυγατέρα. Tertii versus reliquiae incertae.

880 Fragmentum lapidis Hymettii, inventum septentrionem versus ab Erechtheo. Ed. Pittakis Eph. 2084. Exscripsit Koehler.

ΕΙΝΑΝ vac.?
ΣΚΡΙΣ⁻

.....εἶναν | [.....ο]ς Κρίστ[ος].

---

881 Fragmentum basis lapidis Hymettii (a. 0,11, l. 0,25, cr. 0,18, litterarum altitudo 0,03) inventum in orientali arcis parte. Edidit Pittakis Eph. 2834.

Ο Δ
Ω Λ Λ Α

I. e. Ὁ δ[ῆμος | Π]ώλλαν etc.

---

882 Fragmentum basis lapidis Hymettii, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2520.

Λ Ι Α Ν
Υ Γ

Primo versu quin nomen gentile Romanum, veluti Σερουιλίαν, Κοιντιλίαν, Αὐρηλίαν scriptum fuerit dubitari vix potest. V. 2 [Θ]υγ[ατέρα].

---

883 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,30, l. 0,50, cr. 0,09, inventum meridiem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3406.

ΑΙΟΥΘΥΓΑ

I. e. [Γ]αΐου aut [Γν]αίου Θυγα[τέρα]. Quamquam possunt etiam litterae ΑΙΟΥ Graeci alicuius nominis, velut Ἀθηναίου, reliquiae esse.

884 Fragmentum marmoris Eleusinii, a dextra et a sinistra mutilum, occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3443. Exscripsit Koehler.

Ε Ι Ο Υ Π Α Γ
Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
ΛΘΥΓΑΤΕΡ
Α Σ Ω Φ Ρ Ο Σ

I. e. [Ἡ ἐξ Ἀρ]είου πάγ[ου βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ τῶν ... κ]αὶ ὁ δῆμος ....., | ...ο]υ θυγατέρ[α, ... γυναῖκ]α, σωφροσ[ύνης ἕνεκα].

CLASSIS NONA.

TITVLI HONORARII MVLIERVM ATTICARVM.

885 Basis lapidis Pentelici, inventa Eleusine. Edd. Pittakis Eph. 3804. Conze et Michaëlis Bullettino dell' Inst. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 238 n. 42.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Κ Λ Ε Ω Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ
Τ Ο Υ Λ Α Κ Ρ Α Τ Ε Ι Δ Ο Υ
Ι Κ Α Ρ Ι Ε Ω Σ Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α

Var. lect. *'Il quadratario avea comminciato ad incidere a lettere più minute, delle quali si sono conservate ancora ὁ δῆ[μος] e κ dissopra delle due prime righe'* Conze et Mich. Minutum Κ supra versus 2 tertiam litteram Ε etiam Pittakis habet.

Ὁ δῆμος | Κλεὼ Διονυσίου | τοῦ Λακρατείδου | Ἰκαριέως θυγατέρα.

Lacratides Sostrati f. Icariensis est in titulo Attico, qui Augusti principatu paullo antiquior esse videtur (v. indicem vol. II). Hic igitur lapis, qui illius nepti positus est, ad ipsam Augusti aetatem referendus videtur.

886 Eleusine in aede S. Demetrii. Edidit Spon. Itin. T. III P. II p. 124. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 432 (Lebas Attique 355). Exscripsit Pittakis (sched. Boeckh.).

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Ε Ι Ο Φ Α Ν Τ Ι Ν Α Μ Φ Ι Ο Υ Φ Ι Λ Α
Ρ Α Ε Υ Σ Ε Β Η Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Τ Η Σ
Θ Ε Α Σ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Ὁ δῆμος | [Ἰ]ε[ρ]οφάντιν Ἀμφίου Φιλά[δου θυγατέ]|ρα εὐσεβήας ἕνεκεν τῆς [πρὸς τὰς] | θεὰς ἀνέθηκεν.

Propter orthographiam quae est εὐσεβήας verisimile est titulum Augusti aetate multo recentiorem non esse (cf. adn. ad n. 788. 789). Idem de n. 887 statuendum, ubi v. 5 ἱερήας scriptum est.

887 Basis marmoris Hymettii, inventa prope Erechtheum, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 245. Rangabé Ant. Hell. 1022 (Lebas Attique 22). Schoell Archaeol. Mitth. p. 88 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 48 n. 40. K. Keil Philol. XXIII p. 598). Exscripserunt Ross et Koehler.

ϽΝΛΕΩΝΙΔΟΥΑΖΗ
ΩΝΟΣΛΑΝΠΤ.ΕΩΣΘ
ϽΥΓΑΤΕΡΑΝΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗΝΕ
////////ΠΟΛΙΑΔΙΚΑΙΠΑΝΔΡΟΣ
////////ΠΙΙΕΡΗΑΣΚΑΛΛΙΣΤ

Var. lect. Koehleri apographum accurate expressi, neque attinet priorum varias lectiones ascribere. Id unum adnoto, v. 3 Schoellium et Rangabé ΝΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗΝ exhibere, reliquos (etiam Koehlerum) ΝΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗΝ.

[Λέ]ων(?) Λεωνίδου Ἀζη[νιεὺς καὶ ἡ γυνὴ ...] | Δ[ί]ωνος Λαμπτ[ρ]έως θυ[γάτηρ τὴν ἑαυτῶν] | θυγατέρα Ν[α]υσιστράτην ἐ[ρρηφορήσασαν | Ἀθηνᾷ] Πολιάδι καὶ Πανδρόσ[ῳ ἀνέθη|καν ἐ]πὶ ἱερήας Καλλιστ[οῦς?]. De aetate tituli cf. adn. ad n. 886.

888 Basis marmoris Pentelici a. 0,07, l. 0,21, cr. 0,15, in superficie excavata, ubi statua imposita fuit. Inventus lapis in Piraeeo, exstat in museo universitatis litterarum. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 378 (K. Keil Philol. XXIII p. 607).

ϕΙΛΟϹΤΡΑΤΗΑΡΟΠΟΥΑΖΗΝΙЄΩϹ
ΘΥΓΑΤΗΡΤΗΝЄΑΤΗϹΘΥΓΑΤЄ
ΡΑΜΝΑϹΙΔΑϕΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΠЄΙΡ
ΑΙЄΩϹΚΑΤЄΠΙΤΑΓΗΝΜΗΤΡΙ
ΘЄΩΝ

Φιλοστράτη Ἀρόπου Ἀζηνιέως | θυγάτηρ τὴν ἑατῆς θυγατέ|ρα Μυασίδα Φιλοκράτου Πειρ|αιέως κατ' ἐπιταγὴν Μητρὶ | θεῶν. V. 2 ἑατῆς aliis eius scripturae exemplis allatis defendit Keilius. Sed inde etiam temporis definitio, quamvis non plane certa, repeti potest. Nam ea orthographia, Athenis certe, Augusti aetate satis usitata fuit, cum post id tempus admodum rara sint eius exempla (cf. adn. ad n. 645). Et litterarum formas quae sunt Є (sive ϵ) Ϲ Ω ab ea aetate alienas non esse Amynandridarum recensus (part. IX class. 4) Augusti aetate compositus testimonio est.

889 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 433. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 502. K. Keil Philol. XXIII p. 605). Periisse videtur.

Δ
ΝΤΩ
ΑΙΟΔΗΜΟΣΑΘΗΝ . . . . ΔΙΟΚΛΕΟ
ΤΟΥΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛ
. ΠΑΤΡΙΔΟΣΘΥΓΑΤΕΡΑΗΡΩΕΙΝΗΝ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΑ

. . . . . ἡ βουλὴ] τῶ[ν ἑξακοσίων κ]|αὶ ὁ δῆμος Ἀθην[αΐδα] Διοκλέο[υς] | τοῦ Θεμιστοκλέους δᾳδούχου | Ἀγνουσίου, φιλοκαίσαρος καὶ φιλ|[ο]πάτριδος, θυγατέρα ἡρωείνην | σωφροσύνης ἕνεκα. V. 1 quod de quingentorum senatu dicit Keilius l. l., erravit. Nam ut in lapide nullum superest numeri vestigium ita ex titulis n. 615. 616 apparet, hunc lapidem eius aetatis esse, qua sexcenti fuerunt senatores: ad Claudii enim aut Neronis tempora referendus est. V. 2 Ἀθηναΐδα supplevit Keilius.

---

890 In fragmento marmoris Pentelici. Exstat in gradibus Parthenonis. Descripsit Koehler.

ϽΥΠΑΓΟΥ
ΤΩΝ Χ ΚΑΙ
ΩΡΑΝΑΚΑΤΕ

Et supra et infra vacuum spatium est.

[Ἡ ἐξ Ἀρεί]ου πάγου [βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ] τῶν Χ καὶ [ὁ δῆμος | . . . . δ]ώραν Ἀκατε . . . . Quae extremo loco scriptae sunt litterae, ad patris nomen referendae videntur. Sed mihi quidem nullum eiusmodi nomen notum est. Senatus sexcentorum indicat titulum a. 126 p. Chr. non esse recentiorem.

---

891 Fragmentum marmoris albi, ex collectione Elginiana in museum Britannicum illatum. Ed. Boeckh C. I. G. 437*b* (ex Rosii schedis). Mon. Mus. Brit. p. 125 n. 54.

ΙΙ /
ΛΗΤΩΝ/
1ΟΣΚΛΑ
1ΗΤΡΙΑΙ
ΛΙΜΟΥΣ

I. e. [Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ | Ἀρείου] πά[γου |,καὶ ἡ βου]λὴ τῶν Χ | [καὶ ὁ δῆ]μος Κλα|[υδίαν Δη]|μητρία[ν | . . . . . Ἀ]λιμουσ[ί|ου θυγατέρα]. Supplementa versuum 2—5 praeivit editor Anglus. Claudiae nomen anno fere 41 p. Chr. antiquiorem, senatus sexcentorum anno 126 p. Chr. recentiorem non esse titulum indicat.

892 In arce; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 287.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝΔΗΜΗΤΡΙΑΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Κλαυδίαν Δημητρίαν | ἀρετῆς ἕνεκεν. Cf. adn. ad titulum praecedentem.

---

893 Marmor album inter Elginiana. Edd. Boeckh C. I. G. 437 (ex Rosii schedis). Mon. Mus. Brit. p. 124 n. 53.

ΙΙΣ/ΑΡΙΕ
Σ/ΧΑΡΟΠΕΙΑ
ΚΛΑΥΔΙΟΥ/ΔΙΔ
ΥΟΘΥΓΑΤΕΡ/
ΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝ
ϽΩϽΚΓ

I. e. [Ὁ δῆμος(?) τὴν ἱέρειαν | τ]ῆς Ἀρτέ[μιδο]|ς Χαροπείν[ην] | Κλαυδίου Διδ[ύμ]|οῦ θυγατέρα [ἀρ|ε]τῆς ἕνεκεν [κα|ὶ] τῆς περὶ τὴν [θε|ὸν θ]ρησκε[ίας]. Supplementa editoris Angli sunt. Praeter Claudii nomen nullum inest temporis indicium. Nam Didymi complures sunt in inscriptionibus Atticis aetatis Romanae, ita ut, demotico non addito, nihil inde colligere liceat.

---

894 Ibidem ubi titulus honorarius Xenoclis Rhamnusii (n. 645) inventus est. Exscripsit Koehler.

ϽΗϽ·ϹΟΕΟ/
ΛΥΔΙΑΝΠΑΝ
ΑΘΩΝΙΩΝΕΥΓ
ΓΙΓΤΟΝ

I. e. [Ἡ βουλὴ cet. καὶ ὁ] δῆμος ὁ [Ἀθηναίων | Κλ]αυδίαν Παν . . . . ἐκ | Μαρ]αθωνίων εὐ[εργεσίας ἕνεκα | τῆς] εἰς τὸν [δῆμον]. Suspicetur aliquis hanc mulierem ex gente Herodis Attici fuisse; Claudiam Panathenaida eius filiam vocatam fuisse notum est; sed neque de ea hic sermo esse potest, quippe quae infans decesserit, neque v. 2 extr. littera A scripta fuisse videtur.

---

895 'In campo Rario'. Quattuor priores versus habet Clarkius Itin. P. II S. II p. 775; totum titulum ex Villoisoni schedis Boeckh C. I. G. 386 (Lebas Attique 323. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 136. Koehler ges. Schr. VI, 287. K. Keil Philol. XXIII p. 613).

ΕΥΜΟΛΠΙΔΩΝΛΥΚΟΜΙΔΑ . .
ΔΙΑΒΙΟΥΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΜΕΝ . .
ΑΛΩΩΝΕΝΣΑΜΩΔΕΤΗΣ . .
ΕΥΣΕΒΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ . ΡΟ . . ΑΣ . . . .
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΦΛΑΟΥΙΑΣΛΑΟΔΑΜΕΙΑΣΤΗΣΚΛΕΙΤΟΥ
ΦΛΥΕΩΣΟ . . . . . .

Var. lect. 'V. 1 extr. Clark. ΛΥΚΟΜΙ . . . . . || v. 2 idem ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΜΕ . . . || v. 4 non habet alterum ΑΣ, sed servavit litteras ΡΟ, quarum loco apud Villois. lacuna est' Boeckh.

Continuus verborum ordo restitui nequit, ac ne singulorum quidem versuum lectiones et supplementa certa sunt. V. 1 Koehleri quidem ratio, qui . . . . . Εὐμολπιδῶν Λυκομ[ή]δ[ην, ἱερέα sqq. supplet, reicienda est, quia praeter necessitatem recedit a litterarum ductibus a Clarkio et Villoisono enotatis (Lenormant Λυκομίδα[ν], quod Atticum non est). Quodsi Λυκομίδα[ι] supplebimus, ita ut Lycomidarum gens mulierem aliquam statuae honore affecisse dicatur, ei coniecturae favet quidem,

id quod Keilius aptissime monuit, locus Plutarcheus Themist. c. 1 'τὸ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυκομιδῶν κοινόν', collatus cum huius tituli v. 6, ubi sacerdos ex eodem illo Phlyensium pago fuisse dicitur. Sed difficile dictu est, quid tum sibi velit genetivus Εὐμολπιδῶν; si enim [κατὰ τὰ δόξαντα τῷ γένει τῶν] Εὐμολπιδῶν scribemus, enuntiati formam quidem rationibus sermonis et usui qui in titulis obtinet accommodatam nanciscimur, sed res ipsa plane mira et incredibilis est, Lycomidarum genti, si quem honore statuae afficere vellet, alius gentis, Eumolpidas dico, venia aut consensu opus fuisse. Quare haud scio an Λυκομίδα potius nomen mulieris, cuius statuae haec subscripta fuerunt, accusativo casu sit. Quod nomen femininum cum accurate respondeat masculino Λυκομίδης, per se quidem mulierem ex gente Lycomidarum significat, sed eiusmodi patronymica persaepe nominum propriorum vim assumunt. Tum scribendum erit aut [Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ τὸ γένος τὸ] | Εὐμολπιδῶν Λυκομίδα, aut [Ὁ δεῖνα, ἄρχων τοῦ γένους τοῦ] | Εὐμολπιδῶν. Possunt etiam alia excogitari; utique reiciendum est quod Lenormantus proposuit [Ἡ ἱερὰ γερουσία τῶν] Εὐμολπιδῶν, nam etsi ἱερὰ γερουσία Eleusine fuit, tamen nunquam fuit gentis alicuius γερουσία. V. 1. 2 ita inter se coniungendi videntur Λυκομίδα [τοῦ δεῖνος δήμου, διὰ βίου ἐν Ἐλευσεῖνι μὲν [Δήμητρος καὶ Κόρης ἱέρειαν]. Deinde verissime Boeckhius dicit, huic ἐν Ἐλευσεῖνι μέν respondere quidem v. 4 ἐν Σάμῳ δὲ τῆς [Ἥρας(?)]; quanam vero sententia quaque structura grammatica inter haec initio v. 4 interposita sit Haloorum mentio, obscurum esse. Neque vero Haloorum nomen emendatione satis audaci tollere licet cum Koehlero, qui proposuit ἐν Ἐλευσεῖνι μὲ[ν μεγ]|άλω[ν Θε]ῶν, ἐν Σάμῳ δὲ .... Nam Haloa a scholiasta Luciani p. 245 vocantur ἑορτὴ περιέχουσα μυστήρια Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, unde A. Mommsen Heortol. p. 321 eorum coniunctionem cum gente Eumolpidarum minime in dubitationem vocandam putat. Accedit quod multo plura perierunt a dextra lapidis parte, quam Koehlerus putavit. Quae restant v. 4—6 certa sunt εὐσεβίας ἕνεκα τῆς [π]ρὸ[ς τ]ὰς [θεὰς ἀνέθηκαν] | ἐπὶ ἱερείας Φλαουίας Λαοδαμείας τῆς Κλείτου | Φλυέως [θυγατρός]. Eadem sacerdos est n. 230. Ex eius nomine conici licet, titulum Flaviorum imperatorum aetate antiquiorem non esse.

---

896 Athenis in impluvio domus privatae lapidem esse refert Mustoxydis; Pittakis in muro ecclesiae cathedralis prope stoam Hadriani inaedificatum narrat. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 11. Exscripsit Mustoxydis, cuius apographum ad Boeckhium misit Forchhammer. Eius exemplum exscripsi.

ΜΩΝΟΣ . . .
ΑΤΤΑΛΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΚΛΑΥΔΙΑΣΑΝ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑΣΓΕΝΟΜ . . .
ΑΥΤΩΕΚΦΛΑΒΙΑΣΚΙΜΩΙ
ΛΛΙΝΕΙΚΟΥΘΥΓΑΤΡΙ
ΙΔΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

Etsi multa remanent incerta, tamen sententiarum ordo et enuntiatiorum conformatio sic fere possunt probabiliter restitui [Τι*βέ*ριος Κλαύ*δι*ος(?), . . .]μωνος [υἱός], Ἄτταλος, Κλαυδίαν [. . . . , τὴν τῆς] Θυγατρὸς Κλαυδίας Ἀν[νίας] | Ἀριστοκλείας, γενομ[ένης] | αὐτῷ ἐκ Φλαβίας Κιμω[νίδος τῆς | Κα]λλικείκου, Θυγατ[έ]ρα, [εἰς | Ἄ]ιδος ἀνέθηκεν. Ita habemus avum, qui neptis suae imaginem dedicat, qua in re simul honoris causa nominantur ipsius uxor, illius avia, et ipsius filia, illius mater.

Callinicus
|
Attalus ⌣ Flavia Cimonis
|
Claudia Annia Aristoclea
|
Claudia ...., cuius imago dedicatur.

Ti. Claudius Attalus Sphettius archon eponymus in titulis ephebicis recensetur (part. IX class. 3) aliquo ex posterioribus Hadriani imperatoris annis. Eum hic designari certe non abhorret a veri similitudine; nam Clâudii nomen non exstat, tamen ex filiae et neptis nominibus colligi potest, etiam ipsi Attalo id nomen fuisse. Aetas vero tituli etsi accuratius definiri non potest, tamen quum Attali uxor Flaviae nomen gerat, certe non multo antiquior esse potest hic quam ille Attalus Sphettius. Id sane inusitatum est, quod et v. 2 post Attali et v. 6 post Callinici nomen non adiungitur pagi designatio.

---

897 Basis lapidis Hymettii, inventa vere anni 1871 ad Panagiam Pyrgiotissam, a. 1,02, l. 0,56, cr. 0,47, litterae altae 0,035. Ed. Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 n. 3.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΛΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ X̄ΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣΒΙΤΕΛΛΙΑΝΕΙΣΙ
ΔΩΡΑΝΣΑΒΕΙΝΟΥΕΞΟΙ
ΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΜΗΤΕΡΑ
ΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥΛΕΩΣΘΕ
ΝΟΥΣΚΑΙΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΚΑΙΦΛΑΒΙ
ΑΣΦΙΛΑΣΠΑΙΑΝΙΕΩΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | κ[α]ὶ ἡ βουλὴ τῶν X καὶ ὁ | δῆμος Βιτελλίαν Εἰσι|δώρ[α]ν, Σαβείνου ἐξ Οἰ|ου Θυγατέρα, μητέρα | Τίτου Φλαβίου Λεωσθέ|νους καὶ Τίτου Φλαβίου | Ἀλκιβιάδου καὶ Φλ[α]βί|ας Φίλας Παιανιέων, | ἀρετῆς ἕνεκεν. De hoc titulo et eo qui sequitur confer adn. ad n. 656.

---

898 Basis marmoris Hymettii, inventa ad Panagiam Pyrgiotissam, a. 1,14, l. 0,52, cr. 0,41; litterae altae 0,03. Editus titulus in Ἐφημερὶς τῶν φιλομαθῶν 14 Ian. 1865. Denuo edidit Hirschfeld Hermae vol. VII p. 54 n. 6.

ΦΛΑΟΥΙΑΝΦΙΛΑΝΤΙΦΛΑΟΥ
ΙΟΥΛΚΙΒΙΑΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΓΔΟΜΙΤΙΟΥΑΡΙΣΤΟ
ΔΗΜΙΑΝΟΥΧΟΛΛΕΙΔΟΥΓΥΝΑΙ
ΚΑΑΡΕΤΗΣΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ
ΓΔΟΜΙΤΙΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΙΑΝΟΣΤΗΝΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Φλαουίαν Φίλαν, Τί(του) Φλαου|ίου Ἀλκιβιάδου Παιανιέως | Θυγατέρα, Γ(αΐου) Δομιτίου Ἀριστο|δημιανοῦ Χολλείδου γυναῖ|κα, ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης | ἕνεκεν | [Γάϊος] Δομίτιος Ἀριστοδημιανὸς τὴν ἑαυτοῦ | γυναῖκα.

899 Basis statuae prope Eleusinem in campo Rario, in domo altius sita, quae Πύργος dicitur, in scala. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 6 p. 62. Chandler II, 120 p. 78. Villoison Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 331. Inprimis ex Chandleri exemplo Boeckh C. I. G. 435, qui habebat etiam ex Villoisoni et Fourmonti schedis (Lebas Attique 353).

ΙΕΡΟΦΑΝΤΙΝΤΗΣΝΕΩ
ΤΕΡΑΣ͡ΚΛ͡ΦΙΛΟΞΕΝΑΝ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΡΓΥΡΩΣΑΣΑΝΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΤΗΣΝΕΩΤΕΡΑΣΘΕΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣ
ΑΝΑΘΕΣΕΩΣΤΟΥΥΙΟΥ
ΑΥΤΗΣ͡Τ͡ΙΚ͡Λ͡ΛΥΣΙΑΔΟΥ
ΤΟΥ͡Τ͡Ι͡Κ͡Λ͡ΠΑΤΡΩΝΟΣΥΙΟΥ
ΜΕΛΙΤΕΩΣ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣ͡ΚΛΤΙΜΟΘΕΑΣ

Ἱεροφάντιν τῆς νεω|τέρας Κλ. Φιλοξέναν | Τι. Κλαυδίου Πάτρωνος Μελιτέως θυγατέρα | ἀργυρώσασαν τὸν βωμὸν | τῆς νεωτέρας θεοῦ, | ἐπιμεληθέντος τῆς | ἀναθέσεως τοῦ υἱοῦ | αὐτῆς Τι. Κλ. Λυσιάδου | τοῦ Τι. Κλ. Πάτρωνος υἱοῦ | Μελιτέως. | Ἐπὶ ἱερείας Κλ. Τιμοθέας. Boeckhius perspexit νεωτέρας θεοῦ idem esse ac si νέας Δήμητρος scriberetur; nam hierophantis proprie ad Cereris sacra pertinet. Idem hanc esse Sabinam Hadriani uxorem coniecit, quippe quae νέα Δημήτηρ diceretur in titulo Megarico C. I. G. 1073. Cui opinioni non exiguum accedit adiumentum ex huius voluminis n. 12, ubi vocabula Εὐεργέτιν Καρποφόρον, si modo recte ea ad Sabinam rettuli, etiam Athenis eam tanquam novam Cererem divinis honoribus affectam esse indicant. — De parentelae rationibus quae inter hos homines intercedant Boeckhius haec exposuit: 'Claudiae Philoxenae pater et maritus sunt cognomines; neque tamen ideo necesse est de adoptione cogitare cum Chandlero in Syllabo, cuius praeterea adnotatio prorsus confusa est, et cum Barthelemio et Villoisono. Si tamen de adoptione cogitaveris, Patron generum, Philoxenae maritum, sibi adoptasse censendus est, indeque possit nominum ratio explicari'. Quae quamquam ita se habere posse concedo, tamen mirum est quod dicitur τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Τι. Κλ. Λυσιάδου τοῦ Τι. Κλ. Πάτρωνος υἱοῦ. Quare haud scio an errore lapicidae τοῦ υἱοῦ αὐτῆς pro τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς incisum sit, ita ut unus modo Ti. Claudius Patro Melitensis, Philoxenae et Lysiadis pater, commemoretur. Ceterum et Lysiadis nomen et pagus Melitensis hos homines aliquo necessitudinis vinculo coniunctos esse indicant cum Ti. Claudii Leonidis Melitensis stirpe, de qua disputavi ad n. 676 (Boeckh C. I. G. 442). Sed accuratius ea necessitudo definiri nequit.

900 In basi simulacri, quae a. 1785 Eleusine eruta est a Richardo Worsley, postea in collectionem Choiseulianam et inde in Museum Regium Parisinum pervenit. Edd. Schow de charta papyr. p. 77 sqq. Viscont. in descriptione Musei Worsleiani et Mus. Pio-Clement. T. IV p. 43. Villoison Prolegg. Hom. p. LV. Comm. Acad. Inscr. T. XLVII p. 330. (Iacobs. Paralipom. Anthol. II p. 785. Anthol. Pal. append. n. 234). Dubois catal. collect. Choiseul. n. 198. Clarac. catal. Mus. Reg. n. 565 (tabula aenea). Boeckh C. I. G. 434 adhibitis Villoisoni schedis. Lebas Attique 354. (Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 175 n. 31).

ΜΗΤΗΡΜΑΡΚΙΑΝΟΥΘΥΓΑΤΗΡΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΙΜΙ
ΟΥΝΟΜΑΣΙΓΑΣΘΩΤΟΥΤΑΠΟΚΛΗΙΖΟΜΕΝΗ
ΕΥΤΕΜΕΚΕΚΡΟΠΙΔΑΙΔΗΙΟΙΘΕΣΑΝΙΕΡΟΦΑΝΤΙΝ
ΑΥΤΗΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΙΣΕΓΚΑΤΕΚΡΥΨΑΒΥΘΟΙΣ
ΟΥΚΕΜΥΗΣΑΔΕΓΩΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΗΣΤΕΚΝΑΛΗΔΗΣ
ΟΥΔΕΤΟΝΕΥΡΑΜΕΝΟΝΠΑΥΣΙΝΟΣΟΥΣΑΚΕΣΕΙ[Σ]
ΟΥΔΕΤΟΝΕΥΡΥΣΘΗΙΔΥΩΔΕΚΑΠΑΝΤΑΣΑΕΘΛΟ[ΥΣ]
ΕΞΑΝΥΣΑΝΤΑΜΟΓΩΙΚΑΡΤΕΡΟΝΗΡΑ[ΚΛΕΑ]
ΤΟΝΧΘΟΝΟΣΕΥΡΥΧΟΡΟΥΔΕΚΑΙΑΤΡΥΓΕΤ[ΗΣΜΕΔΕΟΝΤΑ]
ΤΟΝΚΑΙΑΠΕΙΡΕΣΙΩΝΚΟΙΡΑΝΟΝΗΜΕΡΙ[ΩΝ]
ΑΣΠΕΤΟΝΟΣΠΑΣΑΙΣΠΛΟΥΤΟΝΚΑΤΕΧΕΥΕΠΟΛΕΣΣΙΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΚΛΕΙΝΗΣΔΕΞΟΧΑΚΕΚΡΟΠΙΗΣ

Quae uncis inclusi, etiam apud Lebasium inclusa sunt.

Μήτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί·
οὔνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,
εὖτέ με Κεκροπίδαι δηοῖ θέσαν Ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.
οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδὲ τὸν εὑράμενον παυσινόσους ἀκέσεις,
οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆϊ δυώδεκα πάντας ἀέθλους
ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα,
τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν,
Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

'De Hadriano initiato Dio Cass. LXIX, 11 cf. Spartian. Vit. Hadr. 13. Euseb. et Hieronym. Chron. ac Syncell. p. 278' Boeckh. Idem recte v. 12 ad Κεκροπίης supplendum esse iudicat πόλεσι (vel πόλει) καταχεύαντα πλοῦτον, neque cum Schowio scribendum κλεινῇ et Κεκροπίῃ.

901 Magna basis marmoris Pentelici, quam ad ecclesiam Agia Kyra se vidisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 52. Praeterea usus sum apographo A. Iatridae, Musei Aeginaei quondam inspectoris, a L. Rossio ad A. Boeckhium misso, et alio ipsius Rossii.

[H] Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο Υ Β Ο Υ Λ Ι[H]
[Κ] Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν Φ
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η Ν Α [Ι] Ω Ι[Ν]
Μ Ο Υ Ν Δ Ι Κ Ι Α Ν Σ Ε Κ Ο Υ Ν Δ Ι Λ Λ Α
Β Ο Υ Ρ Ρ Ο Υ Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Κ Α Ι Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Ι Δ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Τ Η Σ
Ε Ι Σ Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι Δ Α Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ

Var. lect. Accurate expressi Rossii apographum, praeterquam quod nonnullas litteras, quas is non iam legit, ex duobus reliquis exemplaribus uncis circumdatas supplevi. Ex eisdem emendavi v. 7, ubi Ross ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΝΕΚΑ. Ceterum Pittakis fere ubique cum Rossii exemplo consentit. Multo neglegentius confectum est Iatridae apographum, cuius errores enotare supervacaneum est. Is ubique ω et Θ habet, cum Rossius eas litterarum formas praebeat, quas supra exhibui.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ | καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων | Μουνδικίαν Σεκουνδίλλα[ν], | Βούρρου θυγατέρα | καὶ Ἱεροφάντιδος, | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς | εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας. Aetatis indicium nullum inest praeter senatum quingentorum, qui titulum anno 126 p. Chr. antiquiorem non esse indicat.

---

902 Basis marmoris Pentelici; a superiore parte margo exstat, a sinistra initia versuum servata sunt. Dextra pars lapidis adeo detrita est, ut litterae paene evanuerint. In arce. Edd. Pittakis Eph. 96 (Lebas Attique 17). Schoell archaeol. Mitth. p. 89. (O. Iahn Pausaniae descriptio Athenarum p. 48 n. 39. K. Keil Philol. XXIII p. 598). Ross Archaeol. Aufs. II p. 657 n. 15. Partem modo priorem, eamque interpolatam, exhibet Beulé l'Acropole II p. 302. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

Ε Ρ Ρ Η Φ Ο Ρ Ο Ν Π Α Τ Η Ρ ΜΕ Π Ο Τ Ν Α Σ
Σ Α Ρ Α Π Ι Ω Ν Μ Η Τ Η Ρ Τ Ε Θ Η Κ . . [Χ Ρ Η]
Τ Η Ν Σ Η Ν Θ Ε Α Ν Ο Π Ε Ν Τ Ε Κ [Α Ι]
∧ Ͻ Ϛ Δ Ο Ι Σ Μ Ε Ν Η Β Η Ν Ο Ι [C Δ]

Var. lect. Nonnulla quae Rossius legerat, lapide etiam magis detrito Koehlerus non iam invenit. Ita v. 2 fin. ΘΗΚ . . . ᴾ'' Koehl. || v. 3 fin. ΠΙ//Ν ΤΙ//Κ . . Koehl. || v. 4 ΗΒΗΝΟΙϹ Koehl. Praeterea apographa consentiunt, praeterquam quod v. 3 ΘΕΑΝΩ Ross. Quod debuisse scribere lapicidam certum est, sed videtur lapsus esse.

Ἐρρηφόρον πατήρ με, πόντα, σ[οί, θεά,]
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρη[σίμη]
τὴν σήν, Θεαν[ώ], πέντε καὶ [συναίμονες.]
δὸς δ' οἷς μὲν ἥβην, οἷς δ[ὲ γηράσκειν καλῶς].

Supplementa Keilii sunt. Aetas tituli inde quod v. 1 litterae με inter se colligatae sunt ita certe definitur, ut eum Hadriani aetate antiquiorem non esse intellegatur. Ac si litterarum formam spectes, quod argumentum sane incertum est, inter illius principatum et exitum alterius p. Chr. saeculi compositus videtur. Sarapionis sive Serapionis nomen illo tempore tam vulgare est, ut eius in definiendo tempore utilitas sit nulla.

903 Fragmentum lapidis Pentelici prope templum Victoriae in arce. Exscripsit Koehler.

Ε Κ Σ Ο Υ *vac.*
vac. Α Ι Λ Ι Ο Υ *vac.*
Ρ Ο Υ Σ Ο Υ *vac.*
Ν Α Ι Κ Α
⌒ Σ Υ Ν Η Ι
vac.

[Τὴν δεῖνα] ἐκ Σου|[νιέων], Αἰλίου | . . . . . ρου Σου|[νιέως γυ]ναῖκα | [ἐπὶ σωφρ]οσύνῃ. Cum dativus casus v. 5 certissimus sit, ἐπὶ supplevi, cuius praepositionis usus pro frequentissimo illo ἕνεκα in titulis honorariis rarus est. Cf. C. I. G. 1062 (Megaris) ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ ταῖς εἰς αὐτὴν φιλοτιμίαις, et huius voluminis n. 465, ubi supplevi ἐπὶ πάσα[ις εὐεργεσίαις]. Tempus Aelii nomine aliquatenus definitur. Nomen Graecum eius hominis suppleri certa ratione non licet. Fortasse fuit [Καρποδώ]ρου. Certe decimo Abascanti paedotribae anno (inter 143 et 151 p. Chr.) inter ephebos recensetur Καρπόδωρος Καρποδώρου Σουνιεύς.

---

904 Basis marmoris Hymettii. Exscripsit Koehler.

‾. . . . Μ Μ Ι Ο . . . . . _ Μ Η Ν Ι Δ Ο Σ
. . . Λ Ι Ε Λ Σ //////////////_ Υ Σ Κ Α Ι Ν Ο Υ Μ
. . . Β Λ Σ Σ Α Λ ////////// Μ Ι Ο Υ Ι Ε Ρ Ο Κ Η
. . . Ͻ Σ Γ Α Ι Γ ι ι ι Ι Ο Υ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ
. . Ν Ε Α Υ Τ Ω Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Ν Ο Υ Μ Μ Ι
. Ν Κ Λ Ε Ω Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

De supplementis, inprimis si eum qui sequitur titulum, qui manifesto ad easdem personas spectat, contuleris, vix quicquam dubii remanet; ita enim scriptum fuerit necesse est: [Λ. Νού]μμιο[ς, υἱὸς] Μήνιδος, | [Φαι]δ[ρ]έ[α]ς, [Φαλῆρ]εύς, καὶ Νουμ|[μία] Β[ά]σσα, Λ. [Νουμ]μίου ἱεροκή|[ρυκ]ος Γα[ρ]γ[ηττ]ίου θυγάτηρ, | [τὴ]ν ἑαυτῶν θυγατέρα Νουμμί|[α]ν Κλεὼ ἀνέθηκαν. Unum Phaedreae nomen non plane certum est, sed vix aliud in hisce reliquiis . . . ΛΙΕΛΣ (n. 905 nihil nisi extremum ΑϹ superest) latere potest. Demoticon vero quod est [Φαληρ]εύς cum ex n. 905 suppletur, tum quod aliunde scimus Nummium Menidem Phalerensem fuisse (v. infra). Efficitur igitur hoc stemma:

L. Nummius Menis Phalerensis | L. Nummius (Nigrinus v. infra) hieroceryx Gargettius
L. Nummius Phaedreas(?) ⌣ Nummia Bassa
Nummia Cleo

L. Nummius Menis Phalerensis ephebus archon eponymus et fortasse prytanis recensetur in aliis titulis Atticis (v. indicem), praeco senatus Areopagitici et agonotheta τῶν τῆς Σεβαστῆς ἀγώνων C. I. G. 3831 (= Lebas-Waddington 868). Nam iniuria hic Boeckhius Μηνίσ[κος] supplevit, cum lapis a dextra omnino integer sit; recte Waddington Μῆνις. Atque huius quidem tituli aetas definitur ea re, quod epistulam senatus Areopagitici ad Aezanitas continet, qua collaudatur eorum civis M. Ulpius Appuleius Eurycles, qui aliquantum temporis Athenis versatus erat. Ad eiusdem hominis autem laudes pertinent duae epistulae Panhellenum ad Aezanitas datae (C. I. G. 3832. 3833) et una Antonini Pii imperatoris ad Panhellenas (C. I. G. 3834) scripta pridie Cal. Decembres 157 p. Chr. Qui quattuor lapides eodem loco inventi sine dubio indicant, eadem occasione atque fere eodem tempore has epistulas scriptas esse. Itaque Menidem circiter anno 157 p. Chr. praeconem Areopagitarum fuisse apparet. Quod munus quum inter honorificentissima totius civitatis sit, provectiore aetate sumtum esse consentaneum est, ita ut Menis tum quinquagenarius aut etiam sexagena-

rius fuisse videatur; quod confirmatur ea re quod in catalogo aliquo (part. IX class. 3) ephebus recensetur cum Coponio Maximo; nam is propter aetatis rationes vix alius esse potest atque T. Coponius Maximus Hagnusius iunior (v. ad n. 2); qui quum eo tempore archon eponymus fuerit, quum senatus etiam sexcentorum erat, vix post annum 95—98 p. Chr. natus esse potest. Denique si recte n. 3 ubi inter prytanes Phalerenses Νούμμιος est, nomen Μῆνις supplevi, etiam hoc aptissimum est huic temporis definitioni.

Iam de L. Nummio Hieroceryce Gargettio, Nummiae Bassae patre videamus. In tabula genealogica (part. IX class. 4) invenitur Βάσσης τῆς Νιγρείνου ἱεροκήρυκος θυγατρός, n. 660 Νού(μμιος) Νιγρεῖνος ἱεροκῆρυξ. Quae si cum nostro titulo composuerimus, non dubitabimus, quin his omnibus unus idemque hieroceryx designetur, pleno nomine L. Nummius Nigrinus Gargettius. Tum igitur necesse est eius filiam Nummiam Bassam bis nupsisse statuamus, nam in illa tabula genealogica ex Praxagora Themistoclis f. daducho procreasse dicitur filiam Philistam. Quem Praxagoram cum ex parentelae rationibus (cf. adn. ad n. 676) constet Melitensem fuisse, non dubito, quin idem sit cum Praxagora Melitensi, qui archon fuit anno 19 Abascanti paedotribae (inter a. 152 et 160 p. Chr) quod rationibus temporum supra expositis aptissimum esse videtur. Aliter, sed perperam, de L. Nummi Menidis aetate iudicavit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 44, tituli Aezanitici immemor.

---

905 In fragmentis duobus marmoris Hymettii, *a* infra Propylaea, *b* in Pinacotheca. Utrumque exscripsit et coniunxit Koehler.

```
      ΛΟΥ      ƆLԻ
a     ΑϹΥΙΟϹΜΗΝΙΔΟΥϹΦ/
      ΚΑΙΝΟΥΜΜΙΑΒΑϹϹΑ/   ΟΥΚΙΟΥ
      ΝΟΥΜΜΙΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚ  ƆϹΓΑΡ      b
      ΗΤ‾ΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤ     ΗΝΕΑΙ
      ΩΝΘΥΓΑΤΕΡΑΝΟ        ΥΜΜΙ///
      ΓΟΤΙΓΙΑΙΕΝ          ‾ΙΙΝ
```

I. e. Λού[κι]ος Ν[ούμμιος Φαιδρέ]|ας, υἱὸς Μήνιδος, Φα[ληρεύς,] | καὶ Νουμμία Βάσσα, [Λ]ουκίο[υ] | Νουμμίου ἱεροκήρυκος Γαρ|[γ]ητ[τ]ίου θυγάτηρ, τὴν ἑα[υ|τ]ῶν θυγατέρα Νουμμί[αν | Κλ]εὼ (?) [Ε]ἴσιδι εὐ[χ]ήν. Cf. adn. ad titulum praecedentem.

---

906 Herma mulieris in ecclesia diruta prope vicum Karela. Ed. L. Ross Archaeol. Aufs. I p. 216. Est etiam in eiusdem schedis.

```
ΗΛΙΑΝ
ΥΜΠΙΑΔΑ
ΙΝΤΗΘΗΝ
ƆΛΒΙΟ. . .
ΛΗΜΟ. . .
ΝΚΛΗ. . . .
```

Var. lect. V. 5 extr. O in exemplari typis expresso, C in schedis.

I. e. [Αὐρ]ηλίαν | [Ὀλ]υμπιάδα | [τὴ]ν τήθην | Ὄλβιο[ς καὶ | Φι]λήμ[ων, τὴν ἀπὸ | συ]νκλη[τικῶν].

Tres priores versus Rossius supplevit, quartum et sextum ego. Quinto versu [Φι]λήμο[νος] (ad τήθην relatum) Ross. Sed ita desideraretur nomen eius qui statuam dedicavit. Litterarum formas alterum p. Chr. saeculum referre recte Rossius dixit, sed iniuria nomine quod est Αὐρηλία eam temporis definitionem confirmare vult; nam potest eodem iure Κορνηλίαν suppleri.

907 Eleusine in basi marmorea. Edd. Clarkius Itin. P. II S. II p. 774. Pouqueville Itin. T. IV p. 120. Ex Fourmonti et Akerbladii schedis Boeckh C. I. G. 438. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 229 n. 37. Exscripsit Velsen. Apographa tria Pittakisii satis mendosa sunt in schedis Boeckhianis.

```
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΑΘΗΝΑΙΩΝΚΛΑΥΔΙ
ΑΝΜΕΝΑΝΔΡΑΝΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΥ
ΔΑΔΟΥΧΗΣΑΝΤΟΣΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΚΛΑΥΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥΕΓ
ΓΟΝΟΝΑΙΛΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥΑ
ΠΟΓΟΝΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
```

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ | τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Κλαυδί|αν Μενάνδραν, Κλαυ|δίου Φιλίππου τοῦ | δαδουχήσαντος θυγατέ|ρα, Κλαυ. Δημοστράτου ἔγ|γονον, Αἰλ. Πραξαγόρου ἀ|πόγονον, ἀρετῆς ἕνεκεν.

De hac familia vide quae disputavi ad n. 676, quibus etiam aetas tituli definitur.

---

908 Olim Eleusine; deinde per Fauvelium in collectionem Choiseulianam et inde in museum regium pervenit (Clarac. catal. n. 635). Edd. Viscontus Monum. Gab. p. 138 ex schedis Richardi Worsley. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII p. 332. Dubois catal. coll. Choiseul. n. 207, aeri incisum titulum dedit Claracus in tabulis. Ex his exemplaribus repetivit Boeckh C. I. G. 445. (Lebas Attique 358. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 209 n. 34).

```
ΚΑΤΑΤΟΕΠΕ
ΡΩΤΗΜΑΤΩΝΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΩΝΑ
ΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝ
ΤΗΝΑΦΕΣΤΙΑΣ
ΑΥΡΜΑΓΝΑΝ
ΤΗΝΚΑΙΕΡΜΙΟ
ΝΗΝΟΙΓΟΝΕΙΣ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΟΣΑϹΚΛΗ
ΠΙΑΔΟΥΠΙΤΘΕΥΣ
ΚΑΙΑΥΡΜΑΓΝΑ
ΕΚΠΙΤΘΕΩΝ
```

Κατὰ τὸ ἐπε|ρώτημα τῶν σε|μνοτάτων Ἀρεο|παγειτῶν | τὴν ἀφ' ἑστίας | Αὐρ. Μάγναν | τὴν καὶ Ἑρμιό|νην οἱ γονεῖς | Αὐρ. Ἐπαφρό|δειτος Ἀσκλη|πιάδου Πιτθεὺς | καὶ Αὐρ. Μάγνα | ἐκ Πιτθέων.

Cum omnes homines qui in hoc titulo commemorantur, Aurelii sive Aureliae nomine utantur, M. Aurelii imperatoris aetate antiquior certe non videtur.

---

909 Ubi inventus sit lapis, incertum. Ed. Lebas Attique 59.

```
ΤΟΦΩΝΙΑΦΙΔΙΜΟ
ΑΡΕΤΗΣΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥ
ΘΗΚΑΝ ΚΑΘΑΕΝΕΤΕΙ
```

V. 1 Τ(ρ)οφωνία (?) Φιδίμο[υ]. P. Aelius Phidimus Pallenensis ephebus recensetur C. Helvidii Secundi Pallenensis anno, quem annum 192/3 p. Chr. esse infra demonstrabo (part. IX class. 3). Nomen Φείδιμος rarissimum est, neque in titulis Atticis praeter illum quemquam

alium me invenire memini. Quem si eundem cum hoc esse statuerimus, ad priorem tertii p. Chr. saeculi partem huius tituli aetas redibit. V. 2 *ἀρετῆς καὶ σωφροσύ[νης ἕνεκα]*. V. 3 *[ἀνέ]θηκαν, κα[τὰ ἐνετεί-[λατο ὁ δῆμος(?)]*. Quam formulam praeterea invenisse mihi videor in titulo Samio, quem W. Vischerus edidit Musei Rhenani vol. XXII (1867) p. 315 n. II; illic enim ni fallor v. 5 supplendum est *[κα θ']|τι αὐτοῖς ὁ δῆμος ἐνετε[ίλατο]*, id quod editorem fugisse videtur.

---

910 'Athenis in templo *Παναγίας*'. Edd. Boeckh C. I. G. 443 (ex schedis Fourmonti). Pittakis l'anc. Athènes p. 95. (Lebas Attique 356. K. Keil Philol. XXIII p. 597).

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣΜΑΝΤΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΣΚΑΙΦΙΛΗΤΩΛΕΥΚΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΩΣΘΥ
ΤΗΝΕΑΥΤΩΝΘΥΓΑΤΕΡΑΦΙΛΗΤΩΜΥΗ
[ΘΕΙΣ]ΑΝΑΦ[ΕΣΤΙΑΣ]ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗ

Var. lect. V. 1 ita dedi, ut eum exhibet Pittakis (et Lebas qui eius exemplum exscripsit), Fourmont ΥΛΕΟΜΙΝΗΣΜΑΝΓΙCΙΜΑΡΑ-ΘΩΝ. || v. 4 Pittakis (Lebas) ....ΑΝΕΘ....ΔΗΜΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ.

Κλεομένης Μαντίου Μαραθώνι|ος καὶ Φιλητῶ Λευκίου Πειραιέως Θυ(γά-τηρ) | τὴν ἑαυτῶν Θυγατέρα Φιλητώ, μυη|θεῖσαν ἀφ' ἑστίας, Δήμητρι καὶ Κόρῃ. Κόρη. Inde ab hoc titulo incipiunt ei, quorum aetas definiri non potest; in quibus eum ordinem tenui, ut primo loco ponerem titulos puellarum, quarum partes aliquae fuerunt in sacris publicis, quales sunt *αἱ ἀφ' ἑστίας μυηθεῖσαι* (n. 910—915), *ἐρρηφόροι* (n. 915—919), *κανηφόροι* (n. 920—923). Ad alterutrum ex his muneribus spectat titulus n. 924. Deinde subiunguntur reliqui tituli honorarii mulierum.

---

911 Marmor Hymettium. Eleusine 'in D. Georgii' Boeckh. 'Ad S. Zachariae' Lenormant et Velsen. Edd. Spon. Itin. T. III P. II p. 193. Wheler Itin. p. 427. (Vandal. Diss. p. 398.) Boeckh C. I. G. 444. Lebas Attique 76 (347). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 24 n. 8. Exscripserunt A. Schoell et Velsen.

[Η]ΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
[Δ]ΗΜΟΣΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΗΝΜΕΝΝΕΟ.
.ΕΡΝΕΙΚΙΔΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΜΥΗΘΕΙΣΑΝ
[Α]ΕΣΤΙΑΣΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙΑΝΕΘΗΚΕ
[Ε]ΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣΑΝΑΘΕΣΕΩΣ
[Τ]ΟΥΕΠΙΤΡΟΠΟΥΑΥΤΗΣΓΑΙΟΥ
ΚΑΣΙΟΥΣΗΜΑΧΙΔΟΥ

Var. lect. Quae uncis separavi, Lebas (priore loco, nam alterum exemplum n. 357 ex Corpore Inscriptionum Graecarum descriptum est) Lenormant, Schoell, Velsen non habent. Apud Schoellium etiam v. 7 Σ in voce ΣΗΜΑΧΙΔΟΥ deest. Ceterum Velseni apographum longe accuratissimum fideliter expressi. V. 1 Lenormant in fine addit ΓΟΥ-ΚΑΙΟ.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πά[γου καὶ δ]| δῆμος Νεικοστράτην Μεννέο[υ | Β]ερνεικίδου Θυγατέρα, μυη|θεῖσαν | ἀφ' ἑστίας, Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀνέθηκε, | ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναθέσεως | τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῆς Γαΐου | Κασίου Σημα-χίδου.

---

912 Athenis; ex schedis Mustoxydis Forchhammerus transmisit Boeckhio.

ΗΒΟΥΛΗ
.ΚΝΙΑΝΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ
.ΖΗΝΙΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
.ΥΗΘΕΙΣΑΝΑΦΕΣΤΙΑΣ

Ἡ βουλὴ | [Ἀ]κνίαν(?) Πολυχάρμου | [Ἀ]ζηνιέως Θυγατέρα, | [μ]υη-θεῖσαν ἀφ' ἑστίας.

913 Rhamnunte, in templo. Ed. Velsen Archaeol. Anzeiger 1854 p. 482. Habui etiam ex eiusdem schedis.

ΗΒΟΥ/
ΚΑΙΗΒ
ΩΝΚΑΙΟ
ΚΟΥΝΔΑΝ
ΜΙΣΩΝΟ
=ΣΤΙ

Ἡ βουλ[ὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου] | καὶ ἡ β[ουλὴ τῶν ἑξακοσί]|ων καὶ ὁ [δῆμος ..... Σε]|κοῦνδαν, [Θυγατέρα ... Θε]|μίστωνο[ς, μυηθεῖσαν ἀ|φ'] ἑστί[ας].

---

914 Basis marmoris Pentelici inventa Eleusine '*aux grands Propylées*'. Edd. Pittakis Eph. 3771. Conze Bullettino dell' Inst. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 27 n. 9.

ΚΟΥΡΗΝΥΙΗΟΣΠΕΡΙΩΝΥΜΟΝ
ΙΕΡΟΦΑΝΤΙΣ
ΘΗΚΕΘΕΑΙΣΙΔΙΑΙΣΜΥΣΤΙΝ
ΑΘΗΝΑΙΔΑ

Κούρην υἱῆος περιώνυμον Ἱεροφάντις
θῆκε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναΐδα.

---

915 In ara marmoris Pentelici infra mutilata, a. 0,53, l. 0,26, cr. 0,30. Eleusine transscripsit Pouqueville, nunc exstat Athenis in stoa Hadriani. Ed. Pouqueville Itin. IV p. 119. (Boeckh C. I. G. 448). In addendis p. 913 Boeckhius repetivit ex accuratiore apographo quod erat in schedis Koehleri Petropolitani. Lebas Attique 77 (repetivit 359, ex Corpore Inscriptionum transscriptum). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 212 n. 35. Exscripserunt C. O. Mueller, L. Ross, U. Koehler.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΗΑΠΟΔΑΔΟΥΧΩΝ
ΚΑΙΓΕΝΟΥCΑΠΟΠΕ
ΡΙΚΛΕΟΥCΚΑΙΚΟΝΩ
ΝΟCΚΑΤΑΔΕΜΑΚΕΔΟ
ΝΕCΑΠΟΛΛΕΞΑΝ *'sic' Ross*
ΔΟΥΟΝΟΡΑΤΙΑΝΗ *'sic' Mueller Ross Koehler*
ΠΟΛΥΧΑΡΜΙCΤΗΝ
ΑΦΕCΤΙΑCΙΟΥΝΙΑΝ
ΘΕΜΙCΤΟΚΛΕΙΑΝ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ

Var. lect. In infima parte quae linea obducta a ceteris separavi, recentiore demum tempore periisse videntur, nam Lebas uncis inclusit et in O. Muelleri, L. Rossii, U. Koehleri apographis non sunt (v. 10 ICTOKΛEIAN exhibet Koehler).

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Ἡ ἀπὸ δα|δούχων | καὶ γένους ἀπὸ Πε|ρικλέους καὶ Κόνω|νος, κατὰ δὲ Μακεδό|νες (sic!) ἀπὸ Ἀλεξάν|δ(ρ)ου, Ὀν[ω]ρατιανὴ | Πολυχαρμὶς τὴν | ἀφ' ἑστίας Ἰουνίαν | Θεμιστόκλειαν, | τὴν Θυγατέρα.

916 Basis marmoris Pentelici fracta in duas partes, quarum altera exstat a Parthenone orientem versus, altera occidentem versus. Totum titulum ed. Koehler Hermae IV p. 132, inferiorem partem (*b*) Pittakis Eph. 288. Superioris partis (*a*) usus sum apographo a Koehlero confecto.

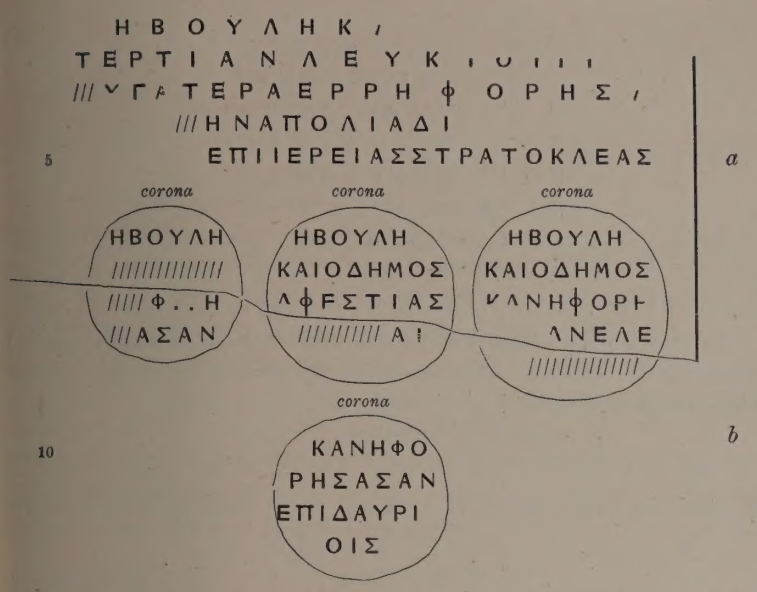

Var. lect. Litterarum formas ex Koehleri exemplo manuscripto prioris fragmenti (*a*) expressi. Nam in Herma ΣΕΦ pro ΣΕϕ expressa sunt. Littera alpha apud Koehlerum (et in expresso exemplari et in scripto) ubique A est, praeter infimae coronae inscriptionem (v. 10—13), in qua A exhibet. Ceterum magnitudo litterarum in expresso exemplari per totum titulum eadem est, in scripto versuum 5—13 litterae aliquanto minoris moduli sunt, quam antecedentium.

Ἡ βουλὴ κα[ὶ ὁ δῆμος] | Τερτίαν Λευκίου ..... | [Θ]υγατέρα, ἐρρηφορήσα[σαν | Ἀθ]ηνᾷ Πολιάδι. | Ἐπὶ ἱερείας Στρατοκλέας. — Ἡ βουλὴ | [καὶ ὁ δῆμος | ἐρρη]φ[ορ]ή[σ]ασαν. — Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἀφ' ἑστίας | [μυηθεῖσ]α[ν]. — Ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος κανηφορή[σασ]αν Ἐλε[υ|σινίοις. — Κανηφο|ρήσασαν | Ἐπιδαυρί|οις. Stratoclea sacerdos etiam in alio titulo Attico invenitur (v. indicem vol. II), sed ea non potest eadem esse cum hac. Nam illum titulum multo antiquiorem esse quam hunc Koehlerus comparata utriusque litteratura pronuntiavit. Hunc vero imperatorum aetatis esse certum est.

917 In fragmento basis lapidis Hymettii invento inter Parthenona et Propylaea; exstat in Pinacotheca. Edd. Rangabé Ant. Hell. 1140. Schoell Archaeol. Mitth. p. 89. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 48 n. 37). Pittakis Eph. 238. 942. (Lebas Attique 348. K. Keil Philol. XXIII p. 599). Exscripsit Koehler. V. 2. 3 exhibet Beulé l'Acropole I p. 334.

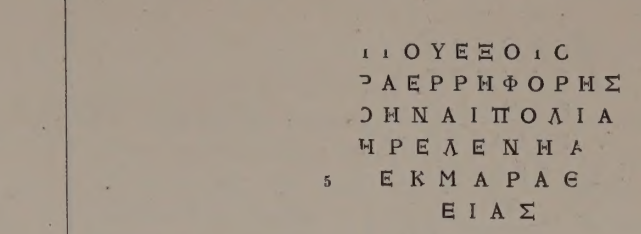

[Τὴν δεῦνα .....]ίου ἐξ Οἴο[υ Θυγ|ατέ]ρα, ἐρρηφορήσ[ασ|αν Ἀ]θηνᾷ Πολιάδ[ι ἡ | μήτ]ηρ Ἑλένη Α..|.. ἐκ Μαραθωνίων | [εὐσεβ]είας [ἕνεκα]. Versum 6 Keilius ita potius supplendum putat: *[ἐπὶ ἱερ]είας [τῆς δεῦνος].* Utrumque scriptum fuisse potest.

---

918 In capitulo columnae a dextra fracto, quod fuit olim in arce, nunc est in turri Andronici. Edd. Chandler Inscr. II, 32 p. 55. Stuart Ant. Att. vol. II p. 15 (cf. p. 44). Boeckh C. I. G. 431. (Beulé l'Acropole II p. 255). Pittakis Eph. in adnot. ad n. 96. Lebas Attique 350. Schoell Arch. Mitth. p. 88. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 48 n. 34. K. Keil Philol. XXIII p. 596). Exscripsit Koehler. Apographa Pittakisii et O. Muelleri sunt in schedis Boeckhianis.

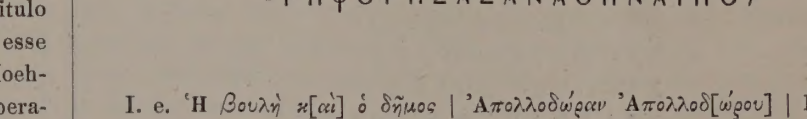

I. e. *Ἡ Βουλὴ κ[αὶ] ὁ δῆμος | Ἀπολλοδώραν Ἀπολλοδ[ώρου] | Γαργηττίου Θυγα[τέρα | ἐ]ρρηφορήσασαν Ἀθηνᾷ Πολ[ιάδι].*

---

919 *Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Κυμηνιάτη.* Ed. Pittakis Eph. in adnotatione ad n. 95. (Lebas Attique 351).

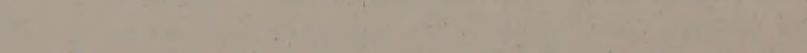

[Τὴν δεῦνα] Ἀριστοκλέου ἐρρηφορήσασαν Δήμητρι καὶ Κόρῃ.

---

920 In fragmento basis marmoris Pentelici a superiore dextra sinistra parte mutilo, invento septentrionem versus a Parthenone. Exstat in gradibus Parthenonis. Edd. Pittakis Eph. 986. 2900. Lebas Attique 363. Exscripsit Koehler.

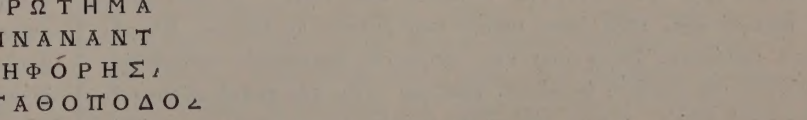

[Κατὰ τὸ ἐπ]ερώτημα [τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου | Βουλῆς Παυ]λείναν Ἀντ[.... | .... κ]ανηφορήσ[ασαν ..... | ἐπὶ ἱερέως] Ἀγαθόποδος.

Agathopus Phlyensis sacerdos (Aesculapii ut videtur) est in titulo n. 693, quem M. Aurelii fere aetatis esse supra demonstravi. Sed is utrum idem sit atque hic an alius diiudicari nequit, praesertim cum pagi nomen hic non exstet.

921 Fragmentum basis marmoris Pentelici, inventum a Lenormanto Eleusine prope magna Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 3892. Conze Bullett. dell' Inst. arch. 1860 p. 182. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 260 n. 44. Praeter coronam in qua v. 1—6 scripti sunt, duarum aliarum reliquiae exstant, alterius supra illam, alterius infra v. 8.

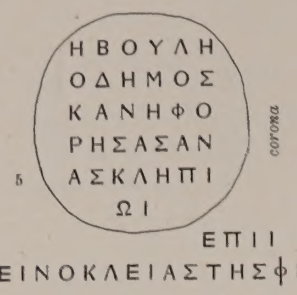

Var. lect. Expressi Conzii exemplum, a quo reliqui non recedunt nisi in litterarum formis: Ε Pittakis, Σ Lenormant et Conze. Γ Lenormant et Pittakis, Π Conze. Α omnes, nisi quod v. 8 bis Α exhibet Lenormant. Idem v. 7 litteras ΕΠΙΙ ita collocat ut supra *medium* versum octavum sint, quum Conze et Pittakis in ea collocatione, quam recepi, consentiant.

Ἡ *βουλὴ* | ὁ *δῆμος* | *κανηφο*|*ρήσασαν* | Ἀσκληπι|*ῷ*. — Ἐπὶ *ἱ*[*ερείας*] | Ἀμεινοκλείας *τῆς* Φιλ[..... *θυγατρός*]. Titulus similis fuit ac n. 916. Prior pars cum nomine intercidit. Ceterum *ἡ βουλὴ ὁ δῆμος* sine particula copulativa etiam in titulo Herodis Attici n. 675 leguntur.

---

922 Athenis in parva basi. Ex schedis Koehlerianis ed. Boeckh C. I. G. 431[b]. Add. et corr. vol. I p. 913*a* (inde Lebas Attique 364).

ΕΒΜΡΟΥΙΜ..
ΣΩΣΤΡΑΤΗΘΕΟ
ΚΑΝΗΦΟΡΗΣΑΣΑΙ
ΠΙΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΥΙΟΣΔΙΑΒΙΟΥΓΑ
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΑΙ
ΚΑΙΔΑΔΟΥΧΟΥΝΤΟΣ

I. e. .... Σωστράτη[ν] Θεο[.... *τοῦ δεῖνος δήμου,*] | *κανηφορήσασα*[*ν* ..... *ἐ*]*πὶ* Νικοστράτου [*τοῦ δεῖνος ἱερ*|*έως*] *διὰ βίου* Γα[*ργηττίου,*] | *ζακορεύοντος* Αἰ[*λίου* ....,] | *κ*[*λ*]*ιδ*〈*αδ*〉*ουχοῦντος* [*τοῦ δεῖνος*]. A Boeckhio inprimis ea in re recessi, quod is paucas tantum litteras singulis versus a dextra deesse putavit. Sed id in uno versus 3 fine ita esse primo aspectu videtur, ubi Boeckhius scripsit *κανηφορήσασα*[*ν ἐ*]|*πὶ* Νικοστράτου. Sed quidni interpositum fuerit deorum nomen, quorum in sacris illa *κανηφόρος* fuerit, ut est n. 923 *κανηφορήσα Σαράπιδος καὶ Εἴσιδος*? Ac re vera multo plura intercidisse ex versus 2 fine apparet. Quare versus 4—8 plane aliter supplevi ac Boeckhius, qui scripsit *ἐπὶ* Νικοστράτου [*ἱερ*|*έως*] *διὰ βίου*, Γα... | *ζακορεύοντος* ... | *καὶ δαδουχοῦντος*. Sed in his multa sunt quae admitti nequeant: neque enim quod in Nicostrati nomine propter additam praepositionem *ἐπὶ* licet, ut nomen ante sacerdotii vocabulum collocetur (n. 922), item licet in participio nude posito *ζακορεύοντος*: imo semper inversus ordo observatur, ubi praepositio deest (n. 225 *ἱερατεύοντος* Διονυσίου Κολωνῆθεν. Similiter n. 89. 93. 104—110. 119. 121 et multis aliis locis). Accedit quod daduchi muneri hic, cum haec omnia non possint ad Cereris Eleusiniae sacra pertinere, locus non est, neque eo sacerdotio splendidissimo credibile est eundem hominem functum esse, qui simul etiam minister (*ζάκορος*) fuerit. Quare cliduchiae vocabulum reposui (cf. n. 172. 699) neque id ad eundem hominem rettuli de quo dicitur *ζακορεύοντος*. Si cui in supplementis meis displiceat ordo verborum *ἐπὶ* Νικοστράτου ... *ἱερέως διὰ βίου* Γαργηττίου, is conferat n. 923 ubi non melius disposita sunt haec *ἐπὶ* Παμφίλου *ἱερατεύοντος τοῦ* Ἀντιγένους Μελιτέως.

923 In fragmento Hermae lapidis Pentelici invento *'εἰς τὰ ἀνοιγόμενα θεμέλια τῆς ἐκκλησίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων* 1843'. Koehlerus vidit in turri Andronici. Edd. Pittakis Eph. 887. Ross Demen 127. Lebas Attique 105. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 216. (K. Keil Mus. Rhen. XIX p. 261). Rangabé Ant. Hell. 1097. Denuo cum lapide contulit Koehler.

ΛΙΣΙΣ
ΝΙΩΝΚΑΝΗΦ
ΙΙ ΤΑΡΑΠΙΔΟΣΚΑΙ
ΕΙΣΙΔΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΕΠΙΓΛΙΦΙΛΟΥΙΕ
ΡΑΤΕΥΣΙΤΟΣΤΟΥ
ΑΝΤΙ/////ΝΟΥΣΜΕ
ΛΙΤ///ΟΣ

[Ὁ *δεῖνα τὴν δεῖνα* Ἀφροδ]*ισίο*[*υ* | *ἐκ* Μαραθ*ω*]*νίων, κανηφ*|[*ορήσασαν*] Σαράπιδος *καὶ* | Εἴσιδος, *ἀνέθηκεν*, | *ἐπὶ* Π[*αμ*]*φίλου ἱε*|*ρατεύ*[*οντ*]*ος τοῦ* Ἀντι[*γέ*]*νους* Με|*λιτ*[*έω*]*ς*.

---

924 Athenis, exstat in impluvio Musei novi. Exscripsit O. Lueders.

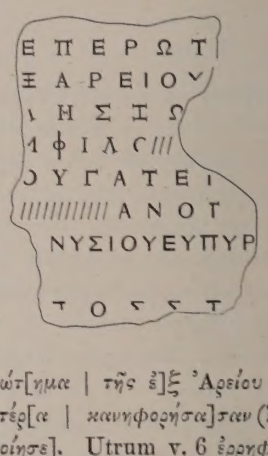

I. e. [Κατὰ τὸ] *ἐπερώτ*[*ημα* | *τῆς ἐ*]*ξ* Ἀρείου [*πά*|*γου βου*]*λῆς* Ζω[*ὴν* | Πα]*μφίλο*[*υ* .... *θυγατέρ*[*α* | *κανηφορήσα*]*σαν*(?) *ὁ π*[*ατήρ*. — Ὁ *δεῖνα* Διο]*νυσίου* Εὐπυρ[*ίδης ἐποίησε*]. Utrum v. 6 *ἐρρηφορήσαν* an *κανηφορήσασαν* fuerit, diiudicari nunc nequit.

---

925 In muro balnei maioris, in urbe, vidit Rossius. Edidit Pittakis l'anc. Athènes p. 172. (Rangabé Ant. Hell. 1062. K. Keil Philol. XXIII p. 619). Rossii apographum est in schedis Boeckhianis, quod accurate expressi.

ΗΜΗΙΙ
ΕΩΣΘΥΓΑΤΗΡΑΝΤΙΟΧΟΝΗ
ΑΛΗΡΕΩΣΕΙΛΥΘΕΙΑ.

[Τὴν *δεῖνα*] *ἡ μή*[*τηρ, ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος* ....]*έως θυγάτηρ,* Ἀντιόχο(*υ γυ*)*νὴ* | [Φ]*αληρέως,* Εἰλυθείᾳ.

Versu 2 Ἀντίοχον accusativus nominis quod est Ἀντίοχος esse nequit; neque enim viri imago Ilithyiae dedicari potuit, et v. 3 genetivus [Φ]*αληρέως* indicat de muliere dici, quum de viro Φαληρέα expectemus. Quare Keilius Ἀντίοχον mulieris nomen esse vult, qualia sint Εὔκαιρον, Ὀνασιφόρον, Χλιδανόν, Σοφόν, Γλαῦκον, Ὅμοιον, Ποθεινόν, Πιθανόν. Sed haec omnia nomina quum satis recentia sint, apparet formata esse ex eiusmodi vocibus, quae etiamtum adiectivorum voce fungerentur et propter ipsam vim ac significationem, honorificam plerumque, quae in eis inesset, eiusmodi nomina puellis indita esse. At Ἀντίοχος nomen proprium etsi ab origine adiectivum esse manifestum est, tamen in ea linguae Graecae aetate, quam nos novimus, nullum fuit adiectivum *ἀντίοχος*. Quare quum Ἀντίοχον muliebre nomen ratione et analogia destitutum sit, aliquid peccatum videtur in titulo incidendo; atque lenissima certe medela ea est quam adhibui. Ceterum Keilius reliqua sic supplenda coniecerat: ... *Δημητρί*[*ου τοῦ δεῖνος* ....]*έως θυγάτηρ* Ἀντίοχον Ἡ[*γίου* Φ]*αληρέως* Εἰλυθείᾳ.

926 '*A concave base of Hymettian marble*' (Finlay). Edidit Lebas Attique 89. (K. Keil Philol. XXIII p. 618 sq.). Finlayi apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΙΟΥΛΙΟΣΟΠΤΑ
ΤΗΝΕΑΥΤΟΥ[ΘΥΓΑ]
ΙΑΝΡΟΥΦΙΝΑΝΙΛΙΘΥΙΑ
ΧΑΡΙCΤΗΡΙΟΝ
ΙΕΡΙΑCΙCΙΔΩΡΑCΤ
ΣΤΛ

Var. lect. V. 1 primum I om. Lebas. || extr. OIIIA Lebas || v. 2 fin. quae uncis circumdedi omisit Finlay, qui tamen litterae Θ reliquias exhibet hasce: Ϲ || v. 3 init. \ om. Finlay || fin. ΙΑΥΘΥΙΑΙ Lebas, ΙΛΙΟΥΙΑ Finlay || v. 5 primum I om. Lebas || fin. ΛΣC Finlay, ΑΣΤ Lebas. Ceterum hunc versum minoribus litteris quam eos qui antecedunt exhibet Lebas; Finlay non item. || v. 6 reliquias omisit Lebas. Formas litterarum expressi ex apographo Finlayano.

Ἰούλιος Ὀπτᾶ[τος] | *τὴν ἑαυτοῦ θυγα*[*τέρα*] | [Ἰου]λίαν Ῥουφῖναν Ἰλι-θυίᾳ | *χαριστήριον* | [*ἐπὶ*] *ἱερίας* Ἰσιδώρας τ[*ῆς* ...]. V. 1 fin. Ο[*ὑρβ*]α-[*νός*] Keil; quod Finlayi apographo refutatur.

---

927 Salamine in aula monasterii Beatae Virginis; quo pervenisse videtur Eleusine cum aliis lapidibus. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 447. (Lebas Attique 367. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 234 n. 40).

ΕΠΙΙΕΡΕΙ
ΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΤΙΩΝ
^ΔΙ
ΧΑΡΝΕΩΣ
ΕΡΑΟΠΑΤΗ

V. 1—4 Ἐπὶ *ἱερεί*[*ας τῆς δεῖνος*] | Ἐπιγόνου [*ἐκ Συπα*|*λητ*]*τίων* (? Γαρ-*ηττίων*, Κηττίων, Σφηττίων). V. 5 [Ἀ]χαρνέως. V. 6 [*τὴν θυγατ*]*έρα πατήρ*.

---

928 Eleusine, in muro casae. Edidit Dodwell. Itin. T. II p. 174. (Boeckh C. I. G. 446). In schedis Boeckhianis est apographum Pittakisii; sed id cum videatur ex Corpore Inscr. transcriptum esse satis neglegenter, errores eius ascribere supervacaneum est.

ΙΑΝΡΟΥΦΕΙΝΑΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΟΛΥΜΠ
ΣΑΘΗΝΗΣΙΝΦΑΙΔΥΝΤΙ
ΤΗΝΑΡΙΣΤΗΝΓΥΝ
ΙΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚ

....*ίαν* Ῥουφεῖναν [*ὁ κηρυκεύσας τ*]*ῇ ἐξ* Ἀρείου *πάγου βουλῇ* [*ὁ δεῖνα* .., *ὁ*] | *ἀγωνοθέτης* Ὀλυμπ[*ίων, καὶ* Ὀλυμπίου Διὸ]*ς* Ἀθήνησιν *φαιδυν-τής*, ...] | *τὴν ἀρίστην γυν*[*αῖκα* ...|....]*ίου* Ἱεροκήρυκ[*ος θυγα-τρα*]. Versuum 5. 6 supplementa Boeckhii sunt, cetera mea. V. 2 Boeckh *ἢ ἐξ* Ἀρείου *πάγου βουλή*. Sed quae sequuntur 3—4 ab uno homine statuam dedicatam esse indicant; ac si quis supplere conetur *ἢ ἐξ* Ἀρείου *πάγου βουλὴ* [*καὶ ὁ δεῖνα*], ei obstet v. 5 *τὴν ἀρίστην γυ-ν*[*αῖκα*] nam id dici non potuit si una cum marito senatus Areopagitarum statuam dedicasset. V. 3. 4 *ἀγωνοθέτης* Ὀλυμπ[*ιάδος τῆ*]*ς* Ἀθήνησιν Boeckhius; sed *ἀγωνοθέτης* Ὀλυμπιάδος inusitatius dictum, quare Ἀθήνησιν potius ad insequentia rettuli, ut Ὀλυμπίου Διὸς Ἀθήνησιν *φαιδυντής* idem sit, qui *φαιδυντής* Διὸς Ὀλυμπίου *ἐν ἄστει* dicitur n. 291, ut distinguatur ab altero qui est *φαιδυντὴς Διὸς ἐκ Πείσης* (n. 283).

---

929 Eleusine in ruderibus templi Cereris et Proserpinae (*'in einer Mauer neben andern alten Steinen'* Schoell). Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 125. Ex eius exemplo et Fourmonti schedis plane consentientibus Boeckh C. I. G. 404. (Lebas Attique 343). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 297 n. 58. Exscripserunt Pittakis (sched. Boeckh.), Schoell, Velsen.

ΤΟΥΑΥΤΟΚ
ΤΟΡΟΣΑΝΔ
ΑΝΚΡΑΤΕΡ|Ο
ΑΡΧΙΕΡΕΥ|Σ
ΑΧΑΙΩ|Ν

Var. lect. Quae a dextra parte linea traducta seiunxi, ea non sunt in apographis Schoellii et Velseni. Praeterea v. 1 extr. OI// Velsen Schoell. || v. 2 extr. AN/ Velsen Lenormant. Videtur igitur lapis recentiore tempore ab ea parte magis etiam mutilatus esse.

Tituli rationem perspici non posse, neque quicquam agnosci nisi v. 1. 2 *τοῦ Αὐτοκρά*[*τορος* et v. 4. 5 *ἀρχιερεὺς* Ἀχαιῶν indicavit Boeckhius. Sed quum ex his ipsis appareat, non plus quam singulas binasve a dextra litteras periisse, neque de ratione tituli perspicienda neque de verbis ipsis supplendis desperandum videtur. Lege igitur: [Ἐπιτρέψαν-*τος*] | *τοῦ Αὐτοκ*[*ρά*]*τορος* Ἀνδ[*ρί*]*αν Κρατερο*[*ς*] | *ἀρχιερεὺς* | Ἀχαιῶν. Fuit igitur mulieris, cui Andriae nomen erat, imago a Cratero sacerdote dedicata. Qui Craterus nescio an idem fuerit cum Alexandrae sacerdotis marito, Lysimachi patre, quem habemus n. 838. Veniae statuae erigendae ab imperatore concessae praeterea duo sunt exempla in titulis Atticis, alterum (n. 844) dubium sane, alterum vero (n. 636) certissimum.

---

930 Eleusine; ed. Spon Itin. T. III P. II p. 102. (Boeckh C. I. G. 449).

ΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ
ΕΚΒΗΣΑΙΕΩΝ
ΤΟΙΝΘΕΟΙΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Etsi de tituli ratione dubitari licet, tamen mihi quidem veri simillimum videtur sic fere scriptum fuisse: [*Τὴν δεῖνα* ....]*νου* [*ἡ μήτηρ*] | *Στρατονίκη* | *ἐκ Βησαιέων* | *τοῖν Θεοῖν.* | *Δημήτριος* | [*ἐποίησεν*]. Sed cum non constet, utrum versus 2—5 integri sint an mutili, possit etiam, quod iam Boeckhio in mentem venerat, v. 2 *Στρατονίκη*[*ν*] suppleri, ita ut Stratonice sit ipsa, quae statuae honore afficitur, Demetrius vero is qui dedicat. Utique non licet, quod item Boeckhius proposuit, ita legi: *Στρατονίκη ἐκ Βησαιέων τοῖν Θεοῖν Δημήτριος* (sc. *ἀνέθηκεν*). Nam eius hominis, cuius statua est, nomen non licet nominativo casu efferri, nisi tum, cum eius qui dedicat nomen omnino omittitur (n. 791. 944. 948—952). Atque omnino ille nominativus Imperatorum aetate rarus est in titulis honorariis et certis legibus adstrictus, de quibus alio loco dicendum erit.

931 Basis lapidis Hymettii, inventa in arce. Edd. Pittakis Eph. 100. Rangabé Ant. Hell. 1027. (Lebas Attique 21. O. Iahn Pausaniae descr arcis p. 49 n. 43). Beulé l'Acropole II p. 302 versuum dispositione neglecta.

ΕΥΔΗΜΟΣΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΚΑΙΑΓΑΡΙΣΤΗΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΦΛΥΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡΤΗΝΜΗΤΕΡΑΣΤΡΑΤΟΚΛΕΙΑΝ
ΕΥΔΗΜΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ

Εὔδημος Πολυεύκτου Φλυεὺς | καὶ Ἀγαρίστη Πολυεύκτου Φλυέως | θυγάτηρ τὴν μητέρα Στρατόκλειαν | Εὐδήμου Μελιτέως θυγατέρα Ἀθηνᾷ Πολιάδι.

---

932 In basi marmoris Hymettii a dextra mutila, a. 0,15, inventa septentrionem versus ab Erechtheo. Exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 993. Contulit Koehler.

ΕΙΣΙΔΟΤΗΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ
ΟΠΑΠΠΟΣΑΓΑΘ
ΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝΘ
ΤΗΣΑΦΡΟΔΕΙΣ'

Permulta a dextra parte periisse inprimis v. 3. 4 indicant. Nam ex plurali ἑαυτῶν apparet, praeter avi nomen etiam aliud, aviae ut videtur, versu tertio scriptum fuisse. Quare de restituendo in integrum titulo desperandum est; sed sic fere videtur compositus fuisse: Εἰσιδότην [..... καὶ τὸν δεῖνα] | Μαραθώνιον [καὶ τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος δήμου] | ὁ πάππος Ἀγαθ[..... καὶ ἡ τήθη ἡ δεῖνα] τοὺς ἑαυτῶν θ[υγατριδοῦς· ἐπὶ ἱερείας τῆς δεῖνος] | τῆς Ἀφροδεισί[ου .... θυγατρός]. Quod nomine masculini generis τοὺς θυγατριδοῦς neptis cum duobus nepotibus comprehenditur, vix quemquam offendet; neque id quin in lapide scriptum fuerit dubitari licet.

---

933 Lapis Pentelicus; inventus esse dicitur septentrionem versus a Propylaeis. Exstat in gradibus orientalibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 4022. Exscripsit O. Lueders.

ΗΙΕΡΕΙΑ
ΤΗΣΕΝ////
ΝΑΙΚΩ////
ΠΙΑΣΕ=
ΦΑΙΝΑΡ////
ΔΗΜΟ\////
ΠΙΑΔΟ\///
ΡΟΣΚ^/////
ΤΟ///////////
ΗΣΥΛ////

Neque restitui potest titulus, neque de eius ratione certi quicquam dici. V. 1 Ἡ ἱέρεια. V. 2 τῆς ἐν (videtur ad deae alicuius nomen pertinere, cuius sacerdos titulum dedicavit, veluti ἡ ἱέρεια [τῆς Δήμητρος] τῆς ἐν [Ἀγραις]). V. 3 non expedio, nam [γυ]ναικῶ[ν], quod in mentem venit, quomodo cum antecedentibus et insequentibus coniunctum fuerit, vix quisquam dicat. V. 4 [Ἀσκλη]πιὰς ἐ[ξ ....]. Hoc videtur sacerdotis quae dedicavit nomen, cum v. 6 Φαιναρ[έτην] eam designare videatur, cuius est statua, praesertim cum hoc quoque nomen sacerdotem aliquam gessisse appareat ex titulio n. 622, Hadriano imperatore composito. V. 6 δήμο[υ]. V. 7 [Ἀσκλη]πιάδου. Cetera plane incerta.

934 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,23, l. 0,19, inventum in arce. Ed. Pittakis Eph. 2666.

ΗΝΑΙ
ΙΣΤΡΑΤΗΝ
ΠΠΟΚΛΗΣ
ΠΑΛΗΤΤΙΟΣ
\ΥΡΑ

[Ἀθ]ηνᾷ [....|...]ιστράτην [.....|... Ἱ]ππoκλῆς [τοῦ δεῖνος | Συ]παλήττιος. Ultimi versus reliquiae incertae.

---

935 Fragmentum basis lapidis Pentelici, undique mutilum, inventum occidentem versus a Parthenone; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1808. Exscripsit Koehler.

ΩΝΙΔΟ
ΗΝΕΑΥ
ΝΔΙΟΥΜ
ΝΕΟ

[Ὁ δεῖνα Λ]εωνίδο[υ ...|.. τ]ὴν ἑαυτ[οῦ θυγατέρα, ...]νδίου (ve ....ά]νδ[ρ]ου) Μ[..... (pagi nomen) γυναῖκα, ἀ]νέθ[ηκεν].

---

936 Fragmentum marmoris Eleusinii, infra Propylaea; titulus lect difficillimus. Exscripsit Koehler.

/////ΙΩ////////////////Ι
ΙΟΥΒΑΝΑΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΗΣΕΝΕΚΑ

[Τὴν δεῖνα | ....]ίου Βάνα θυγατέρα | [ἀρετ]ῆς ἕνεκα. Quale sit nomen Βάνας, ignoro. Sed aliter legi titulus vix potest.

---

937 Ἐπὶ μικροῦ τεμαχίου εἰς τὸ γυμνάσιον τοῦ Ἀδριανοῦ 1832' Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas.

//////////////////////////////
////////Σ Τ Η Σ ///////
///ΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ

[Ὁ δεῖνα τὴν δεῖνα | ἀρετῆς ἕνεκα | ἀνέ]στησ[εν, τὴν | ἑαυτ]οῦ θυγατέρα.

938 Eleusine in puteo. Ed. Bursian Bullettino dell' Instituto arch. 1855 p. XXII. Exscripsit Velsen.

Π Ο Μ Ν Η Ι
Τ Η Σ Ε Ξ Α Ρ
Ο Υ Β Ο Υ Λ Η Σ
Ι Ν Τ Η Ν Α

[Κατὰ τὸν ὑ]|πομνημ[ατισμὸν] | τῆς ἐξ Ἀρ[είου πάγ]|ου βουλῆς [. . . . .]|ί[α]ν τὴν α[ὑτοῦ θυ]|γατέρα ὁ δεῖνα]. Supplementa mea sunt; atque etsi Bursianus nihil nisi senatus Areopagitici nomen intellegi posse dixit, tamen non dubito quin etiam ὑπομνηματισμοῦ vocabulum, quod praeterea est n. 321. 806. 843. 878, iure restituerim; neque ultimi versus reliquiae dubitari sinunt, quin hic sit mulieris alicuius titulus honorarius.

---

939 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 442. (Lebas Attique 350).

. . . Ρ Ο Υ Λ Ω Ↄ Ι Δ Ε Λ Φ Ν W . . .
. . . ΕΛΦΙΝΙ . . . . ΤΗΝΙΕΡ . . .
C . . ΥΘΙΟΥΧΟΛΛΕΙ/. . . . . .
Ↄ Λ Ν Η Ρ . . Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν Ε Υ Θ . . .
. . . ΧΟΛΛΕΙ . . . . .

[Ἀπ]ό[λ]λω[ν]ι Δελφιν[ί]ῳ [. . .|. Δ]ελφινί[αν?] τὴν ἱέρ[ειαν, τοῦ δεῖνος | θυγατέρα, Ε]ὐθ[ίου Χολλεί[δου γυναῖκα,] | ὁ ἀνὴρ [ἀν]έθηκεν Εὐθ[ίας | τοῦ δεῖνος] Χολλειδ[ῆς]. V. 1 dei nomen restituit Boeckhius, v. 2 τὴν ἱέρει[αν], v. 4 [ἀν]έθηκεν, v. 5 Χολλεί[δης]. Cetera a me suppleta sunt, quae Boeckhius intacta reliquerat praeter v. 4 init., ubi [Π]υθίου supplevit et hoc nomen commate interposito ab insequenti Χολλειδ . . separavit. Sed et ipsius nominis reliquiae et demoticon quod est Χολλείδης hic et v. 5 de eodem homine dici indicant.

940 Fragmentum tabulae(?) lapidis Pentelici, inventum in domo Finlayi. Ed. Pittakis Eph. 2769. Periisse videtur.

Δ Ι
Γ Υ Ν Α Ι Κ Α
Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η
Ω Ν Δ Ε Δ Η Μ Ο Σ
Ι Σ Π Ε Λ Ε Ι : Κ Α
Α Γ Κ Ι Ο Υ Λ Η Τ

Eo minus quicquam certi de hoc fragmento statui potest, quod non satis accurate exscriptum videtur. Initio agnoscuntur: [τὴν δεῖνα τοῦ δεῖνος] γυναῖκα, [ἀρετῆς | ἕνεκα καὶ σω]φροσύνης. V. 4 [τ]ῶν δὲ δημοσ[ίων]. V. 5 plane obscurus. V. 6 item, nisi paullo audacius . . . α[ν ἡ β]ουλὴ τ[ῶν X (aut Φ)] legere velis.

---

941 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 436. Periisse videtur.

Κ Μ Υ Δ Ι Λ Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Ν Ι Κ Η Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Λ Α
Δ Ι Ο Υ Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο Υ Κ Α
Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Σ Δ Α Μ Ο
Κ Ρ Α Τ Α Σ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ

Κ[λαυ]δί[α] Ἀριστο|νίκη, Τι|βερίου Κλα[υ]|δίου Δαδούχου κα[ὶ] | Κλαυδίας Δαμοκράτας θυγάτηρ. Hic collocavi titulum, quia nihil continet nisi mulieris nobilis nomen neque sepulcralis esse videtur. Tamen num huius feminae, cuius nomen *nominativo casu* effertur, statuae subscriptus fuerit, valde dubium est (cf. adn. ad n. 930). Ti. Claudii nomina in daduchorum Melitensium familia tot hominibus inde a Claudii principatu usque ad Commodum et Severum communia sunt (v. adn. ad n. 676) ut inde de tituli aetate nihil colligi possit.

---

942 Athenis. Ed. Pocock. P. I c. 5 s. 4 p. 52 n. 41. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 441 (inde transscripsit Lebas Attique 366). Periisse videtur.

Γ Μ Λ Τ Ι Μ Ε Ι Ε Ν Τ Η Ι
Λ Α Δ Ι Ε Ι Δ Ι Υ Ϲ Ε Ν Ο Π Α
Τ Η Ρ Ε Ὺ Τ Υ Χ Α Ι Α Ν Φ Ι Λ Α Ρ
Γ Υ Ρ Ο Υ Κ Λ Ο Τ Α Μ Ο Α Β Ο Υ
Λ Η Τ Η Φ Ι Γ Α Ι Α Ε Δ Ω Ρ Η Ϲ Α Τ Ο
Τ Η Ν Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ν

. . . . τιμ . . . . ἐν τῇ [Ἑλ]|λάδι εἴδ[ρ]υσεν ὁ πα|τὴρ Εὐτυχαίαν Φιλαρ|γύρου . . . . . [ἡ] βουλὴ τῇ . . . . ἐδωρήσατο | τὴν ἱέρειαν. Sic Boeckhius, neque ura mihi restituere licuit propter nimiam apographi pravitatem.

CLASSIS DECIMA.

MONVMENTA HOMINVM ILLVSTRIVM QVI ANTIQVIORIBVS TEMPORIBVS FVERVNT.

943 Βάθρον λίθου πυρρου̃, inventum in domo prope Lysicratis monumentum; exstat in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 5 Αὐγ. 1865 (Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἀρ. 1). A. Conze Archaeol. Anzeiger n. 206. Februar. 1860 p. 183. Exscripsit Koehler. Cf. quae de titulo disseruit C. Lugebil Jahrbücher für class. Philol. Suppl. V p. 539 sqq.

ΚΟΔΡΟΥΤΟΥΤΟΠΕΣΗΜΑΜΕΛΑΝΘΕΙΔΑϹ
ΞΕΙΝΕΤΟΚΑΙΜΕΓΑΛΗΝΑϹΙΔΑΤΕΙΧΙϹΑ⁻
ϹΩΜΑΔΥΠΑΚΡΟΠΟΛΗΙΦΕΡΩΝΤΑΡΧΥϹΕΝ
ΛΑΟϹΕϹΑΘΑΝΑΤΟΥϹΔΟΖΑΝΑΕΙΡΑΜΕ

Κόδρου τοῦτο πέσημα Μελανθείδαο [ἄνακτος,]
ξεῖνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσατ[ο].
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπολῆι φέρων τάρχυσεν [Ἀθηνέων]
λαός, ἐς ἀθανάτους δό[ξ]αν ἀειράμε[νος].

Ingeniosa est Lugebilii coniectura, Ἀσίδα hoc loco intellegendam esse non Asiam sed Atticam, cuius inter nomina antiqua etiam Ἀσίς recensetur (Euphorio ap. schol. Dionys. Perieg. ad v. 620); quamquam potest etiam ita explicari, ut morte Codri (praeter Atticam ab incursione hostium liberatam) *etiam* id effectum esse dicatur, ut Asiae ora oppidis munitis cingeretur; atque huic interpretationi particula καὶ addita favere videtur. Τοῦτο πέσημα Lugebilius de anaglypho Codri mortem repraesentante interpretatur, quod non probo, quia ita tollitur oppositio quae est inter πέσημα et σῶμα. Id enim dicere voluisse videtur qui hoc carmen composuit, *mortuum* quidem esse ipso hoc loco Codrum, sed non *sepultum*. Neque vero licet negari, haec verba τοῦτο πέσημα, praesertim in huius carminis sermone contorto potius et tumido quam eleganti, ita accipi posse ut significent: 'hic est *locus, ubi* cecidit'; similiter enim apud Xenophontem anab. II, 2, 6 ἡ μάχη de loco dicitur, ubi pugnatum est. Quam paragraphum qui scripsit, etiamsi non ipse fuit Xenophon, certe homo Graecus fuit non recentioris aetatis ea qua hoc epigramma compositum est.

---

944 Fragmenta basis lapidis Hymettii, a. 0,22, l. 0,63, cr. 0,41, inventa ad ecclesiam Παναγίας πυργιωτίσσης. Exstant in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 22. Pittakis Eph. 3702.

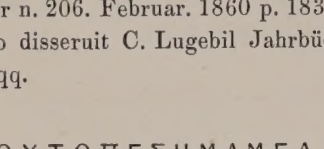

Λυκοῦργος | ὁ ῥήτωρ. Suo iure C. Wachsmuth (Die Stadt Athen I p. 615) cum ex litterarum formis tum ex ipsis tituli verbis apparere dixit, eum non ante Romanorum dominationem lapidi incisum esse. Certe si Lycurgi aetate scriptus esset, illud ὁ ῥήτωρ abesset ac potius simpliciter Λυκοῦργος Λυκόφρονος legeretur, ut Cononis filiique statuis in arce nihil subscriptum fuit nisi Κόνων Τιμοθέου et Τιμόθεος Κόνωνος. Ceterum aeneam Lycurgi oratoris statuam commemorat Paus. I, 8, 2.

945 Basis. 'In domo Σταυρωτοῦ Κονδοῦ' Fourmont. Nunc est in turri Andronici. Edd. Boeckh C. I. G. 135 (ex schedis Fourmonti). Pittakis l'ancienne Athènes p. 502. Exscripsit Koehler.

ϽΣ
ΛΑΕΞΑΝΔΡΟΝ
ϽΙΛΙΠΠΟΥΥΙΟΝ

Var. lect. Primi versus reliquias solus Koehler habet. Reliqua Pittakis sic exhibet: ΑΛΕΞΑΝΔΟΥΦΙΛΙΠΠΟΥ. Tamen quin idem sit titulus non dubitandum.

[Ὁ δῆμ]ος
[βασιλέα Ἀ]λέξανδρον
[βασιλέως] Φιλίππου υἱόν.

Regium nomen v. 2. 3 supplendum esse spatii rationes docent, si comparaveris reliquias v. 1. Titulum ab ipsius Alexandri aetate fere tribus aut quattuor saeculis distare cum ex litterarum formis apparet tum ex voce υἱός addita; nam id in *metricis* quidem titulis iam antiquo tempore fiebat (Φειδίας Χαρμίδου υἱὸς Ἀθηναῖος μ' ἐπόησε Paus. V, 10, 2, Πεισίστρατος Ἱππίου υἱός Thuc. VI, 54, 7), sed in eis qui pedestri oratione compositi sunt, Romanae aetatis est.

---

946 Herma marmoris Pentelici sine capite, a. 0,57, l. 0,31, cr. 0,26. Εὑρέθη εἴς τινα οἰκίαν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν Καπνικαραίαν'. Exstat in stoa Hadriani. Inferiorem partem inde a v. 4 ex Fourmonti apographo ed. Boeckh C. I. G. 136, totum titulum Pittakis Eph. 3447. H. Brunn Bullett. dell' Inst. 1860 p. 56 sqq. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 90 n. 240. Exscripsit Koehler.

ΟΝΝΙΚΟΜ
ΛΟΥΣΟΦΙΗ
ΞΠΙΙΣΤΟΡΑ
ΓΑΣΗΣΣΤΙ
ΣΕΝΑΛΕΞΑΙ
ΛΡΟΣΘΕΙΟΝ
ΛΡΙΣΤΟΞΕΛ

[Τ]ὸν Νικομ[ά|χ]ου, σοφίη[ς | ἑ]πίστορα | πάσης,
στ[ή]|σεν Ἀλέξα[ν|δ]ρος θεῖον | [Ἀ]ριστοτέλ[η].

Imperatorum Romanorum aetatem indicant litterarum formae, id quod vidit Brunnius; neque ante alterum p. Chr. saeculum titulis incisus videtur. Nam Atticum certe titulum, qui litteras ita inter se coniuncta habet ut v. 7 sunt Τ et Ε, Hadriani aetate antiquiorem novi nullum (cf. n. 622. 625. Nam tituli antiquioris n. 550 aliam videri rationem esse exposui ad n. 645).

947 'Athenis ad vestibulum arcis, Cyriac. p. XV n. 113 atque ex schedis Cyriaci Murat. T. II p. DCLXXXI. 6 et ex suis T. III p. MDCCLXXIV. 4. Hinc Iacobs. Paralip. Anthol. II p. 800. Anthol. Palat. Append. n. 276' Boeckh C. I. G. 911.

ΟΥΔΕΤΥΧΗΣΣΕΔΑΜΑΣΣΕΠΑΛΙΝΚΛΙΝΑΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΔΥΣΜΕΝΕΩΝΟΛΟΗΝΥΒΡΙΝΑΛΕΥΑΜΕΝΟΝΗΙΣΕΤΕΛΟΣ
ΘΑΝΑΤΟΙΟΚΙΧΑΝΕΝΩΣΠΑΥΡΟΥΣΠΡΟΤΕΡΩΝΑΝΕΡΑΣ
ΑΓΧΙΘΕΩΝΤΩΙΡΑΚΑΙΑΖΟΜΕΝΟΣΣΟΦΙΗΣΕΟΝΗΓΗΤΗΡΑ
ΕΤΗΣΕΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΛΕΙΝΟΝΑΠΑΣΙΘΕΟΝ

Var. lect. 'V. 5 dedi ΘΕΟΝ ex Murat. T. III, vulgo ΘΕΩΝ' Boeckh. Mira de hoc titulo leguntur apud Pittakisium l'anc. Athènes p. 247: '*Récemment j'ai découvert à côté des Propylées sur un fragment de marbre cette inscription*:

ΣΟΦΙΗΣΗΓΗΤΗΡΑ . . . . ΚΛΕΟΣ . . . .
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ . . . . . ΡΟΣ . . . . . .

Peut-être ce fragment faisait-il partie d'un piédestal trouvé par M. Cyriac avec cette inscription (sequuntur tria disticha illa ex Corpore Inscr. Graec. petita)'. Sive re vera invenit eiusmodi fragmentum, iure mireris, quomodo ad illum titulum referre potuerit, in quo neque Aristotelis nomen neque vocabulum *κλέος* neque syllaba *ρος* legitur; sive ipse finxit, id quod mihi veri simile ac paene certum est, mirum est, eum non callidius finxisse.

Initium carminis periisse manifestum est. Quae exstant haec sunt:

οὐδὲ τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλίναντα τάλαντα
δυσμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον,
ἦ σε τέλος θανάτοιο [πολυκλαύτοιο] κίχανεν
ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων·
τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἕδος ἠγητῆρα
[σ]τῆσεν Ἀλέξανδρος κλεινὸν ἅπασι θεόν.

In alterius distichi versu hexametro socordia lapicidae propter *ὁμοιοτέλευτον* omissum est vocabulum, quod probabiliter supplevit Boeckhius. Hoc epigramma ad Aristotelem referendum esse et ita quidem compositum, tanquam si Alexander Magnus praeceptoris statuae a se dedicatae id subscribi iussisset, Welckerus vidit (apud Boeckhium). Cui Boeckhius ita assentitur, ut statuam Aristotele et Alexandro etiamtum vivis dedicatam fuisse existimet, post utriusque mortem demum epigramma incisum: nam aliter non posse explicari, quod in basi statuae ab Alexandro dedicatae, quem anno ante Aristotelem occubuisse notissimum est, ipsius Aristotelis mors commemoretur. Sed cum ex n. 946 appareat, Hadriani aetate, qua omnino antiquitatis memoria ab Atheniensibus summa diligentia recolebatur, eiusmodi monumenta conficta esse, ne hoc quidem epigramma statuae re vera ab Alexandro dedicatae subscriptum esse puto; praesertim cum vanus et frigidus sermonis tumor, qualis in eo inest, Hadriani potius quam Alexandri et Aristotelis aetati convenire videatur. Neque mihi persuadebitur, fieri potuisse ut Aristoteles ab aequalibus aut hominibus aetate subparibus *Θεός* vocaretur.

948 Basis marmoris Pentelici, orientem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 3367. H. Brunn Bullettino dell' Instituto arch. 1864 p. 88 (ex Decharmii litteris). W. Vischer Mus. Rhen. XXII p. 322. Contulit Koehler.

ΦΙΛΗΜΩΝΔΑΜΩΝΟ
ΔΙΟΜΑΙΕΥΣ
ΚΩΜΙΚΟΣΠΟΙΗΤΗΣ

Φιλήμων Δάμωνο[ς] | Διομαιεὺς | κωμικὸς ποιητής.

Hunc titulum tertii ante Chr. saeculi esse pronuntiavit Vischerus. putavit sine dubio eum Philemonis, nobilissimi novae comoediae poetae, statuae ab aequalibus positae subscriptum fuisse. Sed ei de aetate tituli sententiae non modo litterarum formae obstant (praeter Σ, quod Vischerus ipse omnibus locis pro Ϲ scriptum esse expressis verbis testatur, etiam Φ et Μ) sed etiam demotici forma quae est *Διομαιεύς* pro *Διομειεύς* vel *Διομεεύς*. Nam non ante alterum p. Chr. saeculum inter se commutantur demotica in *-αιεύς* et *-ειεύς* (*-εεύς*) exeuntia, ita ut et *Διομαιεύς*, *Ἐρικαιεύς*, *Τριναιεύς* scribatur et *Βησεύς*, *Κυδαθηνεύς*, *Πειρεεύς*, *Ἠγεεύς*. Denique etiam additum *κωμικὸς ποιητής* ab ipsius Philemonis aetate alienum videtur. Quare aut iunioris alicuius Philemonis hunc esse titulum, aut antiquo illi ac nobili poetae quattuor fere post mortem saeculis positum apparet. Atque diversum quidem ab antiquo illo hunc esse coniciat aliquis ex pagi nomine quod est *Διομαιεύς*, quum natum Syracusanum fuisse constet (Suidas *Φιλήμων*): at quum Athenis per maximam partem vitae commoratus sit, videtur ibi civitatem quoque nactus esse; tum autem etiam pago alicui ascriptus est. Quod is qui statuam erigendam curavit aliquis ex ipsius Philemonis propinquis fuit, civis Atheniensis pagi Diomeensium, facile intelligitur cur neque *Συρακόσιος* neque *Ἀθηναῖος* sed *Διομαιεύς* scripserit. Et cum patris quoque nomen (*Δάμωνος*) idem sit, dubitandum non est, quin nobilissimus ille poëta intellegendus sit, praesertim cum nominativus casus imperatorum Romanorum aetate non fere usurpetur in titulis honorariis aequalium, sed in iis modo, quibus hominum nobilium iamdudum defunctorum memoria recolitur; nam in hoc genere usitata illo tempore formula *ὁ δεῖνα (ἡ βουλή, ὁ δῆμος) Φιλήμονα Δάμωνος Διομεέα* minus apta esset.

949 Marmor nigrum in duas partes fractum, inventum in theatro Bacchi. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 209. Phil. IV p. 95 n. 6. Exscripsit O. Lueders.

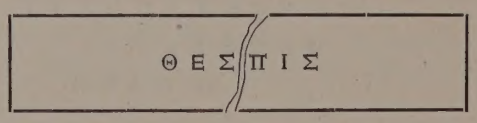

Θέσπις. — Hi tituli n. 949—951 subscripti fuerunt statuis poëtarum scaenicorum in theatro positis. Eas non ad ipsorum poëtarum aetatem referendas esse sponte patet, et si ex litterarum formis coniecturam facere licet, imperatorum Romanorum aetate non sunt antiquiores.

950 Basis lapidis Hymettii inventa in theatro. Edidit Rhusopulos Eph. nov. 208. Phil. IV p. 95 n. 7. Bullettino dell' Instituto 1862 p. 166. Exscripsit O. Lueders.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Τιμόστρατος. — De Timostrato poëta comico incertae aetatis cf. Meineke Fragm. Comm. I p. 499. IV p. 595.

951 Basis marmoris Pentelici, inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 212 (cf. ibid. p. 158). Kumanudis Phil. III p. 563.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ

Διονύσιος. Hic videtur esse Dionysius Sinopensis mediae comoediae poëta, de quo cf. Meineke Fragm. Comm. I p. 419. III p. 547. Nam Dionysii Syracusani tyranni, quamvis multas tragoedias scripserit (Nauck Fragm. Trag. p. 616 sqq.), tamen vix putaverim propterea statuam in theatro Attico inter principes poësis scaenicae erectam esse.

952 Basis marmoris Hymettii, inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 213 (cf. ibid. p. 158). Kumanudis Phil. III p. 56 G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 40). Archaeol. Zeitg. XXX (187 p. 22 tab. 60 n. 12.

Δ Ι Ο Μ Η Δ Η Σ

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ Π Τ Ε Λ Ε Α Σ Ι Ο Σ
Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

Lineas quibus Demetrii nomen interpositum est, Hirschfeld in lapi esse testatur.

Διομήδης. — *Δημήτριος Πτελεάσιος ἐποίησεν.*

Etiam hunc titulum ex eodem genere esse ac n. 949—951 coniec ris, etsi de Diomede aliquo poëta nihil memoriae proditum est.

CLASSIS VNDECIMA.

TITVLORVM HONORARIORVM INCERTI GENERIS FRAGMENTA.

953 'Athenis in gymnasio Ptolemaei' Fauvel, cuius ex litteris editus est titulus Mag. encycl. a. XVI (1811) T. II p. 143, et inde a Boeckhi C. I. G. 318. 'Dans la maison de Barbanos' Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 54. Habui duo apographa, alterum L. Rossii i schedis Boeckhianis, alterum O. Luedersii qui inaedificatum dicit lapidem ad partem occidentalem turris, quae ad meridionalem partem sto Attali posteriore tempore exstructa est. Fauvelius et Pittakis titulum multo pleniorem exhibent, quam est in exemplaribus Rossii et Lu dersii. Sed cum uterque illorum in eis quae etiamnunc exstant, et inter se et cum Rossio Luedersioque fere consentiat, in eis vero, qu apud hos non sunt, plane discedant Fauvelii Pittakisiique apographa, cumque lapis inde ab antiquis temporibus inaedificatus sit, ita ut fie non potuerit ut pars aliqua eius deperiret, utriusque exemplum interpolatum esse apparet. Qua de causa separatim exhibeo primum Ross Luedersiique, deinde Fauvelii et Pittakisii exemplaria, et in his quidem, quo clarius appareat interpolatio, ea quae Rossius et Lueders leg runt in lapide lineis traductis a reliquis separavi.

Ross:

Ι Η Ε Ξ Α Ρ Η Ο Υ Π Α Γ Ο
Η Μ Ο Σ Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ
Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν Σ Τ Ι
Ɔ Σ Ω Ξ Ε
Π Ο Λ Ε Ω

Lueders:

Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Ι
Η Μ Ο Σ Κ ////////////////// Υ Λ
Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν ¯ Ι Β Ε Ρ Ι
Ɔ Σ Ɔ ////// Ε ////////////////////////
//////////////// Π ⌒ Λ Ε Ϛ //////////
//

Fauvel:

Η Β Ο Υ Λ Η | Η Ε Ξ Α Ρ Η Ο Υ Π Α Γ Ο | Υ
Κ Α Ι Ο Δ | Η Μ Ο Σ Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ | Η
Π Ε Ν | Τ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν Τ Ι Β Ε Ρ Ι | Ω Ι
Α Δ Ε Λ Φ Ω Ι | Θ Ε Ω | Ι Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ω Ι
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Ω Ι Τ Η Σ | Π Ο Λ Ε Ω | Σ

Pittakis:

Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο | Υ Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο
[Δ] Η Μ Ο Σ Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ | Η Τ Ω Ν Ε
Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν Σ Τ Ρ | Α Τ Η Γ Ο Υ Σ
Ο Σ . . . [Ε] Ξ Ε | Λ Ε Ξ . . . Ε Κ Τ Η Σ
Π Ο Λ Ε Ω | Σ

Vides quam accurate in eis partibus apographorum Fauvelii et Pittakisii redeant ea quae sunt apud Rossium et Luedersium, paucis erroribus inmixtis neque eis gravioribus quam ab hominibus non nimis diligentibus in eo negotio committi solent. v. 4 apud Fauvelium ΘΕΩ pro ΟΣΩ lectum est, v. 3 apud Pitt. ΣΤΡ pro ¯ΙΒ, quod idem fe etiam Rossio accidit.

V. 1—3 facile supplentur: Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγο[υ βουλὴ καὶ ὁ δ]|ῆμ καὶ ἡ βουλ[ὴ τῶν ἑ]|ξακοσίων Τιβέρι[ον ..... Sed ex his nondum a

paret cuius generis sit titulus. Potest enim aut imperatoris Romani (class. 1) aut magistratus Romani (class. 3) aut hominis nobilis Graeci (class. 4) esse. Atque etsi hoc, quod postremo loco posui, mihi quidem veri simillimum videtur, praesertim cum numerus eorum hominum Graecorum, qui nominibus Τι*βέριος* Κλαύ*διος* usi sunt, permagnus sit, tamen ad liquidum perduci res non potuerit nisi versuum 4 et 5 reliquiis ita suppletis ut dubitatio nulla relinquatur. Sed de ea re ego quidem desperavi. Venit mihi quidem in mentem, initio v. 4 reliquias nominis Graeci esse, et deinde adiunctum fuisse *ἐπιμελητὴν γενόμενον τῆς πολέως*. Ac tum fortasse n. 975 eiusdem lapidis frustulum haberi poterit, cuius duo versus tertio et quarto huius tituli ab dextra adiungendi sint. At neque quae ab initio versus quarti supersunt ullius nominis Graeci quod ego quidem noverim esse possunt, et *πόλεως* nequaquam certum est ad magistratus Attici designationem pertinere. Quidni enim scriptum fuerit *σωτῆρα* vel *εὐεργέτην τῆς πόλεως*. Quare quae est condicio lapidis, nihil pro certo affirmari poterit, nisi ea quae Boeckhius et Neubauerus (comm. epigr. p. 63) Fauvelii apographo nisi de hoc titulo exposuerunt, quorum ille ad Tiberii Caesaris nepotem cognominem, hic ad L. Verum M. Aurelii fratrem rettulit, teneri iam non posse. Titulum anno 126 p. Chr. antiquiorem esse senatus sexcentorum demonstrat.

---

954 Herma lapidis Pentelici, exstat in turri Andronici. '*Der (besonders eingesetzte) Kopf fehlt; über der linken Schulter liegt ein Gewandstück; jederseits Zapfenlöcher. Am Schaft das (zerstofsene) Glied und die Inschrift*' Heydemann Marmor-Bildwerke p. 110 n. 283.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
cetera erasa

Ἀγαθῇ τύχῃ.

---

955 Aëtoma anaglyphi lapidis Pentelici, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*', a. 0,20, l. 0,31, cr. 0,21. Ed. Pittakis Eph. 2506.

ΑΓΑΘΙ

Sine dubio hic quoque Ἀγαθῇ [τύχῃ] scriptum fuit.

---

956 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 161. Eph. 1822.

ΙΤΥΧΗ

In libro l'ancienne Athènes Pittakis titulum sic exhibet: ΤΗΙΤΥΧΗΙ. Quam interpolationem esse eamque perversam apparet. Nam hic quoque nihil aliud fuit quam [Ἀγαθῇ] τύχῃ.

---

957 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum septentrionem versus a Propylaeis, a. 0,30, l. 0,50, cr. 0,80. Ed. Pittakis Eph. 3401.

ΛΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΜΟΣ Ο ΑΘΙ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου π]άγου βουλὴ καὶ [ἡ βουλὴ τῶν | ἑξακοσίων (πεντακοσίων?) καὶ ὁ δ]ῆμος ὁ Ἀθη[ναίων] ....

---

958 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum orientem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1010. Exscripsit Velsen.

ΗΕΞΑΙ
ΛΗΚΑΙ
ΚΑΙΟ
ΟΝ

Ἡ ἐξ Ἀρ[είου πάγου βου]|λὴ καὶ ἡ [βουλὴ τῶν X (Φ?)] | καὶ ὁ [δῆμος Ἀθηναί]|ων ....

III

959 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum prope theatrum Bacchi. Ed. Pittakis Eph. 3129.

ΟΥΠ
ΗΒΟ

[Ἡ ἐξ Ἀρεί]ου π[άγου | βουλὴ καὶ] ἡ βο[υλὴ τῶν X (aut Φ)].

---

960 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,10, cr. 0,10. Ed. Pittakis Eph. 2848.

ΒΟΥΛ
ΔΗΜΟ

V. 1 [Ἡ] βουλ[ή], v. 2 [ὁ] δῆμο[ς].

---

961 Tabula marmoris Pentelici, in arce. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 268.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ....

---

962 Fragmentum lapidis Pentelici, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*', a. 0,07, l. 0,38, cr. 0,06. Ed. Pittakis Eph. 2499.

ΙΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠ/
Ι ΡΑΙ

Nihil agnoscitur nisi v. 1 [ἡ βουλὴ] ἡ ἐξ Ἀρείου πά[γου ....].

---

963 Fragmentum marmoris Hymettii, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

_ΑΙΟ
ΚΑΙΟΔΗ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου π]ά[γ]ο[υ βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ τῶν $\overline{\chi}$ (aut $\overline{\phi}$)] καὶ ὁ δῆ[μος ...].

964 Hermae pars superior; exscripsit Koehler.

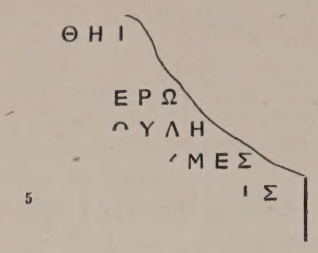

[Ἀγα]θῇ [τύχῃ. | Κατὰ τὸ ἐπ]ερω[τη|μα τῆς β]ουλῆ[ς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγο]υ (?). Deinde fortasse nomen gentile Romanum scriptum fuit, Μέστριον aut Μέσσιον.

---

965 Fragmentum basis; exscripsit Koehler.

Κατὰ τὸ ἐ[περώτημα] | τῆς βουλ[ῆς τῶν X (aut Φ)]. Nam non de Areopagitarum senatu dici spatii rationes demonstrare videntur. Post v. 2 enim nihil amplius scriptum fuisse apparet.

---

966 In Pinacotheca exscripsit Velsen.

ΝΛΙΟΔΗΜΟ
ΟΥΠ

Putaveris [Ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίω]ν (vel πεντακοσίων) (κ)αὶ ὁ δῆμο[ς καὶ | ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρεί]ου π[άγου ...] scriptum fuisse. Sed hic ordo plane insolitus est.

---

967 Fragmentum lapidis Eleusinii, a. 0,10, l. 0,24, cr. 0,25. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 25.

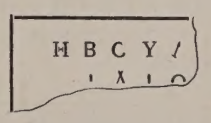

V. 1 Ἡ βουλ[ὴ ...], v. 2 [κ]αὶ ὁ [δῆμος?].

---

968 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,18, l. 0,24, cr. 0,29, inventum septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3040.

Λ
ΞΙΩΝΚΑΙΟ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΛΕΑΤΩΝ

Tres priores versus ita restituendos esse manifestum est: [Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | βου]λ[ὴ καὶ ἡ τῶν ἑξ|ακο]σίων καὶ ὁ [δῆμ|ος ὁ] Ἀθηναίων ... Sed de quarto versu possunt diversa excogitari. Si initio huius versus Λ recte exscripsit Pittakis, possit [τὸν βασι]λέα τῶν [.....] suppleri. Sed magis eo inclino, ut illas potius litterae N reliquias esse putem, ita ut scriptum fuerit [τὸν δεῖνα τὸ]ν ἑατῶν [εὐεργέτην].

---

969 In fragmento basis lapidis Pentelici, invento ad septentrionalem Propylaeorum partem. Ed. Pittakis Eph. 4029.

ΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΚΑΙΟΔΗΜΟ
ΣΕΝ·ΟΡ

[Ἡ ἐξ] Ἀρείου πά[γου βουλὴ] | καὶ ὁ δῆμο[ς ἐτείμη]|σεν Ορ..... Coniecerit aliquis hoc fuisse alterum exemplum tituli honorarii P. Hordeonii Lolliani (n. 625), ita ut v. 3 Ὁρ[δεωνίου Λολλιανόν] supplendum sit; nam ἐτείμησεν illud, quod hic scriptum fuisse videtur, quum in Asiae et insularum titulis frequentissimum sit, inter Atticos praeter hunc in solo illo Lolliani Ephesii titulo invenitur. Tamen eam coniecturam satis incertam esse non me fugit.

---

970 Athenis; exscripsit Koehler.

ΜΑ
ΑΡΕΤ
ΤΗΣ//
vac.

Μᾶ[ρκον (?) .....] | ἀρετ[ῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας] | τῆς [εἰς τὸν δῆμον].

---

971 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2537.

ΟΔΗ
ΜΑΙ

Ὁ δῆ[μος] | Μαι...., quae videntur reliquiae nominis alicuius Romani esse.

---

972 Fragmentum lapidis Eleusinii, in arce. Particulam *b* solam exscripsit Velsen. Totum titulum edd. Pittakis Eph. 2125. Beulé l'Acropole II p. 357, exscripsit Koehler.

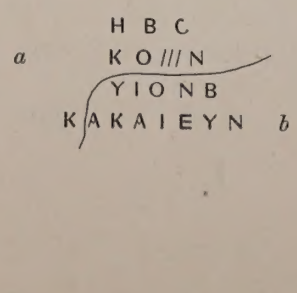

Ἡ Βο[υλὴ .....] | Κο[ρ]ν[ήλιον, τοῦ δεῖνος] | υἱόν, Β[...., ἀρετῆς ἕνε]|κα καὶ εὐν[οίας]. Utrum hic homo Romanus fuerit an Graecus incertum est. Si Romanum fuisse sumamus v. 2 fortasse Β[άλβου] supplendum sit. Sed id eo incertius est, quod v. 2 etiam praenomen Κό[ι]ν[τον] suppleri potest.

973 Fragmentum marmoris Pentelici, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

ΟΣΙ
ΛΟΝ
ΙΗΣΕ
vacat

Coniecerit aliquis [Ὁ δῆμ]ος Λ[εύκιον Κορνήλιον | Λέντ]λον [τοῦ δεῖνος υἱὸν | ἀρετ]ῆς ἕ[νεκα καὶ εὐνοίας]. Sed nimis exiguae hae sunt litterarum reliquiae.

---

974 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,20, l. 0,38, cr. 0,20. In arce ‘εἰς τὸ τέμενος τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος’. Ed. Pittakis Eph. 3853. Periisse videtur.

ΙΟΣ
ΓΙΟΝ
ϽΔΗΜΟΣ

Versu altero eius qui honoratur nomen scriptum fuisse videtur, aut Latinum, veluti [Ἄππο]λήιον, [Κανο]λήιον, aut Graecum, veluti [Φί]λη[τ]ον. Sed versus 1 reliquiae vix aliter intelligi possunt, quam ut statuamus aut ....ιος nominis proprii nominativo casu positi extremam partem esse, aut [ὁ δῆμ]ος supplendum. Sed sive hoc sive illud sumpserimus, tertius versus ὁ δῆμος quid sibi velit assequi non poterimus.

---

975 Fragmentum marmoris Hymettii, ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου’. Ed. Pittakis Eph. 2519.

ΙΟΝΚΛ
ΕΠ

V. 1 probabiliter suppleri potest [Τι]βέρ]ιον Κλ[αύδιον]. Deinde sequebatur sine dubio eiusdem hominis nomen Graecum. V. 2 reliquiae incertae: suspiceris aut demotici has esse reliquias (Ἐπικηφίσιον, Ἐπεικίδην) aut ad magistratus nomen referenda, veluti ἐπ[ιμελητὴν τῆς πόλεως] (cf. adn. ad n. 953).

---

976 Fragmentum lapidis, inventum ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου’. Ed. Pittakis Eph. 2528.

ΛΕΥΚΓ
ΡΙΟΥ

[Τὸν δεῖνα] Λευκ[ίου υἱὸν | ἢ ἐξ Ἀ]ρείου [πάγου βουλή]?

---

977 Athenis; exscripsit Velsen.

ΡΙΟΝΛι
ΥΙΟΝ

[Τι]βέ]ριον [..... | τοῦ δεῖνος] υἱόν. Sed possunt etiam ..ριον nominis gentilis, Λι praenominis patris (veluti Αὔλου) reliquiae esse.

978 Fragmentum basis lapidis Eleusinii, a. 0,20, l. 0,25, cr. 0,20 inventum occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 2664.

ΟΝΕΟΥ
ΙΣΕΝΕΚΑ

[Τὸν δεῖνα .....]ονέου | [υἱὸν ἀρετ]ῆς ἕνεκα.

---

979 Fragmentum lapidis Pentelici a sinistra et inferiore parte integrum, a dextra et superiore mutilum, a. 0,30, l. 0,14, cr. 0,30, ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου’. Ed. Pittakis Eph. 2503.

ΔΗΝ
ΑΡΕ
ΕΝ

[Ὁ δεῖνα] | Δημ..... | ἀρε[τῆς] | ἕν[εκα]. Nam v. 1 nomen proprium eius qui honore statuae afficitur, non populi Atheniensium designationem ([ὁ] δῆμ[ος]), scriptum fuisse propter spatii rationes putaverim.

---

980 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,16, l. 0,21, cr. 0,37, ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου’. Ed. Pittakis Eph. 2516.

ΔΗΜ..

Aut [ὁ] δῆμ[ος] fuit, aut Δημ[οσθενή], Δημ[όστρατον] vel simile nomen.

---

981 Fragmentam lapidis Pentelici, inventum orientem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca, a. 0,29, l. 0,20. Ed. Pittakis Eph. 2828. Exscripsit Koehler.

ΥΡΚ
ΟΥΔΗ *vac.?*
ϽΥΤΟΥΚΑ

[Φ]ΙΛΕΟΥΦΥΛΑΣΙΟΥΘΥ

Var. lect. V. 4 prius Φ Koehler omittit, Pittakis habet.

V. 1 Ὑρκ|[ανόν]?, v. 2 [τ]οῦ δή|[μου], v. 3 obscurus, v. 4 [ἐπὶ ἱερείας τῆς δεῖνος τῆς] Φιλέου Φυλασίου Θυ[γατρός].

---

982 In basi. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 161. Periisse videtur.

.....ΘΕΟΝΠΟΠΛΙΟΝ
ΕΙΚΟΝΑΤΗΝΕΑΥΤΟΥ

Hic nonnulla turbata esse in exscribendo manifestum est. V. 1 putaverim [Τιμό]θεον (Φιλόθεον, Δωρόθεον sim.) Ποπλίο[υ] scriptum fuisse. V. 2 εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ non fuisse mihi constat. Sed quid fuerit, incertum.

983 Lebas Attique 70.

ΟΥΠΕΙΡΑΙΕΩΣ
ΟΝΚΑΙΤΟΝΥΟΝΦΙ

Quid sibi velit v. 1 ....ου Πειραιέως dubium est. Videtur sane ad eius qui honoratur patrem referendum esse; sed sive viri titulis honorarius est, potius τὸν δεῖνα ....ου Πειραιέα exspectes; sive de muliere dicitur, non intellegitur quomodo haec cohaereant cum versu insequenti. Ibi enim .....ον καὶ τὸν υἱόν scriptum fuisse apparet, de patre et filio. Nomen filii suppleveris Φι[λιστείδην], quod nomen duobus archontibus, patri et filio, pagi Piraeensium, fuit (v. indicem).

---

984 Fragmentum marmoris albi, exstat in stoa Hadriani. Exscripsit Koehler.

ΨΗΙ
ΕΛΡΕ
ΛΗΣΚΑΙ
vac. ΤΩ ////
vac.

Nihil perspicitur nisi v. 2 ἀρε[τῆς ἕνεκα], v. 3 [βου]λῆς(?) καὶ [δήμου?], videturque huius tituli formula a solito more aliquantum recessisse.

---

985 Plinthus lapidis Pentelici, a. 0,90, l. 0,30, cr. 0,95. Litterae altae 0,05. Lapis integer est, quare recte Pittakis indicat, eum cum aliis similibus coniunctum fuisse. In muro arcis orientali. Ed. Pittakis Eph. 2767.

ΑΤΟΥΣΩΤΗΡΑ

[Ὁ δῆμος(?) τὸν δεῖνα τὸν ἐ]ατοῦ σωτῆρα.

---

986 Fragmentum tituli grandibus litteris incisi. Inventus lapis 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2524.

ΟΝΣ

[Τ]ὸν σ[ωτῆρα] fuisse videtur, nisi ..ον Σ.... filii et patris nominis reliquiae sunt, quorum illud accusativo, hoc genetivo casu positam fuit.

---

987 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΟΥΥΙΟΝ
ϽΟΣΥΝΗΣ

[Τὸν δεῖνα .....]ου υἱόν, | [ἀρετῆς ἕνεκα καὶ σω]φροσύνης.

---

988 Fragmentum lapidis Pentelici; in Pinacotheca exscripserunt Velsen et Koehler. Supra has reliquias antiquior titulus est, quem edidit A. Kirchhoff vol. I n. 391.

ϽΥΚΕ
ΟΝ
ΛΕΚ

[Τὸν δεῖνα ....]ου Κε[..... .. υἱ]ὸν | [ἀρετῆς ἕ]νεκ[εν].

---

989 In Pinacotheca exscripsit Velsen.

ΛΕΩ
ΙΧΟΝΤΟΣ
ΗΣΑ Ο
ΝΣΩΦΙ

Veniat alicui in mentem supplere: [Τὴν δεῖνα] Λεω[νίδου? | τοῦ ἐπωνύμου ἄρ]χοντος [Θυγατέρα, κανηφορ]ήσα[σαν, ... ἀνέθηκε]ν, σωφρ[οσύνης ἕνεκα], ita ut titulus ad classem nonam referendus fuerit, sed id nimis incertum est.

---

990 Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,85, l. 0,13, cr. 0,20, inventum in ecclesia Ὑπαπαντή. Ed. Pittakis Eph. 2480. (Lebas Attique 308).

ΛΕΩΜ
ϽΟΥΧΗ
ΛΡΤΕΜ

Fere nihil ita perspicitur, ut dubitationi obnoxium non sit. V. 1. 2 coniciat aliquis Λεω[νίδου τοῦ δᾳ]δουχή[σαντος υἱὸν vel Θυγατέρα] (cf. adn. ad n. 676); sed quum Pittakis Μ exhibeat, ea coniectura incertissima est. Potest enim etiam [Κ]λεὼ Μ..... fuisse, item pro [δᾳ]δουχήσαντος aequo iure licebit legere [κλει]δουχήσαντος. Denique v. 3 veri simillimum est Ἀρτέμ[ιδι] fuisse, sed ne id quidem certum; nam licet etiam de nomine, quale est Ἀρτεμίδωρος, cogitare.

---

991 Fragmentum marmoris Pentelici, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

ΙΛΙΝΑΙ
ΓΥΝ

Primi versus reliquiae obscurae sunt. V. 2 [...ο]ς γυν[αῖκα] fuit.

---

992 'Fragmentum marmoris inventum a Gallis ad monasterium Daphni et furtim ablatum' Velsen, qui exscripsit. Ed. W. Vischer Archaeol. Anzeiger 1855 p. 116*.

ΜΑΙ
ΟΗΚΑΙΤΑΡΙ

V. 2 videtur [ἀνέ]θηκα vel [ἀνέ]θηκα[ν] fuisse. Cetera obscura.

993 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,10, l. 0,06, cr. 0,07, inventum in arce. Ed. Pittakis Eph. 3224.

ΑΤΟΥ
ΕΘΗΚΕ
ΓΗ

[Τὸν δεῖνα ὁ δεῖνα τὸν ἑ]ατοῦ [εὐεργ|έτην ἀν]έθηκε[ν .... ἀρε]τῆ[ς ἕνεκα. Forma ἑατοῦ hic non plane certa, nam possunt illae litterae etiam nominis proprii, veluti Νικοστράτου, reliquiae esse.

---

994 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,09, l. 0,30, cr. 0,20, inventum occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 2120. 2130. Exscripsit Koehler.

ΟΝ
ΙΝΕΘΗΚ//

....ον | [..... ἀ]νέθηκ[εν] (vel ἀνέθηκαν).

---

995 Fragmentum basis, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου', a. 0,20, l. 0,31, cr. 0,21. Ed. Pittakis Eph. 2492.

ΑΙΛ
ΕΘΗΚΕΝ

[Τὸν δεῖνα .... Βησ]αιέ[α (vel Κυδαθηναιέα, Πειραιέα, Φηγαιέα, aut si mulieris est titulus [τὴν δεῖνα ἐκ Βησ]αιέ[ων sim.) ..... ἀν]έθηκεν.

---

996 Fragmentum minutissimum, exscripsit Koehler.

ΙΣ
ΘΗΚΑΝ
vac.

....ς | [ἀνέ]θηκαν.

---

997 Fragmentum basis lapidis Eleusinii, a. 0,30, l. 0,46, cr. 0,39, orientem versus a Propylaeis. Edidit Pittakis Eph. 3440. Exscripsit Koehler.

ΟΝ
ΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ

[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος υἱ]ὸν | [ἀρετ]ῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας.

---

998 'Ἐπὶ τμήματος δοκοῦ λίθου Πεντελησίου'. Inventus lapis occidentem versus ab Erechtheo, a. 0,11, l. 0,60, cr. 0,17. Litterae altae 0,04. Edidit Pittakis Eph. 3683. Exscripsit Koehler.

ΟΚΛΟΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

[Τὸν δεῖνα .... Πρ]όκλος ἀρετῆς ἕνεκεν.

---

999 Prope theatrum; exscripsit Velsen.

ΠΟΥ
ΕΝΕΚΕΝ . Λ

.....που [υἱόν (?), | ἀρετῆς] ἕνεκεν [κ]α[ὶ εὐνοίας].

1000 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 289.

ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

.... ἀρετῆς ἕνεκεν.

1001 Fragmentum lapidis Pentelici, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου', a. 0,20, l. 0,10, cr. 0, 26. Ed. Pittakis Eph. 2518.

ΟΣΥ

[..... σωφρ]οσύ[ης ἕνεκα].

1002 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2521.

ΚΕΝ
Ε

V. 1 aut [ἕνε]κεν aut [ἀνέθη]κεν fuit.

1003 Fragmentum basis lapidis Pentelici, ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου’, a. 0,13, l. 0,09. Ed. Pittakis Eph. 2539.

Ↄ H
I E

[.... ἀνέ]θη[κεν ἀρετῆς ἕ]νε[κα](?).

1004 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,08, l. 0,10, cr. 0,42(?), ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου’. Ed. Pittakis Eph. 2538.

\ H E
K A

Tituli honorarii has esse reliquias apparet, ac simplicissimum quidem erit supplere [Τὸν (aut τὴν) δεῖνα ἡ βου]λὴ ε[ὐεργεσίας | ἕνε]κα.

PARS NONA.

CATALOGI.

CLASSIS PRIMA.

CATALOGI ARCHONTVM ALIORVMQVE MAGISTRATVVM.

1005 'Marmor pedes circiter duos et semissem longum, sesquipedem latum, Athenis olim Constantinopolim ad Regis Galliarum oratorem, et inde Parisios in bibliothecam Colbertinam translatum. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 106. Aeri incisum dedit Montfaucon Palaeogr. Gr. p. 148 cum notis et iteravit Antiq. expl. Suppl. T. II p. 100 tab. 30. (Murator. T. I p. CCC. 2. Corsin. F. A. T. II p. 154)' Boeckh C. I. G. 181.

ΑΡΧΩΝ	*ἄρχων*
ΚΑΙΙΕΡΕΥΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ	*καὶ ἱερεὺς Δρούσου ὑπάτου*
ΞΕΝΩΝΜΕΝΝΕΟΥΦΛΥΕΥΣ	*Ξένων Μεννέου Φλυεύς*
ΒΑΣΙΛΕΥΣ	*βασιλεύς*
ΗΡΑΚΛΙΤΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΣΦΗΤΤΙΟΣ	*Ἡράκλιτος Ἀριστοκλέους Σφήττιος*
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ	*πολέμαρχος*
ΑΛΚΕΤΗΣΑΛΚΕΤΟΥΠΕΡΙΘΟΙΔΗΣ	*Ἀλκέτης Ἀλκέτου Περιθοίδης*
ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ	*θεσμοθέται*
ΛΕΥΚΙΟΣΣΕΠΠΙΟΣΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ	*Λεύκιος Σέππιος Κηφεισιεύς*
ΦΙΛΩΤΑΣΘΕΟΔΩΡΟΥΕΓΜΥΡΙΝΟΥΤΤΗΣ	*Φιλώτας Θεοδώρου ἐγ Μυρινούττης*
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΙΝΕΟΥΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ	*Δημήτριος Κινέου Κυδαθηναιεύς*
ΣΕΞΣΤΟΣΛΕΥΚΙΟΥΔΙΡΑΔΙΩΤΗΣ	*Σέξστος Λευκίου Διραδιώτης*
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥΓΙΤΟΝΟΣΦΡΕΑΡΡΙΟΣ	*Ἀθηνόδωρος Εὐγίτονος Φρεάρριος*
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΘΡΙΑΣΙΟΣ	*Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Θριάσιος*
ΚΗΡΥΞΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ	*κῆρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς*
ΛΕΩΝΙΔΗΣΛΕΩΝΙΔΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ	*Λεωνίδης Λεωνίδου Μελιτεύς*
ΚΗΡΥΞΑΡΧΟΝΤΙ	*κῆρυξ ἄρχοντι*
ΔΙΟΔΩΡΟΣϽΕΡΜΕΙΟΣ	*Διόδωρος) Ἕρμειος*
ΑΥΛΗΤΗΣ	*αὐλητής*
ΙΣΙΦΙΛΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ	*Ἰσίφιλος Ἀσκληπιάδου Ἀθμονεύς*
ΛΙΤΟΥΡΓΟΣ	*λιτουργός*
ΕΣΤΙΑΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ	*Ἑστιαῖος Διονυσίου Μιλήσιος*

In tituli aetate definienda id quidem certissimum est propter Drusi sacerdotium eum non posse antiquiorem esse anno 9 a. Chr., quo is consulatu mortuus est (cf. Ephem. epigr. I p. 116), neque recentiorem Hadriani imperio, quo tempore id sacerdotium abolitum esse videtur (cf. adn. ad n. 1009). Accuratiori definitioni fortasse obstitum est L. Seppii Cephisiensis thesmothetae nomen. Etenim in catalogo epheborum (C. I. Att. II 482) recensetur [Λεύ]κιος Σέππιο[ς]; unde Koehlerus id frustulum lapidis inter 'incertae sedis fragmenta' collocat coniicitque id alterius aut tertiae columnae fuisse. Quod si ita est, ille ephebus Cephisiensis esse non potest, cum Erechtheis in primae columnae initio perscripta fuerit. At cum Erechtheidis catalogus praeter terminationes demoticorum nonnullorum perierit, nihil impedit quominus illud fragmentum ad hanc tribum referamus, atque in tanta nominis quod est Seppius raritate eundem hic atque illic hominem designari statuamus. Iam illum catalogum rationibus firmissimis Koehlerus effecit inter annos 39—32 a. Chr. incisum esse. Quo tempore qui fuit ephebus, is potuit sane aliquo ex proximis post Drusi mortem eiusque sacerdotium institutum annis thesmotetae munere fungi; nam tum circiter quinquagesimum aetatis annum agebat. Itaque veri simile est, ad medium fere Augusti principatum hunc archontum recensum pertinere. Quod quodammodo confirmatur Leonidae Melitensis nomine, qui hic praeco senatus Areopagitici est; nam id nomen redit in laterculo Amynandridarum (part. IX class. 4), quem item ad Augusti aetatem referendum esse constat.

1006 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, a. 0,14, l. 0,23, cr. 0,09, in domo Photii prope monumentum Lysicratis. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 480 (inde K. Keil Mus. Rhen. XIX p. 269). Eph. 1941. (Neubauer Curae epigraphicae p. 10 sqq.).

Λ Ι [Ω] Α Ρ Χ Σ
Δ Η Μ Ο Κ Ρ Α
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Σ
Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ Ν Ε Ο Σ
Κ Η Ρ Υ Ξ Τ Η Σ Ε
Θ Ε
Κ Η Ρ Υ Κ Ι Σ Κ Ο Σ Α Τ
Α Υ Λ Η Τ Η Σ Ν Ι Κ Ι Α Σ
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ Ι Σ Ι Δ

Var. lect. V. 1 ΛΙΩΑΡΧ[ΟΝΤΟΣ] l'anc. Ath., ΣΙ ΙΑΡΧΣ Eph. || v. 2 ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ l'anc. Ath., ΔΗΜΟΚΡΑ Eph. || v. 5 extr. ΤΗΣΕ \/ Eph., ΤΗΣΕ l'anc. Ath. || v. 7 ΚΗΡΥΣΚΟΣ l'anc. Ath., ΚΗΡΥΚΙΣΙΟΣ Eph. Quae dubitari non sinunt quin illud quod supra exhibui in lapide fuerit. || V. 9 init. ΛΙΤ l'anc. Ath., ΛΕΙΤ Eph. || extr. ΙΣΙΔΟΣ l'anc. Ath., ΙΣΙΔ Eph. Per totum titulum Pittakis in Ephemeride Α habet, in libro l'ancienne Athènes Α.

Ἐ[π]ώ(νυμος) ἄρχω[ν]
Δημοκρά[της]
Στρατηγός
Νικάνωρ νέος [Ὀμηρος]
κῆρυξ τῆς ἐ[ξ Ἀρείου πάγου βουλῆς]
Θε.....

Haec supplementa omnia praeivit Neubauer. Quae sequuntur, dubitationibus gravissimis obnoxia sunt. Nam ut ex utriusque apographi scriptura, quamvis mendosa, apparere videtur Κηρυκίσκος in lapide fuisse — quod nomen proprium per se nihil habet quod offendat, quandoquidem plane similia exstant Κηρυκίδης et Κηρυκίων — ita hoc loco muneris potius nomen quod est κῆρυξ ἄρχοντι, exspectaveris. Nisi igitur species illa nominis proprii plane fallax est, fortasse ita res expedienda est, ut cum scribendum esset κῆρυξ ἄρχοντι· Κηρυκίσκος ...., propter simile initium errore lapicidae muneris vocabulum exciderit. Quae deinde sequuntur, plana sunt:

αὐλητής· Νικίας
λειτουργός· Ἰσίδ[ωρος].

Nam Ἴσιδος, quod in libro l'ancienne Athènes est, quin ipsius Pittakisii supplementum sit idque perversum, dubitari nequit. Aetatis definitio inprimis ex Nicanoris mentione repetenda est, quem aut Claudii, aut, quod multo veri similius sit, Augusti aetate vixisse demonstravi (cf. adn. ad n. 1).

1007 Marmor Pentelicum, a. 0,38, l. 0,30, inventum prope turrim Andronici, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Pittakis Eph. 3257. Exscripsit Koehler.

Ο Σ Δ Ι Ο ι
Λ Ω Ν Ι Ο Σ /
\ Η Τ Ρ Ι Ο Σ Α Μ \
Η Ρ Υ Ξ Τ Η Ε Ξ Λ Ρ Ι
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Μ Ο Σ Ε Υ Κ Λ Ε Ο
Κ Η Ρ Υ Ξ Α . Χ Ο Ν
Π Ο Μ Π Ι Δ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο ι
[Α Υ Λ Η Τ Η Σ]
[Α Σ Κ Λ Α Π Ω Ν Ε Ρ Μ Ω Ν Ο Σ]
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ
Θ Ε Ο φ Ρ Α Σ Τ Ο Σ Μ Ι Λ
vac.?

Var. lect. Versus 9. 10 ab Koehleri apographo absunt, errore, u videtur, omissi. Nam quin in lapide sint non est cur dubitetur.

[Θεσμοθέται]
.....
.....
. . . . . ος . . . . . .
. . . . . ος Διο[νυσίου?]
[Ἀπολ]λώνιος . . . . . .
[Δη]μήτριος Ἀμυ . . . . . .
[κ]ῆρυξ τῇ ἐξ Ἀρ[είου πάγου βουλῇ]
Πολύχαρμος Εὐκλέο[υς Μαραθώνιος]
κῆρυξ ἄ[ρ]χον[τι]
Πομπίδης Σωκράτο[υς . . . . . .]
αὐλητής
Ἀσκλάπων Ἕρμωνος
λειτουργός
Θεοφράστος Μιλ[ήσιος].

Tituli aetatem indicat Polycharmi Euclis f. Marathonii nomen; i enim Tiberii Caesaris Augusti sacerdos fuit (n. 647).

1008 Ἐν τῇ Μαρούσῃ (prope Athenas, ubi olim templum Dianae Amarysiae) in ecclesia Salvatoris; ex schedis Fourmonti Boeckh C. I. G. 182.

ὁ Η Θ Ζ
Θ Ε Σ Μ Ο Θ Ε Τ Μ Ι
Π Α Μ Φ Ι Λ Ο Σ Ν Ε Σ Τ Ω Ρ Ο Σ Φ Λ Υ Ε Υ [Σ]
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Σ Φ Η Τ Τ Ι [Ο Σ]
Λ Ε Υ Κ Ι Ο Σ Θ Ε Μ Ι Σ Ο Ν Ο Σ Α Ζ Η Ν Ι Ε Υ Σ
Π Α Μ Μ Α Χ Ο Σ Τ Ι Μ Ο Θ Ε Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι [Ο Σ]
Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Ο Π Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ

[Κ] Η Ρ Υ Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ο Μ [Α Ρ Α] Θ Ω [Ν Ι Ο Σ]
[Α] Υ Λ Η Τ Η Σ Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ ϑ Τ Ι Ο Υ Τ . . . Ι Σ
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ Θ Ε Ο φ Ρ Α Σ Τ Ο Σ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ

Expressi exemplum Boeckhii; litterae Ξ hanc formam in Fourmonti apographo esse Boeckhius expressis verbis testatur, pro qua ipse nescio qua de causa ubique recepit Ξ. Sane non nimis accurate Fourmontum litterarum formas expressisse conicio ex errore quem v. 2 extr. commisit, ubi TMI pro TAI legit; nempe A, non Δ in lapide fuisse videtur, quae littera supra mutilata (ᾳ) litterae M simillima facta est. Accedit quod illa aetate, cuius hic est titulus, Δ frequentissimum, A inusitatum fuit. Litteras a Boeckhio (Fourmonto ut videtur praeeunte) intra uncos additas retinui.

. . . . . .
Θεσμοθέται
Πάμφιλος Νέστ[ο]ρος Φλυεύ[ς]
Δημήτριος Ἀλεξάνδρου Σφήττι[ος]
Λεύκιος Θεμίσ[ω]νος Ἀζηνιεύς
Πάμμαχος Τιμοθέου Μαραθώνιος
Νικόστρατος Ἀπολλωνίου Μαραθώνι[ος]
Σώστρατος [)] Παλληνεύς
[κῆρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς· ὁ δεῖνα]
κῆρυξ ἄρχοντος· Ἀλέξανδρος [)] Μαραθώνιος
αὐλητής· Διογένης) Τι[μ]ρά[σι]ο[υ](?)
λειτουργός· Θεόφραστος Θεοδώρου | Μιλήσιος.

Hunc titulum ei qui antecedit aetate supparem esse Theophrasti Milesii liturgi nomen testimonio est. Quare praeconis Areopagitarum nomen omissum non potest ita intellegi, quasi tum nondum fuerit omnino hoc munus. Id enim fere quinquaginta aut sexaginta annis antequam hi tituli scripti sunt iam fuisse apparet ex plebiscito II 481 inter annos 48 et 42 a. Chr. composito (cf. Koehleri adnotationem). Quare quum eo ipso loco, ubi huius praeconis nomen desideratur, unius versus vacuum spatium sit, non dubito quin illud nomen nescio qua de causa erasum sit. V. 8 et 9 littera O pro semicirculo, quo patris nomen idem ac filii fuisse indicabatur, non ab lapicida incisa, sed a Fourmonto male lecta esse videtur.

1009 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,18, l. 0,15, cr. 0,06. Ed. Pittakis Eph. 3612. (K. Keil Mus. Rhen. XVIII p. 65. R. Neubauer Comm. epigr. p. 104). Contulit Koehler.

ΑΡ/
ΙΕΡΕΥΣΔΡ
ΑΞΑΓΟΡ
ΝΑΞΑΓΟΡ
5 Ρ

Ἄρχ[ων | καὶ] ἱερεὺς Δρ[ούσου ὑπάτου]
[Ἀν]αξαγόρ[ας τοῦ δεῖνος, γόνῳ]
[δὲ Ἀ]ναξαγόρ[ου, τοῦ δεῖνος δήμου]
Β[ασιλεύς]
. . . . . .

V. 2 [Ἀν]αξαγόρας Keil, [Πρ]αξαγόρας Neubauer. Atque hic quidem provocat ad titulum ephebicum, in quo Praxagoras Melitensis archon eponymus recensetur, quem eundem esse vult cum hoc; quod mihi non probatur tribus de causis: Primum quem hic habemus archontem Melitensem fuisse non constat; nam quod Keilius et Neubauerus v. 5 suppleverunt [Μελιτ]ε[ύς], id iam ex Koehleri apographo, quod non E sed aut B aut P eo loco scriptum fuisse indicat, verum non esse apparet. Deinde Praxagoram illum Melitensem archonta ex aetatis rationibus probabile est eundem esse qui postea daduchus factus est; eum vero non Anaxagorae, ut Neubauerus vult, sed Themistoclis filium fuisse certum est (vide adn. ad n. 676); quod si quis, cum de demotico non constet, potius de altero Praxagora archonte Thoricio cogitaverit (n. 1023), ne is quidem Anaxagorae, sed Timothei filius fuit. Denique gravissima causa, cur huius tituli archontem ab utroque Praxagora diversum iudicemus, ea est, quod illorum uterque Antoninorum aetate in munere fuit, Praxagoras Thoricius quinto decimo post Hadriani Athenas adventum anno, qui annus videtur esse 139/40 p. Chr. (v. adn. ad n. 735), Melitensis vero undevigesimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter 152/3 et 160/1 p. Chr. At in nostro titulo archon simul sacerdotio Drusi functus dicitur. Cuius sacerdotii exempla recentissima sunt in titulis T. Flavii Alcibiadis maioris natu (n. 656) et L. Vibullii Hipparchi Marathonii (n. 662), quorum uterque magistratu functus est prioribus Hadriani annis, ante 126 p. Chr. At ex Antoninorum aetate quum tot servata sint archontum nomina titulique quot ex nullo alio tempore, tamen nemo ex his usquam ἄρχων καὶ ἱερεὺς Δρούσου ὑπάτου vocatur. Quare inde a primo Hadriani Caesaris Athenas adventu, cum tot tantique novi honores in hunc imperatorem cumularentur, ex priorum imperatorum honoribus divinis nonnulli, et inter eos illud Drusi sacerdotium, in desuetudinem venisse videntur. Quum igitur hunc archontem ab utroque Praxagora diversum esse constet, tamen sponderi non potest, ei Anaxagorae nomen fuisse; sed propter patris nomen malui ita cum Keilio supplere. Denique quod et Keilius et Neubauerus ita supplendum putaverunt ut v. 3. 4 filii patrisque nomina ipsa se exciperent, id comparatis versuum 1 (ubi nomen ἄρχων plane eodem modo versui medio superscriptum fuit, atque est n. 1005) et 2 reliquiis a spatii rationibus alienum esse apparet. Qua re mihi alia supplementi ratio ineunda videbatur.

1010 In fragmento lapidis, prope locum qui vocatur Solaki, infra arcis rupem, Areopagum versus; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 44.

ΑΡΧΩΝΚΑΙΙΕΡΕΥΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ

Ἄρχων καὶ ἱερεὺς Δρούσου ὑπάτου. Haec superesse ex catalogo simili eis qui antecedunt et sequuntur, si non certum, at veri simillimum est. De aetate tituli vide adn. ad n. 1005. 1009.

1011 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad basin, quae sustinebat olim Ἀθηνᾶς Προμάχου simulacrum. Ed. Pittakis Eph. 2143. Exscripsit Koehler.

```
        Ν ι Α ι
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ⊿
          ////////////
///ΜΟΣΘΕΝΗΣΣΕ⌐
5            ΠΟΛΕΙ
//ΙΜΟΘΕΟΣΣΥΜΛ
             ΘΕΣΙ
///ΟΚΛΗΣ)
///ΤΟΛΛΩΝΙΟ⊿
10 ///ΗΜΗΤΡΙΟΣΣ
   ΚΩΝ///ΙΙΛΙ
```

Agnoscuntur haec:

[ἐπώ]ν[υ]. Ἀ[ρχων]
Μητρόδωρος . . . . . .
[βασιλεύς]
[Δη]μοσθένης Σέ[ξτου?]
πολέμ[αρχος]
[Τε]ιμόθεος Συμμ[άχου]
θεσμ[οθέται]
. . οκλῆς)
[Ἀ]πολλώνιος . . . . . .
[Δ]ημήτριος Σ . . . . . .
. . . . . κων Ἡλι . . . . . .

Metrodori duo archontes eponymi Athenis fuerunt; uterque in titulis ephebicis commemoratur, alter Claudio imperatore, alter Traiano (v. indicem). Uter hic intelligendus sit, incertum.

1012 In fragmento tabulae marmoris Pentelici a quattuor partibus mutilo, invento orientem versus a Propylaeis. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 2215. (Sauppe de creat. arch. p. 14). '*Aus spät römischer Zeit*' Koehler, qui exscripsit.

```
   ⌐ ι ⊿ Σ Ω Σ ι ///// Ι C
  ⌐Ν   Π Ο Λ Γ Μ Λ Ρ
 ΚΛΗΠΙΛΔΗΣ)ΑΧ
     Θ Ε Σ Μ Ο Θ Ⅽ//
5 //ΙΛΙΟΔΩΡΟΣΓΝΛΙΟΥΣΤ
  ΩΥΙΩΝϕΙΛΩΝΟΣΠΛ
   Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ ) Φ Λ Υ
    Σ Χ Ο Σ ) Φ Α Λ '
    Ν Α Υ Σ Ι Ш Α Χ Ο
10  Σ Τ Η Σ ) Π Ι Ο
    Τ Η Σ Ε Σ Λ Γ
    Υ Σ Ι Α Λ
      ⌐ τ ο
```

Haec sic fere videntur supplenda:

. . . . . .
[βασιλ]εὺς Σωσι . . . . . .
πολ[έ]μ[α]ρ[χος]
[Ἀσ]κληπι[ά]δης) Ἀχ[αρνεύς]
θεσμοθέται
[Ἡ]λιόδωρος Γν[α]ίου Στ[ειριεύς]
[Φ]ω[κ]ίων Φίλωνος Πα[ιανιεύς]
[Ἡλ]ιόδωρος) Φλυ[εύς]
[Μό]σχος) Φαλ[ηρεύς]
. . . Ναυσίμαχο[ς]
[Μύ]στης) Πι[θεύς]
[κῆρυξ] τῆς ἐ[ξ] Ἀ[ρείου πάγου βουλῆς]
[Λ]υσιάδ[ης Σώσπιδος Μελιτεύς(?)]

Tempus incertum est. Flavius Phocio Paeaniensis ephebus est Sulla archonte (v. indicem), quem annum in priorem partem imperii Antonini Pii incidere constat, etiamsi non plane certum est, eum archontem anno 143/4 p. Chr. ascribendum esse, id quod supra (ad n. 70) probare conatus sum. Iam non certum quidem est, eundem esse Phocionem Paeaniensem hic atque illic; sed verisimile id esse concedet qui Phocionis nomen in titulis Atticis aetatis Romanae satis rarum esse reputaverit. Minus etiam certa sunt ultimi versus supplementa. Sed ex eadem familia (de qua cf. adn. ad n. 676) praeco senatus Areopagitici est etiam in titulo n. 1008. Et si modo ex hac familia fuit, inter tres illos Lysiadas is qui medius fuit aetate, Sospidis filius, qui fere aequalis fuit Flavii Phocionis Paeaniensis, intellegendus est.

1013 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum orientem versus ab Erechtheo. Pittakis vidit in collectione quae est in Propylaeis sub n. 1531. Nunc periisse videtur. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 342. Eph. 1071.

```
          [Θ]
ΦΙΛΙΝΟΣΦΙΛ[Ι]
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ
[Θ]ΕΟΦΡΑΣΤΟΣΑΛ[Ε]
5 [Δ]ΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗΜ
[Δ]ΙΟΝΥΣΙΟΣΑΓΑ
 ΘΗΡΩΝΗΡΩΔ
 ΚΗΡΥΞΕΞΑΡ
 ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΚΑΛ[Λ]
10 Α . . . . . ΑΥΛ[Η]
ΚΑ . . . . . ΩΝΜΗΡ
          ΚΗΡΥ[Ξ]
          [Ι]ΡΑΤΟΣΠ
            ΔΗΜΟ
15      ΑΠΟΣ  Α .
```

Var. lect. Quae uncis inclusi in Ephemeride non sunt; contra v. 7 extremum Δ in libro l'ancienne Athènes deest. Praeterea v. 10 init. Α l'anc. Ath., Λ Eph. || v. 11 extr. ΜΗΡ l'anc. Ath., ΜΗΜ Eph. || v. 15 ΝΝ ΙΟΣ Α Eph., litteris ita positis, ut Σ infra Ο antecedentis versus sit. Quae dedi, ex libro l'ancienne Athènes sunt.

. . . . . .
Θ[εσμοθέται]
Φιλῖνος Φιλι . . . .
Πρωτογένης . . . . .
Θεόφραστος Ἀλε[ξάνδρου (?)]
Διονύσιος Δημ . . . . .
Διονύσιος Ἀγα . . . . .
Θήρων Ἡρώδ[ου]
κῆρυξ ἐξ Ἀρ[είου πάγου βουλῆς]
Ἐπικράτης Καλλ . . . . . .
αὐλη[τής]
Κα . . . . . ων Μηρ[ιώνου (?)]
κῆρυξ [ἄρχοντι]
[. . . . . στ]ρατος Π . . . . . .
[λειτ]ο[υργός]
. . . . . απος . . . α . . . . .

Aetas tituli definiri non potest.

1014 Lapis Pentelicus, a. 0,30, l. 1,00, cr. 0,13, inventus '*ἐν τῷ ἐκκλησιοπέδῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῷ κειμένῳ πρὸς δύσιν τοῦ νῦν ὑφισταμένου ναοῦ τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ* Ἀθηνῶν' Kumanudis ('*εἰς τὸ βόρειον τοῦ Θησείου*' Pittakis); inde translatus in Museum societatis archaeologicae. Edd. Pittakis Eph. 3793 (inde Neubauer Comm. epigr. p. 133). Kumanudis *Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαὶ ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας* 1860 *ἀρ.* 11. (Dumont Essai sur la chronologie des archontes Athéniens p. 57, cf. etiam Neubauer Comm. epigr. p. 173). Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 52 n. 62. Diligentissime contulit Koehler, quem sequor reliquorum variis lectionibus non enotatis. Ceterum praeter Neubaueri Dumontiique commentationes conferenda sunt quae de titulo monuerunt Th. Bergk Mus. Rhen. XIX p. 605 et K. Keil Philol. XXIII p. 611.

I	II	III	IV	V
		. . ı . ıOㄥC	ΛJ //	
ΛΥΚıcı		//////////''////////	ΠΥΘΑΓ/////AC	Μ
ΔΙΟΝΥCΙ	ΜΗΔΕΙΟC	ΔΙΟΔΩΡΟC	ΛΝΤΙΟΧΟC	ΧΑΡJ
ΘΕΟΔΩΡ.	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΛΝΔΡΟC	ΠΟΛΥΛΙΝΟC	ΚΑΛΛΙΚı
ΔΙΟΤΙΜΟC	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΙΑΔΗC	ZΗΝΩΝ	ΠΑΜΦΙΛΟC
ΙΑCΩΝ	ΑΝΑΡΧΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟC	Λ€/ΩΝΙΔΗC	ΘΕΜΙCΤΟΚΛΗC
ΝΙΚΙΑCΚΑΙ	ΦΙΛΑΝΟΗC	ΔΗΜΟΧΑΡΗC	ΘΕΟΦΙΛΟC	∪ΙΝΟΦΙΛΟC
ΙCΙΓ€ΝΗ/C	. . ㄥΦΛ . ΤΗC	ıΛ		////ΟΗΟΟC
///////∪ΗΤ////				

Col. I v. 8 ΜΗΤ fuisse Koehlero videtur. || IV v. 1 alteram lineam Μ fuisse verisimile est || v. 6 secundo loco Θ fuisse videtur, primo nihil nisi Λ conspicuum est.

		. . . . οσο	Ἀμ	
Λυκί[σκος (?)]		. . . . .	Πυθαγ[όρ]ας	Μ . . . . .
Διονύσι[ος]	Μήδειος	Διόδωρος	Ἀντίοχος	Χαρμ . . . . .
Θεοδωρί[δης]	Μήδειος	Λύσανδρος	Πολύαινος	Καλλικρ . . . . .
Διότιμος	Μήδειος	Λυσιάδης	Ζήνων	Πάμφιλος
Ἰάσων	ἀναρχία	Δημήτριος	Λ[ε]ωνίδης	Θεμιστοκλῆς
Νικίας καὶ	Φιλάνθης	Δημοχάρης	Θεόφιλος	Οἰνόφιλος
Ἰσιγένης	. . οφά[ν]της	. α		[Β]όη[θ]ος
[Δ]ημήτ[ριος (?)]				

De hoc titulo etsi summo studio et insigni ingenii acumine complures homines docti, inprimis Neubauerus et Dumontius, disputaverunt, tamen neque illi rem ad liquidum perduxerunt, neque mihi id contigit. Primus Th. Bergk l. l. pronuntiavit, hunc esse archontum eponymorum Atticorum indicem, atque *ἀναρχίαν* quidem, quae col. II v. 6 perscripta est, ad turbas bello Mithridatico Athenis concitatas referendam esse. Cui de tituli natura quidem assentitur Keilius, sed de aetate is tacet. Quod contra dedita opera in hanc rem Neubauerus inquisivit, qui horum archontum annos ita disposuit, ut primae columnae archontes ab anno 14 p. Chr. usque ad 21 p. Chr., alterius columnae 25—30 p. Chr., tertiae 33—40 p. Chr., quartae 43—48 p. Chr., quintae denique 53—60 p. Chr. in munere fuerint. Vides eum statuere pauca modo nomina in singularum columnarum initiis et finibus intercidisse, ita ut ex quadraginta septem annorum (14—60 p. Chr.) archontibus triginta septem nomina aut integra aut ex parte servata sint, perierint non plus quam decem. Quare pleraque archontum eius temporis, qui aliunde, inprimis ex Phlegontis libello, noti erant, nomina hic sibi agnoscere videbatur, quum exemplo Pittakisiano, quo tunc uno uti licebat, quodque negligenter confectum esse apparebat, emendationes adhiberet ex parte satis audaces. Sed accuratioribus tituli exemplis hae emendationes non comprobatae sunt (veluti col. IV v. 3 et 7 Antiochi et Theophili nomina, pro quibus ille ex Phlegonte Antipatrum et Dinophilum, annorum 45 et 49 p. Chr. archontes, substituere voluerat, in lapide esse constat), quare ipse, Kumanudis apographo cognito, illam de horum archontum aetate sententiam non iam teneri posse integram candide professus est (p. 173). Quare Dumontius l. l. aliam rationem proposuit, ex qua *primae* columnae nomina ad annos 7—1 a. Chr., *alterius* ad 10—15 p. Chr., *tertiae* ad 25—30 p. Chr., *quartae* ad 38—44 p. Chr., *quintae* ad 53—60 p. Chr. pertinerent, eamque adornationem unam veram esse satis subtili calculo mathematico confirmare conatus est. Omnino vero illius aetatis hos esse archontes propterea Dumontius coniecit, quia satis multa nomina hic redirent, quae archontum illius temporis esse aliunde cognitum habeamus. Quae nomina si accuratius examinaverimus, apparebit debilissimum hoc esse argumentum. Nam *Medeum* quidem archonta Athenis fuisse constat (C. I. Att. II 466), *Iasones* vero adeo tres (C. I. Att. II 460. 461 cum Koehleri adnotationibus), sed hi omnes multo antiquioris aetatis sunt, ita ut ipse Dumontius Medeum et Iasonem huius tituli ab illis diversos, praeterea nusquam commemoratos, statuerit. Ita vero nullum iam ex his nominibus aetatis indicium peti licet. Porro *Niciae* et *Zenonis* nomina tam frequentia sunt, ut etsi Niciam Sarapionis f. Athmonensem Augusti aetate (n. 65), Zenonem vero quendam paulo post in munere fuisse constat (part. IX class. 3 init.), tamen his nominibus nihil omnino probetur. Accedit quod Zenonis certe annus non potest is esse, quem Dumontius voluit (42 p. Chr.). Eum enim Rhoemetalca, quem Neubauerus (Hermae X p. 145) anno 37/8 p. Chr. ascribendum certissimis argumentis effecit, antiquiorem esse infra docebo. Restant ex eis archontibus, quorum aetas certa est, *Metrodori* et *Callicratidis* nomina, quae ille in columna quinta invenisse sibi visus est, ex quibus illi annum 53, huic 55 p. Chr. tribuit. Ac sane eos fere aequales esse et ad Claudii principatum pertinere tituli ephebici docent (part. IX class. 3). At quis demonstrabit haec nomina re vera hic scripta fuisse? Metrodori quidem nomen num fuerit, ubi nihil praeter litteram Μ exstat, plane dubium est: at ne Callicratidis quidem tam certum est, quam Dumontius vult. Plane eodem iure enim Καλλικρ[άτης] supplere licet.

His nominibus igitur minime demonstratum est, hos archontes eorum potissimum annorum esse, quibus Dumontius eos tribuit: sed omnino *non posse* eos ad illam aetatem referri iam docebo. Ultimae columnae nomina, ut dixi, ad annos 53—60 p. Chr. rettulit. At novimus ex Phlegontis libro archontes *Dionysodorum* (Ol. 208, 1 = 53 p. Chr.) *Cononem* (Ol. 208, 4 = 56 p. Chr.) *Thrasyllum* (Ol. 210, 1 = 61 p. Chr.). Hic vero septem nomina nominumve reliquias continua serie se excipientia habemus, inter quae nullum ex eis tribus fuit. Sane inter Pamphili et Themistoclis nomina Pittakis in Ephemeride exhibet Ζήνων; idque et Neubauerus et Dumontius mutaverunt in Κόνων, ut hunc laterculum cum Phlegontis testimonio conciliarent. At cum iam Kumanudis in tabula omiserit illud nomen, sed tamen in tituli exemplo minusculis expresso retinuerit, ita ut dubium certe esset, utrum in lapide sit necne, nunc iam Koehleri testimonio et Dumontii ipsius

apographo in Fastis epon. Att. expresso plane constat illic neque hoc nomen neque vacuum spatium esse, sed Pamphili et Themistoclis nomina ipsa se excipere. Iam apparet, columnae quintae nomina non modo his ipsis annis, quibus Dumontius ea ascripsit, tribui non licere, sed ea, si omnino imperatorum Romanorum aetatis essent, aut anno 61 p. Chr., qui est Thrasylli archontis, recentiora, aut anno 45 antiquiora (quia si inter hunc et a. 53 p. Chr. intericerentur, Antipatri (a. 45 p. Chr.) et Dinophili (a. 49 p. Chr.) nomina desideraremus) esse debere. Qua re Dumontii calculi non mutantur, sed plane evertuntur. Atque omnino si reputaverimus, ex Dumontii adornatione annorum 37—61 p. Chr. exstare in lapide quattuordecim nomina aut integra aut mutilata, periisse non plus quam decem, si meminerimus, sex esse omnino huius temporis archontes, quorum annos aliunde cognitos habeamus (Rhoematalcas a. 37 p. Chr., Antipater a. 45 p. Chr., Dinophilus a. 49 p. Chr., Dionysodorus a. 53 p. Chr., Cono a. 56 p. Chr., Thrasyllus a. 61 p. Chr.), quis tandem credet, ex his sex nominibus ne unum quidem esse inter quindecim illa quae servata sunt, omnia sex inter decem quae perierunt? Mirum sane casum, qui omnia deleverit, quae aliunde sciebamus, diligenter servaverit, quae adhuc ignorabamus!

Dumontii igitur sententiam futilem esse, neque omnino cum eis quae de archontibus medii a. Chr. saeculi memoriae prodita sunt, hanc tabulam ullo modo conciliari posse apparet. At quid de ea statuendum sit, ne mihi quidem indagare licuit. Ne id quidem, quod postquam a Bergkio propositum est nemo quod sciam in dubitationem vocare ausus est, hunc esse archontum eponymorum Atheniensium laterculum, plane certum mihi videtur. Gravissimum eius rei argumentum est vocabulum *ἀναρχία*, quod col. II v. 6 invenitur, quo annum archonte eponymo carentem designari constat. Alterum accedit ex titulo Deliaco C. I. G. 2296 petitum, quod primum Neubaueri sagacitate inventum est. Illic enim habemus archonta *Διονύσιον τὸν μετὰ Λυκίσκον*, quae eadem duo nomina hic initio col. I se excepisse videntur. Sane etiam illius tituli aetas incerta est, quare supra inter aetatis indicia haec nomina non commemoravi: sed archontes Atticos hos esse inde apparere videtur. Quamquam hoc argumentum non tam firmum est quam id de quo ante dixi; illi archontes enim qui in titulis Deli Atticae sunt utrum Attici sint an Deliaci ambigitur.

Sed his duobus argumentis, gravissimis sane, duo alia vix minus gravia opponi possunt. Primum col. I v. 7. 8 *Νικίας καὶ Ἰσιγένης* scriptum fuit. Ac Neubauerus quidem et Dumontius, quia in Pittakisii apographo non est illud *καί*, non dubitaverunt hos archontes duobus diversis annis ascribere (a. 19 et 20 p. Chr. Neubauer, a. 3 et 2 a. Chr. Dumont); sed duorum annorum archontes neque in hoc titulo usquam particula copulativa coniunctas esse neque omnino in eiusmodi laterculo coniungi potuisse sponte patet. At ne de suffecto quidem cogitari licebit. Nam primum ea aetate, qua vel integri anni nonnunquam sine archonte eponymo fuerunt, archonte in magistratu defuncto alium suffectum eumque in eponymorum indicibus perscriptum esse a veri specie plane abhorret neque ullum praeterea eius rei vestigium invenitur; deinde ut hoc sumere liceat, haec res non videtur recte coniunctione *καὶ* exprimi potuisse. Imo haec nihil significare potest, nisi duos simul in munere fuisse. Quod in archontis eponymi certe munere nunquam usu venit. Deinde col. II v. 3—5 tribus deinceps annis idem Medei nomen perscriptum est. Atqui archontis eponymi munere non licebat iterum fungi; id ita fuisse antiquis liberae republicae temporibus constat. Iam ex hoc ipso titulo coniecerunt homines docti, Romanorum aetate eam legem sublatam esse. Sed id non ita esse intelleget, qui huius aetatis titulos perlustraverit. In quibus multa exempla aliorum magistratuum, inprimis *στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα*, non bis modo, sed quater septiens et adeo octiens administratorum sunt (cf. adn. ad n. 651), sed in permagno numero archontum eponymorum ne unus quidem est, qui iterum munere fungi dicatur, quanquam in hoc munere, quod annis designandis inserviebat, iterationis notam etiam minus quam in reliquis omitti licuisse manifestum est. Certe si unquam licuit ex silentio argumentum repetere, hic licet. Confirmatur ea res Hadriani imperatoris exemplo, qui quum ante principatum (a. 112 a. Chr.) Athenis archontis munere functus esset, non iteravit hunc honorem quo anno ipse imperator urbem adiit (a. 126 p. Chr.); quod futurum fuisse, si omnino licuisset bis archontem fieri ex Cassii Dionis loco 64, 16 *τά τε Διονύσια, τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεστε* (Meier Comm. epigr. II p. 80. Hermae VII p. 228) colligo.

Hae difficultates priusquam remotae sint, mihi certe dubium remanet, utrum hic archontum Atticorum laterculum habeamus necne. Nam fieri posse, ut etiam aliorum magistratuum annuorum et eponymorum defectus voce *ἀναρχία* notaretur, vix quisquam negabit. Eponymi vero singulorum annorum ut in tota civitate archontes, ita in singulis pagis sunt demarchi. Quare aliquando mihi in mentem venit, fortasse demarchos pagi alicuius Attici hic perscriptos esse; quod minime certum esse non me fugit.

1015 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum, inventum *'εἰς τὰς κατὰ τὸν δῆμον Κολλυτὸς ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας'*. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 578. (Lebas Attique 822). Eustratiadis Eph. nov. 405. Dumont Fastes p. 13. Contulit Koehler. Exposuerunt de titulo Neubauer Curae epigr. p. 5. Dumont Essai sur la chronologie des archontes p. 52. Fastes p. 14.

ΙΕΠ
ΙΟΥ
ΦΟΣ
ΕΙ ΣΤΑΙΟΥ
ΑΡΙΣ///ΑΙΟΣ
ΕΠΙΘΕΟΦΗΜΟΥ
ΕΠΙΚΛΗΣΕΠΙΝΙΚΟ
ΕΠΙΗΡΩΙΔΟΥ
ΣΔΕΚΜΟΣΑΥΦΙΔΙΟΣ
Ε///////ΛΕΥΚΙΟΥ
ΡΙΣ ΠΟΠΛΙΟΣ ΟΥΦΡΙΟ
ΟΖΗ ΕΠΙΚΑΛΛΙ..Ν.Ο
/ΓΟΥ
ΕΠΙΔΙΟΚΛΕ/////////
ΤΟΞΕΝΟΥΕΥΔΟΞΟ
ΞΛΓΑΣΙΟΥΕΠΙΚΟΙΝΤ/////
ΟΝΟΣ ΕΠΙΚΛΗΣ ΕΓ
ΙΣΙΟΥΕΠΙΑΡΙΣΤΟΥ
ΟΥΕΠΙΖΗΝ
ΕΠΙΓΕ
ΤΙΛΙ

Totam tituli rationem optime perspexit Neubauer et ita descripsit: '*apparet plures fuisse paginas vel columnas, ex quibus duarum exstant reliquiae, atque in ea quae in dextra lapidis parte est magistratus quosdam, munere nescio quo functos, scriptos fuisse ita ut singulis nominibus superscriberetur eponymus quidam magistratus adhibita formula* ἐπὶ τοῦ δεῖνος'. Id unum ex Neubaueri ipsius quidem restitutione verum non est, semper eponymum magistratum illi alteri, qui nominativo casu effertur, *superscribi*, ita ut utrumque nomen *duos* versus efficiat. Nam quattuor ultimi versus alterius columnae apud Neubauerum incipiunt Ἐπὶ Ἀριστο[ξένου ...] | Ἐπὶ Ζήν[ωνος ...] | Ἐπὶ Γε.... | [Ἐ]πὶ Αι..., nullis interpositis, qui nomina nominativo casu continerent; ea igitur eisdem versibus comprehensa esse necesse esset, aliter atque in omnibus qui antecedunt versibus factum est. Sed huic rei ex parte certe facilis medela afferri potest, si v. 20 pro Ἐπὶ Γε... suppletur Ἐπι[γένης]. Tum omnia recte se habent nisi quod uno versu 18 necesse est etiam alterum nomen post eponymi designationem scriptum fuerit. Quod non intelligitur, nisi et eponymi et alterius magistratus nomina satis brevia fuerunt; quare nolim cum Neubauero ἐπὶ Ἀριστοξ[ένου] supplere, praesertim cum quae in Koehleriano apographo sunt ultimae litterae reliquiae ad Υ potius quam Ξ spectent, ita ut Ἀρίστου legendum sit. (Dumontius Ἀριστοβο[ύλου] quod neque cum spatii rationibus, de quibus dixi, neque cum Koehleri apographo conciliari potest. Nomen Ἄριστος habes C. I. Att. II 448.) Prioris columnae quae exstant tam exigua sunt ut fere nihil restitui possit. Id unum iam ex Koehleri exemplo patet v. 16 .....ς Ἀγασίου scriptum fuisse. Hic versus igitur nomen aliquod nominativo casu cum patris significatione continuit, ita ut eum qui antecedit ad eponymum pertinuisse appareat supplendumque esse [ἐπὶ Ἀρισ]τοξένου vel similiter. Itaque hunc in modum suppleo:

	ε...
	[Ἐπὶ ....]ίου — a. 64/3 a. Chr.
...ς	.....φος
	Ἐ[πὶ Ἀρι]σταίου? — a. 63/2 a. Chr.
	Ἀρισ[ταῖ]ος
	Ἐπὶ Θεοφήμου — a. 62/1 a. Chr.
	Ἐπικλῆς Ἐπινίκο[υ]
	Ἐπὶ Ἡρῴδου — a. 61/0 a. Chr.
	Δέκμος Αὐφίδιος
..ρις	Ἐ[πὶ] Λευκίου — a. 60/59 a. Chr.
....οξη	Πόπλιος Οὔφριος
...του	Ἐπὶ Καλλι[φῶ]ν[τ]ο[ς]? — a. 59/8 a. Chr.
	vacat
[Ἐπὶ Ἀρισ]τοξένου	Ἐπὶ Διοκλέους — a. 58/7 a. Chr.
.....ς Ἀγασίου	Εὔδο[ξ]ος [τοῦ δεῖνος]
[Ἐπὶ .....]ονος	Ἐπὶ Κοΐντ[ου] — a. 57/6 a. Chr.
[ὁ δεῖνα ....]σίου	Ἐπικλῆς Ἐπ[ινίκου]
[Ἐπὶ .....]ου	Ἐπὶ Ἀρίστου [ὁ δεῖνα] — a. 56/5 a. Chr.
....	Ἐπὶ Ζην..... — a. 55/4 a. Chr.
	Ἐπιγέ[νης τοῦ δεῖνος]
	Ἐπὶ Αι.... — a. 54/3 a. Chr.

De tempore Neubauerus ita statuit: Columna altera inter illos eponymos, quos archontes esse utique certum est, continet *Theophemum* (v. 6) *Herodem* (v. 8) *Aristoxenum* (v. 18). Atqui *Theophemum* Castor (ap. Eusebium Armeniacum) Ol. 179, 3, *Herodem* Diodorus (I, 4) Ol. 186, 1 archontem fuisse tradit, *Aristoxenum* autem ex titulo n. 105 collato cum n. 104, apparet non multis annis ab Herode remotum fuisse. Inde facile ceterorum archontum anni definiri possunt. Qua in re ita assentior Neubauero, ut tamen eis de causis, quas supra exposui, anni 56 a. Chr. archonta Aristoxenum esse negem. At priore columna Aristoxeni nomen satis certo cognoscitur. Quod si non magnam partem lapidis infra et supra periisse statuemus, ille Aristoxenus non multis annis ante Herodem munere functus est. Sed haec res incerta, potest enim ille Aristoxenus alius antiquior esse. Quonam tempore titulus incisus sit, quia finis laterculi non exstat, explorari non potest.

1016 In arce. Una cum alio titulo (n. 19), qui est in eodem lapide, ediderunt Chandlerus Inscr. II, 22 p. 63. Boeckh C. I. G. 267 (inde exscripsit Lebas Attique 513). Periisse videtur.

ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΑΠΟΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΟΙΔΕ
ΦΩΣΦΟΡ..
ΙΣΙΑΣΝΙΚ..
ΕΥΔΑΜΙΩ.
ΑΝΠΕΛΙΩΝ
ΒΑΘΥΛΛΟΣ
ΖΗΝΩΝΗΡΩΔΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝ
ΝΕΙΚΗ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΣ
ΔΕΙΟΣ

Ἐγυμνασιάρχησαν | ἀπὸ Διονυσοδώρου | οἵδε· Φωσφόρ[ος], Ἰσίας Νικ[ίου], Εὐδαμίω[ν], Ἀνπελίων, Βάθυλλος, Ζήνων Ἡρῴδου, Στράτων, Νεική[της?], Τιμόθεος, Ζώσιμος, Ἀθήναις, Δεῖος. Dionysodorus est archon anni 53 p. Chr. Praepositione ἀπὸ indicari videtur, hos annuos esse gymnasiarchos, qui inde a Dionysodori anno deinceps se exceperint. Utique a gymnasiarchis epheborum hi distinguendi sunt.

1017 In lapide Hymettio, qui est in Pinacotheca. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 109. Ex Pittakisii exemplo et ectypo chartaceo Lebasiano Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 23 n. 36. Exscripsit Koehler. Confer quae de titulo exposuit Neubauer Curae epigraphicae p. 12 sqq.

```
  ⌐ΦΗΤΤΙΟΥΑΡΧ
  ΓΑΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙ
  ↄΣ)ΛΑΚΚΙΑΔΗ
  ϟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
5 Σ)ΜΑΡΑΘΩΝ
  ↄΙΝΤΟΥΚΥΔΑΘΗΝ . . . Σ
  ϟΜΑΤΕΙΣ  vac.
  ΝΙΚΑΝΔΡΟΥΦΛΥΕ
  ⅃ΕΡΜΕΙΟΣ
10 ΩΝΟΣ ΝΕΑΡΧΟΝΤΟ⌐
  ΣΕΠΙ ΜΕΛΗΤΑΙΔΙΚ
  ΤΡΑΤΩΝ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣΠ
  ↄΠΑΙΑΝΙΕΥΣΝ  vac.
  ↄΑΧΑΡΝΕΥΣ ΜΟΥΝΔΟΣ////
15 ΣΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
  ΦΛΥΕΥΣ
  ϟΛΙΔΗΣ
  ΟΝΤΟΣΕΠΙ
```

Var. lect. Diligenter expressi Koehleri apographum. Pittakis aliquanto plura habet: V. 1 init. ΕΠΙΕΡΗΤΗΟΥ || v. 4 ΙΣΦΥΛΑΣΙΟΥ ΤΟΥ || v. 5 extr. ΘΩΝΙΟΣ || v. 6 extr. ΘΗΝΑΙΕΥΣ || v. 7 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ || v. 8 extr. ΦΛΥΕΥΣ || v. 10 ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ || v. 14 ΦΑΛΗΡΕΥΣ pro ΑΧΑΡΝΕΥΣ. Sed cave putaveris, eum integriorem lapidem vidisse, quam Koehlerus vidit. Immo haec omnia additamenta ipsi Pittakisio debentur, id quod cum ex v. 1 supplementi ratione (ubi Pittakis demoticum Σφήττιος tanquam nomen proprium interpretatus ei praemisit praepositionem ἐπὶ quae in lapide hoc loco scripta esse non potuit) tum inde apparet, quod versus 2—6. 8. 9. 11—18 ab initio apud eum non integriores sunt quam apud Koehlerum, cum solis versibus 1. 7. 10 ab ea parte satis magnus litterarum numerus accedat. Dumontius sane pleraque quae Pittakis addidit et ipse habet, sed inde colligi non licet, ea in Lebasiano ectypo conspicua esse. Nam ipse dicit: *'L'estampage est moins complet que la copie de Pittakis, mais il la corrige heureusement'*. Quare dolendum quidem est, quod non indicavit, quaenam in illo ectypo deessent et solius Pittakisii fide starent, sed quovis pignore contendam, eadem esse quae etiam in Koehleri apographo desiderantur.

[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος] Σφηττίου ἄρχ[οντος]
[ἐπιμεληταὶ] δικαστηρί[ων]
. . . . . ος) Λακκιάδης
. . . . . ης) Φυλάσιος
. . . . .) Μαραθώνιος
[Ὁ δεῖνα Κο]ίντου Κυδαθην[αιεύ]ς
[γρα]μματεῖς
[Ὁ δεῖνα] Νικάνδρου Φλυε[ύς]
. . . . .) Ἑρμειος
[Ἐπὶ . . . . .]ωνος νε(ωτέρου) ἄρχοντος
. . . . . ς ἐπιμεληταὶ δικ-
[αστηρίων· Σ]τράτων) Παιανιεὺς πρ(εσβύτερος)
[Στράτων]) Παιανιεὺς ν(εώτερος)
. . . . .) Ἀχαρνεύς, Μοῦνδος
. . . . . ς· γραμματεῖς· [ὁ δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος] Φλυεύς, [ὁ δεῖνα]
τοῦ δεῖνος . . . . λίδης.
[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχ]οντος ἐπιμ[εληταὶ δικαστηρίων]
. . . . . .

Archontis nomen quod v. 10 scriptum fuit incertum est. Nam quod Neubauerus dicit Ἀρίστωνος nomen ita planum et perspicuum esse in lapide, ut de hoc omnino non possit dubitari, id de Pittakisii exemplo, quo uno illi uti licuit, verum quidem est, sed in lapide Pitt. id non invenisse demonstravi in varietate lectionis. Praeterea formulam unicuique anno praescriptam Neubauerus ita supplevit: Οἱ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος αἱρεθέντες ἐπιμεληταὶ δικαστηρίων. Sed ita singuli versus nimis impares fiunt, eamque dicendi rationem (inprimis propter articuli usum) ab eiusmodi laterculis alienam puto. Videtur in eam incidisse Neubauerus propter litteram Σ v. 11 initio exstantem. Sed cum v. 1 videamus demoticon archontis nomini additum fuisse, nihil impedit quominus idem etiam altero loco factum statuamus. Nam collocationem verborum eam minus quidem aptam sed a titulis Atticis alienam non esse apparet ex C. I. Att. II 316. 317; in utroque enim titulo scriptum fuit ἐπὶ Νικίου ἄρχοντος Ὀτρυνέως. Simile est etiam quod habes III 923 ἐπὶ Παμφίλου ἱερατεύοντος τοῦ Ἀντιγένους Μελιτέως.

1018 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 291. (Rangabé Ant. Hell. 572. 1267. Neubauer Curae epigr. p. 14. Dumont Fastes éponym. p. 24). Periisse videtur.

```
  . . . ΥΝΙΕΩΣΑΡΙΣΤ . . .
. . . ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
. . . ΚΗΦΙΣΙΟΣ
  ΠΟΛΙΟΥΧΟΣΔΕΙΛΗ
5   ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
  ΕΠΙΓΟΝΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
    ΤΕΙΣ
  ΤΩΝΩΔΕΑΡΙΣΤ . . .
        Σ
```

[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος Σο]υνιέως ἄρ[χοντος]
[ἐπιμεληταὶ] δικαστηρίων
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Ἐπι]κηφίσιος
[ὁ δεῖνα] Πολιούχο[υ] Δει[ρ]α[διώτης](?)
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Παιανιεύς
[ὁ δεῖνα] Ἐπιγόνου Ἀναγυράσιος
[γραμμα]τεῖς
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, γό]νῳ δὲ Ἀρίστ[ωνος]
. . . . . σ . . . . . .

Pauca sunt in quibus a Neubaueri supplementis recesserim; praeter formulam initialem, de qua dixi ad n. 1017, demoticon v. 4 Μελιτεύς aut Κειριάδης fuisse ille suspicatur, sed mihi quod posui veri similius videtur. Denique v. 8 Neubauer ?[Ἀρίστ]των Ἀρίστ[ωνος]? Sed in litteris ΤΩΝΩΔΕ quin usitatissima formula γόνῳ δὲ lateat dubitari vix licet.

CLASSIS ALTERA.

PRYTANVM CATALOGI.

1019 Fuit olim Sepolliae in horto, nunc Athenis est ante Theseum. Edd. Boeckh C. I. G. 196[b] (vol. I p. 908). Pittakis Eph. 3220. Partes quasdam (v. 1. 2, col. I v. 3—17, col. II v. 3—10) contulit U. Koehler, quia tum reliqua legi non poterant. *'Der Stein war mit einer Kalkkruste zum Theil bedeckt; nach Entfernung derselben ergab sich Umstehendes mit absoluter Sicherheit'* Lueders, qui integrum titulum exscripsit. Eius apographum fideliter expressi, additis tamen intra uncos litteris quibusdam, quae apud Boeckhium sunt.

ΚΕΥΟΝΤΟΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙ
.ΟΥΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΥ

ΝΥΜΕΙΣ
ΟΜΟΣ)ΤΑΜΙΑΣ
ΩΝΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥ
ΣΝΕΟ[Λ]ΑΟΥ
_ΙΣ
ΛΕΥΚΙΟΣ)Ν
ΔΗΜΟΚΛΗΣ)
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣΕΜΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣ////////
ΖΩΠΥΡΟΣ)ΜΕ////////
ΦΙΛΩΝΟΡΕΣΤΟ//////
ΕΠΑΓΑΘΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΠΟΜΩΝΙΟΣΛΗ///ΑΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΑΡΧΙΔΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΕΡΜΙΑΣ)
ΙΣΙΔΟΤΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ[ΛΙΜΝ]ΑΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΧΑΡΜΙΔΗΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΙΤΟΣΡΟΥΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΣΚΛΩΔΙΟΣ ϕΗΓΟΥΣΙΟΣ

ΛΑΜΠΤΡΕΙΣ
ΕΡΜΑΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
Σ\/////\ΑΧΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ
Σ/////////ΡΑΤΟΣΑ[Ρ]ΙΣΤΑΓΟΡΟΥ
-/////////\ΗΣ)
/////Ɔ..ΝΑ////ΣΑΝΤΙΓΟΝΙΩΝΟΣ
ΓΟΡΓΙΑΣ[Κ]ΑΛ[Λ]ΙΚΡΑΤΙΔΟ[Υ]
ΑΝΤΑΙΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ//////////Υ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΝΟΗΜΩΝ)
ΠΑΜΒΩΤΑΔΑΙ
ΑΡΓΑΙΟΣΤΙΜΑΡΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΡΓΑΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ[ΑΡ]ΙΣΤΑΙΧΜΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ//////////////////////
ΔΩ////////ΕΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΙ
ΜΑ//////// ΟΣΚΛΩΔΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟϕΑΝΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ ΑΜΜΩΝΙΟΥ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΚΡΟΙΣΟΥ
ΣΩϕΙΛΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΣΥΒΡΙΔΗΣ

[κηρυ]κεύοντος βουλῆς καὶ δήμου Καλλικρατί[δ]ου Τρικορυσίου

[Εὖω]νυμεῖς
....ομος) ταμίας
....ώνιος Ποπλίου
....ς Νεολάου
[Κηφισι]εῖς
Λεύκιος) ν(εώτερος)
Δημοκλῆς)
Λυσίμαχος Ἐμον...
Διονύσιος Ζ..
Ζώπυρος) μέ(σος)
Φίλων Ὀρέστο[υ]
Ἐπάγαθος Εὐφροσύνου
Διονύσιος Ἀλεξάνδρου
Ἀπο[λλ]ώνιος Λη[ν]αίου
Ἀπολλώνιος Εὐαρχίδου
Ἀφροδίσιος Λευκίου
Ἑρμίας)
Ἰσίδοτος Νικοστράτου
Καρπόδωρος Λιμναίου (?)

Λαμπτρεῖς
Ἑρμαῖος Δημητρίου
Μηνόδωρος
Σύ[μ]μαχος Ἰσιδώρου
Σ[ώστ]ρατος Ἀριστα γόρου
...λης)
[Ἀθή]να[ιο]ς Ἀντιγονίωνος
Γοργίας Καλλικρατίδου
Ἀνταῖος
Ἀντίοχος Ἀθηναίου
Ἀσκληπιάδης [....ο]υ
Δημήτριος Ποπλίου
Διονύσιος Ἀρίστωνος
Νοήμων)
Παμβωτάδαι
Ἀργαῖος Τιμάρχου
Ἀφροδίσιος Ἀργαίου
Μένανδρος Ἀριστα ίχμου
Μένανδρος Ἀλεξάνδρου
Σεραπίων Διονυσοδώρου
Χαρμίδης Διογένους
Τίτος Ῥοῦφος
Ἀπολλόδωρος Νικολάου
Πόπλιος Κλώδιος Φηγούσιος

Δημήτριος Εὐκαρπίδου
Ἀντίοχος .....
Δω[σίθ]εος Ἀσκληπιάδου
Ἀναγυράσιοι
Μᾶ[ρκ]ος Κλώδιος
Ἀπολλοφάνης Ἀπολλωνίου
Κλέανδρος Ἀμμωνίου
Διόδωρος Κροίσου
Σώφιλος)
Δημήτριος Μηνοδώρου Συβρίδης

Tituli aetas eo definitur, quod in recensu gentis Amynandridarum (part. IX class. 4) Argaeus Timarchi f. Pambotades quem hic habemus recurrit; etiam Athenaeus Lamptrensis qui illic sine patris nomine inscriptus est, idem esse videtur cum Athenaeo Antigonionis f. Lamptrensi, quem hic habemus. Atque illa quidem Amynandridarum tabula archonte Areo Dorionis f. Paeaniensi scripta est, quem Augusti aetate munere functum esse ex titulo n. 65 apparet.

1020 Olim Salamine, ad vicum Ampelaki; nunc Parisiis in Museo publico catal. Clarac. n. 604 e collectione Choiseuliana. Octo priores versus edidit Villoison Mem. Acad. Inscr. T. XLVII p. 342, integrum titulum ex Villoisoni et Muelleri schedis Boeckh C. I. G. 200. (Versus 1—8 repetivit F. Lenormant Mus. Rhen. XXII p. 291 n. 282). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 71 n. 42 (minusculis litteris) quem sequor, eis quae is non habet intra uncos additis.

[ΑΓΑΘΗ ΤΥ]ΧΗ ΑΓΩ
[ΝΟΘΕΤΟΥ Κ]ΛΑΥΔΙΟΥ
[ΑΝΤ]ΙΟΧΟΥ
[ΕΠΙ] ΦΙΛΟΠΑΠ
[ΠΟ]Υ ΚΑΙ ΛΑΙΛΙ
[Α]ΝΟΥ ΟΙΔΕ ΗΛΘΟΝ
[Τ]ΗΣ ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ
[Κ]ΗΦΕΙΣΙΕΙΣ ΛΑΜΠΤΡΕΙΣ
.ΕΟΓΕΝΗΣ) ΓΑΙΟΣ
ΤΑΜΙΑΣ_) ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟ[Σ]
[Δ]ΙΟΔΩΡΟΣ ΠΡ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ΝΕ
[Δ]ΙΟΔΩΡΟΣ) ΝΕΙΚΗΣΑΣΕΠΟΣ
[Α]ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΚΛΗΣ
[Π]ΑΤΡΟΦΙΛΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ΠΡ
[Α]ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
[Α]ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ) ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
[Φ]ΙΛΟΔΗΜΟΣ) ΗΡΑΚΛΙΔΗΣ
[Α]ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΕΥΩΝΥΜΙΣ
[Δ]ΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΔΗΜΕΑΣ)
[Δ]ΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΙΛΕΙΝΟΣ
[Α]ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΝΑΓΥΡΑΣ
[Α]ΒΙΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
[Σ]ΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΠΙ ΤΑ ΟΠΛΑ
..ΛΙΜΑΧΟΣ) ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΥΛΗΤΗΣ ΦΙΛΗΤΟΣ
ΕΝΙΣΚΟΥ ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ
ΠΕΡΙΤΟΒΗΜΑ
.ΟΥΛΩΝΜΟΙΡΑΓΕΝΟΥΣ
[Φ]ΥΛΑΣΙΟΣ
[Σ]ΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΥΘΗΣ)
[Π]ΡΟΣΠΑΛΤΙΟΣ
ΓΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΚΙ
ΑΣΚΛΗΠΑΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ· ἀγω|νοθέτου Κλαυδίου | Ἀντιόχου, | ἐπὶ Φιλοπάπ|που καὶ Λαιλι|ανοῦ οἵδε ἦλθον | τῆς Ἐρεχθείδος | πρυτάνεις

Κηφεισιεῖς
[Θ]εογένης)
ταμίας
Διόδωρος πρ(εσβύτερος)
Διόδωρος)
Ἀπολλώνιος
Πατρόφιλος
Ἀφροδείσιος
Ἀφροδείσιος)
Φιλόδημος)
Ἀσκληπιάδης
Διονυσόδωρος
Δημόστρατος
Ἀπολλώνιος
[Σ]αβῖνος
στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα
[Καλ]λίμαχος) Λαμπτρεύς
αὐλητής· Φίλητος
[Μ]ενίσκου Κολωνῆθεν
περὶ τὸ βῆμα
[Β]ούλων Μοιραγένους | Φυλάσιος
Στρατηγός· Πύθης) | Προσπάλτιος
[λι]τουργὸς ἐπὶ τὴν Σκι|[άδα·] Ἀσκληπᾶς.

Λαμπτρεῖς
Γάϊος
Φιλαθήναιος
Ἀντίγονος νε(ώτερος)
νεικήσας ἔπος
Διονυσοκλῆς
Ἀντίγονος πρ(εσβύτερος)
Ἀντίγονος
Διονύσιος
Ἡρακλίδης
Εὐωνυμ(ε)ῖς
Δημέας)
Φιλεῖνος
Ἀναγυράσ[ιοι]
Ἀλέξανδρος

V. 5 Φιλοπάπ|[που το]ῦ καὶ Froehner. V. 27 [Παρμ]ενίσκου. Sed utrique supplemento spatium non sufficit, et Menisci nomen praeterea tutatur titulus n. 78.

Philopappum archontem diversum esse ab eo qui est n. 78 et aetate posteriorem pronuntiat Dumont Fastes Eponymiques d'Athènes p. 68. At quum in utroque titulo Philetus Menisci f. Colonensis tibicen recenseatur, quin idem annus idemque archon sit dubium non est. Eum ad n. 78 demonstravi inter annos 90 et 100 p. Chr. munere functum esse (cf. etiam adn. ad n. 557). Sed mira sunt huius tituli praescripta. Nam cum id inusitatum est, quod agonothetae nomen archonti praeponitur tum plane obscurum illud καὶ Λαιλιανοῦ. Nam si vocibus ἐπὶ Φιλοπάππου archon eponymus designatur, qua de re collato titulo n. 78 dubitari non licet, illa καὶ Λαιλιανοῦ aliter accipi posse non videntur nisi ut duo simul eo magistratu functi sint, quod nunquam factum esse certum est (adn. ad n. 1014). Quare quum archon eponymus simul Dionysiorum agonotheta fuerit (quod de ipso Philopappo praedicatur n. 78), quumque Philopappum etiam Antiochi nomen gessisse constet, venit mihi in mentem, lapicidam incidere debuisse et voluisse Ἀγωνο|θέτου Κλαυδίου | Ἀντιόχου | Ἐπι[φάνους] Φιλοπάππου καὶ Λαιλιανοῦ, sed oculos eius ab uno Φ ad alterum aberrasse. Sic etiam illa καὶ Λαιλιανοῦ facilem explicationem habent; nam homo ille regiae stirpis cum sumptus qui cum agonothesia coniuncti erant liberaliter in se susciperet, ad negotia ipsa agonothetae perficienda Laelianum (nam cur Boeckhius eum potius L. Aelianum vocandum existimet non assequor) adiutorem sibi assumpsisse putandus est. Id unum huic coniecturae obicere iure licet, quod Philopappus n. 78 non Claudius, sed Iulius vocatur. Inaudita quidem etiam in hominibus peregrinae originis non est duorum nominum gentiliciorum coniunctio (Q. Fabius Dasumius Thales Cydathenaeensis est n. 626). Sed eiusmodi homines num, ubi uno modo ex his nominibus utuntur, modo hoc modo illud elegerint dubito. Imo semper unum ex eis quasi primarium fuisse videtur. Nihil certe in hac re valet Herodis Attici exemplum, quem et Claudium et Iulium vocatum esse iniuria statuunt (cf. adn. ad n. 489). Quare de Philopappo res in medio relinquenda est.

1021 Fragmentum in monte 'Anchesmo' repertum, ad ecclesiam D. Georgii. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 216. (Boeckh C. I. G. 298).

...ΦΡΕΑΡΡΙΟΙ
...ΣΠΕΝΔΩΝ
...ΚΡΩΠΙΔΑΙ
ΚΛ.ΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΣ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΠΥΛΑΔΟΥ

Φρεάρριοι
... Σπένδων
Κρωπίδαι
Κλ(αύδιος) Καλλιστόμαχος
Ἐπιτυγχάνων Πυλάδου

Leontidis catalogus fuit, ad Hadriani fere aetatem referendus propter Claudii Callistomachi nomen, quem habes etiam supra n. 61.

1022 'Fragmentum catalogi, fortasse gymnastici, in muro sacelli D. Georgii in culmine montis Lycabetti, qui vulgo perperam Anchesmus vocatur'. Rossii apographum est in schedis Boeckhianis.

ΕΥ
ΗΡΑΚΛΕΟΝ)
ΟΛΥΜΠΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟ .
ΘΕΜΙΣΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΠΡΕΙΜΟΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥ

Εὐ[πυρίδαι]
Ἡρακλέ[ω]ν)
Ὄλυμπος)
Διονυσόδωρος Ἰσιδώρο[υ]
Θεμίσων Ἀπολλωνίου
Διονύσιος)
Πρεῖμος Ἀντιγόνου

Heracleo Heracleonis f. Eupyrida ephebus est imperatore Traiano, archonte Pantaeno. Videtur igitur hic *Leontidis* catalogus, Hadriani fere aetatis esse, atque cum et locus, ubi lapides inventi sunt, et tribus et aetas titulorum eadem sint, hoc eiusdem lapidis, cuius est n. 1021, fragmentum esse magnam habet veri similitudinem.

1023 In tabula marmoris Pentelici inventa in loco Kolonaki, qui est ad montem Lycabettum, inter rudera aquaeductus Hadriani. Exstat in Museo centrali. Edd. Kumanudis (?) in Αὐγή 1870 Σεπτεμβρ. 21. G. Hirschfeld Bullettino dell' Instituto archeol. 1872 p. 117 sqq. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | [Ἐπὶ ἄρχ]οντος Πραξαγόρου τοῦ | [Τει]μοθέου Θορικίου, ει ἀπὸ τῆς πρώτης Θε|οῦ Ἀδριανοῦ (ε)ἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας, μηνὸς Γαμηλι|ῶνος, ἐπὶ τῆς Αἰγηΐδος ε πρυτανείας, ᾗ ἐγραμμάτευεν Χρυσόγονος) Φλυεύς, οἱ πρυτάνεις τειμή|[σ]αντες αὐτοὺς καὶ τοὺς αἰτείτους ἀνέγραψαν.

Γαργήττιοι
[Ἐπ]ώνυμος· Ἑρμείας Γλαύκου
Λικίννιος Ἀρριανός
[Λι]κίννιος Ἀσκληπιάδης
Λικίννιος Ἀττικός
Ζώπυρος Ἀπελλοῦ Ἐρχιεύς
Ἀσκληπιόδωρος)
Ζώπυρος Ἐρασεί[ν]υ
Δημήτριος)
Χάρης)
Φούριος Μᾶρκος
Εὔδημος Ἑρμείου
Ἑρμέρως Ἀσμένου
Ἐλευσείνιος)
Θεόφραστος Πο[πλί]ου
Ἀλέξανδρος Μ . . . . νος
Πομπώνιος Ζω - - -
Ἑρμόλαος Ῥούφ[ου]
Ἀλκαμένης Ἀφ . . . . .
Δωρόθεος Προτ[είμου]
Λικίνν[ι]ος Ἀττικός
Πρεῖμος Προτείμο[υ]
Εἰσίδωρος Σωσ - - -
Ἀφροδείσιος Ἀλ - - -

Ἐρικαιεῖς
Ζώπυρος Πυθείνου
Πανυχος Ἡρακλείδου

ἐκ Μυρινούντης
Ἀλέξανδρος Ἡλιοδώρου
Διοκλῆς Ἀλεξάνδρου
Ἐλευσεί[ν]ιος Ὀλύμπου
Μακαρεὺς) πρ(εσβύτερος)
Μακαρεὺς) νε(ώτερος)
Εὐήμερος Μακαρέ(ω)ς

Φιλάδαι
. . όδωρος Σκαμάνδρου
. . . δῶρος Εὐσχήμον[ος]
Ἐλπίνεικος Ἀρτέμω[νος]

Ἑστιαιόθεν
Σωτέλης Βακχύλου
Ἀθηνόδωρος)

Διομαιεῖς
Βάχχιος Νεικηφόρου
Νεικηφόρος)

Ἀραφήνιοι
Ἀντίπατρος Εὐπόρου
Ἀσκληπιάδης Εὐπόρου

ἀΐσειτοι
κῆρυξ βουλῆς [κ]α[ὶ δήμου]
. . . . . .

Quintus decimus post primum Hadriani Athenas adventum annus aut 138/9 (Hermae VII p. 219) aut, quod mihi veri similius etiam videtur, 139/40 p. Chr. est.

I

ΛΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΝΤΟΣΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥ)ΤΟΥ
....ΜΟΘΕΟΥΘΟΡΙΚΙΟΥΕΙΑΠΟΤΗΣΠΡΩΤΗΣΘΕ
ΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΙΣΑΘΗΝΑΣΕΠΙΔΗΜΙΑΣΜΗΝΟΣΓΑΜΗΛΙ
ΩΝΟΣΕΠΙΤΗΣΑΙΓΗΙΔΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΣΕΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΕΝΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ)ΦΛΥΕΥΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΕΙΜΗ
///ΑΝΤΕΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΙ
//ΤΩΝΥΜΟΣ ΕΡΜΕΙΑΣΓΛΑΥΚΟΥ ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΑΡΡΙΑΝΟΣ ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)

II

////ΚΙΝΝΙΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΣΑΠΕΛΛΟΥΕΡΧΙΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣ)
ΖΩΠΥΡΟΣΕΡΑΣΕΙΝΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΧΑΡΗΣ)
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΟΣ
ΕΥΔΗΜΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΕΡΜΕΡΩΣ ΑΣΜΕΝΟΥ
ΑΙΣΕΙΤΟΙ
////ΔΩΡΟΣΕΥΣΧΗΜΟΝΣ// ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣ////Λ

III

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣΠΣ.//...Υ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΜΣ/////ΝΟΣ
ΕΡΜΟΛΑΟΣΡΟΥ<//
ΑΛΚΑΜΕΝΗΣΑΦΙ////
ΔΩΡΟΘΕΟΣΠΡΟΤ
ΛΙΚΙΝΝΟΣΑΤΤΙΚΟΣ///
ΠΡΕΙΜΟΣΠΡΟΤΕΙΜΟ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΣΙ'
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛ
ΕΡΙΚΑΙΕΙΣ

IV

ΖΩΠΥΡΟΣΠΟΘΕΙΝΟΥ
ΠΑΝΥΧΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΚΜΥΡΙΝΟΥΝΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΔΙΟΚΛΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΟΣΟΛΥΜΠΟΥ
ΜΑΚΑΡΕΥΣ) ΠΗ
ΜΑΚΑΡΕΥΣ) Ν
ΕΥΗΜΕΡΟΣΜΑΚΑΡΕΟΣ
ΦΙΛΑΔΑΙ
////ΟΔΩΡΟΣΣΚΑΜΑΝΔΡΟΥ
//////ΔΩΡΟΣΕΥΣΧΗΜΟΝΣ// ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣ////Λ

V

ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣΑΡΤΕΜΩ////
ΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ
ΣΩΤΕΛΗΣΒΑΚΧΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)
ΔΙΟΜΑΙΕΙΣ
ΒΑΧΧΙΟΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ)
ΑΡΑΦΗΝΙΟΙ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΑΙΣΕΙΤΟΙ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣ////Λ

Col. I v. 9 ΩΝΥΜΟΣ, II v. 5 ΕΡΑΣΕΙΝΕΥ, III v. 7 ΛΙΚΙΝΝΟΣ, IV v. 6 ΕΛΕΥΣΕΙΝΟΣ in lapide esse Koehlerus expressis verbis testatur.

1024 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 196.

```
   ΑΘΗΙΤΥΧ..Ι.ΖΙ
   ΛΗΡΕΩΣΥΙΟΥΟΙΠΡΥ
   ΧΟΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝΙΠΙ
   ΠΑΙΑΝΙΕΙΣ                ΠΟΜΠ
 5 ΦΛ.ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ           ΙΑΣΩΝΙ
   ΒΙΒΟΥΛΛΙΟΣΘΕΟΦΙΛΟΣ
   ΑΙ.ΒΟΗΘΟΣ                ΣΤΕ
   ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΙ...ΝΑΙΟΥ      ΚΑΣΙΑΝ
   ΦΛ.ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ            ΚΛΑΡΗΣ
10 ΑΙ.ΠΡΙΜΟΣ                ΕΠΑΦΡΟ
   ΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ              ΑΦΡ.Δ
   ....⁻...ς ΠΗ
```

[Ἀγ]αθῇ τύχ[ῃ· ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος, τοῦ δεῖνος Φα]|ληρέως υἱοῦ, οἱ πρυτ[άνεις τῆς Πανδιονίδος φυλῆς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς συνάρ]|χοντας ἀνέγραψαν. [Ἐπ[ώνυμος·] Πομπ. Ἰάσων .....

Παιανιεῖς

Φλ(άουιος) Ἀλκιβιάδης
Βιβούλλιος Θεόφιλος
Αἰ(λιος) Βόηθος — Στε[ιριεῖς]
Διονύσιος Εἰ[ρη]ναίου — Κασιαν[ὸς Ἀπολλώνιος(?)]
Φλ(άουιος) Ἡράκλειτος — Κλ. Ἄρης
Αἰ(λιος) Πρῖμος — Ἐπαφρό[δειτος .....]
Μενεκράτης — Ἀφρ[ο]δ[είσιος .....]
.....ς πρ(εσβύτερος)

Dionysius Irenaei f. Paeaniensis ephebus fuit archonte Ti. Claudio Attalo Sphettio, cuius annus non longe a 130 p. Chr. abesse videtur. Quare non potest hic titulus anno 140 p. Chr. antiquior esse. Sed ne multo recentior quidem esse videtur, quia aliter mirum esset, in laterculis prytanum Pandionidis circiter annis 166—175 compositis n. 1029. 1032 fere nullum ex his nominibus redire. Itaque quum in annos 140—150 huius tituli origo incidat, non dubitavi col. II v. 8 supplere Κα]σιαν[ὸς Ἀπολλώνιος], quia hic inter omnes Cassianos Stirienses unus est, qui illo tempore prytanis esse potuerit. Fuit enim cosmeta anno vigesimo tertio Abascanti paedotribae, qui annus est inter 156 et 164 p. Chr. Flavius Alcibiades is esse videtur qui quarto Abascanti anno (inter 137 et 145 p. Chr.) archon eponymus fuit. Denique Aelium Primum diversum non puto a Primo Primi f. Paeaniensi, qui fuit ephebus circa finem imperii Traiani.

1025 Prope porticum Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος in tabula marmoris Pentelici. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 123.

```
   ΦΛΖΟΙΛΟΣ
   ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
   ΚΛΕΛΙΟΣ
   ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)
 5 ΜΑΡΚΕΛΙΝΟΣΤΕΦΑΝΟΣ
   ΑΥΛΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
   ΣΥΜΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
   ΚΑΛΑΙΓΟΝΙΑΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
   ΑΓΑΘΩΝ
10 ΣΤΕΦΑΝΟΣΑΡΙΑΔΟΣΕΠΙΣΤΑΤΗΣ
   ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
   ΚΟΡΜΕΛΛΑΝΧΡΑΙΝΟΣ
   ΠΡΕΙΜΟΣ)
   ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ)
15 ΔΟΜΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΑΣΑΝΑΓΡΑΨΑΣΔΙΙΒΟΥΛ..
```

Φλ(άουιος) Ζ[ω]ίλος
Διονύσιος Εἰρηναί[ου]
Κλέλιος (?)
Εἰρηναῖος)
Μαρκελ(λ)ῖνος Στεφάνο[υ]
Αὔλιος (?) Ἀλέξανδρος
Σύμμαχος Ἀριστοβούλο[υ]
Καλ[λ]ιγονιανὸς Εὐπόρου
Ἀγάθων
Στέφανος Ἀρ[κ]άδος ἐπιστάτης
Ἀγαθοκλῆς)
Κορ(νήλιος) Μελ⟨λ⟩άνχραινος
Πρεῖμος)
Εἰσίδωρος)
Δομ(ίτιος) Βασιλικός
[Ὁ δεῖνα τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς συν]άρχοντας ἀναγράψας Διὶ Βουλ[αίῳ ἀνέθηκεν].

Hunc esse prytanum laterculum quum propter vocem ἐπιστάτης v. 10 Stephani nomini ascriptam statui, tum quia Iovi Bulaeo dedicatur titulus. Minus certum est, cuius tribus sit, sed ex Dionysii Irenaei f. (Paeaniensis) et Primi Primi f. (Paeaniensis) nominibus conicere licet, eum Pandionidis esse. Quod si probaverimus, ex eisdem nominibus etiam apparebit, aetatem eius fere eandem esse atque tituli n. 1024. Quae coniectura eo confirmatur, quod in his duobus titulis solis non αἱσιτοι, sed συνάρχοντες prytanum commemorantur. Quae res, quam in illo titulo iam Boeckhius miratus erat, inde aliquatenus explicatur, quod nonnulli certe inter illos, qui praeter prytanes in eiusmodi lapidibus inscripti sunt, cum in senatus officiis versentur (veluti γραμματεὺς βουλευτῶν, κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου, γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου), iure prytanum συνάρχοντες dici possunt. V. 6 etsi *Aulius* nomen Romanum esse non ignoro, tamen vehementur dubito an Αἴλιος in lapide fuerit. V. 12 Μελάνχραινος praeter perversam liquidae geminationem recte exscriptum puto eamque nominis formam ex Μελάγχλαινος eodem iterationis eiusdem consonae vitandae studio ortam puto, quo pro Σατορνεῖνος saepe in titulis huius aetatis Σατορνεῖλος scribitur.

1026 Athenis, in basilica D. Eliae; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 195.

```
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ..ΡΗΛΟΥΔΠΜ
..Ο ΟΟ . . . . . ΤΡΑ...
...Ο . . . Ο Α Χ Α Ρ Ν Ε Ω Σ
. Ε.ΙΙΥΟΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΟΙΠ
.ΝΤΙΔΟΤΟΥΛΗΣΤΕΙΜΗΣΑΝΤΕΣΕ
ΣΕΙΤΟΥ.ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ.ΕΠΩΝΥ
ΟΚ \ \ Ο
ΙΟ Ι Ι
Ο Ι Υ ΟΛ Ο
\ ΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣ Ο
...ΔΕΙ.Ο . . . . ΛΝΟΥ . . .
ΑΛ.....ΙΟΙ . . . Ν . . .
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΛΙ . . . ΟΥ . . .
ΙΙΙ.ΛΧΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΙΑΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΥ...ΝΟΥ
ΕΤΕ . . . ΟΣΑΡΧΑΔΟΣΕΙ.ΕΤΙ
ΑΓΑΘΟΝ)
. . . . ΕΚΟΥΝΔΟΣ . . .
. . . ΓΥΧΙΑΝΟΣ . . . .
. . . ΤΡΟΦΙΜΟΥ . . . .
```

V. 1—6 Ἐπὶ ἄρχοντος [Αὐ]ρηλ[ί]ου Δ[η]μ[....|....,σ]τρα[τηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅπλα | ..... Ἀχαρνέως; | ..... Ἀλεξάνδρου, οἱ [πρυτάνεις τῆς | ...]ίδο[ς φ]υλῆς τειμήσαντες ἑ[αυτοὺς καὶ τοὺς αἰ]|σείτους ἀνέγραψαν. Ἐπώνυμος· [ὁ δεῖνα]

V. 7—9 nihil agnoscitur.

[Φλ. Ζωΐ]λος
Διονύσιος Ε[ἰρηναί]ο[υ]
[Ἀφρο]δεί[σι]ο[ς? .....]άνου
Ἀλ....ιοι .....ν
Διονύσιος Λι.....ου
[Σύμμα]χος Ἀριστοβούλου
Κ[αλλ]ι[γ]ονιανὸς Εὐπόρου
Πιστοκράτης Ὑ[γεί]νου
[Σ]τέ[φαν]ος Ἀρ[κ]άδος ἐ[πισ]τ[άτης]
Ἀγάθ[ω]ν)
[..... Σ]εκοῦνδος
[..... Εὐ]τυχιανός
[ὁ δεῖνα] Τροφίμου

Huic titulo arctam quandam necessitudinem intercedere cum n. 1025 statim intelleget qui ea nomina quae hic diductis litteris exprimenda curavi cum illo titulo comparaverit. Sed utrum n. 1025 nihil sit nisi inferioris partis eiusdem lapidis, qui titulum n. 1026 habet, apographum alterum, an lapides diversi quidem sint, sed tamen eiusdem tribus prytanum laterculos paucis modo annis distantes contineant, difficile dictu est. Illud colligas inde, quod quinque illa nomina quae utrique titulo communia sunt etiam eodem ordine atque adeo eisdem intervallis (praeterquam quod inter Dionysium Irenaei f. et Symmachum Aristobuli f. hic tria, illic quattuor nomina intercedunt) disposita sunt. Contra quae praeter haec quinque nomina in utroque titulo leguntur, eorum pleraque ne minimam quidem inter se similitudinem habent. Quare res in medio relinquenda, praesertim cum Pittakisii exemplum admodum neglegenter, Fourmonti vero multo etiam neglegentius confectum esse appareat. Tribum *Pandionida* esse ex eis quae ad n. 1025 disputavi verisimile est. Sane quae v. 5 exhibet Fourmontus, ea non admittunt aliud supplementum quam [Αεω]ντίδος, [Ἀκαμα]ντίδος, [Ἱππο⟨θω⟩]ντίδος aut [Αἰαν]τίδος; sed in tanta apographi pravitate ei rei nihil tribuendum est.

1027 Fragmenta duo Hermae lapidis Pentelici. — *a* audacissime interpolatum edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 52, qui ad ecclesiam Agia Kyra inventum dicit (R. Neubauer Comm. epigr. p. 145). Exscripsit Finlay (sched. Boeckh.). — *b* ed. A. Dumont Fastes Eponymiques d'Athènes p. 42 n. 50*a*. Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

a

```
ΑΓΑΘΗ|Ι ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟ|ΝΤΟΣ ΑΝΟΥΜ
ΜΙΟΥΜΗ |//ΙΔΟΣ⌀ΑΛΗΡΕ
ΟΣ ΟΙΠΡΥΤ|ΑΝΕΙΣΤΗΣΑΙΓ
5 ΙΔΟΣ⌀ΥΛΗΣ|ΔΩΔΕΚΑΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ|ΣΤΙΜΗΣΑΝΤΕ//
ΕΑΥΤΟΥΣ |ΝΕΓΡΑ⌀ΑΝ
```

b

```
ΛΣΓΛ///
ΟΣ
Υ
```

Var. lect. V. 1 ΑΓΑΘ (omisso Η) Finlay. || v. 2 ΟΝ om. Finlay. || v. 4 Τ om. Finlay. || v. 6 ΙΑ om. Finlay. Pittakis fragmentum *a* sic exhibet:

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΜΙΟΥΜΗ
ΠΕΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣΤΗΣΑΙΑΝΤ
ΙΔΟΣΦΥΛΗΣ. . . . . ΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ. . . . . ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ
ΕΑΥΤΟΥΣ

Quod fragmentum Neubauerus iniuria ad Metrodorum archontem rettulit.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Λ(ουκίου) Νουμ|μίου Μή[ν]ιδος Φαληρέ|[ω]ς οἱ πρυτάνεις τῆς Αἰγ[η]|ΐδος φυλῆς, δωδεκάτης | πρυτανείας, τιμή|σαντε[ς] | ἑαυτοὺς [ἀ]νέγραψαν. De L. Nummio Menide cf. adn. ad n. 904. Annus quo is archon eponymus fuit in Antonini Pii principatum incidere videtur.

1028 In Herma marmoris Pentelici supra et a posteriore parte mutilo, in fronte. In eiusdem lapidis dextro latere est titulus n. 1051. Ab initio aliquot litterae evanuerunt. Ubi inventus sit lapis, non constat. 'Athenis super portam domus Andreae Mussut Baschi' Fourmont. ap. Boeckh. 'Ἐντὸς τοῦ δήμου τοῦ καλουμένου Κολυττός' Pittakis Eph. 347. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου πρὸς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου' id. 1623. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 53 n. 43. Ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 304, inferiorem partem inde a v. 7 Pittakis Eph. 347. Rangabé Ant. Hell. 1283, integrum titulum una cum eo qui in latere scriptus est Pittakis Eph. 1623. Denuo descripsit Koehler.

ΙΝ
ΓΥΧΙ ΟΜ.ΓΥΤ
ΞΙΔΩΡΟ
ΒΕΥΚΑ ΟΣ
ΒΕΥ ΟΣ Ο
ΑΣ ΗΣ
ΙΩΣ Σ) Σ
ΛΕΣ ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ Γ ΛΩΓ
ΦΛΛΗΡΕΙΣ
ΑΓΕΛΩΣ
ΙΛΟΣ⟩
ΛΙΣΣΟΣΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΓΗΡΙΧΟΣΣΩΙΛΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΙ
ΤΟΡ///ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΟΙΝΑΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΙΗΤΡΙΟΣ⟩
(*vacuum spatium*)

[Μαραθώνιοι]
. . . . . .
[Εὐ]τυχίδης)
[Εἰσ]ίδωρος
[Φλ.ά]β(ιος?) Εὔκα[ιρ]ος(?)
[Φλ.ά]β(ιος?) Εὐθυ . . . ος
Κάσ(σιος) . . . . . ης
Ζώσ[ιμο]ς)
Λέω[ν] Ἰσιγένους
Φαληρεῖς
[Αἴλ.] Γέλως
[Ζω]ίλος)
[Μέ]λισσος Μουσαίου
[Σω]τήριχος Ζωίλου
Ῥαμνούσιοι
[Σ]τόρ[ι]ος Δημητρίου
[Ἀθ]ήναιος Ἀλεξάνδρου
[Δημ]ήτριος)

Prytanes hi sunt *Aeantidis*. Athenaeus Alexandri f. Rhamnusius (n. 741) cosmeta fuit decimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter 143 et 151 p. Chr. Neque magno temporis intervallo ab eius archontis anno hic prytanum recensus abesse videtur. Certe cum hic habeamus Soterichum Zoili f. Phalerensem, in titulo ephebico inter annos 166 et 169 composito Amarantus Soterichi f. Phalerensis sophronista, Soterichus Soterichi f. Phalerensis hyposophronista est. Atqui sophronistarum certe munus provectiore demum aetate administrari solebat; quare hunc titulum, qui patrem prytanem habet, illo in quo filius sophronista recensetur aliquanto antiquiorem aut certe non recentiorem esse consentaneum est. Aelius Gelos Phalerensis idem esse videtur, de quo anno duodetrigesimo Abascanti (inter 151 et 159 p. Chr.) dicitur Αἰλίου Γέλωτος τοῦ ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ κηρυκεύσαντος τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. Quae omnia si comprehenderimus, statuere licebit, inter annos 145 et 160 p. Chr. hunc titulum incisum esse. V. 3 Εὔκα[ιρ]ος supplevi, quia Eucaerus Marathonius ephebus est imperatore Traiano, archonte Pantaeno, quod cum huius tituli aetate bene conveniret. Sed incerta res est, quia etiam nomen frequentissimum quod est Εὔκαρπος supplere licet.

1029 In lapide a quattuor lateribus inscripto (in reliquis lateribus sunt tituli n. 1030—1032), qui est ad Theseum. Edd. Cyriac. Ancon. ed. Moron. p. XIII n. 96 (ex eo Corsin. F. A. T. II p. 204). Muratorius T. III p. DCMXXVIII. 13. Corsin. Inscr. Att. VI p. XXVII sqq. Sed hi omnes inscriptionem habent mutilam, Cyriacus etiam cum alio titulo confusam. Integram exhibent Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 n. 67 p. 58. Chandler Inscr. P. II p. 60 n. 51. 1, ex his exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 190. Denuo contulit Koehler, sed nunc lapis adeo detritus est, ut is iam multa non invenerit, quae apud antiquiores sunt; quae omnia uncis inclusi.

[Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η]
[Ε Π Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ] Ο Σ · Ι[Μ · Β Α Λ Ε] Ρ Ι Ο Υ Μ Α
[Μ Ε Ρ Τ Ι Ν Ο Υ] Μ [Α] Ρ [Α Θ Ω Ν] Ι Ο Υ Π Ρ Υ
[Τ Α Ν Ε Ι Α] Σ [Η] Ο Ι Π [Ρ Υ Τ Α Ν Ε] Ι Σ Τ Η Σ
[Π Α Ν] Δ Ε Ι Ο Ν Ι Δ Ο Σ φ [Υ] Λ [Η Σ Τ] · Ι Μ Η
[Σ Α Ν] Τ Ε Σ Ε Α Υ Τ [Ο] Υ Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Α Ι Σ Ι
[Τ Ο Υ Σ] Α Ν Ε Γ Ρ Α Ψ [Α] Ν
[. . Ν Υ Μ Ο Σ] φ Λ Ε Υ Θ [Υ Κ] Ο Μ Α Σ
[Π Α Ι Α Ν Ι] Ε Ι Σ — Κ Υ Δ Α Θ Η Ν Α Ι Ε Ι Σ
[. . . Ι Α Ν] Ο Σ — Σ Α Γ Κ Τ Ο Σ Β Α Κ Χ Ι Ο Σ
Θ Υ [Κ] Ο Μ — Δ Α Σ Ο Υ · Μ · Θ Α Λ Η Σ Π[Π]
Λ Ι Ο Σ φ Ι Λ[ι] — Δ Α Σ Ο Υ · Μ · Θ Α Λ Η Σ Ν[ε]
[Θ ε]Ξ Ο φ Ι Λ Ο Σ — Δ Α Σ Ο Υ Μ · Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ
[Τ ι] Μ Ο Θ Ε Ο Σ /// — Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ω
φ . . . Ν Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ — Α Ρ Τ Ε Μ Ω Ν Α Ρ Τ Ε Μ Ω Ν Ο Σ
Ν Ο Κ Λ Η Σ — Κ Ε Λ Α Δ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ
[Ξ] Ι Ο Σ — Τ Ρ Υ φ Ω Ν Κ Ε Λ Α Δ Ο Υ
C . . . Ω Σ ∩ Γ Ν Η Σ — Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Κ Ε Λ Α Δ Ο Υ
. . . . Ν Η Σ Τ Ο Σ) Ν — Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ Κ Ε Λ Α Δ Ο Υ
Ν Η Σ Ο Ν Η Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ — φ Λ · Δ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Σ
. . . . Ρ Ι Ο Σ — Κ Λ . Σ Ι[Η Θ Ο] Σ
\ Ν Τ Ε Ρ Ω Τ Ο Σ — Ι Ω Π Υ Ρ [Ο] Σ Ε Ι Σ Ι Δ Ο Τ Ο Υ
φ Ι Κ Ι Ο Σ Ξ Ε Ν Ο φ Ω — Ε Ι Σ Ι Δ Ο Τ Ο Σ)
Ι Δ Ω Ρ Ο Σ) — Σ Τ Ε Ι Ρ Ι Ε Ι Σ
Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Υ — Δ Ι Ο Δ Ο Τ Ο Σ Ι Ω Σ Ι Μ Ο Υ
Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Υ — Ι Ω Σ Ι Μ Ο Σ Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Υ
[Ο] Χ Ο Σ Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ — Κ Λ · Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι Α Ν Ο Σ
Σ Ε Λ Λ Η Ν — /// Θ Η [Ν] Α Ι Ο Σ Α φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Υ
[Π Ρ Α] Σ Ι Ε Ι Σ — Α Γ Γ Ε Λ Η Θ Ε Ν
[Σ] Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ο ///// — Ε Ι Σ Ι Δ Ο Τ Ο Σ φ Η Λ Ι Κ Ο Σ
Γ [Ρ Α Μ] Μ Α Τ Ε Υ Σ Β Ο Υ [Λ] Ε Υ Τ Ω Ν Ι Ω Ν Ι Κ Ο Σ Α Β Ρ Ω Ν Ο Σ
Α Ι Σ Ι Τ Ο Ι
φ . . Ε Ρ Ο φ Α Ν Τ Η Σ — Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Β Ο Υ Λ Η Σ Κ Α Ι
. . Μ Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο Σ — Δ Η Μ Ο Υ Α Χ Α . Ν Ο Σ Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ Σ
[Ν.] Ι Ε Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ — [Π] Ε Ρ Ι Τ Ο Β Η [Μ Α] ф . . . Ο Σ Π Ο Σ Ι Δ Ω [Ν] Ι Ο
Υ Λ Η Σ Κ Α Ι Δ Η Μ Ο Υ — Α Ν Τ Ι Γ Ρ Α [φ Ε Υ Σ] . . /// Ι Η Σ
Ο Σ Α Θ Η Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Υ — [Ι Ε Ρ Α] Υ Λ Η [Σ] . . . . Δ Ο Τ Ο Σ
[Υ] Π Ο Γ Ρ Α [Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ] . . . . Ι Ο Σ
. . . . . .

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Μ(άρκου) Βαλερίου Μα|μερτίνου Μαραθωνίου, πρυ|τανείας η, οἱ πρυτάνεις τῆς | Πανδειονίδος φυλῆς τ[ε]ιμή|σαντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀϊσί|τους ἀνέγραψαν.

[Ἐπώ]νυμος· Φλ(άουιος) Εὐθυκόμας

Παιανιεῖς — Κυδαθηναιεῖς

[Φλ. Ἀρρ]ιανός (?) — Σάγκτος Βάκχιος
[Φλ. Εὐ]θυκόμας — Δασούμ(ιος) Θαλῆς πρ(εσβύτερος)
. . . . λιος Φιλ . . . — Δασούμ(ιος) Θαλῆς νε(ώτερος)
Θεόφιλος — Δασούμ(ιος) Νικοκράτης
Τιμόθεος [ ] — Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Φ[ίλω]ν (?) Ἡρακλείδου — Ἀρτέμων Ἀρτέμωνος
[Κλ. Ξε]νοκλῆς — Κέλαδος Διονυσίου
. . . . . ξιος — Τρύφων Κελάδου
[. . . Σ]ωσ[θέ]νης — Διονύσιος Κελάδου
[. . . . μ]νηστος) ν(εώτερος) — Δημήτριος Κελάδου
. . . νης Ὀνητικράτους — Φλ(άουιος) Διότιμος
. . . . . ριος — Κλ(αύδιος) Ζῆθος
. . . . . Ἀντέρωτος — Ζώπυρος Εἰσιδότου
[Αἰ]φίκιος Ξενοφῶν — Εἰσίδοτος)
. . . ἴδωρος) — Στειριεῖς
. . . . . ος Ἀθηναίου — Διόδοτος Ζωσίμου
[Ἐπαφρ]όδιτος Ἀθηναίου — Ζώσιμος Πολυβίου
. . . . . οχος Ἀντιόχου — Κλ(αύδιος) Κορνηλιανός
. . . . . ς Ἕλλην — [Ἀ]θήναιος Ἀφροδισίου
Πρασιεῖς — Ἀγγελῆθεν
[Ἡρώδη]ς (?) Λεωνίδο[υ] — Εἰσίδοτος Φήλικος

γραμματεὺς βουλευτῶν Ἰωνικὸς Ἄβρωνος
ἀΐσιτοι

Φ[λάουιος Ἴ]εροφάντης	γραμματεὺς βουλῆς καὶ | δήμου· Ἀχα[ρ]νος Λαμπτρεύς
[Πο]μ(πήιος) Δαδοῦχος	περὶ τὸ βῆμα· Φ...ος Ποσιδωνίο[υ]
[Πει]ν(άριος) Ἱεροκῆρυξ	ἀντιγραφεύς .....ης
[κῆρυξ βο]υλῆς καὶ δήμου	ἱεραύλης ....δοτος
.....ος Ἀθηνοδώρου	ὑπογραμματεύς. .....ιος

Supplementa pleraque Boeckhio debentur. Ego praeter col. I v. 16 Σωσθένης, col. II v. 43 Ἄχαρνος, quae in accuratiore Koehleri apographo facili negotio agnoscebantur, et col. I v. 10 Ἀρριανός, v. 30 Ἡρώδης Λεωνίδου, quae ex eiusdem tribus recensu aetate suppari n. 1032 certe cum summa veri similitudine restituuntur, nihil supplevi nisi col. I v. 16 Κλ. Ξενοκλῆς, ex titulo decem fere aut duodecim annis antiquiore, in quo idem homo ephebus est (v. indicem), v. 23 Αἰφίκιος (de quo nomine gentilicio Romano cf. adn. ad n. 873); aliud nomen ibi scriptum fuisse non potest, nam Σολφίκιος (n. 869. 870) antiquioris aetatis est; altero p. Chr. saeculo scribebatur Σουλπίκιος.

In tempore horum quattuor titulorum (n. 1029—1032) definiendo proficiscendum est ab anno post Mamertinum archontem; in cuius anni titulo (n. 1030) scriptum est ἀγαθῇ τύχῃ τῶν Σεβαστῶν Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου καὶ Λ. Αὐρηλίου Βήρου Ἀρμενιακῶν Παρθικῶν μεγίστων. Quae sic scribi non potuerunt post anni 169 p. Chr. mensem Ianuarium, quo mense L. Verum decessisse demonstravit Eckhel D. N. VIII p. 416 sq. Iam titulus scriptus est altera prytania, quae fere incidit in alterum anni mensem; is vero tum temporis non Metagitnio fuit, sed Pyanepsio, anni initio ad Boëdromiona translato (G. Hirschfeld Hermae VII p. 58); quare potest quidem annus Atticus illius tituli 168/9 esse, cum is ita mense Octobri 168 p. Chr., Vero etiamtum vivo, incisus sit, non potest eo anno recentior esse. Ex altera parte *Parthici maximi* nomen cum Verus iam a. 165 p. Chr. gessisset, Marcus a. 166 p. Chr. demum recepit; atque sub finem anni id factum esse inde coniecit Eckhelius VII p. 72, quod pauci eius anni nummi sunt, qui id Marco tribuant, permulti in quibus ille eo careat. Sed quum in mensem Octobrem incidere illius tituli originem constet, ex Eckhelii observatione colligere non licet, annum Atticum eius 166/7 p. Chr. esse non posse. Quinam ex his tribus annis (166/7—168/9) sit, definiri nequit (nam quam R. Neubauer Comm. epigr. p. 25 iniit rationem, ea nimis infirma est). Iam apparet, ipsius Mamertini annum (n. 1029) aut 165/6 aut 166/7 aut 167/8 esse. Porro titulos n. 1031 et 1032, quorum ipsorum anni se excipiunt, ab his duobus (n. 1029. 1030) paucorum modo annorum intervallo separatos esse nomina hic atque illic redeuntia demonstrant, id quod pluribus exposuit Boeckhius C. I. G. ad n. 190 (nobis 1029). Atque apparet, n. 1131. 1032 *recentiores* esse quam n. 1029. 1030. Etenim tituli n. 1032 annus (post Tineium Ponticum archonta) trigesimus quartus est Abascanti paedotribae; itaque neque priorem quam 167/8 neque posteriorem quam 175/6 p. Chr. esse efficitur iis rationibus quas proposui Hermae VII p. 224. Atqui si hunc annum 167/8 esse statueremus, ipsius Tinei Pontici annus esset 166/7. Sed quid tum fieret titulo n. 1030? Sic enim is, quippe qui conscriptus sit ἐπὶ τοῦ μετὰ Μαμερτεῖνον ἄρχοντα ἐνιαυτοῦ non posset 168/9 esse, sed aut hoc anno recentior aut anno 166/7 antiquior esse deberet. Quod utrumque fieri non posse cum ex imperatorum nominibus et cognominibus demonstratum sit, non potest annus post Tineium Ponticum 167/8 esse: sed non magis 168/9 esse potest. Tum enim Tinei ipsius annus esset 167/8, annus post Mamertinum 166/7 p. Chr., ipsius Mamertini 165/6. Sic omnes ii anni, quibus licebat formula ἀγαθῇ τύχῃ Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου καὶ Λ. Αὐρηλίου Οὐήρου Σεβαστῶν Ἀρμενιακῶν Παρθικῶν μεγίστων uti, occupati essent. At eadem formula redit in titulo ephebico (part. IX class. 3) qui Sextum Phalerensem archonta habet. Antiquissimus igitur annus qui possit esse ὁ μετὰ Τινήιον Ποντικὸν ἄρχοντα, est 169/70, antiquissimus ipsius Tinei annus 168/9; ita ordinari possunt anni, ut 165/6 sit Mamertini, 166/7 μετὰ Μαμερτῖνον, 167/8 Sexti. Sed posse etiam recentiorem esse annum post Tineium Ponticum apparet, etsi non usque ad annum 175/6 (v. supra), sed modo ad 174/5 descendi licere alio loco demonstrabo. Recentiores vero esse n. 1031. 1032 quam 1029. 1030 vel eo confirmatur, quod n. 1030. 1031 ὑπογραμματεύς recensetur Εἰσίδοτος, n. 1032 vero Μύρων. Quum autem n. 1032 recentiorem esse quam n. 1031 utique constet, si utrumque titulum antiquiorem quam n. 1029. 1030 statueremus, Myronis annus inter duos Isidoti medius interponeretur, id quod verisimile non est. Nam etsi plerique ex his magistratibus et ministris annui sunt (cf. adn. ad n. 1034), tamen ὑπογραμματεύς per complures annos munus continuasse videtur (vide infra n. 1040. 1041).

Hanc quaestionem post Neubaueri disputationem Comm. epigraphicae p. 23 sqq., qui multo certius tempora definire posse sibi videbatur, ita ut hi quattuor tituli in annos 167. 168. 170. 171 inciderent, retractandam putavi, quia eius argumenta nimis debili fundamento nituntur: namque quod is Abascanti paedotribae primum annum pro certo definiri posse putavit (l. l. p. 11 sqq.), in ea re eum errasse demonstravi Hermae VII p. 56 sqq.

Huius tituli annus igitur neque prior est quam 165/6 neque posterior quam 167/8 p. Chr.

1030 De lapide vide n. 1029. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 57. Chandler Inscr. P. II n. 55. 2. (In duos titulos divisum exhibet Corsini Inscr. Att. (Fasti Attici Prolegg. T. IV) VII p. XXX sqq. IV p. XIX sqq. minusculis litteris, perturbato columnarum ordine). Ex illis exemplaribus et Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 191. (Franz El. epigr. p. 260 n. 105). Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ | τῶν Σεβαστῶν Μ(άρκου) Αὐρηλίου Ἀντωνίνου | καὶ Λ(ουκίου) Αὐρηλίου Βήρου Ἀρμενιακῶν Παρθι|κῶν μεγίστων, τοῦ μετὰ Μαμερτεῖνον ἄρ|χοντ(α) ἐνιαυτοῦ, στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅ|πλα Αὐρηλίου Φιλήμονος Φιλάδου, ἐπὶ τῆς β' | πρυτανείας, οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀκαμαντίδος | φυλῆς τιμήσαντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀΐσίτους | ἀνέγραψαν

Σφήττιοι
Διόφαντος)
Ἀπολήιος Νεοκλῆς
Εὔκαρπος Θεοδότου
Αὖλος Χαρεισίου

Κεφαλῆθεν
Πρόσδεκτος Πιστοκράτους
Φιλουμενὸς Ἔρωτος
Πρεῖμος Ἔρωτος
Σωκράτης)
Οἰνόφιλος)
Δεῖος Σωκράτους
Ἀπολλοφάνης Εὐκάρπου
Δεῖος)

Πομπώνιος Δείου
Ἐπίκτητος Φιλέρωτος
Εἰσίδοτος Ζωτίμου
Μακίλιος Ἀλέξανδρος
Εἰσίδοτος
Κλ(αύδιος) Φανίας

Θορίκιοι
Ἡρακλέων Τιμοκράτους
Ἐκ Κεραμέων
Πίστος)
γραμματεὺς βουλευτῶν·
[Ζ]ήνων
ἐπώνυμος· Ἱκέσιος Θεογένους
ἀΐσιτοι
Φλ(άουιος) Ἱεροφάντης
Πομ(πήιος) Δαδοῦχος

Καλλιγένης Λυσιμαχίδου
Ἀσκληπιάδης Ζωσίμου
Χολαργεῖς
Ἀντιφῶν Δημητρίου
Μένανδρος Δημητρίου
Ἀλκιβιάδης Δημητρίου
Ἐρέν(ιος) Φίλητος
Ὀνήσιμος)
Εὔκαρπος Ἀχαϊκοῦ
Κλ(αύδιος) Ἄλυπος
Κικυννεῖς
Εὐκράτης Σελεύκου
Σέλευκος)
Πειν(ίας) Ἱεροκῆρυξ
κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου
Γοργίας) Ἀχαρνεύς
γραμματεὺς βουλῆς καὶ
δήμου· Μᾶρκος Εὐκαρ-
πίδου Ἀ(ζ)ηνιεύς
γραμματεὺς κατὰ πρυτα-
νείαν· Μουσαῖος) Φυλάσιος
ἀντιγραφεύς· Δημοσθέ-
νης) Σουνιεύς
ἱεραύλης· Εὐχάριστος Παραμό-
νου Ἐπεικίδης
ὑπο[γ]ρ[α]μματεύς· Εἰσίδοτος
Ἠρεσίδαι ἐπὶ Σκιάδος· Ἀφροδίσιος
Ὀνήσιμος Διονυσίου
Στράτων)
Παπιανὸς Στράτωνος
Ἀγαθήμερος Ἀσκληπιάδου
Ἕρμειοι
Θεότιμος Τρύφωνος
Ἰουκοῦνδος Τρύφωνος
Ὀλυμπιόδωρος)
Ἀφροδίσιος Ἀπολλωνίου

Titulus neque antiquior quam 166/7 p. Chr. neque recentior quam 168/9 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1029).

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΜΑΥΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΚΑΙΛΑΥΡΗΛΙΟΥΒΗΡΟΥΑΡΜΕΝΙΑΚΩΝΠΑΡΘΙ
ΚΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΤΟΥΜΕΤΑΜΑΡΤΕΙΝΟΝΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΟ[Υ]ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΑΟ
ΠΛΑΑΥΡΗΛΙΟΥΦΙΛΗΜΟΝΟΣΦΙΛΑΔΟΥΕΠΙΤΗΣΒ̄
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΦΥΛΗΣΤΙΜΗΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙΤΟΥΣ
ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ <

ΣΦΗΤΤΙΟΙ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ)
ΑΠΟΛΗΙΟΣΝΕΟΚΛΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΑΥΛΟΣΧΑΡΕΙΣΙΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)
ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ)
ΔΕΙΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΔΕΙΟΣ)
ΠΟΜΠΩΝΙΟΣ[Δ]ΕΙΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΜΑΙΚΙΛΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΚΛΦΑΝΙΑΣ
ΚΑΛΛΙΓΕΝΗΣΛΥΣΙΜΑΧΙΔΟΥ,
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΧΟΛΑΡΓΕΙΣ
ΑΝΤΙΦΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΡΕΝΦΙΛΗΤΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΧΑΙΚΟΥ
ΚΛΑΛΥΠΟΣ
ΚΙΚΥΝΝΕΙΣ
ΕΥΚΡΑΤΗΣΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΣΕΛΕΥΚΟΣ)
ΗΡΕΣΙΔΑΙ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝ)
ΠΑΠΙΑΝΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΙ
ΟΕΟΤΙΜΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΙΟΥΚΟΥΝΔΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ)
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
ΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΠΙΣΤΟ
ΚΡΑΤΟΥΣ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΘΟΡΙΚΙΟΙ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΚΚΕΡΑΜΕΝΩΝ
ΠΙΣΤΟΣ)
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤΩ
ΞΗΝΩΝ)
ΕΠΩΝΥΜΟΣΙΚΕΣΙΟΣΘΕ
ΟΓΕΝΟΥΣ
ΑΙΣΙΤΟΙ
ΦΛΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΟΜΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΠΕΙΝΑΡΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ
ΓΟΡΓΙΑΣ)ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙ
ΔΗΜΟΥΜΑΡΚΟΣΕΥΚΑΡ
ΠΙΔΟΥΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΚΑΤΑΠΡΥΤΑ
ΝΕΙΑΝΜΟΥΣΑΙΟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣΔΗΜΟΣΘΕ
ΝΗΣ)ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΙΕΡΑΥΛΗΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑ
ΜΟΝΟΥΕΠΕΙΚΙΔΗΣ
ΥΠΟΕΡΜΜΑΤΕΥΣΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΕΠΙΣΚΙΑΔΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ

Var. lect. Col. I v. 27 ΣΩΣΙ, v. 45 ΟΕΟΤ, col. II v. 31 ΑΞΗΝΙ, v. 38 ΥΠΟΕΡΜΜΑΤΕΥΣ in lapide scriptum esse expressis verbis tatur Koehler. Quae uncis inclusi, ea Koehlerus non iam invenit, cum in antiquioribus apographis sint.

1031 De lapide vide n. 1029. Edd. Pocock. P. I c. 5 s. 4 p. 59 sq. Chandler P. II n. 55. 3 p. 62. (In duas inscriptiones divisam columnarum ordine perturbato minusculis litteris ed. Corsinus Inscr. Att. (F. A. prolegg. vol. IV) V p. XXII sqq. VIII p. XXXV sqq.) Ex illis exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 192. Contulit Koehler, qui tamen propter posituram lapidis in hac parte non multa legi posse adnotat.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΤΙΝ'' Ι/// /// Ο[ΥΠ]ΟΝΤΙΚΟΥ·ΒΗΣΕ
ΕΩΣΣΤ[Ρ]ΑΤ[Η]ΓΟΥΝΤΟ[Σ]Ε[Π]ΙΤΑΟΠΛΑΒΑΛΕΡΙ
///// Μ[Α]ΜΕΡΤΙΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ·Η̄·ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΩΝΒΟ[Υ]Λ[Ε]ΥΤΩΝΤΗΣΑΚΑΜΑΝ
ΤΙΔΟΣϕΥΛΗΣϕΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΡΩΤΟΣΚΕϕΑΛΗΘΕΝ
ΤΙΜΗΣΑΣΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙ
ΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ

ΣϕΗΤΤΙΟΙ

ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ) Π̄Π̄
[Α̅ ////]ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
[ΕΥϕΡ]ΟΣΥΝΟ[Σ])]
ΕΥΜΕΝΗΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΕΠΙΓΟΝΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΟΥ
Α̅Ν̅·ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
Β...ΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ)
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
ΝΗΡΕΥΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΡΟΥΦΟΣ)
ΘΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
Ι Ο̄Ῡ·ΦΙΡΜΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ)
ΠΟΝΤΙΑΝΟΣΛΑΜΥΡΟΥ
Ε̄Ρ̄Ε̄·ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΑΙΛΙΟΣΘΕΟΤΕΙΜΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΔΕΙΟΣ)
Κ̄Λ̄ΑΥΣΑΝΔΡΟΣ

ΑΙΣΙΤΟΙ

ΙΟΥ›ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΟΜ›ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΠΕΙ/// ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΜΕ ///// ΕΠΙΒΩΜ //// Ι
ΚΗΡΥΞ /// /// ΥΛΗΣΚ....Ι ΟΥ /// ΑΠΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥ[ΛΗΣΚ]ΑΙΔΗΜΟΥΑΓΝΟΣΣΥΝϕΟΡΟΥΑΚ ///
ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣΣΣ ////////////////ΚΙΜΑΧΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΠΕΡΙΤΟΒΗΜΑ [Σ]//////////////// ΤΑΜΙΑΚΟΣ
ΙΕΡΑΥΛΗΣΕΠΙΓ//////////////// ΒΟΙ /// ΟΥ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΥΣ] //// ΙCΙΔΟΤΟC)
[ΕΠΙ /// /// /// /// ΔΟΣ Σ /// /// /// /// /// ΟΣ]

ΘΟΡΙΚΙΟΙ

Μ̄Ε̄Μ ΕΠΙΒΩΜΩ
ΑΤΤΙΚΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ
ΝΕΙΚΕΡΩΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

ΚΥΡΤΕΙΔΑΙ

ΑΓΑΘΩΝϕΟΙΒΟΥ
[Ζ]ΗΝΩΝ)

ΕΡΜΕΙΟΙ

///// Ξ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
////// Ε̄ ΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟΣ

ΧΟΛΑΡΓΕΙΣ

Ν/////// ΥΣΥ /// ΝΑΓΩΓΟΣ
[ΑΡΙ]ΣΤ[ΕΙΔΗ]ΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
Σ[ΩΣΙ]ΜΟΣ[ΔΙϽ)ΝΥΣΙΟΥ

ΗΡΕΣΙΔΑΙ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΠΩΝΥΜΟΣ

ΙΚΕΣΙΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΣϕΗΤΤΙΟΣ

Var. lect. V. 3 nihil post ΒΑΛΕΡΙ scriptum fuisse Koehlerus testatur || v. 31 eodem teste ΛΑΜΥΡΟΥ, ut Boeckhius habet, re vera in lapide est. || v. 43 ///ΑΠΙΟΣ 'sic' Koehler. || v. 47 ΒΟΙ///ΟΥ verisimilius quidem videtur Koehlero, quam id quod apud Boeckhium est ΡΟΚΛΟΥ sed nequaquam certum. || v. 46 post ΒΗΜΑ unius litterae vacuum spatium esse indicat Koehler, deinde litterae Σ vestigia. Quae Koehlerus non iam invenit in lapide, uncis circumdedi.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Τιν[ηΐ]ου Ποντικοῦ Βητε|έως, στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅπλα Βαλερί[ου] Μαμερτίνου Μαραθω-νίου, ἡ πρυτανείας, | ὁ γραμματεὺς τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀκαμαν|τίδος φυλῆς Φιλουμενὸς Ἔρωτος Κεφαλῆθεν | τιμήτας τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς αἴσι|τους ἀνέγραψεν.

Σφήττιοι

Λυσιμαχίδης) πρ(εσβύτερος)
Αἴ(λιος) Δημοσθένης
Εὐφρόσυνος)

Θορίκιοι

Εὐμένης) Μέμ(μιος) Ἐπὶ βωμῷ
Ἀπολλώνιος) Ἀττικὸς Γλύκωνος
Ἐπίγονος Μάρκου Νεικέρως Ἐπικτήτου
Ἱπποκράτης Μάρκου

Κυρτεῖδαι

Ἄν(νιος) Ἀριστείδης Ἀγάθων Φοίβου
Β[ιτά]λιος Ἀριστείδου Ζήνων)
Διονύσιος Ἀριστείδου
Ἀσκληπιάδης Ἀριστείδου
Ἀσκληπιάδης Προσδοκίμου

Ἕρμειοι

Ἀβάσκαντος Ἀσκληπιάδου [Ἐρέννιος] Ἀπολλώνιος
Λυσιμαχίδης) [Ἐρ]έ(ννιος) Κορνηλιανός
Ἀγαθοκλῆς Εὐμένους
Ἡρακλείδης)

Χολαργεῖς

Νηρεὺς Ἀλεξάνδρου Μ[ο]υσ(ώνιος) Ὑ[μ]νάγωγος (?)
Ῥοῦφος) Ἀριστείδης Διονυσίου
Θάλλος Διονυσοδώρου Ζώσιμος Διονυσίου
Ἰού(λιος) Φίρμος
Ἀττικός)
Ποντιανὸς Λαμύρου Ἡρεσίδαι
Ἐρέ(ννιος) Ἀσιατικός Διονύσιος
Αἴλιος Θεότειμος
Διογένης Θεοφράστου Ἐπώνυμος
Διονυσόδωρος Μόσχου Ἱκέσιος Θεογένους
Δεῖος) Σφήττιος
Κλ(αύδιος) Λύσανδρος

αἴσιτοι

Ἰού(λιος) Ἱεροφάντης
Πομ(πήιος) Δαδοῦχος
Πει(νάριος) Ἱεροκῆρυξ
Μέ(μμιος) Ἐπὶ βωμ[ῷ]
κῆρυξ [βο]υλῆς κ[αὶ δήμ]ου· . άπιος Ἀττικὸς Βησαιεύς
γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου· Ἄγνος Συμφόρου Ἀκ[υαιεύς]
ἀντιγραφεύς· Σω(φήιος?) [Ἀλ]κίδαμος Λαμπτρεύς
περὶ τὸ βῆμα· Σ..... Ταμιακός
ἱεραύλης· Ἐπιγ..... Βοή[θ]ου
ὑπογραμματεύς· [Ε]ἰσίδοτος)
ἐπὶ Σκιάδος· Ζ[ώσιμ]ος (?)

Col. I v. 18 Β[ιτά]λιος supplevi ex n. 708, ubi idem homo prytanis Acamantidis est.

Annus tituli neque prior quam 168/9 neque posterior quam 173/4 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1029).

1032 De lapide vide n. 1029. Edd. Spon Itin. T. III P II p. 199 sqq. (Corsini F. A T. II p. 199 sqq.). Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 58 sq. n. 66. Chandler P. II n. 55. 4. Boeckh C. I. G. 193. Contulit Koehler. (Decem priores versus habet Wheler Itin. ed. Brit. p. 386.)

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ τοῦ μετὰ Τει[νή]ιον Ποντι|κὸν ἄρχοντα ἐν[ια]υτοῦ, ἡ πρυ|ταν[ε]ί[α]ς, οἱ πρυτάνεις τῆς Παν|διονίδος φυλῆς τειμήσαντες αὐ|τοὺς καὶ τοὺς αἰσείτους ἀνέγραψαν.

Ἐπώνυμος· Θεόπομπος Θαλάμου Παια(νιεύς)

Παιανιεῖς

Φλ(άουιος) Ἀρριανός
Φλ(άουιος) Πυρφόρος πρ(εσβύτερος)
Φλ(άουιος) Φιλότειμος
Αἴλ(ιος) Καλλίας
Στα. Φίλων
Κλ(αύδιος) Θευδιανός
Κλ(αύδιος) Ἀπολλώνιος
Ἀντίλοχος)
Δεῖος Πύθου
Ἰωνικὸς Ἄβρωνος
Ζ[ώ]σιμος Ἀθηναίου
Ἐπαφρόδειτος Ἀθηναί(ου)
Θέων Διονυσίου
Φοῖβος Κτησίου
Εὔπορος Ἑρμώνακτος
Σαρπηδὼν Ἀντιόχου
Ἀφροδε[ίσ]ιος Πολυμνή(στου)
Κόρυμβος)
Τρύφων Ἐπαφροδείτου
Θεόφιλος

Κυ[δ]αθη[ν]αιεῖς

Φλαμ(ίνιος) Βάκχιος
Εὔπορος)
[Π]ροκλείδης Ἀρτέμωνος
Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Ἀρτέμων)

Στειριεῖς

Γέλλ(ιος) Τειμόθεος
Φλά(ουιος) Νεικόμαχος
Θεόδωρος πρε(σβύτερος)
Θεόδωρος νε(ώτερος)

Πρασιεῖς

Ἡρώδης Λεωνί(δου)

Ἀγγελῆθεν

Εἰσίδοτος Φήλι(κος)
Μουσαῖος Διονύσου

Μυρρινούσιοι

Ἀρτέμων Εὐχα(ρίστου)
Τ(ίτος) Αὐίδιος Φαρνά|[κ]ης
γραμματεὺς βουλευτ[ῶν] Διονυσόδωρος)
αἰσιτ[οι]
Ἰού(λιος) Ἱεροφ[άν]της
Πομ(πήιος) Δαδοῦ[χ]ος
Πειν(άριος) Ἱεροκῆρυξ
Μέμ(μιος) Ἐπὶ βωμῶν (cf. n. 1042) [κ]ῆρυξ βο[υλ]ῆς

Πρεῖμος Ἀλεξάνδρου
Ἀντίγονος Νουμηνίου
Ἀφροδείσιος Εἰσιδότου
Ζώσιμος Εἰσιδότου
Πεινάριος Φιλήμων
ἀντιγραφεύς· Π[ά]νν[υ]χος) Ἐρεικ(εεύς)
περὶ τὸ [β]ῆμα· Κορ(νήλιος) Μενεσθεύ[ς]
ἱεραύλης· [Ἐπί]γονος. ἐπὶ Σκιά[δος]· Ἰούλ(ιος) Ζηνόβιος
ὑπογραμ[ματεύ]ς· Μύρων.

καὶ δήμου
Ἔρ[ως] Νεικαγόρου
[γρ]αμματεύς
β[ο]υλῆς [καὶ δ]ήμ(ου)
Μηνό[δ]ω[ρ]ος

Huius tituli annus neque prior est quam a. 169/70 neque posterior quam 174/5 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1029).

ΑΓΑΘΗ ////
ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΤΟΥΜΕΤΑΤΕΙ//...ΙΟΝΠΟΝΤΙ
ΚΟΝΑΡΧΟΝΤΑΕΝ/// /// ϛ ΤΟΥ Η̄ ΠΡΥ
ΤΑΝϹΙΛΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΠΑΝ
ΔΕΙΟΝΙΔΟΣΦΥΛΗΣΤΕΙΜΗΣΑΝΤΕϹΑΥ
ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΘΕΟΠΟΜΠΟΣΘΑΛΑΜΟΥΠΑΙᾹ

ΠΑΙΑΝΙΕΙΣ
ΦΛ̄ ΑΡΡΙΑΝΟΣ
ΦΛ̄ ΠΥΡΦΟΡΟΣ Π̄Ρ̄
ΦΛ̄ ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣ
ΑΙΛ`ΚΑΛΛΙΑΣ
ϹΤΑ ΦΙΛΩΝ
ΚΛΘΕΥΔΙΑΝΟΣ
ΚΛ,ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ)
ΔΕΙΟΣΠΥΘΟΥ
ΙΩΝΙΚΟΣΑΒΡΩΝΟΣ
Ῑ ΣΙΜΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΘΗΝΑ̃Ι
ΘΕΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΦΟΙΒΟΣΚΤΗϹΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΡΜΩΝΑΚΤΟΣ
ϹΑΡΠΗΔΩΝΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΠΙΟΣΠΟΛΥΜΝΗ̄
ΚΟΡΥΜΒΟΣ]
ΤΡΥΦΩΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΚΥΘΑΘΗΑΙΕΙΣ
ΦΛΑΜΒΑΚΧΙΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ)
-ΙΡΟΚΛΕΙΔΗΣΜΗΤΡΟΔ̄
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΠΡΕΙΜΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΤΙΓΟΝΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΙϹΙΔΟΤΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΙϹΙΔΟΤΟΥ
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣΦΙΛΗΜΩΝ
(*unius versus vacuum spatium*)
ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣΠ\ ν Ν . ΧΟΣ) ΕΡΕΙΚ̄
ΠΕΡΙΤΟ///ΗΜΑΚΟΡΜΕΝΕΣΘΕ`
ΙΕΡΑΥΛΗΣ/////ϹΓΟΝΟΣΕΠΙΣΚΙΑ/ /// ///ῙΟΥΛΖΗΝΟΒΙΟΣ
ΥΠΟΓΡΑΜ ////////////////// ΣΜΥΡΩΝ

ΣΤΕΙΡΙΕΙΣ
ΓΕΛ̄Λ̄ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ
ΦΛ̄ᾹΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟϹΠ̄Ρ̄Ε
ΘΕΟΔΩΡΟϹΝ̄Ε

ΠΡΑϹΙΕΙϹ
ΗΡΩΔΗΣΛΕΩΝ̄Ῑ

ΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΦΗΛ̄Ῑ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΔΙΟΝ̄ΥΣΟΥ

ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΙ
ΑΡΤΕΜΩΝΕΥΧ̄Ᾱ
Τ̆,ΑΥΙΔΙΘΦΑΡΝΑ
ΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤ
ΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟΣ)
ΑΙΣΙΤ/////////
ῙΟ̄Ῡ ΙΕΡΟΦ////////ΤΗΣ
Π̄Ο̄Μ̄ ΔΑΔ ⌣ `////ΟΣ
Π̄Ε̄ῙΝ̄ ΙΕΡΟ/////////ΥΞ
Μ̄Ε̄Μ̄ ΕΠΙΒΩΜΩΝ
///ΗΡΥΞΒΟ/// ///ΗΣ
ΚΑΙΔΗΜΟΥ
ΕΡ/////ΝΕΙΚΑΓΟΡΟΥ
/// ///ΑΜΜΑΤΕΥΣ
Β///ΥΛΗΣΙ// ...ΗΜ̄
ΜΗΝΟ_ ..ΟΣ

Col. I v. 30 ΚΥΘΑΘΗΑΙΕΙΣ 'sic' Koehler.

1033 Fragmentum lapidis; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 319.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΤΑΤΙΝΗΙ . . .
ΙΑΥΤΟΥΑ
ΠΟΙΗΣΑΙΚ . . . .
ΥΩ .

Initium sic supplendum est: Ἀγαθῇ τύχῃ· [ἐπὶ τοῦ μ]|ετὰ Τινήϊ[ον Ποντικὸν ἄρχοντα ἐν]|ιαυτοῦ, ἀ.... (cf. n. 1032). In eis quae sequuntur ποιῆσαι vix recte exscriptum est. Ad prytanum recensum hoc frustulum pertinere non certum quidem est, sed veri simile.

1034—1037 In Herma marmoris Pentelici a superiore et inferiore parte mutilo, *a* in fronte, *b* in sinistra, *c* in dextra parte Hermae. Inventus lapis in parietinis ecclesiae S. Ioannis Μαγκούτη, ad septentrionalem arcis clivum. Exstat in turri Andronici. Ed. Pittakis Eph. 3261 (*a*). 3262 (*b*). 3263 (*c*). Particula *c* edita est ex Rangabis apographo Bullettino dell' Instituto 1848 p. 37. Totum titulum exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Antiquissimum esse ex his quattuor prytanum catalogis n. 1034 cum ex loco ubi scriptus est conici licet, tum ipsis titulis accuratius examinatis confirmatur. Neque dubitari licet, quin anno post Tineium Ponticum Besaeensem, quo anno conscriptus est titulus n. 1032, etiam hic ascribendus sit. Nam v. 40—53 qui perscribuntur magistratus, ad unum omnes iidem sunt atque illic. Atqui hos annuos esse comparatis titulis n. 1031 et 1032, ex quibus hic proximo post illum anno scriptus est neque tamen quemquam ex his hominibus cum illo communem habet, perspicitur. Prytanes *Antiochidis* sunt. Quae legi et restitui possunt fere haec sunt:

[Ἑρμέ]ρως (?)
.. Νεικόστρα[τος]
[Γρα]φικός
[Ἀθ]ηνα.....
..θος Ἰ....
[Ἀρ]τέμων
[Δι]ομήδης [Τρύφωνος Παλληνεύς]
[Τρύφω]ν) [Παλληνεύς]
[Ε]ὔφη[μ]ος Ἀσ[κληπιάδου?]
[Νυμ]φάρατο[ς .....]
[Ἀπ]ολλώνιος .....
[Λε]ωνίδης Ἀθη[ναίου Ἀναφλύστιος]
[Ἀ]ττικός)
[Ἀ]ττικὸς Ἀγαθο.....
[Δι]ο[ν]υσόδωρος
[Πο]σ[ειδ]ώνιος Δ...
[Τε]ισ[ί]ας) (?)
[Ἀσ]κληπιάδης
[Ζώσ]ιμος (?) Ἀσκ[ληπιάδου]
[Αἴ]λιος Βάθυ[λλος] (?)
[Μ]ηνόφιλος
[Μηνο]γένε[υ]ς (?)
[Ἀ]πολλώνιος [Ἀπολ]-
[λ]οδώρου (?) Ἀν[αφλύστιος]
[Φι]λόστρατος Νει[κ]-
ίου Κριω(εύς)
Λεύ[κ]ι[ο]ς Γα[ΐου (?)]
Ἕρως) [Π]αλ[ληνεύς]
....ας Ἀ.... Παλ(ληνεύς)
..νος Ἀ... [Διονυσό]-
[δ]ωρος Ζωσίμου [Ἀν]α(φλύστιος)
....ος Εὐπόρου Ἀνα(φλύστιος)
..... Λευ[κο]ν(οεύς)
.....υ... Ἐρυ[άδης]
[ἀϊσιτ]ο[ι]
[Ἰούλιος Ἡ]εροφάντης
[Πομπήιος] Δᾳδοῦχος
[Πειναάριος] Ἱεροκῆρυξ
[Μέμμιος] Ἐπὶ βωμῷ
[κῆρ]υξ βουλῆς κ[α]ὶ
[δή]μου Ἔρως Νικα-
[γ]όρου Λαμ(πτρεύς)
[γραμματεὺς β]ουλῆς καὶ δή-
[μου] Μηνόδωρος)
[περ]ὶ τὸ βῆμα Κορ(νήλιος)
[Με]νεσθεύς
[ἀντι]γραφεὺς Πάν-
[νυχο]ς) Ἐρικαι(εύς)
[ὑπογραμματεὺς] Μύρων) Λαμ(πτρεύς)
[ἱεραύλη]ς Ἐπίγονος
....ου Πειρ(αιεύς)
[ἐπὶ σκιάδος Ζηνόβιος ...]σίου Ἀζη(νιεύς)
.....αρ.....

Ex ipsorum prytanum nominibus nonnulla restitui ex aliis titulis, maxime ex prytanum recensu n. 1050. V. 33 demoticon Λευκονοεύς supplevi, quia etiam alii huius aetatis tituli Leuconoenses in Antiochide habent (v. indicem). Aïsitorum nomina fere omnia ex eiusdem anni titulo n. 1032 restitui. Quum illic sit ἐπὶ σκιάδος Ἰουλ. Ζηνόβιος, hic vero nihil conspiciatur nisi ...σίου Ἀζη..., supplementum meum non plane certum esse me non fugit.

Tituli annum neque priorem quam a. 169/70 neque posteriorem esse quam 174/5 p. Chr. demonstravi ad n. 1032.

Aliquanto recentior est catalogus *Cecropidis* n. 1035. Nam hic inter aïsitos Aelius Daduchus est cum Iulio Hierophanta. Quod quoniam n. 1029. 1030 Flavium Hierophantam cum Pompeio Daducho, n. 1031. 1032 (= 1034), qui illis titulis paulo recentiores sunt (v. ad n. 1029), Iulium Hierophantam item cum Pompeio Daducho, hic vero titulus Iulium Hierophantam cum Aelio Daducho habet, Aelium Pompeio in munere successisse, neque vero hunc illi, apparet. Quare anno 170 utique non antiquior hic titulus iudicandus est. Piso Melitensis idem sine dubio qui hic tribus Cecropidis eponymus est (qui honor nobilissimis modo hominibus tribuebatur) archon eponymus fuit tertio Marci paedotribae anno (inter 172/3 et 177/8 p. Chr.). Anno 180 p. Chr. non multo recentior videtur titulus; nam Aelio Daducho, quem Praxagoram (adn. ad n. 676) fuisse paene certum est, inter annos 180 et 190 successit Claudius (Philippus), hunc denique sub initium tertii p. Chr. saeculi excepit Fabius (n. 10). Confirmatur haec aetatis definitio, ex qua neque multo post annum 180 neque multo ante eum incisus est, nonnullis prytanum nominibus, quae alibi redeunt, quae tamen ascribere longum est.

(1035)

b

ΟΣΠΕΙΣΩΝ
ΙΕ ΤΙΙ
Φ//////Ι//ΕΛΕΙ
Ν
ΚΛ Ο Ο
ΚΛ Σ
ΗΣ
ΛΘΟΚΛΕΟΥΣ
///ΡΜΟΙ ϕ..ᴖ.ΤΟΣ
\ΕΡᴖ/ΙΓΛΥ
ΕᴠΙΙ ΙΔΟΥ
.Ι Ο
ΕΥΦ ΟΥ
Σ)
ϕ.....ΝΟΣ
ᴖΓ
Α
ΑΡΤΕΜΙΔΩ.ΟΣ
Λ Ε Ο Τ Ω///ΟΥ
ΑΡΙ⊃ΟΝΑΝΘΕΣ..ΡΙΟΥ
ΔΙΔΥΜΟΣ//ΙΟ///...ΙΙΟ///
ΜΟᴠ///\Ι// ΠΙΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣ
Λ Ι ΝΙ\ ΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟ
ΤΑΘΟΚΛΗΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΟΕΟ.ΟΤΟΣ///Θ..ΩΝΟΣ
Α,///////ΜΟΣ//
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΠΛΟΟΣ
ΠΟΛΥΚΤΗ⁻///Σ

(1034)

a

ΡΩΣ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΛ
ΦΙΚΟΣ
ΗΝ/
ΟΟΣΙ
ΤΕΜΩ,
ΟΜΗΔΗΣ
Ν)
ᴠΦΗ/ΙΟΣΑΣ
ΦΑΡΑΤΟ
ΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΩΝΙΔΗΣΑΘΗ
ΤΤΙΚΟΣ)
ΤΤΙΚΟΣΑ,ΛΘΟ
ΟΙ/ᴠΣΟΔΩΡΟΣ
Σ ΟΝΙΟΣ∠
ΙΣ///\Σ)
<ΛΗΠΙΑΔΗΣ
,ΜΟΣΑΣΚ
..ΛΙΟΣΒΑΘᴠ
ΗΝΟϕΙΛΟΣ
ΓΕΝΟ//Σ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ϽΛΩΡΟΥ///ΑΝ
ΛΟΣΤΡΑΤΟΣΝΕ,
ΙΟΥ ΚΡΙΩ (*phallus*)
ΛΕᴠ///Ι//ΣΓΑ
ΕΡΩΣ)//ΓΑΛ
ΑΣΑΓ///// ΠΑΛ (*vac.*)
ΝΟΣΑ – –
ΩΡΟΣ∠ΩΣΙΝΟΥ///Α (*vac.*)
ΟΣΕΥΠΟΡΟΥΑΝΑ (*vac.*)
ΛΕΥ ⊻

(1037)

\Ω.....ΙΡΑ
ΙΜ
ΕΙ
ΙΕΡΕ
ΝΙΟϹ
ΔΟ
Ν Ο
ΙΟ
ϽϹΖΩ
ΥΟΔ
Ϲ//
Ϲ)
ΝϹ//
⅄ ϹϹ
Η
ΙΟ
ϹΙΟ
ΛΟΟΚΛΗ
ΙΚΤΗΤΟ//

(1036)

c

ΕΡΕᴖ///Ι///Ϲ///
ΙΙΟΥ ΟΙΠΡΥ
[Ϲ]ΑΝ///ΙϹ///ΧΙΔΟϹ
[ϹΤ]ΕΙΜΗϹΑΝΤΕϹ
ΟΥϹΚΑΙΤΟΥϹΛΙ
ΟᴠᴖΛ ΑΨΑΝ
ΛΛΛΙ...ΙϹ
ΟΝᴠ ΟϹΛΙΛΛΕΥΚΙΟϹ
Ο..ΙϹ
Ι///ΟΧΡΥϹΟϹ
Ο \ΙϹ
ΟΦ ΜΟ
ΦΙΛΩΝ
ΔΙΟΝΥϹΙᴖᴖ
Λ///ΩΝΤ//
ΕΟΝΙΔΗϹΝΟ[Υ]
ΟΝΙΔΗϹ//
Ι//ΧΡΗ..ΟϹ
ΛΕΞΑΝΔ.ΟϹ
ΜΠΟϹ// Λ.....ΟΥ
ΟΛϹ// ΟΥ
ΑΠ.ΛΛϹ//////////ΓΑ.ΙΟ//
ΩΝΟΙ// ΑΝ..Ο//
[ΚΛΑ]ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ
[Κ]Ϲ,Εϕ///ΝΟ//
[Π]ΡΟϹΔΟΚΙ[ΜΟ
[Π]ΡΟϹΔΟΚΙ[Μ]
ΜΕΓΙϹΤΟ.....Ο.ΟΥ

ΣΠΟΡΟΣΙΛΛΡΟ///
ΛΛΛΙΕΙΣ
ΙΟΥΔΩΡΟΘΕΟΣ
//ΟΥΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΑΝΝΙΟΣΠΙΣ,ΟΚΡΑΤΗΣ
ΝΙΚΙΑΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ''ΟΝΥ.'ΟΥ
ΠΙΘΕΙΣ
ΣΕΚΣΤΟΣΜ.ΓΝΟΥ
Α..ΘΟΠΟΥΣ
ΞΕΝΩΝ)
ΤΡΙΝΕΜΑΙΕΙΣ
ΕΡΑΤΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΙΣ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΣΥΒΑΛΗΤΤΙΟΙ
ΒΡΟΜΙΟΣ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)
//ΡΑ.ΜΑΤΕΥΣ·ΒΟΥΛΔΗΜΗΤ
ΑΪΣΕΙΤΟΙ
ΙΟΥΛ ΙΕΡΟΑΝΤΗΣ
ΑΙΛ ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΙΕΡΟΚ

Υ ΕΡΥ
Ο
ΕΡΟΦΑΝ,ΙΙΙΣ
ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΕΠΙΒΩΜΩ//
ΥΞΒΟΥΛΗΣΚ.Ι
ΜΟΥΕΡΩΣΝΙΚΑ
ΟΡΟΥΛΑΜ (*vac.*)
ΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ)
ΙΤΟΒΗΜΑ,ΚΟΡΥ
ΝΕΣΘΕΥΣ
ΡΑΦΕΥΣΠΑΝ
Σ,ΕΡΙΚΑΙ (*vac.*)
ΜΥΡΩΝ)ΛΑΜ
'ΣΕΠΙΓΟΝΟΣ
ΟΥΠΕΙΡ
///ΣΙΟΥΑΣΗ
ΑΡ

ΟΡΘΑΓΟΡΑCC//
CΙΔCΤ//
ΟΝΗCΙΜΟC)
ΟΝΗCΙΜΟC)
ΧΙΖ
Λ ΟΔΩ,//
ΑΠΟΛΗ//
'ΛΟΣ

Σ
ΑΝΤΙΠ ΡΟΣΑΠC
Ι/ΛΘΕΟΠΟΜΠΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΕΡΜΕΙC//
Κ///ΛΛΙΓΑΜΟΣΔΙΟΝΥ//
ΚΛΕΠΟΣ)ΟΗΘΕΝ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗC)
ΠΑΙΔΕΡΩCΔΕΛΦΙΝ///
CΑΙΔΡΟΥΦΕΙΝΟC
ΠΑΡΑΜΟΝΟCΙΕΡΩΝ//
ΦΙΛΟΙΤΙΟCΓΑΜΟΥ
ΙΠΠΟΤΟΜΑΔΑΙ
ΧΑΡΙΔΗΜΟCΟΛΥΜ///
ΟΛΥΜΠΙΚΟC)
CΩΤΑC)ΠΤΕΛΕ//
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗC///
ΘC

ΜΕΓ..ΤΟ//
ΕΛΓ//////////////////Π////
ΕΠΙ.ΟΝΟCΓΛΥ.ΟΥ
ΘC/\''CΩΝ)
CΩΤΗΡ///
ΦΙΛΩΝ)
Δ ΜΑΞΙΜ///
ΦΙ.ΑΝΘΗCΟΚΑΙ.Ο///
ΛΝ/.ΛΥΟ
ΜΟΚ.ΑΤΗC''//
ΛΛΩΠΕΚ...Ν
ΛΥΚΙCΛΟΥΚΙΟΥ
ΒΑΛΕ,ΑΓΡΙΠΠΑC
ΘΕΟΔΩΡΟC)
ΤΕΡΤΙC
CΗΜΑΧΙΔΑΙ
///ΙΦΙΚΡΑΤΗCΑΡΤΕΜΩΝ/
ΔΙΟΝΥCΙΟCΕΙΦΙΚΡΑΤΟΥ
· ΕΡΓΑΔΕΙC
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟCC//ΛΕΙΕ//
ΦΥΡΡΙΝΗCΙΟΙ
ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝ
ΚΡΙΩΕΙC
ΕΥΤΑΚΤΟC)
///ΡΑΜΜΑΤΕΥCΒΟΥΛΕ//

Var. lect. *c* v. 6 ΑΝΚ....C Rangabé. Quae uncis inclusi, Rangabé habet, cum a Koehleriano apographo absint.

[Ἐπώνυμος· Βιήσι]ος Πείσων
[Μ]ε[λι]τ[ε]ῖ[ς]
Φ[λ.....]ελε....
.....ν
Κλ(αύδιος) .....ο.ο.
Κλ(αύδιος) .....ς
.....ης
[..... Ἀγα]θοκλέους
[Ἑ]ρμο[γένης Συμ]φ[έρ]ο[ν]τος (?)
[Ἰ]έρ[ων] Γλυ.....
Εὖ.....ίδου
...ι..ο
Εὐφ.....ου
.....ς)
Φ.....νος
.....ογ....
Ἀ.....
Ἀρτεμίδω[ρ]ος
Ἀ[ρτ]ε[μίσι]ο[ς Ἀρ]τ[εμιδ]ώ[ρ]ου (?)
Ἀρίφ[ρω]ν Ἀνθεσ[τη]ρίου
Διόδυμος [Π]ο[σιδων]ίο[υ]
Μο[....]. Ἐ]πιτυγχάνοντος
[..... Ἐπι]τυγχάνοντος
[Ἀγ]αθοκλῆς Ἀττικοῦ
Θεό[δ]οτος .Θ..ωνος
Ἄ[λκι]μος (?)
Διονύσιος Εὔπλοος
Πολύκτη[το]ς
Σπόρος Ἰλ[ά]ρο[υ]
Ἀλαιεῖς
Ἰού(λιος) Δωρόθεος
Ἰού(λιος) Εἰσίδωρος
Ἄννιος Πιστοκράτης
Νικίας Καλλιμάχου
Ἀσκληπιάδης [Δι]ονυ[σ]ίου
Πιθεῖς
Σέκστος Μ[ά]γνου
Ἀ[γα]θόπους
Ξένων)
Τριναιεῖς
Ἐράτων Νίκωνος
Αἰξωνεῖς
Ἑρμείας)
Συβαλήττιοι
Βρόμιος)
Ἀλέξανδρος)
[γ]ρα[μ]ματεὺς βουλ(ευτῶν) Δημήτ[ριος]
Ἀϊσειτοι
Ἰούλ(ιος) Ἱεροφάντης
Αἴλ(ιος) Δᾳδοῦχος
.... Ἱεροκ[ῆρυξ]

Aliquanto maiore etiam temporis intervallo quam n. 1035 a n. 1034 distat *Antiochidis* recensus n. 1036. Quod iam inde effici videtur, quod ex omnibus prytanum eiusdem tribus nominibus, quae n. 1034 scripta fuerunt, ne unum quidem hic redit. Accuratius fortasse definiri licet tempus nominibus Aelii Lucii Pallenensis, qui tribus eponymus est, et Eulogi Cleonymi f. Phyrrhinesii, qui inter prytanes recensetur. Idem Eulogus enim ephebus recensetur paedotriba Nicostrato Hilari f. Pallenensi (post annum 190 p. Chr.), eius frater Hermias Cleonymi f. Phyrrhinesius anno 192/3 p. Chr. ephebus fuit. Quare anno 200 p. Chr. antiquior esse hic prytanum recensus vix potest; sed ne multo recentiorem quidem esse P. Aelii Lucii nomine indicari videtur, qui ephebus fuit Claudio Heraclide archonte, Attico Gargettio cosmeta, quem annum etsi non certum 169/70 p. Chr. esse, quod Neubauerus Comm. epigr. p. 25 ipse dubitans proposuit, tamen utique ab illo anno non magno temporis spatio abesse ab eodem firmissimis argumentis demonstratum est. Quodsi primis saeculi tertii annis hunc catalogum ascribimus, ea sententia firmatur Aelii Isochrysi Pallenensis nomine, quem hic prytanem habemus, cum in compluribus titulis, qui infra edentur quosque item initio saeculi tertii ascribendos esse certum est, *στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα* sit. Quum igitur inter hunc titulum et eiusdem tribus laterculum n. 1034 fere triginta anni intercedant, non mirum est, neminem ex iis qui illic prytanes sunt hic redire. Quae restitui possunt, haec sunt:

[Ἐπὶ ἄρχοντος ἰ]|ερέω[ς .....| .....]ου οἱ πρυ[τάνεις | τῆ]ς Ἀν[τ]ιοχίδος φυ|λῆ]ς τειμήσαντες | [ἑαυτ]οὺς καὶ τοὺς [ἀ]ι|[σείτ]ους ἀ[νέγρα]ψαν
[Πα]λλ[ηνε]ῖς
[Ἐπώ]νυ[μος·] Αἴλ(ιος) Λεύκιος
..ο...ς
[Αἴλ.] Ἰ[σ]όχρυσος
.....ο....
....οϑ...μο...
[.. Ἀ]ϑ[ηνί]ων (?)
.. Διονύσιος
[Κ]λ[έ]ων Τ.....
[Λ]ε[ω]νίδης Νου[μηνίου?]
[Λεω]νίδης [)]
[Α]ἰ[λ.](?) Χρῆ[στ]ος
[Ἀ]λέξανδρος
[Ὄ]λυ]μπος Λ.....ου
...ολ.....ου
Ἀπ[ο]λλ[ώνιος] Πα[σ]ίο[υ(?)]
...ωνο.,....αν..ο.
Κλα(ύδιος) Διονύσιος
[Κ]οκ(κήιος?) Σ[τ]έφ[α]νο[ς]
Προσδόκιμο[ς ....]
Προσδόκιμ[ος ....]
Μεγιστο.....ο.ου
Μεγ[ισ]το....
Ἐλπ[ίνεικος? ....]π....
Ἐπί[γ]ονος Γλαύκου
Θ[εμί]σων)(?)
..... Σωτῆρ[ος?]
Φίλων)
Δ..... Μαξίμ[ου]
Φι[λ]άνθης ὁ καὶ .ο...
Ἀνα[φ]λύ[σ]τιοι
[Τει]μοκράτης .....
Ἀλωπεκ[ῆϑε]ν
[Λ]ύκις Λουκίου
Βαλέ(ριος) Ἀγρίππας
Θεόδωρος)
Τέρτις
Σημαχίδαι
[Ε]ἰφικράτης Ἀρτέμων[ος]
Διονύσιος Εἰφικράτου
Ἐργαδεῖς
Ἀϑηνόδωρος .....
Φυρρινήσιοι
Εὔλογος Κλεων[ύμου]
Κριωεῖς
Εὔτακτος)
[γ]ραμματεὺς βουλε[υτῶν]
.....

Fere eiusdem aetatis atque n. 1036 etiam *Oeneidis* catalogus n. 1037 esse videtur; namque in eo qui perscriptus est Φιλοίτιος Γάμου, in tanta utriusque nominis raritate non videtur dubium esse quin idem sit quem Claudio Heraclide archonte ephebum habemus una cum Aelio Lucio Pallenensi. Sane is illic Melitensis dicitur, hic inter prytanes Oeneidis recensetur, sed eiusmodi pagi mutatio imperatorum aetate nonnunquam facta videtur. Sic Τελέσφορος Σωτηρίδα ephebus est Prospaltius

in tribu Ptolemaide (v. indicem), prytanis vero Paeaniensis in Pandionide, etsi et temporum et nominum rationes (qua in re memorabile est, quod aeque in utroque titulo genetivus Σωτηρίδα, non Σωτηρίδου scribitur) eundem esse hominem indicare videantur. Item Calligamus Dionysii f., qui hic prytanis est Acharnensis in Oeneide, ephebus recensetur Septimio Severo imperatore Elaeusius in Hadrianide. Ceterum huius tituli v. 1—17 nihil fere agnoscitur; adeo ne id quidem certum est, haec omnia ad eundem Oeneidis catalogum referenda esse. Deinde haec nomina leguntur: V. 18 [Ἀγ]αθοκλῆ[ς], v. 19 [Ἐπ]ίκτητο[ς], v. 20. 21 Ὀρθαγόρας Ε[ἰ]|σιδότ[ου], v. 22 Ὀνήσιμος), v. 23 Ὀνήσιμος), v. 24 [Εὐ-τυ]χίδ[ης](?), v. 25 Δ[ι]όδω[ρος](?), v. 26 [ὁ δεῖνα] Ἀπολή[ξιδος](?), v. 27 ..ίλος. Hi fortasse Phylasii sunt; certe Helvidio Secundo Pallenensi archonte (192/3 p. Chr.) Στράτων Ὀρθαγόρου Φυλάσιος ephebus est, qui potest eius quem hic habemus v. 20 filius esse. Denique v. 28—44 sic se habent:

[Ἀχαρνεῖ]ς
Ἀντίπ[ατ]ρος Ἀπο.....
Κλ(αύδιος) Θεόπομπος
Ἀγαθήμερος Ἑρμείο[υ]
Κ[α]λλίγαμος Διονυ[σίου]
Κλε[ῖτ]ος) Ὀῆθεν
Πρωτογένης)
Παιδέρως Δελφιν[ίου]
Σαίδ(ιος) Ῥουφεῖνος
Παράμονος Ἱερων....
Φιλοίτιος Γάμου
Ἱπποτομάδαι
Χαρίδημος Ὀλυμ[πικοῦ]
Ὀλυμπικός)
Σωτᾶς) Πτελεά[σιος]
Πραξιτέλης .....
Θε.....

---

038 Fragmentum repertum in parva ecclesia 'in via Athenis in Anchesmum'. Ex schedis Guil. Gellii ed. Boeckh C. I. G. 188[b]. Pittakis Eph. 2324.

\IOΣIEPOΦANTHΣ
[M]IOΣIEPOKHPYΞ
HIOΣΔAΔOYXOΣ
AΤEYΣBOYΛHΣ
[Ξ]EΛEYΘEPOY
[I]AΤEYΣKATAΠ
APΠOΣΘEOI

Var. lect. V. 1 init. ΙΟΣ Boeckh, \IOY Pitt. || v. 3 ΗΙΟΣ Boeckh, ΝΟΣ Pitt. || v. 4 ΛΙΕΥΣ Pitt. || v. 6 extr. ΚΑΤΑΠ Pitt., ΚΑΙΑΠ Boeckh. || v. 7 ΑΡΙΤΟΣ Pitt., ΑΡΠΟΣ Boeckh. Praeterea quae uncis inclusi apud Pitt. desiderantur.

[Ἰού]λιος Ἱεροφάντης
[Νούμ]μιος Ἱεροκῆρυξ
[Πομπ]ήιος Δᾳδοῦχος
[γραμμ]ατεὺς βουλῆς
....ξ Ἐλευθέρου
[γραμμ]ατεὺς κατὰ π[ρυτανείαν]
[Εὐ]ᾶρπος Θεο.....

Recentiorem quam n. 1030 hunc titulum esse Iulii Hierophantae, antiquiorem quam n. 1035 Pompei Daduchi nomen indicat. Itaque fere in idem tempus incidere videtur atque n. 1031—1034; sed tamen his quoque titulis paulo recentiorem esse ex Nummii hierocerycis nomine colligo. Eum enim non ante Pinarium (n. 1029—1032), sed post eum in munere fuisse inde apparet, quod Pinarius iam cum Flavio Hierophanta in munere fuit, hic vero Nummius cum Iulio Hierophanta coniunctus est. Quae cum ita sint, utique hic titulus anno 175 p. Chr. non potest nisi paucis annis aut antiquior aut recentior esse. Hic hieroceryx Nummius Nigrinus Gargettius esse videtur, de quo dixi ad n. 904, alium iuniorem eiusdem gentis habes infra n. 1051.

Continuamus hic seriem chronologicam, post n. 1034 insertis recentioribus qui in eodem lapide sunt titulis n. 1035—1037 interruptam.

---

139 In pila marmoris Hymettii, a sinistra integra, a reliquis partibus mutila, inventa in arce orientem versus a Pinacotheca Propylaeorum. Exstat ante Parthenonem. Ed. Pittakis Eph. 1624. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Hunc esse *Hadrianidis* catalogum apparet. Octo priora nomina ad Besam pagum referenda esse cum propterea verisimile est, quia is pagi omnium huius tribus frequentissimus erat, tum confirmatur Leontis Michi f. nomine, qui in titulo ephebico Besaeensis dicitur. Eodem nomine Neubauerus Comm. epigr. p. 157 usus est ad aetatem tituli deniendam; nempe ille titulus, ubi is sophronistae munere fungi dicitu Sexto Phalerensi archonte scriptus est, quem annum inter 166/7 et 168/9 esse vidimus (ad n. 1029). Cui observationi addi possunt haec: Memmius Philargyrus Tricorysius ephebus est aliquo ex postremis Hadriani annis, hyposophronista anno undevigesimo Abascanti paedotribae (inter 156/7 et 161/2); quibus rebus perpensis catalogum nostrum vix post annum 185 p. Chr. incisum esse statuere licebit. Ex altera parte quos hoc loco habemus prytanes Aelium Philonem Tricorysium et Isidotum Zopyri f. Besaeensem, ex his ille ephebus fuit decimo Abascanti anno (inter 145/6 et 150/1), hic septimo et vigesimo post Hadriani Athenas adventum, qui annus videtur 151/2 p. Chr. esse (ad n. 735). Quare utique titulus anno 165 antiquior esse non videtur. Quem cur sub finem potius quam initio huius viginti annorum spatii (165—185) compositum putem, exponam ad n. 1040. Ipse titulus sic se habet:

[Βησαιεῖς]
Φ[λ. . . . .]πος
Οὐεργίλιος Εἴμ[ερτος]
Λέων Μειλίχου
Εἰσίδοτος Ζωπύρο[υ]
Αἴ̈λ(ιος) Ἑρμογένης
Κλ(αύδιος) Ποσειδώνιος
Αἴ̈λ(ιος) Ν[ε]ικόλαος
Νείκων Γλαύκου
Ἀντινοεῖς
Ῥόδων)
Ἀθηνόδωρος Ἀθηνίωνος
Αἴ̈λ(ιος) Ἄδραστος
Π(όπλιος) Αἴλιος Ἀπολλώνιος
Ἰταῖοι
Ἀγρίππας Ἀσμένου
Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα
Ἐλεούσιοι
Ῥοῦφος)
Τρικορύσιοι
Καίλιος [Θ]εο[τέ]λης
Ζώσιμος Εὐνόμου
Μέμ(ιος) Φιλ[ά]ργυρος
Αἴ̈λ(ιος) Φίλ[ω]ν
. . . . . .
Τρο . . . . . αίου

Υ . . . . ΠΟΣ
ΟΥΕΡΓΙΛΙΟΣΕΙ
ΛΕΩΝΜΕΙΛΙΧΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΖΩΠΥΡ
ΑΙΛΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΚΛΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ
ΑΙΛΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΝΕΙΚΩΝΓΛΑΥΚΟΥ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΣ
ΡΟΔΩΝ)
ΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΘΗΝΙ
ΑΙΛΑΔΡΑΣΤΟΣ
ΑΙΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΙΤΑΙΟΙ
ΑΓΡΙΠΠΑΣΑΣΜΕΝΟΥ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΓΡΙΠΠ/
ΕΛΕΟΥΣΙΟΙ
ΡΟΥΦΟΣ)
ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΙ
ΚΑΙΛΙΟΣ ΘΕΟΤΕΛΗΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΝΟΜΟΥ
ΜΕΜΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ
ΑΙΛΦΙΛΩΝ
C/////////
ΤΡΟ//////////////////ΑΙΟΥ

1040 Στῆ Μαρούσῃ' Fourmont, ex cuius schedis edidit Boeckh C. I. G. 194. Nuper lapis Athenas allatus est, sed inferior pars adeo detri est, ut nihil iam legi possit. Superiorem contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηνοδώρου τοῦ Ἀσμένο[υ,] | τοῦ καὶ Ἀγρίππου, Ἰταίου, γ̄ πρυτανείας, οἱ | πρυτάνεις τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς τιμήσαν|τες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς αἰσίτους ἀνέγραψαν.

Ἐπώνυμος· Εὔπορος Ἀθηναίου Ἀθμονεύς

Σουνιεῖς
Ἐξηγητὴς Πό(πλιος)
Αἴλιος Θεόφιλος
Ἱερεὺς Εὐφράνωρ
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Φαῖδρος
Εὐδοξεύς)
Εὐτυχίδης Φιλοκράτους
Εὔκαρπος Φιλοκράτους
Δημοσθ[έ]νης)
Τέρψιλλος Ἀντιφῶντος
Τρύφων Πραξιτέλους
Χρῆστος Δειφίλου
Εὔπορος Καρποδώρου
Διονύσιος)
Χάλβιος(?) Εὐκάρπου
Ταξικλῆς Πρ[ω]τογένους
[Τι]β(έριος) Κλ(αύδιος) Παράμονος

Ἀθμονεῖς
Ἐλευσίνιος Σωτίωνος
Λεωνίδης Σωτίωνος
Ἀμώμητος Δημητρίο[υ]
Δημήτριος Ἀμωμήτου
Εἰρήναιος Ἐπικτήτου
Συμφέρων Ἐπικτήτου
Κλ(αύδιος) Φίλητος
Διοκλῆς Διονυσίου
Ἄγνος)
Κλ(αύδιος) Νίγερ
Ἀντίοχος
Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
Αὐρ(ήλιος) Δαμᾶς
Ἀπολλώνιος Διονυσο[δώρου]?
Α[ἴλ.] Ἑρμ[ί]ας
Δείδιος Ἀθήναιος
Γενέθλιος Ἀντιόχου
[Ἡρ]άκ[λ]ει[ο]ς(?) Διονυσίου

Ἀ[γν]ούσιοι
[Μ]άρ[κ]ιος(?) Σέυηρος
[Μ]άρ[κ]ιος(?) Καίραντος(?)
Ἀλλήιος Ἀ[ν]τίγονος
Τυρμεῖδαι
Βερν[ι]κ[ί]δης [Ἀθ]ηναίου
γραμματεὺς βουλευτῶν· Ἄγνος ν(εώτερος)
αἴσιτοι
Ἰο[ύ]λ(ιος) Ἱεροφάντ[ης]

Κο[ρυ]δα[λ]λ[εῖς]
Στέφανος Διονυσίου
Π[ρ]ο[β]αλί[σιοι]
Αἴλ(ιος) Πόπλιος

[... Δ]ᾳδοῦχος
[Μέ]μ(ιος) [ἐ]πὶ [βω]μῷ
[κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου·] Φιλότιμος [Ἀρ]κεσιδήμο[υ]
[γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμ]ου· Ἀσκληπιάδης
[τοῦ δεῖνος .....]εύς
[περὶ τ]ὸ [βῆμα·] .... ν ..... νισίου
ἀ[ντιγραφεύ]ς· [Ἀθ]ήναιος Ε[ὐ]όδου
ἰε[ραύλης· Ἀφ]ροδείσιος Ἐπ[αφ]ρ[οδ]ε[ίτ]ου
ἐπὶ [Σκιάδος·] Ἑρμείας) Ἀ[ζη]νιεύς
ὑπογραμματεύς· Μύρων) Λαμπτρεύς.

[ΕΠΑΡ]ΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΤΟΥΑΣΜΕΝΟΣ//
ΤΟΥΚΑΙΑΓΡΙΠΠΟΥΤΑΙΟΥΓΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΟΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣΦΥΛΗΣΤΙΜΗΣΑΝ
ΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΕΥΠΟΡΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΣΟΥΝΙΕΙΣ
ΕΞΗΓΗΤΗΣΠΑΙΛΘΕΟΦΙ
ΛΟΣ
ΙΕΡΕΥΣΕΥΦΡΑΝΩΡ
ΠΑΙΛΦΛΙΔΡΟΣ
ΕΥΔΟΞΕΥΣ)
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΘΗΝΗΣ)
ΤΕΡΨΙΛΛΟΣΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ
ΤΡΥΦΩΝΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΧΡΗΣΤΟΣΔΕΙΦΙΛΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΧΑΛΒΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΤΑΞΙΚΛΗΣΠΡΟΤΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΒΚΑΠΑΡΑΜΟΝΟΣ

ΑΘΜΟΝΕΙΣ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΣΩΤΙΩΝΟΣ
ΛΕΩΝΙΔΗΣΣΩΤΙΩΝΟΣ
ΑΜΩΜΗΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙ○///
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΜΩΜΗΤΟΥ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΚΛΦΙΛΗΤΟΣ
ΔΙΟΚΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΓΝΟΣ)
ΚΛΝΙΓΕΡ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΑΥΡΑΜΜΩΝΙΟΣ
ΑΥΡΔΑΜΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΥΟΙ
ΑΜΕΡΜ.ΑΣ
ΔΕΙΔΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΓΕΝΕΘΛΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΙΝΑΚΑΕΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΜΟΥΣΙΟΙ
ΑΛΛΑΡΧΙΟΣΣΕΥΗΡΟΣ
ΑΛΛΑΡΧΙΟΣΚΑΙΡΑΝΤΟΣ
ΑΛΛΗΙΟΣΑΠΤΙΓΟΝΟΣ
ΤΥΡΜΕΙΔΑΙ
ΒΕΡΝΗΚΗΔΗΣΔΟΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤΩΝΑΓΝΟΣ)Ν
ΑΙΣΙΤΟΙ
ΙΟ..\ΙΕΡΟΦΑΝΤ
ΙΛΛΟΥΧΟΣ
Μ.ΠΙΓ ΜΩ

ΚΟΙΔΑΑΛΓΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΠΙΟΙΑΛΙ
ΑΙΛΠΟΠΛΙΟΣ

. . . . . ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΛΕΚΕΣΙΔΗΜΟΣ
. . . . . ΟΥΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΥΣ
Ι . . . . Ο . . . . Ν . . ΛΙ . . . . ΝΙΣΙΟΥ
Α . . . . . Σ . . ιιΝΑΙΟΣΕΝΟΔΟΥ
ΙΞ . . . . . ϽΡΟΔΕΙΣΙΟΣΙΕΠ.\.ΥΡ.ΕΠΟΥ
ΕΠΙ . . . . . ΕΡΜΕΙΑΣ)ΑΤΙΝΙΕΥΣ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΜΥΡΩΝ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ

Var. lect. V. 3 post ΤΙΜΗΣΑΝ nihil amplius scriptum fuisse testatur Koehler. Idem adnotat, v. 4 post ΑΙΣΙΤΟΥΣ duarum litterarum vacuum spatium esse.

Hunc titulum tempore non nimis remotum esse ab illis n. 1029—1032 Boeckhius et Neubauerus (Comm. epigr. p. 25) suo iure inde collegerunt, quod complura hominum nomina communia habent. Atque recentiorem quidem esse recentissimo ex illis (n. 1032) Myronis *ὑπογραμματέως* nomen indicat, quem illo ipso anno munere fungi coepisse constat (ad n. 1029). Quare Neubauerus anno 173 p. Chr. ascripsit. At tam exiguum spatium inter annum post Tineium Ponticum et annum Agrippae archontis intercedere non potest: namque illo ipso anno ephebus fuit Philotimus Arcesidemi f. (Elaeusius), cuius nomen v. 34 ex Fourmonti corruptela restitui, ubi *κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου* recensetur. Quo munere eum duobus post ephebiam annis fungi potuisse quis credet? Imo hoc nomen suadet ut Agrippae archontis annum non longe a 180 p. Chr. remotum statuamus. Nomen hominis nominativo casu sine dubio efferendum fuit *Ἀθηνόδωρος Ἀσμένου ὁ καὶ Ἀγρίππας Ἰταῖος*; quod moneo propter Neubauerum qui p. 157 dixit, qui n. 1039 v. 2. 3 recensentur prytanes Itaei *Ἀγρίππας Ἀσμένου* et *Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα*, eos *duos fratres* esse; nempe putavit *Ἀγρίππας* in nostro titulo non filii (Athenodori) sed patris (Asmeni) cognomen esse. Sed quis tandem ubi duo fratres recensentur in utriusque designatione patrem duobus diversis nominibus appellabit? Imo qui illic est *Ἀγρίππας Ἀσμένου* idem est atque quem hic habemus archonta, plene niore nomine *Ἀθηνόδωρος ὁ καὶ Ἀγρίππας Ἀσμένου*, qui vero illic *Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα* audit, huius archontis filius est, cuius nomen redit in titulo sub finem saeculi alterius composito (part. IX class. 4). Quods cum titulus n. 1039 incideretur, Agrippa filium prytanem habebat, a sexagesimo aetatis anno certe non longe aberat; quare illum titulum hoc quem tractamus utique non multo antiquiorem esse veri simile est.

Quod col. II v. 25 corruptum demoticon restitui *Κορυδαλλεῖς* (Hermae IX p. 412) id ipsius prytanis Stephani Dionysii f. nomine comprobatur. Etenim tertio Marci paedotribae anno (inter 172/3 et 177/8 p. Chr.) Stephanus Corydallensis (patris nomen non additur) sophronista fuit; quem eundem esse atque hunc cum temporum rationes indicent, tum confirmat filii nomen, qui in eadem tabula ephebus recensetur *Διονύσιος Στεφάνου Κορυδαλλεύς*, ex more avitum nomen gerens. Non tam certum, sed haud improbabile est, quod v. 27 supplevi *Προβαλίσιοι*.

1041 In lapide ad oleum excipiendum excavato, Athenis 'in domo Nic. Misalaroti prope *Παναγίας τοῦ Βλαστάρου*'. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 166. (Corsin. F. A. T. II p. 209. Boeckh C. I. G. 184.)

	Α Γ Α Θ Η	Τ Υ Χ Η
	. . . Δ Η Μ Ο Σ Τ Ρ Α	
	Τ Ο Υ Μ Α . . .	
	. . . Ο Ι Π Α Ι Α Ν Ι	
5	Ε Ι Σ Τ Η Σ Α Δ . .	
	. . . . Α Ν Τ Ε Σ Ε Α Υ	
	Τ Ο Υ Σ . . .	
	. . . . Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α	. . Α Ι Ε Σ
	Τ Ω Ρ . .	Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Σ
10	. . . Ο Σ Α Δ Ρ Ι Α	Ι Ε Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ
	Ν Ο Σ	Ε Π Ι Β Ω Μ Ο Ι 5
	. . . . .	Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Ο Υ Λ .
	Ε Λ Ε Ο Υ Σ . . .	Ν Ε . .
	Ε Υ Π Α Ι Δ Ε Ι Ο Σ	Μ Ο Υ Ο Υ Ο Π Ι
15	Ο Α Θ Ε Ν	Σ Κ Ο Υ
	. . . Ο Σ Ε Ρ Μ Ε Ι Ο Υ	Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ 10
	Φ Ι Λ Ε Ρ Ω Σ Κ Α Λ	Λ Η Σ Κ Α Ι
	Λ Ι Σ Τ Ο Υ	Δ Η Μ Ο Υ
	Γ Ε Ν Ε Θ Λ Ι Ο Σ	Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
20	Π Ρ Ω Τ Ο Υ	Π Ε Ρ Ι Τ Ο Β Η Μ Α
	Σ Υ Μ Φ Ε Ρ Ω Ν	Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ 15
	Α Λ . . .	Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Ο Υ
	. . . Μ Ι Α Ν Ο Σ	Α Ν Τ Ι Γ Ρ Α Φ Ε Υ Σ
	Π Λ . . . Η Ω Ν . . .	Ε Υ Π Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ
25	Ω Τ Ο Υ	Ι Ε Ρ Α Υ Λ Η Σ
	Φ Ι Λ Ω Ν Ε Λ Ε Υ	Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Ο Σ 20
	Σ Ι Ν Ι Ο Υ	Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Φ Ω Σ Φ . .
	Α Γ Ν Ε Α Ν Δ Ρ Ο Σ	Κ Α Ι Ε Π Ι Σ Κ Ι Α
	Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ε Υ	Δ Ο Σ
30	Κ . . Δ . . Ν	Ε Ρ Μ Ε Ι Α Σ
	Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Σ	Α Σ Η Ν Ι Ε Υ Σ 25
	. . . . .	Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α
	. . . . .	Τ Ε Υ Σ
	. . . . .	Μ Υ Ρ Ω Ν

Post vocabula *Ἀγαθῇ τύχῃ* quae sequuntur praescripta col. I v. 2—11 ea pessime exscripta restitui non possunt. V. 2. 3 *Δημοστράτου Μα[ραθωνίου]* fuisse, idque aut archontis aut praetoris nomen esse recte dixit Boeckhius (qui tamen iniuria hunc Demostratum Herodis Attici adversarium esse vult, qui potius Ti. Claudius Demostratus Melitensis est; ad n. 676). V. 4—7 *οἱ π[ρυτ]άν|εις τῆς Ἀδ[ριαν|ίδος τιμήσ]αντες ἑαυτοὺς [ἀνέγραψαν]*. Admodum dubiae sunt versuum 8—11 reliquiae. Ibi Boeckhius supplet [*Ἐπώνυμος*] *Αὐτοκράτωρ* [*Καῖσαρ Τ. Αἴλι*]*ος Ἀδριανός*. Sed ita non potuit scribi nisi de vivo; quare titulus anno 161 p. Chr. recentior esse non posset; atqui Myronis *ὑπογραμματέως* nomen eum anno 169/70 recentiorem indicat (ad n. 1029). Accedit quod non Myronem solum, sed etiam Hermiam *τὸν ἐπὶ σκιάδος* et Aphrodisium tibicinem communes habet cum n. 1040, quem titulum anno 180 p. Chr. neque multo antiquiorem neque multo recentiorem demonstravi. Eiusdem aetatis etiam hic titulus sit necesse est. Paullo melius quae praescripta ipsorum prytanum et aisitorum nomina exscripta sunt, e quibus quae agnoscuntur haec sunt:

Ἐλεούσ[ιοι]	ἀΐ[σειτοι]
Εὐπαίδε[υτ]ος(?)	. . . ἱεροφάντης
Ὄαθεν	. . . ἱεροκῆρυξ
. . . . ος Ἑρμείου	. . . ἐπὶ βωμῷ
Φιλέρως Καλλίστου	κῆρυξ [β]ουλῆς [καὶ δήμου]
Γενέθλιος Πρώτου	Μου(νάτιος) Οὐοπίσκος
Συμφέρων Ἀλ	γραμματεὺς [βου]λῆς καὶ δήμου
. . . . μιανος . . .	Ἀλέξανδρος
Πλ . . . . ηων . . . ώτου	περὶ τὸ βῆμα· Ὀνήσιμος Εὐτυχίδου
Φίλων Ἐλευσινίου	ἀντιγραφεύς· Εὐπόριστος
Ἀγνέανδρος(?) Ἐλευσι[νίο]υ	ἱεραύλης· Ἀφροδείσιος
Κ . . δ . . ν	ἱερεὺς Φωσφ[όρων] καὶ ἐπὶ Σκιάδος· Ἑρμείας Ἀζηνιεύς
Φιλοκλῆς	[ὑ]πογραμματεύς· Μύρων.

1042 Tabula marmoris Pentelici a dextra et a sinistra fracta, supra et infra integra. Supra titulum *a* aetoma in lapide exsculptum est, inter hunc titulum et *b* effigies columnae flammam ferentis. Inventus lapis prope turrim Andronici, exstat in stoa Hadriani. Edd. Ross Demen n. 11. Pittakis l'ancienne Athènes p. 118. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 63 n. 184. Denuo contulit Koehler.

a

ϽΚΡ ////
////////////////
/////////////// Γ Υ
/////////////
Γ //////
Ɔ Υ //////
Є Ι
ΙΙ Τ Α
/ΙΒΟΥΑΠΟΛ
ᴾΓΕΤΤΙΟΥ
ΤΡΟΚΛΟϹΑΠ ////
ΝΔΡΟϹΑΧΑΡΝ
ΟϹ)
Ϲ)
Ϲ)
ΝΟϹΑϹ. . . . Ο⁻
ΞΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ϽΚΛ. Ϲ)Ν
ΙΝΙΟϹ)
ΟΤΟΜΑΔΑΙ
ΗϹΕΥΦΡΟϹΥΝΟ
ϹΕΙΤΟΙ
ΟΦΑΝΤΗϹ
ΑΔΟΥΧΟϹ
ΒΩΜΩΝ
ΦΟΡΟϹ
ΑΤΕΥϹΒΟΥΛΗϹΚΑΙΔ
ΝΟϹΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ϽΒΗΜΑΚΛΩΔΙΟϹ
ΙΟΧΟϹΛΑΜΠΡΕΥϹ
ΑΦΕΥϹΒΑϹΙΛΕΙΔ
ΗΤΟΥΚΕΦΑΛΗΘ
ϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ϽΔΕΙΤΟΥΠΑΙ. . .
ΞΦΟΡΩΝΚΑΙ
ΔΟϹΑΡΙϹΤΕΙ
ΟΥϹΦΡΕΑΡΡ
ΒΟΥΛΕΥΤΩ

ϜΥϹ

b

corona
Μ /////
////////////
//////////

corona
ΔΗ ///
ΤΡΙΟϹ
ΜΙϹϹ
Ο⁻

Δη[μή]-
τριος [Θε]-
μίσω[ν]-
ο[ς]

Hic est recensus *Oeneidis*, id quod probatur nominibus pagorum, maxime v. 21 Ἱπποτομάδαι. Nam v. 1 [Γα]ργ[η]ττίου non demoticon est, sed nomen proprium patris (Γαργήττιος Φιλήτου Ἀχαρνεύς ephebus est Helvidio Secundo archonte 192/3 p. Chr., quem non posse huius prytanis patrem esse apparet, sed eiusdem familiae esse videtur). Hic titulum collocavi quia cum n. 1040. 1041 communem habet tibicinem Aphrodisium Epaphroditi f. Paeaniensem, unde apparet eum illis aetate supparem esse. V. 1—8 nihil agnoscitur; quae sequuntur haec sunt:

. . . . . ίβου, Ἀπολ-
[λώνιος(?) Γα]ργ[η]ττίου
. . . . . Πρόκλος Ἀπ . . . . . .
. . . . . νδρος Ἀχαρν[εύς?]
. . . . . ος)
. . . . . ς)
. . . . . ς)
. . . . . νος Ἀσ . . . . ο .
[Ὀῆθ]εν
. . . . . Μητροδώρου
. . . . . οκλ[ῆ]ς) ν(εώτερος)
[Ἐλευσ]ίνιος)
[Ἱππ]οτομάδαι
. . . . . ης Εὐφροσύνου
[ἀΐ]σειτοι
[. . . Ἱερ]οφάντης
[. . . . Δ]ᾳδοῦχος
[. . . ἐπὶ] βωμῶν
[. . . Πυρ]φόρος
[γραμμ]ατεὺς βουλῆς καὶ δ-
[ήμου· . . .]νος Ἀθηνοδώρου
[περὶ τ]ὸ βῆμα· Κλώδιος
[Ἀντ]ίοχος Λαμπρεύς
[ἀντιγρ]αφεύς· Βασιλείδ[ης]
. . . . . ήτου Κεφαλῆθ[εν]
[ἱεραύλη]ς· Ἀφροδείσιος
[Ἐπαφρ]οδείτου Παι[ανιεύς]
[ἱερεὺς Φω]σφόρων καὶ
[ἐπὶ Σκιά]δος· Ἀριστει[δης]
. . . . . ους Φρεάρρ[ιος]
[γραμματεὺς] βουλευτῶ[ν]
. . . . . ευσ . . . . . .

V. 26 βωμῶν retinui; nam plane idem scriptum est n. 1032, quod indicare videtur hanc magis pravam sermonis consuetudinem esse, quam errorem lapicidae.

1043 In fragmento tabulae lapidis Hymettii, invento Salamine. Ed. Pittakis Eph. 1100.

```
   ΕΡΧΙΕ
ΩΔΙCΙΟC
ΔΩΡΟC)
ΜΜΛΤΕΥCΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΥΡΙΟCΡΛΚΛΕΙΤΟCΓΛΡ
ΛΙCΙΤΟ˅
CΒΟΥΛΗCΚΛΙΔΗΜΟΥ
ΝΟCΠΛΛΛΗΝΕΥC
        ΙΡΥC
        ΙΤΩC
```

Ἐρχιε[ῖς]
[Ἀφρο]δίσιος
. . . . . δωρος)
[γρα]μματεὺς Βουλευτῶν
[Φο]ύριος Ἡρ̣άκλειτος Γαρ̣[γήττιος]
ἀ͡ίσιτο[ι]
[κῆρυξ] Βουλῆς καὶ δήμου
. . . . . νος Παλληνεύς

Duorum extremorum versuum reliquiae incertae.

Pro certo nihil definiri potest, nisi titulum anno 180 p. Chr. recentiorem esse non posse. Nam Furius Heraclitus Gargettius, quem hic γραμματέα Βουλευτῶν habemus, ephebus recensetur Claudii Domitiani archontis anno, quem inter a. 129 et 138 p. Chr. munere functum esse constat (cf. Dumont Fastes éponymiques p. 29). Catalogus *Aegeidis* est.

1044 In aede S. Georgii in monte Anchesmo sive Lycabetto. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 177. (Vandal. Diss. Ant. et Marm. ill. VI p. 492). Dodwell Itin. T. I p. 515. Ex his exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 197. Pittakis Eph. 2325. Exscripsit Velsen.

```
                ΙΩΝ[Ο]
              ΙΤΟΙ
ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ
a      ΟΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ      b
5    ΟΦΑΝΤΗΣ
     ΟΚΗΡΥΞ
[Ι]ΟΣΔΑΔΟΥΧΟΣ
   [Σ]ΟΥΛΗΣ]ΝΑΙΛΗΜΟΥ
```

Var. lect. Apographum Velsenianum ea sola continet, quae linea traducta a ceteris separavi et littera *b* notavi. Cetera (*a*) antiquiorum exemplarium fide nituntur, atque ea quidem, quae uncis inclusi, iam a Pittakis exemplari absunt. Contra is v. 5 integram vocem ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ habet, quam ex ingenio supplevisse videtur; ΘΕΟΦΑΝΤΗΣ Dodwell.

V. 1 fortasse fuit [γραμματεὺς Βουλευτ]ῶν Ο . . . . . Cetera haec sunt:

[ἀ͡ίσ]ιτοι
[κῆρυξ] Βουλῆς καὶ δήμου
. . . . . ος Παλληνεύς
[. . . Ἱερ̣]οφάντης
[. . . . Ἱερ̣]οκῆρυξ
[. . . .]ιος Δ̣αδοῦχος
[γραμμ]ατεὺς Βουλῆς καὶ δήμου

Aetate supparem esse hunc titulum ei qui antecedit veri simile est propter praeconis senatus populique nomen, etsi id nimis mutilum est.

1045 Parisiis in museo publico Catal. Clarac. n. 636 ex Choiseulianis (Catal. Dubois n. 222, v. Boeckh). Ex schedis Muelleri ed. Boeckh C. I. G. 188. Minusculis litteris ed. Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 133 n. 61, quem sequor litterarum formis ex Boeckhii exemplari retentis.

```
      ΕΙΔΗΣ
    ΡΟΣΖCΣΙΜ
   ΙΤΟΙ
   ΝΤΗΣ
5  ΥΧΟΣ
  ΚΗΡΥΞ
ΥΛΗΣΦΛΒΑΚΧΙΟΣ
  ΜΕΙΑΣΛΖΗΝΙΕΥΣ
Φ[Ε]ΑΘΗΝΟΛΩΡΟΣ
10 ΦΛΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΚ
  ΕΡΜΟΔΩΡΟΣΘΕΡΜ
    ΩΤΟΓΕΝΗΣ
```

V. 1 . . . εἴδης, v. 2 . . . . ρος Ζωσίμ[ου].

[ἀ͡ίσ]ιτοι
[. . . Ἱεροφά]ντης
[. . . Δ̣αδο]ῦχος
[. . . Ἱερο]κῆρυξ
[γραμματεὺς Βο]υλῆς Φλ(αμίνιος) Βάκχιος
[ἐπὶ Σκιάδος Ἐρ̣]μείας Ἀζηνιεύ[ς]
[ἀντιγρα]φε[ὺς](?) Ἀθηνόδωρος
[ἱεραύλης] Φλ. Ἀφροδείσιος . . .
. . . Ἑρμόδωρος Θερμ . .
[. . . Π̣ρ̣]ωτογένης

Boeckhius v. 8 supplevit [ἱεραύ]λης. Sed is nunquam eo loco ponitur. Imo plerumque post sacerdotes (ἱεροφάντης, δ̣αδοῦχος, ἱεροκῆρυξ, numquam ἐπὶ βωμῷ et πυρφόρος) sequitur κῆρυξ Βουλῆς καὶ δήμου. Sed nonnunquam is plane omittitur (n. 1038. 1042) et scriba senatus populique proximum post sacerdotes locum tenet. Ne id quidem, quod hic non additur καὶ δήμου, plane singulare est (cf. n. 1038). Aetas huius tituli proxime accedit ad n. 1040. 1041 cum quibus Hermiam Azeniensem ἐπὶ σκιάδος et Aphrodisium (Epaphroditi f. Paeaniensem) tibicinem communes habet. Convenit cum hac temporis definitione quod Flaminius Bacchius (Cydathenaeensis), qui hic scriba senatus (populique) est, n. 1032 inter prytanes Pandionidis recensetur. Nam ille titulus hoc paucis modo annis antiquior est.

1046 In eodem lapide, in quo n. 1041. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 166. (Corsin. F. A. T. II p. 206; partem Taylor ad Demosth. Mid. p. 598. Appar. Reisk. T. I. Boeckh C. I. G. 185).

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | [Ἐπὶ ἄ̣ρχοντος] Μ. Μουνατίου Μαξι|μιανοῦ Οὐοπίσκου, | . . . πρυτανείας, οἱ πρυτά|νεις τῆς Κεκρο|[πίδος] τιμή|σαντες αὐτοὺς καὶ | τοὺς ἀ͡ίσίτους ἀνέγρα|ψαν.

Ἀλαιεῖς	ἀ͡ίσιτοι
Ἄννιος Πισ|τοκράτης	Ἰούλ(ιος) Ἱερο|φάντης
ἱερεὺς Δημή|τριος	Αἰ̣λ(ιος) Δ̣αδοῦ|χος
Δημήτριος	Ἐρ̣έννιος Ἱε|ροκῆρυξ
Νίκων . . . δώρου	Μέμ(μιος) Ἐπὶ βωμῷ
Αἰ̣ξ[ω]νεῖς	
Στεφηφόρο[ς)]	
Ἄγνος Στεφηφόρου	
Ὀνήσιμος Στεφη|φόρου	
Ἑρμείας | Ἑρμεί[ου]	
Ἑρμογένης Ἑρμείου	
Πι̣θεῖς	
Ἡλιόδωρ[ος] Ἡ[λι]ο|δώρου	
Ἐπικλ[ῆς]	
Εὐχάριστος	

γραμματεὺς Βου|λευτῶν Στρά|των Ὀλύμ[π]ου Μελιτεύς.

. ΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

..Σ..Μ.ΜΟΥΝΑΤΙΟΥ ΜΑΞΙ
ΜΙΑΝΟΥ ΟΥΟΠΙΣΚΟΥ
...ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΟΙ ΠΡΥΤΑ
ΝΕΙΣΤΗΣΚΕΚΡΟ..
ΤΙΜΗΣΑΝΤΕΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΑΙΣΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑ
ΨΑΝ

ΑΛΑΙΕΙΣ	ΑΙΣΙΤΟΙ
ΑΝΝΙΟΣΠΙΣ	ΙΟΥΛ.ΙΕΡΟ
ΤΟΚΡΑΤΗΣ	ΦΑΝΤΗΣ
ΙΕΡΕΥΣΔΗΜΗ	ΑΙΛ.ΔΑΔΟΥ
ΤΡΙΟΣ	ΧΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΕΡΕΝΝΙΟΣ ΙΕ
ΣΚΡΙΤΟ....ΚΟΣ	ΡΟΚΗΡΥΞ
ΝΙΚΩΝ...ΔΩ	ΜΕΜ.ΕΠΙΒΩ
ΡΟΥ	ΜΟΙ

ΑΙΞΟΝΕΙΣ
ΣΤΕΦΗΦΟΡΟΥ
ΑΓΝΟΣΣΤΕΦΗΦΟΡΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΣΤΕΦΗ
ΦΟΡΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣ
ΕΡΜΕΙΑΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΠΙΘΕΙΣ
ΗΛΙΟΔΩΡ..ΗΜΟ
ΔΩΡΟΥ
ΕΠΙΚΛ.....
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥ
ΛΕΥΤΩΝΣΤΡΑ
ΤΩΝΟΛΥΜΠΙΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ

Tempus definitur Aelii daduchi nomine, de quo cf. ad n. 1035. Inde apparet, titulum anno 180 p. Chr. non multo recentiorem esse. Pauca sunt, in quibus a Boeckhii supplementis recesserim. V. 20 Στεφηφό-ρο[ς)] pro Στεφηφόρου emendavi, cum initio versus nihil desit. V. 33 Ὀλύμπου scripsi, quia in catalogo aetatis Traiani ephebus est Ὄλυμπος Στράτωνος Μελιτεύς. Quem si statuerimus scribae huius patrem esse, id cum rationibus temporum supra expositis optime conveniet. Item in eiusdem aetatis tabula ephebus est Στεφηφόρος Ἄγνου Αἰξωνεύς, pater sine dubio trium prytanum quos hic v. 19—22 habemus.

1047 Lapis a dextra et superiore parte mutilus, a sinistra et inferiore integer. Quondam 'in domo', nunc in museo societatis archaeologicae. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 56 p. 64. (Boeckh C. I. G. 186). Pittakis l'ancienne Athènes p. 150. Exscripsit Koehler.

ϽΩΝΙϽ
ΙΓΟΥΝΤΟΣ
ΟΥΣΟΠΛΕΙ
ΟΥΝΑΤΙΟΥΟ
ΤΙΕΣΚΟΥΑΣΗΝ
ΩΣ
ΠΟΝΥΜΟΣ<ΑΙΛΠΥΡΦΟΡΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΙΣΑΥΡΗ/
Δ.ΟΝΥΣΙΟΣ)
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΜΑΚΑΡΕΥΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
///ΠΙΜΑΧΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
///ΙΣΙΔΟΤΟΣΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΡΕΥΣΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)

ΙΣΤΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΩΝΙΕ
///ΥΣΠΟΠΙΛΛΙΟΣΑΓΑΘΩΝ
ΦΥΛΑΣΙΟΣ

Post ΦΥΛΑΣΙΟΣ duorum versuum vacuum spatium est, deinde margo inferior lapidis. Totus titulus compluribus columnis iuxta positis constiterit necesse est, quorum haec quae superest prima fuit, cf. n. 1023.

[Ἐπὶ ἄρχοντος ..... Μαρα]θωνίο[υ, στρα|τ]ηγοῦντος [ἐπὶ | τ]οὺς ὁπλεί[τας | Μ]ουνατίου Ο[ὐ|ο]πιέσκου Ἀζην[ιέ]ως
[Ἐ]π[ώ]νυμος· Αἰλ(ιος) Πυρφόρος
Ἀχαρνεῖς Αὐρήλ[ιος .....]
Δ[ι]ονύσιος)
Θεόμνηστος Πλουτάρχου
Μακαρεὺς Ἐλευσεινίου
[Ἐ]πίμαχος Ἐλευσεινίου
[Ε]ἰσίδοτος Θεμιστοκλέους
[Ε]ἰρεὺς Εἰσίδοτος)
[ἐπ]ιστάτης πρυτάνεων· ἰε|[ρε]ὺς Ποπίλλιος Ἀγάθων | Φυλάσιος.

Hunc titulum ei qui antecedit tempore supparem esse Munatii Vopisci Azeniensis nomen indicat, qui hic praetor est, illic archon eponymus esse videtur. Contra quod Boeckhius coniecit, n. 1047 eiusdem anni esse atque n. 1041, verum non est. Nam sane utriusque anni archon Marathonius fuisse videtur; sed ea re non probatur, eundem hominem esse, cum ipsius nomen hic totum interciderit, Munatii Vopisci vero nomen, quod illic col. II v. 7. 8 fuit, non magnum quidem inter utrumque titulum tempus intercedere demonstrat, sed idem eiusdem anni non esse probat. Namque ex loco ubi illud nomen exaratum est apparet, eum illo anno praeconem senatus populique fuisse, cum hic praetor sit. Nomina quae sunt Μακαρεύς et Ἐπίμαχος ad familiam ex compluribus titulis ephebicis notam pertinent, cuius stemma sic videtur adornandum:

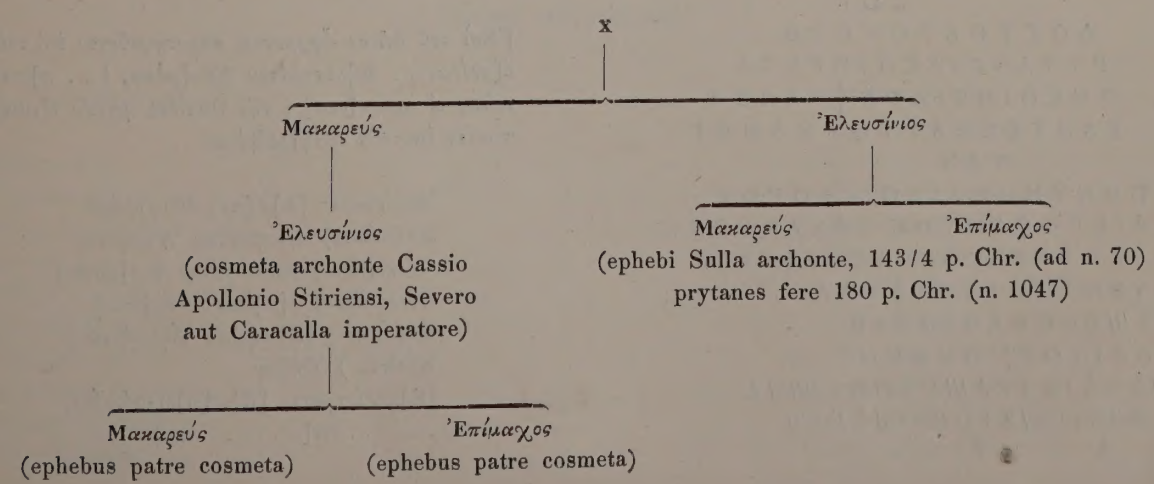

1048 ʽΣτῇ Σεπολίᾳʼ. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 187.

ΙΣΟΔΩΡΟΣΤΟΣΙΜΟΥ
ΛΠΛΙ·ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΟΛ·ΓΕΝΕΘΑΙΟΣ
ΚΙΔΑΜΟΣΙΠΠΟΟΛΛΟΥΣ
ΛΛΦΙΜΟΣ
..ΚΙΟΣ·ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
..ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
.ΕΥΦΑΙΟΣΛΗΣΤΟΝΟΣ
ΙΔΟΤΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ
\ΙΟΣΤΕΡΤΙΣΙΝΟΣ
ΤΟΡΙΚΟΣ

ΑΙΣΙΤΟΥ
ΙΟΥΛ.ΙΕΡΟΦΑΝΤΟ
ΑΙΛ.ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΕΡΕΝ.Μ...Ν
ΜΕΜΜ.ΕΠ..
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣ
ΜΟΥΚΑΔΙΟΝΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΑ
ΚΑΙΔΗΜΟΥΑΠΟΛΛΟΝ
ΕΥΚΑΡΠΟΥΣΦΗΤ
Λ·ΥΓΕΨΟΕΥΣΙΣΙΔΩΡΟΣΣΩ
ΣΤΡΑΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΠΕΡΙΤΟΡΗΜΕΙΣΤΛΗΠΥΘΟΔΩΣ
ΙΕΡΑΥΛΗΣΣΠΕΝΔΩΝΕΥΠΡΑΤΙ
ΦΕΡΕΥΣΠΟΣΦΟΝ...ΧΙΕΡΙ..
ΔΟΣΣΙΜΠΑΣΛΑΞΗΝΙΕΥ
ΥΠΟΕΥΛ.ΛΜΛΤΡΟΣ

[Κηφ]ισόδωρος [Ζω]σίμου
... Διονυσόδωρο[ς]
Οὐλ(πιος) Γενέθ[λ]ιος
[ʼΑλ]κίδαμος ʽΙππο[θά]λους
... φιμος
... κιος Πιστοκράτους
.. ʼΕπίκτητος
Εὐφ[ρ]αῖος [ʼΑρί]στ[ω]νος
[ʼΙσ]ίδοτος
ʼΑττικός
[Αἴ]λιος Τερτι[α]νός
[ʽΡη]τορικός

ἀΐσιτο[ι]
ʼΙούλ(ιος) ʽΙεροφάντ[ης]
Αἴλ(ιος) Δαδοῦχος
ʽΕρένν(ιος) [ʽΙεροκῆρυξ]
Μέμμ(ιος) ʼΕπ[ὶ βωμῷ]
κῆρυξ βουλῆς [καὶ δή]-
μου· Κα. Διονυσ....
γραμματεὺς βου[λῆς]
καὶ δήμου ʼΑπολλ[ώ]ν[ιος]
Εὐκάρπου Σφήτ[τιος]
[ἀντι]γραφεύς· ʼΙσίδωρος Σω-
στράτου Μαραθώνιο[ς]
περὶ τὸ [β]ῆμ[α]· ʼΙστλή(ιος) Πυθόδω[ρο]ς
ἱεραύλης· Σπένδων Εὐπρα[ξ]ί[δου]
[ἱ]ερεὺς [Φω]σφό[ρων κ]αὶ ἐ[π]ὶ [σκιά]-
δος· [ʽΕρ]μ[εί]ας) ʼΑ[ζ]ηνιεύ[ς]
ὑπο[γραμ]ματ[εύ]ς· .....

Supplevi col. I v. 11. 12 quae Boeckhius intacta reliquerat, et ibid. v. 2 [Κηφ]ισόδωρος, ubi Boeckhius ʼΙσόδωρος?, v. 4 [ʼΑλ]κίδαμος, ubi is minus apte Κλαύδιος legit; col. II v. 13 nomen gentilicium ʼΙστλήιος (*Instuleius*) quod etiam in aliis titulis Atticis est (vide indicem). Cetera Boeckhio debeo. Col. I v. 6 is Λεύκιος (?) Πιστοκράτους. Mihi in mentem venit [Πρόσδε]κ[τ]ος Πιστοκράτους, de quo homine v. ad n. 702. Temporum rationes huic coniecturae non adversantur; quae si certa esset, sciremus hunc Acamantidis esse catalogum. At illud nomen frequentius est quam ut inde quicquam colligi liceat; alium Pistocratem (Halaeensem) in Cecropide habes n. 1046, tertium Piraeensem in Hippothontide ephebum archonte C. Helvidio Secundo Pallenensi (a. 192/3 p. Chr.). Atque illic quum etiam tres ephebi Διονύσιος Γενεθλίου Πειραιεύς, Φιλοκράτης Γενεθλίου Πειραιεύς, Διονύσιος ʼΙσιδότου ἐκ Κοίλης recenseantur, cumque temporum rationes minime vetent hos filios haberi eorum prytanum qui hic nominantur Οὔλπιος Γενέθλιος et ʼΙσίδοτος, veri simillimum videtur hunc catalogum ad *Hippothontida* esse referendum. At ea quoque nomina tam frequentia sunt, ut nihil certi inde colligere liceat.

Aetatem tituli cum ex Aelii daduchi tum ex Hermiae Azeniensis nomine apparet non multis annis abesse ab aetate titulorum n. 1035. 1039—41. 1045—47, id est ab anno fere 180 p. Chr.

1049 In eodem lapide in quo antiquior titulus n. 682. Ed. Pittakis Eph. 2321. (Cf. quae de titulo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 94 sqq.). Denuo contulit Koehler.

_ ∪ ι
ΛΟ⊏ΤΡΑΤΟΥ⊏ΤΕι
ΡΥΤΑΝΕΙΑ⊏ΟΙΠΡΥΤΑ
ΤΗ⊏ΟΙΝΕΙΔΟ⊏ΦΥΛΗ⊏ ⊤
⊏ΑΝΤΕ⊏ΕΑΥΤΟΥΣΑΝΕΓ ι
ΨΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΛΙΛΠ..ΦΟΡΟΣ
ΚΛΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΟΥΕΝ⊤ΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗΣΦΥΛ/////
ΟΥΕΝ⊤ΖΟΙΛΟΣΦΥΛΑ
Φ⊤Λ///ΕΝΟΚΛΗΣΑΧΑΡ
ΚΛΕΙΤΟΣ) ΟΗΘΕΝ
///ΛΛΛΙΣΤΡΑ///ΟΣΠΟΣ///////∠
////////////////ΣΙΟ//////////Λ////////
Λ ⊏ Τ

[ʼΕπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος, στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺ]ς ὁ[πλίτας .. Φι]λοστράτου Στει[ριέως, | .. π]ρυτανείας, οἱ πρυτά[νεις] | τῆς Οἰνεΐδος φυλῆς τ[ειμή]|σαντες ἑαυτοὺς ἀνέγ[ρα]|ψαν

ʼΕπώνυμος· [Α]ἴλ(ιος) Π[υρ]φόρος
Κλ(αύδιος) ʽΙεροφάντης ʼΑχαρνεύς
Οὐεντ(ίδιος) Νεικοκράτης Φυλ[άσιος]
Οὐεντ(ίδιος) Ζ[ω]ΐλος Φυλά[σιος]
Φλ(άουιος) [Ξ]ενοκλῆς ʼΑχαρ[νεύς]
Κλεῖτος) ʼΟῆθεν
[Κ]αλλίστρατος [Π]οσ[ει]δ[ωνίου] (?)
.....σιο[ς .....]

Neubauerus Philostratum Stiriensem hoc loco archonta esse vult, et propterea titulum inter a. 247 et 250 p. Chr. incisum iudicat. Sed primum verisimilius est, Philostratum hic praetorem esse, deinde non videtur idem esse cum illo archonte, sed aliquis ex eius maioribus, avus fortasse. Nam non potest tam recentis temporis esse hic titulus, quam Neubauerus vult. Id praecipue cernitur ex Aelii Pyrphori nomine (quod sane in mendosissimo Pittakisii apographo, quo uno Neubauerus uti potuit, non agnoscitur), qui hic ut n. 1047 eponymus tribus Oeneïdis est. Illius vero tituli aetas cum utique ab anno 180 p. Chr. non longe recedat, hic non potest septuaginta annis recentior esse. Accedit Clitus Cliti f. Oënsis, quem in alio Oeneïdis catalogo circiter anno 200 p. Chr. composito (n. 1037) prytanem habemus. Porro Venidius Zoilus Phylasius ephebus fuit anno undevigesimo Abascanti paedotribae (inter 154/5 et 159/60 p. Chr.), ita ut titulus qui eum prytanem habet vix anno 170 antiquior aut anno 200 recentior esse possit. Quae quum eo deducant, ut inter annos 180 et 200 p. Chr. titulum incisum iudicemus, accuratius fortasse aetas definiri potest Claudii hierophantae nomine. Is non potest idem esse, qui anno 209 in munere fuit, nam ille Marathonius fuit. Quare quum inter Iulium hierophantam, qui satis diu in munere fuisse videtur (n. 1031. 1032. 1034. 1035. 1038. 1040. 1046. 1048) et Nummium (n. 1051) hic interponendus videatur, ex illorum titulorum aetatibus colligi licet, hunc anno 190 p. Chr. neque multo antiquiorem neque multo recentiorem esse. Ceterum hunc hierophantam pleno nomine Claudium Apollinarem Acharnensem vocatum fuisse, filium Ti. Claudii Apollonii, fratrem Claudii Polyzeli (n. 747), titulus ephebicus docet (p. IX class. 4) de quo exposuit Dumont Fastes éponymiques p. 34 sq.

1050 Columna quadrata marmoris Pentelici integra a parte dextra, a reliquis mutilata, a. 0,41, l. 0,21, cr. 0,14. Inventa ‘*εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίαν τῶν δώδεκα ἀποστόλων — εἰς τὴν ἐνορίαν καλουμένην νῦν Σολάκοι*’. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 2859. Denuo descripsit Koehler.

ΑΡΧΟΝΤΟ ΝΤ·Κ
ΣΕΛΕΥΣ ϽΥ·ΙΒ·
ΑΣΟΙΠΡ ΙΕΙΣΤ
ΙΔΟΣϕ ΤΙΜΙ
ΟΥΣΚΑΙΙϽΥΓΣΑΙΣΙΤ
ΝΕΠΩΝΥΜΟΣϕΛ·ΣΩΣ
Σ ΑΝΑϕΥ
ΑΙΛ·ΜΑΡΚΟΣ
ΙΣ) ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΛΗΠΙΑΔΟΥ ΛΕΩΝΙΔΗΣΑΘΗΝΑΙΣ
ΛΗΠΙΑΔΟΥ, ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΖΩ
ΔΟΚΙΜΟΥ ΣΙΜΟΥ
Ͻ ΛΕΩΝΙΔΗΣϕΛΟΡΟ
ΑϕΡΟΔΙΣΙΟΣ)
ΑΙΛ·ΔΙΩΝ
ΑΙΑΒΡΩΝ· ΕΡΥΑΔΑΙ
ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΑΓΝΟΥ
ΦΙΜΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΣ)
ΕΠΑϕΡΟΔΙΤΟΣΒΡΑΥΡ
ΝΟΣ

[.... ἄ]ρχοντ[ος .....|.....]ς Ἐλευσ[ινί]ου, ιβ
[πρυ|τανεί]ας, οἱ πρ[υτάν]εις τ[ῆς | Ἀντιοχ]ίδος φ[υλῆς]
τιμ[ήσ|αντες ἑαυτ]οὺς καὶ [τ]οὺς ἀϊστί[ους | ἀνέγραψα]ν·
Ἐπώνυμος· Φλά(βιος) Σωσ[ιγένης Παλληνεύς].
[Παλληνεῖ]ς Ἀναφλ[ύστιοι]
Αἴλ(ιος) Μᾶρκος
Ἀθηναιος)
[..... Ἀσκ]ληπιάδου Λεωνίδης Ἀθηναίου
[..... Ἀσκ]ληπιάδου Διονυσόδωρος Ζω-
[..... Προσ]δοκίμου σίμου
Λεωνίδης Φλ[ώ]ρο[υ]
Ἀφροδίσιος)
Αἴλ(ιος) Δίων
Ἐρυάδαι
[..... δ] καὶ Ἀβρ[ω]ν Ἀπολλώνιος Μάγνου
.....του Μυστικός)
[..... Τρο]φίμου Ἐπαφρόδιτος Βραύρ[ω]νος

Flavius Sosigenes Pallenensis ephebus fuit tertio Marci paedotribae anno, qui est inter 172/3 et 177/8 p. Chr. Iam apparet hunc titulum, in quo is tribus Antiochidis eponymus est, vix posse anno 190 p. Chr. antiquiorem esse. Sed ne multo recentior quidem esse potest, quia cum n. 1034, quem inter 169/70 et 174/5 p. Chr. incisum esse constat, duos prytanes, Leonidam Athenaei f. et Dionysodorum Zosimi f. Anaphlystios communes habet. Itaque quin inter annos 190 et 200 p. Chr. compositus sit dubitandum non est, ita ut antiquior, sed non multo, videatur quam eiusdem tribus laterculus n. 1036.

1051 In latere dextro eiusdem lapidis, qui in fronte sustinet titulum n. 1028. Ed. Pittakis Eph. 1623. Denuo descripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Μαραθώνιοι](?)
. . . . . .
Ζωσιμιαν[ός]
[Αε]ύκιος)(?)
Εὐτυχίδης Ῥητ[ορικοῦ]
Κράτων)
Βιβ(ούλλιος) Θεόπομπος
Κλ(αύδιος) Ἀκύλας
Κλ(αύδιος) Ῥοῦφος
Κλ(αύδιος) Σόβαρος
Αἴ(λιος) Σ[ω]τίβιος
Φίλων Εὐελπίσ[του]
Αὖλος)

Βαίβιος Νεικίας
ἱερεὺς ἐπων[ύμου]
.....νης Μαραθών[ιος]
Νο(ύμμιος) Ἱεροφάντης
Κλ(αύδιος) Δαδοῦχος
Νο(ύμμιος) Ἱεροκῆρυξ
(κῆρυξ) βουλῆς καὶ δ[ήμου· ὁ δεῖνα]
περὶ τὸ βῆμα· Ἐπι.....
ἀντιγραφεύς· Νει[κ.....]
ἱεραύλης· Ἑρμόδω[ρος]
ἐπὶ σκιάδος· Πρωτ[.... ἐπιστάτης]
πρ[υ]τάνεων· Ν.....

Circa annum 180 in munere fuisse Iulium hierophantam, Aelium daduchum, Herennium hierocerycem tituli qui antecedunt probant. Ex altera parte anno 209 p. Chr. (n. 10) sunt Claudius hierophanta, Fabius daduchus, Herennius hieroceryx (iunior); iam hic habemus Nummium hierophantam, Claudium daduchum, Nummium hierocerycem; ex quibus unus certe Claudius (Philippus Melitensis) daduchus etiam aliunde notus est; scimus enim eum archonta eponymum fuisse paedotriba perpetuo Nicostrato Hilari f. Pallenensi, quem extremis Commodi et prioribus Septimii Severi annis in munere fuisse constat. Quum igitur hunc titulum inter 180 et 209 p. Chr. exaratum esse appareat, pari fere intervallo ab utroque ex his temporibus abesse videtur, quia inter tres sacerdotes ne unus quidem in hoc titulo idem est atque in illorum annorum catalogis. Quod, si aut paucis post 180 aut paucis ante 209 annis incisus esset, miro sane casui et paene incredibili tribuendum esset. Veri simillimum igitur est huius tituli aetatem annorum 190 et 200 p. Chr. terminis includi. *Aeantidis* esse catalogum inde cognoscitur, quod sacerdos eponymi Marathonius est.

ΤΩΣΙΜΙΑΝ
ΥΚΙΟΣ⟩
ΞΥΤΥΧΙΔΗΣ///ΡΗΤ
ΚΡΑΤΩΝ⟩
ΒΙΒΘΕΟΠΟΜΠΟΣ
ΚΛΑΚΥΛΛΣ
ΚΛΡΟΥΦΟΣ
ΚΛΣCΒΛΡΟΣ
ΑΙΣ ΞΙΒΙΟΣ
ΦΙΛΩΝΕΥΕΛΠΙΣ
ΛΥΛΟΣ⟩
ΒΑΙΒΙΟΣΝΕΙΚΙΑ
ΙΕΡΕΥΣ ΕΠΩΝ
ΝΗΣ ΜΑΡΑΘωΝ
ΝΙΕΡΟΦΛΝΤΗΣ
ΚΛΔΛΔΟΥΧΟΣ
ΝΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΙΤ ΒΟΥΛΗΣΚΛΙΔ
ΤΕΡΙΤΟΒΗΜΛΕΙΤΙ
ΛΝΤΙΓΡΛΦΕΥΣΝΕΙ
ΙΕΡΛΥΛΗΣΕΡΜΟΔΩ
ΕΠΙΣΚΙΛΔΟΣΠΡΩΤ
ΠΤ Π//// ΤΛΝΕ ΩΝΝ

1052 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad septentrionales arcis radices, non procul a Prytaneo. Ed. Pittakis Eph. 2870 Periisse videtur.

ΝΟΥCΙ ΜΟΝ
ΙΟΥCΚΑΙΤΟΥCΛΙCΟΡΙΟΥC Λ
ΟΙ ΠΕΙΡ

.ΑΚΡΑΤΕΙΔΗC) ΑΖΗΝ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΛΑΚΡΑΤΕΙΔΟΥ ΑΖΗΝ
ΟΡΟC ΑΖΗΝ
ΠΕΙΘΩΝΚΑΡΠΟΥΠΕΙΡ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗCΕΛΕΥCΙΝΙΟΥΠΕΙΡ
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗCΕΙCΙΔΟΤΟΥ ΕΚΚΟΙ
ΙΟΥΝ ΠΙΝΔΑΡΟC ΑΖΗΝ
ΕΡΥΛΛΑΝΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΠΕΙΡ
ΜΠ ΤΡΥΦΩΝ ΠΕΙΡ
ΔΟΜΙΤΙΟCΠΡΑΙΝΕCΤΕΙΝΟC ΑΖΗΝΙ

ΔΟΜΙΤ..ΤΡΟΦΙΜΟC ΑΖΗΝ
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΕΙCΙΔΩΡΟΥ ΑΖΗ
ΜΙΛΩΝΕΙCΙΔΩΡΟΥ ΠΕΙ
ΑΙΛΙΟCΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΠΕΙ
CΠΟΝΔΩΝΕΡΜΕΙΟΥ ΑΖ
ΕΥΠΡΑΞΙΔΗCΦΙΛΕΙΝΟΥ Ε
ΧΡΥCΙΠΠΟCΑΝΘΕCΦΟΥ
ΕΡΑΤΩΝΕΥΜΕΝΟΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΝΙCΤΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟCΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟCΗΡΑΚΛΕΩΝΟC
ΑΙΛΙΟCΔΗΜΟCΘΕΝΗC

Primi versus reliquiae ambiguae sunt. Cetera sic se habent:

[ἑαυτ]οὺς καὶ τοὺς [ἀ]ϊσ[είτ]ους [ἀνέγρ]α[ψαν]
..... Πειρ(αιεύς)
[Λ]ακρατείδης) Ἀζην(ιεύς)
Ἀσκληπιάδης Λακρατείδου Ἀζην(ιεύς)
..... ορος Ἀζην(ιεύς)
Πείθων Κάρπου Πειρ(αιεύς)
Φιλοκράτης Ἐλευσινίου Πειρ(αιεύς)
Εὐκαρπίδης Εἰσιδότου ἐκ Κοί(λης)
Ἰούν(ιος) Πίνδαρος Ἀζην(ιεύς)
[Β]ερυλλανὸς Ἀλεξάνδρο[υ] Πειρ(αιεύς)
[Πο]μπ. Τρύφων Πειρ(αιεύς)
Δομίτιος Πραινεστεῖνος Ἀζηνι(εύς)

Δομίτ[ιος] Τρόφιμος Ἀζην(ιεύς)
Ἐπίκτητος Εἰσιδώρου Ἀζη(νιεύς)
Μίλων Εἰσιδώρου Πει(ραιεύς)
Αἴλιος Ἐπίκτητο[ς] Πει(ραιεύς)
Σπ[έ]νδων Ἑρμείου Ἀζ(ηνιεύς)
Εὐπραξίδης Φιλείνου ἐ[κ Κοίλης]
Χρύσιππος Ἀνθεσφ(όρ)ου
Ἐράτων Εὐμένους [Ἀζηνιεύς]
Διονύσιος [Ἀρ]ίστου (?)
Ἀφροδείσιος Ἡλιοδώρου
Ζώπυρος Ἡρακλέωνος
Αἴλιος Δημοσθένης

Catalogus est *Hippothontidis*. Lacratides et Asclepiades Lacratidae f. Azenienses, qui hic prytanes sunt, filii videntur esse Lacratidae Eutychidis f. Azeniensis qui cosmeta fuit archonte Flavio Sosigene Pallenensi (n. 52. part. IX class. 3) sub finem secundi p. Chr. saeculi. Quare hunc prytanum catalogum initio tertii p. Chr. saeculi esse statuo. Idem Eupraxidis Philini f. ἐκ Κοίλης et Eratonis Eumenis f. Azeniensis nomina comprobare videntur, qui ephebi fuerunt quarto et tr cesimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter a. 169 et 174 p. Ch Fortasse Trypho Piraeensis prytanis huius tituli idem est cum Tr phone Tryphonis f. ephebo tribus Hippothontidis archonte C. Quin Himerto Marathonio (inter annos 197 et 207 p. Chr.).

1053 In fragmento Hermae lapidis Pentelici, invento *'εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Θεμελίων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Δήμου τῶν 'Αθηναίων'*, exstat in turri Andronici. Ed. Pittakis Eph. 884. Denuo cum lapide contulit et septem priores versus descripsit Koehler.

ΙΟΙ
ΩΝΥΜΟΣΕΡΕ̄ΝΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΚΑΡΠΟΣΕΡϹΤΟΣ ΕΠΙΣΤΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕ////////
ΥΠΡΑΣΙΔΗΣΠ ΤΙΑΝΟΥ
ΔΙΟ .ΣΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
Ε..ΟΝΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΥΔΟΞΟΥ
ΝΕΙΚΙΑΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ...ΣΙΜΟΥ
ΑῩΡΝΗΡΕΥΣ
Κ̄ΛΑΜΕΙΝΙΑΣ
ΑῩΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΚΑΜΑΣΠΡΟΣΔΕΚΤΟΥ
ᾹΙΛΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΣΚΥΜΝΟΥ
ΣΚΥΜΝΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΒΑΣΣΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑῩΡΑΣΑΝΔΡΟΣ
ΔΙΩΝΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΩΤΟΥ
ΡΟΔΕΙΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΙΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ϽΥΝΔΟΣ
Η Σ
ΑΓΑΘΟΥ
Ε//// ϸΙΛΟΥ

Catalogus est *Acamantidis*. Quae legi possint haec sunt:

[Σφήττ]ιοι
[Ἐπ]ώνυμος· Ἡρέν(νιος) Ἡρακλείδης
. . Ἀπολλώνιος
[Εὔ]καρπος Ἔρωτος, ἐπιστάτης πρυτάνεων
[Ε]ὐπρα[ξ]ίδης Π[ον]τιανοῦ
Διο[νύ]σιος Ἡρακλείδου
Ἐ[πίγ]ονος Ἀφροδισίου
Ἀττικὸς Εὐδόξου
Νεικίας Ζωσίμου
Εἰσίδωρος [Ὄνη]σίμου (?)
Αὐρ(ήλιος) Νηρεύς
Κλ(αύδιος) Ἀμεινίας
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Ἀκάμας Προσδέκτου
Αἰλ(ιος) Ἀσιατικός
Ζώσιμος Σκύμνου
Σκύμνος Στράτωνος
Βάσσος Ἀρίστωνος
Αὐρ(ήλιος) Ἄσανδρος
Δίων Εὐκάρπου
Φιλάργυρος Ἀγαθώνος
Διονύσιος Ἐπιγόνου
Ἀθηνίων Ἐπιγόνου
Καρπόδωρος [Σ]ώτου
[Ἐπαφ]ρόδειτος Δημητρίου
. . . . νιος Ζωσίμου
[Σεκο]ῦνδος
. . . . . ης
[. . . . Ἐπ]αγάθου
[. . . . Θ]ε[ο]φίλου

Atticus Eudoxi f. Sphettius ephebus fuit Abascanti paedotribae anno trigesimo quarto, qui est inter 169/70 et 174/5 p. Chr.; superstitem eum fuisse post annum 197 p. Chr. titulus n. 702 docet. Acamas Prosdecti f. Sphettius una cum fratre Pericle ephebus fuit archonte C. Helvidio Secundo Pallenensi (a. 192/3 p. Chr.). Apparet igitur, in hoc titulo Atticum inter provectissimos aetate prytanes, Acamanta inter minimos natu esse; atque propter hunc hic catalogus anno 204 p. Chr. non antiquior, propter illum a. 210 vix recentior esse potest. Quam temporis definitionem etiam aliis nonnullis nominibus confirmari intelleges, si hunc cum aliis qui aetatem tulerunt Acamantidis laterculis contuleris (n. 708. 1030. 1031).

1054—1058 In tribus lateribus Hermae lapidis Pentelici, inventi in 'gymnasio Ptolemaei'. Edd. Kumanudis Ἀθηνᾶ 1860 Ὀκτωβρ. 29. Pittakis Eph. 3830 (*a*), 3831 (*b*), 3832 (*c*). (Ex eius exemplo tituli n. 1058 versus 1—10 repetivit K. Keil Philol. XXIII p. 213). Partem sinistram (*a*) cum lapide contulit Koehler, reliquas (*b c*) exscripsit O. Lueders. (Cf. Dumont Fastes éponymiques p. 44.)

a

In sinistro latere:

(1056)
Ε Π Ι Τ Ο Ι Σ Ο Π Λ ////
Τ Α Σ Π Α Ι Λ Ϊ Σ Ο Χ Ρ Υ *vac.*
//// Ο Υ Π Α Λ Λ Η Ν Ε Ω Σ
Ο Ι Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Σ Τ Η Σ
Π Α Ν Δ Ι Ο Ν Ι Δ Ο Σ Φ Υ
Λ Η Σ Τ Ι Μ Η Σ Α Ν Τ Ε Σ
//// \ Υ Τ C /////// Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ·
Ρ Α

. . . . . Μ . . . . . Ι Α Σ Α Θ Η Ν Α
Ε Π Ο Ν Υ Μ Ο Σ
Κ Λ Σ ////// Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο ////// ΣΤΕΙΡ
Κ Λ Σ ////////// Σ Ι /////////////// Ρ Υ Σ //////// ΣΤΕΙΡ
Ι Ο ˇ ////////////// Ε Ο Δ \ Μ Ο Σ /// ΣΤΕΙΡ
////////////////////// Ϝ Ο Υ ///// Τ Ι /// Ο Σ ΣΤΕΙΡ
Κ Α Σ // Α Ν Ο Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ ΣΤΕΙΡ
Α Λ Ε Π Ι Γ Ε Ν Η Σ ΣΤΕΙΡ
Π Ο Μ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ ΠΑΙΑ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ) ΠΑΙΑ
Ε Υ Κ Α Ρ Π Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Δ Ο Ρ Ο Υ . ΕΙ
Κ Α Σ Ι Ο Σ Μ Ε Ν Ν Ε Α Σ ΠΑΙΑ
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Σ Ε Ρ Μ Ε Ι Ο Υ ΠΑΙ
Κ Ι Α Ι Ε Υ Σ Χ Η Μ Ω Ν ΠΑΙ
Β Ι Κ Τ Ω Ρ Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ο Σ ΠΑΙ

b

In fronte:

(1054)
Ν Ο Ι Α C Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Τ Η C Ε Ι L
Ε Υ Π Ο Ι Ϊ Α C · Ε Π Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο C
Τ Ι Ο Υ Α Ρ Α Β Ι Α Ν Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν
C Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ν Τ Ο C Ε Π Ι Τ Ο Ν
Π Λ Ε Ι Τ Α C Ϊ Ε Ρ Ε Ω C Α Ϋ Ρ Μ Ε Λ Τ
Ν Ο Υ Α Ν Τ Ι Ν Ο Ε Ω C

Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο C Π Ο Λ Ι Α C Λ Θ Η Ν Α
Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο C Π Ε Ι Ν Α Ρ Ι Ο C) Π Ρ Ο Κ Λ
Α Ϊ Λ Λ Ο Γ Ι C Μ Ο C ☿ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ι ☿
Λ Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ο C Π Ι C Τ Ο C Β Ε Ρ
Τ Ε Ϊ Β Α C C Ο C
Α Ι Λ Δ Ι Ο ϕ Α Ν Τ Ο C Π Ο Μ Π Α Τ Ρ Ο ϕ
Α Ν Τ Ι ϕ Ω Ν Α Ρ Ι C Β Ο Υ Λ Ο Υ Α Τ Τ Ι Ι
Δ Ε Ν Ο C) Ν Ο Κ Λ Ι
Ν Κ Ι Ρ
Τ Α Ξ Ι Κ Λ Η C Π Ρ Ω Τ
Δ Ο Μ Ζ Ω C Ι Μ Ο Γ Ε Ι
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Η Α Λ Ι
Τ Ρ Ο ϕ Ι Μ Ο C) Υ C //
Θ Ρ Α C Υ Β Ο Υ Λ Ο //Γ///
C Α Γ Α Ρ Ι C) Π Α
Ε Ρ Α C Ε Ι Ν Ο C) Λ Υ
ϕ Ι Λ Η Μ Ω Ν) Π C
Ζ Ω C Ι Μ Ο C Ο Ι Ο Τ Ρ Ο

c

In dextro latere:

(1057)
Ι Ο Ρ Ο /////// Λ Ο Σ
Ο Σ Η Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
= Ρ Ω Ν Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Υ
Τ Η Τ Ο Σ Σ Υ Ν ϕ Ε Ρ Ο Ν Τ
Λ Η Σ)
Σ Ν Ε Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Ὰ Τ Ο Υ
Σ)
\ Ε /// /// C //
Ο Υ
\ Λ Η Ν
C Σ Τ /// Ὰ Τ Ω Ν Ο Σ
\ Ο Τ Ο Σ
\ Υ Μ Ε Ν Ο
Γ Ο Υ Ρ Ι Ο Σ
Ε Λ Ε Σ ϕ Ο Ρ Ο Σ
\ Ε Ι Δ Η Σ Ὰ Β Ὰ Σ Κ Α Ν Τ Ο Υ
Λ · Ὰ Τ Τ Ι Κ Ο Σ
Ι Ν Τ Ο Σ)
Τ Ι Κ Ο Σ Ὰ ϕ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Ο Υ
Τ Ι Ν Δ Α Ρ Ο Σ
Γ Α Θ Ο Σ Μ Ὰ Ρ Κ Ο Υ
Ι Ο Χ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ ////////
Μ Μ Ὰ Τ Ε Υ Σ Β̄ C // Ϋ
Ι · Α Σ ϕ Υ Λ Η Σ ⊿ Ω Σ Ι ////// ⌒ Σ ϕ Ο Ι Β
Ε Ι Τ Ο Ι

ΤΑΤΙΑΝΟΣ) ΠΑΙ
/ΤΟΡΤΗΣΙΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΣ ΠΑΙ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΑΝΙΕ
ΦΛΜΑΡΕΙΝΟΣ ΠΑΙ
ΠΟΜΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΠΑΙ
ΓΑΙΟΣΠΡΕΙΜΟΥ ΠΑΙ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΝΕΙΚΟΠΟΛΙΤΟΣ Π
ΦΑΥΣΤΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕ.ΤΟΥ ΠΑΙ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΑΝ.ΕΝΟΝΟ. ΚΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ) ΓΤ (1055)
ΤΥΧΙΚΟΣ) Γ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΣΕΠΤΙΜΙΟΣΘΑΛΛΟΥΖΥΣΤΑΡ

ΖΩΣΙΜΟΣΦΟΙΙ ΠΡ///
ΙΠΠΑΡΧΟΣΦΙΛΟΜ ΓΟΡΙ//
ΠΟΝΤΙΟΣΔΙΟΥ ΑΣΣΚΛ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟ ΝΙΚΟ
ΚΩΠΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ ΕΠΙΚΤΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ ΦΕΡΟ
ΕΙΣΙΤΥΧΟΣΖΩΠΥΡΟΥ ΜΕΛΙΓ//
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΙΟΔΟΤΟΥ
Ρ///ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΓΑΙΟΥΚΥΙΝΤΟΥΚΛΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΙ
ΟΠΛΕΙΤΑΣΠΑΙΔΙΟΥΪΣΟΧΡΥΣΟΥΠΑΛ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣΦΥΛΗ
ΤΑΝΕΙΑΣΤΕΙΜΗΣΑΝΤΗΣΕΑΥΤΟΥΣΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΠΟΛΙΑΣΑΘΗΝΑΑΥΡΗ/
ΕΠΩΝΥΜΟΣΠΕΙΝΑΠΡΟΚΛΟΣΗΡΕΣΙΣ[Ω Ι]
ΤΕΙΝΗΙΟΣΣΑΚΕΡΔΩΣ ΑΥΡΕΠΙΚΤΗ
ΜΕΜΜΑΞΙΜΟΣ ΑΘΜΟΝ
ΠΕΙΝΑΠΡΟΚΛΟΣ
ΓΝΟΣ
ΟΚΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΠΙΣΤΑΤ
ΝΕΘΛΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΤΩΡ
ΟΓΧ

(1058) ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ ?/

ΤΙΑΡΧΟΝΤΟΣΦΕΔΥΝ.
ΙΔΙΟΣΕΝΟΛΥΝΠΙΑ ιδι
ΚΛΑΥΔΙΟΥΠΑΤΡΟ///ΚΛΟΥ//
ΑΠΤΡΕΩΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΙ////////
ΙΤΑΟΠΛΑΚΛΑΥΔΙΟΥΕΓ[Ε]
ΜΕΛΙΤΕΩΣ ΖΠΡΥΟΙΠΙ////
ΣΤΗΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣΦΥ/////////
ΑΗΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥ/////////
ΟΥΑΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑ////
ΤΩΝΥΜΟΣΓ.ΠΕΙΝΒΑΣΣΟΣΑ///
ϽΣΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΙΙΔΗΣΔΕΙΟΥ
ΤΗΜΩΝ)
ΓΣΕΙΝΙΟΣΔΕΙΟΥ
///ΤΙΟΣΔΕΙΟΥ
ΣΤΑΤΗΣΙ//////////ΛΝΕΩΣΑΥΡ
ΑΝΔΡΟΣ ιατωνος
ϽΣΚΛΕΙΤΩΡ
ΑΝΔΡΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΙΝΝΙΟΣΦ///ΩΡΟΣ
ΝΤΟΣΒΕΡΝΕΙΚΙΔΟΥ
ΝΟΣΟΚΑΙΛΑΜΠΟΣ
ΟΝΑΣΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΠΡϹ
ΟΥ
ΡΟ

Antiquissimus ex his titulis est n. 1054, quippe qui partis anticae superiorem locum teneat. Quae agnoscuntur haec sunt:

[. . . . . εὖ]νοίας ἕνεκα καὶ τῆς εἰς [ἑαυτοὺς] | εὐποιΐας· ἐπὶ ἄρχοντος . . . . . |τίου Ἀραβιανοῦ Μαραθων[ίου], | στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺ[ς ὁ]|πλείτας ἱερέως Αὐρ(ηλίου) Μελπ[ομε]|νοῦ Ἀντινοέως.

Ἐπώνυμος· Πολιὰς Ἀθηνᾶ
Ἐπώνυμος· Πειν[ά]ριος Πρόκλ[ος]
Αἴλ(ιος) Λόγισμος Αὐρήλιοι
Λυκοῦργος Πίστος Βερ[νεικίδου]
[Π]ει(νάριος) Βάσσος
Αἴλ(ιος) Διόφαντος Πομ. Πατρόφ[ιλος]
Ἀντιφῶν Ἀρισ(το)βούλου Ἀττικ[ός]
Δε[ῖ]ος (?)) νε(ώτερος) ὁ κ[α]ὶ . .
. . . νκιρ . . .
Ταξικλῆς Πρωτ[ογένους]
Δομ(ίτιος) Ζώσιμο[ς] Γει . . .
Ἡρακλείδη[ς] Αλ . . .
Τρόφιμος) Υ . . .
Θρασύβουλο[ς] . . .
Σάγαρις) Πα . . .
Ἐρασεῖνος) Λυ . . . . . .
Φιλήμων) Πο . . . . .
Ζώσιμος Οἰό[θεν (?)] Τρο . . . . .
Ζώσιμος Φοί[βου] Πρ . . . . . .
Ἵππαρχος Φιλομ . . . . . Γορ[γίας Ἡρακλείδου (?)]
Πόντιος Δίου Ἀσσκ[ληπιάδης]
Πρεῖμος Ἐπικτήτο[υ] Νικο[στράτου] (?)
Κωπ(ώνιος) Φιλουμενός Ἐπίκτη[τος Σύμ]-
Διονύσιος Ὀνησίμου φέρο[ντος]
Εἰσίτυχος Ζωπύρου Μελιγ . . . . . .
Σεραπίων Διοδότου
[γ]ρ(αμματεὺς) βουλευτῶν

Hic est *Attalidis* prytanum laterculus. Taxicles Protogenis f., qui hic est v. 14, n. 1040 in recensu Attalidis inter Sunienses redit, Pontius Dii f. est n. 1058, ubi Attalidis tribus nomen servatum est in praescriptis. Praeterea Pistus Bernicidae f. (col. II v. 4) videtur filius esse Bernicidae Athenaei f. Tyrmidae (n. 1040), Epictetus Symphe-rontis f. autem Sympherontis Epicteti f. Athmonensis (ibid.). Patrem et filium coniunctos habes n. 1057 v. 3. 4. Quae nomina simul aetati definiendae apta sunt. Nam titulum n. 1040 circiter anno 180 p. Chr. incisum esse demonstravi. Hunc aliquanto recentiorem esse quam illum inde apparet quod duorum prytanum qui hic sunt patres illic eodem munere funguntur. At vix plus quam triginta annis hunc titulum illo recentiorem esse posse unius prytanis nomen indicat quod utrique commune est. Quod si initio tertii p. Chr. saeculi hunc laterculum tribuerimus, id titulorum ephebicorum testimoniis et confirmabitur et accuratius definietur. Nam Pistus Berenicidae f. ephebus recensetur Commodo imperatore, Gorgias Heraclidis f. Suniensis (cuius nomen hic col. II v. 25 incerta sane coniectura restituimus) anno 192/3 p. Chr., Aelius Logismus Hagnusius aliquot annis post, Tryphone cosmeta, Septimio Severo imperatore. Quem etiamsi inter iuniores prytanes huius tituli esse statuemus, tamen anno 210 p. Chr. antiquior is esse vix poterit. Denique Protogenes Taxiclis f. ephebus est cosmeta Eleusinio, cuius annus item in Septimii Severi imperium incidit. Eum Taxiclis Protogenis f., quem hic titulus prytanem habet, filium esse eo veri similius est, quia Taxiclem anno 210 p. Chr. iam senem fuisse vel inde apparet, quod idem iam circiter triginta annis ante (n. 1040) prytanis fuerat. Ipse pater in eodem titulo, qui filium ephebum habet, inter sophronistas recensetur.

Sequuntur laterculi *Attalidis* n. 1055 et *Pandionidis* n. 1056, quos eiusdem anni esse praescripta indicant. Quem annum non magno intervallo a n. 1054 abesse, Pinarii Procli nomen indicio est, qui et illic et n. 1055 eponymus tribus Attalidis inscriptus est. Atque id titulo n. 1056 confirmatur; quem paucis modo annis a n. 10 remotum esse inde apparet quod non minus quam quinque prytanum nomina utrobique inveniuntur (Π. Ὀρτήσιος Μηνόδωρος Παιανιεύς, Φαῦστος Ἐπαφροδείτου Παιανιεύς, Μαρεῖνος Παιανιεύς, Ὀνήσιμος Πολυδεύκους, Τυχικὸς Τυχικοῦ). Illum vero titulum anni 209 p. Chr. esse demonstravi in adnotatione.

Tituli n. 1055 quae agnoscuntur haec sunt:

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Ἐπὶ ἄρχοντος Γαΐου Κυίντου Κλε . . . . | Μαραθωνίου, στρατηγοῦντος ἐ[πὶ τοὺς] | ὁπλείτας Πο(πλίου) Αἰλ(ίου) Ἰσοχρύσου Παλ[ληνέως], | οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀτταλίδος φυλῆ[ς, . . πρυ]|τανείας, τειμήσαντες ἑαυτοὺς ἀν[έγραψαν].

Ἐπώνυμος· Πολιὰς Ἀθηνᾶ Αὐρηλ . . . .
Ἐπώνυμος· Πειν[ά(ριος) Πρόκλος Ἡρεσι . . . .
Τειν[ήιος Σακέρδως Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτη[τος]
Μέμ(μιος) Μάξιμος Ἀθμον[εύς]
Πειν(άριος) Πρόκλος
[Μά]γνος
. . οκλῆς Διονυσίου ἐπιστά(της) πρυ(τάνεων)
[Γε]νέθλιος Ἀντιόχου
. . . . . τωρ
. . . . . χ . . .

Magnus Ammonii f. Hagnusius inter sophronistas est archonte C. Cassio Apollonio Stiriensi, cosmeta Eleusinio Macarei f. Acharnensi, Septimio Severo imperatore. Quod in his tribus laterculis et praeterea n. 1062 primo loco perscriptum est nomen, id Dumontius cum Πολίας Ἀθηνᾶ scribat hominis putare videtur cui nomen Poliae Athenae f. fuerit. At sic neque perspiceretur quomodo duo eodem tempore eiusdem tribus eponymi esse potuerint, neque, id quod gravius est, idem homo trium tribuum (Pandionidis n. 1056, Antiochidis n. 1062, Attalidis n. 1054. 1055) eponymus fuisse potest. Imo his titulis inventis luculentissime comprobatur Boeckhii interpretatio, qui in n. 1062 (C. I. G. 189) Minervae Poliadis nomen agnovit.

Sequitur titulus n. 1056. Initio eadem restituenda esse quae in antecedenti inscriptione sunt, manifestum est, atque στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα designationem iam in Pittakisii exemplari neglegenter confecto recte agnovit K. Keilius. Totus titulus sic se habet:

[Ἐπὶ ἄρχοντος Γαΐου Κυίντου Κλε . . . . . Μαραθωνίου, στρατηγοῦντος] ἐ[πὶ τ]ο[ὺ]ς ὁπλ[εί]|τας Π(οπλίου) Αἰλ(ίου) Ἰσοχρύ|[σ]ου Παλληνέως, | οἱ πρυτάνεις τῆς | Πανδιονίδος φυ|λῆς τιμήσαντες | [ἑ]αυτο[ὺς] καὶ τοὺς | [ἐϊσί]τους ἀνέγ]ρα[ψαν].

[Ἐπώνυ]μ[ος· Πολ]ιὰς Ἀθηνᾶ.

Ἐπ[ώ]νυμος
Κασ[ιαν]ὸς Ἀπολλώνιο[ς] Στειρ(ιεύς)
Κασ[ιαν]ὸς Ἰ[σόχ]ρυσ[ος] Στειρ(ιεύς)
Ἰού[λιος Θ]εόδαμος Στειρ(ιεύς)
. . . . . Στειρ(ιεύς)
Κασ[ι]ανὸς Δημήτριος Στειρ(ιεύς)
Αἴλ(ιος) Ἐπιγένης Στειρ(ιεύς)
Πομ. Διονύσιος Παια(νιεύς)
Διονυσόδωρος) Παια(νιεύς)
Εὔκαρπος Διονυσοδώρου
Κάσιος Μεννέας Παι(ανιεύς)
Ἐπαφρόδειτος Ἑρμείου Παι(ανιεύς)
. . . Εὐσχήμων Παι(ανιεύς)
Βίκτωρ Στράτωνος Παι(ανιεύς)
Τατιανός) Παι(ανιεύς)
Π(όπλιος) Ὀρτήσιος Μηνόδωρος Παι-
Ὀνήσιμος Πολυδεύκους ανιε(ύς)
Φλ(άβιος) Μαρεῖνος Παι(ανιεύς)
Πομ. Διονυσόδωρος Παι(ανιεύς)
Γάιος Πρείμου Παι(ανιεύς)
Νεικόστρατος Ζωσίμου
Ἀβάσκαντος Νεικοπόλε[ω]ς Π(αιανιεύς)
Φαῦστος Ἐπαφροδε[ί]του Παι(ανιεύς)
Ἀβάσκαντος Ἀ[μ]είνονο[ς] (?) Κυ(δαθηναιεύς)
Ἡρακλείδης) Στ(ειριεύς)
Τυχικός) Σ(τειριεύς) (?)
Ἀγαθόπους Ἑρμείου
Σεπτίμιος Θάλλου [ξ]υστάρ[χης].

Sequitur n. 1057, quem et *Attalidis* esse recensum et ab eis qui antecedunt paucis modo annis distare nomina prytanum quae v. 3. 4. 6 (?). 23 scripta sunt demonstrant, si ea cum n. 1054 comparaveris.

. . . . ιο . ρο . . . . λος
. . . ος Ἡλιοδώρου
[Συμφ]έρων Ἐπικτήτου
[Ἐπίκ]τητος Συνφέροντ[ος]
. . . . . λης)
[Ἀσκληπιάδη]ς (?) Νεικοστράτου
. . . . . ς)
. . . . . νε . . ο .
ου
[Φλα. Ἕ]λλην
. . . . . Στ[ρ]άτωνος
[. . . . δ]οτος
[. . . . Κλ]ύμενο[ς]
[Ἀπα]τούριος
[. . . Τ]ελεσφόρος
. . . λείδης Ἀβασκάντου
[Κό]ιντος)
. . . τικὸς Ἀφροδεισίου
[. . Π]ίνδαρος
[Ἐπά]γαθος Μάρκου
[Ἀντ]ίοχος Διονυσ . . .
[γρα]μματεὺς βου[λευτῶν· ὁ δεῖνα]
[ταμί]ας φυλῆς· Ζώσι[μ]ος Φοίβ[ου]
[ἀϊσ]ειτοι
. . . . . .

Denique n. 1058 item *Attalidis* recensus est, eiusdem fere aetatis.

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | [Ἐ]πὶ ἄρχοντος φεδυν[το|ῦ] Διὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ [Τ]ι-β[ερίου] | Κλαυδίου Πατρόκλου [Λ|αμ]πτρέως, στρατηγοῦν[τος | ἐπ]ὶ τὰ ὅπλα Κλαυδίου Ἐπι[γ]έ[ν|ου]ς Μελιτέως, ζ' πρυ(τανείας), οἱ πρ[υτά|νει]ς τῆς Ἀτταλίδος φυ[λῆς | τι]μήσαντες ἑαυτοὺ[ς καὶ | τ]οὺ(ς) ἀϊσείτους ἀνέγρα[ψαν].
[Ἐπ]ώνυμος· Γ(άιος) Πειν(άριος) Βάσσος Ἀ[γνούσιος]
[Δεῖ]ος Λεωνίδου (?)
[Λεων]ίδης Δείου
[Εὐκ]τήμων)
[Ἐλε]υσείνιος Δείου
[Πόν]τιος Δείου
[ἐπι]στάτης [πρυτ]άνεω(ν) Αὐρ(ήλιος)
. . . . ανδρος [Ἐρ]άτωνος
. . . ος Κλείτωρ
[Ἀλέ]ξανδρος Φιλήμονος
[Δικ]ίννιος Φ[λ]ῶρος
[Κόι]ντος Βερνεικίδου
. . . . . νος ὁ καὶ Λάμπος
. . . . . Ὀνάσου Ἀθμονεύς
. . . . . ς Ἀφροδεισίου Προ(βαλίσιος)
[. . . . .]ου
[. . . . . Π]ρο(βαλίσιος)

In catalogo ephebico, quem Commodi temporibus incisum esse constat, duo fratres Π . . . . . κίδου et Κο . . . . . νεικίδου in tribu Attalide recensentur; quae si contuleris cum eis reliquiis quae hic exstant v. 22 et n. 1054 col. II v. 10, dubium non erit quin nomina Πίστος Βερνεικίδου et Κόιντος Βερνεικίδου restituenda sint. De patre horum v. ad n. 1054.

1059—1061 Lapis inventus prope Athenas, exstat in impluvio Musei novi. Exscripsit O. Lueders.

In fronte:

(1059)

/// Λ Λ
/// Σ Ε Ν Π Τ Ω Μ
/// Ⅎ Ε Υ Σ Π Ε Κ Α
vac.

(1060)

/////////// Ο Σ Τ Ο Υ Ϲ
//////// Π Ο Υ Α Ρ Α Β
/////////// Σ Τ Ρ Α Τ
//////// Ↄ Μ Ε
/////// Ν Ο Ϛ

In latere dextro:

(1061)

/////// Τ Ο Υ Σ Ο Γ ////
/////////// Ι Ο Μ Ⱨ Λ ////
/////////// Ⱨ . ¨ Ω ⊐ //////
/////////// Ι /// Ν Ε Ι Α Σ ///
/// Ι Τ Α Ν Ε Ι Σ Τ /////
//// Ↄ Χ Ι Δ Ο Σ ϕ Υ ////
//////// Ⱨ Σ Α Ν ¯ ////
/////// Κ Α Ι Τ //////
////////////////////////

Tituli n. 1059 reliquiae obscurissimae sunt, neque abest suspicio, quin a lapicida aliquid turbatum sit. — N. 1060 ad eundem annum pertinere atque n. 1054 manifestum est. Supplendum igitur: [Ἐπὶ ἄρ]χοντος . . . . (τί)]ου Ἀραβ|[ιανοῦ Μαραθωνίου,] στρατ|[ηγοῦντος Αὐρ(ηλίου) Μελπ]ομε|[νοῦ Ἀντι]νο[έ|ως . . . . .]. Denique n. 1061 apparet sic restituendum esse: [Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνος, στρατηγοῦντος | ἐπὶ] τοὺς ὁπ[λεί|τας Δ]ιομή[δους) | Παλλ]η[ν]έως, | [. . πρυ]τ[α]νείας, [οἱ | πρυ]τά-νεις τ[ῆς Ἀν|τι]οχίδος φυ[λῆς | τειμ]ήσαντ[ες ἑαυ|τοὺς] καὶ τ[οὺς ἀϊ|τεί-τους ἀνέγραψαν].

1062 Herma 'prope Athenas in muro templi S. Lucae, in hortis Patischae'. Nunc ante novum 'Museum Centrale'. Versus duodetriginta priores ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 101 sq., totum titulum ex Fourmonti et Mustoxydis schedis Boeckhius C. I. G. 189. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 307 n. 823. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς σε|μνοτάτης βουλῆς τῶν Φ | οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀντιοχίδος | φυλῆς τὸν ἐπιστάτην Αἴλιον | Εὐφρόσυνον Παλληνέα, τὸν | ἱερὸν γέροντα, ἀνέστησαν, εὐ|νοίας ἕνεκα καὶ τῆς εἰς ἑαυτ[οὺς] | εὐποιίας. ἐπὶ ἄρχοντος ἰε(ρέως) | Μητρὸς Θεῶν καὶ Ἀγαπητοῦ | Αὐρ(ηλίου) Διονυσίου τοῦ Καλλίππου | Λαμπτρέως, στρατηγοῦντος | ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας Κασιανο[ῦ] | Φιλίππου Στειριέως, οἱ πρυτά|νεις τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς | τειμήσαντες ἑαυτοὺς καὶ | τοὺς ἀϊτείτους ἀνέγραψαν.

Ἀντιοχίδος

Πολιὰς Ἀθηνᾶ	Πρέπων Ζωτικοῦ
Ἐπώνυμος· Αἴλιος	Κωπώνιος Μάξιμο[ς]
Ἀπολλώνιος Παλλην(εύς)	Ἀνείκητος Ἐλατέως
Ὀκρ(άτιος) Κρήσκης	Θάλλος Ἱέρου
Αἴλ(ιος) Μαμερτεῖνος	Κλ(αύδιος) Ἀντωνεῖνος
Αἴλ(ιος) Μαμερτεῖνος νε(ώτερος)	γραμματεύς.

Α Γ Α Θ Η ΤΥΧΗ

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΗΣΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔ([Ο Σ])
ΦΥΛΗΣΤΟΝΕΠΙΣΤΑΤΗΝΑΙΛΙ([Ο Ν])
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΝΠΑΛΛΗΝΕΑΤΟ[Ν]
ΙΕΡΟΝΓΕΡΟΝΤΑΑΝΕΣΤΗΣΑΝΕΥ
ΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤ//
ΕΥΠΟΙΙΑΣ ΄ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΙΕ .
ΜΗΤΡΟΣΘΕΩΝΚΑΙΑΓΑΠΗΤΟΥ
ΑῩΡΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΚΑΛΛΙΠΠ([Ο Υ])
ΛΑΜΠΤΡΕΩΣ · ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟ[Σ]
ΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΚΑΣΙΑΝΟ//////
ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣΟΙΠΡΥΤ[Α]
[Ν]ΕΙΣΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣΦΥΛΗΣ
[Τ]ΕΙΜΗΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΑΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Δ Ο Σ

ΠΟΛΙΑΣΑΘΗΝΑ
[Ε]ΠΩΝΥΜΟΣΑΙΛΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΑΛΛΗΝ
ΟΚ̄ΡΚΡΗΣΚΗΣ
ΑῙΛΜΑΜΕΡΤΕΙΝΟΣ
ΑῙΛΜΑΜΕΡΤΕΙΝΟΣΝ̄ᴱ
[Ρ]ΟΥΦΕΙΝΟΣΑ
ΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΕΡΜΕΙΑΣΖΩΣΙΜ̄
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΛΑΪΑΝΟΣΚΑΡΠΟ *phallus*
ΑΠΟΛΛΩΝΦΙΛΩΝ̄
ΑῩΡΦΙΛΗΜΩΝ
ΑῩΡΦΙΛΗΜΩΝΝ̄ᴱ
ΕΥΔΑΙΜΩΝΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΑΚΥΛΑΝΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΑΙΔΙΟΣΤΕΙΜΟΞΕΝΟΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣ)
ΙΕΡΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΜΕΝΕΔΗΜΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
.ΟΦΙΝΙΑΝΟΣΤΕΛΕΣΦΟΡΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΥΗΜΕΡΟΥ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣΠΑΡΔΑΛΑ
[ΔΗΜ]ΗΤΡΙΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΠΑΥΛΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΤΙΝΔΙΟΣΚΑΛΑΝΔΙΩΝ
ΕΡΩΣΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΠ[ΙΚ]ΤΗΤΟΥ
ΑΙΑΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΜΗ[ΤΡ]ΟΔΩΡΟΣΜΥΣΤΙΚΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ

vac.

ΠΡΕΠΩΝΖΩΤΙΚΟΥ
ΚΩΠΩΝΙΟΣΜΑΞΙΜΟ////
ΑΝΕΙΚΗΤΟΣΕΛΑΤΕΩ[Σ]
ΘΑΛΛΟΣΙΕΡΟΥ
ΚΛ̄ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

vac.

Var. lect. Quae uncis inclusi, Koehlerus non iam invenit in lapide, cum in antiquioribus exemplis sint. || v. 13 Pouq. ΚΑΣΙΑΝΟ, Fourm. ΚΑΣΙΑΝΟΣ, Boeckh. Mustoxydem secutus ΚΑΣΙΑΝΟΝ; non dubito, quin iam tum cum illi exscripserunt litterae ultimae legi non potuerint. (Item col. II v. 20 ubi pro ΜΑΞΙΜΟ/// Pouqueville ΜΑΞΙΜΟΝ, Must. ΜΑΞΙΜΟΣ exhibet; quamquam hoc posterius per se recte se habet). || Col. I v. 29 ΚΑΡΠΟ pro ΚΑΡΠΟΥ scriptum esse Koehlerus refert, quod propter phallum iuxta positum spatium non sit. || v. 35 'ΣΑΙΔΙΟΣ?' Koehler, ΣΑΙΛΙΟΣ Must., ΤΑΙΔΙΟΣ Fourm. (inde Boeckh. effecit ΤΑΙΛΙΟΣ) || v. 37 init. ΙΕΡ, signo interrogationis addito, Koehler, ΑῩΡ Boeckh Fourmontum secutus; Must. has litteras non habet, sed lacunam || v. 48 ΤΙΝΔΙΟΣ '*scheint richtig*' Koehler. Ceterum neque ubi antiquiora exempla inter se dissentiant neque quibus locis Koehleri apographo accuratissimo emendata sint, adscribendum putavi. Heydemanni exemplum fere cum Koehleriano consentit, sed is v. 20 ΜΑΞΙΜΟΥ habet.

Ῥουφεῖνος Ἀ|γαθόποδος
Ἑρμείας Ζωσίμ(ου)
Προσδόκιμος)
Λαϊανὸς Κάρπο(υ?)
Ἀπόλλων (?) Φίλων(ος?)
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων νε(ώτερος)
Εὐδαίμων Τροφίμου
Ἀκυλανὸς Ἀλεξάνδρου
Σαίδιος Τειμόξενος
Μυστικὸς)
Τερ(έντιος) Ἀσκληπιάδης
Μενέδημος Ἐλευσεινίου
Ἀρτέμων)
. οφινιανὸς Τελεσφόρου
Εὐτυχίδης Εὐημέρου
Σωσίπατρος Παρδαλᾶ
Δημήτριος)
Διονύσιος)
Παῦλος Ἐλευσεινίου
Ἀχώριστος Ἡρακλείδου
Πραξιτέλης Ἑρμείου
Τίνδιος Καλανδίων
Ἔρως Ἀνδρονείκου
Ἐπαφρόδειτος Ἐπικτήτου
Αἰ[λιος] Εὐφρόσυνος
Ἐπαφρόδειτος Ἀριστοβούλου
Ζώσιμος Παραμόνου
Μητρόδωρος Μυστικοῦ
Εὐτυχιανὸς Τροφίμου
Ζώσιμος Ἐλευσεινίου

Titulus paucis modo annis a n. 1054—1056 remotus esse potest; quod inprimis probatur Minervae Poliadis nomine inter prytanes recepto, quod praeterea nusquam invenitur. Atque multo antiquiorem quidem illis titulis hunc non esse etiam inde perspicitur, quod pagorum designatio plane omittitur. Quae quum ita sint, ab anno 210 p. Chr. huius tituli aetatem non multum abesse apparet. Erravit igitur Boeckhius qui Antonini Pii aetate titulum incisum esse coniecit.

1063 In duobus fragmentis tabulae lapidis Pentelici, origine ignota; exstant in stoa Hadriani. Eiusdem esse lapidis Koehlerus indicat. Fragmentum *a* edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 50. Utrumque descripsit Koehler. *a* a. 0,34, l. 0,54, cr. 0,8, *b* a. 0,50, l. 0,51, cr. 0,9. In fragmento *a* quae a sinistra exstant neglegentius scripta nec eiusdem ac reliqua temporis esse videntur Koehlero. Utrumque fragmentum ab omnibus lateribus mutilatum.

a

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΣΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΑΟ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝ
ΟΥ ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΛΕΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Μ ΑΥΡ ΣΕΒΗΡ
ΘΕΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ Ν
ΝΑΣ ΘΕΟΣ ΚΟΜΟΔΟΣ

b

ΕΟΥΠΑΜΒΩ
ΙΜΑΡΑΓΔΟΣ) ΕΥΔΗΜΟ
ΙΟΥ ΙΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΥ ΦΛΕΙΣΙΚΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΚΛΣΕΡΑΠΙ
ΤΟΥ ΜΟΥΣΑΙΟΣΑΓΑΘΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔ
ΣΙΓΕ ΚΛΕΙΤΟΣ) ΝΟΥΜΗ
ΑΙΕΥΣ ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΕΥΑΡΕΣΤ
ΛΑΜΙΣΚΟΣΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ ΑΡΤΕΜΩ
ΧΙΔΟΥ ΚΑ ΠΩΛΛΙΑΝΟΣ ΘΕΟΔΟΤ
ΑΤΤΙΚΟΣΟΚΑΙΠΩΛΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙ
ΑΥΡ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤ
ΔΩΡΟΘΕΟΣ)

Ἐπὶ ἄρχοντος Κασιανοῦ ....., | στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅ[πλα τοῦ δεῖνος,] | οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀδριαν[ίδος φυλῆς τειμήσαντες] | ἑαυτοὺς ἀνέγραψαν.

Ἀδριανίδος

Αὐτοκράτωρ Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Σεβῆρ[ος Ἀντω]|ν[εῖνος]
Θεὸς Ἀδριανός
Θεὸς Κόμοδος
. . . . . .
[ἐπώνυμος· Θαλῆς Δωσιθ]έου Παμβω[τάδης]
Ζμάραγδος) Εὔδημο[ς .....]
Ζώσιμος Κάρπου
Δημήτριος)
Μουσαῖος Ἀγαθίου
Κλεῖτος)
Σεκοῦνδος Καλλινίκου
Λαμίσκος Χαιρήμονος
Κά(σιος) Πωλλιανός
Ἀττικὸς ὁ καὶ Πωλλια(νός)
Αὐρ(ήλιος) Μητρόδωρος
Δωρόθεος)
Φλ(άβιος) Εἰσικρά[της]
Κλ(αύδιος) Σεραπί[ων (?)]
Ἀρτεμίδ[ωρος .....]
Νουμή[νιος .....]
Εὐάρεστ[ος .....]
Ἀρτέμω[ν .....]
Θεόδοτ[ος .....]
Διονύσι[ος .....]
γραμματ[εὺς βουλευτῶν· ὁ δεῖνα].

Imperatoris nomen quod ante Hadrianum et Commodum scriptum est, ad eum qui tum temporis etiam vivebat pertinere quum ex ipsorum nominum ratione (Hermae VII p. 216) tum ex ordine quo ea se excipiunt apparet. Quare non licet cum Dumontio, qui imperatorem Alexandrum Severum esse vult, ad annum 239 p. Chr., quo is iam mortuus erat, titulum referre. Imo aut Caracalla (a. 211—218 p. Chr.) aut Alexandro (a. 222—235) imperante incisus sit necesse est, praeter quos nemo M. Aurelius Severus vocatus est. Iam etsi cognomen quod periit [Ἀντω]ν[εῖνος] an [Ἀλέξα]ν[δρος] fuerit diiudicari non potest, tamen Caracallam potius intellegendum esse Divi Commodi nomen probat. Cuius consecrationem saepe in monumentis neglectam esse animadvertit Eckhelius D. N. VII p. 133. At hic ex omnibus Divis Imperatoribus is unus praeter ipsius tribus eponymum Hadrianum inscriptus est; hoc nimium studium memoriae eius recolendae accommodatum videtur Caracallae aetati, quippe cuius pater Septimius Severus Commodum, cuius se fratrem haberi volebat, consecraverit, quique ipse data opera Commodum aemulatus esse videatur (Spartian. Caracall. 9). Contra Alexander quomodo de Commodo iudicaverit ea oratio indicat, qua Antonini nomen a senatu sibi delatum recusavit (Lamprid. Alex. Sev. 9); quare eo imperante Commodi memoriam tanto studio observatam esse credibile non est. Accedit quod a titulo n. 1062, quem fere anno 210 p. Chr. compositum docui, hic proxime abesse videtur; nam hi duo soli sunt, in quibus nomen tribus, cum in sollemnibus praescriptis commemoratum sit, iterum ipsis prytanum nominibus praemittitur. Denique etiam nomina Thaletis Dosithei f. Pambotadae, qui hic eponymus tribus esse videtur, et Lamisci Chaeremonis f. (Besaeensis) hanc aetatis definitionem comprobant, ex qua inter a. 211 et 218 p. Chr. titulus incisus est.

1064 In fragmento lapidis Pentelici invento ʽεἰς τὴν ὁδὸν Κοίλη'. Exstat in gradibus Parthenonis. Edidit Pittakis Eph. 3141. Contulit Koehler.

∠ I O Y	I
Λ O Σ T P A T O Y	K ⊬
Σ Ω Π Y P O Σ	ΠΠ ᴾ K
' O Y N T H Σ	ΠΠ B Δ
Y K I O Y	Π E P I T C
ɸ O Y	A N T I
ᑐ A T O Y Σ ‗	I E P A ˋ
ᑐ O Y ‗	E Π I Σ
	// Π ///

V. 4 ultimam alterius columnae litteram fortasse etiam A fuisse iudicat Koehler.

. . . . σίου	
[. . . . Φι]λοστράτου	κῆρ[υξ βουλῆς καὶ δήμου]
. . . Ζώπυρος	. . . .
[ἐκ Μυρριν]ούντης	. . . .
[. . . . . Λε]υκίου	περὶ τὸ [βῆμα . . . .]
. . . . φου	ἀντι[γραφεὺς . . . .]
[. . . . . κ]ράτους	ἱεραύ[λης . . . .]
. . . . ρου	ἐπὶ Σ[κιάδος . . . . . .]
	[ὑ]π[ογραμματεὺς . . . .]

Aegeidis laterculum fuisse demotici reliquiae col. I v. 4 servatae probant. Col. II v. 2. 3 initio quid scriptum fuerit incertum est.

1065 In postica parte anaglyphi lapidis Pentelici; supra titulum est aëtoma; altus lapis 2′ angl., l. 1′, cr. 4″. Inventus prope Parthenona. Particulam *a* ed. Pittakis l'anc. Ath. p. 267. Eiusdem particulae apographum O. Muelleri est in Boeckhii schedis. — *b* et *c* Pittakis l'anc. Ath. p. 340. Totum titulum idem Eph. 428. Cf. quae de eo exposuit R. Neubauer Hermae XI p. 374 sqq.

A Γ /
a E Π ' K Λ A Y Δ
E Ω ᑐ X Ϭ
ᴗ Σ E Π I T
b A T E Y Σ T
ᑫ N Δ E I O N
ˎ E Y Σ E I N I
ᑫ Σ A Σ T O ˎ
c Y Σ A I Σ
ʔ N Y M O
Y Σ B O Y

Var. lect. V. 3 EΩ ᑐXO Pitt. Eph., EΓ PYO Mueller, ΘEOY . . . OXO Pitt. Ath.

Ἀγα[θῇ τύχῃ.] | Ἐπὶ Κλαυδ[ίου . . . .]|έω[ς ἄ]ρχο[ντος, στρατηγοῦν|τ]ος ἐπὶ τ[ὰ ὅπλα τοῦ δεῖνος ὁ γραμ|μ]ατεὺς τ[ῶν πρυτάνεων τῆς | Π]ανδειον[ίδος φυλῆς ὁ δεῖνα | Ἐλ]ευσεινί[ου τοῦ δεῖνος δήμου | τιμ]ήσας τοὺ[ς συνάρχοντας καὶ | το]ὺς ἀϊσ[ίτους ἀνέγραψεν].

[Ἐπ]ώνυμο[ς· ὁ δεῖνα]
[γραμματε]ὺς βου[λευτῶν ὁ δεῖνα].

V. 7 [Ἐλ]ευσεινί[ου] patris, non pagi nomen esse et spatii rationibus demonstratur et inde apparet, quod Eleusinii Hippothontidis tribus sunt, non Pandionidis.

1066 In fragmento lapidis Pentelici titulus litteris elegantibus et varie ornatis exaratus est. Inventus lapis ʽεἰς τὴν διὰ Κοίλης ὁδόν', exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3400. Contulit Koehler.

\ I O Σ ⊓ I ⸗	X O Λ Λ ⊦	
Λ N I O Σ)	Z H N Ω N)	
A I Θ A Λ I Δ A I	Φ I Λ O M H Λ O Σ E ˌ M H Λ O Y	
Θ E T H Σ A N T I K P A T O Y	A Π O Λ Λ O Δ Ω P O Σ B O H Θ O Y	
O Δ Ω P O Σ)	M A N I O Σ B P A K K I O Σ	Φ
M Ω N)	K H T T I O I	
⸢)	A Γ A Θ O K Λ H Σ E P Γ O X A P O Y	A I//
	E Y Π Y P	

Col. I v. 1 HPΩ . . . scriptum fuisse Koehler putat.

. . . λιος Ἡρώ[δου (?)]	Χολλ[εῖδαι]	. . . . . μων)	Κήττιοι
. . . ανιος)	Ζήνων)	. . . . ς)	Ἀγαθοκλῆς Ἐργοχάρου
Αἰθαλίδαι	Φιλόμηλος Ε[ὐ]μήλου		Εὐπυρ[ίδαι]
. . . θέτης Ἀντικράτου	Ἀπολλόδωρος Βοήθου		. . . .
. . . . όδωρος)	Μάνιος Βράκκιος		

Leontidis catalogum fuisse apparet.

1067 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,47, l. 0,28. Fuit olim inaedificatum '*εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ* Κ. *Φωτίου Γεωργιάδου, κειμένην εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους*'; nunc est in museo societatis archaeologicae. Ed. Pittakis Eph. 2732. Exscripsit Koehler.

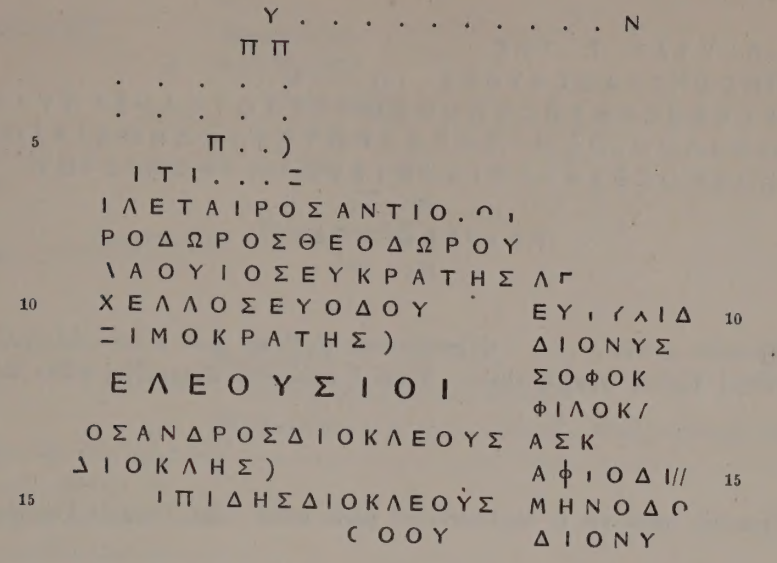

Var. lect. Col. I v. 13 ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ Pittakis. Sed primum elementum Ο esse affirmat Koehler, alterum aut Ε aut Σ esse posse.

V. 1—6 nihil agnoscitur. Deinde sequuntur haec:

[Φ]ιλέταιρος Ἀντιό[χ]ο[υ]
[Ἡ]ρόδωρος Θεοδώρου
[Φ]λάουιος Εὐκράτης
[Ἀρ]χέλ[α]ος Εὐόδου
[Τ]ειμοκράτης)

Ἐλευσίοι

[Σώ]σανδρος Διοκλέους
Διοκλῆς)
[Εὐρ]ιπίδης (?) Διοκλέους
[. . . . . Ἀλκα]θόου (?)

Λε . . . . . .
Εὐ[τ]υχίδ[ης . . . . .]
Διονυσ . . . . . .
Σοφοκ[λῆς . . . . . .]
Φιλοκλ[ῆς . . . . . .]
Ἀσκ[ληπιάδης (? . . . .)]
Ἀφροδ[ίσιος . . . . . .]
Μηνόδο[τος . . . . . .]
Διονυ[σ . . . . . .]

Elaeusiorum pagus, cuius unius hic nomen superest, Hippothontidis fuit donec Hadrianide instituta in hanc translatus est. Ad alterutram igitur ex his tribubus hic recensus referendus est, neque ex nominibus hominum servatis res diiudicari potest. Sed quum permulti supersint prytanum catalogi eius aetatis quae fuit post Hadrianum imperatorem, perpauci vero antiquiores, multo veri similius est, hos *Hadrianidis* prytanes esse.

Col. I v. 13 [Σώσ]ανδρος scripsi. Nam nisi sumpserimus Ο errore frequentissimo pro Ω scriptum esse, vix ullum nomen Graecum hic restitui poterit. Accedit quod Sosandri nomen in familia aliqua pagi Elaeusiorum fuisse demonstratur Diodoti Sosandri f. Elaeusii exemplo, qui ephebus fuit archonte Hadriano (a. 112 p. Chr.).

1068—1070 Superior pars Hermae. Edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 38 n. 46—48. Exscripsit Koehler.

In parte antica:

(1068)

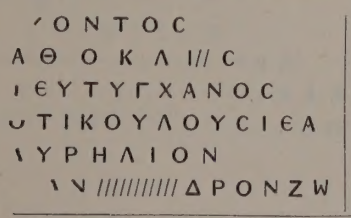

(1069)

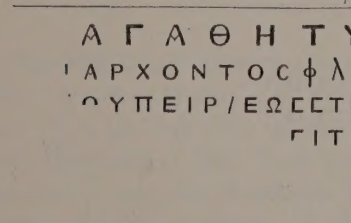

In latere dextro:

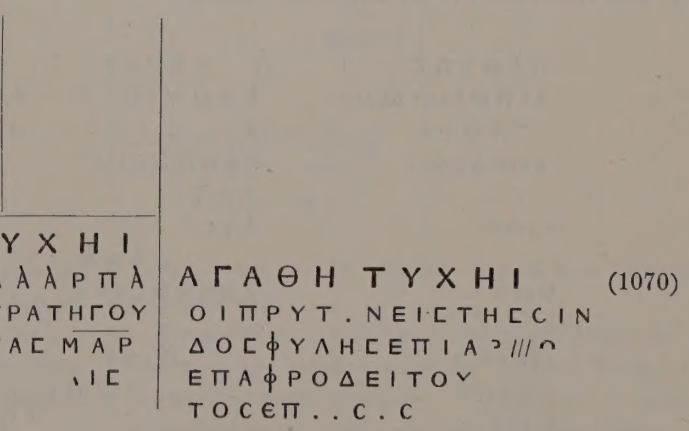

(1070)

N. 1068 v. 6 ante ΔΡΟΝ rasura est.

1068 [Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρ]χοντος | [. . . . . Ἀγ]αθοκλῆς | [καὶ . . .] Εὐτύγχανος | [τὸν δεῖνα Ζω]τικοῦ Λουσιέα | [καὶ Μᾶρκον (?)] Αὐρήλιον | [Ἀλέξ]ανδρον (?) Ζω[τικοῦ?]. Agathocles non potest archontis nomen esse, ut Dumontius vult, quia nominativum non genetivum in lapide esse Koehleri apographo constat. Quod quum ita sit, necessario plura a sinistra periisse sumendum est, quam Dumontius supplevit, neque offendendum in accusativo Λουσιέα v. 4. Quae v. 6 erasa sunt errore repetita fuisse putaverim.

1069 Ἀγαθῇ τύχῃ· | [Ἐπ]ὶ ἄρχοντος Φλα(βίου) Ἀρπά|[λ]σου Πειρ(ε)έως, στρατηγοῦ|[ντος ἐπὶ τοὺς ὁπλ]είτας Μάρ|[κου Αὐρηλίου . . . . .].

1070 Ἀγαθῇ τύχῃ· | Οἱ πρυτ[ά]νεις τῆς Οἰν[ηΐ]|δος φυλῆς ἐπὶ ἄρ-[χ]ο[ντος] | Ἐπαφροδείτου [στρατηγοῦν]|τος ἐπ[ὶ τ]ο[ὺ]ς [ὁπλείτας τοῦ δεῖνος . . . . .].

Hos tres titulos divellere nolui, etsi n. 1068 ad honorarios potius referendus erat. Etiam n. 1069 non plane certum est huc pertinere, sed tamen longe veri simillimum. Aetas archontum Flavii Harpali et Epaphroditi definiri nequit.

1071 In rupe prope Psyttaliam in continente, ex adverso insulae Mikri-Kyra, grandibus litteris. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 67. (Boeckh C. I. G. 198). Dum haec typis exprimuntur, nuntius affertur, accuratius eiusdem tituli apographum a Lollingio confectum propediem proditurum esse in commentariis instituti archaeologici Atheniensis (cf. Addenda huius voluminis).

ΟΙΠΡΥΤΑΝ Ϲ ΤΗϹ
ΙΠΠΟΩΝΤΙΔΟϹΦΥΛΗΣ . . Λ . . . Ε . . . . . Ρ
ΕΧϹΕΒΗϹΑΝΤΕϹΤΗΝΘΕΟΝΑΥΤΟΥϹΑΝΕΓΛΥΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΜΥΤΡΟΔΩΡΟΥΕΤΥΧΔΗΟΔΙΑΙΟϹ
ΘΑΛΑΜΟϹΕΥΚΑΡΠΙΔΗΕΙΕΒΟΥΛΟΡΟΠΙϹΙΟϹ
- - - - - - - Γ - - - - - - -
- - - - - ΠΕΙΡΕΕΝ . . . Α - - - - -
- - - - - - - ΡΙ

V. 1—5 Οἱ *πρυτάν[ει]ς τῆς* | *Ἱππο[θ]ωντίδος φυλῆς* . . . . . | *ε[ὐ]σεβήσαντες* (*ἐς*?) *τὴν θεὸν αὐτοὺς ἀνέγ[ραψ]αν·* Ἀπολλώνιος Μ[η]τροδώρου, Ε[ὐ]τυχ[*ί*]δη[*ς*]], Διαῖος(?), Θάλαμος, Εὐκαρπίδη[*ς*] Ἡ[ρ]ου, Ἀ[φ]ρο[δε]*ίσιος*. Versu 7 demoticon Πειρεε[*ῖς*] solito more prytanum nominibus superscriptum fuisse videtur.

1072 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, inventum in septentrionali parte urbis. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 319. Eph. 1005.

[Ο Ι]
ΕΝΟΣΤΕΙ
Ι Δ Η Σ Θ Ε Ο
Ν
Ο Σ Π Ο Λ Ε Μ Ω Ν
Ο Σ
Σ Ι Ο Ι
Ο Χ Α Ρ Η Σ Κ Ο Ι
Ι Α Σ ϕ Ι Λ Ο
[Ν] Α Ι Ο Ι
Α Σ
[Χ Ρ Α]

Var. lect. Versuum 1. 12 reliquias quas uncis circumdedi, in Ephemeride Pittakis omittit. Praeterea in libro l'ancienne Athènes is nonnulla nomina supplevit, sed uncis non additis tanquam si ea integra in lapide invenisset. Ea haec sunt: V. 2 init. ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ || v. 3 ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΘΕΟΞΕΝΟΥ || v. 8 init. ΘΕΟΧΑΡΗΣΚΟΙ || v. 11 ΤΑΜΙΑΣ. Praeterea v. 1 extr. ΤΕΙ Eph., ΤΕΛ l'anc. Ath. || v. 9 om. l'anc. Ath. || v. 10 ΝΑΙΟϕ . . . . l'anc. Ath., ΑΙΟΙ Eph.

Neque cuius tribus sit titulus definiri potest neque singula nomina certa ratione restitui. V. 1 . . . . *οι* pagi nomen fuisse videtur. V. 2 . . . . *ενος* Τει . . . . V. 3 . . . . *ίδης* Θεο . . . quomodo supplenda sint, in tanta nominum similium multitudine diiudicari nequit. V. 5 . . . *ος* Πολέμων. V. 7 . . . . *σιοι* pagi nomen incertum, nam huius terminationis permulta sunt. V. 8 . . . . *οχάρης* Κοΐ[*ντου*(?)]. V. 9 . . . *ίας* Φιλο . . . . V. 10 [Ο*ἰ*]*ναῖοι* (Ptolemaidis, Attalidis, Hadrianidis) aut [Ἀφιδ]*ναῖοι* (Ptolemaidis, postea Hadrianidis) fuisse videtur. Sed ne hoc quidem certum, quia Ν illud non est nisi in interpolato exemplari quod exstat in libro l'ancienne Athènes. Quare potest etiam Εἰτεα*ῖοι* (vel recentiore more Ἰτα*ῖοι*, Acamantidis, postea Hadrianidis) fuisse. Reliquorum versuum quae exstant plane obscura sunt.

1073 In aversa parte tabulae marmoris Pentelici, cuius in fronte est titulus antiquior (part. IX class. 4). Inventus lapis '*εἰς τὴν Θέσιν, καλουμένην νῦν* Γεράνι, *παρὰ τὰς* Ἡ*ρίας πύλας*'. Ed. Pittakis Eph. 2293. '*Das Original ist jetzt vor der Hadriansstoa, aber in einem solchen Zustande und so aufgestellt, daſs sich schwerlich viel gewinnen läſst*' Koehler.

ΟΛΟΤΟϹ Ι Ι ϹΚΡΕΙ ΛΙΙ
ΑΙΠΟΙΜΙΩΜΙ ΛΗΜΝΙΟ ΦΛΑΒΙ
ΤΟΥΝ ΦΙ Ϲ ΗΟϹ
ϹΟϹΛΕΟΥ ΛϕΡΟΔΕΙϹ
Ϲ ΝΤΙ
ΝΙΟΥ ΛΙϹ
ϹΝΛ
ΝΟΥ ΖΩΙΛΟϹϹΕΜ ΤΟΥ
Λ ΤΟΥ
ΜΕΙΟΥ ΕΠΙΚΡ
ΥϹΙΟΥ ΜΟϹ
ΡΟΥ
ΠΩϹΕ
ΜΕΤΙ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗϹΚΛΙΔΗΜΟΥ
ΙΟΙΔΙΚΛϹϹΤΛ ϹΕΤΤΙ
ΛΝΟΥΛΩΙΟϹΕΡΕΝΙΟϹ
ΝΟΥΜΗΡΟΝΙΛ
ΟΜΠΡΙΟϹΛΛΛΟϹ
ΕΥΧΡΗϹΤΟϹΔΕΙϕΙΛΟΥϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΩΝΔΙΟΝΥϹΙΟΥΜΕΛΙΤΕΥϹ ΠΕΡΓ ΒΗΝΙΛΛ
ΟΥΛΙΚΙΟϹΠΛΡΛΜΟΝΟϹΕΠΙΚΕΙΔΗϹΕΠΙϹΤ . ΛΛΟϹ
Π . . Τ Ω Ν

. . ό[δ]οτος
. . . Πο[σιδ]ώ[ν]ι[ος] (?)
. . . . τουν . . . . .
. . . . σος Λέο[ντος (?)]
. . . . . ς
. . . νίου

. . . . . νου
. . . . α . . . .
[Ἑρ]μείου
[Διον]ύσιο[ς?]
. . . . ρου
. . . . πωσε . . .

. . . . . .
. ι[ο]ς Κρει(ωεύς?)
Λήμνιο[ς]
Φι . . . . . .
Ἀφροδείσι[ος]
Ἀντι[όχου (?)]
ἀΐσ[ιτοι] (?)
. . . . . σνα . .
Ζωΐλος Σεμ . . . . . του
. . . . . του
. . . Ἐπικρ[άτης (?)]
. . . . . μος
. . . . . .

Μετί[λιος (?) . . . . . .]
κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου
[Μ]ο[υν]δίκ(ιος) Ἀσσ[κληπιάδη]ς (?) Ἐ[π]ι[κηφίσιος] (aut Ἐπιεικίδης)

. . . . . λ . . .
Φλάβι[ος . . . . . .]
ηος

ἀν[τιγρ]α[φεύ]ς· (?) Ἑρέν(ν)ιος
. . . . . Νουμή[νι]ο[ς] (?) Ἰα . .
. . . . . ομπριος αλλος . . . . .
Εὔχρηστος Δειφίλου Σουνιεύς . . . . . .
- ων Διονυσίου Μελιτεύς. περ[ὶ τὸ] βῆ[μ]α·
Οὔλ[π]ιος (?) Παράμονος Ἐπ(ει)κ(ί)δης. ἐπὶ σ[κιάδ]ος·
Π[λά]των.

Hic omnia tam foede turbata sunt ut vix quicquam cum aliqua veri similitudine suppleri licuerit. Neque cuius tribus hi sint prytanes explorare licet, nam quod proposui supplementum col. II v. 1, ex quo ad Antiochida titulus referendus esset, id admodum incertum esse me non fugit.

1074 Fragmentum marmoris Pentelici, in Theseo. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 161. Exscripsit Koehler.

ΛΤΤΙΚΟΥ

ΣΚΛΗΠΙΑΔ
ΛΥΝΟΥΣ
ΛΙΔΑΙ
ϽΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΟΣ
ΕΠΙΣΤΑΤΗ
ΕΙΣΙΔ

ϽΥΛΡΕΙΟΥ

Koehleri apographum expressi Pittakisii (apud quem v. 1 et 9 omittuntur) erroribus non enotatis. V. 1 [ὁ δεῖνα Ἀ]ττικοῦ. V. 2 [Ἀ]σκληπιάδ[ης] (aut - ου). V. 3 [Ε]ὔνους. V. 4 [Αἰθα]λίδαι (Leontidis) aut [Δαιδα]λίδαι (Cecropidis, postea Hadrianidis) fuit. Nam [Φιλ]αΐδαι (Aegeïdis) propterea suppleri non licet, quia hoc demoticon imperatorum Romanorum aetate constanter Φιλάδης scribitur. V. 5 . . . ος Φιλήμονος. V. 6 . . . . . ος. V. 7. 8 ἐπιστάτη[ς πρυτάνεων·] | Εἰσί[δωρος] (aut Εἰσίδοτος). Quid sibi velint quae v. 9 scripta sunt . . . . ου Λρείου obscurum est.

1075 In fragmento marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilo, quod inventum est orientem versus a Propylaeis, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 183. Sinistra pars (*a*) recentiore tempore periisse videtur, dextram (*b*) denuo edidit Pittakis Eph. 2875 et descripsit Koehler.

a *b*

ΟΥΜΑΡ
ΜΑΡ
ΜΑΡ
Ε
ΟΣ ΜΑΡ
ΜΑΡ
Ο Μ

ΙΙΑΡΧϹ
ΙΒΟΙΠΡΥΤΑΝ
ΓΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΣΤΑΤΙΟ

ΠΙϹΤΑΙ

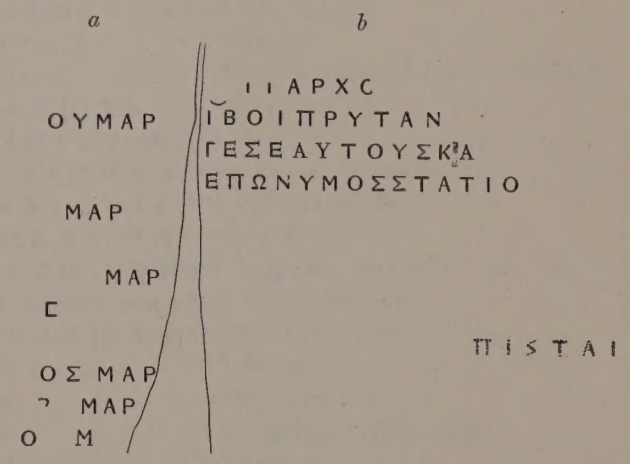

Quae infra *b* inveniuntur litterae ΠΙϹΤΑΙ posteriore tempore insculptae sunt.

Fragmentum *a* catalogum *Aeantidis* continuisse videtur, ex quo nihil superest nisi exiguae quaedam nominum reliquiae et demoticon Μαρ(αθώνιος) septiens repetitum. Fragmentum *b* quam ad tribum pertineat incertum est; apparet sic fere scriptum fuisse: [Ἐπ]ὶ ἄρχο[ντος τοῦ δεῖνος, πρυτανείας] | ιβ', οἱ πρυτάν[εις τῆς δεῖνος φυλῆς τιμήσαν]|τες ἑαυτοὺς κα[ὶ τοὺς ἀϊσίτους ἀνέγραψαν].

Ἐπώνυμος· Στάτιο[ς . . . . .].

CLASSIS TERTIA.

EPHEBORVM CATALOGI.

1076 Columna lapidis Pentelici, a. 1,34, l. 0,34, cr. 0,16, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. III p. 359 n. 3. Exscripsit Koehler.

[Φ]ΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣΕΝΤΩΙΕΠΙΞΗ
ΟΣΛΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙΚΑΙΟ
[Σ]ΜΗΤΗΣΑΥΤΩΝΜΕΝΕΚΛΕΙΔΗΣ
ↃΦΗΜΟΥΚΥΔΑ.ΗΝΑΙΕΥΣ
ΕΡΕΧΟΕΙΔΟΣ
[Λ Ι]ΤΠΟΣ/ΔΙΟΝΥ[Σ Ι]ΟΥΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΟΚ]ΛΗΣ.ΛΕΩΝΟΣ ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
[Σ Ι]ΔΙΠΠΟΣΠΟΣΙ/.ΩΝΙΟΥΛΑΜΠΤΡΓ/
[ΟΛ]ΛΩΝΙ.ΣΞΩΙΛΟΥΛΛΜΠΤΡΕΥΣ
[ΕΝΕΚΡ]..ΗΣ)ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ϹΝΗΦΙϹΙΓ
//////////////////////////
ΑΓΡΥΛ,,ΘL
Σ)ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
ΩΝΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥΕΥΩΝΥΜΕ///
Ↄ[Υ]ΦΟΣ)ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΙΟΦΑΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΗΦΙΣΙΕΥ///
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΣΙΚΡΑΤΗΣ)ΦΗΓΑΙΕΥΣ
ΣΤΕΙΔΗΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΕΞΙΔΗΜΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΓΑΡΓΗΤΤ///
ΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛΑΔΗΣ
υ_.ϸΑΤΗΘΕΝ
ΗΣ[Ι]ΚΛΗΣ)ΑΡΑΦΗΝΙΟΣ
ↃΝΥΣΙΟΣ///ΦΙΛΑ///ΗΣ
ΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)ΕΡΧΙΕΥΣ
ΛΙΑΣ)ΕΚΜΥΡΙΝΟΥΝΤΗΣ
ΠΠ///ΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣ////ΛΑΔΗΣ
ↃΝΥ..ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΦΙΛΑΔΗΣΠΥΡΩ
ΤΙΚΟΥΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙ[Ο]ΔΩΡΟΥΓΑΡΓΗΤΤ///
[ΣΤΟ]ΦΑΝΗΣΓΑΙΟΥΔΙΟΜΕΕΥΣ
ΙΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΔΙΟΝΙΔΟΣ
Ν)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ Υ///
ↃΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΚΥΔΑΘΗΝΑIL
ΛΕΟΦΩΝΤΟΣΣΤΙΡΙΕΥΣ
ϹΚΛΕ[Ο Φ]ΝΤΟΣΣΤΙΡΙΕΥ////
Τ....ΥΣ
Γ/ΕΝΟΥΣΤΙΡΙΕΥΣ
ΕΚ/////ΥΣΤΙΡΙΕΥΣ
Ↄ ΣΤ...ΕΥΣ
ↃΣΤΙΡΙΕΥΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΕΩΝΤΙΔ///Σ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ Σ
ΟΚ.ΗΣΑΛΕ\.ΔΡΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕΥ
ΟΤΟΣΓΟΡΓΙΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ϽΔΟΤΟΣΕΥΔΩΡΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΟΣΤΡΑΤΟΣ)ΚΗΤΤΙΟΣ
\ΗΤΡΙΟΣΙΕΡΩΝΥΜΟΥΠΟΤΑΜΙΟΣ
'ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΝΔΡΟΣ)ΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣ
Ↄ.Σ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ ΗΣ

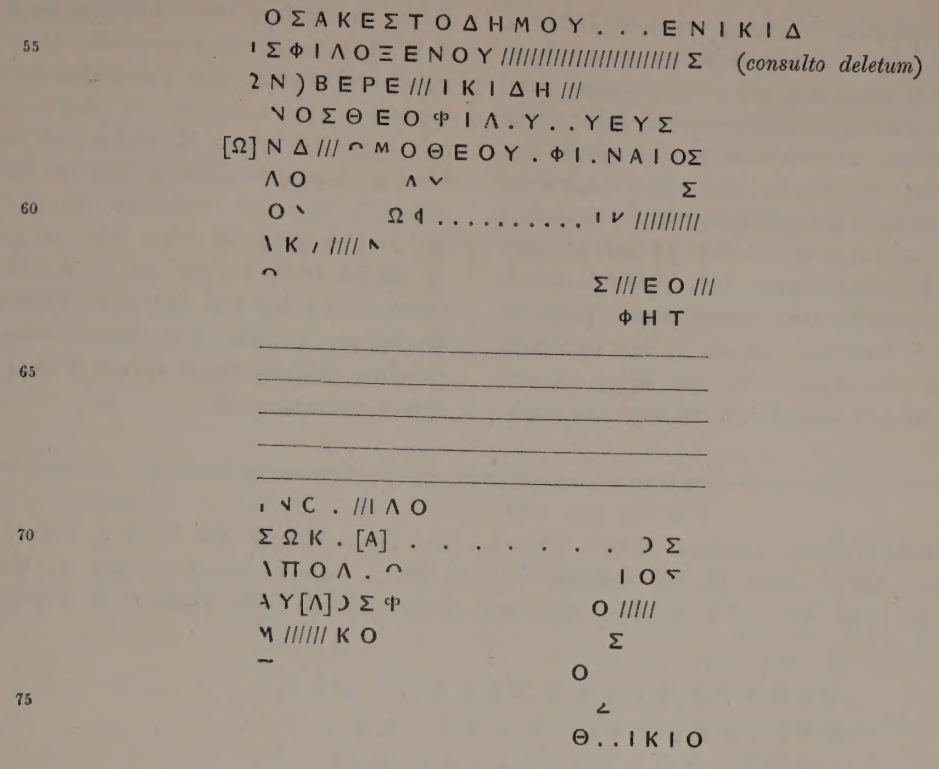

Sequebantur versus duo, nunc prorsus detriti, post quos vacuum spatium fuisse videtur.

Var. lect. Quae uncis inclusi, ea quum a Kumanude lecta essent, Koehlerus non iam invenit in lapide. V. 4 [Τρο]*φίμου* Kumanudis, sed quod ego posui in lapide scriptum esse Koehlerus expressis verbis testatur. V. 58 Δωροθέου Kum., quod a Koehleri lectione aliquantum recedit.

[Οἱ ἐ]φηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Ζή[νων]|ος ἄρχοντος ἐνιαυτῷ καὶ ὁ | [κο]σμητὴς αὐτῶν Μενεκλείδης | [Θε]οφήμου Κυδα[θ]ηναιεύς.

Ἐρεχθεΐδος
[Κάλ]λιππος Διονυσίου Κηφισιεύς
. . . οκλῆς [Κ]λέωνος Κηφισιεύς
[Πο]σίδιππος Ποσι[δ]ωνίου Λαμπτρε[ύς]
[Ἀπ]ολλώνι[ο]ς Ζωΐλου Λαμπτρεύς
[Μ]ενεκρ[άτ]ης) Κηφισιεύς
. . . . . Λαμπτρεύς
. . . . . ς Κηφισιε[ύς]
. . . . . .
. . . . . Ἀγρυλῆθε[ν]
. . . . . ς) Ἀναγυράσιος
. . . . ώνιος Ποπλίου Εὐωνυμε[ύς]
[Ῥ]οῦφος) Κηφισιεύς
[Δ]ιόφαντος Δημητρίου Κηφισιεύ[ς]
Αἰγεΐδος
. . . σικράτης) Φηγαιεύς
[Ἀρι]στείδης) Γαργήττιος
[Ἀλ]εξίδημος Ἀριστείδου Γαργήττ[ιος]
. . . ίων Διονυσίου Φιλάδης
. . . . . Βατῆθεν
. . ησικλῆς) Ἀραφήνιος
[Δι]ονύσιος [)] Φιλάδης
[Ἀσ]κληπιάδης) Ἐρχιεύς
. . λίας) ἐκ Μυρινούντης
. . ππ[ο]ς Δημοκλέους [Φι]λάδης
[Δι]ονύ[σι]ος Δημητρίου Φιλάδης πυρω?
[Ἐ]πίκουρος Ἀσκληπιοδώρου Γαργήττ[ιος]
[Ἀρι]στοφάνης Γαΐου Διομεεύς
[. . . . η]ς) Γαργήττιος

[Παν]διονίδος
[Στρ̣άτω]ν) Κυδαθηναιεύς
. . . . . ος Στρ̣άτωνος Κυδαθηναιεύ[ς]
[. . . . . Κ]λεοφῶντος Στιριεύς
. . . . . ς Κλεοφῶντος Στιριεύ[ς]
[. . . . . Σ]τ[ιριε]ύς
. . . . . γένους Στιριεύς
[. . . . Δ]έκ[μο]υ Στιριεύς
. . . . .) Στ[ιρι]εύς
. . . . .) Στιριεύς. Διονυσόδωρος) | Παιανιεύς.
[Λ]εωντίδ[ο]ς
. . . οκ[λ]ῆς Ἀλε[ξάν]δρου Λευκονοεύς
[. . . . ό]οτος Γοργίου Εὐπυρίδης
. . . . ὁδοτος Εὐδώρου ἐξ Οἴου
. . . . ὁστρατος) Κήττιος
[Δημ]ήτριος Ἱερωνύμου Ποτάμιος
. . . . . Ἀριστοτέλους Εὐπυρίδης
[. . . . . α]νδρος) Ἁλιμούσιος
. . . . . ος) Κολωνῆθεν
Πτολεμαΐδος
. . . . . ος Ἀκεστοδήμου [Βερ]ενικίδ|ης
[. . . . . η]ς Φιλοξένου . . . . . ς
. . . . . ων) Βερε[ν]ικίδη[ς]
. . . . νος Θεοφίλ[ο]υ [Φλ]υεύς
. . . . . ων Δ[ρ]ομοθέου [Ἀ]φι[δ]ναῖος
. . . . . λο . . . . χυ . . . . . ς
[. . . . . ο . . Σ]ώφ[ρονος (?) Βερεν]ικ[ίδη]ς
Ἀκαμ[αντίδος]
. . . . . .
[. . . . . Σ]φήτ[τιος]
. . . . . .
. . . . λο
Σωκ[ρ]ά[της . . . . .]ος
Ἀπολ[λ]ώ[νιος (?) . . . . .]ιος
Αὖλος Φ . . . . . ο . . . .
Μ[ᾶρ]κο[ς? . . . . .]ς
. . . . . ο . .
. . . . . ς
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Θ[ορ]ίκιος

Zenonis archontis annum R. Neubauer (Comm. epigr. p. 138) 47 p. Chr., A. Dumont (Essai p. 57. Fastes p. 65) 42 p. Chr. esse volunt. Sed uterque nititur titulo n. 1014, quem huc non pertinere neque quicquam certi inde de archontum Atticorum annis constitui posse supra demonstravi. Iam quum hic titulus ita dispositus sit, ut ephebi non modo ex tribuum ordine legitimo recenseantur, sed etiam singularum tribuum nomina epheborum nominibus praemittantur, probe tenendum est in satis magno ephebicorum catalogorum numero qui inde ab anno 37 p. Chr. (n. 1077) usque ad Hadriani mortem (138 p. Chr.) exarati exstant, ne unum quidem ita dispositum esse. Quod contra, cum ante initium aerae christianae et post Hadriani tempora is mos sollemnis fuerit, apparet, hunc catalogum non medium illis qui alium ordinem habent interponendum, sed aut anno 37 antiquiorem aut anno 138 recentiorem iudicandum esse. Atqui quum v. 20 Phegaeensis sit in Aegeide, v. 58 Aphidnaeus in Ptolemaide, quos pagos in Hadrianidem translatos esse constat, non potest Hadriano recentior esse titulus; itaque anno 37 p. Chr. antiquior est. Atque exstant quidem catalogi epheborum usque ad annum 32 a. Chr. (cf. vol. II), sed eorum recentissimis hunc aliquanto recentiorem esse et inde apparet quod laterculus non plebiscito honorario subiunctus est, ut illi omnes, sed separatim exaratus, tum ex nonnullis rebus quae ad scripturae genus pertinent, veluti ex litterae Η forma (de qua cf. Koehler, Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen I p. 38) et ex demotici scriptura Φιλάδης (v. 23. 26. 29. 30) pro Φιλαΐδης, quae imperatorum aetatis propria est. Quare ad extremos Augusti annos aut ad Tiberii principatum Zeno archon eponymus referendus est.

1077 Lapidem Athenis transscripsit Spon, Oxonium detulit Wheler. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 196. (Vandal. Diss. p. 694. Corsin. F. A. T. II p. 194). Chandler Marm. Oxon. II, 55. Boeckh C. I. G. 265. Quinque priores versus ed. Maffei Mus. Ver. p. CCCCXLII. (Lebas Attique 544. Franz El. epigr. Gr. p. 251 n. 100). Praeterea confer quae de titulo exposuit R. Neubauer Hermae X p. 145 sqq.

ΟΙΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣΕΝΤΩΕΠΙ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΡΟΙΜΗΤΑΛΚΑ . .
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙ ΠΑΙ
ΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΩΝΘΗΒΑΓΕΝ . Υ .
ΘΕΟΔΩΡΟΥΤΩΝΙΡΗΝΑΙΟΥ . .
ΜΗΩΝΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣΤΟΥΜΥΡΩΝΟΣ
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ
ΑΥΛΟΣΒΑΣΣΟΥΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΛΕΟΝΤΙΣΚΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΒΑΣΣΟΣ)ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΛΗΝΑΙΟΣΓΑ . . . . ΤΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΣΕΞΟΙΟΥ
ΦΙΛΗΜΩΝ)ΤΕΜΥΡΙΝΟΥΝΙΙΣ
ΧΑΒΡΕΑΣΤΙΜΟΚΡΑΤΟΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΤΙΜΟΚΡΑΤΟΣ
ΕΥΜΗΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΑΥΚΥΔΗΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΦΙΛΗΜΟΝ . .
. ΑΛΛΙΞΕΝΩΣ . . .
. Π . ΚΤΗΤΟΣΙΣ . . .
. . ΟΝΥΣΙΟΣ . . . . .
. . . ΗΤΡ . . . . Σ .

Var. lect. Fundum apographi constituit textus Chandlerianus, cui nonnulla aliunde intuli. V. 1 ultimum Ι ex Maff. addidi || v. 2 lacunae signa habent editores; ea sustuli. Chandl. tantum unius litterae lacunam notavit; sed nulla est. (Qua in re Boeckhius erravit, itaque lacunae signa restituimus, v. infra.) || V. 3 Chandl. in fine ..ΜΗ...., pro quibus ex Spon. et Maff. dedi ΠΑΙ, ex hoc sine lacunae signis || V. 4 Maff. ΘΕΑΓΕΝ.... || V. 5 ΘΕΟΛΟΓΟΥ: Spon. haec omisit || V. 5 extr. Chandl. Ω. pro ΟΥ, quod ex Maff. et Spon dedi, qui simul in fine lacunam notavit. || V. 7 primum Υ ex Spon. || V. 8 Ε ex Spon., Chandl. Κ || V. 9 ultima littera ex Spon. || Item v. 10 secundum Υ || V. 11 duplex Σ pro simplici ex Spon. || Item v. 12 litterae ΝΑΙΟΣ. Pro ΓΑΡΝΕΤΙΟΣ Spon. rectius ΓΑ....ΤΙΟΣ. (Quod recepi.) || V. 12 extr. Chandl. lacunam signat, Spon. non. || V. 13 Chandl. ΑΘΗΝΑΙΣΙ....ΟΙΟΥ, Spon. ΑΘΗΝΑΙΣ, et in superiore linea ΕΞΟΙΟΥ: hoc igitur dedi. Ceterum Spon omissa v. 11 voce Παλληνεύς turbavit ordinem demoticorum nominum v. 11—13. || V. 14 ΤΕΜΥΡΙΝ ex Spon. Chandlerus haec non habet, sed lacunam. Dein ex Chandl. retinui ΟΥΝΙΙΣ, ubi Spon. ΟΥΝΤΙΟΣ || V. 15 ex Spon. addidi ΟΚΡΑΤΟΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ; sed pro ΤΟΣ haud dubie ΤΟΥΣ fuit aut ΤΟΥ. || V. 16 ex Spon. addidi ΙΜΟΚΡΑΤΟΣ, de quo idem dicendum. || V. 17 ΗΜΗΤΡΙΟΥ ex Spon. et ex eodem v. 18 ΙΔΟΤΟΥ, et v. 19 Α ac ΙΛΗΜΟΝ (cum lacunae signis haec Spon.). Hic desinit Sponii exemplum' Boeckh.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ | βασιλέως Ῥοιμητάλκα [νεωτέρου] | ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, παι|δοτριβούντων Θηβαγέν[ο]υ[ς καὶ] | Θεοδώρου τῶν Ἰρηναίου [Ἐρ]|μήων, ὑποπαιδοτριβοῦντος | Δημοσθένους τοῦ Μύρωνος | Κυδαθηναιέως
Αὖλος Βάσσου Παλληνεύς
Λεοντίσκος Διονυσίου Σουνιεύς
Βάσσος) Παλληνεύς
Λήναιος Γαρ[γήτ]τιος
Ἀθηναῖς ἐξ Οἴου
Φιλήμων) [ἐκ] Μυρινούν[τη]ς
Χαβρέας Τιμοκράτο[υ]ς Πειραιεύς

᾿Αριστοτέλης Τιμοκράτο[υ]ς
Εὐμήδης Δημητρίου
Ναυκύδης ᾿Ισιδότου
᾿Αφροδίσιος Φιλήμοι[ος]
[Κ]αλλίξευ[ο]ς .....
[᾿Ε]πίκτητος ᾿Ισ.....
[Δι]ονύσιος .....
[Δημ]ήτρ[ιος .]σ.....

Rhoemetalcam regem natu minorem anno 37/8 p. Chr. Athenis archonta fuisse gravissimis argumentis effecit Neubauer l. l. Idem rectissime monuit, iniuria Boeckhium v. 2 extr. lacunae signa quae apud omnes antiquiores editores fuissent sustulisse. Imo ibi scriptum fuisse compendium vocis *νεωτέρου*, quod in alio titulo (part. IX class. 4) eiusdem archontis nomini adiunctum exstat. Neque tamen hoc additamento indicari, etiam antea Rhoemetalcam aliquem archonta Athenis fuisse, sed potius distingui illum ab alio qui tum viveret rege Rhoemetalca. Atque hunc maiorem quidem Neubauerus statuit Rhoemetalcam Rhescuporidis filium, minorem vero Cotyis filium esse, de quibus Mommsenus dixit Eph. epigr. II p. 256 sqq. Quae omnia admodum probabiliter disputata sunt neque habeo quae eis addam.

1078 Marmor aëtomate instructum, infra fractum, litterae multae oblitteratae. Inter Choiseuliana fuit n. 183 Catal. Dub., deinde ad comitem Pourtalès pervenit. Ex Hasii apographo ed. Boeckh C. I. G. 264. (Lebas Attique 542).

ΕΠΙΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙ
ΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥ . . . ˇΠΑΤΟΥ
Κ . ΣΜ . Η . ΕΥΟ . . . . . ϹΚΡΑΤ . Υ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥΠ . . \Ο . Ρ Ι . Ο Υ Ν
ΤΟΣΑΠΟ△ . . . . . Σ . Ν Ο Υ
ΦΙΛΟΙΓΟΜ . . . . . Η Ο Γ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΧΗΝ . . . . . Σ . ΡΑ
. ΤΟΣΚΑΛΑΜΙΣΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΙΧΟΚΡΑΤ . . ¯ΘΕΟΔΩΡΟΣ) ΕΥ
ΚΟΣΔΙΟ
ΦΙΔΙΑΣ
ΦΟΙΒΟΣ
. . . . . .

᾿Επὶ Μιθριδάτου ἄρχοντος καὶ | ἱερέως Δρού[σου] ὑπάτου, | κ[ο]σμ[η-τ]εύο[ντος .....]οκράτ[ο]υ | ῾Ραμνουσίου, π[αι]δο[τ]ρι[β]οῦν|τος ᾿Απο..... .....σ . νου, φίλοι γο[ργοὶ .....] | Εἰρηναῖος, Χην..:.., ..ρα|..τος, Κάλαμις, Νίκανδρος, ᾿Ι[σ]οκράτ[ης](?), Θεόδωρος), Εὐ|....., ... κος, Δισ|...., ... Φιδίας, | ..... Φοῖβος ....

Quem ad annum referendus sit Mithridates archon eponymus, definiri nequit (de Neubaueri, qui annum 30, et Dumontii qui a. 15 p. Chr. ei assignat, sententiis vide quae disputavi ad n. 1014). Sacerdotium Drusi nihil probat, nisi anno 9 a. Chr. antiquiorem, anno 126 p. Chr. recentiorem esse non posse. At totius tituli forma maxime congruit cum eis quos ad Claudii principatum pertinere constat, quare eo hunc quoque referendum esse veri simillimum est.

1079 Athenis. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 282. (Lebas Attique 560).

ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΕΠΙΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΝΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΛΕΩ
ΝΟΣ . . . ΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΤΟ
ΔΙΟΤ . . ΙΜΟΥΗΓΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟΣ
ΕΠΙΚΤΑΙΦΛΟΙΓΟΡΓΟΙΓΝΗΣΙΟΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣ·ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΔΙΟΔΩΡΟΣΜΑΡΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΟΣΜΑΡΚΟΣΑΝΘΟΣ
ΕΤΣΙΔΩΡΟΣΤΟΙΝΟΨΘΕΜΙΣΤΑ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ·ΥΓΕΝΟΣΔΗΜΥΛΑΣ
ΓΡΑΦΙΚΟΣ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΛΙΞ
ΔΙΟΔΟΤΟΣΙΔΙΟΦΑΝΤΟΣΓΡΙΜΟΣ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ÆΛΠΑΣ
ΣΥΝΦΕΡΩΝΞΥΣΤΟΣ ΤΡΩΤΑΣ
ΑΚ ΥΝΤΑΣΑΡΕΣΤΟΣΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΡΟΤΟΜΙΣΔΙΟΝΥΣΦΥΣΙΣΑΓΑΘΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΟΛΥΜΠΙΚΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ·ΕΙΚΑΡΟΣ·ΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΛΕΥΚΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΟΡΥΜΒΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕΡΜΑΣ
ΓΑΙΟΣΜΗΝΑΣ·ΚΑΡ . . . . . ΡΑΣ
ΑΝΤΑΣΕΙΣΑΣ . . . . ΠΙΜΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΠΥΓΜ . . .
ΜΑΝΙΚΗΟΙΣΑΝΕΘ . . .
ΕΝΓΡΑΨΟΣΠΕΝΤΗ . . .
ΘΥΡΩΡΟΥΝ . . . . .

[Νίκη] Καίσαρος. | ᾿Επὶ ᾿Αντιπάτρου ν(εωτέρου) ἄρχοντος, | κοσμητεύοντος Κλέω|νος, [π]αιδοτριβοῦντος τὸ [γ΄] | Διοτ[ε]ίμου, ἡγεμονεύοντος | ᾿Επικτᾶ, [φί]λοι γοργοὶ γνήσιοι.

᾿Ασκληπιόδωρος, Σωσικράτης, | ᾿Αγαθοκλῆς, Διόδωρος, Μᾶρκος, | Δημή-τρ[ι]ος, Μᾶρκος, ᾿Ανθος, | Ε[ἰ]σίδωρος, Οἶνοψ, Θεμιστᾶ[ς], | Φιλιστίων, ῾Υγε[ῖ]νος, Δημυλᾶς, | Γράφικος, ᾿Απολλώνιος, ῎Ελιξ, | Διόδοτος, Διόφαντος, [Π]ρῖμος, | Θεόπομπος, ᾿Απολλώνιος, ᾿Αελπᾶς(?), | Συνφέρων, Ξύστος, [Π]ρωτᾶς, | ᾿Α[μ]ύντας, ῎Αρεστος, ᾿Αθήναις, | Προτόμις, Διονῦς, Φύσις(?), ᾿Αγαθᾶς, | ᾿Αλέξανδρος, ᾿Ολυμπικός, | Εὐτυχίδης, Εἴκαρος, ῾Ηρακλέων, | Λεύκιος, Διονύσιος, Κόρυμβος, | Εὔκαρπος, ᾿Αλέξανδρος, ῾Ερμᾶς, | Γάϊος, Μηνᾶς, Καρ...., ...ρας, | ᾿Αντᾶς, Εἰσᾶς, ..., ...πιμος· | Φιλιστίων πυγμ[ῇ νικήσας τοῖς Γερ]|μανικήοις ἀνέθ[ηκεν]. | ἔνγρα[φ]ος(?) πεντη.... | Θυρω-ροῦν[τος τοῦ δεῖνος].

Antipatrum quendam archonta Athenis fuisse anno 45 p. Chr. Phlegon Trallianus mirabb. c. 6 refert, eumque et Neubauerus (Comm. p. 144 sqq.) et Dumontius eundem esse volunt cum eo qui in hoc et insequenti titulo est. Qua in re quin recte iudicaverint eo minus dubitari licet, quia horum titulorum forma eis simillima est, quos Claudii imperatoris aetate compositos esse constat.

1080 Columna lapidis Pentelici, a. 0,89, l. 0,44, cr. 0,66, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, exstat in Βαρβακείῳ. Ed. Kumanudis Philist. IV p. 73. Exscripsit Koehler.

ΑΙΣΑΡΟΣ
ΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΙΠΑΤΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΝΕ

[ΡΟΣ]

ΚΛΕΩΝΟΣΤΟΥΜ-ΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΓΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΟΤΕΙΜΟΥΤΟΤΡΙΤΟΝ
ϽΠΛΟΜΑΧΟΣΑΣΚΛΗΠΑΣ XX
ΙΔΡΟΣΠΑΙΔΕΥΤΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ϽΟΓΟΥΣΚΑΙΣΥΝΕψηφοισΑΝΕΘΗΚΕΝ
ϽΥΔΗΜΗΤΡΙΟΝΠΟΣΙΔΩΝΙΟΥϹ //////
ΟΣΝΕΣΤΟΡΑ)ΛΕΥΚΙΟΝΝΕΣΤΟΡ//
ΑΓΑΘΟΚΛΕΑ)ΔΙΟΔΩΡΟΝΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΔΙ·ΜΑΡΚΟΝ)ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΩΣΙΚΡΑΤΗΝΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΣΥΣΤΑΤΑΣΕΥΝΟΟΥΝΤΑΣΑΛΛΗΛΟΙΣ
ΑΡΙΜΒΑΝΞΥΣΤΑΡΧΗΝΑΒΑΣΚΑΝΤΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΑΝ<ΙΛΑΡΙΩΝΑΔΙΟΚΛΕΑΚΙΤΤΟΝ

ΚΛΥΜΕΝΟΝ			ΠΥΘΙΚΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝ			ΕΥΠΟΡΙΩΝΑ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ		ΘΕ	ΔΩΡΟΘΕΟΝ
ΣΥΜΜΑΧΟΝ		ΜΙΣΤΟΚΛΕΑ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΣΚΙ
ΓΡΑΦΙΚΟΝ		ΘΕΜΙΣΤΟ	ΕΥΣΚΙΟΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΙΩΝΑ		ϽΥΣ	ΑΦΡΟΔΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΚ			ΖΩΣΙΜΟΝ
ΕΥΤΥϒΑΝ			ΛΓΛΑΟΝ
ΕΙΣΑΝΝΕ		ΑΝΘΟΝ ΣΟΦΙΑΝ	ΤΙΜΑΝ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΝ		ΔΗΜΥΛ///Ν	ΟΛΥΜΠΑΝ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΑ		ΕΡΜΑΝ	ΒΟΗΘΟΝ
ΗΡΑΚΛΑΝ		ΠΟΣΑΝ	ΑΡΕΣΤΟΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΝ		ΗΡΜΑΝ	ΕΙΛΙΑΔΗΝ
ΕΣΠΕΡΟΝ		ΠΡΙΜΟΝ ΛΥ	ΖΩΣΙΜΟΝ
ΕΙΣΑΝ		ΠΡΥΤΑΝΙΝ	ΓΑΙΟΝ
ΙΣΘΜΙΚΟΝ		ΚΑΛΛΗΝ	ΑΓΑΘΑΝ
ΕΙΚΑΡΟΝ		ΕΡΑΤΩΝΑ	ΛΗΜΝΙΧΟΝ
ΕΡΜΛΦΙΛΟΝ		ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΝ	ΛΘΙΚΤΟΝ
ΛΣΚΛΗΠΑΝ		ΟΛΥΜΠΙΚΟΝ	ΣΤΑΧΥΝΝΕ
ΛΡΤΕΜΑΝ			
ΑΦΡΟΔΑΝ	ΘΥΡΩΡΟΣ		ΣΠΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ			ΛΗΜΥΛΑϹ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝ			ΙΙΜ (*haec posteriore tempore insculpta videntur*)
ΤΟΣ			

Var. lect. V. 4 ΡΟΣ abest a Koehleri apographo, quare uncis inclusi.

[Τι. Κλ. Κ]αίσαρος
[ἀγα]θῇ τύχῃ
[Ἐπὶ Ἀν]τιπάτρου ἄρχοντος νε(ωτέρου)
[κοσμητεύοντος] Κλέωνος τοῦ Μενεσθέως
[Ἀζηνιέως, παιδο]τριβοῦντος Διοτείμου τὸ τρίτον
. . . . . ὁπλομάχος Ἀσκληπᾶς
. . . . . δρος. παιδευταί· Ἀπολλώνιος
. . . . . ς Στεφάνου Ἀθμονεύς
[ὁ δεῖνα συντ]ρό[φ]ους(?) καὶ συνεφήβους ἀνέθηκεν
. . . . . ου, Δημήτριον Ποσιδωνίου,
. . . . . ος, Νέστορα), Λεύκιον Νέστο[ρος],
. . . . . Ἀγαθοκλέα), Διόδωρον Εὐκάρπου,
. . . . . Μᾶρκον), Ἀσκληπιόδωρον
Διονυσίου, Σωσικράτην Μηνοδώρου
συστάτας εὐνοοῦντας ἀλλήλοις
Ἀρίμβαν Ξυστάρχην, Ἀβάσκαντον,
Ἀριστέαν, Ἱλαρίωνα, Διοκλέα, Κίττον.

Κλύμενον		Πυθικόν
Ἀριστόβουλον		Εὐπορίωνα
Συμφέροντα	Θε|μιστοκλέα	Δωρόθεον
Σύμμαχον	Θεμιστο|[κλέ]ους	Διονύσιον Σκι.
Γράφικον		Εὔσκιον
Μενανδρίωνα		Ἀφροδᾶν

Ἀπολλώνιον Κ . . .			Ζώσιμον
Εὐτυχᾶν			Ἄγλαον
Εἰσᾶν νε(ώτερον)	Ἄνθον	Σοφιᾶν	Τιμᾶν
Διόφαντον	Δημυλ[ᾶ]ν		Ὀλυμπᾶν
Ἡρακλέωνα	Ἑρμᾶν		Βόηθον
Ἡρακλᾶν	Ποσᾶν		Ἄρεστον
Ἐπαφρόδειτον	Ἡρμᾶν (?)		Εἰλιάδην
Ἕσπερον	Ῥῆμον		Ζώσιμον
Εἰσᾶν	Πρύτανιν		Γάιον
Ἰσθμικόν	Καλλῆν		Ἀγαθᾶν
Εἴκαρον	Ἐράτωνα		Λήμνιχον
Ἑρμάφιλον	Ἀβάσκαντον		Ἄθικτον
Ἀσκληπᾶν	Ὀλυμπικόν		Στάχυν νε(ώτερον)
Ἀρτεμᾶν			
Ἀφροδᾶν	Θυρωρός· Σπόρος Διονυσίου		
Στράτωνος | ἐπιμεληθέν|τος			

Neque v. 4 ..ρος (si hae litterae in lapide sunt, cf. var. lect.), neque col. III v. 40. 41 Δημυλᾶς . . . ιμ . ., ad ipsum titulum pertinent, sed posteriore demum tempore nescio quo consilio insculpta sunt.

1081 Lapis a dextra et inferiore parte mutilus; in eo urna expressa est, et in sinistra duae coronae; in dextra una superest. Lapis a Whelero Athenis Oxonium translatus. Priorem partem usque ad v. 22 ed. Spon Itin. T. III P. II p. 154 sqq. (Corsin. Fast. Att. T. II p. 197) isque solus habet v. 22. Reliqua addidit Chandler Marm. Oxon. II, 56, repetitis simul prioribus. Boeckh C. I. G. 266. (Lebas Attique 545). Duos locos (col. II v. 8, col. I v. 43) contulit Roehl.

(*Textum vide pag. seq.*)

Τιβερίου Κλαυδίου Καίσ[αρος] | ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐπὶ Μητροδώρου ἄρχοντος, κοσμη[τεύοντος] | Διονυσοδώρου) Φλυέως, ἡγεμόνος Φιλοστράτου Ἀφιδναίου, παιδοτριβοῦντος Διοδότου τοῦ Ἀντ . . . . .|πίδου, γραμματεύοντος Εὐφροσύνου) Φαληρέως, ὁπλ[ομαχοῦντος Νικίου] | τοῦ Ἀντιγόνου Παλληνέως, Ἀλέξανδρος) Ἀζηνιεὺς φίλο[υς] | καὶ συνεφήβους.

Αἰολίωνα	Ἡρακῶ[να]
Ἀντιπάτρου	Ἡρακλεί[δου]
Φλυέα	Μαραθ[ώνιον]
Θεογένην)	
Κηφισιέα	Χαροπεῖνο[ν]
	Τρύφωνα
	Εὔδημον
	Λήναιον

Διονυσόδωρον, Σκάμανδρον, Συμφέ[ροντα], | Σωτᾶν, Ἀπολλόδωρον, Ἀθην . . . . . , | Ἀρίστωνα, Σύμμαχον, Θ . . . . . , | Εἰσίδωρον, Στέφαν[ον . . . . .], Ζωΐλον, Διονυ[σ . . . . , ...], | Μένανδρον, Στέφαν[ον, ...], Ἀντίγονον, Διονυ[σ . . . . .]

[Ἐπ]άγαθος	
Μᾶρκος	Ἐμ . . .
Μᾶρκος	Δημ . . . .
Τ[ι]μοκράτης	Θάλλος
Δημήτ[ρ]ιος	Σοφιστικός
Ἐπάγαθος	Δημοκράτης
Μήδιος	Κίττος
Θέων	Σωσίβιος
Βόηθος	Θρέπτος
Ἄτταλος	Εὔπορος
Ἰανουάριος	Εὐκαρπίδης
Διόγνητος	Ἀλέξανδρος
Φιλήμων	Ἀθηνό[δ]ωρος
Ζώσ[ιμ]ος	Εὔπορος
Βάκχις	Εὔοδ[ος]
Ἀπολλώνιος	Ἐλευσίνιος
Ζώσιμος	Ἔραστος
Ἀντίοχος	Θάλαμος
Χρυσόγονος	Ἱέρων
Μένος (?)	Γοργίας
Ἀπο[λλ]ωνίδης	Εἰσίδο[τ]ος
Εἰσίδοτος	Εὔκαρπος
Φιλόξενος	Δημοσθ[έ]νης
Διονυσόδωρος	Νικίας
Ζώσιμος	Δίσκος
Βενύστος	Ἥδιστος
Θεογένης	Ἐπιτυνχάνων

Ad Claudii principatum Metrodorum archonta pertinere primus versus indicat. Atque etsi annus 53 p. Chr., cui Neubauerus Dumontiusque eum assignant, minime certus est (v. adn. ad n. 1014), tamen eum ad aliquem ex posterioribus Claudii annis pertinere veri simile fit nomine Dionysodori cosmetae, quem eundem esse, qui anno 52 p. Chr. archon fuit, probabilis est Dumontii coniectura Essai sur la chronologie des archontes Athéniens p. 55. (Sed cf. quae adnotavi ad n. 456).

ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣ
ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΙΕΠΙΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΟΣΜΗ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ)ΦΛΥΕΩΣΗΓΕΜΟΝΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΦΙΔΝΑΙΟΥΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥΤΟΥΑΝΤ
ΠΙΔΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ)ΦΑΛΗΡΕΩΣΟΠΛ
ΤΟΥΑΝΤΙΓΟΝΟΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΑΞΗΝΙΕΥΣΦΙΛΟ
ΚΑΙΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣ

ΑΙΟΛΙΩΝΑ ΗΡΑΚΩ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙ
ΦΛΥΕΑ ΜΑΡΑΘ

ΘΕΟΓΕΝΗΝ)
ΚΗΦΙΣΙΕΑ ΧΑΡΟΠΕΙΝΟ.
ΤΡΥΦΩΝΑ
ΕΥΔΗΜΟΝ
ΛΗΝΑΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΝΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝΣΥΜΦΕ.....
ΣΩΤΑΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝ ΑΘΗΝ.....
ΑΡΙΣΤΩΝΑ ΣΥΜΜΑΧΟΝ Θ.....
ΕΙΣΙΔΩΡΟΝ ΣΤΕΦΑΝ..
ΖΩΙΛΟΝ ΔΙΟΝΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΣΤΕΦΑΝ
ΑΝΤΙΓΟΝΟΝΔΙΟΝΥ

..ΑΓΑΘΟΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΕΜ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΗΜ
Τ.ΜΟΚΡΑΤΗΣ ΘΑΛΛΟΣ
ΔΗΜΗΤ.ΙΟΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΣ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΜΗΔΙΟΣ ΚΙΤΤΟΣ
ΘΕΩΝ ΣΩΣΙΒΙΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ ΘΡΕΠΤΟΣ
ΑΤΤΑΛΟΣ ΕΥΠΟΡΟΣ ΕΥΤΥΧ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣ ΕΠΙΚΤ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ...ΠΕΜ
ΦΙΛΗΜΩΝ ΑΘΗΝΟ.ΩΡΟΣ ....ΛΗ
ΖΩΣ..ΟΣ ΕΥΠΟΡΟΣ Α.....ΟΔ
ΒΑΚΧΙΣ ΕΥΟΔ.. ΕΚ...Κ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΑΘΗ.
ΖΩΣΙΜΟΣ ΕΡΑΣΤΟΣ ΗΡΑΚ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ ΕΥ...
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ ΙΕΡΩΝ ΑΣΚΛ
ΜΕΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ ΑΓΑ
ΛΠΟ////ΩΝΙΔΗΣ ΕΙΣΙΔΟ.ΟΣ Α..Η
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΣΩ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΘΝΗΣ Η.
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚΙΑΣ ΝΙΚ
ΖΩΣΙΜΟΣ ΔΙΣΚΟΣ ΕΠΙ
ΒΕΝΥΣΤΟΣ ΗΔΙΣΤΟΣ
ΘΕΟΓΕΝΗΣ ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝ

Var. lect. 'Fundum exempli constituit apographum Chandleri. V. 2 Spon. ΤΥΧΗ sine Ι. || V. 2 extr. ΜΗ ex Spon. || Item v. 3 ultimum Υ. || Partem versuum 4. 5 omiserat Spon. reprehendente iam Maffeio Mus. Ver. p. CCCCXLII. || V. 7 primum Σ ex Spon. || V. 8 Chandl. ΗΡΑΚΩ, dedi Sponianum. (*Iniuria*; 'ΗΡΑΚΩ *völlig sicher*' H. Roehl.) || V. 18 lacunae signa ex Spon. || V. 21 ΤΕΦΑΝ ex Spon. qui alia nonnulla omisit. Ubi Sponianum apographum deficit, lineam duxi. Annotat Chandlerus: '*Prior pars iam desinit post vocem* ΜΕΝΑΝΔΡΟΝ, *sed aliam descripsit lineam Sponius, sc.* ΑΝΤΙΓΟΝΟΝΔΙΟΝΥ..... *Posterior, quae nescio an unquam edita fuerit, incipit cum voce* ..ΑΓΑΘΟΣ; *nec fortasse desit inter utramque partem satis spatii ad recipienda illa Sponii, et praeterea eandem aetatem referre atque eiusdem fabri opus esse videantur ambae: tamen quum in hac nomina recto casu secus atque in altera proferantur, utrum ad eandem pertinuerint inscriptionem, dubito*'. Fragmenta, quantum ex Chandleri delineatione intelligitur, satis congruunt: et qui recto casu scribuntur adolescentuli, possunt alio fine ac priores adscripti esse, interposita fortasse aliqua formula in ea quae periit dextra lapidis parte' Boeckh.

Col. I v. 43 ex Roehlii collatione emendavi.

1082 Fragmentum Hermae, inventum in domo occidentem versus a Prytaneo. Ed. Pittakis Eph. 640. (Lebas Attique 532). Cf. quae de titulo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 128 sq.

ΑΡΧΩΝΙ///ΛΛ
ΚΡΑΤΙΔ
ΚΟϹΜΗ
ΝΙΚϹ///Θ Ν
ΠΛΙΔΟΙ
ΠΑΜΦΙΛ
ΗΙ///Μ///Ν
ΦΙΛΟϹΤΡΑΤΟ
ΟΠΛΟΜΑΧΟ
ΝΙΚΙΑϹΠΑΛ
Ν Є ///// ΡΛ
ΙΙΙ
ΡΟϹ
ΠΡ
– ΝϹ
Λ ΣΤΟ–
ΛΕΩΝΕΥΣ
ΦΙΛΟΙΓΟΡΓΟΙ
ΝΟΥΜΗΝ Σ
ΔΙΟΚΛΗΣ
ΞΑΤΥΡΟΣ
ΚΑΜΙΚΛΗΣ
ΗΓΕΜΟΝ
ΠΥΘΟΙΛΗ
-Ι

Γ///Κ

– – Λ
Ν ΣΦΟΙ//
Ν
– Σ
L
Ɔ Λ Ν///
ΤΛ///

Ἄρχων· [Κα]λλ[ι]-
κρατίδ[ης]
κοσμη[τής]
Νικο[σ]θ[έ]ν[ης]
π[α]ιδο[τρίβης]
Πάμφιλ[ος]
ἡ[γε]μ[ών]
Φιλόστρατο[ς]
ὁπλομάχο[ς]
Νικίας Παλ[λη]-
νε[ύς. γ]ρα[μμα]-
[τεύς· Εὐφρόσυ]ν[ος]
[Εὐφ]ροσ[ύνου Φαλ]-
[η]ρ[εύς.] πρ.....
.....νο....
.λ..στο....
[Κ]λ[έω]ν Εὐσ[έβους (?)]
φίλοι γοργοί
Νουμήν[ιο]ς
Διοκλῆς
[Σ]άτυρος
Καλλικλῆς
Ἡγεμον[ικός (?)]
Πυθο[κ]λῆς

Ceterorum versuum reliquiae plane dubiae sunt.

Neubauerus Niciae Pallenensis hoplomachi, Philostrati ἡγεμόνος, Euphrosyni scribae (cuius nominis restitutionem certam non esse sane ipsum non fugit) nominibus luculentissime demonstravit, hunc titulum uno modo vel duobus annis abesse a n. 1081, qui Metrodorum archonta habet. Quare etiam hic Claudii imperio ascribendus est; accuratior anni definitio (55 p. Chr.), quam Neubauerus assentiente Dumontio protulit, cur pro certa non sit habenda exposui ad n. 1014.

1083 Fragmentum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

ΝΕΙΚΗ<ΤΙ<Κ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ Γ/
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟ
ΘΕΟΜΝΗ<
ΩΝΑΘΜΟΝ
ΟΠΛΟΜΑ>

ΥΣΙΟΣΑΧΑΡΝΕ
ΜΑΡΑ

Νείκη Τι(βερίου) Κ[λαυδίου] | Καίσαρος, ἐ[πὶ .....] ἄρχοντος, [κοσμητεύοντος] | Θεοδώρο[υ, παιδοτριβοῦντος] | Θεομνήσ[του, ἡγεμὼν ....]|ων Ἀθμον[εύς, ..., | ὁπλομάχ[ος ὁ δεῖνα]. | [Διονύ]σιος Ἀχαρνε[ύς, ... | .....] Μαρα[θώνιος].

Intra annorum 41—54 p. Chr. spatium hunc titulum compositum esse praescripta docent. Accuratius aetas definiri non potest.

1084 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,27, l. 0,18, cr. 0,06, inventum ‘εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὴν συνοικίαν Ψυρὶ ἐν Ἀθήναις’. Ed. Pittakis Eph. 2720. (Lebas Attique 543). Exscripsit Koehler.

ΛΟΣΘΕ
ΞΜΗΤΕΥ
ƆΥΤΟΥΔΙ
ƆΥΠΑΙΔΟ
ΥΤΟΥ)ΜΑ
ΛΟΙΓΟΡΓΟΙ
ΛΙΚΑΛΛΕΧΡΟΣ
ΛΙΝΟΣΟΛΒΙΟΥ
///ΙΣΛΕΟΝΤΟΣ
ƆΣΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΒΩΝΠΟΘΙ
ΝΟΦΙΛΟΥ *vac.*
vac.

[Ἐπὶ ἄρχοντος Δη]μοσθέ-
[νους ....., κοσ]μητεύ-
[οντος .....]ου τοῦ Δι-
[.....]ου, παιδο-
[τριβοῦντος ....ο]υ τοῦ) Μα-
[ραθωνίου, φί]λοι γοργοί·
[.... ὁ κ]αὶ Κάλλεχρος
.....ινος Ὀλβίου
.....ς Λέοντος
.....ος Πάτρωνος
....μβων Ποθί(νου)
[.... Οἰ]νοφίλου.

Huc rettuli titulum, quia φίλοι γοργοί, quod hic habemus v. 6, praeterea in tribus titulis ephebicis exstat qui ad Claudii aetatem pertinent (n. 1078. 1079. 1082), unde coniecturam, quamvis non plane certam, de huius inscriptionis aetate capere licet.

1085 Columna lapidis Pentelici, a. 0,92, l. 0,97, cr. 0,16, inventa apud ecclesiam S. Demetrii Καπνικαρέας. Edidit Kumanudis Philistor. IV p. 332 sq. Exscripsit Koehler.

In cymatio:

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΙ ////////////////////////// ΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΝΕΙΚΗΣ

Infra:

ΕΠΙΘΡΑΣΥΛΛΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ ΚΗΡΥΚΕΥΟΝΤΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ a. 61 p. Chr.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΟΟΓΔΟΟΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΩΣΝΕΡΩΝΟΣΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΚΑΙΔΙΟΣΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΕΚΤΩΝΕΚΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΚΑΙ[illegible]ΗΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΙΑΘΙΟΥΚΑΙΙΕΡΕΑΔΗΛΙΟΥΑΠΟΛ
ΛΩΝΟΣ ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΙΕΡΑΣΔΗΛΟΥ Κ[illegible]ΕΡΕΩΣΤΟΥΟΙΚΟΥΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝ ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙΝΟΜΟΘΕΤΟΥ ΤΙΘΕΡ...ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΝΟΥΙΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΛΕΥΠΥΡ[illegible]ΙΣ ΤΕΙΜΗΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ ΕΠΙΤΩΚΑΛΩΣΚΑΙ
ΚΟΣΜΙΩΣΑΥΤΟΝΤΕΘΙΟΥΝΚΑΙΠΡΟΕΣΤΑΣ /// ΑΙΤΗΣΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣΤΩΝΕΦΗΘΩΝΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟΣΕΙΛΗΦΩΣ
ΔΕΠΑΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΣΕΙΤΗΣΙΝΕΝΠΡ...ΝΕΙΩΔΙΑΟΙΟΥ ΤΟΥΣΔΕΠΑΡΣΔΩΚΣΝΕΦΗΘΟΥΣΕΙΣΤΟΜΗΤΡΩΟΝ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ ΑΡΙΣΤΩ[illegible]...ΥΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ ΗΓΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΤΟΥΝΙΚΙΟΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣ ΓΡ..ΩΑΤΣΥΟΝΤΟΣΛΡΣΙΟΝΟΣΤΟΥΠΛΤΡΟΦΙΛΟΥΚΗΦΙΣΙΕΩΣ ΟΠΛΟΜΑΧΟΥΝΤΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΥΤΟΥΚΛΕΟΜΕΙ///ΟΥΣΦΛΥΕΩΣ ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ ΕΡΑΣΤΟΣΘΗΕΛΙΣΥΣ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΥΦΗΜΟΣΣΥΘΑΛΗΤ[illegible]ΙΟΣΓΑΙΟΣΖΗΝΙΕΥΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΥΘΡΙΔΗΣ ΖΩΙΛΟΣ ΦΛΥΕΥΣ

ΟΙΔΕΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΤΗΤΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ ΠΑΤΡΟΦΙΛΟΣΑΡΕΙΟΝΟΣΚΗΦΙΣΙΕΥΣΟΥΤΟΙΚΑΙΣΥΣΤΑΤΑΙ
ΣΕΡΧΙΕΥΣΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΣΑΤΥΡΟΥΦΛΥΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΤΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣΑΦΙΔΝΑΙΟΣΤΙΘΕΡΙΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΕΞΟΙΟΥ
ΣΥΜΕΛΙΤΕΥΣΖΩΙΛΟΣΘΡΑΣΕΟΥΛΦΙΔΝΑΙΟΣ
ΠΑΓΕΙΤΑΙΣΥΝΤΟΙΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΚΟΙΣΟΙΔΕ
//// [illegible] ΟΣΤΟΥ[illegible]ΟΔΕΙΣ[illegible]Υ[illegible]ΟΥ /////
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ)ΟΗΘΕΝΕΠΑΓΑΘΟΣΕΥΠΟΡΟΥΟΗΘΕΝ
ΛΕΥ/////ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣΕΡΑΣΤΟΥΘΗΣΑΙΕΥΣΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)ΘΕΡΕΝΕΙΚΙΔΗΣ
[illegible]..ΔΕΙΣΙΟΣ)ΕΥΠΥΡΙΔΗΣ ΖΗΝΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΟΤΑΜΙΟΣ
ΤΗΡΙΟΣ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥΣΤΕΙΡΙΕΥΣΦΙΛΗΜΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΕΡΧΙΕΥ
ΝΙΟΣΧΑΡΗΤΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
")ΑΛΑΙΕΥΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΓΑΙΟΥ ΑΖΗΝΙΕΥΣ
[illegible]ΗΜΟΣΛΓΛΘΟΚΛΕΟΥΣΕΣΤΙΛΙΟΘΕΝ ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ
[illegible]
ΔΟΥΜΑΡ

V. 1 post ΤΥΧΗΙ litterae fere novem consulto deletae sunt. Item totus versus 20. Scripturam pessimam et neglegentissimam esse testatur Koehler. Beta littera fere ubique hanc formam θ habet, cum Theta sit Θ.

Ἀγαθῇ τύχῃ [Νέρωνος] Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ νείκης. | Ἐπὶ Θρασύλλου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου, κηρυκεύοντος Θεογένους, | στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τὸ ὄγδοον καὶ ἀρχιερέως Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Γερμανικοῦ | καὶ Διὸς Ἐλευθερίου ἐκ τῶν ⟨ἐκ τῶν⟩ Ἑλλήνων, καὶ ἐπι[μ]ελητοῦ τῆς πόλεως διὰ βίου, καὶ ἱερέ(ως) Δηλίου Ἀπόλλωνος καὶ ἐπιμελητοῦ τῆς ἱερᾶς Δήλου, κα[ὶ ἀρχι]ερέως τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν, καὶ ἀρίστου | τῶν Ἑλλήνων καὶ νομοθέτου Τιβερ[ίου] Κλαυδίου | Νουίου ἐ[ξ] Οἴου

κοσμητεύων Ἐπίκτητος) Εὐπυρ[ίδ]ης, τειμη[θ]εὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τῷ καλῶς καὶ | κοσμίως αὐτόν τε βιοῦν καὶ προεστάτ[θ]αι τῆς ἀναστροφῆς τῶν ἐφήβων (καὶ) κοσμιότητος, εἰληφὼς | δὲ παρὰ τοῦ δήμου καὶ σείτησιν ἐν πρ[υτα]νείῳ διὰ βίου, τούσδε παρέδωκεν ἐφήβους εἰς τὸ μητρῷον, | παιδοτριβοῦντος Ἀρίστω[ν]ο[ς το]ῦ Ἀφροδισίου Ῥαμνουσίου, ἡγεμονεύοντος Ἀρτέμωνος | τοῦ Νικίου Παλληνέως, γρ[αμ]ματ[ε]ύοντος Ἀρ[ε]ίονος τοῦ Πατροφίλου Κηφισιέως, ὁπλομαχοῦντος | Σατύρου τοῦ Κλεομέ[ν]ους Φλυέως. παιδευταί· Ἔραστος Βη[σ]αι[ε]ύς, Εὐτυχίδης Μαραθώνιος, Εὔφημος Συβαλήττιος, Γάιος Ἀζηνιεύς, Δημήτριος Συβρίδης, Ζωΐλος Φλυεύς.

οἵδε ἐγυμνασιάρχησαν

[..... Ἐπικ]τήτου Εὐπυρίδης, Πατρόφιλος Ἀρείονος Κηφισιεύς (οὗτοι καὶ συστάται) | .....ς Ἐρχιεύς, Δημοσθένης Σατύρου Φλυεύς, Ὀλύμπιος Σωτηρίχου Ἀγνούσιος, | .....του Γαργήττιος, Σωκράτης Σωκράτους Ἀφιδναῖος, Τιβέριος Ἡρακλέων ἐξ Οἴου, | .....ου Μελιτεύς, Ζωΐλος Θρασέου Ἀφιδναῖος.

[Ἀρεο]παγεῖται σὺν τοῖς γυμνασιαρχικοῖς οἵδε

..... Ἀριστώνυμος) Ὀῆθεν, Ἐπάγαθος Εὐπόρου Ὀῆθεν, | ..... Λευ.. Δημοκράτης Ἐράστου Βησαιεύς, Εἰσίδοτος) Βερενεικίδης, | [....., Ἀ]φ[ρο]δείσιος) Εὐπυρίδης, Ζήνων Διονυσίου Ποτάμιος, | [....., Ἀνθεσ]τήριος Μηνοδότου Στειριεύς, Φιλήμων Καλλιστράτου Ἐρχιεύ(ς), | ....., ...νιος Χάρητος Λαμπτρεύς, Διονύσιος) Κυδαθηναιεύς, | ....., ...ν) Ἀλαιεύς, Ἀφροδείσιος Γαΐου Ἀζηνιεύς, | ....., ...δημος Ἀγαθοκλέους Ἑστιαιόθεν, Νικόμαχος ....., ...λιμαῖος Μυσ[τικ]οῦ [Ὀ]ῆθεν, ...|.....δου Μαρ[αθώνιος ....].

Thrasylli archontis annum 61 p. Chr. esse constat testimonio Phlegontis Tralliani mir. c. 20. Versu 20 scriptum fuisse videtur [παιδοτριβοῦντος Ἀρίσ]τ[ω]νος τοῦ [Ἀφρ]οδεισί[ου Ῥαμνο]υ[σ]ίου.

1086 Lapis ab omnibus partibus praeter sinistram mutilus; a dextra anaglyphum ephebum stantem cum chlamyde repraesentans. In collectione Elginiana. Ed. Osann Sylloge p. 101. Ex eius exemplo et Muelleri schedis Boeckh C. I. G. 280 (inde Lebas Attique 516). Mon. Mus. Brit. p. 112 n. 43.

1
ΕΥΣ
ΥΙΩΝ
ΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΗΓΕΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΟΠΛ ΜΑΧΟΣ
ΣΩ ΡΑΤΟΣ
ΥΛΑΞ
ΝΗΣ
ΕΥΣ

[γραμματ]εύς
[Ἀθη]νίων
[Δη]μητρίου
Φαληρεύς
ἡγεμών
Διονυσόδωρος
Διονυσίου
Ἀναφλύστιος
ὁπλ[ο]μάχος
Σώ[στ]ρατος
[Νικίο]υ
[Παλλην]εύς (?)
[κεστρο]φύλαξ
.....νης
.....εύς

Horum trium titulorum (n. 1086—1088) aetatem cum accurate definire non liceat, eos hic collocavi coniectura satis incerta ductus. Etenim 1086 et 1087 eundem habere hoplomachum Sostratum Niciae filium modum probabile est, incertius iam, n. 1088 eundem fuisse ἡγεμόνα ionysodorum Dionysii f. Anaphlystium. Sed tamen eiusdem aetatis esse hos titulos aliquam habet veri similitudinem, atque eos Hadriani aetate antiquiores esse etiam aliis de causis verisimile est. Iam cum tituli n. 1081. 1082 Niciam Antigoni f. Pallenensem hoplomachum habeant, Sostratum Niciae f., qui hic eodem munere fungitur, illius filium putaverim, praesertim cum etiam hunc pagi cuiusdam, cuius nomen in -εύς desineret, fuisse ex n. 1086 appareat. Quod si ita est, fere anno 80 p. Chr. hi tres tituli compositi sunt. Sed satis incertum esse hoc argumentum intellego (n. 1085 ἡγεμὼν est Ἀρτέμων Νικίου Παλληνεύς).

1087 In fragmento tabulae marmoris Pentelici, supra integro, a ceteris partibus mutilo, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,05, invento ‘εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου πρυτανείου’. Exstat in stoa Hadriani. Edidit Pittakis Eph. 2603. (Lebas Attique 551). Denuo descripsit Koehler.

(*cymatium*)
ΥΧΗΕΠΙΝΕΙΚ
ΙΗΤΕΥΟΝΤΟΣΑ
ΙΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛΑΔΟΥΙ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΝΙΚΙΟ
ΦΙΔΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣΚ
ΥΕΝΤΟΥΣΣΥΝΤΡ
ΙΟΣΣΓΥΜΝΑΣΙ
ΣΠΥΘΟΔΩΡ
ΔΙΟΔΟΤΟ
ΕΡΜΑΙΟ
ΥΛΑΛΗ

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ, ἐπὶ Νεικ[..... ἄρχοντος],
[κοσμ]ητεύοντος Α[....., παιδοτριβοῦντος ....]
[τοῦ Δ]ιονυσίου Φιλάδου, [ἡγεμόνος ....., ὁπλομά]-
[χου] Σωστράτου τοῦ Νικίου [Παλληνέως (?) .....]
[.. Αὐ]φίδιος Γλαῦκος Κ.....
[ἀνέγρα]ψεν τοὺς συντρ[όφους καὶ συνεφήβους]

In laterculi qui sequebatur reliquiis pauca modo nomina agnoscuntur: V. 7 ...ιος γυμνασι[άρχης], v. 8 ...ς Πυθόδωρ[ος], v. 9 ...ς Διόδοτος, v. 10 Ἕρμαιος, v. 11 [Π]υλάδη[ς]. Versu 1 quod scriptum est ἐπὶ Νεικ.... id ad archontis designationem referendum esse non plane certum est. Nam potest etiam fuisse ἐπὶ νείκ[ῃ Καίσαρος], etsi id propter spatii rationes minus veri simile est. De aetate tituli cf. adn. ad n. 1086.

1088 Fragmentum lapidis Pentelici; in Theseo. Ed. Lebas Attique 562. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΚ
ΚΟΣΜΗΤΕΥC
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙ
ΟΥΣΤΟΥ)ΑΓΚ
ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥΣΤRΑΜΜ/
ΤΙΒΕΡΙΟΣΦΟΙΒΙL
ΟΣΕΥΕΛΠΙΣΤC
ΑΝΤΙΟΧΟΣΔΙC
ΣΩΚRΑΤΗΣΑΡΧΙΤ/
ΣΩΚRΑΤΗΣΕΥΜΗΛC
ΤΑΙΟΥΑΤΕΙΜΗΤΟΣ
ΠΑRΑΜΟΝΟΣΕΥΜΕΝC
ρ ¯ΣΙΟΣΗ *vac.*
=) ΓΕΛΛΙЄ// (*sic*)
ΟΣ) ΛΑΜΟΣ
ΟΣ) ΠΙΣΚΟΠΑΣ
ΛΗΣ) ΣΩΤΗΡΙΧ
¯)
Λ
\///Ν

Ἀγαθῇ τύχῃ [Νείκη Καίσαρος(?)]. | Ἄρχοντος Κ....., | κοσμητεύο[ντος τοῦ δεῖνος] | Ἀναφλυστί[ου, παιδοτριβοῦντος .....]|ους τοῦ) Ἀγκ[υλῆθεν, ἡγεμόνος Διονυσοδώρου] | τοῦ Διονυσίου [Ἀναφλυστίου(?), ὁπλομάχου .....]|τους, [γ]ραμμα[τέως τοῦ δεῖνος]. In ipso epheborum laterculo haec nomina agnoscuntur: V. 8 Τιβέριος Φοιβίδ[ου], v. 9 ... ..ος Εὐελπίστο[υ], v. 10 Ἀντίοχος Διο....., Σωκράτης Ἀρχιτ[είμου?], v. 12 Σωκράτης Εὐμήλο[υ], v. 13 [ὁ δεῖνα ....]|ταίου, Ἀτείμητος ....., v. 14 Παράμονος Εὐμένο[υς]. In extremis versibus praeter syllabas quasdam et littteras nullius momenti nihil legitur nisi v. 16. 17 Γέλλι[ος Θά]|λαμος, v. 18. 19 Πι(νάριος?) Σκόπας | Σωτηρίχ[ου]. De aetate tituli cf. adn. ad n. 1086.

1089 Columna lapidis Pentelici cum aëtomate inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. I p. 428. Exscripsit Koehler.

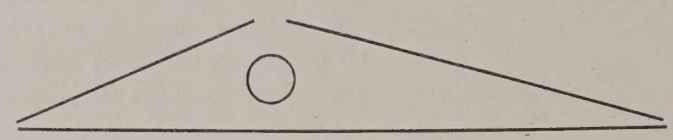

ΚΑΙΣΑΡΟΣΝΕΙΚΗΣ

ΑΘΗΤΥΧΗC ΛΙΟΛΙC ΝΟCΛΡΧΟΝΤΟC
[Μ] ΤЄΥΟΝΤ Η ΤΡΙΟΥ)CΦΗΤ
ΤΙΟΥ)Π..ΔΟΤΡΙΒΟΥ CΛΠΟΛΛΩ
[Ν]ΙΟΥΤΟΥΤЄΡΤΙΟΥ \ΝΙЄΩCΠΛΙ
ΔΟΥΤΛΙΛΠΟΛΛΩΝΙ \ЄΞΛΝΔΡΟCΘΡΛ
CЄΛCΘЄΜΙCΩΝЄΛΙ ΛCΘЄΟΔΩΡΟC
ΔΙΟΝΥCΙΟCЄΙCΙΩΝЄΙCΙΩΝΟCΠΑΙ
ΑΝΙЄΥCΦΙΛΟVCΙΔΙΟVCΚΛΙCΥΝЄΦΗ
ΒΟΥCΠ ////////// C // CΑΝЄΘΗΚЄΝ

ΒΑCCΟC)	ΔΗΜΗΤΡΙΟC	ΜΟCΧΙΩΝ
ΝЄΙΚΙΛC)	ΟΙΝΟΨ	ΟΜΗΡΟC)
ΦΙΛΗΜΩΝ	ΗΡΛΙΟC)	ΚΑΛΛΙΠΠΟC
ΦΙΛΤΩΝ	ΘΡЄΠΤΟC	ΗΡΑΚΛΛC
ΑΓΑΘΟΚΛΗC	ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΗC	ΛΠΟΛΛΩΝΙΟC
ΝЄΙΚΟΚΡΑΤΗC	ΜΗΝΟΦΑΝΗC	ΜΗΤΡΑC
ΑΝΤΙΟΧΟCΦΙ	ΖΩCΙΜΟC	ΜЄΝЄΛΑΟC
ΑΛЄΞΑΝΔΡΟC	ΛΓΛΘΟΚΛΗCΠЄ	ΑΝΤΙΟΧΟC
ΔΙΔΑC	ЄΠΙΓΟΝΟC	ΛΡΤЄΜΩΝ
ΑΡΙCΤЄΑC	ЄΥΔΟΞΟC	ΒΑΧΧΩΝ
CΥΚΑΡΠΟC	ΖΩCΙΜΟC	ЄΠΙΚΤΑC
ЄΥΚΑΡΠΟC	ЄΠΛΓΛΘΟC	ЄVΚΑΡΠΟC
ΛΟΥΚΙΟCΛΥΔΙC	ΞЄΝΟΚΛΗC	VΓЄΙΝΟC
ΟCΛΛЄΞΑΝΔΡΟC	ΗΡΑCΠЄΙΡΑΙ	ΠΛΜΦΙΛΟC
ΓΛΛΥΚΟC	ΠΥΘΑC	ΛΡΤЄΜΩΝ
ЄΠΙΚΤΛC	ЄΥΠΟΡΟC	ЄΙCΙΓΑC
CΤЄΦΛΝΙΩΝ	ЄΥΠΛΟΥC	ΔΙΟΝVCΙΟC
CΥΝΤΡΟΦΟC	ΘЄΟΦΑC	
ΝЄΙΚΟΜΛΧΟC	ЄΥΛC	

ΘVΡΩΡΟCΑΡЄCΚΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟV

Var. lect. V. 10 nonnullae litterae consulto deletae sunt; quarum Koehlerus ea modo vestigia vidit, quae supra posui. Kumanudes dici ‘εἶναι ὡς 8 ἐπίτηδες ἀπεξεσμένα γράμματα, ἀμυδρῶς νῦν φαινόμενα ὡς ΠΟΙΛΙCΑC’. Ego quidem non dubito, quin ΤЄΙΜΗCΑC scriptum fueri Quas litteras uncis circumdedi, Koehlerus non habet.

Καίσαρος Νείκης | [ἀγ]αθῇ τύχῃ. [Ἐπ'] Αἰολί[ω]νος ἄρχοντος, | [κοσ]μ[η]τεύοντ[ος Δ]η[μη]τρίου) Σφητ|τίου, π[αι]δοτριβοῦ[ντο]ς Ἀπολλω|νίου τοῦ Τερτίου [Παι]ανιέως, παι|δ(ε)υταὶ Ἀπολλώνι[ος, Ἀ]λέξανδρος, Θρα|σέας, Θεμίσων, Ἐλ[πί]ας(?), Θεόδωρος, | Διονύσιος, Εἰσίων Εἰσίωνος Παι|ανιεὺς φίλους ἰδίους καὶ συνεφή|βους [τειμήσας] ἀνέθηκεν.

Βάσσος)	Δημήτριος	Μοσχίων
Νεικίας)	Οἶνοψ	Ὅμηρος
Φιλήμων	Ἡραῖος)	Κάλλιππος
Φίλτων	Θρέπτος	Ἡρακλᾶς
Ἀγαθοκλῆς	Διοσκουρίδης	Ἀπολλώνιος
Νεικοκράτης	Μηνοφάνης	Μητρᾶς
Ἀντίοχος Φι..	Ζώσιμος	Μενέλαος
Ἀλέξανδρος	Ἀγαθοκλῆς Πε.	Ἀντίοχος
Δίδας(?)	Ἐπίγονος	Ἀρτέμων
Ἀριστέας	Εὔδοξος	Βάχχων
[Ε]ὔκαρπος	Ζώσιμος	Ἐπικτᾶς
Εὔκαρπος	Ἐπάγαθος	Εὔκαρπος
Λούκιος Αὔδιος Ἀλέξανδρος	Ξενοκλῆς	Ὑγεῖνος
Γλαῦκος	Ἡρᾶς Πειραι(εύς)	Πάμφιλος
Ἐπικτᾶς	Πυθᾶς	Ἀρτέμων
Στεφανίων	Εὔπορος	Εἰσιγᾶς
Σύντροφος	Εὔπλους	Διονύσιος
Νεικόμαχος	Θεοφᾶς	
	Εὐᾶς	

Θυρωρός· Ἀρέσκων Δημητρίου

Metrodoro archonte (n. 1081), Claudii principatu, inter ephebos est Αἰολίων Ἀντιπάτρου Φλυεύς, quem Neubauerus Comm. epigr. p. 149, quia nullum praeterea inveniatur in titulis Atticis nominis rarissimi Αἰολίων exemplum, eundem qui hic archon sit esse iudicat cum magna probabilitate. Nam invenitur quidem tertium exemplum supra n. 692, ubi archon eponymus est Σαλλουστιανὸς Αἰολίωνος Φλυεύς. Sed id quin ad eundem hominem pertineat propter pagi nomen additum dubium non videtur. Quum autem in titulo Sallustiani archontis senatus quingentorum commemoretur, is anno 126 p. Chr. antiquior esse non potest. Quare nescio an patris Aeolionis archontis annus paullo posterior sit, quam Neubauerus voluit, qui eum inter a. 70 et 80 p. Chr. in munere fuisse conicit. Quodsi eum potius prope ad a. 90 p. Chr. accedere statuemus, homo qui sub finem imperii Claudii ephebus fuit, fere quinquagesimo quinto aetatis anno magistratu eponymo functus est, qua in re nihil inest improbabile.

1090 Tabula marmoris Pentelici, cr. 0,115. Exscripsit Koehler.

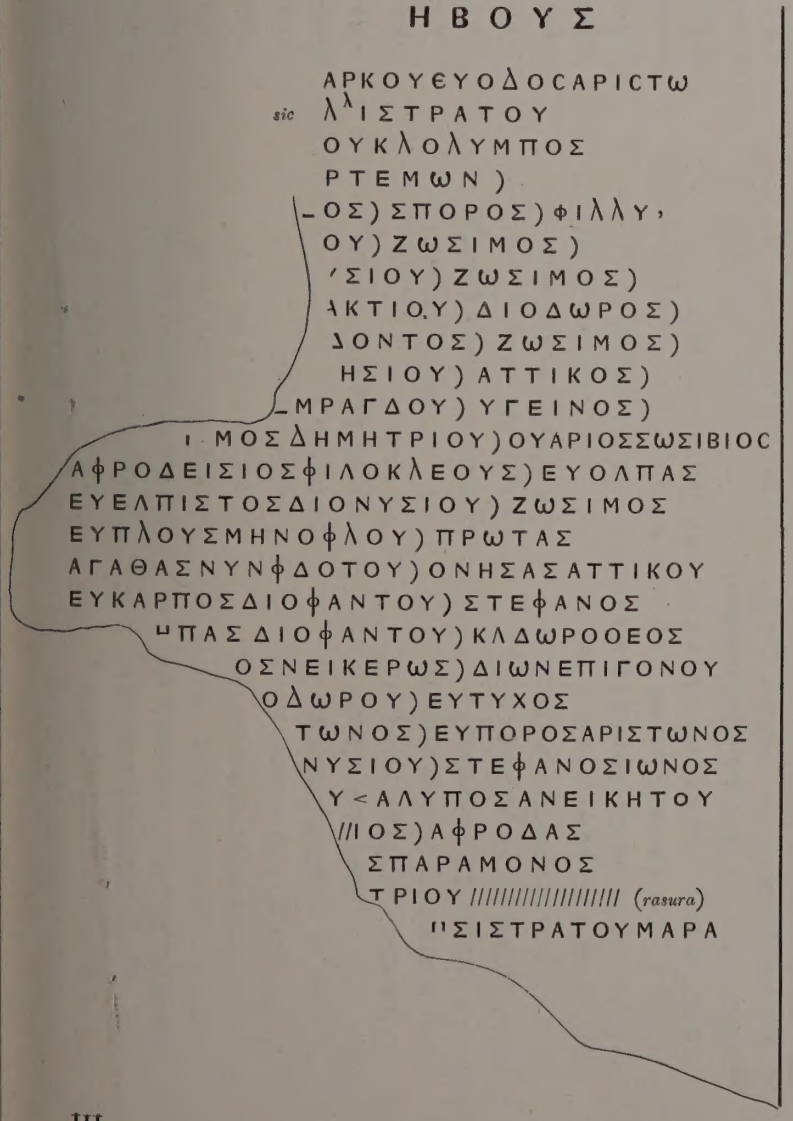

[Ὁ δεῖνα ἀνέγραψε τοὺς συνεφ]ήβους·

[..... Μ]άρκου, Εὔοδος Ἀρίστω(νος?), | [..... Κα]λλιστράτου, | ....ου, Κλ(αύδιος) Ὄλυμπος, | [..... Ἀ]ρτέμων), | .....ος), Σπόρος Φίλλυ, | .....ου, Ζώσιμος, | [..... Διον]υσίου, Ζώσιμος, | ..... Ἀκτίου, Διόδωρος, | [..... Σπέν]δοντος, Ζώσιμος, | .....ησίου, Ἀττικός, | [..... Σ]μ[α]ράγδου, Ὑγεῖνος, | .....ιμος Δημητρίου, Οὐάριος Σωσίβιος, | Ἀφροδείσιος Φιλοκλέους, Εὐολπᾶς, | Εὐέλπιστος Διονυσίου, Ζώσιμος, | Εὔπλους Μηνοφ[ί]λου, Πρωτᾶς, Ἀγαθᾶς Νυνφ[ο]δότου, Ὀνησᾶς Ἀττικοῦ, | Εὔκαρπος Διοφάντου, Στέφανος, | [Ἀσκλ]ηπᾶς Διοφάντου, Κλ(αύδιος) Δωρό[θ]εος, | .....ος, Νεικέρως, Δίων Ἐπιγόνου, | .....οδώρου, Εὔτυχος, | [.... Ἀρίσ]τωνος(?), Εὔπορος Ἀρίστωνος, | [.... Διο]νυσίου, Στέφανος Ἴωνος, | [.....ο]υ, Ἄλυπος Ἀνεικήτου, | .....ιος, Ἀφροδᾶς, | .....ς Παράμονος, | [... Δημη]τρίου(?) ....|.....ησιστράτου Μαρα(θώνιος).

Hic collocavi hunc titulum, quia hoc genus nomina epheborum recensendi, ut neque tribuum neque pagorum nomina adiciantur neque per columnas quas dicunt disponantur nomina, sed continuo versuum ordine unum alteri adiungatur, maxime primi p. Chr. saeculi esse videtur. Memorabile est, quod hic signum semicirculi, quod alibi filium patris cognominis indicare solet, nominibus interponitur eaque separat plane eodem modo quo nos virgula uti solemus. Nam nullam aliam hic eius esse vim inde apparet quod etiam omnibus patrum nominibus genetivo casu scriptis additur.

1091 Tabula marmoris Hymettii inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, exstat in Barbaceo. Ed. Kumanudis Eph. nov. 413. Ectypum chartaceum, quo continentur col. III et IV v. 44—57, transmisit O. Lueders; idem praeterea aliquot locis Kumanudis exemplum cum lapide contulit.

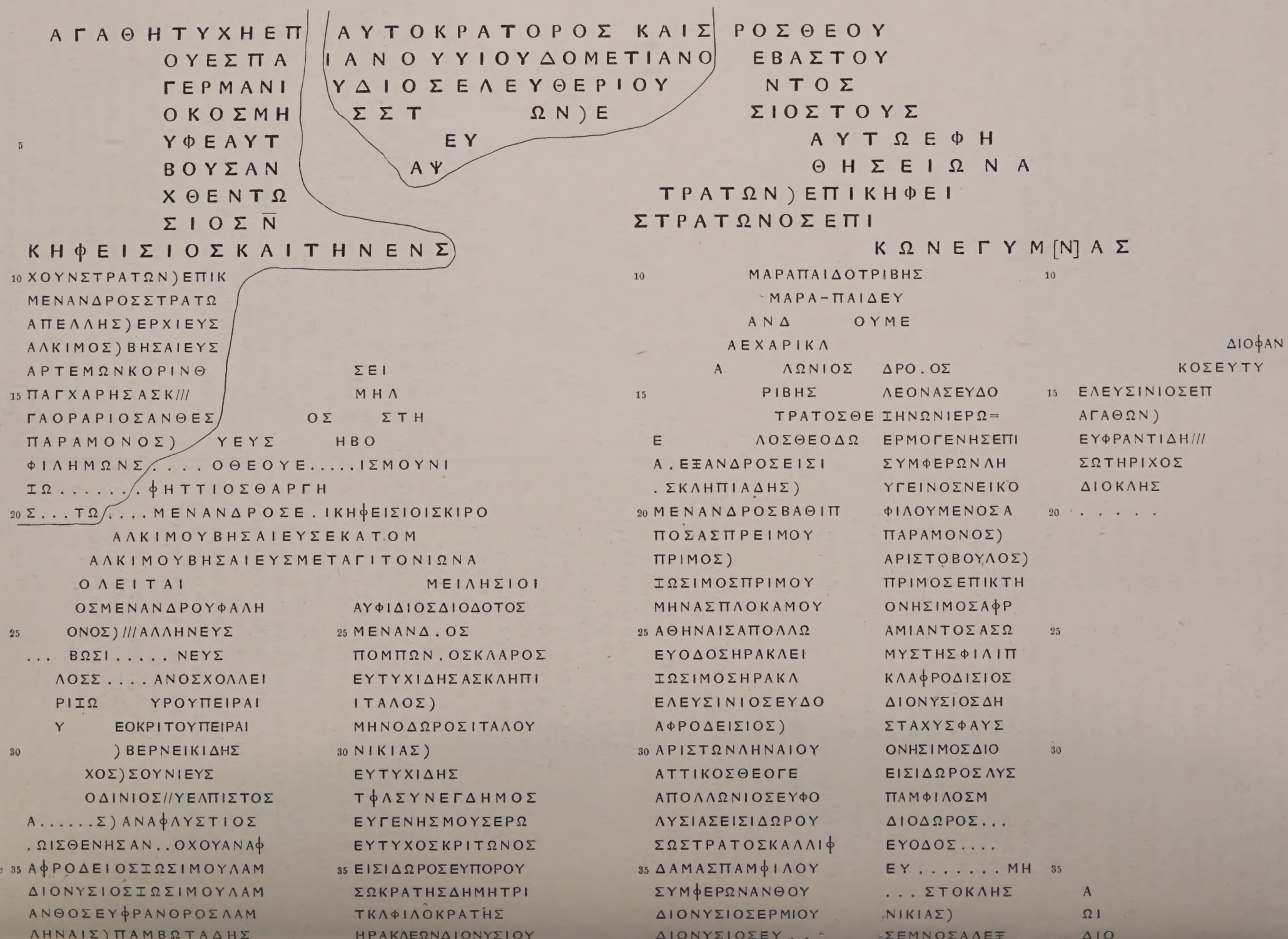

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΕΠ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣ ΡΟΣΘΕΟΥ
ΟΥΕΣΠΑ ΙΑΝΟΥΥΙΟΥΔΟΜΕΤΙΑΝΟ ΕΒΑΣΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙ ΥΔΙΟΣΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΝΤΟΣ
ΟΚΟΣΜΗ ΣΣΤ ΩΝ)Ε ΣΙΟΣΤΟΥΣ
ΥΦΕΑΥΤ ΕΥ ΑΥΤΩΕΦΗ
ΒΟΥΣΑΝ ΑΨ ΘΗΣΕΙΩΝΑ
ΧΘΕΝΤΩ ΤΡΑΤΩΝ)ΕΠΙΚΗΦΕΙ
ΣΙΟΣ Ν ΣΤΡΑΤΩΝΟΣΕΠΙ
ΚΗΦΕΙΣΙΟΣΚΑΙΤΗΝΕΝΣ ΚΩΝΕΓΥΜ[Ν]ΑΣ
ΧΟΥΝΣΤΡΑΤΩΝ)ΕΠΙΚ ΜΑΡΑΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΣΤΡΑΤΩ ΜΑΡΑ-ΠΑΙΔΕΥ
ΑΠΕΛΛΗΣ)ΕΡΧΙΕΥΣ ΑΝΔ ΟΥΜΕ
ΑΛΚΙΜΟΣ)ΒΗΣΑΙΕΥΣ ΑΕΧΑΡΙΚΛ ΔΙΟφΑΝ
ΑΡΤΕΜΩΝΚΟΡΙΝΘ ΣΕΙ Α ΛΩΝΙΟΣ ΔΡΟ.ΟΣ ΚΟΣΕΥΤΥ
ΠΑΓΧΑΡΗΣΑΣΚ/// ΜΗΛ ΡΙΒΗΣ ΛΕΟΝΑΣΕΥΔΟ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΠ
ΓΑΟΡΑΡΙΟΣΑΝΘΕΣ ΟΣ ΣΤΗ ΤΡΑΤΟΣΘΕ ΣΗΝΩΝΙΕΡΩ= ΑΓΑΘΩΝ)
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ) ΥΕΥΣ ΗΒΟ Ε ΛΟΣΘΕΟΔΩ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΕΠΙ ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗ///
ΦΙΛΗΜΩΝΣ....ΟΘΕΟΥΕ.....ΙΣΜΟΥΝΙ Α.ΕΞΑΝΔΡΟΣΕΙΣΙ ΣΥΜΦΕΡΩΝΛΗ ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΙΩ.....φΗΤΤΙΟΣΘΑΡΓΗ .ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) ΥΓΕΙΝΟΣΝΕΙΚΟ ΔΙΟΚΛΗΣ
Σ...ΤΩ....ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΕ.ΙΚΗφΕΙΣΙΟΙΣΚΙΡΟ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΒΑΘΙΠ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΑ .....
ΑΛΚΙΜΟΥΒΗΣΑΙΕΥΣΕΚΑΤ.ΟΜ ΠΟΣΑΣΠΡΕΙΜΟΥ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)
ΑΛΚΙΜΟΥΒΗΣΑΙΕΥΣΜΕΤΑΓΙΤΟΝΙΩΝΑ ΠΡΙΜΟΣ) ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
ΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕΙΛΗΣΙΟΙ ΙΩΣΙΜΟΣΠΡΙΜΟΥ ΠΡΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗ
ΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΦΑΛΗ ΑΥΦΙΔΙΟΣΔΙΟΔΟΤΟΣ ΜΗΝΑΣΠΛΟΚΑΜΟΥ ΟΝΗΣΙΜΟΣΑφΡ
ΟΝΟΣ)///ΑΛΛΗΝΕΥΣ ΜΕΝΑΝΔ.ΟΣ ΑΘΗΝΑΙΣΑΠΟΛΛΩ ΑΜΙΑΝΤΟΣΑΣΩ
...ΒΩΣΙ.....ΝΕΥΣ ΠΟΜΠΩΝ.ΟΣΚΛΑΡΟΣ ΕΥΟΔΟΣΗΡΑΚΛΕΙ ΜΥΣΤΗΣΦΙΛΙΠ
ΛΟΣΣ....ΑΝΟΣΧΟΛΛΕΙ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΣΚΛΗΠΙ ΙΩΣΙΜΟΣΗΡΑΚΛ ΚΛΑφΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΡΙΣΩ ΥΡΟΥΠΕΙΡΑΙ ΙΤΑΛΟΣ) ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΥΔΟ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗ
Υ ΕΟΚΡΙΤΟΥΠΕΙΡΑΙ ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΙΤΑΛΟΥ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ) ΣΤΑΧΥΣΦΑΥΣ
)ΒΕΡΝΕΙΚΙΔΗΣ ΝΙΚΙΑΣ) ΑΡΙΣΤΩΝΛΗΝΑΙΟΥ ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΟ
ΧΟΣ)ΣΟΥΝΙΕΥΣ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ ΑΤΤΙΚΟΣΘΕΟΓΕ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΛΥΣ
ΟΔΙΝΙΟΣ//ΥΕΛΠΙΣΤΟΣ Τφ ΣΥΝΕΓΔΗΜΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΦΟ ΠΑΜΦΙΛΟΣΜ
Α.....Σ)ΑΝΑφΛΥΣΤΙΟΣ ΕΥΓΕΝΗΣΜΟΥΣΕΡΩ ΛΥΣΙΑΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΣ...
.ΩΙΣΘΕΝΗΣΑΝ..ΟΧΟΥΑΝΑφ ΕΥΤΥΧΟΣΚΡΙΤΩΝΟΣ ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΚΑΛΛΙφ ΕΥΟΔΟΣ....
sic Αφ ΡΟΔΕΙΟΣΣΩΣΙΜΟΥΛΑΜ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΕΥΠΟΡΟΥ ΔΑΜΑΣΠΑΜφΙΛΟΥ ΕΥ.....ΜΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΣΙΜΟΥΛΑΜ ΣΩΚΡΑΤΗΣΔΗΜΗΤΡΙ ΣΥΜφΕΡΩΝΑΝΘΟΥ ...ΣΤΟΚΛΗΣ Α
ΑΝΘΟΣΕΥφΡΑΝΟΡΟΣΛΑΜ ΤΚΛΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΡΜΙΟΥ ΝΙΚΙΑΣ) Ω Ι
ΛΗΝΑΙΣ)ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΣ ΗΡΑΚΛΕΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥ.. ΣΕΜΝΟΣΑΛΕΞ ΔΙΟ

ΠΑΓΚΡΑΤΗΣΕΥΑΡΕΣΤΟΥΑΡΑ
ΠΟΠΛΙΟΣ) ΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
ΜΟΥΣΑΙΣ) ΕΚΜΥΡΙ
ΑΡΤΕΜΩΝΚΑΛΛΙΟΥΓΑΡΓΗΤ
ΓΑΙΟΣ) ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΕΥΟΔΟΣΕΡΜΙΟΥΚΥΔΑΘΗ
ΕΣΠΕΡΟΣΙΩΠΥΡΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΑΣΙΑΤΙΚΟΣΙΩΠΥΡΟΥ....
ΝΟΥΜΗ////////ΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ..
////Π//ΡΟΣ) ΕΥΠΥΡΙ
ΕΡΑ//////ΝΕΥΠΟΡΟΥΕΥΠΥΡΙ
ΣΤΑ/////////ΟΣ) ΔΕΙΡΑΔΙΩ
ΦΩ//////ΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΟΛΩ
ΩΛΙΟΣΛΟΛΛΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣΑΞΗ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΣΚΑΜ
ΒΑΚΧ//////ΟΣΝΕΙΚΙΟΥΦΛΥ
ΠΟΛΥ//////ΟΣΦΑΥΣΤΟΥΦΛΥ
ΙΩΣ///ΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΛΥ
ΑφΡΟ///ΕΙΣΙΟΣΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥΘΟΡΙ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ) ΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ
ΠΑΡΑΣΙΟΣ) ΦΥΛΑΣΙ
ΙΩΠΥΡΟΣ) ΦΥΛΑΣΙ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣΑφΡΟΔΙΣΙΟΥΠΕΡΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΑΛΑΙΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΥΒΑΛΗΤ
ΑΝΤΙΠ///ΤΡΟΣΑΛΩΠΕ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΑΛΛΗ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ) ΣΩΥΝΙ *sic*
ΓΛΑΥΚ//ΑΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΠΕΙ
ΚΡΑΤΩΝ) ΜΑΡΑ
ΣΩΤΑΣΚΡΑΤΩΝΟΣΜΑΡΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ) ΤΡΙΚΟ
/////ΤΙΣΕΥΚΤΗΜΟΝΟΣΣΟΥ
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛΚΑΜΕΝΟΥΠΑΙΑ
ΙΚΕΣΙΣ ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΑΤΤΙΚΟΣΑΠΕΛΛΟΥΕΡΧΙΕΥΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ) ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΦΙΛΗΜΩΝΑΜΥΝΤΟΥΑΝΑφΛΥΣΤΙΟΣ
ΦΙΛΩ////ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΥΟ////////ΑΡΑφΗ
ΗΡ//////ΩΝΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΡΑΜΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΩΤΟΓΕ
ΣΚΗΝΙΚΟΣΑΠΕΛΛΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣΕΥΚΤΗ
ΒΙΩΝΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΤΡΥφΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΟΥ
ΑφΙΚΟΥ
ΣΠΑΜφΙΛΟΥ
ΥφΟΡΟΣ
ΤΟΣΜΟΣΧΙΩ
ΚΟΣΑΘΗΝΙΩ
ΣΜΝΗΣΙΘΕΟΥ
ΝΤΟΣΑΠΕΛΛ
ΑΠΕΛΛΟΥ

Α....ΑΔΗΣ) ΛΑΜΠΤ
ΒΑΣΣΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΛΑΜ
ΠΡΙΜΟΣ) ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΜΑΚΑΡΕΥΣ) ΕΚΜΥΡΙΝΟ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ) ΕΡΧΙΕΥΣ
ΔΡΙΜΗΤΡΙΟΣΣΩΤΡΑΤΟΥΕΡ *sic*
ΠΟΠΛΙΟΣΑΡΙΣΤΙΔΟΥΦΙΛΑ
ΕΥΒΛΑΣΤΟΣΔΙΟΤΕΙΜΟΥΓΑΡ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΣΠΕΡΟΥΠΑΙΑ
ΡΟΔΙΠΠΟΣΣΠΟΡΟΥΧΟΛΛΕΙ
ΣΤΡΑΤΩΝΙΩΣΙΜΟΥΠΕΙΡ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΠΑΙΟ
ΙΩΙΛΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΠΑΙΟ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ) ΦΛΥΕ///Σ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ) ΦΛΥ///////
ΙΩΣΙΜΟΣ) ΣΦΗ//////ΟΣ
ΒΑΣΣΟΣΑφΡΟΔΕΙ/////////ΟΥ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΜΗΝ....Φ
ΑΛΥΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣΑΞΗ
ΒΛΑΣΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ..
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ) ΑΝ..
ΚΟΡΙΝΘΟΣ) ΑΝΑφΛ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΣΟΥ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ..
ΧΑΡΗΣ..
ΑΝΘ//////////////Σ)
//////////ΛΙΟΣΕΡΜΗΣ
//////////ΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗ
////ΗΣΩΝΦΙΛΗΜΟ
ΤΕΡΨΙΧΟΡΟΣΜΟΣΧΙ
ΛΥΣΙΠΠΟΣΣΗΘΟΥ
ΟΝΗΣΑΣΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΣΥΜφΕΡΩΝΛΗΝΑΙ
ΕΡΑΤΩΝΛΗΝΑΙΟΥ
ΑΝΤΕΡΩΣΑΣΚΛΗ
ΑΤΤΙΚΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΟΝΗΣΑΣΑΥΛΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΣΩΚΡΑ
ΠΟΠΛΙΟΣΒΗΡΥΛΛΟΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤ
ΕΥΜΕΝΗΣΠΑΛΑΤΙΩ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΠΑΛΑΤΙ
sic ΑΦΡΩΔΕΙΣΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟ
=ΒΕΡΓΙΛΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣΔΗ
ΣΩΤΑΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣΚΑΛΛΙΚΛ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑφΡΟ
ΧΑΡΙΤΩΝΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧ
ΑΦΡΟΔΕΙΣ ΕΙ
ΠΙΣΤΟΣ//////////ΔΟΣ
ΟΝΗΣΙΜ///ΣΕΠΙΚΤ
ΦΛΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ
ΕΙΣ/////////ΣΒΑΣΙΛΕ
ΕΡΜ
ΑΙ

ΠΡΕΙΜΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΠΤΟ
ΕΝΠΟΡΙΚΟΣΕΥ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΔΕΙΟΥ
ΣΚΙΡΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΠΑΓΚΑΡΠΟΣΣΥΜ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΗΡΑ
ΓΡΑΦΙΚΟΣΑΠΕΛΛ
ΙΩΣΙΜΟΣΝΙΓΡΟ
ΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΝΙ
ΙΩΣΙΜΟΣΙΣΙΔΩ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΩΡΟ
ΚΡΑΤΩΝΑΡΙΣΤΙΑ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΔΗΜΗ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΔΙΟ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΔΙΟΔΟ
ΣΕΡΑΠΑΣΔΙΟΔΟΤ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΛΕ
ΠΑΜφΙΛΟΣΣΗΝ
//////ΝΥΣΙΟΣΘΕΟ

ΣΤΕφ
ΑφΡΕΓΑ
ΠΤΟΣ
ΥΓΙΝΟΣΝΙΚ

Κ

V. 9 extr. ἐγυμαστ... Kumanudis, errore typothetae ut videtur; quare Ν intra uncos addidi. Col. III v. 60 duas lineas ante nomen Βεργίλιος, item IV v. 16 post Ἱέρω, quas exhibet Kumanudis, re vera in lapide esse testatur Lueders. Idem col. I v. 52 affirmat ΩΛΙΟΣ scriptum esse.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐπ[ὶ] Αὐτοκράτορος Καίσ[α]ρος, Θεοῦ | Οὐεσπα[σ]ιανοῦ υἱοῦ, Δομετιανο[ῦ Σ]εβαστοῦ | Γερμανικοῦ Διὸς Ἐλευθερίου [ἄρχο]ντος, | ὁ κοσμη[τὴ]ς Στράτων) Ἐ[πικηφί]σιος τοὺς | ὑφ' ἑαυτ[ῷ παιδ]ευ[τὰς καὶ τοὺς ὑφ' ἑ]αυτῷ ἐφή|βους ἀν[έγρ]αψ[εν]. Θησείων ἀ|χθέντω[ν ἠγωνοθέτουν Σ]τράτων Ἐπικηφεί|σιος ν(εώτερος) καὶ [Μένανδρος] Στράτωνος Ἐπι|κηφείσιος καὶ τὴν ἐν Σ[αλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνεί]κων· ἐγυμνασιάρ|χουν·

Στράτων) Ἐπικ[ηφείσιος καὶ]
Μένανδρος Στράτω[νος Ἐπικηφείσιος Βοηδρομιῶνα]
Ἀπελλῆς) Ἐρχιεύς [Πυανοψιῶνα]
Ἄλκιμος) Βησαιεύς [Μαιμακτηριῶνα]
Ἀρτέμων Κορίνθ[ου Πο]σει(δεῶνα)
Παγχάρης Ἀσκ[. . . . . Γα]μηλ(ιῶνα)
Γά(ιος) Ὁράριος Ἀνθεσ[τήρι]ος [Ἀνθε]στη(ριῶνα)
Παράμονος) [Φλ]υεύς [Ἐλαφ]ηβο(λιῶνα)
Φιλήμων Σ . . . . οθέου Ε . . . . . Μουνι(χιῶνα)
Ζώ[σιμος) Σ]φήττιος Θαργη(λιῶνα)
Σ[τρά]τω[ν καὶ] Μένανδρος Ἐ[π]ικηφείσιοι Σκιρο(φοριῶνα)
. . . . . Ἀλκίμου Βησαιεύς Ἑκατομ(βαιῶνα)
. . . . . Ἀλκίμου Βησαιεύς Μεταγιτνιῶνα
[π]ολεῖται
. . . . . ος Μενάνδρου Φαλη(ρεύς)
. . . . . ονος) [Π]αλληνεύς
. . . . . βωσι . . . . . νεύς
. . . λος Σ . . . . . ανος Χολλεί(δης)
. . . . ρίζω[ν Ζωπ]ύρου Πειραι(εύς)
. . υ . . . [Θ]εοκρίτου Πειραι(εύς)
. . . . .) Βερνεικίδης
. . . . χος) Σουνιεύς
. . . . . οδίνιος [Ε]ὐέλπιστος
Ἀ[ντίοχο]ς) Ἀναφλύστιος
[Σ]ωσθένης Ἀν[τι]όχου Ἀναφ(λύστιος)

Μειλήσιοι
Αὐφίδιος Διόδοτος
Μένανδ[ρ]ος
Πομπών[ι]ος Κλᾶρος
Εὐτυχίδης Ἀσκληπι[άδου]
Ἰταλός)
Μηνόδωρος Ἰταλοῦ
Νικίας)
Εὐτυχίδης
Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Συνέγδημος
Εὐγένης Μουσέρω(τος)
Εὔτυχος Κρίτωνος
Εἰσίδωρος Εὐπόρου
Σωκράτης Δημητρί(ου)
Τ(ιβέριος) Κλ(αύδιος) Φιλοκράτης
Ἡρακλέων Διονυσίου
Πρωτογένης)
Διονύσιος Πρωτογέ(νους)
Σκηνικὸς Ἀπελλοῦ
Ἀσκληπιόδωρος Εὐκτή(μονος)
Βίων Εὐκαρπίδου
Διονύσιος)
Τρύφων Διονυσίου
[. . . . . Ἐ]πικτήτου
. . . . . ου
[. . . . . Γρ]αφικοῦ
. . . . . ς Παμφίλου
. . . . . υφορος
. . . . . τος Μοσχίω(νος)
. . . . . κος Ἀθηνίω(νος)
. . . . . ς Μνησιθέου
. . . . . ντος Ἀπελλο(ῦ)
. . . . . Ἀπελλοῦ

. . . . . Μαρα(θώνιος) παιδοτρίβης
. . . . . Μαρα(θώνιος). παιδευ[ταί·]
. . . . . ανδ[ρος . . . .]ου Με(λιτεύς)
. . . . . α[ς] Χαρικλ[έους]
. . . . . Ἀ[πολ]λώνιος Δρό[σ]ος
[ὑποπαιδοτ]ρίβης Λε[ω]νᾶς Εὐδό[ξ]ου
[. . . . . σ]τρατος Θε(οδώρου) Ζήνων Ἱέρω[νος]
Ἐ . . . . λος Θεοδώ(ρου) Ἑρμογένης Ἐπι . . .
Ἀ[λ]έξανδρος Εἰσι . . . . Συμφέρων Λη.
[Ἀ]σκληπιάδης) Τγεῖνος Νεικ .
Μένανδρος Βαθί[που] Φιλουμενὸς Α . . . .
Ποσᾶς Πρείμου Παράμονος)
Πρῖμος) Ἀριστόβουλος)
Ζώσιμος Πρίμου Πρῖμος Ἐπικτή(του)
Μηνᾶς Πλοκάμου Ὀνήσιμος Ἀφρ(οδισίου)
Ἀθηναῖς Ἀπολλω(νίου) Ἀμίαντος Ἀσω . . . .
Εὔοδος Ἡρακλεί(δου) Μύστης Φιλίπ(που)
Ζώσιμος Ἡρακλ(είδου) Κλ(αύδιος) Ἀφροδίσιος
Ἐλευσίνιος Εὐδό(ξου) Διονύσιος Δη . . . .
Ἀφροδείσιος) Στάχυς Φαύσ(του)
Ἀρίστων Ληναίου Ὀνήσιμος Διο . . .
Ἀττικὸς Θεογέ(νους) Εἰσίδωρος Λυσ . . .
Ἀπολλώνιος Εὐφο(ρίωνος) Πάμφιλος Μ . . . .
Λυσίας Εἰσιδώρου Διόδωρος . . . .
Σώστρατος Καλλιφ(ῶντος?) Εὔοδος . . . . .
Δαμᾶς Παμφίλου Εὐ . . . . . μη . .
Συμφέρων Ἄνθου [Ἀρι]στοκλῆς
Διονύσιος Ἑρμίου Νικίας)
Διονύσιος Εὐ . . . . Σέμνος Ἀλεξ(άνδρου?)
Ἐπίκτητος . . . . . Πρεῖμος
Χάρης . . . . . Διόδωρος Πτο(λεμαίου)
Ἀνθ . . . . . Ἐμπορικὸς Εὐ . . . .
. . . λιος Ἑρμῆς Εἰρήναιος Δείου
[Ἀπο]λλώνιος Δημη(τρίου) Σκίρος Θεοφίλου
[Κτ]ήσων Φιλήμο(νος) Πάγκαρπος Συμ . . . .
Τερψίχορος Μοσχί(ωνος) Ἀγαθήμερος Ἡρα . . .
Λύσιππος Ζήθου Γραφικὸς Ἀπελλ[οῦ]
Ὀνησᾶς Ἀρχελάου Ζώσιμος Νίγρο[υ]
Συμφέρων Ληναί(ου) Πρόσδεκτος Νί(γρου)
Ἐράτων Ληναίου Ζώσιμος Ἰσιδώ(ρου)
Ἀντέρως Ἀσκληπι(άδου) Διονύσιος Δωρο(θέου)
Ἀττικὸς Φίλωνος Κράτων Ἀριστια . . .
Ὀνησᾶς Αὔλου Σύμφορος Δημη(τρίου)
Ζώσιμος Σωκρά(τους) Ἐλευσίνιος Διο(δότου)
Πόπλιος Βήρυλλος Τρόφιμος Διοδό(του)
Μουσαῖος Καλλιστ . . . Σεραπᾶς Διοδότ(ου)
Εὐμένης Παλατίω(νος) Εὐχάριστος Λε . . . . .

. . . . . Διοφάν . . .
. . . . . κος Εὐτύ[χ . . .]
Ἐλευσίνιος Ἐπ . . . . .
Ἀγάθων)
Εὐφραντίδη[ς . . . . . .]
Σωτήριχος . . . . . .
Διοκλῆς . . . . . .

Ἀ . . . . .
Ω . . . . .
Διο . . . . . .
Στέφ[ανος(?) . . . .]
Ἀφρεγα[νὸς . . . .]
Πτοσ . . . . . .
Ὑγῖνος Νικ . . . . .

	Ζώσ[ι]μος Διονυσίου Φλυ(εύς)	*Erechth.*	Ἀ[σκληπι]άδης) Λαμπτ(ρεύς)	Ἐλευθερος Παλατί(ωνος)	Παμφιλος Ζην . .
Acam.	Ἀφρο[δεί]σιος Πολυκλείτου Θορί(κιος)		Βάσσος Ἀσκληπιάδου Λαμ(πτρεύς)	Ἀφρ[ο]δεῖσι[ος . . . . .]	[Διο]νύσιος Θεο . . .
Oen.	Ἀπολλόδωρος) Ἀχαρ(νεύς)		Πρεῖμος) Λαμπτρεύς	Δημήτριο[ς	
	Διονύσιος Ἀπολλοδώρου Ἀχαρ(νεύς)	*Aeg.*	Μακαρεύς) ἐκ Μυρινο(ύττης)	Βέργιλιος	
	Παράσιος) Φυλάσι(ος)		Σώστρατος) Ἐρχιεύς	Δημήτριος	
	Ζώπυρος) Φυλάσι(ος)		Δ[η]μήτριος Σω[σ]τράτου Ἐρ(χιεύς)	Ἰούνιος Δη[μ . . . . .]	
	Εὐβουλίδης Ἀφροδισίου Περι(θοίδης)		Πόπλιος Ἀριστίδου Φιλά(δης)	Σωτᾶς Εὐπόρου	
Cecr.	Ἀπολλώνιος) Ἁλαιεύς		Εὔβλαστος Διοτείμου Γαρ(γήττιος)	Πρεῖμος Καλλικλ(έους)	
	Ἀσκληπιάδης Συβαλήττιος	*Pand.*	Ζώσιμος Ἐσπέρου Παια(νιεύς)	Ἀπολλώνιος Ἀφρο(δισίου)	
Ant.	Ἀντίπ[α]τρος Ἀλωπεκῆ(θεν)	*Leont.*	Ῥόδιππος Σπόρου Χολλεί(δης)	Χαρίτων Ἀθηνίω(νος)	
	Ἐπίγονος Ἀλεξάνδρου Παλλη(νεύς)		Στράτων Ζωσίμου Πειρ(αιεύς)	Ἀριστόμαχ[ος . . . . .]	Κ . . . . .
Att.	Καρπόδωρος) Σ[ο]υνι[εύς]		Ζώσιμος Ἐπικτήτου Παιο(νίδης)	Ἀφροδεισ[ιος . . . .]ει . . .	Ι . . . . .
			Ζωΐλος Ἐπικτήτου Παιο(νίδης)	Πίστος . . . . δος	
	Γλαυκ[ί]ας Ἀφροδισίου Πει(ραιεύς)	*Ptol.*	Διόδωρος) Φλυε[ύ]ς	Ὀνήσιμ[ο]ς Ἐπικτ[ήτου]	
	Κράτων) Μαρα(θώνιος)		Ἀντίοχος) Φλυ[εύς]	Φλ(άουιος) Εὐέλπιστος	
	Σωτᾶς Κράτωνος Μαραθώνιος	*Acam.*	Ζώσιμος) Σφή[ττι]ος	Εἰσ . . . ς Βασιλε . . .	
	Ἀπολλωνίδης) Τρικ(ορύσιος)	*Oen.*	Βάσσος Ἀφροδει[σίου Λ]ου(σιεύς)	Ἑρμ . . .	
	. . . τις Εὐκτήμονος Σου(νιεύς)		Ἐλευσίνιος Μην	Αι . . .	
	Ἀφροδείσιος Ἀλκαμένου Παια(νιεύς)	*Hipp.*	Ἅλυς Ἡρακλέωνος Ἀζη(νιεύς)		
	Ἱκέσις Ἀλκαμένου Παιανι(εύς)		Βλάστος Διονυσίου . . .		
	Ἀττικὸς Ἀπελλοῦ Ἐρχιεύς	*Ant.*	Ποσειδώνιος) Ἀν[αφλύστιος]		
	Παράμονος) Λαμπτρεύς	*Att.*	Κόρινθος) Ἀναφλ(ύστιος)		
	Φιλήμων Ἀμύντου Ἀναφλύστιος		Ἰσίδοτος) Σου(νιεύς)		
	Φίλω[ν)] Μαραθώνιος				
	Εὔο[δος)] Ἀραφή(νιος)				
	Ἡρ[ακλέ]ων Ἀριστείδου Ῥαμνού(σιος)				

In Domitiani principatum (a. 81—96 p. Chr.) hunc titulum incidere sponte patet. Sed annus ipse qui sit ignoratur, neque video quo iure Dumontius anno 90 p. Chr. potissimum ascripserit. Unus annus 83 p. Chr. excipiendus est, quia eo anno ἀναρχίαν Athenis fuisse Phlegontis Tralliani 7 testimonio constat. In supplementis plerumque editorem Graecum secutus sum, pauca modo nomina, quae ille intacta reliquerat, satis certa ratione restituere mihi licuit. Praeterea tribuum nominibus col. I. II margini ascriptis ordinem quo hic ephebi recensentur indicavi. Nam casu factum esse ut bis (col. I v. 35—67. II v. 56—78) satis magnus numerus epheborum ex ordine sollemni tribuum recenseantur, quum et ante priores illos (col. I v. 24—34) et inter utrosque (col. I v. 68—80) aliorum epheborum nomina promiscue nulla tribuum ratione habita scripta sint, nemo sibi persuadebit. Neque aut nonnullarum tribuum defectus (in priore serie desunt Hippothontis et Aeantis, in posteriore Cecropis et Aeantis) dubitationem movere potest, aut error quo in utraque serie singula nomina alienis tribubus inserta sunt, col. I v. 52 Azeniensis Leontidi, II 66 Piraeensis item Leontidi: nam praeter haec duo omnia recte se habent, cum II 72, ubi Kumanudis Suniensem (in Oeneide) habet, supplemento [Λ]ου[σιεύς] legitimum ordinem restituerim.

1092 Tabula marmoris Pentelici in multas partes fracta, cr. 0,105—0,12, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Litteris minusculis edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 24 sqq. n. 37. Exscripsit Koehler, cuius exemplum fideliter expressi.

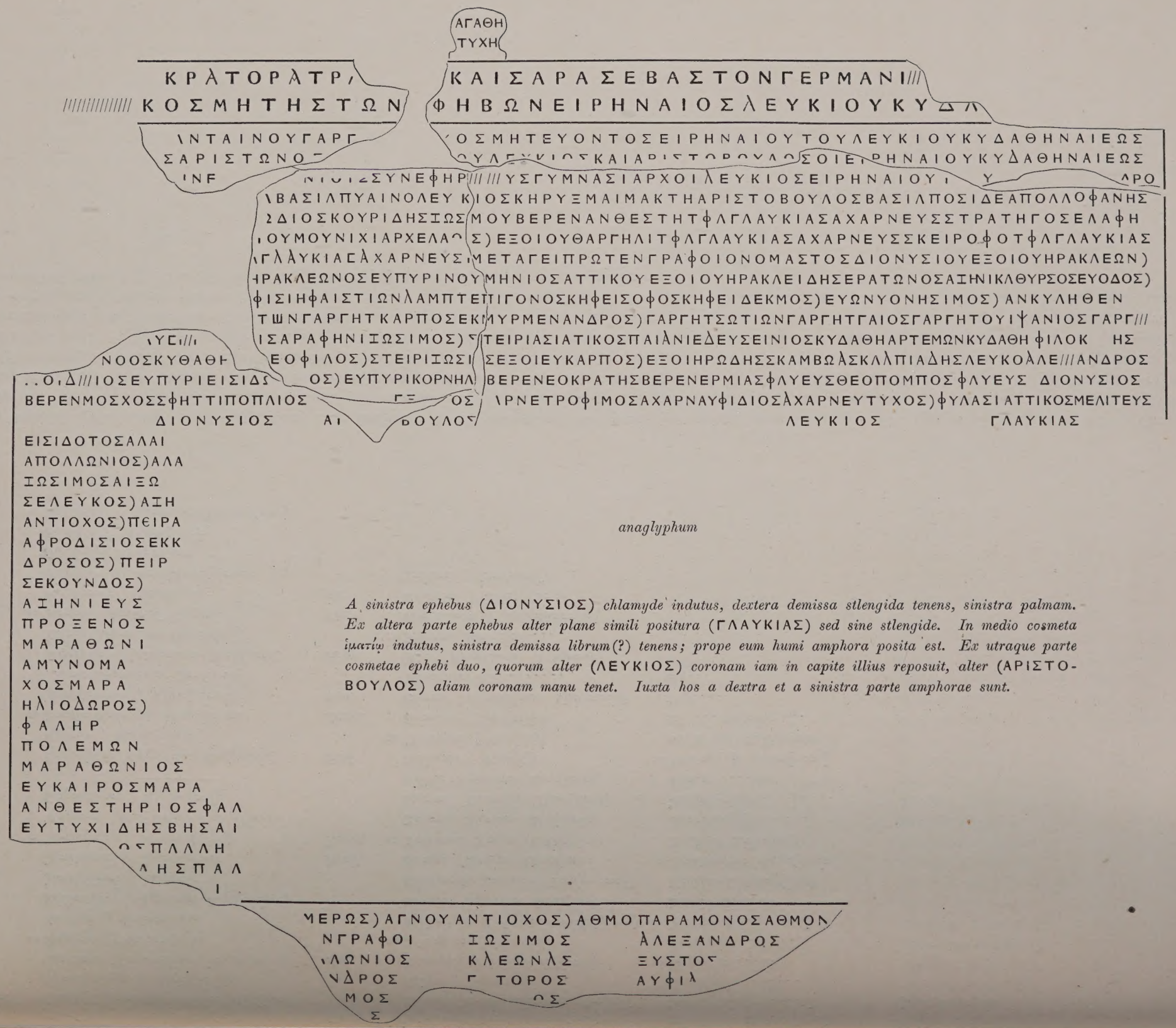

anaglyphum

A sinistra ephebus (ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ) *chlamyde indutus, dextera demissa stlengida tenens, sinistra palmam. Ex altera parte ephebus alter plane simili positura* (ΓΛΑΥΚΙΑΣ) *sed sine stlengide. In medio cosmeta ἱματίῳ indutus, sinistra demissa librum(?) tenens; prope eum humi amphora posita est. Ex utraque parte cosmetae ephebi duo, quorum alter* (ΛΕΥΚΙΟΣ) *coronam iam in capite illius reposuit, alter* (ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ) *aliam coronam manu tenet. Iuxta hos a dextra et a sinistra parte amphorae sunt.*

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Αὐτο]κράτορα Τρα[ϊανὸν] Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανι-[κὸν | ὁ] κοσμητὴς τῶν [ἐ]φήβων Εἰρήναιος Λευκίου Κυδα[θηναιεύς].

[Ἐπὶ ἄρχοντος Π]ανταίνου Γαργ[ηττίου, κ]οσμητεύοντος Εἰρηναίου τοῦ Λευκίου Κυδαθηναιέως, | [παιδοτριβοῦντο]ς Ἀρίστωνο[ς Ῥαμνουσί]ου, Λεύ-κιος καὶ Ἀριστόβουλος οἱ Εἰρηναίου Κυδαθηναιέως, | [τειμήσαντες ἀ]νέ[γρα-ψα]ν [τ]ο[ὺ]ς συνεφήβ[ο]υς· Γυμνασίαρχοι· Λεύκιος Εἰρηναίου [Κ]υ[δα-θηναιεὺς Βοη]δρο(μιῶνα) | [Ἀριστόβουλος,] βασιλεύς, Πυα(ι)νο(ψιῶνα). Λεύκιος, κῆρυξ, Μαιμακτη(ριῶνα). Ἀριστόβουλος, βασιλεύς, Ποσιδε(ῶνα). Ἀπολλοφάνης [τοῦ δεῖνος Γαμηλιῶνα]. Διοσκουρίδης Ζωσ[ί]μου Βερεν(ικίδης) Ἀθεστη(ριῶνα). Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεύς, στρατηγός, Ἐλαφη(βολιῶνα) | .....ου Μουνιχι(ῶνα). Ἀρχέλαος) ἐξ Οἴου Θαργηλι(ῶνα). Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεὺς Σκειροφο(ριῶνα). Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας | [Ἀχαρνεὺς Ἑκατομβαιῶνα, Τ(ίτος) Φ]λ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεὺς Μεταγει(τνιῶνα). πρωτέναραφοι· Ὀνόμαστος Διονυ-σίου ἐξ Οἴου, Ἡρακλέων) | [Εὐπυρίδης, ὁ δεῖνα] Ἡρακλέωνος Εὐπυρί(δης), Νουμήνιος Ἀττικοῦ ἐξ Οἴου, Ἡρακλείδης Ἐράτωνος Ἀζηνι(εύς), Κλ(αύδιος) Θύρσος, Εὔοδος)

(*Erechtheidis:*) [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Κη]φισι(εύς), Ἡφαιστίων Λαμπτ(ρεύς), Ἐπίγονος Κηφει(σιεύς), Σόφος Κηφει(σιεύς), Δέκμος) Εὐωνυ(μεύς)

(*Aegeidis:*) Ὀνήσιμος) Ἀνκυλῆθεν, | .....των Γαργήτ(τιος), Κάρπος ἐκ Μυρ(ινούττης), Μένανδρος) Γαργήτ(τιος), Σωτίων Γαργήτ(τιος), Γάιος Γαργήτ(τιος), Οὐιψάνιος Γαργ(ήττιος), | .....ις Ἀραφήνι(ος)

(*Pandionidis:*) Ζώσιμος) Στειρι(εύς), Ἀσιατικὸς Παιανι(εύς), Ἐ[λ]ευσεί-νιος Κυδαθη(ναιεύς), Ἀρτέμων Κυδαθη(ναιεύς), Φιλοκ[ράτης | Εὔ]νοος (?) Κυ[δ]αθη(ναιεύς), [Θ]εόφιλος) Στειρι(εύς)

(*Leontidis:*) Ζώσι[μο]ς ἐξ Οἴ(ου), Εὔκαρπος) ἐξ Οἴ(ου), Ἡρώδης Σκαμ-βω(νίδης), Ἀσκλ[η]πιάδης Λευκο(νοεύς), Ἀλέξανδρος | [ἐξ] Ο[ἴ](ου), Δ[ε]ῖος Εὐπυρί(δης), Εἰσίδω[ρ]ος Εὐπυρί(δης)

(*Ptolemaidis:*) Κορνήλ(ιος) Βερε(νικίδης), Νεοκράτης Βερεν(ικίδης), Ἑρμίας Φλυεύς, Θεόπομπος Φλυεύς, Διονύσιος | Βερεν(ικίδης)

(*Acamantidis:*) Μόσχος Σφήττι(ος), Πόπλιος ....

(*Oeneidis:*) [Ἀλ]ἐξ[ανδρ]ος(?) [Ἀχ]αρνε(ύς), Τρόφιμος Ἀχαρν(εύς), Αὐφίδιος Ἀχαρν(εύς), Εὔτυχος) Φυλάσι(ος)

(*Cecropidis:*) Ἀττικὸς Μελιτεύς, | Εἰσίδοτος Ἀλαι(εύς), Ἀπολλώνιος) Ἀλα(ιεύς), Ζώσιμος Αἰξω(νεύς)

(*Hippothontidis:*) Σέλευκος) Ἀζη(νιεύς), Ἀντίοχος) Πειρα(ιεύς), Ἀφρο-δίσιος ἐκ Κ(οίλης), Δρόσος) Πει(ραιεύς), Σεκοῦνδος) Ἀζηνιεύς

(*Aeantidis:*) Πρόξενος Μαραθώνι(ος), Ἀμυνόμαχος Μαρα(θώνιος), Ἡλιό-δωρος) Φαλη(ρεύς), Πολέμων Μαραθώνιος, Εὔκαιρος Μαρα(θώνιος), Ἀνθε-στήριος Φαλ(ηρεύς)

(*Antiochidis:*) Εὐτυχίδης Βησαι(εύς), ...ος Παλλη(νεύς), ...ης Παλ(ληνεύς), ...

(*Attalidis:*) [Ἐρ]μέρως) Ἀγνού(σιος), Ἀντίοχος) Ἀθμο(νεύς), Παράμονος Ἀθμον(εύς).

[Ἐπέ]νεγραφοι· [Ἀπο]λλώνιος, ...νδρος, ...μος, ...ς, ..., Ζώσιμος, Κλεων[ᾶ]ς, [Εὔπ]ορος .....ος, ..., Ἀλέξανδρος, Ξύστος, Αὐφίδ[ιος], ...

Inter annos 98 et 117 p. Chr. titulum compositum esse Traiani imperatoris nomen superscriptum demonstrat. Atque si reputaveris hic eundem esse epheborum inscribendorum morem, quem observavimus in Domitiani aetatis titulo n. 1091, qui mos alienus est ab eis quos ad posteriores Traiani annos pertinere constet titulis (n. 1094—1098), coniectura haud improbabilis erit, ad priorem Traiani principatus partem hunc titulum referendum esse, ita ut ab anno 100 p. Chr. non magno temporis intervallo absit. Aristonis paedotribae nomen cum hac aetatis definitione non pugnare intelleges ex eis quae disputavi ad n. 1104.

1093 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici; in Barbaceo exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

[Ἐπὶ ἄρχοντος Ζω]πύρου τοῦ Διονυσίου Ἀγρυλῆθεν
[κοσμητὴς Ἰούλι]ος Ἀλέξανδρος Διονυσίου Σουνιεύς

Repetitum nomen [Ἰ]ουλ. Ἀλέξανδρος Διονυσίου Σουνιεύς ad anaglyphi figuram servatam pertinere videtur, ita ut a sinistra cum altera figura nomen quoque periisse putandum sit.

Ipsius catalogi haec sunt quae legi possunt. Fragm. *a b*:

Ὄνασος .....
Διόδοτος Α....
Αἴλιος Ἀμειν...
Ἐπίκτητος) Σο[υνιεύς]
Φίλιππος) Βησα(ιεύς)
Ζώσιμος Ἰσθμοῦ Ολ....
Θεότειμος Γράπτου Κρειω(εύς)
Ἀντίοχος) Εὐωνυ(μεύς)
Εἰσίδωρος Ἀχάρνου Μαρα(θώνιος)
Νεικόμαχος Ἀφροδεισί[ου] Φλυ(εύς)
Εὐφρόσυνος Ἐπαγάθου ....
Σεραπίων) Χολλεί(δης)
Ἀπολλώνιος) Σφήττι[ος]
Φλῶρος Νεικηφόρου ἐξ Ο[ἴου]
Ἀμάραντος Σωτηρίχου Φαλ[ηρεύς]
Γλαῦκος) Κηφει(σιεύς)
Ἀθήναιος Ἀγαθοκλέους Ε....
Στεφηφόρος Ὄγνου Αἰξ[ωνεύς]

(*Erechtheidis:*)

Ἀφροδείσιος) Κηφει(σιεύς)
Σώζων Θεοδοσίου Λαμ(πτρεύς)

(*Aegeidis:*)

[Ὀρ]έντης Γαΐου Γαρ(γήττιος)
Θεόφραστος) Γαρ(γήττιος)
Χαιρέας) Γαργ(ήττιος)
Σωκράτης Ἐλευσεινίου Γαρ(γήττιος)

(*Pandionidis:*)

Καρπόδωρος Εἰσιδότου Ἀνγ(ελῆθεν)
Πρεῖμος) Παιανι(εύς)

(*Leontidis:*)

Δημήτριος) Χολλείδης
Σατορνεῖλος Σώτου ἐξ Ο[ἴου]
Θεοδόσιος Ἐπικτήτου ἐξ Οἴ(ου)
Ἀφροδείσιος Δάφνου ἐξ Οἴ(ου)
Ζώσιμος) Λευκο(νοεύς)

(*Ptolemaidis:*)

Αὐφίδιος Θράσων Κολω(νῆθεν)
Ἀπολλώνιος) Βερ(ενικίδης)
Γλύκων Ἀπολλωνίου Βερ(ενικίδης)
Εἰρήναιος Τεισαμενοῦ Φλυ(εύς)

(*Aeantidis:*)

Γοργίας Χρυσάνθ[ο]υ Φαλη(ρεύς)
Ἀλέξανδρος) [Μ]αρ(αθώνιος)

(*Antiochidis:*)

Ἀμίαντος Ἀφροδεισίου Ἰταΐ(ος)

Hoc nomine tribuum recensus, in quo desunt Acamantis, Oeneis, Cecropis, Hippothontis, Attalis, sed reliquae septem legitimo ordine se excipiunt, finitus fuisse videtur. Sequuntur duo nomina:

Ζωΐλος Θρασυβούλου Ἀφιδν(αῖος)
Ἡρακλέων Φ.....

c

ↄΠΥΡΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥCΙΟΥΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
ↄCΑΛΛΕΞΑΝΔΡΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥCΟΥΝΙΕΥC

ↄΥΛΛΕΞΑΝΔΡΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥCΟΥΝΙΕΥC

anaglyphum:

vir stans, ad sinistram conversus; sinistra manu palmam tenet, dextra periit, sed erecta fuisse videtur ad alium hominem corona ornandum.

ΕΥΗΜΕΡΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΕΡΜΕΙΑCΕΥΕΛΠΙCΤΟΥ
ΖΩCΙΜΟCΕΥΕΛΠΙCΤΟΥ
ΑΓΑΘΑΝΓΕΛΟCΑΤΤΑΛΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΖΩCΙΜΟΥ
ΛΕΩΝΚΑΛΛΙΒΙΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟCΑΤΤΙΚΟΥ
ΔΡΑΚΩΝΟΡΕΝΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCCΩΚΡΑΤΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΗC)
ΠΡΟCΔΟΚΙΜΟCΠΥΘΙΚΟΥ
CΤΕΦΑΝΟC ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΙΟC ΖΩCΙΜΟΥ
ΥΤΥΧΙΔΗCΟΝΗCΙΜΟΥ
ↄΙΛΗΤΟC ΖΩCΙΜΟΥ
ΘΕΟΚΡΙΤΟC Ζ////CΙΜΟΥ
ΠΡΩΤΙΝΑC ΕΙ//////////ΗΤΟΥ
ΕΛΕΥCΕΙΝΙΟC ΑΙ///
ΕΥΤΥΧΟC) ΖΩ
ΑΘΗΝΙΩΝ
CΩΤΗΡΙΧΟC

d

f

CΙΜΟC
ΔΙΟΜΟC
ΩΤΗΡΙΧΟC
CΥΚΑΡΠΟCΑ
ΠΑ⁻ΑΘΟCΕ
ↄΟC)

g

ΛΗC
ΝΟΥ
ΟΦΟΥ
ΕΛΠΙCΤΟΥ
ΟΝΗCΙΜΟΥ
ΟC)
ΟC)
ΟΝΟCΖΩCΙΜΟΥ
ↄΝΙΟC)
CΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΡΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΟCΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Κ//ΗΡΟΥ

a

ΟΝΑCΟC
ΔΙΟΔΟΤΟCΑ
ΑΙΛΙΟCΑΜΕΙΝ
ΕΠΙΚΤΗΤΟC)CC
ΦΙΛΙΠΠΟC)ΒΗCΑ
ΖΩCΙΜΟCΙCΘΜΟΥΟΛΙΙ
ΘΕΟΤΕΙΜΟCΓΡΑΠΤΟΥΚΡΕΙΩ
ΑΝΤΙΟΧΟC)ΕΥΩΝΥ
ΕΙCΙΔΩΡΟCΑΧΑΡΝΟΥᴹΑΡΛ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙ

CATALOGI

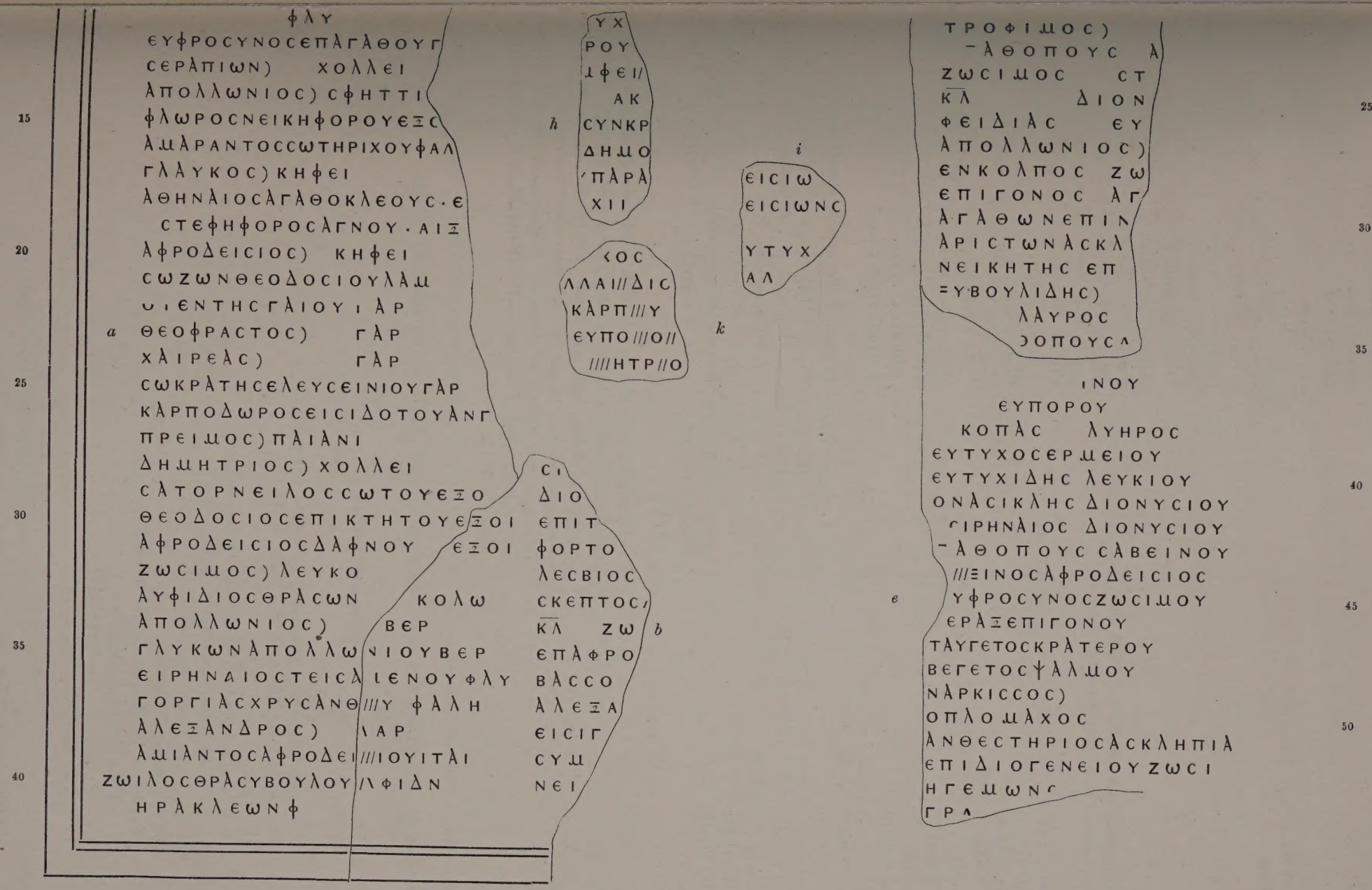

Fragmenta *a* et *b*, item *c* et *d* coniunxi; *e* quamquam cum *d* non cohaeret, tamen ad finem ultimae columnae pertinuisse nomina hoplomachi aliorumque magistrorum subscripta indicant. — Fragmentorum *f g h i k* locus incertus est.

Alterius columnae haec supersunt:

Διο . . .
Ἐπιτ . . . .
Φορτο[υνᾶτος . .]
Λέσβιος . . . .
Σκέπτος . . . .
Κλ(αύδιος) Ζω . . . .
Ἐπαφρό[δειτος . . . . .]
Βάσσο[ς . . . . . .]
Ἀλέξα[νδρος . . . . . .]
Εἰσιγ[ένης . . . . . .
Συμ . . . . . .
Νει[κ . . . . . .

Ultimae columnae (fragm. *c d e*) nomina, cum demotica ascripta non sint, epheborum peregrinorum (ἐπεγγράφων) sint necesse est. Servata sunt haec:

Εὐήμερος Ἀπολλωνίου
Ἑρμείας Εὐελπίστου
Ἀγαθάνγελος Ἀττάλου
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
Λέων Καλλιβίου
Ἐπίγονος Ἀττικοῦ
Δράκων Ὀρέντου
Ἀπολλώνιος Σωκράτου
Λεωνίδης)
Προσδόκιμος Πυθικοῦ
Στέφανος Ἀπολλωνίου
. . . . ος Ζωσίμου
[Ε]ὐτυχίδης Ὀνησίμου
Φίλητος Ζωσίμου
Θεόκριτος Ζ[ωσί]μου
Πρωτίνας Ἐ[πικτ]ήτου
Ἐλευσείνιος Α . . .
Εὔτυχος Ζω . . .
Ἀθηνίων
Σωτήριχος
Τρόφιμος)
[Ἀγ]αθόπους Α . . .
Ζώσιμος Στ . . . . .
Κλ(αύδιος) Διον . . . .
Φειδίας Εὐ . . . . .
Ἀπολλώνιος . . . . . .
Ἐνκολπος Ζω . . . . .
Ἐπίγονος Αγ . . . .
Ἀγάθων Ἐπι . . . .
Ἀρίστων Ἀσκλ[ηπ . . . .]
Νεικήτης Ἐπ . . . . . .
Εὐβουλίδης)
. . . . . λαυρος
[Ἀγαθ]όπους . . .
. . . . . ινου
. . . . . Εὐπόρου
[Σ]κόπας . . . . . ῆρος
Εὐτυχίδης Λευκίου
Ὀνασικλῆς Διονυσίου
[Ε]ἰρηναῖος Διονυσίου
[Ἀγ]αθόπους Σαβείνου
[Ὑγ]εῖνος(?) Ἀφροδεισίο(υ)
[Ε]ὐφρόσυνος Ζωσίμου
[Ἱ]έραξ Ἐπιγόνου
Ταΰγετος Κρατέρου
Βέγετος Ψάλμου
Νάρκισσος)
ὁπλομάχος
Ἀνθεστήριος Ἀσκληπιά[δου]
ἐπὶ Διογενείου· Ζώσι[μος]
ἡγεμών· . . . . . .
γρα[μματεύς· . . . . .]

In reliquis fragmentis pauca modo nomina agnoscuntur:

f v. 2 [Πρό]δ[ρ]ομος(?), v. 3 [Σ]ωτήριχος, v. 4 Εὔκαρπος Ἀ . . . . , v. 5 [Ἐ]πάγαθος Ἐ . . . . — *g* v. 4 [. . . Εὐ]ελπίστου, v. 5 Ὀνησίμου, v. 8 . . . . ονος Ζωσίμου, v. 9 [Ἀπολλ]ώνιος), v. 10 . . . . . ς Ἀπολλωνίου, v. 11 . . . . ρος Ἀπολλωνίου, v. 12 . . . ος Δημητρίου, v. 13 . . . . . κ[λ]ήρου. — *h* v. 3 [Συ]μφέρ[ων] aut [Συ]μφέρ[οντος], v. 5 [Ἀ]σύνκρ[ιτος(?)]. — *i* v. 1. 2 Εἰσίωνο[ς]. — *k* v. 3 Κάρπ[ο]υ, v. 4 Εὐπό[ρ]ο[υ], v. 5 [Δημ]ητρ[ί]ο[υ].

Hic titulus eandem quam n. 1091. 1092 rationem in epheborum nominibus recensendis habet, ab reliquis omnibus alienam. Quare eum quoque ad finem primi aut initium alterius p. Chr. saeculi pertinere consentaneum est. Neque in epheborum nominibus quidquam est, quod ab hac aetatis definitione abhorreat. Stephephorus Hagni f. Aexonensis, qui hic ephebus est, pater esse videtur trium prytanum qui recensentur n. 1046.

1094 Tabula crassa 0,07, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler. Supra titulum anaglyphi reliquiae.

(*Textum vide pag. seq.*)

. . . . . δης Γαργήττιος ἐ[γ]υμνασιά[ρχησε μῆνας | ἕ]νδεκα
[ἀντικοσμή]της· Σέντιος Ἀκύλα Ἀθμο[νεύς]
[ἡγεμώ]ν· Χρυσέρως) Ἀθμονεύς
[ὁπλο]μάχος· Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Οὐάλης Ἀθμονεύς
Ἀσκληπιάδης Ἀπ⟨π⟩ολλωνίου Σφήττ[ιος]
παιδευταί
Ζώσιμος Ζωΐλου Ἀθμονεύς
[Κά]λλιππος) Ἀθμονεύς Διοκλῆς Ἀθμονε[ύς]
[. . Μ]άριος Σοφιστικὸς Ἀγνούσιος
παιδοτ[ρίβ]ης
[Δημήτ]ριος Εἰσι[γέν]ου Ῥαμ[νούσιος]

. . χος Σπό[ρ]ου
[Δι]ονύσιος Μαραθῶνο[ς]
. . ησᾶς Ὑγείνου
Ε[ὔ]καρπος)
Ε[ὔκ]αρπος Ἀφροδεισίου
Κλ(αύδιος) [Ε]ὔφημος

. . . . ριος Διοκλέους Σφήττιος
[Ἀλέ]ξανδρος Βησαιεύς
[Σ]ώστρατος Ἀντιόχου Φιλαΐδης
Λεοντῖνος Ποσειδωνίου πρ(εσβύτερος) Ὠ(αθεν?)

Ζωσᾶς Ἀπολλωνίου
Εὐφρόσυνος Ἀπολλωνίου
Κλήμης Ἑρμίου
Ζώσιμος Ἀφροδεισίου
Νάρκισσος)
Ἄλκιμος Μενάνδρου
Σωτᾶς Ἀττικοῦ
Νικίας Εὐημέρου
Παρθενίας Εὐόδου
Εὔκαρπος Κάλλωνος
Ἀνταῖος Ληναίου
Εὔοδος)
Ἄλκιμος Δημητρίου
Ἀσκληπιάδης Διονυσίου
Εὐ[π]όριστος Νείκωνος
Ζ[ώ]σιμος Λυκόφρονος
Ἀσ[κλ]ηπιάδης Μενάνδρου
Μέ[να]νδρος)
Πρόσδεκτος Ἡρακλέωνος
Ἑρμίας Μηνοδώρου
Εἰσίδωρος)
Διογένης Διονυσίου
Κορνήλ[ι]ος Βάσσος
Εἰσίων [Ἀ]πολλωνίου
Μηνᾶς [Εἰ]σιγένους
Ἐλευσί[νιος])

κεστροφύλαξ
Σύντροφος Ἡ[λιοδώρου Μελιτεύς]
θυρωρός
Τρόφιμος [Μιλήσιος]

In titulis n. 1094. 1095. 1096 *κεστροφύλαξ* est Syntrophus (Heliodori f. Melitensis); duo priores tituli praeterea etiam Trophimum (Milesium) ianitorem habent. Quibus ex nominibus apparet, has tres tabulas, ex quibus n. 1096 anni 112 p. Chr. esse constat, paucis modo annis inter se distare. Quonam ordine horum titulorum anni se excipiant diiudicari nequit; namque quod n. 1094 solus Demetrius, n. 1095. 1096 Demetrius et Aristo una munere paedotribarum funguntur, inde nihil de aetate colligi licet, quia tum temporis nondum videtur perpetuum fuisse hoc munus, sed annuum (cf. adn. ad n. 1104).

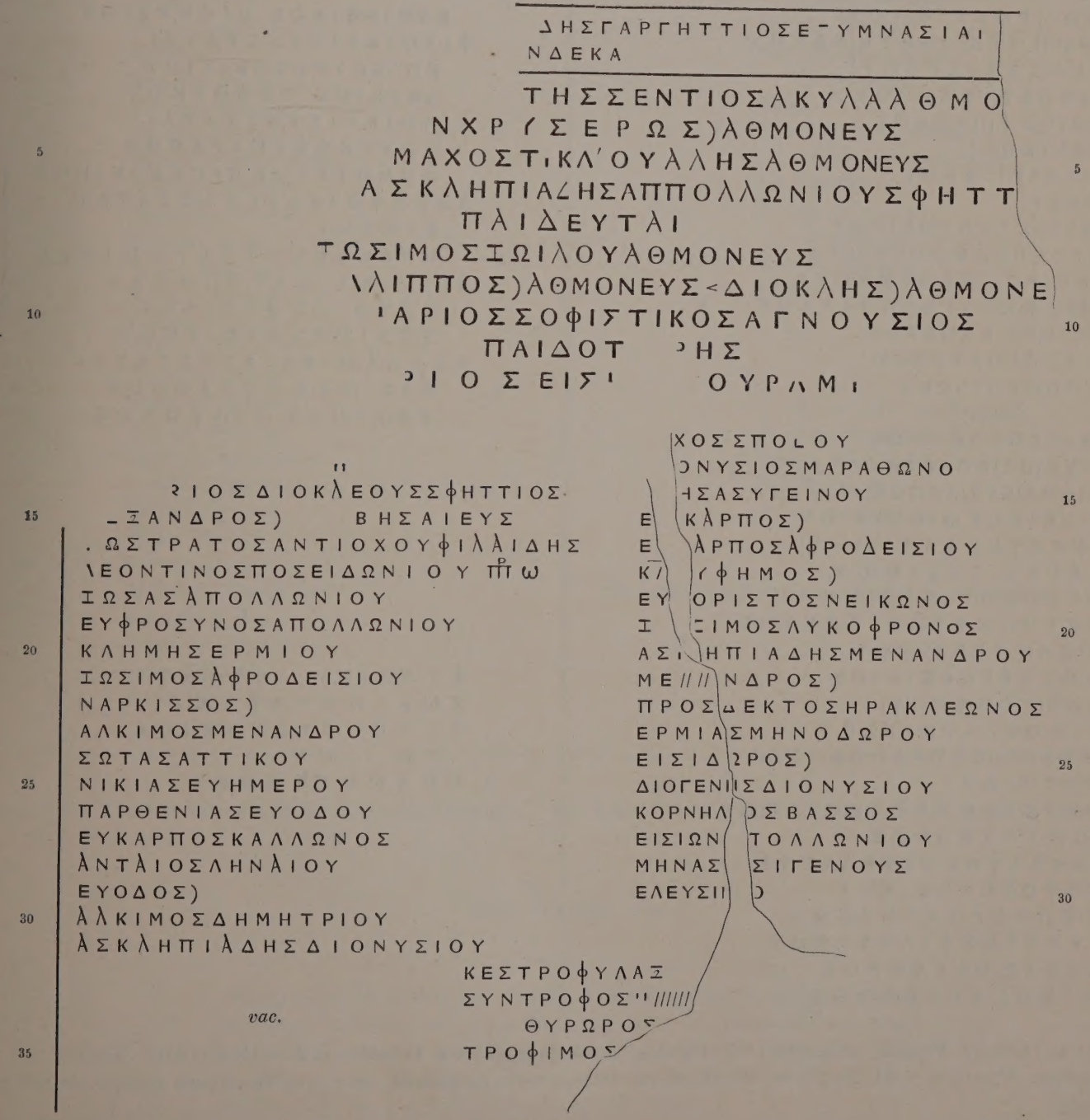

1095 In Herma marmoris Pentelici nunc in duas partes fracto, quarum in superiore servata sunt fragmenta *Aa Ba C*, in inferiore *Ab Bb*; quae litteris *Ac Bc* significavi, perierunt. Titulus *A* in fronte, *B* in sinistro, *C* in dextro latere Hermae scriptus. 'In domo τοῦ Φούκα' Fourmont apud Boeckh. 'Ὀπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εἰρήνης' Pittakis (de superiore parte). Inferior pars exstat in stoa Hadriani. (Cf. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 37 n. 121.) — *A* integrum edd. Chandler Inscr. P. II n. 59 p. 65. Boeckh C. I. G. 268. (Lebas Attique 526. I). Lapide fracto fragmentum *a* denuo edidit Pittakis Eph. 3330. *b* contulit Koehler. — *B* integrum edd. Chandler l. l. p. 66. Boeckh C. I. G. 268. (Lebas Attique 526. II). Fragmentum *a* repetivit Pittakis Eph. 3329. *b* contulit Koehler. — *C* ed. Pittakis Eph. 3331.

A

ΟΜΩΝΥΜΟΥΠΑΙΣ|ΕΙΜΙΚΛΙΝΟΣ|ΑΡΧ *c*
ΚΟΣΜΗΤΗΣ
c ΑΡΧΙΚΛΗΣ)|ΛΑΚΚΙΑΔΗΣ
ΕΠΙΔΕΙΔΙ|ΣΕΚΟΥΝΔΟΥΣϕΗΤΤΙΟΥΑΡΧΟΝ
5 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΕΥΤΑΚΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΚΟ|ΚΒΛΑΣΤΟΣ *a*
ΑΝΘ|ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΙΛΟΜ|ΟΥΣΟΣΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
10 ΑΒΑΣΚ|ΑΝΤΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
c ΙΩΣΙ|ΜΟΣΤΡΟϕΙΜΟΥ
ΝΥΜϕΟΔ|ΟΤΟΣϕΛΩΡΟΥ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟ|ΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΘΑΛΛΟΣΣ|ΤΑΧΥΟΣ
15 ΕΥΤΥΧΟΣΕ|ΥΚΑΡΠΟΥ
ΝΙΚ|ΩΝΕΥΚΑΡ|ΠΟΥ
ΕΠΙΚΟΥ|ΡΟΣΝΙΚ|ΙΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ|ΑΛΕΞΑ|ΝΔΡΟΥ
ΣΤΑΧΥΣΕΥΚΑΡ|ΠΟΥ
20 ΙΩΣΙΜΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
[Λ]ΕΣΒΙΟΣϕ[Ι]ΛΩΝΟΣ
.ΛΙΜΩΝΙΔΗΣ)
ΕΡΜΑΣΧΑΡΙΞΕΝΟΥ
ΙΩΙΛΟΣ)
25 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
[ΗΡΑ]ΚΛΕΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ *b*
ΜΥΣΤΙΚΟΣΕΣΠΕΡΟΥ
30 ΣΥΝΙΣΙΩΡΜΑΤΡΕΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΟΙΝΕΩΣ
(*phallus*)
ΛΕΥΚΙΟΣΠΡΟΘΥΜΟΥ
[ϕ]ΟΥΣΚ[ΟΣ]ΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣ[ΕΥΚ]ΑΡΠΟΥ
35 ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΕΥΤΥ[ΧΟΥ]
ΕΠΑϕΡΑΣ ΙΩΣΙΜ[ΟΥ]
ΙΩΠΥΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΚΤΗΣΙϕΩΝΤΟΣ
40 ΑΓ[Α]ΘΑΣ ΤΡΟϕΙΜΟΥ
ΣΙΛΙΟΣ ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΡΟΔΩΝΕΣΠΕΡΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ
ϕΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΕΠΑϕΡΟΔΙΤΟΥ
45 ΔΗΜΗΤΡ!ΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΙΣΙΩΝ ΤΡΥϕΩΝΟΣ
ϕΙΛΑΔΞΛϕΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ ΕΥΝΕΙΚΟΥ
50 ΑΡΤΕΜΑΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣϕΙΛΟΤΙΜΟΥ
ΒΑΣΙΛΑΣ ΤΡΥϕΩΝΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ ΤΡΥϕΩΝΟΣ

B

c
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΡΑ
ΜΝΟΥΣΙΟΣ
a ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
5 ΑΡΙΣΤΩΝΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΡΑΜΝΟΥ *c*
ΣΙΟΥ
ΚΕΣΤΡΟϕΥΛΑΞ ΣΥΝΤΡΟϕΟΣ
ΘΥΡΩΡΟΣ
ΤΡΟϕΙΜΟΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ *c*
10 ϕΙΛΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΕΠΑϕΡΑΣ ΙΩΣΙΜΟΥ
ϕΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΕΠΑϕΡΟ
b ΔΕΙΤΟΥ
ϕΙΛΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
15 ΕΠΙΓΟΝΟΣ ΟΙΝΕΩΣ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ϕΙΛΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΝΕΙΚΙΟΥ
ΛΕΥΚΙΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΥ
20 ϕΙΛΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ϕΟΥΣΚΟΣ ΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΑΔΕΛϕΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΣΙΜΩΝ)
25 ΗΡΑΚΛΕΩΝΑΣ ΚΛΗΠΙΑΔΟΣ
ϕΙΛΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΛΕΣΒΙΟΣ ϕΙΛΩΝΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ ΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΑΔΕΛϕΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
30 ΒΑΣΙΛΑΣ ΤΡΥϕΩΝΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ ΤΡΥϕΩΝΟΣ

C

ϕΙΛΟΙΚΑ...ΕΤΑΤΑ
ΖΩΣΙΜΟΝΑΡΚΕΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΥΝΕΙΟΣ
.ΥΕ..ΟΣ
5 ΡΟΔΩΝΕΣΠΕΡΟΥ

A v. 5 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ Pittakis, v. 7 ΒΑΣΤΟΣ Pittakis, v. 11 ΜΟΣ.ΤΡΟϕ Pittakis, v. 22 ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Boeckh; ego secutus sum Koehleri apographum. Praeterea v. 21. 28. 33. 34. 36. 37. 40 eas litteras uncis circumdedi, quae apud Boeckhium quidem exstant, non autem in Koehleri apographo.

A

Ὁμωνύμου παῖς εἰμι κλ(ε)ινὸς Ἀρχ[ικλῆς.]
κοσμητής
Ἀρχικλῆς) Λακκιάδης
Ἐπὶ Δειδί(ου) Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχον(τος)
γυμνασίαρχοι
Εὔτακτος Διονυσίου
Μ(ᾶρκος) Κοκ(κήιος) Βλάττος
Ἄνθος Δημητρίου
Φιλόμουσος Ἀφροδεισίου
Ἀβάσκαντος Ζωσίμου
Ζώσιμος Τροφίμου
Νυμφόδοτος Φλώρου
Ἀνθεστήριος Εἰσιδώρου

Θάλλος Στάχυος
Εὔτυχος Εὐκάρπου
Νίκων Εὐκάρπου
Ἐπίκουρος Νικίου
Ἀγαθόπους Ἀλεξάνδρου
Στάχυς Εὐκάρπου
Ζώσιμος Εὐκάρπου
Λέσβιος Φίλωνος
[Σ]ειμωνίδης)
Ἑρμᾶς Χαριξένου
Ζωΐλος)
Διονύσιος Σωτηρίχου
Εἰσιγένης Θεογένους
Σωτήριχος Θεογένους
Ἡρακλέων Ἀσκληπιάδου
Μυστικὸς Ἐσπέρου
Συνίσ[τ]ωρ Ματρέου
Ἐπίγονος Οἰνέως
Λεύκιος Προθύμου
Φοῦσκος Ἐπαγάθου
Εὔπορος Εὐκάρπου
Ἐλπίνεικος Διονυσίου
Ἐπικράτης Εὐτύχου
Ἐπαφρᾶς Ζωσίμου
Ζώπυρος Διονυσίου
Ὀνήσιμος Κτησιφῶντος
Ἀγαθᾶς Τροφίμου
Σίλιος Ἀφροδεισίου
Ῥόδων Ἐσπέρου
Ζώσιμος Ναρκίσσου
Φιλέταιρος Ἐπαφροδίτου
Δημήτριος)
Δημήτριος Προσδοκίμου
Ἰσίων Τρύφωνος
Φιλάδ[ε]λφος Σωκράτους
Εὔπορος Εὐνείκου
Ἀρτεμᾶς Λυσιμάχου
Ἐπίκητος Φιλοτίμου
Βασιλᾶς Τρύφωνος
Ζώσιμος Τρύφωνος

B

παιδοτρίβης
Δημήτριος Εἰσιγένους Ῥα|μνούσιος
παιδοτρίβης
Ἀρίστων Ἀφροδεισίου Ῥαμνού|σιο[ς]
κεστροφύλαξ· Σύντροφος
Θυρωρός
Τρόφιμος Μιλήσιος
φίλοι καὶ συνστάται
Ἐπαφρᾶς Ζωσίμου
Φιλέταιρος Ἐπαφρο|δείτου
φίλοι καὶ συνστάται
Ἐπίγονος Οἰνέως
Ἐλπίνεικος Διονυσίου
φίλοι καὶ συνστάται
Ἐπίκουρος Νεικίου
Λεύκιος Προθύμου
φίλοι καὶ συνστάται
Φοῦσκος Ἐπαγάθου
Δημήτριος Προσδοκίμου
ἀδελφοὶ καὶ συνστάται
Σίμων)
Ἡρακλέων Ἀσκληπιάδο[υ]
φίλοι καὶ συνστάται
Λέσβιος Φίλωνος
Ζώσιμος Εὐκάρπου
ἀδελφοὶ καὶ συνστάται
Βασιλᾶς Τρύφωνος
Ζώσιμος Τρύφωνος

C

φίλοι κα[ὶ συνσ]τάτα[ι]
Ζώσιμο[ς] Ναρκ[ί]σ[σου]
Εὔπορος Εὐνεί[κ]ο[υ]
[Μ]υσ[τικ]ός(?)
Ῥόδων Ἐσπέρου

De aetate tituli cf. quae adnotavi ad n. 1094 et 1104.

1096 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. III p. 350—354. Ectypum chartaceum v. 1—11 complectens misit O. Lueders.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. Νείκη Καίσαρος. | Μ(ᾶρκος) Ἄννιος Θράσυλλος, Μ(άρκου) Ἀννίου | Πυθοδώρου Χολλείδου υἱός, Χολ|λείδης, ἐφηβεύσας ἐν τῷ ἐπὶ | Ποπλίου Αἰλίου Ἀδριανοῦ ἄρχοντος | ἐνιαυτῷ, κοσμητεύοντος Δω|σιθέου τοῦ Ἡρακλείδου Παμ|βωτά|δου, γυμνασιαρχήσας καὶ σκηναρ|χήσας ἀνέγραψε τὸν συστάτην καὶ συν|έφηβον Τίτον Φλάουιον | Φιλαδήναιον καὶ τοὺς ἄλλους

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ ΝΕΙΚΗΚΑΙΣΑΡΟΣ
Μ·ΑΝΝΙΟΣ·ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ Μ·ΑΝΝΙΟΥ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΥ·ΧΟΛΛΕΙΔΟΥΥΙΟΣ·ΧΟΛ
ΛΕΙΔΗΣ·ΕΦΗΒΕΥΣΑΣΕΝΤΩΙ·ΕΠΙ
ΠΟΠΛΙΟΥ·ΑΙΛΙΟΥ·ΑΔΡΙΑΝΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ a. 112 p. Chr.
ΕΝΙΑΥΤΩΙ·ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ·ΔΩ
ΣΙΘΕΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΠΑΜΒΩΤΑ
ΔΟΥ·ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ·ΚΑΙ·ΣΚΗΝΑΡ
ΧΗΣΑΣ·ΑΝΕΓΡΑΨΕΤΟΝ·ΣΥΣΤΑΤΗΝ
ΚΑΙΣΥΝΕΦΗΒΟΝ·ΤΙΤΟΝ·ΦΛΑΟΥΙΟΝ
ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΝΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣ
ΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣ
ΚΑΘΩΣΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ·Τ·ΦΛ·ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΠΥ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ·Μ·ΑΝΝΙΟΣΘΡΑΣΥΛΛΟΣΧΟ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ·Τ·ΦΛ·ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣΜΑ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ·ΦΑΙΔΡΙΑΣΣΩΣΑΝΔΡΟΥΕΛΕ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ·ΤΙΒ·ΚΛ·ΘΡΑΣΕΑΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙ·Γ·ΙΟΥΛΙΟΣ·ΗΡΩΔΗΣΚΟΛΛΥ
ΕΛΑΦΗΒΟΛ·Μ·ΑΝΝΙΟΣ·ΘΡΑΣΥΛΛΟΣΧΟΛΛ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ·ΤΙ·ΦΛ·ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΠΥΡ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ·ΚΟΙΝΗΟΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΚΙΡΟΦΟΡ·ΔΙΟΔΟΤΟΣΣΩΣΑΝΔΡΟΥΕΛΕΟΥ
ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑ·ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΜΕΤΑΓΕΙΤ·ΚΟΙΝΗΟΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΤΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΜΟΣΧΙΩΝ)ΑΦΙΔΝΑΙΟΣ
ΚΙΜΩΝΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥΕΛΕΟΥΣΙΟΣ
ΥΜΝΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΞΑΝΘΟΣΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΙΣΙΚΛΕΟΥΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΘΑΛΗΣ)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
ΤΙΜΟΘΕΟΣΣΩΣΙΟΝΤΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡΝΕ
ΣΩΠΥΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΓΛΑΥΚΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) *phal-lus* ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ

ΜΙΛΗΣΙΟΙ

ΙΩΣΙΜΟΣΣΠΕΝΔ /// Ν — ΙΛΑΡΟΣΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΚΛ·ΚΑΠΙΤΩΝ — ΑΤΤΙΚΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΚΛ·ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ — ΕΙΣΑΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΦΙΛΛΥΣΕΡΜΩΝΟΣ — ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΒΑΣΙΛΕΙΔ
ΙΩΣΙΜΟΣΠΟΤΑΜΟ — ΕΡΜΙΑΣΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΗΝΙΟΧ — ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΕΥΠΟΡ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣΣΩΣΙ — ΙΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΗΜΕ
ΦΙΛΗΤΟΣΕΥΜΟΛΠ — ΜΕΓΙΣΤΑΣΜΗΝΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΓΛΥΚ — ΕΥΤΥΧΟΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΑΠΟΛΛΩ — ΕΡΩΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΔΩΡΙ — ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ)
ΤΥΧΙΚΟΣ) — ΔΩΡΟΘΕΟΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΣΙΓΕ — ΝΙΚΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΟΚΤΑΟΥΙΟΣΕΥΦΡΑΝΤ — ΘΑΛΛΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ) — ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗΤΡ
ΦΙΛΗΤΟΣΑΚΑΣΤΟΥ — ΧΡΥΣΕΡΩΣΕΙΣΙΔΩΡ
ΕΙΣΙΩΝ) — ΕΡΑΣΜΙΟΣ ////////////////////

ΕΙΣΙΩΝΙΩΣΙΜΟΥ
ΙΚΕΛΟΣΦΕΙΔΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΒΟΗΘΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΔΛΦΝΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΜΟΣΧΟΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΙΤΛΛΟΣΕΡΜΩΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΦΙΛΩΝΜΕΝΕΛΛΟΥ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΠΛΓΛ
ΕΡΜΛΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΚΛΛΛΙΣΤΟΣΕΡΜΟΥ
ΛΓΛΘΟΚΛΗΣ)
ΣΩΤΛΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΚΛΛΛΙΚΡΛΤ
ΕΡΜΗΣΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΓΛΙΟΣΛΛΕΞΛΝΔΡΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΣΛΦΡΟΔΕΙΣ
ΛΡΤΕΜΩΝΗΡΑΙΟΥ
ΛΕΩΝΔΙΟΜΗΔΟΥΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΞΕΝΟΦ
ΣΕΡΛΠΙΩΝΕΛΙΧΡΥ

ΠΡΩΤΙΩΝΗΡΑΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΧΡΥΣΟΓ
ΛΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΟΣΧ
ΛΝΘΟΚΛΗΣΣΕΡΛΠΙ
ΛΓΛΘΙΛΣΝΟΥΜΗΝΙ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣΕΠΛΦΡΛ
ΦΟΥΣΚΙΛΛΟΣΚΛΛΛΙΠ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΛΛΕΞΛΝΔ
ΕΥΓΛΜΟΣΠΟΛΥΛΙΝ
ΧΛΡΙΤΩΝΠΡΕΙΜΙΓΕ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΠΡΕΙΜ
ΕΡΜΛΣ ////////////////////////////
ΛΣΚΛΗΠΛΣΓΛΛΥΚΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΦΙΛΗΜ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)
ΕΙΣΙΩΝΠΡΩΤΟΓ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΠΡΩΤ
ΕΡΩΣ)
ΦΙΛΙΠΠΟΣΕΡΩΤ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΡΩΤ
ΙΛΣΩΝ ////////////////////

In sinistro pilae latere:

ΠΛΙΔΕΥΤΛΙ
ΗΓΕΜ · ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ) ΛΛΩΠΕΚ
ΟΠΛ · ΙΣΙΓΕΝΗΣΗΣΥΧΟΥΛΛΩΠΕΚ
ΠΛΙΔΟΤΡ · ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΙΣΙΓΕΝΟΥΣΡΛΜΝ
ΠΛΙΔΟΤΡ · ΛΡΙΣΤΩΝΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΡΛΜΝ
ΤΙΒ · ΚΛ · ΗΡΛΚΛΕΙΔΗΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΔΕΙΟΥΛΕΥΚΟΝΟ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΡΛΤΩΝΟΣΛΘΜΟ
ΘΕΩΝΕΡΜΟΦΛΝΤΟΥΚΟΛΛΥΤ
ΓΡΛΜΜ · ΣΕΞΤΟΣΛΝΝΙΟΣΤΡΥΦΩΝ
ΚΕΣΤΡ · ΣΥΝΤΡΟΦΟΣΗΛΙΟΔΩΜΕΛΙ
ΘΥΡ · ΛΡΙΣΤΕΛΣΜΙΛΗΣΙΟΣ

In dextro latere:

ΟΙΤΛΓΕΡΜΛΝΙΚΕΙΛ
ΝΕΙΚΗΣΛΝΤΕΣ
ΕΝΚΩΜΙΟΝΤΙ · ΚΛ · ΘΡΛΣΕΛΣΜΕΛΙ
ΛΛΜΠΛΔΛΛΝΝΙΟΣΘΡΛΣΥΛΛΟΣ
ΝΛΥΜΛΧΙΛΝ
//ΛΝΝΙΟΣΘΡΛΣΥΛΛΟΣΧΟΛ · ΚΛΙ
//ΦΛ · ΦΙΛΛΘΗΝΛΙΟΣΕΥΠΥΡΙΔΗΣ

In ima huius lateris parte
in corona (deleta):

ΕΥΤΥΧΟΥ

συνεφήβους
καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν

Βοηδρομιῶνα· Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Φιλαθήναιος Εὐπυ(ρίδης)
Πυανοψιῶνα· Μ(ᾶρκος) Ἄννιος Θράσυλλος Χο(λλείδης)
Μαιμακτηριῶνα· Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Συνέκδημος Μα(ραθώνιος)
Ποσειδεῶνα· Φαιδρίας Σωσάνδρου Ἐλε(ούσιος)
Γαμηλιῶνα· Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Θρασέας Μελιτεύς
Ἀνθεστηρι(ῶνα)· Γ(άιος) Ἰούλιος Ἡρώδης Κολλυ(τεύς)
Ἐλαφηβολ(ιῶνα)· Μ(ᾶρκος) Ἄννιος Θράσυλλος Χολλ(είδης)
Μουνιχιῶνα· Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Φιλαθήναιος Εὐπυρ(ίδης)
Θαργηλιῶνα· κοινῇ οἱ γυμνασιαρχή(σαντες)
Σκιροφορ(ιῶνα)· Διόδοτος Σωσάνδρου Ἐλευ(σίος)
Ἑκατομβαιῶνα· Ἐπίκτητος) Μελιτεύς
Μεταγειτ(νιῶνα)· κοινῇ οἱ γυμνασιαρχήσαν(τες)
Τιβ(έριος) Κλαύδιος Ἡρακλείδης Μελιτεύς
Μοσχίων) Ἀφιδναῖος
Κίμων Προσδοκίμου Ἐλευσίνιος

Ὕμνος Σωστράτου Ἀθμονεύς
Ξάνθος Μνησιφίλου Μελιτεύς
Εὔπορος Εἰσικλέους Σφήττιος
Θαλῆς) Κυδαθηναιεύς
Τιμόθεος Σώζοντος Ἀχαρνεύς
Πρωτογένης Μηνοδώρου Ἀχαρνε(ύς)
Ζώπυρος Διονυσίου Παιανιεύς
Ζώσιμος Θεοφίλου Μαραθώνιος
Γλαῦκος Ἀλεξάνδρου Παλληνεύς
Ἀλέξανδρος) Παιανιεύς

Μιλήσιοι

Ζώσιμος Σπένδ[ο]ν(τος) — Ἵλαρος Πυθοκλέους
Κλ(αύδιος) Καπίτων — Ἀττικὸς Νεικίου
Κλ(αύδιος) Κάλλιππος — Εἰσᾶς Εὐπόρου
Φίλλυς Ἕρμωνος — Ἐπίκτητος Βασιλείδ(ου)
Ζώσιμος Ποταίμο(υ) — Ἑρμίας Μουσαίου
Καρπόδωρος Ἡνιόχ(ου) — Ἐπιτυγχάνων Εὐπόρου
Ἐλπιδηφορος Ζωσί(μου) — Ζώσιμος Ἀγαθημέρ(ου)
Φίλητος Εὐμόλπ(ου) — Μεγιστᾶς Μηνᾶ
Ἐπαφρόδειτος Γλύκ(ωνος?) — Εὔτυχος)
Ζώσιμος Ἀπολλω(νίου) — Ἔρως Μηνοδώρου
Ἀφροδείσιος Δωρι. — Μηνόδωρος)
Τυχικός) — Δωρόθεος Ζωσίμου
Διονύσιος Ἰσιγέ(νους) — Νίκων Ἀρίστωνος
Ὀκτάουιος Εὐφραντ. — Θάλλος Καρποδώρου
Εἰσίδοτος) — Ἀπολλώνιος Δημητρ(ίου)
Φίλητος Ἀκάστου — Χρυσέρως Εἰσιδώρ(ου)
Εἰσίων) — Ἐράσμιος .....
Εἰσίων Ζωσίμου — Πρωτίων Ἡραίου
Ἴκελος Φειδίου — Εὔπορος Χρυσογ(όνου)
Ὀνήσιμος Βοήθου — Ἀπολλώνιος Μόσχ(ου)
Διονύσιος) — Ἀνθοκλῆς Σεραπί(ωνος)
Δάφνος Εἰσιδώρου — Ἀγαθίας Νουμηνί(ου)
Μόσχος) — Νουμήνιος Ἐπαφρᾶ
Ζώσιμος) — Φούσκιλλος Καλλίπ(που) (aut -πίδου)
Ἴταλος Ἕρμωνος — Τρόφιμος Ἀλεξάνδ(ρου)
Εὔπορος Ἡρακλείδου — Εὔγαμος Πολυαίν(ου)
Φίλων Μενελάου — Χαρίτων Πρειμιγέν(ους)
Ἀφροδείσιος Ἐπαγά(θου) — Ἀφροδείσιος Πρειμ(ιγένους)
Ἑρμᾶς Ζωσίμου — Ἑρμᾶς .....
Κάλλιστος Ἑρμοῦ — Ἀσκληπᾶς Γλαύκου
Ἀγαθοκλῆς) — Ζώσιμος Λευκίου
Σωτᾶς Εἰσιδότου — Εἰσίδοτος Φιλήμ(ονος)
Τρύφων Καλλικρ. — Πρωτογένης)
Ἑρμῆς Συμφέροντ(ος) — Εἰσίων Πρωτ(ογένους)
Γάιος Ἀλεξάνδρου — Εὐήμερος Πρωτ(ογένους)
Πόπλιος Ἀφροδεισ(ίου) — Ἔρως)
Ἀρτέμων Ἡραίου — Φίλιππος Ἐρωτ...
Λέων Διομήδους — Ζώσιμος Ἔρωτ....
Ζώσιμος Ξενοφ... — Ἰάσων .....
Σεραπίων Ἑλιχρύ(σου)

παιδευταί

ἡγεμ(ών)· Μηνόδωρος) Ἀλωπεκ(ῆθεν)
ὁπλ(ομάχος)· Ἰσιγένης Ἡσύχου Ἀλωπεκ(ῆθεν)
παιδοτρ(ίβης)· Δημήτριος Ἰσιγένους Ῥαμν(ούσιος)
παιδοτρ(ίβης)· Ἀρίστων Ἀφροδεισίου Ῥαμν(ούσιος)
Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Ἡρακλείδης Μελιτεύς
Ἀφροδείσιος Δείου Λευκονο(εύς)
Ἀφροδείσιος Ἐράτωνος Ἀθμο(νεύς)
Θέων Ἑρμοφάντου Κολλυτ(εύς)
γραμμ(ατεύς)· Σέξτος Ἄννιος Τρύφων
κεστρ(οφύλαξ)· Σύντροφος Ἡλιοδώ(ρου) Μελ(ιτεύς)
θυρ(ωρός)· Ἀριστέας Μιλήσιος
in corona: Εὐτύχου

οἱ τὰ Γερμανίκεια | νεικήσαντες·
ἐνκώμιον· Τι. Κλ. Θρασέας Μελι(τεύς)
λαμπάδα· Ἄννιος Θράσυλλος
ναυμαχίαν
[M.] Ἄννιος Θράσυλλος Χολ(λείδης)
καὶ | [T.] Φλ(άουιος) Φιλαθήναιος
Εὐπυρίδης.

Hadriani archontis annum in universum quidem respondere anno Iuliano 112 p. Chr. Phlegontis Tralliani (mir. c. 25) testimonio constat. Sed utrum annus Atticus 111/2 (quae est Neubaueri et Dumontii sententia) an 112/3 intellegendus sit, diiudicari nequit.

1097 *'Grauer Stein; bei S. Demetrios* Κατηφόρη*'*. Exscripsit Koehler.

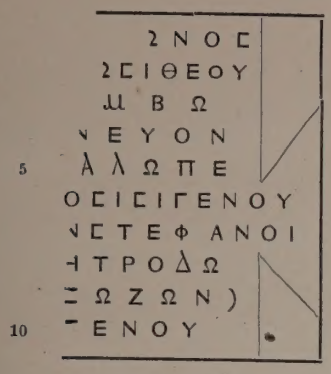

a. 112 p. Chr.

[Παιδοτριβοῦντος Ἀρίστ]ωνος, | [κοσμητεύοντος Δ]ωσιθέου | [τοῦ Ἡρακλείδου Πα]μβω|[τάδου, ἡγεμο]νεύον|[τος Μηνοδώρου)] Ἀλωπε|[κῆθεν, ὁπλομαχοῦντ]ος Ἰσιγένου | [Ἀλωπεκῆθεν, οἱ συ]νστέφανοι | [ἀνέθηκαν, Μ]ητρόδω|[ρος τοῦ δεῖνος, Σ]ώζων), | [ὁ δεῖνα ....]γένου.

Ad annum Hadriani archontis etiam hunc titulum referendum esse versuum 2—6 reliquiae docent. Mira sane discrepantia inter n. 1096 et hunc titulum est, quod illic Demetrius et Aristo una, hic Aristo solus paedotriba recensetur. Qua de re dubitari nullo modo sinunt spatii rationes.

1098 Herma lapidis Pentelici ex tribus fragmentis compositus, infra fractus, inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. IV p. 458—460 n. 1. Ectypum chartaceum v. 1—14 continens misit O. Lueders, lateris dextri inscriptionem exscripsit idem.

a. 116 p. Chr.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΚΟCΜΗΤΗCΟΕΠΙΦΛΑΒΙΟΥ
ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΑΧΑΡΝΕΩCΑΡΧ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗCΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥC
ΕΥΠΥΡΙΔΗCΤΟΥCΕΦΗΒΟΥC
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝΚΑΙΠΑΙΔΕΥΤΑC
ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ
ΠΟΠΛΙΟCΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥCΕΥΠΥΡΙΔΗC
ΕΥΕΛΠΙCΤΟCΑΜΩΜΗΤΟΥCΦΗΤΤΙΟC
CΥΜΦΕΡΩΝΑΦΡΟΔΙCΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟC
ΓΛΥΚΩΝΚΑCCΑΝΔΡΟΥ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗC
ΔΗΜΗΤΡΙΟCΙCΙΓΕΝΟΥCΡΑΜΝΟΥCΙΟC
ΤΙΒΕΡΙΟCΚΛΑΥΔΙΟCΦΙΛΟΚΛΗCΛΕΥΚΟ
ΝΟΕΥCΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑCΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗCΑCΤΑΓΕΡΜΑΝΙΚΙΑ
ΕΥΜΕΝΗCΠΑΛΑΤΙΩΝΟCΦΑΛΗΡΕΥC
ΕΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΗCΕΝΗΜΕΡΑCΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
ΙΟΥCΤΟC)ΜΕΛΙ ///ΕΥ///
CΩCΙΓΕΝΗC)Π /// /// ///ΗΝΕΥ ///
ΜΕΙΛΗCΙΟΙ
CΩΖΩΝΓΛΑΥΚΟΥΗΛ /// /// /// /// /// ΗΜΕΡΑC///ΕΝΤΕ
////////////////ΤΟCΠΡΟΚΛΟΥΗΛΕΙΨΕΜΕΤΑΤΟΥΥΟΥ
ΚΟCΜΟΥΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΖΩΠΥΡΟC)ΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΗΡΑΚΛΗCΕΡΜΙΟΥΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΟCΕΥΦΡΑΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΕΠΙΚΤΑCΔΙΦΙΛΟΥΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΔΗΜΑCΑΡΙCΤΩΝΟCΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΑΓΑΘΩΝΑΡΙCΤΩΝΟCΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
(*phallus*)
ΑΠ
ΦΛΑΒΙΟCΑΘΗΝΑΙΟCΗΜΕΡΑCΠΕΝΤΕ
ΡΟΔΩΝΖΩCΙΜΟΥ
ΖΩCΙΜΟCΚΟΡΙΝΘΟΥ ΟΝΗCΑCΑΡΧΙΚΛΕΟΥC
ΕΥΗΜΕΡΟCΦΙΛΟΚΛΕΟΥC ΤΡΟΦΙΜΑCΑΡΧΙΚΛΕΟΥC
ΘΡΑCΕΑCΘΕΟΞΕΝΟΥ CΥΝΙCΤΩΡ)
ΕΠΑΓΑΘΟCICΙΩΝΟC ΖΩCΙΜΟCΠΡΟΘΥΜΟΥ
ΛΑΧΗCΕΠΙΓΟΝΟΥ ΔΙΟΝΥCΙΟCΖΩΠΥΡΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΥΟΔΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΠΟΠΛΙCΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟC)
ΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟC) ΗΡΑΚΛΑCΕΠΙΚΤΗΤΟ///
ΦΙΛΩΝΖΩCΙΜΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟCΖΩCΙΜΟΥ
ΠΡΕΙΜΟC)
ΚΛΛ ///////

In latere dextro:

ΤΩΗΡΑΚΛΕΙ
ΚΑΙΕΥΡΥΘΩΜΩ
ΓΑΥΡΟ

ΤΩΗΡΑΚΛΕΙ ΚΑΙ
ΝΕΑΝΙΣΚΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΙΤΡΙΤΗ Σ
ΤΑΞΕΩΣΠΑ
ΛΗΣΔΕΙΩ

ΦΙΛΑ ΔΕΛΦΕΙ Α
ΕΠΙΝΕ ΙΚΙΑ
ΘΗ ΣΕΙΑ

ΚΑΙΑΛΛΟΥΣ Π°
ΛΟΥΣ ΟΥΧΩ
ΡΙΟΤΟΠΟΣ

Τ
Τ Ι/

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ὁ κοσμητὴς ὁ ἐπὶ Φλαβίου | Μακρείνου Ἀχαρνέως ἄρ-
χ(οντος) | Μενεκράτης Μενεκράτους | Εὐπυρίδης τοὺς ἐφήβους | ἀνέγραψεν
καὶ παιδευτάς.

παιδευταί

Πόπλιος Μενεκράτους Εὐπυρίδης
Εὐέλπιστος Ἀμωμήτου Σφήττιος
Συμφέρων Ἀφροδισίου Μαραθώνιος
Γλύκων Κασσάνδρου

παιδοτρίβης

Δημήτριος Ἰσιγένους Ῥαμνούσιος
Τιβέριος Κλαύδιος Φιλοκλῆς Λευκο|νοεύς, γυμνασιαρχήσας Ἐλα-
φηβολιῶνα | καὶ ἀγωνοθετήσας τὰ Γερμανίκ(ε)ια
Εὐμένης Παλατίωνος Φαληρεὺς | ἐγυμνασιάρχησεν ἡμέρας δεκαπέντε
Ἰοῦστος) Μελι[τ]εύ[ς]
Σωσιγένης) Π[αλλ]ηνεύ[ς]

Μειλήσιοι

Σώζων Γλαύκου ἤλ[ειψεν] ἡμέρας [π]έντε
....τος Πρόκλου ἤλειψε μετὰ τοῦ υἱοῦ | Κόσμου ἡμέρας πέντε
Ζώπυρος) ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Ἡρακλῆς Ἑρμίου ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Παράμονος Εὐφρᾶ ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Ἐπικτᾶς Διφίλου ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Δημᾶς Ἀρίστωνος ἡμέρας πέντε
Ἀγάθων Ἀρίστωνος ἡμέρας πέντε
Ἀπ . . . . . .
Φλάβιος Ἀθήναιος ἡμέρας πέντε

Ῥόδων Ζωσίμου
Ζώσιμος Κορίνθου
Εὐήμερος Φιλοκλέους
Θρασέας Θεοξένου
Ἐπάγαθος Ἰσίωνος
Λάχης Ἐπιγόνου
Εὔκαρπος Ἀλεξάνδρου
Πόπλις Διονυσοδώρου
Διονυσόδωρος)
Φίλων Ζωσίμου
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Πρεῖμος
Κ....

Ὀνησᾶς Ἀρχικλέους
Τροφιμᾶς Ἀρχικλέους
Συνίστωρ)
Ζώσιμος Προθύμου
Διονύσιος Ζωπύρου
Εὔοδος Ἀφροδεισίου
Ἐπίκτητος)
Ἡρακλᾶς Ἐπικτήτο[υ]

Flavii Macrini Acharnensis archontis annus 116 p. Chr. est (Phlegon. mir. c. 9). Qua in temporis definitione tamen, ut dixi ad n. 1096, dubium remanet utrum de anno Attico 115/6 an de 116/7 cogitandum sit.

Posteriore tempore ab ephebis duobus haec in latere Hermae insculpta sunt:

a (v. 1—3) Τῷ Ἡρακλεῖ | καὶ εὐρύθμῳ | Γαύρ[ῳ].

b (v. 4—14) Τῷ Ἡρακλεῖ καὶ | νεανισκαρχή|σαντι τρίτης | τάξεως πά-
λης Δείῳ. — Φιλαδέλφεια, Ἐπινείκια, Θήσεια καὶ ἄλλους πολ|λοὺς οὓς οὐ
χω|ρ(ε)ῖ ὁ τόπος.

1099 Fragmentum marmoris albi, inter lapides Elginianos, undique mutilum fractumque in duas partes. Edd. Osann Syll. I p. 139, ex eiusdem et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 303. Omnium accuratissime Mon. Mus. Brit. p. 117 n. 46, quod exemplum fideliter expressi.

(*Textum vide pag. seq.*)

Διογέν[ης) Γαργήττιος]
Καρπόδωρο[ς Δι]ογένους Γα[ργήττιος]
Φίλων) Ἀ[μαξ]αντεύς
Ἐπίγονος) [Ἀθ]μονεύς
Ζωΐλος Ἐλε[υσινίο]υ Ἀχαρνεύς
Εὔφημος) [Μελ]ιτεύς
Σωκράτης [)] Βερενεικί(δης)
Διονύσιος Μ[ενε]κράτους Εὐπυ(ρίδης)
Ἰσίδωρος Φιλο[ξέ]νου Κολ[λυτεύς]
Σωτᾶς Εὐβουλ[ίδ]ου Πειρ(αιεύς)
Ζώσιμος Εὐβ[ου]λίδου Πειρ(αιεύς)

Ἡρακλε[όδ]ωρο[ς] Ζωΐλου Ἀναφ(λύστιος)
Ἡρακλείδης Ἀντιόχου Ῥαμ(νούσιος)
Ἑρμίας) ἐκ Μυρι(νούττης)
Ἱέρων) Κηφισι(εύς)
[Ὀνή]σιμος Ὑγείνου Φιλαθήναι[ο]ς Ἐπ . . . . .
[Ἀσ]κληπιάδης Ἡρακ. Λίβανο[ς] Εὐκλ . . . . .
[Μέ]λισσος) Ἀττικὸ[ς] Ξενοφ[ῶντος]
[Χαρί]των (?) Ξενοφῶ(ντος) Ἐπίκτητος Διο . . . . .
[Εὐτ]υχίδης Ἐμπο(ρικοῦ)
[Σωτ]ήριχος Ἡρακλε.

ΔΙΟΓΕΝ,,
ΚΛΡΠΟΔΩΡΟ ΟΓΕΝΟΥΣΓΑ,,
ΦΙΛΩΝ) Λ \ΝΤΕΥΣ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ) ΜΟΝΕΥΣ
ΙΩΙΛΟΣ ΕΛΕ ΥΛΧΛΡΝ
ΕΥΦΗΜΟΣ) ΙΤΕΥΣ
ΣΩΚΡΛΤΗΣ/// ΒΕΡΕΝΕΙΚΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜ ΚΡΛΤΟΥΣΕΥΠΥ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΦΙΛΟ ΝΟΥ ΚΟΛ
ΣΩΤΛΣΕΥΒΟΥΛ ΟΥΠΕΙΡ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΥΒ ΛΙΔΟΥΠΕΙΡ
ΗΡΛΚΛΕ ΩΡΟ ΙΩΙΛΟΥΛΝΛΦ
ΗΡΛΚΛΕΙΔΗΣΑΝΤΙΟΧΟΥΡΛΜ
ΕΡΜΙΑΣ) ΕΚΜΥΡΙ
ΙΕΡΩΝ) ΚΗΦΙΣ
ΣΙΜΟΣΥΓΕΙΝΟΥ ΦΙΛΛΘΗΝΛΙΣΕΠ.....
ΚΛΗΠΙΛΔΗΣΗΡΛΚ ΛΙΒΛΝΟ_ΕΥΚΛ.....
ΛΙΣΣΟΣ) ΑΤΤΙΚ ΞΕΝΟΦ.....
ΤΩΝΞΕΝΟΦΩ ΕΠΙΚ¯ΗΤΟΣΔΙΟ.....
ΥΧΙΔΗΣ ΜΠΟ
ΗΡΙΧΟΣΗΡΛΚΛΕ

Hunc titulum hic collocavi, quia cum n. 1100. 1101 ordinem et dispositionem nominum (quibus adduntur quidem praeter patrum nomina etiam demotica, sed nulla tribuum ratione habita) communem habet, et quia hic v. 8 Dionysius Menecratis f. Eupyrida ephebus est, qui videtur filius esse Menecratis Menecratis f. Eupyridae, qui n. 1098 cosmeta, et frater Publii Menecratis f. Eupyridae, qui ibidem praeceptor recensetur. Quae argumenta, quum neutrum per se satis firmum sit, tamen coniuncta aliquam vim habent.

1100 Fragmentum Hermae, l. 0,325. Exscripsit Koehler. Edidi Hermae IX p. 389.

ΛΛΟΥΒΗΣΑΙ
ΡΟΔΙΣΙΟΥΜΑΡΑ) AC
ΒΕΡ//ΝΙΚΙΔΗΣ ΝΙΚΟΚΡΛΤΗΣΛφΡΟΔΙΣΙΟΥ,Α,
¯ΙΟΧΟΥΕΥΩΝΥ ΠΟΛΥΣΗΛΟΣΛΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΛΧΛΡ
\ΑΛΛΙΤΕΛΟΥΣφΗΓΑΙ¯ ΠΥΘΟΚΡΙΤΟΣΚΑΛΛΙΤΕΛΟΥΣΦΗ
_ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΞΟΙ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑΛ
ΟΣΑφΡΟΔΙΣΙΟΥΑΝΑφΛ ΜΗΝΟΔΟΤΟΣΛΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥΣΤΕ//
ΩΝΙΟΣΕΜΠΟΡΙΚΟΥΠΡΟ ΑφΡΟΔΙΣΙΟΣ)ΜΕΛΙ
\ΩΝΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥΕΠΕΙΚΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΣΥΒΑΛΗΤ
ΥΣΙΟΣΕΥΟΔΟΥΚΗΦΙΣΙ ΕΥΟΔΟΣΕΥΔΗΜΟΥΠΕΙΡΛΙ
ΣΙΝΙΟΣΠΡΟΥΝΙΚΟΥφΛΥ ΛΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΟΥΣΛΙΟΥφΛΥ
ΑΣ)ΕΡΙΚΑΙΕΥΣ ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ)φΗΓΛΙ
Κ///ΛΛΩΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥΚΥΔΑΘΗ ΛΥΣΙΠΠΟΣΜΟΥΝΙΧΟΥΛΛ
ΟΕΟφΙΛΟΣ) ΑΝΑΓΥΡΑ ΜΗΝΑΣΛΡΤΕΜΩΝΟ
ΟΛΥΜΠΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΜΕΛΙ ΛΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΠΛΙ
ΜΟΣΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΕΙΡΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)
¯ΠΟΣΙΔΩΝΙΟΥΑΝΑφΛ ΓΟΡΓΙΛΣΛΠΟΛΛ
ΟΥφΛΥ ΙΩΣΙΜΟΣ
ΜΛΠΑΓ

In latere dextro:

ΝΙ (*vac.*)

.....λλου Βησαιε[ύς]
[.....Ἀφ]ροδισίου Μαρα(θώνιος)
..... Βερ[ε]νικίδης
[..... Ἀν]τιόχου Εὐωνυ(μεύς)
[..... Κ]αλλιτέλους Φηγαι(εύς)
..... Διονυσίου ἐξ Οἰ(ου)
.....ος Ἀφροδισίου Ἀναφλ(ύστιος)
.....ώνιος Ἐμπορικοῦ Προ(βαλίσιος?)
....λων Ἀριστονίκου Ἐπεικί(δης)
[Διον]ύσιος Εὐόδου Κηφισι(εύς)
[Ἐλευ]σίνιος Προυνικοῦ Φλυ(εύς)
.....ας) Ἐρικαιεύς
Κ[ά]λλων Λυσιμάχου Κυδαθη(ναιεύς)
[Θ]εόφιλος) Ἀναγυρά(σιος)
Ὄλυμπος Στράτωνος Μελι(τεύς)
...μος Θεοδοσίου Πειραι(εύς)
..... Ποσιδωνίου Ἀναφλ(ύστιος)
.....ίου Φλυ(εύς)

Νικοκράτης Ἀφροδισίου [Γ]α[ργήττιος]
Πολύζηλος Ἀπολλοδώρου Ἀχαρ(νεύς)
Πυθόκριτος Καλλιτέλους Φη(γαιεύς)
Διονυσόδωρος Εὐτυχίδου Παλ(ληνεύς)
Μηνόδοτος Ἀνθεστηρίου Στει(ριεύς)
Ἀφροδίσιος) Μελι(τεύς)
Διονύσιος Διοκλέους Συβαλήτ(τιος)
Εὔοδος Εὐδήμου Πειραι(εύς)
Ἀπολλώνιος Μουσαίου Φλυ(εύς)
Περιγένης) Φηγαι(εύς)
Λύσιππος Μουνίχου ...
Μηνᾶς Ἀρτέμωνος .....
Ἀρτεμίδωρος [Ἡ]λιο[δώρου (?) ...]
Παράμονος)
Γοργίας Ἀπολλ.....
Ζώσιμος .....

Pythocritus Callitelis f. Phegaeensis, qui hic est col. II v. 6, pater esse videtur Callitelis Pythocriti f. Phegaeensis, qui ephebus fuit decimo Abascanti paedotribae anno (inter 145/6 et 150/1 p. Chr.). Olympus Stratonis f. Melitensis item pater videtur Stratonis Olympi f. Melitensis, qui prytanis Cecropidis inscribitur n. 1046 (circiter 180 p. Chr.). Ex altera parte Anthesterius Menodoti f. Stiriensis, qui Thrasyllo archonte a. 61 p. Chr. ephebus fuit (n. 1085), pater esse videtur Menodoti Anthesterii f. Stiriensis, qui hic est col. II v. 8; atque huius rursus filius fuerit Isidotus Menodoti f. Stiriensis, qui duodetrigesimo Abascanti paedotribae anno (inter 163/4 et 168/9 p. Chr.) ephebus fuit. Quae omnia si comprehenderimus, veri simillimum videbitur ab anno 110 p. Chr. huius tituli originem non magno temporis spatio abesse. Accedit similitudo quae est inter hunc et n. 1101, quae etiam in demoticis per compendia scriptis cernitur.

1101 Fragmenta duo tabulae, marmoris Pentelici ut videtur. — *a* fuit olim Athenis apud patruum D. Gaspari. Marathone inventum esse dicebatur. Inde in collectionem Choiseulii pervenit (catal. Dubois n. 202), et inde in museum publicum (catal. Clarac. n. 589). Edd. Pouqueville T. IV p. 107. Clarac. tab. 35. Boeckh C. I. G. 305, qui praeter exemplaria edita etiam schedis Duboisii a St. Martino transmissis et Muelleri usus est (ex gypsea lapidis forma, transmissa a Koehlero Petropolitano, perpaucas varias lectiones exscripsit Boeckh C. I. G. add. vol. I p. 911. Cetera omnia consentire dicit). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre n. 139 p. 241. — *b* crassum 0,11. Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*Textum vide pag. seq.*)

Quum nusquam se contingant fragmenta *a* et *b* exponendum videtur, cur ea eiusdem lapidis esse iudicaverim. Non enim sola litteratura eadem est in utroque fragmento, cuius rei non magnum momentum est, sed totum scribendi genus; utrumqne ephebos habet additis et patrum et demorum nominibus, sed *utrisque* fere semper per compendia scriptis. Atque in utroque fragmento non accidit nisi singulis locis, ut in *prima* columna demoticum plene scribatur (Μελιτεύς v. 8 — Φλυεύς v. 37); in utroque nusquam idem usu venit in *secunda* columna, quippe cuius spatium minus latum sit. Versus autem non modo in utroque numero columna altera plures habet quam prima, sed etiam eadem proportione plures: nam in fragmento *a* respondent *octo* versus prioris columnae *decem* versibus *et dimidio* alterius, *b* vero *duo et viginti* prioris *undetriginta* alterius; inter quos numeros proportio admodum accurata intercedit (10, 5. 22 = 231; 8. 29 = 232). Quum in his minutissimis rebus duos diversos titulos consentire plane a veri similitudine abhorreat, efficitur ut utrumque fragmentum eiusdem lapidis sit.

.....νας Γ...
....ο..... Μαραθώνιος
.....ς) Ἀθμονεύς
[..... Ἐ]παφρόδειτος Ἀνδροκλείδου
[Μοιραγέ]νης Βούλωνος Φυ(λάσιος) Ἀσκληπιόδωρος ἐξ.. Κα..
[Βούλω]ν Μοιραγένους Φυ(λάσιος) Στέφανος) Κηφι(σιεύς)
[Ἀριστ]όβουλος) Μαρα(θώνιος)
[Βο]ύλων) Μελιτεύς
[Διο]νύσιος Ἀβρωνος Βερε(νικίδης)
...τατος Ἀβρωνος Βερε(νικίδης)
[Δημ]ήτριος Ἀρίστω(νος) ἐκ Μυ(ρινούττης)
.....κλῆς) ἐκ Μυ(ρινούττης)
.....ος Πο. Μαρα(θώνιος)
[..... Φυ]λάσιος

Θεμίσων Ἀρι. Κηφι(σιεύς)
Ἐνκόλπιος) Βησ(αιεύς)
Ὀκταΐος Δωρ. Εὐπ(υρίδης)
Ε[ί]σιγένης Ἀρ. Μελι(τεύς)
Ἐπάγαθος Κο(ρ.) Ἀναφ(λύστιος)
Νεικήτης Κορ. Ἀνα(φλύστιος)
Ποτίκιος Ἀφρ(οδείσιος) Σημα(χίδης)
Διονύσιος) Ἀχαρ(νεύς)
Λύκος Πυλά(δου) Τρικ(ορύσιος)
Πυλάδης) Τρικ(ορύσιος)
Φιλαθήναιος Μαρ(αθώνιος)

Z....
Κω[πώνιος .....]
Κωπ[ώνιος .....]
Νάρκ[ισσος ...]
Κέρδω[ν .....]
Εὐτυχ.....
Μητρᾶ[ς .....
Διόδωρο[ς .....]
Ἀντίοχο[ς .....]
Α(ὖλος) Νούμμ[ιος .....]
Ἐπικτ.....
Εὐέλπ[ιστος ....]

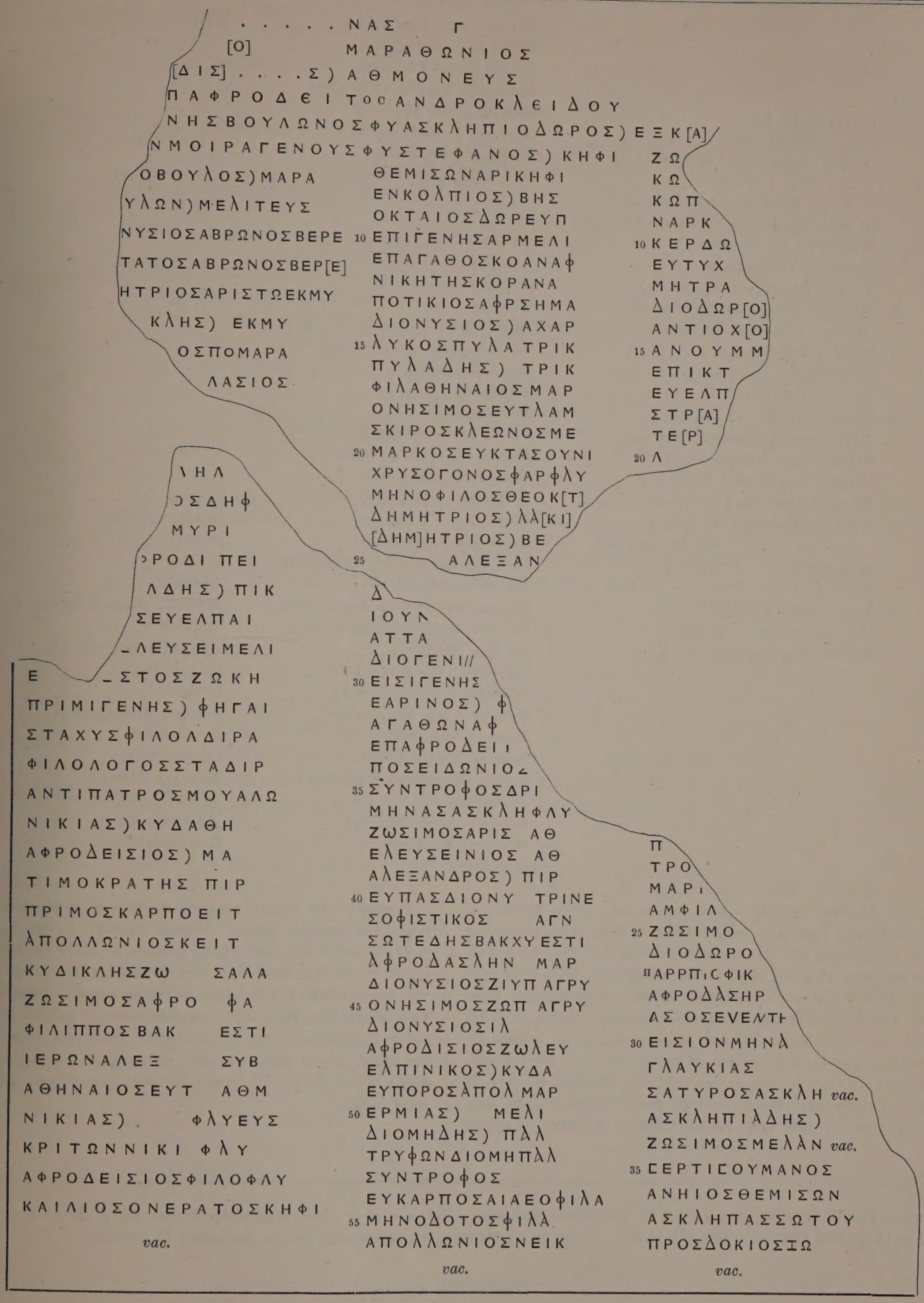

Var. lect. V. 2 init. Ο Froehner; initio *primi* versus eam litteram habet Pouqueville. Reliqua exemplaria omittunt. || v. 3 ΔΙΣ solus Pouquev., eliqui omittunt. || Col. I v. 8 ΟΛΩΝ Pouquev., ΛΩΝ Mueller, ΙΛΩΝ Boeckh, Duboisium ut videtur secutus, ΥΛΩΝ Froehn. || v. 10 ultimum Ε mnes praeter Pouquevillium omittunt. || Col. II v. 10 ΕCΙΓΕΝΗΣ Dub. Muell. Clarac., ΕΣΙΓΕΝΗΣ Pouquev., Ἐπιγένης Froehn. || v. 22 Τ et 3 extr. Κ solus Pouquev. addit. || Item v. 24 init. ΔΗΜ || v. 24 extr. ΕΓ Pouquev., ΗΕ Muell., ΙC Clarac., ΒΟ Dub. (quem sequitur Boeckhius), ε[ξενικίδης] Froehn. || Col. III v. 13 ultimum Ο om. Froehn. || v. 14 ultimum Ο solus Pouquev. addit || v. 15 ΑΝΟΥΜ. Μ Pouquev., ΑΝΟΥΜΜ ub. (quem sequitur Boeckh.), ΑΝΟΥΜ Muell., ΑΝΘΥΜ Clarac., Ἀνθύμι[ος] Froehn. || v. 17 ΕΥΕΧ Boeckh sine varietate lectionis, Εὐελπ... roehn. || v. 18 Α et v. 19 Ρ solus Pouqueville addit. Praeterea v. 19 Πε Froehn., ΤΕ Boeckh sine varietate lectionis || v. 20 litteram Λ unus roehner exhibet.

.....ηλ....
.....ος Δη. Φ..
..... Μυρι(νούσιος)
[ὁ δεῖνα Ἀ]φροδι(σίου) Πει(ραιεύς)
.....άδης) Πικ.(?)
.....ς Εὐελ(πίστου) Παι(ανιεύς)
[ὁ δεῖνα Ἐ]λευσει(νίου) Μελ(ιτεύς)
Ε[ὐάρε]στος Ζω. Κη(φισιεύς)
Πριμιγένης) Φηγαι(εύς)
Στάχυς Φιλολ(όγου) Διρα(διώτης)
Φιλόλογος Στά(χυος) Διρ(αδιώτης)
Ἀντίπατρος Μου. Ἄλω(πεκῆθεν)
Νικίας) Κυδαθη(ναιεύς)
Ἀφροδείσιος) Μα(ραθώνιος)
Τιμοκράτης Πιρ(αιεύς)
Πρῖμος Καρπο(δώρου) Εἰτ(εαῖος)
Ἀπολλώνιος Κ(αρποδώρου) Εἰτ(εαῖος)
Κυδικλῆς Ζω. Σαλα(μίνιος(?))
Ζώσιμος Ἀφρ(οδιτίου) Φα(ληρεύς)
Φίλιππος Βακ(χύλου) Ἐστι(αιόθεν)
Ἱέρων Ἀλεξ(άνδρου) Συβ(ρίδης)
(aut Συβαλήττιος)
Ἀθήναιος Εὐτ.. Ἀθμ(ονεύς)
Νικίας) Φλυεύς
Κρίτων Νικί(ου) Φλυ(εύς)
Ἀφροδείσιος Φιλο.. Φλυ(εύς)
Καίλιος Ὀνερᾶτος Κηφ(ισιεύς)

Ὀνήσιμος Εὐτ. Λαμ(πτρεύς)
Σκίρος Κλέωνος Με(λιτεύς)
Μᾶρκος Εὐκτᾶ Σουνι(εύς)
Χρυσόγονος Φαῤ(νάκου) Φλυ(εύς)
Μηνόφιλος Θεο. Κ[υ....]
Δημήτριος) Λακι(άδης)(?)
Δημήτριος) Βε(ζενικίδης)
.... Ἀλεξάν[δρου ....]

Δ.....
Ἰούν[ιος .....
Ἄττα[λος .....]
Διογέν[ης .....]
Εἰσιγένης .....
Ἐάρινος) Φ.....
Ἀγάθων Ἀφ.....
Ἐπαφρόδειτ[ος .....]
Ποσειδώνιος .....
Σύντροφος Δρι.....
Μηνᾶς Ἀσκλη. Φλυ(εύς)
Ζώσιμος Ἀρισ(τ.) Ἀθ(μονεύς)
Ἐλευσείνιος Ἀθ(μονεύς)
Ἀλέξανδρος) Πιρ(αιεύς)
Εὐπᾶς Διονυ. Τρινε(μεεύς)
Σοφιστικὸς Ἀγν(ούσιος)
Σωτέ[λ]ης Βακχύ(λου) Ἐστι(αιόθεν)
Ἀφροδᾶς Λην(αίου) Μαρ(αθώνιος)
Διονύσιος Ζ[ω]π(ύρου) Ἀγρυ(λῆθεν)
Ὀνήσιμος Ζωπ(ύρου) Ἀγῤυ(λῆθεν)
Διονύσιος Ἰλ(άρου)
Ἀφροδίσιος Ζω. Λευ(κονοεύς)
Ἐλπίνικος) Κυδα(θηναιεύς)
Εὔπορος Ἀπολ. Μαρ(αθώνιος)
Ἑρμίας) Μελι(τεύς)
Διομήδης) Παλ(ληνεύς)
Τρύφων Διομή(δους) Παλ(ληνεύς)
Σύντροφος
Εὔκαρπος Αιαεο Φιλά(δης)
Μηνόδοτος Φιλά(δης)
Ἀπολλώνιος Νεικ.

Στρα[τ.....]
Τερ.....
Λ.....

Col. II v. 5 demotici nota ἐξ.. etsi obscura est, tamen nolim cum Froehnero Ἐξ[ωνεύς] (pro Αἰξωνεύς) supplere. Nam praeter terminationes quae sunt -αιεύς et -ε(ι)εύς permutationem (cf. adn. ad n. 253. 948) haec scriptura ab huius tituli aetate aliena est. Ibid. v. 23 cum ultimum Κ unius Pouquevillii testimonio nitatur, Λακιάδης non plane certum est, sed licet etiam cum Froehnero Λα(μπτρεύς) legere. Col. III v. 15 nomen gentile quod est Νούμμιος agnoscendum puto, etiamsi errore lapicidae Θ pro ο sit in lapide. Nam Ἀνθύμι[ος], quod Froehnerus supplevit, vereor ut nomen Graecum sit. Denique col. I v. 32 de demotico Σαλα(μίνιος) videtur dubitari posse; fortasse enim lapicida litteras male divisit, cum exarare deberet Κυδικλῆς Ζωσ(ίμου) Ἀλα(ιεύς).

Tempus, quo titulus compositus est, ex epheborum nonnullorum nominibus cognosci potest. Soteles Bacchyli f. Hestiaeensis (col. II v. 42) prytanis fuit anno 138/9, cosmeta a. 150/1 (cf. adn. ad n. 742). Quum autem illo anno filius eius Heraclides iam ephebus fuerit, ipse vix post annum 124/5 ephebus fuisse potest. Trypho Diomedis f. Pallenensis (col. II v. 52) cosmetae munere fungitur vigesimo Abascanti paedotribae anno, qui non potest prior esse quam 155/6 p. Chr., sed etiam aliquot annis posterior esse videtur. Quibus reputatis inter annos 110 et 120 p. Chr. hunc laterculum perscriptum esse veri simillimum iudico.

1102 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Partes *a* et *d* edidit Kumanudis Philist. III p. 60. 61 n. 1. — *b* addidit idem ibid. IV p. 468. 469. — *c* ibid. III p. 383. Ectypum chartaceum, quo continetur pars *a*, transmisit O. Lueders.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων
τὸν | κοσμητὴν Ἡλιόδωρον) Πειραιέα
Σχῆμα τόδ' Ἑρμείαο καὶ εὐκό|νας Ἡλιοδώρου
κεστροφόροι | ξυνῷ τῷδ' ἀνέθεντο τύπῳ·
τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ | εὖ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ δ' [ὅ]|τι κο[σ]μητῶν ἔξοχον εἶλ.[ε] | κλέο[ς].

a

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΝΗΛΙΟΔΩΡΟΝ)ΠΕΙ
ΡΑΙΕΑ

ΣΧΗΜΑΤΟΔΕΡΜΕΙΑΟΚΑΙΕΙΚΟ
ΝΑΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΚΕΣΤΡΟΦΟΡΟΙ
ΞΥΝΩΤΩΔΑΝΕΘΕΝΤΟΤΥΠΩ
[illegible]ΟΥΜΕΝΕΠΕΙΘΕΟΣΕΣΤΙΚΑΙ
ΕΥ[illegible]ΕΠΑΙΣΙΝΕΦΗΒΟΙΣΤΟΥΔ
b ΤΙΚΟ[illegible]ΗΤΩΝΕΞΟΧΟΝΕΙΛ
ΚΛΕΟ

c

ΕΠΙΑΡΛ[illegible]ΟΝΤΟΣΦΟ[illegible]ΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΣΟΥΝΙΕΩΣΟ
ΕΦΗΒΟΙΑΝ[illegible]ΡΑΨΑΝΤΟ[illegible]ΥΣΠΑΙΔΕΥΤΑΣΚΑΙΕΑΥΤΟΥΣ

(*Phallus deletus*)

ΠΑΙΔΕΥΤ
ΠΛΑΤΩΝ)ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ...Ω...Λ..
ΗΓΕΜΩΝΙΩΣΙΜΟΣ)ΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ/////////ΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝΟΥΣΙΟ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΝΤΙΠ///ΤΡΟΥΑΞΗΝΙΕ///Σ

ΕΦΗΒΟΙ

ΧΕΙΛΩΝΕΥΚΑΡΠΟΥ	///////ΡΑΠ///Ι///ΕΙΦΙ///ΟΥ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ	/////////////////ΟΥ///////
d ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΚΑΡΠ//////	////////////////////////ΩΞΟΜΕ////////
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣΑΝΤΙΟΧΟ///	ΛΓΙ///ΟΓΛ//////////
ΞΩΠΥΡΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟ///	////////////////////ΒΟΣ////
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΡΙΣΤ//////	////////////////////ΣΚΟ////
ΘΕΟΛΟΓΟΣΕΡΑΤΩΝΟΣ	////////////////////////ΝΟ.ΟΓΟΙΓ////
ΗΔΥΛΟΣΣΩΞΟΜΕ///ΟΥ	ΜΕ//////////////////////////////////
ΧΡΥΣΕΡΩΣΚΑΡΠ//////ΟΥ	ΛΕΩ////////////////////////////
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΞΩΣΙΜΟΥ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΦΕΙΔΙΑ
ΙΛΑΡΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΚΑΡΠΙΩ////////
ΥΜΕΝΑΙΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ	ΤΡΟΦΙΜΟΣΜΗΤΡΟΒΙΟ////
ΔΙΟΚΛΗΣ)	ΞΕΝΙΚΟΣΥΜΕΝΑΙΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ	ΜΕΓΙΣΤΙΩΝ////////////////

In latere dextro:

ΕΜΝΗΣΘΗΑΡΧΙΜ///
ΔΗΣΤΩΝΦΙΛΩΝ///////
ΣΥΝΕΦΗΒΩΝ

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[υλουί]ου (?) Μητροδώρου Σουνιέως, ο[ἱ] | ἔφηβοι ἀν[έγ]ραψαν τοὺς παιδευτὰς καὶ ἑαυτούς.

παιδευτ[αί]

Πλάτων) Αἰθαλίδης ...ω....λ...
ἡγεμών· Ζώτιμος) Βησαιεύς
παιδοτρίβης· Δημήτριος [Εἰ]τιγένους Ῥαμνούσιο[ς]
γραμματεύς· Ἀφροδείσιος Ἡλιοδώρου Πειραιεύς
ὁπλομάχος· Διονύσιος Ἀντιπ[ά]τρου Ἀζηνιε[ύ]ς.

ἔφηβοι

Χείλων Εὐκάρπου
Λυσίμαχος Εὐκάρπου
Ἀγαθόπους Εὐκάρπ[ου]
Ἀρχιμήδης Ἀντιόχ[υ]
Ζώπυρος Ἡλιοδώρ[υ]
Ἀριστόβουλος Ἀριστ..
Θεόλογος Ἐράτωνος
Ἡδύλος Σωζομε[ν]οῦ
Χρυσέρως Καρπ[οδώρ]ου
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου
Ἴλαρος Εἰσιδώρου
Ὑμέναιος Ἐπαφροδείτου
Διοκλῆς)
Τρύφων Ἀσκληπιάδου

[Σε]ραπ[ίων Δ]ειφί[λ]ου
.....ου....
[..... Σ]ωζομε[νοῦ]
.....
.....βος ....
....σκο[ς .....]
.....
Με.....
Λεω.....
Ἀπολλώνιος Φειδία
Ἀγαθοκλῆς Καρπίω[νος]
Τρόφιμος Μητροβίο[υ]
Ξενικὸς Ὑμεναίου
Μεγιστίων ...

In dextro latere:

Ἐμνήσθη Ἀρχιμ[ή]δης τῶν φίλων [καὶ] | συνεφήβων.

Senatus sexcentorum anno 126 p. Chr. antiquiorem esse titulum probat; ad Traiani imperium aut ad priores Hadriani annos referendum docet Demetrii Rhamnusii paedotribae nomen, de quo cf. quae adnotavi ad n. 1104.

1103 In columna, cuius superior pars periit. Ed. A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 43 n. 50*b*. Exscripsit Koehler.

ΕΦΗΒΟΙ
ΚΑΘΩΣ ΕΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΗΣΑΝ
Λ ΚΟΡΑΤΤΙΚΟΣΟΚΑΙ
ΚΛΕΩΝΑΖΗΝΙΕΥΣ
Λ ΝΟΥΜΜΙΟΣΝΙΓΡΟΣ
Λ ΚΟΡΑΤΤΙΚΟΣΟΚΑΙ
ΜΕΝΕΣΘΕΥΣΑΖΗΝΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣΣΦΗΤ
ΣΤΡΑΤΩΝΙΑΣΟΝΟΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΙΑΣΟΝΟΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΙΑΣΟΝΟ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ ΠΡΟΚΛΟΣ
Γ Μ ΣΤΡΑΤΩΝ
Γ Μ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ
Γ Μ ΓΛΑΥΚΩΝ
ΝΟΥΜΜΙΟΣ ΜΗΝΙΣ
ΠΩΝΙΟΣ ΜΑ

ἔφηβοι
καθὼς ἐγυμνασι|άρχησαν
Λ. Κορ(νήλιος) Ἀττικὸς ὁ καὶ | Κλέων Ἀζηνιεύς
Λ. Νούμμιος Νίγρος
Λ. Κορ(νήλιος) Ἀττικὸς ὁ καὶ | Μενεσθεὺς Ἀζηνι(εύς)
Λυσιμαχίδης Σφήτ(τιος)
Στρατῶν Ἰάσονος | Ἀγνούσιος
Ἀπολλώνιος Ἰάσονος | Ἀγνούσιος
Διόφαντος Ἰάσονος | Ἀγνούσιος
Πεινάριος Πρόκλος
Γ(άιος) Μ(...) Στρατῶν
Γ(άιος) Μ(.....) Καλλίμαχος
Γ(άιος) Μ(.....) Γλαύκων
[Λ.] Νούμμιος Μῆνις
[Κ]ωπ[ώ]νιος Μάξ[ιμος]

Tituli aetas definitur cum formula *καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν*, quae praeterea non est nisi n. 1096 (a. 112 p. Chr.) et n. 1104 (inter a. 117 et 125 p. Chr.), tum Nummii Menidis nomine, quem Antonino Pio imperatore iam provectiorem aetate et summos in re publica honores adeptum scimus (cf. adn. ad n. 904. 1027). Quare sub finem principatus Traiani aut initio Hadriani hunc titulum incisum esse iudicandum est (Hermae XII p. 3).

1104 Marmor candidum, a tribus lateribus scriptura tectum; a Whelero Oxonium translatum. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 76 sqq. (Corsin. F. A. T. II p. 171. Vandal. p. 595. 617. 694.) Wheler Itin. p. 403 sqq. ed. Angl. Chandl. Marm. Oxon. II, 54. (Versus habet Bonada T. II exposuimus R. Neubauer Hermae XI p. 139 sqq. et ego XII p. 1 sqq.

I

ΕΙΚΟΝΑΤΗΝΔΕΠΟΘΕΙΝΟΣΕΝΕΥΦΗΒΟΙΣΙΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙ
ΤΕΥΞΑΣΚΟΣΜΗΤΟΥΘΗΚΑΤΟΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥ
ΕΠΙΤΗΣΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΚΑΣΙΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣΑΡΧΗΣ
ΚΟΣΜΗΤΗΣΕΦΗΒΩΝ
ΩΛΟΣΠΟΝΤΙΟΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΚΑΙΥΠΟΚΟΣΜΗΤΑΙΩΛΟΣΠΟΝΤΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΞΗ
ΝΙΕΥΣΚΑΙΧΑΡΙΤΩΝΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙΚΑΘΩΣΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣ) ΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΔΗΜΗΤΡΙΟΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΣΥΜΦΕΡΩΝ) ΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ·Α·ΑΝΤΙΟΧΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ·Β·ΚΛ·ΝΙΚΩΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ·ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΣΩΣΙΜΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ·ΜΑΚΡΕΙΝΟΣΣΩΣΙΜΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ′ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΠΟΛΥΑΙΝΟΣΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ· ΤΙΤΟΣΦΛΑΥ′ΑΛΥΠΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ′ΤΙΤΟΣΦΛΑΥΙΑΝ...ΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑΑΝΘΟΣΚΑΙΠΑΓΧΑΡΗΣΟΙΑΝΘΟΥΛΑΜΠΤΡΕΙΣ
ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑ′ΩΛΟΣΠΟΝΤΙΟΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΑΞΗΝΙΕΥΣ $\overline{\text{Ν}}$
ΑΓΙΤΝΙΩΝΑ′ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΗΡΩΝΟΣΟΣΘΕΝ
Π..ΕΙΝΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΕΡΙΚΑΙΕΥΣΤ..ΕΡΜΗ
ΑΡΧΕΛΑΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ′ΑΓΑΘΩΝΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΣΙΜΟΗ...ΠΥΛΑΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ′ΣΕΜΝΟΣΥΓΙΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΠΑΠΠΟΣΙΩΣΤΗΡΟΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ′ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΙΩΣΤΗΡΟΣΓΑΡΓΗΤ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥΛΕΥΚ.....ΕΙΤΟΣΣΩΣΙΜΟΥΠΑΙΟΝΙ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΙΣΕΥΘΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΠΕΙΡΑΙ ΦΙΛΩΤΙΚΟΣΑΤΤΙΚΟΥΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ·ΑΡΙΣΤΩΝΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ

II

.ΣΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
. . . . .
.ΟΣ.ΡΙΣΤ.ΟΥ
ΦΑΝΟΣΠ..ΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΙΟΣ)
Ω Ν)
.ΙΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΣΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ
ΣΒΑΚΧΥΛΟΥ
ΟΣΙΗΝΩΝΟΣ
ΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ
ΟΥΣ)
ΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΜΟΣΤΙΤΟΥ
ΤΟΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΡΙΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΦΩΚΙΩΝΟΣ
ΩΤΗΡΙΔΑ
ΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΠΥΛΑΔΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΥ

III

ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ

ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΠΟΛΥΑΙΝΟΣΚΟΛ....
ΗΓΕΜΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΣΠΡΟΣΔ....
Γ·ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΠΟΘΕΙΝΟΥΕΡΙΙ....
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ....
ΠΛΟΥΤΙΑΝΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥΣ....
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΜΑ....
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΕΞΟ....
ΠΑΙΩΝΔΙΟΜΗΔΟΥΣΠΑΛΛΗ....
ΣΕΞΣΤΙΟΣΝΙΚΑΝΩΡΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΑ....
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦ....
ΕΡΜΙΑΣΤΡΥΦΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩ....
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΠΥΘΙΚΟΣΕΥΔΩ...
ΘΥΡΩΡΟΣΑΙΣΧΙΝΗΣΟΚΑΙΨΙΑ..

ΚΟ $\overline{\text{Κ}}$

ΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
. ΟΣ)ΣΩΤΑΣΠΑΡΙΑΝΟΥ
ΣΠΑΡ.ΑΝΟΥ
ΙΟΣΙΣΙ.ΟΤΟΥ
ΗΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΟΣΣΤΑΦΥΛΟΥ
ΥΝΟΣΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ
ΣΣΤΡΑ.ΩΝΟΣ
Ρ)
ΝΙΚΙΟΥ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΕΟΣΗΘΙΚΟΥ
ΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΝΙΟΣ)
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
..ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
...ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Var. lect. 'Fundus lectionis est Chandl. *Latus* I v. 1 ultima littera I ex solo Chandl. || v. 2 HT ex Spon Whel. || item v. 7 primum N, v. 8 primum Γ, APXA et ultimum P || v. 9 ΦΟ ex Whel. (Spon ΦΙ) || v. 11 primum Ω ex Spon. Whel., item v. 14 EY || v. 15 omittit Whel., T primum ex Spon. || v. 16 omittit Spon Λ primum et ΚΟΛ ex Whel. || v. 17 MOYNY recte Spon, MOYNI Whel. Chandl. (*Iniuria Boeckhius Sponium secutus est, nam* MOYNI *in lapide esse testatur Roehl.*) || Ibid. MAP ex Spon. Whel. || v. 20 EK, primum O et AΞH ex Spon, Whel. (Whel. tamen AΞH) || v. 21 ultimum Σ licet falsum ex Whel. dedi || v. 22 EINOΣ ex Spon. Whel., statuta cum Chandl. duarum praeterea litterarum lacuna (*'Anfang verletzt, doch ist* Ποσ̣ειδῶνος *wahrscheinlich'* Roehl.) || v. 23 ex iisdem (Spon et Wheler) OΣAΠOΛ || v. 25 ΣIMOH ex Whel. (Spon ΣIM..), item ΠY (Spon ..Y) et ex Spon. Whel. ΔOYM || v. 25 ex iisdem ΠAΠΠ et ΣTH, primum Γ et TTI, et ultimum T || v. 26 Whel. ΛEYK...THTOΣ, Spon ΛEYKTITOΣ. Retinui Chandl. et supplevi infra in textu minusculis repetito cum Chandlero (*Quae Boeckhii ratio comprobatur eis quae Roehlius scribit:* 'ΔIONYΣIOΣEYΦPOΣYNOYΛEYK..... (*'Raum für 9 Buchstaben'*) EITOΣ; *danach ist die Ergänzung* Ἐπαφρόδειτος *sehr passend, da nach* Λευκ. *ein kleines Spatium gewesen sein wird, wie auch sonst auf dieser Inschrift'*.) || v. 27 Whel. IΣEΦΘOY || v. 28 ex Spon. Whel. EΛ, ΔH, HTP, ΠE (*Cetera quae Boeckhius de hoc versu habet omitto, quia quid in lapide sit Roehlii testimonio constat qui sic scribit* 'ΠEI-PAI ΦIΛΩTIKOΣ, *dazwischen leerer Raum, auf dem nie etwas stand'*) || v. 29 ΠA ex Spon. *Lat.* II solus Chandl. habet. *Lat.* III v. 1 maioribus litteris; in finibus versuum ampliores lacunas notavi ex Spon. Whel. || v. 4 init. Whel. Γ, Spon ΓP || v. 5 extr. Whel. EPH, Spon EPI || v. 8 omittitur ab utroque || v. 9 secundum I ex utroque, qui praeterea v. 11 ΣEΞΣTIOΣ. Chandl. ΣEΞT etc. (ΣEΞΣTIOΣ *in lapide esse expressis verbis testatur Roehl.*) || v. 11 ultimum Σ ex Spon. || v. 14 ultimum Ω ex Spon. Whel.' Boeckh.

Aetas huius tituli inprimis definitur ea re, quod mensis intercalaris in eo nondum Ἀδριανιών dicitur, sed etiam Ποσειδεών Β'. Quum enim in universum constet hoc Hadriani imperatoris tempore mutatum esse, longe verisimillimum est, statim primo imperatoris adventu (a. 124/5 aut 125/6 p. Chr.) cum aliis honoribus etiam hunc in eum collatum esse. Itaque postremus annus, ad quem titulus cum aliqua veri similitudine referri possit, 124/5 est. Ex altera parte Abascantus Eumolpi f. Cephisiensis inter *παιδευτάς* est. Qui cum anno 138/9 (cf. adn. ad n. 1112) paedotriba perpetuus factus sit in eoque munere triginta quattuor annos fuerit, plane veri similitudine destituitur Dumonti ratio, Essai sur la chronologie des archontes Athéniens p. 76, qui titulum hunc fere ad annum 109 p. Chr. refert. Ita enim Abascantus natus non fuerit post annum 88 p. Chr. Quis autem veri simile putabit, hominem qui iam admodum adulescens inter magistros gymnicos fuerit, fere triginta annis post demum ad paedotribae munus pervenisse et deinde in eo permansisse usque ad annum aetatis octogesimum aut etiam amplius? Quod in hoc certe munere, quod totum in corporis exercitatione constabat, ab rerum natura plane abhorret. Quare ipsum Abascanti nomen suadet, ut tituli aetatem quam maxime admoveamus anno illi 124/5, quo eum recentiorem esse non posse supra exposui. Utique recentior erit annis Hadriani et Macrini archontum (a. 112 et 116 p. Chr., n. 1096. 1097. 1098). In idem tempus (a. 117/8—123/4) incident tituli n. 1005. 1006, qui eundem quem noster Pythicum cestrophylacem perpetuum habent. Neque quicquam tribuerim Dumontii argumento, qui Aristonem paedotribam maiorem natu fuisse vult, quam Demetrium. Certe quod in eis duobus titulis, qui utrumque coniunctum exhibent (n. 1095. 1096) Demetrius priore loco nominatur, huic sententiae non favet — nam quae Dumontius de ea re dicit artificiosa et plane improbabilia sunt — neque omnino intellego, unde eam aetatis rationem cognitam habuerit. Mea sententia sic res se habet: Demetrius Isigenis f. et Aristo Aphrodisii f. Rhamnusii homines fere aequales fuerunt, fortasse fratres patrueles; Demetrius paucis annis maior fuisse videtur. Ii, cum munus paedotribae nondum perpetuum, sed annuum esset, quotannis aut coniuncti (n. 1095. 1096, sed vide adn. ad n. 1097) aut alter ex eis solus (Aristo n. 1092. Demetrius n. 1094. 1098) paedotribae designari solebant usque ad annum fere 116 p. Chr. aut uno duobusve annis amplius. Deinde nescio qua de causa Aristo solus ad vitae tempus paedotriba creatus est; cuius temporis sunt tituli n. 1104—1106, etsi unus ex his n. 1104 expressis verbis additum habet διὰ βίου, quod etiam in posterioris aetatis titulis modo additur modo omittitur. Denique quum Aristo decessisset ante annum 127/8 p. Chr., ei successit in munere paedotribae perpetui is qui socius eius fuerat Demetrius (n. 735) sed paucos modo annos in munere fuisse videtur.

Ad hanc rationem, ex qua titulus n. 1104 aut a. 124/5 p. Chr. aut paucis modo annis ante compositus est, comprobandam et Dumontianam (a. 109 p. Chr.) infringendam ea quoque multum valere videntur quae Hermae XII p. 5 disputavi de Heraclidis Pothinique Ericeensium parentela.

I

Εἰκόνα τήνδε Ποσ̣ειδῶνος ἐν εὐφήβοισι παλαίστραι[ς]
τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφοδότου.
Ἐπὶ τῆς Γαΐου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς
κοσμητὴς ἐφήβων
Ὤλος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεύς
καὶ ὑποκοσμῆται Ὤλος Πόντιος Δημήτριος Ἀζη|νιεὺς καὶ Χαρίτων
Ἰατροκλέους Μελιτεύς
γυμνασιάρχαι καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν·
Βοηδρομιῶνα· Νυμφόδοτος) Ἀζηνιεύς
Πυανοψιῶνα· Δημήτριος Νυμφοδότου Ἀζηνιεύς
Μαιμακτηριῶνα· Συμφέρων) Ἀζηνιεύς
Ποσειδεῶνα ᾱ· Ἀντίοχος Μενάνδρου Μελιτεύς
Ποσειδεῶνα β̄· Κλ. Νίκων Μαραθώνιος
Γαμηλιῶνα· Ἐπίκτητος Ζωσίμου Λαμπτρεύς
Ἀνθεστηριῶνα· Μακρεῖνος Ζωσίμου Λαμπτρεύς
Ἐλαφηβολιῶνα· Λικίννιος Πολύαινος Κολλυτεύς
Μουνιχιῶνα· Τίτος Φλαύ(ιος) Ἄλυπος Μαραθώνιος
Θαργηλιῶνα· Τίτος Φλαυια[νὸς](?) Μαραθώνιος
Σκιροφοριῶνα· Ἄνθος καὶ Παγχάρης οἱ Ἀνθου Λαμπτρεῖς
Ἑκατομβαιῶνα· Ὤλος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεὺς ν(εώτερος)
[Μετ]αγιτνιῶνα· Πτολεμαῖος Ἥρωνος Ὀ[ῆ]θεν
Π[οσ̣]ειδῶνος Ἡρακλείδου Ἐρικαιεὺς τ[ὸν] Ἑρμῆ[ν]
Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου Πειραιεύς· Ἀγάθων Μελιτεύς· | Σιμ[ωνίδης?]
Πυλάδου Μαραθώνι(ος)· Σέμνος Ὑγίνου Μαραθώνιος· | Πάππος Ζωστῆρος Γαργήττιος· Πομπώνιος Ζωστῆρος Γαργήτ[τιος]· | Διονύσιος Εὐφροσύνου Λευκ[ονοεύς· Ἐπαφρόδ]ειτος Ζωσίμου Παιονί[δης]. | Ἐπαφρίων Σεύθου(?) Γαργήττιος | Ἐλευσίνιος Δημητρίου Πειραι(εύς). Φιλωτικὸς Ἀττικοῦ Ἀλιμούσιος.
παιδοτρίβης· Ἀρίστων Ἀφροδισίου Ῥαμνούσιος.

Lateris II quae agnoscuntur haec sunt:

. . . . . σος Νικοστράτου
. . . . . .
. . . ος [Ἀ]ριστ[ί]ου
[Στέ]φανος Πραξιτέλους
. . . . ιος)
. . . . ων)
. . . . . , ιος Ἰσιδότου
. . . . ς Ἀθηναγόρου
. . . . . ς Βακχύλου
. . . . ος Ζήνωνος
. . . . . ς Δημητρίου
. . . . . Χρυσογόνου
. . . . . ους)
[. . . . Ἀ]γαθόποδος
. . . . . μος Τίτου
. . . . . τος Γλαύκου
. . . . . ς Γλαύκου
. . . . . ριος Σωκράτους
[Κόσμιο]ς Φωκίωνος (? cf. n. 1115)
[. . . . . Σ]ωτηρίδα
. . . . ος Ὑγείνου
. . . . . Πυλάδου
. . . . Ζωσίμου
. . . . . ων Διονυσίου
. . . . . ος), Σωτᾶς Παριανοῦ
. . . . ς Παρ[ί]ανοῦ
. . . . ιος Ἰσι[δ]ότου
. . . . ης Διογένους
. . . . . ος Σταφύλου
[Εὐφρόσ]υνος? Ἐλευσινίου
. . . . . ς Στράτωνος
. . . . . ρ)
. . . . . Νικίου
. . . . . Ἀντιπάτρου
. . . . . εος Ἠθικοῦ
. . . . ος Ἀρχελάου
. . . . . νιος)
. . . . . Καλλιμάχου
. . . . . Ἐπαφροδίτου
. . . . . Μουσαίου

III

παιδευταί

Λικίννιος Πολύαινος Κολ[λυτεύς]
ἡγεμὼν Ἐπίκτητος Προσδ . . .
γρ(αμματεὺς) Διονύσιος) Μελιτεύς.
Ἡρακλείδης Ποθείνου Ἐρι[καιεύς]
ὁπλομάχος Ἀσκληπιάδης [Ἀζηνιεύς]
Πλουτιανὸς Ἀγαθημέρου Σ . . .
Μηνόφιλος Ἀφροδισίου Μα[ραθώνιος]
Διονύσιος Ἀφροδισίου ἐξ Ο[ἴου]
Παίων Διομήδους Παλλη[νεύς]
Σέξστιος Νικάνωρ Σφήττιος
Πιστοκράτης Φιλοκράτου Ἀ[λαιεύς(?)]
Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφ[ισιεύς]
Ἑρμίας Τρύφωνος Μαραθώ[νιος]
κεστροφύλαξ Πυθικὸς Εὐδώ[ρου]
Θυρωρὸς Αἰσχίνης ὁ καὶ Ψι[λ . . .] (aut Φι[λ . . .])

1105 Athenis. Ex schedis bibliothecae Vaticanae Donius cl. IV n. 67 p. 153. (Murator. T. II p. XXIX. Corsin. F. A. T. II p. 177. Boeckh C. I. G. 269. Lebas Attique 546). Periisse videtur.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΝΕΙΚΗΣ
ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΕΠΙΛΕΥΚΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΑΙΟΥ ΙΠΠΑΡΧΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΕΥΚΡΑΤΟΥ
ΤΟΥΕΡΜΙΟΥΦΥΛΑΣΙ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ
ΑΡΕΤΩΝΟΣΤΟΥΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ
ΔΙΑΒΙΟΥΕΠΙΓΟΝΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ . . . . . .
. .ΤΟΥΣΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ
ΚΛΕΙΝΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΥΣΓΡΑΨΑΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΕΥΟΔΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΝΕΙΚΗΤΗΣΑΡΙΣΤΟ
ΚΛΕΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΛΥΚΩΝΟΣ ΑΤΤΙ
ΚΙΩΝ ΕΡΑΣΤΟΥ . . . . . .
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΤ
ΤΙΚΙΩΝ ΔΗΜΥΛΑΣ ΗΡΑΣ ΖΩΣΙΜΑΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΝΥΝΦΑΣ ΖΜΑ
ΡΑΓΔΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΑΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΣ ΚΑΙ
ΦΙΛΟΙ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ΔΑΜΑΣΙΟΥ ΕΥΚΡΑΤΗΣ
ΠΡΙΜΟΣ ΕΥΚΡΑΤΟΥ ΛΕΥΚΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΔΗΜΥΛΑΣ ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣ ΑΣΚΛΗΠΑΣ . ΝΕΙΚΟΣ
ΤΡΑΤΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΣΕΙΛΩΝΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΥΡΙΩΝΙΔΗΣ
ΕΥΡΑΣ ΕΞΠΕΔΙΤΟΣ ΚΕΣΤΟΦΥΛΑΞ
ΠΥΘΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΣ ΕΠΙΓΟΝΟΣ . . . .
. . . . . .

Καίσαρος νείκης | ἀγαθῇ τύχῃ.
Ἐπὶ Λευκίου Οὐ[ι]βουλ[λ]ίου Ἱππάρχου | ἄρχοντος, κοσμητεύοντος Εὐκρά-
ου | τοῦ Ἑρμίου Φυλασί(ου), παιδοτριβοῦντος | Ἀρ[ίσ]τωνος τοῦ Ἀφροδει-
ίου Ῥαμνουσίο[υ] | διὰ βίου, Ἐπίγονος Φιλήμονος [Κυδαθηναιεὺς] | τοὺς
υνεφήβους καὶ συντρι|κλείνους καὶ φίλους γράψας ἀνέθηκεν.
Εὔοδος Ἀφροδεισίου, Νεικήτης Ἀριστο|κλέους, Ἀλέξανδρος Γλύκωνος, Ἀτ-
|κίων Ἐράστου, ... | Ἐλευσινίου, Ζώσιμο(ς?), Διονύσιος, Ἀτ|τικίων,
ημυλᾶς, Ἡρᾶς, Ζωσιμᾶς, | Εἰρήναις, Παράμονος, Νυνφᾶς, Ζμά|ραγδος,
Ἐπικτητᾶς, Φιλοκράτ[η]ς, καὶ | φίλοι· Χρύσιππος Δαμασίου, Εὐκράτης, |
Πρῖμος Εὐκράτου, Λεύκιος Διονυσίου, | Δημυλᾶς, Φιλότειμος, Ἀσκληπᾶς [)], Νεικόσ|τρατος, Ἀπολλώνιος Σείλωνος, Ἐπίκτητος | Εὐκάρπου, Θρασύβουλος, Μυρ⟨ι⟩ωνίδης, | Εὐρᾶς, Ἐξπεδῖτος. κεστ[ρ]οφύλαξ· | Πυθικός. Μόσχος, Ἐπίγονος, ...

III

De aetate (inter a. 117 et 125 p. Chr.) cf. adn. ad n. 1104. Vibullii Hipparchi Marathonii archontis eponymi titulum habes n. 662.

1106 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη, crassum 0,085. Exscripsit Koehler.

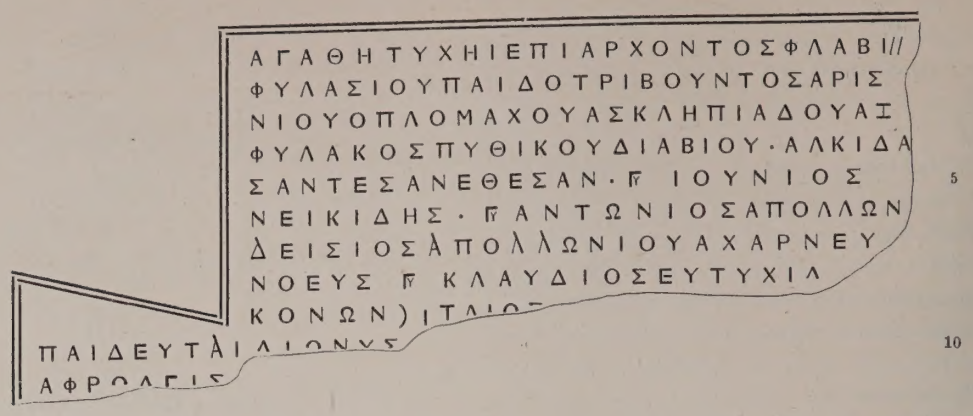

Ἀγαθῇ τύχῃ· Ἐπὶ ἄρχοντος Φλαβί[ου ....., κοσμητεύοντος .....] | Φυλασίου, παιδοτριβοῦντος Ἀρίσ[τωνος Ῥαμνουσίου, ...
.....]νίου, ὁπλομάχου Ἀσκληπιάδου Ἀζ[ηνιέως, ..., κεστρο]|φύλακος Πυθικοῦ διὰ βίου, Ἀλκίδα[μος καὶ .....τειμή]|σαντες ἀνέθεσαν· γυ(μνασίαρχος) Ἰούνιος [...., γυ(μνασίαρχος) ὁ δεῖνα Βερε]|νεικίδης· γυ(μνασίαρχος) Ἀντώνιος Ἀπόλλων[....., γυ(μνασίαρχος) Ἀφρο]|δείσιος Ἀπολλωνίου Ἀχαρνεύ[ς, γυ(μνασίαρχος) ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Λευκο]|νοεύς, γυ(μνασίαρχος) Κλαύδιος Εὐτυχίδ[ης ....., γυ(μνασίαρχος) ὁ δεῖνα, γυ(μνασίαρχος)] | Κόνων) Ἰταῖος ..... παιδευταί· Διονυσ....., | Ἀφροδείσ[ιος ...].

De aetate tituli (inter a. 117 et 125 p. Chr.) cf. adn. ad n. 1104.

1107 Fragmentum Hermae, cr. 0,36, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 25 n. 38. Exscripsit Koehler.

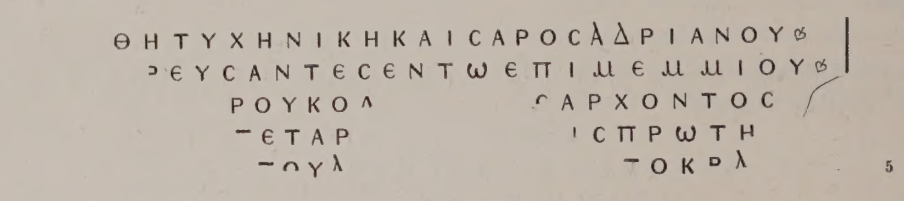

Supplementa, quum ex primo versu pateat, quot litterae in eis qui sequuntur ab utraque parte perierint, dubia non sunt.

[Ἀγα]θῇ τύχῃ· νίκῃ Καίσαρος Ἀδριανοῦ
[οἱ ἐφη]βεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Μεμμίου
.....ρου Κολ[λυτέω]ς ἄρχοντος [ἐ]-
[νιαυτῷ,] τετάρ[τῳ ἀπὸ τῆ]ς πρώτη[ς]
[ἐπιδημίας τ]οῦ [μεγίστου Αὐ]τοκρά[τορος]
[Καίσαρος Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ etc.]

Quartus ab imperatoris Hadriani Athenas adventu annus aut 127/8, aut, id quod mihi verisimilius etiam videtur (ad n. 735), 128/9 p. Chr. est.

1108 Athenis, olim apud viduam Tornaviti; ex schedis Fauvelii Koehlerianis, in quibus notatur lapidem ab Elgino semotum, ed. Boeckh C. I. G. 274[b], add. vol. I p. 910 (inde exscripserunt Lebas Attique 528. Franz El. epigr. p. 265 n. 108). Periisse videtur.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Τι(βερίου) Κλ(αυδίου) Ἀττάλου Σ[φη]τ-
τίου, κο[σ]μη|τεύοντος ἱερέως Θεοῦ καὶ Θεᾶς Εἰ[ρη]να[ίου] Παιανι|έως, γυμ-
νασιαρχοῦντος δι' ὅλου τοῦ ἔτους | Φλ(αουίου) Στρατολάου Φυλασίου, οἱ
ἐκ τοῦ συνστρέμ[μ]ατ[ος] | ἔφηβοι τεμήσαντες τὸν κοσμητὴν καὶ τοὺς σω|-
φρονιστὰς καὶ τὸν παιδοτρίβην ἀνέγραψαν, | καὶ τὸν ὑποκοσμήτην Χάρητα) Γαργήττιον.

ἀγωνοθέται

Γερμανι|κείων
Φλα. Στρατό[λα]ο[ς]
Φυλάσιος

Ἀδριανείων
Ἀντίγονος | Ἀπολλωνίου
Μαραθ[ώ]νιος

Lapis cum infra integer sit, sophronistarum et paedotribae nomina (v. 8. 9) aut in latere, aut in alio lapide perscripta fuisse consentaneum est. Agonothetas vero, qui superscripto vocabulo ἀγωνοθέται in hoc lapide recensentur, cum infra vacuum spatium sit, omnes esse qui illo anno agonothesiae munere functi sint, apparet. Fuit igitur tum iam Hadrianeorum festum, nondum fuerunt Antinoea utraque (ἐν ἄστει et ἐν Ἐλευσεῖνι). Quae quin statim post Antinoum in Aegypto defunctum (fere a. 130 p. Chr.) instituta sint dubium non est. Quare ad aliquem ex annis 117—129 hunc titulum referendum esse puto.

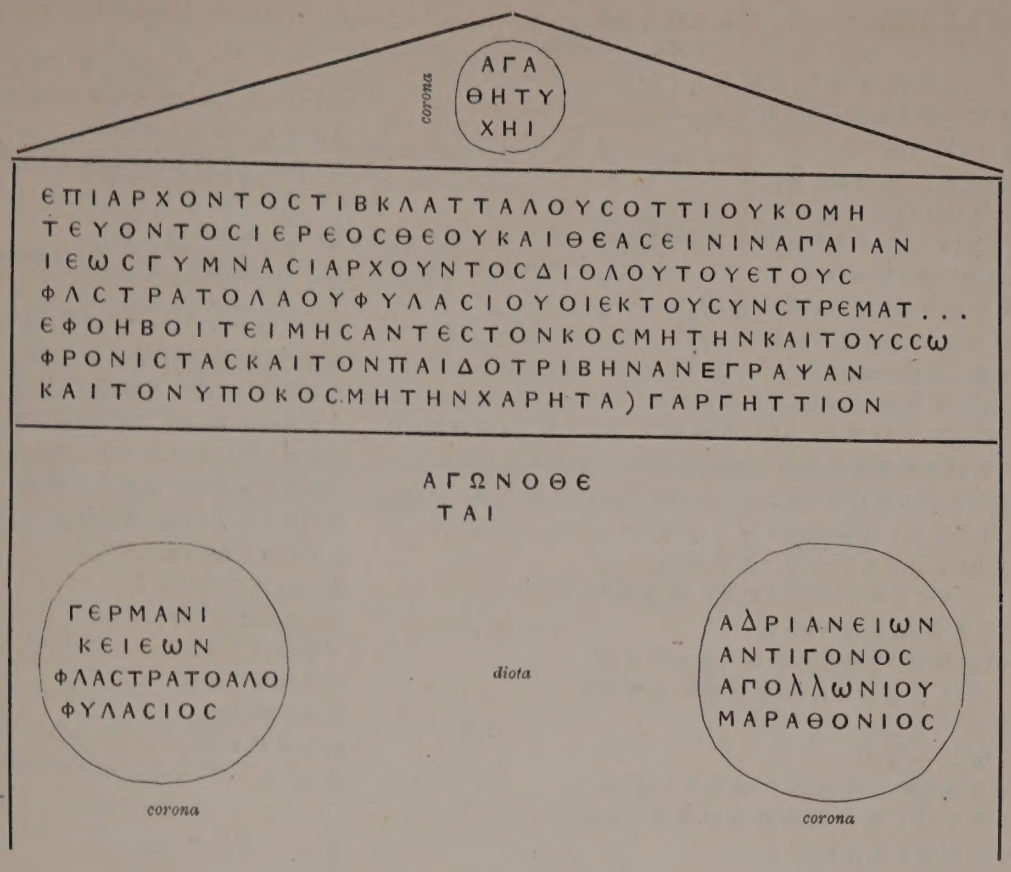

1109 Olim 'Athenis in gymnasio', unde lapis pervenit Venetias et postea in museum Nanianum illatus est. Ed. Gruterus ex Metelli schedis Gutenstenianis, assuto titulo alio, p. CCCXVII. 3 et sine illo LXXIX. 6, cum nota 'Ant. Morillus vidit et exscripsit'. (Ex Gruter. Marm. Oxon. Prid. p. 482 ed. Maitt. Vandal. Diss. p. 587. Corsin. F. A. T. II p. 141 cf. IV p. 140 sqq.). Smetius fol. XXXI. 1. Biagius Mon. Gr. et Lat. ex Mus. Nan. p. 39—56. Boeckh C. I. G. 274 (Lebas Attique 549).

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΕΠΙ·ΚΛ·ΑΤΤΑΛΟΥΑΡ
ΧΟΝΤΟΣ·ΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΕΦΗΒΩΝΙΕΡΕΥΣΘΕ
ΟΥΚΑΙΘΕΑΣΕΙΡΗΝΑΙ
ΟΣ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ·
ΕΦΗΒΕΥΕΝΑΥΤΟΥ
ΥΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΕΥΣ·ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΕΤΟΝΕΝΙΑΥ
ΤΟΝΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣ
·ΦΛ·ΣΤΡΑΤΟΛΑΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΣΕΓΕΝΟΝ
ΤΟΕΦΗΒΟΙΔΙΑΚΟ
ΣΙΟΙΚΑΙΔΥΟ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ Κλ(αυδίου) Ἀττάλου ἄρ|χοντος κοσμητὴς | ἐφήβων ἱερεὺς Θε|οῦ καὶ Θεᾶς Εἰρήναι|ος) Παιανιεύς. | ἐφήβευεν αὐτοῦ υἱὸς Διονύσιος | Εἰρηναίου Παιανι|εύς, ἐγυμνασιάρ|χησε τὸν ἐνιαυ|τὸν τοὺς ἐφήβους | Φλ(άουιος) Στρατόλαος | Φυλάσιος, ἐγένον|το ἔφηβοι διακόσιοι καὶ δύο.

De aetate cf. quae exposui ad titulum eiusdem anni n. 1108.

1110 Tabula marmoris Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατηφόρῃ, crassa 0,12. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἐλαφηβολιῶνα]
. . . . . Χολλε(ίδης)
[ἔΘυσε τ]ῷ Διονύσῳ τὴν
[ἐν τ]ῇ πομπῇ Θυσίαν
ὁ αὐτὸς βασιλεύς

Μουνιχιῶνα
Μέσσιος Φίρμος Σφήτ(τιος)
Θαργηλιῶνα
Περιγένης Ἀρτέμωνος Φηγαι(εύς)

. . . . . ς Ἐπικτ[ήτ]ο[υ]
Βίων Ἀλεξάνδρου Φλυ(εύς) Ἐ . . . . . .
Φλ(άουιος) Ἕλλην Σουνι(εύς) . . . . . .
ἐπένγραφοι Φ . . . . . .
Εἰσίδοτος) ἀντικ[οσμήτης]

_ΛΟΛΛL
ωΙΔΙΟΝΥΣωΙΤΗΛ
, ΗΠΟΜΠΗΘΥΣΙΑΝ
ϽΑΥΤΟΣΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ
ΜΕΣΣΙΟΣϕΙΡΜΟΣΣϕΗΤ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣϕΗΓΑΙ
ΣΚΕΙΡΟϕΟΡΙΩΝΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΜΑΡΑΘω
ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑΚΑΙ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΑ
ΠΑΙΛΙΟΣΠΥΘΟΔΩΡΟΣϕΛΥ Ν
ΟΑΥΤΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤ///ΞΑΝΤΙΝΟΕΙω
ΤΩΝΤΕΕΝΑΣΤΕΙΚ//////////ΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΠΡΩΤΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΤΡΟϕΙΜΟΣΔΙΟϕΑΝΤΟΥΑΜΥ
ΜΕΜΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΚΟ
ΜΕΜϕΙΛΑΡΓΥΡΟΣΤΡΙΚΟ ϕΛΥ
ΜΕΜΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΟΥΛΩΝΜΟΙΡΑΓΕΝCΥΣϕΥΛΑ
ΠΑΜΦΙΛΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΑΧΑΡ
ΚΛΘΕΟΔΟΤΟΣΜΕΛΙ
ΑΡΙΣΤΩΝΜΕΛ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΕΥΗΜΕΡΟΥΑΙΞω
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΕΥΗΜΕΡΟΥΑΙΞω
ΦΟΙΒΟΣΠΕΙΡΑΙ
ΛΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΥΓΕΙΝΟΥΠΕΙΡΕ
ΥΓΕΙΝΟΣΠΕΙΡΑΙ
ΝΙΚΗΤΗΣΣΥΝϕΕΡΟΝΤΟΣΟΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΠΑΛ
ΟΥΙΥΑΝΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΜΑΡΑΘ
ΕΥΤΥΧΟΣϕΙΛΗΜΟΝΟΣΑΘΜΟ
ΙΕΡΩΝΓΛΥΚΩΝΟΣΡΑΜ
ΚΑΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΑΘ
'sic' ΚΑΛ///ΙΝΙΚΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΤΟΥΜΑΡΑΘ
ΛΕΥΚΙΟΣ)ΜΑΡΑΘ
ΕΥΤΥΧΟΣΜΑΚΕΔΟΝΟΣΠΕΡΓΑ
ΝΙΚΑΝΩΡΜΑΚΕΔΟΝΟΣΠΕΡΓΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΗϕΕΙ
vac.

ΖΕΠΙΚΤΗΤΟ
ΒΙΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥϕΛΥ
ϕΛΕΛΛΗΝΣΟΥΝΙ Ε
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡ /
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ ϕ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΑΝΤΙ
ΟΥΕΙΤΩΡΙΟΣΑΓΑΘΟΒΟΥΛΟΣ
ΘΡΕΠΤΟΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΥΛΠΙΟΣΕΥΤΥΧΟΣ
ΑΡΕΣΚΩΝΣΩΖΟΝΤΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΠΙΚΤΗΤΟ
ΦΙΛΙΠΠΟΣΜΟΥΣΑΙ
ΧΡΥΣΕΡΩΣΔΟΡΥϕΟ
ΦΗΛΙΞΣΩΣΙΒΙΟ
ΣΤΡΑΤΩΝΚΡΑΤΩ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΤ
ΕΥΑΡΕΣΤΟ
ΛΕΟΝΤΑΣ
ΣΥΝΕΓΔΗ
ΟΛΥΜΠΟ
ΝΗΡΕΥ
ΖΩ
/
Ε
ΔΗ
ΦΙΛΟ
ΕΥΝ
ΦΛ
ΚΛΕΥ
ΧΑΡΜΟ
ΓΟΡΓΙΑΣ
ΥΓΕΙΝΟΣ
ΕΙΣΙΔΩ
ΟΜΑΛΑ
ΕΥΠΟ
ΕΠΙΚ
ΦΟΥ
vac.

V. 19 ΦΛΥ post ΤΡΙΚΟ fortasse posteriore tempore adscriptum esse iudicat Koehler.

Σκειροφοριῶνα
Ἀλέξανδρος) Μαραθώ(νιος)
Ἑκατομβαιῶνα καὶ
Μεταγειτνιῶνα
Π(όπλιος) Αἴλιος Πυθόδωρος Φλυεύς
ὁ αὐτὸς ἀγωνοθέτ[η]ς Ἀντιοείων
τῶν τε ἐν ἄστει κ[αὶ ἐ]ν Ἐλευσῖνι
πρωτέγγραφοι
Τρόφιμος Διοφάντου Ἀμυ(μωνεύς)
Μέμ(μιος) Πρωτογένης Τρικο(ρύσιος)
Μέμ(μιος) Φιλάργυρος Τρικο(ρύσιος)
Μέμ(μιος) Ἀλέξανδρος
Βούλων Μοιραγένους Φυλά(σιος)
Πάμφιλος Ἐπικτήτου Ἀχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Θεόδοτος Μελι(τεύς)
Ἀρίστων Μελ(ιτεύς)
Φιλοκλῆς Εὐημέρου Αἰξω(νεύς)
Εἰσίδοτος Εὐημέρου Αἰξω(νεύς)
Φοῖβος Πειραι(εύς)
Ἀσκληπιάδης Ὑγείνου Πειρε(εύς)
Ὑγεῖνος Πειραι(εύς)
Νικήτης Συνφέροντος Ὀα(θεν)

Οὐειτώριος Ἀγαθόβουλος
Θρέπτος)
Εὔπορος Διονυσίου
Οὔλπιος Εὔτυχος
Ἀρέσκων Σώζοντος
Ἀγαθόπους Ἐπικτήτο[υ]
Φίλιππος Μουσαί[ου]
Χρυσέρως Δορυφό[ρου]
Φῆλιξ Σωσιβίου
Στράτων Κράτω[νος]
Εἰσίδοτος Τ.....
Εὐάρεστο[ς ....]
Λεοντᾶς ....
Συνέγδη[μος ....]
Ὄλυμπο[ς ....]
Νηρεὺς ....
Ζώσ[ιμος .....]
.....
Δη[μ ....]
Φιλο ....
Εὐν ....
Φλ(άουιος) ....

Ἀλέξανδρος Ἀγαθόποδος Παλ(ληνεύς) Κλ(αύδιος) Εὐ .....
Οὐιψάνιος Ἡρακλείδης Μαρα(θώνιος) Χάρμος[.....]
Εὔτυχος Φιλήμονος Ἀθμο(νεύς) Γοργίας .....
Ἱέρων Γλύκωνος Ῥαμ(νούσιος) Ὑγεῖνος .....
Κ(λαύδιος) Σωκράτης Μαρα(θώνιος) Εἰσίδω[ρος .....]
Καλ[λ]ίνικος Καλλιστρ(ά)του Μαραθ(ώνιος) Ὀμαλᾶ[ς (?) ....]
Λεύκιος) Μαραθ(ώνιος) Εὔπο[ρος (?) ....]
Εὔτυχος Μακεδόνος Περγα(σῆθεν) Ἐπικ .....
Νικάνωρ Μακεδόνος Περγα(σῆθεν) Φου .....
Διονύσιος Κηφεισι(εύς)

Antinoëorum mentio (col. I v. 14) titulum anno 130 p. Chr. antiquiorem non esse docet. Sed ne multo recentior quidem esse videtur, id quod demonstrant epheborum nonnullorum nomina, inprimis Memmii Philargyri Tricorysii (col. I v. 19 cf. adn. ad n. 1039). Itaque ad extremos Hadriani aut primos Antonini Pii annos hic titulus pertinet.

111 Basis marmoris Hymettii, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Χρυσαλλίς 1866 p. 412 (A. Dumont Fastes éponymiques d'Athénes n. 40 p. 29). Exscripsit Koehler.

A

(in fronte:)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΟΛΥΜΠΙΟ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΠΙ
ΚΛΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥΑΡΧΟ
ΤΟΣΕΦΗΒΩΝΥΠΕΡ
ΤΩΝΕΦΗΒΩΝ

B

(in latere sinistro:)

ΕΠΛΓΛΘ ΟΙΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣ
ΟC ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΔΟ·
ΜΕΤΙΛΝΟΥ
ΦΟΥΡ·ΗΡΛΚΛΕΙΤΟΣ ΓΛΡ
ΠΛΡΔΑΛΛΣΣΤΕΦΑ ΓΛΡ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΛΞΙ ΚΛΩ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΜΛΞΙ
ΒΕΙΘΥΣΑΡΧΕ ΠΕΙΡ
ΛΒΛΣΚΛΝΤΟΣΛΡΧΕ ΠΕΙΡ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ·ΣΚΙΟ
ΠΟΜ·ΕΠΕΡΛΣΤΟΣ ΓΛΡ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΓΙΟΥ

ΕΛΕΥCΕΙΝΕΙΟC)ΟΗΘΕΝ
ΕΠΙΓΟΝΟCΙΚΕΛΟΥΒΗCΕΕΥC

C

(in latere dextro:)

ΕΥΚ////////ΙΙΔΗC
ΕΙCΙΔΩΡΟC
CΩΤΗΡΙΧΟC ΦΙΛΟΙ
//////////////////////
C//////////////////////
ΕΥΤΗΡΙΧΟC
vac.

D

(in tergo:)

ΕΥΚΛΡΛΘΗΝΛΙC
ΠΙΔΗC CΥΝΕΡΩC
ΛΕΩΝ ΟΙΠΙCΤΟΙΦΙΛΟΙ
ΜΕΝΛΝ
ΔΡΕ

ΑΛΕΞΛ///ΔΡΟC

///ΛΖΛC ΓΛΙΕΝΕΛ
ΗΡΛΚΛΗC ΝΙCΚΕ
C ΑΡΙCΤΕ

A

Αὐτοκράτορα | Ἁδριανὸν Ὀλύμπιον | Ἀπολλώνιος Ἀφρο|δισίου Ἀχαρνεύς, | ὁ κοσμητὴς τῶν ἐπὶ | Κλ(αυδίου) Δομετιανοῦ ἄρχον|τος ἐφήβων, ὑπὲρ | τῶν ἐφήβων.

B

Οἱ ἐφηβεύσαντες | ἐπὶ ἄρχοντος Δο|μετιανοῦ·

Φούρ(ιος) Ἡράκλειτος	Γαρ(γήττιος)
Παρδαλᾶς Στεφά(νου)	Γαρ(γήττιος)
Δημήτριος Μαξί(μου)	Κλω.
Φιλουμενὸς Μαξί(μου)	
Βείθυς Ἀρχε(λάου)	Πειρ(αιεύς)
Ἀβάσκαντος Ἀρχε(λάου)	Πειρ(αιεύς)
Ἀφροδείσιος Σκιο.	
Πομ. Ἐπέραστος	Γαρ(γήττιος)
Διονυσόδωρος Ἀγίου	

Quae sequuntur v. 13. 14 Ἐλευσείνειος) Ὀῆθεν et Ἐπίγονος Ἰκέλου Βησεύς, ea litterarum formas et inter se et ab eis quae antecedunt discrepantes habent. Tamen hi fortasse eiusdem anni ephebi sunt, qui commilitonum recensui iam inciso sua nomina addiderunt. Minus veri simile id est in nomine Ἐπάγαθος (v. 1. 2); imo propter locum id non ad laterculum pertinere, sed posteriore tempore animi causa ab ephebo aliquo insculptum esse iudicaverim. Idem statuendum esse de totis titulis *C* et *D* scripturae varietas et neglegentia indicat.

C		*D*
Εὐκ[αρπ]ίδης		Εὐκαρπίδης, Λέων, Ἀθηναῖς,
Εἰσίδωρος		Συνέρως οἱ πιστοὶ φίλοι
Σωτήριχος	φίλοι	Μένανδρε
.....		Ἀλέξα[ν]δρος
Σ.....		..αζᾶς Ἡρακλῆς
[Σ]ωτήριχος		Γάιε νεανίσκε ἄριστε.

Claudium Domitianum archontem propter Hadriani Olympii titulum honorarium anno 129 p. Chr. antiquiorem, a. 138 recentiorem esse non osse suo iure pronuntiavit Dumontius.

1112 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,64, l. 0,64, cr. 0,15, ab omnibus lateribus margine eminente circumdata, in cuius superiore parte est versus 1. Simili, in quo est v. 10, separatur pars superior ab inferiore. Inter versus superioris partis anaglyphum est, repraesentans duos ephebos stantes qui cosmetam item stantem coronant. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Philist IV p. 168 n. 1. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ Αὐτοκράτορος Ἀντωνείνου
σωφρονισταί παιδοτριβοῦντος
Δάφνος Διονυσίου Μαρ(αθώνιος) διὰ βίου Ἀβασκάντου Κηφισιέως
Ἑρμείας) Φλυ(εύς) τὸ δ΄
Ζώσιμος Ἀρίστωνος Με(λιτεύς) ὁπλομάχος· Εὔλογος
Πό(πλιος) Φίρμος Γαργή(ττιος) Σφήττιος
Στάχυς Εὐφραντίδου ἡγ[ε]μών· Λυσίμαχος
Εὐπυρίδης Εὐμένους Ἀζη(νιεύς)
Ἀλέξανδρος) Πει(ραιεύς)
κοσ[μητεύο]ντος Ἀρχελάου τοῦ Ἀπολλω[νίου] Πειραιέ[ω]ς
ἐπὶ ἄρχοντος Φλα(ουίου) Ἀλκιβιάδου Παιανιέ[ω]ς
γ(υμνασίαρχοι) μ(ῆνα)

Βοηδρομιῶνα
Μόσχος Ἀρχελάου Πει(ραιεύς) Ἰσίδωρος Ἀφ[θ]ονήτου Λευ(κονοεύς)
Μόσχος) Σκα(μβωνίδης)
Κόρινθος Ἰσιδότου Ὠῆ(θεν)
Πυανοψιῶνα Λήναιος Μητροβίου Ἐστ(ιαιόθεν)
Κλ(αύδιος) Ἑρέννιος Γαργ(ήττιος) Ἐπαφρίων Παραμόνου Εὐω(νυμεύς)
Ζωσᾶς Σώτου Σου(νιεύς)
Μαιμακτηριῶνα Εὔπορος Δημητρίου Ἀζη(νιεύς)
Εὐφρόνιος) Φλυ(εύς) Εὐμένης Λυσιμάχου Ἀζη(νιεύς)
Ἀπολλώνιος) Ἐπει(κίδης)
Ποσειδεῶνα Ἀφροδείσιος) Λευ(κονοεύς)
Ἐπάγαθος) Ἀχαρ(νεύς) Ἐλευσείνιος) Λαμ(πτρεύς)
Ποτάμων Χρυσάνθου Φλυ(εύς)
Γαμηλιῶνα Εὐτυχίδης Ξένωνος Ἀχαρ(νεύς)
Ἑρ(έννιος) Ἐπάγαθος Ἀζη(νιεύς) Ἀνθεστήριος) Στει(ριεύς)
Νικίας Εὐπόρου Τρι(κορύσιος aut Τρινεμεεύς)
[Ἀν]θεστηριῶνα Ζωτᾶς Ὀλύμπου Παι(ανιεύς)
Κα[λ]λιγένης Μαρ(αθώνιος) Χαρίτων Ἔρωτος Γαρ(γήττιος)
Διονύσιος Μύστου Βερ(ενικίδης)
[Ἐλα]φηβολιῶνα Νικηφόρος Σώτου Τριν(εμεεύς)
[. . . Ἀ]λέξανδρος Μαρ(αθώνιος) Ῥοῦφος) Πει(ραιεύς)
Εὐέλπιστος) Πεν(τελῆθεν)
[Μουν]ιχιῶνα Ὀνερᾶτος)
Α . . . . . τογένης Μα(ραθώνιος) Μουσώνιος Ῥοῦφος
Μουσώνιος Πάμφιλος
[Θαργη]λιῶνα
Ε[. . . . . Μ]ηνοδώρου Σου(νιεύς)

Λού(κιος) Στάτιος Ἀκύλας, Λου(κίου)
Στατίου Κοδράτου υἱός, Βη(σαιεύς)

[Σκιροφορ]ιῶνα
[Ἀ]κ[ύλλιος?] Διονύσιος Ἀζ(ηνιεύς)

[Ἑκατομβαιῶ]να
Κλ. . . . . Παι(ανιεύς)

Με[τα]γειτνιῶνα· κοινῇ.

[π]ρωτέγγραφοι
[Δ]ά[φν]ος) Μαρ(αθώνιος)
Ἀ[λέξ]αν[δρ]ος) Παι(ανιεύς)
Α . . . ων Ζωσίμου Μελ(ιτεύς)
Ζώ[σιμ]ος) Μελ(ιτεύς)
Ἀγαθήμερος Φίρμου Γαρ(γήττιος)
. . συλης Γαΐου Λαμ(πτρεύς)
Χ[ρ]υσόγονος) Φλυ(εύς)
[Φ]αυστεῖνος [)] Γαργ(ήττιος)
Ζώπυρος Διοδώρου Φιλ(άδης)
Δημήτριος) Ἀζη(νιεύς)
Ε[ὔ]δος Σφήττιος
. . . ς Ἀκούτου Φιλά(δης)
Χ . . Ξάν[θ]ος) Φαλ(ηρεύς)
Σ . . ιος) Μαρ(αθώνιος)
Δημήτριος Μιλτιάδου Μαρ(αθώνιος)
Δημήτριος Ῥητορικοῦ Μαρ(αθώνιος)
[Π]ασ[ια]νός(?)) Εὐω(νυμεύς)
. . . . . ειος) Λαμ(πτρεύς)
. . . . ειμος) Σκαμ(βωνίδης)

ἐπέγγραφοι
Πρωταγόρας Ἀπολλοδώρου Ζωσιμιανός)
Κράτης Ἀσκληπιάδου Πλουτίων
Μελίτων Διονυσοδώρου Κλ(αύδιος) Πρεῖμος
Ἰσίδωρος Πάλλαντος Κλ(αύδιος) Θάλλος
Ἡρακλῆς Εὐφρονίου Ἀντικίων)
Διονύσιος Εὐφρονίου Ζώσιμος)
Ζώπυρος Εὐφρονίου Γλαῦκος)
[Ε]ὔκ[αρ]πος Μουνίχου Κλ(αύδιος) Εὔκαρπος
Ἀγάθων Λόγου Λικίννιος Ἀντίοχος
Αὐτέρως Κάλλωνος Φαῖδρος)
[Ἰ]π(π)όλοχος Ζωπύρου Ἐλεύθερος)
Ἀφροδίσιος Ἐφήβ(ου) Ὀνήσιμος Σπόρου
Πετρώνιος Εὐήμερος Πρωτεὺς Εὐλόγου
Κλεῖτος Πίστου Νικίας Θεοδώρου
Κόρινθος Πίστου Ἀθηνίων Ἀφροδισίου
Ἰούλιος Βούλωνος Εὐφρόσυνος Β[αθ]ύλλου
Ἐπαφρᾶς Ἀντιόχου Κόνων Φιλήμο[ν]ος
Λεονᾶς Ἀνθίμου Εὔτυχος Πρείμου

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ

ΣΩφΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΔΑφΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡ
ΕΡΜΕΙΑΣ) ΦΛΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΜΕ
ℙΦΙΡΜΟΣΓΑΡΓΗ
ΣΤΑΧΥΣΕΥφΡΑΝΤΙΔΟΥ
ΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΠΕΙ

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟC ///
ΔΙΑΒΙΟΥΑΒΛCΚΑΝΤΟΥΚΗφΕΙCΙΕΩC
ΤΟΔ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΕΥΛΟΓΟΣ
ΣφΗΤΤΙΟΣ
ΗΓΗΜΩΝΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΕΥΜΕΝΟΥΣΑΞΗ

anaglyphum

ΚΟΣ.....ΝΤΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛ.....ΠΕΙΡΑΙΕΟΣ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ φΛ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΟΣ
ΓΜΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΜΟΣΧΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥΠΕΙ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ
ΚΛΕΡΕΝΝΙΟΣ ΓΑΡ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ
ΕΥφΡΟΝΙΟΣ) ΦΛΥ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ) ΑΧΑΡ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
ΕΡΕΠΑΓΑΘΟΣ ΑΞΗ
ΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ
ΚΑΛΙΓΕΝΗΣ ΜΑΡ
ΦΗΒΟΛΙΩΝΑ
ΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΡ
ΙΧΙΩΝΑ
ΤΟΓΕΝΗΣ ΜΑ
ΛΙΩΝΑ
ΗΝΟΔΩΡΟΥΣΟΥ
ΙΩΝΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΖ
ΝΑ
ΠΑΙ
ΜΕ..ΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑΚΟΙΝΗ
///ΡΩΤΕΝΓΡΑφΟΙ
ΑC//ΟΣ) ΜΑΡ
Α ΑΝ ΟΣ) ΠΑΙ
ΛΙ/// ΟΝΙΩΣΙΜΟΥ ΜΕΛ
ΙΩ...ΟΣ) ΜΕΛ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣφΙΡΜΟΥ ΓΑΡ
.ΛΣΥΛΗΣΓΑΙΟΥ ΛΑΜ
Χ///ΥΣΟΓΟΝΟΣ) ΦΛΥ
..ΑΥΣΤΕΙΝΟΣ//// ΓΑΡ
ΙΩΠΥΡΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ φΙΛ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΑΞΗ
ϜΥ..ΟΣ ΣφΗ
Η...ΣΑΚΟΥΤΟΥ ΦΙΛΑ
Χ..ΞΑΝΟΟΣ) ΦΑΛ
Σ..ΙΟΣ) ΜΑΡ
ΛΙΙΜΙΙΤΡΙΟΣΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΡΗΤΟΡΙΚΟΥ ΜΑΡ
ΤΑΣ...ΝΟΣ) ΕΥΩ
ΕΙΟΣ) ΛΑΜ
ΕΙΜΟΣ) ΣΚΑ
....ΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΕΠΕΙ
...ΣΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΙ
ΕΙΝΟΣΜΟΣΧΟΥ ΛΛΙ
ΜΗΤΡΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΒΕΡ
Λ///ΜΟΣ) ΓΑ
ΣΤΟΤΕΛΗΣ) ΦΛΥ
ΜΙΑΣ) ΑΦΙ
ΕΙΜΟΣ ΚΙΚ
ΜΥΣΤΗΣ) ΑΧΑΡ
vac.

ΙΣΙΔΩΡΟΣΑφΟΟΝΗΤΟΥ ΛΕΥ
ΜΟΣΧΟΣ) ΣΚΑ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ Ω Η
ΛΗΝΑΙΟΣΜΗΤΡΟΒΙΟΥ ΕΣΤ
ΕΠΑφΡΙΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥ ΕΥΩ
ΙΩΣΑΣΣΩΤΟΥ ΣΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΞΗ
ΕΥΜΕΝΗΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΑΞΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΕΠΕΙ
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ) ΛΕΥ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ) ΛΑΜ
ΠΟΤΑΜΩΝΧΡΥΣΑΝΘΟΥ φΛΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΞΕΝΩΝΟΣ ΑΧΑΡ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΣ) ΣΤΕΙ
ΝΙΚΙΑΣΕΥΠΟΡΟΥ ΤΡΙ
ΙΩΤΑΣΟΛΥΜΠΟΥ ΠΑΙ
ΧΑΡΙΤΩΝΕΡΩΤΟΣ ΓΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΥΣΤΟΥ ΒΕΡ
ΝΙΚΗφΟΡΟΣΣΩΤΟΥ ΤΡΙΝ
ΡΟΥφΟΣ) ΠΕΙ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ) ΠΕΝ
ΥΝΞΡΑΤΟΣ)
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΡΟΥφΟΣ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΠΑΜφΙΛΟΣ
ΛΟΥΣΤΑΤΙΟΣΑΚΥΛΑΣΛ̄ΟΥΣΤΑΤΙΟΥΚΟΔΡΑΤΟΥΥΙΟΣΒΗ
ΕΠΕΝΓΡΑφΟΙ
ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΙΩΣΙΜΙΑΝΟΣ)
ΚΡΑΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΠΛΟΥΤΙΩΝ
ΜΕΛΙΤΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ ΚΛΠΡΕΙΜΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΠΑΛΛΑΝΤΟΣ ΚΛΘΑΛΛΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣΕΥφΡΟΝΙΟΥ ΑΝΤΙΚΙΩΝ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥφΡΟΝΙΟΥ ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΙΩΠΥΡΟΣΕΥφΡΟΝΙΟΥ ΓΛΑΥΚΟΣ)
LΥΚΛΙΠΟΣΜΟΥΝΙΧΟΥ ΚΛΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΑΓΑΘΩΝΛΟΓΟΥ ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΑΝΤΕΡΩΣΚΑΛΛΩΝΟΣ ΦΑΙΔΡΟΣ)
//ΠΟΛΟΧΟΣΙΩΠΥΡΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)
ΑφΡΟΔΙΣΙΟΣΕφΗΒ/// ΟΝΗΣΙΜΟΣΣΠΟΡΟΥ
ΠΕΤΡΩΝΙΟΣΕΥΗΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΕΥΣΕΥΛΟΓΟΥ
ΚΛΕΙΤΟΣΠΙΣΤΟΥ ΝΙΚΙΑΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΠΙΣΤΟΥ ΑΘΗΝΙΩΝΑφΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΣΒΟΥΛΩΝΟΣ ΕΥφΡΟΣΥΝΟΣΡΛΟΥΛΛΟΥ
ΕΠΑφΡΑΣΑΝΤΙΟΧΟΥ ΚΟΝΩΝ φΙΛΗΜΟΜΟΣ (*sic*)
ΛΕΟΝΑΣΑΝΘΙΜΟΥ ΕΥΤΥΧΟΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΑΝΘΙΜΟΥ ΠΩΣφΟΡΟΣΕΡΑΤΩΝΟΣ
ΘΡΕΠΤΟΣΚΟΝΩΝΟΣ ΕΥΠΟΡΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΝΙΚΩΝΓΑΜΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ....ΕΜΟΚC
ΣΤΑΧΥΣΓΑΜΟΥ *vac.*
ΕΥΤΥΧΟΣΑΚΟΛΑΣΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΕΠΩΝΕΥΚΑΡΠΟΥ
vac.

. . . . νος Ἀπολλωνίου Ἐπει(κίδης) Ζώσιμος Ἀν.Ζίμου Πωσφόρος Ἐράτωνος
. . . σος Ἀπολλωνίου Πει(ραιεύς) Θρέπτος Κόνωνος Εὔπορος Μόσχου
. . . . εῖνος Μόσχου [Ἀ]λι(μούσιος?) Νίκων Γάμου Δημήτριος . . . . εμοκο
[Δη]μήτριος Ἐπικτήτου Βερ(ενικίδης) Στάχυς Γάμου
. . . λ . μος) Γα(ργήττιος) Εὔτυχος Ἀκολάστου
[Ἀρι]στοτέλης) Φλυ(εύς) Ἀριστοτέλης Ὀνησίμου
. . . μίας) Ἀφι(δναῖος) Πρέπων Εὐκάρπου
. . . . ειμος Κικ(υννεύς)
. . Μύστης) Ἀχαρ(νεύς)

Cum hic antiquissimus sit ex eis titulis qui Abascanti paedotribae perpetui nomen addito anni numero habent, de tempore quo is munere functus est, dicendum videtur. Nam ex quo de hac re exposui ad n. 1029 prodiit commentatiuncula R. Neubaueri Hermae XI p. 390 sqq., qua prioribus calculis suis reiectis aliam ratiocinationem ad annum initialem Abascanti definiendum instituit. Qua in commentatione etsi nonnulla sunt quibus adsentiri non possim — inprimis quae de sacris *pro salute et victoria* (ὑπὲρ νίκης καὶ ὑγείας) Imperatorum factis et de discrimine praepositionum ἐπί et ὑπέρ in hac re usurpatarum disputavit, de eis longe aliter statuendum mihi videtur — tamen multo angustioribus finibus Neubaueri sollertia et sagacitate annus initialis Abascanti circumscriptus est. Qui quod demonstrasse sibi videtur aut 137/8 aut 138/9 p. Chr. eum annum esse, certe neque anno 136/7 priorem esse neque 138/9 posteriorem ita probavit, ut nihil iam dubii relinquatur. Annum vero 136/7 non esse sane ab eo non demonstratur nisi argumentis illis ex vocum ὑπὲρ νίκης et ἐπὶ νίκῃ discrimine petitis (quae si improbaverimus, nihil impedit quominus annum 165/6 p. Chr. Mamertini, 166/7 anarchiae, 167/8 Sexti Phalerensis esse statuamus, cf. adn. ad n. 1029), sed alia de causa mihi in hac quoque re Neubaueri iudicium probatur. Nempe ad n. 735 dixi, certis de causis primum Hadriani Athenas adventum non a. 124/5 (quo anno antiquior nullo modo esse potest), sed a. 125/6 potius mihi esse videri. Ita quintus decimus ab Hadriani Athenas adventu annus, qui Praxagorae Thoricii archontis est (n. 1123), ad a. 139/40 p. Chr. redit. Quare quum hic non possit Abascanti quartus annus esse, qui Flavium Alcibiadem Paeaniensem archonta habet, sequitur ut 136/7 Abascanti initialis esse nequeat. Qui utrum a. 137/8 an 138/9 sit, fortasse tituli n. 1113 ope definire licet. Qui quum Sullam archontem, P. Aelium Alcidamum cosmetam habeat, uon potest ad septimum Abascanti annum referri, quo Claudius Chrysippus cosmeta fuit (n. 740). Atqui demonstrare conatus sum, Sullae archontis annus 143/4 p. Chr. esse; quod si ita est, neque hic septimus neque 137/8 p. Chr. primus Abascanti annus esse potest, ita ut tota res ad annum 138/9 p. Chr. redeat. Sed pro certo id pronuntiare non audeo, qui haec temporis definitio tota pendet ex mea obscurissimi tituli n. 7 interpretatione.

Titulus n. 1112 igitur ad annum 140/1 aut, quod mihi multo ver similius est, ad 141/2 p. Chr. pertinet.

1113 In lapide Pentelico, quem editor Graecus e capite columnae in clypei formam transformatum esse dicit, invento anno 1861 prope eccl siam Demetrii τοῦ Κατηφόρη ‘νῦν δὲ (1862) κεῖται ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου’. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 107. Tabula quadrata est, cuius parte antica clypeus rotundus, paullulum eminens et convexus, margine circumdatus. In eo et circa eum titulus *A* incisus est. E quatuor lateribus tabulae superius ea incisa habet. quae *B*, inferius ea, quae *C* litera significavi.

(*Textum vide pagg. 292. 293.*)

Ἐν ἄρχοντι Σύλλᾳ|
Ἀλκιδάμου κοσμητεύον|τος ἔφηβοι

Ἐρεχθεΐδος
Διονύσιος Ὀνάσου Ἀγρυ(λῆθεν)
Κάρπος) Λαμπ(τρεύς)
Ἐπίκτητος Ἀφροδεισίου
Εἰσίδωρος Ἀφροδεισίου
Ζώσιμος Ἀντιόχου
Αἰγεΐδος
Ζώσιμος Γοργίου Διομ(εεύς)
Ἐλπίνικος Ἀρτέμωνος Φι(λάδης)
Κλ(αύδιος) Νείκων
Κλ(αύδιος) Ἀσκληπιάδης
Βερυλανὸς Σωστράτου
Πανδειονίδος
Φλ(άουιος) Φωκίων Παιαν(ιεύς)
Φίλιππος) Κυδα(θηναιεύς)
Κλ(αύδιος) Γαλακτικός
Ἐπαφρόδειτος
Ἀγάθων Νικίου
Λεωντίδος
Αἴλ(ιος) Θεμιστοκλῆς Χολλ(είδης)
Αἴλ(ιος) Ἀλκίδαμος Χολλ(είδης)
Ἐπίκτητος) ἐξ Οἰ(ου)
Φλ(άουιος) Κλειτιανὸς Φλ(υεύς)
Ἀθηναγόρας Ἀττικοῦ Φλ(υεύς)
Ἀφροδείσιος Φλ(υεύς)
Λόγγος Ἑρμείου
Θεμιστοκλῆς Γραφικοῦ
Συμφέρων Καλλιστράτο[υ?]
Ἀκαμαντίδος
Εὔφημος) Σφήττιος
Γραφικὸς Χάρητος Κεφα(λῆθεν)
Λήναιος Εὐθυδόμου
Κόσμος Ἀγαπητοῦ
Ἀδριανίδος
Κλ(αύδιος) Ἀκυλεῖνος Βησαι(εύς)
Ἐπιτέρπης Ζωσίμου Βησαι(εύς)
Φίλητος Ζωσίμου Βησαι(εύς)
Νεικίας)
Φίλητος Εὐτάκτου
Νούμμιος Βάλης
Εὔοδος)
Κεκροπίδος
Ὕλλος) Αἰξωνεύς
Ἀσκληπιάδης Χρήστου Μελ(ιτεύς)
Ζώσιμος Φιλιστίδου Ἀλαι(εύς)
Πίστος Πολυνίκου
Πραιτώριος Νικοκλῆς
Εὐτυχίδης Σπόρου
Διονυσόδωρος Ὀνησίμου
Ἱπποθωντίδος
Ἀγαθοκλῆς) Ἀζηνιεύς
Ἀχαρνος Ἀζηνι(εύς)
Ὀττίλιος Μάξιμος Πειραι(εύς)
Ὀλυμπικὸς Σωσιγένους Πει(ραιεύς)
Οὐεντίδιος Εἰσίων
Εὔπορος Εἰσιδώρου
Ζώπυρος Εἰσιδότου
Φρόντων Δαιδάλου
Αἰαντίδος
Εὐτυχίδης Ζωσίμου Μαρα(θώνιος)
Θεογένης Διονυσοδώρου Ῥαμν(ούσιος)
Σωκράτης Μαρα(θώνιος)

Ἐγ(νάτιος) Φρόντων
Πρῶτος) Εὐπυ(ρίδης)
Πωλλίων Ὀκταΐου Εὐπυ(ρίδης)
Λεωνίδης Ἡρῴδου Χολ(λείδης)
Εὔοδος)
Ἀγαθήμερος Διονυσοδώρου

Πτολεμαΐδος

Ἀσκληπιάδης Ἡρακλείδου Βε(ρενικίδης)

Οἰνίδος

Σουλπίκ(ιος) Μακαρεὺς Ἀχαρ(νεύς)
Σουλπίκ(ιος) Ἐπίμαχος Ἀχαρ(νεύς)
Μαντίας) Φυλάσιος
Δημήτριος Κριτοβούλου Φυλ(άσιος)
Βάκχιος) Ἀχαρ(νεύς)
Διονύσιος Ἐπαφροδείτου Ἀχαρ(νεύς)
Διονύσιος)
Μᾶρκος)

Ἀτταλίδος

Εἰρήναιος Πωλλίωνος Ἀγν(ούσιος)
Σωτήριχος) Σουνιε(ύς)
Τυχικὸς Μενάνδρου
Νικόστρατος Μενεστράτου
Μέλισσος Εὐτύχου

Ἡρακλείδης)
Ἀπολλώνιος Ληναί(ου)
Θάλλος Διονυσοδώρου

Ἀντιοχίδος

Ἄγνος Ἐπιγόνου Παλ(ληνεύς)
Ζώσιμος) Ἀναφλ(ύστιος)
Εὔοδος Ἀσκληπιά(δου) Παλ(ληνεύς)
Ἡρακλέων Δημητρί(ου) Ἀναφλ(ύστιος)
Δημοχάρης) Ἀναφλ(ύστιος)
Δημοσθένης Δάφν(ου)
Σεραπίων Ὀνησί(μου)
Ἀγαθάγγελος ἈΘη.

Posteriore tempore ab ephebis quibusdam ascripta sunt quae in inferiore lapidis parte extra clypeum inveniuntur: *πρώτης | τάξεως ὑβο|ικτῃ Δάφνῳ | Ἐλπιδηφόρου | καὶ νεικήσαντι | Φιλαδέλφεια*, quae anno 161 p. Chr. antiquiora non esse Philadelpheorum mentio demonstrat, *τῷ Ἡρα|κλεῖ Κω|πωνίῳ | Φιλέρωτ[ι]*, quorum de aetate cf. quae adnotavi ad n. 1117. Quid sibi velit vox *ὑβοτάκτης* dubium est. Editor Graecus pro *ἡβοτάκτη* scriptum esse conicit; at fortasse pro *ὑποτάκτη* est, ut saepe scribitur *Συβαλήττιος* pro *Συπαλήττιος*. Laterum inscriptiones — ex quibus in inferiore agnoscitur priore versu *Λυκο-[μήδ]ο[ης](?) Εὐπυρί(δης)*, quae antiquioris scripturae reliquiae typis accurate exprimi non potuerunt, quorum in locum deinde substitutum est nomen *Διονύσιος*, altero versu antiquioris inscriptionis reliquiae dubiae sunt, recentiore tempore *Προκλῆς* incisum est — cuius aetatis sint non liquet. Ipsius catalogi (et tituli votivi n. 167) annus utique in priorem partem principatus Antonini Pii incidit; eum potissimum a. 143/4 p. Chr. esse conieci ad n. 70 (cf. etiam adn. ad n. 1112).

14 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,25, l. 0,66, cr. 0,12, inventa apud S. Demetrium *Κατηφόρη*. Ed. Kumanudis Philist. IV p. 339 n. 3. Exscripsit Koehler Cf. quae de hoc titulo et n. 1116 exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 96 sqq.

(*Textum vide pagg. 294. 295.*)

[ἀγ]αθ[ῇ τ]ύχῃ
Αὐτο|κράτορι | [Ἁδ]ριανῷ Ἀντωνείν[ῳ]
[ὁ κοσμητὴς Ἀθήναιος τοὺς ἐπ' αὐ[τοῦ ἐφ]ηβεύσαντας

[γυμνασί]αρχοι

[Βοηδρομιῶνα· ὁ π]ολέμαρχος
[Ἀπολλοφάνης Ε]ὐφήμου Σφήττιος
[Πυανοψιῶνα· Δημή]τριος καὶ Δι-
[ονύσιος(?) Διονυσί]ου ἐξ Οἴου
[Μαιμακτηριῶνα· Π]υλάδης Τρικορύ(σιος)
[Ποσειδεῶνα· ἀγων]οθέται Δημήτρι-
[ος καὶ .....]ς Δημητρίου Γαργήτ(τιοι)
[Ἁδριανιῶνα· ἀγων]οθέτης Ἁδρια(νείων)
[Μ]ενεσθεὺς Φυλά(σιος)
[Γαμηλιῶνα· ὁ ἐπώ]νυμος ἄρχων
[Δημή]τριος Φυλάσιος
[τοὺς ἐξῆς γ' μ]ῆνας· ὁ στρατη-
[γὸς καὶ ἀγωνοθέτη]ς Γερμανικεί-
[ων .....]ς Ἀχαρνεύς
[Θαργηλιῶνα· .....]ς Βησαιεύς
[Σκιροφοριῶνα· ..]υ καὶ ἀγωνοθέ-
[της .....] Φλυεύς
[Ἑκατομβαιῶνα ὁ ἀγωνοθέτης τῶν ἐν Ἐλε]υσῖνι Ἀντινο-
[είων .....]σίου Ἀζηνιεύς
[Μεταγειτνιῶνα· .....]αχος Λαμπτρ(εύς)
[Ἐρεχθεΐδος· Λα]μπτρεῖς·
.....ος)
.....ους
..... Λυκίου
.....νίου
[Διονύσιος Πανύσχου] Κηφεισιεύς
.....ς Κηφεισιεύς
[Εὐτυχίδης Τροφίμ]ου Φηγαιεύς

Ἀδριανίδος

ἀγορανόμος· Ἡρᾶς) Πα(μβωτάδης)
Αἴλιος Φίλων Τρικο(ρύσιος)
Εἰσικράτης Νικίππ(ου) Αι...(?)
Πρωτογένης) Ὠαθ(εν)
Εὐτυχίδης Ἀθηνίων[ο]ς Ἀν(τινοεύς)
Σωτήριχος) Φηγού(σιος)
Ἐπίκτητος Ὀρέντου Βησ(αιεύς)
Καλλιτέλης Πυθοκ(ρίτου) Φη(γαιεύς)

Οἰνεΐδος

Κιθαιρών) Ἀχαρνεύς
Ζήνων Μοιραγένους Ἀχα(ρνεύς)
Κλ(αύδιος) Ῥουφεῖνος Λουσι(εύς)
Παράσιος) Φυλάσιος
Εἰρήναιος Ἑρμαίου Κοθ(ωκίδης)
Ἀπολλώνιος Μηνοφίλου Ἐπε(ικίδης)

Κεκροπίδος

Σκρειβ[ώ]νιος Ἀφροδείσ(ιος) Ἁλ(αιεύς)
ἀστυ[νό]μοι· [Ἀ]σκληπι-
άδη[ς κα]ὶ Εὔπορος) Μελι(τεῖς)
Ἀθηνόδωρος) Μελι(τεύς)
Μᾶρκος Ἀνθεστηρίου Με(λιτεύς)
Εὐχάριστος Παραμόν[ο]υ Ἐπι(εικίδης)
Πυθόδωρος Ἀπολλωνίου Ἐπι(εικίδης)
Δημήτριος Ἀπολλωνίου Ἐπι(εικίδης)
Εὐγν[ώ]μων Εἰσιδότου Πιθ(εύς)

Ἱπποθωντίδος

Σωτᾶς Πε[ί]θωνος Πειρ(αιεύς)
Ἡγέστρα[το]ς Πείθωνος Πειρ(αιεύς)

(1113) *A*

In margine superiore:

ΕΝΑΡΧΟΝΤΙ ΣΥΛΛΑ

In ipso clypeo:

ΑΛΚΙΔΑΜΟΥΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝ

ΤΟΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΑΣΟΥ ΑΓΡΥ
ΚΑΡΠΟΣ) ΛΑΜΠ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ

ΑΙΓΕΙΔΟΣ

ΙΩΣΙΜΟΣΓΟΡΓΙΟΥ ΔΙΟΜ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ ΦΙ
ΚΛ ΝΕΙΚΩΝ
ΚΛ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΒΕΡΥΛΛΑΝΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ

ΦΛ ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΙΑΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ) ΚΥΔΑ
ΚΛ ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΑΓΑΘΩΝΝΙΚΙΟΥ

ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ

ΑΙΛ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΧΟΛΛ
ΑΙΛ ΑΛΚΙΔΑΜΟΣ ΧΟΛΛ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ) ΕΞΟΙ

ΕΦΗΒΟΙ

ΦΛΚΛΕΙΤΙΑΝΟΣ ΦΛ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣΑΤΤΙΚΟΥ ΦΛ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ ΦΛ
ΛΟΓΓΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ

ΕΥΦΗΜΟΣ) ΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΓΡΑΦΙΚΟΣΧΑΡΗΤΟΣΚΕΦΑ
ΛΗΝΑΙΟΣΕΥΘΥΔΟΜΟΥ
ΚΟΣΜΟΣΑΓΑΠΗΤΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ

ΚΛΑΚΥΛΕΙΝΟΣ ΒΗΣΑΙ
ΕΠΙΤΕΡΠΗΣΙΩΣΙΜΟΥΒΗΣΑΙ
ΦΙΛΗΤΟΣΙΩΣΙΜΟΥΒΗΣΑΙ
ΝΕΙΚΙΑΣ)
ΦΙΛΗΤΟΣΕΥΤΑΚΤΟΥ
ΝΟΥΜΜΙΟΣΒΑΛΗΣ

ΕΥΟΔΟΣ)

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΥΛΛΟΣ) ΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΧΡΗΣΤΟΥΜΕΛ
ΙΩΣΙΜΟΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΑΛΑΙ
ΠΙΣΤΟΣΠΟΛΥΝΙΚΟΥ
ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΣΝΙΚΟΚΛΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΣΠΟΡΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ

ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ) ΑΣΗΝΙΕΥΣ
ΑΧΑΡΝΟΣΑΣΗΝΙ
ΟΣΤΙΛΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΠΕΙΡΑΙ
ΟΛΥΜΠΙΚΟΣΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣΠΕΙ
ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΕΙΣΙΩΝ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΙΩΠΥΡΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΦΡΟΝΤΩΝΔΑΙΔΑΛΟΥ

ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΙΩΣΙΜΟΥΜΑΡΑ
ΘΕΟΓΕΝΗΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΡΑΜΝ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΑ

ΕΓ ϕΡΟΝΤΩΝ
ΠΡΩΤΟΣ) ΕΥΠΥ
ΠΩΛΛΙΩΝΟΚΤΑΙΟΥ ΕΥΠΥ
ΛΕΩΝΙΔΗΣΗΡΩΔΟΥ ΧΟΛ
ΕΥΟΔΟΣ)
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΒΕ

Extra clypeum in angulo sinistro inferiore tabulae:

ΠΡΩΤΗΣ
ΤΑΞΕΩΣΥΒΟ
ΤΑΚΤΗΔΑΦΝΩ
ΝΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΙΝΕΙΚΗΣΑΝΤΙ
ϕΙΛΑΔΕΛϕΕΙΑ

ΟΙΝΙΔΟΣ
ΣΟΥΛΠΙΚΙΜΑΚΑΡΕΥΣΑΧΑΡ
ΣΟΥΛΠΙΚΙΕΠΙΜΑΧΟΣΑΧΑΡ
ΜΑΝΤΙΑΣ) ϕΥΛΑΣΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΥϕΥΛ
ΒΑΚΧΙΟΣ) ΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΥΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΜΑΡΚΟΣ)
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΠΩΛΛΙΩΝΟΣΑΓΝ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)ΣΟΥΝΙΕ
ΤΥΧΙΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΟΣΕΥΤΥΧΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΛΗΝΑΙ
ΘΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΑΓΝΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΠΑΛ
ΙΩΣΙΜΟΣ) ΑΝΑϕΛ
ΕΥΟΔΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΠΑΛ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΔΗΜΗΤΡΙΑΝΑϕΛ
ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ) ΑΝΑϕΛ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΔΑϕΝ
ΣΕΡΑΠΙΩΝ ΟΝΗΣΙ
ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣΑΘΗ

Extra clypeum in angulo dextro inferiore:

ΤΗ Χ
ΤΩΗΡΑ
ΚΛΕΙΚΩ
ΠΩΝΙΩ
ϕΙΛΕΡΩΤ///

B

ΥΙΧΗ

C

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΠΥΡΙ
ΠΡΟΚΛΗΣΗΡΑΜϜΩΣ

Inscriptionis *C* litterae in tabula xylographica Ephemeridis a dextra sinistram versus currunt; cuius rei causam, quam Rhusopulus affert, non intelligo, sed in lapide non ita esse ex eius verbis colligi posse videtur (‘*ταῦτα δὲ φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰν χωροῦντα*’).

(1114)

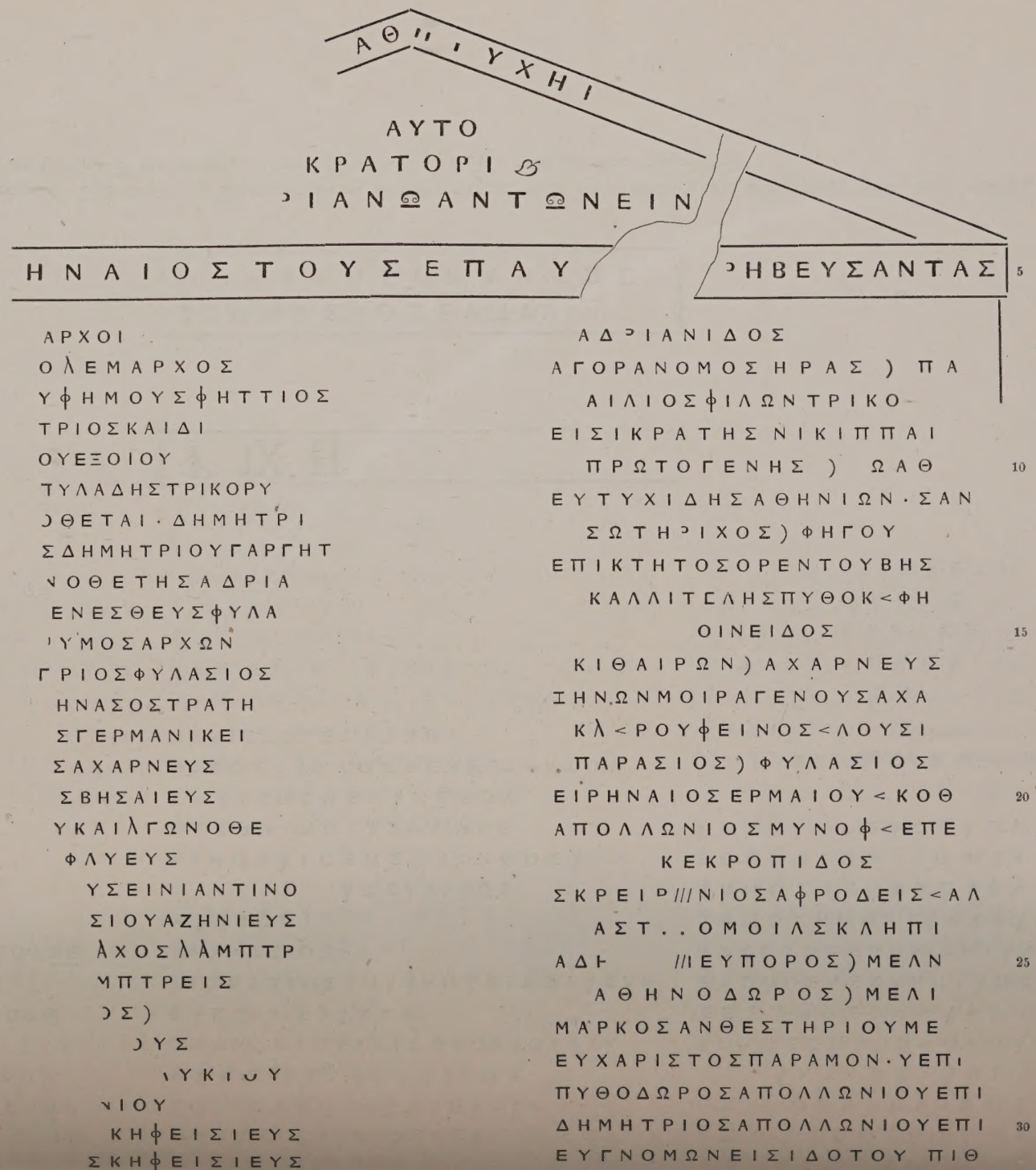
ΑΘ''ΥΧΗΙ
ΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΙ
ΔΙΑΝΤΩΝΕΙΝ
ΗΝΑΙΟΣΤΟΥΣΕΠΑΥ
ΔΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣ
ΑΡΧΟΙ
ΟΛΕΜΑΡΧΟΣ
ΥΦΗΜΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΤΡΙΟΣΚΑΙΔΙ
ΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΤΥΛΑΔΗΣΤΡΙΚΟΡΥ
ΘΕΤΑΙ·ΔΗΜΗΤΡΙ
ΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΓΑΡΓΗΤ
ΝΟΘΕΤΗΣΑΔΡΙΑ
ΕΝΕΣΘΕΥΣΦΥΛΑ
ΥΜΟΣΑΡΧΩΝ
ΓΡΙΟΣΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΗΝΑΣΟΣΤΡΑΤΗ
ΣΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙ
ΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΣΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΥΚΑΙΛΓΩΝΟΘΕ
ΦΛΥΕΥΣ
ΥΣΕΙΝΙΑΝΤΙΝΟ
ΣΙΟΥΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΛΧΟΣΛΑΜΠΤΡ
ΜΠΤΡΕΙΣ
ΟΣ)
ΟΥΣ
ΝΥΚΙΟΥ
ΝΙΟΥ
ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΣΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΗΡΑΣ)ΠΑ
ΑΙΛΙΟΣΦΙΛΩΝΤΡΙΚΟ
ΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣΝΙΚΙΠΠΑΙ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)ΩΑΘ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΘΗΝΙΩΝ·ΣΑΝ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)ΦΗΓΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΟΡΕΝΤΟΥΒΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΠΥΘΟΚΛΗΣ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΚΙΘΑΙΡΩΝ)ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΞΗΝΩΝΜΟΙΡΑΓΕΝΟΥΣΑΧΑ
ΚΛΕΟΥΦΕΙΝΟΣΚΛΟΥΣΙ
ΠΑΡΑΣΙΟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΕΡΜΑΙΟΥΚΟΘ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΥΝΟΦΕΠΕ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΣΚΡΕΙΡ///ΝΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΚΑΛ
ΑΣΤ..ΟΜΟΙΛΣΚΛΗΠΙ
ΑΔΡ ///ΕΥΠΟΡΟΣ)ΜΕΛΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΜΕΛΙ
ΜΑΡΚΟΣΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥΜΕ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑΜΟΝ·ΥΕΠΙ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΠΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΠΙ
ΕΥΓΝΟΜΩΝΕΙΣΙΔΟΤΟΥ ΠΙΘ

ΟΥΦΗΓΑΙΕΥΣ
ΣΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙ
Σ
ΕΟΣ-ΕΚΜΥΡΙ
ΚΑΡΕΩΣ-ΕΚΜΥΡΙ
ΝΝΥΧΟΥΕΡΙΚΑΙ
ΙΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΛΕΣΦΟΡΟΥ·ΦΙΛΑ
ΤΟΥΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
ΟΝΙΔΟΣ
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΝΔΡΟΥΚΥΔΑΘΗ
ΟΣ
ΣΙΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΟΚΛΕΟΥΣΕΥΠΥΡΙ
ΑΛΙΔΗΣ
ΟΣ
ΑΙΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΛΕΥΚΟΝΟΕΙΣ
ΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΦΟΙΒΟΣΚΑΙΑ///ΡΟΔΕΙΣΙΟΣΦΟΙΒΟΥΦΛΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ) ΦΛΥΕΥΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣΒΕΡΝΕΙΚΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΝΟΣΤΙΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΟΛΑΡ
ΛΛΕΞΑΝΔΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΔΕΙ//ΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΣΜΥΡΝΟΣΒΙΩΝΟΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΑΙΛΙΟΣΑΓΓΕΛΟΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΥΝΟΜΟΣΑΤΤΙΚΟ ΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΔ ΝΥΣΙΟΥΚΕΦΑ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΖΩΣΙ ΥΚΥΡΤΕΙ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)ΚΥ
ΕΛΙΞΕΛΙΚΟΣΚΕΦ

vac.

ΙΤΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΣΩΤΑΣΠΕ///ΘΩΝΟΣ ΠΕΙΡ
ΗΓΕΣΤΡΑ ΣΠΕΙΘΩΝΟΣΠΕΙ
ΤΙΔΟΣ
ΝΙΚΙΑ ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΟΚΤΑΟΥΙ ΡΑΣΜΑΡ
ΠΡΩΤΟΣ
ΑΦΡΟ
ΥΓΕΙΝΟΣ
ΑΝΤΙΟ
ΑΛΕΞΑΝΔ
ΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΕΥΜΕΝΗΣ
ΑΓΑΘΙΑΣΠΡ
ΠΡΑΞΙΤΕ/
ΡΟΥΦΟΣΑΓΑ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ
ΝΕΣΤΩΡΦΙΛ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ
ΕΥΟΔΟΣ)
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ
ΠΑΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΘΕΟΓΟΝΟΣ
ΑΤΤΑΛΙ
ΝΟΥΙΟΣ)
ΚΛΗΜΗΣ
ΤΡΥΦΩΝ
ΦΛ·ΑΜ
ΚΑΡΠΟ
ΡΟΔΩ

vac.

35 .....σου Ἀναγυράσι(ος)
[Αἰγεῖδο]ς
[..... Μακα]ρέος ἐκ Μυρι(νούττης)
[..... Μα]καρέως ἐκ Μυρι(νούττης)
[..... Πα]ννύχου Ἐρικαι(εύς)
40 .....ου Γαργήττιος
[Μενεκράτης Τε]λεσφόρου Φιλά(δης)
.....του Κολλυτεύς
[Παν-δι]ονίδος
..... Παιανιεύς
45 .....νδρου Κυδαθη(ναιεύς)
[Λεωντίδ]ος
[..... Διον]υσίου ἐξ Οἴου
..... Εὐπυρίδης
.....οκλέους Εὐπυρί(δης)
50 [..... Αἰθ]αλίδης
.....ος
[..... κ]αὶ Ἐπίκτητος
..... Λευκονοεῖς
[Πτο]λεμαΐδος
55 Φοῖβος καὶ Ἀφροδείσιος Φοίβου Φλυ(εῖς)
Ἐπίγονος) Φλυεύς
Μηνόδωρος Γλύκωνος Βερνεικί(δης)
Ἀκαμαντίδος
ἀγορανόμος· Νόστιμος Διονυσίου Χολαρ(γεύς)
60 [Ἀ]λέξανδρος Διονυσίου Χολαργεύς
Πομπώνιος Δείου Σφήττιος
Σμύρνος Βίωνος Σφήττιος
Αἴλιος Ἄγγελος Σφήττιος
Εὔνομος Ἀττικο[ῦ] Χολαργεύς
65 Ἀσκληπιάδης Δ[ιο]νυσίου Κεφα(λῆθεν)
Καλλίμαχος Ζωσί[μο]υ Κυρτεί(δης)
Εὔκαρπος) Κυθ[ήρριος]
Ἕλιξ Ἕλικος Κεφ[αλῆθεν]
[Αἰαν]τίδος
Νικία[ς)] Φαληρεύς
Ὀκτάουι[ος ....]ρας Μαρ(αθώνιος)
Πρῶτος .....
Ἀφρο[δείσιος .....]
Ὑγεῖνος [Πιστοκράτους Μαραθώνιος]
Ἀντιο[χίδος]
Ἀλέ[ξ]ανδ[ρος .....]
Ἰρηναῖος .....
Εὐμένης .....
Ἀγαθίας Πρ.....
Πρα[ξ]ιτέλ[ης .....]
Ῥοῦφος Ἀγα.....
Ἀφροδείσιο[ς .....]
Νέστωρ Φιλ.....
Σύμφορος .....
Εὔοδος) .....
Ἀσκληπιάδη[ς .....]
Παυσίμαχος .....
Θεόγονος .....
Ἀτταλί[δος]
Νούιος) [Ἀθμονεύς]
Κλήμης .....
Τρύφων .....
Φλ(άουιος) Ἀμ.....
Καρπό[δωρος) Σουνιεύς]
Ῥόδω[ν .....]

Initio versuum 9—26 lacunas quas Kumanudis intactas reliquerat supplevi. Haec supplementa omnia pendent ex versus 18 initio, ubi ...ηνας non posse nominis proprii veluti Μηνᾶς exitum esse inde apparet, quod ubique in hoc gymnasiarchorum recensu munerum vocabula nominibus propriis non subiuncta sed praemissa fuerunt (ἐπώνυμος ἄρχων v. 16 πολέμαρχος v. 7 ἀγωνοθέται v. 12. 14. 22. 24). Quare supplementum meum certum existimo, nisi quod utrum annus vulgaris an intercalaris fuerit diiudicari nequit. Hoc sumpsi: illud si statueris, pro γ' μῆνας supplendum erit β' μῆνας, et antea v. 14 pro Ἀδριανιῶνα substituendum Γαμηλιῶνα, v. 16 pro Γαμηλιῶνα ponendum Ἀνθεστηριῶνα; reliqua omnia quae posui mensium nomina etiam in anno vulgari intacta manebunt. Praetuli annum intercalarem duabus de causis, sane non nimis firmis: primum quia sic in eodem homine concurrit Hadrianeorum agonothesia et Hadrianionis mensis gymnasiarchia; quae munera sane plerumque non ab eisdem hominibus administrata esse concedo, quia nihil omnino necessitudinis inter singulorum festorum dierum agonothesias et mensium gymnasiarchias intercedebat; sed tamen aliquando quodam quasi lusu id ita institutum esse potest, ut utrumque munus eidem tribueretur. Paullo gravior est altera ratio: nempe si duorum modo mensium — id quod haud raro fiebat — gymnasiarchus fuisset ephebus ille Acharnensis cuius nomen v. 20 intercidit, nulla causa erat cur non hic ut alibi ipsorum mensium nomina perscriberentur; quod si tres fuerunt menses, iam facilius intellegitur, cur longum visum sit singula nomina perscribere; eodem modo in titulo Aurelii Laudiciani archontis (v. indicem) cum mensium usque ad Munichiona nomina perscripta sint adicitur το[ὺς λοιπ]ούς μῆνας ς' ἡ [κοιν]ὴ ἐπιμέλεια | [τοῦ κοσ]μητοῦ καὶ τῶν | [σ]ωφρονιστῶν. Quod in duorum mensium numero nusquam fit.

Col. I v. 32. 34, II v. 39. 56. 60 epheborum nomina supplevit Neubauer ex titulo n. 1116.

Eiusdem anni quattuor habemus titulos ephebicos (n. 741. 1114. 1115. 1116). Quem annum, cum decimus sit Abascanti paedotribae, aut 146/7, aut, quod veri similius etiam est, 147/8 p. Chr. esse apparet ex eis quae exposita sunt ad n. 1112.

1115 Fragmenta duo lapidis Pentelici, apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*Textum vide pag. seq.*)

Coniunxi utrumque fragmentum et ad annum Abascanti decimum rettuli propter Euphemi sophronistae eiusque filii Sympherontis hyposophronistae nomina, quae redeunt n. 1116. Quaenam huic titulo cum n. 1114 intercedat necessitudo non videtur dubium esse; cum enim illic non recenseantur nisi ephebi, hic lapis totius recensus a cosmeta propositi alteram partem efficere videtur, in qua sophronistae cum magistris et ministris perscripti fuerunt. Quare in aëtomate (v. 1. 2) [ὁ κοσμητὴς] | τ[οὺς παιδευτὰς] | καὶ τ[οὺς σωφρονιστάς] aut simile quid fuisse videtur. Deinde sequebatur ἀντικοσμή[της· ὁ δεῖνα], denique v. 4—16 sophronistarum et hyposophronistarum laterculus hice:

σωφ[ρονισταί]
[Ε]ὔφημ[ος Διοδώρου Σφήττιος]
Ἀλ[ἐ]ξαν[δρ]ος)
Κό[σ]μιο[ς Φ]ωκίωνος Παι[ανιεύς]
[Οὐά]ριος(?) Κιθαιρὼν Ἀχα[ρνεύς]
[Πομπ]ώ[νιος(?) .....]ι[α]κός)
Μακαρεύ[ς) ἐκ Μυρ]ρινο[ύττης]
ὑποσωφρο[νισταί]
Ἐλπίνικος Λευκίου .....
Ἀλέξανδρος)
Κορ[νήλι]ος)
Ἀλέξανδρος Εἰρ[ηναίου]
Συμφέρων Εὐ[φήμου Σφήττιος]
. . . . . .

Inter sophronistas praeter Euphemum, qui iam ex titulo n. 1116 notus erat, duo sunt, quorum filii eodem anno ephebi fuerunt, Cithaero Acharnensis (cf. n. 1114 col. II v. 16) et Macareus ἐκ Μυρρινούττης (ibid. col. I v. 37. 38). Hic videtur idem esse, qui in prytanum Aegeidis recensu novem annis antiquiore (n. 1023) Μακαρεύς) ἐκ Μυρρινούττης νεώτερος audit. Cosmius Phocionis f. sophronista pater videtur Flavii Phocionis ephebi, qui est in titulo quattuor annis antiquiore n. 1113. Quare Phocionem Philonis f. Paeaniensem qui recensetur in catalogo quodam archontum (part. IX class. 1) non, ut supra conieceram, eundem cum hoc ephebo, sed potius eius avum, Cosmii sophronistae patrem, intellegendum esse veri simile est.

116 Tabula marmoris Pentelici cum aëtomate a dextra parte mutilo. Primi versus litterae (XHI) in aëtomate scriptae sunt. Inventus lapis ad radices arcis quae ad septentrionem vergunt, supra prytaneum. Ed. Pittakis Eph. 2235. (Lebas Attique 639). Cf. quae de titulo exposuit Neubauer Comm. epigr. p. 96 sqq.

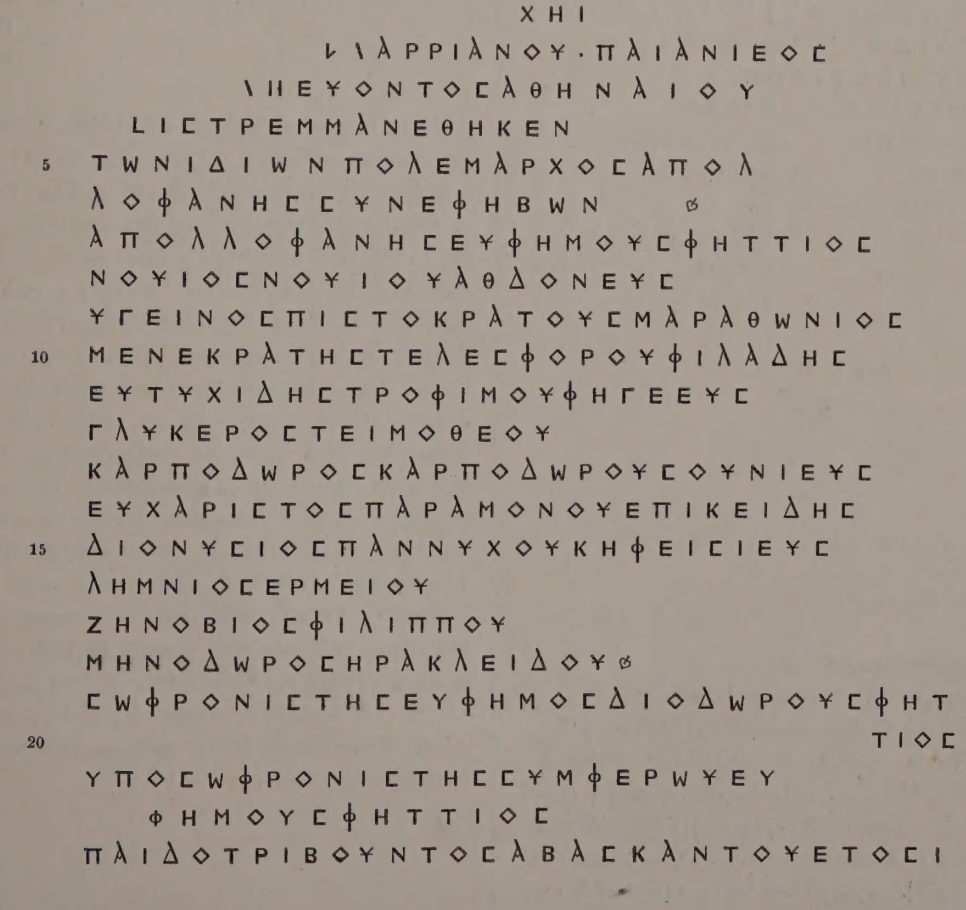

[Ἀγαθῇ τύ]χῃ
[ἄρχοντος] Φλ(αουίου) Ἀρριανοῦ Παιανιέος
[κοσμητ]εύοντος Ἀθηναίου
[σύ]στρεμμ᾽ ἀνέθηκεν
τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολ|λοφάνης συνεφήβων
Ἀπολλοφάνης Εὐφήμου Σφήττιος
Νούιος Νουίου Ἀθμονεύς
Ὑγεῖνος Πιστοκράτους Μαραθώνιος
Μενεκράτης Τελεσφόρου Φιλάδης
Εὐτυχίδης Τροφίμου Φηγεεύς

Γλύκερος Τειμοθέου
Καρπόδωρος Καρποδώρου Σουνιεύς
Εὐχάριστος Παραμόνου Ἐπικείδης
Διονύσιος Πανυύχου Κηφεισιεύς
Λήμνιος Ἑρμείου
Ζηνόβιος Φιλίππου
Μηνόδωρος Ἡρακλείδου
σωφρονιστής· Εὔφημος Διοδώρου Σφήτ|τιος
ὑποσωφρονιστής· Συμφέρων Εὐ|φήμου Σφήττιος
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου ἔτος ι΄

1117 Athenis, in aula SS. Cosmae et Damiani; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 262. (Lebas Attique 529).

ΟΣΤΙ ΥΜ ΛΚΛΙΛΙ
ΜΕΩΣΚΟΣΜΗΤ
ΟΥΣΒΕΡΕΝΙΝΔΟΥ
ΑΝΕΙΟΙΟΙΕΦ..ΟΙ
ΟΥΣΣΩΦΡΟΝΙ..ΤΑ
ΟΥΛΒΛΣΙΑΝΤ
ΟΣΤΑ

[Ἀγαθῇ τύχῃ· ἄρχοντ]|ος Τι(βερίου) [Κλ(αυδίου) ..... Εὐωνυ]|μέως, κοσμητ[εύοντος .....]|ους Βερενι[κί]δου, ...|ανειοι οἱ ἔφ[ηβ]οι [ἀνέγραψαν ἑαυτοὺς καὶ τ]|οὺς σωφρονι[σ]τά[ς, παιδοτριβοῦντος διὰ βί]|ου [Ἀ]β[α]σ[κ]άντ[ου τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτ]|ος [ι]α΄.

Annus Abascanti undecimus est aut 147/8, aut, quod veri similius etiam est, 148/9 p. Chr. Archontis nomen ex foedissima corruptela restitui non licet. Eum P. Aelium Alcidamum esse, id quod coniecit Neubauer Hermae XI p. 397 propterea veri simile non est, quod alterius versus, qui nullum corruptelae indicium habet, initia ad demoticum [Εὐωνυ]|μέως pertinere patet; Alcidamus vero ille Chollida fuit (n. 167. 168). Primae litterae corrupti nominis solito scripturae compendio Τι Κλ. simillimae sunt; sed eo non multum lucramur, cum his nominibus innumeri homines Graeci fuerint.

1118 In tabula marmoris Pentelici a sinistra integra, a reliquis partibus mutilata, a. 0,37, l. 0,22, cr. circ. 0,08, inventa ‘πλησίον τοῦ γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ’; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 279. Ross Die Demen von Attica n. 8 *A*. (Lebas Attique 444). Denuo descripsit Koehler.

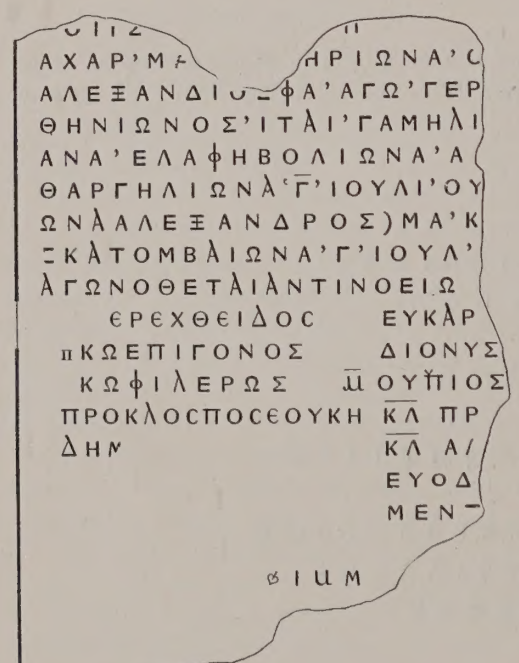

‘Quae infra extant recentiora’ Koehler.

Ex gymnasiarchorum recensu haec supersunt:

[Πυανοψιῶνα· ὁ δεῖνα] | Ἀχαρ(νεύς). Μα[ιμακτ]ηριῶνα· ..... | Ἀλέξανδρος Φα(ληρεύς), ἀγω(νοθέτης) Γερ[μανικέων Ποσειδεῶνα· ὁ δεῖνα Ἀ]|θηνίωνος Ἰταῖ(ος). Γαμηλι[ῶνα καὶ Ἀνθεστηριῶνα· ὁ δεῖνα] | Ἀνα(φλύστιος). Ἐλαφηβολιῶνα Α[..... Μουνιχιῶνα καὶ] | Θαργηλιῶνα· Γ(άιος) Ἰούλι(ος) Ου[..... Σκιροφορι]|ῶνα· Ἀλέξανδρος) Μα(ραθώνιος) κ[αὶ ὁ δεῖνα]. | Ἑκατομβαιῶνα· Γ(άιος) Ἰούλ(ιος) [..... Μεταγειτνιῶνα· ὁ δεῖνα]. ἀγωνοθέται Ἀντινοεί[ων· οἱ δεῖνες].

Sequebatur epheborum laterculus tributim dispositus, ex quo haec supersunt:

Ἐρεχθεΐδος
(Τίτος) Κω(πώνιος) Ἐπίγονος
Κω(πώνιος) Φιλέρως
Πρόκλος Ποσέου Κη(φισιεύς)
Δημ.....

Εὐκαρ[πος (aut -πίδης)]
Διονυσ.....
Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος ....
Κλ(αύδιος) Πρ.....
Κλ(αύδιος) Ἀλ.....
Εὔοδ[ος .....]
Μον.....

Titus Coponius Epigonus Sybrida scriba fuit Abascanti paedotribae anno vigesimo, qui est 157/8 (aut 156/7) p. Chr. (ad n. 1112). Ephebus igitur vix post annum 150 p. Chr. fuisse potest. At post 143/4 p. Chr. hunc titulum incisum esse apparet, quod titulo eius anni (n. 1113), quum tabula erecta esset in gymnasio, Coponii Philerotis laus (τῷ Ἡρακλεῖ Κωπωνίῳ Φιλέρωτι) insculpta est; quod quoniam in ipso illo catalogo Coponius Phileros non invenitur, eum aut uno aut aliquot annis prst ephebum fuisse apparet. Proximus vero post illum annus est septimus Abascanti, quo hunc titulum compositum esse propterea veri simile non est, quia inter illius anni ephebos qui hermam Chrysippi cosmetae dedicarunt (n. 740) ne unus quidem hic redit, cum tamen et gymnasiarchos et eos qui commilitonum nomine cosmetae effigiem faciendam curant ex eodem satis exiguo numero nobilissimorum epheborum fuisse consentaneum sit. Quare restant anni 145/6, 145/7 (147/8 ab nostri tituli anno diversum esse n. 1114—1116 indicant), 148/9 (nam nulla est causa cur hic titulus eiusdem anni atque n. 1117 esse non possit) et 150/1 p. Chr.; sequitur annus tituli n. 1119 (151/2 p. Chr.), quem ab hoc distinguendum esse sponte patet. Usque ad a. 152/3 autem descendere non licet, quia sic admodum adulescentem anno 157/8 scribam haberemus, qui quinque modo annis ante ephebus fuisset.

1119 Tabula lapidis Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Fragmenti *f* superiorem partem ed. Kumanudis Philist. IV p. 463; omnia fragmenta *a*—*i* coniuncta idem IV p. 548 n. 3. Exscripsit Koehler (praeter particulam *i*).

III

(*Textum vide pagg. seqq.*)

[Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνος] | Ἐστι[αιόθεν(?) ....., ὁ] | κοσμητ[ὴς τῶν ἐφήβων τοὺς ἐφήβους καὶ τὸν παι]|δοτρίβην διὰ [βίου Ἀβάσκαντον Εὐμόλπου Κη]|φεισιέα καὶ τὸν [.....] | Βερενικίδην τιμήσ[ας ἀνέγραψεν].

γυμνασίαρχοι

Βοη(δρομιῶνα)· ὁ στρατηγὸς Διονύσιος Φιλοτίμου Λευκονο[εύς]
Πυα(νοψιῶνα)· Συμφέρων Ἀριστοβούλου Πειραιεύς
Μαι(μακτηριῶνα)· Κλ(αύδιος) Σύντροφος) Ἀχαρνεύς
Ποσι(δεῶνα)· Ἀβάσκαντος) Ἀχαρνεὺς ὁ καὶ Αἴλ(ιος) Ἰσοκράτης
Γαμ(ηλιῶνα)· Διονύσιος) Παιανιεὺς καὶ ἱερεὺς Ἀντινόου καὶ
ἀγωνοθέτης τῶν ἐν Ἐλευσῖνι Ἀντινοείων
Ἀνθε(στηριῶνα)· ὁ πολέμαρχος Ἔκπαγλος Εὐκάρπου Βερενικίδης
Ἐλα(φηβολιῶνα)· ὁ ἄρχων Ἰούλ(ιος) Ἀπολλόδοτος Μελιτεύ(ς)
Μου(νιχιῶνα)· Μηνόδωρος Ἐπιγόνου Γαργήττιο(ς)
Θαρ(γηλιῶνα)· Ἀθηνιανὸς Ἡρακλέωνος Εὐπ(υρίδης) καὶ ἀγωνοθέ[τη]ς [Γ]ερμανι(κείων)
Σκι(ροφοριῶνα)· ὁ βασιλεὺς Ἀθηνάδης Μοσχύλου Θορικιεὺς καὶ
ἀγωνοθέτης τῶν ἐν ἄστει Ἀντινοείων
Ἑκα(τομβαιῶνα)· ὁ κῆρυξ Λυκομ[ή]δης Φιλοτίμου Λευκο[ν]οεύς
Μετ(αγειτνιῶνα)· ὁ στρατηγὸς Διονύσιος Φιλοτίμου Λευκονοεὺς
καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκή[ς] ἀ[γῶ]νος
ἀγωνοθέτ[ης] Ἀδριανίω[ν· .....]ς Κω-
μάρχου Χολαργε(ύς)
Ἡρακλείδης Ἀγάθωνο[ς, ...] Στειριεύς
Φίλων) [Φ]ηγαιεύς, Μην[..... Εὐκλ]είδου [Ἰ]τεαθεν
Εὐκλεί[ης] ὁ καὶ Δημοσθέ[νης .....]ου Πειραιεύς
ἀγορανο[όμος] Μηνόφιλος Πα....
ἀστυν[όμος] Ἰσίδωρος) Ἀζη[νιεύς]
Σω.....οφίλου Εὐωνυ[μεύς]
Ἀ[..... κ]αὶ Μηνόδωρο[ς .....]λάου Φλυεῖς
..... Σφήττιος
[ὁ δεῖνα Ἐπιτυν]χάνοντας [κ]αὶ Ἐπιτυνχ[άνω]ν) Ση|μαχίδαι
[ὁ δεῖνα κα]ὶ Φλ(άουιος) Ἀπολλώνιος Μαραθώνιοι
[..... Μαρα]θώνιος, Ἀλέξανδρος) Μαραθώνι(ος)
[.....ε]ύς, Ἀγαθοκλῆς) Λαμπτρεύς
[.....] Ἀρτέμωνο[ς] Πειραιεῖς
[.....ο]υ Σφήττιος, Σαβεῖνος Ἑρμέρω-
[τος Γαργήττιος, Οὐ]ήσιμος καὶ Ἡλιόδωρος
.....ηθεν, Δημήτριος Σεραπίω-
[νος .....], ...]γένης Ἀφθονήτου Λευκονο[ε]ύς
.....λου Βερενικίδης, Παμφιλος
....., ...ης, Σώστρατος Ἀλεξάν[δ]ρου Φλ(υεύς?),
.....ς, Φρόνιμος Εὐτυχίδου .....

[σωφρονισταί]

.....
.....
.....
Φιλ.....
Εὐκλεί[δης τοῦ δεῖνος]
Ἰτέα[θεν]
Θεοδόσιος .....

ὑποσωφρο[νισταί]

Γαλέριος Ἀριστω...
Πρωτογένης Θ.....
ου Λαμπτρεύς
Ἀρίστων Μελιτεύς
Σωκράτης) Σκαμβω(νίδης)
Ὀνήσιμος) Περγασῆθ(εν)
Κράτερος) Ἀκυαιεύς

ἐπένγραφοι

Ὀνήσιμος Ὀνησίμου
Νεικήφορος Ζωσίμου
Βλάστος)
Πατρᾶς Εὐπόρου
Μανιάκης Παίονος
Παράμονος Ἰσιδότου
Σεραπίων)
Ἀγαθόπους)
Στέφανος Νικίου
Ζώσιμος Διογνήτου
Γά(ιος) Πομπώνιος Βάλης
Ζώπυρος)
Ἀφροδείσιος Ἡρακλει.
Ζώσιμος)
Τρόφιμος Ἀπ....
Ἡπᾶς(?) Αυ...
Ἐπαφρ[όδειτ]ος Ἰσιδότου
Λο....φιος Μοσχᾶ

ὁ[πλομάχος· ὁ δεῖνα]
κε[στροφύλαξ· ὁ δεῖνα]

Ζώσιμος ....
Ζώσιμος)
Ἐπικτᾶς Ζω[σίμου?]
Στάτιος Ὄλυ[μπος?]
Τυχικὸς Θε.....
Σπόρος Λε.....
Ζώσιμο[ς .....]
Χρῆστο[ς .....]
Σέμνος .....
Διονύσ[ι]ος Μουσαί[ου]
Ζώσι[μ]ος Ἐλευσεινίου
Ἐπ[ίκτ]ητος Ἰσικράτους
.....ος Ἰσικράτους
.....νος Ἀριστείδου
[Ἐλευ]σίνιος Ζωπύρου
....ος Ζωπύρου
[Ζώ]σιμος Εὐνόμου

ΕΣΤΙ
ΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΔΟΤΡΙΒΗΝΔΙΑ
ΦΕΙΣΙΕΑΚΑΙΤΟΝΠΑΙ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΝΤΙΔΗΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ

ΒΟΗΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΛΕΥΚΟΝΟ
ΠΥΑ·ΣΥΜΦΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΜΑΙ·ΚΛΣΥΝΤΡΟΦΟΣ)ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΠΟΣΙ·ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ)ΑΧΑΡΝΕΥΣΟΚΑΙΑΙΛΙΣΟΚΡΑΤΗΣΙΙ
ΓΑΜ·ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣΚΑΙΙΕΡΕΥΣΑΝΤΙΝΟΟΥΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΗΣΤΩΝΕΝΕΥΣΙΝΙΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΑΝΘΕ·ΟΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΕΚΠΑΓΛΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ
ΕΛΑ·ΟΑΡΧΩΝΙΟΥΛ·ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΜΕΛΙΤΕΥ
ΜΟΥ·ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟ
ΘΑΡ·ΑΘΗΝΙΑΝΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣΕΥΠΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΡΜΑΝΙ
ΣΚΙΛΟΒΑΣΙΛΕΥΣΑΘΗΝΑΔΗΜΟΣΧΥΛΟΥΘΟΡΑΙΕΥΣΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΕΚΑΤΟΚΗΡΥΞΛΥΚΟΜΙΔΗΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΜΕΤΑΣΤΡΑΤΗΓΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΝΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΔΡΙΑΝΙΩΣΚΩ
ΜΑΡΧΟΥ ΧΟΛΑΡΓΕ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΓΑΘΩΝΟ ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΦΙΛΩΝ) ΗΓΑΙΕΥΣ<ΜΗΝ ΕΙΔΟΥ.ΤΕΑΘΕΝ
ΕΥΚΛΕΙΔ)ΚΑΙΔΗΜΟΘΕ ΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΓΟΡΑΝ ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΠΑ
ΑΣΤΥΝ ΙΣΙΔΩΡΟΣ)ΑΖΗ
ΣΩ)ΦΙΛΟΥΕΥΩΝΥ
Α ΑΙΜΗΝΟΔΩΡΟ ΛΑΟΥΦΛΥΕΙΣ

ΦΙΛ
ΕΥΚΛΕΙ
ΙΤΕΑΘ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣΖ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝ
ΓΑΛΕΡΙΟΣΑΡΙΣΤΩ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΘ
ΟΥ·ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΡΙΣΤΩΝ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)ΣΚΑΜΒΩ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ)ΠΕΡΓΑΣΗΘ
ΚΡΑΤΕΡΟΣ)ΑΚΥΛΑΙΕΥΣ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ·ΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΒΛΑΣΤΟΣ)
ΠΑΤΡΑΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΜΑΝΙΑΚΗΣΠΑΙΟΝΟΣ

Κ Ε
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΕΠΙΚΤΑΣΖΩ
ΣΤΑΤΙΟΣΟΛΥ
ΤΥΧΙΚΟΣΘΕ

CATALOGI

ΧΑΝΟΝΤΟΣΤ Α ΙΕΠΙΤΥ Ν) ΣΗ
Ι·ΦΛ<ΑΠΟΛ ΩΝΙΟΣΜΑΡΑ ΝΙΟΙ
ΩΝΙΟΣ<Α ΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΜΑΡΑ ΩΝΙ
ΥΣΑΓΑΘ ΟΚΛΗΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΙΕΜΩΝΟΕΠΕΙΡΑΙΕΙΣ
ΓΣΦΗΤΤΙΟΣΣΑΒΕΙΝΟΣΕΡΜ ΞΡΩ
ΗΣΙΜΟΣΚΑΙΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΗΘΕΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ<ΣΕΡΑΠΙ
ΓΕΝΗΣΑΦΘΟΝΗΤΟΥΛΕΥΚΟΝΟ ΓΣ
ΛΟΥΒΕΡΝΕΙΚΙΔΗΣ<ΠΑΜΦΙΛΟ
ΗΣ<ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΑΛΕΞΑΝ ΡΟΥ ΦΔ
Σ·ΦΡΟΝΙΜΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΕΛΙΤΕΥΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΔΙΟΝ
g ΩΝ)ΕΞΥΠΕΤΑΙΩΝ<ΑΝΤΙΟ
ΕΥΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩ
ΩΝ)ΠΡΑΣΙΕΥΣ<ΑΛΚΙΜΟΣ
ΝΔΡΟΣ)ΦΗΓΟΥΣΙΟΙΟΝΗ
ΗΤΤΙΟΣ<ΦΙΛΕΑΣΞΕΝΟΧΑ
ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΠΟΡΟΥ<ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ vac.
ΞΟΙΟΥ<ΔΙΟΓΕΝΗΣ<ΘΕΟ
ΕΙΣΙΟΣ<ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΡΜ
ΟΚΕΦΑΛΗΘ·ΑΝΘΙΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ)ΦΗΓΑΙΕΥΣ
ΩΡΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥΑΧΑΡ
Ε Γ

ΣΕΡΑΠΙΩΝ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΣΤΕΦΑΝΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
ΓΑ·ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΒΑΛΗ
ΖΩΠΥΡΟΣ)
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΠ
ΗΠΑΣΛΥΙ
ΕΠΑΦΡ ΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΛΟ ΜΟΣΜΟΣΧΑ
ΛΟΥΚΙΟΣ)
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣΙΩΝΙΚΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΜΗΤΡΟΔΩ ΡΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΕΡΑΣΤΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ)
ΑΜΦΕΙΩΝΕΣΠΕΡΟΥ
ΜΥΡΩΝ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΤΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΟΣΑΡΕΣΚΟΝΤΟΣ
ΟΡΟΝΟΣ
ΟΥ ΦΛ·ΖΩΠΥΡΟΣ
ΓΥΑΡΟΥ ΚΑΡΠΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΦΟΡΟΥ ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΦΡΟΣΥ
ΡΟΥ ΔΟΤΟΣ<ΕΡΜΙΟΥ
ΤΙΩΝΝΕΙΚΙΟ
ΣΙΔΟΡΟΥ
Ο Σ<ΓΑΜΟΥ
ΣΙΑΤΙΚΟΥ
ΣΟΥ
ΜΟΣ
ΟΥ
Γ

ΣΠΟΡΟΣΛΕ
ΖΩΣΙΜΟ
ΧΡΗΣΤΟ
ΣΕΜΝΟ
ΔΙΟΝΥ ΟΣΜΟΥΣΑΙ
ΖΩΣΙ ΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟ
ΕΠ ΗΤΟΣΙΣΙΚΡΑΤΟΥ
ΟΣΙΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΝΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΣΙΝΙΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΣΙΜΟΣΕΥΝΟΜΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΜΥΣΤΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΥΛΙΜΕΝΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡ·ΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΥΠΡΑΞΙΔΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΣΠΟΡΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΣΙΜΩΝΙΔΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΛΗΝΑΙΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΚΑΡΠΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΣΥΛΟΥ
ΦΛ·ΖΩΠΥΡΟΣ
ΚΑΡΠΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΦΡΟΣΥ
ΔΟΤΟΣ<ΕΡΜΙΟΥ
ΤΙΩΝΝΕΙΚΙΟ
ΣΙΔΟΡΟΥ
Ο Σ<ΓΑΜΟΥ
ΣΙΑΤΙΚΟΥ
ΣΟΥ
ΜΟΣ
ΟΥ
Γ

[.....], ... Μ]ελιτεύς, Νεικήφορος Διον[υσ....]
[.....]ων) Ἐξυπεταιών, Ἀντίο[χος]
.....εύς, Ἀγαθόδωρος Ἀρίστω[νος]
....., ...ων) Πρασιεύς, Ἄλκιμος ....
[..., ὁ δεῖνα καὶ ...α]νδρος) Φηγούσιοι, Ὀνή[σιμος]
....., ...ήττιος, Φιλέας Ξενοχά[ρους]
[....., ..., Ἀ]φροδείσιος Τροφίμου ....
.....πόρου Παιανιεύς,
..... ἐξ Οἴου, Διογένης Θεο...
[....., Ἀφροδ]είσιος Ἀπολλωνίου Ἑρμ[ειος,]
.....) Κεφαλῆθ(εν), Ἄνθιμος ...
....., Ἀρτέμων) Φηγαιεύς, ...
[.....δ]ωρος Ἰσιδότου Ἀχαρν(εύς)

Λούκιος)
Νάρκισσος Ἰωνικου
Ἀγαθόπους Μητροδώρου
Δημήτριος)
Ἔραστος Τροφίμου
Τρόφιμος)
Ἀμφείων Ἐσπέρου
Μύρων)
Εὔκαρπος Φίλωνος
.....τος Νικίου
.....ος Ἀρέσκοντος
.....φρονος
.....ου
..... Γυάρου
.....φόρου
.....ρου

Ἀθηνίων Νυμφοδότου
Σώστρατος Μύστου
Εὐτυχιανὸς Διονυσίου
Εὐλίμενος Ὀνησίμου
Ἕσπερος Εὐμόλπου
Ἀφροδείσιος Εὐπραξίδου
Ἀσκληπιάδης Ζωσίμου
Ἀγαθόπους Σπόρου
Στράτων Σιμωνίδου
Εὔπορος Ληναίου
Εὐκαρπίδης Κάρπου
Διονύσιος Ἀφροδεισίο[υ]
Ζώσιμος Ἀσύλου
Φλ(άουιος) Ζώπυρος
Κάρπος Ἐλευσεινίου
Ζώσιμος Εὐφροσύ(νου)
.....δοτος Ἑρμίου
.....ττίων Νεικίο[υ]
.....σιδώρου
.....ος Γάμου
[..... Ἀ]σιατικοῦ
.....ασου
.....μος
.....ου
[.....ο]υ

Hunc titulum antiquiorem esse quam n. 1120, sed unò modo aut paucis annis antiquiorem, ex epheborum nominibus apparet. Inprimis hic in censum veniunt Sabinus et Athenodorus Hermerotis f. Gargettii fratres (pater Hermeros Asmeni f. Gargettius prytanis Aegeidis fuit anno 139/40 p. Chr.), ex quibus Sabinus hic, Athenodorus n. 1120 ephebus recensetur. Sabinum enim natu maiorem fuisse inde apparet, quod is tertio Marci paedotribae anno (inter 174/5 et 177/8 p. Chr.) sophronista fuit, cum Athenodorus frater inter eiusdem anni hyposophronistas recenseatur. Sed multis quoque aliis nominibus haec temporis definitio confirmatur: Aphrodisius Apollonii f. Hermius, qui hic (col. I v. 53) ephebus est, inter prytanes Acamantidis recensetur n. 1030 (inter a. 166 et 169 p. Chr.). Porro Dionysius Irenaei f. Paeaniensis, qui prytanis fuit inter 140 et 150 p. Chr. (n. 1024), Heracleo Heracleonis f. Eupyrida ephebus Traiano (n. 1092), prytanis Hadriano imperatore (n. 1022), Comarchus Comarchi f. Cholargensis scriba anno 156/7 p. Chr. (n. 1121), Alexander Alexandri f. Marathonius hoplomachos eodem anno quin patres sint eorum qui hic ephebi recensentur Διονύσιος) Παιανιεύς, Ἀθηνιανὸς Ἡρακλέωνος Εὐπυρίδης, ...ς Κωμάρχου Χολαργεύς, Ἀλέξανδρος) Μαραθώνιος, non videtur dubitandum esse. Ex altera parte Protogenes Protogenis f. Lamptrensis, qui a. 171/2 p. Chr. ephebus fuit, filius esse videtur eius, qui hic hyposophronista est Πρωτογένης Θε.... Λαμπτρεύς. Neque minus temporum rationibus accommodatum erit, si Epictetum Isidori f. Azeniensem qui prytanis fuit initio tertii p. Chr. saeculi (n. 1052), filium esse statuerimus Isidori Isidori f. Azeniensis, qui hic ephebus est. Quae omnia cum optime consentiant cum ea quam proposui de huius tituli aetate sententia, non videtur dubitandum esse quin is aut anno 149/50 aut 150/1 p. Chr. ascribendus sit. Nam anni 147/8 et 148/9 occupati sunt titulis n. 1114—1117, et si hunc titulum usque ad annum 146/7 removeremus, nimium fieret temporis spatium quod inter hunc et n. 1120 intercederet.

1120 Columna trigona lapidis Pentelici, cuius tria latera sustinent columnas *a b c*. Lapis fractus in quattor partes (*A B C D*). — *A* delatum Florentiam in villam Riccardianam. '*Particulam edidit Montfaucon Diar. Ital.* p. 361, *universum titulum, quantum eius in lapide imprimis col. I* (nobis *Aa*) *detrito superest, Gorius Inscr. Etrur. T. I n. 86 p. 108, et ex his Murat. T. II p. DC. 3, ex lapide ipso vero Corsin. F. A. T. I p. 170*' Boeckh, qni edidit C. I. G. 281 (inde Lebas Attique 554). Quae praeterea de lapidis figura et columnarum ordine disputarunt Montfauconius, Corsinus, Donius, Salcinius (quorum ex schedis nonnulla adnotavit Corsin.), eorum nunc iam nullum momentum est, cum fragmentis *B C D* repertis de his rebus plane constet. Praeter Boeckhii copias alio fragmenti *A* apographo uti mihi licuit ab A. Kirchhoffio mihi transmisso et sic designato: '*Cod. Stephanonii antiquarii Burmeisterianus* (*bibl. Ultraj.*) *fol. 145 n. 2* (quod respondet columnae *Ac*) *fol. 146 n. 6*' (col. *Aa* et *Ab*). Hoc apographum neglegenter confectum est; inprimis persaepe singulae litterae omissae sunt. Sed eo nomine tamen utilissimum fuit, quod columnae *Aa* particulam aliquam (quam a reliquis linea traducta segregatam litteris *aa* appositis indicavi) continet, quam reliqui in lapide, cuius hoc potissimum latus magnopere detritum est (v. supra), non iam invenerunt. — Fragmenta *B* et *D* inventa Athenis anno 1861 edidit Kumanudis Philist. I p. 479 n. 6 et II p. 184. Exscripsit O. Lueders. — Fragmentum *C* Massiliae in collectione praesidis portorii fuit, quo ex insula Delo allatum dicebatur, qua de causa Boeckhius qui post R. Rochettum (Journal des Savants 1820 p. 182) titulum edidit C. I. G. 2309, Deliacis eum inserendum putavit. — Eximie de hoc titulo meruit R. Neubauer, qui primum fragmenta *A B D* coniunxit Comm. epigr. p. 1 sqq., deinde fragmento *C* addito totum titulum restituit Hermae XI p. 385 sqq.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Θεοῖς Τύχῃ
[Αὐ]τοκράτορος Καίσαρος
[Τ. Α]ἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου
Σεβαστοῦ, εἰκοστοῦ ἑβδόμου
ἔτους ἀπὸ τῆς θεοῦ Ἀδριανοῦ πρώ-
της εἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας
[ὁ κοσμ]ητὴς Σωτέ[λ]ης Βακχύ-
[λου] Ἐ[σ]τια[ιόθ]εν ὁ κ[α]ὶ ....πος
[ἀνέ]γραψεν [το]ὺς ὑπ' α[ὐτὸν]
[ἐ]φή[βους τ]οὺς [ἐπὶ]
[Ἀρ]δ[υ]ς[ἄρχοντ]ος [κα]ὶ τοὺς συ[ν]-
[άρχ]ου[τα]ς. [ἀ]ν[τικ]οσμ[ή]της· Α..
...θο[ς Ἐσ]τ[ια]ιόθεν· ἡγε[μὼν·]
.....ς Παιαν(ιεύς)
.....ήττ[ι]ος
αησπι.... Ζωπ[ύρου(?)]
[Α]θη[νόδωρ]ος Ἑστια[ιόθεν]
[ὁ δεῖνα Μ]αραθ[ώ]νιος
Ἀθη.....
ων Ἑστιαιόθεν. ὁπλο[μάχος· Ἀν]-
τώνιος Οἰναῖος. παιδοτρίβη[ς]
διὰ βίου Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου
Κηφεισιεύς.

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα· Ἡρακλεί-
δης Σωτέλους Ἑστιαιόθεν,
ἱερεὺς Ἀντινόου ἐφήβου
[Πυ]αν[ο]ψιῶνα· Ἀσκληπιάδης)
Παλληνεύς ν(εώτερος?) Μαιμακτηριῶνα·
Ἵλαρος Ἀσκληπιάδο[υ Πα]λλη[νεύς]
Ποσειδεῶνα· Κλ(αύδιος) Ἀρι.....
Μαραθώνιος, ἀγωνοθέτ[ης Ἀντι]-
νοείων ἐν Ἐλευσῖνι
Γαμηλιῶνα· Ἀπολλώνιος)
[Ἀν]θεστηριῶνα· Πτολεμαῖος
[Ἀγαθ]ωνος(?) Πειραιεύς
[Ἐλα]φηβολιῶνα· Πό(πλιος) Αἴλιος
[Διο]νύσιος Παλληνεύς
[Μου]νιχιῶνα· Πό(πλιος) Αἴλιος Στρά-
[των] Παλληνεύς
[Θαργη]λιῶνα· Ἰούλιος Ἀριστό|μαχος,
[ἀγωνοθέτη]ς Γερμανικείων
[Σκιροφοριῶνα·] Νούμμιος
..... Μελ[ι]τεύς, ἀγωνο-
[θέτης Ἀδ]ριανείων

Ἐρεχθεΐδος
Ἐπίκτητος) Συβρίδης
Θεμίσων) Κηφεισι(εύς)
Εὔπορος) Περγασῆθ(εν)
Παράμονος Διονυσίου
Ὑγεῖνος Γλαύκου

Αἰγεΐδος
Ἀρτέμων) Γαργήτ[τι]ος
Ἔρως Ζμαράγδου Ἀ[ρ]αφ(ήνιος)
Ἀθηνόδωρος) Ἑστια[ι]όθεν
Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαρ(γήττιος)

Πανδιονίδος
[Ἀ]σκληπιάδης) Παι(ανιεύς?)

Λεοντίδος
[Κ]αλλίμαχος Φειδίου Εὐπυ(ρίδης)
[Βά]κχιος) ἐξ Οἴου
[Δη]μήτρ[ιος Ματρ]έου(?) Εὐπυ(ρίδης)
[ὁ δεῖνα Εὐπυ]ρίδης
Μητρόδωρος) Λευκονοεύς
Γλύκων Εἰσιδώρου [Λ]ευκ(ονοεύς)
Διονύσιος Σπόρου Χολλείδης

Πτολεμαΐδος
Εὐχάριστος Συνέτου [Κ]ολωνῆθ(εν)
Στράτων Ποπλίου

Ἀκαμαντίδος
Ἀσκληπιάδης) Σφ[ήττιο]ς
Καρπόδωρος Ζωπύρου ..α..
Δεῖος Σωκράτους Σ[φήττιο]ς
Ἀ[δ]ρ[ια]νίδος
[Ἀρκε]σίδημος) Ἐ[λαιούσιος]
[Διον]ύσιος Μειλιχί[ου]
[Ἀν]τώνιος) Οἰ[ναῖος]
[Κ]λ(αύδιος) Ἀσιατικός
Κλ(αύδιος) Ποσειδώνιος
Ἀντίοχος) Φ.....
Εἰσίδοτος Ζωπύ[ρου]
Ἄτταλος Ὀρέντ[ου]
Φλῶρος Λη...

Οἰνεΐδος
Ὀκταΐιος ......
Φειδίας ....
Ἀλέξαν[δρος ....
ὑποσω[φρονισταί]
Φλ(ά)β(ιος) Εὐτυ[χ.....]
Ἀβάσ[καντος ......]

[Κε]κροπίδος
Ἀθηνίων Μελ(ιτεύς)
.....δοτος Ἑρμολάο[υ]
[Δί]φιλος Διοσκουρ[ίδου Μελιτεύς]
[Διοσκ]ουρίδης) Μελ(ιτεύς)
[Ποσε]ιδώνιος) Μελι(τεύς)
[Ἀθην]ίων Ἀνθεστηρίου
[Λυ]σίμαχος Πιθεύ[ς]

Ἱππο[θ]ωντίδος
Εὐοδι[αν]ὸς Ἀρτέμωνος Π[ειραιεύς]
Σ[ω]τήριχος) Κόπριος

Αἰαντίδος
Π(όπλιος) Εὔκαρ[π]ος Μαραθώνιος
Ἄνδρων Ἡρακλέωνος

Ἀντιοχίδ[ο]ς
Ἀγάθων Ἀ[γάθ]ωνος ..α...
Ἀρτέμων Ἀ[γά]θωνος ...αμ...
Εἰσιγένης Χα[ρ]εισίου Ἀλ(ωπεκῆθεν)
Οὔελ(πιος) Σκύμνο[ς] Ἄλω(πεκῆθεν)
Νεικόστρατος [Ὑγε]ίνου [Θ]ορ(αιεύς)
Ὑγεῖ[νος)] Θο[ραιεύς]
Ζωσιμιανὸς [Μυρ]μιδόνος Πα(λληνεύς)
Διτρέφης Θη[βαί]ου Παλ(ληνεύς)
Ἀττικὸς Ἐλένου Παλ(ληνεύς)

Ἀτταλίδος
Συνφέρων) Ἀ[θ]μο(νεύς)
Μητρόδωρος Ἐ[ν]κολπίου
Ἀβάσκαντος [)] Σουνιεύς
Ῥοῦφος Ερ.... Ἀγνούσιος
Ἐπαφρόδε[ιτος Π]αραμόνου Ἀπ(ολλωνιεύς)
Παράμονο[ς)] Ἀπολ(λωνιεύς)

[ἐπέγγραφοι]
Ἀπολλώ[νιος .....]
Ἐλευσί[νιος .....]
Ἀνβρόσ[ιος .....]
Νεικί[ας .....]
Ἐπιτ[υγχάνων]
[Ζώπυ]ρος(?)

a

ΘΕΟΙΣ ΤΥΧΗ
..ΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ
..ΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
[ΣΕ]ΒΑΣΤΟΥΕΙΚΟΣΤΟΥΕΒΔΟΜΟΥ
ΕΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΠΡΩ
ΤΗΣΕΙΣΑΘΗΝΑΣΕΠΙΔΗΜΙΑΣ
ΗΤΗΣΣΩ|ΤΕΗΙΣΒΑΚΧΥ
Ε..ΤΙΑ..ΕΝΟΚ|Λ..Ι...ΠΟΣ
ΓΡΑΨΕΝ..ΥΣΥΠΑ|....Σ
ΦΗ...ΟΥΣ
A ΛΙΟ.....[Ο]Σ..[Ι]Τ|ΟΥΣΣΥ.
[Ο]Ν..[Σ.Ν]...ΟΣ[Μ]..ΙΤΗ|ΣΑ *aa*
[ΘΟ]..[ΠΤ]..Ι[Ο]ΘΕΝΞΗΓ|Ε
.....ΣΠΑ[Ι]Α|Ν
.....|ΗΤΤ.ΟΣ
ΑΗΣΠΙ....ΖΩΠ..
ΘΗΙ ΟΣΕΣΤΙΑ
ΑΡΑΘΟΝΙΟΣ
ΛΘΙ
ΩΝΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ>ΟΠΛΟ
ΤΩΝΙΟΣΟΙΝΑΙΟΣ ΠΑΙΔΟΙΡΙ
ΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟ
ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ

B ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑΣΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗΣΣΩΤΕΛΟΥΣΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ
ΙΕΡΕΥΣΑΝΤΙΝΟΟΥΕΦΗΒΟΥ
ΙΛΝ ΨΙΩΝΑΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩ
ΝΑ
ΙΛΑΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟ ΛΛΗ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΚΛΑΡΙ
C ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤ
ΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)

b

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΣΥΒΡΙΔΗΣ
ΘΕΜΙΣΩΝ)ΚΗΦΕΙΣΙ..
ΕΥΠΟΡΟΣ) ΠΕΡΓΑΣΗΘ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ [Χ̄]
ΥΓΕΙΝΟΣΓΛΑΥΚΟΥ *A*
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ) ΓΑΡΓΗΤ ΟΣ
ΕΡΩΣΣΜΑΡΑΓΔΟΥ > Α \Φ̄
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ[)ΕΣΤΙΑ] ϽΘΕΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕ[ΡΩ]ΤΟΣΓ̄ΑΡ
[Π]ΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
.ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)Π[Α]ΙΡΙ
[Λ]ΕΟΝΤΙΔΟΣ
.[Α]ΛΛΙΜΑΧΟΣΦ̄ΕΙΔ[Ι]ϽΥΕΥΠΥ
..ΚΧΙΟΣ)ΕΞΟΙ[C]Υ
..ΜΗΤΡ.....ϽΕΟΥ>ΕΥ
ϽΙΔΗΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)ΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΓΛΥΚΩΝΕΙΣΙΔΩΡΟΥ·ΕΥΚ̄
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΠΟΡΟΥΧΟΛΛΕΙΔΗΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΣΥΝΕΤΟΥ ϽΛΩΝΗ̄
ΣΤΡΑΤΩΝΠΟΠΛΙΟΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ *B*
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) ΣΦΙ ϽΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ ΙΩΠΥΡΟΥ Α
ΔΕΙΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ Σ Σ
Α.Ρ..ΝΙΔΟΣ
....ΣΙΔΗΜΟΣ)Ε
....ΥΣΙΟΣΜΕΙΛΙΧΙ
..ΤΩΝΙΟΣ) ΟΙ
ΛΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
Κ̄ΛΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ

c

..ΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝ ΜΕΛ
..[Ι]ΟΤΟΣΕΡΜΟΛΑΟ
·.[Φ]ΙΛΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡ
.....ΟΥΡΙΔΗΣ)ΜΕΛ
....ΙΔΩΝΙΟΣ)ΜΕΛ[Ι]
....ΙΩΝΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥ *A*
..ΣΙΜΑΧΟΣΠΙΘΕΥ.
ΙΠΠΟ ΩΝΤΙΔΟΣ
ΕΥΟΔΙ ΙΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣΠ..
ΣΟΤΗΡΙ ϽΣ) ΚΟΠΡΙΟΣ
ΑΙΑΝΤΙΔ̄ΟΣ
ΠΕΥΚΑΡ ΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΑΝΔΡΩΝΗ ΡΑΚΛΕΩΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΙΔ̄ Σ ΙΛ̄
ΑΓΑΘΩΝΑ ΑΘΩΝΟΣ..[Α]...
ΑΡΤΕΜΩΝΑ ΘΩΝΟΣ...ΑΜ..
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣΧΑΕΙΣΙΟΥ ΑΛ
ΟΥΛ̄ΣΚΥΜΝΟ ΑΛΩ̄
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΙΝΟΥ ΟΟΡ *sic*
ΥΓΕΙ ΘΟΙ
ΙΩΣΙΜΙΑΝΟΣ ΛΙΔΟΝΟΣ ΠΑ
ΔΙΙΤΡΕΦΗΣΘΗΙ ΟΥΠΑΛ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΛΕΝΟΥΓ ΑΛ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΣΥΝΦΕΡΩΝ) ΑΟΜΟ̄
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ Ε ΚΟΛΠΙΟΥ *B*
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΡΟΥΦΟΣΕΡ ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕ ΑΡΑΜΟΝΟΥΑΠ̄
ΠΑΡΑΜΟΝΟ ΑΠΟΛ̄
ΑΠΟΛΛΩ
ΕΔΕΥΣΙ
ΑΝΕΡΟΣ
ΝΕΙΚΙ
ΓΠΙΤ

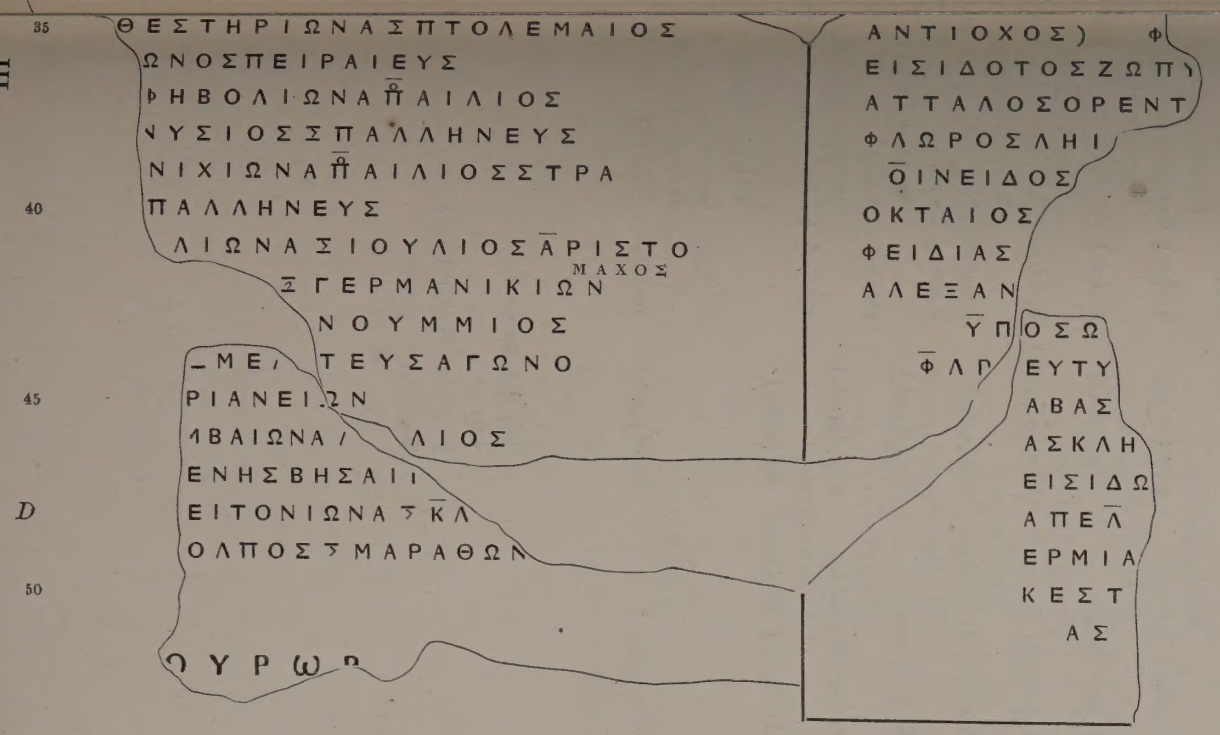

Var. lect. Col. *a*: (Fragm. *A*) v. 3 ΙΝΟΥ, quod a Gorio Corsinoque omissum ex Montf. addidit Boeckhius, praeter ultimam litteram (Υ) etiam apud Steph. est || v. 4 init. ΒΑΣΙΛΕΙΑΣΤΟΥ Gor. Montf., ΑΣΤΟΙΚΟΣΤΟΥ Steph., integrum ΣΕΒΑΣΤΟΥΕΙΚΟΣΤΟΥ ex Donii schedis Corsinus et Boeckhius || v. 4 extr. ΜΟΥ om. Steph. || v. 5 integrum Boeckh. ex Donii schedis (ΙΟ . . . ΣΟΣΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΠΡΩ Steph.) || v. 6 item (Steph. nihil nisi ΙΣΛΟΝΝΑΣΕΠΙΗΜΙΑΣ) || v. 7 init. ΗΤΗΣΣΩ Cors., ΗΣΣΩ Steph., ΗΤΗΣΕΩ Gorius, quem iniuria sequitur Boeckh. || v. 8 init. Ε Cors., Ι Steph., Β Gor. (Boeckh.) || v. 9 ΕΓΡΑΨΕΙ . . . . . ΥΣΥΠΛ . . . . Σ Steph. || v. 10 ΦΗ . ΟΜΣ Cors., ΦΙ . . ΟΛΙΣ Gor., . . . ΟΙΟΙ . . . ΟΥΣ . Steph. || v. 11 dedi ex Steph., nisi quod litteras uncis circumdatas supplevi ex Corsino, qui totum versum sic exhibet: . ΠΩ . . . ΟΣ . . . . ΙΤ . . . . . Primum Ο integrum ex eodem, cum Steph. dimidiatum (C) exhibeat. Gorius totum hunc versum omittit || v. 12 primum Ο ex Steph. accessit, contra quas praeterea litteras in hoc versu uncis inclusi, ab eius apographo absunt || v. 13 ΘΟ . . . . . ΛΙΘΕΝΞΗΓΕ Steph., ... ΠΤ . . ΙΟΘΕΝΙΗΠ . . . Boeckhius ex reliquis apographis. Quin Ξ errore lectum sit pro illo signo Ϝ aut Σ, quod infra identidem recurrit, dubium non est || v. 14 . . . . ΣΠΑΛ . . . . Cors. Gor. Boeckh., ... ΣΠΑΙΑΝ Steph. || Reliquos versus ex Stephanonii apographo expressi. Ceteri admodum exiguas eorum reliquias habent: V. 15 . . . . . Ν . . Σ . . . . . (pro Ν Corsinus Π), v. 19 . . . . . ΠΑ . . . . ., v. 17 . . . . . ΝΙΟ . . . . . (Quae litterae fortasse reliquiae sunt demotici . . ΑΡΑΘΟΝΙΟΣ, quod Steph. habet v. 18). — (*Fragm. B*) v. 20 et 26 ΕΣΤΙΑΟΘΕΝ Lueders || v. 28 ΑΣΚΛΗΠΙΔΗΣ idem. Sed hae singularum litterarum omissiones non videntur nisi errore admissae esse, quare Kumanudem secutus sum. — Col. *b* v. 5—15 nonnulla uncis inclusi quae non in omnibus apographis sunt; ex quibus Ι v. 15 et dimidiatum Ο v. 16 soli Stephanonii apographo debentur, reliqua omnia apud hunc desiderantur, cum apud Corsinum et Gorium sint. Versum 17 Corsinus omnino non legit, Gorius . . ΜΗΤΡ . . . . . ΘΟΝΙΟΣ exhibet; at Steph. nihil nisi ΗΤΡ. Quare non dubito quin illud ΘΟΝΙΟΣ Gorii errore ex columnae *A* v. 18, ubi Steph. ΑΡΑΘΟΝΙΟΣ legit, in huius lateris apographum translatum sit. Praeterea in ea huius lateris (*b*) parte, quae ad Florentinium fragmentum (*A*) pertinet, discrimina quaedam inter Gor. Cors. Steph. intercedunt, quae enumerare operae pretium non est. Id unum adnoto v. 13 demotici reliquias apud Steph. ΓΙ, apud reliquos ΠΑ esse. In fragmento Atheniensi (*B*) huius columnae cum Florentino (*A*) coniungendo aliam rationem mihi ineundam putavi, atque Neubauerus fecit: qua in re inde profectus sum, quod et in utroque Kumanudis exemplo typis expresso, et in Luedersii apographo cum post versum 11 (ΤΟΣΓΑΡ), tum ante versum 15 (ϽΥΕΥΠΥ) non nisi *singulorum* versuum vacua spatia sunt, quae manifesto respondent tribuum Pandionidis et Leontidis nominibus, quae in fragmento Florentino integra exstant. Neubauerus vero illud intervallum *trium*, hoc *duorum* versuum esse sumpsit. Accedit quod ex mea ratione optime restituuntur versus 15—17 (sublato illo Gorii additamento ΘΟΝΙΟΣ, cuius de origine supra dixi); dubium relinquitur demoticum v. 13, propter discrepantiam apographorum fragmenti Florentini. || V. 22 ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Lueders, errore ut videtur. — Col. *c*. Quae uncis inclusi a Steph. apographo absunt, quod praeterea haud paucos errores habet veluti v. 1 ΚΡΟΤΗΔΟΣ, v. 3 ΕΡΜΟΛΑΙ, v. 6 extr. ΜΕΔ, v. 13 ΜΑΡΑΤΩΝΙΟ. Sed ex eodem aliquot locos emendare licuit: v. 8 ΠΙΘΕΧ Steph., ΠΙΤΘΕΥ[Σ] Boeckh ex reliquis apographis; sed rectius hoc demoticum simplici aspirata scribitur || v. 11 ΙΟΣ) Cors. (Boeckh), ΟΣ) Gor. (Neubauer), ϽΣ) Steph. || v. 14 Σ . ΡΑΚΛ Gor. (Boeckh), ΡΑΚΛ Cors. (Neubauer) Steph. || v. 15 extr. ΙΛ Steph., ΤΑ reliqui. || In fragmento Atheniensi v. 10 non integrum nomen *Αἰαντίδος*, quod exhibet Kumanudis, in lapide esse iam Neubauer Comm. epigr. p. 2 coniecerat, quod nunc confirmatur Luedersii apographo qui nihil nisi ΑΙΑΝΤΙΔ exhibet.

[Ἑκατο]μβαιῶνα· [Αἴ]λιος
[. . . . . γ]ένης Βησαι[εύς]
[Μεταγ]ειτονιῶνα· Κλ(αύδιος)
[Εὔμ]ολπος Μαραθών[ιος]

Ασκλη[π . . . . . .]
Εἰσίδω[ρος . . . . .]
Ἀπελ[λῆς . . . . .]
Ἑρμία[ς . . . . .]
κεστ[ροφύλαξ]
Ἀσ . . . . . .

[Θ]υρωρ[ός . . . . .]

Annus septimus et vigesimus a primo imperatoris Hadriani Athenas adventu aut 150/1 p. Chr. est, aut, quod mihi veri similius etiam videtur, 151/2 p. Chr. (Hermae VII p. 213 sqq. adn. ad n. 735). Archontis et cosmetae nomina nunc demum restituere mihi licuit ex pleniore fragmenti *A* apographo. In quo cum Sotelis Bacchyli f. Hestiaeensis nomen certissime agnoscatur, ex titulo n. 742 apparet, ad Ardyis archontis annum hunc epheborum laterculum pertinere. Cuius archontis nominis reliquias v. 11 in litteris ΛIC (pro ΔΥΟ[Σ]) agnoscere eo minus dubito, quia etiam aliis locis in Stephanonii apographo I pro Υ scriptum est. Omnino col. *a* v. 10—18 nunc demum aliquanto plenius restitui licuit ex illo apographo; cetera pleraque praeivit Neubauer, quem ubique secutus sum paucis minutisque quibusdam rebus exceptis, ex quibus id unum commemorasse satis habeo, col. *b* v. 30, ubi ille [Σω]σίδημος supplevit, ego [Ἀρκε]σίδημος praetuli cum propter spatii rationes (cf. v. 31 [Διον]ύσιος) tum quia illo tempore in familia aliqua nobili pagi Elaeusiorum hoc nomen fuisse constat (v. indicem).

1121 Tabula lapidis Pentelici, a. 0,38, l. 0,80, cr. 0,10, inventa ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη, exstat in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Philist. I p. 383 n. 4. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 268 n. LXII. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 308—310.*)

Θεο [ί]

Ἐπὶ Πραξαγόρου Μελιτέως ἄρχοντος, ὁ κοσμητὴς | τῶν ἐφήβων Ἀθήναιος Ἀριστοβούλου Κηφισιεὺς | τοὺς συνάρξαντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν

ἀντικοσμήτης — παιδοτρίβης διὰ βίου ἔτος δι' — γυμνασίαρχοι

Ἀριστόβουλος Ἀθηναίου Κηφι(σιεύς) — Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφι(σιεύς) — Βοηδρομιῶνος
Εἰρήναιος Ἀθηναίου Κηφι(σιεύς)
Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Παλ(

ἡγεμών — ὁπλομάχος — Πυανοψιῶνος
Ἀθήναιος) Κηφι(σιεύς) — Ἀλέξανδρος) Μαρα(θώνιος)
Ἄρριος Ζεῦξις Τειτ(ακίδης)
Μουνιχιῶνος
Αἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος Παλ(

σωφρονισταί — ὑποσωφρονισταί — Μαιμακτηριῶνος
Μέμμ(ιος) Πρωτογένης Τρικ(ορύσιος) — Μέμ(μιος) Φιλάργυρος Τρικ(ορύσιος)
Κλ(αύδιος) Ξενοκλῆς Π[α]ι[α](νιεύς)
Θαργηλιῶνος
Μηνόδωρος Ἀσκληπιάδου Φλυ(εύς) — Ἀσκληπιάδης) Φλυ(εύς)
Ἐρέν(νιος) Ἀθηνίων Χολα
Ζώσιμος) Ἀχαρ(νεύς) — Φίρμος) Γαργ(ήττιος)
Ποσιδεῶνος
Σκιροφοριῶνος
Δείδιος Ξάνθος Σφή(ττιος) — Εὐφρόσυνος) Σφή(ττιος)
Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος Φαλ(ηρεύς)
ὁ ἀντικοσμήτης καὶ
Διονυσόδωρος) Σφή(ττιος) — Διονυσόδωρος) Σφή(ττιος)
Ἀδριανιῶνος
Σκίρτιος Σωτᾶς Βουτ
Θεόδωρος Πραξιτέλους Σου(νιεύς) — Σωσιγένης Πρωτογένους Σου(νιεύς)
Αἴλ(ιος) Θαλῆς Παλ(ληνεύς)
Ἑκατομβαιῶνος
Γαμηλιῶνος
Οὐεντίδιος Ζωΐλος Φυλ(
Φούριος Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Μεταγειτονιῶνος

ἀγωνοθέται
Ἀνθεστηριῶνος
Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(
Ἀντ(ώνιος) Ἡλιόδωρος Ἠρε(σίδης)

Ἀδριανείων — Γερμανικείων
ὁ κοσμητής
Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς)
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι — Ἀντινοείων
Φούριος Μάρκελλος Γαργ(ήττιος) — Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος Φαλ(ηρεύς)
τοῦ περὶ ἀλκῆς
Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς) — Εἰρήναιος Ἀθηναίου Κηφ(ισιεύς)
ἱερεὺς Ἀντινόου

ἐπὶ Διογενείου
Εὔκαρπος Διονυσίου Φαλ(

ἔφηβοι

γραμματεύς — ἀντιγραμματεύς
Κώμαρχος) Χολα(ργεύς) — Πατρόβιος Ἀριστοβούλου Κηφ

Ἐρεχθηΐδος — Οἰνηΐδος
Εἰρήναιος Ἀθηναίου Κηφι(σιεύς) — Οὐεντίδιος Ζωΐλος Φυλ(άσιος)
Ἰσίδωρος Θεοφίλου Ἀναγ(υράσιος) — Ζώσιμος) Ἀχαρ(νεύς)
Ἀμέθυστος Ἀφροδισίου Λαμ(πτρεύς) — Ἐλπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀχ(αρνεύς)
Συμφέρων Ἀφροδισίου Λαμ(πτρεύς) — Κόρινθος Ἀλεξάνδρου Ἀχαρ(νεύς)
Δημήτριος) Λαμ(πτρεύς) — Ἄγγελος Ξένωνος Ἀχαρ(νεύς)
Γραφικὸς Πλουτάρχου Λαμ(πτρεύς) — Εὔμολπος) Ἀχαρ(νεύς)
Φιλεῖνος) Εὐω(νυμεύς) — Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχαρ(νεύς)
Ἀσκληπιάδης) Κηφι(σιεύς) — Ἰσίδοτος Εὐπόρου Φυλ(άσιος)
Ἀπολλώνιος Ἀθηνίων(ος) Φυλ(άσιος)
Αἰγηΐδος — Συμφέρων Τιμοθέου Φυλ(άσιος)
Φούριος Μάρκελλος Γαργ(ήττιος) — Κλ(αύδιος) Θεμίσων Πτε(λεάσιος)
Ἀθηνίων) Γαργ(ήττιος)
Κεκροπίδος
Ἀφροδίσιος Μυστικοῦ Γαργ(ήττιος) — Στέφανος Ἀφροδισίου Μελ(ιτεύς)
Μυστικὸς) Γαργ(ήττιος) — Θάλλος Ἀφροδισίου Μελ(ιτεύς)
Μνησίθεος Δημητρίου Ἐρχι(εύς) — Ἀρίστων Ζωσίμου Μελ(ιτεύς)
Πανδειονίδος — Εὐτυχίδης Θεοδώρου Μελ(ιτεύς)
Κλ(αύδιος) Ξενοκλῆς Παια(νιεύς)

Ῥῶ[μ]ος Διονυσοδώρου
Ἰκέσιος)
Τυχικὸς Ἀπελλ[ο]ῦς(?)
Πολέμαρχος Ζωσίμου
Βησεεύς

Διονυσόδωρος Ἀπολλωνίου Στι(ριεύς)
Ἡρόξενος Ἀπολλωνίου Στι(ριεύς)
Ἡρώδης) Πρα(σιεύς)
Ἐπάγαθος Ζωπύρου Παια(νιεύς)

Λεωντίδος

Διονυσόδωρος Ἰσιδώρου Εὐπ(υρίδης)
Διονυσόδωρος) Εὐπ(υρίδης)
Προσδόκιμος) Εὐπ(υρίδης)
Δίδυμος) Εὐπ(υρίδης)
Φιλεῖνος Ἰσιδώρου Λευ(κονοεύς)
Ἀπολλώνιος Ἰσιδώρου Λευ(κονοεύς)
Ἀφροδίσιος Ἰσιδώρου Λευ(κονοεύς)
Θράσων Μητροδώρου Λευ(κονοεύς)
Πάνυυχος Ἐπιγόνου ἐξ Οἴ(ου)
Ἐπίγονος) ἐξ Οἴ(ου)
Ἀθήναιος Ἀγαθόποδος ἐξ Οἴ(ου)
Συμφέρων Ἀριστοβούλου ἐ[ξ] Οἴ(ου)
Τύλλιος Πόπλιος Χολλ(είδης)
Κοκ(κήιος) Ἥρων Χολλ(είδης)
Κοκ(κήιος) Εὐφρόσυνος Χολλ(είδης)
Κοκ(κήιος) Πάτερκλος Χολλ(είδης)

Πτολεμαΐδος

Ἄρριος Ζεῦξις Τιτα(κίδης)
Μάξιμος Προσδοκίμου Κλω.....
Σκίρ(τιος) Σωτᾶς Βου(τάδης)
Σκίρ(τιος) Ἰάσων Βου(τάδης)
Ἀσκληπιάδης Μηνοδώρ(ου) Φλυ(εύς)
Μηνόδωρος) Φλυ(εύς)
Φαυστεῖνος Ζωσίμου Φλυ(εύς)
Ἀριστόβουλος Ἀπολλωνίο(υ) Φλ(υεύς)
Κίλας) Φλυ(εύς)
Πραξιτέλης Φιλήμονος Φλ(υεύς)
Ζώσιμος Διογένους Βερ(ενικίδης)
Μέλισσος Συμφέροντος Βερ(ενικίδης)
Ἐπαφρόδιτος Κρατέρου Ἀκυ(αιεύς)
Διονυσόδωρος) Εὐν(οστίδης)

Ἀκαμαντίδος

Ἀντώ(νιος) Ἡλιόδωρος Ἠρε(σίδης)
Ἐρέν(νιος) Ἀθηνίων Χολα(ργεύς)
Φίρμος Θεογένους Σφή(ττιος)
Χαρίτων Διονυσοδώρου Σφή(ττιος)
Θάλλος Διονυσοδώρου Σφή(ττιος)
Ξάνθος) Σφή(ττιος)
Φιλόστρατος Ἰουκούνδου Σφή(ττιος)
Καρπόδωρος) Σφή(ττιος)
Ζώσιμος Καρποδώρου Σφή(ττιος)
Ἀπολλώνιος Ἐπικτήτου Κικυ(ννεύς)
Ἐπίκτητος) Ἠρε(σίδης)
Μητρόδωρος Ἑρμείου Ἑρμ(ειος)
Ἕραστος Νίκωνος Χολα(ργεύς)
Τρύφων Νίκωνος Χολα(ργεύς)
Ζώσιμος Διονυσίου Χολα(ργεύς)

Ἀδριανίδος

Μέμ(μιος) Ἀφέλης Τρικο(ρύσιος)
Δημήτριος) Τρικο(ρύσιος)
Θεόδωρος Δημητρίου Τρικο(ρύσιος)
Δομίτιος Πάνυυχος Βησαι(εύς)
Μουσαῖος Εὐτυχίδου Βησ(αιεύς)
Ζώσιμος) Βησ(αιεύς)
Ζώσιμος [Ἀ]νν[αί]ου Παμ(βωτάδης)
Φίλων Ἐλευσινίου Δαιδ(αλίδης)
Αἴλ(ιος) Ἄνθος Ἀντι(νοεύς)
Αἴλ(ιος) Λίγυρος Ἀντι(νοεύς)
Ἀλέξανδρος) Συβ(αλήττιος)

Ἱππο[θ]ωντίδος

Φλά(ουιος) Ἑρμογένης Ἀχερ(δούσιος)
Ἀθήναιος Ἀττάλου Πει(ραιεύς)
Εὐτυχίδης Εὐπέρου Πει(ραιεύς)
Θεοδόσιος Ἀττάλου Πει(ραιεύς)
Διονυσόδωρος Ἀττάλου Πει(ραιεύς)
Ἀγαθοκλῆς Σωσιβίου Πει(ραιεύς)
Κοΐντος Ζήθου Πολ.....
Σατορνεῖλος Καλλιβίο(υ) Ἁμα(ξαντεύς)
Καλλίβιος) Ἁμα(ξαντεύς)
Εἰρήναιος Ζωσίμου Ἀζη(νιεύς)
Σωκράτης Ἀσκληπιάδο(υ) Ἀζη(νιεύς)
Σωσικλῆς Ἰσιδώρου Ἀζη(νιεύς)

Αἰαντίδος

Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς)
Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος Φαλ(ηρεύς)
Ἀντίοχος) Ῥαμ(νούσιος)
Μάξιμος Ἀντιόχου Ῥαμ(νούσιος)
Ἀττικὸς Λευκίου Μαρ(αθώνιος)
Μᾶρκος Λευκίου Μαρ(αθώνιος)
Λεύκιος) Μαρ(αθώνιος)
Διοκλῆς) Φαλ(ηρεύς)
Σώζων Σωτηρίχου Φαλ(ηρεύς)
Ξενοκλῆς Θεοχάρους Ῥαμ(νούσιος)

Ἀντιοχίδος

Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Παλ(ληνεύς)
Αἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος Παλ(ληνεύς)
Αἴλ(ιος) Θαλῆς Παλ(ληνεύς)
Εὐτυχιανὸς Μητροδ(ώρο)υ Παλ(ληνεύς)
Ἐπιτυ(ν)χάνων) Παλ(ληνεύς)
Δημήτριος) Παλ(ληνεύς)
Πρειμιγένης Ἀσκλη. Ἀνα(φλύστιος)
Ἑρμείας Ἀφροδισίου Ἀναφ(λύστιος)
Χαρείσιος) Ἀλω(πεκῆθεν)
Δίφιλος Χαρεισίου Ἀλω(πεκῆθεν)
Ἰσίδοτος Ἑρμέρωτος Ἀλω(πεκῆθεν)
Μυστικός) Ἐροι(άδης)
Εὐτυχίδης Σωτηρίχου Λευκο(πυρ....)
Ἐλπίνικος Σωτηρίχου Λευκοπ(υρ....)
Ἀπολλώνιος
Ἐπίκτητος

Ἀτταλίδος

Θεόδωρος) Σου(νιεύς)
Τέρτιος Πρείμου Κορυ(δαλλεύς)
Εὔνομος Ἀσκληπιάδ(ου) Ἀθμ(ονεύς)
Αἴλ(ιος) Ἑρμείας Ἀθμ(ονεύς)
Γάϊος Νουμηνίου Τυρμ(είδης)
Ἡρακλείδης Ἑλένου Σου(νιεύς)

Abascanti paedotribae annus undevigesimus aut 155/6 p. Chr. est aut (quod veri similius etiam est) 156/7 (cf. adn. ad n. 1112).

Θ Ε Ο

ΕΠΙΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΑΡΧΟΝΤΟΣΟΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΤΩΝΕφΗΒΩΝΑΘΗΝΑΙΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΚΗφΙΣΙΕΥΣ
ΤΟΥΣΣΥΝΑΡΞΑΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕφΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΕΤΟΣΘ̄Ι ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥΚΗφΙ ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗφΙ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΛΑφΗΒΟΛΙΩΝΟΣ
ΗΓΕΜΩΝ ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥΚΗφΙ ΑΙΛ'ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΠΑΛ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ) ΚΗφΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡΑ ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣ ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΟΣ
ΣΩφΡΟΝΙΣΤΑΙ ΥΠΟΣΟφΡΟΝΙΣΤΑΙ ΑΡΡΙΟΣΞΕΥΞΙΣ ΤΕΙΤ ΑΙΛ'ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΑΛ
ΜΕΜ'ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΚ ΜΕΜ'φΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΤΡΙΚ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ φΛΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) φΛΥ ΚΛ'ΞΕΝΟΚΛΗΣ ΠΔΙΛ ΕΡΕΝ'ΑΘΗΝΙΩΝ ΧΟΛΑΡ
ΤΩΣΙΜΟΣ) ΑΧΑΡ φΙΡΜΟΣ) ΓΑΡΓ ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣ ΣΚΙΡΟφΟΡΙΩΝΟΣ
ΔΕΙΔΙΟΣΞΑΝΘΟΣ ΣφΗ ΕΥφΡΟΣΥΝΟΣ) ΣφΗ ΑΙΛ'ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ φΑΛ ΟΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΚΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΣφΗ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΣφΗ ΑΔΡΙΑΝΙΩΝΟΣ ΣΚΙΡΤΙΟΣΣΩΤΑΣ ΒΟΥΤ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ ΣΟΥ ΣΩΣΙΓΕΝΗΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΣΟΥ ΑΙΛ'ΘΑΛΗΣ ΠΑΛ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΣΩΙΛΟΣ φΥΛ
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΓΑΡΓ ΜΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΟΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ φΑΛ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ

ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣ ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ φΑΛ ΑΝΤ'ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΗΡΕ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΓΑΡΓ ΑΙΛ'ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ φΑΛ ΕΥΚΑΡΠΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ φΑΛ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΝΤΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ

ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ φΑΛ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΗφ ΚΩΜΑΡΧΟΣ) ΧΟΛΑ ΠΑΤΡΟΒΙΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΚΗφΙ
ΙΕΡΕΥΣΑΝΤΙΝΟΟΥ

Ε φ Η Β Ο Ι

ΕΡΕΧΘΗΙΔΟΣ ΟΙΝΗΙΔΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΗφΙ ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΣΩΙΛΟΣ φΥΛ ΡΩΝΟCΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟΥ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΘΕΟφΙΛΟΥ ΑΝΑΓ ΙΩΣΙΜΟΣ) ΑΧΑΡ ΙΚΕCΙΟC)
ΑΜΕΘΥΣΤΟΣΑφΡΟΔΙΣΙΟΥ ΛΑΜ ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΧ ΤΥΧΙΚΟΣΑΠΕΛΛΩΥΣ
ΣΥΜφΕΡΩΝΑφΡΟΔΙΣΙΟΥ ΛΑΜ ΚΟΡΙΝΘΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΧΑΡ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΖΩCΙΜΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΛΑΜ ΑΓΓΕΛΟΣΞΕΝΩΝΟΣ ΑΧΑΡ ΒΗCΕΕΥC
ΓΡΑφΙΚΟΣΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΑΜ ΕΥΜΟΛΠΟΣ) ΑΧΑΡ
φΙΛΕΙΝΟΣ) ΕΥΩ ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΑΧΑΡ *vacat*
ΚΗφΙ ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΥΠΟΡΟΥ φΥΛ

ΑΙΓΗΙΔΟΣ
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΓΑΡΓ
ΑΘΗΝΙΩΝ) ΓΑΡΓ
ΑφΡΟΔΙΣΙΟΣΜΥΣΤΙΚΟΥ ΓΑΡΓ
ΜΥΣΤΙΚΟΣ) ΓΑΡΓ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΡΧΙ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΚΛ'ΞΕΝΟΚΛΗΣ ΠΑΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΤΙ
ΗΡΟΞΕΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΤΙ
ΗΡΩΔΗΣ) ΠΡΑ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΙΩΠΥΡΟΥ ΠΑΙΑ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΕΥΠ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΕΥΠ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ) ΕΥΠ
ΔΙΔΥΜΟΣ) ΕΥΠ
ΦΙΛΕΙΝΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΛΕΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΛΕΥ
ΑφΡΟΔΙΣΙΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΛΕΥ
ΘΡΑΣΩΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΛΕΥ
ΠΑΝΝΥΧΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΕΞΟΙ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ) ΕΞΟΙ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ ΕΞΟΙ
ΣΥΝφΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΕΞΟΙ
ΤΥΛΛΙΟΣΠΟΠΛΙΟΣ ΧΟΛΛ
ΚΟΚ'ΗΡΩΝ ΧΟΛΛ
ΚΟΚ'ΕΥφΡΟΣΥΝΟΣ ΧΟΛΛ
ΚΟΚ'ΠΑΤΕΡΚΛΟΣ ΧΟΛΛ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΡΡΙΟΣΞΕΥΞΙΣ ΤΙΤΑ
ΜΑΞΙΜΟΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ ΚΛΩ
ΣΚΙΡ'ΣΩΤΑΣ ΒΟΥ
ΣΚΙΡ'ΙΑΣΩΝ ΒΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΜΗΝΟΔΩΡ ΦΛΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ) ΦΛΥ
ΦΑΥΣΤΕΙΝΟΣΙΩΣΙΜΟΥ ΦΛΥ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟ ΦΛ
ΚΙΛΑΣ) ΦΛΥ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣφΙΛΗΜΟΝΟΣ ΦΛ
ΙΩΣΙΜΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΕΡ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΘΗΝΙΩΝ ΦΥΛ
ΣΥΜφΕΡΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥ ΦΥΛ
ΚΛ'ΘΕΜΙΣΩΝ ΠΤΕ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΣΤΕφΑΝΟΣΑφΡΟΔΙΣΙΟΥ ΜΕΛ
ΘΑΛΛΟΣΑφΡΟΔΙΣΙΟΥ ΜΕΛ
ΑΡΙΣΤΩΝΙΩΣΙΜΟΥ ΜΕΛ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕΛ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΣΥΒ
ΙΠΠΟΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΦΛΑ'ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ ΑΧΕΡ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΤΤΑΛΟΥ ΠΕΙ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΥΠΟΡΟΥ ΠΕΙ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣΑΤΤΑΛΟΥ ΠΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΤΤΑΛΟΥ ΠΕΙ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΣΩΣΙΒΙΟΥ ΠΕΙ
ΚΟΙΝΤΟΣΙΗΘΟΥ ΠΟΛ
ΣΑΤΟΡΝΕΙΛΟΣΚΑΛΛΙΒΙΟ ΑΜΑ
ΚΑΛΛΙΒΙΟΣ) ΑΜΑ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΙΩΣΙΜΟΥ ΑΙΗ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔ ΑΙΗ
ΣΩΣΙΚΛΗΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΙΗ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ ΦΑΛ
ΑΙΛ'ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΑΛ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ) ΡΑΜ
ΜΑΞΙΜΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ ΡΑΜ
ΑΤΤΙΚΟΣΛΕΥΚΙΟΥ ΜΑΡ
ΜΑΡΚΟΣΛΕΥΚΙΟΥ ΜΑΡ
ΛΕΥΚΙΟΣ) ΜΑΡ
ΔΙΟΚΛΗΣ) ΦΑΛ
ΣΩΙΩΝΣΩΤΗΡΙΧΟΥ ΦΑΛ
ΞΕΝΟΚΛΗΣΘΕΟΧΑΡΟΥΣ ΡΑΜ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΑΙΛ'ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΠΑΛ
ΑΙΛ'ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΑΛ
ΑΙΛ'ΘΑΛΗΣ ΠΑΛ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΜΗΤΡΟΔ ΠΑΛ
ΕΠΙΤΥΧΑΝΩΝ) ΠΑΛ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΠΑΛ
ΠΡΕΙΜΙΓΕΝΗΣΑΣΚΛΗ) ΑΝΑ

75	ΜΕΛΙΣΣΟΣΣΥΜφΕΡΟΝΤΟΣ	ΒΕΡ	ΕΡΜΕΙΑΣΑφΡΟΔΙΣΙΟΥ	ΑΝΑφ
	ΕΠΑφΡΟΔΙΤΟΣΚΡΑΤΕΡΟΥ	ΑΚΥ	ΧΑΡΕΙΣΙΟΣ)	ΑΛΩ
	ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)	ΕΥΝ	ΔΙφΙΛΟΣΧΑΡΕΙΣΙΟΥ〉	ΑΛΩ
	ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ		ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΥ	ΑΛΩ
	ΑΝΤΩ'ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ	ΗΡΕ	ΜΥΣΤΙΚΟΣ)	ΕΡΟΙ
80	ΕΡΕΝ'ΑΘΗΝΙΩΝ	ΧΟΛΑ	ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ	ΛΕΥΚΟ
	φΙΡΜΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ	ΣφΗ	ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ	ΛΕΥΚΟΠ
	ΧΑΡΙΤΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ	ΣφΗΤ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	
	ΘΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ	ΣφΗ	ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ	
	ΞΑΝΘΟΣ)	ΣφΗ	ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ	
85	φΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣΙΟΥΚΟΥΝΔΟΥ	ΣφΗ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ〗	ΣΟΥ
	ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ)	ΣφΗ	ΤΕΡΤΙΟΣΠΡΕΙΜΟΥ	ΚΟΡΥ
	ΙΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ	ΣφΗ	ΕΥΝΟΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔ〉	ΑΘΜ
	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ	ΚΙΚΥ	ΑΙΛ'ΕΡΜΕΙΑΣ	ΑΘΜ
	ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)	ΗΡΕ	ΓΑΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ	ΤΥΡ
90	ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΙΟΥ	ΕΡΜ	ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΛΕΝΟΥ〉	ΣΟΥ
	ΕΡΑΣΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣ	ΧΟΛΑ		
	ΤΡΥφΩΝΝΙΚΩΝΟΣ	ΧΟΛΑ	*vacat*	
	ΙΩΣΙΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	ΧΟΛΑ		
	ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ			
95	ΜΕΜ'ΑφΕΛΗΣ	ΤΡΙΚΟ		
	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)	ΤΡΙΚΟ		
	ΘΕΟΔΩΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΤΡΙΚΟ		
	ΔΟΜΙΤΙΟΣΠΑΝΝΥΧΟΣ	ΒΗΣΑΙ		
	ΜΟΥΣΑΙΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ	ΒΗΣ		
100	ΙΩΣΙΜΟΣ)	ΒΗΣ		
	ΙΩΣΙΜΟΣΛΝΝΛ///ΟΥ	ΠΑΜ		
	ΦΙΛΩΝΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ	ΔΑΙΔ		
	ΑΙΛ'ΑΝΘΟΣ	ΑΝΤΙ		
	ΑΙΛ'ΛΙΓΥΡΟΣ	ΑΝΤΙ		

vacat

Col. II v. 5. 6, qui Abascanti paedotribae nomen munerisque designationem continent, rubro colore tinctos esse testatur Kumanudis.

1122 Tabula lapidis Pentelici in multas particulas fracta, ex quibus eas, quas littera *a* significavi, ediderunt Kumanudis Philist. IV p. 270 n. 2. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 274 sqq. n. LXII, exscripsit Koehler. Fragmenta *b* et *c*, item a Koehlero exscripta, cum ceteris coniunxi ego. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ

Ἐπὶ Ποπιλλίου Θεοτίμου Σουνιέως ἄ[ρ]|χοντος ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Τρύ|φων Διομήδους Παλληνεὺς τοὺς συ[ν]|άρξαντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας ἀνέ|γραψεν.

ἀντικοσμ[ή]της
Κλ(αύδιος) Ἀσκληπ[ιάδη]ς Φλυ(εύς)

ἡγεμών
Γν(αῖος) Ἀττικὸς Παλ(ληνεύς)

σωφρονισταί
Καρπόδωρος Ἀπο. Εὐπυ(ρίδης)
Θεόπομπος) Φλυ(εύς)
Ἀθηνίων) Φιλάδ(δης)
Ἕκλ[ε]κτος Μηνοφί(λου) Μελ(ιτεύς)
Εὔοδος Δωροθέου Εὐπυ(ρίδης)
Θεό[φ]ιλος Διονυσ(ίου) Παι(ανιεύς)

πρωτένγραφοι
Θεόπομπος) Φλυ(εύς)
.....ος Θε[οπ]όμ(που) Φλυ(εύς)
[..... Θεο]πόμ(που) Φλυ(εύς)
[.... Εὐ]όδου Εὐπ(υρίδης)
[.... Ε]ὐόδου Εὐπ(υρίδης)
.....ς Ἐκλέ(κτου) Μελι(τεύς)
....ης Ἐκλέκτ(ο)υ Μελιτεύς
[....δ]ωρος Θε(οφίλου) Παια(νιεύς)
[Θεόφιλο]ς) Παια(νιεύς)
.....ς Θεμ.... Κηφ(ισιεύς)
.....ς Ἀσ..... Ἰφεισ(τιάδης)
..... Κολ(ωνῆθεν)
.....ιδος Κολ(ωνῆθεν)
[Σώζ]ων Σωτ(ηρίχου?) Ὠαθ(εν)
....ν) Ὠαθ(εν)
.....ων Πυθο(δώρου) Περ.....
... Πρόκλος
[Προσ]δόκιμος
[Ἀγαθ]όπους Παλ(ληνεύς)
[Ἀπολ]λώνιος)
.....νος) Ὀρτυ.(?)
[Ἀσκλ]η[π]ιάδης Σφήτ(τιος)

παιδοτρίβης διὰ βίου ἔτος κ'
Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφ(ισιεύς)
ὁπλομάχος· Ὀνήσιμος Παλ(ληνεύς)

ὑποσ[ωφ]ρονισταί
Ἐπίγονο[ς .....]τικοῦ Φλυ(εύς)
Νικόστ[ρατο]ς Θεοπόμπ(ου) Φλυ(εύς)
Παρδαλᾶς [Στ]εφάνου Γαρ(γήττιος)
Μηνόφιλ[ος] Ἀλκίμου Μελι(τεύς)
Δωσίθεος Δωρ(οθέου) Εὐπ(υρίδης)
Εἰσίδωρος Θεοφίλου Παι(ανιεύς)

Ἀθηνίων) Φιλάδης
Εὐέλπιστος Συντ(ρόφου) Εὐω(νυμεύς)
Νικόστρατος) Ῥαμν(ούσιος)
Γ(άιος) Βουσσηνὸς Διονύσιο[ς] Γαρ(γήττιος)
Γ(άιος) Βουσσηνὸς Τυχικὸς [Γα]ρ(γήττιος)
Φανίας Δημητρίου Σφή(ττιος)
Πλάτων Πρείμου Ἄλω(πεκῆθεν)
Ζώσιμος) Παλ(ληνεύς)
Καλλῆς Ἑρμεί(ου) Ἀχαρν(εύς)
Φῆλιξ Πυθοδώ(ρου) Περ..... Φιλογένης)
Σύμφορος Ἀπο(λλ.) Ἐπι.....
Νίκων Ἀπολλ. Ἐπι.....
Θεόδωρος) Κολ(ωνῆθεν)
Εἴσαρχος Ἀμφ(ίου) ἐ[ξ] Οἰ(ου)
Ἀμφίας) ἐξ Οἰ(ου)
Σύμφορος Ζω. Ἀνγ(ελῆθεν)
Κάλλων) Λακι(άδης)
Ῥοῦφος Παρα. Σφή(ττιος)
Ἀθηνίων Ποσι. Φυ(λάσιος)
Σώστρατος Μου. Εὐ...
Κτῆτος) Μαρα(θώνιος)
Σμάραγδος Ἀφ. Βερ(ενικίδης)
Νικίας Εἰσιδώ(ρου) Ἀζη(νιεύς)

Οὔλ(πιος) Φιλέρως
Θεόμνηστος
ἀγωνοθέτης
Ἀντωνείων

ἀγωνοθέτης
Π(όπλιος) Λικ(ίννιος)
Παυλεῖ|νος Κολ(ω-
νῆθεν)
τοῦ περὶ ἀλ|κῆς

Τί(τος) Κω(πώνιος) Ἐπίγονος Συβρίδης
γραμματεύς
γυμνασίαρχοι
μῆ(να) Βοηδρο(μιῶνα)· ὁ ἱερεὺς Ἀντινόου
Διομήδης, κῆρυξ Τρύφων Παλληνεῖς
μῆ(να) Πυανοψι(ῶνα)· Θεσμοθέτης Πόπλιος Βησ(αιεύς)
μῆ(να) Μαιμακτη(ριῶνα)· βασιλεὺς Σύμμαχος
πολέμαρχος Δωσίθεος Γαργήττιο[ς]
μῆ(να) Ποσει(δεῶνα)· Θεσμο(θέτης) Καλλίφρων, Δημήτριο[ς]
μῆ(να) Γαμη(λιῶνα)· Θεσμο(θέτης) Ἀφροδείσιος,
Καρπόδωρος
μῆ(να) Ανθεστη(ριῶνα)· Κλ(αύδιος) Ἕλενος
μῆ(να) Ἐλαφη(βολιῶνα)· ὁ ἄρχων Φλ(άουιος) Λεωσθένης
μῆ(να) Μου(νιχιῶνα)· ὁ στρατη(γὸς) Φλ(άουιος) Ἀλκιβιάδης
μῆ(να) Θαργη(λιῶνα)· Θεσμο(θέτης) Μάρων, Εὔχρους
μῆ(να) Σκιρο(φοριῶνα)· Εὔοδος, Ἀριστογένης
μῆ(να) Ἑκα(τομβαιῶνα)· Φειδόστρατος, Ἀρτέμων
μῆ(να) Μετα(γειτνιῶνα)· Δημήτριος
ἀγωνοθέται
Ἀντινο(είων) τῶν ἐν ἄστει· Διονύσιος
Ἀντινο(είων) τῶν ἐν Ἐλευσῖνι·
Λούκιος Ἐπίγονος
Ἀδριανείων· Ἀρτέμων
Γερμανικείων· Ἕλενος
χορηγοί· Ἀγάθων, Εὔοδος
ἐπένγραφοι
Σύμφορος Μ(άρκιος) Βικτωρεῖνος
Ἐπίγονος, Ἀγαθόπους Ζώσιμος Πραξιτέλους
Πανα[θήναιος Ὀνησ(ίμου), Ζώσι(μος)] Κλ(αύδιος) Νικόδημος
[Ε]ὐείδης Ἐπιτύχης Ὀνάτου
[Ὑ]ψιγένης Νείκωνος Εὐτύχης, Φλ(άουιος) Κόσμος
[Ἀ]ρίστων Θεοπόμ(που) Ὡρείων)
[Ἐ]πάγαθος Τρ..... Θησεὺς Ἀγαθοδώρου
Εὔπλους Ὑγείνου Εὔκαρπος Ἑσπέρου
Ἕλαρος Ὑγείνου Ζώσιμος Καρποδώρου
Ζώσιμος) Διονύσιος Ἀπολλ.
Ἀπολλώνιος) Λόλ(λιος) Κόσμος
Εὔκαρπος) [Ἀ]μφίων Εὐκράτους

a

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΠΟΠΙΛΛΙΟΥΘΕΟΤΙΜΟΥΣΟΥΝΙΕΩΣΑ //
ΧΟΝΤΟΣ, ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΤΡΥ
ΦΩΝΔΙΟΜΗΔΟΥΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣΤΟΥΣΣΥ //
ΑΡΞΑΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΣ ΓΡΑΨΕΝ ΤΙΚΩΕΠΙΓΟΝΟΣ ΣΥΒΡΙΔΗΣ
ΚΛ'ΑΣΚΛΗΠΣ ΦΛΥ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΕΤΟΣ Κ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΗΓΕΜΩΝ ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥ ΚΗΦ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΓΝΑΤΤΙΚΟΣ ΠΑΛ ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΟΝΗΣΙΜΟΣ ΠΑΛ ΗΜΒΟΗΔΡΟΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΑΝΤΙΝΟΟΥ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΥΠΟΣ ΡΟΝΙΣΤΑΙ ΔΙΟΜΗΔΗΣΚΗΡΥΞΤΡΥΦΩΝΠΑΛΛΗΝΕΙΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΑΠΟ, ΕΥΠΥ ΕΠΙΓΟΝΟΣ/// ΤΙΚΟΥ ΦΛΥ ΗΜΠΥΑΝΟΨΙ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΠΟΠΛΙΟΣΒΗΣ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ) ΦΛΥ ΝΙΚΟΣΤ ΣΘΕΟΠΟΜΠ ΦΛΥ ΗΜΜΑΙΜΑΚΤΗ·ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΥΜΜΑΧΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝ) ΦΙΛΑ ΠΑΡΔΑΛΑΣ ΕΦΑΝΟΥ ΓΑΡ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΔΩΣΙΘΕΟΣ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟ
ΕΚΛΗΚΤΟ_ΜΗΝΟΦΙ ΜΕΛ ΜΗΝΟΦΙΛ ΛΑΚΙΜΟΥ ΜΕΛΙ ΗΜΠΟΣΕΙ·ΘΕΣΜΟ<ΚΑΛΛΙΦΡΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (*sic*)
ΕΥΟΔΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥ ΕΥΠΥ ΔΩΣΙΘΕΟΣΔΩΡ ΕΥΠ ΗΜΓΑΜΗ)ΘΕΣΜΟ, ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΘΕΟ.ΙΛΟΣΔΙΟΝΥΣΠΑΙΑ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΣΕΟΦΙΛΟΥ ΠΑΙ ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ
ΠΡΩΤΕΝΓΡΑΦΟΙ ΑΘΗΝΙΩΝ) ΦΙΛΑ ΟΥΛ'ΦΙΛΕΡΩΣ ΗΜΑΝΘΕΣΤΗΚΛΕΛΕΝΟΣ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ) ΦΛΥ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΣΥΝΤΕΥΩ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ) ΗΜΕΛΑΦΗ, ΟΑΡΧΩΝΦΛΛΕΩΣΘΕΝΗΣ
ΟΣΟΓΟΜ ΦΛΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ) ΡΑΜΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΗΜΜΟΥΝΙ, ΟΣΤΡΑΤΗΦΛΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΠΟΜ ΦΛΥ ΓΒΟΥΣΣΗΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΓΑΡ ΑΝΤΩΝΕΙΩΝ ΗΜΘΑΡΓΗ, ΘΕΣΜΟ, ΜΑΡΩΝΕΥΧΡΟΥΣ
ΟΔΟΥ ΕΥΠ ΓΒΟΥΣΣΗΝΟΣΤΥΧΙΚΟΣ Ρ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΗΜΣΚΙΡΟ, ΕΥΟΔΟΣΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣ
ΟΔΟΥ ΕΥΠ ΦΑΝΙΑΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΣΦΗ ΤΛΙΚΠΑΥΛΕΙ ΗΜΕΚΑ, ΦΕΙΔΟΣΤΡΑΤΟΣΑΡΤΕΜΩΝ
ΣΕΚΛΕ ΜΕΛΙ ΠΛΑΤΩΝΠΡΕΙΜΟΥΑΛΩ ΝΟΣ ΚΟΛ ΗΜΜΕΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΓΗΣΕΚΛΕΚΤΥΜΕΛΙτεγς ΖΩΣΙΜΟΣ) ΠΑΛ ΤΟΥΠΕΡΙΑΛ ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΩΡΟΣΘΕ ΠΑΙΑ ΚΑΛΛΗΣΕΡΜΕΙ ΑΧΑΡ ΚΗΣ ΑΝΤΙΝΟ, ΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Σ) ΠΑΙΑ ΦΗΛΙΞΠΥΘΟΔΩ ΠΕΡ ΦΙΛΟΓΕΝΗΣ) ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ ΑΝΤΙΝΟ ΤΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΣΘΕΜ ΚΗΦ ΣΥΜΦΟΡΟΣΑΠΟ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡΟΣ ΜΒΙΚΤΩΡΕΙΝΟΣ ΛΟΥΚΙΟΣΕΠΙΓΟΝΟΣ
ΣΙΑΣ ΙΦΕΙΣ ΝΙΚΩΝΑΠΟΛΛ ΕΠΙ ΕΠΙΓΟΝΟΣΑΓΑΘΟΠΟΥΣ ΖΩΣΙΜΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΡΤΕΜΩΝ
ΚΟΛ ΘΕΟΔΩΡΟΣ) ΚΟΛ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΣΟΝΗΣΣΩΣΙ ΚΛΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΕΛΕΝΟΣ
ΙΔΟΣ ΚΟΛ ΕΙΣΑΡΧΟΣΑΜΦ ΕΞΟΙ ΞΥΕΙΔΗΣ ΕΠΙΤΥΧΗΣΟΝΑΣΟΥ ΧΟΡΗΓΟΙΑΓΑΘΩΝΕΥΟΔΟΣ
ΩΝΣΩΤΩΑΘ ΑΜΦΙΑΣ) ΕΞΟΙ ΨΙΓΕΝΗΣΝΕΙΚΩΝΟΣ ΕΥΤΥΧΗΣ, ΦΛ, ΚΟΣΜΟΣ
Ν) ΩΑΘ ΣΥΜΦΟΡΟΣΖΩ ΑΝΓ ΡΙΣΤΩΝΘΕΟΠΟΜ ΩΡΕΙΩΝ)
ΩΝΠΥΘΟΠΕΡ ΚΑΛΛΩΝ) ΛΑΚΙ ΠΑΓΑΩΟΣ ΤΡ ΘΗΣΕΥΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΥ
ΤΡΟΚΛΟΣ ΡΟΥΦΟΣΠΑΡΑ ΣΦΗ ΕΥΠΛΟΙΣΥΓΕΙΝΟΥ ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΣΠΕΡΟΥ
ΔΟΚΙΜΟΣ ΑΘΗΝΙΩΝΠΟΣΙ ΦΥ ΙΛΑΡΟΣΥΓΕΙΝΟΥ ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ

ΟΠΟΥΣΠΑΛ
ΛΩΝΙΟΣ)
ΝΟΣ) ΟΡΤΥ
ΗΙΑΔΗΣΣΦΗΤ
ΕΥΣΕΥΦΡΕΥΠΥ
ΕΙΣΙΟΣ)ΑΘΜΟ
ΕΟΣ) ΦΥΛΑ
ΟΣ) ΥΑΦ
ΜΟΣΟΑΛΥΑΦ
ΦΟΡΟΣ) ΕΡΜ
ΝΙΚΟΣ) ΥΠΩ
ΠΙΝΕΙ ΥΠΩ
ΟΧΟΣΣΩΦΙΛ
ΣΙΟΣCΦΗΤ
//////////////////////
ΟΥΛΟΣCΥΜ
ΝΟΣ) ΠΙΘ
ΤΤΙΚΟΣ) ΑΠΟΛΩΝΙϵ
ΑΣΚΛΗΠΙΑ ΔΗΣΖΩΣΦΗΤ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΛΕΞΑΝΛΑΜ
ΠΟΜ ΔΗ ΗΤΡΙΟΣΑΖΗ
ΚΑΠΙΤΩΝ ΗΚ

ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΜΟΥ ΕΥΓ
ΚΤΗΤΟΣ) ΜΑΡΑ
ΣΜΑΡΑΓΔΟΣΑΦ ΒΕΡ
ΝΙΚΙΑΣΕΙΣΙΔΩ ΑΖΗ
ΑΦΡΟΔΕΣΙΟΣ ΕΙΤ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΦΙΛΟ ΩΗ
ΣΩΤΙΜΙΑΝΟΣΚΑΛ ΣΦΕ
ΣΕΙΛΙΑΝΟΣΚΑΛ ΣΦΕ
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣΝΟΗ ΜΕΛΙ
ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ ΝΟΗ ΜΕΛΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΡ
ΘΑΡΡΥΝΩΝΕΛΠΙ ΠΕΙΡΑΙ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΠΡΟΚΛΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣΠΡΟΚΛΟΥ
ΟΠΤΑ, ΑΓΑΘΙΑΣ ΠΡΑ
Μ, ΕΠΙΧΑΡΗΣΠΑΜΦΙ ΜΑ
ΜΕΙΛΗΤΟΣΣΑΤΥΡ, ΠΕΙΡΑΙ
ΞΥΣΤΟΣΣΑΤΥΡΟΥΠΕΙΡΑ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΖΩ ΕΥ
ΕΥΟΔΟΣΖΩΣΙ ΕΥ

ΣΑΤΥΡΟΣCΟΥ
ΙΟΥΠΑΝΘΗΡΑΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΝΙΚΟ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΣΚΛΗ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΘΕΟ
ΕΥΤΥΧΟΣΜΑΞ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΣΝΕΙ

vac.

c

Δ
ΔΙΑCΚΑΛΟC
ΑΚΤΙΟCΖΩCΙΜΟΥ
ΑΘΜΟΝΕΥC

ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΤΡΟΦΙΜΟΣΕΥΚΑΡ
ΚΑΛΛΗΣ)
ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΣΑΠΟΛ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣΖΗΝΟΒΙΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΔΙΟΜΗ
ΠΩΛΛΙΩΝΕΠΑΦΡ
ΑΡΤΕΜΑΣΣΩΣΟΥ
ΜΑΡΚΟΣΣΥΝΕΤΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΣΩΣΙΓΕ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΦΙΛΕΙ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΥΓΕΙ
ΣΩΣΙΣΑΡΧΙΜΗΔΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΙΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΠΑΡΘΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΙΣΥΓΕΙ
ΥΓΕΙΝΟΣ)
ΘΗΣΕΥΣ)
ΕΠΟΦΡΑΣ)
ΑΡΤΕΜΑΣΔΗΜΗ
ΣΥΜΦΑΣΔΗΜΗ
ΜΕΣΣΗΝΙΟΣ ΚΑΛ
ΑΓΑΘΩΝΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΥΓΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΣΩΤΑ
ΧΑΡΙΤΩΝΜΗΤΡΟ
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣΠΟΛΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΔΙΔΥ
ΧΑΡΗΤΑΣΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΦΛΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΕΥΚΑΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΛΛΙ
ΣΩΦΡΩΝΑΝΤΙΟ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΟΣΗΡΑΚ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΓΟΥΛΕΥΝΟΜΟΣ
ΕΥΒΟΥΛΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΥΤΥΧΗΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΦΑΒΙΝ)
ΚΑΠΙΤΩΝΗΡΩΔΟΥ

vac.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΩ *vac.*
ΛΟΛ, ΚΟΣΜΟΣ
ΜΦΙΩΝΕΥΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΥ ΜΕΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑ *vac.*
ΙΟΥΛΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΣΥΦ, Ν, ΙΔ///
ΙΟΥΛ·ΥΛΛΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΔΗΜΗΤΡΙ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΦΡΟΔΕΙ
ΑΜΙΑΝΤΟΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΙΟΥΛΗΡΑΚΛΗΣ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΗΡΑΚΛΕ
ΕΥΒΟΥΛΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΕΡΜΕΙΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΦΡΑΝ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΠΑΡΑΜΟ
ΑΤΤΑΛΟΣΜΗΝΟΓΕΝΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΤΑΚΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΗΡΟΔΙΚΟΥ
ΚΛΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
ΛΗΝΑΙΟΣΒΙΚΤΟΡΟΣ
ΑΓΑΠΗΤΟΣΠΑΡΑΜΟ
ΕΙΣΑΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΔΙΟΓΕ
ΟΥΑΡΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΕΥΟΔ
ΚΟΔΡΑΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΛΕΩΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΚΛΛΕΩΝΑΣ
ΕΙΣΙΩΝΕΥΤΥΧΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΑΓ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΖΩΣΙ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΡΑ
ΕΥΔΗΜΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΕΙΣΙΩΝΕΥΤΥ
ΑΓΑΘΟΠΟ
ΛΕ
Ο
///

vac.

...λεὺς Εὐφρ(οσύνου) Εὐπυ(ρίδης)
[Ἀφρο]δείσιος) Ἀθμο(νεύς)
..... εος) Φυλά(σιος)
..... ος) Ψαφ(ίδης)
....μος [Θ]αλ. Ψαφ(ίδης)
....φορος) Ἑρμ(ειος)
[Ἐλπί]νικος) Ὑπω(ρείαθεν)
[... Ἐ]λπινείκ(ου) Ὑπω(ρείαθεν)
....οχος Σωφίλ(ου)
.....σιος Σφήτ(τιος)
....
.....ουλος Συμ.
...νος) Πιθ(εύς)
Ἀττικὸς) Ἀπολ(λ)ωνιε(ύς)
Ἀσκληπιάδης Ζω. Σφήτ(τιος)
Ἡρακλείδης Ἀλεξάν(δρου) Λαμ(πτρεύς)
Πομ. Δημήτριος Ἀζη(νιεύς)
Καπίτων Η...

Ἀφροδε(ί)σιος Εἰτ(εαῖος)
Εἰσίδωρος Φιλο... Ὠῆ(θεν)
Σωτιμιανὸς Καλ. Σφε(νδαλῆθεν)
Σειλιανὸς Καλ. Σφε(νδαλῆθεν)
Ἀντιφάνης Νοή(μονος) Μελι(τεύς)
Καλλίφρων Νοή(μονος) Μελι(τεύς)
Ἀλέξανδρος Βερ(ενικίδης)
Θαρρύνων Ἐλπι. Πειραι(εύς)
Μηνόφιλος Πρόκλου
Πρεῖμος Πρόκλου
Ὀπτά(τιος) Ἀγαθίας Πρα(σιεύς)
Μ. Ἐπιχάρης Παμφί(λου) Μα(ραθώνιος)
Μείλητος Σατύρ(ου) Πειραι(εύς)
Ξύστος Σατύρου Πειρα(ιεύς)
Τρόφιμος Ζω(σίμου) Εὐ.....
Εὔοδος Ζωσίμου Εὐ.....

Σάτυρος Σου(νιεύς?)
Ἰού(λιος) Πανθήρας
Ζώσιμος Νικο.....
Ἑρμείας)
Εὔκαρπος Ἀσκλη[π....]
διδάσκαλος Δημοσθένης Θεο....
Ἄκτιος Ζωσίμου Εὔτυχος Μαξ(ίμου)
Ἀθμονεύς Ἀφροδεῖσις Νει[κ...]

Τρόφιμος Εὐκάρ(που) ... Εὔκαρπος
Καλλῆς) Εὐήμερος Ἀσκληπιά(δου)
Καλλίνεικος Ἀπολ. Ἰούλ(ιος) Τρόφιμος
Πολύκαρπος Ζηνοβίου Ἀγαθόπους [Ε]ὐφ[ρ]αντίδ[ου]
Ζώσιμος Διομή(δους) Ἰούλ(ιος) Ὕλλος
Πωλλίων Ἐπαφρ(οδίτου) Σωτήριχος Δημητρί(ου)
Ἀρτεμᾶς Σώσου Εὐτυχίδης Ἀφροδει(σίου)
Μᾶρκος Συνέτου Ἀμίαντος Παρθενίου
Ἀθηνίων Σωσιγέ(νους) Ἰούλ(ιος) Ἡρακλῆς
Ἀγαθόπους Φιλεί(νου) Προσδόκιμος Ἡρακλέ(ους)
Εὔκαρπος Ὑγεί(νου) Εὔβουλος Εὐπόρου
Σῶσις Ἀρχιμήδου Συμφέρων Ἑρμείου
Παρθένις Παρθενίου Ἀγαθόπους Εὐφραν.
Ἀθήναϊς Παρθενίου Ἐπίκτητος Παραμό(νου)
Σωτήριχος Παρθε(νίου) Ἄτταλος Μηνογένους
Παραμόνις Ὑγεί(νου) Ἀπολλῶνις Ἀπολλωνίου
Ὑγεῖνος) Ἀσκληπιάδης Εὐτάκτου
Θησεύς) Ἀθήναις Ἡροδίκου
Ἐποφρᾶς) Κλ(αύδιος) Εὐκλείδης
Ἀρτεμᾶς Δημη(τρίου) Λήναιος Βίκτορος
Συμφᾶς Δημη(τρίου) Ἀγαπητὸς Παραμό(νου)
Μεσσήνιος Καλ..... Εἰσᾶς Παραμόνου
Ἀγάθων Ὑγείνου Τρόφιμος Διογέ(νους)
Ἀφροδείσιος Ὑγί(νου) Οὐάριος Εὔκαρπος
Ἀλέξανδρος Σωτᾶ Ἐπιτυγχάνων Εὐόδ(ου)
Χαρίτων Μητρο. Κοδρᾶτος Ζωσίμου
Τειμόθεος Πολυ. Λέων Ζωσίμου
Ζώσιμος Διδύ(μου) Κλ(αύδιος) Λεωνᾶς
Χαρητᾶς Συμφόρου Εἰσίων Εὐτύχου
Φλ(άουιος) Νικηφόρος Ἀγαθόπους Ὀνησίμου
Φιλοκράτης Εὐκαρ[π.] Ἀβάσκαντος Εὐαγ(γέλου?)
Ζώσιμος Καλλι. Ἀπολλώνιος Ζωσί(μου)
Σώφρων Ἀντιό(χου) Ἀγαθόπους Ἑρα.
Ζώσιμος Εὔδημος Συμμάχου
Μάξιμος Ζωπύρου Εἰσίων Εὐτυ[χ.....]
Φορτουνᾶτος Ἡρακ. Ἀγαθόπο[υς .....]
Ἀγαθόπους Λε.....
Ἰούλ(ιος) Εὔνομος Ο.....
Εὔβουλος Ἀπολλο. .....
Ἑρμείας)
Εὐτύχης Διοδώρου
Φάβιν) (?)
Καπίτων Ἡρώδου

Vigesimus annus Abascanti Cephisiensis paedotribae aut 156/7, aut id quod veri similius etiam videtur, 157/8 p. Chr. est (ad n. 1112).

CATALOGI

1123 In fragmento tabulae marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilo, a. 0,34, l. 0,29, cr. 0,06. Inventum *τὸ πλησίον τοῦ γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ*, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 274. Rofs Demen n. 8 *B*. (Lebas Attique 443). Denuo contulit Koehler.

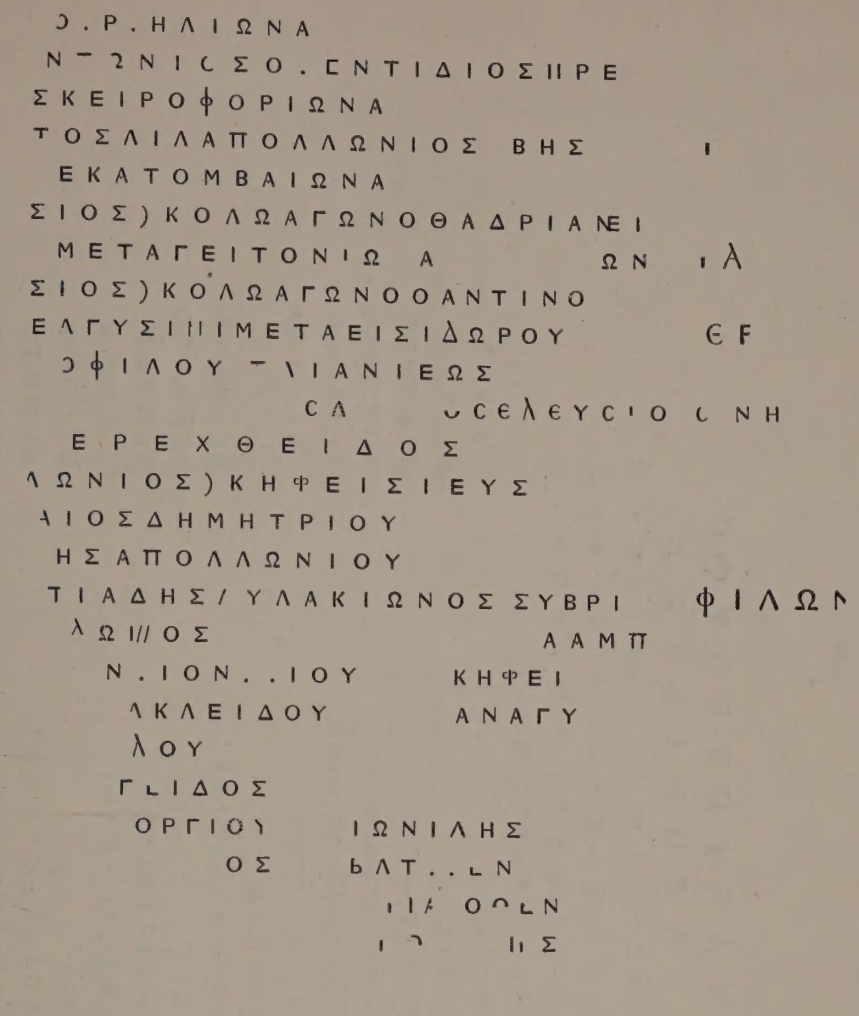

Θ[α]ρ[γ]ηλιῶνα
[. . . . . Ἀ]ν[τ]ώνιος Ο[ὐ]εντίδιος [Ἡ]ρε(σίδης?)
Σκιροφοριῶνα
[Τί]τος [Α]ἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος Βησ(αιεύς)
Ἑκατομβαιῶνα
. . . . . σιος) Κολω(νῆθεν) ἀγωνοθ(έτης) Ἀδριανεί|ων
Μεταγειτονιῶ[ν]α
. . . . . σιος) Κολω(νῆθεν) ἀγωνοθ(έτης) Ἀντινο-
[είων ἐν] Ἐλ[ε]υσῖ[ν]ι μετὰ Εἰσιδώρου
[τοῦ Θε]οφίλου Παιανιέως
. . . . . ος Ἐλευ[θ]ε[ρ]ο[υ]
Ἐρεχθεῖδος
[Ἀπολ]λώνιος) Κηφεισιεύς
. . . . αιος Δημητρίου
. . . . ης Ἀπολλωνίου
[Ἀσκλη]πιάδης [Α]ὐλακίωνος Συβρί(δης)
. . . . . δω[ρ]ος Λαμπ(τρεύς)
. . . . . ν [Δ]ιον[υσ]ίου Κηφει(σιεύς)
[. . . . . Ἡρ]ακλείδου Ἀναγυ(ράσιος)
. . . . . λου
[Αἰ]γεῖδος
[. . . . . Γ]οργίου Ἰωνίδης
. . . . . ος Β[α]τ[ῆθ]εν
[. . . . . Ἑσ]τιαιόθεν
. . . . . Ἰω[νίδ]ης

Dextra columna fere tota periit; non agnoscuntur nisi v. 11 Ὀνή-[σιμος(?)], v. 16 Φίλων aut Φιλων[ίδης].

Isidorus Theophili f. Paeaniensis, qui v. 9. 10 agonothesiae Antinoëorum quae Eleusine celebrabantur particeps fuisse dicitur, ephebus fuisse videtur; nam etsi nonnunquam agonothesia etiam ab hominibus aliis, veluti a cosmeta et sophronistis, suscipitur, tamen in ea re nunquam videtur omissum esse muneris vocabulum. Iam quum idem homo n. 1122 hyposophronista sit, hunc titulum aliquot annis illo antiquiorem esse apparet; id quod sero animadverti, cum iam titulum suo loco (ante n. 1121) inserere non licebat.

1124 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,49, l. 0,72, cr. 0,08, inventa apud S. Demetrium *Κατηφόρη*. Nunc exstat in *Βαρβακείῳ*. Supra titulum est anaglyphum repraesentans duos iuvenes armatos et coronatos, quorum alteri tertius quidam nudus porrigit coronam. A superiore et a dextra parte lapis integer est, praeterquam quod initia versuum detrita sunt. Fragmenta *a b c* edidit Kumanudis Philist. IV p. 265 sqq.; *d* addidit Koehler, qui totum titulum exscripsit.

a

ΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ < ΑΖΗΝΙΕΥΣΚ /

ΘΣ ////////////////// ΣΤΟΒΟΥΛΟΥΚΗΦΙ < ΖΩΣΙΜΟΣ > ΛΑΜ ΑΘΗΝΑΙΟΣ > Π

ΕΓ ////////////////// ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΚΥΔΑΑΡΤΕΜΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΚΥΔ

ΕΦ //// ΒΕΥΣΑΝΤΑΣΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΑΝΕΓΡΑΨΑΝΠΑΙ

ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ ΚΗΦΙΣΙΕΩΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ

/// ΟΗ ΣΤΑΤΙ ΦΙΛΩΝ ΠΑΙΑ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ

ΠΥΑΙΝΟΨΙΦΟΥΡΙΣΑΚΥΛΑΣΘΥΜ

. . . ΜΑ . . . ΟΛΛΩΝΙΟΣ ΕΙ

////////// ΟΤΟΥ ////// ΥΠΥΡΙ

////////////////// ΠΟ

////////// Τ . . Ο ////////////////// ΙΟΔΩΡΟΣ

//////////// Α Δ Ρ ////////////////// Ν Α

//////// Ο Ζ ////////////////////// Α Λ Ω Π Ε Κ Η

////////////////// Γ ////////////////// Ι Ω Ν Α

//////////////// Μ ////////////////// Λ Υ Κ Ω Ν Λ Α ////

ΔΡΙΑΝΕΙΩΝ

ΟΕΣΤΗΡΙΩΝΑ

ΟΕΜΙΣΩΝΟΣΚΗΦ

ΗΒΟ

ΕΟΥΣΙΟΣ

ΑΡΧΩΝ

ΝΙΧΙΩΝΑ

ΛΙΩΝΑΦΙΛΩΝ

ΙΙΜΟΣΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΙΡΟΦΟΡΙ

ΟΣ〉 ΑΧΑΡ

ΤΟΜΒΑΙ

ΥΝΟΣ ΚΟΝΘΥΛΗ

ΑΓΕΙ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ

ΚΑΣΣΙΟΣΜΕΝΝΕΑΣΠΑΙ

ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ〉ΕΡΜΑΣ〉

ΜΟΥΣΑΙΟΣΔΙΟΝΥΙΟΥΑΝΓΕ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ〉ΘΕΟΓΕΝΗΣΣΠΟΡΟ[Υ]

ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ

ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝΕΥΟΔΟΥ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ

ΑΙΛΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΧΟΛ

ΕΛΕΝΟΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥΕΞΟΙ

ΣΤΡΑΤΩΝ〉ΧΟΛ

ΔΙΟΦΑΝΗΣΑΓΑΚΛΕΟΥΣΧΟΛ

ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΑΓΑΚΛΕΟΥΣΧΟΛ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΕΞΟΙ

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΑΓΑΘΙΝΟΥΧΟΛ

ΖΩΙΛΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΠΑΙΩΝΙ

ΣΥΝ . ΕΡΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΑΙΘΑ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΣΤΑΧΥΟΣΕΥΠΥΡΙ

ΑΝΤΙΟΧΟΣΕΚΤΙΚΟΥΕΥΠΥ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ

ΤΕΥΚΡΟΣ〉ΦΛΥΕΥΣ

ΟΚΤΑΙΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΣΦΛΥ

ΕΠΑΓΑΘΟΣ〉ΤΙΤΑΚΙ

ΑΙΑΝΤ

ΚΛΑΥΔΙΣ

ΕΥΕΛΠΙΣΤ

ΠΟΜΠΩΝΙ//

ΤΡΥΦΩΝΣ

ΙΑΣΩΝ *vac.*

ΑΝΤΙ

ΑΓΑΘΟΚΛΗ

ΑΓΑΘΟΠΟ

ΕΛΕΥΘΕ

ΑΤΤΑ

ΣΑΡΠΗΔ

ΔΗΜΗΤ

ΚΛΑΥΔΙΟ

ΕΙΣΙΔΟΤ *a*

ΘΑΛΛΟΣ *vac.*

ΚΑΛΛΙΜ

ΥΑΚΙΝΘ

ΣΕΛΕΥΚΣ

ΕΠΕΝΓΡΑ

ΕΥΠΟΡΟΣ

ΘΑΛΛΟΣ

ΑΠΟΛΛΩ

ΠΑΡΔΑΛ

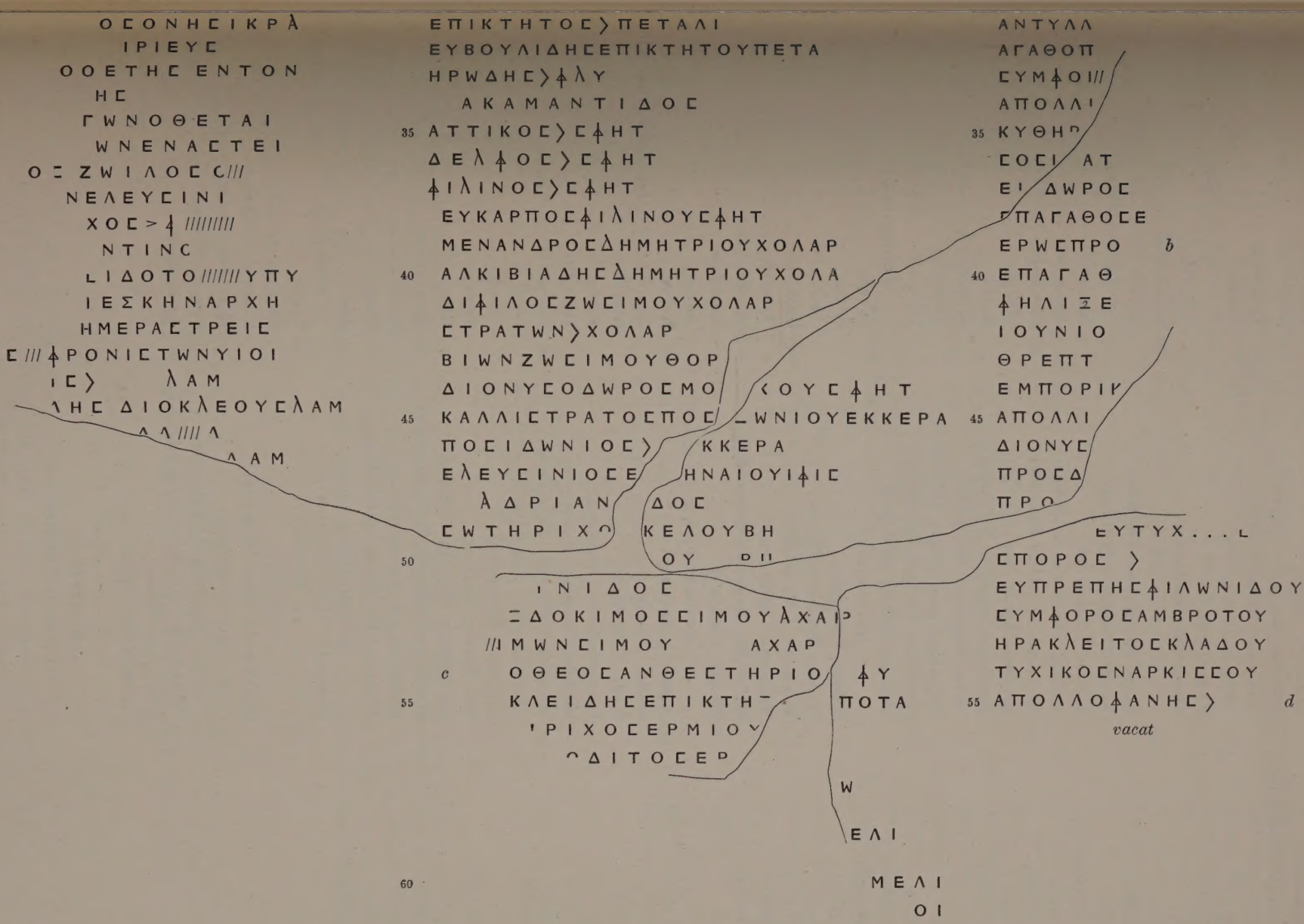
ΟCΟΝΗCΙΚΡΑ
ΙΡΙΕΥC
ΟΟΕΤΗC ΕΝΤΟΝ
HC
ΓWΝΟΘΕΤΑΙ
WΝΕΝΑCΤΕΙ
ΟC ZWΙΛΟC C///
ΝΕΛΕΥCΙΝΙ
ΧΟC > ////////
ΝΤΙΝC
LΙΔΟΤΟ/////// ΥΠΥ
ΙΕΣΚΗΝΑΡΧΗ
ΗΜΕΡΑCΤΡΕΙC
C/// ΡΟΝΙCΤWΝΥΙΟΙ
ΙC ΛΑΜ
ΛΗC ΔΙΟΚΛΕΟΥCΛΑΜ
ΛΑ//// Λ
ΛΑΜ
ΕΠΙΚΤΗΤΟC ΠΕΤΑΛΙ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗCΕΠΙΚΤΗΤΟΥΠΕΤΑ
ΗΡWΔΗC ΛΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟC
ΑΤΤΙΚΟC C ΗΤ
ΔΕΛΦΟC C ΗΤ
ΦΙΛΙΝΟC C ΗΤ
ΕΥΚΑΡΠΟCΦΙΛΙΝΟΥCΦΗΤ
ΜΕΝΑΝΔΡΟCΔΗΜΗΤΡΙΟΥΧΟΛΑΡ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗCΔΗΜΗΤΡΙΟΥΧΟΛΑ
ΔΙΦΙΛΟCZWCΙΜΟΥΧΟΛΑΡ
CΤΡΑΤWΝ ΧΟΛΑΡ
ΒΙWΝΖWCΙΜΟΥΘΟΡ
ΔΙΟΝΥCΟΔWΡΟCΜΟ ΚΟΥCΦΗΤ
ΚΑΛΛΙCΤΡΑΤΟCΠΟC WΝΙΟΥΕΚΚΕΡΑ
ΠΟCΙΔWΝΙΟC ΚΚΕΡΑ
ΕΛΕΥCΙΝΙΟCΕ ΗΝΑΙΟΥΙΦΙC
ΑΔΡΙΑΝ ΔΟC
CWΤΗΡΙΧΟ ΚΕΛΟΥΒΗ
ΟΥ ΡΙΙ
ΙΝΙΔΟC
ΞΔΟΚΙΜΟCCΙΜΟΥΛΧΑΙ
///ΜWΝCΙΜΟΥ ΑΧΑΡ
ΟΘΕΟCΑΝΘΕCΤΗΡΙΟ ΦΥ
ΚΛΕΙΔΗCΕΠΙΚΤΗ ΠΟΤΑ
ΡΙΧΟCΕΡΜΙΟ
ΔΙΤΟCΕΡ
W
ΕΛΙ
ΜΕΛΙ
ΟΙ
ΑΝΤΥΛΛ
ΑΓΑΘΟΠ
CΥΜΦΟ///
ΑΠΟΛΛΙ
ΚΥΘΗ
CΟCΙ ΑΤ
ΕΙ ΔWΡΟC
ΓΠΑΓΑΘΟCΕ
ΕΡWCΠΡΟ
ΕΠΑΓΑΘ
ΦΗΛΙΞΕ
ΙΟΥΝΙΟ
ΘΡΕΠΤ
ΕΜΠΟΡΙΚ
ΑΠΟΛΛΙ
ΔΙΟΝΥC
ΠΡΟCΔ
ΠΡΟ
ΕΥΤΥΧ...L
CΠΟΡΟC
ΕΥΠΡΕΠΗCΦΙΛWΝΙΔΟΥ
CΥΜΦΟΡΟCΑΜΒΡΟΤΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟCΚΛΑΔΟΥ
ΤΥΧΙΚΟCΝΑΡΚΙCCΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗC
vacat

[Ἐπ]ὶ Πο(πλίου) Αἰλίου Βιβουλλίου Ῥούφο[υ ἄρχοντος | ὁ κοσμητ]ὴς Διονύσιος Ἀζηνιεὺς κ[αὶ .....|Θω[ν Ἀρι]στοβούλου Κηφι(σιεὺς) Ζώσιμος Λαμ(πτρεύς), Ἀθήναιος ..π.....|επ..... Ἐλευσινίου Κυδ(αθηναιεύς), [..... τοὺς] | ἐφ[η]βεύσαντας εὐνοίας ἕνεκεν ἀνέγραψαν, παιδ[οτριβοῦντος] | Ἀβασκάντου Κηφισιέως.

γυμνασίαρχοι

[Β]οη. Στάτι(ος) Φίλων Παια(νιεύς)

ἀγωνοθέτης Γερμανικείων

Πυανοψι. Φοῦρις Ἀκύλας Θυμ(αιτάδης)
[Μαι]μα. [Ἀπ]ολλώνιος Εἰ-
[σιδ]ότου [Ε]ὐπυρί(δης)

Πο[σειδεῶνα]

..τ..υ...ιόδωρος
Ἀδρ[ια]νιῶνα
...οδ....Ἀλωπεκῆ(θεν)

Γ[αμηλι]ῶνα

...μ..... Λύκων Λα(μπτρεύς)
[ἀγων]ο[θέτης Ἀ]δριανείων

[Ἀνθ]εστηριῶνα
... Θεμίσωνος Κηφ(ισιεύς)

[Ἐλαφ]ηβο[λιῶνα]

[.... Ἐλ]ευσίσιος
[ὁ ἄ]ρχων

[Μου]νιχιῶνα
[καὶ Θαργη]λιῶνα Φίλων
[καὶ .....]ιμος ὁ στρατηγός

[Σκ]ιροφορι(ῶνα)
.....ος) Ἀχαρ(νεύς)

[Ἑκα]τομβαι(ῶνα)
.....υνος Κονθυλῆ(θεν)

[Μετ]αγει(τνιῶνα)
.....ος Ὀνησικρά-
[τους Στε]ιριεύς
[καὶ ἠγων]ο[θ]έτησεν τὸν
[περὶ ἀλκ]ῆς
[ἀγ]ωνοθέται
[Ἀντινοεί]ων ἐν ἄστει
....ος Ζωΐλος ...
[Ἀντινοείων ἐ]ν Ἐλευσῖνι
.....χος) Φ....
[ἱερεὺς Ἀ]ντινό[ου]
[.... Ἰ]σίδοτο[ς Ε]ὐπυ(ρίδης)
[κα]ὶ ἐσκηνάρχη-
[σεν] ἡμέρας τρεῖς
.....σ[ω]φρονιστῶν υἱοὶ
[Διοκλῆ]ς) Λαμ(πτρεύς)
.....ης Διοκλέους Λαμ(πτρεύς)
.....
..... Λαμπ(τρεύς)

Παυδιονίδος

Κάσσιος Μενν[έας Παι(ανιεύς)
Εἰσίδοτος) Ἑρμᾶς)
Μουσαῖος Διονυ[σ]ίου Ἀνγε(λῆθεν)
Διονύσιος) Θεογένης Σπόρου
Ἐλπίνεικος Εὐχαρίστου
Ἐπιτυνχάνων Εὐόδου
Θεμιστοκλῆς Ἀπολλωνίου

Λεοντίδος

Αἴλιος Ἀριστοκράτης Χολ(λείδης)
Ἕλενος Νεικηφόρου ἐξ Οἴ(ου)
Στράτων) Χολ(λείδης)
Διοφάνης Ἀγακλέους Χολ(λείδης)
Μουσώνιος Ἀγακλέους Χολ(λείδης)
Διονύσιος Ἀγαθόποδος ἐξ Οἴ(ου)
Ἡράκλειτος Ἀγαθίνου Χολ(λείδης)
Ζωΐλος Παραμόνου Παι[ο]νί(δης)
Συ[μφ]έρων Διονυσοδώρου Αἰθα(λίδης)
Ἀφροδίσιος Στάχυος Εὐπυρί(δης)
Ἀντίοχος Ἑκτικοῦ Εὐπυ(ρίδης)

Πτολεμαΐδος

Τεῦκρος) Φλυ(εύς)
Ὀκταΐος Παράμονος Φλυ(εύς)
Ἐπάγαθος) Τιτακί(δης)
Ἐπίκτητος) Πεταλι(εύς?)
Εὐβουλίδης Ἐπικτήτου Πετα(λιεύς?)
Ἡρώδης) Φλυ(εύς)

Ἀκαμαντίδος

Ἀττικός) Σφήτ(τιος)
Δελφός) Σφήτ(τιος)
Φιλῖνος) Σφήτ(τιος)
Εὔκαρπος Φιλίνου Σφήτ(τιος)
Μένανδρος Δημητρίου Χολαρ(γεύς)
Ἀλκιβιάδης Δημητρίου Χολα(ργεύς)
Δίφιλος Ζωσίμου Χολαρ(γεύς)
Στράτων) Χολαρ(γεύς)
Βίων Ζωσίμου Θορ(ίκιος)
Διονυσόδωρος Μό[σχ]ου Σφήτ(τιος)
Καλλίστρατος Ποσ[ιδ]ωνίου ἐκ Κερα(μέων)
Ποσιδώνιος) ἐκ Κερα(μέων)
Ἐλευσίνιος Ε[ἰρ]ηναίου Ἰφισ(τιάδης)

Ἀδριαν[ί]δος

Σωτήριχ[ος Ἰ]κέλου Βη(σαιεύς)
.....ου Βη(σαιεύς)

[Ο]ἰνίδος

[Προ]σδόκιμος Σίμου Ἀχαρ(νεύς)
...μων Σίμου Ἀχαρ(νεύς)
...όθεος Ἀνθεστηρίο[υ] Φυ(λάσιος)
[Ἡρα]κλείδης Ἐπικτήτ[ου Ἰπ]ποταμ(άδης?)
[Σωτή]ριχος Ἑρμίου ....
[Ἐπαφρ]όδιτος Ἑρ[μίου .....]
.....ω...

[Κεκροπίδος]

..... Μ]ελι(τεύς)
.....
..... Μελι(τεύς)
.....οι

Αἰαντ[ίδος]

Κλαύδιο[ς .....]
Εὐέλπιστ[ος .....]
Πομπώνι[ος .....]
Τρύφων Σ.....
Ἰάσων

Ἀντι[οχίδος]

Ἀγαθοκλῆ[ς .....]
Ἀγαθόπο[υς ....]
Ἐλεύθε[ρος .....]

Ἀττα[λίδος]

Σαρπηδ[ὼν ....]
Δημήτ[ριος .....]
Κλαύδιο[ς .....]
Εἰσίδοτ[ος .....]
Θάλλος .....
Καλλίμ[αχος .....]
Ὑάκινθ[ος .....]
Σέλευκο[ς .....]

ἐπένγρα[φοι]

Εὔπορος
Θάλλος
Ἀπολλω[ν...]
Παρδάλ[ας ....]
Ἀντυλλ[ος .....]
Ἀγαθόπ[ους .....]
Σύμφορ[ος .....]
Ἀπολλ.....
Κυθηρ.....
Σόσι(ος) Ἀπ.. (an Σ[ω]σι[π]α[τρος]?)
Εἰ[σί]δωρος
Ἐπάγαθος Ε.....
Ἔρως Προ.....
Ἐπάγαθ[ος .....]
Φῆλιξ Ε.....
Ἰούνιο[ς .....]
Θρέπτ[ος .....]
Ἐμπορικ[ὸς ....]
Ἀπολλι[νάριος ....]
Διονυσ.....
Προσδ.....
Προ.....
... Εὐτυχ[ίδη]ς
Σπόρος)
Εὐπρέπης Φιλωνίδου
Σύμφορος Ἀμβρότου
Ἡράκλειτος Κλάδου
Τυχικὸς Ναρκίσσου
Ἀπολλοφάνης)

Cum Abascanti nomini non adscriptus sit anni numerus, aetatis definitio ex solis epheborum nominibus repetenda est, quae res est satis lubrica. Menander et Alcibiades Demetrii f. Cholargenses, qui hic ephebi sunt, prytanes Acamantidis recensentur n. 1030 (inter annos 166/7 et 168/9 p. Chr.). Qua ex re apparet, hunc titulum utique non multis annis recentiorem esse, quam n. 1021. 1022; sed fortasse etiam paullo antiquior est.

1125 Fragmentum marmoris Pentelici crassum 0,18, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
\ΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΛΗΣΟΝΑΣΟΥ
_ΙΣΙΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ  Κ
ΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ  Κ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ  Γ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΟΝΑΣΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΠΙΘΑΝΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΔΙΟΓΕΝΗΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΕΡΜΑΙΟΣΣΠΕΝΔΟΝΤΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ)  Ε
ΙΩΣΙΜΟΣΠΡΩΤΟΥ  Ε
ΣΠΟΡΟΣ)  Λ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΛΕΥΣΙ  Λ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΙΩΣΙΜΟΥ  Λ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)  Λ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ  Ι//
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ  Ι//
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΔΙΟΝΥΣΙ  C
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΛΟΓΟΣΠΟΘΟΥ  Β
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΠΟΘΟΥ
ΛΑΒΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ)
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΥΧΙΔΗΣΣΩΤΗΡΟ
..ΜΗ\ΙΩΝΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΗΣΕΥΟΔΟΥ
ΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΟΣΑΘΗΝΟΚΛΕ
ΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙ
ΛΝΤΙΔΟΣ
```

```
[Π]ανδιονίδος
.....λης Ὀνάσου
[Ἀφροδ]είσιος Εἰσιδότου  Κ[υδαθηναιεύς]
[Ζ]ώσιμος Εἰσιδότου  Κ[υδαθηναιεύς]
Πρεῖμος Εὐφροσύνου .....
Ἐπαφρόδειτος Ὀνάσου
Καρπόδωρος Πιθάνου
Εὔκαρπος )
Διογένης Σωτηρίχου
Λεωντίδος
Ἕρμαιος Σπένδοντος
Μένανδρος )  Ε...
Ζώσιμος Πρώτου  Ε...
Σπόρος )  Λ[ευκονοεύς]
Ἀφροδείσιος Ἐλευσι(νίου)  Λ[ευκονοεύς]
Ἀφροδείσιος Ζωσίμου  Λ[ευκονοεύς]
Διονύσιος )  Λ[ευκονοεύς]
Ἀπολλ[ώ]νιος Διονυσίου .....
Εἰσίδωρος Διονυσίου .....
Πρωτογένης Διονυσί(ου) ....
Πτολεμαΐδος
Λόγος Πόθου  Β.....
Ἀσκληπιάδης Πόθου
Λαβ(έριος) Φιλάδελφος
Ζώσιμος Εἰρηναίου
Τρόφιμος )
Ἀρτεμίδωρος Τροφίμου
Καλλιτυχίδης Σωτῆρο[ς]
[Εὐ]μηλίων Εἰσιγένους
.....ης Εὐόδου
.....όδωρος Ἑρμείου
.....ος Ἀθηνοκλέ[ους]
.....ιος Διονυσί[ου]
[Ἀκαμ]αντίδος
```

Aetatis indicia non insunt in hoc titulo nisi satis incerta: Alcamene archonte sub finem saeculi alterius p. Chr. (n. 1165) Λόγος Λόγου ephe-us Ptolemaidis est, quem eius qui hic in eadem tribu recensetur nomine Λόγος Πόθου filium esse in summa nominis raritate veri dissimile non st, quare hunc titulum circiter a. 160 p. Chr. incisum putaverim. Neque ab hac temporis definitione abhorreat, si statuamus eum qui hic nscriptus est Callitychidem Soteris f. patrem esse trium fratrum qui n. 1144 item in Ptolemaide sunt Σωτὴρ Καλλιτύχου, Εἰρήναιος Καλλιτύχου, Ασκληπιάδης Καλλιτύχου. Sed dubitationem movet nominis discrepantia, etsi patronymicorum cum primitivis commutationem haud infrequentem sse satis constat.

---

126 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici. — *a* inventum 'εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἦν τὸ νεώτερον πρυτανεῖον', a. 0,40, l. 0,25, cr. 0,10. Ed. Pittakis Eph. 2596. 3233. (Lebas Attique 516. F. Lenormant Mus. Rhen. XXI p. 237). — *b* exstat in museo societatis archaeologicae, ubi exscripsit A. Dumont, qui utrumque fragmentum coniunxit et edidit Essai sur l'éphébie Attique II p. 280 n. LXVII. Cf. etiam Neubauer Comm. epigr. p. 111.

```
        ΑΓΑΘΗΙ                                  ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟCΤΙΑΥΡ[ΙΦΙΛ]  ΗΜΟΝΟCΦΙΛΑΙΔΟΥ'ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟC
        CΤΑ[Ι]CΑΡ[Α]ΠΙΩΝΟCΧΟ[Λ]  ΙΤΙΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΑCΙΑΝΟΥΑΠΟΛΛΩ
a       ΝΙΟΥCΤΙΡΙΕΩC                  ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑCΚΑΝΤΟΥ   b
        ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ  ΗΦΟΙ  ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΙCΙΕΩΣΕΤΚ
        [Τ Η ΛΟΝΤΟΣ]                  ΑΤΤΑΛΙΔΟC
                                      ΑΙΛΙΟΣΛΟΓΙΣΜΟΣ
                                      ΘΕΝΗΣ
```

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis altero loco (n. 3233) omittit, priore (n. 2596) habet, praeter Λ ultimum versus 3, quod hic deest, lic invenitur.

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Ἐπὶ ἄρχοντος Τί(του) Αὐρ(ηλίου) Φιλήμονος Φιλαΐδου, κοσμητεύοντος | Στα(τίου) Σαραπίωνος Χολ(λείδου), [ἀν]τικοσμητεύοντος Κασιανοῦ Ἀπολλω|νίου Στιριέως, παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου | τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτ(ος) κ[γ']

σωφρονισταί [ἔφ]η[β]οι

[Ἀθήναιος Σπέν]δοντος

. . . . . .

Ἀτταλίδος
Αἴλιος Λόγισμος
[Δημο]σθένης

Eiusdem anni sunt tituli n. 119. 743, quorum ex priore apparet ad annum Abascanti tertium et vigesimum T. Aurelii Philemonis Philaidae magistratum pertinere. Qui annus aut 159/60, aut, id quod maiorem veri speciem habet, 160/1 p. Chr. est (ad n. 1112).

1127 Marmor Pentelicum, Athenis prope forum (Bazar) inventum, inde translatum in collect. Choiseul. (catal. Dubois. n. 208), et inde in Museum Regium (catal. Clarac. n. 568). Ed. Chandler Inscr. P. II n. 58 p. 64. Ex huius exemplo et St. Martinii schedis, adhibita etiam Claraci tabula aeri incisa ed. Boeckh C. I. G. 272 (Lebas Attique 547). Minusculis litteris ed. Froehner Inscr. Grecques du Musée du Louvre p. 236 n. 138.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. Quae Froehnerus a se non inventa in lapide uncis circumdedit, ipse quoque uncis inclusi. Praeterea hae discrepantiae dignae sunt quae commemorentur: V. 5 et Ω ante ΔΙΟΔΟΤΟΣ et litterae ΑΝΕΣΤΗΣ soli Froehnero debentur, cum ab antiquioribus apographis absint. || Col. I v. 11 ΛΑΜΥ Boeckh ex antiquioribus apographis, Λαμτ(ρεύς) Froehner || v. 18 Εἰσίδωρος) Froehner, Εἰσίδοτος) Boeckh || vv. 21. 22 Froehnerus sic exhibet [Π]όβ(λιος) Ἰούλ(ιος) Μουσώνιος Στε(ιριεύς). | . . Μέμ(μιος) Σορικὸς ὁ καὶ . . ιμ. Sed in supplementis certe eum errasse manifestum est. Litterae ΙΜ ei soli debentur || v. 24 ΙΟΣ Boeckh, νος Froehner. || Col. II v. 13 Νουμάτιος Froehner, ΝΟΥΜΙΓΓΙΟΣ Chandl., ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ Clarac et Dubois || v. 17 ΕΛΕΥΣΙΝΙΣΙΣ in lapide esse etiam Froehnerus expressis verbis testatur || v. 26 Ο accessit ex Froehnero || v. 27 ΟΥ Froehn., ΟΝ Boeckh. || Col. III v. 6 Θεοπείθης Ἀγαθούπο(δος) (*sic*) παιδοτρίβη[ς] Froehner, cuius lectionem integram recepi, nam apparet eam veram esse, sed male divisam et suppletam. Scribendum est Θεοπείθης Ἀγαθο. et deinde ὑποπαιδοτρίβης, sed hoc ipsum vocabulum non ad antecedens nomen Theopithis pertinet, sed ad quartam columnam, et ipsius hypopaedotribae nomen intercidit col. IV v. 7. || v. 7 ΑΣΚΛ in fine accessit ex Froehnero || v. 26 ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ Boeckh, Ἐπι . . . . ος Froehner || v. 28 ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ Boeckh, Νι[κόστρ]ατος Froehn. || v. 30 littera Λ et v. 31 totus accessit ex Froehnero. || Col. IV v. 6 cf. var. lect. ad col. III v. 6 || v. 9 [Ἀπ]ήμων Εὐσ Froehner, ΗΓΕΜΩΝ (nihil amplius) Boeckh || v. 10 ΕΥΤΥ accessit ex Froehnero || v. 16 ΜΕΝΕΛΑΟΣ Boeckh, Μενεκλ[ῆς] Froehner || v. 17 ΦΙΛΗΜΩΝΙ Boeckh, Φιλήσιο[ς] . . . . Froehn. || v. 18 ΔΟΥΦΛ.ΕΠ Boeckh, Λού(κιος) Φλ(άβιος) Ἐπα . . . . Froehn. || v. 19 fin. ΣΣΙΛ Boeckh, ς Ἐ . . . Froehn. || v. 21 ΣΕΙΔΗΡΟΣ Boeckh, Σείγηρος Froehn. || v. 22 init. Μ· Boeckh, Κλ(ώδιος) Froehner || v. 24 ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝ Clarac, ΕΠΙΤΥΧΟΣ Boeckh cum Chandlero, Ἐπιτύν[χανος] Froehner.

ἀγαθῇ
ἄρχων· [Γ](άιος) Ἰού(λιος) Κασιανὸς
Ἀπολλώνιος

βασιλεύς·
Γ(άιος) Ἰού(λιος) Κάσιος

τύχῃ
στρατηγός· Κλ(αύδιος) Εὔκαιρο[ς]
κῆρυξ· Γοργίας)

Ἐπὶ ἄρχοντος Μεμ(μίου) ἐπὶ βωμῷ Θορικίου ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων | Γ(άιος) Ἰούλιος Κασιανὸς Ἀπολλώνιος Στειριεὺς τοὺς συνάρχοντας [καὶ] | τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν, παιδοτριβοῦντος | Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κηφεισιέως ἔτος κϛ'. ἀντικοσμήτης | Ἀσκληπιάδης Ἀχαρνεύς. Κλώ(διος) Διόδοτος καὶ Κλώ(διος) Ἰθακὸς τὴν στήλην ἀνέστησ[αν].

σωφρονισταί
Ἀπελλῆς) Φλυ(εύς)
Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαρ(αθώνιος)
Σύντροφος) Εὐωνυ(μεύς)
Ἀφροδείσιος) Φλυ(εύς)
Ποντιανὸς Λαμύ(ρου)
ἱερεὺς Σωκράτης Σκαμ(βωνίδης)

ὑποσωφρονισταί
Οἰνόφιλος) Σφή(ττιος)
Κλ(αύδιος) Γάιος Μαρ(αθώνιος)
Εὐέλπιστος Συντρόφου Εὐω(νυμεύς)
Ἀσκληπιάδης Παλ(ληνεύς)
Εἰσίδωρος Φλυ(εύς) (? cf. var. lect.)
Κόρυνβος) Παι(ανιεύς)

γυμνασίαρχοι
Βο(ηδρομιῶνα)· Ἰούλ(ιος) Μουσώνιος Στε(ιριεύς)
[Πυ]α(νοψιῶνα)· Ἐμπορικὸς ὁ καὶ . . ιμ . .
[Μαιμακτη]ρ(ιῶνα)· Σέμνος . . . .
. . . . . νος . . .

Ἄνθος Σωσιγέ(νους)
Ζώσιμος)
Ἀγάθων Φιλέρωτ(ος)
Εὔπορος [Διο]νυ.
Δ[ιόδω]ρος Γλυκυ.
Θεόφιλος)
Ὄνασος Θεοφίλ(ου)
Νουμάτιος (? cf. var. lect.)
Μεγιστόδωρος Ἀπολ.
Δημήτριος Ἑρμω.

Λεοντίδος
Ἐλευσίνι[ο]ς Κίττου
Χαρίτων Καρποδώρ(ου)
Σωτᾶς Καλλιστ.
Μενεσθεὺς Στάχυ(ος)
Εἰσίδωρος Διονυ.
Διοκλῆς Λεωνίδ(ου)
Ἀφροδίσιος Λεωνίδ(ου)
Ο . . . . . .
. . . . . .
. . . . . ον
. . . . . Εὐόδου
. . . . . Στεφάνο[υ]

Θεοπείθης Ἀγαθο . . .
Ἀσκληπιάδης Ἀσκλ.
Εὔπορος)
Ἑρμόλαος ὁ καὶ Ὑγε(ῖνος)
Ἀθήναϊς Ζωσίμου
Στέφανος)
Ἀπολλώνιος)
Γλύκερος Χρυσο . . .
Δημήτριος Ἀπολλω(νίου)
Κάλλιστος Εὐπόρ(ου)
Ἀρτεμίδωρος Βωμια(νοῦ)

Ἱπποθωντίδος
Σπένδων Κάρπου
Ἐλευσίνιος Παμφ(ίλου)
Μητρόδωρος Παρ.
Φιλοκράτης Πρωτογέ(νους)
Ἕρμων)
Ἐπικράτης Ἕρμω(νος)
Πυλάδης ὁ καὶ Στρά.
Βραύρων Διονυ[σ . . .]
Ἐπί[γον]ος Διονυ[σ . . .]
Ἡρακλείδης)
Νικόστρατος Νίκωνος
. . . . . Ἐπαγάθου
[Αἰαντί]δος
. . . . . ντι . . . .

ὑποπαιδοτρίβη[ς]
[ὁ δεῖνα]
Ὀνησίμου

ἡγεμών· Εὐσ . .
Ἀντ(ώνιος) Εὐτύ(χης)

ἐπέν[γραφοι]
Μ(ᾶρκος) Ἰούλ(ιος)
Ἀνδρόνι[κος . . . .]
Κλ(αύδιος) Προσδ . . . .
Μενεκλ[ῆς]
Φιλήσιο[ς . . . .]
Λού(κιος) Φλ(άβιος) Ἐ . . .
Εὐτύχης Εἱλ . . .
Ὑμηττὸς Ἵλ . . . .
Κλ(αύδιος) Σείγηρος
Κλ(αύδιος) Ζώπυρος
Σκέπτος
Ἐπιτύν[χανος]
Ἀσκληπι[άδης]
Ἀλέξανδρος
Μένανδρος
Ἐπίκτητος
Διονύσιος
Ἀθηνόδω(ρος)
Ζώσιμος

Vigesimus sextus Abascanti paedotribae annus aut 162/3, aut, id quod magis etiam placet, 163/4 p. Chr. est (ad n. 1112).

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΑΡΧΩΝ·ΓΙΟΥΚΑΣΙΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΚΛ·ΕΥΚΑΙΡ[Ο]
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ,Γ,ΙΟΥ·Κ[Α]ΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞΓΟΡΓΙΑΣ)

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΜ,ΕΠΙΒΩΜΩΘΟΡΙΚΙΟΥΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩ[ΝΕΦΗΒΩΝ]
,Γ,ΙΟΥΛΙΟΣΚΑΣΙΑΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣΤΟΥΣΣΥΝΑΡ[ΧΟΝΤΑΣ..]
ΤΟΥΣΥΠΑΥΤΩΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥ[ΝΤΟΣ]
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙΣΙΕΩΣΕΤΟΣ'Κζ'ΑΝΤΙΚΟΣ[ΜΗΤΗΣ]
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΧΑΡΝΕΥΣΚΛΩΔΙΟΔΟΤΟΣ·ΚΑΙ·ΚΛΩΙΘΑΚΟΣΤΗΝΣΤΗΛΗΝΑΝΕΣΤΗΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΑΝΘΟΣΣΩΣΙΓΕ ΘΕΟΠΕΙΘΗΣΑΓΑΘΟΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗ
ΑΠΕΛΛΗΣ'ΦΛΥ ΙΩΣΙΜΟΣ) ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΣΚΛ . . . . . .
ΚΛ'ΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡ ΑΓΑΘΩΝΦΙΛΕΡΩΤ ΕΥΠΟΡΟΣ) ΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ'ΕΥΩ‘ [ΕΥΠΟΡΟΣ]..ΩΝΥ ΕΡΜΟΛΑΟΣΟΚΑΙΥΓΕ Η[ΓΕ]ΜΩΝΕΥΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ'ΦΛΥ' [Δ....Ρ]ΟΣΓΛΥΚΥ ΑΘΗΝΑΙΣΙΩΣΙΜ[ΟΥ] ΑΝΤΕΥΤΥ
ΠΟΝΤΙΑΝΟΣΛΑΜΥ [ΘΕ]ΟΦΙΛΟΣ) ΣΤΕΦΑΝΟΣ)
ΙΕΡΕΥΣΣΩΚΡΑΤΗΣΣΚΑΜ ΟΝΑΣΟΣΘΕΟΦΙΛ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΕΠΕΝ
ΥΠΟΣΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΝΟΥΜΑΤΙΟΣ) ΓΛΥΚΕΡΟΣΧΡΥΣΟ 'Μ'ΙΟΥ[Λ]
ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ'ΣΦΗ ΜΕΓΙΣΤΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩ ΑΝΔΡΟΝ[Ι]
ΚΛ'ΓΑΙΟΣΜΑΡ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΡΜΩ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΕΥΠΟΡ ΚΛ'ΠΡΟ[ΣΔ]
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥΕΥΩ ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΒΩΜΙΑ ΜΕΝΕΚΛ..
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΠΑΛ ΕΛΕΥΣΙΝΙΣΙΣΚΙΤΤΟΥ ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ ΦΙΛΗΣΙΟ.
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ'ΦΛΥ ΧΑΡΙΤΩΝΚΑΡΠΟΔ ΣΠΕΝΔΩΝΚΑΡΠΟΥ ΛΟΥΦΛ·ΕΠΑ
ΚΟΡΥ[ΝΒ]ΟΣ'ΠΑΙ ΚΑΡΠΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΠΑΜΦ ΕΥΤΥΧΗΣΕ[ΙΛ]
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ [ΣΩΤ]ΑΣΚΑΛΛΙΣΤ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΠΑΡ ΥΜΗΤΤΟΣΙΛ
ΒΟ.ΙΟΥΛ'ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΣΤΕ [ΜΕΝΕ]ΣΘΕΥΣΣΤΑΧΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΠΡΟΤΟΓΕ ΚΛΣΕΙΓΗΡΟΣ
...Λ'ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ'ΟΚΑΙ..ΙΜ. ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥ ΕΡΜΩΝ) ΚΛ·ΣΩΠΥΡΟΣ
..[ΡΣ]ΕΜΝΟΣ..... ΔΙΟΚΛΗΣΛΕΩΝΙΔ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΡΜΩ ΣΚΕΠΤΟΣΣ
.....ΝΟΣ..... ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΛΕΩΝΙΔ ΠΥΛΑΔΗΣΟΚΑΙΣΤΡΑ ΕΠΙΤΥΝ//////////
Ο..... ΒΡΑΥΡΩΝΔΙΟΝΥ ΑΣΚΛΗΠΙ
.....Ο... ΕΠΙ.....ΟΣΔΙΟΝΥ ΑΛΕΞΑΝΔ[ΡΟΣ]
.....ΟΥ ΗΡ[ΑΚΛΕΙ]ΔΗΣ) ΜΕΝΑΝΔ[ΡΟΣ]
ΕΥΟΔΟΥ ΝΙΚ[ΟΣΤΡΑ]ΤΟΣΝΙΚΩ[ΝΟΣ] ΕΠΙΚΤΗΤΟ[Σ]
ΣΤΕΦΑ[ΝΟ] ...ΟΣΕΠΑΓΑΘ[ΟΥ] ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
.....ΛΟΣ ΑΘΗΝΟΔ[Ω]
.....ΝΤΙ... ΙΩΣΙΜ[ΟΣ]

1128 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. III p. 444—449. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 282 n. LXIX. Contulit et v. 1—13 integros exscripsit O. Lueders.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΚΛΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗΣΜΕΛΙΤΕΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΦΙΛΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝΤΟΥΣΥΠΑΥΤΟΝΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣ ΕΦΗΒΟΙ
ΑΙΛΓΕΛΩΣΦΑΛΑΙΛΓΕΛΩΤΟΣΤΟΥΑΡΞΑΝΤΟΣ
ΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝ
ΤΟΣΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΥΙΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΦΛΒΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΟΛ Χ Η Μ Δ
ΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΓΕΡΜΑ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΑΝΙΜΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔ Η ΜΑ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣΛΑΜ Η ΜΑ
ΑΙΛΔΩΡΙΕΥΣΒΗΣΑΙΕΥΣ Η ΜΑ
ΑΥΡΗΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΦΗΓ Η ΜΑ
ΚΑΙΗΓΩΝΟΘΞΤΗΣΕΝΑΔΡΙΑΝΕΙ
ΑΙΛΦΙΛΩΝΙΔΗΣΠΕΙΡΑΙ Η ΜΑ
ΚΑΙΙΕΡΑΤΕΥΣΕΝΑΝΤΙΝΟΟΥ
ΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΤΩΝΤΕ
ΕΝΑΣΤΕΙΚΑΙΕΛΕΥΣΕΙΝΙΑΝΤΙ
ΝΟΕΙΩΝΚΑΙΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΙ.ΟΣΣ..ΓΑΡ Η ΜΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟ.ΤΟΣ
ΑΧΕΡΔΟΥΣΙΟΣΗΜΕΡΑ..
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΛΩΠΕ
ΚΗΘΕΝΗΜΕΡΑΣΙ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΣ)
ΠΙΘΕΕΥΣ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΛΕΩΝΙΔΗΣ
ΗΡΩΔΟΥΧΟΛΛΕΙΔΗΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑ
ΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙΣΙ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΕΤΟΣ ΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔΗΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣΦΙΡΜΟΥΓΑΡΓΗΤ
ΠΟΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥΔΑΙΔΑΛΙΔΗΣ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)ΦΙΛΑΔΗΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΥΓΙΝΟΥΙΤΑΙΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥΕΥΩΝ
ΦΑΥΣΤΟΣΟΡΕΝΤΟΥΛΟΥΣΙΕΥΣ
ΚΛΕΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΠΟΠΛΙΟΥΔΑΙΔΑΛΙΔ
ΛΥΚΟΣΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΗΡΩΔΗΣΑΛΕΞΙΔΟΣΣΚΑΜΒΩ
ΗΓΕΜ·ΔΕΚΜΟΣΓΗΡΕΣΤΡΑΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤ·ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ)ΜΑΡΑΘ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤ·ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΟΜΗΔ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΕΦΗΒΩΝΤΩΝΑΣΜΑΤΩΝΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΕΥΝΟΜΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΑΙΛΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΝΤΙΝΟΕΥΣ

[*phallus*]

ΕΚΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚΩΝΕΔΟΘΗΕΝΠΛΑΤΑΙΑΙΣΤΩΔΙ
ΑΛΟΓΩΔΙΑΝΟΜΗΤΟΙΣΕΦΗΒΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΠΕΡΙΤΗΝΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΝΑΥΤΩΝΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙΑΣΥΠΕΡΤΗΣΝΙ
ΚΗΣΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΚΑΙΥΓΕΙΑΣΤΩΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝΚΑΙ
ΕΙΣΤΟΝΕΝΔΕΗΣΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΕΞΑΥΤΩΝΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΘ///
ΚΑΙΥΔΡΙΑΑΝΕΤΕΘΗΤΟΙΣΑΕΙΕΣΟΜΕΝΟΙΣΕΦΗΒΟΙΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ ΜΑΞΙΜΟΣΠΟΠΛΙΟΥΔΑΙΔΑ
ΔΙΟΦΑΝΗΣΥΜΝΟΥΚΗΦΕΙΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΘΗΝΙΩΝΟΣΙΤΑΙΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦΗΓΟΥ ΦΙΛΩΝΑΛΕΞΙΔΟΣΣΚΑΜΒ
ΣΩΣΥΛΟΣΟΛΥΜΠΟΥΛΑΜΠΤ ΕΡΜΕΙΑΣ)ΒΗΣΑΙ
ΟΛΥΜΠΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΛΑΜ ΚΛΕΩΝΒΗΣΑΙ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΤΤΙΚΟΥΚΗΦΕΙ ΓΛΥΚΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΘΡΙΑ
ΚΑΣΙΟΣΚΑΣΙΟΥΦΗΓΟΥΣ ΕΡΜΕΙΑΣ)ΩΑΘΕΝ

ΑΙΓΕΙΔΟΣ

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥϕΙΛΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΕΠΕΡΑΣΤΟΥΓΑΡΓΗΤ
ϕΙΡΜΟΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΚΛΟΠΤΑΤΟΣΚΟΛΛΥΤΕΥΣ

ΣΤΡΑΤΩΝΕΠΙΓΟΝΟΥΓΑΡ
ΑΡΙΣΗΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡΓ
ΑΛΕΞΙΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ
ΕΥϕΡΑΝΩΡΑΝΘΕΣϕΟΡΟΥΓΑΡ
ΠΡΙΜΙΓΕΝΗΣΝΙΚΙΟΥΓΑΡΓ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΠΡΙΜΟΥΓΑΡ
ΜΥΣΤΙΚΟΣΣΑΤΥΡΟΥΓΑΡ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ)ΓΑΡΓ
ΗΡΑΚΩΝΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΓΑΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΓΑΡ
ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΜΕΝΕΚΛΗΣΓΑΡ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΕΚΜΥΡΡΙ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ

ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΜΗΝΟΔΟΤΟΥΣΤΕΙΡ
ΛΕΥΚΙΟΣ)ΚΥΘΗΡΙΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΠΑϕΡΟΔΙΤΟΥΠΑΙ
ΑΓΑΘΩΝ)ΠΑΙΑ
ΒΙΩΝΕΠΑϕΡΟΔΙΤΟΥΚΥΔΑΘ

ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ

ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΠΑΙΩ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΟΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΠΑΙ
ΣΤΑΤΙΟΣΚΟΡΙΝΘΟΣΧΟΛΛ
ΕΥϕΡΟΣΥΝΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥΧΟΛ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ

ΣΤΛΗΙΟΣΣΥΝΕΡΩΣΒΕΡ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΚΙΛΑϕΛΥ
ΤΡΥϕΩΝΣΥΝΕΤΟΥΚΟΛΩ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣ)ΒΕΡ
ΔΑ /// /// ΟΣΝΟΜΟΥΣΗΜΑ

ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ

/// ΥϕΡΟΣΥΝΟΣΟΚΑΙΜΙΛ
/// /// ΣΙΔΟΤΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΣϕΗΤ
/// /// ΤΩΝΙΟΣΠΡΕΙΣΚΟΣΗΡΕ
ΑΝΤΩΝΙΟΣΘΑΛΛΟΣΚΥΡΤΙ
ΠΟΠΛΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥΕΡΜΕΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΣ)ΕΚΚ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ϕΛΒΟΥΚΟΛΟΣ
ΝΥΜϕΙΟΣ)
ϕΛΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ
ΥΛΑΣΒ /// ΝΟΥΣΤΟΥ
ΤΡΟϕΙΜΟΣ)
ΝΙΚΩΝ /// /// ΜΕΙΟΥ
ΣΥΜϕΕ /// /// Ν)
ΔΗΜΟΚ /// /// ΤΗΣΕΡΩΤΟΣ
/// /// ΟϕΙΜ /// /// ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ
/// ΥΕΛΠΙ /// /// /// ΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ

ΟΙΝΕΙΔΟΣ

ΧΕΙΛΩΝΟΚΑΙΕΥϕΡΟΣΥΝΟΣΑΧΑΡ
ΚΛΛΑΙΝΕΙΑΣΑΧΑΡ
ΚΛΣΩΤΗΡΙΧΟΣΑΧΑΡ
ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΖΩΣΙΜΟΥΑΧΑ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΖΩΣΙΜΟΥΑΧΑΡ
ΕΠΙΓΕΝΗΣ)ΑΧΑΡ
ϕΙΛΑΔΕΛϕΟΣ)ΩΑΘ
ΑΝΔΡΕΑΣΥΛΑΑΧΑΡ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΟΔΟΥΜΕΛΙ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΜΕ///
ϕΙΛΗΜΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΛΑΙ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΜΕΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΡΟΥϕΟΥΠΙΘ

ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ

ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥΑΖ
ΜΗΝΟΓΕΝΗΣ)ΑΖΗΝΙ
ΘΕΟϕΙΛΟΣΒΕΙΘΥΟΣΠΕΙΡ

ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ

ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)ΜΑΡΑ
ΘΗΣΕΥΣ)ΜΑΡΑ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΘΕΟΔΟΣΙΟΥϕΑΛΗ
ΝΙΚΗϕΟΡΟΣΧΡΥΣΑΝΘΟΥΕΥΩΝ
ϕΙΛΕΡΩΣΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝΟ
ΔΑϕΝΟΣΙΕΡΑΚΟΣϕΑΛΗ
ΚΛΑΘΗΝΙΩΝΚΥΚΑΛΕΥΣ

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ

ΟΥΛΠΙΟΣΕΠΑΓΑΘΟΣΑΛΩΠ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥΑΝΑϕ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΝΕΟΚΥΔΟΥΣΠΑΛ

ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ

ΑΙΛΙΟΣΠΑΤΡΙΚΟΣΟΙΟΘ
ΣΑΛΒΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΣΟΥ///
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΣΟΥΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΑΞΙΜΟΥΑΓΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΤΥΡΜ
ΑϕΡΟΔΙΣΙΟΣΣΕΙΔΩΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΑΙΟΥ
ΚΥΘΗΡΟΣ)
ϕΗΛΙΞ)
ΕΙΣΙΩΝ ΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΘΟΑΣ)
ΚΑΡΟΣ ΕΙΡΗ /// /// ΙΟΥ
ΘΕΟΤΙΜΟΣ ϕΙ /// ΩΤΑ
ΑΡΙΣΤΩΝ)
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ)
ΟΛΥΜΠΟΣ)
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ ΟΛΥΜΠΟΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΤΕΛΕΣϕΟΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣ ΥΜΕΝΑΙΟΥ
ΥΓΕΙΝΟΣ ΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΣ ΟΛΥΜΠΟΥ
ΣΩΖΩΝ)
ΤΥΧΙΚΟΣ)
ΤΡΟϕΙΜΟΣ)

ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΤΕΛΕΣϕΟΡΟΣ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Κλ(αύδιος) Ἡρακλεί|δης Μελιτεύς, ἄρχοντος Φιλιστείδου, | ἀνέγραψεν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐφήβους καὶ | τοὺς συνάρχοντας. ἔφηβοι·

Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς), Αἰλ(ίου) Γέλωτος τοῦ ἄρξαντος | τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ κηρυκεύσαν|τος τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς υἱός.

γυμνασίαρχοι

Φ[α]β. Ἀριστοκλῆς Χολ(λείδης) μῆ(νας) δ'
καὶ ἠγωνοθέτησεν Γερμα(νικείων)
Ἡλιόδωρος Ἀθηνοδώρου Ἀντι(νοεύς) μῆ(να) α'
Ἐλεύθερος) Κυρτείδ(ης) μῆ(να) α'
Συμφέρων Πολυδεύκου Λαμ(πτρεύς) μῆ(να) α'
Αἴλ(ιος) Δωριεὺς Βησαιεύς μῆ(να) α'
Αὐρή(λιος) Δημοσθένης [Σ]φή[ττιος] μῆ(να) α'
καὶ ἠγωνοθέτησεν Ἀδριανεί(ων)
Αἴλ(ιος) Φιλωνίδης Πειραι(εύς) μῆ(να) α'
καὶ ἱεράτευσεν Ἀντινόου
καὶ ἠγωνοθέτησεν τῶν τε
ἐν ἄστει καὶ Ἐλευσῖνι Ἀντι-
νοείων καὶ Γερμανικείων
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδι[τ]ος Σ.. Γαργ(ήττιος) μῆ(να) α'
Μένανδρος Ἐπιτυγχάνο[ν]τος
Ἀχερδούσιος ἡμέρα[ς κ']
Κάλλιστος Ἀσκληπιάδου Ἀλωπε-
κῆθεν ἡμέρας ι'
ὁπλομάχος· Ἡλιόδωρος)
Πιθεύς

ἀντικοσμήτης· Λεωνίδης
Ἡρώδου Χολλείδης
παιδοτρίβης διὰ βίου· Ἀβά-
σκαντος Εὐμόλπου Κηφισι(εὺς) | ἔτος κη'
σωφρονισταί
Ἐλεύθερος) Κυρτείδης
Πραξιτέλης) Μαραθώνιος
Ἐπέραστος Φίρμου Γαργήτ(τιος)
Πό(πλιος) Ἀρκεσιλάου Δαιδαλίδης
Προσδόκιμος) Φιλάδης
Ἀθηνίων Ὑγίνου Ἰταῖος
ὑποσωφρονισταί
Εὐέλπιστος Συντρόφου Εὐων(υμεύς)
Φαῦστος Ὀρέντου Λουσιεύς
Κλέων Παραμόνου Σφήττιος
Ἐπαφρίων Ποπλίου Δαιδαλίδ(ης)
Λύκος Ἐλευθέρου Πειραιεύς
Ἡρώδης Ἀλέξιδος Σκαμβω(νίδης)
ἡγεμ(ών)· Δέκμος Γηρεστράτου
γραμματ(εύς)· Καρνεάδης) Μαραθ(ώνιος)
ὑπογραμματ(εύς)· Ὀνήσιμος Διομήδ(ους)

διδάσκαλος ἐφήβων τῶν ἁσμάτων Θεοῦ Ἀδριανοῦ
Στράτων Εὐνόμου Παιανιεύς

κεστροφύλαξ· Αἴλ(ιος) Ἐπαφρόδειτος Ἀντινοεύς

ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν ἐδόθη ἐν Πλαταιαῖς τῷ δι|αλόγῳ διανομὴ τοῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς περὶ τὴν ἐπιμέ|λειαν αὐτῶν τεταγμένοις, καὶ εἰς θυσίας ὑπὲρ τῆς νί|κης τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ ὑγείας τῶν ἀρχιερέων καὶ | εἰς τὸν ἐνδεήσαντα χρόνον ἐξ αὐτῶν ἐγυμνασιαρχήθ[η] | καὶ ὑδρία ἀνετέθη τοῖς ἀεὶ ἐσομένοις ἐφήβοις.

Ἐρεχθεΐδος

Ῥουφεῖνος) Λαμπτρεύς
Διοφάνης Ὕμνου Κηφεισ(ιεύς)
Ἀφροδείσιος Ἀλεξάνδρου Φηγού(σιος)
Σωσύλος Ὀλύμπου Λαμπτ(ρεύς)
Ὄλυμπος Ἀπολλωνίου Λαμ(πτρεύς)
Ἀγαθόπους Ἀττικοῦ Κηφει(σιεύς)
Κάσιος Κασίου Φηγού(σιος)

Αἰγεΐδος

Εὐτυχίδης Προσδοκίμου Φιλά(δης)
Μένανδρος Ἐπεράστου Γαργήτ(τιος)
Φίρμος) Γαργήττιος
Κλ(αύδιος) Ὀπτᾶτος Κολλυτεύς
Στράτων Ἐπιγόνου Γαρ(γήττιος)
Ἀρίστημος Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
Ζώσιμος Καρποδώρου Γαργ(ήττιος)
Ἄλεξις Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
Εὐφράνωρ Ἀνθεσφόρου Γαρ(γήττιος)

Ἀδριανίδος

Μάξιμος Ποπλίου Δαιδα(λίδης)
Ἀγαθοκλῆς Ἀθηνίωνος Ἰταῖος
Φίλων Ἀλέξιδος Σκαμβ(ωνίδης)
Ἑρμείας) Βησαι(εύς)
Κλ(αύδιος) Λέων Βησαι(εύς)
Γλύκων Ἀλεξάνδρου Θριά(σιος)
Ἑρμείας) Ὠαθεν

Οἰνεΐδος

Χείλων ὁ καὶ Εὐφρόσυνος Ἀχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Αἰνείας Ἀχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Σωτήριχος Ἀχαρ(νεύς)
Εὐπραξίδης Ζωσίμου Ἀχαρ(νεύς)
Ἡρακλέων Ζωσίμου Ἀχαρ(νεύς)
Ἐπιγένης) Ἀχαρ(νεύς)
Φιλάδελφος) Ὠαθ(εν)
Ἀνδρέας Ὕλα Ἀχαρ(νεύς)
Σώστρατος Θεοδώρου Ἀχαρ(νεύς)

Πριμιγένης Νικίου Γαργ(ήττιος)
Διονυσόδωρος Πρίμου Γαρ(γήττιος)
Μυστικὸς Σατύρου Γαρ(γήττιος)
Ἑρμογένης) Γαργ(ήττιος)
Ἡρακῶν Ἑρμογένους Γαρ(γήττιος)
Ζώσιμος Ἑρμογένους Γαρ(γήττιος)
Πομπώνιος Μενεκλῆς Γαρ(γήττιος)
Εὔπορος Διοκλέους ἐκ Μυρρινο(ύττης)

Πανδιονίδος

Εἰσίδοτος Μηνοδότου Στειρ(ιεύς)
Λεύκιος) Κυθήριος
Ἀθηνίων Ἐπαφροδίτου Παι(ανιεύς)
Ἀγάθων) Παια(νιεύς)
Βίων Ἐπαφροδίτου Κυδαθ(ηναιεύς)

Λεοντίδος

Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης)
Ἀχώριστος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Παι(ονίδης)
Στάτιος Κόρινθος Χολ(λείδης)
Εὐφρόσυνος Δωροθέου Χολ(λείδης)
Σωσίπατρος) Κολωνῆθεν

Πτολεμαΐδος

[Ἴ]στλήιος Συνέρως Βερ(ενικίδης)
Ἡρακλείδης Κίλα Φλυ(εύς)
Τρύφων Συνέτου Κολω(νῆθεν)
Ἑρμόδωρος) Βερ(ενικίδης)
Δα[ρῆ]ος [Εὐ]νόμου Σημα(χίδης) (?)

Ἀκαμαντίδος

[Ε]ὐφρόσυνος ὁ καὶ Μιλ...
[Εἰ]σίδοτος Ἐπιγόνου Σφήτ(τιος)
[Ἀν]τώνιος Πρεῖσκος Ἡρε(σίδης)
Ἀντώνιος Θάλλος Κυρτί(δης)
Πόπλιος Ἑρμείου Ἑρμειος
Διονῦσις) ἐκ Κ(εραμέων)

ἐπένγραφοι

Φλ(άουιος) Βουκόλος
Νυμφίος)
Φλ(άουιος) Ἐπάγαθος
Μυστικὸς Ἡρακλέωνος
Ὕλας Β[ε]νούστου
Τρόφιμος)
Νίκων [Ἑρ]μείου
Συμφέ[ρω]ν)
Δημοκ[ρά]της Ἔρωτος
[Τρ]όφιμ[ος] Καρποδώρου
[Ε]ὐέλπι[στο]ς Εὐτυχίδου
Ἀλέξανδρος Γαΐου
Κύθηρος)
Φῆλιξ)
Εἰσίων Εὐκάρπου
Θόας)
Κᾶρος Εἰρη[να]ίου
Θεότιμος Φι[λ]ώτα
Ἀρίστων)
Μένανδρος)
Ὄλυμπος)

Κεκροπίδος

Ἀθήναιος Εὐόδου Μελι(τεύς)
Προσδόκιμος Ἡρακλείδου Με(λιτεύς)
Φιλήμων Διονυσίου Ἀλαι(εύς)
Ἐπάγαθος Θεοδώρου Μελι(τεύς)
Διονυσόδωρος Ῥούφου Πιθ(εύς)

Ἱπποθωντίδος

Εὐκαρπίδης Μελπομενοῦ Ἀζη(νιεύς)
Μηνογένης) Ἀζηνι(εύς)
Θεόφιλος Βείθυος Πειρ(αιεύς)

Αἰαντίδος

Πραξιτέλης) Μαρα(θώνιος)
Θησεύς) Μαρα(θώνιος)
Εὔκαρπος Θεοδοσίου Φαλη(ρεύς)
Νικηφόρος Χρυσάνθου Εὐων(υμεύς)
Φιλέρως Εἰσιγένους Ῥαμνο(ύσιος)
Δάφνος Ἱέρακος Φαλη(ρεύς)
Κλ(αύδιος) Ἀθηνίων Κυκαλεύς

Ἀντιοχίδος

Οὔλπιος Ἐπάγαθος Ἀλωπ(εκῆθεν)
Εἰσίδωρος Ζωσίμου Ἀναφ(λύστιος)
Θεόδωρος Νεοκύδους Παλ(ληνεύς)

Ἀτταλίδος

Αἴλιος Πατρικὸς Οἰόθ(εν)
Σάλβιος Εὐκάρπου Σου(νιεύς)
Ἀρτεμίδωρος Εὐκάρπου Σουν(ιεύς)
Διονύσιος Μαξίμου Ἀγνούσ(ιος)
Ἐπίκτητος Ἀθηνοδώρου Τυρμ(είδης)
Ἀφροδίσιος Σείδωνος
Κλεωνᾶς Ἐπαγάθου
Ἐπάγαθος Ἑρμογένους
Εὐέλπιστος Ἀσκληπιάδου
Εὐβουλίδης Ἐπικτήτου
Ἡρακλᾶς Εὐγάμου
Φιλόλογος Δημέου
Ἀπολλώνιος Μάρκου
Ἐπαφρίων Ζωσίμου
Ὀνησιφόρος Νικίου
Ἀθηνίων Λυκαρίωνος
Εὐτυχίδης Ὀλύμπου
Ἐπάγαθος Ἐπικτήτου
Τελεσφόρος Ἐλευθέρου
Ἐλπίνικος Ὑμεναίου
Ὑγεῖνος Δωροθέου
Εὔτυχος Ὀλύμπου
Σώζων)
Τυχικός)
Τρόφιμος)

ὑποπαιδοτρίβης· Τελεσφόρος | Ἀβασκάντου Μιλήσιος.

Abascanti annus duodetrigesimus aut 164/5 est, aut quod verisimilius etiam videtur 165/6 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1112).

1129 Columna lapidis Pentelici cum aëtomate, a. 0,80, l. 0,50, cr. 0,24, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. I. p. 383 n. 3. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 286 n. LXX. Exscripsit Koehler. Cf. quae de titulo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 99 sqq.

In aëtomate:

ΣΠΙΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΦΙΛΙ
ΣΤΕΙΔΟΥΠΕΙΡΑΙΕΩΣ

ΚΟΣΜΗΤΕΥ
ΟΝΤΟΣ, $\overline{\text{ΚΔ}}$, ΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣ

Infra aëtoma:

ΛΥΡΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΣΦΗΤ, ΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟΣ) ΚΥΡ, ΑΝΕΓΡΑΨΑΝΤΑΙΔΙΑΣΥΣΤΡΕΜ
ΣΥΣΤΡΕΜΜΑ, ΑΥΡ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ $\overset{\text{H}}{\text{M}}$ ΘΑΡΓΗ ΚΑΙ Α
ΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΟΣΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥ<ΠΑΙ,
ΕΠΑΓΑΘΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΜΕ
ΟΥΛΠΙΟΣΕΠΑΓΑΘΟΣΑΛΩΠ
ΟΛΥΜΠΟΣ) ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΘΗΝ' ΩΝΟΥΠΑΙ·
ΕΠΙΓΕΝΗΣ) ΑΧΛΡ
///Α^ΟΝΟΣΙΕΡΑΚΟΣΦΑΛΗ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΚΤΙΟΥΚΗΦΙ
ΑΡΙΣΗΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ'
ΙΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ'
ΑΛΕΞΙΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ ΓΑΡ

ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΕΛΕΥΘΕΡΟΥ, ΚΥΡ,
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ, $\overset{\text{H}}{\text{M}}$, ΠΟΣΕΙ
ΛΕΩΝΑΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟC
vac. ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ
vac. $\overline{\text{ΚΔ}}$ ΛΕΩΝΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥΦΙΛΑ
ΑΥΡ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΥΣΤΙΚΟΣΣΑΤΥΡΟΥΕΚΜΥΡΡΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑ ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΣΦΗΤ
ΕΝΑΣΤΕΙΕΓΚΩ ΑΝΤΩΝΙΟΣΠΡΕΙΣΚΟΣΗΡΕΣΙΔΗΣ
ΜΙΟΝΑΝΤΙΝΟ ΑΔΡΕΙΟΣΕΥΝΟΜΟΥΣΗΜΑΧ
ΕΙΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΕΧΕΑΡΠΟΥΞΟΥ
ΝΙΠΑΛΗΝΓΕΡΜΑ ΕΡΜΕΙΑΣ) ΩΑΘΕΝ
ΝΙΚΕΙΑΠΑΛΗΝ ΘΕΟΤΙΜΟΣΜΙΛΗΣΙΟΣ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΝΤΙΝΟ ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΜΙΛ,

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΘΗΝΙΩΝΥΓΕΙΝΟΥΙΤΑΙΟϽ
ΚΑΕΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥΣΦΗΤ
ΗΡΩΔΗΣΑΛΕΞΙΔΟΣΣΚΑΜΒ
ΚΛ' ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΙΑΔΟΛΙΧΟΝ≺Α ΛΕΩΝΑΞΜΙΛ
ΔΡΙΑΝΕΙΑ ΓΕΡΜΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΝΙΚΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΑΝΤΙΝΟ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΕΙΑΣΤΑΔΙΟΝΕΝΕ ΕΥΕΝΙΣΤΟΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥΛΥΩ
ΛΕΥΣΙΝΙΣΤΑΔΙΟΝ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΦΙΛΑ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΠΟΙΗΜΑΑΝΤΙΝΟΕΙΑΟΑΥΤΟΣΠΟΙΗΜΑΓΕΡΜ/
ΑΡΙΣΗΜΟΣΔΟΛΙΧΟΝΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗΕΛΕΥΘΕΡΟΣΑΔΡΙΑΝΕΙΑΕΓΚΩΜΙΟΝΑΔΡΙΑΝΕΙΑΠΑΛΗΝ
ΕΓΚΩΜΙΟΝΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ (*vac.*) ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΑΔΡΙΑΝΕΙΑΚΗΡ///

ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΠΑΓ ΚΡΑΤΙΟΝΑΝΤΙΝΕΙΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ ΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΛΠΗΟΝΟΣΣΤΑΜΟΝ ΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑΕΝΑΣΤΕΙΑΝΤΙΝΟΕΙ ΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙ
ΝΙΣΤΑΔΙΟΝΑΔΡΙΑ ΝΕΙΑΣΤΑΔΙΟΝΤΑΕΝΑΣΤΕΙ *vacat* *vacat*
ΜΥΣΤΙΚΟΣΑΝΤΙ ΝΟΕΙΑΤΑΕΝΑΣΤΕΙΔΙΑΥΛΟΝΑΔΡ ΙΑΝΕΙΑΔΙΑΥΛ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΑ ΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΔΙΑΥΛΟΝ *vac.* *vacat*
ΛΕΩΝΠΑΛΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑ, ΕΡΜΕΙΑΣΑΝΤΙ ΝΟΕΙΑ
ΣΑΛΠΙΚΤΩΝ ΤΑΕΝΑΣΤΕΙ *vac.*
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

adulescens stans in navicula — *caput remigis* — *adulescens stans in navicula*

Infra titulum anaglyphum ita dispositum, ut vv. 23—30 (28—35) figuris interpositis interrumpantur; repraesentat naviculam cum quinque hominibus, quorum tres sedentes remigant, duo remis sublatis stant in extremis naviculae partibus. Ex omnibus neminem palmam aut coronam habere adnotat Kumanudis.

Minusculis litteris titulum sic exhibeo ut appareat quam accurate inter se respondeant duorum systremmatum laterculi, qui in ipso lapide minus commode dispositi sunt:

ἀγαθῇ τύχῃ. [ἐ]πὶ ἄρχοντος Φιλιστείδου Πειραιέως, κοσμητεύοντος Κ[λ](αυδίου) Ἡρακλείδου Μελιτέως

Αὐρ(ήλιος) Δημοσθένης Σφήτ(τιος) καὶ Ἐλεύθερος) Κυρ(τείδης) ἀνέγραψαν τὰ ἴδια συστρέμ-[ματα].

Σύστρεμμα Αὐρ(ηλίου) Δημοσθένους γυμνασιαρχήσαντος μῆ(να) Θαργη(λιῶνα) καὶ ἀ|γωνοθετήσαντος Ἀδριανείων καὶ βασιλεύσαντος·

Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης)	ἐστεφανώθη
Ἐπάγαθος Θεοδώρου Με(λιτεύς)	Αὐρ(ήλιος) Δημοσθένης· Ἀντινόεια τὰ | ἐν ἄστει ἐγκώ|μιον, Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖ|νι πάλην, Γερμα|νίκεια πάλην.
Οὔλπιος Ἐπάγαθος Ἀλωπ(εκῆθεν)	
Ὄλυμπος) Λαμπτρεύς	
Ἀγαθοκλῆς Ἀθηνίωνος [Ἰτ]αῖ(ος)	Ἐπάγαθος· Ἀντινό|εια δόλιχον, Ἀ|δριάνεια, Γερμα|νίκεια
Ἐπιγένης) Ἀχ[α]ρ(νεύς)	
[Δάφ]νος Ἱέρακος Φαλη(ρεύς)	Ἀχώριστος· Ἀντινό|εια στάδιον, ἐν Ἐ|λευσῖνι στάδιον
Ἀφροδείσιος Ἀλεξάνδρου Φ(αληρεύς)	
Ἀγαθόπους Ἀκτίου Κηφι(σιεύς)	Εὔκαρπος· ποίημα Ἀντινόεια, ὁ αὐτὸς ποίημα Γερμα[νίκεια]
Ἀρίσημος Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)	
Ζώσιμος Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)	Ἀρίσημος· δόλιχον Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευ-σῖν(ι)
Ἄλεξις Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)	
σωφρονισταί	
Ἀθηνίων Ὑγείνου Ἰταῖος	
Κ[λ]έων Παραμόνου Σφήτ(τιος)	
Ἡρώδης Ἀλέξιδος Σκαμβ(ωνίδης)	
Κλ(αύδιος) Στέφανος	

Σύστρεμμα Ἐλευθέρου) Κυρ(τείδου), \| γυμνασιαρχήσαντος μῆ(να) Ποσει\|[δ]εῶνα καὶ κηρυκεύσαντος·

Ἐπίκτητος	ἐστεφανώθη
Σώστρατος Θεοδώρου Ἀχαρ(νεύς)	Ἐλεύθερος· Ἀδριάνεια ἐγκώμιον, Ἀδριάνεια πάλην, | ἐγκώμιον Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευ-σῖνι
Κ[λ](αύδιος) Λέων Βησαιεύς	
Εὐτυχίδης Προσδοκίμου Φιλά(δης)	
Μυστικὸς Σατύρου ἐκ Μυρριν(ούττης)	Σώστρατος· Ἀδριάνεια κήρ[υκας], | Ἀδριάνεια παγκράτιον, Ἀντινόεια παγκράτιον τὰ ἐν Ἐλευσῖνι
Εἰσίδοτος Ἐπιγόνου Σφήτ(τιος)	
Ἀντώνιος Πρεῖσκος Ἡρεσί(δης)	
[Δα]ρεῖος Εὐνόμου Σημαχ(ίδης) (?)	Ἐπί[κτητ]ος· στά[δι]ον Ἀντινόεια τὰ ἐν ἄστει, Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖ|νι στάδιον, Ἀδριά-νεια στάδιον τὰ ἐν ἄστει
Ἀρτεμίδωρος Ε[ὐκ]άρπου Σου(νιεύς)	
Ἑρμείας Ὤαθεν	Μυστικός· Ἀντινόεια τὰ ἐν ἄστει δίαυλον, Ἀδριάνεια δίαυλ(ον), | Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖνι δίαυλον
Θεότιμος Μιλήσιος	
Τελεσφόρος Μιλ(ήσιος)	Λέων· πάλην Γερμανίκεια
Λεῶναξ Μιλ(ήσιος)	Ἑρμείας· Ἀντινόεια | σαλπικτῶν τὰ ἐν ἄστει
σωφρονισταί	Διονύσιος
Ἐλεύθερος) Κυρ(τείδης)	
Ἐπαφρόδειτος	
Εὐέ[λπ]ιστος Συντρόφου [Ε]ὐω(νυμεύς)	
Προσδόκιμος Φιλά(δης)	

Haec duo sunt systremmata epheborum eiusdem anni, cuius omnium epheborum catalogum habemus n. 1128. Satis leviter et mendose insculptus est titulus. In prioris systremmatis recensu post Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης) mero errore quadratarii alterius fratris Achoristi nomen, quem in hoc systremmate fuisse ex recensu victorum Col. II v. 21 apparet, omissum esse Neubauerus verissime dixit. Idem miratus quid sibi velit v. 29 initio nomen ΕΠΗΟΝΟΣ, id a Kumanude errore lectum esse iudicavit pro Ἐπιγένης (col. I v. 9). At illud re vera in lapide est, quare lapicidam socordia ΕΠΗΟΝΟΣ pro ΕΠΙ-ΓΟΝΟΣ incidisse manifestum est. Sed hoc nomen ipsum cum in systremmate non sit, errore eius qui recensum hunc chartae mandavit et lapicidae tradidit pro alio nomine irrepsisse statuendum est; neque tamen Epigenes esse potest, qui hic commemorandus fuit. Is enim in priore systremmate, cui praeerat Aurelius Demosthenes Sphettius, fuit cum ille victorum recensus, in quo ΕΠΗΟΝΟΣ est, ad alterum systremma, quod est Eleutheri Cyrtidae, pertineat. Quare ego quidem non dubito, quin Ἐπίκτητος reponendum sit. Praeterea nonnulla intercedunt discrimina inter n. 1128 et 1129, in quibus quid statuendum sit non constat, nisi quod in universum huic titulo propter summam neglegentiam, qua insculptus est, multo minor fides tribuenda est quam illi. Veluti cum hic col. I v. 12 sit Ἀγαθόπους Ἀκτίου (quod nomen per se offensionem nullam habet cf. n. 1122 v. 58 sqq. διδάσκαλος Ἄκτιος Ζωσίμου Ἀθμονεύς) Κηφι(σιεύς), idem homo n. 1128 col. I v. 45 Ἀγαθόπους Ἀττικοῦ Κηφεισιεύς audit. Quodsi hic duo sunt sophronistae Claudius Stephanus (col. I v. 20) et Epaphroditus (col. III v. 21), quorum in titulo n. 1128 nullum neque inter sophronistas neque inter hyposophronistas vestigium est, iniuria Neubauerus haec ad errorem Kumanudis, hominis in titulis legendis et exercitatissimi et diligentissimi, refert. Sed ne ad eius quidem qui titulum confecit incuriam referendum est; immo intra ipsum annum ephebiae aliquot sophronistae nescio qua de causa munere se abdicasse aliique in eorum locum suffecti esse videntur.

1130 Fragmentum marmoris albi, a dextra *fortasse* integrum, a ceteris mutilum, ex collectione Strangfordiana in Museum Britannicum illatum. Ed. a Broendstedio exscriptum Boeckh C. I. G. 305[b]. (Lebas Attique 575). Conze Archaeol. Anzeiger 1864 p. 165. Mon. Mus. Brit. p. 118 n. 47, quod exemplum fideliter expressi.

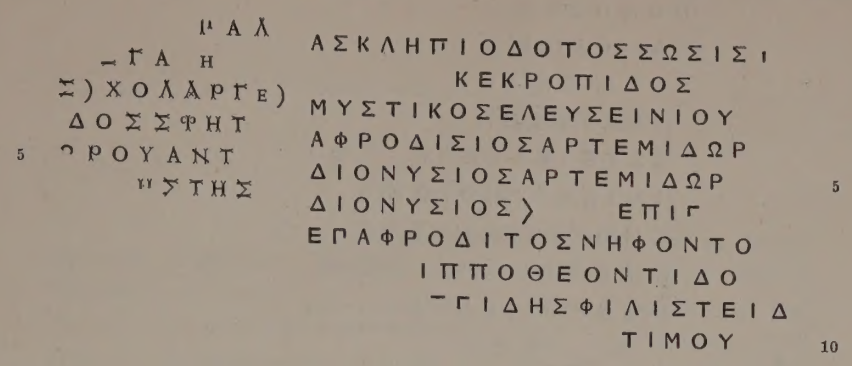

..... Παλ(ληνεύς)
.....ς Γα[ργ]ή(ττιος)
.....ς) Χολαργε(ύς)
...δος Σφή(τιος)
....ώρου Ἀντ(ινοεύς)
[σωφρον]ιστής(?)

Ἀσκληπιόδοτος Σωστ[ράτου]
Κεκροπίδος
Μυστικὸς Ἐλευσεινίου
Ἀφροδίσιος Ἀρτεμιδώρ[ου]
Διονύσιος Ἀρτεμιδώρ[ου]
Διονύσιος) Ἐπιε[ικίδης]
Ἐπαφρόδιτος Νήφοντ[ος]
Ἱπποθεοντίδο[ς]
[Φιλισ]τείδης Φιλιστείδ[ου Πειραιεύς]
.....τίμου

Philistidis Philistidis f. Piraeensis nomen a me suppletum cum propter spatii rationes tum propterea paene certum est, quia eum Philistidem Piraeensem, cuius archontis anno tituli n. 1128. 1129 compositi sunt, filium cognominem habuisse constat, qui archon eponymus est in titulo n. 1150; huius rursus filius est qui anno 192/3 p. Chr. (n. 1160) ephebus fuit. Quare quum eius qui aetate medius est ephebiam neque a patris archontis anno magno temporis spatio abesse, et filii ipsius ephebiam fere viginti quinque aut triginta annis antecedere consentaneum sit, hunc titulum uni ex eis annis tribuendum puto, qui annum titulorum n. 1128 et 1129 (165/6 p. Chr.) aut proxime antecedunt aut proxime insequuntur.

1131 Fragmenta lapidis Pentelici exscripta a Koehlero, quae inter se tam similia sunt, ut eiusdem hermae fragmenta esse certe veri simillimum sit. *a b c* coniungenda esse constat, item inter se *d e f*. Nam fragmentum *c* in eiusdem frustuli dextro latere esse, quod in fronte habet fragmentum *a*, sed inferiore loco, testatur Koehler. Item *f* in latere fragmenti *e* est.

(*Textum vide pag. seq.*)

Versibus 1—12 gymnasiarchi ex mensium ordine inscripti erant, sed ita ut singulis simul agonothesiae aliaque munera quibus praeter gymnasiarchiam functi erant adderentur. Agnoscuntur haec: V. 2 [Θε]όπομπος Θ[αλάμου(?)], v. 3. 4 [ὁ δεῖνα Ἰ]ταῖ(ος) καὶ ἐ[γράτευσεν | Ἀ]ντίγου [ἐφήβου], v. 5—7 [..... καὶ ἠγων]οθέτησεν [τῶν τε | ἐν] ἄστει καὶ ἐν Ἐ[λε|υσ]ῖνι Ἀντινοΐων, v. 8 Μοιραγένης Ἀζη[νιεύς], v. 9 Πλουτιάδης Ἀζη(νιεύς), v. 10 Σεραπίων Χολ(λείδης), κ[αὶ ἠγωνοθέτησεν ....], v. 11 Εκ[ατομβαιῶνα], v. 12 Μεταγ(ειτνιῶνα)· Διονυ[σόδωρος, κα]ὶ (ἠ)[γω]νοθέτησεν (si quidem fragm. *e* et *b* re vera ad eundem lapidem pertinent).

Sequitur v. 13—19 relatio de pecuniis in largitionibus consumptis, quae sic se habuisse videtur:

Τῶν ἐκπ[.... Σεβαστ]οφορικῶν χω|ρὶς τῶν π[..... Φιλο]τείμη(?) ἐδωκεν | τὰ παρ' ἑαυ[τῆς ἐν Πλαταιαῖ]ς τῷ διαλό|γῳ διανο[μὴν τοῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς π]ερὶ τὴν ἐ|πιμέλειαν [αὐτῶν τεταγμένοις εἰς σπονδὰς] | ὑπὲρ τῶν Α[ὐτοκρατόρων ὑγείας καὶ νίκης] | καὶ εἰς θυσία[ς].

Deinde subiunctus erat epheborum Atheniensium catalogus tributim dispositus:

Ἐρεχθεΐδος
Ἀγαθοκλῆς Ἀξίου Κηφι[σιεύς]
Ἄξιος) Κηφι(σιεύς)
Ἀπολ(λ)οφάνης Σώζου[τος ....]
Σύμφορος) Φηγ[ούσιος]
Ἑρμίας Ζωσ[ίμου ...]
Α[ἰγεΐδος]
Φλ(άουιος) Ἀπ.....

Denique in dextro latere fuit recensus peregrinorum:

Ἀ[..... Ε]ὐκάρ[που aut -πίδου]
Πο[μπ]ώνιος Κω....
Ζώσ[ιμ]ος Εὐφήμ[ου]
Ἄλκ[ιμ]ος Φαυστίνο[υ]
Τυχα[ρί]ων Ἀρτεμᾶ
Εὐᾶς [Ζ]ωσίμου
Συ(μ)φ[έ]ρων Ἑρμίο[υ]
Εὔκαρπος)
Σύμφορος Ζω....
Εὐτυχί[δης] Τερ[τίου(?)]
Ζώσιμ[ος .....]
Ἐλπα.....
Γλύκω[ν .....]
Ἰσίδω[ρος .....]
Διον[υσ.....]
Πολυ.....
Εὐπο[ρ.....]

Ad hunc ipsum peregrinorum catalogum etiam reliqua fragmenta pertinuisse videntur; ex quibus quae admodum minutas nominum reliquias habent transscribere operae pretium non est. Fragm. *g* col. I v. 3 [.... Μη]νοφίλου, v. 4 .....ρωνος, v. 5 [..... Γρα]φικοῦ; col. II v. 1 Εὔο[δος] aut Εὐο[διανός], v. 3 Ὑγ[εῖνος]; reliquorum nominum initia nimis ambigua sunt. — Fragm. *h* v. 4 [Θε]όφιλος Ἰσ....., v. 5 [Ἐ]πίκτητος Χ...., v. 6 Ζώσιμος Διον....., v. 7 Σοφοκλῆς Ε...., v. 8 Λέσβιος Σπ....., v. 9 Εὐχάριστος ...., v. 10 Ἐπάγαθος ...., v. 11 Κλ(αύδιος) Εὔρωπ[ος] (an Εὐρώτ[ας]?), v. 12 .λ. Εὐάρε(στος). — Fragm. *i* Εὔο[δος] (aut Εὐοδιανός), Εὐφί[λητος], Ἀθην..., Σωτηρ....., Ζώσιμ[ος ....], Ἀπολλ..., Θεόφι[λος], Παυσα[νίας], [Πα]τῦλος(?). — Fragm. *k* [.... Ζ]ωσίμο[υ], ...ιος Ἐπιγό[νου], [..... Ἀτ]τάλου. — Fragm. *l* v. 3 [Πό]πλιο[ς].

Aetas tituli incerta est. Sed cum v. 18 de imperatoribus plurali numero dicatur, hoc aut de M. Aurelio et L. Vero (161—169 p. Chr.) aut de Septimio Severo et Caracalla et Geta (198—212 p. Chr.) intellegendum est. Illud praefero, quia titulus eorum quos ad Divorum fratrum tempora pertinere constat similior est quam eorum qui initiis tertii p. Chr. saeculi certa ratione ascribi possunt.

In fronte:

In latere dextro:

a

ΤΕ ΚΙ
ΠΟΜΠΟΣΘ
ΤΑΙ·ΚΑΙΙΕ
ΝΤΙΝΟΥ
ϽΘΕΤΗΣΕΙ
ΛΣΤΕΙΚΑΙΕΝ[illegible]
ΙΝΙΑΝΤΙΝΟΪΩΝ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΑΞΗ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣ<ΑΞΗ
ΣΕΡΑΠΙΩΝ<ΧΟΛ<Κ
F

e

ΕΝ
ΜΕΤΑΓ·ΔΙΟΝΥ.....[illegible]
ΤΩΝΕΚΠ
ΡΙΣΤΩΝΠ
ΤΑΠΑΡΕΑΥ
ΓΩΔΙΑΝΟΙ//
ΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
ΥΠΕΡΤΩΝΑ
ΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙΑ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΞΙΟΥΚΗΦΙ
ΑΞΙΟΣ) ΚΗΦΙ
ΑΠΟΛΟΦΑΝΗΣΣΩΙΟΝ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ)ΦΗΓ
ΕΡΜΙΑΣΙΩΣ
Λ
ΦΛ̄·ΑΓ

b

[illegible]ΝΟΘΕΤΗΣΕΝ
membrum
Α
ΠΟ
ΙΩΣ
ΑΛΚ
ΤΥΧΑ
ΕΥΑΣ
ΣΥΦ//
ΕΥΚΑΡ
ΣΥΜΦΟ
ΕΥΤΥΧΙ
ΙΩΣΙΜ
ΓΟΦΟΡΙΚΩΝΧΩ
ΤΕΙΜΗΕΔΩΚΕΝ
ΣΤΩΔΙΑΛΟ
ΕΡΙΤΗΝΕ
ΕΛΠΑ
ΓΛΥΚΩ
ΪΣΙΔ[illegible]
ΔΙΟΝ
ΠΟΛ[illegible]
ΕΥΠ[illegible]
Ν

c

[illegible]ΚΑΡ
ΩΝΙΟΣΚΩ
ΟΣΕΥΦΗΜ
ΟΣΦΑΥΣΤΙΝ[illegible]
ΩΝΛΡΤΕΜΑ
ΩΣΙΜΟΥ *vac.*
ΡΩΝΕΡΜΙ[illegible]
ΠΟΣ)
[illegible]ΟΣΙΩ
[illegible]ΤΓ[illegible]

d

f

ΡΟΣ
[illegible]ΙΟ
[illegible]Θ
[illegible]ΚC
ΣΕ

Reliquorum fragmentorum locus incertus est.

g

[illegible]ΥΕΥ[illegible]
ΜΕ
ΝΟΦΙΛΟΥ ΥΓ
[illegible]ΩΝΟΣ ΚΟ
[illegible]ΙΚΟΥ ΚΟ
ΘΟΥ ΑΣ
[illegible]ΥΝΙ
Γ

h

[illegible]ΝΙΝ
[illegible]ΝΟΣΚ[illegible]
[illegible]ΙΩΝ)
[illegible]ΦΙΛΟΣΙΣ
ΠΙΚΤΗΤΟΣ[illegible]
ΙΩΣΙΜΟΣΔΙΟΝ
ΣΟΦΟΚΛΗΣΕ
ΛΕΣΒΙΟΣΣΠ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΣΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΚΛ<ΕΥΡΩΠ
Λ<ΕΥΑΡΕ
ΡΟΥΦ[illegible]
[illegible]Ι[illegible]

i

[illegible]ΕΡ
ΕΥΟ
ΟΥ ΕΥΦΙ
ΝΟΥ ΑΘΗΝ
ΣΩΤΗΡ
ΙΩΣΙΜ
ΑΠΟΛΛ
ΘΕΟΦΙ
ΠΑΥΣΑ
[illegible]ΛΟΣ
[illegible]ΟΦ
Λ

k

ΩΣΙΜΟ
ΙΟΣΕΠΙΓΟ
ΓΤΑΛΟΥ
////////<////

l

[illegible])
ΙΣ)
ΠΛΙΟ

1132 Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici. — *a* et *b* a. 0,75, l. 0,33, cr. 0,06. Ex aëtomate quod supra titulum est Kumanudis apparere dicit, fere dimidiam partem in latitudinem deesse. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. II p. 268. Exscripsit Koehler. Confer quae de titulo exposuit R. Neubauer comm. epigr. p. 92. — Fragm. *c* exscripsit A. Dumont, qui totum titulum coniunctum edidit Essai sur l'éphébie Attique II p. 289 n. LXXII.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ [τύχῃ]

Ἐπὶ νίκῃ τῶν θειοτάτων Αὐτο[κρατόρων Μ. Αὐρηλίου καὶ Λ. Βήρου]
Σεβαστῶν Ἀρμενιακῶν Παρθ[ικῶν μεγίστων, ἐπὶ ἄρχοντος Σέξτου]
Φαλ[η]ρέως, ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφή[βων Λ. Ἐρέννιος Κορνήλιος ὁ καὶ]
Ἀττικὸς Ἀζηνιεὺς ἀνέγραψεν το[ὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφηβεύσαντας, τοὺς]
πρώτους λευκοφορήσαντας διὰ τ[ῆς . . . . . εὐεργεσίας]
τοῦ κρατίστου ἀρχιερέως Τιβ. Κλ. Ἡρώ[δου Μαραθωνίου· ἠρώτη-]
σεν ὁ πρόεδρος, ὅτῳ δοκεῖ λευκο[φορῆσαι τοὺς ἐφήβους τῆς]
ἡμέρας, ἐν ᾗ πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα ἡ σ[τρατιὰ πορεύεται, ὅτῳ δὲ]
μή. οὐδεὶς ἐπῆρεν. Ἡρώδης εἶπεν· ὦ [ἔφηβοι, ἐμοῦ παρόντος χλαμύ-]
δων λευκῶν οὐκ ἀπορήσετε.

κοσμητὴς ἐφήβων· Λ. Κορνήλιος [ὁ καὶ Ἀττικὸς Ἀζηνιεύς]
ἀντικοσμήτης· Μόσχος Ἑρμέρωτος [Γαργήττιος]
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου [τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως].

σωφρον[ιστ]αί

Αἰλ(ιος) Παίων Παλληνεύς
Δημήτριος) Χολλείδης
Θεόδωρος) Στειριεύς
Λέων Μιλίχου Βησαιεύς
Ἀμάραντος Σωτηρίχου Φαλη(ρεύς)
Ἡρακλέων Φλυεύς

ὑποσωφρονισταί

Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαραθώνιος
Ἀφροδίσιος) Ἀθμονεύς
Κλ(αύδιος) Νικόστρατος
Μίλιχος) Βησαιεύς
Σωτήριχος) Φαληρεύς
[Ἰσ]ίδοτος) Σουνιεύς

ἡγεμών

. . . . . ονος) Πειραιεύς

[ὁ]πλομάχος

[Ὀνήσιμ]ος Διομήδους Παλ(ληνεύς)
[γραμμα]τεὺς καὶ ὑπογραμ(ματεύς)
. . . . . καὶ Ἡρακλέων Τι-
. . . . . ς Θορίκιος
. . . . . ος

[Ἐρεχθεί]δος

[. . . . . Κ]ηφ(ισιεύς)
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . ισίου
[. . . . . Δ]ιονυσίου Κ[ηφισιεύς]
. . . . . Ῥούφου Λαμ(πτρεύς)
Αἰγεῖ[δος]
. . . . . Γαργήτ(τιος)
. . . . . ίου Γαργήτ(τιος)
[. . . . . Διο]μ[α]ιεύς
. . . . . ου Φιλά(δης)
[. . . . . Διονυ]σίου Φιλά(δης)
. . . . . Διονυσίου Φιλ(άδης)
. . . . . ων
[. . . . . ο]υ Γαργήτ(τιος)
[. . . . . ο]υ ἐκ Μυρι(νουττης)
[. . . . . Τελε]σφόρου Γαργή(ττιος)
[. . . . . ο]υ
[. . . . . Διο]μαι(εύς?)
. . . . . Γαργήτ(τιος)

Εὐσχήμων Ε. . . .
Νίκων Σατύρο[υ . . . .]
Δημήτριος Ε. . . . . .
Ἀττικὸς) Γαρ[γήττιος]
Ἀλκαμένης . . . . . .
Ἄνθιμος Ἀφρ[οδισίου . . . .]
Μαρκιανὸς Ζ. . . . . .

Παν[δ]ει[ονίδος]

Φλ(άουιος) Μένανδ[ρος . . . .]
Θεόδωρος Στ. . . . .
Πολυδεύκης . . . . . .
Τύραννος Σωσ. . . . . .

Λεωντί[δος]

Δημήτριος) . . . . . .
Κλ(αύδιος) Θεμίσων . .
Εἰρήναιος) . . . .
Εἰρήναιος Μ. . . . .
Φιλοκράτης) . . . .
Διοκλῆς Ἀττι[κοῦ]
Εὐτυχίδης Ἀττ[ικοῦ]
Ὀνήσιμος Εὐ. . . . .
Τύραννος Πρω. . . . .
Ζώσιμος) ἐξ Ο[ἴου]
Μεγιστόδωρο[ς . . . . .]
Ἐπάγαθος Θαλ. . . . .
Πρωτογένης)
Δωσίθεος Μεν. . . . .
Ἕλενος Διονυ. . . .
[Ζω]σιμος Μεν. . . .
Δ. . . . . ος Μύρω(νος)

[Πτολεμαΐ]δος

Π. . . . . .
Μ. . . . . .
Εἰσ. . . . . .
Διον[υσ . . . . . .]
Σωφ[ά]ν[ης (?)]
Διονυσ. . . . .
Ἀπόλλω[ν . . . . .]
Μηνόδω[ρος . . . . .]
Θεμιστοκ[λῆς . . . .]
Χρύσιππος

ὑποπαιδοτρίβης

Μ. . . . .

Α Γ Α Θ Η Ι

ΕΠΙΝΙΚΗΤΩΝΘΕΙΟΤΑΤΩΝΑΥΤΟ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΑΡΜΕΝΙΑΚΩΝΠΑΡΘΙΚ
ϕΑΛΕΡΕΩΣΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕϕΗ
ΑΤΤΙΚΟΣ)ΞΗΝΙΕΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝΤΟ
ΠΡΩΤΟΥΣΛΕΥΚΟϕΟΡΗΣ)ΝΤΑΣΔΙ)Τ
a ΤΟΥΚΡ)ΤΙΣΤΟΥ)ΡΧΙΕΡΕΩΣ<ΤΙΒ<ΚΛ<ΗΡΣ
ΣΕΝΟΠΡΟΕΔΡΟΣΟΤΩΔΟΚΕΙΛΕΥΚΟ
ΗΜΕΡΑΣΕΝΗΠΡΟΣΤΗΝΕΛΕΥΣΙΝΑΗΣ
ΜΗΟΥΔΕΙΣΕΠΗΡΕΝΗΡΩΔΗΣΕΙΠΕΝΣ
ΔΩΝΛΕΥΚΩΝΟΥΚ)ΠΟΡΗΣΕΤΕ *vac.*
ΚΟΣΜΗΤΗΣΕϕΗΒΩΝ<Λ̄<ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΜΟΣΧΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΣ
ΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
ΣΩϕΡΟΝ ΛΙ ΕΥΣΧΗΜΩΝΕ
ΑΙΛΠΑΙΩΝΠΑΛΛΗΝΕΥΣ ΝΙΚΩΝΣΑΤΥΡΟ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΧΟΛΛΕΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΓ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ)ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ ΑΤ.ΤΙΚΟΣ)ΓΑΡ
b ΛΕΩΝΜΙΛΙΧΟΥΒΗΣΑΙΕΥΣ ΛΛΚΑΜΕΝΗΣ
ΑΜΑΡΑΝΤΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥϕΑΛΗ ΑΝΘΙΜΟΣΑϕΡ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ)ϕΛΥΕΥΣ ΜΑΡΚΙ/ΝΟΣΞ
ΥΠΟΣΩϕΡΟΝΙΣΤΑΙ ΠΑΝΙΕΙ
ΚΛΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ϕΛ'ΜΕΝΑΝΖ
ΑϕΡΟΔΙΣΙΟΣ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣΣΤ
ΚΛΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ
ΜΙΛΙΧΟΣ)ΒΗΣΑΙΕΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣΣΩΞ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)ϕΑΛΗΡΕΥΣ ΛΕΩΝΤΙ
ΙΔΟΤΟΣ)ΣΟΥΝΙΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΗΓΕΜΩΝ ΚΛΘΕΜΙΣΩΝ
ΟΝΟΣ)ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)
ΤΛΟΜΑΧΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΜ
ΟΣΔΙΟΜΗΔΟΥΣΠΑΛ ϕΙΛΟΚΡΑΤΗΣ)
ΓΕΥΣΚΑΙΥΠΟΓΡΑΜ ΔΙΟΚΛΗΣΑΤΤΙ//
ΚΑΙΗΡΑΚΛΕΩΝΤΙ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΤΤ
ΓΘΟΡΙΚΙΟΣ ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥ
ΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣΠΡΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ)ΕΞΟ
ΛΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΔΩΡΟ
Ηϕ ΕΠΑΓΑΘΟΣΘΑΛ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)
ΔΩΣΙΘΕΟΣΜΕΝ
ΕΛΕΝΟΣΔΙΟΝΥ
ΙΜΟΣ ΜΕΝ
ΟΣΜΥΡΩ
ΙΣΙΟΥ Δ
ΙΟΝΥΣΙΟΥΚ
ΡΟΥϕΟΥΛΑΜ
ΑΙΓΕΙ Π
ΓΑΡΓΗΤ Μ
ΙΟΥΓΑΡΓΗΤ ΕΙΣ
ΜΛΙΕΥΣ ΔΙΟΝ
ΟΥϕΙΛΑ ΣΩϕΝ
ΣΙΟΥΦΙΛΑ ΔΙΟΝΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛ ΑΠΟΛΛΩ
c ΩΝ ΜΗΝΟΔΩ
ΥΓΑΡΓΗΤ ΘΕΜΙΣΤΟΚ
ΥΕΚΜΥΡΙ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ
ΣϕΟΡΟΥΓΑΡΓΗ
Υ ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΜΑΙ Μ
ΓΑΡΓΗΤ
ΠΕΓΓ
ΠΟΣ ΦΙΛΟΚΛΗΣΔΙΟ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ
////////////////////// ΠΟΜΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
//////////////////////
ΟΥ

[ἐ]πέγγ[ραφοι]

60 .....πος
... Εἰρηναίου
.....
.....
.....ου

Φιλοκλῆς Διο.....
Ὀλυμπικός
Πομ. Ἀντίγονος

Inter a. 166/7 et 168/9 p. Chr. hunc titulum incisum esse imperatorum cognomina indicant quae in praescriptis sunt. Eiusdem anni est titulus n. 93. Supplementa pleraque Neubaueri sunt. De versu 9 vide quae adnotavi Hermae XII p. 7 not. 1. Ceterum eadem quae hic de Herodis beneficio narrantur etiam apud Philostratum Vitt. soph. II p. 236 Kayser.

1133 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρῃ. Litterae miniatae. Edd. Kumanudis Philist. I p. 522—528 n. 7 (nonnulla menda typographorum emendavit vol. II p. 187). A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 293 n. LXXIV. Ectypum chartaceum continens v. 2—14 misit O. Lueders.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΝΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΦΥ
ΛΑΣΙΟΝΟΙΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΟ
ΣΜΗΤΗΝΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΤΡΟΦΙ
ΜΟΣΣΩΣΙΜΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣΕΠΙΤΟΥ
ΜΕΤΑΤΙΝΗΪΟΝΠΟΝΤΙΚΟΝΑΡΧΟΝ
ΤΑΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
///ΗΔΡΟΜΙΩΝΑΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΣΚΑΙΗΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΣΕΝΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΤΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΦΑΜΑΙ
ΟΡΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΑΙΛΙΟΙ
ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΟΣΚΑΙΕΙΣΙ
ΔΩΡΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΙ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΗΧΟΣ)ΚΗΦΙ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΟΙΠΑΙΔΕΣΤΩΝ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΩΝΕΥΠΟ
ΡΟΣΕΛΕΝΟΣΧΑΡΙΤΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΕΡΑΤΩΝΕΥ
ΜΕΝΟΥΣΚΑΙΕΡΜΕΙΑΣΕΥΜΕ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑΚΑΙΜΟΥΝΙΧΙΩ
ΝΑΟΑΡΧΩΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΦΙ
ΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝΦΙΛΟΤΙΜΟΣ
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΥΕΛΕΟΥΣΙΟΣ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑΟΡΦΚΡΙΤΩΝΣΦΗ
ΚΑΪΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΑΝΤΙΝΟ
ΕΙΩΝΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΣΚΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑΠΟΜΜΑΓΝΟΣ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΣΕΝΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΕΚΑΤΟΝΒΑΙΩΝΑΚΛΠΑΤΡΟΚΛΟΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑΚΛΕΥΜΟΛ
ΠΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑΟΙΕΦΗΒΟΙΕΠΙΝΙΚΙΑΟΛΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ

(*phallus*)

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΗΧΟΣ)ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ)ΕΚΚΗΔΩΝ
ΠΡΑΞΑΣΜΥΣΤΙΚΟΥΛΑΜ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ)ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
ΑΦΘΟΝΗΤΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥΚΗ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)ΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΑΝΘΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΙΟΥΛΔΟΝΑΞΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΙΛΤΙΑΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΙΑΚΧΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΑΛΑΙΕΥΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΙΟΥΛΜΟΝΤΑΝΟΣ
ΔΟΝΑΞ)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
ΕΥΟΔΟΣ)ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΣΩΦΑΝΗΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΙ
ΣΙΕΥΣΕΤΟΣΛΔ
ΗΓΕΜΩΝ
ΜΕΙΛΙΧΟΣ)ΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΕΥΚΡΑΤΗΣ)ΕΠΙΚ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΕΦΗΒΩΝ
ΑΠΕΛΛΗΣ)ΦΛΥΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΟΣΣΩΣΙΜΟΥΣΚΑΜ
ΕΙΣΙΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΘΡΙΑΣΙ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΥΛΑΣΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΦΟΙΒΙΑΝΟΣΠΕΙΡΕΩΣΛΑΜΠ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΟΛΥΜΠΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΚΗΦ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥΚΗ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣΙΩΣΙΜΟΥΕΚΜΥΡ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΟΝΑΚΟΣ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣΠΑΙ
ΑΙΛΕΠΙΚΤΗΤΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΑΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΙΩΣΙΜΟΥΚΥΔΑ
ΡΟΔΩΝΣΤΙΡΙΕΥΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΙΤΤΟΥΑΙΘΑΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΧΟΛ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΙΑΝΑΡΙΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΑΝΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΧΟΛΛΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ)ΚΗΤΤΙΟΣ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΕΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ
ΠΟΜΜΑΓΝΟΣΒΕΡΝΙΚΙΔΗΣ
ΔΟΜΕΣΤΙΧΟΣΝΙΚΙΟΥΒΕΡ
ΘΕΜΙΣΩΝΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥΠΕΝΤΕ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΗΜΟΝΙΚΟΥΦΛΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
///ΡΦΚΡΙΤΩΝΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΛΕΝΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΣΦΗΤ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΡΩΤΟΣΚΕΦΑ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΥΔΟΞΟΥΣΦΗΤ
ΑΘΗΝΑΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΟΡ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΥΕΛΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΟΚΑΙΓΛΑΥΚΟΣ
ΔΑΙΔΑΛΙΔΗΣ

ΚΛΡΟΔΙΠΠΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΚΛΧΑΡΗΣΙΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΛΟΥΚΙΟΣ)ΟΗΘΕΝ
ΙΑΚΧΟΣΟΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΣΩΦΑΝΟΥΣΜΕΛΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΑΛΑΙΕΥΣ
ΛΕΩΧΑΡΗΣΕΥΠΟΡΟΥΑΛΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΙΩΣΙΜΟΥΕΠΗ
ΙΩΣΙΜΟΣ)ΕΠΕΙΚΙΔΗΣ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΕΡΑΤΩΝΕΥΜΕΝΟΥΣΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΕΡΜΕΙΑΣΕΥΜΕΝΟΥΣΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΚΡΑΤΕΙΝΟΣΔΑΙΔΑΛΟΥΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣΔΑΙΔΑΛΟΥΑΞΗΝΙ
ΓΕΝΕΘΛΙΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥΠΕΙΡΕ
ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΦΙΛΕΙΝΟΥΕΚΚ
ΠΡΕΙΜΟΣ)ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΞ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΟΚΑΙΑΛΕΞΑΝ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΛΕΥΜΟΛΠΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΚΛΠΑΤΡΟΚΛΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ
ΙΩΣΙΜΟΣΣΑΤΥΡΟΥΜΑΡΑΘΩ
///ΡΑΤΩΝ)ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ)ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΑΛΚΑΙΟΣΠΡΕΙΜΟΥΜΑΡΑΘΩ
ΑΝΤΙΧΙΔΟΣ (*sic*)
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΑΝΘΟΥΠΑΛΛΗ
ΑΤΤΙΚΟΣΑΝΘΟΥΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΟΚΑΙΕΡΜΕΙΑΣΠΑ
ΘΕΟΦΙ///ΟΣΚΑΛΛΩΝΟΣΠΑΛ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΕΥΟΔΟΣ)ΕΡΓΑΔΕΥΣ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΙΛΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΟΣΑΓΝΟΥ
ΑΙΛΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΦΛΜΑΙΟΡΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΤΕΡΨΙΛΑΟΣΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ
ΕΥΟΔΟΣ)ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ

ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΕΠΕΓΓΡΑΦΟΙ

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΙΣΙΔ
ΠΑΝΚΑΡΠΟΣΦΙΛΟΠ
ΜΑΙΑΜΜΑΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΚΛΝΑΡΚΙΣΣΟΣ
ΙΟΥΛΣΙΝΩΝ
ΤΥΧΙΚΟΣ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΜΥΡΩΝΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΕΡΩΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΙΟΥΛΕΥΘΥΜΟΣ
ΟΡΦΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ
ΥΑΚΙΝΘΟΣΜΕΝΕΚΡ
ΚΑΡΕΙΝΑΣΔΙΟΝΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΤΤΑ
ΘΑΛΛΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΥΦΡΟΣΥ
ΦΙΛΟΚΥΡΙΟΣΙΩΣΙ
ΑΦΡΟΔΑΣΝΙΚΩΝΟΣ
ΕΛΕΝΟΣΘΑΛΛΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ

ΕΠΙΓΟΝΟΣ)
ΙΩΣΙΜΙΩΝ)
ΟΝΗΣΑΣΕΥΡΩΤΑ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ)
ΕΙΣΑΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΣΩΤΑΣΦΙΛΗΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΘΡΑΣΩΝ)
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΟΝΑΞΟΥ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΑΦΘΟΝΗΤΟΥ
ΑΜΒΡΟΤΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΙΟΙΛΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΔΕΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΚΛΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΟΥ
ΣΥΜΜΑΧΟΣ)
ΙΩΣΙΜΙΑΝΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΒΙΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΙΩΣΙΜΟΥ

ΕΥΤΥΧΗΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
///ΡΥΣΟΓΟΝΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΠΛΟΥΤΙ
ΟΝΑΣΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΣΙΩΣΑ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΚΟΣΜΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ)ΠΡ
ΥΓΕΙΝΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΠΕΙΡΕΩΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΕΡΜΗΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΕΥΦΡΑΣΤΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΜΕΛΙΣΣΟΥ
ΕΙΣΙΩΝ)
ΠΥΘΗΣ)
ΕΡΜΗΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣ
ΓΛΑΥΚΟΣΚΑΡΠΙΩΝΟΣ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣ)
ΜΕΜΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ)
ΡΟΥΣΤΙΚΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗΣΑΘΗΝΟ
ΑΙΦΙΔΙΟΣΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΝΤΑΙΟΥ
ΦΛΑΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣΤΥΧΙΚΟΥ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΛΕΩΝΙΔΗΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΦΙΛΟΔΗ
ΔΩΣΙΘΕΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΚΛΑΔΟΣΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ
ΕΥΠΛΟΥΣ)
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)
ΕΥΦΡΑΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΠΟΡΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΑΣΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ
ΚΛΑΚΩΝ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΣΩΚΡΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣΙΕΡΟ///ΕΙ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΑΡΙΣΤΩΝΕΣΠΕΡΟΥ
ΑΝΕΓΚΡΙΤΟΣΑΝΕΓΚΛΗ
ΤΡΥΦΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΧΡΗΣΤΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ)
ΑΦΡΟΔΑΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΠΩΣΦΟΡΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΙΘΑΛΟΥ
ΟΝΗΣΑΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΣΕΛΕΝΟΣΘΑΛΛΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ)
ΟΝΗΣΑΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΕΥΤΥΧΑΣ)
ΔΗΜΥΛΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΣΑΥΦΗΙΟΣΙΩΣΙΜΟΣ
ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΣ)
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΛΕΩΝΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΕΥΚΛΕΟΥΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤ
ΚΛΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΙΛΑΡΟΣ)
ΑΡΚΟΛΥΚΟΣ)
ΚΟΣΜΟΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΣ)
ΦΙΛΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΑΒΕΙΝΟΣΕΠΑΦΡΑ
ΡΟΥΦΟΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΙΟΥΛΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΜΕΛΙΣΣΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΝΙΚΩΝΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΕΥΠΛΟΥΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΗΛΕΙΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΛΔΙΟΦΑΝΤΟΣ
ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΚΑΡΠΙΩΝΠΡΙΜΙΩΝΟΣ
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΩΤΑΣΦΙΛΗΤΟΥ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΡΟΥΦΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΤΥΧΙΚΟΥ

ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΟΣΠΡΟΒΑΛΕΙ
ΣΙΟΣ

ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΙΟΥ (*sic*)
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΥ

Var. lect. Col I v. 76 ΝΙΚΙΟΥ Kumanudis, ΛΕΥΚΙΟΥ Dumont. || v. 81 ///ΙΑΕΝΟΣ Dumont, Ἕλενος Kuman. || Col. I v. 60. 70. II, 60. 70. I, 114. II, 113 in Philistore cum casu quodam infelici excidissent, a Kumanude postea suppleti sunt; eosdem habet Dumont, qui in eis cum Kumanude consentit, praeterquam quod II, 113 Kum. [Χ]*ρυσόγονος*, Dum. [Μ]*ούσονος* exhibet.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Εἰσίδοτον Καρποδώρου Φυ|λάσιον οἱ ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κο|σμητήν· ἀντικοσμήτης Τρόφι|μος Ζωσίμου Εὐπυρίδης, ἐπὶ τοῦ | μετὰ Τινήιον Ποντικὸν ἄρχον|τα ἐνιαυτοῦ.

γυμνασίαρχοι

[Βο]ηδρομιῶνα· Εἰσίδοτος
Φυλάσιος, καὶ ἠγωνο-
θέτησεν Ἀντινοείων
τῶν ἐν Ἐλευσῖνι
Πυανοψιῶνα· Φλά(ουιος) Μαῖ-
ορ Ἀθμονεύς
Μαιμακτηριῶνα· Αἴλιοι
Μαρκελλεῖνος καὶ Εἰσί-
δωρος Ἀγνούσιοι
Ποσειδεῶνα· Ἦχος) Κηφι(σιεύς)
Γαμηλιῶνα· οἱ παῖδες τῶν
σωφρονιστῶν, Εὔπο-
ρος, Ἕλενος, Χαρίτων,
Δημήτριος, Μιλτιάδης
Ἀνθεστηριῶνα· Ἐράτων Εὐ-
μένους καὶ Ἑρμείας Εὐμέ(νους)
Ἐλαφηβολιῶνα καὶ Μουνιχιῶ-
να· ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβων
καὶ ἀγωνοθέτης τῶν Φι-
λαδελφείων Φιλότιμος
Ἀρκεσιδήμου Ἐλευσίος
Θαργηλιῶνα· Ὀρφ. Κρίτων Σφή(ττιος),
καὶ ἠγωνοθέτησεν Ἀντινο-
είων τῶν ἐν ἄστει
Σκιροφοριῶνα· Πομ. Μάγνος
Βερενικίδης, καὶ ἠγωνοθέ-
τησεν Ἀδριανείων
Ἑκατομβαιῶνα· Κλ(αύδιος) Πάτροκλος
Μαραθώνιος
Μεταγειτνιῶνα· Κλ(αύδιος) Εὔμολ-
πος Μαραθώνιος

σωφρονισταί

Ἡρακλείδης) Σφήττιος
Ἄνθος Παραμόνου Παλληνεύς
Ἰούλ(ιος) Δόναξ Κυδαθηναιεύς
Δημήτριος Μιλτιάδου Μαραθώνι(ος)
Ἴακχος)
Δημήτριος) Ἀλαιεύς

ὑποσωφρονισταί

Ἐρέννιος Χρυσέρωτος Ἀθμονεύς
Ἰούλ(ιος) Μοντανός
Δόναξ) Κυδαθηναιεύς
Εὔοδος) Ἀγνούσιος
Σωφάνης) Μελιτεύς
Εὐφραντίδης Δημητρίου Ἀλαιεύς

παιδοτρίβης διὰ βίου

Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφι-
σιεὺς ἔτος λδ΄

ἡγεμών

Μείλιχος) Βησαιεύς

ὁπλομάχος

Εὐκράτης) Ἐπικ(ηφίσιος)

διδάσκαλος ἐφήβων

Ἀπελλῆς) Φλυεύς

γραμματεύς

Διονυσόδωρος) Κολωνῆθεν

Ἑκατομβαιῶνα· Κλ(αύδιος) Πάτροκλος
Μαραθώνιος
Μεταγειτνιῶνα· Κλ(αύδιος) Εὔμολ-
πος Μαραθώνιος
Γερμανίκεια· οἱ ἔφηβοι. Ἐπινίκια· ὁ ἀντικοσμήτης Τρόφιμος
Ζωσίμου Εὐπυρίδης

Ἐρεχθεΐδος

Ἦχος) Κηφισιεύς
Θεόφιλος) ἐκ Κηδῶν
Πραξᾶς Μυστικοῦ Λαμ(πτρεύς)
Μουσαῖος) Ἀναγυράσιος
Ἀφθόνητος Ἀπολλωνίδου Κη(φισιεύς)
Ἀλέξανδρος) Λαμπτρεύς
Φοιβιανὸς Πειρέως Λαμπ(τρεύς)
Πρωτογένης) Λαμπτρεύς
Ὄλυμπος Ἡλιοδώρου Κηφ(ισιεύς)
Τελεσφόρος Συμφόρου Κη(φισιεύς)

Αἰγεΐδος

Ἐλευσίνιος Προσδοκίμου
Ἑρμείας Ζωσίμου ἐκ Μυρ(ινούττης)

Πανδειονίδος

Εὔπορος Δόνακος
Ὀνησικράτης Φιλέρωτος Παι(ανιεύς)
Αἴλ(ιος) Ἐπίκτητος Παιανιεύς
Διονυσόδωρος Ἀγάθωνος Παι(ανιεύς)
Ἀλέξανδρος Ζωσίμου Κυδα(θηναιεύς)
Ῥόδων Στιριεύς
Ἰουλιανὸς Ὀνησίμου Παιανι(εύς)

Λεωντίδος

Ἀλέξανδρος Κίττου Αἰθαλίδης
Ἀρχιγένης Ἀριστοκράτ(ους) Χολ(λείδης)
Εἰσίδωρος Ἰαναρίου Εὐπυρίδης
Ἄννιος Διονύσιος Χολλεί(δης)
Διονύσιος Ἑρμείου ἐξ Οἴου
Ἀφροδείσιος) Λευκονοεύς
Ἀγαθόδωρος) Κήττιος

Ἐπίκτητος) Τρικορύσιος
Ὀνόμαστος Ζωσίμου Σκαμ(βωνίδης)
Εἰσίων Ἀλεξάνδρου Θριάσι(ος)

Οἰνεΐδος

Εἰσίδοτος) Φυλάσιος
Ἀθηνίων Διονυσίου Φυλάσι(ος)
Κλ(αύδιος) Ῥόδιππος Ἀχαρνεύς
Κλ(αύδιος) Χαρήσιος Ἀχαρνεύς
Λούκιος) Ὀῆθεν
Ἴακχος ὁ καὶ Διονυσόδωρος

Κεκροπίδος

Χαρίτων Σωφάνους Μελι(τεύς)
Δημήτριος) Ἀλαιεύς
Λεωχάρης Εὐπόρου Ἀλαι(εύς)
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Ἐπ(εικίδης)
Ζώσιμος) Ἐπεικίδης

Ἱπποθωντίδος

Ἐράτων Εὐμένους Ἀζηνιεύς
Ἑρμείας Εὐμένους Ἀζηνιεύς
Κρατεῖνος Δαιδάλου Ἀζηνιεύς
Σωσίπατρος Δαιδάλου Ἀζηνι(εύς)
Γενέθλιος Ἐλευσεινίου Πειρε(εύς)
Εὐπραξίδης Φιλείνου ἐκ Κ(οίλης)
Πρεῖμος) Πειραιεύς
Δημοσθένης Ἀσκληπιάδου Ἀζ(ηνιεύς)
Ὀλυμπιόδωρος ὁ καὶ Ἀλέξαν(δρος)

Αἰαντίδος

Κλ(αύδιος) Εὔμολπος Μαραθώνιος
Κλ(αύδιος) Πάτροκλος Μαραθώνιος
Μιλτιάδης Δημητρίου Μαρα(θώνιος)

Τρόφιμος Θεμιστοκλέους Εὐ(πυρίδης)
Εὐφρόσυνος Εὐπόρου ἐξ Οἴου

Πτολεμαΐδος

Πομ. Μάγνος Βερνικίδης
Δομέστιχος Νικίου Βερ(νικίδης)
Θεμίσων Εὐελπίστου Πεντε(λῆθεν)
Σεραπίων Δημονίκου Φλυ(εύς)

Ἀκαμαντίδος

[Ὀ]ρφ. Κρίτων Σφήττιος
Ἔ[λ]ενος Ἡρακλείδου Σφήτ(τιος)
Εὔκαρπος Ἔρωτος Κεφα(λῆθεν)
Ἀττικὸς Εὐδόξου Σφήτ(τιος)
Ἀθηναῖς Ἀπολλωνίου Πόρ(ιος)

Ἀδριανίδος

Φιλότιμος Ἀρκετιδήμου Ἐλε(ούσιος)
Δημήτριος ὁ καὶ Γλαῦκος

Δαιδαλίδης

ὑποπαιδοτρίβης· Τελεσφόρος Ἀβασκάντου

ἐπέγγραφοι

Ἡρακλείδης Εἰσιδ.
Πάνκαρπος Φιλοπ.
Μαϊαμμᾶς Φίλωνος
Κλ(αύδιος) Νάρκισσος
Ἰούλ(ιος) Σίνων
Τυχικός)
Ἀγαθόπους)
Μύρων Συμφέρον(τος)
Ἔρως)
Εὔκαρπος Ἔρωτος
Ἰούλ(ιος) Εὔθυμος
Ὀρφ. Ἐλευσίνιος
Ὑάκινθος Μενεκρ(άτους)
Καρείνας Διονυ(σ...)
Ἀθήναιος Ἀττά(λου)
Θάλλος Ἀντιόχου
Ἀφροδείσιος)
Εὔκαρπος Εὐφροσύ(νου)
Φιλοκύριος Ζωσί(μου)
Ἀφροδᾶς Νίκωνος
Ἕλενος Θάλλου
Ὀνήσιμος Ἐπιγόνου
Εὐτύχης Ἐπαγάθου
[Χ]ρυσόγονος Ἐπαγάθου
Παναθήναϊς Θεοφίλου
Φιλουμενὸς Πλουτι.
Ὄνασος Ἔρωτος
Μάρκελλος Ζωσᾶ
Παράμονος Κόσμου
Ἀφροδίσιος) πρ(εσβύτερος)
Ὑγεῖνος Ἀλεξάνδρου
Ζώσιμος Πειρέως
Εὐτύχης Τρύφωνος
Ἑρμῆς Τειμοθέου
Καλλικράτης Εὐφράστου
Εὔκαρπος Μελίσσου
Εἰσίων)
Πυθῆς)
Ἑρμῆς Φιλέρωτος
Γλαῦκος Καρπίωνος
Ἐλπιδηφόρος)
Μέμ(μιος) Τελεσφόρος
Ζώσιμος Ἡρακλείδου
Εὐάγγελος)
Ῥουστικὸς Ἀθηναίου
Εὐφραντίδης Ἀθηνο.
Αἰφίδιος (?) Χρυσόγονος

Ζώσιμος Σατύρου Μαραθώ(νιος)
. ράτων) Φαληρεύς
Καρπόδωρος) Μαραθώνιος
Ἀλκαῖος Πρείμου Μαραθώ(νιος)

Ἀντι(ο)χίδος

Δημοσθένης Ἀνθου Παλλη(νεύς)
Ἀττικὸς Ἀνθου Παλληνεύς
Ζώσιμος ὁ καὶ Ἑρμείας Πα(λληνεύς)
Θεόφι[λ]ος Κάλλωνος Παλ(ληνεύς)
Νεικόστρατος Λογίσμου
Εὔοδος) Ἐργαδεύς

Ἀτταλίδος

Αἴλ(ιος) Μαρκελλεῖνος Ἀγνού(σιος)
Αἴλ(ιος) Εἰσίδωρος Ἀγνούσιος
Φλ(άουιος) Μαῖος Ἀθμονεύς
Τερψίλαος Ἀντιφῶντος
Εὔοδος) Ἀγνούσιος
Μιλήσιος

Ἐπίγονος)
Ζωσιμίων)
Ὀνησᾶς Εὐρώτα
Τρόφιμος Ἀσκληπιάδου
Σύμφορος)
Εἰσᾶς Ὀνησίμου
Σωτᾶς Φιλήτου
Κόρινθος Ὀνησίμου
Ἐλπίνικος Ὀνησίμου
Θράσων)
Ἀπολλοφάνης Ὀνάσου
Μενεκράτης Ἀφθονήτου
Ἄμβροτος Ζωσίμου
Ζ(ω)ῖλος Συμφόρου
Δεῖος Διονυσοδώρου
Εὐήμερος Συμφόρου
Κλ(αύδιος) Ἀχιλλεύς
Σωκράτης Μάρκου
Σύμμαχος)
Ζωσιμιανὸς Ζωσίμου
Ἀριστόβις Ζωσίμου
Ἀθηναῖς Ζωσίμου
Εὐφρόσυνος)
Ὀνησᾶς)
Ζώσιμος Ἐπαγάθου
Εὐτυχᾶς)
Δημύλος Ζωσίμου
Ἐπαφρόδειτος Ἑρμείου
Ἐπάγαθος Ἀθηνοδώρου
Σαυφήιος Ζώσιμος
Μηνόφαντος)
Ἐπαφρόδιτος Ἔρωτος
Διονυσόδωρος)
Λέων Εὐφροσύνου
Ἐπίκτητος Ἀρίστωνος
Ἀφροδίσιος Εὐκλέους
Νικηφόρος Νικοστράτ(ου)
Κλ(αύδιος) Εὐτυχιανός
Ἴλαρος)
Ἀρκόλυκος)
Κόσμος)
Ζώσιμος Ἀγαθόποδος
Διονῦσις)
Διονῦσις)
Φίλων Διονυσίου
Τελεσφόρος Παρθενίου
Ἰουλιανὸς Ἀσκληπιάδου

Ἀλέξανδρος Ἀνταίου
Φλά(ουιος) Διαδουμενός
Ἀντῶνις Μενάνδρου
Ἑρμείας Τυχικοῦ
Ἀγαθοκλῆς)
Λεωνίδης)
Ζώσιμος Ἐπαφροδίτου
Σύμφορος Ζωσίμου
Σεκοῦνδος Διονυσίου
Ἡρακλείδης Φιλοδή(μου)
Δωσίθεος Εὐτυχίδου
Κλάδος Ἀριστ[α]ινέτου
Εὔπλους)
Ἐπίγονος)
Εὐφρᾶς Εὐφροσύνου
Ἀπολλώνιος Σπόρου
Εὐκαρπᾶς Ἐλευσινίου
Κλ(αύδιος) Λάκων
Μηνόφιλος Σωκρά(τους)
Ἀφροδίσιος Ἀττάλου
Φιλόστοργος Ἱερο[ν]εί(κου)
Ἐπίγονος Ἀπολλο.
Ἀρίστων Ἑσπέρου
Ἀνέγκριτος Ἀνεγκλή(του)
Τρύφων Ἀσκληπιά(δου)
Διονύσιος)
Χρῆστος Ἔρωτος
Ἀρτεμίδωρος)
Ἀφροδᾶς Ὑγείνου
Σωκράτης Ἀσκληπιά(δου)
Πωσφόρος Ὑγείνου
Ἀφροδίσιος Ὑγείνου
Ἀντώνιος Μενάνδρου
Καλλικράτης Αἰθάλου
Ὀνησᾶς)
Ζώσιμος Εὐκάρπου
λεντιᾶριος· Ἕλενος Θάλλου Μιλήσιος

Σαβεῖνος Ἐπαφρᾶ
Ῥοῦφος Πρείμου
Ζώσιμος Καλλιμάχου
Μητρόδωρος)
Εὔπορος)
Ἰούλ(ιος) Θεμιστοκλῆς
Διονύσιος Λευκίου
Ζώσιμος Εἰσιδώρου
Τρόφιμος Εὐτύχους
Μέλισσος Εἰσιδώρου
Νίκων Εἰσιδώρου
Εὔπορος Μηνοφίλου
Ἐπίκτητος Ἀγάθωνος
Εὔπλους Μηνοφίλου
Ἤλεις Θεοδώρου
Αἴλ(ιος) Διόφαντος
Ἀστράγαλος Ζωσίμου
Καρπίων Πριμίωνος
Πρώταρχος Διονυσίου
Σωτᾶς Φιλήτου
Ἐλευσίνιος Ῥούφου
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀπολλώνιος)
Ἀφροδίσιος Τυχικοῦ

κεστροφύλαξ· Ἀφρο|δείσιος Προβαλεί|σιος

ἐπὶ Διογενίου·
Ἀβάσκαντος
Εἰσιδότου

Abascanti Cephisiensis paedotribae perpetui annus trigesimus quartus aut 170/1 aut (id quod veri similius videtur) 171/2 p. Chr. est (a
n. 1112).

1134 Columna quadrata marmoris Pentelici mutilata supra et a parte dextra, a. 0,32, l. 0,33, cr. 0,25, inventa *εἰς τὸ νεώτερον πρυτανεῖ*
πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένης Κατηφόρι. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3200 Denuo descrips
Koehler.

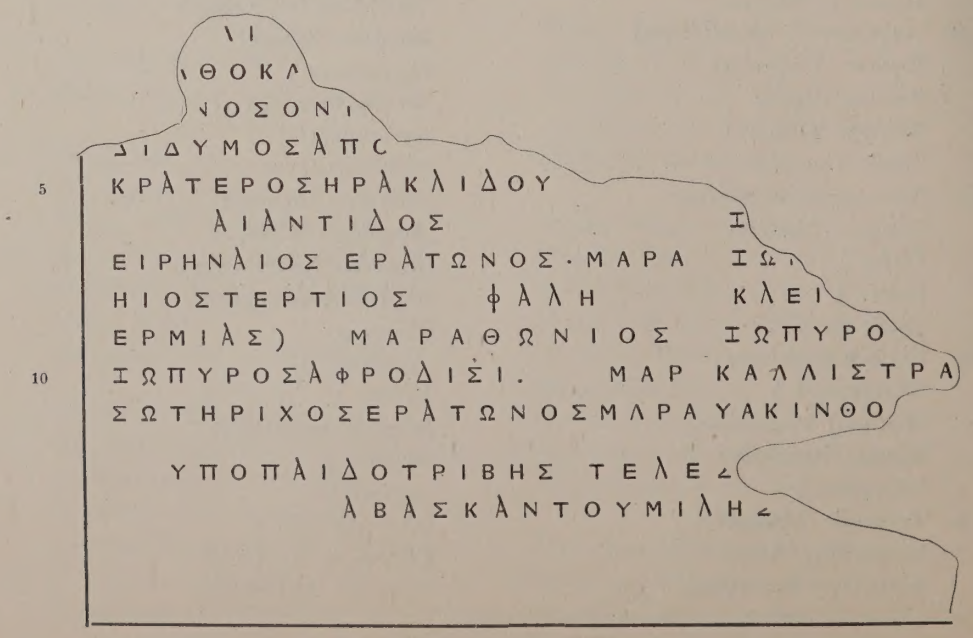

[Ἱπποϑωντίδος]
.....
[Ἀγ]αϑοκλ[ῆς .....]
..νος Ὀν[ησίμου (?)]
Δίδυμος Ἀπο.....
Κράτερος Ἡρακλίδου
Αἰαντίδος
Εἰρήναιος Ἐράτωνος Μαρα(ϑώνιος) Ζ.....
Ἥιος Τέρτιος Φαλη(ρεύς) Ζω.....
Ἑρμίας) ΜαραϑώνιοςΚλει.....
Ζώπυρος Ἀφροδισί[ου] Μαρ(αϑώνιος) Ζώπυρο[ς .....]
Σωτήριχος Ἐράτωνος Μ[α]ρα(ϑώνιος) Καλλίστρα[τος .....]
Ὑπο παιδοτρίβης· Τελεσ[φόρος] Ὑάκινϑο[ς .....]
Ἀβασκάντου Μιλήσ[ιος]

Telesphorus Abascanti f. Milesius hypopaedotriba recensetur Abascanti Cephisiensis paedotribae anno duodetrigesimo (165/6 p. Chr., n. 1128) et trigesimo quarto (171/2 p. Chr., n. 1133). Ad eam igitur aetatem et hic titulus et is qui sequitur (n. 1135) referendi sunt. Neque enim quod ibi K pro M vocis Μιλήσιος scriptum est, propterea nomen a me restitutum in dubium vocandum videtur.

1135 Athenis in domo Σταματίου τοῦ Λανδουρίου. Ex schedis Fourmonti edd. Boeckh C. I. G. 290. Lebas Attique 632. Periisse videtur.

ΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
.Σ
.ΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
..ΛΞ
.ΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΤΟΥ
ΣΦΗΓΑΙΕΥΣ
..ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
...ΤΕΥΣ
ΡΟΥΑΛΩΠΕΚΗ

ΗΣΤΕΛΕ

ΝΤΟΥΚ

[.....ο]υ Πειραιεύς
.....ς
[.....ο]υ Μελιτεύς
[κεστροφύλα]ξ
[..... Λ]αμπτρεύς
[ἐπὶ Διογενεί]ου
.....ς Φηγαιεύς
..... Παιανιεύς
.....εύς
[ὑποπαιδοτρίβ]ης· Τελε[σφόρος]
[Ἀβασκά]ντου [Μιλήσιος]

De aetate cf. adn. ad n. 1134.

1136 Marmor a Whelero Athenis Oxonium delatum. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 168 (Vandal. Diss. p. 697. Corsin. F. A. T. II p. 196). Chandler Marm. Oxon. II, 53. Boeckh C. I. G. 273. (Lebas Attique 548).

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΛΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΚΟΣΜΗΤΕΥ
ΟΝΤΟΣΑΤΤΙΚΟΥΤΟΥ....
ΤΟΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣΘ.....
ΚΑΙΣΥΣΤΑΤΑΙΑΥΤΟΙΣΑΝΕ
ΓΡΑΨΑΝ
ΠΑΙΛΙΟΣΛΕΥΚΙΟΣΠΑΛΛΗ
ΦΙΛΟΙΤΙΟΣΓΑΜΟΥΜΕΛΙΤ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤ·ΦΙΛ
ΖΩΣΙΜΟΣΙΣΙΓΕΝΟΥΣΠΑΛ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΜΕΝΕΚΡ....

Ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Ἡρακλεί|δου Μελιτέως, κοσμητεύοντος Ἀττικοῦ τοῦ .....|τος Γαργηττίο[υ φίλοι] | καὶ συστάται αὐτο[ὐ]ς ἀνέγραψαν.
Πό(πλιος) Αἴλιος Λεύκιος Παλλη[νεύς]
Φιλοίτιος Γάμου Μελιτ[εύς]
Ὀνήσιμος Μενεκράτ[ους] Φιλ[άδης]
Ζώσιμος Ἰσιγένους Παλ[ληνεύς]
Τελεσφόρος Μενεκρ[άτους Φιλάδης]

Claudius Heraclides Melitensis cosmeta fuit archonte Philistide anno 165/6 p. Chr. (n. 1128. 1129), quare annum quo ipse archon fuit ab illo on magno temporis spatio abesse consentaneum est. Tamen aliquot certe anni intercedunt. Namque quum hic habeamus Telesphorum Menatis f. Philaidem (eundem qui initio alterius p. Chr. saeculi paedotriba perpetuus fuit) eiusque fratrem Onesimum ephebos, n. 1114. 1116 47/8 p. Chr.) pater horum Menecrates Telesphori f. Philaida ephebus recensetur. Quare Heraclidis archontis annus utique anno post Tineium onticum (n. 1133, 171/2 p. Chr.) recentior est.

1137 Fragmenta Hermae, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη. Particulam *a* ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 313 n. LXXX*a*. Totum titulum exscripsit Koehler.

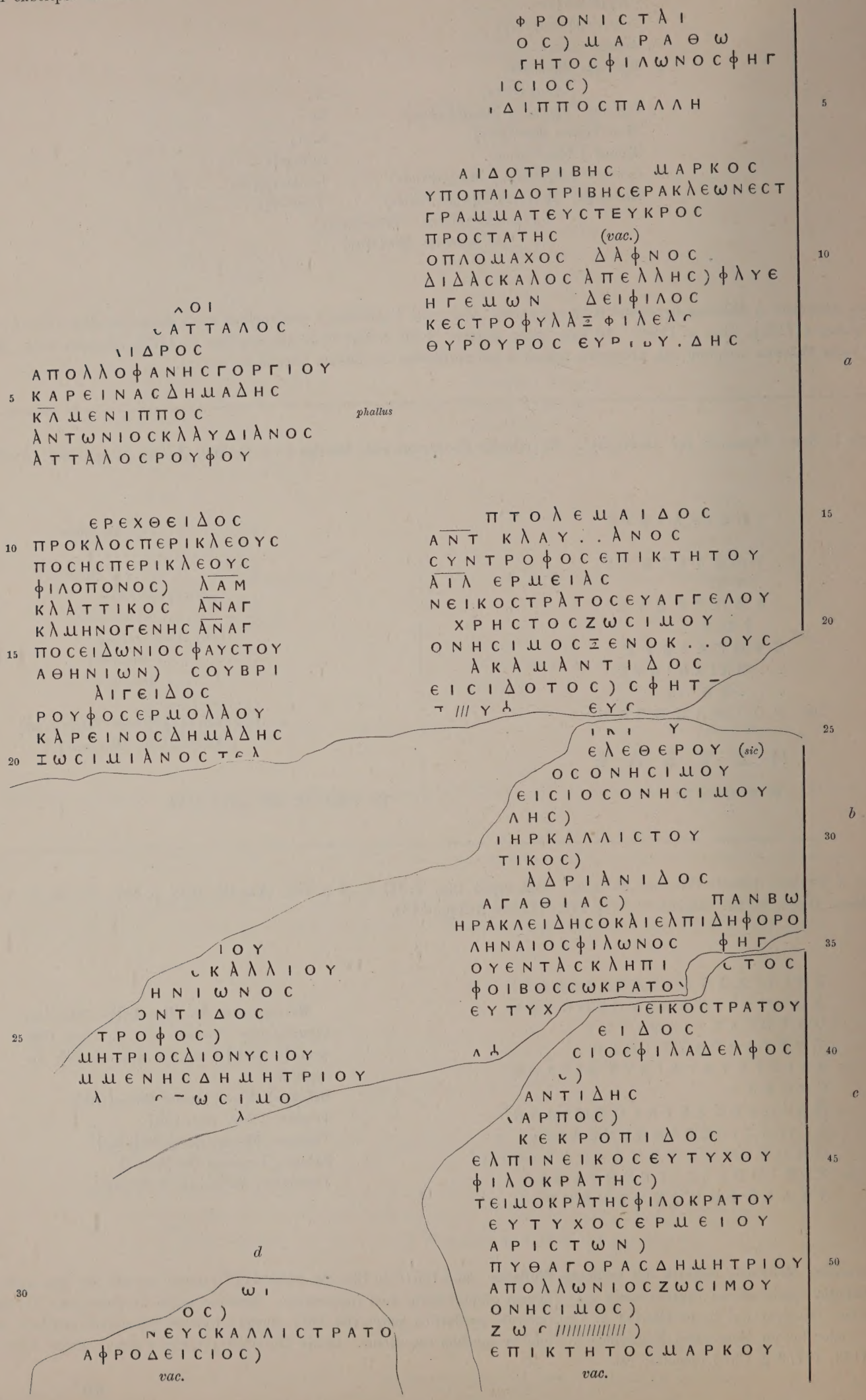

[σωφρονισταί]
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

[γυμνασίαρ]χοι
. . . . . ς Ἄτταλος
[. . . Φ]αῖδρος
Ἀπολλοφάνης Γοργίου
Καρείνας Δημάδης
Κλ(αύδιος) Μένιππος
Ἀντώνιος Κλαυδιανός
Ἄτταλος Ῥούφου

Ἐρεχθεΐδος
Πρόκλος Περικλέους
Ποσῆς Περικλέους
Φιλόπονος) Λαμ(πτρεύς)
Κλ(αύδιος) Ἀττικὸς Ἀναγ(υράσιος)
Κλ(αύδιος) Μηνογένης Ἀναγ(υράσιος)
Ποσειδώνιος Φαύστου
Ἀθηνίων) Σουβρί(δης)

Αἰγεΐδος
Ῥοῦφος Ἑρμολάου
Καρείν(α)ς Δημάδης
Ζωσιμιανὸς Τελ . . .
. . . . . .

[Παν]διονίδος
. . . . . .

. . . . . ίου
. . . . . ς Καλλίου
[. . . . . Ἀθ]ηνίωνος
[Λε]οντίδος
[Σύν]τροφος)
[Δη]μήτριος Διονυσίου
[Πα]μμένης Δημητρίου
. . . . . ς [Ζ]ωσίμο[υ]
. . . . . .

. . . . . ω . . .
. . . . . ος)
. . . . νεὺς Καλλιστράτο[υ]
Ἀφροδείσιος)

[ὑποσω]φρονισταί
. . . . . ος) Μαραθώ(νιος)
[Ἐπίκ]τητος Φίλωνος Φηγ(αιεύς)
[Ἀφροδ]ίσιος)
[Ποσεί]διππος Παλλη(νεύς)

παιδοτρίβης· Μᾶρκος
ὑποπαιδοτρίβης· [Ἡ]ρακλέων Ἑστ(ιαιόθεν)
γραμματεύς· Τεῦκρος
προστάτης· vac.
ὁπλομάχος· Δάφνος
διδάσκαλος· Ἀπελλῆς) Φλυε(ύς)
ἡγεμών· Δείφιλος
κεστροφύλαξ· Φιλέας
Θυρουρός· Εὐρ[υβιά]δης (?)

Πτολεμαΐδος
Ἀντ(ώνιος) Κλαυ[δι]ανός
Σύντροφος Ἐπικτήτου
Αἴλ(ιος) Ἑρμείας
Νεικόστρατος Εὐαγγέλου
Χρῆστος Ζωσίμου
Ὀνήσιμος Ξενοκ[λέ]ους

Ἀκαμαντίδος
Εἰσίδοτος) Σφήττ(ιος)
Τ[ρ]ύφ[ων] Εὐσ . . . . .
. . . . . .
. . . . . Ἐλε[υ]θέρου
. . . . . ος Ὀνησίμου
[Ἀφροδ]είσιος Ὀνησίμου
. . . . . λης)
[. . . . . τ]ηρ Καλλίστου
. . τικος)

Ἀδριανίδος
Ἀγαθίας
Ἡρακλείδης ὁ καὶ Ἐλπιδηφόρος | Πανβω(τάδης)
Λήναιος Φίλωνος Φηγ(αιεύς)
Οὐεντ(ίδιος) Ἀσκληπι[ό]τος
Φοῖβος Σωκράτου[ς]
Εὐτυχ[. . . . Ν]εικοστράτου

Οἰνεΐδος
Ἀφ[ροδί]σιος Φιλαδέλφο[υ]
. . . . . ς)
. . . αντίδης
[Εὔ]καρπος)

Κεκροπίδος
Ἐλπίνεικος Εὐτύχο[υ]
Φιλοκράτης)
Τειμοκράτης Φιλοκράτου
Εὔτυχος Ἑρμείου
Ἄριστων)
Πυθαγόρας Δημητρίου
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου
Ὀνήσιμος)
Ζώσ[ιμος])
Ἐπίκτητος Μάρκου

Marcus paedotriba sine dubio idem est qui n. 1138 accuratius Λεύκιος ὁ καὶ Μᾶρκος vocatur. Atque hic quidem titulus, quippe qui et cum n. 1133 et cum n. 1138 nonnulla eorum qui muneribus funguntur nomina communia habeat (Apelles Apellis f. Phlyensis praeceptor est n. 1133. 1137, Marcus paedotriba, Heracleo Sotelis f. Hestiaeensis hypopaedotriba n. 1137. 1138), aetate medius inter illorum utrumque esse videtur, ita ut aut *primo* aut *alteri* Marci paedotribae anno ascribendus sit. Iam cum anno 171/2 p. Chr. Abascantus etiamtum in munere fuerit (n. 1133), sponte patet hunc titulum non posse anno 172/3 antiquiorem esse. Ex altera parte constat Epictetum Philerotis f. Sphettium paedotribae munus iniisse aut anno 178/9 p. Chr., aut etiam prius (ad n. 1141); ita ut tertius Marci annus (n. 1138), etiamsi eum simul ultimum fuisse statuamus, non possit posterior esse quam 177/8 p. Chr. Hic igitur titulus, quippe qui ante tertium Marci annum compositus sit, ut anno 172/3 antiquior, ita 176/7 recentior esse non potest.

1138 Basis magna lapidis Pentelici, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 168 tab. n. 2. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 306 n. LXXX. Quattuor primos versus exscripsit Koehler.

ΗΕΞΛιLιΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΥΡΦΙ
ΛΩΝΑΠΕΙΡΑΙΕΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΑΣΥΝΕΔΡΙΑΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙ
ΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΒΙΗΣΙΟΥΠΕΙΣΩΝΟΣΜΕΛΙΤΕΩΣΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΥΡΦΙΛΩΝΠ
ΡΑΙΕΥΣΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΥΦΕΑΥΤΟΝΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕ

In latere dextro:

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΜΗΤΡΟΔΩ		ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ		ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣΡΟΥΦΟΥΠ		ΕΙΣΙΩΝΟΝΗΣΙΜΟΥ	
ΡΟΣ	ΦΛΥΕΥΣ	ΤΡΥΦΩΝ)ΕΞΟΙΟΥ		ΦΙΛΗΤΟΣΠΑΥΛΟΥ	ΜΕ	ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΚΛΑΔΙ	
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥ		ΣΑΒΕΙΝΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΣΓΑΡΓΗΤ		ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥ	Α	ΜΑΡΚΟΣΕΥΗΜΕΡΟΥ	
ΛΕΥΚΙΟΥΤΟΥΚΑΙΜΑΡΚΟΥ		ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΠΑΙΟ		ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ		ΤΡΥΦΩΝΣΑΒΕΙΝΟΥ	
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΕΤΟΣΓ		ΠΟΜΕΥΑΓΩΓΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ		ΑΥΡΦΙΛΩΝ	ΠΕΙ	ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥΤΥΧΟΥ	
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ		ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΟΡΥΔΑΛΛΕΥΣ		ΑΤΤΑΛΟΣ)	ΠΕΙ	ΤΡΟΦΙΜΟΣΣΩΛΩΝΟΣ	
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑΑΥΡΦΙΛΩΝΠΕΙ		ΖΩΠΥΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΥΚ		ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)	ΠΕΙ	ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΠΙΣΤΟΥ	ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΠΟΠΛΙΟΣΓΑΙΟΥΔΙΟ		ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ		ΜΟΥΣΙΚΟΣ)	ΠΕΙ	ΕΥΤΥΧΟΣ)	ΠΡΟΚΛΟΣ)
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΣΤΑ	ΑΧΑΙΚΟΣ ΧΟΛ	ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣΕΞΟΙ		ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ)	ΠΕΙ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΣ)	ΠΡΕΙΜΟΣΕΡΩ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΕΜΠΟΡΙΚΟΣ)ΟΙΟ		ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΣΓΑΡ		ΦΡΟΝΤΩΝΔΙΟΔΟΤΟΥ	ΑΖΗ	ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΖΩ	ΠΡΕΙΜΟΣΛΛΕ
ΑΔΡΙΑΝΙΩΝΑΜΑΡΚΔΙΟΝΥΣΟΔΩ		ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΠΑΙ		ΖΩΣΙΜΟΣΚΤΗ//ΟΥ	ΑΖΗ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑΣ	ΕΙΚΕΛΟΣ ΜΗ
ΡΟΣ	ΧΟΛ	ΠΟΜΑΠΕΛΛΗΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ		ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ)	ΠΕΙ	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΒΟΗ	ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΤ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΧΑΙΡΙΩΝΠΡΕΙΣΚΟΥΦΥ		ΒΕΝΟΥΣΤΟΣ)ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ		ΤΥΧΙΚΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ	ΚΟ	ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)	ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΝΙ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΣΑΒΕΙΝΟΣ)ΓΑΡ		ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΥ		ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΚΤΗΤΟΥ	ΑΖΗ	ΑΓΑΘΩΝΑΤΤΙΚΟΥ	ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΗ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑΦΛΣΩΣΙΓΕΝΗΣΠΑΛ		ΗΓΕΜΩΝΚΛΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡ		ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ		ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥ	ΣΕΒΗΡΟΣΝΙ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑΑΡΤΕΜΩΝ)ΣΟΥ		ΓΡΣΩΤΑΣΟΚΑΙΝΙΚΟΔΑΜΟΣΦΛΥ		ΚΛΦΑΥΣΤΕΙΝΙΑΝΟΣ	ΜΑ	ΑΙΓΙΑΛΟΣΕΥΤ	ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ
//ΑΡΓΗΛΙΩΝΑΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΚΑΙΚΕ		ΥΠΟΓΡΕΠΙΚΤΗΤΟΣΦΙΛΩΝΟΣΦΕ		ΚΛ ΚΛΗΜΗΣ	ΜΑ	ΑΙΣΧΙΝΗΣ)	ΑΙΣΩΠΟΣ
ΦΑΛΟΣ	ΑΘΜΟ	ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΚΛΦΙΛΗΤΟΣΦΛΥ		ΚΛ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΜΑ	ΑΡΕΣΚΩΝΣΩΤΑ	ΤΡΥΕΝΤΟΣΕΝ
//ΚΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑΚΛΦΙΛΙΠΠΟΣΜΑΡ		ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣΦΡΕ		ΣΤΕΦΑΝΟΣ)	ΦΑ	ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ)	ΤΥΡΑΝΝΟΣΛΕ
//ΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑΦΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΥ		ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΗΡΑΚΛΕΩΝ		ΖΩΣΑΣΖΩΣΙΜΟΥ	ΡΑ	ΜΕΜΕΥΠΟΡΟΣ	ΚΛΓΑΥΡΟΣ
//ΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΦΛΥ		ΣΩΤΕΛΟΥΣΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ		ΚΑΠΙΤΩΝΡΟΥΦΟΥ	ΜΑ	ΕΡΜΕΙΑΣ)	ΤΡΥΦΩΝΚΡΑ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ		ΘΥΡΩΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΦΙΛΩΝΟΣΠ		ΕΡΑΤΩΝ)	ΜΑ	ΕΠΙΓΟΝΟΣ)	ΤΡΟΦΙΜΟΣΖΩ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΑΥΡ		ΑΙΛΙΟΣΘΡΕΠΤΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣ		ΕΠΟΠΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ		ΚΛΑΚΥΡΟΣ	ΤΑΤΙΑΝΟΣΧΡΥ
ΦΙΛΩΝ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑ		ΑΘΗΝΑΙΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥΦΑ		ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ	ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ
//ΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΥΡΦΙΛΩΝΠΕΙΡΑΙΕΥΣ		ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ		ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΚΑΙΕΥΚΑΡΠΙ		ΚΟΙΝΤΟΣ	ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΤΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ		ΣΤΑΤΙΟΣΑΧΑΙΚΟΣΧΟΛ		ΔΗΣ	ΜΑ	ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ	ΦΩΚΑΣ)
////ΡΗΛΙΟΣΦΙΛΩΝΠΕΙΡΑΙΕΥΣ		ΜΑΡΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΧΟΛ		ΚΤΗΣΙΒΙΟΣΓΑΙΟΥ	ΜΑ	ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ	ΦΟΙΝΙΞ)
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝΓΑΙ)ΔΙΟΜΑΙΕΥΣ		ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΤΡΥΦΩΝΟΣ ΕΞ		ΑΠΕΛΛΗΣ)	ΜΑ	ΚΑΡΠΟΣ	ΦΙΛΩΝ)
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΚΑΙΚΕ		ΟΛΥΜΠΙΚΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥ ΠΑΙ		ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ		ΚΑΛΛΩΝ	ΦΙΡΜΟΣ)
ΦΑΛΟΣ		ΑΙΣΧΙΝΗΣ) ΕΞΟΙ		ΦΛΣΩΣΙΓΕΝΗΣ	ΠΑ	ΚΩΜΟΣ	ΧΡΥΣΕΡΩΣ)
//ΠΙΝΕΙΚΙΑΦΛΑΣΩΣΙΓΕΝΗΣΠΑΛ		ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ) ΛΕΥΚ		ΕΥΟΔΟΣΕΥΝΟΜΟΥ	ΠΑΛ	ΚΕΡΔΩΝ	ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
		ΧΡΥΣΙΠΠΟΣΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΥ		ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣΠΑ		ΛΕΥΚΙΟΣ	ΖΩΣΙΜΟΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
//ΕΡΙΚΛΗΣ)ΚΗφ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝΠΑΜφΙΛΟΥ ΛΑΜ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ ΚΗΦ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΛΑΜ
ΖΩΣΙΜΟΣΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΛΑΜ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΛΑΜ
ΑΤΤΙΚΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥΛΑΜ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΚΑΤΑΙΟΥ ΦΗΓ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥΛΑΜ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥ ΛΑΜ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ) ΛΑΜ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΓΑΙΟΣ) ΔΙΟ
ΠΟΠΛΙΟΣΓΑΙΟΥ ΔΙΟ
ΓΕΜΕΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΙΛΑ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΓΑΡΓΗΤΙΟΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΙ
//ΙΣΤΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΚΟΛΥ
//ΡΟΦΙΜΟΣΖΩΠΥΡΟΥ ΓΑΡΓΗ
//ΝΤΩΝΕΙΝΟΣΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΓΑΡ
ΣΑΒΕΙΝΟΣ) ΓΑΡ
ΜΟΝΗΤΙΟΣΗΡΑΚΛΕΟΥ ΔΙΟΜ
ΜΟΝΗΤΙΟΣΠΟΠΛΙΟΣ ΔΙΟΜ
ΒΑΚΧΥΛΟΣ) ΕΚΜΥΡ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥ ΓΑΡ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ)ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΣΑΡΠΗΔΩΝ) ΠΑΙ
ΑΤΤΑΛΟΣΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ ΠΑΙ
ΠΟΘΟΥΜΕΝΟΣ) ΠΑΙ

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥφ
ΠΟΛΛΙΩΝΠΑΡΔΑΛΑ ΛΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥ ΕΞ
ΖΩΠΥΡΟΣ) ΛΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ) ΦΛΥΕΥΣ
ΣΜΑΡΑΓΔΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ φ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ φ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ) ΦΛΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ φΛ
ΑΘΗΝΙΩΝΦΙΛΩΝΟΣ ΦΛΥ
ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ Π
ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ ΚΟ
ΜΟΥΝΤΑΝΟΣ) ΦΛΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΑΣΟΥ ΕΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΦΛ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ) Σφ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΧΑΙΡΙΩΝΠΡΕΙΣΚΟΥ ΦΥ
ΦΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΦΥ
ΚΟΔΡΑΤΟΣΓΡΑΦΙΚΟΥ ΙΤΕ
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΧ
ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ) ΑΧΑ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣ ΜΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΜΕ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ) ΜΕΛ

ΧΡΗΣΤΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΔΕ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΟΥΠ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣΠ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΚΑΙΚΕΦΑΛΟΣΑΘΜ
ΑΡΤΕΜΩΝ) ΣΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΡ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΚΛΙΝΙΟΥ ΑΓΝ
ΚΛΦΙΛΩΤΕΡΟΣ ΑΓΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΤΥΡ
ΣΩΤΗΡΙΔΑΣΥΓΕΙΝΟΥ ΑΓΝ
ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΓΕΡΜΑΝΟΥΟΙΟ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ) ΟΙΟΘ

ΕΠΕΓΓΡΑΦΟΙ

ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΕΠΑΓΑ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΓΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΥΘΦΙΛ
ΑΔΜΗΤΟΣ)
ΑΤΤΙΚΟΣΑΡΤ
ΓΑΙΟΣ)
ΔΙΟΦΑΝΗΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΔΙΝΕΙΚΥ

ΛΗΝΑΙΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΜΑΡΩΝ
ΝΕΙΚΩΝ
ΝΕΙΚΗΤΗΣ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΣ
ΝΕΙΚΑΣΙΩΝ
ΝΕΙΚΗΤΗΣ
ΝΕΩΝΑΠΟ
ΝΕΙΚΩΝΔΙΟ
ΟΝΗΣΑΣΑΤ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΝ
ΠΑΡΘΕΝΟ.ΙΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΠΡΕΙ
ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΟΙΝΕΥΣ
ΔΙΕΙΦΙΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΗ
ΔΑΡΔΑΝΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΔΗ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΕΥΠΛΟΥΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΜΙ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΥΟΔΟΣ)
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)

ΘΑΛΛΟΣ)
ΘΡΕΠΤΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΕΥΟΔΟΣΕΥΚ
ΕΛΣΩΤΑΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΘΕ
ΕΥΤΥΧΑΣΑΣ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΕΙ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΕ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣΖΩ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥ
ΖΩΤΙΚΟΣΕΥ

Var. lect. Inter versus 4 et 5 (ab alia manu sine dubio) insculptum esse μέγ[α] χαῖρε καλέ testatur Kumanudis.

Ἡ ἐξ [Ἀρεί]ου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆ|μος ὁ Ἀθηναίων τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιον) Φί|λωνα Πειραιέα, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς τὰ συνέδρια καὶ τὸν δῆμον καὶ | τοὺς ἐφήβους φιλοτιμίας.

Ἐπὶ ἄρχοντος Βησίου Πείσωνος Μελιτέως ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιος) Φίλων Π[ει]|ραιεὺς τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν.

ἀντικοσμήτης· Μητρόδω-
ρος Φλυεύς
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου
Λευκίου τοῦ καὶ Μάρκου
Μαραθωνίου ἔτος γ'

γυμνασίαρχοι

Βοηδρομιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πει(ραιεύς)
Πυανοψιῶνα· Πόπλιος Γαΐου Δι(μεεύς)
Μαιμακτηριῶνα· Στά(τιος) Ἀχαϊκὸς Χολ(λείδης)
Ποσειδεῶνα· Ἐμπορικὸς) Οἰό(θεν)
Ἀδριανιῶνα· Μάρκ(ιος) Διονυσόδω-
ρος Χολ(λείδης)
Γαμηλιῶνα· Χαιρίων Πρείσκου Φυ(λάσιος)
Ἀνθεστηριῶνα· Σαβεῖνος) Γαρ(γήττιος)
Ἐλαφηβολιῶνα· Φλ(άουιος) Σωσιγένης Παλ(ληνεύς)
Μουνιχιῶνα· Ἀρτέμων) Σουνιεύς
[Θ]αργηλιῶνα· Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέ-
φαλος Ἀθμο(νεύς)
[Σ]κιροφοριῶνα· Κλ(αύδιος) Φίλιππος Μαρ(αθώνιος)
[Ἑ]κατομβαιῶνα· Φλ(άουιος) Διονύσιος Φυ(λάσιος)
[Μ]εταγειτνιῶνα· Μητρόδωρος Φλυ(εύς)

ἀγωνοθέται

Ἀντινοείων τῶν ἐν ἄστει· Αὐρ(ήλιος)
Φίλων Πειραιεύς
[Ἁ]δριανείων· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πειραιεύς
Ἀντινοείων τῶν ἐν Ἐλευσεῖνι·
[Αὐ]ρήλιος Φίλων Πειραιεύς
Φιλαδελφείων· Γαΐ(ος)) Διομαιεύς
Γερμανίκεια· Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέ-
φαλος
[Ἑ]πινείκια· Φλά(ουιος) Σωσιγένης Παλ(ληνεύς)

σωφρονισταί

Τρύφων) ἐξ Οἴου
Σαβεῖνος Ἑρμέρωτος Γαργήτ(τιος)
Ἀχώριστος Παραμόνου Παιο(νίδης)
Πομ. Εὐάγωγος Μαραθώνιος
Στέφανος Κορυδαλλεύς
Ζώπυρος Μητροδώρου Λευκ(ονοεύς)

ὑποσωφρονισταί

Εἰρήναιος Τρύφωνος ἐξ Οἴ(ου)
Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαρ(γήττιος)
Ἀλέξανδρος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης)
Πομ. Ἀπελλῆς Μαραθώνιος
Βενοῦστος) Πειραιεύς
Σκάμανδρος Μητροδώρου Λευ(κονοεύς)
ἡγεμών· Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαρ(αθώνιος)
γρ(αμματεύς)· Σωτᾶς ὁ καὶ Νικόδαμος Φλυ(εύς)
ὑπογρ(αμματεύς)· Ἐπίκτητος Φίλωνος Φ(ηγαιεύς)
ὁπλομάχος· Κλ(αύδιος) Φίλητος Φλυ(εύς)
κεστροφύλαξ· Ἀγαθόδωρος Φρε(άρριος)
ὑποπαιδοτρίβης· Ἡρακλέων
Σωτέλους Ἑστιαιόθεν
Θυρωρός· Ἀσκληπιάδης Φίλωνος Π...

Αἴλιος Θρέπτος Παιανιεύς
Μητρόδωρος Εὐτυχίδου Πα(ιανιεύς)

Λεωντίδος

Στάτιος Ἀχαϊκὸς Χολ(λείδης)
Μάρ(κιος) Διονυσόδωρος Χολ(λείδης)
Εὐπραξίδης Τρύφωνος ἐξ (Οἴου)
Ὀλυμπικὸς Ἀχωρίστου Παι(ονίδης)
Αἰσχίνης) ἐξ Οἴ(ου)
Διονύσιος) Λευκ(ονοεύς)
Χρύσιππος Ἀγαθοστράτου
Ἀσκληπιόδοτος Ῥούφου Π(ιθεύς)
Φίλητος Παύλου Με(λιτεύς)
Ἀπολλώνιος Ἑρμογένου Ἁ(λαιεύς)

Ἱπποθωντίδος

Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πει(ραιεύς)
Ἄτταλος) Πει(ραιεύς)
Δημήτριος) Πει(ραιεύς)
Μουσικός) Πει(ραιεύς)
Ἐλπίνεικος) Πει(ραιεύς)
Φρόντων Διοδότου Ἀζη(νιεύς)
Ζώσιμος Κτή[τ]ου Ἀζη(νιεύς)
Θεόκριτος) Πει(ραιεύς)
Τυχικὸς Εὐφροσύνου Κό(πριος)
Ἀθηνόδωρος Κτήτου Ἀζη(νιεύς)

Αἰαντίδος

Κλ(αύδιος) Φαυστεινιανὸς Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Κλήμης Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Φίλιππος Μα(ραθώνιος)
Στέφανος) Φα(ληρεύς)
Ζωσᾶς Ζωσίμου Ῥα(μνούσιος)
Καπίτων Ῥούφου Μα(ραθώνιος)
Ἐράτων) Μα(ραθώνιος)
Ἐπόπτης Στρατονείκου
Ἀθήναις Νυμφοδότου Φα(ληρεύς)
Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπί-
δης Μα(ραθώνιος)
Κτησίβιος Γαΐου Μα(ραθώνιος)
Ἀπελλῆς) Μα(ραθώνιος)

Ἀντιοχίδος

Φλ(άουιος) Σωσιγένης Πα(λληνεύς)
Εὔοδος Εὐνόμου Παλ(ληνεύς)
Ἀφροδείσιος Ξενοκλέους Πα(λληνεύς)
Εἰσίων Ὀνησίμου
Ἀπολλόδωρος Κλαδί(ωνος?)
Μᾶρκος Εὐημέρου
Τρύφων Σαβείνου
Ὀνήσιμος Εὐτύχου
Τρόφιμος Σώλωνος
Ἀφροδείσιος Πίστου
Εὔτυχος)
Ἀπολλῶνις)
Ἀριστόβουλος Ζω.
Ἀρτεμίδωρος Ἀσ.
Ἀσκληπιάδης Βοή(θου?)
Ἀθηνόδωρος)
Ἀγάθων Ἀττικοῦ
Ἀπολλώνιος Εὐ.
Αἰγίαλος Εὐτ(υχ...)
Αἰσχίνης)
Ἀρέσκων Σωτᾶ
Ἀβάτκαντος)
Μέμ(μιος) Εὔπορος
Ἑρμείας)
Ἐπίγονος)
Κλα(ύδιος) Κῦρος
Κτήσιππος
Κόιντος
Κένταυρος
Κράτιστος
Κάρπος
Κάλλων
Κῶμος
Κέρδων
Λεύκιος
Πυθόδωρος
Πρόκλος)
Πρεῖμος Ἔρω(τος)
Πρεῖμος [Ἀ]λε(ξ.....)
Εἴκελος Μη.
Σωκράτης Ἀτ.
Σωτήριχος Νι.
Σεραπίων Δη.
Σεβῆρος Νι.
Στράτων Ἀσ.
Αἴσωπος
Τρύεντος Ἐν.
Τύραννος Λε.
Κλ(αύδιος) Γαῦρος
Τρύφων Κρα.
Τρόφιμος Ζω.
Τατιανὸς Χρυ(σ...)
Φιλέταιρος
Φιλόμουσος
Φωκᾶς)
Φοῖνιξ)
Φίλων)
Φίρμος)
Χρυσέρως)
Ἑρμογένης
Ζώσιμος

III

[Π]ερικλῆς) Κηφ(ισιεύς)
Ἐλευθερίων Παμφίλου Λαμ(πτρεύς)
Ἀπολλώνιος Εὐκάρπου Κηφ(ισιεύς)
Δημήτριος) Λαμ(πτρεύς)
Ζώσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ(πτρεύς)
Ὀνήσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ(πτρεύς)
Ἀττικὸς Διοδότου Λαμ(πτρεύς)
Διονυσόδωρος Ἑκαταίου Φηγ(ούσιος)
Εὐέλπιστος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Ἀθηνόδωρος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Μουσικός) Λαμ(πτρεύς)

Αἰγεῖδος

Γάιος) Διο(μεεύς)
Πόπλιος Γαΐου Διο(μεεύς)
Γέμελλος Διονυσίου Φιλά(δης)
Ἀθηνόδωρος) Γαργήτ(τ)ιος
Καρπόδωρος Διονυσίου Φι(λάδης)
[Π]ίστος Εἰσιδώρου Κολυ(ττεύς)
[Τ]ρόφιμος Ζωπύρου Γαργή(ττιος)
[Ἀ]ντωνεῖνος Φιλουμενοῦ Γαρ(γήττιος)
Σαβεῖνος) Γαρ(γήττιος)
Μονήτιος Ἡρακλέου(ς) Διομ(εεύς)
Μονήτιος Πόπλιος Διομ(εεύς)
Βακχύλος) ἐκ Μυ(ρινούττης)
Ἐπαφρίων Χρυσίππου Γαρ(γήττιος)

Πανδειονίδος

Νεικίας) Στειριεύς
Σαρπηδών) Παια(νιεύς)
Ἄτταλος Σαρπηδόνος Παι(ανιεύς)
Ποθουμενός) Παι(ανιεύς)

Πολλίων Παρδαλᾶ Λευ(κονοεύς)
Δημήτριος Ἑρμείου ἐξ (Οἴου)
Ζώπυρος) Λευ(κονοεύς)
Δημήτριος Κορνηλιανοῦ
Παράμονος Πλουτάρχου

Πτολεμαΐδος

Μητρόδωρος) Φλυεύς
Σμάραγδος Μητροδώρου Φ(λυεύς)
Ἐπίγονος Νεικοστράτου Φ(λυεύς)
Νεικόμαχος) Φλυ(εύς)
Ἀθήναϊς Ἀφροδεισίου Φλ(υεύς)
Ἀθηνίων Φίλωνος Φλυ(εύς)
Κλεόβουλος Εὐτυχίδου Π(ροσπάλτιος(?))
Ὀνήσιμος Εὐχαρίστου Κο(λωνῆθεν)
Μουυτανός) Φλυ(εύς)
Διονύσιος Ὀνάσου Εὐ(νοστίδης)
Ἀντίοχος Εἰρηναίου Φλ(υεύς)

Ἀκαμαντίδος

Ζώσιμος) Σφ(ήττιος)

Οἰνεῖδος

Χαιρίων Πρείσκου Φυ(λάσιος)
Φλ(άουιος) Διονύσιος Φυ(λάσιος)
Κοδρᾶτος Γραφικοῦ [Π]τε(λεάσιος)
Ἀφροδείσιος Εἰσιδώρου Ἀχ(αρνεύς)
Παλαμήδης) Ἀχα(ρνεύς)

Κεκροπίδος

Καρποφόρος Φιλέρωτος Με(λιτεύς)
Διονύσιος Πραξιτέλους
Διονυσόδωρος Ἀρίστωνος Με(λιτεύς)
Μηνόφιλος) Μελ(ιτεύς)

Ἀρήστος Ξενοκλέους Πα(λληνεύς)
Φιλουμενὸς Εἰσιδότου Σ(ημαχίδης)
Σωτήριχος Δε....
Εὔκαρπος Ἀριστονείκου Π(αλληνεύς)
Εὐτυχίδης Πραξιτέλους Π(αλληνεύς)

Ἀτταλίδος

Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέφαλος Ἀθμ(ονεύς)
Ἀρτέμων) Σου(νιεύς)
Διονύσιος Στεφάνου Κορ(υδαλλεύς)
Ἀρτεμείσιος Κλινίου Ἀγν(ούσιος)
Κλ(αύδιος) Φιλώτερος Ἀγν(ούσιος)
Ἀθηνόδωρος Ἐλευσινίου Τυρ(μείδης)
Σωτηρίδας Ὑγείνου Ἀγν(ούσιος)
Νυμφόδοτος Γερμανοῦ Οἰό(θεν)
Ἐμπορικός) Οἰόθ(εν)

ἐπέγγραφοι

Παράμονος Ἐπαγά(θου)
Διογένης Ἀγα.
Ἀπολλώνιος)
Ἀθηνίων
Ἀθηνίων Εὐθ[υ]φίλ(ου)(?)
Ἄδμητος
Ἀττικὸς Ἀρτ.
Γάιος)
Διοφάνης
Εὐτύχης [Ἀ]ϊνείκ[ο]υ(?)

Λήναιϊς
Μένανδρος
Μάρων
Νείκων
Νεικήτης
Νυμφόδωρος
Νεικασίων
Νεικήτης
Νέων Ἀπο.
Νείκων Διο.
Ὀνησᾶς Ἀτ.
Ὀνήσιμος Διν.
Παρθενό[β]ιος
Παράμονος Πρει.
Περίανδρος
Οἰνεύς
Διείφιλος
Διονυσόδωρος
Δημήτριος
Διονύσιος Μη.
Δάρδανος
Διογένης Δη.
Εἰσίδοτος
Εὔπλους
Εὐτύχης Μι.
Ἑρμείας)
Εὔοδος)
Εἰρήναιος)

Θάλλος)
Θρέπτος
Θεόφιλος
Εὔοδος Εὐκ.
Ἑλ. Σωτᾶς
Εὔπορος Θε...
Εὐτυχᾶς Ἀσ.
Ἐπίγονος Εἰ.
Εὐτύχης
Εὐτυχιανὸς Ἐ.
Ἐλευσείνιος Ζω.
Ζώσιμος Εὐ.
Ζωτικὸς Εὐ.

Tertius Lucii sive Marci Marathonii paedotribae annus neque anno 174/5 p. Chr. prior neque anno 177/8 posterior esse potest (cf. adn. ad n. 1137).

CATALOGI

1139 Marmor a superiore et dextra parte fractum, de vicinia Athenarum anno 1688 ab Hassiacarum copiarum apud Venetos militantium duce Cassellas delatum, ubi adhuc servatur. Ed. Gesnerus Comment. Gotting. T. IV. 1754. class. hist. et phil. p. 24 sqq. (Inde Boeckh C. I. G. 277. Lebas Attique 555). Accuratius exemplum Voelkelius misit Boeckhio, qui ex eo lectiones discrepantes dedit C. I. G. add. vol. I p. 910.

```
    ,I,IANOΣ)        ΑΦΡΟ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ)           CY⊿//////////////////////////AI
ΑΡΤΕΜΩΝΣΥΜΦΟΡΟΥ//////////////////////////////////Θ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣΕΡΜΟΓΕΝ//////////////////////////////ΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)                          ΘΜΟΝΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΥΟΔΟΥ                ΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
      ℑ                 ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΤΤΙΚΟΣ                           ΕΥΟΔ.Υ
ΓΑΪΟΣΪΟΥΛΙΟΣ                      ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ                         ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΘΗΣΕΥΣ                            ΕΥΤΥΧ[Ο]ΥΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ)
ΟΡΦΕΥΣ)
ΦΛΙΩΣΙΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ                         ΕΥΤΥΧΟ.Σ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ                          ΕΙΣΑ
[Λ]ΓΑΘΟΔΩΡΟΣ                      //////////////////////
ΕΠΙΓΟΝΟΣ                          ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ
[Ε]ΥΤΥΧΑΣ                         ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
.ΕΚΟΥΝΔΟ.)
.ΕΡΟΚΛΗΣ                          ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ
      ℑ              ΣΩΦ///////NISTAI
ΚΙΘΑΙΡΩΝ)                         ΑΧΑΡΝΕΥΣ
Σ..ΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ                 ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΙΑΘΩΝΕΙΣΙΔΟΤΟΥ                   ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)                       Σ.ΗΤΤΙΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ|ΕΥΟΔΟΥ|ΕΠΕΓΡΑΨΑ
```

Var. lect. Voelkelii exemplum, Gesneriano et plenius et accuratius, sequor; tres litteras, quae solae apud Voelkelium desunt, cum Gesnerus eas habeat, uncis inclusi. V. 8. 27 ΕΥΟΔΟΥ, v. 16 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ in rasuris rescripta sunt; v. 17 patris nomen erasum.

```
....ιανός)          Ἄφρο[δείσιος]
Ἑρμογένης)
      συσ[τρεμματάρχ]αι
Ἀρτέμων Συμφόρου .....Θ.
Φιλόμουσος Ἑρμογέν[ους .....ε]ύς
Σωκράτης)           [Ἀ]θμονεύς
Διονυσόδωρος Εὐόδου [Μ]αραθώνιος
      ἐπένγρ[α]φοι
Ἀττικὸς Εὐόδου
Γάιος Ἰούλιος Εἰσίδοτος
Πεινάριος Ἀγαθόπους
Θησεὺς Εὐτύχους
Ἀττικός)
Ὀρφεύς)
Φλ(άουιος) Ζώσιμος
Διονύσιος Εὐτύχο[υ]ς
[Ἀ]γαθόδωρος .....
Ἐπίγονος Δορυφόρου
Εὐτυχᾶς Μένανδρου
[Σ]εκοῦνδος)
[Ἱ]εροκλῆς Σεκούνδου
      σωφ[ρο]νισταί
Κιθαιρών) Ἀχαρνεύς
Σ[τρ]άτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρνεύς
Ἀ[γ]άθων Εἰσιδότου Ἀχαρνεύς
Ἀπολλώνιος) Σ[φ]ήττιος
Ἀττικὸς Εὐόδου ἐπέγραψα
```

Strato Cithaeronis f. Acharnensis, qui hic sophronistae munere fungitur, anno 179/80 p. Chr. scribae perpetui munus iniit (ad n. 1141) et in eo certe usque ad annum 212/3 permansit (n. 1177); sed etiam aliquot annis post vixisse et munere functus esse videtur; namque non videtur alius scriba fuisse inter eum et Syntrophum Eucarpidae f. ἐκ Κοίλης, quem Syntrophum non ante annum 217/8 p. Chr. munus iniisse constat (n. 1198). Quare neque post annum 178/7 hic titulus incisus esse videtur, neque multo ante. Nam sophronistae munus, quod non fere ab adulescentulis administrari solebat, vix multo ante illum annum adire poterat is, qui fere quadraginta annos post 178 p. Chr. etiamtum inter vivos fuit.

1140 Pars superior Hermae marmoris Pentelici, fracta in duas particulas (*a b*), exstat in Barbaceo. Coniunxit et edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 33. 34. Utramque exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. V. 1 init. IC Dum., ⟍C Koehl. || v. 1 extr. 'vac.' Koehl. Contra aliquid scriptum fuisse indicat Dum. || v. 3 init. lineam supra litteras AYP non habet Dum. || v. 3 extr. OY) Koehl., OYΣ Dum. || v. 4 extr. Σ Dum., C Koehl. || v. 5 init. KΛAYΔIOC Dum. || post lacunam litterae Λ vestigia solus Koehler exhibet || v. 7 init. THCΓ/// Dum. || post lacunam ⟍CΩC Koehl., ⟍ЄΩC Dum. || v. 8 ante lacunam O¢ Dum. || v. 9 ante lacunam INAΓ Dum. Ceterum tres priores versus maiores litteras habent quam reliqui in Koehleri apographo, non iten in Dumontii exemplari impresso.

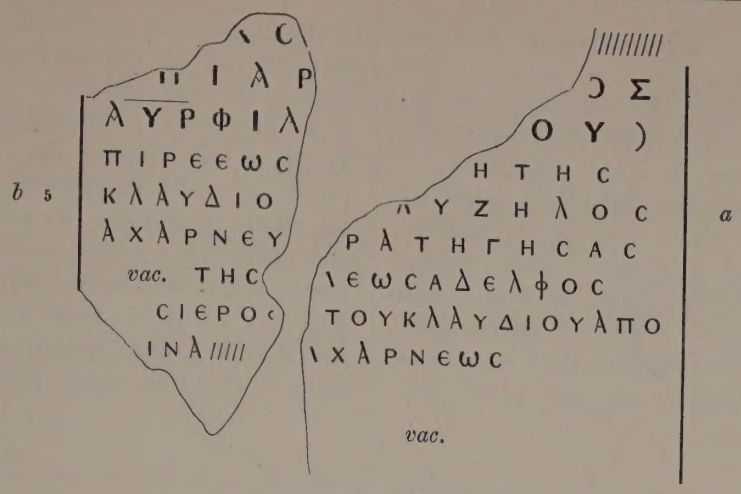

.....ο..... | [ἐ]πὶ ἀρ̣[χοντ]ος | Αὐρ(ηλίου) Φιλ....ου) | Πιρεέως, [ὁ σμ]ητὴς Κλαύδιο[ς Πο]λύζηλος | Ἀχαρνευ̣[ς, στ]ρατηγήσας | τῆς [πό]-εως, ἀδελφὸς | [ε]ἱεροφ[άν]του Κλαυδίου Ἀπο|[λλ]ινα[ρ̣ίου] Ἀχαρνέως.

Ti. Claudius Polyzelus Acharnensis, qui hic cosmeta est, idem esse detur, cui ephebo statua posita est a patre Apollodoro n. 747. Illic Philadelpheorum agonotheta vocatur, quae res eius ephebiam anno 161 p. Chr. priorem non esse indicat. Quare cosmeta fuisse non potest multis annis ante 180 p. Chr. Avus eius esse videtur Polyzelus Apollodori f. Acharnensis ephebus n. 1100. Claudius hierophanta Acharnensis, sine dubio idem quem hic habemus Apollinaris Apollodori f., est in Oeneidis prytanum catalogo n. 1049.

1141 Hermae pars media, l. 0,32. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 324 n. LXXXVII*a*. Exscripsit Koehler, cuius apographum expressi.

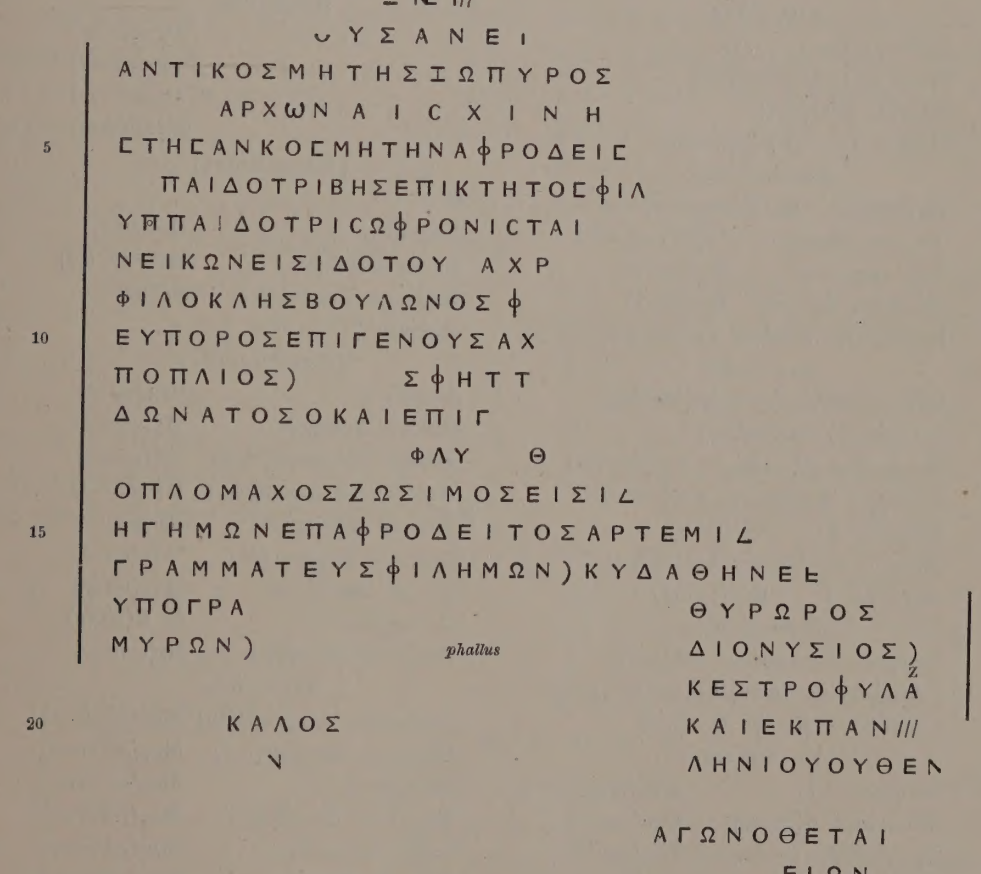

.....νε..... | [τοὺς ἐφήβ]ους ἀνέγ[ραψεν].
ἀντικοσμήτης· Ζώπυρος .....
ἄρχων· Αἰσχίνη[ς .....]
στῆσαν κοσμητὴν Ἀφροδείσ[ιον ἐνθάδ' ἔφηβοι].
παιδοτρίβης· Ἐπίκτητος Φιλ[έρωτος Σφήττιος]
ὑποπαιδοτρί(βης)· .....
σωφρονισταί
Νείκων Εἰσιδότου Ἀχ[α]ρνεύς
Φιλοκλῆς Βούλωνος Φ[υλάσιος]
Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχ[α]ρ̣[νεύς]
Πόπλιος) Σφήττ[ιος]
Δωνᾶτος ὁ καὶ Ἐπίγ.....

..... Φλυ(εύς)
ὁπλομάχος· Ζώσιμος Εἰσιδ....
ἡγ[ε]μών· Ἐπαφρόδειτος Ἀρτεμιδ[ώρου]
γραμματεύς· Φιλήμων) Κυδαθηνεε[ύς]
ὑπογρα(μματεύς) Θυρωρός
Μύρων) Διονύσιος)
κεστροφύλαξ
[διδάσ]καλος καὶ ἐκ Παν[ελ]-
.....ν ληνίου οὐθέν

ἀγωνοθέται
.....είων

Archon v. 4 civitatis eponymus videtur, non epheborum. Nam *hoc* certe loco, ubi non cum aliis magistratibus epheborum (stratego, praecone, rege, polemarcho, thesmothetis) coniunctus, sed medius eis qui non sunt ephebi (anticosmetam dico et paedotribam) interpositus est, non potuit simplici voce ἄρχων designari, si ἄρχων ἐφήβων fuisset. V. 5 versus exitum supplevi, cum Dumontius nihil nisi Ἀφροδείσ[ιον] habeat. V. 7 hypopaedotribae nomen ex altera parte iuxta vocem σωφρονισταί scriptum fuisse videtur, quae ad insequentia nomina pertinet; quare hunc versum in titulo minusculis transscripto in duos diremi. Permira sunt, quae v. 21. 22 extr. leguntur. Num ea aliquo modo cohaerent cum iis quae legimus n. 1184 οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ συνετέλεσαν (ephebi in Panhelleniis celebrandis) ἢ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τῷ καψαρίῳ μόνῳ?

Hic titulus inter eos qui Epictetum paedotribam habent antiquissimus est; nam hic nondum Strato Cithaeronis f. scriba est, qui primus omnium ad vitae tempus hoc munus subiit; imo scribam annuum Philemona Philemonis f. Cydathenaeensem hic habemus. Quod quoniam Stratonem anno 179/80 p. Chr. munus iniisse constat (nam annus 192/3 eius quartus decimus esse dicitur n. 1160), hic titulus aut anni 178/9 aut prioris alicuius est. At quum Abascantus Eumolpi f. Cephisiensis certe anno 171/2 p. Chr. etiam paedotriba fuerit, quumque hunc exceperit Lucius sive Marcus Marathonius, quem titulus n. 1138 demonstrat tres aut plures annos munere functum esse, Epictetus non ante annum 175/6 p. Chr. paedotriba factus esse potest. Inter hunc annum igitur et 178/9 hic titulus exaratus est.

1142 Fragmenta tria Hermae lapidis Pentelici, a. 0,31, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. — *a* exscripsit Koehler. — *b* ed. Pittakis Eph. 3202. Contulit Koehler. — *c* exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἐρεχθηΐδος]
. . . . . .
. . . αχ . . . . . .
Αἰ[γηΐδος]
[Ξ]ενοχάρ[ης . . . . . .]
Μον(ήτιος) Ἀφροδείσ[ιος]
Χρῆστος Εὐνό[μου]
Πρεῖμος) [Γ]α(ργήττιος)
Παν διονίδος
Εἰσίδοτος) Κυ(δαθηναιεύς)
Ἐπίγονος Φιλήμονος Κυ(δαθηναιεύς)
Θέων Διονυσίου Πεα(νιεύς)
Πάμφιλος Διονυσίου Πεα(νιεύς)
Καρποφόρος Ζωσίμου Κυ(δαθηναιεύς)
Λεωντίδος
Βάκχιος Φιλογέ(ν)ου Χο(λλείδης)
Φιλογένης) Χολ(λείδης)
Ἐπάγαθος Μητροδώρου Λευ(κονοεύς)
Εἰσίδωρος Ἀφθονήτου Λευ(κονοεύς)
Διονύσιος) ἐξ [Οἴου]
Ἅλιος ὁ καὶ Μᾶρκος Χολ(λείδης)
Δωρόθεος) Εὐπ(υρίδης)
Πτολεμαΐδος
Ἐπίγονος Χρυσογόνου Φλυ(εύς)
[Ἀφρ]οδείσιος Ἀθηνοδώρου Ἰκα(ριεύς)
[Ἀθή]ναιος Κασίου Φλυ(εύς)
Ἀκαμαντίδος
Ἔσπερος . . . . . Σφήτ(τιος)
Ἡδιανὸς Ὀνη[σίμου] Εἰφι(στιάδης)
Ἀγαθοκλῆς Ὀνη[σίμου] Εἰφι(στιάδης)
Διονύσιος) Σφ(ήττιος)
Μένανδρος Μεγ[ι]στοδ(ώρου) Κε(φαλῆθεν)

ἐπένγραφοι
[Ἰο]ύλ(ιος) Εὐρώτας
[Πρό]σδεκτος

[Ἀδρια]νίδος
. . . . . εικος) Φη(γαιεύς)
. . . . . ίσιος Φιλαργύ(ρου) Τ(ρικορύσιος)
[Οἰνη]ΐδος
. . . . . εισ ος Ἀχαρ(νεύς)
. . . . . ω Ἀχαρ(νεύς)
. . . . . Ἀχαρ(νεύς)
[. . . . . Φ]υλά(σιος)
[Κεκροπίδος]
Ε . . . . . .
Σωφά[νης . . . . . Μελιτεύς]
Σωτὴρ Σω[φάνους Μελιτεύς(?)]
Σωφάνης Ἰατροκλ[έους Μελιτεύς]
Ἀρτέμων)
Ἱπποθωντίδος
Διοκλῆς) Πει(ραιεύς)
Πρέπων Ἀντιόχου Ἀζ(ηνιεύς)
Φιλεῖνος Ὀνησικρά(τους) Ἀζ(ηνιεύς)
Ἀγαθόπους Δημητ(ρίου) Π(ειραιεύς)
Ζώσιμος Δημητρί(ου) Πει(ραιεύς)
Κράτερος Παραμόν(ου) Ἀζη(νιεύς)
Φίλητος Διοκλέους Ἀζη(νιεύς)
Πιστοκράτης) ἐκ Κ(οίλης)
Εὐφράτης Δορυφόρου Πε(ιραιεύς)
Αἰαντίδος
Λυσίμαχος Ἀλεξάνδρ(ου) Μα(ραθώνιος)
Εἰσιγένης Ξενοφάν(ους) Μαρ(αθώνιος)
Θεότιμος) Μαρ(αθώνιος)
Τειμόθεος Θεοτεί(μου) Μαρ(αθώνιος)
Λυδὸς Καρνεάδου Μαρ(αθώνιος)
Τυχικὸς Θρασέου Μαρ(αθώνιος)
Ἀντιοχίδος
Νεικόστρατος Ἱλάρου Πα(λληνεύς)
[Ζώ]πυρος Εὐφροσύν[ου . . . . . .]
Ἀγαθήμερος . . . . . .
Ἀτταλίδος
Ἐπίκτητος Εὐπόρ[ου . . . . .]
ἐπένγραφοι
Θεμίσων Εἰσιδώ(ρου) Ἑρμῆς Φιλοκλέ(ους)
[Θ]ησεὺς Εἰσιδώρ(ου) Ἑρμῆς Εἰσίων(ος)
. . φιλος Ἰουλί(ου) Φιλήμων Ζωσίμ(ου)
[Ἀφρ]οδείσιος Ἰάσο(νος) Κλαύ(διος) Ἑρμῆς
. . . . ν Συμφέρον(τος) Πάπι(ος) Ἐπίκτητος
[. . . . . Δ]ιοκλέ(ους) Ὀνήσιμος Νεικη . . .

(c)

ΟΥΗΜΙΑΝ

ΝΙΔΟC
ΕΙΚΟC) ΦΗ
ΙCΙΟCΦΙΛΑΡΓΥ Τ
ΔΟC
ΕΙΟC ΑΧΑΡ
ω ΑΧΑΡ
ΑΧΑΡ
ΥΛΑ

ΑΧ
Αι
ΕΝΟΧΑΡ
ΜΟΝ ΑΦΡΟΔΕΙC
ΧΡΗCΤΟCΕΥΝΟ
ΠΡΕΙΜΟC) ΙΑ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟC
ΕΙCΙΔΟΤΟC) ΚΥ
ΕΠΙΓΟΝΟCΦΙΛΗΜΟΝΟC ΚΥ
ΘΕΩΝΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΠΕΑ
ΠΑΜΦΙΛΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΠΕ
ΚΑΡΠΟΦΟΡΟCΖΩCΙΜΟΥ ΚΥ
ΛΕΩΝΤΙΔΟC
ΒΑΚΧΙΟCΦΙΛΟΓΕΟΥ (*sic*) ΧΟΛ
ΦΙΛΟΓΕΝΗC) ΧΟΛ
ΕΠΑΓΑΘΟCΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΥ
ΕΙCΙΔΩΡΟCΑΦΘΟΝΗΤΟΥΛΕΥ
ΔΙΟΝΥCΙΟC) ΕΞ
ΑΛΙΟCΟΚΑΙΜΑΡΚΟC ΧΟΛ
ΔΩΡΟΘΕΟC) ΕΥΠ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟC
ΕΠΙΓΟΝΟCΧΡΥCΟΓΟΝΟΥ ΦΛΥ
ΟΔΕΙCΙΟCΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΙΚΑ
ΝΑΙΟCΚΑCΙΟΥ ΦΛΥ
ΛΥΚΙΜΑΝΤΙΔΟC
ΕΠΙΤΕΡΟCΙ CΦΗΤ
ΗΔΙΑΝΟCΟΝΗ ΕΙΦΙ
ΑΓΑΘΟΚΛΗCΟΝΗ ΕΙΦΙ
ΔΙΟΝΥCΙΟC) CΦ
ΜΕΝΑΝΔΡΟCΜΕΓ.CΤΟΔΚΕ

(a)

ΕΙ
CΩΦΑΙ
CΩΤΗΡCΩ
CΩΦΑΝΗCΙΑΤΡΟ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟC
ΔΙΟΚΛΗC) ΠΕΙ///
ΠΡΕΠΩΝΑΝΤΙΟΧΟΥ ΑΖ///
ΦΙΛΕΙΝΟCΟΝΗCΙΚΡΑΑ-///
ΑΓΑΘΟΠΟΥCΔΗΜΗΤ Π///
ΖΩCΙΜΟCΔΗΜΗΤΡΙ ΠΕΙ
ΚΡΑΤΕΡΟCΠΑΡΑΜΟΝ ΑΖΗ
ΦΙΛΗΤΟCΔΙΟΚΛΕΟΥC ΑΖΗ
ΠΙCΤΟΚΡΑΤΗC) ΕΚΚ
ΕΥΦΡΑΤΗCΔΟΡΥΦΟΡΟΥΠΕ
ΑΙΑΝΤΙΔΟC
ΛΥCΙΜΑΧΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΕΙCΙΓΕΝΗCΞΕΝΟΦΑΝ ΜΑΡ
ΘΕΟΤΙΜΟC) ΜΑΡ
ΤΕΙΜΟΘΕΟCΘΕΟΤΕΙ ΜΑΡ
ΛΥΔΟCΚΑΡΝΕΑΔΟΥ ΜΑΡ
ΤΥΧΙΚΟCΘΡΑCΕΟΥ ΜΑΡ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟC
ΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟCΙΛΑΡ ΠΛ
////ΟΠΥΡΟCΕΥΦΡΟCΥΝ
ΑΓΑΕΗΜΕΡΟC
ΑΛ ΛΙΔΟC
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΕΥΠΟΡ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΛΕΥΡΩΤΑC
ΔΕΚΤΟC

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΘΕΜΙCΩΝ ΕΙCΙΔΩΡ ΕΡΜΗCΦΙΛΟΚΛΕ
ΗCΕΥC ΕΙCΙΔΩΡ ΕΡΜΗCΕΙCΙΩΝ
ΡΙΛΟC ΙΟΥΛΙ ΦΙΛΗΜΩΝΖΩCΙΜ
ΟΔΕΙCΙΟC ΙΑCΟ ΚΛΑΥΕΡΜΗC
Ν CΥΜΦΕΡΟΝ ΠΑΠΙΕΠΙΚΤΗΤΟC (*b*)
ΙΟΚΛΕ ΟΝΗCΙΜΟCΝΕΙΚΗ
CΤΑΤΙΟCΕΠΙΚΤΗΤΟ
ΓΛΑΥΚΙΑC)
ΖΩCΙΜΟCΓΛΑΥΚΙ
ΡΜΟΝΙΟC)
ΝΥCΟΔΩΡΟCΑ
CΙΟCΟΜΗΡ
C/ΙΛΙ

Στάτιος Ἐπίκτητο[ς]
Γλαυκίας)
Ζώσιμος Γλαυκί(ου)
[Ἁ]ρμόνιος)
[Διο]νυσόδωρος Ἀ . . .
. . . . . σιος Ὁμήρ[ου]

Fragmenta *a* et *b* eiusdem lapidis esse primo aspectu apparet. Quonam iure vero his etiam *c* adiunxerim fortasse dubitet quispiam. At cum prior columna in Acamantidem desinat, necesse est altera inceperit ab Hadrianide; atqui in fragmento *c* re vera hoc esse initium laterculi ex spatio unius versus vacuo quod ante [Ἁδρια]νίδος est colligi licet. Accedit praeter litterarum formas, quae sane nihil singulare habent, temporis indicium: nempe hic v. 4 filius aliquis recensetur Philargyri Tricorysii, qui ipse ephebus fuit sub finem imperii Hadriani aut initio Antonini Pii (n. 1110). Filii igitur ephebiam in eam fere aetatem incidere consentaneum est, cuius hic est epheborum laterculus.

Namque aetas huius tituli accurate definitur Nicostrati Hilari f. Pallenensis nomine, qui hic inter ephebos tribus Antiochidis est. Pater eius Hilarus Asclepiadis f. Pallenensis ephebus recensetur n. 1120 (151/2 p. Chr.). Quare filius non potuit ephebus esse multis annis ante 180 p. Chr. Sed ne multis quidem annis post hoc tempus fuit; nempe iam a. 192/3 p. Chr. paedotriba perpetuus fuit (n. 1160), et iam aliquot annis ante, Epicteto paedotriba etiamtum vivo, hypopaedotribae munere functus est (n. 1145). Quare utique ab 180 p. Chr. paucis modo annis hunc titulum abesse iudicandum est.

1143 Hermae media pars, l. 0,305. Exscripsit Koehler.

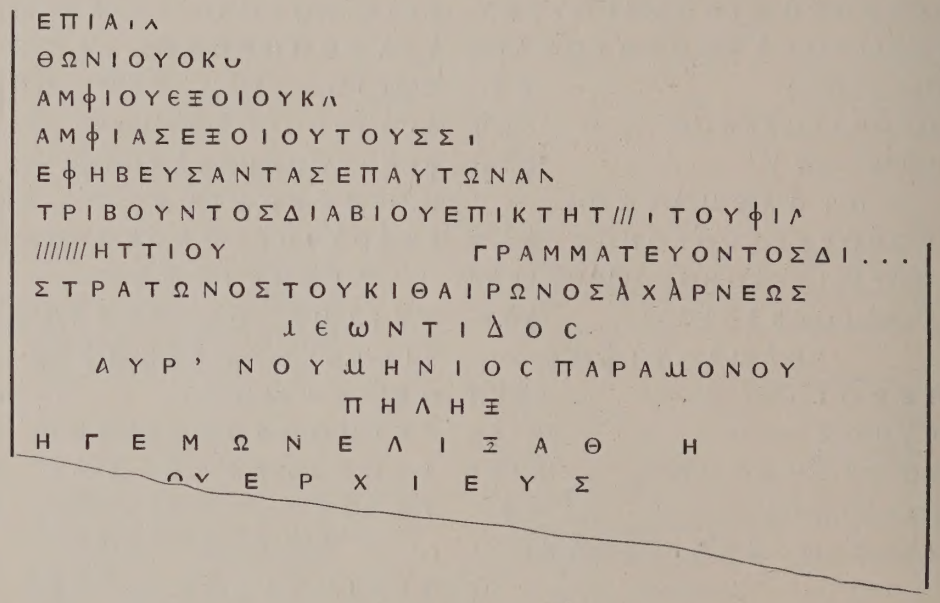

Ἐπὶ ἄρχ[οντος . . . . . Μαρα]-
θωνίου ὁ κο[σμητὴς τῶν ἐφήβων Εἴσαρχος(?)]
Ἀμφίου ἐξ Οἴου κα[ὶ ὁ ἀντικοσμήτης . . . . . .]
Ἀμφίας ἐξ Οἴου τοὺς σ[υνάρχοντας καὶ τοὺς]
ἐφηβεύσαντας ἐπ' αὐτῶν ἀν[έγραψαν, παιδο]-
τριβοῦντος διὰ βίου Ἐπικτήτ[ου] τοῦ Φιλ[έρωτος]
[Σφ]ηττίου· γραμματεύοντος δι[ὰ βίου]
Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρνέως.
Λεωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Νουμήνιος Παραμόνου Πήληξ
ἡγεμών· Ἔλιξ Ἀθη|[ναί]ου Ἐρχιεύς.

Stratonis scribae nomen titulum anno 179/80 p. Chr. antiquiorem non esse comprobat; ex altera parte quum a. 192/3 iam Nicostratus paedotriba sit (v. n. 1160), ultimus Epicteti annus non potest post a. 191/2 esse; quum autem n. 1145 manifesto in ultimum huius paedotribae annum incidat, titulus noster non potest post annum 190/1 compositus esse. Cosmetae nomen non certum, sed admodum probabili ratione suppletum est. In titulo n. 1122 Εἴσαρχος Ἀμφ(ίου) ἐξ Οἴου et Ἀμφίας Ἀμφίου ἐξ Οἴου fratres inter ephebos recensentur, Abascanti paedotribae anno vigesimo (156/7 aut 157/8 p. Chr.); atque eorum quidem alterutrum hic cosmetam esse ex temporum ratione veri simillimum est. Quum autem anticosmeta, qui hic cosmetae filius esse videtur (cf. n. 1165), simpliciter nomine Ἀμφίας ἐξ Οἴου sine additamento significetur, non probabile est, cosmetae item Amphiae nomen fuisse; quare eum Isarchum potius esse puto. Tum huius gentis stemma sic se habebit:

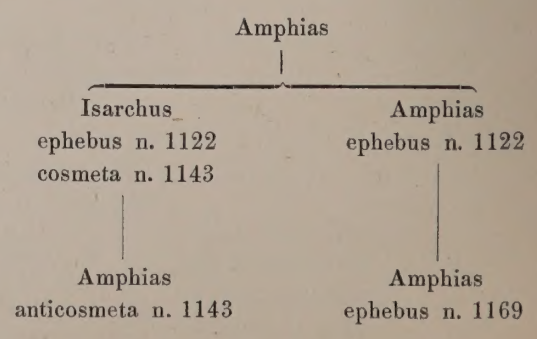

144 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici. *a b c* 'apud viduam Dousmam'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 158 sqq. (Ex eo Vandal. Diss. p. 596 et p. 692 ex parte, Corsin. F. A. T. II p. 182 sqq. et ex parte T. I p. 169. Gesner Comm. Gott. class. hist. et phil. T. IV a. 1754 p. 43 sq.). Wheler Itin. p. 402 in tabula aerea. Ex eis Boeckh C. I. G. 276. (Lebas Attique 558). Nunc nihil videtur superesse nisi partes *a* et *b*, quas inter Propylaea et Parthenona inventas dicit Pittakis qui edidit Eph. 50. Exstant in Pinacotheca, ubi descripsit Koehler. — *d* exstat in Anglia in loco Marbury-Hall. Ed. A. Conze in Gerhardi Archaeol. Anzeiger 1864 p. 224* et 235*. — Coniunxit R. Neubauer Cur. epigr. p. 17 sqq.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Μᾶρκος | Ἰούλιος Ζήνων Μαραθώνιος καὶ ὁ | ἀντικοσμήτης Ὀφίλλιος Ἀρίστων Κολλυτεὺς | τούς τε συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας | ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοτείμου τοῦ Ἀρκεσιδήμου Ἐλεου|σίου ἀνέγραψαν, παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἐπικτή|του τοῦ Φιλέρωτος Σφηττίου ἔτος ι', γραμματεύοντος | διὰ βίου Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρνέως.

σωφρονιστα[ί]

Ἀριστόβουλος Συμμάχου Μα(ραθώνιος)
Πό(πλιος) Αἰ̃λ(ιος) Ἐπίγονος Χολαρ(γεύς)
Ἀριστόβουλος Ἀπολλωνίου Πει(ραιεύς)
Συμφέρων) ἐ[ξ] Οἴου
Ἀγαθήμερος Π[ρ]ώτο[υ] Παλλη(νεύς)
Ἐλευσείνιος Μηνοδώρου Δειρ(αδιώτης)

ὑποσωφρονισταί

Σεραπίων Σ[ω]φίλου Γαργήττ(ιος)

γυμνασίαρχοι

Βοηδρομιῶνα· Ἰούλιος Εὐφράνωρ Μαραθώνιος στρατηγός
Πυανοψιῶνα· Δημή[τρ]ιος Μάρκου Βησαιε(ύς)
Μαιμακτηριῶνα· Σύμμαχος Ἀριστοβούλο[υ] Μαραθώνιος
Ποσειδεῶνα· Ἀρτέμων Μηνοδώρου
. . . . τιος
[Ἀδριανιῶνα· . . . . .]
. . . . . .
[Γαμηλιῶνα· . . . . .]
. . . . . .
. . . . . .
[Ἀνθεστηριῶ]να· Ζώ-
. . . . . πτου Φαλη(ρεύς)
[Ἐλα]φηβολιῶνα· Λ. Λόλ-
[λι]ος Ἀσκληπι[άδης]
[Μουνιχιῶνα· . . . .]νιος Ἀρ-
. . . . . .
[Θαργηλιῶνα· . . . . .]
. . . . . .
. . . . . .
[Σκιροφοριῶνα]
[Ἀν]τώνιος Ἰν . . . . .
Μαραθών[ιος]
Ἑκατομβαι[ῶ]ν[α·] Κορνήλιος Ἀρτέμων
Μεταγε[ιτ]νι[ῶνα]· Αἰ̃λ(ιος) Λω-
. . . . . .

Πτολεμαΐδος

Διόδωρος Συμμάχου
Δημήτριος Συμμάχου
Νικόμαχος Ἀφροδεισίου
Σωτὴρ Καλλιτύχου
Εἰρ[ή]ναιος Καλλιτύχου
Ἀσκληπιάδης Καλλιτύχου
Ἀκαμαντίδος
Σώτας)
Εὐτυχιανὸς Σώτου
Πό(πλιος) Αἰ̃(λιος) Ἐπίγονος
Πό(πλιος) Αἰ̃(λιος) Ἀσιατικός
Φίλιστος Ἐπαγάθου
Ἴλαρος Ἐπαγάθου
Ἀριστόβουλος
Ἀδριανίδος
Ἑρμείας Εἰσιδώρου
Λίγυρος Ἄνθου
Α . . . . Ἄνθου
. . . . . .
. . . . . .
Νικη . . . . . .
Γενέθλιος . . . . .
Διονυσόδωρο[ς]
Νεικοφῶν)
Ἀρτέμων Ἐπι . . . .
Μουσαῖος Ἐπ . . . .
[Ἀ]ντίλοχος
[Ἀντ]ίοχος
[Ζ]άσιμος)
[Μ]όσχος)
Οἰν[εΐδ]ος
. . . ιο[ς]
. . . πολ . . δ . .
Εἰσίδοτος
. . . ς Ἀφροδ[εισίου]
Κεκροπίδ[ος]
[Μη]νόδωρος Δ . . .
Ἑρμαίας (?) Κρατο . . .
Σωτήριχος
Πρεῖμος Πυθο . . .
Ἱπποθωντί[δος]
Νείκων Ἀριστοβούλ[ου]
. . . . . ώνιος . . . . .

ἐπένγραφοι

Ἰού(λιος) Τρόφιμος
Φίλητος
Ζώσιμος
Μάξιμος
Χρῦσος Εἰσιδότου
Νέων Τροφίμου
Ἀγαθήμερος
Ἀρτεμίδωρος Ζωσίμου
Διονύσιος Ἀφροδεισίου
[Ζ]ώσιμος ὁ καὶ Βασιλεόδω[ρος]
Κλ(αύδιος) Μάρων
Στέφανος
Εὔκαρπος
Φλ(άουιος) Πρεῖμος
Ἀθήναιος Εἰσιδότου
Μύρισμος Ἀσκληπιάδου
Ἀθηνίων
Σώτας
Ἀγαθόπους Γοργίου
[Μ]ηνόδωρος Εὐφροσύνου

Epicteti Philerotis f. Sphettii paedotribae annus decimus est inter annos 184/5 et 187/8 p. Chr. (ad n. 1142).

(*c*)

ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΜΑΡΚΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΞΗΝΩΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΚΑΙΟ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΟΦΙΛΛΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
ΤΟΥΣΤΕΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤ[illegible]ΣΦΙΛΟΤΕΙΜΟΥΤΟΥΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΥΕΛΕΟΥ
ΣΙΟΥΑΝΕΓΡ[illegible]ΛΨΑΝΔΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΕΠΙΚΤΗ
ΤΟΥΤΟΥΦΙΛΕ[illegible]ΩΤΟΣΣΦΗΤΤΙΟΥΕΤΟΣ·Ι·ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΔΙΛΒΙΟΥΣΤΡΑ[illegible]ΤΩΝΟΣΤΟΥΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡΝΕΩΣ

(*a*)

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΣΥΜ[illegible]ΜΑΧΟΥΜ ΑΡ
ΠΑΙΕΠΙΓΟΝΟΣ [illegible]ΟΛΑΡ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΠΟΛΛ[illegible]ΩΝΙΟΥΠΕΙ
ΣΥΝΦΕΡΩΝ)Ε[illegible]ΟΙ[illegible]ΟΥΔ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΤ///ΩΤΟ[illegible]ΠΑΛΛΗ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ ΜΗΝΟΔΩΡΟΥΔΕΙΡ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΙΣΟΦΙΛΟΥΓΑΡΓΗΤΤ

(*b*)

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑΙΟΥ
[illegible]ΛΙΟΣΕΥΦΡΑΝΩΡΜΑ
ΡΑΘΩΝΙΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ ΔΗΜΗ
[illegible]ΙΟΣ///ΑΡΚΟΥΒΗΣΑΙΕ
ΜΑΙΜ ΑΚΤΗΡΙΩΝΑΣΥΜ
ΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΑΡΤΕ
ΜΩΝΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
. . . . ΤΙΟΣ
. . . . . .
. . . . . .

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ
ΕΙΡΕΝΑΙΟΣΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΣΩΤΑΣ)
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΣΩΤΟΥ
ΠΑΙ·ΕΠΙΓΟΝΟΣ
ΠΑΙ·ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΙΛΑΡΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΙΟΥ·ΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΦΙΛΗΤΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΝΕΩΝΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΟΚΑΙΒΑΣΙΛΕΟΔΩ
ΚΛ.ΜΑΡΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΦΛ.ΠΡΕΙΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ

////////ΛΝΑΞΩ
//////ɔ_ΞΠΤΟΥΦΑΛΗ
///ᵓΦΗΒΟΛΙΩΝΛΛΟΛ
///ΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑ
//////ΝΙΟΣΑΡ

ΕΡΜΕΙΑΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΛΙΓΥΡΟΣΑΝΘΟΥ
Α....ΑΝΘΟΥ

ΝΙΚΗ//////////
ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ////
ΝΕΙΚΟφΩΝ)
ΑΡΤΕΜΩΝΕΠΙ/////
ΜΟΥΣΑΙΟΣΕΠ///////
.ΝΤΙΛΟΧΟΣ

(*d*) ////////////////////////
///ΤΩΝΙΟΣΙΝ////
ΜΑΡΑΘΩΝ
ΕΚΑΤΟΝΒΑΙΟΝ.ΚΟΡ
ΝΗΛΙΟΣΑΡΤΕΜΩΝ
ΜΓ¯\¯¯////ΗΙ//////////ΙΛΛΩ

...ΙΟΧΟΣ
.ΩΣΙΜΟΣ)
.ΟΣΧΟΣ)
ΟΙΝ..ᑎΞ
ΙΟ
ΠΟΛ//////Δ///
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
//////////ΣΑΦΡΟΔ
ΚΕΚΡΟΠΙΔ
...ΝΟΔΩΡΟΣΔ////
ΕΡΜΑΙΑΣΚΡΑΤΟ///
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΠΥΘΟ////
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙ////
ΝΕΙΚΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛ////
ΩΝΙΟΣ//////

ΜΥΡΙΣΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ
ΣΩΤΑΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΓΟΡΓΙΟΥ
..ΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥφΡΟΣΥΝΟΥ
. . . . . .
. . . . . .

Col. I v. 15 extr. litterae ΔΕΙ apud Koehlerum non sunt.

1145 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,40, l. 0,85, cr. 0,11, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 272 sqq. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 320 n. LXXXVII. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 356. 357.*)

Ἀγα[θῇ] τύχῃ
[Αὐτοκράτορος Καίσαρος Λουκίου Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Κομμόδου]
[Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς Σεβαστοῦ]
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐ[φήβων ἐπὶ ἄρχοντος] Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) Βραδούα Ἀττικοῦ
Μαραθωνίου Ἀλέξα[νδρος) Μαραθώνιος τ]οὺς ἰδίους συνάρχοντας
καὶ τοὺς ὑπ' [αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψ]εν.

ἀντικοσμήτης
Μάρκιος Διονυσόδωρος Χολ(λείδης)

ἡγεμών
Ἀλέξανδρος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης)

παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἐπίκτητος Φιλέρωτος Σφήτ(τιος)

γραμματεὺς διὰ βίου
Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρ(νεύς)

σωφρονισταί
Κλ(αύδιος) Ἑρμείας Μαρ(αθώνιος)
Ἀθήναιος Εὐόδου Ἀχαρ(νεύς)
Ἀπολλώνιος Εὐτυχίδου Ἀλι(μούσιος)
Διονύσιος Σωσιστράτου Μαρ(αθώνιος)
Ἐλευσίνιος Κίττου Αἰθ(αλίδης)

ὑποσωφρονισταί
Εἰσίδωρος Σωσιστράτου Μαρ(αθώνιος)
Γλαῦκος Εὐόδου Ἀχαρ(νεύς)
Ζώσιμος Φιλήμονος Λαμ(πτρεύς)
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλωνίδης Βουτ(άδης)
Ἑ[ρ]μείας Εἰσιδώρου Βησ(αιεύς)
[Δη]μήτριος) Εὐπ(υρίδης)
[δι]δάσκαλος· Ζώσιμος Λαμ(πτρεύς)

[ὑπο]παιδοτρίβης διὰ βίου
[Νει]κόστρατος Ἰλάρου Π(αλληνεύς)

[ὑ]πογραμμ[ατεύς]
...αιρ..... Ἀχαρ(νεύς)

[προστάτης]
[..... Ἀθ]ηνοδώρου Ἐκα(λῆθεν)

ὁπλο[μάχος]
Νικάνωρ ..μου ἐξ Οἴ(ου)
Θυρωρός· Εὐ[κα]ρπίδης)

Ἐρεχ[θηΐδος]
Ζώσιμος .....
Ἀρτέμων Α.....
Συμφέρων .....
Διονυσόδω[ρος]
Ἀπατίων Θ.....

Αἰγεΐδος
Ἀκουσίλαος Α.....
Νικοκράτης .....
Καρπόδω[ρος]
Ἑρμέρως Α.....
Σάλβιος ΑΘ.....
Σωτηρίδας .....

Παν̣δι[ονίδος]
Πρεῖμος .....

Λεωντ[ίδος]
Ἑρμείας Ἐλ[ευσει]νί[ου]
Ζώπυρος Ἀ[ρίστ]ων[ος] (?)
Διονύσιος [Ἀπολ]λω..
Εὐμένης)
Φειδίας) ἐ(ξ Οἴου)
Ἀφροδείσιος
Εἰσίδωρος Ἀφ(ροδεισίου)
Καλλίστρατος
Ἴακχος ὁ καὶ Μ...
Ἐπίκ[τητ]ος Δημ..
Ἀπφιανός)
Νικάνωρ)
Φίλητος Νι[κάνορος]
Ζοΐλος Σπ.....

Πτολεμ[αΐδος]
Σπένδων
Μηνόδωρο[ς Ἀπολλ]ωνίδου
Εὔνους Ἀπο[λλωνίδο]υ
Κορ(νήλιος) Τελεσ[φόρος]
Ἐλπίνεικο[ς .....]
Εὐφρόσυν[ος Μελί]σσου
Ἀσκληπιάδη[ς ΑΘ]ηναίου

Ἐκλεκτος Πρειμιγένους
Ἀνθιμος Διαδουμενοῦ
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Διομάν[δ]ρου
Νέων Ἱεροκλέο[υ]ς
Θορικίων Θεο[φί]λου
[Ζω]τικός)
....λλας
.....ρος
.....ου
..... Εἰσιδώρου Φαληρεύς
[.... Ἀ]γαθόποδος
.....α
.....ρης
....αλ...
...γος ...
...νικος ....
[Ῥοῦ]φος Ἀγαθ...
[Πο]μ. Καλλιτ....
[Δ]ιονύσιος)
Ἄλυπος Γλύπ[τ]ο[υ]
Ἰούλιος Φῶκυς
Πασίνεικος Καλ...
Κλαύδιος Φιλήμ[ων]
Ἐπιτυγχάνων Φιλ[ήμονος]
Ἔρως Βάρου
Ἐπίγονος Νικίου
Σεκοῦνδος Φιλοπα.....
Ἐλπιδιανὸς Σπερχει[οῦ]
Ἑρμείας Διονυσίου
Σειληνὸς Εὐπόρου
Κλ(αύδιος) Ἑλίκων
Ἀλεξίκακος Γλαύκου
Κλ(αύδιος) Βωμίδης
Νόστιμος)
Ἰούλ(ιος) Σωσίβιος
Εὐτυχᾶς Ἑρμείου
Νικόμαχος Ἑρμείου
Χαρίτων Δειφίλου
Ἐπίκτητος Ἑρμαίο[υ]

.....εύς
.....ου
.....ου
[.....δ]ώρου

[Ἀτταλίδο]ς
Ἀ[χώριστος Πα]ραμόνου
Π[ίστος Βερνει]κίδου
Κό[ιντος Βερ]νεικίδου
Ἐλπ[ίνεικ]ος Ἀττικοῦ
Ἐλπ[ίνεικ]ος Εὐπόρου

γυμνασιαρ[χ]οι
[Βο]η(δρομιῶνα)· Ἀλέξανδ[ρος)] Μαρ(αθώνιος) συνστρε-
Πυ(ανοψιῶνα)· Ἀφροδείσι[ος] Κολ(ωνῆθεν) [μ]ματάρχη(ς)
Μαι(μακτηριῶνα)· Ὕλλος) Αἰξ(ωνεύς)
Πο(σειδεῶνα)· Λ[ά]ρκ(ιος)? Δημοκράτης Ἀγνού(σιος) συνστρε.
Γαμ(ηλιῶνα)· Κ[λ](αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εὺς) συνστρε.
Ἀν(θεστηριῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος) συνστρε.
Ἐλα(φηβολιῶνα)· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς)
Μου(νιχιῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος)
Θαρ(γηλιῶνα)· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς)
Σκι(ροφοριῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος)
Ἑκα(τομβαιῶνα)· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς)
Μετ(αγειτνιῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος)

ἀγωνοθέται
Κομμοδείων
Ἀλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)
Γερμανικείων
Ἀλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)
περὶ ἅλκης
Ἀλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι
Ὕλλος) Αἰξω(νεύς)
Ἐπινικίων
Κλα(ύδιος) Φωκᾶς Μ[αραθώνιος]
Ἀντινοείω[ν ἐν ἄστει]
Δέκκ[ιος .....]

Ἐπίκτητος Μ[ενε]νόρου
Ἀλέξανδρος Ε[ὐελ]πίστου
Φιλάδελφος [)]
Κλήμης Διονυ....

Ἀκαμαντίδος
Λειβερτο[ς Ἐπιγόν]ου
Ἡρακλέω[ν .....]ου
Ἑρμείας)
Ζώσιμος [Βασιλεί]δου
Φιλεῖνος Ε.....
Φάλλος Ἀσ....
Ἐπαφρόδ[ειτος ....]οντος
Διογένη[ς .....]

Ἀδρια[νίδος]
Εὔνους Ἐπι[κτήτ]ου
Σάγαρις)
Ῥῶμος .ω.....
Ἀττικὸς ....
Καλλιγένη[ς .....]
Ἀριστείδης
Ὀνήσιμ[ος .....]νος
Εὐφ.....τρε
.....
.....άνδρου
.....Ἀσκληπιάδης
.....ίτου
[..... Εὐμό]λπου

Δημ[οσθε]νης Φιλοιτίου
Εἰρή[ναιο]ς ὁ καὶ Μουσικός
Διον[ύσι]ος Εἰρηναίου

ἐκ τῶν Σεβαστοφορικῶν
ἐδόθη ἐν Πλαταιαῖς τῷ
διαλό[γ]ῳ διανομὴ τοῖς
ἐφήβοις καὶ τοῖς περὶ τὴν
ἐπιμέλειαν αὐτῶν τετα-
γμένοις καὶ εἰς θυσία[ς]
ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτο[ρος]
τῆς ὑγείας καὶ εἰς σπονδὰς
ἐδόθη τ[ὰ λ]οιπὰ τοῖς
περὶ τ[ὸ Δ]ιογένειον

ἐπένγραφοι
Ἀθήναιος Καλλικράτους
Διόμανδρος Καλοκαίρου
Ἀντίοχος Ἀγαθ[οκλ]έους
Ἐλπίνεικος ....ανοῦ
Μειλανὸς .....νους
Μάρκιο[ς .....]
Δημο.....ένους
Χρύση[ς .....]
Μον.....
Σερῆ[νος .....
Ἀρτ.....

Τυχαρίων Λευκίου
Ζωτικὸς Παραμόν[ου]
Δημήτριος Σαγάρ[ιδος]
Ἀπολλώνιος Με..... 50
Νάρκισσος Χρυσ.....
Ζώσιμος Ζην.....
Εἰσίων Ὀμ[ήρου (?)]
Δημήτριο[ς ....]
Ζώσιμ[ος ....δ]ώρου 55
.....ος Στεφ[ά]νου
Πρεῖμος)
Ἡγέστρατος [Μ]ύρωνος
Θάλλος)
Αἰθάλης Διονυσίου 60
Εὐτυχᾶς Δημητρίου
Σωτὴρ Μάρκ[ο]υ
Ἐπικτᾶς Θά[λλ]ου
Βάκχος Πυθαγόρου
Ἀσκληπιάδης) 65
Πρόσδεκτος Χρήστου
Κάσ(ιος) Ξύστος Μεννέου
Σωτέας Εὐτύχου
Σωτήριχος)
Ῥόδων Ἀσκληπιάδου 70
Στέφανος Βασιλείδου

ἄρχων· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος
στρατηγός
Ἀλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)
κῆρυξ· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς 75

Archon huius anni Ti. Claudius Bradua Atticus Marathonius Herodis Attici nobilissimi oratoris filius fuit, id quod demonstravi Hermae XII p. 9 not. 1. In eius anno definiendo proficiscendum est ab eis quae col. I v. 30. 31 scripta sunt. Illic fuit *ὑποπαιδοτρίβης διὰ βίου* | [Νι]κόστρατος Ἡλίου Π[αλληνεύς], sed *ὑπό* praepositio consulto deleta est. Iam cum constet hunc Nicostratum Epicteto in munere paedotribae perpetui successisse, non dubitandum est, quin is Epicteto etiamtum vivo hypopaedotriba creatus sit; cum autem hoc catalogo vixdum insculpto Epictetus mortuus et Nicostratus in eius locum suffectus esset, nescio quis muneris vocabulum mutavit tribus prioribus litteris erasis. Qua in re quod simul vocabula *διὰ βίου* addita esse conicit Neubauer Comm. epigr. p. 130 non modo Koehleri testimonio (vide var. lect.) refellitur, sed etiam causa qua permotus Neubauerus id statuit, vera non est. Nam quod dicit 'illo tempore hypopaedotribam nondum per vitae tempus obtinuisse', 45 *id in hac quaestione sic modo aliquid valeret, si *post* huius tituli annum etiam annuos hypopaedotribas inveniremus; nam cum unum utique primum esse necesse sit, qui ad vitae tempus hoc munus sumpsit, quidni eum ipsum Nicostratum fuisse statuamus? Atqui in omnibus titulis qui aut Nicostratum ipsum aut eius successorem Telesphorum Menecratis f. Philaidam paedotribam perpetuum habent, unus idemque homo hypopaedotriba est Eutychianus Hyacinthi f. Sphettius (n. 1156. 1158. 1169. 1171. 1177. 1184. 1187); quod quum per se, praesertim in tanta exemplorum frequentia, de munere perpetuo dubitari non sinat, accedit quod in tribus eiusdem aetatis titulis (n. 1158. 1175. 1186) Eutychianus expressis verbis *ὑποπαιδοτρίβης διὰ βίου* dicitur. Quare sic statuendum: Primus qui ad vitae tempus hypopaedotriba creatus est, Nicostratus Pallenensis fuit, sub finem magistratus Epicteti. Paulo post cum Epictetus mortuus esset, eum excepit in paedotribae perpetui munere Nicostratus, et simul Nicostratum in hypopaedotribae perpetui munere Eutychianus, qui in eo fere triginta annos permansit. Huius tituli annum ex eis quae adhuc disputavi ipsum illum fuisse efficitur, quo Epictetus mortuus est. Quare quum et titulo n. 1144 recentior et titulo n. 1160 antiquior esse debeat, eius tempus annorum 185/6 et 191/2 p. Chr. terminis includitur. Aliter sane Neubauerus statuit l. l. p. 118 sqq.; sed eius argumentatio ea re nititur, quod col. I v. 53 Commodeorum festi nomen in rasura rescriptum est, quod fieri non potuisse nisi si ad annum 192/3 p. Chr. titulus pertineret iudicat. Cui sententiae cum multa alia obici possunt, tum idem illud etiam n. 1147 factum est. Atqui ille titulus alius anni est atque hic, ita ut certe non in unius modo anni catalogis id fieri potuisse appareat. Neque omnino opus est Neubaueri artificiis: imo hic usu venit quod in permultis titulis accidisse constat, ut nomen Commodi post eius mortem erasum post consecrationem (a. 197 p. Chr.) restitueretur. Quare nihil inde sequitur, nisi omnino ad Commodi imperium tituli originem redire.

Aliquot epheborum nomina (col. II v. 50. 53 III, 7. 8. 9) supplevi ex aliis titulis (v. indicem).

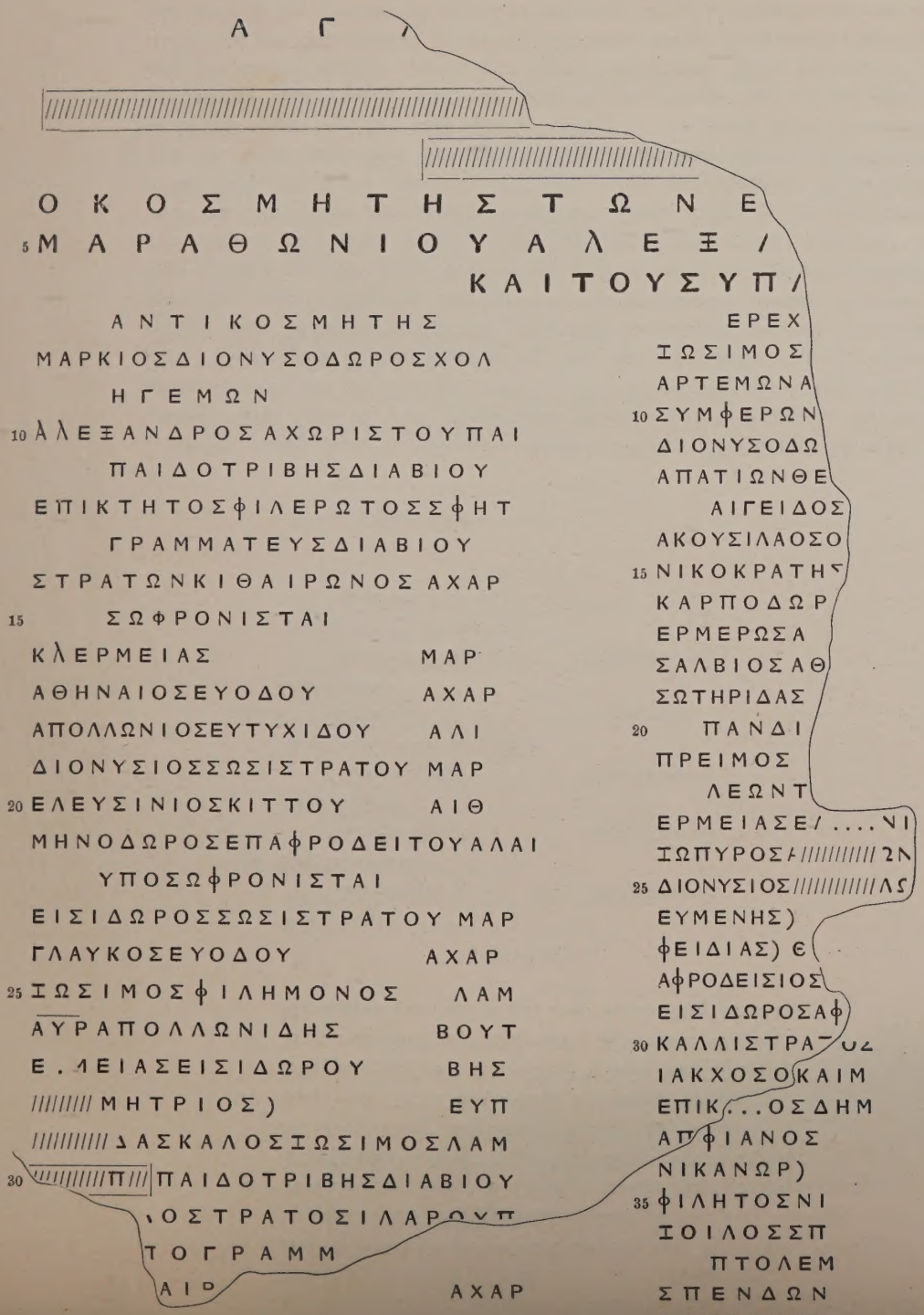
Α Γ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΑΛΕΞ/
ΚΑΙΤΟΥΣΥΠ/
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΜΑΡΚΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΧΟΛ
ΗΓΕΜΩΝ
ΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΠΑΙ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣΣΦΗΤ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ ΑΧΑΡ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΚΛΕΡΜΕΙΑΣ ΜΑΡ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΟΔΟΥ ΑΧΑΡ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ ΑΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΡ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΚΙΤΤΟΥ ΑΙΘ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥΑΛΑΙ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΡ
ΓΛΑΥΚΟΣΕΥΟΔΟΥ ΑΧΑΡ
ΙΩΣΙΜΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΛΑΜ
ΑΥΡΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΒΟΥΤ
Ε.ΛΕΙΑΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΒΗΣ
/////////ΜΗΤΡΙΟΣ) ΕΥΠ
//////////ΔΑΣΚΑΛΟΣΙΩΣΙΜΟΣΛΑΜ
//////////Π///ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΟΣΤΡΑΤΟΣΙΛΑΡΟΥΠ
ΤΟΓΡΑΜΜ
ΑΙΟ ΑΧΑΡ
ΕΡΕΧ
ΙΩΣΙΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΑ
ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩ
ΑΠΑΤΙΩΝΘΕ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΣΟ
ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡ
ΕΡΜΕΡΩΣΑ
ΣΑΛΒΙΟΣΑΘ
ΣΩΤΗΡΙΔΑΣ
ΠΑΝΔΙ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΛΕΩΝΤ
ΕΡΜΕΙΑΣΕ/....ΝΙ
ΙΩΠΥΡΟΣ/////////ΣΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ/////////ΛΣ
ΕΥΜΕΝΗΣ)
ΦΕΙΔΙΑΣ)Ε
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑΦ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑ
ΙΑΚΧΟΣΟΚΑΙΜ
ΕΠΙΚ...ΟΣΔΗΜ
ΑΠΦΙΑΝΟΣ
ΝΙΚΑΝΩΡ)
ΦΙΛΗΤΟΣΝΙ
ΣΟΙΛΟΣΣΠ
ΠΤΟΛΕΜ
ΣΠΕΝΔΩΝ
ΜΗΝΟΔΩΡΟ.....ΩΝΙΔΟΥ
ΕΥΝΟΥΣΑΠΟ//////////Υ
ΗΝΟΔΩΡΟΥΕΚΑ

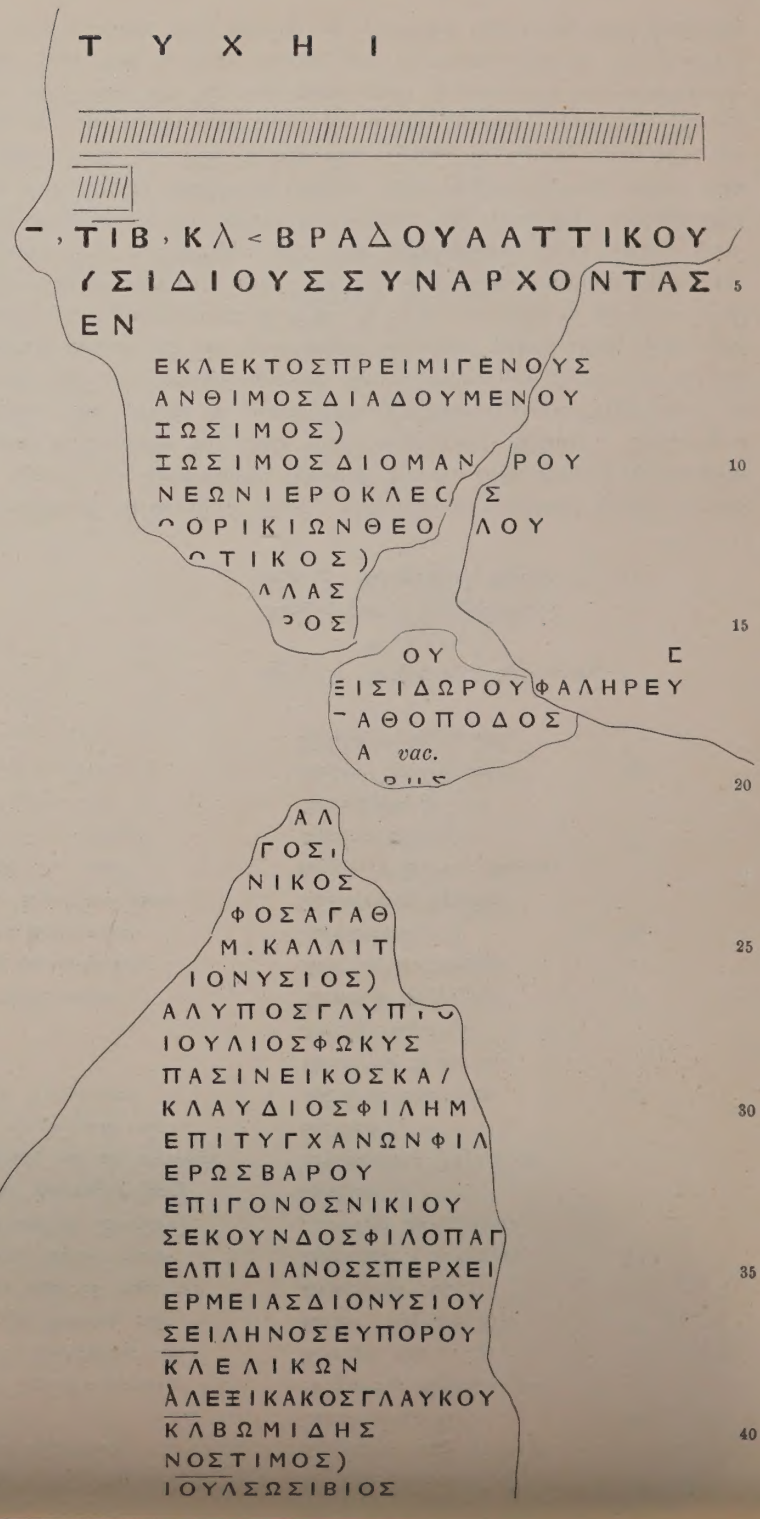
ΤΥΧΗΙ
ΤΙΒ,ΚΛ<ΒΡΑΔΟΥΑΑΤΤΙΚΟΥ
/ΣΙΔΙΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣ
ΕΝ
ΕΚΛΕΚΤΟΣΠΡΕΙΜΙΓΕΝΟΥΣ
ΑΝΘΙΜΟΣΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΔΙΟΜΑΝ/ΡΟΥ
ΝΕΩΝΙΕΡΟΚΛΕ(Σ
ΟΡΙΚΙΩΝΘΕΟ/ΛΟΥ
ΟΤΙΚΟΣ)
ΛΛΑΣ
ΡΟΣ
ΟΥ Ε
ΕΙΣΙΔΩΡΟΥΦΑΛΗΡΕΥ
ΑΘΟΠΟΔΟΣ
Α vac.
ΑΛ
ΓΟΣ,
ΝΙΚΟΣ
ΦΟΣΑΓΑΘ
Μ.ΚΑΛΛΙΤ
ΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΑΛΥΠΟΣΓΛΥΠ
ΙΟΥΛΙΟΣΦΩΚΥΣ
ΠΑΣΙΝΕΙΚΟΣΚΑ/
ΚΛΑΥΔΙΟΣΦΙΛΗΜ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΦΙΛ
ΕΡΩΣΒΑΡΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΦΙΛΟΠΑΓ
ΕΛΠΙΔΙΑΝΟΣΣΠΕΡΧΕΙ
ΕΡΜΕΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΕΙΛΗΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΚΛΕΛΙΚΩΝ
ΑΛΕΞΙΚΑΚΟΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΚΛΒΩΜΙΔΗΣ
ΝΟΣΤΙΜΟΣ)
ΙΟΥΛΣΩΣΙΒΙΟΣ
ΓΕΥΣ
ΟΥ
ΟΥ
ΩΡΟΥ

ΟΠΛC
ΝΙΚΑΝΩΡC ΜΟΥ ΕΞΟΙ
ΘΥΡΩΡΟΣΕΥ ΡΠΙΔΗΣ)
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
////////// ΗΑΛΕΞΑΝΔ ΜΑΡCΥΝΣΤΡΕ
ΠΥ/// ΑφΡΟΔΕΙΣΙ///_ ΚΟΛΜΑΤΑΡΧΗ
ΜΑΙ ΥΛΛΟΣ) ΑΙΞ
ΠΟ Λ.ΡΚΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣΑΓΝΣΥΝΣΤΡΕ
ΓΑΜ Κ/// ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ φΛΥ ΣΥΝΣΤΡΕ
ΑΝ ΚΛ φΩΚΑΣ ΜΑΡ ΣΥΝΣΤΡΕ
ΕΛΑ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ φΛΥ
ΜΟΥ ΚΛ φΩΚΑΣ ΜΑΡ
ΘΑΡ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ φΛΥ
ΣΚΙ ΚΛ φΩΚΑΣ ΜΑΡ
ΕΚΑ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ φΛΥ
ΜΕΤ ΚΛ φΩΚΑΣ ΜΑΡ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΚΟΜΜΟΔΕΙΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΥΛΛΟΣ) ΑΙΞΩ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΚΛΑφΩΚΑΣ Μ
ΑΝΤΙΝΟΕΙC
ΔΕΚ

ΚΟΡΤΕΛΕΣ//////////
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟ//////
ΕΥφΡΟΣΥΝ//////////////ΣΣΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ/////////ΗΝΑΙΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΜ/////////ΝΔΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕ//////ΤΙΣΤΟΥ
ΦΙΛΑΔΕΛφΟΣ////
ΚΛΗΜΗΣΔΙΟ/////Υ
ΑΚΑΜΑΝ¯////////
ΛΕΙΒΕΡΤΟ.....ΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩ//////////////ΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣ) //////
ΙΩΣΙΜΟΣ//////////////ΟΥ
ΦΙΛΕΙΝΟΣΕ//////////////
ΦΑΛΛΟΣΑΣ//////////////
ΕΠΑφΡΟΔ//////////////////ΟΝΤΟΣ
ΙΟΓΕΝΗ//////////////////////
ΑΔΡΙΑΙ //
ΕΥΝΟΥΣΕΠΙ....ΟΥ
ΣΑΓΑΡΙΣ)
ΡΩΜΟ¯Ω¯//////////
ΑΤΤΙΚΟΣΘ
ΚΑΛΛΙΓΕΝΗ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΟΝΗΣΙΜ ΝΟΣ
ΕΥφ ΤΡΕ
¯
ΑΝΔΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΙΤΟΥ
ΛΠΟΥ
´

Α . ΡΑΜΟΝΟΥ
Π . .ΚΙΔΟΥ
ΚΟ ΝΕΙΚΙΔΟΥ
ΕΛ¯ ΟΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΕΛΠ ΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΔΗΜ ΝΗΣφΙΛΟΙΤΙΟΥ
ΕΙΡΗ ΣΟΚΑΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
ΔΙΟΝ ΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ
ΕΚΤΩ ΙΣΕΒΑΣΤΟφΟΡΙΚΩΝ
ΕΔΟΘ ΗΕΝΠΛΑΤΑΙΑΙΣΤΩΙ
ΔΙΑΛΟ¯ΩΙΔΙΑΝΟΜΗΤΟΙΣ
ΕφΗΒΟ ΙΣΚΑΙΤΟΙΣΠΕΡΙΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΑΥΤΩΝΤΕΤΑ
ΓΜΕΝΟΙΣΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙ/
ΥΠΕΡΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΤΗΣΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙΕΙΣΠΟΝΔΑΣ
ΕΔΟΘΗΤ¯ ΟΙΠΑΤΟΙΣ
ΠΕΡΙΤ ΙΟΓΕΝΕΙΟΝ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΚΑΛΛ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΟΜΑΝΔΡΟΣΚΑΛ ΟΚΑΙΡΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΓΑΘΟ ΕΟΥΣ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟ ΑΝΟΥ
ΜΕΙΛΑΝΟ ΝΟΥΣ
ΜΑΡΚΙC
ΔΗΜΟ ΞΕΝΟΥΣ
ΜΑΡΚΙC
ΔΗΜΟ
ΧΡΥΣΗ
ΜΟΝ
ΣΕΡΗ
ΑΡΤ

ΕΥΤΥΧΑΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΧΑΡΙΤΩΝΔΕΙφΙΛΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΕΡΜΑΙΟ
ΤΥΧΑΡΙΩΝΛΕΥΚΙΟΥ
ΙΩΤΙΚΟΣΠΑΡΑΜΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΑΓΑΡ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΕ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣΧΡΥΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΣΗΝ
ΕΙΣΙΩΝΟΜ
ΔΗΜΗΤΡΙΟ
ΙΩΣΙΜ ΩΡΟΥ
¯ ΟΣΣΤΕφ.ΝΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣ)
ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΣ///ΥΡΩΝΟΣ
ΘΑΛΛΟΣ)
ΑΙΘΑΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΑΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΜΑΡΚ///Υ
ΕΠΙΚΤΑΣΘΑΛ///ΟΥ (*sic*)
ΒΑΚΧΟΣΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΧΡΗΣΤΟΥ
ΚΑΣΞΥΣΤΟΣΜΕΝΝΕΟΥ
ΣΩΤΕΑΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)
ΡΟΔΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΤΕφΑΝΟΣΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ

ΑΡΧΩΝ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΚΗΡΥΞ ΚΛ φΩΚΑΣ

vacat

Var. lect. Post v. 1 duo versus antiquis temporibus consulto deleti sunt. Col. I v. 30 ΥΠΟ ante ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ deletum est, sed in eodem versu ΔΙΑΒΙΟΥ posteriore demum tempore additum esse nullo vestigio indicatur, Koehlero iudice || v. 53 ΚΟΜΜΟΔΕΙΩΝ in rasura rescriptum est. Col. IV v. 55 sqq. quum Koehlerus infra nomen ΙΩΣΙΜ litteram transversam supra versum ¯ habeat, nominis ΠΡΕΙΜΟΣ vero primam litteram integram, haec sic disponenda putavi, ut inter ΙΩΣΙΜ et ΠΡΕΙΜΟΣ versus intercederet

ΔΗΜΗΤΡΙΟ . . . . .
ΙΩΣΙΜ . . . . . ΩΡΟΥ
. . . . ΟΣΣΤΕφΑΝΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣ)

Sed fieri etiam potest ut Kumanudis rectius disposuerit, apud quem haec tres modo versus efficiunt hunc in modum:

ΔΗΜΗΤΡΙΟ . . . ΩΡΟΥ
ΙΩΣΙΜ ΟΣΣΤΕφΑΝΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣ)

1146 Athenis; ex schedis Fourmonti, quae hunc titulum cum n. 167 et 1151 coniunctum, tamquam si in eodem lapide fuissent, exhibent, una cum illis edidit Boeckh C. I. G. 246. (Solam mediam columnam, quae in superiore parte hunc titulum praeter ea quae a sinistra vv. 2. 3. 11 ascripta sunt, in inferiore n. 1151 continet, ex Boeckhiano exemplari repetivit Lebas Attique 604). Accuratissime de eo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 114, et de pristino verborum ordine ex Fourmontianis sordibus coniectura restituendo insigniter meritus est; at persuasit sibi eundem esse titulum quem Pittakis edidit l'ancienne Athènes p. 475, 2, nulla alia re motus, quam quod Pittakis eum item in eodem lapide atque n. 167 sese invenisse dicit. Atqui per totum titulum undeviginti versuum (Pittakis sedecim modo habet) praeter v. 17 (novem litterarum) ne unus quidem est, qui vel levissimam similitudinem cum Fourmontiano exemplo habeat. Ac neque Fourmonti neque Pittakisii ullam esse fidem in illa complurium titulorum coniunctione cum inde apparet, quod Fourmontius tres modo (aut, si quae hic v. 2. 3. 11 a dextra sunt separatim numeraveris, quattuor), Pittakis vero septem si dis placet titulos in eadem basi se invenisse narrat, tum quod ex Akerbladii apographo conicere licet, titulum n. 167 solum per se scriptum nec cum aliis coniunctum esse. Quare Pittakisium missum facimus et solum Fourmonti exemplum exhibemus.

```
                                  K O     I L
                                  T I T
      C Y M Φ Є P O N T I         Δ Є Y T Є P A ^ T . . .
            H P A K Λ Є I         Є N Є I K A Φ I . .
                                  θ Є M A Γ Є I . . . .                5
                                  K P A T I O Y A N _
                                  A Δ P I A N Є I A · A N
                                  Є I N . Γ Є P M A N I
                                  . . . . . Є Π I
                                  C T A Δ I O Y Γ Є                    10
      A C K Λ H Π I A             K Є I A K A I Φ I Λ
                                  K A I T P I T H C
                                  A Λ Є I Π T Ω Π
                                  O Y A Φ P O C Є I C
                                  θ Ω C Λ I . Y C                      15
                                  K A θ O Y B P A B
                                  Σ H θ Є O K O Γ O Γ I Є Λ
                                  T O Σ A Λ Є Ξ A N Δ P O Y M A P A θ Ω
                                        N I O Y
```

[Καίσαρος] Κο[μόδου ἀγαθῇ τύχῃ]. | Τίτ[ος .....] | δευτέρα[ς] τ[άξεως] | ἐνείκα Φι[λαδέλ][φ]ε[ι]α, Γε[ρμανίκεια παν]|κράτιο[ν], Ἀν[τινόεια ἐν ἄστει], | Ἀδριάνεια, Ἀν[τινόεια ἐν Ἐλευ]|σεῖν(ι), Γερμανί[κεια], | ..... Ἐπι[νίκια], | στάδιο[ν] Γε[ρμανί]|κεια καὶ Φιλ[αδέλφεια] | καὶ τρίτης [τάξεως π]|άλ[ην](?), ...ου Ἀφρο[δ]ει[σίου .....] | Κλ[αύδι]ο[ς] Βρα[δούας Ἀττικὸς Μαραθώνιο]ς ἦ[ρχ]ε, κοσ[μητεύον]|τος Ἀλεξάνδρου Μαραθω|νίου.

A restitutione Neubaueri non recessi nisi in levioribus quibusdam, quae enumerare operae pretium non est. Annus est idem atque n. 1145. Posteriore tempore ab ephebis hic ut in multis titulis ascriptum est in margine Συμφέροντι | Ἡρακλεῖ. — Ἀσκλήπια (aut Ἀσκληπιά[δης]).

1147 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici. *a* 'intra domum consulis Franciae' exscripsit Fourmont, cuius ex schedis est apud Boeckhium C. I. G. 283 (unde exscripsit Lebas Attique 442). 'Εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου πρυτανείου' Pittakis, qui edidit Eph. 2601. Semitelos Eph. nov. 217. Reliqua fragmenta (*b*) inventa sunt apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ea cum *a* coniuncta ediderunt St. Kumanudis Philist. IV p. 334. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 356 n. XCVII*b*. Exscripsit G. Hirschfeld.

(*Textum vide pagg. 360. 361.*)

[Ἀγαθ]ῇ τύχῃ. — Θεοί. — [Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων τῶν ἐ]πὶ ἄρχοντος Γ(αΐου) Πειναρίου Πρόκλου Ἀγνουσίου Τί(τος) Φλά(ουιος) | [..... ..... τοὺς ἰ]δίους συνάρχοντ[ας] καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψεν.

Primae columnae initio videntur magistri epheborum, sophronistae, hyposophronistae perscripti fuisse. Quos excipiebat gymnasiarchorum menstruorum recensus, ex quo trium ultimorum mensium vestigia supersunt, deinde agonothetae, magistratus ephebici, epheborum civium tributim discriptorum catalogi initium:

Σκε[ιροφοριῶνα· ὁ δεῖνα]
Ἑκα(τομβαιῶνα)· ὁ κοσ[μητής]
Μετα(γειτονιῶνα)· Ἀττι[κός]
ἀγωνοθ[έται]
Ἀντινοείων ἐν [ἄστει· ὁ κοσμητὴς]
καὶ οἱ σωφρο[νισταί]
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσε[ῖνι]
Πείσανδρος Γαϊ(γήττιος) [καὶ]
Στέφανος ἐγ [Μυρρινούττης?]
Ἀδρια(νείων)· Μύρων Καλλισ[τ . . .]
Φιλαδελ(φείων)· Καλλίφρων [Ἀθηναίου]
Θησει(ων)· Φλά(ουιος) Ἡλιόδωρος [καὶ]
Μηνοχάρης Χολλ(είδης)
τοῦ περὶ ἁλκ(ῆς)· Αὐρ(ήλιος) Ἀλκαμένης
Κομοδείων· Καλλίφ[ρων Ἀθη]-
ναίου καὶ Κάσ(ιος) Σπένδ[ων]
Ἐπινι(κίων)· ὁ κοσμητὴς καὶ ο[ἱ σωφρονισταί?]
Ἀθηναίων· ὁ κοσμη[τής]
Γερμανικείων· οἱ ἔφηβο[ι]

ἄρχων· Αὐρ(ήλιος) Ἀλκαμένης
στρατη(γός)· Στά(τιος) Ἀθηνογέν[ης]
κῆρυξ· Καλλίφρων
β[α]σιλεύς· Ἐπέραστος Με[νάνδρου]
πολέμαρχος· ...ος

Θεσμοθέται
Ἀθήναιος) Ἀχαρ(νεύς)
Σεραπίων Ἀσκληπιάδου
Πολύκλειτος ὁ καὶ Ποσειδ(ώνιος)
Κλ(αύδιος) Πολύνικος Εὐπυρί(δης)
Τρόφιμος Ἀθηνοδώρου
ἀγορανόμοι
Ἐπάγαθος) ἐξ Οἴου
Χαρίτων Ἐπαγάθου ἐξ Οἴου
ἀστυνόμοι
Ἀβίδιος Φαρνάκης
Ἀβίδιος Ὀκταβιανός
Ἐρεχθεῖδος
Ἀπολλώνιος Δημητ[ρίου]
Μένανδρος Δημητ[ρίου]
[Ἐπ]ίκτητος Ἀπολλοφ[άνους]
[Ἡρα]κλέων Ἰσάρχου
....ιστος
[ὁ δεῖνα Ἀπο]λλοφάνους
.....ος) Λ[αμπτρεύς?]
[Αἰγεῖδ]ος
.....ει....

Perierunt reliqua pars *Aegeidis* et totae tribus *Pandionis* et *Leontis*. Col. II sequitur:

[Πτο]λεμαΐδος
.....δης ὁ καὶ Μηνο. Φλ(υεύς)
.....ος Ζωσίμου Φλυ(εύς)
.....ος Γλύκωνος Βερ(ενικίδης)
..... Μελαι(νεύς)
[Ἀ]καμαντίδος
[Διονύσιο]ς Ἐπιγόνου Σφήτ(τιος)
[Ἀθηνίω]ν Ἐπιγόνου Σφήτ(τιος)
[Ἐπίγονο]ς) Σφήτ(τιος)
.....ς) Θορί(κιος)
[..... Σ]ωτηρίχου ἐκ Κερα(μέων)
[Σωτήριχο]ς) ἐκ Κερα(μέων)
.....ος Μοδέσ(του) Κεφα(λῆθεν)
..... Κεφα(λῆθεν)
.....λης) ἐκ Κερα(μέων)

Interciderunt *Hadrianis, Oeneis, Cecropis.* Deinde sequebatur:

[Ἱπποθωντίδος]
.....
.....φόρ[ου]
.....ς Ἀλε[ξάνδρου]
[Αἰαντίδ]ος
.....που
.....ένους
[..... Ἀ]ντιόχου
[.... Ἀ]ντιόχου
.....ίου
[Ἀντιο]χίδος
[.... Π]αμφίλου Λευκο(νοεύς)
[.... Π]αμφίλου Λευκο(νοεύς)
.....ύκου Παλλη(νεύς)
.....ύκου Παλλη(νεύς)
[..... Τρο]φίμου Παλλη(νεύς)
.....ίωνος Ἀναφλ(ύστιος)
.....ομάχου Ἀλωπε(κῆθεν)
[Ἀτταλίδ]ος
.....μωνος Ἀγνού(σιος)
..... Ἀγνού(σιος)
.....γένους Ἀγνού(σιος)
.... Ἀγνού(σιος)
[..... Ἀ]φροδι(σίου)
[.... Εὐδ]όξου Σουνι(εύς)
[ἐπέγγραφ]οι
.....ίου
.....σίου
.....ου
.....οδος
[..... Παρ]αμόνου
.....κοῦ
....ιος
.....ος
.....ρου
.....εύς
.....σου
.....ου
.....ος Πρίμ(ου)
....νων
.....ς
.....του
.....ονος
..... Διονυ.
[.... Ε]ὐχάριστος
.....ου
..... Νικασίω(νος)
.....εισίου
.....άνου
Ἐπαφρόδειτος Εὐπόρου
Μητρόδωρος, Εὐτύχης
Ἀττικὸς Ἑρμεία, Ἐπάγαθος
Ἰσίδοτος Ἑρμεία, Ποτάμων
Ἀθήναιος Μέμνονος
Ἐπίγονος Μόσχου
Σύμφορος Μόσχ[ου]
Νο[υμ]ήν[ι]ος ....
Οὐα[λέριος .....]
Εὐ.....
Συ.....
Γ.....
Η.....
Ι.....

Deinde col. III v. 48 sqq. et col. IV sequuntur victoriae in ludis epheborum reportatae:

Οἵδε ἐνίκησαν τοὺς ἀγῶ|νας τῶν ἐφήβων·
Τὸν | πρὸς Ἄγρας δρόμον ἅπαν|τες οἱ ἔφηβοι
Ἀντινόει[α] | ἐν ἄστει· κήρυκας Νική[τ]ης | Γλαύκου. ἐνκώμιον Στά|τιος Ἀθηνογένης. πο[ί]η|μα Πρωτογένης Ἀπο[λλ]ω|νίου. δόλι(χον) Ζώσιμος Ἀπολ(λωνίου). | α′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Διονύσιος Ἐπιγό(νου). | β′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἀβί(διος) Ὀκταβιανός. | γ′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἀβί(διος) Φαρνάκης. | δίαυλ(ον) Ἀφροδείσιος Ἀγα[θ]οκλέ(ους). | α′ τάξ(ιν) πάλην Ἐπέραστος Μενάνδρου. β′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Στέφανος). | γ′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἰο[ύ]ν(ιος) [Ἐπ]ειός. α′ τάξ(ιν) | παγ(κράτιον) Ἰούνι(ος) Σέμνος. [β′] τάξ(ιν) παγ(κράτιον) | Ἀβί(διος) Φαρνάκης. γ′ τάξ(ιν) παγ(κράτιον) Κλ(αύδιος) | Πολύνικος. ὅπλον Πολύκλειτος.
Ἀντινόεια ἐν Ἐλευσεῖνι· | κήρυ(κας) Νικήτης Γλαύκου. | ἐγκώμιον Στάτι(ος) Ἀθηνογένης. | δόλιχ(ον) Ζώσιμος Ἀπολλωνίου. | α′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Τατιανὸς Τροφίμ(ου). | β′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἡρακλέων Εἰσάρχ(ου). | γ′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἀφροδείσιος Ἀγα(θοκλέους). | δίαυ(λον) Ἀβίδι(ος) Φαρνά[κ]ης. | α′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπέραστος Μενάν(δρου). | β′ τάξ(ιν) πάλην Κάρπος καὶ Ἡρα|κλέων Εἰσάρχου. | γ′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Κλ(αύδιος) | Πολύνικος. α′ τάξ(ιν) παγ(κράτιον) Ἐλπί|νικος Παμφίλ(ου). β′ τάξ(ιν) παγ(κράτιον) | Πραίσης Εὐφροσύνου. γ′ τάξ(ιν) | παγ(κράτιον) Ἰούν(ιος) [Ἐ]πειός. ὅπλον Χα|ρίτων Ἐπαγάθου.
Ἀδριάνεια· κήρυκας Νικήτης Γλαύκου. | ἐνκώμι(ον) Στά(τιος) Ἀθηνογένης. | ποίη(μα) Πρωτογένης καὶ Κά|στωρ. δόλιχ(ον) Μύρων. ἀ τάξ(ιν) στάδιον Ἐπάγα[θ]ος. β′ τάξ(ιν) | στ[ά](διον) Ἡρα-

Η ΤΥΧΗ

ΘΕΟΙ

ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ·Γ·ΠΕΙΝΑΡΙΟΥΠΡΟΚΛΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΥ·ΤΙ·ΦΛ·
ΔΙΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤ////ΣΚΑΙΤΟΥΣΥΠΑΥΤΩΙΕΦΗΒΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ

(a)

ΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΔΗΣΟΚΑΙΜΗΝΟΦΛ
ΟΣΙΩΞΙΜΟΥ ΦΛ
ΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ ΒΕΡ
ΜΕΛΑΙ
ΧΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΣΦΗΤ
ΝΕΠΙΓΟΝΟΥ ΣΦΗΤ
Ξ) ΣΦΗΤ
Σ) ΘΟΡΙ
ΩΤΗΡΙΧΟΥ ΕΚΚΕΡ
Σ) ΕΚΚΕΡ
ΟΣΜΟΔΕΣ ΚΕΦΑ
Ο ΚΕΦΑ
ΝΗΣ) ΕΡΡΕΡ

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ, ΕΥΤΥΧΗΣ,
ΑΤΤΙΚΟΣΕΡΜΕΙΑ·ΕΠΑΓΑΘΟΣ,
ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜΕΙΑ·ΠΟΤΑΜΩΝ,
ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΕΜΝΟΝΟΣ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΜΟΣ·
ΝΟ//////////
ΟΥΑ///
ΕΥ///
Σ·
Γ//
Η//
Ι///

(b)

ΓΑΞΣΤΑΔΙΟΓΕΝΗΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΔΙΑΥ
Η///ΦΑΡΝΑΚΗΣΑΤΑΞΠΑΛΕΠΕΡΑΣΤΟΣ
Κ///ΙΩΣΙΜΙΑΝΟΣΒΤΑΞΠΑΛΚΑΡΠΟΣ,
ΞΠΑΛΙΟΥΝΕΠΕΙΟΣΑΤΑΞΠΑΓΚΡ
ΣΔΕΚΤΟΣΜΟΔΕΣΤΟΥΒΤΑΞΠΑΓΚ
ΠΙΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΓΤΑΞΠΑΓΚ
ΝΔΡΟΣ, ΟΠΛΟΝΑΘΗΝΑΙΟΣ,
ΚΗΡΥΚΙ_ΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗΤ
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΠΟΙΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΔΟΛΙΧΣΩ
ΤΟΛΛΩΝΙΟΥΑΤΑΞΣΤΑΔΤΑΤΙΑ
ΗΙΜΟΥΒΤΑΞΣΤΑΔΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΓΤΑΞΣΤΑΔΑΒΙΦΑΡΝΑΚΗΣΔΙ
ΔΕΙΣΙΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΑΤΑΞ
ΑΣΤΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΒΤΑΞ
ΑΝΟΣ, ΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΠΟΛ
ΠΑΛΚΑΠΟΛΥΝΙΚΟΣΑΤΑΞ
ΙΑΣΒΤΑΞΠΑΓΚΛΒΙΦΑΡΝΙΚΗΣ
ΧΙΟΥΗΠΕΙΟΣΟΠΛΚΑΡΠΟΣ,
ΞΙΑΚΗΡΥΚΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ,
ΟΥΕΓΚΩΣΤΑΤΙΟΣΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ
ΤΟΓΕΝΗΣΚΑΙΚΑΣΤΩΡΔΟΛΙΧ
ΤΟΛΛΩΝΙΟΥΑΤΑΞΣΤΑΔΙ
Σ, ΒΤΑΞΣΤΑΔΙΚΛΚΟΡΝΗΛΙΑ
ΣΤΑΔΙΔΙΟΓΕΝΗΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥ
ΜΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΤΑΞΠΑΛ
ΛΕΝΑΝΔΡΟΥΒΤΑΞΠΑΛΣΤΕ
ΤΑΛΚΛΠΟΛΥΝΕΙΚΟΣΑΤΑΞ
ΦΙΛΩΝΟΣΒΤΑΞΠΑΓΚ
ΓΤΑΞΠΑΓΚΑΡΙΣΤΩΝ
ΤΗΡΙΧΟΣΟΠΛΟΝΚΛΘΕ
//////////////////////ΚΗΡΥΚΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΓΚΩΣΤΑ
ΟΙΗΑΒΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣΔΟΛΙΧ
ΝΙΟΥΑΤΑΞΣΤΑΔΑΓΑΘΟΣ
ΗΛΙΑΝΟΣΓΤΑΞΣΤΑΔ
ΔΙΑΥΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΕΡΑΣΤΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΤΙΑΔΟΥΓΤΑΞΠΑΛ
ΤΕΙΔΗΣΑΤΑΞΠΑΓΚ
ΛΛΩΝΙΟΣΓΛΥ
ΟΝΑΘΗΝ
ΗΜΗΤ
ΓΑΠΡ

ΣΕΡΑΠΙΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΟΙ
ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣΟΚΑΙΠΟΣΕΙΔ ΙΟΥ
ΚΛΠΟΛΥΝΙΚΟΣΕΥΠΥΡΙ ΣΙΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ ΟΥ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ ΟΔΟΣ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ) ΕΞΟΙΟΥ \ΜΟΝ°Υ
ΧΑΡΙΤΩΝΕΠΑΓΑΘΟΥ ΕΞ ΚΟΥ
ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ ΙΟΣ
ΑΒΙΔΙΟΣΦΑΡΝΑΚΗΣ ΟΥ
ΑΒΙΔΙΟΣΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣ ΡΟΥ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ ΞΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗΤ ΣΟΥ
ΛΕΝΑΝΔΡΟΣΔΗΜΗΤΡ ΟΥ
ΤΙΚΤΗΤΟΣΑΠΟΛΛΟΦ
ΚΛΕΩΝΙΣΑΡΧΟΥ
ΙΣΤΟΣ) ΟΣΠΡΙΜ
ΛΙΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΣ) ΛΛ
ΟΣ
ΕΙ ΝΩΝ
Σ)
ΤΟΥ
ΟΝΟΣ
ΔΙΟΝΥ
ΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΟΥ
ΝΙΚΑΣΙΩ
ΕΙΣΙΟΥ
ΑΝΟΥ

ΟΙΔΕΕΝΙΚΗΣΑΝΤΟΥΣΑΓΩ ΑΠ
ΝΑΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝ ΤΟΝ ΗΡΑ
ΠΡΟΣΑΓΡΑΣΔΡΟΜΟΝΑΠΑΝ ΟΓΕΝ///
ΤΕΣΟΙΕΦΗΒΟΙ ΑΝΤΙΝΟΕΙ/// ΟΣΔΗΜ
ΕΝΑΣΤΕΙΚΗΡΥΚΑΣΝΙΚΗ///ΗΣ ΜΕΝΑΝΔ
ΓΛΑΥΚΟΥ ΕΝΚΩΜΙΟΝ ΣΤΑ ΕΙΣΑΡΧΟ
ΤΙΟΣΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ·ΠΟ Η ΑΤΑΞΠΑΓ
ΜΑΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΑΠΟ\Ω ΣΕΡΑΠΙΩΝ
ΝΙΟΥΔΟΛΙΧΣΩΣΙΜΟΣΑΠΟΛ ΠΑΓΚΣΕΡΑΠ
·Α·ΤΑΞΣΤΑΔΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟ ΠΛΟΝΑΘΗΝ
·Β·ΤΑΞΣΤΑΔΙΑΒΙΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣ
·Γ·ΤΑΞΣΤΑΔΙΑΒΙΦΑΡΝΑΚΗΣ ΟΙΔΕΕΝΑΥΜΑ/
ΔΙΑΥΛΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΓΑ)ΟΚΛΕ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΑΓ
ΑΤΑΞΠΑΛΗΝΕΠΕΡΑΣ¯ΟΣΜΕ ΜΙΑΝΟΣΑΦΡΟΔΕ
ΝΑΝΔΡΟΥ·Β·ΤΑΞΠΑΛΣ¨ΕΦΑΝΟΣ) ΓΕΝΗΣΕΝΙΚΑΟΝ
ΓΤΑΞΠΑΛΙΟΥΝΗΠΕΙCΣΑΤΑΞ ΕΠΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΛΑΔ
ΠΑΓΙΟΥΝΙΣΕΜΝΟΣ///ΤΑΞΠΑΓ ΔΩΡΟΣ ΤΟΝΕΠΙΓΑΙ
ΑΒΙΦΑΡΝΑΚΗΣ·Γ·ΤΑΞΠΑΓΚΛ ΠΑΔΙΑΦΛΜΗΝΟΧΑΡΗΣ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΟΠΛΟΝΠΟΛΥΚΛΙΤΟΣ ΚΗΣΛΑΜΠΑΔΙΑΝΕΠΑ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΑΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ ΘΗΝΑΙΟΣΑΛΕΞΑΝ\ΡΟ,
ΚΗΡΥΝΙΚΗΤΗΣΓΛΑΥΚΟΥ ΠΤΙΚΟΥΣΕΙΠΟ\ΚΑΛΛΙC
ΕΓΚΩΜΣΤΑΤΙΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ ΜΟΥΚΑΙΣΤΑΛΘΗΝΟΓΕΝ
ΔΟΛΙΧΖΩΣΙΜΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΛΛΩΟΙΣΤΩ\ΕΦΗΒΩΝΛΟΓΟ
ΑΤΑΞΣΤΑΔΙΤΑΤΙΑΝC<ΤΡΟΦΙΜ ΦΑΙΙΑΙΟΔΩΡΟΣΦΛΜΗΝΟ/
ΒΤΑΞΣΤΑΔΙΗΡΑΚΛΕΩΝΕΙΣΑΡΧ ΚΑΛΛΙΦΡΩΝΠΡΟΤΕΙΜΟΥΣΤΑ
ΓΤΑΞΣΤΑΔΙΑΦΡΟΔ///ΙΣΙΟΣΑΓΑ ΝΟΓΕΝΗΣΤΩΠΕΡΙΑΛΚΗC
ΔΙΑΥΑΒΙΔΙΦΑΡΝΑΙ//ΗΣ ΑΥΡΗΛΙΟCΑΛΚΑΜ
ΑΤΑΞΠΑΛΕΠΕΡΑΣΤΟΣΜΕΝΑΝ ΘΗΣΕΙΔΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ
ΒΤΑΞΠΑΛΚΑΡΠΟΣΚΑΙΗΡΑ ΦΛΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΣΕΡΑΠΙΩΝΑ
ΚΛΕΩΝΕΙΣΑΡΧΟΥΓΤΑΞΠΑΛΚΑ ΦΛΜΗΝΟΧΑΡΗΣ ΗΡΑΚΛΕΩΝ/
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΑΤΑΞΠΑΓΕΛΠΙ ΑΘΗΝΑΙΟΣ, ΙΟΥΝΙΣΕΜΝΟ
ΝΙΚΟΣΠΑΜΦΙΛΒΤΑΞΠΑΓ ΕΠΕΡΑΣΤΟΣΜΕΝ ΕΛΙΞ,
ΠΡΑΙΣΗΣΕΥΦΡΟΣ\ΝΟΥ·Γ·ΤΑΞ ΚΛΠΟΛΥΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΙΩΝ,
ΠΑΓΙΟΥΝΗΠΕΙΟΣΟΠΛΟΝΧΑ ΙΩΣΙΜΙΑΝΟΣΙΩΣΙ ΣΟΦΟΣΧΑΙΡΗ//
ΡΙΤΩΝΕΠΑΓΑΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟ ΕΠΙΓΟΝΟΣΓΛΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ,
ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΝΙΚΙΑΣΑΦΡΟΔΙ
ΚΗΡΥΚΑΣΝΙΚΗΤΗΣΓΛΑΥΚΟΥ ΜΥΡΩΝΚΑΛΛΙ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟC,
ΕΝΚΩΜΙ·ΣΤΑΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ ΚΑΣΙΣΠΕΝΔΩΝ ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜ
ΠΟΙΗΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΚΑΙΚΑ
ΣΤΩΡΔΟΛΙΧΜ\ΩΝ,·ΑΤΑΞ
ΣΤΑΔΙΟΝΕΠΑΓΑ///ΟΣ,·Β·ΤΑΞ
ΣΤΛΗΡΑΚΛΕΩΝΕ///_ΑΡΧΟΥ

Var. lect. Col. I v. 36 ΚΟΜΟΔΕΙΩΝ in rasura rescriptum esse testantur Fourmontus, Pittakis, Semitelos. Quare quanquam Hirschfeldius nihil de ea re adnotavit, tamen non dubitandum est.

κλέων Ε[ἰσ]άρχου. | γ′ τάξ(ιν) στά(διον) Διογένης Ἀχωρίστου. δίαυ(λον) | Ἀ[βίδιος] Φαρνάκης. α′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπέραστος | κ[αὶ] Ζωσιμιανός. β′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Κάρπος). | [γ′ τά]ξ(ιν) πάλ(ην) Ἰούν(ιος) Ἐπειός. α′ τάξ(ιν) παγκρά(τιον) | [Πρό]τδεκτος Μοδέστου. β′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | [Σερα]πίων Ἀσκληπιάδου. γ′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | [Ἀλέξα]νδρος. ὅπλον Ἀθήναιος.

[Φιλαδέλφεια]· κήρυκας Ἀπολλώνιος Δημητ(ρίου). | [ἐγκ(ώμιον) Στ]ά(τιος) Ἀθηνογένης. ποίη(μα) | [Ζώσιμος] Ἀπολλωνίου. α′ τάξ(ιν) στάδ(ιον) Τατια|[νὸς Τρο]φίμου. β′ τάξ(ιν) στάδ(ιον) Ἡρακλέων | [Εἰσάρχου]. γ′ τάξ(ιν) στάδ(ιον) Ἀβί(διος) Φαρνάκης. δί|[αυλ(ον) Ἀφρο]δείσιος Ἀγαθοκλέους. α′ τάξ(ιν) | [πάλ(ην) Ἐπέρ]αστος Μενάνδρου. β′ τάξ(ιν) | [πάλ(ην) Ἀβί(διος) Ὀκταβι]ανὸς καὶ Ἐπίκτητος Ἀπολ|[λωνίου. γ′ τάξ(ιν)] πάλ(ην) Κλ(αύδιος) Πολύνικος. α′ τάξ(ιν) | [παγκ(ράτιον) Νι]κίας. β′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) [Ἀ]βί(διος) Φαρνάκης. | [γ′ τάξ(ιν) παγ]κ(ράτιον) Ἰούν(ιος) [Ἐ]πειός. ὅπλ(ον) Κάρπος).

[Θήσ]εια· κήρυκας Ἀπολλώνιος | [Δημητρί]ου. ἐγκώ(μιον) Στά(τιος) Ἀθηνογένης. | [ποίη(μα) Πρω]τογένης καὶ Κάστωρ. δόλιχ(ον) | [Ζώσιμος] Ἀπολλωνίου. α′ τάξ(ιν) στάδι(ον) | .....ς. β′ τάξ(ιν) στάδι(ον) Κλ(αύδιος) Κορνηλια|[νός. γ′ τάξ(ιν)] στάδι(ον) Διογένης Ἀχωρίστου. | [δίαυλ(ον) Ζώσι]μος Ἀπολλωνίου. α′ τάξ(ιν) πάλ(ην) | [Ἐπέραστος] Μενάνδρου. β′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Στέ|[φανος. γ′ τάξ(ιν)] πάλ(ην) Κλ(αύδιος) Πολύνεικος. α′ τάξ(ιν) | [παγκρ(άτιον) .....] Φιλωνος. β′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | ..... γ′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) Ἀρίστων | [καὶ Σω]τήριχος. ὅπλον Κλ(αύδιος) Θε...

[Κομμόδεια]· κήρυκας | ..... Δημητρίου. ἐγκώ(μιον) Στά(τιος) | [Ἀθηνογένης. π]οίη(μα) Ἀβ(ίδιος) Ὀκταβιανός. δόλιχ(ον) | [Ζώσιμος Ἀπολλω]νίου. α′ τάξ(ιν) στάδ(ιον) Ἀγαθος. | [β′ τάξ(ιν) στάδ(ιον) Κορν]ηλιανός. γ′ τάξ(ιν) στάδ(ιον) | ..... δίαυλ(ον) Ἀπολλώνιος | [Δημητρίου. α′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπ]έραστος Μενάνδρου. | [β′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Σεραπίων Ἀσκλη]πιάδου. γ′ τάξ(ιν) πάλ(ην) | [..... καὶ Ἀρισ]τείδης. α′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | [..... β′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) Ἀπο]λλώνιος Γλύ(κωνος). | [γ′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) ..... ὅπλ]ον Ἀθήν[αιος].

[Ἐπινίκια(?)· κήρυκας ..... Δ]ημητ[ρίου ....|.....πρ.....

Denique post lacunam exstant reliquiae ex victorum recensu festi alicuius (utrum ad Athenaea an ad Germanicea referendae sint dubitari potest), quae sic se habent:

[α′ τάξ(ιν) στά(διον)] | Ἀπ[ολλώνιος Δημητρίου. β′ τάξ(ιν) στά(διον)] | Ἡρα[κλέων Ἰσάρχου. γ′ τάξ(ιν) στά(διον) Στά(τιος) Ἀθην]|ογέν[ης. δίαυλον Ἀπολλώνι]|ος Δημ[ητρίου. τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπέραστος] | Μενάνδ[ρου. β′ τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἡρακλέων] | Εἰσάρχο[υ. γ′ τάξ(ιν) πάλ(ην) .....]. | τάξ(ιν) παγκ(ράτιο)ν [..... β′ τάξ(ιν) παγκ(ράτιον)] Σεραπίων [Ἀσκληπιάδου. γ′ τάξ(ιν)] | παγκ(ράτιον) Σερ π[ίων Ἀσκληπιάδου. ὅ]|πλον Ἀθήν[αιος].

Οἵδε ἐναυμάχ[ησαν]· | Πρωτογένης, Ἀπ....., | .....μιανός, Ἀφ δε[ίσιος, ...]|γένης· ἐνίκα Ὀν..... | ἐπὶ τοῖς ἥρωσι Λαδ ...|δωρος· τὸν ἐπὶ Γαι[..... λαμ]|πάδια(?) Φλ(άβιος) Μη χάρης [.... Ἀβίδιος Φαρνά]κης λαμπαδίαν(?) Ἐπα[.... Ἀ]θήναιος Ἀλεξάνδρου. [λόγους προτρε]|πτικοὺς εἶπον Καλ φ[ρων Προτεί]|μου καὶ Στά(τιος) Ἀθηνογέν[ης. τοῖς] Ἁλ τῶν ἐφήβων λόγ[υς εἶπον] | Φλ(άβιος) Ἡλιόδωρος, Φλ(άβι Μηνοχ[άρης,] | Καλλίφρων Προτείμου, Στά[(τιος) Ἀθη]|νογέν τῷ περὶ ἀλκῆς | Αὐρ(ήλιος) Ἀλκαμένης.

	Θησεῖδαι	Ἡρακλεῖδαι
75	Φλ(άβιος) Ἡλιόδωρος	Σεραπίων Ἀσ(κληπιάδου)
	Φλ(άβιος) Μηνοχάρης	Ἡρακλέων [Ἰσάρχου]
	Ἀθήναιος)	Ἰούνι(ος) Σέμνο[ς]
	Ἐπέραστος Μεν(άνδρου)	Ἕλιξ)
80	Κλ(αύδιος) Πολύνικος	Ἀθηνίων)
	Ζωσιμιανὸς Ζωσίμ(ου)	Σόφος Χαιρή[μονος]
	Διονύσιος Ἐπιγό(νου)	Ἐπίγονος Γλα[ύκου]
	Ἀπολλώνιος Δημ(ητρίου)	Ἀριστείδης)
	Ἀλέξανδρος)	Νικίας Ἀφροδι(σίου)
85	Μύρων Καλλι.	Ἀθηνόδωρος)
	Κάσι(ος) Σπένδων	Ἰσίδοτος Ἑρμ.

Titulus ad Commodi imperium pertinet (a. 180—192 p. Chr.). Na que Commodeorum festum invenitur quidem etiam in recentioribus ti lis; sed cum hic eius nomen in rasura rescriptum sit, anno 193 de tum et postea Commodo consecrato repositum videtur. Contra si p restituta demum Commodea titulus incisus esset, neque deleti ne denuo insculpti nominis satis idonea causa afferri posset. Accedit qu Severea ab hoc titulo absunt, quae tamen ab anno 193/4 usque Alexandri Severi mortem mansisse cum per se veri simile est t titulorum testimoniis comprobatur.

Col. II v. 10—12 primum nomen ex huius catalogi col. IV v. supplevi, duo quae sequuntur ex n. 708. Quartus frater Libertus E goni f. Sphettius, qui item n. 708 prytanis est, n. 1145, qui titulus nostro paucis modo annis distat, ephebus recensetur.

1148 Marmor altum 0,35, latum 0,53. Athenis reperit Fauvel. Marmor Choiseulianum catal. Dubois. n. 218, Mus. reg. n. 558, catal. Clar Alteram eiusdem tabulae partem olim efficiebat is lapis, cui inscriptus est titulus n. 1161. Edd. Osann Syll. p. 319, 70. Ex schedis S. M tini et Muelleri Boeckh C. I. G. 245. (Lebas Attique 627). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 73 n. 43.

(*Textum vide pag. seq.*)

	[α′ στάδιον ....]ίδης	[α′ στάδι]ον Μάρκελλος	β′ στάδι(ον) Νείκαιος
	[β′ στάδιον ....]ίδιος	β′ στάδιον Νείκαιος	γ′ στάδι(ον) Νείκων
	[γ′ στάδιον Ἡρ]ακλέων	γ′ στάδιον Ἡρακλέων	α′ πάλην Ἀσκληπιάδ[ης]
	[α′ πάλην Μα]ρεῖνος	α′ πάλην Νείκων	β′ πάλην Μάρκελλος κ[αὶ ....]
5	[β′ πάλην Μά]ρκελλος	5 β′ πάλην Μᾶρκος	5 γ′ πάλην Μάξιμος
	[γ′ πάλην Εὐπ]ρέπης	γ′ πάλην Κυντιανὸς καὶ Μάξι|μος	α′ πανκρά(τιον) Ἀθηνόδωρος
	[α′ πανκράτιον Εὔ]οδος καὶ Ἀγάθων	α′ πανκρά(τιον) Μελπομενός	β′ πανκρά(τιον) Νείκων
	[β′ πανκράτιον .....]ος	β′ πανκρά(τιον) Ζώσιμος	γ′ πανκρά(τιον) Διονύσιος καὶ Μύρων
10	[γ′ πανκράτιον Διονύ]σιος καὶ Ἡρακλέ|ων	γ′ πανκρά(τιον) Θάλλος	ὅπλον Πει-Ξένος
	[ὅπλον .....]υς	10 ὅπλον· Ἀγάθων	10 Ἀθήναια ἀγωνοθετοῦντ[ος]
		Φιλαδελφείων ἀγωνο-	τοῦ κοσμητοῦ ἐνείκ[ων]
		θετούντων Μάρκου	κήρυ(κας) Ὀνήσιμος

[....., ἀγων]οθετούντων
[τοῦ δεῖνος κα]ὶ Γλύκωνος

καὶ Κηφεισοδώρου [ἐ]νείκων
κήρυ(κας) Ὀνήσιμος
ἐνκώ(μιον) Μάρκελλος
ποίη(μα) Λυκόφρων
δόλιχ(ον) Διονύσιος
δίαυλ(ον) Διονύσιος
α′ στάδι(ον) Ἀντίοχος
[β′ στάδι(ον)] Νείκαιος
[γ′ στάδι(ον)] .....ιβόης

ἐνκώ(μιον) Πτολεμαῖος
ποίη(μα) Ἀντίοχος
δόλιχ(ον) Διονύσιος
δίαυλ(ον) Θάλλος
α′ στάδι(ον) Μάρκελλος
β′ στάδι(ον) Σεκοῦνδος
γ′ στάδι(ον) Ἡρακλέων
α′ πάλην Πτολεμαῖος
β′ πάλην Μᾶρκος καὶ Μάρκελλος
γ′ πάλην Σεκοῦνδος καὶ Μάξι[μος]
[α′ πανκ]ρά(τιον) Νεικύλας
[β′ πανκρά(τιον) Ἡρα]κλέων

Habemus hic quattuor eiusdem anni titulos (n. 1148—1151). Archontem Menogenem, cosmetam Marcellum fuisse ex n. 1151 apparet. Qui Marcellus quin Furius Marcellus Gargettius fuerit, qui anno 157/8 p. Chr. inter ephebos fuit (n. 1121), eo minus dubitandum est, quia in his ipsis titulis (plenissime nomina perscripta sunt n. 1149) eius filium cognominem ephebum videmus. Quod optime convenit cum altero temporis indicio, quod est in titulo n. 1149, ubi Commodeorum nomen erasum est. Itaque horum quoque titulorum aetatem annorum 180 et 192 p. Chr. terminis includi pro certo habendum est.

ΟΝΜΑΡΚΕΛΛΟC
Β CTΑΔΙΟΝΝΕΙΚΑΙΟC
Γ CTΑΔΙΟΝΗΡΑΚΛΕΩΝ
Α ΠΑΛΗΝΝΕΙΚΩΝ
Β ΠΑΛΗΝΜΑΡΚΟC ΜΟC
Γ ΠΑΛΗΝΚΥΝΤΙΑΝΟCΚΑΙΜΑΞΙ
Α ΠΑΝΚΡΑΜΕΛΠΟΜΕΝΟC
Β ΠΑΝΚ[Ρ]ΑΖΩCΙΜΟC
Γ ΠΑΝΚ[Ρ]ΑΘΑΛΛΟC
ΟΠΛΟΝΑΓΑΘΩΝ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΟΥΝΤΩΝΜΑΡΚΟΥ
ΚΑΙΚΗΦΕΙCΟΔΩΡΟΥ . ΝΕΙΚΩΝ
ΚΗΡΥΟΝΗCΙΜΟC
ΕΝΚΩΜΑΡΚΕΛΛΟC
ΠΟΙΗΛΥΚΟΦΡΩΝ
ΔΟΛΙΧΔΙΟΝΥCΙΟC
ΔΙΑΥΛΔΙΟΝΥCΙΟC
Α CTΑΔΙΑΝΤΙΟΧΟC
ΝΕΙΚΑΙΟC

ΙΔΗC
ΙΔΙΟC
ΑΚΛΕΩΝ
ΡΕΙΝΟC
ΡΚΕΛΛΟC
ΡΕΠΗC
ΟΔΟCΚΑΙΑΓΑΘΩΝ
ΟC ΩΝ
CΙΟCΚΑΙΗΡΑΚΛΕ
ΥC
ΟΘΕΤΟΥΝΤΩΝ
ΙΓΛΥΚΩΝΟC

[Ι]ΒΟΗC

Β CTΑΔΙΝΕΙΚΑΙΟC
Γ CTΑΔΙΝΕΙΚΩΝ
Α ΠΑΛΗΝΑCΚΛΗΠΙΑΔ
Β ΠΑΛΗΝΜΑΡΚΕΛΛΟCΚ
Γ ΠΑΛΗΝΜΑΞΙΜΟC
Α ΠΑΝΚΡΑΑΘΗΝΟΔΩΡΟC
Β ΠΑΝΚΡΑΝΕΙΚΩΝ
Γ ΠΑΝΚΡΑΔΙΟΝΥCΙΟCΚΑΙΜΥΡΩΝ
ΟΠΛΟΝΠΕΙΘΟΞΕΝΟC
ΑΘΗΝΑΙΑΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤ . . .
ΤΟΥΚΟCΜΗΤΟΥΕΝΕΙΚΩ
ΚΗΡΥΟΝΗCΙΜΟC
ΕΝΚΩΠΤΟΛΕΜΑΙΟC
ΠΟΙΗΑΝΤΙΟΧΟC
ΔΟΛΙ[Χ]ΔΙΟΝΥCΙΟC
ΔΙΑΥΛΘΑΛΛΟC
Α CTΑΔΙΜΑΡΚΕΛΛΟC
Β CTΑΔΙCΕΚΟΥΝΔΟC
Γ CTΑΔΙΗΡΑΚΛΕΩΝ
Α ΠΑΛΗΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟC
Β ΠΑΛΗΝΜΑΡΚΟCΚΑΙΜΑΡΚΕΛΛΟC
Γ [ΠΑΛ]ΗΝCΕΚΟΥΝΔΟCΚΑΙΜΑΞΙ . . .
. . . . . ΡΑΝΕΙΚΥΛΑC
. . . . . ΚΛΕΩΝ

Var. lect. Quas litteras Froehnerus non iam invenit in lapide, uncis circumdedi. Contra alias quasdam ex eiusdem apographo addere licuit, sed neque has neque quae praeterea ex illius exemplari emendavi enumerare operae pretium est, cum nusquam omnino a Froehnero recedendum putaverim.

---

149 In fragmento tabulae lapidis Pentelici invento ‘ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ νεωτέρου πρυτανείου’. Ed. Pittakis Eph. 2600. (Lebas Attique 600). Periisse videtur.

(*Textum vide pag. seq.*)

De aetate cf. ad n. 1148. Vs. 7 ὁ inclusi, quia ex n. 1148 col. II v. 11—13 apparet haec duorum agonothetarum nomina esse. Num idem error etiam vs. 5 statuendus sit, in medio relinquendum est, etsi idem homo n. 1150 simpliciter Cyclobolus audit. Nam quanta in hac re inconstantia sit, docent duorum paedotribarum nomina, qui modo plene Λεύκιος ὁ καὶ Μᾶρκος (n. 1138) et Αὐρήλιος Σεραπίων ὁ καὶ Κράτων (n. 1197. 1198) modo breviter Μᾶρκος (n. 1137) et Κράτων (n. 1202) vocantur.

ΠΕΙΘΟΔ
ΛΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕ
ΦΟΥΜΛΡϹΕΛΛΟϹΓΛΡΓ
ΘΗϹΕΙΩΝ
ΙΛΛΥϹΟϹΟΚΛΙΚΥΚΛΟΒΟΛΟϹΛ
ΦΙΛΛΔΕΛΦΙΩΝ
ΦΛΡΚΟϹΟΚΛΙΚΗΦΕΙϹΟΔΩΡ
ΓΕΡΜΛΝΙΚΕΙΩΝ
ΕΥΛΛΜΛΜΕΡΤΙΝΟϹΜΛΡ
//////////////////////////////
ΕΡΕΝΠΤΟΛΕΜΛΙΟϹΕΡΙ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΕΡΕΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΕΡΙ
ΤΟΥΠΕΡΙΛΛΚΗϹ
ΦΟΥ.ΜΛΡΚΟϹΓΛΡΓ
ΦΟΥ.ΜΛΡΚΕΛΛΟϹΓΛΡΓ
ΛΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟϹΕΙΡΗΝΛΙ
//////////////////////////////
ΚΛΙΟΚΟϹΜΗΤΗϹ
ΛΝΛΝΕΩϹΛΜΕΝ Ι
Ο ΙΙ Ν Λ Ι

Πει]θόδ[ημος]
Ἀντινοείων ἐν Ἐλε[υσῖνι]
Φού(ριος) Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Θησείων
Ἰάλυσος ὁ καὶ Κυκλοβόλος Α.....
Φιλαδελφίων
[Μ]ᾶρκος ⟨ὁ⟩ καὶ Κηφεισόδωρ[ος]
Γερμανικείων
[Ο]ὐαλ(έριος) Μαμερτῖνος Μαρ[αθώνιος]
[Κομοδείων]
Ἐρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἔρ[μειος]
Ἐπινικίων
Ἐρέν(νιος) Ἀπολλώνιος Ἔρ[μειος]
τοῦ περὶ ἀλκῆς
Φού(ριος) Μᾶρκος Γαργ(ήττιος)
Φού(ριος) Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Ἀριστόβουλος Εἰρηναί[ου]
. . . . . .
καὶ ὁ κοσμητὴς
ἀνανεωσάμεν[ος τὸν ἀγῶνα τῶν]
[Ἀ]θηναί[ων]

1150 Fragmentum Hermae. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 403 n. CXIII. Exscripsit Koehler.

ΗΡΛΚΛΕΙΔΗϹ)ΕϹΤΙΛΙΟΘΕΝ
ΦΙΛΟΥϹΚΛΙϹΥΜΒΙΩΤΛϹΛΝΕ
ΓΡΛΨΕ
ΗΡΛΚΛΕΩΝ
ΚΥΚΛΟΒΟΛΟϹ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ
ΘΛΛΛΟϹ
ΝΕΙΚΩΝ
ΤΥΧΙΚΟϹ

Ἡρακλείδης) Ἑστιαιόθεν | φίλους καὶ συμβιωτὰς ἀνέ|γραψε
Ἡρακλέων
Κυκλοβόλος
Διονύσιος
Θάλλος
Νείκων
Τυχικός

Hunc titulum eiusdem anni esse atque duos qui antecedunt inde apparet, quod ex septem ephebis qui hic sunt non minus quam quinque illic redeunt, Heracleo, Thallus, Nico, Dionysius n. 1148, Cyclobolus n. 1149. Aetatis definitioni quam supra proposui aptissimum est Heraclidis Heraclidis f. Hestiaeensis nomen. Cuius pater est Heraclides Sotelis f. Hestiaeensis qui cum ephebus fuerit anno 151/2 p. Chr. (n. 1120), ita ut fere 133 p. Chr. natus videatur, eum filium habuisse cognominem natum inter a. 160 et 170 qui Commodi imperio ephebus esse potuerit, a veri specie nequaquam abhorret. Heracleo, quem Heraclides inter commilitones primo loco recensuit, fortasse ipsius frater patruelis fuit, Heracleonis Sotelis f. Hestiaeensis, qui inter annos 172/3 et 177/8 p. Chr. hypopaedotriba fuit (n. 1138), filius.

1151 Athenis, ex schedis Fourmonti (qui in inferiore parte eiusdem lapidis esse dicit, qui supra habet titulum n. 1146) ed. Boeckh C. I. G. 246 (inde exscripsit Lebas Attique 604).

ΦΙΛΛΔΕΛ
ΦϹΙΑ
ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΜΑΧΕΝΟΜΕΝΟϹΕΝΗϹ
ΕΚΟϹΜΗΤΟΥΕΔΕΕΦΗΒΩΝ
ΜΑΡΚΕΛΛΟϹΠΙΝΥΤΗϹ
ϹΥΝΤΡΟϹΡΟϹΕΥΔΙΚΙΗϹ
ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙϹΙΝ
ΕΦΗΒΟΙϹΙΝΚΡΑΤΕΡΟΙϹΙΝ
ΤΗΝΠΥΜΑΤΗΝΤΑΞΙΝ
ΜΑ·Ζ·ΙΜΟϹΗΡΕΠΑΛΗϹ
ΤΟΥΔΕΤΑΡϹΑ$\overline{Ζ}$ΙΡΕΙΟϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΕΤΕΦΑΙΟΥ$\mathring{Τ}$
ΤΗΝΠΡΩΤΗΝΠΑΙΔΩΝ
ΤΑΞΙΝΑΦΗΡΑΚΛΕΟΥϹ
ΦΩΝΗ . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Φιλ[α]δέλ|φ[ε]ια
ἀγαθῇ τύχῃ
[ἦρ]χεν ⟨ὁ⟩ Μ[η]νογένης, | ἐκοσμήτ[ε]υε δ' ἐφήβων
Μάρκελλος, πινυτῆς | σύντρο[φ]ος εὐδικίης,
ἐν δ' ἄρα [ἠ]ιθέοισιν | ἐφήβοισιν κρατερο῏σιν
τὴν πυμάτην τάξιν | Μάξιμος ἦρε πάλης
τοῦ δ⟨ὲ⟩ ἄρ' ἀ[δελφ]ειὸς | Ἀσκληπιάδης στεφα[ν]οῦτο
τὴν πρώτην παίδων | τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους
φωνὴ .....

De aetate cf. adn. ad n. 1148. In versibus restituendis Boeckhium secutus sum, praeter duos locos: v. 4 extr. B. addidit *μέν*, sed nusquam in toto titulo a dextra quidquam deest, ita ut hic fractus lapis non videatur. Sane omissa illa particula versus mendosus fit, sed id non mirum illa aetate. Idem dicendum de versu 12, ubi Boeckhius scribit *τοῦ δὲ πανάξιος ὤν*, sed quod ego posui et a tradita lectione minus recedit et a sententia aptius est.

152 Lapis inventus Athenis anno 1876. Supra titulum anaglyphum, tres homines ad dextram conversos repraesentans. Lapis a dextra et inferiore parte mutilus. Non satis accurate exscriptum edidit M. Collignon Revue archéologique Sept. 1876. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 327 n. XLIV*b*). Exscripsit Koehler.

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΩΑΘ
ΕΥΜΕΝΗΣ) ΣΦΙ
ΠΡΩΤΟΣΙ//Ι/ΛΤΩΝΟΣ Ξ\
ΡΤΕΜΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ Μ
ΙΕΥΚΑΡΠΟΥ Γ
\ ¯ΛΘΟΠΟΔΟΣ
ΩΦΡΟΝΙΣΤ/
ΓΓΝΩ

σωφρονισταί
Εἰσίδοτος) Ὤαθ[εν]
Εὐμένης) Σφ[ήττιος]
Πρῶτος [Κρ]άτωνος .υ....
[Ἀ]ρτέμων Εὐχαρίστου Μ.....
..... Εὐκάρπου Π....
[ὑποσ]ωφρονισταί
[.....]γ[έ]νο[υς]

Vs. 4 Koehler indicat Κράτωνος scriptum fuisse videri. Demoticum ...πυρίδης, Εὐωνυμεύς aut Ξυπεταιών fuit.

Hic inserui quia tituli n. 1152. 1153. 1154 tam similes inter se esse ihi videntur, ut eiusdem tabulae fragmenta, cuius hic titulus partem nistram superiorem, n. 1153 dextram superiorem, n. 1154 dextram inferiorem effecerit, haec esse existimem. Accedit quod hic Eumenes Eumenis f. Sphettius sophronista est, qui anno 170/1 p. Chr. (n. 1031) prytanis Acamantidis fuit, cuiusque filios esse putaverim Eumenem et Macrinum Eumenis f. Sphettios, qui n. 1153 sunt. Plura de aetate horum titulornm vide in adnotationibus ad n. 1153. 1154.

153 In fragmento tabulae marmoris Pentelici. Supra titulum anaglyphon, de quo pedes quinque hominum supersunt. Inventus lapis in demo olim Κολυττός, nunc Καλαμιότη vocato. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 222. Ross de demis n. 7. (Lebas Attique 561.) Heydemann Marmor-Bildwerke p. 36 n. 118. Contulit Koehler.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΛΑΜ ΑΣΠΕΡΣΩΤΟΥ ΒΩ
[Α] ΓΛΥΚΩΝ) ΒΕΡ
¯ΟΣ ΛΑΜ ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ ΒΕΡ
[Α] ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ ΕΚΑ
ΟΔΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΩ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΗΝΟΔΩΡΟΥΙΤΑΙ ΜΑΚΡΕΙΝΟΣΕΥΜΕΝΟΥΣ ΣΦΗΤ
ΕΥΜΕΝΗΣ) ΣΦΗ////
¯ΟΣΛΑΜ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ) ΧΟΛΑ
ΗΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΧΟΛΑ
ΑΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ΕΛΕΝΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ ΕΙΦ
ΖΜΑΡΑΓΔΟΣΖΟΙΛΟΥ ΣΦΗ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ)
ΔΩΡΟΥ ΕΡΜΗΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΒΕΙΘΥΣΘΥΜΕΛΙΚΟΥ
ΡΩΤΟΣ ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ)
ΤΡΑΤΟΣ ΑΔΡΙΑ[ΝΙΔ]ΟΣ
ΒΑΛ ΠΕΙΡΕΥΣ ΒΗ[ΣΑΙ]
ΒΑΛ ΦΑΛΗΡΟΣ ΒΗΣΑΙ
ΔΟΜΙ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΟΙΝ
ΔΟΜΙ ΕΥΝΟΥΣ ΟΙΝ
ΖΩΣΙΜΟΣΦΙΛΩΝΟΣ ΦΗΓ
ΑΤΤΙΚΟΣ) ΟΙΝ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΤΤΙΚΟΥ ΟΙΝ
ΩΑΘ ΕΠΑΓΑΘΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣ ΩΑΘ
ΩΑΘ ΟΙΝΕΙΔΟΣ
Τ.ΩΝΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΥΑΡ

Var. lect. V. 12 ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ Ross. Quas uncis circumdedi litteras, eae apud Koehlerum aut non sunt aut non integrae. Contra Rossius 13 extr. non habet ΣΦΗ, v. 28 initio Τ.Ω, quae ex Koehleri apographo accesserunt.

	Πτολεμαΐδος		
..... Λαμ(πτρεύς)	Ἄσπερ Σώτου	Βο(υτάδης)	
....α	Γλύκων)	Βερ(ενικίδης)	
....ος Λαμ(πτρεύς)	Φιλότειμος Γλύκωνος	Βερ(ενικίδης)	
....α	Εὐπραξίδης Ἀθηνοδώρου	Ἑκα(λῆθεν)	5
[.... Εὐ]όδου	Θεόδωρος	Κολω(νῆθεν)	
	Ἀκαμαντίδος		
[.... Ἀθ]ηνοδώρου Ἰταῖ(ος)	Μακρεῖνος Εὐμένους	Σφήτ(τιος)	
	Εὐμένης)	Σφή(ττιος)	
....ος Λαμ(πτρεύς)	Ἀλκιβιάδης)	Χολα(ργεύς)	10
....ης	Μένανδρος Ἀλκιβιάδου	Χολ(αργεύς)	
[.... Φ]λά(βιος) Λυσίστρατος	Ἕλενος Ἐλευσεινίου	Εἰφ(ιστιάδης)	
	Ζμαράγδος Ζοΐλου	Σφή(ττιος)	
	Καλλίστρατος)		
.....δώρου	Ἑρμῆς Ζωσίμου		15
	Βείθυς Θυμελικοῦ		
.....ρωτος	Ῥητορικός)		
[.....σ]τρατος	Ἁδριανίδος		
	Βαλ(έριος) Πειρεύς	Βησαι(εύς)	
	Βαλ(έριος) Φάληρος	Βησαι(εύς)	20
	Δομί(τιος) Ἀσκληπιάδης	Οἰν(αῖος)	
	Δομί(τιος) Εὔνους	Οἰν(αῖος)	
	Ζώσιμος Φίλωνος	Φηγ(αιεύς)	
	Ἀττικός)	Οἰν(αῖος)	
	Εὔκαρπος Ἀττικοῦ	Οἰν(αῖος)	25
.....Ὠαθ(εν)	Ἐπάγαθος Σώζοντος	Ὠαθ(εν)	
.....Ὠαθ(εν)	Οἰνείδος		
	..τ[ί]ων Στεφάνου	Ἀχαρ(νεύς)	

Huius tituli aetatem non longe ab anno 190 p. Chr. abesse primum inde colligo, quod complures homines quos horum qui hic habentur patres esse nominum ratio indicat, annis fere 150—160 p. Chr. ephebi fuerunt: *Φίλων*) *Φηγαιεύς* n. 1119 (fere 150 p. Chr.), *Σκίρ(τιος) Σώτας Βου(τάδης)* n. 1121 (a. 156/7 p. Chr.), *Θεόδωρος*) *Κολωνῆθεν* n. 1122 (157/8 p. Chr.), *Σώζων Σωτηρίχου Ὠαθεν* (si recte supplevi) ibidem, *Ἐλευσίνιος Εἰρηναίου Ἰφιστιάδης* n. 1124 (fere eadem aetate), *Ἀλκιβιάδης Δημητρίου Χολαργεύς* ibidem, et una frater *Μένανδρος Δημητρίου Χολαργεύς*; quo minus dubitari licet, quin ille Alcibiades pater eorum qu hic sunt epheborum sit, quorum alter paternum, alter patrui Menan dri nomen gerit. Haec exempla singula incerta sunt, sed concursu eorum fortuitus esse nequit. Deinde fratres horum epheborum ess videntur ....*ος Γλύκωνος Βερενικίδης* n. 1147, *Ζώσιμος Σώζοντος* et *Ἑρ μόδωρος Εὐμένους* n. 1169, quod ipsum quoque illi temporis definition favet.

1154 Tabula marmoris Pentelici a dextra integra, a reliquis partibus mutila, a. 0,36, l. 0,31, cr. 0,11, inventa *ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Πρυτανείου ἀρχαιολογικῆς ἐρεύνης*, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3205 (prior pars usque ad v. 15 etiam n. 2599 est). Contulit Koehler.

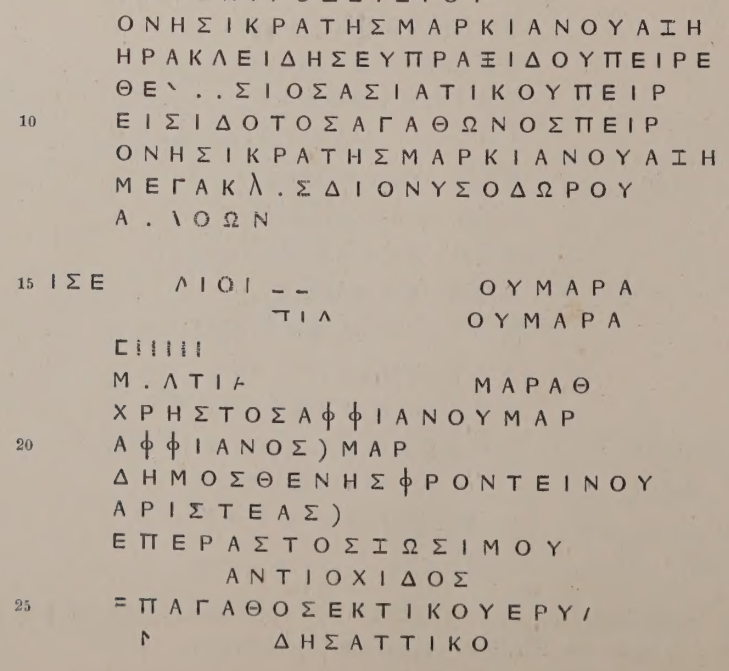

.....δου Ἀζη(νιεύς)
[..... Νι]κοστράτου
.....ος Θεοκρίτου Πειρ(αιεύς)
[Ἐλευσ]είνιος [Γε]νεθλίου Πειρ(αιεύς)
Θεόκριτος) Πειρ(αιεύς)
Ἔρως Ἀφροδεισίου
Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζη(νιεύς)
Ἡρακλείδης Εὐπραξίδου Πειρε(εύς)
Θευ[δό]τιος Ἀσιατικοῦ Πειρ(αιεύς)
Εἰσίδοτος Ἀγαθωνος Πειρ(αιεύς)
Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζη(νιεύς)
Μεγακλ[ῆ]ς Διονυσοδώρου
Ἀ[γ]ά[θ]ων
[Αἰαντίδος]
ισε.. ...λί[ων .....]ου Μαρα(θώνιος)
.....πίδ[ης ....]ου Μαρα(θώνιος)
Ἐ.....
Μ[ι]λτιά[δης)] Μαραθ(ώνιος)
Χρῆστος Ἀφφιανοῦ Μαρ(αθώνιος)
Ἀφφιανός) Μαρ(αθώνιος)
Δημοσθένης Φροντείνου
Ἀριστέας)
Ἐπέραστος Ζωσίμου
Ἀντιοχίδος
Ἐπάγαθος Ἑκτικοῦ Ἐρυά[δης]
[Ἀ]ν[δοκί]δης Ἀττικο[ῦ ....)

Fratres horum epheborum esse videntur Ἐπιτυγχάνων Θεοκρίτου Πειραιεύς n. 1159, Διονύσιος Γενεθλίου Πειραιεύς et Φιλοκράτης Γενεθλίου Πειραιεύς n. 1160. Pater Megaclis fuerit Dionysodorus Attali f. Piraeensis n. 1121 (a. 136/7 p. Chr.). Quae eo ducunt, ut hunc titulum eiusdem aetatis atque n. 1153 statuamus, neque abest suspicio quin eiusdem tabulae fragmentum sit. Quod Chrestus Appiani f. Marathonius qui hic ephebus est sophronista fuit circiter anno 220 p. Chr. (n. 1186) et cosmeta fere 230 p. Chr. (n. 1192), huic temporis definitioni certe non adversatur.

1155 In tabula, cuius superior pars aëtomate ornata est (v. 1 in ipso aëtomate scriptus). In medio aëtomate clypeus, supra aëtoma a dextra parte arbor et vas, in altera navicula cum duobus remigibus. Inventus lapis 'εἰς τὸ ἀνατολικοτότιον τῶν Ἀθηνῶν οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Βαρβάκη'. Exstat in museo societatis archaeologicae sub n. 175. Edd. Pittakis Eph. 862. (Lebas Attique 563.) A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 302 n. LXXVII. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΕΠΙΦΛΑΒΙΟΥCΤΡΑΤΩΝΟC
ΑΡΧΟΝΤΟC
ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟCΤΙΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥΜΕΛΙΤΕΩ
CΥCΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗC
ΑΘΗΝΙΩΝ) ΕΞΟΙΟΥΓΥΜΝΑCΙ
ΑΡΧΗCΑC
ΜΕΛΙΤΩΝ ΑΤΕΙΜΗΤΟC
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC ΥΛΛΟC
ΑCΚΛΗΠΑC ΕΥΚΑΡΠΟC
ΜΕΛΙCCΟC ΑΦΡΟΔΑC
ΟΝΗCΙΜΟC ΝΕΙΚΩΝ
ΕΥΓΑΜΟC ΕΡΜΗC
ΔΙΟΝΥCΙΟC ΕΥΠΟΡΟC
ΚΑΡΠΙΩΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟC
ΑΛΚΙΜΟC ΔΙΑΙΔΟΥΜΕΝΟC
ΕΛΕΥCΑC ΑΓΑΘΟΠΟΥC
ΕΠΙΚΤΑC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC
ΠΑΙΔΕΡΩC ΠΡΟCΗΝΗC
ΠΡΟCΔΟΚΑC ΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΕΥΚΑΡΠΟC ΗΡΑΚΛΙΔΗC
ΕΥΟΔΟC ΑΠΟΛΛΩΝ
ΑΦΡΟΔΑC ΕΥΧΑΡΙCΤ
///ΙΟΝΥCΙΟC ΠΑΝΔΩ
///ΩΖΩΝ
(*vacat*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ Φλαβίου Στράτωνος | ἄρχοντος, | κοσμητεύοντος Τι(βερίου) Κλαυ|δίου Δαδούχου Μελιτέως, | συστρεμματάρχης Ἀθηνίων) ἐξ Οἴου γυμνασι|αρχήσας

Μελίτων	Ἀτείμητος
Ἀπολλώνιος	Ὕλλος
Ἀσκληπᾶς	Εὔκαρπος
Μέλισσος	Ἀφροδᾶς
Ὀνήσιμος	Νείκων
Εὔγαμος	Ἑρμῆς
Διονύσιος	Εὔπορος
Καρπίων	Δορυφόρος
Ἄλκιμος	Διαιδουμενός
Ἐλευσᾶς	Ἀγαθόπους
Ἐπικτᾶς	Ἀλέξανδρος
Παιδέρως	Προσήνης
Προσδοκᾶς	Ἡρακλέων
Εὔκαρπος	Ἡρακλίδης
Εὔοδος	Ἀπολλών[ιος]
Ἀφροδᾶς	Εὐχάριστ[ος]
[Δ]ιονύσιος	Πάνδω[ρος]
[Σ]ώζων	

V. 7 vocabula ΕΞΟΙΟΥΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC in rasura scripta sunt.

Claudius (Philippus Melitensis ad n. 676) daduchus, qui n. 1051 inter aïsitos recensetur, circa annum 190 p. Chr. in munere fuit, cum fere 180 p. Chr. etiamtum daduchus fuisset Aelius (Praxagoras Melitensis). Quam diu daduchia functus sit, non constat; sed certe 209/10 p. Chr. iam alius daduchus, Fabius nomine, fuit (n. 10).

1156 Lapis Pentelicus, inventus apud S. Demetrium Κατηφόρῃ, cr. 0,11. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 440 n. LXXXVII*c*. Exscripsit Koehler.

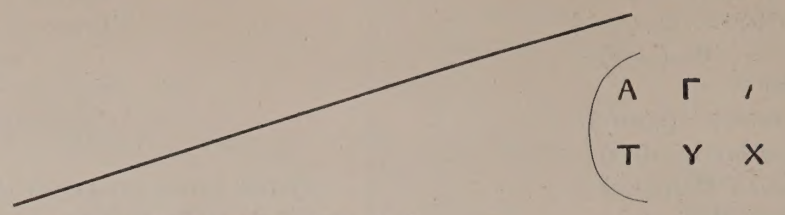

ΤΟΝΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ϽΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝ·Γ·ΙϹ
ΟΥΠΑΛΛΑΔΙΟΥΚΑΙϽΛΝΤΙ///
ϽΣΜΟΥΣΩΝΙΟΣΤΟΥΣΤΕΣΥΝΑΡΧ
ΣΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΛ·ΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΤϹ
ϽΣΔΙΑΒΙΟΥΣΤΡΑΤΩΝΟΣΤΟΥΚΙΘΑΙΡΣ
ΔΟΤΡΙΒΗΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΥΑΚΙΝ

ΑΡΧΩΝ
ΙΟΥΛΚΑΕΙΟΣ
ΕΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΜΟΥΝ·ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ
///ΙΡΥΞ
ΙΙΙΙΟΕΕΚΟΥΝΔΟΣ
ϽΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΤΥΧΙΔΗΣΟΕΟΔΩΡΟΥΜΕΛ
ΟΣΟΕΟΔΩΡΟΥ/////Λ
Ν) ΣΓΓΛ//////

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΙΟΥΛ·ΚΑΣΙΟΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ
ΜΟΥΝ·ΑΝΔΡΟΜ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ
ΜΟΥΝ·ΒΑΛΕΡΙΑ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ
ΑΛΗΙΟΣΣΕΚΟΥ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙ
ΣΠΕΝΔΩΝ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙ
ΙΟΥΛ·ΚΛΕΙ
ΟΥΝΥΧΙΩ
Γ

Ἀγα[θῇ] | τύχ[ῃ].

τὸν περὶ ἀλκῆς . . . . .
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Γ(άιος) Ἰο[ύλιος Κάσιος(?) . .]
. . . . . τοῦ Παλλαδίου καὶ ὁ ἀντι[κοσμήτης . . .]
. . ος Μουσώνιος τούς τε συνάρχ[οντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαν]-
[τα]ς ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Δαδούχου [Μελιτέως ἀνέγραψαν, παιδο]-
[τρ]ιβοῦντος διὰ βίου Νικοστράτου το[ῦ Ἱλάρου Παλληνέως, γραμματεύον]-
[τ]ος διὰ βίου Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶ[νος Ἀχαρνέως, ὑποπαι]-
δοτρίβης Εὐτυχιανὸς Ὑακίν[θου Σφήττιος.]

ἄρχων
Ἰούλ(ιος) Κάσιος
στρατηγός
Μουν. Ἀνδρόμαχος
[κῆ]ρυξ
[Ἀλή]ιος Σεκοῦνδος
[σ]ωφρονισταί
[Εὐ]τυχίδης [Θ]εοδώρου Μελ(ιτεύς)
. . . . . ος [Θ]εοδώρου [Με]λι(τεύς)
. . . . . ν) . . . . . .

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα
Ἰούλ(ιος) Κάσιος
Πυανοψιῶνα
Μουν. Ἀνδρόμ[αχος]
Μαιμακτηριῶν[α]
Μουν. Βαλερια[νός]
Ποσειδεῶνα
Ἀλήιος Σεκοῦ[νδος]
Γαμηλιῶνα
Εἰρήναιος
Ἀνθεστηρι[ῶνα]
Σπένδων
Ἐλαφηβολι[ῶνα]
Ἰούλ(ιος) Κάσι[ος]
[Μ]ουνυχιῶ[να]
. . . . . .

De Nicostrato paedotriba cf. adn. ad n. 1154, de Claudio daducho Melitensi ad n. 1155. Utrumque nomen hunc titulum fere inter annos 190—200 p. Chr. incisum arguit.

1157 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici cum aëtomate, cr. 0,21, nventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

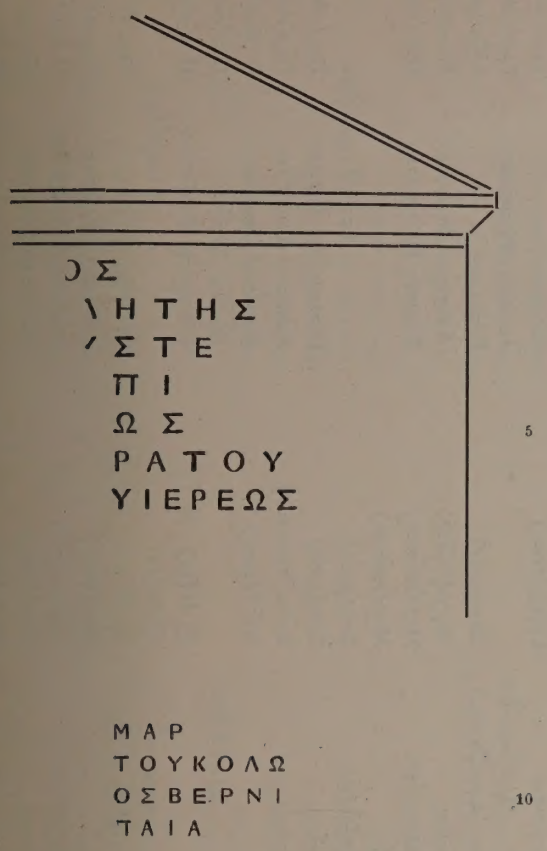

[Ἀγαθῇ τύχῃ. Νίκῃ Καίσαρ]ος
[. . . . . ὁ κοσ]μητὴς
[καὶ ὁ ἀντικοσμήτης . . . . . ἀνέγραψαν το]ύς τε
[συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας ἔ]πὶ
[ἄρχοντος . . . . . ἔ]ως,
[παιδοτριβοῦντος διὰ βίου ἱερέως Νικοστ]ράτου
[τοῦ Ἡλάρου Παλληνέως, γραμματεύοντος διὰ βίο]υ ἱερέως
[Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρνέως.]

Quae infra (v. 8—11) conspiciuntur nominum reliquiae .... Μαρ(α-ιος), [ὁ δεῖνα .....]ου Κολω(νῆθεν), ...ος Βερνι(κίδης), ... Ια(νιεύς), ea apparet non ad epheborum catalogum tributim descriptum cinere; sed utrum sophronistae sint, an ephebi qui agonothetarum, remmatarchorum, gymnasiarchorum munere funguntur, dubium est. aetate vide ad n. 1145.

1158 Fragmentum marmoris inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

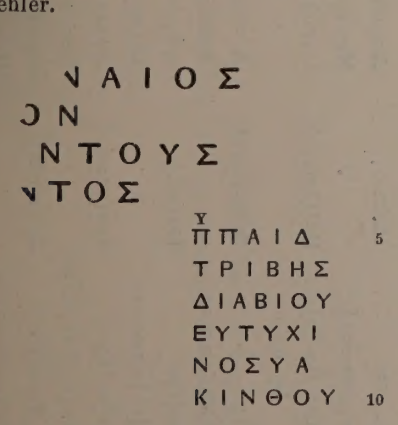

.....ναιος | [ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβ]ων | [τιμήσας(?) ἀνέγραψε]ν τοὺς | [ἐφηβεύσαντας ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχο]ντος.
ὑπ(ο)παιδ[ο]|τρίβης | διὰ βίου· | Εὐτυχι[α]|νὸς Ὑα|κίνθου.

De Eutychiano Hyacinthi f. Sphettio hypopaedotriba v. ad n. 1145. It is in munere annis 190—218 p. Chr. aut etiam aliquanto amplius.

1159 Columna parva lapidis Pentelici cum aëtomate, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, a. 0,36, l. 0,23, cr. 0,05. Edd. Kumanudis Philist. III p. 549. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 356 n. XCVII*a*. Exscripsit Koehler.

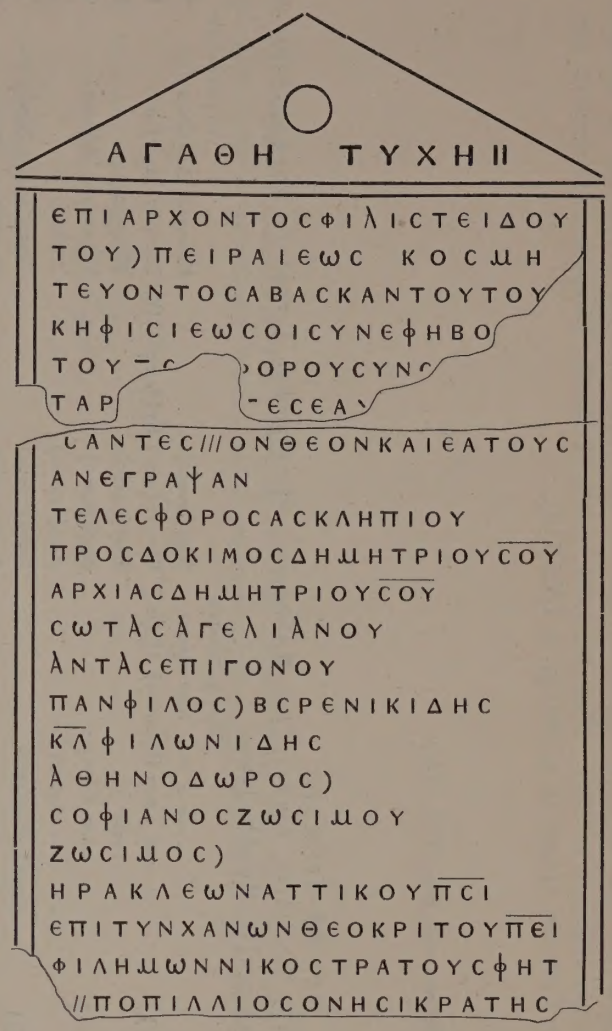

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Φιλιστείδου | τοῦ) Πειραιέως, κοσμη|τεύοντος Ἀβασκάντου τοῦ [)] | Κηφισιέως, οἱ συνέφηβο[ι] | τοῦ Τ[ελεσφ]όρου συνσ[τρεμμα]|τας[χήσαν]τες ἑαυ[τοὺς τιμή]|σαντες [τ]ὸν θεὸν καὶ ἑα-τοὺς | ἀνέγραψαν.

Τελεσφόρος Ἀσκληπιοῦ
Προσδόκιμος Δημητρίου Σου(νιεύς)
Ἀρχίας Δημητρίου Σου(νιεύς)
Σωτᾶς Ἀγελιανοῦ
Ἀντᾶς Ἐπιγόνου
Πάνφιλος) Β[ε]ρενεικίδης
Κλ(αύδιος) Φιλωνίδης
Ἀθηνόδωρος)
Σοφιανὸς Ζωσίμου
Ζώσιμος)
Ἡρακλέων Ἀττικοῦ Π[ε]ιρ(αιεύς)
Ἐπιτυνχάνων Θεοκρίτου Πει(ραιεύς)
Φιλήμων Νικοστράτου Σφήτ(τιος)
Ποπίλλιος Ὀνησικράτης

Versibus 7. 8 vox ἑαυτούς errore bis posita esse videtur.

Philistides Philistidis f. Piraeensis archon sine dubio filius eius est, qui anno 165/6 p. Chr. archon fuit (n. 1128), et pater eius, qui anno 192/3 p. Chr. inter ephebos est (n. 1160); ipse ephebus recenseri videtur in titulo n. 1130. Abascantus Abascanti f. Cephisiensis cosmeta sine dubio filius paedotribae illius est, cuius tam frequens in his titulis est memoria. Quae cum ita sint, hic quoque titulus ad finem alterius p. Chr. saeculi (fere 190—200 p. Chr.) referendus videtur.

1160 *a* in muro ad ecclesiam Demetrii τοῦ Κατηφόρη inaedificata tabula, a. 1,71, l. 0,50, cr. 0,7, fracta in 28 particulas. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Semitelos Eph. nov. 199. — *b* 'marmor candidum Athenis a Whelero Oxonium translatum'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 45 sqq. Wheler Itin. p. 400 sq. (Corsin. F. A. I p. 165 sqq. II p. 188 sqq.) Chandler Marm. Oxon. II, 52. Boeckh C. I. G. 275. (Lebas Attique 552). Habui praeterea ectypum chartaceum quod E. Lee Hicks professor Oxoniensis R. Neubauero misit isque nobis concessit. Hoc ectypum expressi priorum editorum lectionibus nisi paucissimis locis non indicatis. Nonnullos locos contulit H. Roehl. Utrumque coniungendum esse vidit et totum titulum edidit R. Neubauer Comment. epigraphicae p. 28. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 326 sqq. n. LXXXIX).

(*Textum vide pag. 372. 373.*)

Ἀγαθῇ [τύχῃ]

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων . . . . . | ἐπὶ ἄρχοντος Γ(αΐου) Ἐλβιδίου Σ[εκούνδ]ου Παλληνέως ἀ[νέγ]ραψεν | τούς τε συνάρχοντας καὶ [τοὺς ὑ]π' αὐτῷ ἐφη[β]εύσαντας. | ἀντικοσμήτης Πό(πλιος) Αἴλιος Ἰ[σόχρυσ]ος Παλλ[ην]εύς.

παιδοτρίβ[η]ς διὰ βίου

Νεικόστρατος Ἰλάρου Παλ(ληνεύς)

γραμματεὺς διὰ βίου

ἱερεὺς Στρ[ά]των Ἀχαρ(νεὺς) τὸ δ'

σωφρονισταί

Ἡρακλέων) Φλυ(εύς)

Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Βησ(αιεύς)

Ἐλευσείνιος Σόφου Κηφι(σιεύς)

Σωτᾶς) ἐξ Οἰ(ου)

Ἀφροδείσιο[ς Ἐπ]αφρο(δίτου) Στει(ριεύς)

Ἐλπίνεικο[ς] Μυρι(νούσιος)

ὑποσωφ[ρονι]σταί

Ἰσίδοτος) Σουνι(εύς)

Ἀπελλῆς) Ἀντι(νοεύς)

Ἀθηνόδωρο[ς)] Ἐκα(λῆθεν)

Διονύσιος Σ[ώτ]ου ἐξ [Οἰ(ου)]

Λεωνίδης Σ . . . ω . . . . Ἀθμ(ονεύς)

Παράμονος . . . . νου Ὠαθεν

προστάτη[ς]

Π(όπλιος) Αἴλιος Παιδ[έ]ρως Παλ(ληνεύς)

ἡγεμών

Ἀθηνόδωρος) Ἀθμο(νεύς)

ὁπλομάχος

[Ζω]ΐλος Εἰρηνα[ί]ου Φλυ(εύς)

δ[ιδ]άσκαλος

[Ζώσ]ιμος Ἀλεξάν(δρου) Λαμ(πτρεύς)

ὑποπ[αι]δοτρίβης

Εὐτυχια[νὸ]ς Ὑακίν(θου) Σφήτ(τιος)

ὑπογραμματεύς

Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ὄνθος [Ἠ]ρεσί(δης)

κεστροφύλαξ

Κάρπος) Ἀ . αφ .

ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν

ἄρχων καὶ γυμνασίαρ[χος]

δι' ὅλου ἔτους

Φιλιστείδης) Π(ειραιεύς)

στρατηγός

Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Πα[λληνεύς]

κῆρυξ

Φλά(βιος) Μαρεῖνος Παια(νιεύς)

βασιλεύς

Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Φείδιμος Παλ(ληνεύς)

ἐπετέλεσεν τὸν ἀγῶνα

τῶν Ληναίων καὶ ἐστίασε

τοὺς συνεφήβους καὶ

τοὺς περὶ τὸ Διογένειον

πάντας

πολέμαρχος

Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος Ἀχαρ(νεύς)

ἀγορανόμοι

Διονυσόδωρος) Βησαι(εύς)

Μηνόδωρος Εὐόδου Ἀχαρ(νεύς)

ἐπετέλεσαν τοὺς Κύδρους

ἀγωνοθέται

Ἀντινοείων ἐν ἄστει

Ἀπολλώνιος) Πειρ(αιεύς)

Ἀδριανείων

Αἴλ(ιος) Ἐρωτιανὸς Φλυ(εύς)

Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι

Νεικόστρατος Νείκωνος Τριν(εμεύς)

Θησείων

Περικλῆς Προσδέκτου Κεφ(αλῆθεν)

Φιλαδελφείων

Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος Ἀχαρ(νεύς)

τοῦ περὶ ἀλκῆς

Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Παλ(ληνεύς)

Ἐρεχθεΐδος

. . . . . νος ὁ καὶ Ἐλευσείνιος Κηφ(ισιεύς)

. . . . . νιος ὁ καὶ Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Ἐλευσεί(νιος) Κη(φισιεύς)(?)

. . . . . νιος) Κηφ(ισιεύς)

. . . . . ρος Εὐπόρου Κηφ(ισιεύς)

. . . ητος Δημητρίου Λαμ(πτρεύς)

. . . ος Δημητρίου Λαμ(πτρεύς)

. . . . . ς) Κηφ(ισιεύς)

[Ἀπο]λλώνιος Σόφου Κηφ(ισιεύς)

. . . λιος Ἐπιγόνου Κηφ(ισιεύς)

[Εἰσ]ιγένης Θάλλου Φηγ(ούσιος)

[Δημ]ήτριος Ὀνησίμ(ου) Κηφ(ισιεύς)

Ε . . . ης Ζωπύρου ἐκ Κη(δῶν)

Αἰγεΐδος

Ἀγαθοκλῆς Ἀττικοῦ Γαρ(γήττιος)

. . . . ν. Ἐπικουριανὸς Γαρ(γήττιος)

Πανδιονίδος

[Ἐπ]αφρόδειτος Ἀφρο(δισίου) Στει(ριεύς)

[Αἴ]λ(ιος) Λούκιος Ἀγγε(λῆθεν)

[Ὀκ]τάβιος Ἐλπινείκου Μυρι(νούσιος)

Ἐ[λ]πίνεικος) Μυρι(νούσιος)

Μουσώνιος Ἡροξέν(ου) Στει(ριεύς)

Ἰσίδοτος Ἡροξένου Στει(ριεύς)

Θ[εα]γένης Σπόρου Κυδα(θηναιεύς)

Β[ά]σσος) Κυθ(ήρριος)

Λεωντίδος

Σώ[τ]ας) ἐξ Οἰ(ου)

Ζω . . . . . ου ἐξ Οἰ(ου)

Ἴλα[ρος . . . . .]σίου ἐξ Οἰ(ου)

Πισ . . . . . Παιο(νίδης)

Ζώσ[ιμος Τ]ειμοκρά(τους) Λευκ(ονοεύς)

Ἀττ[ικὸς Φι]λήτου Εὐπυ(ρίδης)

Παλ . . . . ς) ἐξ Οἰ(ου)

Πτολεμαΐδος

Ἡρα[κλέ]ων) Φλυ(εύς)

Ἀδριανίδος

Εὔπορος Ἀπ[ο]λλωνίου Βησ(αιεύς)

Ζώσιμος Ἀρίστωνος Βησ(αιεύς)

Ἡδιανός) Φηγαι(εύς)

Μέναν̣δρος Ἡδιανοῦ Φηγ(αιεύς)

Ῥαδινός) Ὠαθ(εν)

Ἀγαθόπους Εἰσιδώρου Ἀφι(δναῖος)

Νεικηφόρος Γλύκωνος Βησ(αιεύς)

Οἰνεΐδος

Χαρίτων Φιλήτου Ἀχαρ(νεύς)

Γαργήττιος Φιλήτου Ἀχαρ(νεύς)

Αἴλ(ιος) Φιλωνίδης Ἀχαρ(νεύς)

Στράτων Ὀρθαγόρου Φυλά(σιος)

Ἀθήναιος Φιλοστράτ(ου) Ἀχαρ(νεύς)

Κεκροπίδος

Φιλήμων) Τρινε(μεεύς)

Ἰσίδοτος Φιλήμονος Τρινε(μεεύς)

Εὐοδιανός) Αἰξω(νεύς)

Ἀθήναιος Στεφάνου Ἐπεικ(ίδης)

Ζώσιμος Πολυκτήτου Μελι(τεύς)

Ἱπποθωντίδος

Πιστοκράτης Πιστικοῦ Πειρ(αιεύς)

Διονύσιος Γενεθλίου Πειρ(αιεύς)

Διονύσιος Ἰσιδότου ἐκ Κοί(λης)

Ἑρμείας Ζωσίμου Πειρ(αιεύς)

Φιλοκράτης Γενεθλίου Πειρ(αιεύς)

Αἰαντίδος

Κλ(αύδιος) Ὕελενος Μαρα(θώνιος)

Ἰούλ(ιος) Ἀγρίππας Μαρα(θώνιος)

Αὐρ(ήλιος) Λυκοῦργος Μαρα(θώνιος)

Ἰούλ(ιος) Διόσκορος Μαρα(θώνιος)

Κράτων Διονυσίου Φαλη(ρεύς)

Ἀρίστων) Ψαφί(δης)

Ἀντιοχίδος

Πλαταιαῖς τῷ διαλογῷ
ἑκάστῳ ✱, καὶ ὑπε[ρ] τῆς
ὑγείας τοῦ Αὐτοκράτορος
εἰς θυσίας τοῖς περὶ τ[ὴ]ν
ἐπιμέλειαν αὐτῶν τε[τ]α-
γμένοις ἑκάστῳ ✱ ε´
καὶ ἐκ τῶν περισσῶν
ἐπετελέσθη ὁ ἀγὼν τῶ[ν]
Ἀθηναίων

Γερμανικείων
vacat
Ἀθήναια
ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν
Ἐπινεικίων
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Φείδιμος Παλ(ληνεύς)
τὸν ἀγῶνα ἐπιτελέσας
ὅμο[ι]ον τῷ περὶ ἀλκῆς
εἱστί[ασ]ε τοὺς συνε-
φήβο[υς] καὶ τοὺς περὶ τὸ
Διογένειον
Φιλιστείδ[ης Πειρ]αιεὺς καὶ Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Παλ(ληνεὺς)
ναυμαχ[ήσαντε]ς Μουνίχια συνεστεφανώθησαν

Ἀρτ[έμ]ων)
Μητρόδωρος Ἀρτέμω(νος)
Σεκ[οῦ]νδος Ῥητορικοῦ
Ἀκαμαντίδος
Ἀκάμας Προσδέκτου
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικὸς
Πα[ρ]άμονος Μόσχου
Διονυσόδωρος Μόσχ(ου)

Φλυ(εύς)
Φλυ(εύς)
Βερ(ενικίδης)
Κεφ(αλῆθεν)
Πόρι(ος)

Ἑρμείας Κλεωνύμου
Φίλων)
Ἀτταλίδος
Γοργίας Ἡρακλείδου
Μόσχος Κορνηλιαν(οῦ)
Βακχύλος Εὐκάρπου

Φυρ(νήσιος)
Ἰτέα(θεν)
Σουν(ιεύς)
Ἁγν(ούσιος)
Ἀπολλ(ωνιεύς)

ἐπένγραφοι

Εὐδαίμων Ἀφροδεισίου
Αὐρ(ήλιος) Σύνφορος
Πρ[ό]σχολος Σωσιπάτρου
Φιρ[μ]άνιος Πειερίων
Κλ(αύδιος) Ἑρμείας
Φλ(άβιος) Νεικήτης
[Ζω]τικὸς Μητροδώρου
Κλ(αύδιος) Ἐπίκτητος
Εὐτυχιανὸς Περσέ[ω]ς
Φ[ι]λοσέραπις Ζωσίμου
[Ἀ]ριστοκλείδης
Λάϊος Νηρέως
Ἐπιχάρης Ἰσιδώρου
Ζώσιμος Χρυσίωνος
Νεικηφόρος Ζωσίμου
[Γ]έλως)
Ὄλυμπος Ἀγαθημέρου
[Ε]ὔτυχος Ὀνησίμου
Πάμφιλος)
Ἔφηβος)

Αὐρ(ήλιος) Σωτήριχος
Πραξιτέλης
Δομετιανὸς Μαρκέλλου
Ἀρέσκων)
Μηνόφιλος Σωτῦ
Ζώσιμος Γαΐου
Ἱππεὺς Εἰσᾶ
Παράμονος)
Εὔτυχος Ἀσκληπιάδου
Ζώσιμος Ἀντωνείνου
Ἀττικὸς Ἰκέλου
Ἀντιπᾶς Νείκωνος
Στρατοκλῆς Πρείμου
Δάφνος)
Ἀγαθόπους Εὐφήμου
Ἐπαφρόδειτος Εὐφήμου
Αὐρ(ήλιος) Ἡρᾶς
Εὐήμερος Ἀπολειναρίου
Νεικηφόρος Διονυσίου

θυρωρός· Κορνήλιος Δημήτριος
λεντιάριος· Μέλισσος Διοφάντου

Titulum anni 192/3 p. Chr. esse demonstravi Hermae XII p. 11 not. 2, ex festis epheborum, inter quae hic neque Commodea neque Severea recensentur, id quod intra totum temporis spatium quod est inter Commodi initia et Alexandri Severi mortem (a. 180—235 p. Chr.) illo uno anno fuisse potest. Atqui in illud temporis spatium incidere huius tituli originem cum multis aliis rebus, tum Nicostrati paedotribae perpetui nomine (ad n. 1145) demonstratur.

(*a*)

Supra aëtoma: ΑΓΑΘΗΙ

Infra aëtoma fragmentum anaglyphi ad certamina gymnica epheborum pertinentis.

ΟΚΟΣΜΙΙΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΓΕΛΒΙΔΙΟΥΣΙ
ΤΟΥΣΤΕΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΠΑΙΛΙΟΣΙ

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΙ///ΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΙΛΑΡΟΥΠΑΛ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΙΕΡΕΥΣΣΙΡ ΤΩΝΑΧΑΡΤΟΔΙ
ΣΩΦΡΟΝ///ΞΤΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ) ΦΛΥ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΣΙΩΣΙΜΟΥΒΗΣ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟ///ΣΟΦΟΥΚΗΦΙ
ΣΩΤΑΣ) ΕΞΟΙ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ/// ΑΦΡΟΣΤΕΙ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟ/// ΜΥΡΙ
ΥΠΟΣΩΦ////////// ΣΤΑΙ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΣΟΥΝΙ
ΑΠΕΛΛΗΣ) ΑΝΤ////
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟ////////// ΕΚΑ///
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣ///// ΟΥΕΞ/////
ΛΕΩΝΙΔΗΣΣ//////// ΩΛΘΜ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ//////// ΝΟΥΩΛΘ
ΠΡΟΣΤΑΤΗ///
ΠΑΙΛΙΟΣΠΑΙΔ///ΡΩΣΠΑΛ
ΗΓΕΜΩΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ) ΑΘΛΟ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΪΛΟΣΕΙΡΗΝΑ///ΟΥΦΛΥ
ΔΑΣΚΑΛΟΣ
ΙΩΣ ΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΥΠΟΓΑΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑ/////ΣΥΑΚΙΔΣΦΗΤ

ΑΡΧΩΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΔΙΟΛΟΥΕΤΟΥΣ
ΦΙΛΙΣΤΕΙΔΗΣ) Π
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΠΑΙΛΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Π
ΚΗΡΥΞ
ΦΛΑΥΜΑΡΕΙΝΟΣ ΠΑΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΠΑΙΛΥΦΕΙΔΙΜΟΣ ΠΑΛ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΕΝΤΟΝΑΓΩΝΑ
ΤΩΝΛΗΝΑΙΩΝΚΑΙΕΣΤΙΑΣΕ
ΤΟΥΣΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ
ΠΑΝΤΑΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ
ΑΥΡΥΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΒΗΣΑΙ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥΟΔΟΥΑΧΑΡ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΑΝΤΟΥΣΚΥΘΡΟΥΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΠΕΙΡ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΑΙΛΥΕΡΩΤΙΑΝΟΣ ΦΛΥ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΝΕΙΚΩΝΟΣΤΡΙΝ
ΘΗΣΕΙΩΝ

(*b*)

ΟΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣΑ ΙΡΑΨΕΝ
ΠΑΥΤΩΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣ
ΟΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΝΟΣΟΚΛΙΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ ΚΗΦ
ΝΙΟΣΟΚΛΙΠΑΙΛΕ[ΣΛ///Σ]ΕΙΚΗ
ΟΣ) ΚΗΦ
ΡΟΣΕΥΠΟΡΟΥ ΚΗΦ
ΗΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΑΜ
ΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΑΜ
Σ) ΚΗΦ
ΛΑΩΝΙΟΣΣΟΦΟΥ ΚΗΦ
ΛΙΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΚΗΦ
ΙΓΕΝΗΣΘΛΛΛΟΥ ΦΗΓ
ΜΗΤΡΙΟΣΟΝΗΣΙΜ ΚΗΦ
ΗΣΙΩΠΥΡΟΥ ΕΚΚΗ
ΛΙΓΕΙΔΟΣ
ΓΑΘΟΚΛΗΣΑΤΤΙΚΟΥ ΓΑΡ
ΝΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝΟΣ ΓΑΡ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΦΡΟ ΣΤΕΙ
ΛΛΟΥΚΙΟΣ ΑΓΓΕ
ΤΑΒΙΟΣΕΛΠΙΝΕΙΚΟΥ ΜΥΡΙ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ) ΜΥΡΙ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΗΡΟΞΙ ΣΤΕΙ
ΙΣΙΔΟΤΟΣΗΡΟΞΕΝΟΥ ΣΤΕΙ
ΘΓΕΝΗΣΣΠΟΡΟΥ ΚΥΔΑ
ΒΣΣΟΣ) ΚΥΘ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΣΩΑΣ) ΕΞΟΙ
ΙΩ ΟΥ ΕΞΟΙ
ΙΛΑ ΣΙΟΥ ΕΞΟΙ
ΠΙΣ ΠΑΙΟ
ΕΙΜΟΚΡΑΤ ΛΕΥΚ
ΙΩΣ ΙΛΗΤΟΥ ΕΥΠΥ
ΑΤΤ ΟΣ) ΕΞΟΙ
ΠΑΛ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΒΗΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΒΗΣ
ΗΔΙΑΝΟΣ) ΦΗΓΑΙ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΗΔΙΑΝΟΥ ΦΗΓ
ΡΑΔΙΝΟΣ) ΩΛΘ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΙΣΙΔΩΡ ΑΦΙ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ ΒΗΣ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΦΙΛΗΤΟΥ ΑΧΑΡ
ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣΦΙΛΗΤΟΥ ΑΧΑΡ
ΑΙΛΥΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΑΧΑΡ
ΣΤΡΑΤΩΝΟΡΘΑΓΟΡΟΥ ΦΥΛΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΥ ΑΧΑΡ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΦΙΛΗΜΩΝ) ΤΡΙΝΕ
ΙΣΙΔΟΤΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΤΡΙΝΕ
ΕΥΟΔΙΑΝΟΣ) ΑΙΞΩ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΠΕΙΚ
ΙΩΣΙΜΟΣΠΟΛΥΚΤΗΤΟΥ ΜΕΛΙ

ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΠΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΙΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΠΕΙΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ ΕΚΚΟΙ
ΕΡΜΕΙΑΣΙΩΣΙΜΟΥ ΠΕΙΡ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΠΕΙΡ
ΛΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΛΕΛΕΝΟΣ ΜΑΡΑ
ΙΟΥΛΑΓΡΙΠΠΑΣ ΜΑΡΑ
ΑΥΡΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΜΑΡΑ
ΙΟΥΛΔΙΟΣΚΟΡΟΣ ΜΑΡΑ
ΚΡΑΤΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΑΛΗ

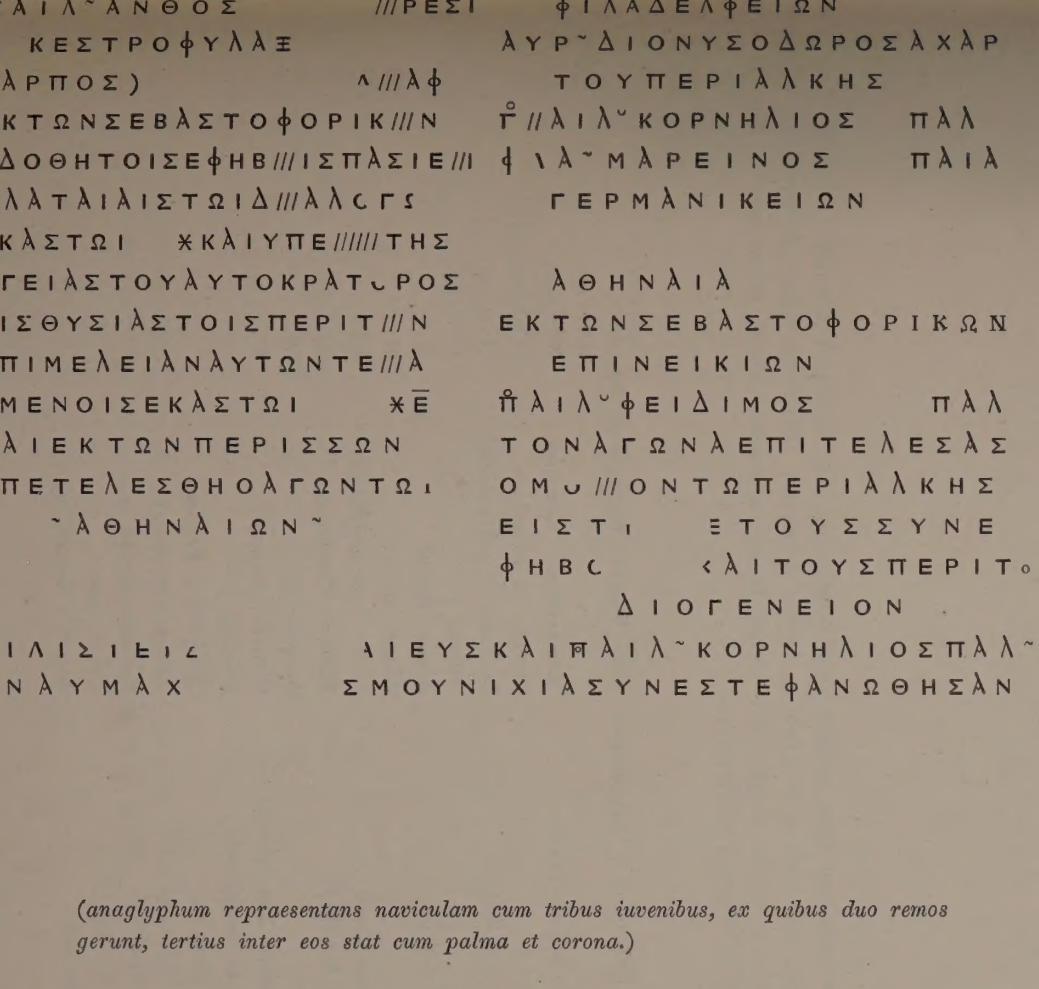

(*anaglyphum repraesentans naviculam cum tribus iuvenibus, ex quibus duo remos gerunt, tertius inter eos stat cum palma et corona.*)

ΠΑΙΛ˜ΑΝΘΟΣ ///ΡΕΣΙ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞ
ΚΑΡΠΟΣ) ^///Αφ
ΕΚΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚ///Ν
ΕΔΟΘΗΤΟΙΣΕΦΗΒ///ΙΣΠΑΣΙΕ///
ΠΛΑΤΑΙΑΙΣΤΩΙΔ///ΑΛC ΓΣ
ΕΚΑΣΤΩΙ ⁂ΚΑΙΥΠΕ//////ΤΗΣ
ΥΓΕΙΑΣΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤ◡ΡΟΣ
ΕΙΣΘΥΣΙΑΣΤΟΙΣΠΕΡΙΤ///Ν
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΑΥΤΩΝΤΕ///Α
ΓΜΕΝΟΙΣΕΚΑΣΤΩΙ ⁂Ε
ΚΑΙΕΚΤΩΝΠΕΡΙΣΣΩΝ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΘΗΟΛΓΩΝΤΩι
˜ΑΘΗΝΑΙΩΝ˜

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
ΑΥΡ˜ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡ
ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
Γ̊ //ΑΙΛ˘ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΠΑΛ
ϕ \Α˜ΜΑΡΕΙΝΟΣ ΠΑΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΑ
ΕΚΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚΩΝ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
Π̊ΑΙΛ˘ΦΕΙΔΙΜΟΣ ΠΑΛ
ΤΟΝΑΓΩΝΑΕΠΙΤΕΛΕΣΑΣ
ΟΜ◡///ΟΝΤΩΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΕΙΣΤι ΞΤΟΥΣΣΥΝΕ
ΦΗΒC ‹ΑΙΤΟΥΣΠΕΡΙΤ◦
ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ

ΑΙΕΥΣΚΑΙΠΑΙΛ˜ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΠΑΛ˜
ΣΜΟΥΝΙΧΙΑΣΥΝΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗΣΑΝ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΗΡΑ ƨΝ) ϕΛΥ
ΑΘΗ ϽΣΗΡΑΚΛΕΩ˜ ϕΛΥ
ΔΙΟ ϽΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΒΕΡ
ΑΡΤ ƨΝ) ϕΛΥ
ΜΗ \ΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩ ϕΛΥ
ΣΕΚ ΝΔΟΣΡΗΤΟΡΙΚΟΥΒΕΡ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΚ/ ΜΑΣΠΡΟΣΔΕΚΤΟΥΚΕϕ
ΑΥΡ \ΤΤΙΚΟΣ ΠΟΡ'
ΠΑ \ΜΟΝΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΔΙΟ ΥΣΟΔΩΡΟΣΜΟΣΧ˜

ΑΡΙΣΤΩΝ) ΥΛΦΙ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΚΛ˜ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ ΠΑΛ
ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣΕΥΝΟΜΟΥ ΠΑΛ
ΕΡΜΕΙΑΣΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ϕΥΡΝ
ΦΙΛΩΝ) ΙΤΕΛ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΓΟΡΓΙΑΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΣΟΥΝ
ΜΟΣΧΟΣΚΟΡΝΗΛΙΑΝ˜ ΑΓΝ
ΒΑΚΧΥΛΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ ΑΠΟΛ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΕΥΖΑΙΜΩΝΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΑΥΡ ΣΥΝϕΟΡΟΣ ΑΥΡ˜ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΠΡ. ΣΧΟΛΟΣΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
ϕΙΡ ΙΑΝΙΟΣΠΕΙΕΡΙΩΝ ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΥ
ΚΛ ΕΡΜΕΙΑΣ ΑΡΕΣΚΩΝ)
ϕΛ ΝΕΙΚΗΤΗΣ ΜΗΝΟϕΙΛΟΣΣΩΤΥ
ΙΩΤΙΚΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΙΩΣΙΜΟΣΑΥΓΑΙΟΥ
ΚΛ˜ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΙΠΠΕΥΣΕΙΣΑ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΠΕΡΣΕC ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)
ϕ \ΟΣΕΡΑΠΙΣΙΩΣΙΜΟΥ ΕΥΤΥΧΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ƨΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗΣ ΙΩΣΙΜΟΣΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
\ΑΙΟΣΝΗΡΕΩΣ ΑΤΤΙΚΟΣΙΚΕΛΟΥ
ΞΠΙΧΑΡΗΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΝΕΙΚΩΝΟΣ
ΞΩΣΙΜΟΣΧΡΥΣΙΩΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΝΕΙΚΗϕΟΡΟΣΙΩΣΙΜΟΥ ΔΑϕΝΟΣ)
˜ΕΛΩΣ) ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥϕΗΜΟΥ
ϽΛΥΜΠΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ ΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΣΕΥϕΗΜΟΥ
ΥΤΥΧΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ ΑΥΡ˜ΗΡΑΣ
ΤΑΜϕΙΛΟΣ) ΕΥΗΜΕΡΟΣΑΠΟΛΕΙΝΑΡΙΟΥ
ΞϕΗΒΟΣ) ΝΕΙΚΗϕΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΘΥΡΩΡΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣΜΕΛΙΣΣΟΣΔΙΟϕΑΝΤΟΥ

Var. lect. Col. III v. 6 init. ΜΟΣ Boeckh; sed in ectypo potius litteram Ν agnoscere mihi videor || v. 7 ΟΚΑΙΠΑΙ . . ΕΛΕΥΣΙΥ Boeckh, ΟΚΑΙΠΑΙΑΕΣΛ///ΥΣΙ '*soweit ich lesen kann*' Roehl. In ectypo perspicue agnoscuntur ΟΚΛΙΠΛΙ, deinde aut Λ aut Λ sequebatur, tum Ε, in fine versus ΕΙΚΗ; quae interiecta sunt, plane incerta || v. 59 ΠΕΡΣΕΥΣ Boeckh, sed litterae Ω pars prior in ectypo agnoscitur || v. 62 iniuria Neubauer negavit ΛΛΙΟΣ integrum nomen esse, nam ex ectypo apparet dimidiatum Λ accurate super dimidiatum Ε alterius versus, quae est littera initialis nominis ΕΠΙΧΑΡΗΣ, positum esse. || Col. IV v. 25 ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ ectypum, Roehl, ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ Boeckh. || v. 36 in ectypo agnoscitur, ab initio ΜΛΡΑ in lapide fuisse, sed id in ϕΛΛΗ mutatum esse || v. 55 ΣΩΤΥ ectypum, Roehl, ΣΩΤΟΥ Boeckh.

1161 Lapis qui olim aversam partem marmoris n. 1148 constituebat, nunc Parisiis in museo publico, catal. Clarac. n. 659. Ex schedis Muelleri, adhibita etiam Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 286. (Lebas Attique 559). Minusculis litteris Froehner Inscr. Grecques du musée du Louvre p. 243 n. 140. Eius exemplum expressi, litterarum formis ex Boeckhii editione retentis.

ΛΤΟΥΤΟΥΙΛΛΡΟΥΠΛΛΛΗΝΕΩC
ΛΜΜΛΤΕΥCΙΕΡΕΥCCΤΡΛΤΩΝΚΙΘΛΙΡΩΝΟCΛΧΛΡΝΕΥC

ΕΡΕΧΘΙΔΟC
ΝΚΤΟCΝΛΤΛΛΙΟΥ
ΜΕΜΛΘΗΝΟΔΩΡΟC
ΜΕΜΜΛΡΕΙΝΟC
ΜΕΜΠΤΟΛΕΜΛΙΟC
ΦΦΙΛΝΟCΕΥΕΛΠΙ
.ΦΡΟΔΙCΙΟC)
ΗΡΟCΥΝΟCΛΦΡΟ
.ΥΡΩΝ)
..ΟΝΥCΙΟCΛΤΤΙΚΟΥ
.ΡΟΦΙΜΟCΛΤΤΙΚΟΥ
ΟΛΛΩΝΙΟCΕΠΛΓ
ΤΙΚΟCΛΚΛCΤΟΥ
ΝΘΟCCΩΤΗΡΙ
ΟΚΛΟCΕΠΙΚΤΗ
ΝΓΕΛΟCΜΟΥCΛΙ
ΛΙΓΕΙΔΟC
ΛΚΛΙΔΗC)
ΟΝΥCΙΟCΗΡΛΚ
ΛΛΥCΕΚΟΥΝΔΟC
ΛΥ.ΡCΠΕΝΤΙΝΟC
ΟΥΝΔΟC)
ΚΙΟCCΕΚΟΥΝ
ΝΥCΟΔΩΡΟC)
ΝΛΙΟCΔΙΟ
ΛΙΛΙ
. . . . . .

ΛΚΛΜΛΝΤΙΔΟC
ΠΟΜΠΩΝΙΟC)
ΕΥΟΔΟCΟΚΛΙΖΩCΙΜΟC
ΖΟΙΛΟC)
ΛΜΠΛΙΛΤΟCΖΟΙΛΟΥ
ΕΙCΙΩΝ)
ΛΦΡΟΔΕΙCΙΟC ΔΙΟΝΥ
ΕΠΙΓΟΝΟC ΕΙCΙΔΟΥ
CΩCΙΓΕΝΗC
ΛCΚΛΗΠΙΛΔΗC CΩCΙ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟC CΩCΙ
ΛΙΛ CΩΚΡΛΤΗC
ΛΔΡΙΛΝΙΔΟC
ΡΛΔΙΝΟCΓΕΝΕΘΛΙΟΥ
CΤΡΛΤΟΝΕΙΚΟCΠΡΟCΔ
ΠΛΝΕΛCΜΛΡΕΙΝΟΥ
ΙΕΡΟΚΛΗCΛΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟCΛΜΙΛΝΤΟΥ
ΛΘΗΝΟΔΩΡΟCΛΓΛΘΟ
ΛΝΔΡΟΝΕΙΚΟC)
ΦΛΥCΤΟCΟΝΛCΟΥ
ΕΡΩCΟΝΛC
. . . . . .

ΕΠΛΦΡΟΔΕΙΤΟCΛΡΙCΤΛΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟCΛΓΛΘΟΚΛΕΟΥC
ΕΥΒΙΟΤΟCΛΓΛΘΟΚ
ΛΕΥΚΙΟC)
ΔΕΚΚΙΟCΕΥΚΛΗC
ΔΕΚΚΙΟCΘΕΟΦ
ΛΝΤΙΟΧΙΔΟC
ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΗC)
ΘΡΕΠΤΙΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΛΛΥΚΟC)
ΛΛΕΞΛΝΔΡΟCΓΛΛΥΚΟΥ
CΩΖΩΝΘΕΟΓΟ
ΕΥΔΛΙΜΩΝΔΗΜΟΚ
ΙΟΙΛΟCΔΗΜΟΚ
ΛΕΟΝΤΕΥCΧΛΡΕΙCΙ
ΛΟΥΚΙΟCCΩCΠΙC
ΛΟΥΚΙΟCΥΛΛΟC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΧ
ΙΩC . . .
. . . .

ΑΛ
ΙΩC
ΛΛΕΞ
ΛΠΟ
ΕΥΠ
Ν
Τ Φ
ΕΥ
ΔΙ
Λ
Θ

Var. lect. Col. III v. 10 ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝΥΜΟΥ in locum alius nominis erasi substitutum esse testatur Froehner. || Col. IV Froehnerus nihil nisi quinque priora nomina habet, sed addito '*etc.*' indicavit etiam plura in lapide superesse. Praeterea locos ubi Froehneri exemplum ab antiquioribus discrepat, enotare operae pretium non est, quum ubique eum rectius legisse appareat, praeter unum locum: Col. III v. 20 ΛΟΥΚΙΟCCΩCΠΙC omisit, oculis a priore ΛΟΥΚΙΟC ad alterum aberrantibus.

[παιδοτριβοῦντος Νικοστρ]άτου τοῦ Ἰλάρου Παλληνέως, | [γρ]αμματεὺς ἱερεὺς Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρνεύς.

Ἐρεχθίδος
[Σά]νκτος Ναταλίου
Μέμ(μιος) Ἀθηνόδωρος
Μέμ(μιος) Μαρεῖνος
Μέμ(μιος) Πτολεμαῖος
[Ἀ]φφιανὸς Εὐελπί(στου)
[Ἀ]φροδίσιος)
Ἡρόσυνος(?) Ἀφρο(δισίου)
[Μ]ύρων)
[Δι]ονύσιος Ἀττικοῦ
[Τ]ρόφιμος Ἀττικοῦ
[Ἀπ]ολλώνιος Ἐπαγ(άθου)
[Ἀτ]τικὸς Ἀκάστου
[Ξά]νθος Σωτηρι.
[Πρό]κλος Ἐπικτή(του)
[Εὐά]νγελος Μουσαί(ου)

Ἀκαμαντίδος
Πομπώνιος)
Εὔοδος ὁ καὶ Ζώσιμος
Ζοΐλος)
Ἀμπλιᾶτος Ζοΐλου
Εἰσίων)
Ἀφροδείσιος Διονυ . . .
Ἐπίγονος Εἰσιδ[ώρ]ου
Σωσιγένης
Ἀσκληπιάδης Σωσι(γένους)
Μητρόδωρος Σωσι(γένους)
Αἴλ(ιος) Σωκράτης
Ἀδριανίδος
Ῥάδινος Γενεθλίου
Στρατόνεικος Προσδ . . .
Πανέας Μαρείνου

Ἐπαφρόδειτος Ἀρισταίου
Εὔπορος Ἀγαθοκλέους
Εὐβίοτος Ἀγαθ(οκλέους)
Λεύκιος)
Δέκκιος Εὐκλῆς
Δέκκιος Θεοφ . . .
Ἀντιοχίδος
Εὔλογος Κλεωνύμου
Λεωνίδης)
Θρεπτίων Δημητρίου
Γλαῦκος)
Ἀλέξανδρος Γλαύκου
Σώζων Θεογό(νου)
Εὐθαίμων Δημοκ . . .
Ζοΐλος Δημοκ . . . .
Λεοντεὺς Χαρεισί(ου)

Αλ . . . . . .
Ζώσ[ιμος]
Ἀλέξ[ανδρος]
Ἀπο[λλω . . .]
Εὐπ[ορ . . . . .
Ν . . . . . .
Τ . . . . . .
Εὐ . . . . . .
Δι . . . . . .
Ἀ . . . . . .
Θ . . . . . .

Αἰγεΐδος
[Ἡρ]ακλίδης)
[Δι]ονύσιος Ἡρακ(λίδου)
[Κ]λαύ(διος) Σεκοῦνδος
Αὐ(ρήλιος) Ῥ[ε]πεντῖνος
[Σεκ]οῦνδος
[...]κιος Σεκούν(δου)
[Διο]νυσόδωρος)
[Ἀθή]ναιος Διο[νυσοδώρου]
...λιαι...

Ἱεροκλῆς Ἀφροδεισίου
Τρόφιμος Ἀμιάντου
Ἀθηνόδωρος Ἀγαθο(κλέους)
Ἀνδρόνεικος)
Φαῦστος Ὀνάσου
Ἔρως Ὀνάσ[ου]

Λούκιος Σῶσπις
Λούκιος Ὕαλος
Διονύσιος .....
Ζώσ[ιμος .....]

Aetatis indicia satis certa non insunt praeter Nicostrati paedotribae et Stratonis scribae nomina, de quibus vide ad n. 1139. 1145.

1162 Fragmentum Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

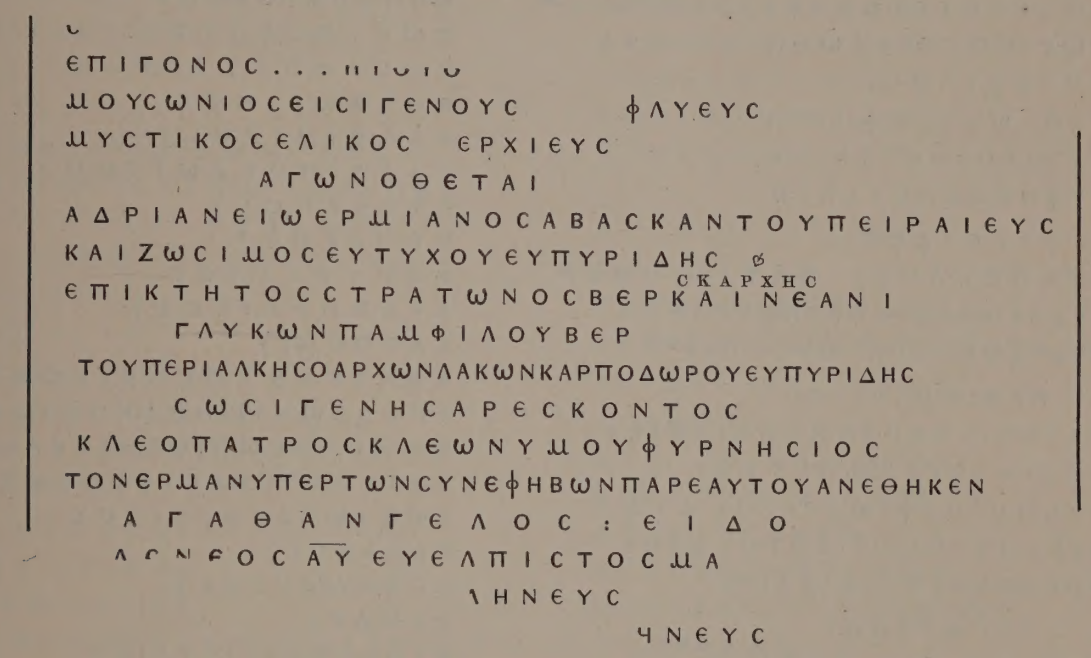

Ἐπίγονος .....
Μουσώνιος Εἰσιγένους Φλυεύς
Μυστικὸς Ἕλικος Ἐρχιεύς
ἀγωνοθέται
Ἀδριανείων· Ἑρμιανὸς Ἀβασκάντου Πειραιεὺς
καὶ Ζώσιμος Εὐτύχου Εὐπυρίδης
Ἐπίκτητος Στρατώνος Βερ(ενικίδης) καὶ νεανι|σκάρχης
Γλύκων Παμφίλου Βερ(ενικίδης)
τοῦ περὶ ἁλκῆς· ὁ ἄρχων Λάκων Καρποδώρου Εὐπυρίδης
Σωσιγένης Ἀρέσκοντος
Κλεόπατρος Κλεωνύμου Φυρνήσιος
τὸν Ἑρμᾶν ὑπὲρ τῶν συνεφήβων παρ' ἑαυτοῦ ἀνέθηκεν
Ἀγαθάνγελος Εἰδο|[με]νέος, Αὐ(ρήλιος) Εὐέλπιστος Μα(ραθώνιος), |
[..... Παλ]ληνεύς, | [..... Παλ]ληνεύς.

Ex nominibus epheborum nonnulla temporis indicia peti possunt: ex quibus certissimum praebet Cleopater Cleonymi f. Phyrnesius. Nam vix dubitari poterit, quin is frater sit duorum epheborum qui aliis annis fuerunt; scilicet n. 1160 (anno 192/3 p. Chr., Nicostrato paedotriba) Ἑρμείας Κλεωνύμου Φυρν[ήσιος] scriptus est inter ephebos Antiochidis, nr. 1161, item Nicostrato paedotriba, fortasse uno aut paucis annis post n. 1160, Εὔλογος Κλεωνύμου, demotico quidem non addito, sed item in Antiochide tribu; et hunc re vera eiusdem pagi et familiae fuisse docet catalogus prytanum Antiochidis n. 1136, ubi legimus Φυρρινήσιοι· | Εὔλογος Κλεων[ύμου], aetasque illius tituli ea est, ut quin de eodem homine sermo sit dubitari non possit. Accedit quod hic habemus Mysticum Helicis filium Herchiensem ephebum, n. 1143, qui titulus paucis annis antiquior est, Helicem Athenaei f. Herchiensem ἡγεμόνα. Quod munus quum non fere ab adulescentibus administrari soleat (cuius rei testimonium est quod saepe invenimus homines compluribus demum annis postquam sophronistae fuerunt, ad illud aut ad similia διδασκάλου, προστάτου munera pervenire) minime a veri similitudine abhorret, paucis annis postquam Helix ipse ἡγεμών fuerit, filium eius ephebum fuisse. Quae omnia eo ducunt, ut titulum nostrum haud multis annis ab a. 190 p. Chr. abesse statuamus.

1163 In Herma lapidis Pentelici, invento ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. IV p. 76 (cum aliquot mendis, quae deinde correxit p. 471). Rhusopulos Eph. nov. 214. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 314 sqq. n. LXXXII.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

Rosa

ΟΚΟCΜΗΤΗC ΤΩΝ ЄΦΗΒΩΝΙЄΡЄΥC ΒΟΥΤΥΠΟC
ΛΑΚΡΑΤЄΙΔΗCЄΥΤΥΧΙΔΟΥΑΖΗΝΙЄΥC ΤΟΥCЄΠΙ ΦΛ
CΩCΙΓЄΝΟΥΑΡΧΟΝΤΟCЄΦΗΒΟΥCΑΝЄΓΡΑΨЄ

ЄΡЄΧΘЄΙΔΟC
ΘЄΟΦΙΛΟC) ΑΝΑΓΥ
ΟΝЄΡΑΤΟC)
ΟΝΗCΙΜΟC) ΚΗΦ
ΙΛΑΡΟCΟΝΗCΙΜΟΥΚΗΦ
ΠΡΑΚΛЄΙΔΗCΟΝΗCΙΜΟΥΚΗΦΗ
//////////ЄΠΤΟC)
//////////ΜΟCΘΡЄΠΤΟΥ
//////////ΞΑΝΔΡΟCΖΩCΙΜΟΥ
ЄΙC///ΔΟΤΟCΜЄΝΑΝΔΡΟΥΚΗΦ
ЄΠ///ΚΤΗΤΟCΠΟΛΥΔЄΥΚΟΥCΛΑΜ
ΖΩCΙΜΟCΤΡΥΦΩΝΟC COΥΒΡΙ
ΜΗΝΟΦΙΛΟC)
ΓΑΜΙΩΝCΥΜΦΟΡΟΥ
ΤΥΧΑΡΟCΜΟΥCΑΙΟΥ
ЄΥΦΗΜΟCΜΟΥCΑΙΟΥ

ΑΙΓЄΙΔΟC
ΑΓΑΘΟΚΛΗC) ЕΣΤΙΑΙΟΘЄΝ
ЄΥΚΑΡΠΟCЄΥΑΝΓЄΛΟΥΓΑΡ
ЄΙCΙΔΩΡ///CCΚΥΜΝΟΥΓΑΡ

ΠΑΝ/ ///[Ο]ΝΙ/ ΟC
ΠΑΙΝЄΙΚΟΚΡΑΤΗCΠΑΙΑΝΙЄΥC
ΜΑΞΙΜΟCCΑ///////ΟΥ ΠΑΙ
ΛΥΚΟCЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟΥ ΚΥΔ
ΚΑΛΛΙΓЄΝΗCЄΙCΙΔΟΤΟΥ ΚΥΘΗ
ΠΟΛΥΜΝΗCΤΟCΚΑΛΛΙΟΥ

ΛЄΟΝΤΙΔΟC
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΦΡΟΔЄΙCΙΟΥ ΛЄΥ
ΔΙΟΝΥCΙΟCΑΦΡΟΔЄΙCΙΟΥΛЄΥ
ЄΙCΙΔΩΡΟCΑΦΡΟΔЄΙCΙΟΥΛЄΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΝΤΙΟΧΟΥΧΟΛ
ЄΥΦΡΟCΥΝΟC)
ΘЄΟΓЄΝΗC) ΛЄΥΚΟ

ΠΤΟΛЄΜΑΙΔΟC
ΤЄΛЄCΦΟΡΟCCΩΤΗΡΙΔΑ ΠΑΛ ΠΡΟC
ΟΚΤΑΒΙΟCΦΑΥCΤЄΙΝΙΑΝΟC
ΙCΤΛΗ ΑΘΗΝΑΙΟC ΒЄΡ
ЄΡΜΟΓЄΝΗΣ) ΦΛΥ
ΖΩCΑCЄΡΜΟΓЄΝΟΥΦΛΥ
ΛΛΚΙΒΙΑΔΗCΦΑΥCΤЄΙΝΟΥΦΛΥ
//////////ЄΙΝΟC) ΦΛΥ
//////////[ΝΙ]ΗΓΛΙΑΝΟCΚΟΝ
//////////ΙΝΟC
. . . . . [ΑΚ] . . .

/////ΚΑΜΑΝΤΙΔΟC
[Α]ΤΤΙΚΟCCΤΡΑΤΩΝΟC CΦΗΤ
//ΔΙΟΝΥCΙΟC) ΗΡЄ
ΚΡΑΤΩΝ)
[ΦΙΛ]ΟΞЄΝΟC) ΘΟΡΙ
//ЄΠΙΚΤΗΤΟCΖΩCΙΜΟΥ

Rosa

ЄΠЄΝΓΡΑΦΟΙ
ΚΡΑΤЄΡΟCΦΙΛΟΥΜЄ
ΠΑΙΛΙΟCΩΤΑC
ЄΠΑΓΑΘΟCΠΑΡΑΛΟΥ
ЄΠΙΚΡΑΤΗCΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΟΝΗCΑCЄΛЄΥCΑ
ЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟCΔΗΜΤΡΙΘ
ΦΙΛЄΤΑΙΡΟCЄΥΠΟΡΟΥ
ΛΙΚΙΝΙΟCΟΡΤΥΞ
ΛΙΚΙΝΙΟCΑΡΚЄCΙΛΑΟC
ΛΙΚΙΝΙΟCΦΙΛЄΤΑΙΡΟC
ЄΡΜΗCΥΓЄΙΝΟΥ
ΖΩCΙΜΟC) CΧ
ΖΩCΙΜΟC) ΑΓΡ
ΚΟΡΖΩCΙΜΟC
ΚΑΛΟΚΑΙΡΟC)
ΚΑΛΛΙΠΟCΖΩCΙΜΟΥ
CΤЄΦΑΝΟC)
ΚΡΗCΚΗC)
ΜΑΡΥΓЄΙΝΟC
ΑΓΑΘΟΝЄΙΚΟC)
ΚΑΡΠΟ[C])
ΑΒΑCΚΑΝΤΟCΝЄΙΚΩΝΟC
ΑΠΟΛΛΩΝΙ///ΗΡΑΚΛЄΙΔΟ
ΜЄΓΙCΤΟΔΩ[Ρ]ΟCΗΡΑΚΛЄΙΔ[Ο]
ΑΝΤΙΟΧΟCΜЄΓΙCΤΟΔΩΡΟ///
CΩΤΙΩΝΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΡΑΔΑΝΟC)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC)
ЄΡΜΑC)
ЄΥΠΟΡΟCΑΡΙCΤΑΙΟΥ
ΑΡΙCΤΑC)
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟC)
ΥΓЄΙΝΟCΑΦΙΟΔЄΙCΙΟΥ
CΠЄΝΔΩΝΑCΙΑΤΙΚΟΥ
ΚΛΠΛΗΡЄCΙC
ЄΥΚΑΡΠΟC)
ΩΡΑΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟC
ЄΙCΙΩΝΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΜΑΞΙΜΟCΠΡΟЄΔΟΚΙ[ΜΟ]
ЄΥΝΟΥCЄΡΑΤΩΝΟC
ΑΝΤΩΝΙΟCΟΝΗCΥΛΟC
ΞΥCΤΟCΑΤΤΙΚΟΥ
ΔΙΟΝΥCΙ[Ο]CΖΩCΙΜΟΥ
ΜΑΡΙΟCΑΦΡΟΔЄΙCΙΟC
ΔΩΡΟC)
ΦЄΙΔΙΑC)
ΑΛЄΞΑΝΔΡΟC)
[Є]ΥΠΟΡΟC)
[ΘЄΟΦ]..[Ο]CΔΙΟΝΥCΙC///
ΑΡΙCΤΟΒΟ[ΥΛ]///CЄΡΜC///
ΦΙΛΩΝΥΜΝΙΩΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟC)
ЄΥΓΑΜΟC)
ΙΑCΩΝ)
ЄΡΜЄΡΩCΡΑΔΙΝΟΥ

///ΟΥΛΕΥΠΟΡΟϹ
ΚΟΡΙΝΘΟϹΓΥΜΝΙΚΟΥ
//////// [Δ] ΡΙΑΝΙΔΟϹ
ΑΓΡΙΠΠΑϹΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΙΤΑΙ
///ΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹ) ΙΤΑΙ
//////// ΥϹΕΙΝΙΟϹ) ΔΑΙΔΑ
////// [Α] ΓΑΘΟϹΑΤΤΙΚΟΥΠΑΜ
///ΥϹΤΟΔΩΡΟϹΕΙΡΗΝΑΙΟΥϹΚΑΜ
[ΠΑ] ΡΑΜΟΝΟϹΖΩϹΙΜΟΥΠΑΜ
///ΗΝΟΦΙΛΟϹΕΥΟΔΙΑΝΟΥΦΗΑΙ
[ΣΥΛ]ΛΦΟΡΟϹΑΓΑΘΙΟΥΟΙΝΑΙ
ΟΙΝΕΙΔΟϹ
/// ///ΝΟΚΡΑΤΗϹΕΥΝΟΟϹΑΧΑΡ
/// ///ΝΩΝ) ΑΧΑΡ
/// ///ΚΧΙΟϹ) ΑΧΑΡ
/// ///ΦΡΑΝΩΡ) ΠΕΡΙΘΟΙ
/// ///ΑΜΑΝΔΡΟϹϹΩΚΡΑΤΟΥΟΗ
/// ///ΥϹΤΟϹΠΟϹΕΙΔΩΝΙΟΥ
/// ///ϹΕΙΔΩΝΙΟϹ)
[ΚΕ] ΚΡΟΠΙΔΟϹ
////////// ΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΕΛΙ
////////// ϹΙΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΕΛΙ
//////////// ΤΗΤΟϹ) ΜΕΛΙΤΕΥϹ
//////////// ΟϹΠΟΛΥΚΤΗΤΟΥΜΕΛΙ
////////// [Ν] ΦΙΛΕΟΥΜΕΛΙ
//////////// [illegible]
//////////////////////// ΔΟϹ
/// ΙΟΝ ///// [Ω] ΡΟϹϹΥΝΦΕ ΠΕΙ
/ΛΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΔΑΙΔΑΛΟϹ) ΑΖΗ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΔΑΙΔΑΛΟΥ ΑΖΗ
ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ
ΥΓΕΙΝΟϹΟΚΑΙΛΑΜΠΡΟϹΜΑΡΑ
ΕΥΚΛΕΙΔΗϹϹΩΖΟΝΤΟϹΦΑΛΗ
ΑΓΑΘΩΝ) ΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹ
ΤΙΤΙΑΝΟϹΕΙϹΙΩΝΟϹΦΑΛ
ΑΤΤΙΚΟϹΑΧΑΡΝΟΥΜΑΡΑ
ΑΓΑΘΩΝ) ΦΑΛΗΡΕΥϹ
ΚΛΠΟΛΥΚΑΡΠΟϹ
ΜΙΛΤΙΑΔΗϹϹΑΤΥΡΟΥ
ΦΙΛΗΜΩΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟϹ
ΜΑΞΙΜΟϹΑΦΡΟΔΕΙΟΥ
ΚΩΜΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΛΩ
ΑΡΤΕΜΩΝ) ϹΗΜΑΧΙ ΠΑΛ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΑΡΚΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
[ΔΙ] ΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹ) ΑΛΩ
[ΑΠ] ΟΛΛΩΝ'ΟϹ) ΘΟΡΑΙ
////////// ΩΝ) ΛΕΥΚ
////////// ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ ΑΘΜΟ
[ΑϹΚΛ] ΗΠΙΑΔΗϹΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
//////////// [Ω] ΤΙ /// [Ν] Ϲ
//////////////////////////////// ΠΙΑΔΟΥΑΘΜΟ
//////////////////////////////////// [Ν] ΟϹΑΓΝΘ
// Υ

ΕΡΜΗϹΑΠΟΛΛΩΝΙΟ///
ΑΓΑΘΩΝΕΙϹΙΔΩ///
ΠΑΙΛΘΗϹΕΥϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ)
ΑΝΤΙΓΟΝΟϹΑϹΚΛ///
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΕΥΝ///
ΚΟΤΥϹΠΡΕΙϹΚΟΥ
ΑΓΑΠΗΤΟϹΖΩϹΙΜ////
ϹΩϹΙΒΙΟϹΒΑϹΙΛΕ///
ϹΩΖΟΜΕΝΟϹ)
ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹϹΩΞ///
ΓΕΛΩϹΖΩϹΙΜΟ////
ΔΩΡΙΕΥϹΨΑΛΜ////
ΕΙΤΩΝΟϹϹΩΤΥ///
ΑΡΙϹΤΑϹ)
ΓΑΙΟϹΙΟΥΛΙΟϹΗΛ///
ΛΟΥΚΙΟϹϹΚΟΥΔΙ///
ΦΡΟΝΤΩΝΕΥΤΥΧ///
ϹΚΕΙΠΩΝΑΜΕΘ///
ΖΩϹΙΜΟϹΚΕΛΑΔΟ///
ΚΛΒΡΕΜΩΝ

ΤΡΟΦΙΜΑϹΕΙϹΙ[Δ]
ΓΡΩΣΛΥΣ///
ΕΡΜΕΙΑϹΑΡΤΕΜωι
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥϹ
ΑΓΑΘΑϹΜΟΥϹΙΚΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΕΥΤΥΧΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΕΠΚΤΗΤΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΙΚΤΑΣΣΥΜΦΑ
ΕΥΠΟΡΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΥΦΡΑΣΕΥΠΑ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
ΕΡΜΙΑΣ)
ΕΡΜΙΑΣ) ΠΡ
ΙΩΣΙΜΟΣΦΙΛΟΣΕΡΑΠΙΔΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΧΡΥΣΑΝΘΟΥ
ΘΡΑΣΕΑΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΜΥΡΩΝΚΑΡΕΙΝΑ
ΜΑΥΡΣΥΝΕΡΩΣ
ΜΟΥΝ·ΜΥΣΤΗΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣ)
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ)
ΠΑΙΛΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΕΥΦΡ//////// ΟΡΟ///
Σ [Υ] //

Var. lect. Quae uncis inclusi, ea Kumanudis habet, quum Rhusopulos omittat. In ceteris, quibus utrumque exemplar dissentit, plerumque Kumanudem secutus sum, quia is (Phil. IV p. 471) affirmat se a Rhusopulo monitum lapidem denuo perlustrasse, sed praeter sedecim locos quos cum Rhusopuli exemplari consentientes invenisset, cetera in lapide ita scripta esse, ut ipse edidisset. Sed ex his discrepantiis quae commemorandae videantur hae sunt: Col. I v. 43 *εινος* Φλυ Kum. prior., *εινος*) Φλυ Kum. emend., CINOC)ΦΛΥ Rhusop. || v. 45 *ενος* Kum., ΤNOC Rhus. || v. 58. 59 bis Ἰται. Kum., ΠΑΙ Rhus. || v. 88 Λάμπος Kum., ΛΑΜΠΡΟC Rhus. || Col. II v. 32 Ῥαδᾶνός Kum., ΡΑΛΑΝΟC Rhus. || v. 45 Ἐράτωνος Kum., ΚΡΑΤΩΝΟC Rhus. || v. 79 Σκείπων Kum., CKEΠTΩN Rhus. Dumontius haec addit: *Colonne I ligne* 16 Σουβρι, *parfaitement lisible* || *ligne* 41 ΙΣΤΑΗ, *puis espace vide* || *ligne* 46 ΝΙΗΓΑΙΑΝΟC, *le premier* Ν *est douteux* || *ligne* 63 ϕΗΑΙ *ou* ϕΝΑΙ || *ligne* 94 Κλ. *est surmonté d'un trait* || *ligne* 110 Ἀγνου.. Υ *dans* Ο. || *Colonne* II. *Les formes* Ἐλευσά, Ὄρτυξ, Πλήρεσις, Ὀνησύλος, Ὑμνίων, Σκείπων, Συνφᾶ *sont certaines* || *ligne* 17 *et* 18 CX *et* ΑΓΡ *abbreviations, mêmes charactères que le reste de l'inscription* || *ligne* 83 ΕΠΚ *pour* ΕΠΙΚ... || *ligne* 32 *le* Ρ *dans* ΡΑΔΑΝΟC *n'est pas certain* || *ligne* 63 Ηο. *l'omicron est écrit au dessus de* Π.

Ἀγαθῇ τύχῃ

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων ἱερεὺς βουτύπος | Λαμπρατείδης Εὐτυχίδου Ἀξηνιεὺς τοὺς ἐπὶ Φλ(αβίου) | Σωσιγένου ἄρχοντος ἐφήβους ἀνέγραψε

Ἐρεχθηΐδος

Θεόφιλος) Ἀναγυ(ράσιος)
Ὀνεσᾶτος)
Ὀνήσιμος) Κηφ(ισιεύς)
Ἴλαρος Ὀνησίμου Κηφ(ισιεύς)
Ἡρακλείδης Ὀνησίμου Κηφη(σιεύς)
[Θρ]έπτος)
..μος Θρέπτου
[Ἀλέ]ξανδρος Ζωσίμου
Εἰσ[ί]δοτος Μενάνδρου Κηφ(ισιεύς)
Ἐπ[ί]κτητος Πολυδεύκους Λαμ(πτρεύς)
Ζώσιμος Τρύφωνος Σουβρί(δης)
Μηνόφιλος)
Γαμίων Συμφόρου
Τύχαρος Μουσαίου
Εὔφημος Μουσαίου

Αἰγεΐδος

Ἀγαθοκλῆς) Ἑστιαιόθεν
Εὔκαρπος Εὐαγγέλου Γαρ(γήττιος)
Εἰσίδωρ[ο]ς Σκύμνου Γαρ(γήττιος)

Παν[δι]ονίδος

Πό(πλιος) Αἴ(λιος) Νεικοκράτης Παιανιεύς
Μάξιμος Σα...ου Παι(ανιεύς)
Λύκος Ἐπαφροδείτου Κυδ(αθηναιεύς)
Καλλιγένης Εἰσιδότου Κυθή(ρριος)
Πολύμνηστος Καλλίου

Λεοντίδος

Ἀπολλώνιος Ἀφροδεισίου | Λευ(κονοεύς)
Διονύσιος Ἀφροδεισίου Λευ(κονοεύς)
Εἰσίδωρος Ἀφροδεισίου Λευ(κονοεύς)
Ἀπολλώνιος Ἀντιόχου Χολ(λείδης)
Εὐφρόσυνος)
Θεογένης) Λευκο(νοεύς)

Πτολεμαΐδος

Τελεσφόρος Σωτηρίδα Προσ|πάλ(τιος)
Ὀκτάβιος Φαυστεινιανός
Ἰτλή(ιος) Ἀθήναιος Βερ(ενικίδης)
Ἑρμογένης) Φλυ(εύς)
Ζωσᾶς Ἑρμογένου Φλυ(εύς)
Ἀλκιβιάδης Φαυστείνου Φλυ(εύς)
[Φαυστ]εῖνος) Φλυ(εύς)
[..... Ῥ]ηγλιανὸς Κον(θυλῆθεν)
.....ινος
..... Ἀκ[υαιεύς]

[Ἀ]καμαντίδος

Ἀττικὸς Στρατώνος Σφήτ(τιος)
Διονύσιος) Ἡρε(σίδης)
Κράτων)
Φιλόξενος) Θορί(κιος)
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
[Ἰ]ούλ(ιος) Εὔπορος
Κόρινθος Γυμνικοῦ

ἐπέγγραφοι

Κράτερος Φιλουμε(νοῦ)
Πό(πλιος) Αἴλι(ος) Σωτᾶς
Ἐπάγαθος Παράλου
Ἐπικράτης Ἀθηναίου
Ὀνησᾶς Ἐλευσᾶ
Ἐπαφρόδειτος Δημητρίου
Φιλέταιρος Εὐπόρου
Λικίνιος Ὄρτυξ
Λικίνιος Ἀρκεσίλαος
Λικίνιος Φιλέταιρος
Ἑρμῆς Ὑγείνου
Ζώσιμος) Σχ.
Ζώσιμος) Ἀγρ.
Κορ(νήλιος) Ζώσιμος
Καλόκαιρος)
Κάλλιπ(π)ος Ζωσίμου
Στέφανος)
Κρήσκης)
Μάρ(ιος) Ὑγεῖνος
Ἀγαθόνεικος)
Κάρπος)
Ἀβάσκαντος Νείκωνος
Ἀπολλώνι[ος] Ἡρακλείδο[υ]
Μεγιστόδωρος Ἡρακλείδο[υ]
Ἀντίοχος Μεγιστοδώρο[υ]
Σωτίων Διονυσίου
Ῥαδανός)
Ἀπολλώνιος)
Ἑρμᾶς)
Εὔπορος Ἀριστα[ί]ου
Ἀριστᾶς)
Καρπόδωρος)
Ὑγεῖνος Ἀφ[ρ]οδεισίου
Σπένδων Ἀσιατικοῦ
Κλ(αύδιος) Πλήρεσις
Εὔκαρπος)
Ὡρά(τιος) Παναθήναιος
Εἰσίων Διονυσίου
Μάξιμος Προ[σ]δοκίμο[υ]
Εὔνους Ἐράτωνος
Αἰτώνιος Ὀνησύλος
Ξύστος Ἀττικοῦ
Διονύσιος Ζωσίμου
Μάριος Ἀφροδείσιος
Δᾶρος)
Φειδίας)
Ἀλέξανδρος)
Εὔπορος)
Θεόφ[ιλ]ος Διονυσίο[υ]
Ἀριστόβουλ[ο]ς Ἑρμο...
Φίλων Ὑμνίων(ος)

[Ἀδ]ριανίδος
Ἀγρίππας Ἀρτεμιδώρου Ἰταῖ(ος)
[Ἀ]ρτεμίδωρος) Ἰταῖ(ος)
[Ἑλε]υσείνιος) Δαιδα(λίδης)
[Ἐπ]άγαθος Ἀττικοῦ Παμ(βωτάδης)
. υστόδωρος Εἰρηναίου Σκαμ(βωνίδης)
Παράμονος Ζωσίμου Παμ(βωτάδης)
[Μ]ηνόφιλος Εὐοδιανοῦ Φη[γ]αι(εύς)
Σύμφορος Ἀγαθίου Οἰναῖ(ος)
Οἰνεΐδος
[Ξε]νοκράτης Εὔνοος Ἀχαρ(νεύς)
[Ξέ]νων) Ἀχαρ(νεύς)
[Βά]κχιος) Ἀχαρ(νεύς)
[Εὐ]φράνωρ) Περιθοί(δης)
[Σκ]άμανδρος Σωκράτου Ὀῆ(θεν)
[Φα]ῦστος Ποσειδωνίου
[Πο]σειδώνιος)
Κεκροπίδος
[Σέμν]ος Ἀσκληπιάδου Μελι(τεύς)
[Διονύ]σιος Ἀσκληπιάδου Μελι(τεύς)
[Πολύκ]τητος) Μελιτεύς
. . . . ος Πολυκτήτου Μελι(τεύς)
. . . . ν Φιλέου Μελι(τεύς)
. . . . . .
[Ἱπποθωντί]δος
[Δ]ιοι[υσόδ]ωρος Συνφέ(ροντος) Πει(ραιεύς)
Ἀφροδείσιος Ἀσκληπιάδου
Δαίδαλος) Ἀζη(νιεύς)
Εὔκαρπος Δαιδάλου Ἀζη(νιεύς)
Αἰαντίδος
Ἀθηνόδωρος
Ὑγεῖνος ὁ καὶ Λάμπρος Μαρα(θώνιος)
Εὐκλείδης Σώζοντος Φαλη(ρεύς)
Ἀγάθων) Μαραθώνιος
Τιτιανὸς Εἰσίωνος Φαλ(ηρεύς)
Ἀττικὸς Ἀχάρνου Μαρα(θώνιος)
Ἀγάθων) Φαληρεύς
Κλ(αύδιος) Πολύκαρπος
Μιλτιάδης Σατύρου
Φιλήμων Ἀγαθοκλέους
Ἀντιοχίδος
Μάξιμος Ἀφροδει(σί)ου
Κῶμος Ἀλεξάνδρου Ἁλω(πεκῆθεν)
Ἀρτέμων) Σημαχί(δης)
Ἡρακλείδης Ἀσκληπιάδου | Παλ(ληνεύς)
Μᾶρκος Ἀσκληπιάδου
Διονυσόδωρος) Ἁλω(πεκῆθεν)
Ἀπολλώνιος) Θορα(εύς)
. . . . ων) Λευκ(ονοεύς)
Ἀτταλίδος
Ἀσκληπιάδης Διονυσίου | Ἀθμο(νεύς)
[ὁ δεῖνα Σ]κπί[π]ω[ν]α[ς]
[ὁ δεῖνα Ἀσκλη]πιάδου Ἀθμο(νεύς)
. . . . . νος Ἀγνού(σιος)
. . . . . υ

Ἀθηνόδωρος)
Εὔγαμος)
Ἰάσων)
Ἑρμέρως Ῥαδινοῦ
Ἑρμῆς Ἀπολλωνίο[υ]
Ἀγάθων Εἰσιδώ[ρου]
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Θησεύς
Δημήτριος)
Ἀντίγονος Ἀσκλ. . . .
Ἀλέξανδρος Εὐν . . . .
Κότυς Πρείσκου
Ἀγαπητὸς Ζωσίμ[ου]
Σωσίβιος Βασιλε[ίδου]
Σωζομενές)
Εὐφρόσυνος Σωζ[ομενοῦ]
Γέλως Ζωσίμο[υ]
Δωριεὺς Ψάλμ[ου]
Εἰτωνὸς Σωτυ . .
Ἀριστᾶς)
Γάϊος Ἰούλιος Πλ. . .
Λούκιος Σκουδι . .
Φρόντων Εὐτυχ. . .
Σκείπων Ἀμεθ[ύστου]
Ζώσιμος Κελάδο[υ]
Κλ(αύδιος) Βρέμων
Τροφιμᾶς Εἰσιδ. . . .
Ἔρως Αυσ. . . .
Ἑρμείας Ἀρτέμω[νος]
Εὐκαρπίδης Καλλικράτους
Ἀγαθᾶς Μουσικοῦ
Ἀγαθόπους)
Εὐτυχὸς Ἐπιγόνου
Ἐπ(ί)κτητος Εὐκάρπου
Ἐπικτᾶς Συμφᾶ
Εὔπορος Ζωσίμου
Εὐτύχης Ἀθηνοδώρου
Εὐφρᾶς Εὐπᾶ
Εὔελπιστος Ἀβασκάντου
Ἑρμίας)
Ἑρμίας) πρ(εσβύτερος)
Ζώσιμος Φιλαστερώπιδος
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Ἀγαθημέρου
Ζώσιμος Χρυσάνθου
Θρασέας Νουμηνίου
Μύρων Καρεῖνα
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Συνέρως
Μουν(δίκιος) Μύστης
Μυστικός)
Νουμήνιος)
Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Τρόφιμος
Σεκοῦνδος Εὐφρ[άν]ορο[ς]
Συ . . . . . .

T. Flavius Sosigenes archon praeterea etiam n. 52 et 1164 est. Is ephebus fuit tertio Lucii paedotribae anno, qui est inter 174/5 et 177/8 p. Chr. (n. 1138). Quare vix ante annum 190 p. Chr. ad archontis eponymi munus pervenisse potest. Porro Telesphorus Soterae f. prytanis fuit anno 209/10 p. Chr. (n. 10). Sane illic Paeaonsis est in Pandionide, hic Prospaltius in Ptolemaide. Tamen non dubitandum puto quin idem sit homo, cum ea aetate etiam aliae eiusmodi mutationes occurrant (ad n. 89. 1037). Quare anno 200 p. Chr. Sosigenes archon non est recentior. Utroque nomine iam Neubauer Comm. epigr. p. 124 in tituli aetate definienda usus erat, sed is cum titulum n. 10 cum Boeckhio ad annum 198 p. Chr. referret, nostrum usque ad annos 185—90 p. Chr. removere cogebatur, quo tempore eum qui decem modo annis ante ephebus fuisset ad magistratum archontis eponymi pervenisse vix est veri simile.

Accuratius et de totius tituli indole et de nominibus quibusdam dixi ad n. 1164.

1164 'Athenis in cylindro'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 285. Pittakis hunc titulum inter septem illos refert, qui in eodem lapide sint (de qua re dixi ad n. 1146) et edidit l'anc. Athènes p. 477. Nam eundem esse titulum Neubauerus perspexit, qui eum restituere conatus est Comm. epigr. p. 123 sqq. Sed utrumque apographum hic separatim proponendum est.

Fourmont:

ЄΠΙΤΗΣΦΛ...ΓЄΝΟΥCΠΑΛΛΩΝЄΩCΑΡΧΗC
ΤЄΙΔΟΥ
ΚΟCΜΗΤЄΥΟΝΤΟCΙЄΡЄΩCΙ...ΥΠΠΟΚΜΚΡΑ
ΤΟΥЄΥ...ΔΟ..ΑΖ.Ν.ΩCΟΥCΤЄ..ΤΑΡΧΖ
ΙΟΥΛΙΟCЄΥΔΑΜΟΚΛΗΤ..ΚΑΙΙΟΥΛΙΟCΠΥΡΟCΤΟΥΣ
.Φ.ΛΥΤΟΙCCΥΝЄΦΗΒΟΥCΑΝЄΓΡΑΨΑΝ
Ι Ι
ЄCΠЄΡΟCΟΚΛ....ΙΚΟCЄΛЄΘΙCΙΟC
ЄΥΠΛΟΥC)ΑΧΑΡΝЄΥC
ΓΑΜΟCΠΡΟCΔΟΚΗΜΟΥΠΑΜ..ΑΔΗC
ΤЄΛЄCΦΟΡΟCCΩΤΗΡΙΔ.ΠΡΙCΠΛΑΤΙΟC
ЄΙCΙΔΟΤΟCΜЄΝΑΝΔΡΟΥΚΗΦЄΙCΙЄΥC
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΦΡΟΔЄΙCΙΟΥΛЄΥΚΟΝΟЄΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜЄΝΤЄΥC
CΥΜΝΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜЄΛΙΤЄΥC
ΦΑΚΤЄΝΟCΦΛΥЄΥC
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗCΦΛΥЄΥCЄΝΟΥΦΛΥЄΥC
ЄΙCΙΔΩΡΟC....ΜΟΥΛЄΥΚΟΝΟЄΥC
ΒΔC.ΚΙΟ)ΑΧΑΡΝЄΥC
ΜΟΚΝΔΙΚΙΟCΜΥCΤΗC
ΔΩΡΙЄΥCΨΑΛΜΟΥ
ΜΑΞΙΜ ΠΡΟCΔΟΚΙΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΗCΠΙΩΝΟΥ
ЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟCΔΗΜΗΤΡΟΥ
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Pittakis:

ΕΠΙΣΤΟΛ...ΕΜΕΣΠΑΙΝΕΙΑΙΑ.ΧΟΡΗ.
ΑΝΤΙΟΧΟΣ.....ΤΟΛ.ΑΛ.
ΑΤΤΙΚΟΣ....Π...Α...
....ΤΟΝ....ΕΤΡΙ.
...ΚΛΩ...Ν.....Κ...Π
Σ...Ν...ΚΕ...ΠΑΙΑΨ...
ΕΠΟΙ.......ΕΘΥ
ΕΥΠΑCΥC)Α....Π...
ΑΓΑΘΩΝΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣΔΑΥΔΙ
ΤΕΛΕCΚΟΡΟC.Μ.ΛΑΠΡΙCΤ.ΛΥ.ΠΟ.
ΕΚ.....ΜΕΑΝΔΡΟΥΚΗΚΙΘΕΝ
ΝΑΛ.....ΑΤΤΑΛΟΥΜΑΡΑΘΟΝΙΟΣ
ΔΑΜΩΙΤΤΑ...ΙCΟ...
...ΑΑ....ΙΔΔΔ:ΑΙΤΙ...
....ΑΤΟΣ
ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣ..ΤΑΘΗΝΑΙΟΥ.
ΕΕΓ.....CΙΝC.Υ
ΜCCΥΡ.......
ΑΙΜΙΝΕΑ....ΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΕΝ....
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΔΗΜΙΤΡΙΟΥ
...Ν....ΠΟΥ
.Τ..ΛΩΝΑΜΑΘΙΟΥ
Θ....
ΙΔΜ.

Sane hic aliter se res habet atque in titulo n. 1146. Nam hic eundem titulum ante oculos habuisse Pittakisium, quem Boeckhius ex schedis Fourmontianis expressit, manifestum est. At quae intercedunt inter utrumque exemplar discrepantiae non eiusmodi sunt, ut aut ex neglegentia transscribendi vel maxima aut ex interpolatione vel impudentissima Pittakisii originem habuisse possint. Imo is duorum tituorum apographa confudisse videtur, ut modo versum 1 et mediam tituli partem (v. 7—11, fortasse etiam v. 6) ex eodem lapide transcriberet, reliqua vero, quae ne tenuissimam quidem similitudinem cum apographo Fourmontiano habent neque talia sunt qualia eum ipsum finxisse suspiceris, aliunde desumpta illis interponeret. Quod cur factum sit, sane nescio (cf. etiam n. 1025. 1026).

Ἐπὶ τῆς [Φ]λ(αβίου) [Σωσι]γένους Παλλ[η]νέως ἀρχῆς,
κοσμητεύοντος ἱερέως [βου]τύπο[υ Λα]κρα|τείδου
τοῦ Εὐ[τυχί]δο[υ] Ἀζ[η]ν[ι]έως ο[ἱ σ]υστ[ρ]ε[μμ]ατάρχ[αι]
Ἰούλιος Εὐδαμόκλητ[ος] καὶ Ἰούλιος Πῦρος τοὺς
[ὑ]φ' [ἑ]αυτοῖς συνεφήβους ἀνέγραψαν

. . . . . .

Ἕσπερος ὁ κ[αὶ . . . . .]ικὸς Ἐλ[εού]σιος
Εὔπλους) Ἀχαρνεύς
Γάμος Προσδοκ[ί]μου Παμ[βωτ]άδης
Τελεσφόρος Σωτηρίδ[α] Πρ[ο]σπ[άλ]τιος
Εἰσίδοτος Μενάνδρου Κηφεισιεύς
Ἀπολλώνιος Ἀφροδεισίου Λευκονοεύς
Διονύσιος Ἀσκληπιάδου Με[λι]τεύς
Σ[ί]μος Ἀσκληπιάδου Μελιτεύς
Φα[υσ]τε[ῖ]νος Φλυεύς
Ἀλκιβιάδης Φ[α]υ[στ]ε[ί]νου Φλυεύς
Εἰσίδωρος [Ἀφροδεισί]ου Λευκονοεύς
Β[άκχ]ιο[ς]) Ἀχαρνεύς
Μο[υ]νδίκιος Μύστης
Δωριεὺς Ψάλμου
Μάξιμ[ος] Προσδοκίμου
Εὐτύχης [Ἐ]πι[γό]νου
Ἐπαφρόδειτος Δημητρ[ί]ου

Eiusdem anni atque n. 1163 esse apparet. Hic habemus duo systremmata; quod si n. 1163 omnium eius anni epheborum catalogus esset, omnes, qui hic sunt ephebi, illic quoque inveniri deberent. Atqui e vera ex undeviginti ephebis, qui hic sunt, quattuordecim quidem illic redeunt; quorum nomina aut plane eadem in utroque titulo tradita sunt, aut ex Fourmonti apographo corruptissimo Neubaueri sagacitate restituta sunt. At restant quinque, quae hic sunt, cum illic desiderentur Ἰούλιος Εὐδαμόκλητος, Ἰούλιος Πῦρος, Ἕσπερος ὁ καὶ . . . . ικὸς Ἐλευσίσιος, Εὔπλους) Ἀχαρνεύς, Γάμος Προσδοκίμου Παμβωτάδης. Hanc difficultatem Neubauerus quidem ita expedire conatur, ut Eudamocleti, Pyri, Hesperi nomina inter pauca illa esse dicat, quae in n. 1163 deperierint. At ut de duobus prioribus hoc fieri potuisse negari non licet — sane col. I v. 76 Eudamocleti nomen periisse non potest, cum consentientibus Dumonti, Rhusopuli, Kumanudis testimoniis constet ibi Γάϊος Ἰούλιος Ἡλ . . . in lapide esse — ita de Hespero Elaeusio praefracte negandum est, quia in Hadrianidis recensu nulla est lacuna. Porro pro Γάμος Προσδοκίμου Παμβωτάδης, quod nomen ut apud Fourmontum est nullam praebet dubitandi causam, Neubauerus restituit Ἐπάγαθος Ἀττικοῦ Παμβωτάδης, violentissime (neque Pittakisii apographum quod hoc loco Ἀγάθων Ἡφαιστίωνος Παιανιεύς habet, quicquam confert ad hanc coniecturam stabiliendam). Denique nomen Εὔπλους) Ἀχαρνεύς hic quidem recte se habere dicit, sed idem inferre conatur in titulum n. 1163, cum illic I, 67. 68 pro [Ξε]νοκράτης Εὔνοος Ἀχαρνεύς et [Ξέ]νων) Ἀχαρνεύς restitui iubeat [Ξε]νοκράτης Εὔπλου Ἀχαρνεύς et [Εὔπλ]ους) Ἀχαρνεύς. At quae tres illi testes consentientes inter se hoc loco in lapide esse referunt, de eo non dubitandum est; neque enim genetivus Εὔνοος ullam offensionem habet, quum haec declinandi ratio in titulis alterius et tertii p. Chr. saeculorum frequentissima sit, neque in titulis solum, sed etiam in litteris, veluti in Alexandri Aphrodisiensis commentariis Aristoteleis genetivus τοῦ νοός persaepe occurrit.

Quum igitur appareat, plane reicienda esse quae Neubauerus excogitavit ad consensum utriusque tituli extorquendum, restat ut n. 1163 *omnium* epheborum catalogum esse negemus. Nempe praeter ephebos tributim descriptos etiam eorum nomina recenseri solebant, qui gymnasiarchorum, agonothetarum, systremmatarcharum muneribus fungerentur, quibus addebantur anticosmeta, sophronistae, hyposophronistae, magistri. Fuit igitur praeter n. 1163 alius lapis, qui horum omnium nomina contineret. Atqui si quis tabulas ephebicas vel obiter perlustraverit, intelleget eorum nomina, qui agonothetae, gymnasiarchi, systremmatarchae inscripti sunt, in catalogo tributim disposito modo repeti, modo omitti. Ut igitur in titulis tempore suppariibus n. 1160. 1177 omissa sunt in tribuum recensu illa nomina, sic etiam n. 1163 factum. Quod comprobatur primum ea re quod ambo systremmatarchae nostri tituli illic desiderantur; deinde eodem pertinet, quod tres qui praeterea illic non sunt, hic primum omnium locum tenent: nam primo loco recenseri solent ephebi nobilissimi, nobilissimi vero sunt qui muneribus illis funguntur (cf. n. 1181). Denique n. 52 huius ipsius anni ephebus recensetur Ἰσόχρυσος Φλυεύς, cuius n. 1163 nec vola nec vestigium est in Ptolemaidis recensu; atqui dicitur illic ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβων καὶ γυμνασίαρχος καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκῆς, unde iam apparet cur hic desideretur.

---

165 In scuto rotundo lapideo, cuius margo admodum mutilus est, interior vero circulus integer; fuerat lapis olim ad Parthenonem, deinde anno 1748 ab Antonio Askew 'in templo Graeco' repertus et in Britanniam translatus est. Ex eius schedis s. Chishulli Maffeianis minusculis ed. Corsinius Inscr. Att. (F. A. Prolegg. T. IV) p. IX sqq. Aeri incisum dedit Taylor Combe, A description of ancient marbles in the British museum T. II tab. XXXVI. Boeckh C. I. G. 284. Mon. Mus. Brit. p. 113 n. 44.

(*Textum vide pag. seq.*)

In margine scriptum erat carmen versibus herois aut distichis elegiacis compositum, ex quo restant exitus hexametri . . . . ορος ἀλκῆς, et initium pentametri aut alterius hexametri αἰὲν ἐς ἀνχεμά[χους sqq.].

M. Aurelius Alcamenes στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα fuit a. 209/10 p. Chr.; is idem cum hoc fuisse videtur. Cognominem filium sibi adiutorem fuisse in negotiis magistratus cosmetae sustinendis ideoque sibi anticosmeta opus non fuisse praedicat col. IV v. 9—18 (sic enim haec intelligenda sunt, quae Boeckhius perperam ad huius tituli collocandi negotium rettulit); is filius igitur tum non iam ephebus erat; quare hanc tabulam titulo n. 1147, ubi Alcamenes inter nobilissimos ephebos est, recentiorem neque ab anno 200 p. Chr. multum abesse puto.

In margine scuti: ΟΡΟΣ ΑΛΚΑΜΕΝΕΙΑΝΕΜΑΧΕΜΑ

ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΣ ΚΟΣΜΗ ΤΕΥΟΝΤΟΣ ΕΦΗΒΟΙ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΑΥΡ·ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΙΣΙΤΥΧΟΣ ΖΩΠΥ·
ΖΩΠΥΡΟΣ)
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣ ΣΟφ·
φΑΝΙΑΣ ΜΥΣΤΙΚΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
Ϛ ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΜΕΓΙΣΤΟΔΩΡΟΣ)
ΚΑΡΠΟΣ)
Ϛ ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΠΕΛΛΗΣ ΑφΡΟΔ·
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ ΑφΡΟ·
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΑΠ·
ΔΙΟΚΛΗΣ ΟΚΑΙ ΤΡΥφ·
ΛΕΩΝΙΔΗΣ ΖΩΣΙ·
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΙΣΙΔΟΤΟΣ ΕΡΜ·
ΕΥφΡΟΣΥΝΟΣ ΕΡΜ·
Ϛ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΤΙΤΟΣ)
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ)

ΣΥΜφΕΡΩΝ ΜΕΛΙΣ·
ΜΕΛΙΣΣΟΣ)
ΛΟΓΟΣ)
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ)
ΞΕΝΟΚΛΗΣ ΟΝΗΣΙ·
Ϛ ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΡΙΤΩΝ)
ΝΙΚΩΝ ΕΥΤΥΧ·
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΣΩΣΙ·
ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΥΚ·
Ϛ ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΚΛ·ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ
Ϛ ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΥΤ
ΑΜΜΩΝΙΟΣ)
ΔΙΦΙΛΟΣ ΑφΡΟ·
ΦΑΡΝΑΚΗΣ ΕΛΕΥ·
ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ ΦΙΛΟ
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ ΦΙΛ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣ ΑΘΗΝΙΩ
ΚΛΠΑΥΛΕΙΝΟΣ
ΚΛΡΗΤΟΡΙΚΟΣ
ΥΜΕΝΑΙΟΣ ΜΗΤΡ
ΕΠΕΝΓΡΑφΟΙ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ ΥΓΙΝ
ΑΓΑΘΩΝ)
ΣΤΑΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΕΡΑΔΩΣΙΘΕΟΣ
ΓΑΛΥΜΗΔΗΣ
ΔΑΜΑΣ
ΚΟΡΥΜΒΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΕΥΓΝΩΜΩΝ
ΝΕΑΝΘΗΣ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΜΑΡΩΝ
ΕΠΑφΡΑΣ

ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΙΑΤΡΟΚΛΗΣ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΙΠΠΟΘΟΟΝΤΙΔΟΣ
ΘΕΟφΑΝΗΣ ΦΙΛΕΡΩΤΟΣ
φΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΔΙΟφΑΝΤΟΣ ΦΙΛ
ΕΥΚΡΑΤΗΣ ΦΙΛ
ΘΕΟφΑΝΗΣ)
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΣΤΕφΑΝΟΣ ΤΡΟ·
ΜΙΛΩΝ)
ΣΕΡΑΠΙΑΚΟΣ ΕΥΚ
φΟΙΒΟΣ ΔΟΡΥφ·
ΔΟΡΥφΟΡΟΣ)
ΚΛΑ·ΓΑΙΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ ΑΓΑ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ Α
ΜΕΑΝΤΙΩΧΙΔΟΣ
ΑΙΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΛΑΝΥΜφΙΟΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΑΡΚ
ΣΟΛΩΝ ΑΡΚΟΛΥ
ΕΠΕΝΓΡΑφΟΙ
ΕΥΤΥΧΗΣ ΜΑΧΙΜΟΣ
ΠΡΙΜΟΣ) ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΖΩΣΑΣ ΠΡΙ· ΠΛΑΤΩΝ
ΕΠΙΚΤΑΣ ΕΥΚΑΡΠΑΣ
ΑΤΤΙΚΙΩΝ ΕΥΤΥΧΑΣ
ΖΗΝΩΝ ΛΕΩΝ
ΠΙΝΟΣ ΠΩΣφΟΡΟΣ
ΝΕΙΚΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΛΑΣΩΤΗΡΙΩΝ ΖΩΠΥΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ· ΜΑΡΚΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΕΥφΡΑΝΤΙΚΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ ΚΛ·ΕΥΤΥΧΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΣ ΑΘΗΝΙΩΝ
ΚΛΑ·ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΖΜΑΡΑΓΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟΣ)
ΔΙΟφΑΝΤΟΣ ΔΙΟΝ
ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ
ΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΠΑΙΛ ΔΙφΙΛΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΣ ΤΑΥΓΕ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗ ΔΕΟΥ
ΚΕΧΡΗΣΑΜΗΝ ΔΙΑΤΟ
ΕΝΤΩΝ ΟΜΩΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΟΥΜΗ ΔΕΝΓΕΓΡΑ
φΘΑΙΑΛΛΩΣΤΕ ΚΑΙ
ΤΩΥΙΩΕΧΡΗΣΑΜΗΝ
ΕΙΣΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
Μ ΑΥΡΗΛΙΩ
ΑΛΚΑΜΕΝΕΙΛΑΜ
ΠΤΡΕΙ

ΣΥΜφΟΡΟΣ)
ΠΑΝΘΙΩΝ
ΑφΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΑΣ
ΑΡΤΕΜΑΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ

Var. lect. Perpauca eaque levissima apud Boeckhium minus recte expressa erant, quae ex editione Anglica correxi; inter quae gravissimum est quod is col. IV v. 30 pro ΜΑΧΙΜΟΣ exhibet ΜΑΞΙΜΟΣ. Cetera enumerare operae pretium non est.

Ἐρεχθεΐδος
Αὐρ(ήλιος) Δημήτριος
Ἰσίτυχος Ζωπύ(ρου)
Ζώπυρος)
Ζωσιμιανὸς Σοφ...
Φανίας Μυστικοῦ
Ἡρακλείδης)
Αἰγεΐδος
Μεγιστόδωρος)
Κάρπος)
Λεωντίδος
Ἀπελλῆς Ἀφροδ(ισίου)
Εὐτυχιανὸς Ἀφρο(δισίου)
Ἀσκληπιάδης Ἀπο.
Διοκλῆς ὁ καὶ Τρύφ(ων?)
Λεωνίδης Ζωσί(μου)
Ζώσιμος)
Ἰσίδοτος Ἑρμ.
Εὐφρόσυνος Ἑρμ.
Πτολεμαΐδος
Τίτος)
Νικόστρατος)
Τιμοκράτης Νικο(στράτου)
Ζώπυρος Νικο(στράτου)
Αὐρ(ήλιος) Πάνταινος
ἐπένγραφοι
Κλα(ύδιος) Ὀνόμαστος
Φιλῖνος Μυστικ(οῦ)
Νεικηφόρος Εὐδ.
Ἑρμόφιλος Εὐδ.
Πομπ(ώνιος) Μάρων
Ὀλυ(μ)πικός
Ἀφροδείσιος)
Εἰσίδοτος Διο.
Βότρυς
Θίασος
Σμύρνος

Συμφέρων Μελίσ(σου)
Μέλισσος)
Λόγος)
Εὐέλπιστος)
Ξενοκλῆς Ὀνησί(μου)
Ἀκαμαντίδος
Κρίτων)
Νίκων Εὐτυχ.
Χρύσανθος Σωσι.
Ἀθήναιος Εὐκ.
Ἁδριανίδος
Κλ(αύδιος) Πρωταγόρας
Οἰνεΐδος
Εἰσίδοτος)
Ἀλέξανδρος Εὐτ[υχ....]
Ἀμμώνιος)
Δίφιλος Ἀφρο(δισίου)
Φαρνάκης Ἑλευ.
Μακρεῖνος Φιλο.
Ἀφροδείσιος Φιλ.
Κεκροπίδος
Ἐπέραστος Ἀθηνίω(νος) Με(λιτεύς)
Κλ(αύδιος) Παυλεῖνος
Κλ(αύδιος) Ῥητορικός
Ὑμέναιος Μητρ.
ἐπένγραφοι
Περιγένης Ὑγίν(ου)
Ἀγάθων)
Στά(τιος) Εὐτυχιανός
Ἑρα. Δωσίθεος
Γα(ι)υμήδης
Δαμᾶς
Κόρυμβος
Ἡρακλείδης
Εὐγνώμων
Νεάνθης
Ἰσίδοτος
Ἰσίδωρος
Μάρων
Ἐπαφρᾶς

Ἀφροδείσιος)
Ἰατροκλῆς)
Ἀγαθόπους
Ἱπποθοωντίδος
Θεοφάνης Φιλέρωτος
Φιλοκράτης
Διόφαντος Φιλ(οκράτους)
Εὐκράτης Φιλ(οκράτους)
Θεοφάνης)
Ἀφροδείσιος)
Εὐπόριστος
Αἰαντίδος
Στέφανος Τρο(φίμου)
Μίλων)
Σεραπιακὸς Εὐκ.
Φοῖβος Δορυφ(όρου)
Δορυφόρος)
Κλα(ύδιος) Γάϊος
Ἀγαθοκλῆς)
Ζώσιμος Ἀγα(θοκλέους)
Ἀρτεμίδωρος Ἀ.
Ἀντι(ο)χίδος
Αἰλ(ιος) Διονύσιος
Κλα(ύδιος) Νυμφίος
Ἡλιόδωρος Ἀρκ(ολύκου)
Σόλων Ἀρκολύ(κου)
ἐπένγραφοι
Εὐτύχης Γα. Μάχιμος Σύμφορος)
Πρῖμος) Ἀπολλώνι(ος) Παυδίων
Ζωσᾶς Πρί(μου) Πλάτων Ἀφροδίσιος
Ἐπικτᾶς Εὐκαρπᾶς Εὐκαρπᾶς
Ἀττικίων Εὐτυχᾶς Ἀρτεμᾶς
Ζήνων Λέων Θεόδοτος
Πίνος Πωσφόρος Ἀρτεμίδωρος
Νείκων Διονύσιος Σωτήριχος
Κλα(ύδιος) Σωτηρίων Ζώπυρος
Ἀρτεμίδωρ(ος) Μᾶρκος
Σωτήριχος Εὐφραντικός
Ζώσιμος Κλ(αύδιος) Εὐτύχης
Δήμητρις Ἀθηνίων
Κλα(ύδιος) Ὀνήσιμος
Ζμάραγδος

Πρωτόκτητος)
Διόφαντος Διον.
Θρασύβουλος
Ἀτταλίδος
Πό(πλιος) Αἰλ(ιος) Δίφιλος
Πόπλιος Ταϋγέ(του)
ἀντικοσμήτη δὲ οὐ|κ ἐχρησάμην διὰ τὸ | ἐν τῷ νόμῳ περὶ τού|του μηδὲν γεγρά|φθαι, ἄλλως τε καὶ | τῷ υἱῷ ἐχρησάμην | εἰς ταύτην τὴν | ἐπιμέλειαν | Μ(άρκῳ) Αὐρηλίῳ | Ἀλκαμένει Λαμ|πρεῖ.

1166 Fragmentum tabulae, quae in media parte scutum habuit expressum, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

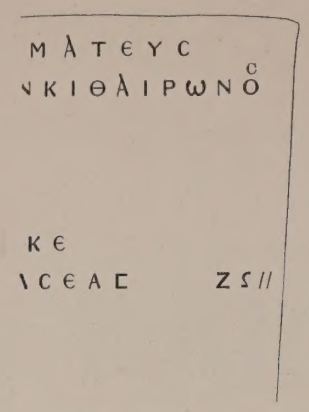

In scuti margine:

/// Ρ Ο Ν Π Υ

V. 1. 2 [γραμ]ματεύς· | [Στράτω]ν Κιθαιρῶνος. Ex his apparet, titulum anno 179/80 p. Chr. antiquiorem non esse. Nam ab eo anno usque ad Caracallae tempora Stratonem Cithaeronis f. Acharnensem scribae perpetui munere functum esse constat (ad n. 1139). Similis titulus fuit ei qui antecedit, nam non modo clypei figura expressa fuisse videtur, sed etiam margini quo is clypeus circumdabatur aliquid inscriptum fuisse. Tamen eiusdem lapidis hoc fragmentum esse non potest. Ceterum v. 4 [Μν]ασέας Ζω . . . fuisse videtur. Reliqua plane incerta.

1167 Fragmentum marmoris Pentelici; apud S. Demetrium Κατηφόρη exscripsit Koehler.

ΠΠΙΑΔΟΥ
_ΩΣΙΜΟΥ
ΙΔΩΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΓΙΟΝΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ
ΙΝΟΣ)
ΡΙΣΤΟΣ)
Σ)
ΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ϽΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ///
_ΤΥΧΙΚΟΣ
ΡΙΩΝ)
ΩΝΙΟΣΘΑΛΛΟΥ
ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ
ΙΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΙΧΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΣΙΟΣΠΡΩΤΙΩΝΟΣ
ϽΟΦΙΜΟΣ)
Σ)
ΝΙΟΣ)
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ϽΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ϩΝ)
ϩΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΤΗΣΕΥΤΥΧΟΥ
vac.
ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ
ΕΜΩΝ
ΠΙΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣ
ΩΡΟΣ
ΡΩΝ

[. . . . . Ἀσκλη]πιάδου
[. . . . . Ζ]ωσίμου
[Ἀρτεμ]ίδωρος Ἀσκληπιάδου
. . . . . ας Ἀσκληπιάδου
. . . . μος Ζωσίμου
. . . ας Ζωσίμου
[. . . τ]ί[ω]ν Νικομήδους
. . . . νος)
[Εὐπό]ριστος)
[Εὔπορο]ς) (?)
. . . . . ος Εὐπόρου
. . . . . ρος Μενεκράτου[ς]
. . . . . Τυχικός
. . . . . ρίων)
. . . . . ώνιος Θάλλου
. . . . . Μελίτωνος
. . . . . ιος Θεογένους
. . . . . ιχος Ἀγαθώνος
. . . . . σιος Πρωτίωνος
[. . . . . Τ]ρόφιμος)
. . . . . ς)
. . . . . νιος)
[. . . . . Ἀ]πολλωνίου
. . . . . ος Ἀγαθοκλέους
. . . . . ων)
. . . . . ων Ἀγαθοκλέους
. . . . . ς Ζωσίμου
. . . . . άτης Εὐτύχου
[γραμματεύς]
[Στράτων] Κιθαιρῶνος
[ἡγ]εμών
[. . . . . Ἐ]πιτυγχάνοντος
[Θυρ]ωρός
. . . . . ρων

De Stratonis scribae aetate vide ad n. 1138.

1168 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη; exscripsit Koehler.

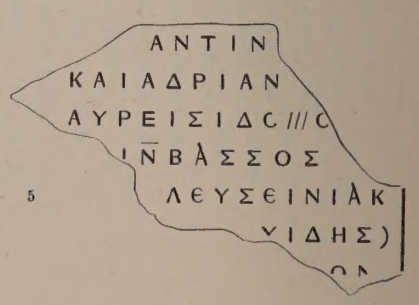

Ἀντιν[όεια]
καὶ Ἀδριάν[εια]
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδο[τ]ο[ς]
[Πε]ιν(άριος) Βάσσος
[Ἐ]λευσείνια κ-
[αὶ . . . . . Εὐτυ]χίδης)
. . . . . ων

C. Pinarius Bassus Hagnusius prytanis Attalidis est n. 1054, eponymus eiusdem tribus n. 1058. Utrumque titulum non multis annis post 210 p. Chr. compositum esse demonstravi in adnotatione. Quare hoc catalogi ephebici frustulum vix initio saeculi tertii recentius esse potest. Plane singulare est, quod Eleusiniorum agonothesia in titulo ephebico commemoratur, sed dubitare de ea re vix licet.

169 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Καταφόρῃ. Edd. Kumanudis Phil. III p. 277—81. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 333 sqq. n. XCI. Ectypum chartaceum v. 1—17 complectens misit O. Lueders.

In fronte:

ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΝΓΟΝΩΜΕ
ΠΑΙΔΑΜΑΚΑΡΕΩΣ
ΣΤΗΣΑΝΤΟΠΑΙΔΕΣ ☙
ΕΥΚΛΕΑΚΟΣΜΗΤΟΡΑ
ΦΟΙΒΟΥΠΡΟΦΗΤΗΝ
ΟΙΝΕΩΣΕΠΩΝΥΜΟΝ

(*phallus*)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΓΚΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙΟΛΟΥΤΟΥΕΤΟΥΣ

ΦΛΑΤΤΙΚΟΣ
ΓΝΑΙΚΟΡΟΝΟΜΑΡΧΟΣ
ΜΑΚΑΡΕΥΣΕΛΕΥ
ΑΜΦΙΑΣ)
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΣΣΤΡΑ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣΔΗΜΗ
ΚΑΜΕΜΝΩΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΖΗΝΩΝΟΣ
ΚΑΙΒΡΟΜΙΟΣ)

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΚΛΗΡΩΔΗΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΜΦΙΑΣ)
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥ
ΕΠΙΜΑΧΟΣΕΛΕΥ
ΘΗΣΕΙΩΝΕΥΤΥΧΙΔΗΣ
ΘΕΣΠΙΑΔΗΣΟΙΕΙΟΙΔΟΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΑΡΚΕΣΙ
ΔΗΜΟΣΣΤΡΑ
ΕΠΙΝΕΙΚΕΙΩΝΚΑΙΦΙΛΑ
ΔΕΛΦΕΙΩΝΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝΚΑΙΑΝΤΩΝΕΙ
ΩΝΦΛΑΤΤΙΚΟΣ

ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣΟΙΠΑΙΔΕΣ
ΤΟΥΚΟΣΜΗΤΟΥΜΑΚΑΡΕΥΣ
ΚΑΙΕΠΙΜΑΧΟΣ
ΚΟΜΟΔΕΙΩΝΚΑΙΑΘΗ
ΝΑΙΩΝΟΚΟΣΜΗΤΗΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΚΑΣΙΟΥ
ΦΗΓΟΥΣΙΟΣ
ΤΑΞΙΚΛΗΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟ///
ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΦΙΛΑΔΗΣ ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ
ΣΤΑΧΥΟΣΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΣΠΕΝΔΩΝ)ΦΡΕΑΡΙΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΣΠΕΝΔΩΝΜΟΥΣΙΚ/// ///
ΣΟΥΝΙΕΥΣ ΜΑΓΝΟΣ
ΑΜΜΩΝΙΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΧΑΡΗΣΙΟΥ
ΣΦΗΤΤΙΟΣ ΑΓΑΘΩΝ)
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ)ΦΛΥΕΥΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΕΥΠΥΡΙ
ΥΠΟΠΑΙΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΥΑΚΙΝΘΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΟΠΛΟΜΑ (*vac.*)
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΙΛΕΥΧΑΡΙ
ΣΤΟΣΦΑΛ
ΗΓΕΜΩΝΤΕΙΜΑΓΕΝΗΣ

In sinistro latere:

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΚΑΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ)
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΟΝΑΣΟΣΑΣΙΑΤΙΚΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΚΟΡΟΝΟΜΑΡΧΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΙΟΥΛΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΚΛΗΡΩΔΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΘΑΛΗΣΥΜΗΤΤΟΥ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΜΦΙΑΣ)
ΣΤΡΑΤΩΝΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΚΙΤΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΠΩΛΛΙΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣΦΙΛΛΥ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΠΕΙΡΙΘΟΥΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΟΝΗΣΑΣΣΩΤΗΡΟΣ
ΕΣΠΕΡΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΣΣΤΡΑΤΟΛΑΟΥ
ΤΡΥΦΩΝ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣ
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣΜΑΤΡΕΟΥ
ΡΟΔΩΝΜΑΤΡΕΟΥ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΜΑΚΑΡΕΥΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΕΠΙΜΑΧΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΔΗΜΥΛΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΖΗΝΩΝΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΕΡΑΤΩΝΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ)
ΘΕΟΠΕΙΘΗΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΥ
ΣΕΙΓΗΡΟΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΒΡΟΜΙΟΣ)
ΕΥΠΑΤΩΡΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΣ)
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΠΡΕΠΩΝΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΦΑΑΤΤΙΚΟΣ
ΚΑΜΕΜΝΩΝ
ΑΡΤΕΜΩΝΡΗΤΟΡΙΚΟΥ
ΚΟΚΛΕΙΒΙΑΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΘΕΣΠΙΑΔΗΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΤΑΞΙΚΛΕΟΥΣ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΚΛΒΑΚΧΙΟΣ
ΜΑΡΚΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΖΟΙΛΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΑΣΑΑΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΠΥΡΑΜΟΣ)
ΚΑΚΟΡΝΟΥΤΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΑΓΑΘΑΓΓΕ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)
ΟΡΕΣΤΗΣΓΡΑΠΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΟΥΑΛΕΠΑΦΡΑΣ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΚΑΡΠΟΥ
ΑΥΡΤΡΩΙΛΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΠΑΡΕΔΡΟΥ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)
ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΣΣΕΡΑΠΙΩ
ΡΟΥΦΕΙΝΟΣΦΙΛΟΥΜΕ
ΑΡΤΕΜΩΝΦΑΙΔΡΙΩΝΟΣ
ΑΚΙΝΔΥΝΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΣΕΛΕΥ
ΥΓΕΙΝΟΣΑΒΑΣΚΑΝ
ΠΡΕΙΣΚΟΣΑΛΕΞΑΝ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΠΡΟΘΥ
ΑΡΤΕΜΩΝΠΡΟΘΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΣΠΡΟΘΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΖΩΣ
ΑΙΛΔΑΝΑΟΣ

In dextro pilae latere:

ΛΕ (*lineae atramento pictae*)

ΤΩΗΡΑΚΛΕΙ
ΛΕΩΝΙΔΗ

Var. lect. In fronte col. I v. 24 Εἰσιδότου Kumanudis, ΕΙΟΙΔΟΤΟΥ Dumont qui hanc vocem posteriore demum tempore additam refert. || *In latere sinistro* col. I v. 83 Ἀθήναιος Kumanudis; sed Ἀγαθήμερος scriptum esse expressis verbis testatur Dumont.

Ἐλευσείνιον γόνῳ με | παῖδα Μακαρέως
στήσαντο παῖδες | εὐκλεᾶ κοσμήτορα
Φοίβου προφήτην, | Οἰνέως ἐπώνυμον.

ἄρχοντος Γ(αΐου) Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως
γυμνασίαρχοι ὅλου τοῦ ἔτους
Φλ(άουιος) Ἀττικός
Γναῖ(ος) Κορ(νήλιος) Ὀνόμαρχος
Μακαρεὺς Ἐλευ(σινίου)
Ἀμφίας)
Ἀρκεσίδημος Στρα(τολάου)
Πλουτιάδης Δημη(τρίου)
Κλ(αύδιος) Μέμνων
Ἐπαφρόδειτος Ζήνωνος
καὶ Βρόμιος)

ἀγωνοθέται
Ἀντινοείων· Κλ(αύδιος) Ἡρώδης
Ἀδριανείων· Ἀμφίας)
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευ(σῖνι)·
Ἐπίμαχος Ἐλευ(σινίου)
Θησείων· Εὐτυχίδης
Θεσπιάδης οἱ Εἰ[σ]ιδότου
Γερμανικείων· Ἀρκεσί-
δημος Στρα(τολάου)
Ἐπινεικείων καὶ Φιλα-
δελφείων· Πλουτιάδης
Σεβηρείων καὶ Ἀντωνεί-
ων· Φλά(ουιος) Ἀττικός

τοῦ περὶ ἀλκῆς· οἱ παῖδες
τοῦ κοσμητοῦ Μακαρεὺς
καὶ Ἐπίμαχος
Κομοδείων καὶ Ἀθη-
ναίων· ὁ κοσμητής
ἀντικοσμήτης· ἱε-
ρεὺς Ἀρχίτειμος
παιδοτρίβης διὰ βίου·
Τελεσφόρος Μενε-
κράτους Φιλάδης
γραμματεὺς διὰ βίου·
ἱερεὺς Στράτων Κιθαι-
ρῶνος Ἀχαρνεύς.

σωφρονισταί
Διονυσόδωρος Κασίου
Φηγούσιος
Ταξικλῆς Πρωτογένο[υς]
Σουνιεύς,
Ἰούλιος Εἰσίδωρος
Φιλάδης, Μενεσθεὺς
Στάχυος Εὐπυρίδης,
Ζώσιμος) Λαμπτρεύς,
Σπένδων) Φρεάρ[ρ]ιος
ὑποσωφρονισταί
Σπένδων Μουσικ[οῦ]
Σουνιεύς, Μάγνος
Ἀμμωνίου Ἀγνούσιος,
Ἀρίστων Χαρησίου
Σφήττιος, Ἀγάθων)
Μαραθώνιος,
Χρυσόγονος) Φλυεύς,
Ἀθηνόδωρος) Εὐπυρίδης
ὑποπαι(δοτρίβης)· Εὐτυχιανὸς
Ταχίνθου Σφήττιος
ὁπλομά(χος)· vacat
ὑπογραμμ(ατεύς)· Αἴλ(ιος) Εὐχάρι-
στος Φαλ(ηρεύς)
ἡγεμών· Τειμαγένης

Ἀγαθῇ τύχῃ
Ἐρεχθεΐδος
Κάσιος Διονυσόδωρος
Ζώσιμος)
Νεικόστρατος)
Παράμονος Ζωπύρου
Ὄνασος Ἀσιατικοῦ
Ζώσιμος Ἐπαφροδείτου
Αἰγεΐδος
Κορ(νήλιος) Ὀνόμαρχος
Ἀγαθοκλῆς)
Ἰούλ(ιος) Εἰσίδωρος
Πανδιονίδος
Κλ(αύδιος) Ἡρώδης
Ἀσκληπιάδης Συμφέρον(τος)
Θαλῆς Ὑμηττοῦ
Λεωντίδος
Ἀμφίας)
Στράτων Μενεσθέως
Κίττος Ἀλεξάνδρου
Ἀσκληπιάδης)
Ἀκαμαντίδος
Πωλλίων Ἀρίστωνος
Ζωσιμιανὸς Φιλλῦ
Ἑρμόδωρος Εὐμένους
Ζωσιμιανὸς Τειμοθέου
Εἰσίδωρος Τειμοθέου
Πρέπων Εὐτυχίδου
Αἰαντίδος
Φλά(ουιος) Ἀττικός
Κλ(αύδιος) Μέμνων
Ἀρτέμων Ῥητορικοῦ
Κοκ(κήιος) Λειβιανός
Ἀντιοχίδος
Θεσπιάδης Εἰσιδότου
Εὐήμερος Ἀσκληπιάδου
Εὐτυχίδης Εἰσιδότου
Διονυσόδωρος Ἀρτέμω(νος)
Ἀτταλίδος
Πλουτιάδης Δημητρί(ου)
Πρωτογένης Ταξικλέους

ἐπένγραφοι

Κλ(αύδιος) Βάκχιος	Μυστικός
Μᾶρκος Ζωσίμου	Ἐπιτύνχανος Ἐλευ.
Ζοΐλος Παμφίλου	Ὑγεῖνος Ἀβασκάν(του)
Ἀσλᾶς Νεικίου	Πρεῖτκος Ἀλεξάν(δρου)
Πύραμος)	Ζώσιμος)
Κλ(αύδιος) Κορνοῦτος	Ζώσιμος Προθύ(μου)
Καλλιστος Διονυσίου	Ἀρτέμων Προθύ(μου)
Ἀγαθήμερος Ἀγαθαγγέ(λου)	Θεόφιλος Προθύ(μου)

Πειρίθους Σωκράτους
Ἰούλιος Ἀριστείδης
Ὀνησᾶς Σωτῆρος
Ἕσπερος Ἀθηναίου
Ἀθήναιος)
Ἀδριανίδος
Ἀρκεσίδημος Στρατολάου
Τρύφων)
Εὔκαρπος)
Ζώσιμος Σώζοντος
Εὐπόριστος Ματρέου
Ῥόδων Ματρέου
Οἰνεΐδος
Μακαρεὺς Ἐλευσεινίου
Ἐπίμαχος Ἐλευσεινίου
Δημύλος Τειμοθέου
Ἐπαφρόδειτος Ζήνωνος
Στέφανος Φιλουμενοῦ
Ἐράτων Ἀγαθόποδος
Κεκροπίδος
Ἀγαθόδωρος)
Θεοπείθης Ἀρτέμωνος
Σειγηρὸς Εὐτυχιανοῦ
Ἀριστείδης Ἀρτέμωνος
Ἀρτέμων)
Εἰσιγένης Ἀρτέμωνος
Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Βρόμιος)
Εὐπάτωρ Δημητρίου
Δημήτριος Πυθαγόρου
Ἱπποθωντίδος
Ὀνήσιμος Φιλοκράτους
Δίκαϊς)
Ἀλέξανδρος)
Ὀρέστης Γράπτου
Στράτων Ζωσίμου
Οὐαλ(έριος) Ἐπαφρᾶς
Ἐλπιδηφόρος Κάρπου
Ἐπαφρόδειτος Κάρπου
Αὐρ(ήλιος) Τρωΐλος
Παράμονος Παρέδρου
Ἐλευσείνιος)
Νείκανδρος Σεραπίω(νος)
Ῥουφεῖνος Φιλουμε(νοῦ)
Ἀρτέμων Φαιδρίωνος
Ἀκίνδυνος Εὐκάρπου
Εὔκαρπος
Ἀσκληπιάδης Ζωσί(μου)
Αἴλ(ιος) Δαναός

Posteriore tempore ab ephebo quodam infra insculptum est τῷ Ἡρακλεῖ Λεωνίδῃ.

Ipsa tabula, cum Commodeorum et Severeorum festa in ea recenseantur, anno 197, quo Commodus a Severo consecratus est, recentior esse debet. Ex altera parte certe conscripta est priusquam Caracalla omnibus qui in orbe Romano erant civitatem daret, qua de re exponemus ad n. 1177.

1170 Fragmentum tabulae inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 404 n. CXVI. Exscripsit Koehler.

```
ΔΙΟΝΥCΙΟC)
ΠΟΛΛΙΩΝΝΕΙΚΙΟΥ                ΠΡΑΞΙΤΕΛΗ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟCΖΩCΙΜΟΥ             CΩΚΡΑΤΗC
ΛΕΩΝΙΔΗCΘΕΟΦΡΑCΤΟΥ            ΠΙCΤΟC  vac.
      ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟC              ЄΠΙΓΟΝ
ΚΛΑΥΔΙΟCΜЄΝΙΠΠΟC              ΦΛ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ         Τ
ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟC)
ЄΙCΙΔΩΡΟCΘЄΟΛ
ΜΟCΧΟCΘЄΟΔ
ΔΩΡΟΘЄΟC)
ΠΙΘΑΝΟC)
ΜΥΡΩΝ)
ЄΥΒΟΥΛΟCЄΠ
ΑΦΘΟΝΗΤΟC
```

[Αἰγεΐδος]
. . . . . .
Διονύσιος)
Πολλίων Νεικίου — Πραξιτέλη[ς]
Νεικόμαχος Ζωσίμου — Σωκράτης
Λεωνίδης Θεοφράστου — Πίστος
Πανδιονίδος — Ἐπίγον[ος]
Κλαύδιος Μένιππος — Φλ . . .
Ἀπολλώνιος Ἀρτεμιδώρου — Τ . . .
Ἀρτεμίδωρος)
Εἰσίδωρος Θεοδ . . .
Μόσχος Θεοδ . . . .
Δωρόθεος)
Πίθανος)
Μύρων)
Εὔβουλος Ἐπ . . . . .
Ἀφθόνητος . . . . . .

Apollonius Artemidori f. Cydathenaeensis prytanis Pandionidis recensetur supra n. 10, anno 209/10 p. Chr. Ephebus igitur vix fuerit post annum 195 p. Chr., qua de causa titulum hic inserui. Pithanus Pithani f. aliqua certe necessitudine attingit Carpodorum Pithani f., qui ephebus eiusdem tribus est n. 1125; fortasse fratris filius est.

1171 Herma lapidis Pentelici sine capite inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. I p. 518—22 n. 6. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 338 sqq. n. XCII. De epigrammate v. 1—6 disputavimus R. Neubauer Hermae XI p. 151 sq. et ego XII p. 9 sqq. Ectypa duo chartacea misit O. Lueders, quorum alterum continet v. 1—7, alterum partes versuum 32—36. Idem praeterea nonnullos locos contulit. Ex iis per totum titulum litterarum formas expressi.

In parte antica:

ΟΝΒΑΣΙΛΗΣΕΣΤΕϕΑΝΕΠΕΥΔΙΚΙΗΒΙΟΤΟΙΟ
ΚΑΙΣΤΑΔΙΟΙΣΙΕΡΟΙΣΣΤΗΣΑΝΑΕΘΛΟΘΕΤΗΝ
ΞΥΣΤΑΡΧΗΝΚΕΚΡΟΠΕΣΣΙΚΑΙΑΘΛΗΤΗΡΣΙΤΡΥϕΩΝΑ
ΠΑΤΡΗΚΟΣΜΗΤΗΝΠΑΙΣΙΝΕΟΙΣΕΘΕΤΟ
ΚΛΕΙΝΟΤΑΤΟΝΚΕΚΡΟΠΩΝΕΡΙΚΥΔΕΟΣΕΡΜΑΠΟΛΗΟΣ
ΣΩϕΡΟΣΥΝΗΣΠΑΙΔΩΝΡΥΤΟΡΑΚΑΙΒΙΟΤΟΥ
ΕΠΙΤΗΣΑΡΧΗΣΤΗΣΓΑΪΟΥΚΥΪΝΤΟΥΪΜΕΡΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝΤΩΝΕϕΗΒΩΝΤΡΥϕΩΝΑΘΕΟϕΙΛΟΥ
ΥΒΑΔΗΝΟΙΥΙΟΙΣΑΤΥΡΟΣΚΑΙΘΕΟϕΙΛΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΘΕΟϕΙΛΟΥΤΟΝΘΕΙΟΝΑΥΤΟΣΔΕΕΑΥΤΟΝ
ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤΩΙΔΙΩΚΟΣΜΗΤΗΡΟΥϕΩ)ΕΛΕΟΥΣΙΩ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΔΙΟΛΟΥΕΤΟΥΣΜ·ΙΟΥΛ·ΠΙΟΣΠΑΠΕΙΡΙΑΝΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΡΥΤΙΔΑΣΙΟΥΛΙΟΣΘΟΡΙΚΙΟΣΚΑΙΑΡΧΩΝ
ΟΑΥΤΟΣ·ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΑΙΛΙΟΣΑΡΤΕΜΩΝ·ΚΗΡΥΞΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΣΘΕΟϕΙΛΟΥ·ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΑΤΥΡΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣ
ΥΒΑΔΗΣ·ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΤΙΤΟΣΟΥΑΡΙΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ ϕΛΥΕΥΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙΣΑΤΥΡΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣΥΒΑΔΗΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΘΕΟϕΙΛΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣ
ΥΒΑΔΗΣΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΥΡ·ΕΠΙΓΕΝΗΣΚΑΙΑΥΡΗΛ·
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ·ϕΙΛΑΔΕΛϕΕΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΘΕΟϕΙΛΟΥΥΒΑΔΗΣ·ΣΕΒΗΡΕΙΩΝΑΙΛ·
ΑΡΤΕΜΩΝΣΗΜΑΧΙΔΗΣ·ΑΝΤΩΝΕΙΩΝΜ·ΙΟΥΛ·ΠΙΟΣ
ΠΑΠΕΙΡΙΑΝΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΡΥΤΙΔΑΣΙΟΥΛΙΟΣ
ΚΟΜΟΔΕΙΩΝΑΝΝΙΟΣΣϕΑΛΛΩΝΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΤΥΛΛΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝΑΙΛΙΟΣΖΗΝΩΝΒΕΡΕΝΕΙΚΙΔΗΣ
ΘΗΣΕΙΩΝΟΚΟΣΜΗΤΗΣ·ΑΜϕΙΕΡΑΩΝΚΛ·ΑΠΕΡ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ·ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΛ·ΠΟΥΣΤΟΥΜΙΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ·ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣΟΥΑΡΙΟΣ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣϕΛΥΕΥΣ

(*phallus*)

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣΚΙΤΤΟΥΑΙΘΑΛΙΔΗΣ
ΗΓΕΜΩΝΔΙΑΒΙΟΥΓΑ·ΤΥΡ·ΤΕΙΜΑΓΕΝΗΣΣϕΗΤΤΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΤΕΛΕΣϕΟΡΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣϕΛΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥΣΤΡΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡ
ΣΩϕΡΟΥΙΣΤΑΙ ΥΠΟΣΩϕΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣΠΑΛ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ)ΕΠΙΕΙΚΙΔΗΣ
ϕΟΙΒΙΑΝΟΣΠΕΙΡΑΙΕΩΣΛΑΜΠΤ ΖΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΒΗΣΑ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥΑΖΗΝΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΓΑΘΩΝϕΙΛΕΡΩΤΟΣΠΑΙΑΝΙΕ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)ΠΑΙΑΝΙ
ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΒΑΣΚΑΧΑΡ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)ΠΑΛΛΗ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΡΜΕΙ ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣϕΟΙΒΙΑΝΟΥΛΑΜ ΑΙΛΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΣΑΝΤΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΔΑΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥΚΗϕ
ϕΙΛΙΠΠΟΣΣΥΜϕΟΡΟΥΚΗϕ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΣΜΕΓΙΣΤΟΔΩΓΑΡ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ)ΕΡΧΙΕΥΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΝΗΣΙΘΕΟΥΕΡΧ
ΕΥΟΔΟΣΜΝΗΣΙΘΕΟΥΕΡΧΙ
ΛΙΚΙΝΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΣΓΑΡ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΠΕΡΓΑΣΙΔΗΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΑΙ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΑΙΑ
ΟΝΑΣΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΚΥΘΗ
ΕΥΤΥΧΗΣΛΗΝΑΙΟΥΚΥΘΗ
ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣΥΒΑ
ΘΕΟϕΙΛΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣΥΒΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΘΕΟϕΙΛΟΥΥΒ
ΕΥΜΕΝΗΣ)ΧΟΛΛΕΙΔΗΣ
ΣΤΑΤΙΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΧΟΛ
ΣΤΑΤΙΟΣΚΟΡΙΝΘΟΣΧΟΛΛΕΙ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑϕΘΟΝΗΤΛΕΥΚΟ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΙΛΕΥΚΟ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΙΛΖΗΝΩΝΒΕΡΝΙΚΙΔΗΣ
ΟΥΑΡΙΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣϕΛΥΕ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥϕΛ
ΖΟΙΛΟΣΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥϕΛΥΕΥ
ΘΕΟϕΙΛΟΣΘΗΡΑΜΕΝΣΗΜΑ *sic*
ΑΚ//////ΙΔΟΣ
ΜΙΟΥΛΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΡ¯ΘΟΡ
///////ΙΝ///ΟΣΣΤΡΑΤΩΝΕΡΜΕΙΟΣ
///////////ΕΥΔΗΜΟΣΕΡΜΕΙΟ
ΘΑΛΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΕΚΚ
ΧΡΗΣΤΟΣΜΟΣΧΙΑΝΟΥΚΕϕ
ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔΗΣ
ΑΓΑΘΩΝ)ΚΥΡΤΕΙΔΗΣ
ϕΛΑΒΑΜϕΙΚΛΗΣΣϕΗΤ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΣΩΣΤΡΑΗϕΑΙ
ΖΗΝΟΔΟΤΟΣΞΥΣΤΟΥΗϕΑΙ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΥΑΚΙΝΘΟΥΣϕΗ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙΛ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΣϕΗΤΤΙΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓΕ
ΝΟΥΣΑΧΑΡΝΕΥΣ

alia manu

ΑΙΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΝΤΙΝΟ
ΚΑΛΛΙΓΑΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΑΧΑΡ
ΕΥΠΟΡΟΣΑϕΡΟΔΕΙΣΙΑΧΑ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)ΑΧΑΡ
ΚΛΜΑΡΙΛΝΟΣΑΧΑΡ *sic*
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΧΑΡΜΙΔΗΣΑΜϕΙΑΡΜΕΛ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ)ΕΠΙ
ΕϕΕΣΙΟΣΠΥΘΟΔΩΡΕΠΙ
ΑΙΘΑΛΗΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΝΙΚΙΟΥΑ///
ΝΙΚΙΑΣ)ΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΝΙΚΙΟΥΑ//////////
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΑΖΗΝ
ΝΙΚΙΑΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΑ///////
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΕ//////////
ΚΡΑΤΕΡΟΣΑΠΟ//////////
ΤΡΥϕΩΝ)
ΑΙΑΝΤ//////////
ΤΥΛΛΙΟΣ//////////////////
ΜΑΥΡΕΠΙ//////////////////
ΜΑΥΡΑΛ//////////////////////
ΛΠΟΥΣ//////////////////ΣΜΑ
ΚΛΑΠ//////////////////ΑΘΩΝΙ
ΠΟΡϕΥΡ///////////ΜΑΡΑΘΩ
ΚΛΕΥΤΥ///ΗΣΜΑΡΑ
ΘΑΛΛΟΣΩΤΗΡΙΧΟΥΜΑ *sic*
ΖΩΣΙΜΟΣ)ΜΑΡΑΘΩ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
///ΙΛΑΡΤΕΜΩΝΣΗΜΑΧΙ
///ΝΙΟΣΣϕΑΛΛΩΝΠΑΛ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑ
ΘΑΛΛΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)ΑΜϕΙ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΙΛΛΟΓΙΣΜΟΣΑΓΝΟΥ
ΠΟΑΙΛΖΟΕΙΛΟΣΑΓΝ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΙΛΑΡΟΣ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΣΙΑΣΟΝ

V. 34 extr. ϕΛΥ in lapide esse expressis verbis testatur Lueders.

In latere:

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΥ ϕΑΛ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΥΠΟΡΟΣ ΕΠΙΓΕΑΧΑΡ
ΚΕΣΤΡΟϕΥΛΑΞ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ) ϕΛΥΕΥΣ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ ΚΛΕΞΕΝΟϕΩΝ
ΚΑΨΑΡΙΟΣ ΜΕΛΙΣΣΟΣ

ΕΠΕΝΓΡΑϕΟΙ

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	ΕΡΜΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ	ΠΟΛΥΔΕΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ	ΑϕΡΟΔΕΙ
ΟΙΜΟΣ)	
ϕΙΛΗΤΟΣ	ϕΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ
ΚΛΥΜΕΝΟΣ)	
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ	ΕΡΜΕΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣ	ΑΝΑΞΙΛΑΟΥ
ΥΓΕΙΝΟΣ	ΟΡΕΣΤΕΙΝΟΥ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ	ΕΥΤΥΧΑ
ΘΗΣΕΥΣ	ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΜΗΝΑΣ	ΕΥΒΟΥΛΟΥ
ΧΡΗΜΑΤΙΝΟΣ	
ΚΛΗΡΑΚΛΕΩΝ	
ΚΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
ΚΟΝΔΙΑΝΟΣ ΜΕΝΙΠΠΟΥ	
ΜΕΝΙΠΠΟΣ)	
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΜΕΝΙΠΠΟΥ	
ΤΥΛΛΙΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ	
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	
ΕΡΜΗΣ ΕΥΤΥΧΑ	
ΑΝΤΕΡΩΣ)	
ϕΙΛΟΥΜΕΝΟΣ ΑΝΤΕΡΩ-	
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΥΤΥΧΑ	
ϕΑΥΣΤΟΣ ΕΥΤΥΧΑ	
ΘΗΣΕΥΣ ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ	

Ὃν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοιο
καὶ σταδίοις ἱεροῖς στῆσαν ἀεθλοθέτην
ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι, Τρύφωνα,
πάτρῃ κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικυδέος ἕρμα πόληος,
σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαΐου Κυίντου Ἱμέρτου Μαραθωνίου, | τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου | Ὑβάδην οἱ υἱοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ | Ἀπολλώνιος Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν | παρέστησα τῷ ἰδίῳ κοσμητῇ Ῥούφῳ) Ἐλευσίῳ.

γυμνασιάρχης δι' ὅλου ἔτους· Μ(ᾶρκος) Ἰούλ(ιος) Πίος Παπειριανὸς | Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας Ἰούλιος Θορίκιος, καὶ ἄρχων | ὁ αὐτός. στρατηγός· Αἴλιος Ἀρτέμων. κῆρυξ· Ἀπολλώ|νιος Θεοφίλου. βασιλεύς· Σάτυρος Τρύφωνος | Ὑβάδης. πολέμαρχος· Τίτος Οὐάριος Ἐλευσείνιος | Φλυεύς.

ἀγωνοθέται

Ἀντινοείων ἐν ἄστει· Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβάδης
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι· Θεόφιλος Τρύφωνος
Ὑβάδης. Ἀδριανείων· Αὐρ(ήλιος) Ἐπιγένης καὶ Αὐρήλ(ιος)
Ἀλέξανδρος Μαραθώνιοι. Φιλαδελφείων·
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβάδης. Σεβηρείων· Αἴλ(ιος)
Ἀρτέμων Σημαχίδης. Ἀντωνείων· Μ(ᾶρκος) Ἰούλιος Πίος
Παπειριανὸς Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας Ἰούλιος
Κομοδείων· Ἄννιος Σφάλλων Παλληνεύς

Ἀθηναίων· Τύλλιος Μητρόδωρος Μαραθώνιος
Ἐπινικίων· Αἴλιος Ζήνων Βερενικίδης
Θησείων· ὁ κοσμητής. Ἀμφιεράων· Κλ(αύδιος) Ἄπερ
Μαραθώνιος. Γερμανικείων· Λ(ούκιος) Πουστούμιος
Πόπλιος Μαραθώνιος. τοῦ περὶ ἀλκῆς· Οὐάριος
Ἐλευσείνιος Φλυεύς
ἀντικοσμήτης· Ἐλευσείνιος Κίττου Αἰθαλίδης
ἡγεμὼν διὰ βίου· Γά(ιος) Τυρ(ράνιος?) Τειμαγένης Σφήττιος
παιδοτρίβης διὰ βίου· Τελεσφόρος Μενεκράτου Φλυ(εύς) (errore pro Φιλάδης)
γραμματεὺς διὰ βίου· Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρ(νεύς)

σωφρονισταί

Εὐτυχίδης Πραξιτέλους Παλ(ληνεύς)
Φοιβιανὸς Πειραιέως Λαμπτ(ρεύς)
Ἐπίκτητος Εἰσιδώρου Ἀζηνι(εύς)
Ἀγάθων Φιλέρωτος Παιανιε(ύς)
Ἀφροδείσιος Ἀβασκ(άντου) Ἀχαρ(νεύς)
Μνησίθεος Δημητρίου Ἕρμει(ος)

Ἐρεχθεΐδος

Εἰσίδοτος Φοιβιανοῦ Λαμ(πτρεύς)
Δημήτριος) Λαμπτρεύς
Σωτηρίδας Σωτηρίχου Κηφ(ισιεύς)
Φίλιππος Συμφόρου Κηφ(ισιεύς)

Αἰγεΐδος

Ἀφροδείσιος Μεγιστοδώ(ρου) Γαρ(γήττιος)
Μνησίθεος) Ἐρχιεύς
Δημήτριος Μνησιθέου Ἐρχ(ιεύς)
Εὔοδος Μνησιθέου Ἐρχι(εύς)
Λικίν(ιος) Καλλιστόμαχος Γαρ(γήττιος)

Πανδεσιονίδος

Περγασίδης Ἀγάθωνος Παι(ανιεύς)
Ζώτιμος Ἀγάθωνος Παια(νιεύς)
Ὄνασος Ἀντιόχου Κυθή(ρριος)
Εὐτύχης Ληναίου Κυθή(ρριος)

Λεοντίδος

Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβά(δης)
Θεόφιλος Τρύφωνος Ὑβά(δης)
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβ(άδης)
Εὐμένης) Χολλείδης
Στάτιος Ἀβάσκαντος Χολ(λείδης)
Στάτιος Κόρινθος Χολλεί(δης)
Εἰσίδωρος Ἀφθονήτ(ου) Λευκο(νοεύς)
Διονυσόδωρος Ἑρμεί(ου) Λευκο(νοεύς)

Πτολεμαΐδος

Αἴλ(ιος) Ζήνων Βερενικίδης
Οὐάριος Ἐλευσείνιος Φλυε(ύς)
Σωτήριχος Στρατονίκου Φλ(υεύς)
Ζοΐλος Ἀρκεσιλάου Φλυεύ(ς)
Θεόφιλος Θηραμέν(ους) Σημα(χίδης?)

Ἀκ[αμαντ]ίδος

Μ(ᾶρκος) Ἰούλ(ιος) Ἀσκληπιάδης Εὐρ(υτίδας) Θορ(ίκιος)
..ιν[ι]ος Στράτων Ἕρμειος
..... Εὔδημος Ἕρμειο[ς]
Θαλῆς Ἀσκληπιάδου ἐκ Κ[εραμέων]
Χρῆστος Μοσχιανοῦ Κεφ[αλῆθεν]
Ἀρίστιππος) Κυρτείδης
Ἀγάθων) Κυρτείδης
Φλάβ(ιος) Ἀμφικλῆς Σφήτ(τιος)
Καρπόδωρος Σωστράτου Ἠφαι(στιάδης)
Ζηνόδοτος Ξύστου Ἠφαι(στιάδης)

ὑποπαιδοτρίβης

Εὐτυχιανὸς Ἀκίνθου Σφή(ττιος)
ὑπογραμματεύς· Αἴλ(ιος)
Εὐχάριστος Σφήττιος

διδάσκα(λος) διὰ βίου

Εὔπορος Ἐπιγέ[νους Ἀχαρνεύς

ὑποσωφρονισταί

Εὐτυχιανὸς) Ἐπιεικίδης
Ζώσιμος Ἀρίστωνος Βησα(ιεύς)
Νικόμαχος Ἀπολλωνίου
Διονυσόδωρος) Παιανι(εύς)
Προσδόκιμος) Παιανι(εύς)
Μηνόδωρος Ἀγαθοκλέ(ους)

Ἀδριανίδος

Αἴλ(ιος) Ἐπαφρόδειτος Ἀντι(νοεύς)
Αἴλ(ιος) Διονύσιος Ἀντινο(εύς)
Καλλίγαμος Διονυσίου

Οἰνεΐδος

Ἀφροδείσιος) Ἀχαρ(νεύς)
Εὔπορος Ἀφροδεισί(ου) Ἀχα(ρνεύς)
Προσδόκιμος) Ἀχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Μαρι[α]νὸς Ἀχαρ(νεύς)

Κεκροπίδος

Χαρμίδης Ἀμφιαρ(άου) Μελ(ιτεύς)
Πυθόδωρος) Ἐπι(εικίδης)
Ἐφέσιος Πυθοδώ(ρου) Ἐπι(εικίδης)
Αἴ(λιος) Θαλῆς (Αἰθάλης?) Στράτωνος

Ἱπποθοωντίδος

Ξενοκράτης Νικίου Ἀ[ζηνιεύς]
Νικίας) Ἀζηνιεύς
Ἀντίοχος Νικίου Ἀ[ζηνιεύς]
Ἐπίκτητος) Ἀζην(ιεύς)
Νικίας Ἐπικτήτου Ἀ[ζηνιεύς]
Ἀπολλώνιος Πε.....
Κράτερος Ἀπο.....
Τρύφων)

Αἰαντ[ίδος]

Τύλλιος [Μητρόδωρος Μαραθώνιος]
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ἐπι[γένης Μαραθώνιος]
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ἀλ[έξανδρος Μαραθώνιος]
Λ(ούκιος) Πουσ[τούμιο]ς Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Ἄπ[ερ Μαρ]αθώνι(ος)
Πορφύρ[ιος)] Μαραθώ(νιος)
Κλ(αύδιος) Εὐτύ[χ]ης Μαρα(θώνιος)
Θάλλος [Σ]ωτηρίχου Μα(ραθώνιος)
Ζώσιμος) Μαραθώ(νιος)

Ἀντιοχίδος

[Α]ἴλ(ιος) Ἀρτέμων Σημαχί(δης)
[Ἄν]νιος Σφάλλων Παλ(ληνεύς)
Ζώσιμος Εὐτυχίδου Πα(ληνεύς)
Εὔπορος Εὐτυχίδου Πα(ληνεύς)
Θάλλος Καλλικράτους
Παράμονος) Ἀμφι(τροπῆθεν)

Ἀτταλίδος

Αἴλ(ιος) Λόγισμος Ἀγνού(σιος)
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ζοεῖλος Ἀγν(ούσιος)
Σωσικράτης Ἐπικτήτου
Πρεῖμος Ἐπικτήτου
Ἴλαρος) Ἀθμονεύς
Ἐπαφρόδειτος Ἰάσον(ος)

ὁπλομάχος· Διονύσιος Νεικομάχου Φαλ(ηρεύς)
διδάσκαλος· Εὔπορος Ἐπιγέ(νους) Ἀχαρ(νεύς)
κεστροφύλαξ· Χρυσόγονος) Φλυεύς
ἐπὶ Διογενείου· Κλ(αύδιος) Ξενοφῶν
καψάριος· Μέλισσος
ἐπένγραφοι
Πολύκαρπος Ἑρμεία
Ἀθήναιος Πολυδεύ(κους)
Ἐπάγαθος Ἀφροδει(σίου)
Οἶμος)
Φίλητος Φιλοστόργου
Κλύμενος)
Περιγένης Ἑρμείου
Διονύσιος Δημητρίου
Ζώσιμος Ἀναξιλάου
Ὑγεῖνος Ὀρεστείνου
Μουσαῖος Εὐτυχᾶ
Θησεὺς Προσδοκίμου
Μηνᾶς Εὐβούλου
Χρηματῖνος
Κλ(αύδιος) Ἡρακλέων
Κλ(αύδιος) Διονύσιος
Κονδιανὸς Μενίππου
Μένιππος)
Καλλίστρατος Μενίππου
Τύλλιος Ἐπίκτητος
Διονύσιος Δημητρίου
Ἑρμῆς Εὐτυχᾶ
Ἀντέρως)
Φιλουμενὸς Ἀντέρω(τος)
Διονύσιος Εὐτυχᾶ
Φαῦστος Εὐτυχᾶ
Θησεὺς Σωτηρίχου

Hunc annum inter 197/8 et 207/8 p. Chr. esse demonstravi Hermae XII p. 11 sqq. Eiusdem anni sunt tituli duo qui sequuntur.

In latere v. 1 Νεικομάχου pro Νεικοστράτου errore incisum videtur (v. indicem).

172 Stele marmoris Pentelici ab omnibus lateribus praeter sinistri inferiorem partem mutila, a. 0,32, l. 0,12, cr. 0,19; inventa in Odeo Herodis Attici, exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 3161. R. Neubauer Comm. epigr. p. 78 sqq. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 446 n. XCII *a*). Contulit Koehler.

		[Λεωντίδος]	
L	ι	[Σάτυρος Τρύφωνο]ς	[Ὑβάδης]
ϽC	ΥΓΑΔ	[Θεόφιλος Τρύφων]ος	Ὑ[β]άδ(ης)
ΙΛ	Υ ΑΔ	[Ἀπολλώνιος Θεοφ]ίλ[ου]	Ὑ[β]άδ(ης)
	ΧΟΛΑ	[Εὐμένης)]	Χολ[λ](είδης)
ΟC	ΧΟΛΑ	[Στάτιος Ἀβάσκαντ]ος	Χολ[λ](είδης)
ϽL	ΧΟΛΑ	[Στάτιος Κόρινθ]ος	Χολ[λ](είδης)
ΦΘΟΝΗΤC	/ . Υ	[Εἰσίδωρος Ἀ]φθονήτο[υ]	Λ[ε]υ(κονοεύς)
ΩΡΟΣΕΡΜΕΙ	ΛΕ .	[Διονυσόδ]ωρος Ἑρμεί(ου)	Λε[υκονοεύς]
ΟΛΕΜΑΙΔΟC		[Πτ]ολεμαΐδος	
ϩΝ	ΒΕΡΝΙ	[Αἴλ. Ζήν]ων	Βερνι(κίδης)
ΛΕΥCΕΙΝΙΟC	ΦΛΥΕ	[Οὐάριος Ἐ]λευσείνιος	Φλυε(ύς)
ΛΟΤC . ΓΑΤΟΝΙΚ	ΦΛΥΕ	[Σωτήριχ]ο[ς] Στρατονίκ(ου)	Φλυε(ύς)
CΑΡΚΕCΙΛΑΟ˅	ΦΛΥΕ	[Ζωΐλο]ς Ἀρκεσιλάου	Φλυε(ύς)
ιΛΟCΘΗΡΑΜΕ	CΗΜ	[Θεόφ]ιλος Θηραμέ(νους)	Σημ(αχίδης?)
ΛΚΑΜΑΝΤΙΔΟC		Ἀκαμαντίδος	
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗDΟΚΑΙ		[Μ. Ἰουλ.] Ἀσκληπιάδη(ς) ὁ καὶ	
ϽΥΤΙΔΑC	ΘΟΡΙ	[Εὐ]ρυτίδας	Θορί(κιος)
ΙCΤΡΑΤΩΝ	ΕΡΜ	[. . ινι.] Στράτων	Ἕρμ(ειος)
ΕΥΔΗΜΟC	ΕΡΜ	. . . . . Εὔδημος	Ἕρμ(ειος)
ΑCΚΛΗΠΙΑ	ΕΚΚ	[Θαλῆς] Ἀσκληπιά(δου)	ἐκ Κ(εραμέων)
ΟCΜΟCΧΙΑ	ΚΕΦ	[Χρῆστ]ος Μοσχια(νοῦ)	Κεφ(αλῆθεν)
ΓΠΟΓ	ΚΕΦ	[Ἀρίστ]ιππος	Κεφ(αλῆθεν)
ωΝ)	ΚΥΡ	[Ἀγάθ]ων)	Κυρ(τείδης)
ΜΦΙΚΛΗC	CΦ	[Φλάβ. Ἀ]μφικλῆς	Σφ(ήττιος)
ΤΟΔΩΡΟCCΩΤ	Η	[Καρπ]όδωρος Σω(σ)τ(ράτου)	Ἡ[φαιστιάδης]
ΗΝΟΔΟΤΟCΞΥCΤ	Η<	[Ζ]ηνόδοτος Ξύστ(ου)	Ἡφ[αιστιάδης]
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC		Ἁδριανίδος	
ΙΛΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟC	ΑΝ	[Α]ἴλ. Ἐπαφρόδιτος	Ἀν(τινοεύς)
ΑΙΛΔΙΟΝΥCΙΟC	ΑΝ	Αἴλ. Διονύσιος	Ἀντ(ινοεύς)
ΚΑΛΛΙΓΑΜΙΟCΔΙΟΝΥ	ΕΛΕ	Καλλίγαμ⟨ι⟩ος Διονυ(σίου)	Ἐλε(ούσιος)
ΟΙΝΙΔΟC		Οἰν(ε)ΐδος	
ΑΦΡΟΔΙ///ΟC	ΑΧ	Ἀφροδί[σι]ος	Ἀχ(αρνεύς)
ΕΥΠΟΡΟCΑΦΡΟΔΙ	Α	Εὔπορος Ἀφροδι(σίου)	Ἀ[χαρνεύς]
ΠΡΟC^ . ΚΙΝΟC)		Προσδόκι[μ]ος)	[Ἀχαρνεύς]
ΚΛΑΥΜΑΡΙΑΝΟC		Κλαύ. Μαριανός	[Ἀχαρνεύς]
ΚΕΚΡΟΠΙΛΟC		Κεκροπίδος	
ϽΙ . ΔΗCΛ˅Φ		[Χα]ρ[μί]δης [Ἀμ]φ(ιαράου)	[Μελιτεύς]
C ϽΔΩΡCΓ		[Πυ]θόδωρος	[Ἐπιεικίδης]

Cf. adn. ad n. 1171. 1173. Supplementa Neubaueri sunt, qui primus vidit hos tres titulos eiusdem anni esse.

1173 Fragmentum marmoris Pentelici, inventum ad septentrionalem arcis partem, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 347. Eph. 1030. (Lebas Attique 601). Neubauer Comm. epigr. p. 81 sqq. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 447 n. XCII*b*). Exscripsit Koehler.

A	Ἀ[γωνοθέται]
ΓΙΝΟΕΙΩΝΕ	[Ἀν]τινοείων [ἐν ἄστει· Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβάδης]
ΓΙΝΟΕ///ΩΝ	[Ἀν]τινοε[ί]ων [ἐν Ἐλευσῖνι· Θεόφιλος Τρύφωνος Ὑβάδης]
ΡΙΑΝΕΙΩΝ	[Ἀδ]ριανείων· [Ἐπιγένης καὶ Ἀλέξανδρος Μαραθώνιοι]
ΛΑΔΛΛϕΛΙΩ	[Φι]λαδελφείων· [Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβάδης]
ϷΗΙ.ΙΩΝΑ	[Σε]βη[ρε]ίων· Α[ἴ]λιος Ἀρτέμων Σημαχίδης]
Τ.ΝΕΙΩΝΜ///Ο *sic*	[Ἀν]τ[ω]νείων· Μ. [Ἰ]ο[ύλ. Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας]
ϽΜΜΟΔΕΙΩΝΑΝΝ	[Κ]ομμοδείων· Ἄνν[ιος Σφάλλων Παλληνεύς]
ƎΗΝΑΙΩΝΤΥΛΛ	[Ἀ]θηναίων. Τύλλ[ιος Μητρόδωρος Μαραθώνιος]
ΤΙΝΙΚΙΩΝΑΙΛΙ	[Ἐπ]ινικίων· Αἴ[λι]ος Ζήνων Βερενικίδης]
⊣Ⅽ///ΙΩΝ ΟΚΟ	[Θ]ησ[ε]ίων· ὁ κο[σμητής]
ΜΦΙΑΡΑΩΝΚ	[Ἀ]μφιαράων· Κ[λ. Ἄπερ Μαραθώνιος]
ΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ/	[Γ]ερμανικείων· Λ. [Πουστούμιος Μαραθώνιος]
ΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗⅭ	[τ]οῦ περὶ ἀλκῆς· [Οὐάριος Ἐλευσείνιος Φλυεύς]
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗ	ἀντικοσμή[της· Ἐλευσείνιος Κίττου Αἰθαλίδης]

Supplevit Neubauer, qui primus intellexit hos tres titulos (n. 1171. 1172. 1173) eiusdem anni esse.

1174 Tabula marmoris Pentelici, a. 0,34, l. 0,40, cr. 0,12, inventa ‘ἐντὸς τοῦ Ἀρχαίου πρυτανείου’. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 2831. (Lebas Attique 559 *bis*. Neubauer Comm. epigr. p. 86 sqq. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 343 n. XCIII). Denuo descripsit Koehler.

ΤΥ ΧΗ	
ΩΝΙΕΡΕΥΣΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)ΜΑΡΑΘ.	
ΗΣΙΕΡΕΥΣ/ΡΧΙΤΕΙΜΟΣΔΙΟΝΥ.	
ϷΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝ	
ΜΕΤΑΓΑΙΟΝΚΥΙΝΤΟΝΙ΄ΜΕΡΤΟ^Ν	
ΑΝΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥ..ΟΣΔΙΑΒΙΟ^Υ	
ΕΚΡΑΤΟΥΣϕ \ΔⅭ ΡΑΜΜΑΤΕΥ	
ΤΡΑΤΩΝΟΣΤ ΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡ^ΝΕΩΣ	
\ΞΑΓΟΡΑΣΜΕ/ ΣΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ^Σ	
ΟΘΕΤΗΣΤΩΝΜΙΓΑΛΩΝΣΕΒΗΡΕΙΩΝ	
ΚΑΙΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗΣ)	
ΕΡΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ	
ΙΣΚΑΙΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗΣΑΝΤΑ	
ΦΗΣΤΙΑΝΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥΜΑΡΑΜΦΙ_.ΕΙΩ	
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ	
=	
⁻ΙΚΩΝΟΣΓΑΡ	
ΟΙΣΩϕΡΟΝ	

[ἀγαθῇ] τύχῃ
[Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβ]ων ἱερεὺς Εἰρήναιος) Μαραθώ-
[νιος καὶ ὁ ἀντικοσμήτ]ης ἱερεὺς Ἀρχίτειμος Διονυ[σ]-
[ίου ..... τοὺς συνά]ρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαν-
[τας τοὺς ἐπὶ τοῦ] μετὰ Γάιον Κύιντον Ἴμερτον
[ἄρχοντα ἐνιαυτοῦ ἀνέγραψ]αν, παιδοτριβοῦ[ντ]ος διὰ βίου
[Τελεσφόρου τοῦ Μεν]εκράτους Φ[ιλ]άδο[υ, γ]ραμματεύ-
[οντος διὰ βίου Σ]τράτωνος τ[οῦ Κ]ιθαιρῶνος Ἀχαρνέως,
[..... Πρ]αξαγόρας Μελ[ιτεὺ]ς καὶ γυμνασίαρχος
[καὶ ἀγων]οθέτης τῶν μεγάλων Σεβηρείων
καὶ συστρεμματάρχης)
[..... ὑπ]ὲρ τῶν μεγίστων καὶ θειοτάτων Αὐτοκρατόρων
.....ις καὶ συστρεμματαρχήσαντα
[ἀγωνοθέται]· Φηστιανὸς Εἰρηναίου Μαρ(αθώνιος) Ἀμφιε[ρ]είω[ν]
..... Φιλαδελφείων
.....ς
[.... Ν]είκωνος Γαρ(γήττιος)
..... οἱ σωφρον[ισταί]

Hic titulus proximi post n. 1171—1173 anni est, ita ut neque antiquior quam 198/9, neque recentior quam 208/9 p. Chr. esse possit (Hermae XII p. 12).

n. XC*a*. Quum de nonnullorum locorum lectione dubitarem (cf. Jen. Literaturzeitung 1876 Art. 483), Koehlerus a me per litteras rogatus eos cum lapide contulit.

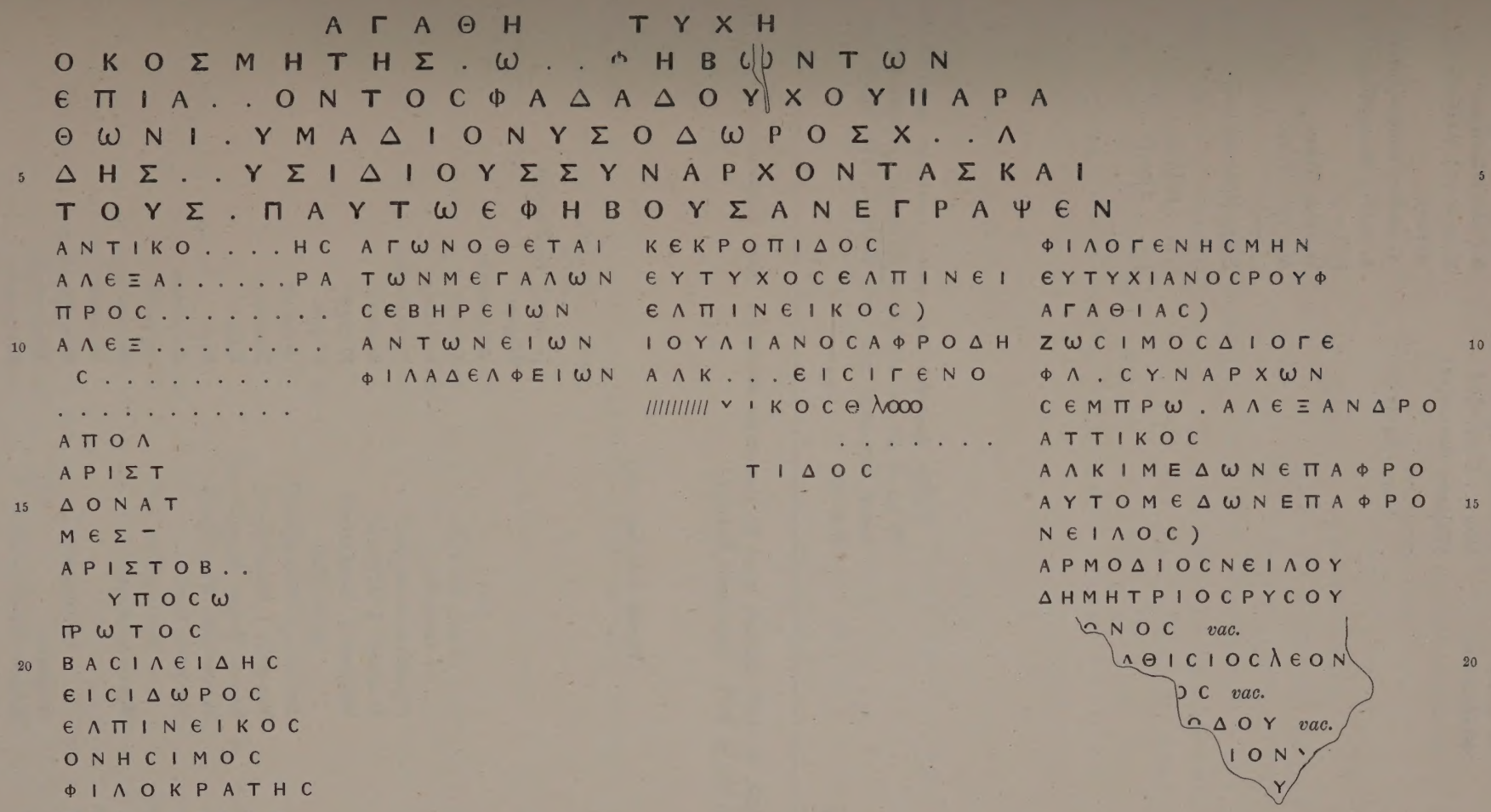

Var. lect. V. 2 extr. ΦΗΒΟ . ΝΤΩΝ Dumont. Quae dedi, legit Koehler, qui expressis verbis addit: *'Der gebrochene Buchstabe war* ω' || Item col. II v. 7. III, 13. IV, 19—25 ex Koehleri collatione exhibeo.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ὁ κοσμητὴς [τ]ῶ[ν ἐ]φήβων τῶν | ἐπὶ ἄ[ρχ]οντος Φα(βίου) Δαδούχου [M]αρα|θωνί[ο]υ Μα. Διονυσό-δωρος Χ[ολ]λ[εί]|δης [το]ὺς ἰδίους συνάρχοντας καὶ | τοὺς [ὑ]π᾽ αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψεν.

ἀντικο[σμήτ]ης
Ἀλέξα[νδρος Μα]ρα(θώνιος)
προσ[τάτης]
Ἀλεξ . . . . . .
σ[ωφρονισταί]
. . . . . .
Ἀπολ . . . . . .
Ἀριστ . . . . . .
Δονᾶτ[ος . . . . . .]
Μέστ[ριος . . . . . .]
Ἀριστόβ[ουλος . . . .]
ὑποσω[φρονισταί]
Πρῶτος . . . . .
Βασιλείδης . . . .
Εἰσίδωρος . . . .
Ἐλπίνεικος
Ὀνήσιμος
Φιλοκράτης
παιδοτρίβ[ης . . . . . .]
γραμματε[ύς· . . . . .]
ἡγεμών· Τε[ιμαγένης]
ὁπλομάχος· . . . . . .
ὑποπαιδοτρ[ίβης· . . .]
διδάσκαλο[ς· . . . . . .]
ὑπογραμμα[τεύς· . . . .]
κεστροφύλα[ξ· . . . . .]
Θυρω(ρός)· Εἰρή[ναιος]
ἄρχων τ[ῶν ἐφήβων· . . . .]

ἀγωνοθέται
τῶν μεγάλων
Σεβηρείων
Ἀντωνείων
Φιλαδελφείων

Κεκροπίδος
Εὔτυχος Ἐλπινεί(κου)
Ἐλπίνεικος)
Ἰουλιανὸς Ἀφροδη(σίου)
Ἀλκ . . . Εἰσιγένο[υς]
[Τυ]χικὸς Θαλάμο[υ?]
. . . . . .
[Ἱππο]θων]τίδος

Φιλογένης Μην.
Εὐτυχιανὸς Ῥουφ.
Ἀγαθίας)
Ζώσιμος Διογέ(νους)
Φλ(άβιος) Συνάρχων
Σεμπρώ(νιος) Ἀλέξανδρο[ς]
Ἀττικός
Ἀλκιμέδων Ἐπαφρο(δείτου)
Αὐτομέδων Ἐπαφρο(δείτου)
Νεῖλος)
Ἁρμόδιος Νείλου
Δημήτριος Ῥύσου
. . . ονος
[Ἀφρο]δ[ε]ίσιος Λεον.
. . . . . ος
[. . . . . Εὐ]όδου
[. . . . . Δ]ιονυ[σ . . .]
. . . . . υ . . . .

Fabius daduchus inter aïsitos recensetur n. 10 (a. 209/10 p. Chr.) Et hac et aliis de causis hunc titulum eis qui antecedunt (n. 1171—1174) aetate supparem, sed certe titulo n. 1177 antiquiorem esse statuendum est.

1176 Tabula lapidis Pentelici, a. 0,45, l. 0,50, cr. 0,09, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. III p. 356 n. 2. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 350 n. XCV. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Λεωντίδ]ος
.. Κλαυδιανὸς Εὐπυρί(δης)
Ἐλευσείνιος) ἐξ Οἴου
Θεόδωρος Ἁρφοκρατίωνος Εὐ(πυρίδης)
Φιλοκράτης Τειμοκράτους
Πτολεμαΐδος
Ἀπολλωνίδης Μηνοδώρου Βου(τάδης)
Σπόρος Μηνοδώρου Βου(τάδης)
Φίλητος Νικοκλέους Φλυ(εύς)
Χαβρίας Νικοκλέους Φλυ(εύς)
Ζώσιμος Ἀνδρομάχου Βου(τάδης)
Ποσῆς Γαλατίωνος Φλυ(εύς)
Ἀκαμαντίδος
Ἀττικὸς Στρατωνος Σφήτ(τιος)
Ζώσιμος Στρατωνος Σφήτ(τιος)
Στρατων) Σφήτ(τιος)
Οἰνεΐδος
Κλ(αύδιος) Τρύφων
Μουσαῖος ὁ καὶ Ἀττικός

. . . . . λέου
[Ἱππ]οθωντίδος
. . . ιος Φιλοκράτους
[Θ]εοδόσιος Φιλοκράτους
Μαρκιανὸς) Ἀζη(νιεύς)
Ἐπίγονος) Ἀμυμ(ωνεύς)
Αἰαντίδος
Διονυσόδωρος Μεγακ(λέους)
Μεγακλῆς) Μαραθώ(νιος)
Κόσμος Ὁμήρου Μαρα(θώνιος)
Ἀσκληπιάδης Κλεωνύ(μου)
Ἀκυλεῖνος Ζωσίμου
Ἀντιοχίδος
Ἑρμογένης Λουκίου

ἐπένγραφοι
Δεκριανός
Ζώσιμος Ἀσκληπιάδου
Ἀττικός
Πρεῖμος
Ἀσκληπιάδης
Ἑρμογένης
Γλαυκίας
Θεόδωρος
Τυχικός

. . . . . νιστων
[ὁ δεῖνα] Ἐπιθυμήτου
Φίλητος
Ἀβάσκαντος
Τιθωνός
Καλόκαιρος
Ἀσκληπιάδης
Εὐοδιανός
Εὐτύχης
Εὐφρᾶς
Ἀγάθων
Συμφέρων
Πρεῖμος
Κέρδων
Συνέκδημος
Βάναυσος
Ζώσιμος
Εὐτύχης
Εὔκαρπος
Ἐλπίνικος
Εὐτυχιανὸς
Ζώσιμος

ὁπλο(μάχος) διὰ βί(ου)· Διονύσιος Νει(κοστράτου)
ὑποπαι(δοτρίβης) διὰ β(ίου)· Εὐτυχιανὸς Ῥα(κίνθου)
ὑπογρ(αμματεύς)· Ἀριστοφῶν Λου(κίου?)
διδάσ(καλος) διὰ β(ίου)· Εὔπορος Ἐπιγ(ένους)
ἐπὶ Διογ(ενείου) διὰ βίου)· Διονύσιος
λεντιάριος· Ζώσιμος

ΝΙΣΤΩΝ
ΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥ
ΦΙΛΗΤΟΣ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΤΙΘΩΝΟΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΥΟΔΙΑΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΥΦΡΑΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΚΕΡΔΩΝ
ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ
ΒΑΝΑΥΣΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ

ΛΕΟΥ
ΟΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΙΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΛΟΔΟΣΙΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤ΄
ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ)ΑΖΗΝΙ΄
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)ΑΜΥΜ΄
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΜΕΓΑΚ΄
ΜΕΓΑΚΛΗΣ)ΜΑΡΑΘΩ
ΚΟΣΜΟΣΟΜΗΡΟΥΜΑΡΑ΄
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΚΛΕΩΝΥ
ΑΚΥΛΕΙΝΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΛΟΥΚΙΟΥ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΔΕΚΡΙΑΝΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΛΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΓΛΑΥΚΙΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΟΥ
ΚΛΛΙΔΙΑΝΟΣ·ΕΥΠΥΡΙ΄
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)ΕΞΟΙΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΑΡΦΟΚΡΑΤΙΩΝΟCЄΥ΄
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΒΟΥ
ΣΠΟΡΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΒΟΥ
ΦΙΛΗΤΟΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΦΛΥ
ΧΑΒΡΙΑΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΦΛΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥΒΟΥ
ΠΟΣΗΣΓΑΛΑΤΙΩΝΟΣΦΛΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΦΗΤ
ΙΩΣΙΜΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΦΗΤ
ΣΤΡΑΤΩΝ) ΣΦΗΤ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΚΛΤΡΥΦΩΝ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΟΚΑΙΑΤΤΙΚΟΣ ΤΥΧΙΚΟΣ

ΟΠΛΟ΄·ΔΙΑΒΙ΄·ΔΙΟΝΥCΙΟCΝ ЄΙ
ΥΠΟΠΑΙ΄·ΔΙΑΒ΄·ΕΥΤΥΧΙΑΝΟCΥ Α
ΥΠΟΡ //////////΄ΑΡΙCΤΟΦΩΝΛ◦Υ
ΔΙΔΑΣ΄·ΔΙΑΒ΄·ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓ
ΕΠΙΔΙΟΓ΄·ΔΙΑΒ΄·ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣΙΩΣΙΜΟΣ

Praeceptorum nomina dubitari non sinunt, quin hic titulus eiusdem fere aetatis sit atque ei qui antecedunt. Titulo n. 1177 hic quoque antiquior est, sed fortasse uno aut paucis modo annis.

1177 Tabula marmoris Pentelici, a dextra mutila, a, 1,52, l. 0,71, cr. 0,10, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη; exstat in museo societatis archaeologicae. Fragmenta *a b c d e* edd. Kumanudis Phil. III p. 553 n. 2. IV p. 549. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 344 sqq. n. XCIV. Exscripsit Koehler et addidit fragmentum *f*, cuius locus incertus est, praeterquam quod ad tertiam columnam id pertinere patet.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

In fragmento *f* pauca modo agnoscuntur: V. 3 fortasse [ἀγορ]ανό[μοι], v. 5 ἄστυ[νόμοι], unde apparet, haec ad magistratuum indicem cuius initium col. III exstat pertinere. V. 6 [Φ]ωσφό[ρος]. V. 7 [Τε]λεσφό-[ρος]. V. 11 Διογέ(νης). Versus 10 et 18 reliquiae vix ad σωφρονιστῶν nomen referri licet, cui hic locus non est.

Magistrorum et ministrorum nomina col. I v. 27—52 ex similibus titulis plenius quam a Kumanude factum erat restituere mihi licuit. Omnia certa sunt; ne de Leosthenis quidem nomine v. 28 dubitari licet, quia is vicesimum quintum annum in munere esse dicitur in titulo n. 1192, quem nullo modo quinque et viginti annis recentiorem esse posse quam hunc facili negotio probari potest.

Hic titulus pleraque magistratuum perpetuorum nomina communia habet cum iis qui antecedunt. Sed iis omnibus paulo recentior est. Etenim in omnibus usque ad hoc tempus titulis ei ephebi, qui nominibus gentiliciis Romanis carent, multo plures sunt numero quam qui eis instructi sunt, et inter nomina Romana Aurelii fere non frequentiores sunt quam Iulii, Claudii, Flavii, Aelii. Id ne in iis quidem titulis, qui ad Severi filiorumque aetatem certa ratione referuntur (n. 1171—1176) aliter se habet. At hic nemo est qui nomine Romano careat, et omnes fere Aurelii sunt. Quam subitam mutationem ad civitatem omnibus peregrinis a Caracalla concessam redire sponte patet. Quae res quando acciderit, non constat, sed tamen cum unius Caracallae nomen in ea re commemoretur, post Getam occisum (initio 212 p. Chr.) demum illa constitutio data sit necesse est. Primus igitur annus Atticus, cuius ephebi omnes Aurelium nomen prae se ferre potuerint, a. 212/3 p. Chr. est. Ex altera parte anno 221/2 hic titulus recentior non est, quia nondum Syntrophum, sed Stratonem scribam habet (ad n. 1149).

ΟΙΕΦΗΒΟΙ

ΟΚΟCΜΗ
ΤΗC

corona

anaglyphum
repraesentans duos iuvenes parvis chlamydibus amictos, cetera nudos; uterque altera manu ramum palmae tenet, altera cosmetam, qui cum tunica et ἱματίῳ inter eos stat, coronat. Ad pedes cosmetae fascis librorum (aut lignorum) colligatorum; iuxta alterum ephebum vas.

ΤΟΝΚΟCΜΗ
ΤΗΝ
ΤΟΥCΕΦΗ
ΒΟΥC

corona

ΑΓΑΘΗΙ ☿ ΤΥΧΗΙ

ΟΚΟCΜΗΤΗCΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΥΡ· ΔΩCΙΘΕΟCΟΚΑΙΘΑΛΗCΔΩCΙΘΕΟΥΠΛΜΒΩ
ΤΑΔΗCΚΑΙΟΛΝΤΙΚΟCΜΗΤΗC ΛΥΡ ΛΛΕΞΑΝΔΡΟC) ΜΑΡΑ· ΤΟΥCΤΕCΥΝΑΡΧΟΝ
ΤΑCΚΑΙΤΟΥCΕΦΗΒΕΥCΑΝΤΑC CΥΝΤΩΚΡΑΤΙCΤΩφΛΑ· ΔΡΥΑΝΤΙΛΝΩ· CΥΝ
ΚΛΗΤΙΚΩ· ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟC· ΛΥΡ ΔΙΟΝΥCΙΟΥΤΟΥ) ΛΧΑΡΝΕΩC· ΛΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥ ΤΕΛΕCφΟΡΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣφΙΛΑ Δ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟCΔΙΑΒΙC Υ· ΙΕΡ· CΤΡΑΤΩΝΟCΤΟΥΚΙΘΑΙΡΩΝΟC· ΛΧΑΡ

ϹΩΦΡΟΝΙϹΤΑΙ

ΑΥΡ ΞΥCΤΟCΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥCΠΕΙΡ
ΑΥΡ φΡΟΝΤΩΝΔΙΟΔΟΤΟΥΛΖΗΝΙΕΥC
ΑΥΡ ΒΕΙΤΑΛΙΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥΛΑΜΠ
ΑΥΡ CΕΡΗΝΟCΕΙCΙΔΩΡΟΥΜΑΡΑ
(a) ΑΥΡ ΕΡΑCΕΙΝΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΑΡΑ
ΑΥΡ ΕΛΠΙΝΕΙΚΟCΕΥΠΟΡΟΥΑΘΜΟΝ

ΥΠΟCΩφΡΟΝΙCΤΑΙ

ΑΥΡ ΑφφΙΑΝΟCΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ
ΑΥΡ ΑΜΕΘΥCΤΟCΟΚΑΙCΩCΙΓΕΝΗC

ΖΩCΙΜΟΥΑΝΤΙΝΟΕΥC

ΜΑΡΚΟCΠΟΠΙΛΛΙΟCΙΩΝΙΚΟCΞΥΠΕΤΑΙ
ΛΟΥΚ ΚΟΡΝ ΤΕΛΕCφΟΡΟCΠΕΝΤΑ
ΑΥΡ ΟΝΗCΙΜΟCΕΥΟΔΟΥΜΑΡ
ΑΥΡ ΕΥφΡΟCΥΝΟCΕΥΠΟΡ

ΠΡΟCCΤΑΤΗC

ΤΙΒ ΚΛ ΝΙΓΡΟCΟΚΑΙΛΕ

ΥΠΟΠΑ

ΑΥΡ ΕΥΤΥΧΙ ΟΥCφΗΤ

ΛΙΔΟΥφΥΛΑC

ΟC
ΜΑΡΑΥΡ CΙΟCΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟΥφΑΛ
ΔΑCΚΑΛΟC
ΑΥΡ ΕΥΠΟΡΟCΕΠΙΓΕΝΟΥCΑΧΑΡ

ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ

ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ ΑΥΡ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗCΘΑΛΗΤΟCΠΑΜ
ΒΩΤΑΔΗCΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗCΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΤΩΝΕΝ
ΑCΤΕΙΚΑΙCΥΝCΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗC
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΑΥΡ ΑΠΟΛΛΩΝΙΘCφΙΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΑΧΑΡ ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗCΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΜΑ. ΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΑΡΙCΤΕΙΔΗCΒΕΙΤΑΛΙΟΥΛΑΜ
ΚΑΙΕΡΑCΕΙΝΟC) ΜΑΡΑ
ΠΟCΕΙΔΕΩΝΑΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCCΕΡΗΝΟΥΜΑΡΑ
ΚΑΙΑΙΓΙΑΛΟCΚΩΜΟΥCΟΥΝΙΕΥC
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΑΡΤΕΜΑC) ΚΑΙΔΙΟΝΥCΙΟCΑΡΤ
ΑΓΝΟΥCΙΟΙ: ΚΑΙCΥΝCΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΑΝΘΕCΤΗΡΙΩΝΑφΛΑΒΙΟCΠΟΛΥΔΟ
CΕΡΑΠΙΩΝΚΑΙCΥΝCΤΡΕΜ
ΕΛ φΗΒΟΛΙΩΝΑ ΙΟΥΝΙΟCΕΙCΙΔΛ
CΤ ΜΜΑ ΑΡΧΗC
ΜΟΥΝ ΛΙΩΝΑΑΝΘΟCΤΕΙΜΩΝΟCΚΛ
CΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗC
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑΕΠΑΝΟΔΟCΚΑΙΠΙCΤΟ
ΟΙΜΗΝΟΓΕΝΟΥCΚΥΡΤΕΙΔΑΙΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΑ
ΑΝΤΩΝΕΙΩΝΚΑΙΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
CΚΕΙΡΟφΟΡΙΩΝΑΑΥΡ ΔΩCΙΘΕΟCΘΑΛΗ
ΤΟCΠΑΜΒΩΤΑΔΗCΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗC
ΑΝΤΙΝCΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥCΕΙΝΙ
CΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑ ΥΡ ΔΩCΙΘΕΟCΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗCΟΙΘΑΛΗΤΟCΠΑΜΒΩΤΑ) ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ Β
ΕΠΙΝΕΙΚΕΩΝΚΑΙΚΟΜΟΔΕΙΩΝ
ΜΕΤΑΓΕΙΤ CΙΩΝΑΕΚΤΩΝCΕΒΑCΤΟφΟΡΙΚΩΝ
ΚΑΙΑΓΩΝ ΞΘΗCΙΑΚΑΙΑΘΑΝΕΑ

ϹΤΡΑΤΗΓΟΙ (b)

ΑΥ φΟΙΒΙΑΝΟC) ΑΥΚΤΗCΙΑCφΟΙΒΙΑΝΟΥ
ΚΗΡΥΚΕC
ΑΥ ΚΥΡΟCΔΟΤΟΥΑΥ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟCΜΙΛ
ΤΙΑΔΟΥ
ΒΑCΙΛΕΥC
ΑΥ ΖΩCΙΜΟC) ΟΙ
Π
ΑΥ

(f)

ΕΝ
ΑΙ
ΝC
φΙΑΙ
ΑCΤΥΙ
ϽCφΟΓ
ΙΕCφΟ
Ͻφ ΟΡΙ
CΠΟ
ΦΡΟΝ
ΔΙΟΓΕ
ΑCΔΙΕΜ
Ω φ Ι// Ο
ϽΠ. Ν
Π
Ω

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥC
ΙΟΥΛΙΟCΑΡΙCΤΕΙΔΗCΑΧΑΡ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥΚΕCΤΡΟΦΥΛΑΞ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥCΙΟC) ΗΡΕCΙΔΗC
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥCΙΟCΟΚΛΙΕΥΚΑΡΠΙΔΗCΜΑΡ
ΟΙΥΠΟΛΟΙΠΟΙΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝΚΑΤΑΦΥΛΗΝΕΦΗΒΟΙ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟC
ΑΥ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟC) ΠΕΡΓ
ΑΥ ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟCΤΥΧΑΡΟΥΑΝΑ
ΑΙΓΕΙΔΟC
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟC
ΑΥ ΝΗΡΕΥCΖΩCΙΜΟΥ ΑΝΓ
ΑΥ ΕΙCΙΔΩΡΟCΕΥΠΛΟΟCΑΝΓ
(d) ΛΕΩΝΤΙΔΟC
ΑΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟCΜΑΡΚΟΥΕΥΠ
ΑΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗC) ΕΥΠ
ΑΥ ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟCΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥCΕΥ II
ΑΥ ΤΡΥΦΩΝ) ΕΞΟΙΟΥ
ΑΥ ΕΥΦΡΟCΥΝΟC) ΕΞΟΙΟΥ
ΑΥ ΜΗΝΟΦΙΛΟCΧΡΗCΤΟΥΕΞΟΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟC
ΑΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟC) ΒΕΡ
ΑΥ ΝΕΩΝΑΡΙCΤΟΤΕΛΟΥC
ΑΥ ΝΕΙΚΗΦΟΡΟCΑΡΙCΤΟΤΕΛΟΥC
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟC
ΑΥ ΕΥΤΥΧΙΔΗCΝΕΙΚΩΝΟCΧΟΛΑΡ
ΑΥ ΑΘΗΝΑΙΟCΕCΠΕΡΟΥCΦΗΤ
ΡΗΤΟΡΙΚΟC) ΕΡΜΕΙΟC
CΙΜΟC) ΘΟΡΙΚ
ΑΥ ΥΓΕΙ CΖΩCΙΜΟΥΘΟΡΙΚ
ΑΥ CΤΡΑΤΩ ΧΟΛ
ΑΥ ΧΡΥCΕΡΩCC ΤΩΝΟCΧΟΛ
ΑΥ ΔΙΟΝΥCΙΟC)
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC
ΑΥ ΕΙCΙΔΟΤΟCΥΛΛΟΥ ΒΗ
(e) ΟΙΝΕΙΔΟC
ΑΥ ΕΡΜΗΔΙΩΝΚΟΡΙΝΘΟΥΑΧΑ
ΑΥ ΚΑΛΛΙCΤΡΑΤΟCΠΟCΕΙΔΩΝΙΟΥ
ΑΥ ΚΑΛΛΙCΤΡΑΤΟC) ΦΥΛΑ

ΑΥ ΔΩCΙΘΕΟCΘΑΛΗ
ΤΟC

anaglyphum

CΕΒΗΡΕΙΩΝ/ ΩΝΟΘΕΤΗCΕΥΤΑΚΤΟCΜΗΝΟΓΕΝΟΥC Π (e)
ΑΜΦΙΕΡΑΩΝ/ ΩΝΟΘΕΤΗCΑΥΡCΕΜΝΟCΒΕΙ Θ
ΤΑΛΙΟΥ/ ΑΜΠΤ
CΥΝCΤΡΕΜΜΑΤ ΑΡΧΗCΑΡΤΕΜΑCΜΗΝΟΓΕΝΟΥCΚΥΡΤΕΙ
CΥΝCΤΡΕΜΜΑΤ ΑΡΧΗCΙΕΡΟΚΛΗCΜΗΝΟΓΕΝΟΥCΚΥΡΤΕΙ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟC
ΑΥ ΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟCΝΕΙΚΩΝΟCΜΕ ΑΥ ΓΛΑΥΚΟCΕΥΕΛΠΙCΤΟΥ
ΑΥ ΕΥΟΔΙΑΝΟCΝΕΙΚΩΝΟCΜΕΛ V
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟC
ΑΥ ΕΙCΙΔΟΤΟCΖΩCΙΜΟΥ ΑΖΗ /
ΑΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟCΦΙΛΗΤΟΥ ΑΖΗ /
ΑΙΑΝΤΙΔΟC /
ΑΥ ΗΛΕΙCΚΟ/// ΤΩΝΙΚΟΥ ΜΑΡ Λ
ΑΥ ΟΝΗCΙΜΟC) ΜΑΡ Λ
ΑΥ ΑCΠΑCΙΑΝΟCΟΝΗCΙΜΟΥ ΜΑΡ Λ
ΑΥ ΑΡΙCΤΩΝΦΡΟΝΤΕΙΝΟΥ ΜΑΡ ΑΥ
ΑΤΤΙΚΟCCΟΒΑΡΟΥ ΜΑΡ Λ
ΑΥ ΞΕΝΙΚΟC) ΜΑΡ
ΑΥ CΥΜΦΟΡΟC) ΦΑΛ
ΑΥ ΝΑΡΚΙCCΟC ΘΕΑΓΕΝΟΥC ΜΑΡ
ΑΒΙΔΙΟC ΘΕΗΚΟΛΟC ΜΑΡ
ΑΤΤΑΛΙΔΟC
ΑΥ ΠΕΙCΙCΤΡΑΤΟC ΑΡΕCΚΟΝΤΟCΟΙ
ΑΥ CΟΦΟC ΠΕΙΡΕΩC ΧΟΛΑΡΕ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΥ ΑΓΑΘΗΜΕΡΟC ΚΑΛΠΟΥΡΙ
ΑΥ ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟC ΙΕΡΑΚΟC
ΑΥ ΑΡΤΕΜΙCΙΟC ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟ
ΑΥ ΑΝΤΕΡΩC
ΑΥ ΑΒΑCΚΑΝΤΟC)
ΑΥ ΑΘΗΝΑΙΟC ΦΟΙΒΙΑΝΟΥ
ΑΥ ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟC ΚΑΛΛΗ (*vac.*)
ΑΥ ΑΤΤΙΚΟC ΠΕΡΓΑΜΟΥ
ΑΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΕΥΟΔΟΥ
ΑΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟC ΒΙΚΤΟΡ
ΑΓΑΘΟΚΛΗC ΖΩCΙΜ
ΧΡΙΩΝ ΖΩC
ΑΥ Α ΟΡΑΝΤΙΠΑ

ΟΙΙ
ΑΥΗΡΑΚΛΕΙΔΗCΘ

anaglyphum

οἱ ἔφηβοι — τὸν κοσμη|τήν.
ὁ κοσμη|τὴς — τοὺς ἐφήβους.

ἀγαθῇ τύχῃ.

ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιος) Δωσίθεος ὁ καὶ Θαλῆς Δωσιθέου Παμβω|τάδης καὶ ὁ ἀντικοσμήτης Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος) Μαρα(θώνιος) τούς τε συνάρχον|τας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας σὺν τῷ κρατίστῳ Φλα(βίῳ) Δρυαντιανῷ συν|κλητικῷ ἐπὶ ἄρχοντος Αὐρ(ηλίου) Διονυσίου τοῦ) Ἀχαρνέως ἀνέγραψαν, | παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Τελεσφόρου τοῦ Μενεκράτους Φιλάδ(ου), | γραμματεύοντος διὰ βίου ἱερ(έως) Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρ(νέως).

σωφρονισταί

Αὐρ(ήλιος) Ξύστος Πρωτογένους Πειρ(αιεύς)
Αὐρ(ήλιος) Φρόντων Διοδότου Ἀζηνιεύς
Αὐρ(ήλιος) Βειτάλιος Διονυσίου Λαμπ(τρεύς)
Αὐρ(ήλιος) Σερῆνος Εἰσιδώρου Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐρασεῖνος Ἀσκληπιάδου Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπίνεικος Εὐπόρου Ἀθμον(εύς)

ὑποσωφρονισταί

Αὐρ(ήλιος) Ἀφφιανὸς Δημητρίου Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀμέθυστος ὁ καὶ Σωσιγένης Ζωσίμου Ἀντινοεύς
Μᾶρκος Ποπίλλιος Ἰωνικὸς Ξυπεται(ών)
Λούκ(ιος) Κορν(ήλιος) Τελεσφόρος Πεντ(ελῆθεν)
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος Εὐόδου Μαρ(αθώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Εὐφρόσυνος Εὐπορ . . . . . .

προστάτης

Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Νίγρος ὁ καὶ Λε[ωσθένης Μελιτεύς]

ὑποπα[ιδοτρίβης]

Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχι[ανὸς Ὑακίνθ]ου Σφήτ(τιος)

ἡ[γεμών]

[Αὐρήλιος Παρράσιος Εὐτυ]χίδου Φυλάσ(ιος)

[ὁπλομάχ]ος

Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) [Διονύ]σιος Νεικοστράτου Φαλ(ηρεύς)

[δι]δάσκαλος

Αὐρ(ήλιος) Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχαρ(νεύς)

ὑπογραμματεύς

Ἰούλιος Ἀριστείδης Ἀχαρ(νεύς)

ἐπὶ Διογενείου κεστροφύλαξ

Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος) Ἡρεσίδης

ἐπὶ Διογενείου

Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπίδης Μαρ(αθώνιος)

γυμνασίαρχοι

Βοηδρομιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Ἡρακλείδης Θάλητος Παμβωτάδης καὶ ἀγωνοθέτης Ἀντινοείων τῶν ἐν ἄστει καὶ συνστρεμματάρχης
Πυανοψιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος Φιλουμενοῦ Ἀχαρ(νεὺς) καὶ ἀγωνοθέτης Γερμανικείων
Μα[ι]μακτηριῶνα· Ἀριστείδης Βειταλίου Λαμ(πτρεὺς) καὶ Ἐρασεῖνος) Μαρα(θώνιος)
Ποσειδεῶνα· Ἀσκληπιάδης Σερήνου Μαρα(θώνιος) καὶ Αἰγίαλος Κώμου Σουνιεύς
Γαμηλιῶνα· Ἀρτεμᾶς) καὶ Διονύσιος Ἀρτ[εμᾶ] Ἀγνούσιοι, καὶ συνστρεμματάρχαι
Ἀνθεστηριῶνα· Φλάβιος Πολυδ[ε]ύ[κης καὶ] Σεραπίων, καὶ συνστρεμ[ματάρχαι]
Ἐλαφηβολιῶνα· Ἰούνιος Εἰσίδω[ρος καὶ συν]στ[ρε]μμα[τ]άρχης
Μουν[ι]χιῶνα· Ἄνθος Τείμωνος, κ[αὶ συν]στρεμματάρχης
Θαργηλιῶνα· Ἐπάνοδος καὶ Πίστο[ς] οἱ Μηνογένους Κυρτεῖδαι, καὶ ἀγωνοθέτα[ι] Ἀντωνείων καὶ Ἀδριανείων
Σκιροφοριῶνα· Αὐρ(ήλιος) Δωσίθεος Θάλητος Παμβωτάδης, καὶ ἀγωνοθέτης Ἀντιν[ο]είων ἐν Ἐλευσεῖνι
[Ἑ]κατομβαιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Δωσίθεος καὶ Ἡρακλείδης οἱ Θάλητος Παμβωτά(δαι) καὶ ἀγωνοθέται β' Ἐπινεικε[ί]ων καὶ Κομοδείων
Μεταγειτο[νι]ῶνα· ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν καὶ ἀγῶν[ες] Θήσια καὶ Ἀθάνεα
Σεβηρείων ἀγωνοθέτης· Εὔτακτος Μηνογένους
Ἀμφιεράων ἀγωνοθέτης· Αὐρ(ήλιος) Σέμνος Βειταλίου Λαμπτ(ρεύς)
συνστρεμματάρχης· Ἀρτεμᾶς Μηνογένους Κυρτεί(δης)
συνστρεμματάρχης· Ἡροκλῆς Μηνογένους Κυρτεί(δης)

στρατηγοί

Αὐ(ρήλιος) Φοιβιανὸς), Αὐ(ρήλιος) Κτησίας Φοιβιανοῦ

κήρυκες

Αὐ(ρήλιος) Κῦρος Δότου(?), Αὐ(ρήλιος) Εὐτυχιανὸς Μιλτιάδου

βασιλεύς

Αὐ(ρήλιος) Ζώσιμος) Οἰό[θε]ν

π[ολέμαρχος]

Αὐ(ρήλιος) Ξύσ[τος . . . . .]
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
T . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
Π . . . . . .
Εἰσ . . . . . , . . .
Βο . . . . . .
Ἐτ . . . . . .
Τα[ὔγετος (an Ταχ . . . .?)]
Π . . . . . .
Θη . . . . . .

Ἐρεχθεῖδος

Αὐ(ρήλιος) Νυμφόδοτος) Περγ(ασῆθεν)
Αὐ(ρήλιος) Καλλίνεικος Τυχάρου Ἀνα(γυράσιος)

Αἰγεῖδος

Παυδιονίδος

Αὐ(ρήλιος) Νηρεὺς Ζωσίμου Ἀνγ(ελῆθεν)
Αὐ(ρήλιος) Εἰσίδωρος Εὔπλοος Ἀνγ(ελῆθεν)

Λεωντίδος

Αὐ(ρήλιος) Μένανδρος Μάρκου Εὐπ(υρίδης)
Αὐ(ρήλιος) Φιλοκράτης) Εὐπ(υρίδης)
Αὐ(ρήλιος) Μινουκιανὸς Φιλοκράτους Εὐπ(υρίδης)
Αὐ(ρήλιος) Τρύφων) ἐξ Οἴου
Αὐ(ρήλιος) Εὐφρόσυνος) ἐξ Οἴου
Αὐ(ρήλιος) Μηνόφιλος Χρήστου ἐξ Οἰ(ου)

Πτολεμαΐδος

Αὐ(ρήλιος) Δημόκριτος) Βερ(ενικίδης)
Αὐ(ρήλιος) Νέων Ἀριστοτέλους
Αὐ(ρήλιος) Νεικηφόρος Ἀριστοτέλους

Ἀκαμαντίδος

Αὐ(ρήλιος) Εὐτυχίδης Νείκωνος Χολαρ(γεύς)
Αὐ(ρήλιος) Ἀθήναιος Ἑσπέρου Σφήτ(τιος)
[Α]ὐ(ρήλιος) Ῥητορικὸς) Ἕρμειος
[Αὐ(ρήλιος) Ζώ]σιμος) Θορίκ(ιος)
Αὐ(ρήλιος) Ὑγεῖ[νο]ς Ζωσίμου Θορίκ(ιος)
Αὐ(ρήλιος) Στράτω[ν] Χολ(αργεύς)
Αὐ(ρήλιος) Χρυσέρως Σ[τρά]τωνος Χολ(αργεύς)
Αὐ(ρήλιος) Διονύσιος) Χ[ολαργεύς?]

Ἀδριανίδος

Αὐ(ρήλιος) Εἰσίδοτος Ὕλλου Βη(σαιεύς)

Οἰνεῖδος

Αὐ(ρήλιος) Ἑρμηδίων Κορίνθου Ἀχα(ρνεύς)
Αὐ(ρήλιος) Καλλίστρατος Ποσειδωνίου
Αὐ(ρήλιος) Καλλίστρατος) Φυλά(σιος)

Κεκροπίδος

Αὐ(ρήλιος) Νεικόστρατος Νείκωνος Με(λιτεύς)
Αὐ(ρήλιος) Εὐοδιανὸς Νείκωνος Μελ(ιτεύς)

Ἱπποθωντίδος

Αὐ(ρήλιος) Εἰσίδοτος Ζωσίμου Ἀζη(νιεύς)
Αὐ(ρήλιος) Ἐπίκτητος Φιλήτου Ἀζη(νιεύς)

Αἰαντίδος

Αὐ(ρήλιος) Ἥλεις Κο[ι]τωνικοῦ Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ὀνήσιμος) Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀσπασιανὸς Ὀνησίμου Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀρίστων Φροντείνου Μαρ(αθώνιος)
Ἀττικὸς Σοβάρου Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ξενικὸς) Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Σύμφορος) Φαλ(ηρεύς)
Αὐ(ρήλιος) Νάρκισσος Θεαγένους Μαρ(αθώνιος)
Ἀβίδιος Θεηκόλος Μαρ(αθώνιος)

Ἀτταλίδος

Αὐ(ρήλιος) Πεισίστρατος Ἀρέσκοντος Οἰ[ό̣θεν]
Αὐ(ρήλιος) Σόφος Πειρέως Χολαρ(γεύς)

ἐπένγραφοι

Αὐ(ρήλιος) Ἀγαθήμερος Καλπουρ(νίου)
Αὐ(ρήλιος) Ἀφροδείσιος Ἱέρακος
Αὐ(ρήλιος) Ἀρτεμίσιος Εὐρυμέδοντο[ς]
Αὐ(ρήλιος) Ἀντέρως
Αὐ(ρήλιος) Ἀβάσκαντος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀθήναιος Φοιβιανοῦ
Αὐ(ρήλιος) Ἀφροδείσιος Καλλη.
Αὐ(ρήλιος) Ἀττικὸς Περγάμου
Αὐ(ρήλιος) Ἀλέξανδρος Εὐόδου
Αὐ(ρήλιος) Ἀρτεμίδωρος Βίκτορ[ος]
[Αὐ(ρήλιος)] Ἀγαθοκλῆς Ζωσίμ[ου]
[Αὐ(ρήλιος) Αἰσ]χρίων Ζωσ(ίμου)
Αὐ(ρήλιος) Α....ος Ἀντιπά(τρου)

Αὐ(ρήλιος) Γλαῦκος Εὐελπίστου
[Α]ὐ(ρήλιος) Λη.....

οἱ [να]υ[μαχήσαντες]

Αὐ(ρήλιος) Δωσίθεος Θάλητος
Αὐ(ρήλιος) Ἡρακλείδης Θ[άλητος]

CATALOGI

1178 Fragmentum Hermae inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

H I	[ἀγαθῇ τύχ]ῃ
ϩ N E ϕ H	[Ὁ προστάτης τ]ῶν ἐφή-
A Y Δ I O Σ	[βων Τιβέριος Κλ]αύδιος
Σ Θ E	[Νίγρος ὁ καὶ Λεω]σθέ-
	[νης Μελιτεὺς .....]

Supplementa non certa sunt, sed probabile est sic scriptum fuisse cum propter ipsas nominis reliquias, tum quia nomen quo Leosthenem illum usum esse ex n. 1177 scimus, spatii rationibus accuratissime convenit.

1179 Fragmenta Hermae; exscripsit Koehler. Coniunxi, nam tanta inter haec fragmenta intercedit similitudo, ut eiusdem lapidis esse si non certum at verisimillimum sit.

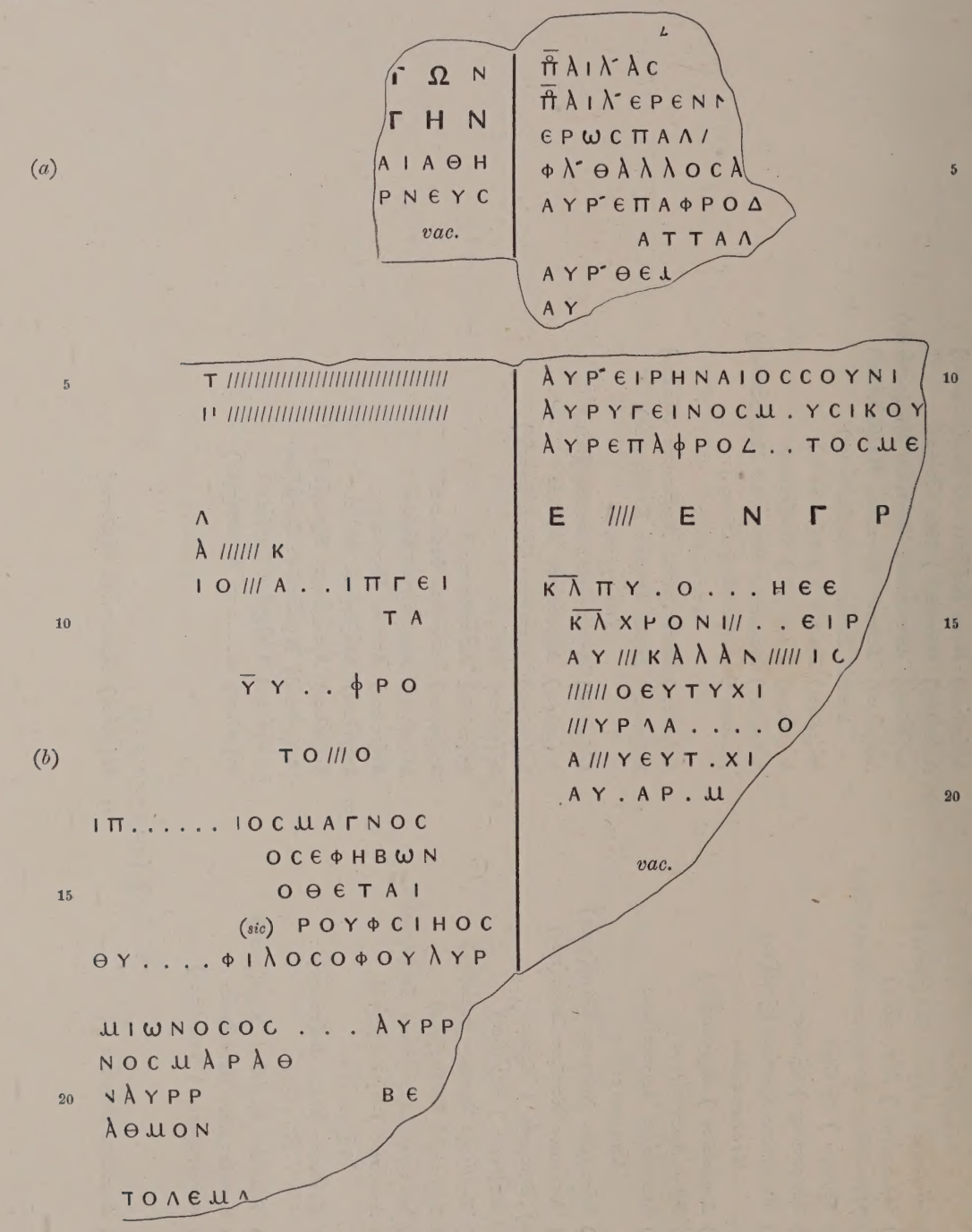

In fronte lapidis quae exstant fere omnia dubia sunt. V. 1. 2 τῶν | [ἐφήβων .... τὸν κοσμη]τήν(?), v. 3. 4 [κ]αὶ Ἀθη[ν ..... Ἀχα]ρνεύς, v. 13. 14 Π[ομπή]ιος Μάγνος | [διδάσκαλ]ος ἐφήβων(?).

[ἀγ]ωνοθέται
..... Ῥουφ[εῖνος]
Θυ .... Φιλοσόφου Αὐρ(ηλίου?)
...μίων [Θε]οφ[ίλου] Αὐρ(ηλίου?)
.....νος Μαραθ(ώνιος)
.....ν Αὐρ(ηλίου?)
.... Ἀθμον(εύς)

πολέμα[ρχος]

Paullo plura perspiciuntur a dextro latere quod finem catalogi civium tributim descripti et initium peregrinorum continebat.

Ἀ[ντιοχίδος]
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ἀσ.....
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ἑρεννι[ανός]
Ἔρως Παλλ[ηνεύς]
Φλ(άβιος) Θάλλος Ἀ[ναφλύστιος]
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδ[ειτος]
Ἀττ αλ[ίδος]
Αὐρ(ήλιος) Θεμ....
Αὐ[ρήλιος .....]
Αὐρ(ήλιος) Εἰρήναιος Σουνι(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Ὑγεῖνος Μο[υ]σικοῦ
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος Με...
ἐ[π]ένγρ[αφοι]
Κλ(αύδιος) Πυ[θ]ο[γέν]η[ς] Ἐ...
Κλ(αύδιος) Χρονι[κὸς] Εἰρ[ηναίου]
Αὐ[ρήλιος] Καλαν[δ]ίων
..ο. Εὐτυχί[δης]
[Α]ὐρ(ήλιος) Λα....ο[ς]
Αὐ(ρήλιος) Εὐτ[υ]χί[δης?]
Αὐ[ρήλιος] Ἀρ.μ.....

Hic (n. 1179—1183) composui eos titulos qui quum aliis aetatis indiciis careant, tamen propter Aureliorum nominis frequentiam anno 212/3 p. Chr. recentiores existimandi sunt (ad n. 1177).

1180 Fragmentum lapidis Pentelici, exscripsit Koehler.

in fronte:

ΑΙΟΥ
//////////
ΑΛ

ΟΥ

ΘΕΙΛΟΥ
Ι..ΗCCΦΗΤ΄
//////////////////////
ΞΦΑΛ

ΔΗΙΔΟC
ΛΔΙΩΝΒΗC΄
ΑCΤΟCΒΗC΄
ЄΙCΙΟCΑΤΤΙ΄
ΟCΒΗC
ЄΟC
ΡΟCΑΝΤΙΝ΄
ΤΑΙ
ΤΥΧΟΥ

CΑΧΑΡ-
ΑΧΑΡ΄
ΑΧΑΡ΄
ΩΝΟC

in latere dextro:

vac.

ΑΥΡΑΤΤΙΚΟΣ'ΓΑ

vac.

...αίου
....αλ...
....ου
[Ἀκαμαντίδος]
[..... Ζ]οείλου
...ης Σφήτ(τιος)
.....
[.... Κ]εφαλ(ῆθεν)
[Ἀδριαν]ίδος
[.... Καλα]νδίων Βησ(αιεύς)
.....αστος Βησ(αιεύς)
.....είσιος Ἀττι(κοῦ)
.....ος Βησ(αιεύς)
.....εος
.....ρος Ἀντιν(οεύς)
[..... Ἰ]ταῖ(ος)
[..... Εὐ]τύχου
[Οἰνεΐδος]
.....ς Ἀχαρ(νεύς)
..... Ἀχαρ(νεύς)
.... Ἀχαρ(νεύς)
.....ωνος

In latere:

Αὐρ(ήλιος) Ἀττικὸς Γα(ργήττιος).

Haec fortasse inferior pars eiusdem lapidis est ad quem n. 1179 pertinet.

1181 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 404 n. CXV. Exscripsit Koehler.

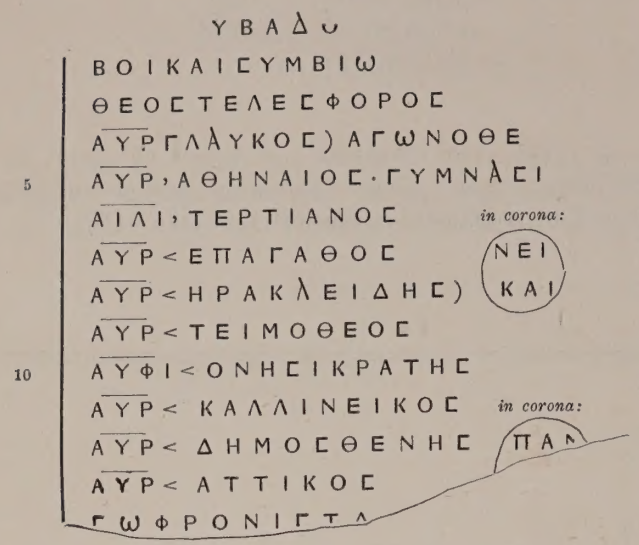

..... Ὑβάδο[υ, συνέφη]|βοι καὶ συμβιω[ταί].
Θεὸς Τελεσφόρος
Αὐρ(ήλιος) Γλαῦκος) ἀγωνοθέ[της]
Αὐρ(ήλιος) Ἀθήναιος γυμνασί[αρχος]
Αἴλι(ος) Τερτιανός
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Αὐρ(ήλιος) Ἡρακλείδης)
Αὐρ(ήλιος) Τειμόθεος
Αὐφι(διος) Ὀνησικράτης
Αὐρ(ήλιος) Καλλίνεικος
Αὐρ(ήλιος) Δημοσθένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικός
σωφρονιστα[ί]
. . . . . .

In priore corona est νεικᾷ, in altera Παν[αθήναια] aut Παν[ελλήνια] fuisse videtur. Nomine Θεὸς Τελεσφόρος probatur etiam n. 1159, ubi inter commilitones systremmatis alicuius primo loco Τελεσφόρος Ἀσκληπιοῦ recensetur, deum, non hominem intellegendum esse. De aetate huius tituli cf. adn. ad n. 1177. 1179.

1182 Athenis, ubi reppererat Fauvel, in Choiseulianam collectionem (catal. Dub. n. 219) et in Museum Regium (catal. Clarac. n. 648) pervenit. Ed. Osann Syll. p. 327, 28. Ex schedis Muelleri, adhibita etiam Claraci tabula Boeckh C. I. G. 307. (Lebas Attique 585). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 179 n. 92.

[ΑΥ]ΡΓΛΥΠΤΟΣ. .[υ]
[Α]ΥΡΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΟΝΕΠΟΛΥΧΑΡΜΟΣ
ΑΥΡΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗΣΝ
ΟΥΑΛΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΟΣ
ΑΥΡΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΕΥΤ
ΑΥΡΠΡΕΙΜΟΣ)
ΑΙΜΙΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΑΥΡΕΙΣΙΓΕΝΗΣ[. ι]Ν.
ΑΥΡΑΛΚΙΔΑΜΟ[Σ]ΕΙΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΠΟ[ΥΣ])Π
ΑΥΡΙΟΥΛΙΑΝΟ[Σ]ΑΦΡΟ
ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟΣΖΩΠ
ΑΥΡΦΙΛΙΝΟΣΕΙΑΣΕΙ
ΑΥΡΠΥΛΑΔΗΣ

Quae Froehnerus non invenit in lapide, uncis circumdedi.

Αὐρ(ήλιος) Γλύπτος ....
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόπους)
Ὀνε. Πολύχαρμος
Αὐρ(ήλιος) Τειμοκράτης ν(εώτερος)
Οὐαλ(έριος) Ἀριστόνεικος
Αὐρ(ήλιος) Πρωτογένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθήμερος Εὐτ[ύχου?]
Αὐρ(ήλιος) Πρεῖμος)
Αἰμί(λιος) Εἰσίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Εἰσιγένης .αν..
Αὐρ(ήλιος) Ἀλκίδαμος Εἰσ.
Αὐ(ρήλιος) Ἀγαθόπους) π(ρεσβύτερος)
Αὐρ(ήλιος) Ἰουλιανὸς Ἀφρο[δεισίου]
Αὐρ(ήλιος) Εἰρήναιος Ζωπ[ύρου]
Αὐρ(ήλιος) Φιλῖνος Ἐ[ρ]ασεί[νου]
Αὐρ(ήλιος) Πυλάδης

De aetate cf. adn. ad n. 1177. 1179.

1183 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

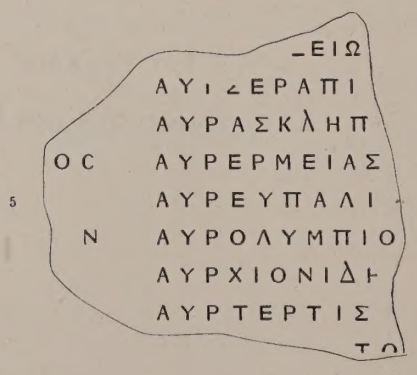

. . . . . ειω .
Αὐρ(ήλιος) Σεραπί[ων]
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπ ....
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας
Αὐρ(ήλιος) Εὐπαλῖ[νος]
Αὐρ(ήλιος) Ὀλύμπιο[ς]
Αὐρ(ήλιος) Χιονίδη[ς]
Αὐρ(ήλιος) Τέρτις

De aetate cf. adn. ad n. 1177. 1179.

1184 In inferiore parte tabulae lapidis Pentelici inventa apud ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη; exstat in Barbaceo. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 546 sqq. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 354 n. XCVII. Exscripsit Koehler.

ΑΥΡΙΔΑΡΟϹ
ΑΙΓΕΙΔΟϹ ΝΙΔΟϹ ΑΥΡΕΙϹΙΔΟΤΟϹ ΤΥΧΗϹ_///
ΑΥΡΑΓΑΘΗΜΕΡΟϹ ΑΥΡΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟϹ ΑΥΡΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ ΑΝΟϹΕΥΤΥ
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ ΑΥΡϹΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟϹΓΑΜΟΥ ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ ΑΝΟϹΑΠΟΛΛΩΙ
ΑΥΡΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹ ΑΥΡΦΑΛΗΡΟϹ) ΑΙΛΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟϹ ΤΡΟΦΙΛΟϹΕΥΠΟΡ
ΑΥΡΑΡΙϹΤΩΝΔΙΟΝΥϹΟΔ̄ ΑΥΡΖΩϹΙΜΟϹ ΟΠΑΝΕΥΡΥΘΜΟϹ ΛΩΝ·ΒΟΡΕΑϹΕΥΤΥΧ
ΑΥΡϹΩΤΗΡ ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟϹ ΑΥΡΘΕΟΜΝΗϹΤΟϹ ΖΩϹΑϹ·ΕΥΤΥΧΗϹ·ΑΡΙϹ
ΙΟΥΙΟΥϹΤΟϹ ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ ΑΥΡΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ ΟϹΑΤΤΙΚΙΩΝ·ΓΛΥΚΕΡΟϹ·
ΑΥΡΖΩϹΙΜΙΑΝΟϹ ΑΥΡΚΕΛΕΡΕΙΝΟϹ ΑΥΡϹΥΜΜΑΧΟϹ ΚΑΛΟΠΟΥϹΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ
ΑΥΡΕΙϹΙΓΕΝΗϹΖΩϹΙΜ ΑΥΡϹΩϹΙΔΗΜΟϹ ΑΥΡϹΤΡΑΤΩΝ ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟϹ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟϹ ΟΙΝΕΙΔΟϹ ΑΥΡΠΟΤΑΜΩΝ ΖΩϹΙΜΟϹΚΟϹΜΟϹΚΑΛ
ΑΥΡΜΟΥϹΩΝΙΟϹ ΑΥΡΖΗΝΩΝΘΕΟΜΝΗϹ ΑΥΡΝΑΡΚΙϹϹΟϹ ΛΙΚΡΑΤΗϹΔΩΡΑϹΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ
ΑΥΡΔΙΟΝΥϹΟΚΛΗϹΜΟΥϹ ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ ΑΥΡΤΕΙΜΟΞΕΝΟϹ ΤΑΞΕΙϹΕΝΔΙΟΓΕΝΕΙΩ
ΑΥΡΕΥΠΟΡΟϹ ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ ΑΥΡΠΑΙΔΕΡΩϹ ΥΠΟΠΑΙΔ·ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ·ΟΠΛΟΜ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΗΤΟϹ ΑΥΡΧΑΡΜΙΔΗϹ ΑΥΡΝΕΙΚΑϹΙΑϹ ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΓΡΑΜϹΥΝΤΡΟΦΟϹ
ΑΥΡΕΥΠΛΟΥϹ ΑΥΡΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟϹ ΑΥΡΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ ΥΠΟΓΡΑΜΟΝΗϹΙΜΟϹ· ΚΕ
ΑΥΡΝΥΜΦΙΟϹ ΙΠΠΟΘΕΩΝΤΙΔΟϹ ϹΩΦΡΟΝΙϹΤΑΙ ϹΤΡΟΦ·ΖΩϹΙΜΙΑΝΟϹΔΙΔΑΟϹ
ΑΥΡΟΝΗϹΙΜΟϹ ΑΥΡΦΙΛΩΝ ΠΟϹΕΙΔΙΠΠΟϹ ΕΥΠΟΡΟϹΗΓΕΜ·ΠΑΡΑϹΙϹ
ΑΥΡΦΙΛΩΝ ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ ΠΡΕΠΩΝ ΘΥΡΩΡΟϹΕΥΤΥΧΟϹ*Α

///// Τ ////// ϹϹΕΒΑϹΤΟΦΟΡΙΚΑϹΝΟΜΑϹΠΑϹΑϹΤΑϹΔΙΑΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝΕΠΙϹΗϹΟΙΤΕΕΦΗΒΟΙΚΑΙΟΙΠΕ
////////////////// ΟΓΕΝΕΙΟΝΘΥϹΑΝΤΕϹΚΑΙϹΠΕΙϹΑΝΤΕϹΕΝΤΩΔΙΟΓΕΝΕΙΩΤΑΕΞΙΤΗΡΙΑΕΥΩΧΗΘΗϹΑΝ
Ο ////// ΝΙΔΕΑΛΛΩϹΥΝΕΤΕΛΕϹΑΝΟΙΕΦΗΒΟΙΗΚΑΤΑΤΟΑΝΑΝΚΑΙΟΝΤΩΚΑΨΑΡΙΩΜΟΝΩ) ϛ ⊘

Var. lect. Col. IV v. 18 *Α in lapide esse expressis verbis testatur Koehler (Πα. Kumanudis).

Αὐ(ρήλιος) Ἴ[λ]αρος
Αἰγειΐδος
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθήμερος
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος
Αὐρ(ήλιος) Ἀρίστων Διονυσοδ(ώρου)
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Ἰού(λιος) Ἰοῦστος
Αὐρ(ήλιος) Ζωσιμιανός
Αὐρ(ήλιος) Εἰσιγένης Ζωσιμ(ιανοῦ)
Πανδειονίδος
Αὐρ(ήλιος) Μουσώνιος
Αὐρ(ήλιος) Διονυσοκλῆς Μουσ(ωνίου)
Αὐρ(ήλιος) Εὔπορος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
Αὐρ(ήλιος) Εὔπλους
Αὐρ(ήλιος) Νυμφίος
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος
Αὐρ(ήλιος) Φίλων
[Ἀδρι]ανίδος
Αὐρ(ήλιος) Προσδόκιμος
Αὐρ(ήλιος) Στρατόνεικος Γάμου
Αὐρ(ήλιος) Φάληρος)
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Εἰρήναιος
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Αὐρ(ήλιος) Κελερεῖνος
Αὐρ(ήλιος) Σωσίδημος
Οἰνεΐδος
Αὐρ(ήλιος) Ζήνων Θεομνήσ(του)
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Κεκροπίδος
Αὐρ(ήλιος) Χαρμίδης
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπιδηφόρος
Ἱπποθεωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Φίλων
Αἰαντίδος
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδοτος [..... Εὐ]-τύχης, ...
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος ανός, Εὐτυ[χ.., ...]
Ἀτταλίδος ανός, Ἀπολλώνι[ος, Πα]-
Αἰ̈λ(ιος) Νεοπτόλεμος τρόφιλος, Εὐπορ.., ...
ὁ πανεύρυθμος λων, Βορέας, Εὐτυχ...., 5
Αὐρ(ήλιος) Θεόμνηστος Ζωσᾶς, Εὐτύχης, Ἀρισ....
Αὐρ(ήλιος) Εὐπόριστος ος, Ἀττικίων, Γλύκερος,
Αὐρ(ήλιος) Σύμμαχος Καλόπους, Εὐπόριστος,
Αὐρ(ήλιος) Στράτων Διονύσιος, Δημήτριος, 10
Αὐρ(ήλιος) Ποτάμων Ζώσιμος, Κόσμος, Καλ-
Αὐρ(ήλιος) Νάρκισσος λικράτης, Δωρᾶς, Εὐτυχιανός.
Αὐρ(ήλιος) Τειμόξενος τάξεις ἐν Διογενείῳ
Αὐρ(ήλιος) Παιδέρως ὑποπαιδ(οτρίβης)· Εὐτυχιανός. ὁπλομ(άχος)·
Αὐρ(ήλιος) Νεικασίας Διονύσιος. γραμ(ματεύς)· Σύντροφος. 15
Αὐρ(ήλιος) Ἀθηνόδωρος ὑπογραμ(ματεύς)· Ὀνήσιμος. κε-
σωφρονισταί στροφ(ύλαξ)· Ζωσιμιανός. διδά(σκαλ)ος·
Ποσείδιππος Εὔπορος. ἡγεμ(ών)· Παράσις.
Πρέπων Θυρωρός· Εὐτυχος. ✳ α'

20 [Με]τ[ὰ τὰ]ς Σεβαστοφορικὰς νομὰς πάσας τὰς διὰ Πανελληνίων ἐπ' ἴσης οἵ τε ἔφηβοι καὶ οἱ πε|[ρὶ τὸ Δι]ογένειον θύσαντες καὶ σπείσαντες ἐν τῷ Διογενείῳ τὰ ἐξιτήρια εὐωχήθησαν, | ο[ὐδε]νὶ δὲ ἄλλῳ συνετέλεσαν οἱ ἔφηβοι ἢ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τῷ καψαρίῳ μόνῳ.

Titulus anno 217/8 p. Chr. utique non antiquior propter Syntrophi scribae nomen; sed ad aliquem ex primis eius magistratus annis referendum esse Euporus (Epigenis f. Acharnensis) praeceptor indicio est (cf. adn. ad n. 1186).

1185 Fragmenta duo lapidis Pentelici. Exscripsit Koehler.

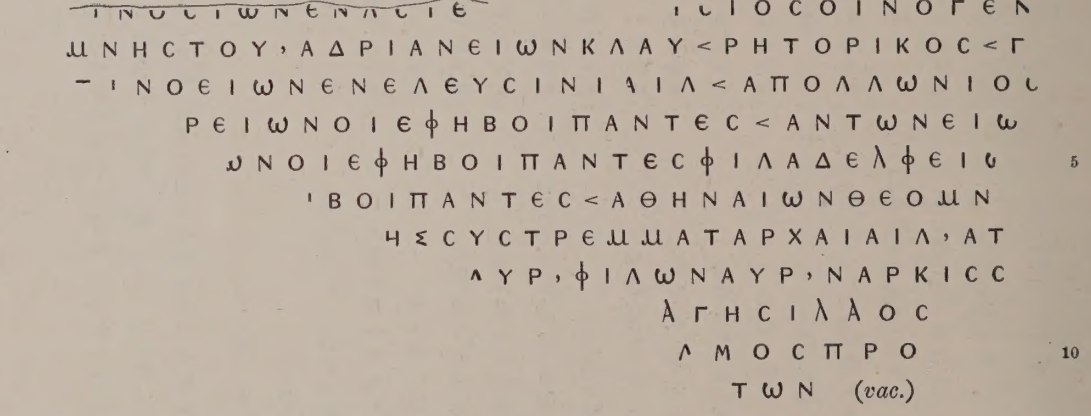

V. 9. 10 fortasse posteriore tempore ascriptos esse iudicat Koehler.

[Ἀντ]ινοείων ἐν ἄστε[ι· .....]σιος Οἰνογέν[ους? ..... | Αὐρ(ήλιος) Ζήνων Θεο]μνήστου. Ἀδριανείων· Κλαύ(διος) Ῥητορικός. Γ[ερμανι-κείων· | ὁ δεῖνα. Ἀν]τινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι· Αἰ̈λ(ιος) Ἀπολλώνιος [..... Σεβη]ρείων· οἱ ἔφηβοι πάντες. Ἀντωνείω[ν· ὁ δεῖνα | .....]ων οἱ ἔφηβοι πάντες. Φιλαδελφείω[ν· ὁ δεῖνα. | ..... οἱ ἔφη]βοι πάντες. Ἀθηναίων· Θεόμν[ηστος. | τοῦ περὶ ἀλκ]ῆς. συστρεμματάρχαι· Αἰ̈λ(ιος) Ἀπ[ολλώνιος, ...], Αὐρ(ήλιος) Φίλων, Αὐρ(ήλιος) Νάρκισ[σος .....].

Hunc laterculum eiusdem anni ac n. 1184 esse satis inde apparet, quod quae hic sunt agonothetarum nomina fere omnia illic redeunt; quae desiderantur (Aelius Apollonius et Claudius Rhetoricus) in superiore parte tituli illius periisse putanda sunt, ubi complurium tribuum nomina interciderunt.

1186 Fragmenta columnae. Versus 1—57 (sed omissis v. 26. 28 et posteriore parte versuum 30. 56. 57) ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 448 n. XCIV *a*. Omnia exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἐπὶ ἄρχοντ[ος ....]ιν...
Ἀγαθῇ τ[ύχῃ].
[Τ]ὸν κοσμητὴν [Π]ό[πλιον] | Αἰ̈λιον Σεπτίμ[ιον .....] | Στειριέα, ἀγο-[ρ]α[ν]ο[μήσαντα] | καὶ κηρυκεύσαντα [βουλῆς καὶ] | δ[ήμ]ου, καὶ [τ]οὺς συ[νάρχοντας] | αὐτοῦ καὶ τοὺς συν[εφήβους] | ἀνέγραψε Αἰ̈λιος [Σεπτί-μιος] | Ἑρμογένης Στειρι[ιεύς].

ἀντικοσμήτ[ης]· Μοιραγένη[ς Φυλάσιος]
παιδοτρίβης διὰ βίου· Τελεσφό[ρος Μενεκράτους Φιλαίδης]
προστάτης διὰ βίου· Κλ(αύδιος) Λ[εωσθένης Μελιτεύς]
γραμματεὺς διὰ βίο[υ]·
Σύντροφος Ε[ὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης]

ΕΠΙΑΡΧΟΝ⁻ . . . . Λ /// ΙΝ

ΑΓΑΘΗΙ Τ
//// ΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝ
ΑΙΛΙΟΝΣΕΠΤΙΝ ////
ΣΤΕΙΡΙΕΑΑΓΟ Α //// Ο
ΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥ ΣΑΝΤΑ
Δ ι /// ι /// ΟΥΚΑΙ ΟΥΣΣΥ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΤ ΟΥΣΣΥΝ
ΑΝΕΓΙΑΨΕ·ΑΙΛΙΟΣ
ΕΡΜΟΓΕΝ ΗΣΣΤΕ ΡΙΕ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΙ ΟΙΡΑΓΕΝΗ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΥΤΕΛΕΣΦΟ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΣΔΙΑΒΟΥΚΛ/
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔ ΑΒΙΟ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ Ε ⁻ Ι
ΑΡΧΩΝ ΣΤΡ/
ΣΕΠΤΙΜΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣΔΙΟΛΟ
ΣΩΦΡΟΝΙΣ *vac.*
ΣΑΛΟΥΣ ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΓ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΜΗΝΟΔΩΡ
ΦΛΑΤΤΙΚΟΣΣΟΥΝΙΕΥΓ
ΣΑΝΚΤΟΣΝΑΤΑΛΙΟΥ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ)
ΑΥΡΧΡΗΣΤΟ

ΙΕΡΕΥ

sex aut septem versuum lacuna

ΗΣΔΙΑΒ
ΘΟΥΣΦΙ
ΟΠΛΟΜ
ΛΙΟΝ /// ΖΙΟΣΙ ΓΡΑΤΟΥΦΛ
Η /// ΕΜΩ
ΓΑΙΡΑ /////// ΟΣΕ ΧΙΔΟΥΦΥΛΑ *vac.*
ΥΠΟΓΡΑ ΜΑΤΕΥΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΚΑΡΠΙΔΟΥΕΚΚΟΙ
/// ΙΔΑΣΚ ΛΟΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ ΠΟΡΟΥΑΝ /////// Ν
ΕΠΙΔΙΟΓ ΕΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΚ ΥΚ ////////////
ΚΕΣ ////////// ////////////

vac.

ΕΡ /// ΥΘΕΙΖ
/// ΓΙΛΤΟΚΛΗΣΖΩ
ΣΤ /// ΑΤΩΝΖΩΣΙΜ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΔΙΟ

ΑΙΓΕΙΔ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΑΛ ///
/// Ι / . . ΙΙΝΑΙΟ
ΘΕΟΙΣ /// ΙΟΣΦΙ
/// /// ΛΥΜ /// ΞΦΙΛΟ

ΠΑΝΔ
ΖΕΠΤΕΡΜ ////////////
ΜΗΝΟΔΩ ////////////
_ΤΑΙΡΟΣΕ ////////////
ΖΩΙΛΟ ///)
ΘΕ /// ΙΣΤΟΚΛΗ ///
ΙΟΥΛΝΟΥΜΗΙ ΣΣ
/// /// ΦΟΣΟΛΥΜ ΟΥΚΥ

ΛΕΩ ΙΛΟ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ ΟΥ
ΑΝ ////// Α /// ΚΡ ΖΚ ΚΟΥ
ΣΩΦΡΩΝΑΦ ΟΥΛ

Γ ΟΛΕΜ ΙΔΟΣ
ΟΤ /// ΙΜΟΣΛΗΜΟΣ /// /// /// ΤΟΥΦΛΥ
ΜΟΣΤ ΟΦΛΥ
ΟΣ
ΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΞΟΑΦΘΟΝΟΥΧΟΛΑΒ *sic*
ΒΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΦΙ
ΟΥΣΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣΕΚΚΓ
ΧΗΣ) ΕΚΚΕΡΑΜΣΩΝ
ΙΜΟΣ) ΚΥΡΤΕΙΔΗ
ΑΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΝΕ ΑΤΗΣΘΑΛΗΤ
ΝΕΙΔΟΣ
ΖΗΝΩ ΡΑΓΕΝΟ
ΠΕΙΕΡ ΝΚΤΟΥ
ΣΑΝΚ⁻ ΦΥΛΑ
ΛΟΥΚ ΞΙΔΟ⁻
ΚΟΔΡΑ ΣΚΛ
ΦΙΛΕΑ Ο
ΠΕΡΙΝ
ΕΡΜΟ
ΕΥΦΡΛ

vac.

In hac parte huius fragmenti pauca detritarum litterarum vestigia exstant

ἄρχων στρα[τηγός]
Σεπτίμ(ιος) Ἑρμογένης .....
γυμνασίαρχος δι' ὅλο[υ ἔτους]
σωφρονισ[ταί]
Σαλουσ(τιανὸς) Δημόστρατος [Φλυεύς]
Εἰσίδωρος Μηνοδώρ[ου]
Φλ(άβιος) Ἀττικὸς Σουνιεύς
Σάνκτος Ναταλίου [Φυλάσιος]
Ἑρμογένης)
Αὐρ(ήλιος) Χρῆστο[ς Μαραθώνιος?]
[ὑποσωφρονισταί]
ἱερεὺ[ς .....]
.....
.....
.....
.....
.....
[ὑποπαιδοτρίβ]ης διὰ βίου
[Εὐτυχιανὸς Ὑακίν]θου Σφ[ήττιος]
ὁπλομ[άχος]
Διον[ύ]σιος [Νεικοσ]τράτου Φ[αληρεύς]
ἡ[γ]εμώ[ν]
[Π]αρρά[σι]ος Εὐ[τυ]χίδου Φυλά(σιος)
ὑπογρα[μ]ματεύς
Ὀνήσιμος [Εὐ]καρπίδου ἐκ Κοί(λης)
[δ]ιδάσκ[α]λος διὰ βίου
Εὐτυχιανὸς [Εὐ]πόρου Ἀχ(αρνεύς)
ἐπὶ Διογ[εν]είου
Διονύσιος ὁ κ[αὶ Ε]ὐκ[αρπος]
κεστροφύλαξ
.....
Ἐρεχθεῖδος
[Στ]ρατο[κ]λῆς Ζω-
Στ[ρ]άτων Ζωσίμου
Εὐτυχιανὸς Διο.
Αἰγεῖδ[ος]
Δαμοκράτης .....
Ἡρακλέων Ἀλ.....
[Φ]ιλ[αθ]ήναιο[ς)]
Θεό[τει]μος Φι[λαθηναίου]
[Δί]δυμ[ο]ς Φιλο....
Πανδ[ιονίδος]
Σεπτ(ίμιος) Ἑρμ[ογένης]
Μηνόδω[ρος .....]
[Ἑ]ταῖρος Ε.....
Ζωΐλο[ς])
Θε[μ]ιστοκλῆ[ς ....]
Ἰουλ(ιος) Νουμή[νιο]ς Σ...
[Ῥοῦ]φος Ὀλύμ[π]ου Κυ(δαθηναιεύς)
Λεω[ντ]ίδο[ς]
Ἀφροδείσιο[ς .....]ου...
Ἀν..α.κρ....ς Κ.....κοῦ
Σώφρων Ἀφ[ροδισί]ου Λ(ευκονοεύς)
Π[τ]ολεμ[α]ΐδος
....ότ[ε]ιμος Δημοσ[τράτ]ου Φλυ(εύς)
...μος Τ.....ο(υ) Φλυ(εύς)
....ος
[Ἀκαμ]αντίδος
....ο[ς] Ἀφθόνου Χολα[ρ](γεύς)
[Ἀλκι]βι[ά]δης Διονυσίου Σφ[ήττιος]
....ου.σος Εὐτύχους ἐκ Κε[ραμέων]
[Εὐτύ]χης) ἐκ Κεραμ[έ]ων
[Ζώσ]ιμος) Κυρτείδη[ς]
....ανὸς Ζωσίμου [Κυρτείδης]
[Ἁ]δριανίδος
Νε[οκρ]άτης Θάλητος [Παμβωτάδης(?)]
[Οἰ]νεΐδος
Ζήνω[ν Μοι]ραγένο[υς Φυλάσιος]
Πειερ[ίων Σά]νκτου [Φυλάσιος]
Σάνκτ[ος)] Φυλά[σιος]
Λούκ[ιος Ἀλέ]ξιδο[ς ...]
Κοδρᾶ[τος Ἀ]σκλ[ηπ....(?)]
Φιλέα[ς .....]
Περιν.....
Ἑρμο.....
Εὐφρα.....

Dumontius hunc titulum eiusdem fere temporis esse iudicat atque n. 1177, qui archontem Aurelium Dionysium Acharnensem habet; sed accuratius dici licuit, hunc et illo et titulis n. 1184. 1185 aliquot annis recentiorem esse. Nam hic iam Syntrophus Eucarpidis f. ἐκ Κοίλης scriba perpetuus est, quum n. 1177 etiam Strato Cithaeronis f. Acharnensis eo munere fungatur; n. 1184 vero Syntrophus quidem iam in munere est, sed praeceptor illic recensetur Euporus Epigenis f. Acharnensis, quum hic iam illius filium Eutychianum Eupori f. Acharnensem patri in munere successisse videamus. Iam cum Syntrophi annum vigesimum alterum in Gordiani (III) imperium incidere demonstretur titulo n. 1198, eius initium non potest ante annum 217/8 p. Chr. esse, atque quum unum certe annum in munere fuisse Syntrophum scribam cum Euporo praeceptore ex n. 1184 appareat, hunc ipsum titulum anno 218/9 p. Chr. antiquiorem non esse constat. Sed quum hic Telesphorus Menecratis f. Philaida etiam paedotriba sit, non multis annis post 225 p. Chr. haec incisa iudicaverim. Certe iam ante Alexandri Severi exitum alium paedotribam perpetuum in munere fuisse demonstrat titulus n. 1192.

1187 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum 'in Prytaneo novo'. Ed. Pittakis Eph. 2602.

Α Λ Η Ρ
Υ
Ε Υ Τ Υ Χ Ι Α Ν
Υ
5 Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο
Δ Ι
Ε Υ Τ Υ Χ Ι Α Ν
Γ
Π Α Ρ Ρ Α

.....
ὑ[ποπαιδοτρίβης]
Εὐτυχιαν[ὸς Ὑακίνθου Σφήττιος]
ὑ[πογραμματεύς]
Ὀνήσιμο[ς Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης] 5
δι[δάσκαλος]
Εὐτυχιαν[ὸς Εὐπόρου Ἀχαρνεύς]
ἡ[γεμών]
Παρρά[σιος Εὐτυχίδου Φυλάσιος]

Quae inter nomina propria exstant versuum initia singulas aut binas litteras complectentia, ea ad demotica pertinere Pittakisius putat. Sed similibus titulis collatis quin ea magistratus gymnicos designent atque ita ut ego feci supplenda sint dubitari nequit. Magistratus ipsi plane dem sunt atque n. 1186, ita ut hic titulus aut ad eundem aut certe ad unum e proximis annis referendus sit.

1188 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici, cr. 0,06, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. III p. 451. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 351 sqq. n. XCVI. Huius tituli fragmentum *a b* cum n. 1190 fragm. *a* eiusdem lapidis esse iudicavit R. Neubauer Curae epigr. p. 21 sqq., quia mensium recensus hic finitur Hadrianione, illic incipit a Gamelione. Sed hunc non esse nisi fallacem quendam casum nunc praeter alia argumenta ex utriusque tituli litteratura diversa perspicitur. Exscripsit Koehler.

(*a*) (*b*)

ΕΠΙ..
ΑΘΗΝΙΩΝΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΚΛΕΚΤΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΣΤΑΤΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ
ΚΑΛΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΨΙΛΟΙ ΜΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ
ΛΥΤ.Ι ΜΕΜΜΙΟΣ·ΕΠΙΚΤΗ–
ΛΥΚΓ.. ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ
ΜΕΜ ΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣ
ΡΙΑΝΙΩΝ
Γ ΣΛ

(*c*)

ΑΤΙΟΣΙ
ΓΕΡΜΑΙ
ΦΙΛΕΡΩΣΠΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΙ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩ
ΜΕΜΜΙΟΣΑΦΡΟ
//////////////////////
ΣΤΑΤΙΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΦΙΛΕ.ΝΟΣΚΑΙΚΑΡΠΟ.
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΠΑΜΦΙΛΟΣ

(*d*) (*e*)

ΛΑΜΙΣΚΟΣΒΗΣΣΕΥΣ
ΘΥΜΟΣΟΦΟΣΤΡΙΝΕΜΕΓ
ΕΛΠΔΗΦΟΡΟΣΑΜΥΜΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΔΙΟΝ ΣΙΟΣΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΞΜΩΝ
ΠΑ ΤΙΟΣΦΥΛΑΣΙΟ
ΟΓΡΑΜΜΑ
ΟΝ ΟΣΕΙ
–Υ

(*f*)

ΣΑΤΟ
ΚΑΛΦΡΟ
ΑΙΓΙ//
ΚΤΗΣΙΑΣ
ΕΛΠΙΝΕ
ΑΤΤΙΚΟΣ
ΓΥΚΑΡ

(*g*)

Ν
ΛΕΟΝΤΟΣ
ΕΟΝΤΟΣ
ΛΗΣ)
ΚΑΙΑΝΟϹ
ΙΑΤ·ΣΩΖΟΜΕΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΤΥΧΙΚΟΥ
ΕΥΣ ЄΥΤΥΧΗϹ
ΤΕΥΣ ΜΑΓΝЄϹ
ΕΥΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗϹЄΥΦΡΑΝΤΑ
ΕΥΣ ЄΥΑΡΙϹΤΟϹЄΥΑΡΙϹΤΟΥ
ΕΛΙΤΕΥΣ //ΑΛΚΙΒΙΑΔ//
ΔΟΣ *vac.*
///ΩΝΕΕΥΣ
ΥΜΩΝΕΕΥΣ

ΕΥϹЄΙΝΙΟϹ
vac.?

Ἐπί[γ]ο[νος .....]
Ἀθηνίων Σφήττιος
Ἥκλεκτος Στειριεύς
γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα
Στάτιος Γλαῦκος
Πυανοψιῶνα
Κλα(ύδιος) Ἀφροδείσιος
Μεμακτηριῶνα
Μέμμιος Ἐπίκτη[τος]
Ποσειδεῶνα
Μέμ[μ]ιος Ἀττικός
[Ἁδ]ριανιῶνα
.....ς Λ.....
.....

Ex agonothetarum et magistratuum recensu haec exstant:

[Στ]άτιος .....
Γερμα[νικείων]
Φιλέρως Πα.....
Ἀθήναιος Μι.....
Ἁδριανείω[ν]
Μέ(μμιος) Ἀφρο[δείσιος]
[Κομοδείων]
Στάτιος Μέναδρο[ς]
Σεβηρείων
Φιλεῖνος ὁ καὶ Κάρπο[ς]
Ἐπινεικείων
Πάμφιλος
Λαμίσκος Βησεύς
Θυμόσοφος Τρινεμεε[ύς]
Ἐλπιδηφόρος Ἀμυμω[νεύς]
ὁπλομάχος
Διον[ύ]σιος Φαληρεύς
[ἡγ]εμών
Πα[ρρά]σιος Φυλάσιο[ς]
[ὑπ]ογραμματ[εύς]
Ὀν[ήσιμ]ος Ε[ὐκαρπίδου]
ἐκ [Κοίλης]

Ex epheborum laterculo tributim descripto paucissima exstant. Fragm. *f* extremam Erechtheidis partem et Aegeidis initium continet:

Σατο[ρνῖνος]
Κλ(αύδιος) Ἀφρο[δείσιος]
Αἰγ[εἰδος]
Κτησίας .....
Ἐλπίνε[ικος .....]
Ἀττικὸς .....
Εὔκαρ[πος aut -πίδης]

Fragmentum *g* in priore columna reliquias quasdam Cecropidis et Hippothontidis habet:

.....εύς
[..... Μελι]τεύς
[..... Μελι]τεύς
[..... Μελι]τεύς
[..... Μ]ελιτεύς
[Ἱπποθωντί]δος
[..... Ἀμυμ]ωνεεύς
[..... Ἀ]μυμωνεεύς
[..... Ἐλ]ευσείνιος

Denique altera eiusdem fragmenti columna sine dubio ad epheborum peregrinorum sive adscripticiorum recensum pertinet:

..... Λέοντος
[..... Λ]έοντος
.....λης)
.....κλιανός
...[ά]τ(ιος) Σωζομενός
Ἀρτεμίδωρος Τυχικοῦ
Εὐτύχης
Μάγν[ης]
Ἀλκιβιάδης Εὐφραντᾶ
Εὐάριστος Εὐαρίστου
Ἀλκιβιάδ[ης .....]

Titulus anno 217/8 p. Chr. non antiquior propter Onesimi ὑπογραμματέως nomen, qui una cum Syntropho fratre (ad n. 1186) munus iniisse videtur. Quaenam temporis ratio huic titulo intercedat cum n. 1184. 1187 definiri nequit, quia praeceptoris (διδασκάλου) nomen non exstat. At eis qui Gellium Musaeum ἡγεμόνα habent (n. 1189. 1190. 1191. 1193) utique antiquior est.

1189 Athenis in schola quadam. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 106. (Boeckh C. I. G. 279. Lebas Attique 514.)

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΗΓΕΜΩΝ
ΓΕΛΛΙΟΣΜΟΥΣΑΙΟΣ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΝ
ΑΥΡΠΟΛΛΙΩ....
ΥΠΟΓΡΑ....
ΑΥΙΟΝ

ὁπλομάχος
Αὐρ. Διονύσιος
ἡγεμών
Γέλλιος Μουσαῖος
ὑποπαιδοτρί[βης]
Αὐρ. Πολλίω[ν]
ὑπογρα[μματεύς]
Αὐ[ρ.] Ὀν[ήσιμος]

Gellii Musaei ἡγεμόνος et Aurelii Pollionis hypopaedotribae nomina hunc titulum omnibus qui hucusque editi sunt recentiorem esse indicant. Non videtur multis annis a 230 p. Chr. abesse.

1190 Fragmenta tria lapidis Pentelici, inventa Athenis, exstant in museo societatis archaeologicae. — *a* Edd. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαὶ ἐκδιδόμεναι δαπάνῃ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1860 ἀρ. 15. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 301 n. LXXVI*a*. Exscripsit Koehler. — *b* et *c* exscripsit Koehler; ea cum *a* coniunxi.

In fronte: *In latere dextro:*

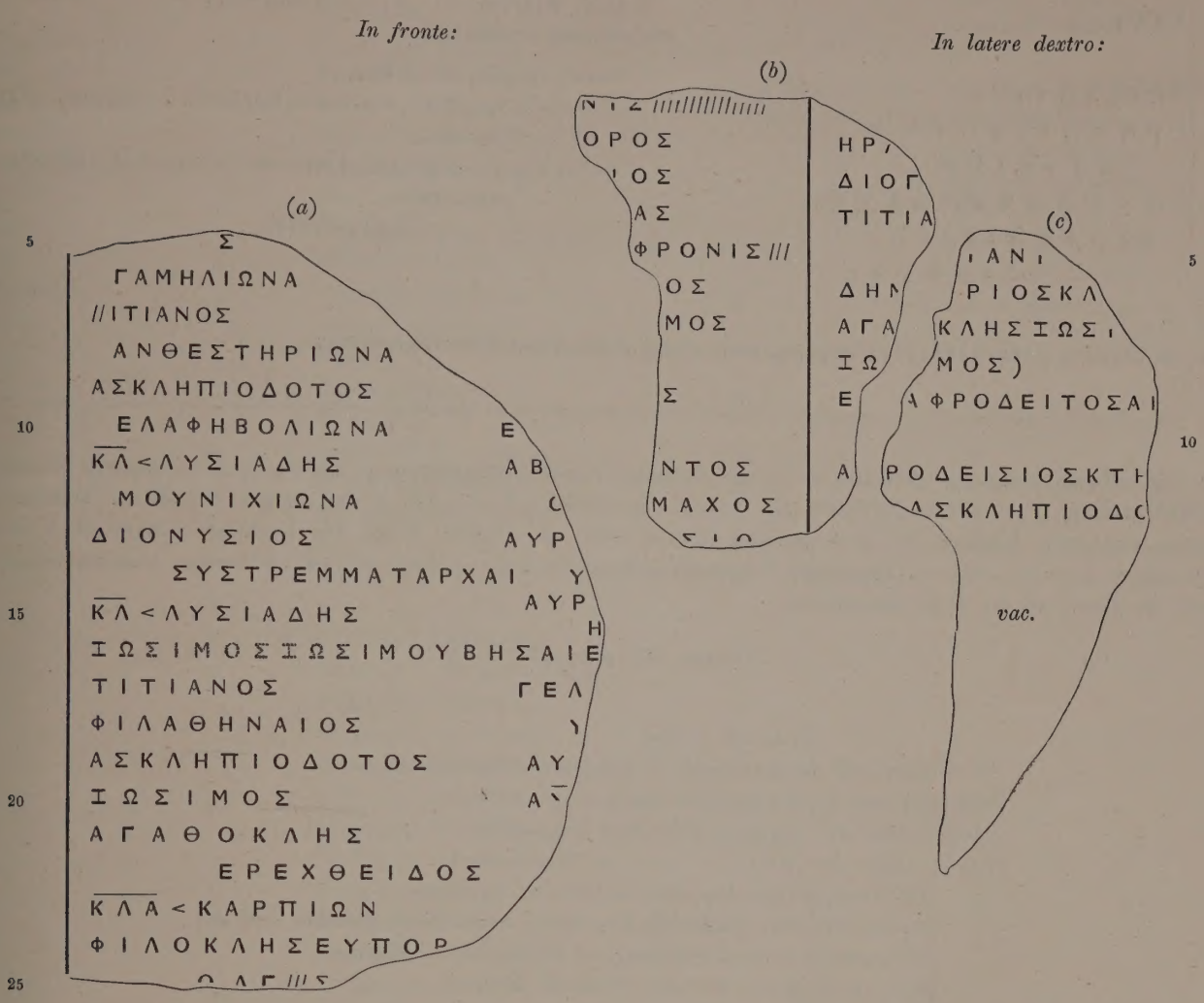

V. 16 litteras ΣΙΜΟΣΣΙΩΣΙ consulto deletas esse testantur Kumanudis et Koehler.

		.....νις	
		.....ορος	Ἥρα....
		.....ιος	Διογ.....
		......ας	Τιτια[νός]
5	.....ς	[ὑποσω]φρονισ[ταί]	[Ἀδρ]ιανί[δος] 5
	Γαμηλιῶνα	.....ος	Δημ[ήτ]ριος Κλ.....
	[Τ]ιτιανός	.....μης	Ἀγα[θο]κλῆς Ζωσί[μου]
	Ἀνθεστηριῶνα	.....	Ζώ[σι]μος)
	Ἀσκληπιόδοτος	.....ς	Ἐ[π]αφρόδειτος Α.....
10	Ἐλαφηβολιῶνα	Ε.....	10
	Κλ(αύδιος) Λυσιάδης	Ἀβ[άσκα]ντος	Ἀ[φ]ροδείσιος Κτη.
	Μουνιχιῶνα	ὁ[πλο]μάχος	.. Ἀσκληπιόδο[τος]
	Διονύσιος	Αὐρ(ήλιος) [Διονύ]σιο[ς]	
	συστρεμματάρχαι	ὑ[ποπαιδοτρίβης]	
15	Κλ(αύδιος) Λυσιάδης	Αὐρ[ήλιος .....]	
	Ζώσιμος Ζωσίμου Βησαιε(ύς)	ἡ[γεμών]	
	Τιτιανός	Γέλ[λιος Μουσαῖος]	
	Φιλαθήναιος	ὑ[πογραμματεύς]	
	Ἀσκληπιόδοτος	Αὐ[ρήλιος .....]	
20	Ζώσιμος	Αὐ[ρήλιος .....]	
	Ἀγαθοκλῆς		
	Ἐρεχθεῖδος		
	Κλα(ύδιος) Καρπίων		
	Φιλοκλῆς Εὐπόρ[ου]		
25	[Ἀφρ]οδε[ί]σ[ιος]		

De huius tituli aetate idem valet quod supra de n. 1189 expositum est.

1191 Fragmentum Hermae, apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

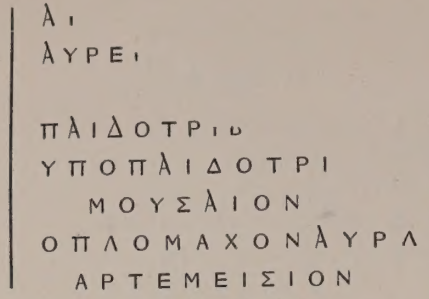

V. 1. 2 Α[ὐρήλιον .....], | Αὐρ(ήλιον) Ε..... Deinde v. 3—7 sic videntur restituendi:

παιδοτρίβ[ην τὸν δεῖνα]
ὑποπαιδοτρί[βην· Αὐρ(ήλιον) Πωλλίωνα. ἡγέμονα· Γέλλιον]
Μουσαῖον.
ὁπλομάχον· Αὐρ(ήλιον) Δ[ιονύσιον. ἰατρόν· Αὐρ(ήλιον)]
Ἀρτεμείσιον.
[Ἐρε]χθείδος

Sic supplendum ex titulis n. 1189. 1193. 1199 apparet, unde simul aetas huius tituli cognoscitur.

1192 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici. — *a* ed. Dumont Fastes éponymiques p. 45 sqq. n. 54 (repetivit minusculis litteris idem Essai sur l'éphébie Attique II p. 451 n. XCVIII*b A*). Locos nonnullos (v. 8. 11. 47) a me rogatus contulit et Dumonti lectiones partim confirmavit partim emendavit Koehler. — *b* minusculis litteris edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 452 n. XCVIII*b B*. Versus 1—20 exscripsit Koehler, cuius ex apographo litterarum formas per totum titulum restitui. Utrumque eiusdem lapidis esse et Dumont p. 454 et Koehler in litteris ad me datis pronuntiant.

(*Textum vide pagg. 414. 415.*)

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ
[Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Χρῆστος Ἀ]φφιανοῦ Μαραθώ(νιος)
[ἀνέγραψε τούς τε συνάρχον]τας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ
[ἐφηβεύσαντας ἐπ' ἄρχοντος Ἐ]πικτήτου Ἀχαρνέως.
[παιδοτρίβης διὰ βίου· .....ο]υ Φηγούσιος
[ὁπλομαχοῦντος Αὐρ(ηλίου) Δι]ονυσίου Ἀχαρνέως
[προστατοῦντος Τι(βερίου) Κλαυ(δίου) Λεωσθέν]ους Μελιτέως ἔτος πε'
[γραμματεύοντος Συντρόφου] τοῦ Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης
[ἄρχων ἐφήβων· Κασιανὸ]ς Φίλιππος Στειριεύς.

[στρατηγός]	[Ἐρεχθείδος]		ἐπένγραφοι
Α.....	.....		Πολύγνηρος Εὐτάκτου
κ[ῆρυξ]	.....		Αὐρ(ήλιος) Ἀριστόβουλος
Αὐρ(ήλιος) Α...	.....		Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόπους
βασιλ[εύς]	.....		Αὐρ(ήλιος) Ζωΐλος
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλ...	.....		Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
πολέμαρχ[ος]	.....		Αὐρ(ήλιος) Ἄγαθος
Σάτυρος Ζωΐλ[ου]	Α.....		Αὐρ(ήλιος) Θεοδόσιος
θεσμοθέτης	Ἀσ.....		Αὐρ(ήλιος) Σωσικλῆς
Τρύφων Ζωΐλου	Ἐλπι.....		Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
σωφρονισταί	Ὀμη[ρος .....]		Αὐρ(ήλιος) Νίκανδρος
Αὐρ(ήλιος) Φιλοκράτης) Πει(ραιεύς)	Βασι.....		Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμείσιος
Αὐρ(ήλιος) Ἀντίοχος	Ἀγησίλαος	[.....δ]ώρου	Εὐτύχης Δημητρίου
Αὐρ(ήλιος) Εὐφρόσυνος	Μέμμ(ιος) ἈγαθΘ.		Ἔρως Στεφάνου
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων	Ἀττικὸς Διομ..		Παυσανίας)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος	Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός		Ἡλιόδωρος Ὑγείνου
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος	Αὐρ(ήλιος) Ἐλευθερίων	....θελι..	Αὐρ(ήλιος) Εὔλογος
ὑποσωφρονισταί	Διονύσιος Ἀρτεμ....		Αὐρ(ήλιος) Μαρκιανός
Αὐρ(ήλιος) Ἀμεμπτος	Τρόφιμος)	.....γένους	Εὔπορος)
Αὐρ(ήλιος) Τρόφιμος	Αὐρ(ήλιος) Φιλόφρων		Ζώσιμος)
Αὐρ(ήλιος) Ξενοφῶν	Αὐρ(ήλιος) Φιλοκύνηγος	[.....ο]υ	Αὐρ(ήλιος) Μάρκελλος
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτέμων	Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόδωρος Στράτος?	.....ου	Αὐρ(ήλιος) Παράμονος
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμᾶς	Ἀπολλώνιος)		Εὐπόριστος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Νεικηφόρος	Ἱεροκλείδης)	[.....ο]υ	Σύμφορος Ἑλένου
ἀγωνοθέται	Αἰγείδος		Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
.....	Πάπος Θεοφίλου		Πρεῖμος
Αὐρ(ήλιος) Φιλότιμος	Αὐρ(ήλιος) Ἀριστείδης		Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδωρος
Γερμανικείων	Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος		Ζώτιμος Ἀγαθόποδος
Κασιανὸς Φίλιππος	Ἀθήναιος)		Ζώσιμος)
Ἀδριανείων	Δημήτριος)		Αἰσχρίων Ἀντιγόνου
Ὀνήσιμος καὶ Ἐλπιδιανός	Εὔπορος Γέλωτος		Αὐρ(ήλιος) Ἀθηνόδωρος

Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Φλά(βιος) Ἀλέξανδρος
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι

ὁ κοσμητὴς Χρῆστος
Σεβηρείων
Αὐρ(ήλιος) Πάπος
Ἀντωνίων
Αὐρ(ήλιος) Ἀμμιανός
Φιλαδελφείων
Ἐλεύθερος καὶ
Θεόδοτος καὶ ...
[Ἀθ]ηναίων
Παρδαλᾶς καὶ
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . ων
. . . . . μεῖνος
. . . . . .
. . . . . .
. . . ος

Αὐρ(ήλιος) Σεκοῦνδος
Ἰούν(ιος) Ὀλυμπιόδωρος
Ἰούν(ιος) Ἀντίγονος
Ἀσκληπιάδης Ἀπολλω.
Ἐπαφρόδειτος)
Παν διονίδος
Κασιαν(ὸς) Φίλιππος
Ἰούλ(ιος) Θεότιμος
Ἐλευσείνιος)
Μέμμ(ιος) Φιλομήτωρ
Γέλλ(ιος) Βαλέριος
Μέμμ(ιος) Ἑρμῆς
Θεόκτιστος Φιλέου
Μέμμ(ιος) Πηγάσιος
Σπόρος Ἀθηνοδώρου
Μέμνων)
Ζώσιμος Κογνίτου
Κόγνιτος)
Αὐρ(ήλιος) Πρωτόκτητος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Εὐχάριστος
Ζώσιμος Ἀγάθωνος
Ἰούλ(ιος) Διόσκορος
Λεωντίδος
Φλ(άβιος) Ἀλέξανδρος
Νεικέρως) Ὀλυμπιανὸς Εὐ.
Αὐρ(ήλιος) Σεραπίων
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόπους
Ἐπαφρόδειτος
Αὐρ(ήλιος) Ἁδριανός
Αὐρ(ήλιος) Μηνόφιλος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Εὐφρόσυνος)
Φειδίας Εὐφροσύνου
Ἀπολλώνιος)
. . Ζώπυρος
[Εὐ]γν[ώ]μων ....
. . μος Εὐγνώμονος
. . . ος Εὐσεβιανοῦ
. . . . . νος)
. . . . . ητος
. . . . . Σεκούνδου
. . . . . τος Σεκούνδ(ου)
. . . . . ήτου
. . . . . μήτου) ....

[... Ἐλευθ]έρου
. . . . . ου
. . . . . ου

Αὐρ(ήλιος) ...
Αὐρ(ήλιος) ...

Γ . . . . . .
Ι . . . . . .
Α . . . . . .

Φ . . . . . .

Λ . . . . .
Ι . . . . . .
Α . . . . . .
Λ . . . . . .
Π . . . . . .

Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόπους
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιόδοτος
Ζώσιμος Φιλαδέλφου
Εἰσίδοτος Ῥούφου
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος
Εἰσίδοτος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος Γυψίνις(?)
Ἀφροδείσιος)
Κρίτων Σωτηρίχου
Διονύσιος Ἀθηναίου
Ἀθηνίων)
Τειμόθεος)
. . . . . μος Τειμοθέου
. . . . . κληπᾶς

In praescriptis supplendis plane recessi a Dumontii ratione qui versus 2—9 sic exhibet: [ἐπὶ ἄρχοντος Ἀ]φφιανοῦ Μαραθω[νίου, | τοὺς νηβεύσαν]τας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ [συν|άρχοντας, παιδοτριβοῦντος Ἐ]πικτή-του Ἀχαρνέως, | [ὁ κοσμητὴς Χρῆστος Ἐπικτήτο]υ Φηγούσιος [ἀνέγραψε.] | [τλομα. Αὐρ. Δι]ονυσίου Ἀχαρνέως, | [προστ. Τιβ. Κλ. Λεωσθέν]ους Με-τέως ἔτος κε̄ | [γραμματεύοντος Συντρό]φου Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης | ....ς Φίλιππος Στειριεύς. Quae supplementa non uno nomine in reprehensionem incurrunt, inprimis propter praeposterum rerum et vocabulorum ordinem et propter neglectas spatii rationes. Contra quae ego posui cum reliquorum eius generis titulorum usu commendantur, tum peculiari argumento confirmantur. Quum Appiani nomen, quod nunc legitur, archontis esse, ut Dumontius vult, propter spatii rationes vix queat, ad patrem cosmetae rettuli: nam ipsius cosmetae nomen nominativo casu scriptum fuisse manifestum est, et col. I v. 36 vocatur Marestus. Atqui haec duo nomina coniuncta non modo in familia aliqua pagi Marathoniorum fuisse constat ex titulo n. 1154, ubi duo ephebi Ἀφφιανὸς Ἀφφιανοῦ Μαραθώνιος et Χρῆστος Ἀφφιανοῦ Μαραθώνιος recensentur, sed adeo cosmetam fuisse aliquem ex hac familia statuit titulus n. 751, ubi legitur τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Αὐρ(ηλίου) Ἀφφιανὸν Χρῆστον (vel potius Χρήστου) Μαραθώνιον. Is igitur quin huius ipsius anni ephebus, cosmetae filius fuerit, ex more avitum nomen gerens, non est dubitandum. Quare eximendum ex fastis Appiani Marathonii nomen, quod Dumontius eis inseruit, et eius loco Epictetus Acharnensis inserendus. Nomen quod v. 5 nominativo casu scriptum fuit, paedotribae perpetui fuisse certum est, quia id in praescriptis praeteriri non potuit, cum hoplomachus, prostates, scriba recenseantur. Denique v. 9, quem Dumontius intactum reliquerat, ita supplendum esse ut ego feci cum ex loco, tum inde quod idem Philippus infra inter ephebos recensetur, apparet.

De aetate sic statuendum est: Anno 235 p. Chr. titulum antiquiorem esse arguit Severeorum festum (ad n. 1193). Ex altera parte Leosthenes προστάτης hic quintum et vigesimum annum in munere esse dicitur. Atqui n. 1171. 1175 nondum is est, sed in hoc titulo Alexander quidam, in illo nemo προστάτης recensetur. Quare quum hi tituli certe anno 197/8 non antiquiores sint, cumque his duobus annis unus certe interiectus sit (n. 1174), Leosthenis primus annus non potest ante 200/1 p. Chr. esse, ita ut hic titulus anno 224/5 p. Chr. utique recentior sit. Sed cum titulum n. 1175 proximo post n. 1174 anno compositum esse veri simile non sit, annus initialis Leosthenis, et huius ipsius catalogi annus etiam aliquanto posteriores esse videntur, ita ut eum fere inter 230—235 compositum esse et a n. 1193 paucis modo annis distare statuendum sit.

(a)

ΥΧΗΙ
ΦΦΙΑΝΟΥΜΑΡΑΘΩ
ΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΥΠΑΥΤΩ
///ΤΙΚΤΗΤΟΥΑΧΑΡΝΕΩΣ
ΥΦΗΓΟΥΣΙΟΣ
ΟΝΥΣΙΟΥΑΧΑΡΝΕΩΣ
ΟΥΣΜΕΛΙΤΕΩΣΕΤΟΣΚΕ
ΤΟΥΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥΕΚΚΟΙΛΗΣ
ΣΦΙΛΙΠΠΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΠΟΛΥΓΗΡΟΣΕΥΤΑΚΤΟΥ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΑΥΡΖΩΙΛΟΣ
ΑΥΡΑΜΜΩΝΙΟΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΣ
ΑΥΡΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
ΑΥΡΣΩΣΙΚΛΗΣ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΑΥΡΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΡΩΣΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ)
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΥΡΕΥΛΟΓΟΣ
ΑΥΡΜΑΡΚΙΑΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΑΥΡ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ
ΑΥΡ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΕΛΕΝΟΥ
ΑΥΡ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΑΥΡ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΑΙΣΧΡΙΩΝΑΝΤΙΓΟΝΟΥ
ΑΥΡ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΑΥΡ ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΑΥΡ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ

(b)

ΜΙ
ΚΙ
ΑΥΡΑ
ΒΑΣΙΛ
ΑΥΡΑΠΟΛ
ΠΟΛΕΜΑΡ/
ΣΑΤΥΡΟΣΖΩΙ/
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ
ΤΡΥΦΩΝΖΩΙΛΟΥ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ)ΠЄΙ
ΑΥΡΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΑΥΡΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΑΥΡΦΙΛΗΜΩΝ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡΖΩΣΙΜΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡΑΜΕΜΠΤΟΣ
ΑΥΡΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΑΥΡΞΕΝΟΦΩΝ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΩΝ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΑΣ
ΑΥΡΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
////////////////////////
ΑΥΡΦΙΛΟΤΙΜΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΚΑΣΙΑΝΟΣΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΚΑΙΕΛΠΙΔΙΑΝΟΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΦΛΑΑΛЄΞΑΝΔΡΟΣ

Α
ΑΣ
ΕΛΠΙ
ΟΜΗ
ΒΑΣΙ
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ΩΡΟΥ
ΜΕΜΜΑΓΑΘ
ΑΤΤΙΚΟΣΔΙΟΜ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΑΥΡΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΘΕΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΤΕΜ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ) ΓΕΝΟΥΣ
ΑΥΡΦΙΛΟΦΡΩΝ
ΑΥΡΦΙΛΟΚΥΝΗΓΟΣ Υ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣΣΤΡΑΤΟΣ ΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΙΕΡΟΚΛΕΙΔΗΣ) Υ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΠΑΠΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣΓΕΛΩΤΟΣ
ΑΥΡΣΕΚΟΥΝΔΟΣ
ΙΟΥΝΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ

ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΙΟΥΝΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΠΟΛΛΩ ΕΡΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ) ΟΥ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ ΟΥ
ΚΑΣΙΑΝΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΥΡ
ΙΟΥΛΘΕΟΤΙΜΟΣ ΑΥΡ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)
ΜΕΜΦΙΛΟΜΗΤΩΡ
ΓΕΛΛΒΑΛΕΡΙΟΣ
ΜΕΜΜΕΡΜΗΣ Γ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣΦΙΛΕΟΥ Ι
ΜΕΜΜΠΗΓΑΣΙΟΣ Α
ΣΠΟΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΜΝΩΝ)
ΖΩΣΙΜΟΣΚΟΓΝΙΤΟΥ Φ
ΚΟΓΝΙΤΟΣ)
ΑΥΡΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟΣ Λ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ι
ΑΥΡΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ Α
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ Λ
ΙΟΥΛΔΙΟΣΚΟΡΟΣ Π
ΛΕΩΝΤΙΔΑΣ
ΦΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΝΕΙΚΕΡΩΣ)ΟΛΥΝΠΙΑΝΟΣΕΥ
ΑΥΡΣΕΡΑΠΙΩΝ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡΑΔΡΙΑΝΟΣ
ΑΥΡΜΗΝΟΦΙΛΟΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ)
ΦΕΙΔΙΑΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΖΩΠΥΡΟΣ
ΓΝΟΜΩΝ
ΜΟΣΕΥΓΝΩΜΟΝΟΣ
ΟΣΕΥΣΕΒΙΑΝΟΥ
ΝΟΣ)
ΗΤΟΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ
ΤΟΣΣΕΚΟΥΝΔ
ΗΤΟΥ
ΜΗΤΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΡΟΥΦΟΥ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΥΨΙΝΙC
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΚΡΙΤΩΝΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ)
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ)
ΜΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΚΛΗΠΑΣ

Col. I v. 20 Κλ. *Ξενοφῶν* Dumont, ΑΥΡΞΕΝΟΦΩΝ Koehler. || Col. IV v. 47 'ΓΥΨΙΝΙC (*sic*) *steht mit groösseren und nachlässigeren Buchstaben auf dem Stein, scheint aber gleichzeitig zu sein*' Koehler.

1193 Columna lapidis Pentelici, a superiore et ab inferiore parte mutila, ab utroque latere integra, a. 0,66, l. 0,69, cr. 0,12. Παρὰ τὸ σύνηθες δὲ ἡ ἐπιγεγραμμένη ἐπιφάνεια δὲν εἶναι ἐπίπεδος, ἀλλ' ἔχει καθέτως πρίσματα δύο τριγωνικὰ συνεχῆ παρατεθειμένα, ἀμβλυτάτην ἔχοντα τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ γωνίαν Kumanudis. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 545 n. 1. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 364 sqq. n. XCVIII. Exscripsit Koehler.

υΝΥΣΙΟΣΕΥΚΛΕΙΔΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
υΣ ΑΙΛ,ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
ΙΝΟΣ ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
-ΣΜΟΘΕΤΑΙ ΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
///ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ) ΑΥΡ)ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΥΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΑΥΡ)ΠΑΤΡΟΚΛΟΣΚΑΛΛΙΦΡΟ)
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΠΡΟΚΛΙΑΝΟΣ
ΚΑΙΜΑΡΚΙΑΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΙΡΕΙΩΝ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ Υ)ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΜΟΙφΥΛΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΕΥΤΥΧΙΔΗCCΩCΙΠΑΤΡΟΥ ΚΛ)ΤΕΙΜΑΣΙΘΕΟΣ
ΚΕΛΑΔΟΣΤΡΥφΚΥΔ) ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ) φΙΛ) ΜΕΜ)ΣΩΣΠΙΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ) ΠΕΙ) ΚΑΛΛΙφΡΩΝ)
ΑΥΡ)ΙΛΑΡΟΣ)ΓΑΡΓ) ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ
ΥΠΟΣΩφΡΟΝΙΣΤΑΙ ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
ΑΥΡ)ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΣΗΡΕΣΙ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
ΑΥΡ)ΑΤΤΙΚΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣφ) ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΑΥΡ)ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΧΟΛΑ) ΒΑΛΙΑΝΟΣ
ΚΛ)ΖΩΣΙΜΟΣ ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΡ)ΜΟΔΕΣΤΟΣ)ΚΕφ) ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
ΑΥΡ)ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ)
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΥΡ)ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

υ
ΚΛΠΑΛΛΑΔΙΑΙ//ΚΛ)Α
ΝΙΚΟΚΛΗΣΕΙΣΙΔΚΛ)ΤΥΧΙΚC
ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΗΤΡΟΔΙΟΥΟΝΗCΙ
ΛΥΡφΙΛΟΜΟΥΣΟΣΟ ΕΥ *vac.*
ΚΛΔΗΜΗΤΡΙΟC
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ ΦΑ,
ΘΗΛΙΜΙΘΡΗΣ) ΠΟΝ)ΠΗΓΑΞΙΟΣ (*sic*)
ΛΕΣΒΙΑΝΟΣΣΕΡΑΠΙΩΝΟ C
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣΤΕΛ<
ΜΟΔΕΣΤΟΣ)ΚΕφΑ
ΑφΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΧΟΛΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑφΡΟΧΟΛ'
ΑΚΥΛΑΝΟΣΚΑΛΟΚΑΙΡΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣ)ΣφΗ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΕΠΑφΡ) ΕΡΜΗΣ)
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΔΙΟΝΥ
ΝΙΚΩΝΖΟΙΛΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΥΡΕΠΙΓΟΝΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΚΑΡΠΟ) ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΑΥΡ)ΕΥΧΡΟΥΣ ΘΕΜΙΣΩΝ)
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΤΡΥφΩΝΙΑΝΟΣ ΠΡΟC
ΕΛΠΙΔΙΑΝΟCΠΡΟC
ΙΛΑΡΟΣΜΕΛΠΟ

CATALOGI

ΑΥΡ) ΠΩΛΛΙΩΝ
ΗΓΕΜΩΝ
ΓΑΛΛΙΟΣΜΟΥΣΑΙΟΣ
//////////ΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
//////////////////ΙΗΣΙΜΟΣ
//////////////////ΛΡΠΙΔΟΥΕΚΚ)
ΟΓΑΚΟΡΟΣ
ΥΡ) ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
/////////ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ
//////////////////ΡΟΣΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
vac.
//////////////////////ΝΟ//////////
//////////////////////////////////)
//////////////////ΘΕΙΔΟΣ
//////////////////ΚΡΑΤΗΣΑΡΤΕΜ)
//////////////////////ΜΙΔΩΡΟΣ)
//////////////////////ΔΟΔΟΤΟΣ)
//////////////////////ΟΥΣΟΣΣΕΡΑ)
ΟΣΣΕΡΑ)
ΠΙΛΙΟ)

//////////////////////ΙΔΟΣ
//////////////////ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ
//////////////////ΑΤΡΟΚΛΟΣ
vacant duo versus,
deinde lapis fractus est.

ΚΛ) ΩΚΕΑΝΟΣ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΠΕΡΙΛΑΟΣΠΕΡΙΛΑΟΥ) ΟΗΘΕΝ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΖΩΣΙ

ΙΣΘΜΟΣΑΦΡΟΔ)
ΦΑΥΣΤΕΙΝΟΣΑΦΡΟ)
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ)
ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΤΥ
ΣΩΤΥΣ)
ΦΛΑΒΙ) ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΟΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΣΚΕΛΑ) ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΤΡΥΦΩΝΚΕΛΑΔΟΥ) ΑΥΡ) ΠΑΝΤΑΓΑΘΟΣ
ΑΙΛΙΟΣΚΛΕΑΝΔΡΟΣ) ΑΥΡ) ΕΡΜΗΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΑΦΡ) ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΕΥΦΡΑΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝ) ΩΚΕΑΝΟΣ
ΑΙΛΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ ΑΥΡ) ΡΗΓΕΙΝΟΣ
ΦΛΑ) ΠΡΟΚΛΙΑΝΟΣ)
ΑΓΑΘΩΝΖΩΣΙ) ΦΛΑ) ΜΑΡΚΙΑΝΟΣΠΡ)
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΖΩΣΙ) ΑΥΡ) ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΙΠΠΩ
vac.

ΣΚΑΡΧΗΣΑΣ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΑΠΟΛ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΦΑΡΝΑ
ΚΟΥ

ΒΟΙΩΤΟΣ)
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ)
(*sic*) ΕΥΟΔΙΑΝΟΣΠΑΛΑΙΛ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΘΗΝ)
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΜ) ΣΩΣΠΙΣ
ΔΟΥ) ΒΑΛΙΑΝΟΣ)

ΕΥΤΑΚΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡ
ΝΕΙΚΙΑΣ
ΟΛΥΝΠΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΣ
(*sic*) ΑΤΙΚΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ)
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ)
ΜΕΜΜΙΑΝΟΣΕΥΤΥ
ΣΩΤΑΣΣΥΝΦΕ
ΑΤΤΙΚΟΣ)

ΑΥΡ) ΒΕΙΤΑΛΙΟΣ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΥΡ) ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΑΡ
ΤΡΥΦΩΝΣ
ΑΥΡΕΠ
ΠΟ

[πολέμαρχ]ος
....ινος
[Θε]σμοθέται
Ἀριστόβουλος)

σωφρονισταί
Ἀπολλώνιος Μοι(ραγένους) Φυλά(σιος)
Εὐτυχίδης Σωσιπάτρου
Κέλαδος Τρύφ(ωνος) Κυδ(αθηναιεύς)
Ἀφροδείσιος) Φιλ(άδης)
Μιλτιάδης) Πει(ραιεύς)
Αὐρ(ήλιος) Ἴλαρος Γαργ(ήττιος)
ὑποσωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Καλόκαιρος Ἡρεσί(δης)
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικὸς Στράτωνος Σφ(ήττιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος) Χολα(ργεύς)
Κλ(αύδιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Μόδεστος Κεφ(αλῆθεν)
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
ὁπλομάχος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
ὑποπαιδοτρίβης
Αὐρ(ήλιος) Πωλλίων

[Δι]ονύσιος Εὐκλείδου
Ἀδριανείων
Αἴλ(ιος) Ἀρητιανός
Ἀντινοείων
ἐν Ἐλευσεῖνι
Αὐρ(ήλιος) Ἀριστόβουλος)
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Ἡρακλείδης Εὐκλείδου
Ἐπινικίων
Αὐρ(ήλιος) Πάτροκλος Καλλίφρο(νος)
Σεβηρείων
Προκλιανὸς
καὶ Μαρκιανός
Ἀμφιαρείων
Πραξιτέλης)
Γερμανικείων
Κλ(αύδιος) Τειμασίθεος
συστρεμματάρχαι
Μέμ(μιος) Σῶσπις
Καλλίφρων)
Πάτροκλος
Ἀρητιανός
Ἀριστόβουλος)
Ἀγαθόπους
Βαλιανός
Σώσανδρος
Πραξιτέλης)
Ξενοκράτης)
Ζώσιμος
εἰσαγωγεῖς
Κλ(αύδιος) Ὠκεανός

Κλ(αύδιος) Παλλάδι(ος)
Νικοκλῆς Εἰσιδ.
Ἀθήναιος Μητροδ(ώρου)
[Α]ὐρ(ήλιος) Φιλόμουσος ὁ [καὶ] Εὐ...
Θηλιμίθρης)

Ἀκαμαντίδος
Μόδεστος) Κεφα(λῆθεν)
Ἀφροδείσιος) Χολα(ργεύς)
Ἀλέξανδρος Ἀφρο(δεισίου) Χολ(αργεύς)
Ἀκυλανὸς Καλοκαίρου
Ἀττικός) Σφή(ττιος)
Εὐτυχιανὸς Ἐπαφρ(οδίτου)
Ἐπίκτητος Διονυ(σίου)
Νίκων Ζοΐλου

Ἀδριανίδος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίγονος Ἐπιγόνου
Κάρπο[ς])
Εὐτύχης
Αὐρ(ήλιος) Εὔχρους

Ἴλαρος Μελπο(μενοῦ)

Ἀφροδείσιος νεανι-
σκαρχήσας

Κλ(αύδιος) Δ....
Κλ(αύδιος) Τυχικό[ς]
Ἰού(λιος) Ὀνήσι(μος)
Κλ(αύδιος) Δημήτριος
Ἐλευσείνιος Φαλ(ηρεύς)
Πον. Πηγά[σ]ιος
Λεσβιανὸς Σεραπίωνος
Πολύκαρπος Τελ.

Ἀντιοχίδος
Ἀρητιανός
Θεμίσων)
Προσδόκιμος)
Τρυφωνιανὸς Προσ(δοκίμου)
Ἐλπιδιανὸς Προσ(δοκίμου)

Ἀριστόβουλος
Ἑρμῆς)

[Γέ]λλιος Μουσαῖος
[ὑπ]ογραμματεύς
[Αὐρ(ήλιος) Ὀυ]ήσιμος
[Εὐκ]αρπίδου ἐκ Κ(οίλης)
[ὑπ]ο[ζ]άκορος
[Α]ὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
διδάσκαλος
[Αὐρ(ήλιος)] Παλαμήδης
[ἰατ]ρός· Ἀρτεμείσιος

. . . νο . . .
. . . . . .
[Ἐρε]χθεῖδος
. . . . . κράτης Ἀρτεμ(ιδώρου)
[Ἀρτε]μίδωρος)
[Κηφι]σόδοτος)
. . . . ουσος Σερα.
. . . . ος Σερα.
. . . . ιλις[ς])

[Αἰγη]ίδος
. . . Καλλίφρων
[. . Π]άτροκλος

Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανὸς
Ἐπαφροδείτου
Περίλαος Περιλάου Ὀῆθεν
Ἀντίοχος Ζωσί(μου)
Ἰσθμὸς Ἀφροδ(εισίου)
Φαυστεῖνος Ἀφρο(δεισίου)
Ἀφροδείσιο[ς])
Σωκράτης Σωτῦ
Σωτῦς)
Φλάβι(ος) Συμφέρων
Παυδιονίδος
Ἀρτεμείσιος ὁ καὶ Διονῦσις Κελά|δου
Τρύφων Κελάδου
Αἴλιος Κλέανδρος

Εὐφράτης Στρατον(ίκου)
Αἴλ(ιος) Εὐτυχιανός

Ἀγάθων Ζωσί(μου)
Ἡρακλείδης Ζωσί(μου)

Οινειδος
Μοιραγένης Ἀπολ(λωνίου)
Φιλοκράτης Φαρνά|κου

Βοιωτός)
Ὀλυμπιόδωρος)
Εὐοδιανὸς Παλαιλ.
Διογένης Ἀθην.
Κεκροπίδος
Μέμ(μιος) Σώσπις
Βαλιανός)
Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Παντάγαθος
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμῆς
Ἰουλιανὸς Ἀφρ(οδισίου)
Ὠκεανός
Αὐρ(ήλιος) Ῥηγεῖνος
Φλά(βιος) Προκλιανός
Φλά(βιος) Μαρκιανὸς πρ(εσβύτερος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος
Ἱππο[θοωντίδος]

Εὔτακτος
Διονύσιος Ἀθηνοδώρ(ου)
Νεικίας
Ὄλυμπος
Ἀλέξανδρος
Ἐπιτύγχανος
Ἀτ(τ)ικὸς Ζωσίμου
Ἀτταλίδος
Εὐτυχίδης)
Μεμμιανὸς Εὐτυ(χίδου)
Σωτᾶς Συνφέ(ροντος)
Ἀττικός)
Αὐρ(ήλιος) Βειτάλιος

ἐπένγραφοι
Αὐρ(ήλιος) Νεικηφόρος
Διονύσιος Ναρ[κίσσου]
Τρύφων Σ . . . .
Αὐρ(ήλιος) Ἐπ . . . .
Πο . . . . . .

Titulus inter 230 et 235 p. Chr. scriptus, id quod docent et Severeorum festum (col. II v. 11), quod Alexandro caeso abrogatum est (cf. n. 1197. 1198. 1202), et Aurelii Palamedis praeceptoris nomen (col. I v. 31); cuius nonus annus cum incidat in Gordiani III imperium (n. 1197), non potest munus iniisse ante annum 230/1 p. Chr.

1194 Pars superior Hermae. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 1865 Aug. 24. A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 49 n. 55. (Essai sur l'éphébie Attique II p. 450 n. XCVIII *a*).

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΣΙΑ
ΝΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ
. . . . ΡΙΕΩΣΠΑΝΑΘΗ
. . . . . ΚΘΟΔΙΕΤΟΥΣ
. . . . . ΟΣΚΑΙ
. . . . . ΩΝ

Ἐπὶ ἄρχοντος Κασια|νοῦ ἱεροκήρυκος | [Στει]ριέως, Παναθη|[ναΐδι] κϑ', ὁ δι' ἔτους | [γυμνασίαρχ]ος καὶ | [ἄρχων τῶν ἐφηβ]ων . . . .

Panathenaidum numeratarum seriem aut ab anno 118/9, aut ab 122/3, aut ab 126/7 p. Chr. incipere, sed hanc quam postremo loco posui computandi rationem maximam probabilitatem habere demonstravi Comment. philol. in honorem Th. Mommseni p. 242 sqq. Huius tituli annus igitur aut 230/1 aut 234/5, aut id quod omnium verisimillimum videtur, 238/9 p. Chr. est.

1195 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη; exscripsit Koehler.

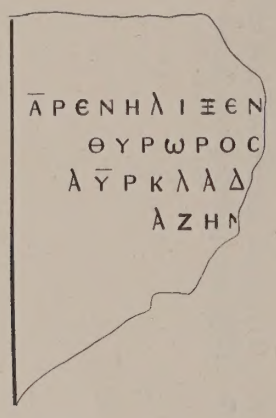

Ἄρεν. Ἥλιξ Ἐν . . . .
Θυρωρός
Αὐρ(ήλιος) Κλαδ[ίων]
Ἀζηνι[εύς]

Aurelii Cladionis nomen etiam n. 1197. 1199 (fortasse etiam n. 1202 pro Καλλίων legendum Κλαδίων) occurrit, ubi est ἐπὶ Διογενείου. Quod munus cum ipsius aedificii custodem significet, simile quidem est ianitoris muneri, sed sine dubio maiorem dignitatem habet, ita ut ex illo inferiore gradu demum in hunc superiorem ascendisse videatur Cladio. Quare hunc titulum illis aliquanto antiquiorem iudico. Quid sibi velint litterae Ἄρεν. initio primi versus, ignoro; fortasse compendium ignoti alicuius nominis gentilicii Romani est.

1196 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη; exscripsit Koehler.

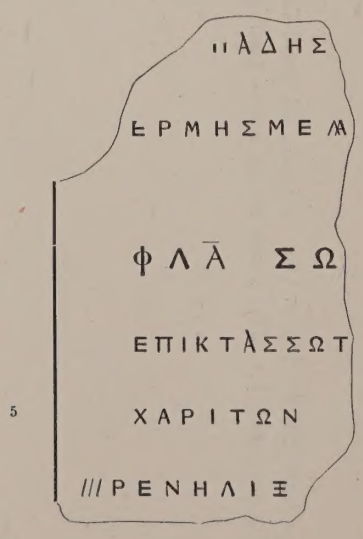

. . . . . ιάδης
Ἑρμῆς Μελα . . .
Φλά(βιος) Σω . . . . .
Ἐπικτᾶς Σωτ . . . .
Χαρίτων
[Ἄ]ρεν. Ἥλιξ

Huc rettuli titulum propter ultimum nomen, quo idem videtur homo indicari, qui est n. 1195 initio.

1197 Columna lapidis Pentelici, a. 1,48, l. 0,75, cr. 0,08, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Supra titulum aëtoma. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 169 n. 3. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 368 n. XCIX. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 424—426.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Κάλλιππος Λαμ|πτρεὺς καὶ ὁ ἀντικοσμήτης Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Θεόξενος Λαμ|πτρεὺς ἀνέγραψαν το[ὺς] ὑπ' αὐτοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς | περὶ τὸ Διογένειον το[ὺς] ἐπὶ ἱερέως Φλαβ(ίου) Ἀσκληπιάδου | ἄρχοντος, παιδοτρι[βο]ῦντος διὰ βίου Αὐρ(ηλίου) Σεραπίωνος | τοῦ καὶ Κράτωνος Πα[ι]ανιέως, προστατοῦντος Τι.β(ερίου) Κλ(αυδίου) | Λεωσθένους Μελιτέ[ω]ς, γραμματεύοντος διὰ βίου | ἱερέως Συντρόφο[υ τ]οῦ Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης, | διδασκάλου διὰ βίου Α[ὐρ(ηλίου) Π]αλαμήδους ἔτος Ϟ.

στρατηγός

Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος Λαμ(πτρεύς)

βασιλεύς

Κλῳδ(ιος) Ὀνήσιμος Κλ...

σωφρον[ιστ]αί

Αὐρ(ήλιος) Ἄτταλο[ς Ἀρ]τέμ[ων]ος Φλυ(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Εὐ[κ]ατάλλα[κτ]ο[ς]
Κλ(αύδιος) Νεικόστρ[ατος]
Αὐρ(ήλιος) Μητρόδ[ωρος]
Αὐρ(ήλιος) .....

ἄρχων

Ο[ὐαλέριος] Κεχαριστμένος Ὑβά(δης)

πολέμαρχος

Ζήνων

γυμνασίαρχοι

Βοηδρομιῶνα
καὶ Ποιανεψιῶνα
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος Λαμπτρεύς
Μεμακτηριῶνα
Σωσικράτης
Ποσειδεῶνα
Αὐρ(ήλιος) Φιλοκράτης
Γαμηλιῶνα
Γορβίδιος Ἀρέσκων
Ἀνθεστηριῶνα
Μᾶρκος) Παιανιεύς
καὶ Ἐλεύθερος Μάρκου
Ἐλαφηβολιῶνα
ὁ κράτιστος Οὐετούριος
Κυιντιανός
Μουνιχιῶνα
[Ο]ὐαλέριος Κεχαριστμένος Ὑβά(δης)
Θαργηλιῶνα
[Οὐ]αλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
[Σ]κειροφοριῶνα
[Πρ]εῖμος καὶ Ἀριστόβουλος
Ἑκατονβεῶνα
[Ἐ]πίγονος καὶ Πάτερκλος
Μεταγειτνιῶνα
[Οὐα]λέριος Κεχαριστμένος Ὑβά(δης)

κῆρυξ

Οὐα(λέριος) Ἡρακλέων Ὑβ(άδης)

ἀγωνοθέται

Ἀντινοεί̣ω[ν ἐν Ἐλ]ευ[σῖνι]
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Δι̣ο[νύ]σιος Λαμπτ[ρεύ]ς
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Αὐρ(ήλιος) Φιλοκράτης
Ἀντωνείων
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικός
Ἀθηναίων
Αἴλ(ιος) Ἀπολινάριος
Γερμανικείων
Οὐαλέριος Κεχαριστμένος Ὑβά(δης)
Ἀδριανείων
Οὐ[α]λέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Γορδιανείων
Οὐαλέριος Κεχαριστμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)?

συστρεμματάρχαι

Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος Λαμπτρεύς
Οὐαλέριος Κεχαριστμένος Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Κεχαριστμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀρχεκράτης
Ἴλαρος ὁ καὶ Εὐτύχης
[Αὐρ.] Φιλοκράτης
.....ων
Εὐφρόσυνος Ἀδριαν(οῦ)
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Αὐρ(ήλιος) Χρύσιππος
Αὐρ(ήλιος) Πρεῖμος
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπίνεικος

Ἰού(λιος) Σ[ε]μνος
Ἱπποθεοντίδος
Σύντροφος ὁ καὶ Ὑγεῖνος
Χειλιαρχιανὸς Δημητρίου
Σώτας Δημητρίου
Ἐπίγονος)
Μεγιστόδωρος Ἐπιγόνου
Αἴλ(ιος) Μύρισμος
Εὔνους Ἐπικτήτου

. . . . . ιο[ς]
[ὑπογρα]μματ[εύς]
[Ὀνήσιμ]ος Ε[ὐ]-
[καρπίδ]ο[υ]
[ἐκ Κοίλ]ης
[ἐπὶ Διογ]ενίου
[Κλ]αδ[ίων . . . . .]
κεσ[τρο]φ[ύ]λαξ
[λεντι]ά[ρ]ιος
Ἀγα[θόπ]ους

Ἐρ[εχθεῖ]δος
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) [Διονύσιος] Λαμπτρεύς
Αὐρ(ήλιος) Φιλοδ[. . . Λαμπτ]ρεύς
Φλά(βιος) Ἰόβας
Φλά(βιος) Ἀριστείδη[ς]
Αἴλ(ιος) Ἀπολινάρ[ιος]
. . . . . ιος Κ. . . .
Π[ρεῖ]μο[ς Εὐ]αν[θίωνος]
Ἀφρο[δᾶς] Εὐ[α]νθί[ωνος]
Εὐανθ[ίω]ν Εὐανθίων[ος]
Κλ(αύδιος) Ἀφροδείσιος Λαμπ(τρεύς)
[Κ]λ(αύδιος) Πρωτογένη[ς]
Κλ(αύδιος) Νεικόστρατος
Κλ(αύδιος) Μουσαῖος
Αὐρ(ήλιος) Γαϊανός
Ῥωμανός)
Ἀρέσκων Ῥωμα[ν]οῦ
Ζώσιμος Ἀρ[τ]έμωνος
Σωτήριχος) Κηφεισιεύς
Θεόδοτος Ἐπαφροδείτο[υ]
Μην[ο]γένης Φιλοπόνο[υ]
Ἀγαθοκλῆς Εἰσιδ . . ου
Ἐπαφρόδειτος Τε .
Εὐπορᾶς Καλλίπ[που]
Εἰσίδωρος Συν.

[Πα]νδιονίδος
[Αὐρ(ήλιος) Ἀτ]τικός
. . . . ιος Ἐρωτικοῦ
[Ἀσκλη]πιάδης Εὐτύχους
[Φιλάδε]λφος Εὐτύχους
. . . . ος)
. . . . . ος Μάρκου
. . . . . νος Μάρκου
. . . . . ος)
. . . . . λιος Πρόξενος
. . . . . δωρος Τειμοθέου
. . . Ῥωμανός
. . . . ς Προσδέκτου
. . . δωρος Ἰουλίου
[. . . Λε]οντεύς)

[Λεω]ντίδος
[Οὐα]λέριος Κεχαρισμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)
[Οὐα]λέριος Κεχαρισμένος Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Στράτων Εὐπόρου
Μενεσθεὺς Εὐπόρου
Διονύσιος Εὐφροσύνου
. . . . . ιος ὁ καὶ Χρυσῆς
. . . . κράτης Ἀρχικράτους
. . . . . ης ὁ καὶ Περιγένης
[. . . . ν]εικος Στράτωνος
[. . . . . Δ]ιονυσοδώρου
. . . . . ος)
[. . . . Κεχα]ρισμένου
[. . . . Ἐλευ]σεινίου
. . . . . ς Ζωσίμου
. . . . . ος)
. . . . . ς)
[. . . . . Φ]ιλοκράτους
. . . . . Νεικηφόρου
Τ . . . . . ος Νεικηφόρου
Ἀθ[ήναι]ος
Κ . . . . . Τερτίου
Π . . . . . ος
Ἰούν(ιος) [Τρό]φιμος
Διόδ[ω]ρος)
Ἀθην[ό]δωρος)
Ἀνθε[ῖ]νος Ἀθηνοδώρου

Ἀκαμα[ν]τίδος
Φιλότειμος)
Αὐρ(ήλιος) Πρόκλος
Δείφιλος Ἀφροδεισίου
Ῥόδιππος Εὐκαταλλάκτου
Εὐκατάλλακτος)
Ἰού[λ](ιος) Παλατεῖνος
Ἀρίσ[τ]ιππος Ὑακίνθου
Δείφιλος Ἐπιτυνχάνοντος
Αἴλ(ιος) Βασιλικός
Πολύκτητος Ἐπιτυνχάνοντος
Ἐπιτυνχάνων Ἐπιτυνχάνοντος
Φιλάγαθος)
Ἀγαθοκλῆς)
Διονύσιος Ἀγαθοκλέους
Εὐφρόσυνος Ἑλένου
Ἕλενος)
Ἐπάγαθος Ἀριστοβούλου
Κλαύ(διος) Ἀσκληπιάδης
Ἐρέννιος Φιλαθήναϊς
Αὐρ(ήλιος) Μάξιμος

Ἀδριανίδος
Αὐρ(ήλιος) Ὀνησιφόρος
Διογένης Ἐπαφροδείτου
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Γορδίβιος Ἀρέσκων
Κλώ(διος) Ζήνων
Κλώ(διος) Ὀνήσιμος
Κλώ(διος) Ἀθήναιος
Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
Φιλέας)
Ἰούλιος Κά[λ]λιστος
Κλώ(διος) Ἀττικός
Πολύμνηστος Δωροθέου
Δωρόθεος)
Φλ(άβιος) Ἡρκλανός
Αὐρ(ήλιος) Σμινθεύς
Ἀττικὸς Πρείμου
Οὐάριος Ἀγαθόδωρος
Οὐάρ[ι]ος Ἀντίοχος
Βάναυσος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Ἔρως

Δωρόθεος Ἀθηνοδώρου
Λού(κιος) ὁ καὶ Ἐπάγαθος
Σωτέας Ἡρακλείδου
Ἑρμείας Ζωσίμου
Ἀρισταίνετος Ἀφροδεισίου

Αἰαντίδος
ὁ κράτιστος Οὐετούριος Κυιντι[αν]ός
Ἀλέξανδρος Ἀθηναίου
Γάιος)
Προσδόκιμος Γαΐου
Εὔφημος Πρείμου
Εὔοδος Ἰάσονος
Ἰάσων)
Ζώσιμος) Μαρ(αθώνιος)
Ἑρμείας Ἡρακλείδου
Μιλτιάδης)
Ἀττικὸς Εὐκάρπου
Φλ(άβιος) Νεικοπολι[α]νός(?)
Φλ(άβιος) Μηνογένης
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀλέξανδρος Μαρκιανοῦ
Λουκιλλιανὸς Σωστράτου
Κόσμος)
Διόδωρος Κόσμου
Εὔνους)

Ἀντιοχίδος
Ἐπάγαθος)
Διονύσιος)
Εὐκαρπᾶς Ἑρμογένους
Εὔκαρπος Ἡρακλείδου
Στέφανος Κλαυδιανο[ῦ]
Ἡρακλείδης)
Λούκιλλος Παραμόνου
Ἀθηνόδωρος Παμφίλου
Μάρων Παμφίλου
Διονυσόδωρος Τροφίμου

Αἰγ[εἰδος]

Φιλέα[ς ....]
Ἐλπί[νικ]ος
Ζώσι[μος .....]
Ἀσκλ[ηπι]όδο[τος Ζωπ]ύρου
Μο.....ν...
Ζω...ος
....νος ὁ καὶ Πανιάλιος
.....ίδης
[..... Ἐπ]αφροδείτου
.... Κορνήλιος νεανισ[κάρχης?]
....ιμος
Πωλλιανός)
Χρήσιμος)
Ἀριστόβουλος Εὐφροσύνου
Σόσσιος Λύκος
Εὔκαρπος Εὐτύχους
Ἀγαπητὸς Καλλίστου
Βάθυλλος ὁ καὶ Ὕψιστος
Πελάγιος Ἐπιποδίου
Ἐπιπόδιος)
Ἐπίκαρπος Εὐτύχου

Πτολ[εμα]ΐδος

Εὔπορο[ς Ε]ὐτυχιανοῦ
Μάξιμος Εὐτυχιανοῦ
No. Μακαριανὸς Βασιλείδου
Ἀλεξανδρίων Βασιλείδου
Μύρων Εὐτυχίδου
Ἄτταλος Ἀττάλου
Βαλεριανὸς Ἀττάλου
Μητρόδωρος)
Διονύσιος Μητροδώρου
Θεόκτιστος Πολυκράτους
Δίων Μητροδώρου
Ἀφροδείσιος Ὀνήτορος
Εὐτυχᾶς Πιστοκράτους
Εἰσίδωρος Πιστοκράτους
Εὔδωρος)
Ἵλαρος Εὐτύχους
Καλλίγονος)
Τύραννος Ἑρμείου
Ἀνφιχάρης)
Ἐπαφρόδειτος Ἀνφιχάρους
Ἀσκληπιάδης)
Ἀμμώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ζωσιμιανός
Αὐρ(ήλιος) Φοῖνιξ
Κλα(ύδιος) Δεῖος

Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδωρος ὁ καὶ Ἀπολινάριος Βησεεὺς καὶ Ἀλεξανδρεύ[ς]

Οἰνεΐδος

Εὔκαρπος)
Νούμ(μιος) Λυκαρίων
Αὐρ(ήλιος) Νεμέσιος
Γραικήιος Ζώσιμος
Γραικήιος Εὔκαρπος
Εὐφρόσυνος Ἀδριανοῦ
Ἀφροδείσιος)
Πρωτόβουλος Διονυσοδώρου
Ζοείλος)
Αὐρ(ήλιος) Πομπωνιανός

Κεκροπίδος

Γερμανὸς Ἱπποκράτους
Λέων Κλαίδου
Ἰούν(ιος) Σέμνος
Ἀρτέμων Ἀρτέμωνος
Ἀγαθόπους Ἀρτέμωνος
Διονύσιος Νηρέως
Γαϊανὸς Ἀγαθόποδος
Δημήτριος Ἀφροδεισίου
Ἐλπίνεικος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Ἀμυντιανός

Τυχικός)
Παῦλος Ἀγάθωνος
Εὐτυχίδης Ἀριστοβούλου
Αὐρ(ήλιος) Θεοδώρητος
Αὐρ(ήλιος) Καλλιγένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀρίστων

Ἀτταλίδος

Αὐρ(ήλιος) Κῦρος
Ἀθηνίων Ἀθηνοδώρου
Μέλπων Ἀθηνοδώρου
Μένανδρος Μελίσσου
Χρυσέρως)
[Θε]οδόσιος Χρυσέρωτος
Διονύσιος Ἀφφιανοῦ
Αὐρ(ήλιος) Συμφέρων
Ἵλαρος)

Gordianeorum festum (col. III v. 26) indicat Flavii Asclepiadis archontis annum inter 238 et 244 p. Chr. esse.

Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι

Ο Κ Ο Σ Μ Η Τ Η Σ Τ Ω Ν Ε φ Η Β Ω Ν , Μ , Α Υ Ρ , Κ Α Λ Λ Ι Π Π Ο Σ Λ Α Μ
Π Τ Ρ Ε Υ Σ Κ Α Ι Ο Α Ν Τ Ι Κ Ο Σ Μ Η Τ Η Σ , Μ , Α Υ Ρ , Θ Ε Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Λ Α Μ
Π Τ Ρ Ε Υ Σ Α Ν Ε Γ Ρ Α Ψ Α Ν Τ Ο . . ʃ Π Α Υ Τ Ο Υ Σ Ε φ Η Β Ο Υ Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ι Ο Ν Τ Ϲ . . Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Σ φ Λ Α Β < Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Ο Υ
Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Π Α Ι Δ Ο Τ Ρ Ι . . ʃ Ν Τ Ο Σ Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Α Υ Ρ , Σ Ε Ρ Λ Π Ι Ω Ν Ο Σ
Τ Ο Υ Κ Α Ι Κ Ρ Α Τ Ω Ν Ο Σ Π \ . Α Ν Ι Ε Ω Σ Π Ρ Ο Σ Τ Λ Τ Ο Υ Ν Τ Ο Σ < Τ Ι Β < Κ Λ
Λ Ε Ω Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ Μ Ε Λ Ι Τ Ⅼ . Σ Γ Ρ Α Μ Μ Λ Τ Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ Δ Ι Λ Β Ι Ο Υ
Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Σ Υ Ν Τ Ρ Ο φ Ο . . Ɔ Υ Ε Υ Κ Λ Ρ Π Ι Δ Ο Υ Ε Κ Κ Ο Ι Λ Η Σ
Δ Ι Δ Α Σ Κ Λ Λ Ο Υ Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Α ι . . Α Λ Α Μ Η Δ Ο Υ Σ Ε Τ Ο Σ Θ̄

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΡΧΩΝ ΚΗΡΥΞ

Μ Α Υ Ρ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ Σ Ο Κ Ε Χ Α Ρ Ι Σ Μ Ε Ν Ο Σ Ῡ Β Α Ο Υ Α Η Ρ Λ Κ Λ Ε Ω Ν Ῡ Ρ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ

Κ Λ Ω Δ Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ Κ Λ /// Ζ Η Ν Ω Ν

ΣΩφΡΟΝΙ ΑΙ

Α Υ Ρ Α Τ Τ Α Λ Ο . . . Γ Ε Μ . . Ο Ⅽ φ Λ Υ
Α Υ Ρ Ε Υ ι Α Τ Α Λ ʌ Α . . Ο ΓΥΜΝΑⅭΙΑΡΧΟΙ
Κ Λ Ν Ε Ι Κ Ο Σ Τ Ρ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
Α Υ Ρ Μ Η Τ Ρ Ο Δ Ο ΚΑΙΠΟΙΑΝΕ ψ ΙΩΝΑ
Α Υ ΜΑΥΡΔΙΟΝΥⅭΙΟⅭΛΑΜΠΤΡΕΥⅭ
ΜΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ
ⅭΩⅭΙΚΡΑΤΗⅭ
ΠΟⅭΕΙΔΕΩΝΑ
ΑΥΡφΙΛΟΚΡΑΤΗⅭ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
ΓΟΡΒΙΔΙΟΣΑΡΕⅭΚΩΝ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ
ΜΑΡΚΟⅭ)ΠΑΙΑΝΙΕΥⅭ
ΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟⅭΜΑΡΚΟΥ
ΕΛΑφΗΒΟΛΙΩΝΑ
ΟΚΡΑΤΙⅭΤΟⅭΟΥΕΤΟΥΡΙΟⅭ
ΚΥΙΝΤΙΑΝΟⅭ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΣΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣῩΒ̄Α
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ
/// ʃ ΑΛΕΡΙΟⅭΗΡΑΚΛΕΩΝ ῩΒ̄Α
/////// ʃ ΕΙΡΟφΟΡΙΩΝΑ
/////// ΕΙΜΟⅭΚΛΙΛΡΙⅭΤΟΒΟΥΛΟⅭ
/////// Ξ Κ Α Τ Ο Ν Β Ε Ω Ν Α
////// ΠΙΓΟΝΟⅭΚΑΙΠΑΤΕΡΚΛΟⅭ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑ
///// Λ Α Ε Ρ Ι Ο Ⅽ Κ Ε Χ Α Ρ Ι Ⅽ Μ Ε Ν Ο Ⅽ Υ Β Α ʹ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙ Ο ////////// Γ Υ ///////
ΜΑΡΑΥΡΔΙΟ . . ⊿ Ι Ο Ⅼ Λ Α Μ Π ι ι Ⅼ ι Ⅽ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΑΥΡφΙΛΟΚΡΑΤΗⅭ
ΑΝΤΩΝΕΙΩΝ
ΑΥΡΑΤΤΙΚΟⅭ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΙΛ΄ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟⅭ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΟΥΑΛΕΡΙΟⅭΚΕΧΑΡΙⅭΜΕΝΟⅭῩΒ̄Α
ΛΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΥΛΛΕΡΙΟⅭΗΡΑΚΛΕΩΝῩΒ̄Λ
ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΥΑΛΕΡΙΟⅭΚΕΧΑΡΙⅭΜΕΝΟⅭῩΒ̄Α ΠΠ

ⅭΥⅭΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΜΑΡΑΥΡΔΙΟΝΥⅭΙΟⅭΛΑΜΠΤΡΕΥⅭ
ΟΥΑΛΕΡΙΟⅭΚΕΧΑΡΙⅭΜΕΝΟⅭΥΒΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΟⅭΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒΑ
ΟΥΛΛΕΡΙΟⅭΚΕΧΛΡΙⅭΜΕΝΟⅭΥΒΑ ΠΠ
ΑΥΡΛΡΧΕΚΡΑΤΗⅭ
ι Λ Α Ρ Ο Ⅽ Ο Κ Α Ι Ε Υ Τ Υ Χ Η Ⅽ
////////////// Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ⅽ
Λ ////////// Λ Ι /// Ω Ν
ΕΥφΡΟⅭΥΝΟⅭΑΔΡΙΑΝ
ΛΥΡⅭΩΤΗΡ
ΛΥΡΧΡΥⅭΙΠΠΟⅭ
ΛΥΡΠΡΕΙΜΟⅭ
ΛΥΡΕΛΠΙΝΕΙΚΟⅭ

ΙΟΥⅭⅭΩΝΟⅭ
ΙΠΠΟΘΕΟΝΤΙΔΟⅭ
ⅭΥΝΤΡΟφΟⅭ ΚΑΙΥΓΕΙΝΟⅭ
ΧΕΙΛΙΑΡΧΙΑΝΟⅭΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ⅭΩΤΑⅭΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟⅭ)
ΜΕΓΙⅭΤΟΔΩΡΟⅭΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΑΙΛ΄ΜΥΡΙⅭΜΟⅭ
ΕΥΝΟΥⅭΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

desunt fere 18 versus

III

ΙΟ
ΜΜΑ
ΟΣΕ
Ο'
Η∠ *vac.*
ΞΝΙΟΥ
////ΑΔ . . . . . *vac.*
ΚΕΣ//////////////ϕ . ΛΑΞ
vac. ////////////////Λ///ΙΟΣ
ΑΓΑ//////////ΟΥΣ

ΕΡ//////////////ΔΟϹ
ΜΑΡΑΥΡΔ.....ΛΑΜΠΤΡΕΥϹ
ΑΥΡΦΙΛΟΔ.//////////////////////ΡΕΥϹ
ΦΛΑΙΟΒΑϹ
ΦΛΑ'ΑΡΙϹΤΕΙΔΗ///
ΑΙΛ´ΑΠΟΛΙΝΑΡ///
/ ////////////////////ΙΟϹΚ///
Π...ΜΟ//////ΛΝΘ//
ΑΦΡΟ////ΕΥΝΘΙ////// *sic*
ΕΥΑΝΘ..ΝΕΥΑΝΘΙΩΝ//
ΚΛΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΛΑΜΠ//
///ΛΠΡΩΤΟΓΕΝΗ///
ΚΛΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹ
ΚΛΜΟΥϹΑΙΟϹ
ΑΥΡ´ΓΑΙΑΝΟϹ
ΡΩΜΑΝΟϹ)
ΑΡΕϹΚΩΝΡΩΜΑΙΟΥ
ΖΩϹΙΜΟϹΑΡ.ΕΜΩΝΟϹ
ϹΩΤΗΡΙΧΟϹ)ΚΗΦΕΙϹΙΕΥϹ
ΘΕΟΔΟΤΟϹΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟ//
ΜΗΝ.¯ΕΝΗϹΦΙΛΟΠΟΝϹ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹΕΙϹΙΔΟ.ΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΤΕΙ
ΕΥΠΟΡΑϹΚΑΛΛΙΠ///
ΕΙϹΙΔΩΡΟϹΓΥΝ///

//////ΝΔΙΟΝΙΔΟϹ
//////////////ΤΙΚΟϹ
ΛΙΟϹΕΡΩΤΙΚΟΥ
ΙΠΙΑΔΗϹΕΥΤΥΧΟΥϹ
ΛΦΟϹΕΥΤΥΧΟΥϹ
ΟϹ)
ΟΟϹΜΑΡΚΟΥ
ΝΟϹΜΑΡΚΟΥ
ΟϹ)
ΛΙΟϹΠΡΟΞΕΝΟϹ
ΔΩΡΟϹΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΙΡΩΜΑΝΟϹ
ϹΠΡΟϹΔΕΚΤΟΥ
ΔΩΡΟϹΙΟΥΛΙΟΥ
ΟΝΤΕΥϹ)

ΝΤΙΔΟϹ
///ΛΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑ´ΠΡ
///ΛΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒΑ
ϹΤΡΑΤΩΝΕΥΠΟΡΟΥ
ΜΕΝΕϹΘΕΥϹΕΥΠΟΡΟΥ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΕΥΦΡΟϹΥΝΟΥ
//////////////ΙΟϹΟΚΑΙΧΡΥϹΗϹ
////////////ΚΡΑΤΗϹΑΡΧΙΚΡΑΤΟΥϹ
¯ΗϹΟΚΑΙΠΕΡΙΓΕΝΗϹ
ΙΚΟϹϹΤΡΑΤΩΝΟϹ
ΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟΥ
ΟϹ)
ΡΙϹΜΕΝΟΥ
ϹΕΙΝΙΟΥ
ϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΟϹ)
Ϲ)
ΙΛΟΚΡΑΤΟΥϹ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΑΚΑΜΑΤΙΔΟϹ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΟϹ)
ΑΥΡΠΡΟΚΛΟϹ
ΔΕΙΦΙΛΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥ
ΡΟΔΙΠΠΟϹΕΥΚΑΤΑΛΛΑΚΤΟΥ
ΕΥΚΑΤΑΛΛΑΚΤΟϹ)
ΙΟΥΑΠΑΛΑΤΕΙΝΟϹ
ΑΡΙϹΙΠΠΟϹΥΑΚΙΝΘΟΥ
ΔΕΙΦΙΛΟϹΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟϹ
ΑΙΛΒΑϹΙΛΙΚΟϹ
ΠΟΛΥΚΤΗΤΟϹΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟϹ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟϹ
ΦΙΛΑΓΑΘΟϹ)
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ)
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹ
ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹΕΛΕΝΟΥ
ΕΛΕΝΟϹ)
ΕΠΑΓΑΘΟϹΑΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΚΛΑΥΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΕΡΕΝΝΙΟϹΦΙΛΑΘΗΝΑΙϹ
ΑΥΡΜΑΞΙΜΟϹ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟϹ
ΑΥΡ´ΟΝΥϹΙΦΟΡΟϹ
ΔΙΟΓΕΝΗϹΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΑΥΡ˜ϹΩΤΗΡ
ΓΟΡΔΙΒΙΟϹΑΡΕϹΚΩΝ (*sic*)
ΚΛΩΖΗΝΩΝ
ΚΛΩΟΝΗϹΙΜΟϹ
ΚΛΩΑΘΗΝΑΙΟϹ
ΑΥΡ˜ΑΜΜΩΝΙΟϹ
ΦΙΛΕΑϹ)
ΙΟΥΛΙΟϹΚΑ.ΛΙϹΤΟϹ
ΚΛΩΑΤΤΙ.Ϲ
ΠΟΛΥΜΝΗϹΤΟϹΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟϹΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΛΟΥ´ΟΚΑΙΕΠΑΓΑΘΟϹ
ϹΩΤΕΑϹΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΡΜΕΙΑϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥ

ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ
ΟΚΡΑΤΙϹΤΟϹΟΥΕΤΟΥΡΙΟϹΚΥΙΝΤΙΛΙΟϹ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΑΙΟϹ)
ΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟϹΓΑΪΟΥ
ΕΥΦΗΜΟϹΠΡΕΙΜΟΥ
ΕΥΟΔΟϹΙΑϹΟΝΟϹ
ΙΑϹΩΝ)
ΖΩϹΙΜΟϹ) ΜΑΡ
ΕΡΜΕΙΑϹΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ Χ
ΜΙΛΤΙΑΔΗϹ)
ΑΤΤΙΚΟϹΕΥΚΑΡΠΟΥ Ш
ΦΛ´ΝΕΙΚΟΠΟΛΙΟΝΟϹ
ΦΛ´ΜΗΝΟΓΕΝΗϹ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΜΑΡΚΙΑΝΟΥ
ΛΟΥΚΙΛΛΙΑΝΟϹϹΩϹΤΡΑΤΟΥ
ΚΟϹΜΟϹ)
ΔΙΟΔΩΡΟϹΚΟϹΜΟΥ
ΕΥΝΟΥϹ)

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟϹ
ΕΠΑΓΑΘΟϹ)
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ)

ΑΙΓ ////////////////
ΦΙΛΕΑ//////
ΕΛΠΙ....ΟΣ
ΖΩΣΙ ////////////
ΑΣΚ/..ΟΔΟ.....ΙΥΡΟΥ
ΜΟ ////////////Ν /////
ΖΩ...ΟΣ ////
////////////////ΙΟΣΟΚΑΙΠΑΝΙΑΛΙΟΣ
////////////////ΙΔΗΣ)
////////////////ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
//////////ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΝΕΑΝΙΣΣ
//////////ΙΜΟΣ
ΠΩΛΛΙΑΝΟΣ)
ΧΡΗΣΙΜΟΣ)
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΣΟΣΣΙΟΣΛΥΚΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΑΓΑΠΗΤΟΣΚΑΛΛΙΣΤΟΥ
ΒΑΘΥΛΛΟΣΟΚΑΙΥΨΙΣΤΟΣ
ΠΕΛΑΓΙΟΣΕΠΙΠΟΔΙΟΥ
ΕΠΙΠΟΔΙΟΣ)

ΕΠΙΚΑΡΠΟΣΕΥΤΥΧΟΥ

Τ////////////////////ΟΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΑΣ////////////////// ΟΣ
Κ//////////////////// ΕΡΤΙΟΥ
ΠΛ////////////////// ΟΣ
ΙΟΥΝ////////////ΦΙΜΟΣ
ΔΙΟΔ.ΡΟΣ)
ΑΘΗΝ.ΔΩΡΟΣ)
ΑΝΘΕ///ΝΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ

ΕΥΠΟΡΣ..ΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΜΑΞΙΜΟΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΝΟΜΑΚΛΑΡΙΑΝΟΣΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΩΝΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ
ΜΥΡΩΝΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΤΤΑΛΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΩΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΟΝΗΤΟΡΟΣ
ΕΥΤΥΧΑΣΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΥΔΩΡΟΣ)
ΙΛΑΡΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΚΑΛΛΙΓΟΝΟΣ)
ΤΥΡΑΝΝΟ[C]ΕΡΜΕΙΟΥ (*sic*)
ΑΝΦΙΧΑΡΗΣ)
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΝΦΙΧΑΡΟΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΑΜΜΩΝΙΟΣ)
ΑΥΡΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣ

ΑΥΡΦΟΙΝΙΞ

ΚΛΑΔΕΙΟΣ

ΔΩΡΟΘΕΟΣ)
ΦΛΗΡΚΛΑΝΟΣ
ΑΥΡΣΜΙΝΘΕΥΣ
ΑΤΤΙΚΟΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΟΥΑΡΙΟΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ
ΟΥΑΡΟΣΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΒΑΝΑΥΣΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΥΡΗΡΩΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ

ΑΥΡΕΙΣΙΔΩΡΟΣΟΚΑΙΑ
ΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣΒΗΣΕΕΥΣΚΑΙΑ
ΟΙΝΕΙΔΟΣΛΕΞΑΝΔΡΕΥ

ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΝΟΥΜΑΥΚΑΡΙΩΝ
ΑΥΡΝΕΜΕΣΙΟΣ
ΓΡΑΙΚΗΙΟΣΖΩΣΙΜΟΣ
ΓΡΑΙΚΗΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ[Υ]
ΖΟΕΙΛΟΣ)
ΑΥΡΠΟΜΠΩΝΙΑΝΟΣ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΛΕΩΝΚΛΑΔΟΥ
ΙΟΥΝΣΕΜΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΗΡΕΩΣ
ΓΑΙΑΝΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ)
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΟΚΑΙΑΜΥΝΤΙΑΝΟΣ

vac.

ΕΥΚΑΡΠΑΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΧ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
ΛΟΥΚΙΛΛΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΜΑΡΩΝΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΤΥΧΙΚΟΣ)
ΠΑΥΛΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΑΥΡΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ
ΑΥΡΚΑΛΛΙΓΕΝΗΣ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΩΝ

ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ

ΑΥΡΚΥΡΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΛΠΩΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΜΕΛΙΣΣΟΥ
ΧΡΥΣΕΡΩΣ)
///ΣΟΔΟΣΙΟΣΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΦΙΑΝΟΥ
ΑΥΡΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΙΛΑΡΟΣ)

vac.

98 Fragmenta duo marmoris Pentelici. — *a* edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 455 n. XCIX *a*. — *b* in museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*a*)

ΟΚΟΣ . . ΙΗΙ
ΛΑΣΙΟΣΤΟΥΣ
ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΨΕΑΝΤΙΚΟΣ
ΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣ
_ΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΣΤΑΤΟΥ
ΕΤΟΣ

(*b*)

ΟΥΛ
ΝΙΕΩΣΕΤ
_ΣΘΕΝΟΥΣΙ
ΟΥΑΥΡΑΠΟΛΛϹ
ΙΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΙΑϽ
_ΚΚΟΙΛΗΣΕΤΟΣ Κ Β

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΑΙΑΥΡΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΜΟΥΣΩΝΙΟΣ
ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΩΝ
ΑΥΡΘΕΣΠΙΑΔΗΣ
ΚΑΙΑΥΡΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΚΑΡΠΟΥΝΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΑΥΡΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΣ
ΚΑΙΟΝΩΡΑΤΙΑΝΟΣΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΜΦΙΕΡΕΙΩΝ
ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΣΩΙΛΟΣ

vac.

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΚΛΑΑΡΑΣΠΑΣ
ΑΥΡΣΚΕΠΤΟΣ)
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΑΥΡΖΩΙΛΟΣΕΠΙ
ΑΥΡΛΑΜΥΡΟΣΘΕΟΚΛΗ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΤΟΥΡΒΩΝ
ΚΛΑΤΕΡΤΙΑΝΟΣ
ΦΙΛΕΥΡΩΣΤΟΣΘΕΣΕ *vac.*
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΡΤΕΜ *vac.*
ΕΛΕΥϹΕΙΝΙΟΣ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΕΙΣΙ *vac.*
ΠΑΜΦΙΛΟΣΕΥΤ *vac.*
ΙΩΣΙΜΟΣΛΥΚ^
ΝΕΙΚΙΑΣΛΥΚ^
ΑΦΡΟΔΕΙΣ
ΕΥΚΑΡΠΙ^
ΕΥΤΥΧΓ
ΕΠΙΚ/
Φ

Ὁ κοσ[μητ]ὴ[ς τῶν ἐφήβων ..... | Φυ]λάσιος τοὺς [ἐφηβεύσαντ|ας ἐ]πὶ ἄρχοντος [..... ἀν|έγρ]αψε, ἀντικοσ[μητεύοντος ....|...]ου τοῦ Διονυσ[ίου ..., παιδοτριβ]οῦν[τος διὰ βίου Αὐρηλ|ίου Σ]εραπίωνος [τοῦ καὶ Κράτωνος Παια]-νιέως ἔτ[ος .., προ]στατοῦ[ντος Τιβερίου Κλαυδίου Λεω]σθένους [Μελιτέ|ως] ἔτος [.., ὁπλομάχ]ου Αὐρ(ηλίου) Ἀπολλο[δώρου ...|.., γραμ]ματεύοντος διὰ β[ίου Συντρόφου τοῦ | Εὐκαρπίδου ἐ]κ Κοίλης ἔτος κβ'.

ἀγωνοθέται

Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι
Οὐεντίδιος Νεικοκράτης

Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
καὶ Αὐρ(ήλιος) Τελεσφόρος

Ἀδριανείων
Ἐρέννιος Μουσώνιος

Γορδιανείων
Αὐρ(ήλιος) Θεσπιάδης

ἐπέγγραφοι

Κλα(ύδιος) Ἀρασπᾶς
Αὐρ(ήλιος) Σκέπτος)
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος)
Αὐρ(ήλιος) Ζωΐλος Ἐπι...
Αὐρ(ήλιος) Λάμυρος Θεοκλη...
Ἐρέννιος Τούρβων
Κλα(ύδιος) Τερτιανός
Φιλεύρωστος Θ[η]σέ(ως)

καὶ Αὐρ(ήλιος) Καλλίστρατος

Γερμανικείων
Καρπούννιος Ἀπολλώνιος

Ἀθηναίων
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος

Ἐπινεικίων
Αὐρ(ήλιος) Ἐπιτύγχανος
καὶ Ὀνωρατιανὸς Ἀθηνίων

Ἀμφιερείων
Οὐεντίδιος Ζωΐλος

Ἀφροδείσιος Ἀρτεμ...
Ἐλευσείνιος
Σωσικράτης Εἰσι...
Πάμφιλος Εὐτ[ύχους]
Ζώσιμος Λυκα[ρίωνος]
Νεικίας Λυκα[ρίωνος]
Αφροδείσ[ιος ....]
Εὐκαρπίδ[ης ....]
Εὐτυχ..
Ἐπικλ.....
Φ.....

De aetate (inter a. 238 et 244 p. Chr.) cf. adn. ad n. 1197.

1199 Columna lapidis Pentelici, a. 1,62, l. 0,77, cr. 0,10, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη; exstat in museo societatis archaeologicae Fragmenta *a b c d e f g* ediderunt Kumanudis Philist. IV p. 340 n. 4 et A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 376 n. C, exscripsi Koehler. — Fragmentum *h* item a Koehlero exscriptum cum ceteris coniunxi ego.

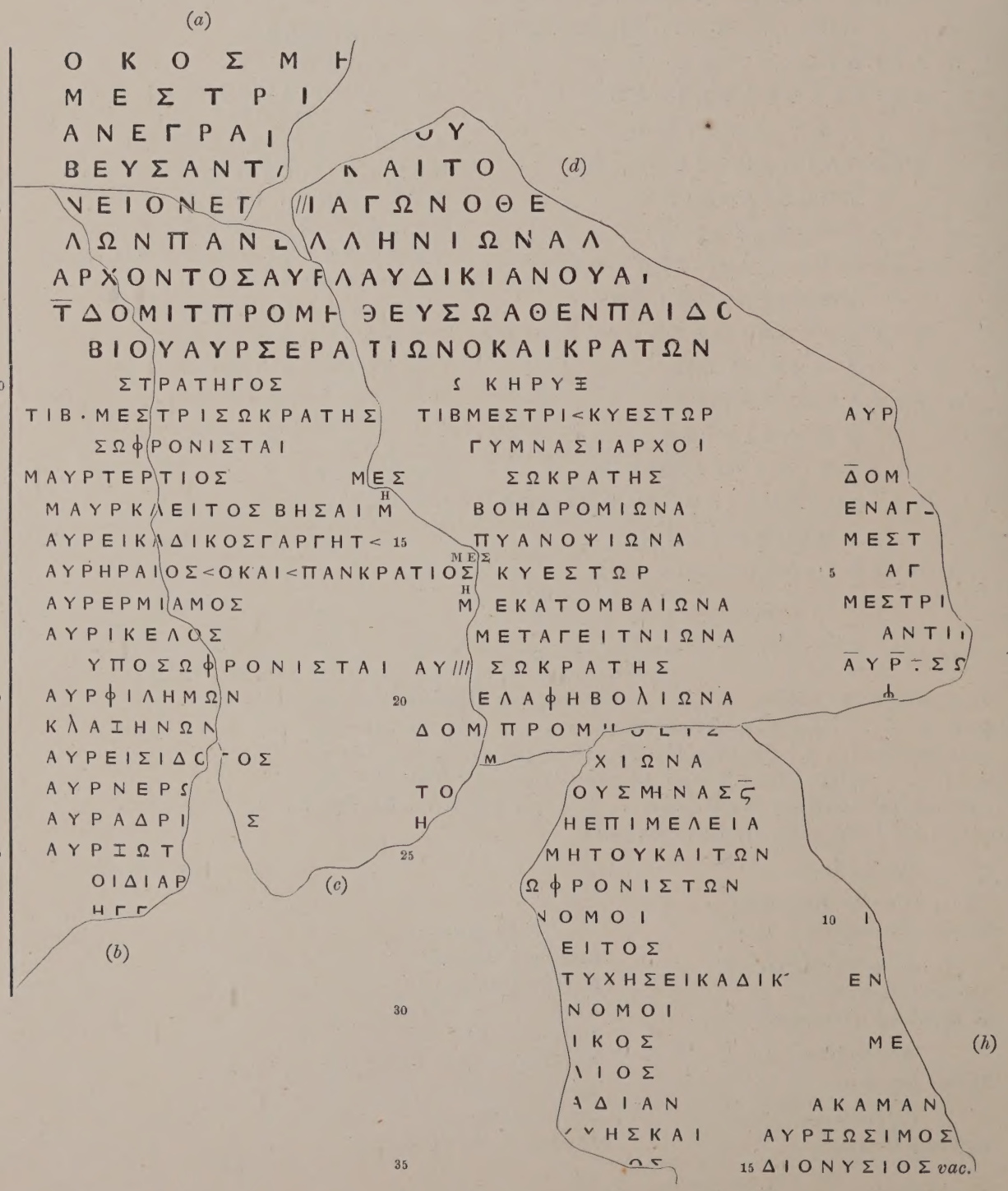

ΥΠΟ
ΑΥΡΕΥ
ΔΙΔΑΣ
ΑΥΡΠΑΛΑΜ
ΥΠΟΓΡΑΜΜ
ΑΥΡΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑ-
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΑΥΡΚΛΑΔΙΩΝ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΤΕΡΤΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΙΛΑΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΙΛΑΡΟΥ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΙΛΑΡΟΥ
ΑΥΡΛΑΘΗΤΥΧΟΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

vacat

(*e*)

ΟΣ
ΡΥΣΗΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΥΡΙΩΣΑΣ
ΑΥΡΦΑΙΔΡΟΣ
ΑΥΡΕΡΜΕΙΑΣ
ΑΥΡΕΥΟΔΙΩΝ
ΑΥΡΝΥΜΦΑΡΙΩΝ
ΑΥΡΠΩΛΛΙΩΝ
ΑΥΡΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ
ΑΥΡΜΕΓΙΣΤΙΩΝ
ΕΡΕΜΟΣΧΙΩΝ
ΑΥΡΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ

ΑΥΡΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΡΩΣ)
ΑΥΡΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΑΥΡΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΥΡΝΕΙΚΕΡΩΣ

ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ

ΑΥΡΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΑΥΡΠΙΣΤΟΣ
ΑΥΡΜΟΣΧΙΩΝ
ΣΤΑΤΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΙΟΥΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΑΥΡΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΑΥΡΙΩΣΙΜΟΣ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΥΡΞΑΝΘΟΣ
ΑΥΡΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΥΡΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ

ΑΥΡΒΑΣΙΛΙΚΟΣΗΡΑΙΟ
ΛΑΜΦΙΚΛΗΣ
ΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ
ΕΜΙΔΩΡ
ΚΛΗΠΙ

(*g*)

Α
Α
ΑΥ
ΑΥ

vacat

ΑΥΡΠΟΣΕΙΔΩ
ΟΝΑΣΟΣ *vac.*
ΚΑΡΒΑΧΑΙ
ΑΥΡΑΙΜΙΛ
ΕΠΑΦΡΟΔ
ΟΝ

ΥΣ
ΟΙ
ΤΗΤΟΣΟΚΑΙΣΥΜ
Σ ΨΕΛΙΣ

(*f*)

ΟΣ
ΝΟΣ
ΣΙΟΣ
ΙΣΤΟΣ
ΟΥΝΑΤΟΣ

ΙΔΗΣ

ΠΙΔΟΣ
ΟΣ

ΟΣ ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ
ΑΥΡΣΩΤΗΡ

Α
ΑΥ
ΑΥΡ
ΑΥΡ
ΧΡΥ
ΚΛΕ
ΕΥΠΟΡ
ΑΥΡΠΑ
ΑΥΡΕΥΦ
ΑΥΡΔΙΟΝ
ΑΥΡΚΑ
ΑΥΡΦ
ΛΥΡ
ΛΥΡ

Ὁ κοσμη[τὴς τῶν ἐφήβων] | Μέστρι[ος .....] | ἀνέγρα[ψεν τ]οὺ[ς ὑπ' αὐτῷ ἔφη]|βεύσαντ[ας] καὶ το[ὺς περὶ τὸ Διογέ]|νειον ἐπὶ ἀγωνοθέ[του τῶν μεγά]|λων Πανελληνίων Ἀλ....., | ἄρχοντος Αὐρ(ηλίου) Λαυδικιανοῦ. ἀ[ντικοσμήτης] | Τ(ίτος) Δομίτ(ιος) Προμηθεὺς Ὠαθεν. παιδο[τρίβης διὰ] | βίου Αὐρ(ήλιος) Σεραπίων ὁ καὶ Κράτων.

στρατηγός
Τιβ(έριος) Μέστρι(ος) Σωκράτης
σωφρονισταί
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Τέρτιος
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Κλεῖτος Βησαι(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Εἰκαδικὸς Γαργήτ(τιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἡραῖος ὁ καὶ Πανκράτιος
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμιανός
Αὐρ(ήλιος) Ἴκελος
ὑποσωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων
Κλα(ύδιος) Ζήνων
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδοτος
Αὐρ(ήλιος) Νέρω[ν]
Αὐρ(ήλιος) Ἀδρι[ανός]
Αὐρ(ήλιος) Ζωτ[ικός]
οἱ διὰ β[ίου]
ἡγε[μών]
.....

ὑπο[ζάκορος]
Αὐρ(ήλιος) Εὐτ[υχίδης]
διδάσ[καλος]
Αὐρ(ήλιος) Παλαμ[ήδης]
ὑπογραμμ[ατεύς]
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος
κεστροφύλα[ξ]
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
ἰατρός
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμείσιος
ἐπὶ Διογενείου
Αὐρ(ήλιος) Κλαδίων
λεντιάριος
Ἀγαθόπους
Ἐρεχθεΐδος
Τελεσφόρος Τερτίου
Εὐτύχης Ἰλάρου
Ἡρακλείδης Ἰλάρου
Ἀρτεμείσιος Ἰλάρου
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθήτυχος
Χαρίτων Μένανδρου

κῆρυξ
Τιβ(έριος) Μέστρι(ος) Κυέστωρ
γυμνασίαρχοι
Μέσ(τριος) Σωκράτης
μή(να) Βοηδρομιῶνα
Πυανοψιῶνα
Μέσ(τριος) Κυέστωρ
μή(να) Ἑκατομβαιῶνα
Μεταγειτνιῶνα
Αὐ(ρήλιος) Σωκράτης
Ἐλαφηβολιῶνα
Δομ(ίτιος) Προμη[Θ]ε[ύ]ς
Μ[ουνι]χιῶνα
το[ὺς λοιπ]οὺς μῆνας ς'
ἡ [κοιν]ὴ ἐπιμέλεια
[τοῦ κοσ]μητοῦ καὶ τῶν
[σ]ωφρονιστῶν.
[ἀστυ]νόμοι
[Ἐπαφρόδ]ειτος
.....τύχης Εἰκαδικ(οῦ)
[ἀγορα]νόμοι
.....ικός
.....ιος
.....αδίαν(?)
[..... Εὐτ]ύχης καὶ
.....ος

[Αἰγεΐδ]ος
[Αὐρ(ήλιος)] Χρύσης
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Ζωσᾶς
Αὐρ(ήλιος) Φαῖδρος
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας
Αὐρ(ήλιος) Εὐοδίων
Αὐρ(ήλιος) Νυμφαρίων
Αὐρ(ήλιος) Πωλλίων
Αὐρ(ήλιος) Πρωτογένης
Αὐρ(ήλιος) Μεγιστίων
Ἐρέ(ννιος) Μοσχίων
Αὐρ(ήλιος) Καλλίστρατος
Πανδιονίδος
Αὐρ(ήλιος) Εὐτύχης
Ἔρως)
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιάδης
Εὔπορος)
Αὐρ(ήλιος) Ἡρακλέων
Αὐρ(ήλιος) Ἀριστοκράτης
Αὐρ(ήλιος) Νεικέρως
Λεωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Νικηφόρος
Αὐρ(ήλιος) Πίστος
Αὐρ(ήλιος) Μοσχίων
Στάτ(ιος) Ἐπίκτητος
Ἰού(λιος) Ἀφροδείσιος
Αὐρ(ήλιος) Συμφέρων
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
Σωκράτης
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Ξάνθος
Αὐρ(ήλιος) Ἀθηνίων
Αὐρ(ήλιος) Θεόφιλος

Αὐρ[ήλιος .....]
Δομ[ίτιος :.....]
Ἐναγ.....
Μέστ[ριος .....]
ἀγ[ωνοθέται]
Μέστρι[ος .....]
Ἀντι[νοείων]
Αὐρ(ήλιος) Σω[κράτης]
Φ[ιλαδελφείων]

Ι...
Ἐν...
Μέ[στριος .....]
Ἀκαμαν[τίδος]
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Ποσειδώ[νιος]
Ὄνασος
Καρβ. Ἀχαϊ[κός]
Αὐρ(ήλιος) Αἰμιλι[ανός]
Ἐπαφρόδ[ειτος]
Ο[ἰ]ν[εΐδος(?)]
.....

.....υς

.....οι
Α[ὐρ(ήλιος) Ἐπίκ]τητος ὁ καὶ Συμ|φέλις
Σ.....ς
Αὐ[ρήλιος .....
Αὐ[ρήλιος ....]
Αὐρ(ήλιος) .....
Αὐρ(ήλιος) .....
Χρυσ.....
Κλ(αύδιος) Ε.....
Εὔπορ[ος .....]
Αὐρ(ήλιος) Πα.....ος
Αὐρ(ήλιος) Εὐφ[ρόσυ]νος
Αὐρ(ήλιος) Διον[ύ]σιος
Αὐρ(ήλιος) Κά[λλ]ιστος
Αὐρ(ήλιος) Φο[ρτ]ουνᾶτος
Αὐρ(ήλιος) .....
Αὐρ(ήλιος) ....ίδης

[Κεκρο]πίδος
.....ος
.....ος

Πτολεμαΐδος ..... τος Ἀγαθήμερος
Αὐρ(ήλιος) Βασιλικὸς Ἡραίο[υ] Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Φλ(άβιος) Ἀμφικλῆς
[Α]ὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός
[Αὐρ(ήλιος)] Ζώσιμος
[Αὐρ(ήλιος)] Ἀρτεμίδωρ[ος]
Α[ὐρ(ήλιος) Ἀσ]κληπιάδης

Deinde in fine columnae agnoscuntur nominis Αὐρ[ήλιος] ter repetiti reliquiae. Tituli aetas in universum Serapionis sive Cratonis paedotribae, Aurelii Palamedis praeceptoris et nonnullorum aliorum magistrorum et ministrorum nominibus ita definitur, ut anno 230 p. Chr. antiquior esse n possit (n. 1193). Sed maximi momenti est col. I v. 28. 29; ibi non licet supplere ὑπο[παιδοτρίβης·] | Αὐρ(ήλιος) Εὐτ[υχιανός] (quo de homine adn. ad titulum n. 1145), nam quo tempore hic titulus exaratus est, iam Aurelius Pollio in Eutychiani illius locum successerat. Imo Aurelius Eutychides ὑποζάκορος illic inscriptus erat, qui praeterea est in titulo n. 1202, ubi annum duodevigesimum in munere esse dicitur. Im veri simillimum est illum titulum anno 262/3 incisum nsse; quod si sumpserimus, primus Eutychidis annus 245/6 p. Chr. erit. Utique a eis titulis qui Gordiani aetate conscripti sunt (n. 1197. 1198) hic paucorum modo annorum intervallo distat.

1200 Fragmentum marmoris Pentelici, cr. 0,04. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 398 n. CVII.

ΚΟ///
ΑΥΡϹΜ///
ΥΠΑΥ///
ΤΟΥΣ///
ΑΝΤΙ///
ΠΑΙΔΟΤ///
ΓΡΑΜΜΑ///

[Ὁ] κο[σμητὴς τῶν ἐφήβων ἐπὶ] | Αὐρ(ηλίου) Μ[..... ἄρχοντος τοὺς] | αὐ[τὸν ἐφηβεύσαντας καὶ] | τοὺς [συνάρχοντας ἀνέγραψεν] | ἀντι[κοσ-μητὴς· .....] | παιδοτ[ρίβης· .....] | γραμμα[τεύς· .....].

1201 Fragmentum marmoris inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ЄΠΙΚΟϹ
ΑΥΡΗΛΙΟ
ΟΥΤΟΥ›
ΔΟΥΛΘΙ
ΠΑΙΔΟΤ
ϹΑΥΡ

Ἐπὶ κοσ[μητοῦ]
Αὐρηλίο[υ .....]
ου τοῦ Χ[αρμί-]
δου Ἀϑ[μονέως,]
παιδοτ[ριβοῦν-]
[το]ς Αὐρ[ηλίου]
[Σεραπίωνος τοῦ]
[καὶ Κράτωνος]
[Παιανιέως (?)]

1202 Columna lapidis Pentelici cum aëtomate, a. 1,80, l. 0,57, cr. 0,09, inventa ad ecclesiam S. Demetrii τοῦ Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. II p. 428—431. 484—487. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 380 n. CI. Usque ad v. 112 exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 434—437.*)

[Πα]ναθηναΐδι λε'. — Ἀγαθῇ τύχῃ. — [Ἐ]πὶ ἄρχοντος Α(ουκίου) Φλα(βίου) Φιλοστρά|[τ]ου Στειριέως, κοσμητεύοντος | [Γα(ΐου)] Καλπουρνίου Πρόκλου Ἑρμείου, | [οἱ] συνστρ[ε]μματάρχαι τὴν στήλην | [ἀ]ναστήσαντες τόν τε κοσμητὴν | καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ καὶ | τοὺς περὶ τὸ Διογένειον καὶ τοὺς | συνεφήβου[ς] ἀνέγραψαν.

κοσμητής· Γά(ιος) Καλπούρ[νι]ος Πρόκλος Ἕρμειος
ἀντικοσμή|της· Αὐρ(ήλιος) Εὐπραξίδης Εὐπόρου Μελιτεύς
ἄρχων ἐφήβων· Ἑρέννιος Πτολεμ[α]ῖος Ἕρμειος

σωφρονισταί	γυμνασίαρχοι	ἡνίοχος Παλλάδος
Αὐρ(ήλιος) Εὐκαρπίδης Ἀφρο(δεισίου) Σκαμβ(ωνίδης)	Ἑρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἕρμ(ειος)	Καλπούρνιος Πρόκλος
Αὐρ(ήλιος) Κυκλοβόλος Ζωεί(λου) Μελι(τεύς)	Ἑρέν(νιος) Δέξιππος Ἕρμ(ειος)	συνστρεμματάρχαι
Αὐρ(ήλιος) Νάρκισσος Χρυσίππου	Καλπ(ούρνιος) Πρόκλος)	Ἑρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἕρμ(ειος)
Αὐρ(ήλιος) Λεοντεὺς Ζωσίμου	Στάτ(ιος) Θεόδω[ρος]	Ἑρέν(νιος) Δέξιππος Ἕρμ(ειος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπίνεικος Ἑρμείου Ὑβά(δης)	Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος [Εὐπ]ραξ(ίδου)	Καλπ(ούρνιος) Πρόκλος Ἕρμ(ειος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικός)	Αὐρ(ήλιος) Δημήτριο[ς]	Στάτ(ιος) Θεόδωρος Χολ(λείδης)
ὑποσωφρονι[σ]ταί	Αὐρ(ήλιος) Προσδόκιμ[ος]	Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος Φλυ(εύς)
Ζωτικός	Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος Φλυ(εύς)	Αὐρ(ήλιος) Δημήτριος
Κλα(ύδιος) Ἐπαφρόδειτος	Ἀβίδ(ιος) Εὐάρεστος	Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος Εὐπραξίδ(ου)
Αὐρ(ήλιος) Εὔκαρπος Εὔπλο(ος)	Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος	Αὐρ(ήλιος) Προσδόκιμος)
Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός	Κλα(ύδιος) Ἐπαφρόδειτος)	Αὐρ(ήλιος) Κέλσος Εὐκαρπίδου
Σεν[π]ρ(ώνιος) Ἐπάγαθος	Διονύσιος Κύρου	Ἀβίδι(ος) Θεόδοτος
Θρασυκλῆς		Αὐρ(ήλιος) Τρόφιμος

οἱ διὰ βίου

παιδοτρίβης· Κράτων
γραμματεύς· Κλ(αύδιος) Ἀντίλοχος
ὁπλομάχος· Αὐρ(ήλιος) Κλαυδιανός
προστάτης· Ἀθήνεος ἔτ(ος) ά
ἡγεμών· Χρυσόγονος
ὑποπαιδοτρίβης· Πωλίων
ὑποζάκορος· Εὐτυχίδης) Ἀθμο(νεὺς) ἔτ(ος) ηι΄
διδάσκαλος· Συμπόσιος
ἰατρός· Ἑρμογ[έ]νης
ὑπογρ[α](μματεύς)· Αὐρ(ήλιος) Ἐλευσείνιος) Παι(ανιεύς)
κεστροφύλαξ· Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός
καψάριος· Ζώσιμος
ἐπὶ Διογενείου· Καλλίων (an Κ[λαδ]ίων?)

ἔφηβοι Ἐρεχθεῖδος

Ἴλαρος) Κηφι(σιεύς)
Ζώσιμος Εὐπόρου Κηφ(ισιεύς)
Εὐσέβης Ζωπύρου Εὐω(νυμεύς)
Ζώπυρο[ς]) Εὐω(νυμεύς)
Ἀρχέλαος Πεμπτεί(δου) Λαμ(πτρεύς)
Ἔκλεκτος Εὐωνυμ(εύς)
Ἀθήνεος Ἀττικοῦ
Δημόστρατος Ζωσίμου
Ἰταλός)
Ἡρακλείδης Εὐτυχιανοῦ
Αὐρ(ήλιος) Φιλέρως
Εὔκαρπος Ἀφροδεισίου
Εὐρύνους)
Αὐρ(ήλιος) Στέφανος
Εὐτυχίδης)
Λεωνίδης Εὐτυχίδου
Εὐτυχίδης)
Ὄλυμπις Φί(ρ)μου
Ἀγάθων)
Πολύκτητος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Ζώσιμος Λεωνίδου

Αἰγεΐδος

Δημήτριος Ἀπολ...
Ἑρμείας Μοσχίων(ος) Εὐων(υμεύς)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Σερτώ(ριος) Εὐάρ[ε]στος
Αὐρ(ήλιος) Λεοντεύς)
Σεραπίων
Ἀσκληπιάδης Λεοντέ(ως)
Προτάκιος Ἀλέξανδρος
Νεικίας Ζωσίμου
Ἀσκληπιάδης
Χρήσιμος) Σερτώ(ριος) Ἀραβια(νός)
Μυρῖνος Χρησίμου
Δημοκράτης Ἀγαθημέ(ρου)
Καικί(λιος) Διονύσιο[ς]
Ἑρμεῖνος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπικτᾶς
Ἐπαφρᾶς Εὐτύχους
Αὐρ(ήλιος) Ἐπικτᾶς Νεικίου
Εὔτυχος)
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος Γαργήτ(τιος)

Παυδειονίδος

Εὐτυχιανός)
Φιλωνίδης Εὐτυχιαν(οῦ)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Ἀρχιμήδης
Ζώσιμος Ἡλιοδώρου
Σενπρ[ω](νιος) Πρισκιανές
Ἀγάθων Ζωσίμου
Ἀγάθων Χαρικλέους

ἀγωνοθέται

Κέλσος Γερμανικείων
Πρόκλος Ἀντινοείων ἐν Ἐλ(ευσῖνι)
Πτολεμαῖος Ἀσκληπείων
Δέξιππος Ἀντωνείων ἐπὶ Μάρ(κῳ)
Ἴλαρος, Ἀθηναγόρας Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Τρόφιμος Ἐπινεικίων
Νεμεσιανὸς Ἀθήναια
Στάτ(ιος) Θεόδωρος Ἀδριανίων
Κλέων Ἐπινεικίων
Ἐπιθύμητος καὶ
Ἀγάθων Θησείων
Αὐρ(ήλιος) Γυμνάσιος

ἐπένγραφοι

Ἀφροδείσιος Φιλ.
Ἐπαφρόδειτος)
Ἀλέξανδρος Ἀντω(νίου)
Ἐλεύθερος)
Ἐπαφρόδειτος
Δομ(ίτιος) Διογένης
Ἀχιλλεὺς Φιλαθ(ηναίου)
Φίλων Ἀδριανο[ῦ]
Μητρᾶς Ἐπικάρ(που)
Ἀθήναιος)
Κριτόβουλος Συμ(φέροντος)
Συμφέρων)
Ζώσιμος Συμφέ(ροντος)
Εἰσᾶς Συμφέρον(τος)
Εὐτυχιανός)
Αὐρ(ήλιος) Χάρμος

Ἀκαμαντίδος

Ἐρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἔρ(μειος)
Ἐρέν(νιος) Δέξιππος Ἔρμ(ειος)
Καλ(πούρνιος) Πρόκλος Ἔρμ(ειος)
Εὐτύχη[ς])
Ἀσκληπιόδοτος)
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Νυμφέρως
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιάδης
Ἀντίοχος Σερήνου
Ἀγ[ό](ριος?) Νεμεσιανός
Εὔπορος Ἀγαθόπο(δος)
Σωζομενὸς Ἀγαθόπο(δος)
Ἔλπιστος Ἀττικοῦ
Ἐπιτύγχανος)
Ἀγάθων Ἐπιτυ[γ]χά(νου)
Χ[α]ρητᾶς Συμφόρου
Τρύφων Ἀρτεμιδώ(ρου)
Ἐπαφρόδειτος Ἀρτε(μιδώρου)
Ἀφροδείσιος Ζωσί(μου)
Εὐέρπιστος [Ζ]ωσί(μου)
Χαρίτων Φιλίνου
Κράτιστος Τροφί(μου)
Ἀθηναγόρας)
Βακχυλᾶς Ἀθηναγ(όρου)
Σωσᾶς Ἀρτεμᾶ
Κριτόλαος Βασιλι.
Μέλισσος)
Σύντροφος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
Εὐφραντίδης)
Βάσσος Ἀρίστα(νος)
Ἀβίατος Ζ[ω]ΐλου
Αἴλ(ιος) Ἀρτεμᾶς)
Φιλουμενός

Ἐπίκτητος)
Ἀττικὸς Ἐπικτή(του)
Αὐρ(ήλιος)Εὔπορος
Ἀρισταῖος Ἐπικτή(του)
Ἑρμίας Λουκίου
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμᾶς)
Μουσαῖος Παραμ(όνου)
Σωτήριχος Ζωσί(μου)
Ζωσιμίων Ζωσίμ(ου)
Οὐα(λέριος) Εὐτύχης

Ἀγήσανδρος Ὑγεί(νου)
Ἀρτεμείσιος Ἀρτε. Ἐπι(εικίδης)
Λοῦκ(ις) Διονυσοδ(ώρου)
Δημήτριος Ἀλκιβι(άδου)
Εὐτυχιανὸς Δημο.
Διονύσιος
[Σ]ωτ[ή]ρ Διονυσίου
Ἀρτεμίδωρος Διον(υσίου)
Ἀσκληπιάδης Εὐπό(ρου)
Αὐρ(ήλιος) Καλλίστρατος
Ἀγαθόπους
Μάρ(ιος) Ζώσιμ[ος]?
Κάλλιστος
Ἐπάγαθος) Μελιτεύς
Ἐαφρόδειτος Μελ(ιτεύς)

Ἱπποθωντίδος

Κλα(ύδιος) Ἐπαφρόδειτος
Ἐλπιδιανὸς Ἀρκισ.
Σωκράτης Λευκίου
Συμφέρων Ζηνοφί(λου)
Κάσιος Ἰταλοῦ
Σωτήριχος Ἰταλοῦ
Εὔδωρος) Αὐρ(ήλιος) Κουΐνις(?)
Ἡράκλειτος Ἐλπι.
Αὐρ(ήλιος) Γενεθλιακός
Εὔκαρπος Εὐπόρ(ου)
Εὔπορος)
Ζώπυρος Ἀσκλη(πιάδου)
Μαρκιανός
Χρυσόγονος Ἐπα(φροδίτου)
Αὐρ(ήλιος) Τρύφων
Ἥραιος Ξενοφῶν(τος)

Αἰαντίδος

Ζώσιμος)
Ἄλυπος)
Σατορνεῖλος
Κλα(ύδιος) Δαφνιανός
Διονύσιος ὁ καὶ Νει.
Κάρπος)
Ἐλπιδηφόρος Φιλή(μονος)
Φίλιππος Εὐημέ(ρου)
Ἀγαθοκλῆς)
Εὔπορος Ἀγαθοκλέ(ους)
Δομί(τιος) Διδυμίων
Ἀνείκητος Ἑρμοδ(ώρου)
Ζώσιμος)
Σωκράτης)
Διονύσιος Ἐπαγάθ(ου)
Πολύκτητος Ἐπα(γάθου)
Φαυστῖνος)
Εὐοδιανὸς Ὀνησί(μου)

Ζώσιμος
Ῥουφεῖνος
Καλόπους
Κένταυρος
Ζώσιμος
[Λ]εωνίδη[ς]
Θεόφ....
Θεόδοτ[ος]
Εὐκαρπίδη[ς]
Πρωτόκτη[τος]
Εὐτυχιανό[ς]
Ζώσιμος
Ἀνείκητος
Ῥουφεῖνος
Νεικήτης
Ἐπίκτητος
Ὑγεῖνος
Μύρων
Εὐ...τος
Ἀλεξικλῆς
Χαρίτων
Ἰλαρίων
Ἀσκληπιάδης
Ζώσιμος
Ζ[ω]ΐλος
Ἀσκληπιάδης
Αὐ[ξά]νων
Κοῦρτις
Εὐτύχης
Ἀλέ[ξ]ανδρος
Εὔκαρπος
Ἐλευσείνιος
Ζώσιμος
Διόσκορος
Ἀφροδείσιος
Κουπέριος
Φιλουμενός
Εὐπόριστος
Ἀρτεμᾶς
Χαρίτων
Εὔκαρπος
Εὐτύχης
Διοκλῆς
Ὀνησιφόρος
Στέφανος
Σύντροφος
Πολυδεύκης
Κλαδίων
Συμφορίων
Ἐστι[α]ῖος
Ζώπυρος
Ἐπίκτητος

Μύρων Ζωσίμου
Ἰλαρίων Ζωσίμου
Ἡλιόδωρος
Αὐρ(ήλιος) Τέρτιος
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Θεότειμος
Συμφέρων)
Δημήτριος Ἀττικ(οῦ)
Κάλλιστος)
Γέλως Καλλίστου
Ἀσκληπιάδης Ἐσπέ(ρου)
Σατορνεῖλος Ἐσπέ(ρου)
Εὔπορος)
Ἀλκηνστιανὸς Μαρεί(νου)
Διονύσιος Δημητρίου
Ἐπίγονος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Καλανδίων
Διονύσιος Διονυσοδ(ώρου)
Αὐρ(ήλιος) Κάλλιστος
Αὐρ(ήλιος) Δωρίων
Αὐρ(ήλιος) Νεικίας
Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχίδης Δωρ(ίωνος)
Αὐρ(ήλιος) Χάρμος
Αὐρ(ήλιος) Σατορνεῖλος

Λεωντίδος

Στά(τιος) Θεόδωρος Χολ(λείδης)
Αὐρ(ήλιος) Εὐκαρπίδης Ἀφρ(οδεισίου)
Φιλουμενιανὸς Εὐκαρ(πίδου)
Ζώσιμος)
Κίσσος
Αὐρ(ήλιος) Σύμφορος Εὐπυ(ρίδης)
Νεμεσιανὸς Πίστου
Γλύκερος Ἐρπινείκου
Αὐρ(ήλιος) Ἐπιθύμητος Ἐπιτ.
Αὐρ(ήλιος) Μάρκελλος Ἐπιτ.
Σωκράτης Ἀρτεμιδώ(ρου)
Θεμιστᾶς Ῥόδωνος
Εὐθάλης Δημοκρά(τους)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Φειδίας)
Εὐτυχιανὸς Παρα.
Στά(τιος) Λούκιος
Θεόδουλος Εὐτυχ.
Αὐρ(ήλιος) Εὔθυμος
Ἐπίκτητος Θεσσαλ(οῦ)
Αὐρ(ήλιος) Ἡλιόδωρος
Εὐγνώμων Θεοδώ(ρου)
Φλά(βιος) Ἐπίκτητος
Ἑρμείας Λικιννίο[υ]
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Ἰταλικός
Αὐρ(ήλιος) Κέλερ Χολλεί(δης)
Αὐρ(ήλιος) Φίλιππος
Ἐπαφρόδειτος)

Πτολεμαΐς

Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Προσδόκιμος)
Κέλσος Εὐκαρ...
Σαβεῖνος Εὐόδ(ου)
Εὐτυχιανὸς Σ[ό]λ[ω](νος)
Ἔλεγχις Δωρᾶ
Μουσαῖος Δωρᾶ
Ἐπαφρόδειτος

Εὔπορος Ζωσίμ(ου)
Ἀσκληπιάδης

Ἀδριανίδος

Ξενοφῶν Εὐκαρπ.
Μελπομενὸς Φρον.
Εὔτυχος Ἐπικτή(του)
Δράκων)
Εὐκαρπίδης Δρά(κοντος)
Εὐτυχιανὸς Εὐγν(ώμονος)
Ἕλενος Εὐγνώ(μονος)
Γλύκερος Ἀθηναί(ου)
Σύμφορος)
Ὀνήσιμος Καλλι.
Διονύσιος Ἀρτέ(μωνος)
Ἀρτέμων)
Δημύλος Εὐκαρπί(δου)
Ἀσκληπιάδης Εὐκαρ(πίδου)
Ἀπολλώνιος Εὐφ.
Εἰσίδοτος Ζωσίμο[υ]
Αὐρ(ήλιος) Μενεκράτης
Καικίλ(ιος) Λούκιος
Καικί(λιος) Ῥουφεῖνος
Καικί(λιος) Ῥοῦφος
Αὐρ(ήλιος) Πτολεμαῖος

Οἰνεΐδος

Ἀβίδι(ος) Εὐάρεστος
Θεόδοτος
Ἀκίνδυνος
Κλέων Ἀπολλωνι.
Αὐρ(ήλιος) Τρόφιμος
Ἰούλιος Χρυσοκον.
Ἰούλ(ιος) Ζώπυρος
Δημήτριος Σωκρά(τους)
Μυρτιφῶν Δημύ(λου)
Ζωτικός)
Εὐτύχης Συνεφ(ήβου)
Ἀρτεμᾶς Εὐτυχί(δου)
Αὐρ(ήλιος) Χρῆστος
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Αὐρ(ήλιος) Εἰρήναιος
Ἀρτεμᾶς Εὐφροσύ(νου)
Αὐρ(ήλιος) Σωσιγένης

Κεκροπίδος

Ζώσιμος Εὐπραξί(δου)
Κυκλοβόλος)
Φιλουμενὸς Κυκλο(βόλου)
Ἐπάγαθος Μελιτεύς
Νεικηφόρος Εὐπρα(ξίδου)
Ζήνων Πολυχρο(νίου)
Φιλότειμος Ἐλπιν(ίκου)
Πολυχρόνιος)
Ἀμμιανὸς Ἀπελλᾶ
Ἀπελλᾶς ὁ καὶ Κεκρο.
Ἀττικὸς Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιόδοτος
Ἀλέξανδρος Κρα.
Ἀσκληπιάδης Ἀπο.
Φιλότιμος Ἐλπ.
Ἐπίγονος Στρ[α...]
Μᾶρκος Στρα.
Τυχικὸς Εὐφροσύ(νου)

Στρύμων Εὐτύχου
Ἀθηνίων Εὐτύχου
Εὐτύχης Ἀγησάν(δρου)
Ἀβάσκαντος)
Ἀθήναιος Φοίβου
Ἐρωτίων
Εὐτύχης Εὐφροσύ(νου)
Φαῦστος)
Ἐπάγαθος Ἰάσον(ος)
Διονύσιος Εὐρε.
Δημήτριος Ζωτι(κοῦ)
Σεκοῦνδος Ἀνει(κήτου)
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος
Ἀθήναιος Φοι.

Ἀντιοχίδος

Ἀρχιμήδης
Ἔρως [Ξ]ανθίου
Θεόκτιστος Λεον.
Ἀττικὸς Ἱέρου
Ζώπυρος Μαρκέλ(λου)
Εὔπλους Ὑγείνου
Μέγιστος Ἐσπέρου
Πάμφιλος Ὀνησί(μου)
Αὐρ(ήλιος) Μουσώνιος
Αὐρ(ήλιος) Εὐπόριστος
Θεόμνηστος
Εὐτυχιανός)
Διονύσιος Εὐπόρου
Αὐρ(ήλιος) Κάρπος

Ἀτταλίδος

Ἀπολλώνιος Εὐπό(ρου)
Διονύσιος Κύρου
Θρασυκλῆς)
Μεγιστίων Θρασυ(κλέους)
Διονύσιος Εὐοδ.
Αὐρ(ήλιος) Εὔτυχος
Αὐρ(ήλιος) Παράμονος
Πραπιδεύς)
Δωρόθεος Λεον..
Εὐφρόσυνος)
Δημοχάρης
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος
Αὐρ(ήλιος) Ποιμένιος
Εὐέλπιστος

ναυμάχος· Ἐρέννιος | Δέξιππος.

De Panathenaïde tricesima quinta, qua hic titulus incisus est, disputavi ommentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni ab amicis nscriptarum p. 242 sqq. Agonotheta huius Panathenaidis P. Herenus Dexippus Hermius nobilissimus rerum gestarum scriptor fuisse videtur, cuius filii Ptolemaeus et Dexippus natu minor (hic est etiam n. 717) principem locum tenent inter ephebos huius anni. Quem annum demonstravi aut 254/5 aut 258/9 aut 262/3 p. Chr. esse, sed ita ut hoc quod postremo loco posui longe veri simillimum sit.

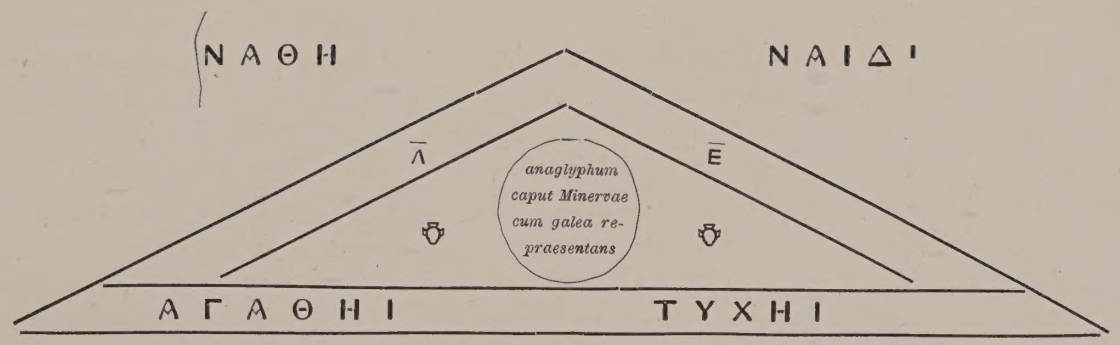

ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ Λ´ ΦΛΑ´ ΦΙΛΟΣΤΡΑ
ΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
/// ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ ΕΡΜΕΙΟ
/// ΣΥΝΣΤΡ /// ΜΜΑΤΑΡΧΑΙ ΤΗΝΣΤΗΛΙΝ
/// ΑΣΤΗΣΑΝΤΕΣΤΟΝΤΕΚΟΣΜΗΤΙΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΣΥΝΕΦΗΒΟΥ //// ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΣ ΓΑ ΚΑΛΠΟΥΡ ///// ΟΣ ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΡΜΕΙΟΣ ΑΝΤΙΚΟΣΜΗ
ΤΗΣ ΑΥΡ´ ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣ ΕΥΠΟΡΟΥ ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΑΡΧΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΕΡΕΝΝΙΟΣ ΠΤΟΛΕΜ /// ΙΟΣ ΕΡΜΕΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡ˘ ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣ ΑΦΡ˘ ΣΚΑΜΒ
ΑΥΡ˘ ΚΥΚΛΟΒΟΛΟΣ ΙΩΕΙΜΕΛΙ˘
ΑΥΡ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ
ΑΥΡ ΛΕΟΝΤΕΥΣ ΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΥΡ ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ ΕΡΜΕΙΟΥ ΥΒΑ
ΑΥΡ ΑΤΤΙΚΟΣ)
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΕΤΑΙ
ΙΩΤΙΚΟΣ
ΚΛΑ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡ´ ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΕΥΠΛΟ´
ΑΥΡ´ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΣΕΝΡΕ ΠΑΓΑΘΟΣ
ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ
ΟΙΔΙΑΒΙΟΥ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΚΡΑΤΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΛΑΝΤΙΛΟΧΟΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ ΑΥΡ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΑΘΗΝΕΟΣ ΕΤΑ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΕΡΕΝ´ ΠΤΟΛΕΙΑΙΟΣ ΕΡΜ
ΕΡΕΝ´ ΔΕΞΙΠΠΟΣ ΕΡΜ
ΚΑΛΠ´ ΠΡΟΚΛΟΣ)
ΣΤΑΤ´ ΘΕΟΔΩΡ ///
ΑΥΡ´ ΙΩΣΙΜΟΣ /// ΡΑ˘Ξ
ΑΥΡ´ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ////
ΑΥΡ´ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜ ///
ΑΥΡ´ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ /// ΦΛΥ´
ΑΒΙΔ˘ ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ
ΑΥΡ´ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΚΛΑ´ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΥΡΟΥ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΚΕΛΣΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ Λ
ΠΡΟΚΛΟΣ ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ ΕΝΕ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΑΣΚΛΗΠΕΙΩΝ
ΔΕΞΙΠΠΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΩΝ ΕΠΙΜΑ ///

ΗΝΙΟΧΟΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΡΟΚΛΟΣ
ΣΥΝΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΕΡΕΝ´ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΡΜ´
ΕΡΕΝ´ ΔΕΞΙΠΠΟΣ ΕΡΜ
ΚΑΛΠ´ ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΡΜ
ΣΤΑΤ´ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΟΛ´
ΑΥΡ´ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ ΦΛΥ´
ΑΥΡ´ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΥΡ´ ΙΩΣΙΜΟΣ ΕΥΠΡΑΞΙΔ´
ΑΥΡ´ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΑΥΡ´ ΚΕΛΣΟΣ ΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥ
ΑΒΙΔΙ´ ΘΕΟΔΟΤΟΣ)
ΑΥΡ´ ΤΡΟΦΙΜΟΣ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΠΙΚΤΗ´
ΑΥΡ´ ΕΥΠΟΡ ///////// ΟΣ (*ante* ΟΣ *rasura*)

ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗCΠΩΛΙΩΝ
ΥΠΟΙΑΚΟΡΟCΕΥΤΥΧΙΔΗC)ΑΘΗΝΗΙ
ΔΙΔΑCΚΑΛΟCCΥΜΠΟCΙΟC
ΙΑΤΡΟCΕΡΜΟΓΕΝΗC
ΥΠΟΓΡΛ'ΑΥΡ'ΕΛΕΥCΕΙΝΙΟC)ΠΑΙ
ΚΕCΤΡΟΦΥΛΑΞΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟC
ΚΑΨΑΡΙΟCΙΩCΙΜΟC
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥΚΑΛΛΙΩΝ
ΕΦΗΒΟΙΕΡΕΧΘΕΙΔΟC
ΙΛΑΡΟC)ΚΗΦΙ
ΙΩCΙΜΟCΕΥΠΟΡΟΥΚΗΦ)
ΕΥCΕΒΗCΙΩΠΥΡΟΥ ΕΥΩ
ΙΩΠΥΡΟΕ) ΕΥΩ
ΑΡΧΕΛΑΟCΠΕΜΠΤΕΙΛΑΜ
ΕΚΛΕΚΤΟCΕΥΩΝΥΜ
ΑΘΗΝΕΟCΑΤΤΙΚΟΥ
ΔΗΜΟCΤΡΑΤΟCΙΩCΙΜΟΥ
ΙΤΑΛΟC)
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗCΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΑΥΡΦΙΛΕΡΩC
ΕΥΚΑΡΠΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΕΥΡΥΝΟΥC)
ΑΥΡCΤΕΦΑΝΟC
ΕΥΤΥΧΙΔΗC)
ΛΕΩΝΙΔΗCΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗC)
ΟΛΥΜΠΙCΦΙΜΟΥ
ΑΓΑΘΩΝ)
ΠΟΛΥΚΤΗΤΟC
ΑΥΡΔΙΟΝΥCΙΟC
ΙΩCΙΜΟCΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΑΙΓΕΙΔΟC
ΔΗΜΗΤΡΙΟCΑΠΟΛ'
ΕΡΜΕΙΑCΜΟCΧΙΩ'ΕΥΩΝ
ΑΥΡΕΠΑΓΑΘΟC
CΕΡΤΩ'ΕΥΑΡΙCΤΟC
ΑΥΡΛΕΟΝΤΕΥC)
CΕΡΑΠΙΩΝ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΛΕΟΝΤΕ
ΠΡΟΤΑΚΙΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΟC
ΝΕΙΚΙΑCΙΩCΙΜΟΥ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC

ΝΟΕΙΩΝΕΝΑCΤΕΙ
ΤΡΟΦΙΜΟCΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΝΕΜΕCΙΑΝΟCΑΘΗΝΑΙΑ
CΤΑΤΘΕΟΔΩΡΟCΑΔΡΙΑΝΙΩΝ
ΚΛΕΩΝΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΕΠΙΘΥΜΗΤΟCΚΑΙ
ΑΓΑΘΩΝΘΗCΕΙΩΝ
ΑΥΡ'ΓΥΜΝΑCΙΟC

ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟCΦΙΛ'
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟC)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΑΝΤΩ
ΕΛΕΥΘΕΡΟC)
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟC
ΔΟΜΔΙΟΓΕΝΗC
ΑΧΙΛΛΕΥCΦΙΛΑΘ'
ΦΙΛΩΝΑΔΡΙΑΝΟ
ΜΗΤΡΑCΕΠΙΚΑΡ)
ΑΘΗΝΑΙΟC)
ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟCCΥΜ'
CΥΜΦΕΡΩΝ)
ΙΩCΙΜΟCCΥΜΦΕ'
ΕΙCΑCCΥΜΦΕΡΟΝ'
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟC)
ΑΥΡΧΑΡΜΟC
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟC
ΕΡΕΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟCΕΡ'
ΕΡΕΝΔΕΞΙΠΠΟCΕΡΜ
ΚΑΛΠΡΟΚΛΟCΕΡΜ'
ΕΥΤΥΧΗΙ)
ΑCΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟC)
ΑΥΡΙΩCΙΜΟC
ΑΥΡΝΥΜΦΕΡΩC
ΑΥΡΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
ΑΝΤΙΟΧΟCCΕΡΗΝΟΥ
ΑΓΘΝΕΜΕCΙΑΝΟC
ΕΥΠΟΡΟCΑΓΑΘΟΠΟ'
CΩΖΟΜΕΝΟCΑΓΑΘΟΠΟ'
ΕΛΠΙCΤΟCΑΤΤΙΚΟΥ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟC)
ΑΓΑΘΩΝΕΠΙΤΥΙΧΑ

ΑΓΗCΑΝΔΡΟCΥΓΕΙ
ΑΡΤΕΜΕΙCΙΟCΑΡΤΕ'ΕΠΙΚ
ΛΟΥΚ///ΔΙΟΝΥCΟΔ'
ΔΗΜΗΤΡΙΟCΑΛΚΙΒΙ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟCΔΗΜΟ
ΔΙΟΝΥCΙΟC
///ΩΤ///ΡΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟCΔΙΟΝ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΕΥ
ΑΥΡ'ΚΑΛΛΙCΤΡΑΤΟC
ΑΓΑΘΟΠΟΥC
ΜΑΡ'ΙΩCΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙCΤΟC
ΕΠΑΓΑΘΟC)ΜΕΛΙΤΕΥC
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟCΜΕΛ
ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟC
ΚΛΑΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟC
ΕΛΠΙΔΙΑΝΟCΝΑΡΚΙC'
CΩΚΡΑΤΗCΛΕΥΚΙΟΥ
CΥΜΦΕΡΩΝΙΗΝΟΦΙ
ΚΑCΙΟCΙΤΑΛΟΥ
CΩΤΗΡΙΧΟCΙΤΑΛΟΥ
ΕΥΔΩΡΟC)ΑΥΡ'ΚΟΥΙΝΙC
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟCΕΛΠΙ
ΑΥΡΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟC
ΕΥΚΑΡΠΟCΕΥΠΟΡ
ΕΥΠΟΡΟC)
ΙΩΠΥΡΟCΑCΚΛΗ
ΜΑΡΚΙΑΝΟC
ΧΡΥCΟΓΟΝΟCΕΠΑ
ΑΥΡΤΡΥΦΩΝ
ΗΡΑΙΟCΞΕΝΟΦΩΝ

ΕΡΜΙΑCΛΟΥΚΙΟΥ
ΑΥΡ'ΑΡΤΕΜΑC)
ΜΟΥCΑΙΟCΠΑΡΑΜ'
CΩΤΗΡΙΧΟCΙΩCΙ'
ΙΩCΙΜΙΩΝΙΩCΙΜ
ΟΥΑ'ΕΥΤΥΧΗC

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΙΩCΙΜΟC
ΡΟΥΦΕΙΝΟC
ΚΑΛΟΠΟΥC
ΚΕΝΤΑΥΡΟC
ΙΩCΙΜΟC
///ΓΩΝΙΔΗ///
ΘΕΟΦ////////
ΘΕΟΔΟΤ////
ΕΥΚΑΡΠΙΔ//
ΠΡΩΤΟΚΤΗ////
ΕΥΤΥΧΙΑΝ///
ΖΩCΙΜΟC
ΑΝΕΙΚΗΤΟC
ΡΟΥΦΕΙΝΟC
ΝΕΙΚΗΤΗC
ΕΠΙΚΤΗΤΟC
ΥΓΕΙΝΟC
ΜΥΡΩΝ
ΕΥ...ΤΟC
ΑΛΕΞΙΚΛΗC
ΧΑΡΙΤΩΝ
ΙΛΑΡΙΩΝ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
ΙΩCΙΜΟC
ΙΟΙΛΟC
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
ΑΥΖΛΝΩΝ
ΚΟΥΡΤΙC
ΕΥΤΥΧΗC
ΑΛΕΖΑΝΔΡΟC
ΕΥΚΑΡΠΟC
ΕΛΕΥCΕΙΝΙΟC
ΖΩCΙΜΟC

ΧΡΗΣΙΜΟΣ)ΣΕΡΤΩ)ΑΡΑΒΙΑ)
ΜΥΡΙΝΟΣΧΡΗΣΙΜΟΥ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣΑΓΑΘΗΜΕ
ΚΑΙΚΙ ΔΙΟΝΥΣΟΕ
ΕΡΜΕΙΝΟΣ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΑΣ
ΕΠΑΦΡΑΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΑΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΣ)
ΑΥΡΟΝΗΣΙΜΟΣ ΑΡΓΗΤ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ)
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣΕΥΤΥΧΙΑΝ
ΑΥΡΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΣΕΝΠΡΟΠΡΙΣΚΙΑΝΟΣ
ΑΓΑΘΩΝΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΓΑΘΩΝΧΑΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΜΥΡΩΝΙΩΣΙΜΟΥ
ΙΛΑΡΙΩΝΙΩΣΙΜΟΥ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΑΥΡΤΕΡΤΙΟΣ
ΑΥΡΙΩΣΙΜΟΣ
ΘΕΟΤΕΙΜΟΣ
ΣΥΜΦΕΡΩΝ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΤΤΙΚ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ)
ΓΕΛΩΣΚΑΛΛΙΣΤΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΣΠΕ
ΣΑΤΟΡΝΕΙΛΟΣΕΣΠΕ
ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΑΛΚΗΝΣΤΙΑΝΟΣΜΑΡΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΥΡΚΑΛΑΝΔΙΩΝ

ΧΛΡΗΤΑΣΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΡΤΕ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΙΩΣΙ
ΕΥΕΡΠΙΣΤΟΣΙΩΣΙ
ΧΑΡΙΤΩΝΦΙΛΙΝΟΥ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΣΤΡΟΦΙ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ)
ΒΑΚΧΥΛΑΣΑΘΗΝΑΓ
ΣΩΣΑΣΑΡΤΕΜΑ
ΚΡΙΤΟΛΑΟΣΒΑΣΙΛΙ
ΜΕΛΙΣΣΟΣ)
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ)
ΑΥΡ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗΣ)
ΒΑΣΣΟΣΑΡΙΣΤΩ
ΑΒΙΑΤΟΣΙΟΙΛΟΥ
ΑΙΛ ΑΡΤΕΜΑΣ)
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΙΩΣΙΜ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΞΕΝΟΦΩΝΕΥΚΑΡΠ
ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΣΦΡΟΝ
ΕΥΤΥΧΟΣΕΠΙΚΤΗ
ΔΡΑΚΩΝ)
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΔΡΑ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΕΥΓΝ
ΕΛΕΝΟΣΕΥΓΝΩ
ΓΛΥΚΕΡΟΣΑΘΗΝΑΙ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ)
ΟΝΗΣΙΜΟΣΚΑΛΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΤΕ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΔΗΜΥΛΟΣΕΥΚΑΡΠΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΚΑΡ

ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΑΛΥΠΟΣ)
ΣΑΤΟΡΝΕΙΛΟΣ
ΚΛΑΔΑΦΝΙΑΝΟΣ
ΔΕΙΟΝΥΣΙΟΣΟΚΑΙΝΕΙ
ΚΑΡΠΟΣ)
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣΦΙΛΗ
ΦΙΛΙΠΠΟΣΕΥΗΜΕΡ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕ
ΔΟΜΙ ΔΙΔΥΜΙΩΝ
ΑΝΕΙΚΗΤΟΣΕΡΜΟΔ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΑΓΑΘ
ΠΟΛΥΚΤΗΤΟΣΕΠΑ
ΦΑΥΣΤΙΩΝ)
ΕΥΟΔΙΑΝΟΣΟΝΗΣΙ
ΣΤΡΥΜΩΝΕΥΤΥΧΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΥΤΥΧΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΑΓΗΣΑΝ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ)
ΑΘΗΝΑΙΟΣΦΟΙΒΟΥ
ΕΡΩΤΙΩΝ
ΕΥΤΥΧΗΣΕΥΦΡΟΣΥ
ΦΑΥΣΤΟΣ)
ΕΠΑΓΑΘΟΣΙΑΣΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΡΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΙΩΤΙ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΑΝΕΙ
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΦΟΙ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ
ΕΡΩΣΞΑΝΘΙΟΥ

ΔΙΟΣΚΟΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΚΟΥΠΕΡΙΟΣ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣ
ΑΡΤΕΜΑΣ
ΧΑΡΙΤΩΝ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΔΙΟΚΛΗΣ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ
ΚΛΑΔΙΩΝ
ΣΥΜΦΟΡΙΩΝ
ΕΣΤΙΔΙΟΣ
ΙΩΠΥΡΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ

vacat

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔ
ΑΥΡ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ
ΑΥΡ ΔΩΡΙΩΝ
ΑΥΡ ΝΕΙΚΙΑΣ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΔΗΣΔΩΡ
ΑΥΡΧΑΡΜΟΣ
ΑΥΡΣΑΤΟΡΝΕΙΛΟΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΦ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΙΩΣΙΜΟ
ΑΥΡΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΚΑΙΚΙΛΛΟΥΚΙΟΣ
ΚΑΙΚΙΡΟΥΦΕΙΝΟΣ
ΚΑΙΚΙΡΟΥΦΟΣ
ΑΥΡΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ

ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣΛΕΟΝ
ΑΤΤΙΚΟΣΙΕΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟΣΜΑΡΚΕΛ
ΕΥΠΛΟΥΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΜΕΓΙΣΤΟΣΕΣΠΕΡΟΥ
ΠΑΜΦΙΛΟΣΟΝΗΣΙ
ΑΥΡΜΟΥΣΩΝΙΟΣ

ΣΤΑΘΕΟΔΩΡΟΣΧΟΛΑ΄
ΑΥΡΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΑΦΡ΄
ΦΙΛΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣΕΥΚΑΡ΄
ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΚΙΣΣΟΣ
ΑΥΡΣΥΜΦΟΡΟΣΕΥΠΥ΄
ΝΕΜΕΣΙΑΝΟΣΠΙΣΤΟΥ
ΓΛΥΚΕΡΟΣΕΡΠΙΝΕΙΚΟΥ
ΑΥΡΕΠΙΘΥΜΗΤΟΣΕΠΙΤ΄
ΑΥΡΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΕΠΙΤ΄
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΩ΄
ΘΕΜΙΣΤΑΣΡΟΔΩΝΟΣ
ΕΥΘΑΛΗΣΔΗΜΟΚΡΑ΄
ΑΥΡΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΦΕΙΔΙΑΣ)
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΠΑΡΑ΄
ΣΤΑΛΟΥΚΙΟΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΣΕΥΤΥΧ΄
ΑΥΡΕΥΘΥΜΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΘΕΣΣΑΛ΄
ΑΥΡΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΕΥΓΝΩΜΩΝΘΕΟΔΩ΄
ΦΛΑΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΡΜΕΙΑΣΛΙΚΙΝΝΙΟ΄
ΜΑΡΑΥΡΙΤΑΛΙΚΟΣ
ΑΥΡΚΕΛΕΡΧΟΛΛΕΙ΄
ΑΥΡΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΚΕΛΣΟΣ ΕΥΚΑΡ΄
ΣΑΒΕΙΝΟΣΕΥΟΔ΄
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΣΩΛΟ΄
ΕΛΕΓΧΙΣΔΩΡΑ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΔΩΡΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ

ΑΒΙΔΙΕΥΑΡΕΣΤΟΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ
ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΚΛΕΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙ΄
ΑΥΡΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΧΡΥΣΟΚΟΝ
ΙΟΥΛΙΩΠΥΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΩΚΡΑ΄
ΜΥΡΤΙΦΩΝΔΗΜΥ΄
ΙΩΤΙΚΟΣ)
ΕΥΤΥΧΗΣΣΥΝΣΥΝΕΦ
ΑΡΤΕΜΑΣΕΥΤΥΧΙ΄
ΑΥΡΧΡΗΣΤΟΣ
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΑΡΤΕΜΑΣΕΥΦΡΟΣΥ΄
ΑΥΡΣΩΣΙΓΕΝΗΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΙΩΣΙΜΟΣΕΥΠΡΑΞΙ΄
ΚΥΚΛΟΒΟΛΟΣ)
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΚΥΚΛΟ΄
ΕΠΑΓΑΘΟΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΕΥΠΡΑ΄
ΙΗΝΩΝΠΟΛΥΧΡΟ΄
ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΕΛΠΙΝ΄
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΣ)
ΑΜΜΙΑΝΟΣΑΠΕΛΛΑ
ΑΠΕΛΛΑΣΟΚΑΙΚΕΚΡΟ΄
ΑΤΤΙΚΟΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΥΡΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΡΑ΄
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΠΟ΄
ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΕΛΠ΄
ΕΠΙΓΟΝΟΣΣΤΡ΄
ΜΑΡΚΟΣΣΤΡΑ΄
ΤΥΧΙΚΟΣΕΥΦΡΟΣΥ΄

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΑΥΡΚΑΡΠΟΣ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΠΟ΄
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΥΡΟΥ
ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ)
ΜΕΓΙΣΤΙΩΝΘΡΑΣΥ΄
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΟΔ΄
ΑΥΡΕΥΤΥΧΟΣ
ΑΥΡΠΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΠΡΑΠΙΔΕΥΣ)
ΔΩΡΟΘΕΟΣΛΕΟΝ΄
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ)
ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ
ΑΥΡΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΑΥΡΠΟΙΜΕΝΙΟΣ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ

Anaglyphum: puppis navis, in qua stat homo imberbis, altera manu remum, altera palmam tenens. Infra eum in navigio scriptum est:

ΝΑΥΜΑΧΟΣΕΡΕΝΝΙΟΣ
ΔΕΞΙΠΠΟΣ

1203 Lapis Pentelicus, cuius duo fragmenta supersunt, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. — Fragmenti *a* tria apographa habui, duo a Koehlero confecta, tertium a Luedersio. Totum titulum ed. Kumanudis Philist. I p. 427.

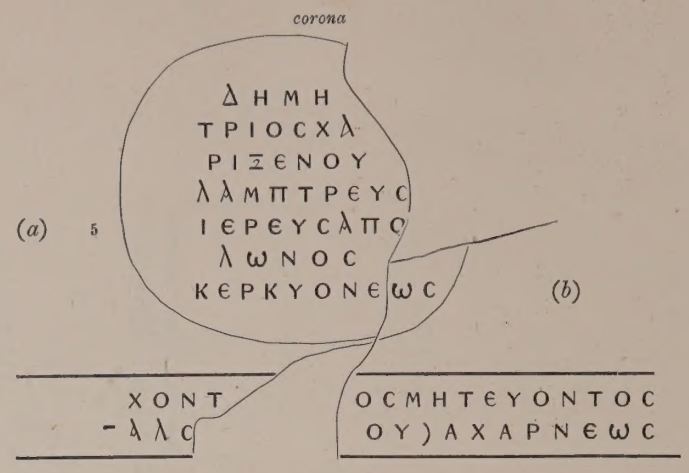

Δημή|τριος Χα|ριξένου | Λαμπτρεύς, | ἱερεὺς Ἀπό[λ]|λωνος | Κερκυονέως.
[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρ]χοντ[ος, κ]οσμητεύοντος | Ἀλ[εξάνδρ]ου) Ἀχαρνέως.

Iam sequuntur ei tituli, quorum aetas definiri nequit.

1204 Fragmenta duo marmoris, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. *a* ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 403 n. CXIV. Utrumque exscripsit Koehler.

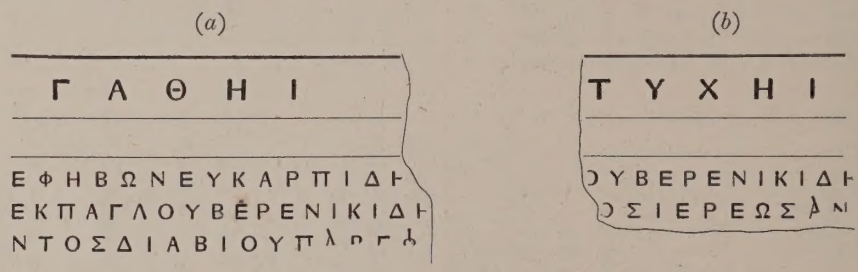

[Ἀ]γαθῇ τύχῃ
[Ὁ κοσμητὴς τῶν] ἐφήβων Εὐκαρπίδη[ς Ἐκπάγλ]ου(?) Βερενικίδη[ς καὶ ὁ ἀντικοσμήτης]
[.....] Ἐκπάγλου Βερενικίδη[ς ἐπὶ ἄρχοντ]ος ἱερέως Ἀν.....,
[παιδοτριβοῦ]ντος διὰ βίου παρ' ἐφ[ήβοις(?) τοῦ δεῖνος ....]

Admodum dubia sunt v. 4 quae sequuntur post verba *διὰ βίου*. Dumontius Telesphori nomen agnoscere sibi videbatur, sed Koehleri apographum docere videtur neque hoc neque aliud nomen proprium ibi scriptum fuisse. Sane non praestiterim *παρ' ἐφήβοις* scriptum fuisse, sed nihil aliud inveni quod probabilitatem haberet, et illam dicendi rationem etsi insolentior est tamen cum sermonis legibus non pugnare concedendum est.

Ecpaglus Eucarpi filius ephebus est n. 1119. Sed quaenam huic ratio intercedat cum cosmeta qui hic est incertum est.

1205 '*Varvakéion, fragment. Début de stèle*'. Edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 50 n. 56 (repetivit idem Essai sur l'éphébie Attique II p. 414 n. CXXV).

////// ΝΙΟΥΚΑΠΙΤΩΝΟCΕ ////
ΗΤΕΥΟΝΤΟCΜΕΜ /// Ι
ΙΡΕΩΣ . CΥΝCΤΡΕΜ ///////
ΑΜΒΩΤ //////
ΨΕΝ ///////

'*Le premier trait de la ligne 1 est douteux; ligne 2 espace entre* ΜΕΜ *et* Ι' Dumont.

[Ἐπὶ ἄρχοντος .....]νίου Καπίτωνος Ε....., | [κοσμ]ητεύοντος Μεμ[μ]ί[ου .....|.. Φαλη]ρέως, συνστρεμ[ματάρχης ..|..... Π]αμβωτ[άδης ..... ἀνέγρα]ψεν.

Eundem esse hunc Capitonem archontem cum eo qui est n. 761 probabilis est Dumontii coniectura. Sed in neutro titulo aetatis indicium inest.

206 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

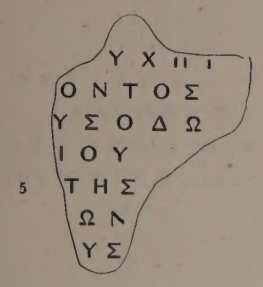

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ
[Ἐπὶ ἄρχ]οντος
[Διον]υσοδώ-
[ρου ...]ίου
[ὁ κοσμη]τὴς
[τῶν ἐφήβ]ων
.....υς

Dionysodorus archon a. 53 p. Chr. (n. 19. 157. 1016) vix idem est im hoc. Nam ille videtur Suniensis fuisse (ad n. 456), cum huius moticum in ....ίου exeat.

---

207 Fragmentum marmoris Pentelici, crassum 0,12, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΟΚΟΣΜΙ
ΣΤΟΒΟΥΛC
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝ
ΥΠΑΥΤΟ

Ὁ κοσμ[ητὴς τῶν ἐφήβων Ἀρι]|στόβουλο[ς .....] | ἀνέγραψεν [τούς τε συνάρχοντας καὶ τοὺς] | ὑπ' αὐτῷ [ἐφηβεύσαντας].

---

208 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

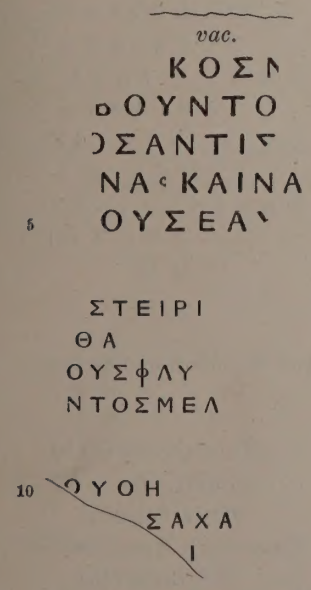

V. 1 [ὁ] κοσμ[ητής], v. 2 [παιδοτρι]βοῦντο[ς], v. 3 ....ος Ἀντισ[θέ-νους], v. 4 omnia obscura, v. 5 [... τ]οὺς ἑαυ[τοῦ συνάρχοντας ἀνέγρα-ψεν], v. 6 Στειρι[εύς], v. 8 ....ους Φλυ(εύς), v. 9 ...ντος Μελ[ιτεύς], v. 10 ...ου Ὀῆ[θεν], v. 11 ....ς Ἀχα(ρνεύς).

1209 Fragmentum lapidis Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

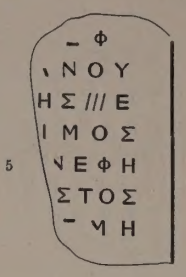

[Ὁ κοσμητὴς τῶν] ἐφ-
[ήβων .....]άνου
[καὶ ὁ ἀντικοσμήτ]ης [ἐ]ε-
[ρεὺς .....]μιος
[ἀνέγραψαν τοὺς ἐπ' αὐτῶ]ν ἐφή-
[βους ...]

Reliqua incerta.

1210 In fragmento tabulae quadratae, a dextra mutilae. Margo sinister ita laesus est, ut primis versibus ternae fere litterae intercidisse videantur. In latere sinistro lapidis nihil scriptum fuit. Ed. Lebas Attique 414. Infra Propylaea exscripsit Koehler.

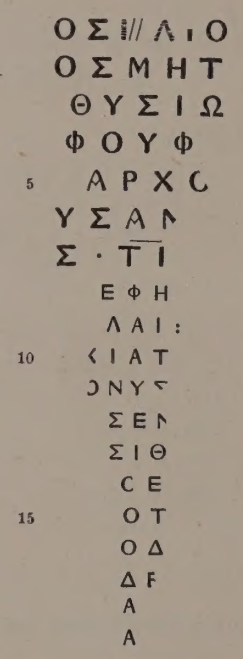

V. 1. 2 [ὁ κοσμητὴς ....]ος καὶ ὁ [ἀντ|ικ]οσμήτης ....., v. 3. 4 reliquiae incertae, v. 5 [τοὺς ἑαυτῶν | συν]άρχο[ντας], v. 6 [Λ]ύσαν[δρος]?, v. 7 ...ς Τι(βερίου) [Κλαυδίου ....], v. 8 ἔφη[βοι]. Praeterea nihil legi potest.

1211 Fragmentum columnae lapidis Hymettii, a. 0,12, l. 0,10, cr. 0,06, ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, inventum 'in Prytaneo'. Ed. Pittakis Eph. 3241.

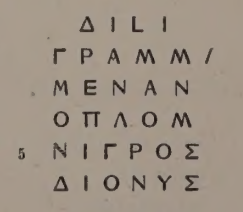

Primi versus reliquiae incertae. Deinde sequuntur haec:

γραμμα[τεύς]
Μέναν[δρος ....]
ὁπλομ[άχος]
Νίγρος
Διονυσ[ίου]

1212 Fragmentum marmoris Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

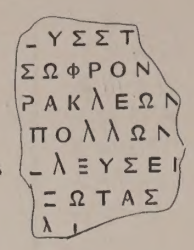

. . . . . ευς Στ . . . . .
σωφρον[ισταί]
[Ἡ]ρακλέων . . .
[Ἀ]πολλών[ιος . . .]
[Ἐ]λευσεί[νιος . . . .]
[Σ]ωτᾶς . . . . . .
. . . . . .

1213 Fragmenta duo lapidis Pentelici, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

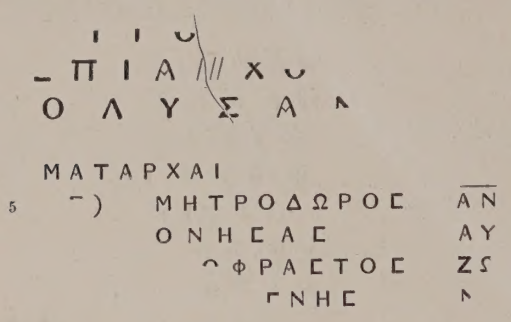

V. 2 [ἐ]πὶ ἄ[ρ]χο[ντος . . .]. V. 3 non expedio. Fortasse . . . . ο[υ] Λυσάν[δρου] incidendum erat, sed a lapicida littera omissa est.

[συστρεμ]ματάρχαι

. . . . . ς)	Μητρόδωρος	Ἄν[νιος . . . . .]
. . . . .	Ὀνησᾶς	Αὐ[ρήλιος . . . . .]
. . . . .	[Θε]όφραστος	Ζω . . . . .
. . . . .	[. . . γ]ένης	Ν . . . . .

1214 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

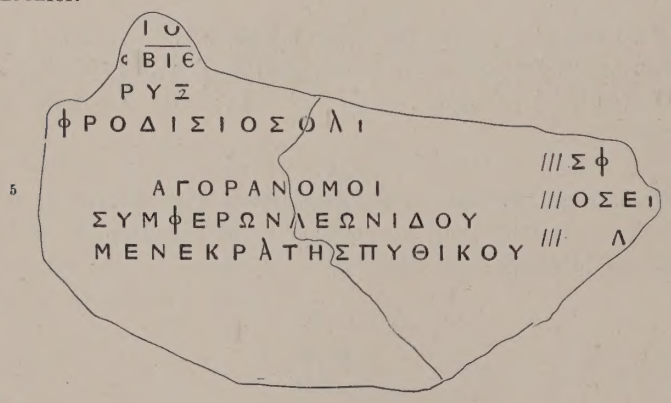

[στρατη]γό[ς]
. . . . Βιέ(σιος) . . . . .
[κῆ]ρυξ
[Ἀ]φροδίσιος Ὀλ[ύμπου] (?)
ἀγορανόμοι
Συμφέρων Λεωνίδου
Μενεκράτης Πυθικοῦ

A dextra quae exstant incerta.

1215 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

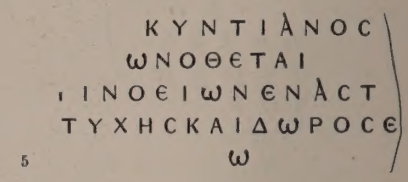

. . . . . .
Κυντιανός
[ἀγ]ωνοθέται
[Ἀντ]ινοείων ἐν ἄστ[ει]
[Εὐ]τύχης καὶ Δῶρος Ἐ . . . .

1216 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

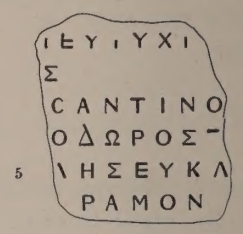

V. 1 Εὐ[τ]υχί[δης] (aut Εὐτυχιανός), v. 3 [ἀγωνοθέτη]ς Ἀντινο[είων] aut [ἱερεὺ]ς Ἀντινό[ου], v. 4 . . . . όδωρος . . . ., v. 5 . . . λης Εὐκλ . . . . v. 7 [. . . . Πα]ραμόν[ου].

1217 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici, a. 0,15, l. 0,12, cr. 0,06 ab omnibus partibus mutilum, inventum ad 'Prytaneum vetus'. Ed. Pittakis Eph. 3239. (Th. Bergk Jahrb. für Philol. LXXIX (1859) p. 193). In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

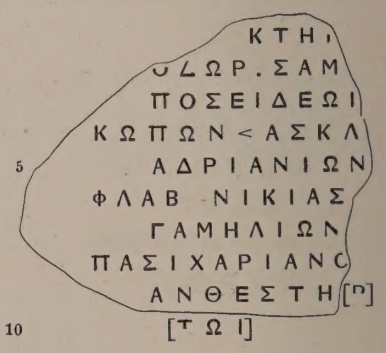

Quae uncis inclusi, apud Koehlerum non sunt.

[Μαιμα]κτη[ριῶνα]
. . . . όδωρ[ος] Ἀμ . . . . . .
Ποσειδεῶ[να]
Κωπών(ιος) Ἀσκλ[ηπιάδης]
Ἁδριανιῶν[α]
Φλάβ(ιος) Νικίας
Γαμηλιῶν[α]
Πασιχαριανὸ[ς . . . .]
Ἀνθεστηρ[ιῶνα]
. . . . . τω . . . . . .

1218 Tabula marmoris Pentelici, a dextra parte integra, a ceteris mutilata, a. 0,23, l. 0,33, cr. 0,11, inventa apud ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3204. Exscripsit Koehler.

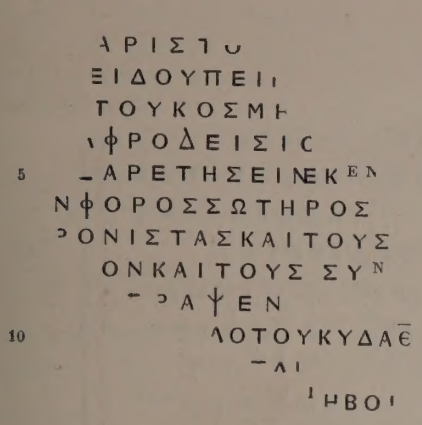

..... Ἀριστο .... | [Φιλιστ]είδου(?) Πει[ραιέα | τὸν υἱὸν] τοῦ κοσμη-[τοῦ | ὁ δεῖνα] Ἀφροδεισίο[υ .|.....]ς ἀρετῆς εἵνεκεν.

[Σύ]νφορος Σωτῆρος | [τούς τε σωφ]ρονιστὰς καὶ τοὺς | [περὶ τὸ Διογέ-νει]ον καὶ τοὺς συν[εφήβους ἀνέ]γραψεν.

....δότου Κυδαθ(ηναιεύς) .... [ἔφ]ηβοι.

Cum tres homines pagi Piraeensium noverimus quibus Φιλιστείδης nomen fuerit (n. 1128. 1129. 1130. 1159. 1160) quumque ne id quidem plane certum sit, hoc potissimum nomen hic supplendum esse, aetas tituli definiri nequit.

1219 In eodem lapide — si quidem hac in re Fourmonto et Pittakisio fides habenda est — qui titulum n. 1164 continet. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 285. II (Lebas Attique 603). Pittakis l'anc. Athènes p. 478. Cf. Neubauer Comm. epigr. p. 126.

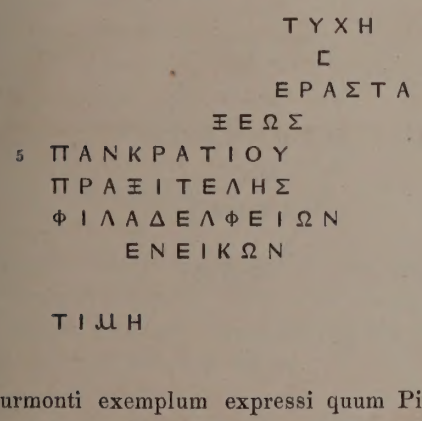

Var. lect. Fourmonti exemplum expressi quum Pittakisii et neglegenter confectum et interpolatum sit. Unum Ξ v. 4 init. a Pittakisio (qui habet ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ) recepi, ubi Fourmont ΣΕΩΣ legit.

[ἀγαθῇ] τύχῃ
[τοῦ περὶ ἀλκμᾶ]ϊς(?)
[δευτ]έρας τά-
ξεως
παγκρατίου·
Πραξιτέλης
Φιλαδελφείων
ἐνείκων·
. . . . . .
Τιμη[σίας (?) ....]

Pluralem ἐνείκων, quem utrumque apographum habet, Neubauer in singularem mutare iubet. Sed potius haec ad sequentia pertinere videntur similiter atque n. 1148. Sane sic mireris quod in priore ludo unus modo victor perscriptus est; sed id ipsum dubium est, quum v. 1 ἀγαθῇ τύχῃ minime certum sit. Pittakisii interpolatio, qui haec vocabula integra exhibet, nihil probat, per se vero multa alia excogitari possunt, veluti [Εὐ]τύχη[ς]. At si statuerimus hunc non esse integrum omnium victorum catalogum quales sunt n. 1147 et 1148, sed modo paucos ephebos amicitia inter se coniunctos privatim suas victorias inscripsisse (cf. n. 1146), nihil miri habet, si in aliis ludis unus modo ex iis victoriam adeptus est, in aliis plures.

1220 Fragmentum Hermae apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

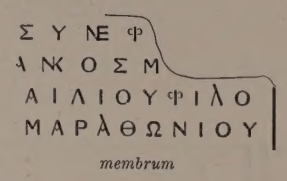

membrum

[..... τοὺς] συνεφ[ήβους | ἀνέγραψ]αν, κοσ[μητεύ|οντος Π(οπλίου)(?)] Αἰλίου Φιλο|..... Μαραθωνίου.

1221 Fragmentum marmoris Hymettii, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

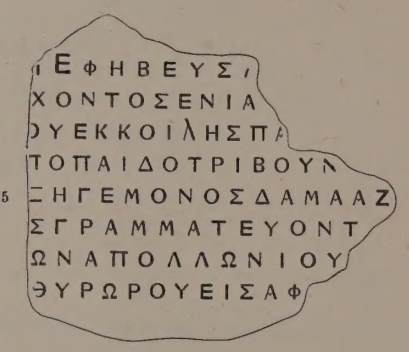

[Ο]ἱ ἐφηβεύσα[ντες ἐν τῷ ἐπὶ ..... | ἀρ]χοντος ἐνια[υτῷ, κοσμητεύοντος ..... τοῦ .....|..]ου ἐκ Κοίλης, πα[ιδοτριβοῦντος ...., | ὑ]ποπαιδοτριβοῦν[τος .....|...]ς, ἡγεμόνος Δαμᾶ Ἀζ[ηνιέως, ...|ς, γραμματεύοντ[ος .....|..]ων Ἀπολλωνίου ..... | Θυρωροῦ Εἰσᾶ Φ....

1222 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

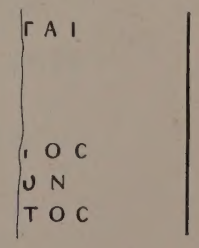

[σωφρονιστ]αί
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . ιος
. . . . ων
. . . . . τος

1223 Fragmenta lapidis Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler. Contingunt inter se sola *c d* et *e f*, sed omnia eiusdem tabulae esse cum ex nominibus nonnullis hic illic redeuntibus, tum aliis de causis si non certum, at veri simillimum est.

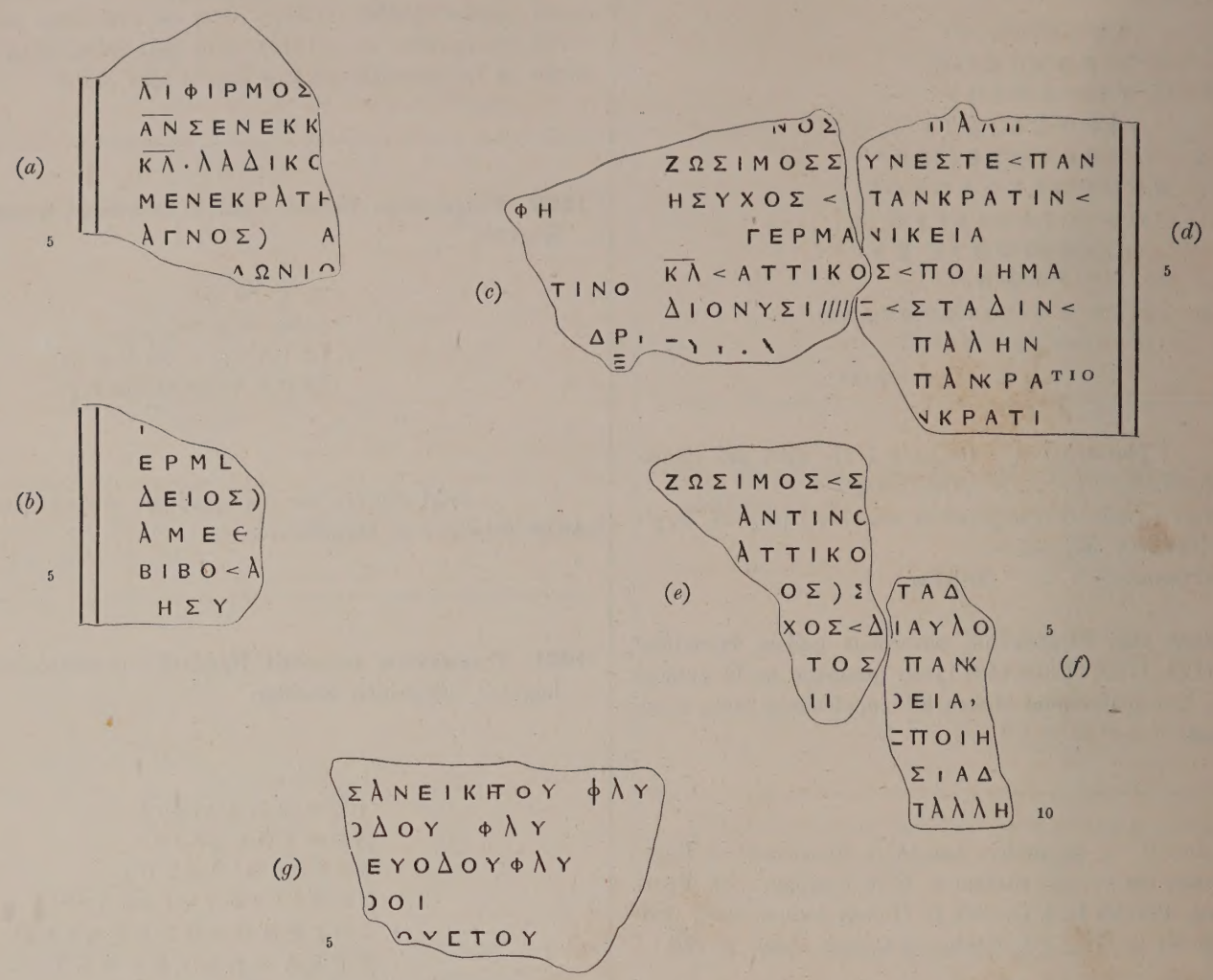

Ex epheborum recensu, qui utrum tributim divisus fuerit necne propter fragmentorum exiguitatem diiudicari nequit, haec (fragm. *a b*) exstant:

Λι(κίννιος) Φίρμος
Ἀν(ναῖος) Σενέκκ[ας]
Κλ(αύδιος) Λάδικο[ς]
Μενεκράτη[ς .....]
Ἄγνος) Α.....

[Ἀπολ]λώνιο[ς ....]
.....
Ἑρμε[ίας (?) ....]
Δεῖος)
Ἀμέθ[υστος .....]
Βιβο(ύλλιος) Α...
Ἤτυ[χος .....]

Deinde ex victorum catalogo hae reliquiae (fragm. *c d e f*) servatae sunt:

....νος [π]άλη[ν]
Ζώσιμος συνεστε(φανώθη) παν(κράτιον)
Ἥσυχος (cf. fragm. *b*) πανκράτιν
Γερμανίκεια
Κλ(αύδιος) Ἀττικὸς ποίημα
Διονύσι[ο]ς στάδιν
.υ..... πάλην
..... πανκράτιο(ν)
[..... πα]νκράτι(ον)
.....
Ζώσιμος σ.....
Ἀντινό[εια ἐν ἄστει]
[Κλ(αύδιος)] Ἀττικὸ[ς ποίημα]
.....ος) στάδ[ιον]
[Ἥσυ]χος δίαυλο[ν]
.....τος πανκ[ράτιον]
[Ἀντ]ι[ν]όεια [ἐν Ἐλευσῖνι]
.....ς ποίη[μα]
..... στάδ[ιον]
..... πά⟨λ⟩λη[ν]

In reliquis fragmentis quae agnoscuntur haec sunt: Fragm. *g* v. 1 .....ς Ἀνεικήτου Φλυ(εύς), v. 2 [..... Εὐ]όδου Φλυ(εύς), v. 3 ..... Εὐόδου Φλυ(εύς), v. 4 ....οι, v. 5 [ὁ δεῖνα Ἰ]ούστου. — Fragm. *h* v. 3 [Ἀλέ]ξανδρος), v. 4 [Κλ(αύδιος)] Λάδικος (cf. fragm. *a*), v. 5 Μα[ρ(αθώνιος)], v. 6 Ἀμειν.... — Fragm. *i* v. 3 [Σ]άτυρ[ος .....]. — Fragm. *k* v. 2 [ὁ δεῖνα Ἀ]ντω(νίου) Πειρ[αιεύς], v. 3 [σωφρον]ιστής(?), v. 4 Ἀθμ(ονεύς). — Fragm. *l* v. 2 [Δ]ιονῦσις, v. 3 [Σ]άτυ[ρος] (cf. fragm. *i*). — Fragm. *n* v. 2 Ἀθμ[ονεύς], v. 3 ...ου Φλ(υεύς). — Fragm. *o* v. 1 Ἄνθος (aut [Ξ]άνθος), v. 2 ...τας Ἀριστ.....

---

24 In eodem lapide (si Fourmonto et Pittakisio fides habenda est) um n. 1164 et 1219. Edd. ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 85 III. Pittakis l'ancienne Athènes p. 478. Ego Fourmontianum exemplum, si non summa diligentia, at certe non nimis neglegenter onfectum expressi, neque operae pretium duxi Pittakisii errores notare. Ceterum cf. R. Neubauer Comm. epigr. p. 127.

Φ Λ
ΕΥΦΡΑΝΩΡ
ΑΘΗΝΟΔΩΡ
ΑΝΙΚΗΤΟC
ΦΑΚΩΝΙΟC
ΕΥΠΡΑΞΙΔ
..Τ.ΟΝΙ.Τ.
ΤΙΜΟΚΡΑΤ..

.....
Εὐφράνωρ
Ἀθηνόδωρ[ος]
Ἀνίκητος
Φ[λ(αύιος)] Κῶ[μ]ος
Εὐπραξίδ[ης]
.....
Τιμοκράτ[ης]

ersus quinti emendatio satis probabilis Neubauero debetur. Cete- v. 7 putaverim [σωφρ]ονι[σ]τ[αί] aut [ὑ]π[οσωφρ]ονι[σ]τ[αί] a in lacunarum ambitu enotando neglegentissimum fuisse Four- um multa exempla docent) scriptum fuisse.

---

25 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, a. 0,12, l. 0,22, cr. 0,10, iventum in septentrionali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 2142 (inde bas Attique 576). Eph. 3822.

[Ι]ΔΗΣ[Σ]
ΑΝΔΡΟΣΣΩΤΙΩΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔ
[Δ]ΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝ(Ο)Υ
[Π]ΟΛΛΟΦΑΝΗΣΔΩΣΙΘΕΟ[Υ]
[Ο]ΣΘΕΝΗΣΘΕΟΔ[ΩΡ]
.Ο.ΗΔΗΣΑΡΙ
[Ν]ΕΝΗΑΡ[ΙΣ]
ΛΙΩ

Vr. lect. Quae in alterutro exemplari non sunt, uncis inclusi. Ex ils v. 4 init. Δ, v. 6 init. Ο, v. 6 fin. ΩΡ, v. 8 fin. ΙΣ in altero exemplari (n. 3822) desiderantur, reliqua in priore (n. 2142). Praeterea v. 2 ΑΜΙϽΤΕΤΙΩΙ n. 3822, ΑΝΔΡΟΣΣΩΤΙΩΝ n. 2142 || v. 3 fin. ΑΙΣ n. 2142, ΑΙΔ n. 3822 || v. 4 init. ΙΟΙΟΣΙΟΣ n. 3822 || v. 7 init. ⟨ΟΝΗΔ n. 2142, ⁻ΟΙΗΔ n. 3822 || v. 8 ΑΡΕ n. 2142, ΑΡΙ n. 3822 || v. 9 ΛΙΩ n. 2142, ΔΙΩ n. 3822.

[Λεωντίδος]
.....
....ίδης Σ....
...ανδρος Σωτίων[ος]
Πτολεμαΐδ[ος]
Διονύσιος Ἀπολλοφάνου[ς]
[Ἀ]πολλοφάνης Δωσιθέου
...οσθένης Θεοδώρ[ου]
....ο[μ]ήδης(?) Ἀρ....
.....ένη(ς) Ἀρισ[τ.....]
λιω[ν ....]

1226 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

Α Ε
ΜΕΝ/
ΠΕΡΙΛ
ΛΠΟΛΛ
ΠΑΡΑ⟨
ΛΣΚΛ
ΕΛΠΙ
ΕΥΜ
ΜΗΤ
⁻ΛΝΔΕΙC
⟨ΛΛΕ=

[Αἰγηΐδος]
Ἀθ[ην.....]
Μένα[νδρος ....]
Περίλ[αος .....]
Ἀπολλ.....
Παρά[μονος .....]
Ἀσκλ[ηπ.....]
Ἐλπι.....
Εὐμ[ένης(?) ....]
Μητ[ρ.....]
[Π]ανδειο[νίδος]
Ἀλέξ[ανδρος .....]

1227 Fragmentum lapidis inaedificatum *'im Hause Nr. 34 der ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας im untern Corridor'* iuxta n. 1 huius voluminis. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 76. 495. Rangabé Ant. Hell. 784. Lebas Attique 574. Exscripsit O. Lueders.

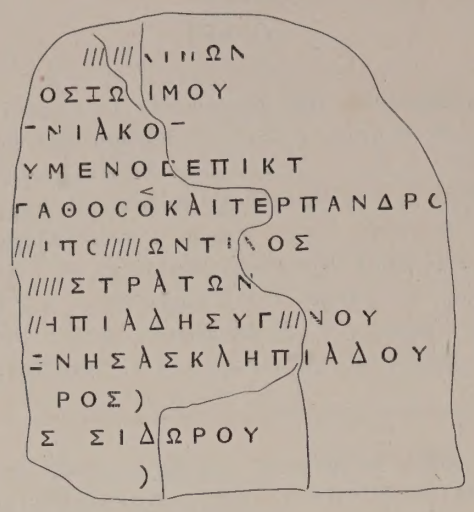

In altera parte eiusdem lapidis antiquiorem titulum esse dicit Pittakis.

. . . . . ω[ν] (?)
. . . . ος Ζω[σ]ίμου
[Ἀρμ]ενιακός (?)
[Κλ]ύμενος Ἐπικτ(ήτου)
[Ἐπά]γαθος ὁ καὶ Τέρπανδρο[ς]
[Ἰπ]πο[θ]ωντίδος
. . . Στρ̣άτων
[Ἀσκλ]ηπιάδης Ὑγ[ί]νου
[Εὐμ]ένης Ἀσκληπιάδου
. . . . . ρος)
. . . ς [Ἰ]σιδώρου
. . . . .)

Asclepiades Hygini f. Piraeensis ephebus est n. 1110, sub finem principatus Hadriani. Quem alium esse atque eum, qui hic est, non est dubium, sed quaenam inter utrumque intercedat necessitudinis aetatisque ratio, definiri non potest.

1228 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum apud S. Demetriu Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

In fronte: *In latere dextro:*

[Οἰνηΐδ]ος
. . . . . ιδου
. . . . . δως Π . . . . .
. . . . . ικοῦ Φυλά(σιος)
[. . . . . Ἀβ]ασκάντου Ἀχα(ρνεύς)
. . . . . Ἱπποτο(μάδης)
. . . . . δότου Φυλά(σιος)
[. . . . . Ἀλ]εξάνδρου Ἀχαρ(νεύς)
[. . . . . Ἀ]πολλωνίου Ὀῆθ(εν)
[. . . . . ο]υ Φυλά(σιος)
. . . . . ος Ἀχαρ(νεύς)
. . . . . ου Ἀχαρ(νεύς)
. . . . . Ἀχαρ(νεύς)

In dextra parte, ubi ἐπέγγραφοι inscripti fuisse videntur, non agn scuntur nisi exiguae paucorum nominum reliquiae . . . ος Εὐ . . . . , . . ος, ... Θαλῆ[ς], [Ἀ]σκληπ . . . . , Τιμο . . . . . , Ζώσι[μος], Ἀντ . . . . , Ἐπ . . . . . .

1229 Fragmentum Hermae, apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 407 n. CXIX. Exscripsit Koehler

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἀκαμαντίδος]
. . . . . .
[. . . . . Σφήττ]ιος
. . . . . ου Κυρ(τείδης)
[. . . . . Μηνογ]ένους Κυ(ρτείδης)
[. . . . . Χο]λαργ(εύς)
. . . . . ονος Χολ(αργεύς
. . . . . ου
. . . . . Ἀθηναῖς
. . . . . ἐκ Κερ(αμέων)
[. . . . . Δ]ιονυσίου
. . . . . της

[. . . . . κ]ράτης Ο . . . .
. . . . . μος Θεοπ[όμπου]
[Σύν]τροφος Ἀλεξάνδ(ρου)
Ἀθηναῖς Χρύσου
Σύνφορος Ἑρμοῦ
Λούκιος Εὔπλοος
Μύρων Διοφάντου
Ἀβράστης Ἑρμεία
Λυδίας Χάρητος
Δώρητος Συμφέροντος
Ἐπ[α]φρᾶς Ζωσίμου
Φιλήμων Κορίνθου
Εὔκαρπος Τελεσφόρου
Εἰσίδοτος Ὑγείνου
Ζώπυρος)
Μουσικὸς Μηνοφίλου
Ζώσιμος Διονυσίου
[Δι]ονυσόδωρος Ζωσίμ(ου)
[Μο]υνδίκιος Θάλαμος
. . . . . τος Εὐελπίστου

Ο . . . .
Νει[κ . . . . .]
Ἱερο[κλῆς . . . .]
Ἡρακλει . . . . .
Ζηνόβιος . . . .
Ζώπυρος Μη[ν . . . .]
Μουσαρίων Μο . . . .
Πρεῖμος Εἰσίωνο[ς]
Ἐλευσείνιος)
Τολμίδης Γλαύκου
Ἱέραξ)
Σύμμαχος Μητροδώ(ρου)
Σωσίβιος Ἀφροδεισ(ίου)
Ἀντᾶς Διονυσίου
Ἰωνικὸς Εἰσίωνος
Βένυστος
Θάμυρο[ς Σ]υμφόρου

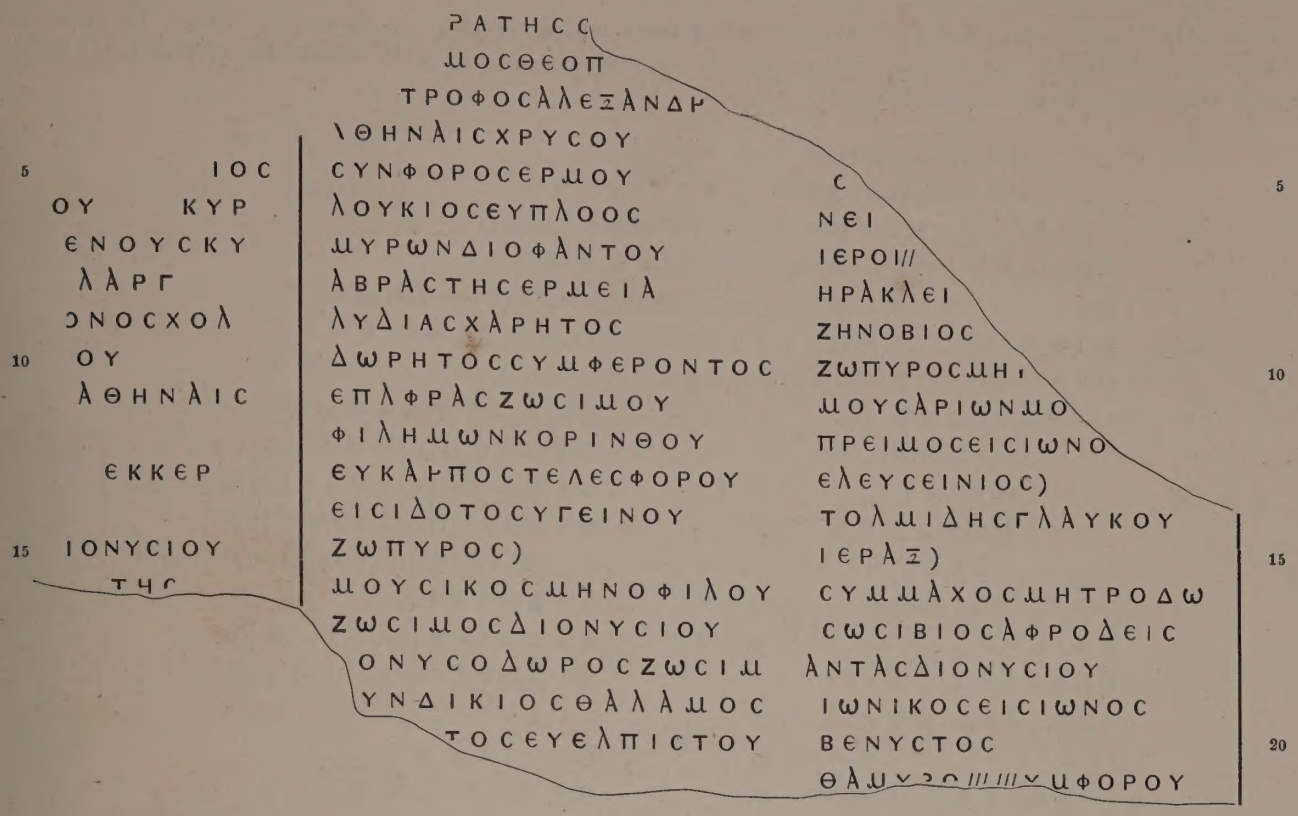

In fronte cives tributim dispositos, in dextro lapidis latere peregrinos (ἐπεγγράφους) inscriptos fuisse apparet hic ut n. 1228.

1230 Lapis Pentelicus, a. 0,16, l. 0,27, cr. 0,08, inventus Athenis, incertum quo loco, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 16. Exscripsit Koehler.

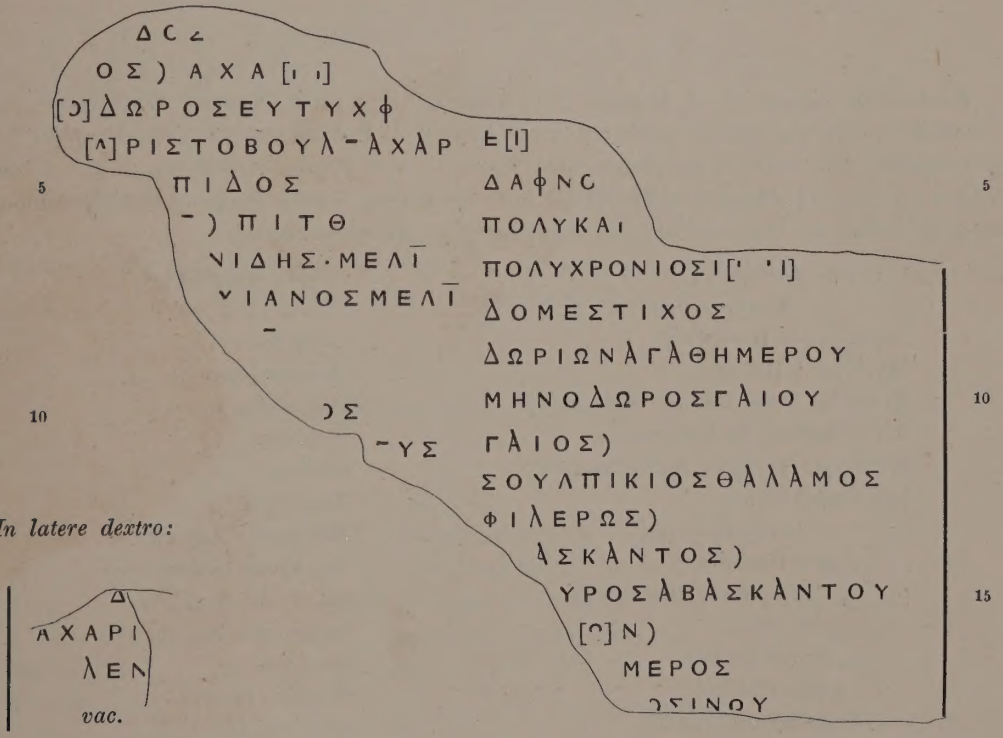

In latere dextro:

Var. lect. Pauca litterarum vestigia, quae apud Koehlerum non sunt, uncis inclusi. In dextri lateris inscriptione litterae Δ reliquiae quae Koehlerus invenit, apud Kumanudem non sunt. Reliquis omnibus in rebus apographa plane consentiunt.

[Οἰνεΐ]δος
.....ος Ἀχα[ρνεύς]
...όδωρος Εὐτυχ. Φ(υλάσιος)
....Ἀριστοβούλ(ου) Ἀχαρ(νεύς)
[Κεκρο]πίδος
.....ς) ΠιτΘ(εύς)
.....νίδης Μελι(τεύς)

Ει..
Δάφνο[ς .....]
Πολύκαρ[πος ....]
Πολυχρόνιος .....

[Εὐτυ]χιανὸς Μελι(τεύς)
.....

Δομέστιχος .....
Δωρίων Ἀγαθημέρου
Μηνόδωρος Γαΐου
Γάιος)
Σουλπίκιος Θάλαμος
Φιλέρως)
[Ἀβ]άσκαντος)
[Ζώπ]υρος Ἀβασκάντου
.....ων
[Ἀγαθή]μερος
.....οσίνου

In latere:

[ἐπὶ] Δ[ιογενείου]
Ἀχαρν[ος .....]
λεν[τιάριος· ὁ δεῖνα]

1231 *a* 'apud patruum D. Gaspari' Pouqueville. 'Athenis in aede Kanthy reperta inscriptio et effossa' Fourmont. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 108. — *b* in Fourmonti schedis cum eodem lemmate, quo *a*. Utrumque coniunxit et ex Pouquevilli et Fourmonti exemplis ed. Boeckh C. I. G. 278 (inde transscripsit Lebas Attique 553).

```
. . . . ΟΝΟΣΔΙΟΝΥ
. . . . ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
. . . ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ Π ΑΙΑΝΙΛΩΣ . . . ΧΟΥ
ΑΓΑΘΩΝ ) ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ  ΑΒΑΣΚΑ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΟΚΑΙΣΩΣΙΜΟΣΠΑΙΠΑΡΑΜΟΝ
(a) ΝΙΚΩΝΖΩΣΙΜΟΥΚΥΔΑΘ   ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥΚΥΔ   ΕΥΜΕΝΗΣ
ΙΟΘΕΤΗΣΕΝ               ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
      ΥΣΙΟΣ              ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΣΕΡΑΠΙΟΥ
   ΣΟΥΠΑΙ                ΕΡΜΟΦΙΛΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
    ΟΦ.ΠΑΙ               ΘΡΕΠΥΙΩΝΦΑΙΝΟ[Υ]
     ΕΞΟ[Ι]              ΦΙΛΟΜΟΥΣ[ΟΣ]ΝΙΚΗΦ[Ο]Ρ[ΟΥ]
    [Λ]ΕΥΚΟ               ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
  ΝΔΙΝΥΣ                 ΚΑΛΛΙΑΣΠΑΤΡ[ΟΒΙΟΥ]
  ΟΔΟΤΟΣΔΙΟΝΥΣΟ          ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΑ[ΤΡΟ . . .]
  ΤΕΥΤΗΣΔΙΟΝΥΣΔΩΡΥ       ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ[ΑΙΙ . . . .]
ΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΥΕΞ        ΚΟΡΙΝΘΟΣ[Α]
ΔΠΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΥΕΞ       ΘΡΕΠΤΙΩΝΕ
(b) ΑΓΑΘΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΥ   [Γ]ΕΤΑΣΡΟΥ
  ΑΝΔΡΟΣ      ΛΕΥΚ      [. . Τ]ΡΑΤΩΝ
ΛΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ·Χ¯           ΟΔΟ
 ΑΝΤΙΟΧΟΣ                 Τ
 ΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ               Ο
 ΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
      Κ
```

Var. lect. 'Ubi nihil dico, *Fourmontum sequor.* V. 1 *Pouquev.* ....ΑΝΔΙΟΙ... || v. 2 *Pouquev.* ΠΑΝΔΙΟΙ... || v. 3 *Pouquev.* ΙΑΝΙ *pro* ΠΑΙΑΝΙΛΩΣ; *deinde* ΧΟΥ *addidi ex Pouquev. qui id. super* ΑΒΑΣΚΑ *habet* || v. 4 *Fourm.* ΠΛΑΙ *etc., Pouquev.* ΠΑΝΙ..... || v. 5 Ο *ante* ΚΑΙ *ex Pouquev. et ultimum* Ι *ex eodem, item cetera, quae vitiata apud Fourm.* || v. 7 *Fourm.* ΜΙΝΟ *etc.* || v. 8 Σ *ante* ΤΡΑ *ex Pouquev.* || v. 9 ΙΟΥ *ex Pouquev. item* v. 10 ΑΝΤΟΥ || v. 11 *Pouquev.* ΘΡΕΠΠΩΝ || v. 21 *Fourm.* ΩΔΟ, *Pouquev.* ΟΔ' Boeckh. Praeterea is nonnulla enumerat quae cum apud Fourmontum desint, ex Pouquevilliano exemplo recepit. Ea uncis inclusi.

....ονος Διονυ[σ....]	[ἐπέγγραφοι]
Πανδιονίδος	.....
Ἀγαθήμερος Παιανι[εύ]ς	...χου...
Ἀγάθων) Παιανιεύς	Ἀβάσκα[ντος .....]
Σεκοῦνδος ὁ καὶ Ζώσιμος Παι(ανιεύς)	Παράμον[ος .....]
Νίκων Ζωσίμου Κυδαθ(ηναιεύς)	Ὀνήσιμος
Μηνόδωρος Ἰσιδώρου Κυδ(αθηναιεύς)	Εὐμένης
[καὶ ἡγων]οθέτησεν	Δημόστρατος
[Λεωντ]ί[δ]ος	Πτολεμαῖος Σεραπίου
.....σου Παι(ονίδης)	Ἑρμόφιλος Ἀβασκάντου
[..... Τρ]οφ(ίμου) Παι(ονίδης)	Θρεπ[τ]ίων Φα(ε)ίνου
..... ἐξ Οἴ(ου)	Φιλόμουσος Νικηφόρου
..... Λευκο(νοεύς)	Δημήτριος
...ν Δι[ο]νυσ[οδώρου]	Καλλίας Πατροβίου
...ὁδοτος Διονυσο[δώρου]	Διονύσιος Πατρο[βίου]
...τεύτης(?) Διονυσοδώρ[ο]υ	Καλλίνικος Ἀ....
....ιος Διονυσοδώρ[ο]υ ἐξ [Οἴου]	Κόρινθος Ἀ.....
[Εὔμο]λπος(?) Διονυσοδώρ[ο]υ ἐξ [Οἴου]	Θρεπτίων Ἐ....
[Ἐπ]άγαθος(?) Διονυσοδώρ[ο]υ	Γέτας Ῥου[φ.....]
....ανδρος Λευκ[ονοεύς]	[Σ]τράτων
.λ. Σωσίστρατος Χ[ολλείδης](?)	[Εὔ]οδο[ς]
... Ἀντίοχος	...τ...
Πτολεμαΐδος	...ο....

Boeckhii supplementa recepi, praeterquam quod nonnulla nomina supplevi, quae ille omisit, et col. I v. 9 Leontidis tribus nomen reponere ausus sum. Nam hic fere incipere huius tribus recensum Boeckhius ipse animadvertit; atqui quum nomina tribuum superscripta fuisse ex col. I v. 2. 23 appareat, neque in ea parte lapidis ullus alius versus sit, in quo hoc nomen fuisse aliquam probabilitatem habeat, non dubito quin in litteris, quae per se sane nominis [Διον]ύσιος esse videantur, illius tribus designatio lateat.

122 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 302.

ΙΤΙΔΟΣ
ΙΕΙΑΣ
Ι
ΙΩ
ΜΥ
Ι
ΙΕΡΩΞΕ
ΙΜΙ
. . . . .
. . . . .
ΙΛΕΤΟΥ
ΡΟΦΙ
ΟΣ
ΡΜΙΤΙ

ΔΙΟΝΥΣΟ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣΔΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΞΗΝΩΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ
ΛΕΙΒΕΣΤΟΣ
ΜΙΛΗΣΙΟΝ
ΠΟΥΝΥΧΟΣΕΠΙΜΕΝΕΙΔ
ΖΩΞΙΜΟΣ ΥΠΙΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΜΗΣΞΩΙΛΟΣ
ΞΕΚΟΥΜΕΟΣΔΙΔΑΚΤΙ

[. . . . ν]τίδος
[. . . Ἑρμ]είας
. . . . .
. . . . Ζω.
. . . . . Μυ.
. . . . .
. . . . . Ἱερ[ο]ξέ(νου)
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
[. . . . Φ]ιλ[ή]του
[. . . . . Τ]ροφί(μου)
[. . . . ἰδ]ος
. . . . . ρ Μιτι . . . .

Διονυσό[δωρος]
Σωτηρίχου
Ἐπίκτητος
Ἀττικὸς Δι . . . .
Δημήτριος
Ξήνων
Μητρόδωρος
Νάρκισσος
Λειβ[ερ]τος
Μιλήσιο[ι]
[Μ]ούνυχος Ἐπιμεν⟨ε⟩ίδου
Ζώ[σ]ιμος, Ὑ[γε]ῖνος,
Εὐτυχί[δ]ης, Ζωΐλος,
[Σ]εκοῦ[νδ]ος, Διδακτι[κός]

Supplementa alterius columnae Boeckhii sunt praeter v. 9, quem ille ut plane incertum in exemplari minusculis exscripto omisit. Sed nomen Λείβερτος etiam n. 708. 1145 est. *'Columna II videtur ultimae tribus fragmentum esse, hoc est Attalidis, cui recens institutae Milesios, novum demum, accensitos esse probabile est'* Boeckh. At neque Miletus pagus Atticae unquam fuit, neque tum quum hic titulus exarabatur, Attalis tribus recens instituta erat. Imo imperatorum aetati adscribendus est. Col. II v. 1—9 sane ad Attalidis recensum pertinere videntur, quam deinde excipiunt *peregrini* (ἐπένγραφοι), qui hic ut n. 1091. 1096. 1098 Μιλήσιοι vocantur.

123 Tabula lapidis Pentelici fracta in duas partes, inventa anno 1858 'εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον μέρος τοῦ βάθρου τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας', a. 0,19, l. 0,25, cr. 0,10. Ed. Pittakis Eph. 3398. Exscripsit O. Lueders.

(*Textum vide pag. seq.*)

. . . . . ης
. . . . ον
. . . . ο . ι .
. . . . ς Ἀττικοῦ
τ . ς Χοανίου (?)
. . . Θεογένης
[. . . Θ]εογένου
. . νης Ἀσκληπιο[δ . .]ου
. . . . λος Φίρμου
. . . ωρνος Φίρμου
. . Ἀθηνόδωρος
. . . . . ος)
. . . . μος ὁ κ(αὶ) Ἀριστό[β]ουλ[ος]
. . . νος)
[Ἀφροδ]είσιος Κτεά[τ]ου
. . . εἶδος
[Ἀρεοπ]αγεῖται
. . . . αϊανός

Ἀπ . . . . ς
Θε[μ]ιστοκ[λῆς]
Ἀσκλ[η]πιάδης Ἐ . . . . ου
Ἀθήναιος Μουσων[ίου]
Ἀρτεμίδωρος Αὐτο . . ίου
Διογένης Παυλείνου
Αἰ̈λ(ιος) Καλλίας
Παυλεῖνος
Ἀρχικλῆς ὁ καὶ Εὐσχήμων
Καλλίας ὁ καὶ . . . . . .
Ζωσιμιανὸς Μενάνδρου
Αὐτόβουλος ὁ κ(αὶ) Ἀρτεμίδωρ[ος]
Ἀπολλωνίδης Μέμνονος
Λεωνίδης Π[αμφίλου] (?)
Μηνόδωρος Διογέ[νους]
Ἀπολλώνιος Διογέ[νους]
Κάσιος Ἐπαγάθου
Ζώπυρος Ἀγαθωνύμ[ου]
Κέλαδος Ἀρτεμισίου
Διονύσιος Ἀρτεμισίου

Ἡρα . . . .
Αἰ̈λ(ιος) . . . .
Αιο . . . .
Ἀπο . . . .
Αἰσ . . .
Τρ . . . .
Ε . . . .
Ι . . .

[....ιδ]ος
[Ἀρε]οπα[γεῖται(?)]

...Φ[ρ]οντείν(ου)
.....έσιος
....ίου
....ηνός
[.....ο]υ

Ἀντίοχος Ἀλεξάνδ[ρου]
Εὔοδος Ἀγαθωνύμ[ου]
Βότρυς Δημύλου
Δημύλος)
Ἀσκληπιάδης)
Ἄνθος Ἀσκληπιάδ[ου]
Ἰουλιανὸς Ἀσκλη[πιάδου]
Μέ(μμιος) Ζώσιμος

Hunc epheborum recensum esse, in quo priore columna cives ex tribuum ordine dispositi fuerunt, altera et tertia peregrini (ἐπέγγραφοι), dubi non videtur. Nam quod unum ei sententiae obmoveri possit nomen Ἀρεοπαγεῖται quod col. I v. 17 scriptum fuisse veri simile ac paene certu v. 20 certe haud improbabile est, nihil valet. Scimus enim ex n. 1085 v. 19, eadem ludicra rerum publicarum imitatione, qua archontes, strate praecones, agoranomi ephebi creati sint, etiam Areopagitas inter ephebos constitutos esse. Neque a veri similitudine abhorret, eos qui in titu n. 1091. 1092. 1093 nulla tribuum ratione habita reliquorum epheborum gregi praemittuntur, quum sine dubio nobilissimi inter ephebos sint, ips illos Areopagitas esse. Contra titulum n. 1279, ubi item Areopagitae sunt, cur epheborum esse non existimem, docebo in adnotatione.

[Η C]
[Ο Ν]
[Ο . Ι .]
[C Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ]
[Τ . C Χ Ο Α Ν Ι Ο Υ]
[. Θ Ε Ο Γ Ε Ν] Η C
[Ε Ο Γ Ε Ν Ο Υ]
[Ν Η C Λ C Κ Λ Η Π Ι Ο . . .] Ο Υ
[Ι Ο C ϕ Ι Ρ Μ Ο Υ]
[Ω Ρ Ν Ο C ϕ Ι Ρ Μ Ο Υ]
[Λ Θ Η Ν Ο Θ Ω Ρ Ο C]
[Ο C)]
[Μ Ο C Ο Κ Α Ρ Ι C Τ Ο . . Ο Υ Λ]
[Ν Ο C)]
[Λ Ε Ι C Ι Ο C Κ Τ Ε Λ C Ο Υ]
[Ε Ι Δ Ο C]
[Λ Γ Ε Ι Τ Λ Ι]
[Λ Ι Λ Ν Ο C]

[Ο C]
[Τ Ο Π Α Ρ . /]

[ϕ Ρ Ο Ν] Τ Ε Ι Ν̄
[Ε] C Ι Ο C
[Ι] Ο Υ
[Η Ν Ο C]
Υ

Η
Μ
Α Π C
Θ Ε Μ Ι C Τ Ο Κ [Λ Ι Ο Υ]
Α C Κ Λ . Π Ι Α Δ Η C Ε [Ο Υ] Η ϽΑ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο C Μ Ο Υ C Ω Ν Α Ι Λ̄
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο C Α Υ Τ Ο . V Ι C [Υ] [Α] Ι Ο
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η C Π Α Υ Λ Ε Ι Ν Ο Υ [Α Π Ο]
Α Ι Λ̄ ϰ Α Λ Λ Ι Α C [Α Ι Ϛ]
Π Α Υ Λ Ε Ι Ν Ο C Τ [Ρ]
Α Ρ Χ Ι Κ Λ Η C Ο ϒ Α Ι [Ε Υ] C Χ Η Μ Ω Ν [Ε]
Κ Α Λ Λ Ι Α C Ο Κ Κ Α Ι . Τ Ι Ο [C] [Ι]
Ζ Ω C Ι Μ Ι Α Ν Ο C [Μ] Ε [Ν] Α Ν [Δ Ρ] Ο Υ
Α Υ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο C Ο Κ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω [Ρ]
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Η C Μ Ε Μ Ν Ο Ν Ο C
Λ Ε Ω Ν Ι Δ Η C Π . ϒ . . . . .
Μ Η Ν Ο Δ Ω Ρ Ο C Δ Ι Ο Γ Ε
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο C Δ Ι Ο Γ Ε Ν [Ο Υ]
Κ Α C Ι Ο C Ε Π Α Γ Α Θ Ο Υ
Ζ Ω Π Υ Ρ Ο C Α Γ Α Θ Ω Ν Υ Ν
Κ Ε Λ Α Δ Ο C Α Ρ Τ Ε Μ Ι C Ι Ο Ν
Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο C Α Ρ Τ Ε Μ Ι C [Ι Ο Υ]
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο C Α Λ Ε Ξ Α Ν [Δ]
Ε Υ Ο Δ Ο C Α Γ Α Θ Ω Ν [Υ Μ]
Β Ο Τ Ρ Υ C Δ Η Μ Υ Λ Ο Υ
Δ Η Μ Υ Λ Ο C)

vac.

[Α C] Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η C)
Α Ν Θ Ο C Α C Κ Λ Η Π Ι Α Δ
Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Ο C Α C Κ Λ Η
Μ Ε̄ Ζ Ω C Ι Μ Ο C

Var. lect. Uncis inclusi quae Lueders non iam legit in lapide. In reliquis eum secutus sum Pittakisii mendis non enotatis; paucis tan locis de lectione dubitari licet: Col. II v. 7 ΑΥΤΟ.VIC Lueders, ΑΥΤΟΗϕΙΛΟΥ Pittakis || v. 12 ΚΛΛΛΙΑCΟΚΛΙΑΡΙCΤΙΟC Pitt., s aliud quid latere videtur || v. 16 ΛΕΩΝΙΔΗCΠΑΜΙΔ Pitt. Putaverim ΠΑΜϕΙΛΟΥ fuisse.

1234 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,11, l. 0,12, cr. 0,07, ab omnibus partibus mutilum, inventum in theatro Bacchi. Ed. Pittakis Eph. 3744.

```
          C
   Α Ι Δ Ο C            Δ
   Є Ι Δ Η C            Α Υ
 Λ Η Π Ι Α Δ Η C ϕ Ι Λ Η Τ Α Υ
 Κ Α Ρ Π Ο C            Α Υ Ρ
 Ξ Ι Δ Ο Τ Ο C          Α Υ Ρ
 / ϕ Є Ρ Є Ν Ι
```

Col. I v. 2 [Πτολεμ]αῖδος(?), v. 3 [᾿Ασκ]ληπιάδης Φιλητ(ᾶ), v. 4 [Ε]ὔκαρπος, v. 5 [Εἰ]σίδοτος, v. 6 [Αἴ]λ(ιος) (?) Φερένι[κος]. Col. II v. 3—6 quater nomen Αὐρήλιος scriptum fuisse videtur.

Ex Aureliorum nominis frequentia conieceris titulum anno 212/3 p. Chr. recentiorem esse (cf. adn. ad n. 1177). Sed non tantus est numerum servatorum numerus, ut certum de ea re iudicium fieri liceat.

1235 Marmor ab omnibus partibus praeter dextram mutilum, inter Elginiana. Edd. Osann Sylloge p. 94. Boeckh C. I. G. 295. Mon. Mus. Brit. p. 115 n. 45.

```
        Κ Ι      υ ι
  Ρ Ο Υ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ Σ Γ Ο Ν
  Α Ν Δ Ρ Ο Υ Ι Ω Ν Ι Δ Η Σ Π C
  Ο Σ Α Λ Ω Π Ε Κ Η Θ Ε Ν
 ‾Ρ Ι Δ Ο Υ Π Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ ⅃
 Ν Α Ι Ο Υ Α Λ Α Ι Ε Υ Σ
 \ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Ε Ρ Ι Κ Ε Ε Υ Σ              sic
 ᵓ Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ
 Ν Ο Σ Κ Ο Λ Ω Ν Η Θ Ε Ν     Χ Α Ρ Ι Τ C
 ϕ Ρ Υ Ν Ι Σ Κ Ο Υ Σ ϕ Η Τ Τ Φ Ο Σ Ο Λ Υ Μ Π Ι    sic
 Ε Σ Θ Ε Ν Ο Υ Κ Ε Ι Ρ Ι Α Δ Η Σ          Ρ Ο
  Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Θ Ο Ρ Ι Κ Ι Ο Σ Κ Ο Θ Ω Κ
   Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Ι ϕ Ι Σ Τ Ι Α Δ Η Σ
    Ν Ο Σ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ Σ
           ᴖ ᵛ Β Α Τ Η Θ Ε Ν              sic
              ‾Ι Ρ Ι Ε Υ Σ
                ‾Ο Γ
```

. . . . . . κι . . . . ο[υ] (?)
. . . . ρου Σουνιεύς, γόν-
[ω δὲ . . . . .]άνδρου ᾿Ιωνίδης Πο . .
. . . . ος ᾿Αλωπεκῆθεν
. . . . . . τρίδου Παλληνεύς μ(έσος) (?)
. . . . . ναίου ῾Αλαιεύς
[. . . . ᾿Απο]λλωνίου ᾿Ερικεεύς
. . . . ρος ᾿Αρτεμιδώρου Σουνιεύ[ς]
. . . . νος Κολωνῆθεν Χαρίτ[ων]
. . . . Φρυνίσκου Σφήττ[ι]ος ᾿Ολυμπι[οδώ]-
. . . . . εσθένου Κειριάδης ρο[υ]
. . . . . . οκλέους Θορίκιος Κοθωκ[ίδης]
[. . . . . Δ]ιονυσίου ᾿Ιφιστιάδης
. . . . νος Σουνιεύς
. . . . ου Βατῆθεν
[. . . . . . . Στ]ειριεύς
. . . . τογ . . . . . .

Editoris Angli lectionem secutus sum praeter v. 2, ubi litteras ΓΟΝ ad nominis alicuius, veluti [᾿Αντι]|γόν[ου], genetivum pertinere iudicavit, quod ad dextrum latus simili modo ascriptum fuisset atque v. 9—12 illa Χαρίτων ᾿Ολυμπιοδώρου Κοθωκίδης.

1236 Apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
        υ ι ∠ ϭ
 Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Υ Ε Υ Ω Ν Υ
 Μ Ο Υ Σ Α Ι Ο Υ Α Ν Α Γ Υ Ρ Α
 Θ Ε Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ Κ Η Φ Ε
 Ͻ Σ Δ Α Φ Ν Ο Υ ϭ
 Ͻ Υ Γ Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο Σ
 Λ Ι Ο Υ Α Ν Α Γ Υ Ρ Α Σ Ι Ο Σ
  ‹ Μ Δ Ο Ρ ////////// Κ Η Φ Ε
                    Φ Α Λ Η
```

. . . . ο[υ]ς
[. . . . . . . Π]αραμόνου Εὐωνυ[μεύς]
. . . . Μουσαίου ᾿Αναγυρά[σιος]
. . . . . . Θεογένους Κηφε[ισιεύς]
. . . . ος Δάφνου
. . . . ου Γαργήττιος
. . . . ίου ᾿Αναγυράσιος
[. . . . Σ]υμφόρ[ου] Κηφε[ισιεύς]
. . . . Φαλη[ρεύς] (aut [Κε]φαλῆ[θεν])

Similitudo quaedam huic frustulo intercedit cum titulo n. 1110, neque a veri specie abhorret, hoc ad superiorem partem dextrae columnae illius tabulae pertinere.

1237 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
              Ι Ο
          Σ ) Π Ε Ι Ρ Α
      Ω Ν ) Α Μ Α Ξ Α Ν Τ Ε Υ
 Π Ο Λ Υ Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ ) Μ Α Ρ
 Ε Υ Φ Ι Λ Η Τ Ο Σ Δ Ι Ο Δ Ο Τ
 ‾Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο Σ
```

. . . . ιο[ς]
. . . . ς) Πειρα[ιεύς]
. . . ων) ῾Αμαξαντεύς
Πολύκλειτος) Μαρ[αθώνιος]
Εὐφίλητος Διοδότ[ου]
Γαργήττιος

1238 Athenis, ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 297 (Lebas Attique 636).

```
           . . . Π Ο Σ
         . . Ρ Ι Ν Ο Υ Τ
         Α Ν Ι Ο Υ Κ Ι
      Ι Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ
      Κ Ο Υ Ι Ω Ν
      Δ Η Σ
      Η Τ Ρ Ι Ο Υ Π Α Ι
      Ο Χ Ο Υ Λ Ε Υ Κ Ε
      Α Ι Π Ν Ι Δ Η Σ
      Ο Υ Є Η Μ Α Χ Ι Δ Ι
      Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι C
           Μ Є Ι Τ Ρ Ι Ο Υ
              Ⅎ Ν Ι Ο
             Δ Η Μ Ο
```

. . . . . πος
[. . . . . ἐκ Μυ]ρινούντ(ης)
. . . . . ανίου Κι(κυννεύς?)
[. . . . . Πε]ιραιεύς
. . . . . κου Ἰων[ίδης]
[. . . . . Ἰωνί]δης (?)
[. . . . . Δημ]ητρίου Παι(ανιεύς) aut Παι(ονίδης)
. . . . . όχου Λευκ(ονοεύς)
[. . . . . Π]αι[ον]ίδης (?)
. . . . . ου Σημαχίδ[ης]
[. . . . . Μ]αραθώνιο[ς]
[. . . . . Δη]μ[η]τρίου
[. . . . . Ἀραφ]ήνιο[ς]
. . . . . Δημο . . . . .

Supplementa Boeckhii sunt. Ex versibus 2. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11 coniciat aliquis hunc catalogum similem in modum adornatum fuisse atque n. 1091. 1092. 1093. Sed certe v. 4 demoticon Πειραιεύς huic sententiae non favet, ut taceam de eis (v. 3 Κικυννεύς, v. 14 Ἀραφήνιος) quorum supplementum non certum est.

1239 Fragmentum Hermae, latum 0,305. Exscripsit Koehler.

ΠΙϹϹΤΟ⌞ ⌟
ΘΕΟΦΙΛΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ⌞

locus membri

ΓΝΗϹΖѠϹΙΜΟΥ ϹΦΗΤΤΙΟϹ
ΡΟΥ ΦΥΛΛϹΙΟϹ

Πίσστος . . . . . .
Θεόφιλος Θεοδώρου Δ . . .
. . . . . ένης Ζωσίμου Σφήττιος
. . . . . ρου Φυλάσιος

1240 Non procul ab ecclesia Panagiae Gorgopiko se invenisse dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 110.

ΑΣΚΗΝΗΜΙ
ΣΜΥΡΩΝΟΣΓΛΙ ΑΜΝΑΓ
ΠΟΣΙΔΩ·ΑΘΜ· ΣΚΑΙ·ΠΡΙΑΜΟΣ
ΗΜΕ.Δ ΕΥΠΟΡΟΣΠΡΙΑΜΟΥ
ΤΡΑΤΟΣ)ΜΕΛΙ) ΣΩΖΟΜΕΝΟΣΑΡΙΣΤ..
ΥΡΟΣ)ΙΚΑΡΙ. ΙΛΑΡΟΣΑΝΔΡΕΟΥΣ
ΝΟΣΜΕΝΑΝ·ΠΟΤΑΜ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΤΥ
ΝΕΥΠΟΡ·ΤΡΙΝΕΜ. ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΠΩΤ...
...ΙΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΖΩΠΥ·ΣΦΙΤ. ΦΙΛΗΜΩΝΣΩ
ΟΝΟΣΕΞ· ΖΩΣΙΜΘΣ)ΩΕ
. . . . . ΣΜΟΣΔΙΟ

. . . . . ας Κην. Ἠμι.(?)
. . . . . ς Μύρωνος Γ[αρ](γήττιος)
. . . . . Ποσιδω(νίου) Ἀθμ(ονεύς)
[. . . . Δ]ημέ(ου) Δ . . .
[. . . . σ]τρατος) Μελι(τεύς)
[Φιλάργ]υρος) (?) Ἰκαρι(εύς)
. . . . . νος Μενάν(δρου) Ποτάμ(ιος)
. . . . . ν Εὐπόρ(ου) Τρινεμ(εεύς)
. . . . ι. Ἀντίοχος
. . . . . Ζωπύ(ρου) Σφ[ή]τ(τιος)
. . . . . ονος Ἐξ.

Ἀμνα . . . . .
Σκαι.(?) Πρίαμος
Εὔπορος Πριάμου
Σωζομενὸς Ἀριστ . . .
Ἴλαρος Ἀνδρέου Σ . . .
Διονύσιος Εὐτυ[χ . . . . .]
Εὐφρόσυνος Π[ρ]ωτ . . . .
Ἀφροδίσιος
Φιλήμων Σω . . .
Ζώσιμος Ὤ[αθεν] (aut [Ὀ]ῆ(θεν))
. . . σμος Διο . . . . .

1241 In fragmento tabulae lapidis Hymettii ab omnibus partibus mutilo, invento 'ἐν τῷ Πρυτανείῳ'. Ed. Pittakis Eph. 2604. (Lebas Attique 638)

ΗΣΕΡΑΤΟ///
ΤΟΔѠΡΟΣ)ΠΑΙΑΝ
ΑΝΥΧΙΟΣΠΑΙΑΝ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΥΧΕΡΟΥΑΧΑΡ
ΔΡΟΜΟΣΛΗΣΙΟΟΛΗΣΣΚΑΜ
ΥΣΛΙΔΟΣΤΡΑΤѠΝΙΚ

Ο . . . .
ΦΟΙΒΟΣ
ΔΙΔΥΜΟΣΣ
ΑΥΛΟΣΕΛ
ΔΡΟΜΟΣ

. . . . ης Ἐρατο[σθένους (?)]
[Μεγισ]τόδωρος) Παιαν(ιεύς)
[Π]α[ν]νύχιος Παιαν(ιεύς)
Φιλουμενὸς Εὐχέρου (?) Ἀχαρ(νεύς)
Δρόμος (?) [Μν]ησι[κ]λῆς (?) Σκαμ(βωνίδης)
. . . . . ος Στράτων Ἰκ(αριεύς)

O . . . . . .
Φοῖβος . . . . .
Δίδυμος Σ . . . .
Αὖλος Ἐλ . . .
Δρόμος

sinistra ephebi cives, a dextra peregrini (ἐπέγγραφοι) fuisse videntur. Ceterum multa dubia sunt in titulo neglegentissime exscripto. 5 init. Δρόμος ex alterius columnae versu respondente perperam repetitum videtur.

1242 Fragmentum Hermae, latum 0,30. Exscripsit Koehler.

ΚΛΑΥ ΛΑΙ
ΚΛΕΙΝΙΑΣΦΙΛΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗΜΗΚΑΨΑΡΙΣ

Κλαύ(διος) Μα . . . . .
Κλεινίας Φίλλ[υος]
Διονύσιος Δημη(τρίου) καψᾶρις

1243 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,14, cr. 0,06, inventum Athenis loco incerto, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1860 n. 17. Exscripsit Koehler.

ΠΙΔΙΟΓΕ
ΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΛΥΣΙΜΑΧΟ)
ΖΩΣΙΜΟΣ) ΜΕΙ
ΧΟΣ - ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΗΝΑΙΟΣ - ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΝΔΡΟΣ - ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡ
ΤΟΛΛΩΝΙΟΣΑΝΤΙΠΑ
ΗΝΙΟΣ - ΖΩΣΙΜΟΥ
ΟΥ - ΕΥΝΟΜΟ
ΣΙΔΟΤΟΣ - Γ

[ἐ]πὶ Διογε[νείου· . . . . |. . . Κ]ηφεισιεύς
. . Λυσίμαχο[ς])
. . Ζώσιμος) Μει(λήσιος?)
. . . αχης Διονυσίου
[Ἀθ]ήναιος Διονυσίου
[Μέ]νανδρος Διονυσοδώρ[ου]
[Ἀ]πολλώνιος Ἀντιπά[τρου]
. . ήνιος Ζωσίμου
. . . ου Εὔνομο[ς . . . .]
[Εἰ]σίδοτος . . . .

1244 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

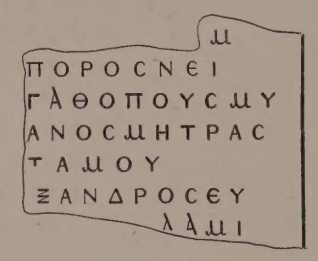

[Εὔ]πορος Νει(κίου)
[Ἀ]γαθόπους Μυ.
. . ανός, Μητρᾶς
[Πο]τάμου
[Ἀλέ]ξανδρος Εὐ
. . . . . Λαμί(σκου)

1245 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici inventum in septentrionali urbis parte, a. 0,13 (?), l. 0,20, cr. 0,07. Ed. Pittakis Eph. 3250.

(*Textum vide pag. seq.*)

[κεστροφύλα]ξ
. . . . . ος Θεοδώρου Μελι(τεύς)
Θυρωρός
Αἴλ(ιος) Ἀλκιβιάδης
ἐπέγγραφοι
Κράτης Ἀφέλους
Μουσαῖος Ἀφροδει(σίου)
Ἐπαφρόδειτος)
Κορν(ήλιος) Αὔξιμος)
Εὐτύχης)
Εὐδαίμων)
. . Γεωργός
. . Εὐτυχιανός
[Ἐλ]ευσεί̈νι(ος) Διονυσο(δώρου)
Εὐτυχᾶς Ὀνάσου
Διονυσόδ(ωρος) Λέοντος
Εἰρήναιος)
Ζώσιμος Ἠλεί(ου)

Ἀττικὸς Πωλλια[νοῦ]
Πρεῖμος Ζήνων[σς]
Τελεσφόρος [)]
Νεικίας Τελε[σφόρου]
Ἐνπορικὸς . . .
Εὐήμερος Φι . .
Ἀφροδείσιος Ἀ . . .
Ἀγρόλας (?) Περ . .
Μένανδρος
Ζώσιμος
Ἐπίκου[ρος]
Ζωσιμιαν[ός]
Ἀριστᾶς Στ . . .
Κοσμιανὸ[ς . . .]

Ἀβάσκαν(τος) Εὐτυχίδα
Ἐπάγαθος)
Λεύ(κιος) Εὐκαρπίδης Θησ(έως)
Ζώπυρος Νεικίου
Πίθανος)
Εὔκαρπ(ος) Ἐπικτήτου
Διονύσιος Εὐτυχ(ίδου)
Ἐπίκτητος Ἀρτέμω(νος)
Ἀθήναιος)
Κτῆτος Ἑρμείου
Ζωπύριχος (?) Ἑρμείου
Παράμονος Ἑρμεί(ου)
Ῥοῦφος Ἐπικτήτου
[Ἀ]ττικὸς Λέοντος
. . . πιη . . . .

Ἀβάσκαν[τος . . .]
Αὐρ(ήλιος) Εὔπορ . . .
Νεικόμα[χος . . .]
Βαλε[ρι]α[νὸς . . .]
Εὐέλπισ[τος . . . .]
Ἀττικὸ[ς . . . . . .]
Εὐτύχης . . . .
Ἕλενο[ς . . . .]
Διονυ[σ . . . .]
Ἀγαθο . . .
Εἰσίδο[τος . . . .]
Καλλ . . . .
Φιλέρ[ως . . . . .]
Δημο . . . .
Ἀσιατ[ικός . . . .]
Περικ[λῆς . . . .]
Ἴλ[αρος . . .]

=

ΟΙΟΖΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕΛΙ

ΘΥΡΩΡΟΣ

ΑΙΛΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΚΡΑΤΗΣΑΦΕΛΟΥΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΚΟ̄ΡΝΑΥΞΙΜΟΣ)
ΕΥΤΥΧΗΣ)
ΕΥΔΑΙΜΩΝ)
ΓΕΩΡΓΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
.ΕΥΣΕΙΝΙΔΙΟΝΥΣΟ
ΕΥΤΥΧΑΣΟΝΑΣΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔ)ΛΕΟΝΤΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΗΛΕΙ
ΑΒΑΣΚΑΝΕΥΤΥΧΙΔΑ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ)
ΛΕΥΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΘΗ
ΖΩΠΥΡΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΠΙΘΑΝΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΤΥΧΗ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΡΤΕΜΩ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΚΤΗΤΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΞΩΠΥΡΙΧΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΕΡΜΕΙ
ΡΟΥΦΟΣΕΠΙΤΗΤΟΥ
ΤΤΙΚΟΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΓΙΓ

ΑΤΤΙΚΟΣΠΩΛΛΙ/
ΠΡΕΙΜΟΣΖΗΝΩΝ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΝΕΙΚΙΑΣΤΕΛΕ
ΕΝΠΟΡΙΚΟΣ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΦΙ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑ
ΑΓΡΟΛΑΣΠΕΡ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΕΠΙΚΟΥΙ
ΖΩΣΙΜΙΑΝ
ΑΡΙΣΤΑΣΣ⁻
ΚΟΣΜΙΑΝΟ
ΑΒΑΣΚΑΝ
ΑΥΡ..ΕΥΠΟΡ
ΝΕΙΚΟΜΑ
ΒΑΛΕΚΡΑ
ΕΥΕΛΠΙΣ
ΑΤΤΙΚΟ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΛΕΝΟ
ΔΙΟΝΥ
ΑΓΑΘΟ
ΕΙΣΙΔΟ
ΚΑΛΛΙ
ΦΙΛΕΡ
ΔΗΜΣ
ΑΣΙΑ⁻
ΠΕΡΙΚ
ΙΛΛ

Col. I v. 20 et col. II v. 11 quae Pittakis exhibet retinui, quia haec possunt nomina Graeca esse. Sed valde dubito an illic Σωτήριχος, hi[c] Ἀφροδᾶς in lapide sit.

1246 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

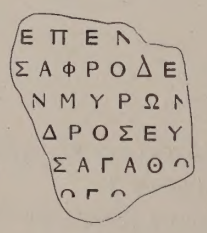

ἐπέν[γραφοι]
.....ς Ἀφροδε[ισίου]
.....ν Μύρων[ος]
.....δρος Εὖ....
.....ς Ἀγαθ....
..... Θεο.....

1247 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

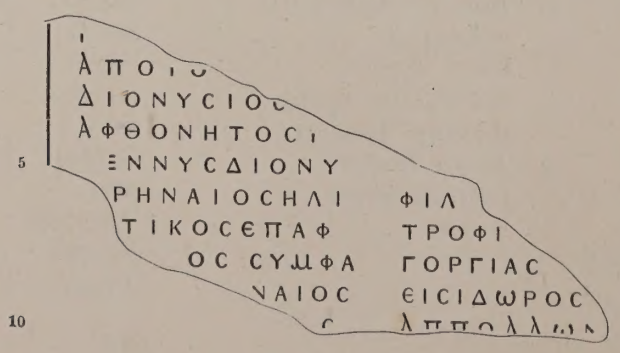

Ἀπο[ρ]ο[ς(?)]
Διονύσιος
Ἀφθόνητος ..
.ένυυς Διονυ[σ...]
[Εἰ]ρήναιος Ἡλι(οδώρου?) Φιλ...
[Ἀτ]τικὸς Ἐπαφρο(δίτου) Τρόφι[μος .....]
.....ος Συμφᾶ Γοργίας
.....ναιος Εἰσίδωρος
.....ς Ἀ⟨π⟩πολλών[ιος]

1248 Fragmentum lapidis Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

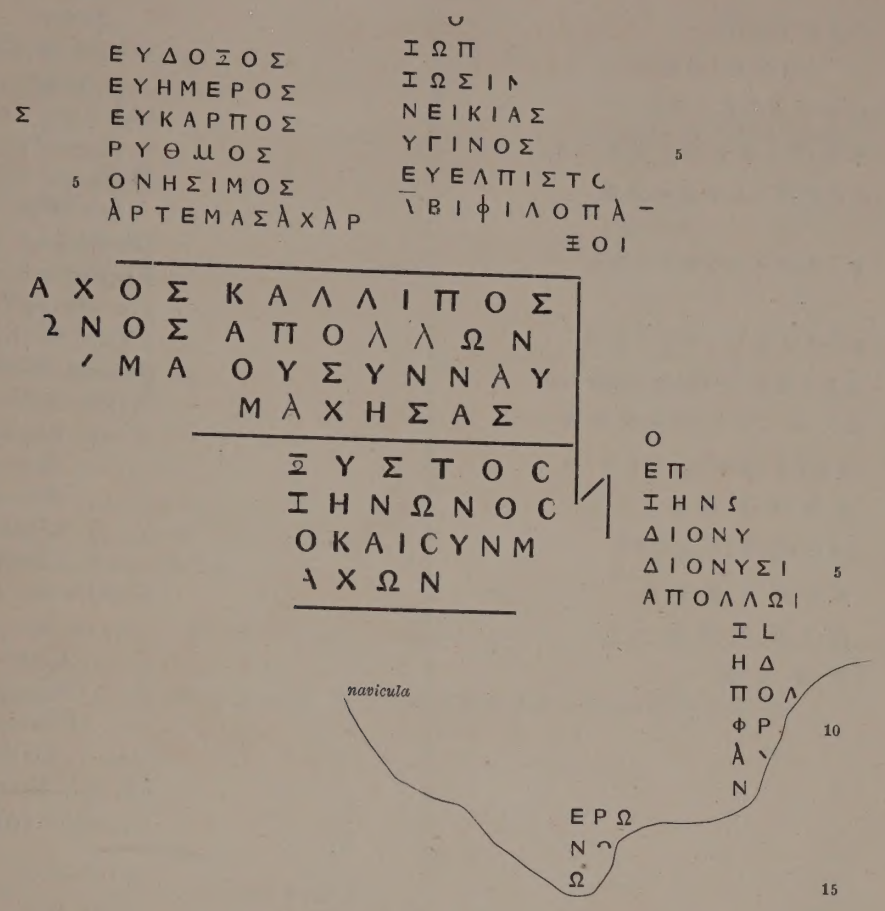

.ο....
Ζωπ[ύρος ...]
Εὔδοξος Ζώσιμ[ος .....]
Εὐήμερος Νεικίας
Εὔκαρπος Ὑγῖνος
Ῥύθμος Εὐέλπιστο[ς]
Ὀνήσιμος Ἀβί[διος] Φιλοπάτ[ωρ ἐ]-
Ἀρτεμᾶς Ἀχαρ(νεύς) ξ Οἴ[ου]

.....αχος Κάλλιπ(π)ος
.....ωνος Ἀπολλων(ί)-
[συννα]υμα- ου συνναυ-
[χήσας] μαχήσας·
Ξύστος Ο.....

Ζήνωνος
ὁ καὶ Συνμ-
αχῶν

Ἐπ.....
Ζήνω[ν .....]
Διονυ[σ.....]
Διονύσι[ος ....]
Ἀπολλώ[νιος ..]
Ζ....
Ἡδ....
Πομ....
Φρ...
Αὐ...
Ν...
Ἐρω..
Νο...
Ω...

1249 In tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilata, a. 0,38, l. 0,22, cr. 0,13, inventa ‘εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ξάνθη παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένην Κατηφόρη’, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3203. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Σω....
Ἴλα[ρος .....]
Ἀσκληπ.....
Φίλων Διονυ[σ...]
[.....τ]αί(?) Ὄνασος Ἀθ[η]ν....
.....ος Θεόδωρος Ζωπύ[ρου]
..... Μεγ. Καρπίων Ζήνω[νος]
..... Πανν̣ύ(χου) Φίλητος Γαΐου
[..... κῆρ]υξ· Νουι.(?) Κλαύ(διος) Ἐπίμαχος
....ς Ἀ[γ]αθο... Δαίδαλος Νικάνο[ρος]
....ο[τ]ος Γαΐου

.....ώνιος Διο.
....)
...ήσιος Νικη.
[.....φ]ορος Μύστο[υ]
.....μᾶς Ἀ[Θ]η(ν...)
.....ος Ἀττικοῦ
[Νου]μήνιος [Ε]ὐφ.
..ότιμος Μενε.
[Ἡρ]ακλᾶς Ε[ἰρη]ναί(ου) (?)
..σίων)
,...ίδοτος Βοβα.(?)
....ηνης Ἰ.α.
....ριος
....τιμος Λ
[..... Πο]ρφυρ[ίου]
.....σα

Ἑρμίας) Μειλ[ήσιος]
Σκρειβώνιος Φιλ.
Μητρόβ[ιος .....]
Διονύσιος Πρι...
Ἑρμίας Ἐ[ρ]-
μίου Μελ[ι]-
τεύς

Reliqua plane incerta.

(*A*)

ΙΑΙ
ϽΣ
ΜΕΓ
ΠΑΝΝΥ
ΥΞΝΟΠ
ΓΑΙΑΘΟ›
ϽΙΟΣΓΑΙΟΥ
ϩΝΙΟΓΔΙΟ
Λ)
ΗΣΙΟΣΝΙΚΗ
ϽΟΡΟΣΜΥΣΤΟ
ΜΑΣΑCΗ
ϽΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΜΗΝΙΟΣΓΥϕ
ϽΤΙΜΟΣΜΕΝΕ
ΑΚΛΑΣΕΙΝΑΙ
ΣΙΩΝ)
ΙΔΟΤΟΣΒΟΒΑ^
///ΗΝΗΟΣΙΗΑ
ϽΙΟΣ
ΓΙΜΟΣΛ
ϽΦΥΡ
ΓΑ

ϽC
(Ͻ

C
A

(*B*)

ΙΛ
ΑΣΚΛΗΠ
ΦΙΛΩΝΔΙΟΝΥ
ΟΝΑΣΟΣΑΘΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΖΩΠΥ
ΚΑΡΠΙΩΝΖΗΝΩ

ϕΙΛΗΤΟΣΓΑΙΟΥ

ΚΛΑΥΕΠΙΜΑΧΟΣ
ΔΑΙΔΑΛΟΣΝΙΚΑΝ
ΕΡΜΙΑΣ)ΜΕΙΛΙ
ΓΚΡΕΙΒΩΝΙΟΓϕΙΛ
ΜΗΤΡΟΒ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΙ
ΕΡΜΙΑΣΕ
ΜΙΟΥΜΕΛ
ΤΕΥΣ

Col. *B* v. 4 post ΝΥ et v. 5 post ΘΝ vacuum spatium.

1250 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

Ν///
ΗΤΟΣ)
ϽΑΛΛΟΣ)
ΣΩϕΡΩΝ)
ΡΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΟΥϕΩΣϕΟΡΟΣ)
ΛΟΛΟΓΟΣΓΟΡΓΙΟΥ
ΟΔΩΡΟΣΡΟΥΦΟΥ
ϽΟϕΙΜΟΣΕΡΜΟΛΑ
ΝΤΟΣΣΗΘΟΣ)
ϕΗΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ
ΙΔΟΤΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΩΝΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΚΙΝΘΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΙΜΕΡΟΣΒΛΑΣΤΟΥ
ΛΩΣϕΟΙΒΟΥ
ΤΗΣΤΡΟϕΙΜΟΥ
ΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΝϕΙΛΩΝΟΣ
ΣΤΡΟϕΙΜΟΥ
ΤΙΜΗΤΟΥ
ΘΟΣΓΑΙΟΥ
ΣΑΝΝΙΘΑΛΛΟΣ
ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΠΑϕΡΟΔΙΤΟΥ
ΧΑΡΠΟΣ)

ΞΑΝΔΡΟΥ

ΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣ
Σ///ΙΟΝΥΣΙΟ///

. . . . ν
[Ἐπίκτ]ητος)(?)
. . . Θάλλος)
. . . Σώφρων
. . . . ρος Ἀγαίθωνος
. . ου Φωσφόρος)
[Φι]λόλογος Γοργίου
. . όδωρος Ῥούφου
[Τρ]όφιμος Ἑρμολά(ου)
. . ντος Ζῆθος)
[Σαυ]φή(ιος) Ἀρισταγόρας
[Ἴσ]ίδοτος Εὐκάρπου
. . ων Εὐτυχίδου
[Ὑ]άκινθος Εὐτυχίδου
[Ε]ἵμερος Βλάστου
[Γέ]λως Φοίβου
. . . της Τροφίμου
. . . . . ς Ζωσίμου
. . . . . ν Φίλωνος
. . . . ς Τρ[οφίμου]
. . . . . Τιμήτου
[Ἐπάγα]θος Γαΐου
. . . . . ς Ἄννι(ος) Θάλλος
[. . . . Ἀ]φροδεισίου
[. . . . Ἐ]παφροδίτου
[. . . . Εὔ]καρπος)
[. . . . . Ἀλε]ξάνδρου
. . . . . Χρυσέρωτος
. . . . . ς [Δ]ιονυσίο[υ]

1251 In fragmento tabulae marmoris Pentelici, invento ad Theseum, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 519. (Lebas Attique 587). Contulit Koehler.

ΕΙ
ΑΡΓΥΡΟ
ΜΩΝΙΟ
ΓΕΥΓ)
ΟϕΙΛΟΓΕ
ΙΜΙΑΝΟΓΖ
ϽΗΝΑΙΟΓΕΥ
ΛΥΚΟΓΕΥΟ
ΛϕΙΚΟΓ)
ΡΟΔΙΠΠΟΓ
ΛϩΡΟΓΔΙΟΓ//

. . . . . ε . . .
[Φιλ]άργυρο[ς . . . . . .]
[Ἀμ]μώνιο[ς . . . . . .]
[Θη]σεύς)
[Θε]όφιλος Ε . . . . . .
[Ἀμ]μιανὸς Δ . . . . .
[Ἀθ]ήναιος Εὐό[δου?]
[Γλ]αῦκος Εὐό[δου]
[Γρ]αφικός)
. . Ῥόδιππος
[Διό]δωρος Διογ[ένους]

1252 Fragmentum marmoris Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΛΙ
Μ̄ΛΒΛΣ
Μ̄ΠΑΥΛΕ
ΝΕΙΚΟΣΤ
ΑΧΑΡΝΟ
ΕΠΙΤΥΝ
ΙΣΙΔΩΡΟ
ΣΩΤΑΣ)
ΕΥΤΥΧΟΣ
ΥΚΛΡΠC
ΡΠC
Ν
Γ

Εἰ.....
Μ(ᾶρκος?) Ἀβάσ[καντος]
Μ(ᾶρκος?) Παυλε[ῖνος]
Νεικόστ[ρατος .....]
Ἄχαρνο[ς .....]
Ἐπιτυν[χάνων ....]
Ἰσίδωρο[ς .....]
Σωτᾶς)
Εὔτυχος ....
[Ε]ὔκαρπο[ς .....]
[Εὔκα]ρπο[ς .....]

Duorum reliquorum versuum reliquiae plane incertae.

1253 Fragmentum marmoris crassum 0,16, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ϽΝΟΥ
ΝΙΟΣ
ΟΔΙΣΙΟΥ
ΜΦΙΟΥ
ΡΑΜΟΝΟΥ
Σ)

ΡΑΝΤΙΔΗΣ
ϽΙΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΝΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΙΟΣΓΑΙΟΥ
ϽΥ)
ΝΞΩΣΙΜΟΥ
ΚΟΣ
ΥΧΟΥΣ

ΚΑ

[.....γ]όνου
.....νιος
[... Ἀφρ]οδισίου
[..... Ἀ]μφίου
[..... Πα]ραμόνου
.....ς)
[..... Εὐφ]ραντίδης
.....ριος Ἀφροδισίου
.....ν Ἀγαθόποδος
.....ιος Γαΐου
.....ου(ς))
.....ν Ζωσίμου
.....κός
[..... Εὐτ]ύχους
.....κα..

1254 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΩΝΧ
ΥΜΛ
ΥΛΚΙΝΘΟΣ
ΠΛΡΛΜΟΝΟ
ΜΛΞΙΜΟΣ
ΜΥΡΙΣΜΟΛ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΟΥΣ ΞΛΝΘΙΠΠΟΣ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙ
ΙΟΥΣ ΣΥΜΦΟΡ
ΝΟΥΜΑΡΛ
vac.

...ων Χ...
..υμα.....
Ὑάκινθος ...
Παράμονο[ς ...]
Μάξιμος Ἀ...
Μύρισμο[ς] Ἀτ...
Ἡλιόδωρος ...
....ους Ξάνθιππος ...
Ἀφροδείσι[ος ...]
[.....ν]ους Σύμφορο[ς .....]
νου Μαρα[θώνιος]

1255 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

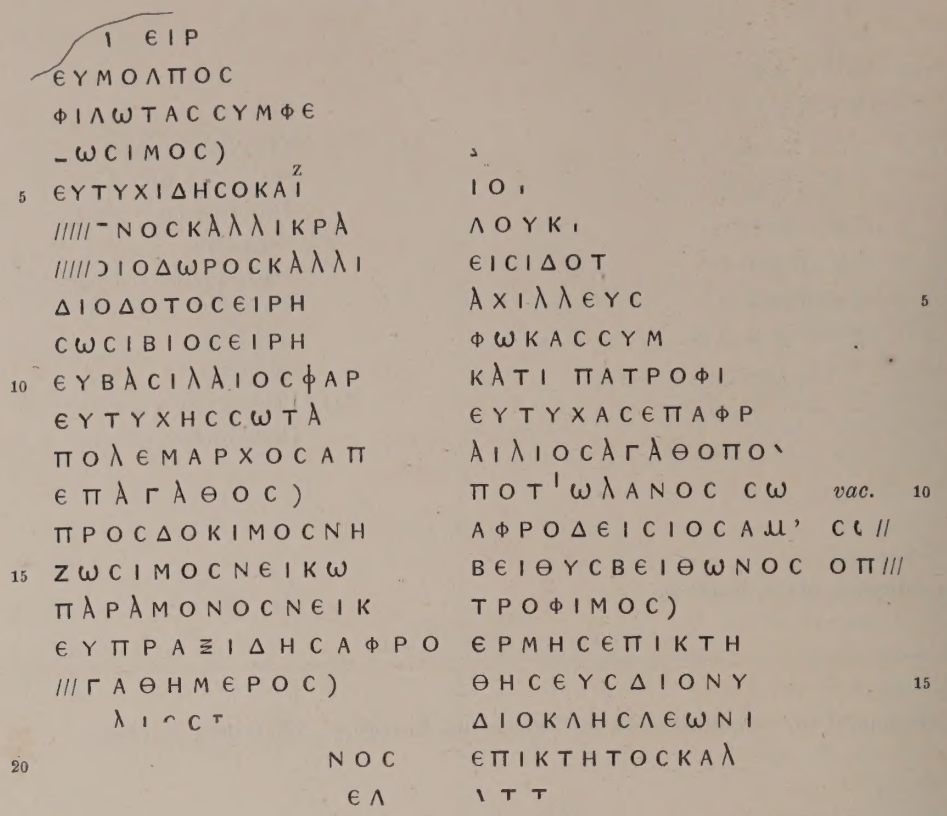

..α Εἰρ[ήναιος]	Πολέμαρχος Ἀπ....	Αἴλιος Ἀγαθόπου[ς]
Εὔμολπος	Ἐπάγαθος)	Ποτιωλανὸς Σω.
Φιλώτας Συμφέ[ροντος]	Προσδόκιμος Νη...	Ἀφροδείσιος Ἀμ. Σω...
Ζώσιμος Νείκω(νος)	Ζώσιμος Νείκω(νος)	Βείθυς Βείθωνος ὁπ...
Παράμονος Νείκ(ωνος)	Τρόφιμος)
Εὐπραξίδης Ἀφρο(δισίου)	Ἑρμῆς Ἐπικτή(του)
[Ἀ]γαθήμερος)	Θησεὺς Διονυ[σ....]
..λις Σπ.....	Διοκλῆς Λεωνί[δου]
.....νος	Ἐπίκτητος Καλ.
.....ελ...	Ἀττ[ικὸς? .....]
Ω.....	
Ἰο[υλι.....]	
Λούκι[ος ....]	
Εἰσίδοτ[ος .....]	
Ἀχιλλεὺς	
Φωκᾶς Συμ.....	
Κατί(λιος?) Πατρόφι[λος]	
Εὐτυχᾶς Ἐπαφρ[οδίτου]	

1256 Fragmentum tabulae tenuis, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

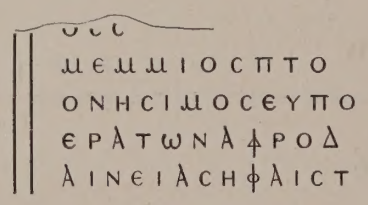

Θεο(?)	
Μέμμιος Πτο[λεμαῖος]	
Ὀνήσιμος Εὔπο[ρ...]	
Ἐράτων Ἀφροδ[ισίου]	
Αἰνείας Ἡφαιστ[ίωνος?]	

1257 In parte urbis quam appellari dicit Πυργοί sive Πουργοί se invenisse narrat Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 510. Exscripsit L. Rossius, cuius apographo adscriptum est: *'Bruchstück; bei Dr. Kork'*.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. Expressi Rossii apographum; pauca ex Pittakisiano, cuius menda enumerare inutile est, correxi: Col. I v. 15 .ΙΛΗΝΩΝ Ross, ΦΙΛΙΜΩΝ Pitt. || Col. II v. 3 ΚΑΣΙΙΛΙΟΥ Ross, ΚΑΣΗΜΟΣ Pitt. || v. 8 ΛΙΚΙΜΙοΡΗΣ Ross || v. 13 ΕΠΙΩΝΟΣΜ...ΔΩ Ross, ΕΠΙΡΟΝΟΣΗΡΟΔΟΥ Pitt. Dubitari licet de his locis: Col. I v. 12 ΦΙΛΩΝ Pitt., ΦΙΛΩΝΟ Ross. || Col. II v. 11 ΜΕΡΑCΕΙΝΟC Ross, ΚΛΕΡΑΣΕΙΝΟΣ Pitt. Quae Pittakis habet, cum ab Rossii apographo absint, uncis inclusi. Litterarum formas et versuum columnarumque quas dicunt dispositionem secundum Rossii exemplum expressi.

[. . . ΟC]
ΟΔΑΣΑΛΕΞΑΝΔ
CΤΙΧΟCΑΡΙCΤΟΒ
ΝΤΙΟΧΟΣΟΥΡΣΙΩΝΟΣ
ΤΙΚΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙ
ΤΥΧΗΣΕΥΗΜΕΡ
ΙΣΤ[Ο]Σ
ΟΔΟΣΙΟΣ
ΑΡΩΝΔΙΟΝΥCοΔΩ
ΛΟΥΚΙΟΣΦΙΛΩΝΟ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΑΝΤΕΡΩΣΔΗΜΕΟΥ
ΦΙΛΗΜΩΝΑΝΤΙ[ΦΩΝΤΟΣ]
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΝ

[ΙΗΧΙΑΝΟΣΑ . .]
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕ[ΡΜΑΙΟΥ]
ΚΑΣΗΜΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΠΟΛΛΩ
Π̄ΟΜΑΣΤΗΡ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΑΣΟ[Ρ]ΕΝΟΥ
ΛΙΚΙΜΙΘΡΗC
ΑΤΤΙΚΟCΜΥΣΤΙΚΟΥ
ΖΩΣΙΜΟC
Μ̄ΕΡΑCΕΙΝΟC
ΔΑΜΑCΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΙ . ΟΝΟΣΜ . . . ΔΩ
ΔΗΜΗΤΡΙΟC
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΤΡΑ
Τ̄Ρ̄Ᾱ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟC

[Ν Η]
[Π Α]
[Α Φ]
[Α . .]
[Λ Υ]
ΑΥΡ
ΕΥΟΔΙ
ΕΥΠΡΑ
ΦΙΛΙΠΠΟ
ΠΟΜ Ε
ΠΟΜ ΣΤ

. . . . . ος
[Ἀφρ]οδᾶς Ἀλεξάνδ(ρου)
[Δομέ]στιχος Ἀριστοβ(ούλου)
[Ἀ]ντίοχος Οὐρσίωνος
[Ἀτ]τικὸς Ἐπαφροδεί(του)
[Εὐ]τύχης Εὐημέρ(ου)
. . . . ιστος
[Θε]οδόσιος

. . χιανὸς Ἀ . . . .
Διονύσιος Ἑρμαίου (?)
Κά(σιος) Σῆμος (?) Νεικίου
Ἀφροδείσιος Ἀπολλω[νίου]
Πομ. Ἀστήρ
Ζώσιμος)
Εὐκαρπᾶς Ὀρέν(τ)ου
Λικιμίθρης
Ἀττικὸς Μυστικοῦ
Ζώσιμος

[Χ]άρων Διονυσοδώ(ρου)
Λούκιος Φίλωνο(ς)
Ἑρμείας)
Ἀντέρως Δημέου
Φιλήμων Ἀντιφῶντος (?)
Ἀλέξανδρος Ἀντι(φῶντος ?)

Μ. Ἐρατεῖνος
Δαμᾶς Εὐκάρπου
Ἐπί[γ]ονος Μ[ητρο]δώ(ρου)
Δημήτριος
Ἀσκληπιάδης Τρα.
Τρα. Εὐτυχιανός

Tertiae columnae relliquiae hae sunt: Νη . . . ., Πα . . ., Ἀφ . . . ., Ἀ . . . ., [Α]ὐ[ρήλιος (?) . . . .], Αὐρ[ήλιος . . . .], Εὐοδι[ανός], Εὐπρα[ξίδης], Φίλιππο[ς], Πομ(πήιος) aut Πομ(πώνιος) Ἐ . . . ., Πομ. Στ . . . . . .

1258 Prope "Ἀνακεῖον" se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 144 (Lebas Attique 584).

ΣΑΤΥΡΟΣ
ΟΝΙΣΙΠΠΟΣ
ΣΤΡΑΤΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΣΤΙΟΥΛΟΣ
ΣΤΡΑΤΩΝ
ΙΩΣΙΜΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΟΤΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΗΜΕΡΤΟ . .
ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ
ΑΛ . . . .
. . . . ΥΓ

Σάτυρος
Ὀν[ή]σιππος
Στράτων
Ἀφροδίσιος
Στ(άτιος) Ἴουλος (?)
Στράτων
Ζώσιμος
Ἡρακλε[ώ]της
Διονύσιος
[Ἵ]μερτος
Φιλόμηλος
Ἀλ . . . . .
. . . . . υγ . .

1259 Athenis; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 301. (Lebas Attique 581).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑ
ΠΟΣΑΜΩΝΕΡΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΗ
ΣΩΤΙΡΙΧΟΣΤΩ
ΦΙΛΟΚΑΛΟΣΙΩΣΙΜ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΟΣΔ
Κ̄Λ̄ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΞΥΣΟΤΟΣ
ΔΙΦΙΛΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΛΕΞΑΝ
ΘΗΝΙΩΝ
ΚΙΝΛΥΝΟΣ
ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΠ
ϽΦΟΚΛΗΣΕΡΜΙΑ
ϽΦΙΜΗΣ)
ΕΛΑΟΣΑΡΙΣΤΑΙ
ΡΙΟΣΠΟΛΥΚΑΡΠ
ΙΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΜΟΣΠΑΡΑΜΟΝ
ΟΣΥΝΟΣ
ΝΗΣΕΠΑΓΑΘ
ΙΣΙΟΣ

Διονύσιος Ἀ....
Πο[τ]άμων Ἐρι..
Διονύσιος Ὀνη[σίμου]
Σωτήριχος [Ζ]ω....
Φιλόκαλος Ζωσίμ[ου]
Διονύσιος Προσδ...
Κλ(αύδιος) Ἀσκληπιάδης
Ξύσ⟨ο⟩τος
Δίφιλος
[Ζ]ώσιμος Ἀλεξάν(δρου)
[Ἀ]θ[η]νίων
[Ἀ]κίν[δ]υνος
[Ἀ]σκληπιάδης Εὐπ.
[Σ]οφοκλῆς Ἑρμια(νοῦ?)
[Τρ]οφιμ[ᾶ]ς)(?)
[Ἀρχ]έλαος Ἀρισταί[ου]
...ριος Πολυκάρπ(ου)
.....ινος Διονυσίο[υ]
.....μος Παραμόν[ου]
[... Εὐφρ]όσυνος
.....νης Ἐπαγάθ(ου)
.....ίσιος

1260 Athenis 'in horto D. Gaspari'. Versus tres ultimos edidit Pouqueville Itin. T. IV p. 106. Totum titulum ex schedis a D. St.-Martin missis Boeckh C. I. G. 300. (Lebas Attique 582).

ΒΑΚΧΟΣ ΔΙΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΕΦΙΒΟΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΙΟΚΛΗΣ
.ΩΙΚΕΡΑΣ ΚΛΕΟΦΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΦΕΙΜΟΣ ΕΠΙΚΤΑΣ
ΣΕΡΑΠΙΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΩΥΚΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΑΞΙΟΣΗΡΑΚΛΕΑΣ ΝΙΚΩΝ
ΕΞΙΚΟΚΡΑΤΟΥ

V. 12 Pouquev. ΗΡΑΚΛΑΣ.

Βάκχος Δῖος
Ὀλύμπιος Ἔφ[η]βος
Δημοσθέν(ης) Ἡρακλείδη[ς]
Διονύσιος Διοκλῆς
[Γλύ]κερ[ο]ς (?) Κλεοφῶν
Ἄδελφος Ἀπολλών[ι]ος
Φ[ίλ]μος Ἐπικτᾶς
Σεραπί[ω]ν Ἀπολλών[ι]ος
[Τ]ισίας (?) Ἀμάραντος
Παράμονος [Λ]ύκος
Ἀπολλωνίδης Ἡλιόδωρος
Ἄξιος, Ἡρακλέας (?) Νίκων
[Ν]εικοκράτου (?)

Supplementa Boeckhii sunt praeter col. I v. 9, ubi is nomen integrum esse existimans Ἰσίας scripsit. Sed positura litterarum indicare videtur, unam ab initio litteram periisse. Col. II v. 13 Boeckhius non attigit, neque me fallit lectionem meam incertam esse.

1261 Athenis in columna ecclesiae cuiusdam. Ex schedis Fourmo ed. Boeckh C. I. G. 299. (Lebas Attique 580).

ΙΜΕΝΨΟΥΣ
ΛΑΥΚΟΥ
ΙΙΙΝΕΙΚΟΥ
ΙᾹΟΧΑΡΟΥΣ
ΚΙΑΛΕΩΣ
ΙΡΩΤΟΥ
ΟΝΝΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΡΠΟΥ
ΙΤΩΜΕΝΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥ
ΟΤΕΧΝΟΥ
ΙΤΩΝΠ
ΩΝΟΣ
ΙΛΙΟΥ
Λ ΛΗ
Μ

Var. lect. Lebasius ubique Α̅ et Λ̅ pro eo, quod Fourmontus ex hibet Α et Λ. Et sane eas fere esse in lapide harum litterarum fo mas conicias ex v. 4, ubi Fourmontus Α̅ habet, cum de signo nomini per compendium scripti hoc loco cogitari nequeat. Praeterea Leba v. 1 init. ΙΜΕΙ, v. 5 ΚΙΛ̅Α̅. Sed tamen, quum observaverimus etia eos titulos, quos ille ex aliis exemplaribus typis exscriptis repetiveri mutationibus arbitrariis non plane vacare, dubito, num ipse lapide viderit; et propterea Fourmonti exemplar ex corpore Boeckhiano ex primere satius duxi.

[..... Ἀ]μέν[φ]ους (?)
[..... Γ]λαύκου
.....ινείκου
[..... Φ]ι[λ]οχάρους
.....κιαλέως (?)
[..... Π]ρώτου
[..... Ἀ]θηνοδώρου
[.... Εὐ]κάρπου (aut Κάρπου)
[.... Ἀγαπ]ωμενοῦ (?)
[..... Φιλ]αδέλφου
.....οτέχνου
.....ίτων Π...
.....ωνος
.....ιλίου
.....λλη..
.....μ..

Boeckhius non transscripsit minusculis litteris, sed v. 2 Γλαύκου v. 6 Πρώτου fuisse adnotavit. Sane quae praeterea coniectura resti tuere ausus sum (v. 1. 4. 9. 10) neque multa sunt neque plane certa.

1262 Salamine, in pariete ecclesiae. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 308. Multo accuratius exscripsit L. Ross.

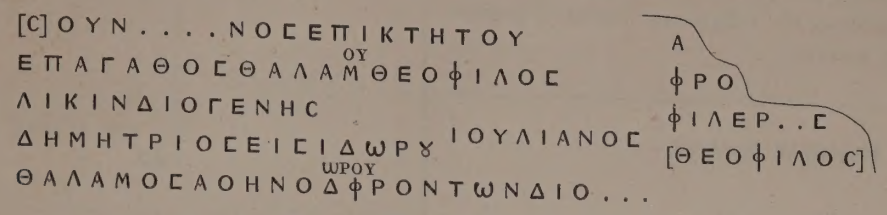

Var. lect. Quae Fourmontus habet, Rossius non item, uncis inclusi. Cetera omnia ex Rossii apographo expressi, neque Fourmonti errores repetere operae pretium est. V. 1 init. ubi C Fourm. habet, litteram unam periisse etiam Rossius indicat.

.....νὸς Ἐπικτήτου
Ἐπάγαθος Θαλάμου, Θεόφιλος
Λικίν(ιος) Διογένης
Δημήτριος Εἰσιδώρου, Ἰουλιανός
Θάλαμος Ἀθηνοδώρου, Φρόντων Διο...

A.....
Φρο.....
Φιλέρ[ω]ς
Θεόφιλος (?)

1263 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

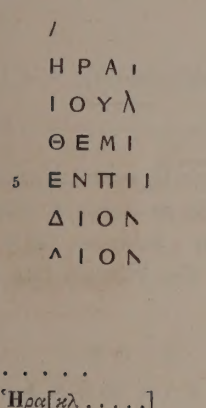

.....
Ἡρα[κλ.....]
Ἰούλ[ιος .....]
Θεμι.....
Ἐνπ[ε]ι[ρικός ...]
Διον.....
Διον.....

1264 Fragmentum marmoris. Exscripsit Koehler.

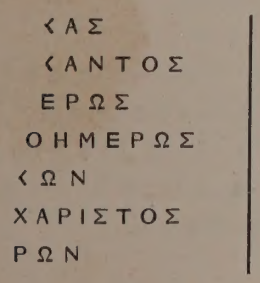

....κας
[Ἀβάσ]καντος
....ἔρως
[Ἀγα]θήμερ[ο]ς
...χων
[Εὐ]χάριστος
..ρων

1265 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

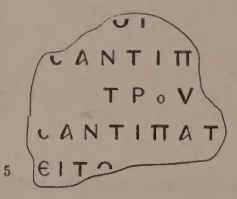

.....ς Ἀντιπ[ά]τρου
.....ς Ἀντιπάτ[ρου]
[Ἐπαφρόδ]ειτο[ς .....]

1266 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

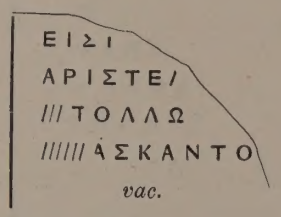

Εἰσι....
Ἀριστέα[ς ....]
[Ἀ]πολλώ[νιος ....]
[Ἀβ]άσκαντο[ς ....]

1267 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

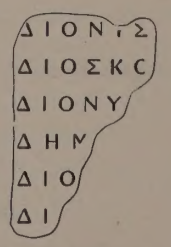

Διου[ὑ]σ.....
Διόσκ[ορος] (aut Διοσκ[ορίδης])
Διονυ[σ....]
Δημ.....
Διο....
Δι...

Videntur haec superesse ex catalogo epheborum peregrinorum (ἐπ-εγγράφων) eodem modo disposito atque n. 1138, ut nomina ab eadem littera incipientia componantur quidem, sed reliquarum litterarum praeter initialem ordo alphabeticus non servetur.

1268 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

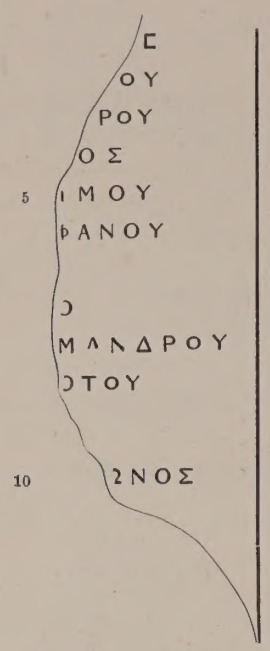

Perexiguae nominum relliquiae eaeque magnam partem eius generis, ut quale nomen fuerit non liceat coniectura assequi. V. 6 [Στε]φάνου, v. 8 fortasse [Διο]μάνδρου (quod nomen bis invenitur in titulo n. 1145) fuit.

1269 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

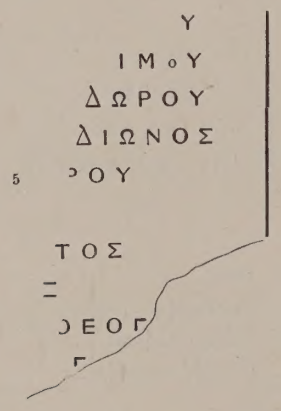

Quod de n. 1268 dixi, etiam de hoc frustulo valet. Quare haec litteris minusculis transscribere supersedeo.

1270 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

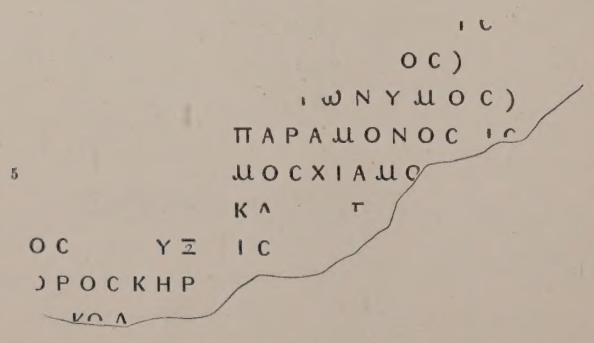

.....ος)
...ώνυμος)
Παραμόνος Ισ...
Μοσχια[ν]ὸ[ς ...]
Κλ(αύδιος) Π...
.....ος Ἰσ....
.....ορος κῆρ|υξ
...κολ....

1271 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

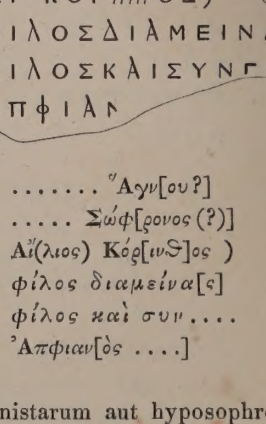

V. 3 .....άδου Μαρ(αθώνιος), v. 4 [ὁ δεῖνα Ἀν]τιγένου.

1272 In tabula marmoris Hymettii a sinistra integra, cr. 0,13. Lapis bis inscriptus fuit; nam et supra et infra hunc titulum antiquiorum litterarum vestigia sunt. Inventus lapis ad Parthenonem, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3721. Exscripsit Koehler.

ΦΙΛΟΙ
ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΝΚΑΙΕ
ΝΟΚΡΑΤΗΣ

φίλοι
Φιλαθήναιος
Ἡλιάδης ν(εώτερος) καὶ ἐ.....(?)
[Νι]κοκράτης

1273 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

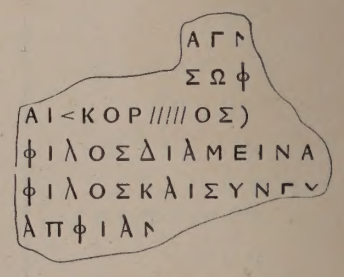

.....Ἀγν[ου?]
.....Σώφ[ρονος (?)]
Αἰ(λιος) Κόρ[ινθ]ος)
φίλος διαμείνα[ς]
φίλος καὶ συν....
Ἀπφιαν[ὸς ....]

V. 2 conieceris sophronistarum aut hyposophronistarum munus commemoratum fuisse, sed quae sequuntur id non admittunt.

274 Fragmentum Hermae, l. 0,32. Exscripsit Koehler.

vac.
ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΕΛΑΤΑΙΩ
ΚΑΙΑΝΔΡΙΑΔΗ
vac.

Τῷ Ἡρακλεῖ Ἐλαταίῳ | καὶ Ἀνδριάδῃ.

---

275 Marmor aëtomate instructum, in quo duae coronae rudi opere fabricatae; in ima lapidis parte anaglyphum, duos repraesentans pueros, quorum alter lampadem tenet, alter, ut Boeckhio videtur, imam facis particulam, quae superest reliqua combusta. Scylacii repertus aut ex vicinia eo delatus esse dicitur lapis. Edidit Dux Mich. Vargas-Macciuca Spiegazione di un raro marmo Greco, 1791. 4 (aeri incisum) et inde Boeckh C. I. G. 287. (Lebas Attique 614. Franz El. epigr. p. 264 n. 107).

ΦΑΝΟΥ
C IN
ΟΙCΥΝΕΦΗ ΒΟΙCΟΦΟΚΛΑ
ΚΟΝΩΝΑΝΕΙΚ ΙΝΛΑΙΛΙΑΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΥΚΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟC
ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟCΑΝΤ
ΟΧΟΥΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤCC
ΖΗΘΟΥΦΙΛΟΙΓΝΗCΙΟΥC
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟC ΕΙCΑC
ΠΡΟCΔΟΚΑC ΜΥΡΜΗΣ
ΤΕΛΕCΦΟΡΟC ΦΙΛΟΙ
ΑΡΙCΤΙΠΠΟC ΕΥΦΙΛΗΤΟC
ΕΥRΡΑΤΗC ΔΙΟΚΛΗC
ΚΤΗCΑC ΔΙΟΝΥCΙCC
ΝΕΙΚΗCΑCΤΗΝ ΑΝΤΙΛΑC
ΛΑΝΠΑΔΑ ΝΕΙΚΗCΑCΤΗΝ
ΛΑΙΛΙΑΝΟΥ ΛΑΝ ΠΑΔΑ
ΖΩCΙΜΟC CΟΦΟΚΛΕΟΥCΚΑ
ΚΟΝΩΝΟCΠΕΙ
ΝΩΝ

[Στε]φανοῦ|σιν | οἱ συνέφηβοι Σοφοκλ(έ)α, | Κόνωνα, Νεῖκιν, Λαιλιανόν, | τὶ Λουκίου ἄρχοντος, κοσμητεύοντος Ἀντ[ι]|όχου, παιδοτριβ[ο]ῦντος | Ζή-του, φίλοι γνησίους(?).

Ἐπαφρόδειτος	Εἰσᾶς
Προσδοκᾶς	Μύρμη[ξ]
Τελεσφόρος	φίλοι
Ἀρίστιππος	Εὐφίλητος
Εὐκράτης	Διοκλῆς
Κτησᾶς	Διονύσιος
νεικήσας τὴν	Ἀντιλᾶς
λαμπάδα	νεικήσας τὴν
Λαιλιανοῦ·	λαυπάδα
Ζώσιμος	Σοφοκλέους κα[ὶ]
	Κόνωνος· Πεί|νων

Diu incertus haesi, utrum hunc titulum reciperem necne. Nam dubia utique est origo Attica. Sed certe ad Scylacium referri (ut vult editor Italus) nullo modo potest. Quod praeter ea quae iam Boeckhius attulit, etiam confirmatur Strabonis loco (VI, 1, 2 p. 253 Cas.), qui expressis verbis testatur sua aetate nusquam in Italia praeter Tarentum Rhegium Neapolim Graecum sermonem et Graeca instituta mansisse. Atqui Strabonis aetate hic titulus utique recentior est. Quare quum aliunde illuc delatum esse constet lapidem, cumque similitudinem cum Atticis magnam ei intercedere appareat, Boeckhius inter Atticos rettulit, quem ut in re dubia sequi constitui, quum supervacaneum addidisse minor fortasse culpa sit quam necessarium omisisse. Ceterum v. 4 a Boeckhii ratione, qui Νεικ[ήτη]ν supplevit, recessi. Nam lacunam ibi esse certe versibus 3 et 5 comparatis veri simile non est, et Νῖκις nomen Graecum esse, ut Ἄγις, Σῶσις, quae omnia respondent aliis in -ίας desinentibus, satis constat.

CLASSIS QVARTA.

CATALOGI ALII.

1276 In magno lapide, qui olim in muro aliquo Erechthei inaedificatus fuisse videtur, nunc est prope Erechtheum, occidentem versus. Tres partes (*A B C*) una iuxta alteram scriptae sunt. In alio lapide infra posito titulum continuatum fuisse necesse est, ita ut infra *A* Pandionis, Leontis, Ptolemais, infra *B* Hippothontis et Aeantis, infra *C* quae restant ex Attalide nomina fuerint. Edd. Meier et Ross Allgem. Lit. Ztg. 1838 Nr. 196. Ross de demis n. 6 p. 24. Pittakis Eph. 186. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

A

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐπὶ Ἀρείου τοῦ Δωρίωνος Παιανιέως | ἄρχοντος τῆς πόλεως ἄρχων τοῦ γένους | τοῦ Ἀμυνανδριδῶν Ἄρειος Δωρίωνος Παι|ανιεὺς τούσδε ἀνέγραψεν γεννήτας ἐπιδεξά|μενος τὸ δαπάνημα ἐκ τῶν ἰδίων

ἄρχων τοῦ γένους

[Ἄρειος] Δωρίωνος Π[αι]α[νι]εύς

ἱε[ρ]εὺς Κέκρο[π]ος

Ἀρίστων Σωστιστράτου Ἀθμονεύς

ταμίας τοῦ γένους

Ἡλιόδ[ω]ρος) [Β]ατῆθεν

Ἐρεχθεΐδος

Ἀργαῖος Τειμάρχου Πανβωτάδης

Διόδωρος) Ἀναγυράσιος

Ἡγησίας Θυμοτέλου Ἀναγυράσιος

Δημοκράτης Ἰσιδότου Κηφεισιεύς

Ἐπίγονος Ἀναγυράσιος

Κλ[ε]ιτόμαχος Ἀναγυράσιος

[Πάμ]φιλος) Λαμπτρεύς

Εὐσέ[βη]ς Παμβ[ω]τά[δη]ς

Ἀθήναιος Λαν[πτ]ρεύς

Ζηνόδωρος Ἀφροδισ[ί]ου Λαμπτρεύς, Παμμένης | υἱός.

Αἰγεΐδος

.....ου ἐγ Μυρρινούττης

..... Βατῆθεν πρ(εσβύτερος)

[..... Βατ]ῆθεν μέσος

Desunt praeter reliquam partem Aegeïdis Pandionis, Leontis, Ptolemais. Sequitur:

B

Ἀ[κ]αμαν[τίδος]

Ἀριστομήδης Σφήτ[τιος]

Θεογένης Ἰφιστιάδης

Διονυσόδωρος Πόριος

Σώστρατος [Ἀλε]ξάνδρ[υ Σ]φ[ήττιος]

Ἀχαιὸς Σφήττιος

Ἀπολλώνιος Κικυν(εύς)

Διονύσιος Κικυνεύς

Οἰνεΐδος

Νικήτης Ἀχαρνεύς

Κρίτων Ἀχαρνεύς

Μιλτιάδης Ἀχαρνεύς

Σώστρατος Ἀχαρνεύς

Κριτόδημος Ἀχαρνεύς

Λυσικράτης Ὀῆθεν

Διονύσιος Ἀχαρνεύς

Ἀπολλώνιος Θρειάσιος

Δημόκριτ[ος] Θρειάσιος

Κεκροπίδος

Λεωνίδης Μελιτεύς

Φαῖδρος Μελιτεύς

Τειμόθεος Μελιτεύς

[Ἀλέ]ξανδρος Εὐτυχίδου Αἰξωνεύς

..... Θεοδώρου Ἁλεύς

.....ιος Ἁλαιεύ[ς]

Initio columnae tertiae perierunt nomina tribulium Hippothontidis et Aeantidis. Deinde sequebatur:

C

[Ἀντιοχίδος]

. . . . . .

[Γ]άιος [Ῥό]βρι[ο]ς [Π]αλλη(νεύς)

Φιλόστρατος Ἀναφλύστ(ιος)

Ἀγαθοκλῆς Παλληνεύς

Ματρέας Παλληνεύς

Ἀτταλίδος

Ἀρίστων Σωστιστράτου Ἀθμονε(ύς)

Θεοδόσιος Σουνιεύς

Πλώτιος Αὔλου Ἀθμονεύ[ς]

Ἄτταλος Σουνιεύς

Διόδοτος Ἀπολλωνιεύς

Μητροφάνης Ἀθμ[ονεύς]

Διονύσιος Σουνιεύ[ς]

Ἐπικράτης

Nulla est causa cur Areum Dorionis f. Paeaniensem qui hoc loco et archon eponymus civitatis et archon gentis Amynandridarum est, cum Rossio diversum iudicemus ab Areo Dorionis f. Paeaniensi, quem titulus n. 63 Augusti aetate archontem eponymum fuisse indicat. Sane ex ipso titulo nihil perspicitur, nisi eum Hadrianide tribu instituta antiquiorem esse; quod non tam efficitur eo, quod Hadrianis suo loco inter Acamantida et Oeneida non invenitur, nam quidni casu quodam nulli gentiles in hac tribu fuerint? Sed certissimum argumentum est, quod hic habemus Pambotadas in Erechtheide, Thriasios in Oeneide, quos pagos postea in Hadrianida translatos constat (Hermae IX p. 386. 391). Quae quum nihil probent nisi anno 126 p. Chr. titulum antiquiorem esse, tamen nihil inest, quod eum Augusti aetate recentiorem esse indicet. Quod cum ita sit et quum duobus archontibus haec nomina Ἄρειος Δωρίωνος Παιανιεύς communia fuisse veri simile certe non sit, hic Amynandridarum recensus Augusti aetati ascribendum est. Ceterum col. *B* v. 5, ubi Rossius Alexandrensium pagum invenisse sibi videbatur, Koehlerus rectius et legit et supplevit.

(*A*)

ΛΓΛΘΗΤΥΧΗΕΠΙΛΡΕΙΟΥΤΟΥΔΩΡΙΩΝΟϹΠΛΙΛΝΙΕΩϹ
ΛΡΧΟΝΤΟϹΤΗϹΠΟΛΕΩϹΛΡΧΩΝΤΟΥΓΕΝΟΥϹ
ΤΟΥΛΜΥΝΛΝΔΡΙΔΩΝΛΡΕΙΟϹΔΩΡΙΩΝΟϹΠΛΙ
ΛΝΙΕΥϹΤΟΥϹΔΕΛΝΕΓΡΛΨΕΝΓΕΝΝΗΤΛϹΕΠΙΔΕΞΛ
ΜΕΝΟϹΤΟΔΛΠΛΝΗΜΛΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΛΡΧΩΝΤΟΥΓΕΝΟΥϹ
ΔΩΡΙΩΝΟϹΠ Λ ΕΥϹ
ΙΕ ΕΥϹΚΕΚΡΟ ΟϹ
ΛΡΙϹΤΩΝϹΩϹΙϹΤΡΛΤΟΥΛΘΜΟΝΕΥϹ
ΤΛΜΙΛϹΤΟΥΓΕΝΟΥϹ
ΗΛΙΟΔΡΟϹ) ΛΤΗΘΕΝ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΛΡΓΛΙΟϹΤΕΙΜΛΡΧΟΥΠΛΝΒΩΤΛΔΗϹ
ΔΙΟΔΩΡΟϹ)ΛΝΛΓΥΡΛϹΙΟϹ
ΗΓΗϹΙΛϹΘΥΜΟΤΕΛΟΥΛΝΛΓΥΡΛϹΙΟϹ
ΔΗΜΟΚΡΛΤΗϹΙϹΙΔΟΤΟΥΚΗΦΕΙϹΙΕΥϹ
ΕΠΙΓΟΝΟϹΛΝΛΓΥΡΛϹΙΟϹ
ΚΛϹΙΤΟΜΛΧΟϹΛΝΛΓΥΡΛϹΙΟϹ
Τ[illegible]ΦΙΛΟϹ)ΛΛΝΠΤΡΕΥϹ
[illegible]
ΛΘΗΝΛΙΟϹΛΛΝ ΡΕΥϹ
ΞΗΝΟΔΩΡΟϹΛΦΡΟΔΙϹ///ΟΥΛΛΝΠΤΡΕΥΣΠΛΜΜΕΝΗΣ
ΛΙΓΕΙΔΟϹ ΥΙΟΣ
ΟΥΕΓΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗϹ
ΒΛΤΗΘΕΝΠ
ΘΕΝΜΕϹΟϹ

(*B*)

Λ ΛΜΛΝ
ΛΡΙϹΤΟΜΗΔΗϹϹΦΗΤ
ΘΕΟΓΕΝΗϹΙΦΙϹΤΙΛΔΗϹ
ΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹΠΟΡΙΟϹ
ϹΩϹΤΡΛΤΟϹ/////////ΛΝΔΡϹ/////Φ/////////
ΛΧΛΙΘϹϹΦΗΤΤΙΟϹ
ΛΠΟΛΛΩΝΙΟϹΚΙΚΥΝ:
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΚΙΚΥΝΕΥϹ
ΟΙΝΕΙΔΟϹ
ΝΙΚΗΤΗϹΛΧΛΡΝΕΥϹ
ΚΡΙΤΩΝΛΧΛΡΝΕΥϹ
ΜΙΛΤΙΛΔΗϹΛΧΛΡΝΕΥϹ
ϹΩϹΤΡΛΤΟϹΛΧΛΡΝΕΥϹ
ΚΡΙΤΟΔΗΜΟϹΛΧΛΡΝΕΥϹ
ΛΥϹΙΚΡΛΤΗϹΟΗΘΕΝ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΛΧΛΡΝΕΥϹ
ΛΠΟΛΛΩΝΙΟϹΘΡΕΙΛϹΙΟϹ
ΔΗΜΟΚΡΙΤ ΘΡΕΙΛϹΙΟϹ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ
ΛΕΩΝΙΔΗϹΜΕΛΙΤΕΥϹ
ΦΛΙΔΡΟϹΜΕΛΙΤΕΥϹ
ΤΕΙΜΟΘΕΟϹΜΕΛΙΤΕΥϹ
ΞΛΝΔΡΟϹΕΥΤΥΧΙΔΟΥΛΙΞΩΝΕΥϹ
ΘΕΟΔΩΡΟΥΛΛΕΥϹ
\ΙΟϹΛΛΛΙΕΥ

(*C*)

[illegible]
ΦΙΛΟϹΤΡΛΤΟϹΛΝΛΦΛΥϹΤ
ΛΓΛΘΟΚΛΗϹΠΛΛΛΗΝΕΥϹ
ΜΛΤΡΕΛϹΠΛΛΛΗΝΕΥϹ
ΛΤΤΛΛΙΔΟϹ
ΛΡΙϹΤΩΝϹΩϹΙϹΤΡΛΤΟΥΛΘΜΟΝΕ
ΘΕΟΔΟϹΙΟϹϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΛϹΚΛΗΠΙΛΔΗϹϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΠΛΩΤΙΟϹΛΥΛΟΥΛΘΜΟΝΕΥ///
ΛΤΤΛΛΟϹϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΔΙΟΔΟΤΟϹΛΠΟΛΛΩΝΙΕΥϹ
ΜΗΤΡΟΦΛΝΗϹΛΘΜ////
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹϹΟΥΝΙΕΥ////
ΕΠΙΚΡΛΤΗϹ

A v. 19 Koehlerus signo interrogationis apposito quae initio eius versus leguntur non plane certa esse indicat.
C v. 6 post ΜΟΝΕ margo est.

1277 In fragmento tabulae lapidis Pentelici, a. 0,30, l. 0,22, cr. 0,15, invento occidentem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 2115. Beulé l'Acropole II p. 352. Denuo contulit Koehler.

```
ΔΗЩΗΤΡΙΟCK
ΚΛΛΙCΤΡΑΤΟC
ΑϕΡΟΔΕΙCΙΟCΚΙ
ΑΡΙCΤΩΝΥΒΑΔ
     ΠΤΟΛΕЩΑ
ΛΕΥΚΙΟC)ΒΕΡΕΝΙ'
ΛΥΛΟCΒΕΡΕΝΕΙΚ
ΓΛΛΥΚΕΤΗCΒ⌒
ΛΕΥΚΙΟCϕΛΥΕ
ΔΗЩΗΤΡΙΟ
ΒΛΡΓΟΝ
ΤΕΙ⊥
```

[Λεωντίδος]
. . . . . .
Δημήτριος Κ. . . . .
Κ[α]λλίστρατος
Ἀφροδείσιος Κι . . . . . .
Ἀρίστων Ὑβάδ[ης]
Πτολεμα[ίδος]
Λεύκιος) Βερενι[κίδης]
Αὖλος Βερενι[κίδης]
Γλαυκέτης Βο[υτάδης]
Λεύκιος Φλυε[ύς]
Δημήτριο[ς . . . . . .]
Βαργου[τήιος . . . .]
Τειμ. . . . . .

Primo aspectu catalogi ephebici fragmentum esse putaveris. Sed in arce inventum est, id quod mirum esset in titulo ephebico. Accedit quod magnam habet similitudinem cum n. 1276 item in arce invento. Qua in re inprimis commemoratione digna est nominum ratio, inter quae in utroque titulo non rara sunt, quibus solum demoticon, non addita patris designatione, subiungitur; litterarum formae, etiam minus vulgares veluti Λ pro A, utrobique plane eaedem sunt. Quare longe veri simillimum est hic nos habere inferioris lapidis, qui ad Amynandridarum recensum pertinebat (vide lemma n. 1276) primae columnae mediam partem.

1278 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici, in arce. Exscripsit Koehler.

```
Υ ι Ε ι
ΕΓΡΑΨΕΝ ι ΑΟΝ
   ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΚΑΙΓΕΝΕ
      ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
   ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΓΡΙΠ
   ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΑΡΚΕΣΙΔΗι//Ο
   ϟΛ·ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
      ΚΛΕΙΔΗΣΔΩΣΙΘΕΟΥ
      ΛΟΔΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
      ΛΩΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡC
      ΓΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟ
      ΛΩΡΟΣ  vac.
         ΘΑΛΗCΔΩ
         vacat

                    Α
         ΝΩΝΟΣ      Α
      ιΕΝΗΣ         ΚC
   ϽΦΑΝΗΣΓΟΡΓΙΟΥ    Α
Ρ//////////////_ΤΑΡΧΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α
   ιϽΡΓΙΑΣ)
   ΠΟΥΕΝΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
   ΘΕΟΜΝΗCΤΟCΠΛΟΥΤΑ
   ΙΕΡΕΥΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ

      ΚΕΚΡΟΠΙΔ
ΚΛ·ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΚΛ·ΕΠΙΒΩΜΩ
ΚΛ·ΛΥΣΙΑΔΗΣ
ΦΛ·ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ
   ΥΛΕΙΔΗΣΑΓΑΟ
      ΓΟΡΑΣ
```

Videntur hae reliquiae esse similis tituli atque n. 1276. 1277. Nam facile agnoscuntur v. 2 [ἀν]|ἐγραψεν [τ]ὰ ὀν[όματα], v. 3 ἀρχιερεὺς καὶ γενε[άρχης]; ex quibus vocabulis patet, γεννήτας alicuius gentis nobilis hic recenseri. Solet quidem qui eiusmodi genti praeest ἄρχων τοῦ γένους vocari (in titulis n. 5. 680. 1276 et fortasse etiam 1279), cum γενεάρχης aut γενάρχης de eo potius dicatur, a quo tota gens originem repetit. Sed omnino saepe in eiusmodi rebus a proprio vocabulorum usu recedi imperatorum Romanorum temporibas magnamque sermonis inconstantiam et varietatem esse constat. Hic igitur princeps gentis et sacrorum gentiliciorum antistes idem est, n. 1276 haec munera separata sunt. Sequitur recensus gentilium secundum tribus. Agnoscuntur haec:

Ἀδριανίδος
Ἀθηνόδωρος Ἀγγίπ[που] [Ἰταῖος]
Φιλότιμος Ἀρκεσιδή[μ]ου [Ἐλαιούσιος]
Φλ. Ἀθηνόδωρος
[Ἡρα]κλείδης Δωσιθέου [Παμβωτάδης]
. . . . . οδος Ἀθηνοδώρου
[Ἡλιό]δωρος Ἀθηνοδώρου [Ἀντινοεύς]
. . . . . Ἀρκεσιδήμου [Ἐλαιούσιος]
. . . . . δωρος
[Δωσίθεος ὁ καὶ] Θαλῆς Δω-
[σιθέου] [Παμβωτάδης]
[Οἰνεῖδος]
. . . . . Ἀ[χαρνεύς]
. . . . . νωνος Ἀ[χαρνεύς]
. . . . . νης Κο[θωκίδης]
[Ἀπολλ]οφάνης Γοργίου Ἀ[χαρνεύς]
[Πλού]ταρχος Θεομνήστου Ἀ[χαρνεύς]
Γοργίας) [Ἀχαρνεύς]
Πό(πλιος) Ουεν(τίδιος) Νικοκράτης [Φυλάσιος]
Θεόμνηστος Πλουτά[ρχου Ἀχαρνεύς]
ἱερεὺς Ἐλευσείνιος . . . . . .
Κεκροπίδ[ος]
Κλ. Δαδοῦχος [Μελιτεύς]
Κλ. Ἐπὶ βωμῷ [Μελιτεύς]
Κλ. Λυσιάδης [Μελιτεύς]
Φλ. Στρατόνικος
[Ἡρα]κλείδης Ἀγαθ . . . . . .
. . . . . γόρας . . . . . .

Ex his nominibus nonnulla ad temporis definitionem apta sunt. Philotimus Arcesidemi f. Elaeusius archon eponymus est n. 1144, Commodo imperatore inter annos 185/6 et 191/2. Δωσίθεος ὁ καὶ Θαλῆς Δωσιθέου Παμβωτάδης (supplementum certum est, nam aliter fieri non potuit, ut Θαλῆς nominativo casu in posteriore parte versus scriptum esset) cosmeta recensetur n. 1177, post annum 212/3 p. Chr. Athenodorus Agrippae f., a quo catalogus Hadrianidis incipit, prytanis est n. 1039 una cum patre Agrippa Asmeni f. Itaeo. Pater autem idem esse videtur, qui n. 1040 archon eponymus est ibique dicitur Ἀθηνόδωρος Ἀσμένου ὁ καὶ Ἀγρίππας. Eum titulum autem Myronis ὑπογραμματέως nomen in M. Aurelii tempus incidere indicat. Quae omnia si comprehenderis, paene certum videbitur, catalogum nostrum in Commodi aut Septimii Severi tempora incidere.

1279 In marmore Pentelico a sinistra integro, a ceteris partibus mutilo, infra Propylaea. *A* in fronte, *B* in aversa parte. Particulam *B* ed. Lebas Attique 556. Totum titulum exscripsit Koehler.

A

```
ΛΡΧΩΝ
ΕΠΙΒΩΝ
ΨΗΦΙΣΑΜΙ
ΤΑΟΝΟΜΑΤΑ/

ΑΦΕCCΙΑC ///ΦΛ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟC
 ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΑΙ
ΕΠΙΓΟΝΟCCΥΝΤΡΟΦΟΥ
ΜΕΜΠΙCΤΟΚΡΑΤΗC
ΕΛΕΥΘΕΡΟCCΥΝΤΡΟΦΟΥ
////////ΘΕΟ.ΕΝΟC
      \ΜΕΝΗC)
      \ΜΕΝΗCΝ
      ΜΗΤΡΙΟC
ΗΠΙΑΔΗCΚΑΡΠΟΥ

ΠΑΝ//////
ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΑΙ
ΑΙΔΗΜ////ΟC
ΙΟΥΛ////////////////////ΑC
////////////////ΗΛΥΛΟC
/////////ΦΙΛΙΠΠΟC
ΙΟΥΛΘΕΜΙCΩΝ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΔΗΜ
ΟΚ//////////ΡΟΥΦΟC
ΟΧΡΑΚΟΡΜΑΡ
ΟΚΡΑΚΟΡΜΑ
```

B

```
ΛΚΩΝ
\ΡΧΟΥ
_ΥΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ)ΜΑΡ
ΟΙΣΕΝ//ΞΤΗ
\ΦΗΝ///ΙΚΑΙ
ΑΣ (vac.)
(vac.)
```

Ἄρχων [τοῦ γένους τῶν ..... ἐν τῷ ἐπ' ἄρχοντος Μεμμίου]
Ἐπὶ βω[μῷ Θορικίου ἐνιαυτῷ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος .....]
ψηφισαμέ[νων τῶν γεννητῶν ..... ἀνέγραψεν]
τὰ ὀνόματα [τῶν γεννητῶν .....]

Ἀφεσσίας Φλ.....

Ἐρεχθεΐδος — Παν[διονίδος]
Ἀρεοπαγεῖται — Ἀρεοπαγεῖται
Ἐπίγονος Συντρόφου — Αἰ(λιος) Δημ..ος
Μέμ(μιος) Πιστοκράτης — Ἰούλ(ιος) .....ας
Ἐλεύθερος Συντρόφου — .....Η[δ]ύλος
.. Θεό[ξ]ενος — [Κασ(ιανὸς)] Φίλιππος
[Ἀλκ]αμένης) — Ἰούλ(ιος) Θεμίστων
[Ἀλκ]αμένης νε(ώτερος) — Ἀσκληπιάδης Δημ.
[Δη]μήτριος — Ὀκ[ράτ(ιος)] Ῥοῦφος
[Ἀσκ]ληπιάδης Κάρπου — Ὀ[κ]ρά(τιος) Κορ(νήλιος) Μαρ...
— Ὀκρά(τιος) Κορ(νήλιος) Μα...

Supplementa v. 1—4 nequaquam certa esse haud ignoro. Sed tamen haec praescripta ab eis quae in laterculis epheborum esse solent, plane diversa fuisse vel ex paucis litteris quae exstant apparet, contra similitudo eis intercedit cum n. 1276. 1278. Ut hic etiam illic vocabulo ἄρχων (τοῦ γένους), quod est subiectum enuntiati, non praemittitur

articulus; item *τὰ ὀνόματα* et hic et n. 1278 scriptum fuit. Quare hic titulus eis (n. 1085 et 1233), ubi Areopagitae inter ephebos recensentur, specie magis quam re similis est. Hic Areopagitarum nomen propria vi intelligendum est, in singulis enim tribubus nobilissimi ex gentilibus, qui archontum magistratu functi et in Areopagi consilium recepti erant, primis locis inscribuntur. Si Memmii Epibomo Thoricii archontis nomen recte supplevi, titulus anno 163/4 (aut 162/3) p. Chr. ascribendus est; et huic temporis definitioni favet, quod eo ipso archonte (n. 1127) sophronista est Syntrophus Syntrophi f. Euonymensis, hyposophronista Euelpistus Syntrophi f. Euonymensis, qui Epigoni et Eleutheri, quos hic habemus in Erechtheide, fratres esse videntur.

Inscriptio *B* quorsum pertineat obscurum est, nisi quod de inscribendis nominibus dicitur: .....*κων* | .....*ἄρχου* | .....*εὐοντος* | .....*του*) Μαρ(αθωνίου) | .....*οις ἐν στή*|[*λῃ λιθίνῃ ἀναγρ*]*αφῆν*[*α*]*ι καὶ* | [*σταθῆναι ἐν* ....]*ας.*

1280 *'Athen, im Garten der Königin, 23. Aug. 1844, lange Stele mit Fronton'*. In schedis Ludovici Rossii.

ΕΠΙΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ — 45 p. Chr.
ΤΟΣΤ ΤΙΞΙ.C

sequuntur 31 versus qui legi iam nequeunt. Infra:

Π /

ΕΙΣ
ΧΡΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΧΟΛΛΕΙΔΑΙ ΗΡΙ
..ΝΤΙΦΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΜΑΡΑΓΔΟΣ) ΡΟΥΛΩΝ
ΕΞΟΙΟΥ .Ω.ΙΩΝΛΥΚΟΜΗΔΟΥΠΡΕΙΜΟΣ
....ΟΔΕΙΣΚΑΛ . . . . . .
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΦΡΩΝ
ΕΛΓC
ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΕΡΜΑΙΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ
Π
ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΛ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠ
ΑΚΑΜ
Σφ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΙ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΓΑ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΓΑ
ΕΡΜΕΙΟΙ
ΠΟΘΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΓΑΙΟΣ ΚΟΜΙΝΙΟΣ ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΙΑΣΩΝ ΙΑΣΟΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΘΡΙΑΣΙΟΙ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΝΑΟΝΟΥΣΟΣΧΑΡΙΤΩΝΟΣ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΑΦΘΟΝΗΤΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΧΑΡΝΕΙΣ ΖΩΣΙΜΟΣΕΣΠΕΡΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΕΥΣΤΡΟΦΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΒΑΣΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝ

Ἐπὶ Ἀντιπάτρου νεωτέρου ἄρχοντος. Alterius versus reliquiae obscurissimae sunt. Deinde sequebatur laterculus ex quo haec supersunt:

Π.....
.....
Εἰσ.....
Χρυσ.....
Διονύσιος Διονυσίου
Χολλεῖδαι
[Ἀ]ντιφῶν Δημητρίου
ἐξ Οἴου
[Ἐπαφρ]όδει(το)ς(?) Καλ...
Δημήτριος Δημητρίου
Ἐλ[ε]ο[ύσιοι](?)
Σωκράτης
Ἕρμαιος
.....
Βόηθος
Π[τολεμαΐδος](?)
Ἀντίοχος
Ἐπίκτητος Λ.....
Δημήτριος Π.....
Ἀκαμ[αντίδος]
Σφ[ήττιοι]
Μένανδρος Δη.....

Ἠρι.....
Ζμάραγδος), [Β]ούλων
.ω.ίων Λυκομήδου, Πρεῖμος
.....
Σώφρων

Ἀγαθοκλῆς Ἀγα.....
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα.....
Ἕρμειοι
Πόθος Ἀσκληπιάδου
Οἰνεΐδος
Φυλάσιοι
Γάϊος Κομίνιος
Ἰάσων Ἰάσονος
Θριάσιοι
Προσδόκιμος Ἀριστοδήμου
Ἐπάγαθος Ἀριστοδήμου
Ἀχαρνεῖς
Εὔκαρπος Εὐστρόφου

Δημήτριος
Συμφέρων
Ἀθήναιος Ἀντιόχου
Παράμονος Ζωσίμου
..ό[μ]ουσος(?) Χαρίτωνος
Ἀφθόνητος, Ἀφροδείσιος,
Ἀριστείδης, Ἡρακλέων,
Ζώτιμος, Ἕσπερος,
Διονυσόδωρος, Βάσ[σ]ος,
Διόδωρος, Ἡρακλέων.

Antipater natu minor archon eponymus notus est ex duobus titulis ephebicis (n. 1079. 1080) et ex Phlegontis libro de mirabilibus c. 6, qui eum anno 45 p. Chr. in munere fuisse testatur. Titulos illos si cum hoc comparaveris, apparebit hunc catalogum non esse epheborum. Neque omnino imperatorum aetate inter permultos epheborum laterculos ullus est, qui non modo *tribuum*, sed etiam singulorum *pagorum* nomina epheborum nominibus superscripta habeat. Quare ut hic titulus etiam n. 1281 ephebicus esse non videtur. Sed cuiusmodi homines hic recenseantur incertum est.

---

281 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum 'prope Metroum'. Ed. Pittakis Eph. 241. 1850. (Lebas Attique 550. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 303 n. LXXVII*a*). Exscripsit Koehler.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΣΤΡΑ
ΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ///Α
\ΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ/
ΣΙΔΟΥ *vac.*
//ΞΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΙΣ
ΞΠΑΝΔΡΟϚ
ΤΙΚϹ
ΥΧ

'*Es scheint fast, als habe zwischen* ΤΟΥΣ Α (v. 2) *kein anderer Buchstabe gestanden*' Koehler.

[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος] ἄρχοντος, στρα|[τηγοῦντος Κ]αλλικράτους Ἀ[...., | υμν]ασιαρχοῦντος [...|.... Ἠρε]σίδου.

.....ς Κεκροπίδος
Μελιτεῖς
[Ἕ]πανδρος ...
[Ἀτ]τικὸ[ς ....]
[Εὐτ]υχ.....

Cur hunc catalogum ephebicum esse non putem, exposui ad n. 1280. rytanum esse non potest, quia plures tribus perscriptae fuisse vi-entur.

---

282 Eleusine; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 384 (inde transscripsit Lebas Attique 283).

ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΟΠΟΤΕΦΙΡΜΟΣ
ΟΥ ΦΙΡΜΟΣ
ΟΥΜοΥΣΩΝΙΟΣΟΚΛΙΒΟΥ
ΤΑΧΙΟΣ

Ἱεροφάντης Γαργήττιος | ὁ ποτὲ Φίρμος, | οὗ Φίρμος, | οὗ Μουσώνιος ὁ κ[α]ὶ Βου|τάχιος(?).

Firmi Gargettii complures sunt in titulis aetatis imperatorum (v. indicem), quare accuratius huius inscriptionis aetas definiri nequit.

1283 In ecclesia monasterii exaugurati in monte Hymetto, quod dicitur Cyriani vel Syriani. Ed. Chandler Inscr. II, 57 p. 64. Ex Akerbladi, Fourmonti, Villoisoni schedis Boeckh C. I. G. 385. Magis etiam mutilatum ed. Pittakis Eph. 354. Denuo descripsit Ussing et tanquam antea ineditum proposuit Inscr. Graec. ined. p. 63 n. 77. Duos ultimos versus sine varietate habet Clarkius Itin. T. II S. II p. 495 tanquam fodiendo in arce inventos. (Boeckhianum et Pittakisianum exemplum repetivit Lebas Attique 286*a* et *b*).

.ΟΥϹΤ
ΔΛΔΟΥΧΟΥ
ΘЄѠΙϹΤΟΚΛЄΟΥϹ[Κ]
ΤΗϹΠΡΛΞΛΓΟΡΟΥ[ΠΡΛΞΛ]
[ΓΟΡΛ]ϹΔΛΔΟΥΧΟϹ
[ΤΟΥΤΟ]ΥΚΛΙΒΛϹϹΗϹΤΗϹ
[ΝΙΓΡ]ЄΙΝΟΥΙЄΡΟΚΗΡΥΚΟϹ
[ϬΓΦΙΛ]ΙϹΤΗ
ΤΛΥΤΗϹΚΛΙΔΗѠΟΣΤΡΛΤΟΥ
[Ϲ]Ѡ[ϹΠ]ΙΔΟϹΔΛΔΟΥΧΟΥΥΙΟΥ
[ΠΡ]ΛΞΛΓΟΡΗ ΠΡΛΞΛΓΟΡΗϹ
[ΚΛΙ]ΞЄΝΛΓΟΡΟΥΞЄΝΛΓΟΡΛ[Ϲ]
ΤΟΥΤΟΥΚΛΙ[ЄΡ]\ΙΠΠΙΔΟϹ
ΔΙΟΝΥϹΙΛ ΔΙΟΝΥϹΙΛϹ
[ΚΛΙΗΓΙΟΥ] ΤΟΥΗΓΙΟΥ
ΞЄΝΛΓΟΡΛϹ
ΞЄΝΛ[ΓΟΡ]ΟΥΚΛΙΛΡΙϹΤΟ
ΦΛΝЄΙΛϹΤΗϹΒΙΚΤΩΡЄΙ
ΝΟΥΪЄΡΟΦΛΝΤΗϹ

Var. lect. Quae Pittakis et Ussing non iam invenerunt in lapide, uncis inclusi. Litterarum formas ex Ussingiano apographo expressi (Boeckh A et v. 12. 17 bis Ξ, praeterea ut Ussingius Ξ exhibet). Praeterea neque multae neque magnae apographorum discrepantiae sunt, neque praeter v. 10, ubi ΥΟΥ Boeckh, ΥΙΟΥ Ussing, quicquam commemorandum videtur, quum omnia, quae Boeckhius ex antiquioribus apographis elegit, Ussingii testimonio confirmentur.

Disposui hoc stemma per singulas particulas eisque numerorum notas apposui:

1. [ταύτης καὶ Θεμιστοκλ|ε̑]ους, τ[οῦ Λεωνίδου] | δᾳδούχου [υἱοῦ, Θεμιστοκλῆς].
2. Θεμιστοκλέους κ[αὶ .....] τῆς Πραξαγόρου Πραξα|γόρας δᾳδοῦχος]
3. τούτου καὶ Βάσσης τῆς | Νιγρείνου ἱεροκήρυκος | Θυ(γατρὸς) Φιλίστη
4. ταύτης καὶ Δημοστράτου, | Σώσπιδος δᾳδούχου υἱοῦ, | Πραξαγόρη
5. Πραξαγόρης | καὶ Ξεναγόρου | Ξεναγόρας
6. τούτου καὶ Ἑρμιππίδος Διονυσία
7. Διονυσίας καὶ Ἡγίου τοῦ Ἡγίου Ξεναγόρας
8. Ξεναγόρου καὶ Ἀριστοφανείας τῆς Βικτωρείνου Ἱεροφάντης.

Initium supplevi adhibito titulo n. 678. De Themistoclis utriusque, Praxagorae, Sospidis, Demostrati aetate cf. quae exposui ad titulum n. 676. Ex quibus si eorum qui hic enumerantur tempora computaveris, intelleges hierophantam qui in fine huius stemmatis est, fere inter a. 270 et 300 p. Chr. natum esse, ita ut tituli origo ad Constantini aetatem referenda sit. Ceterum Xenagoras natu maior et eius uxor Hermippis etiam n. 701 commemorantur.

1284 *'Runde Säule aus Pentelischem Marmor, jetzt vor der Wohnung der Invaliden am Eingang der Akropolis aufgestellt. Sie scheint ringsum mit Inschriften bedeckt gewesen zu sein, von denen aber ein grofser Theil unlesbar geworden ist. Die einzelnen Abschnitte der Hauptcolumne A sind durch doppelte Linien von einander getrennt'* L. Ross, qui edidit *A B C D E F* in libro de demis n. 10 p. 34. Particula *G* accessit ex Koehleri apographo qui totum titulum exscripsit. Ceterum de his pylororum titulis (n. 1284—1294) exposuit R. Schoene Hermae X p. 291 sqq.

A

ΝΙΚΙ
ΜΑΡΑΘ
ΔΕΙΠΝΑ
ΛΟΣ
ΣΑΛΠΙΣ
ΑΠΟΛΛΩ
ΛΑΜΠΤΡ
ΙΕΡΟΝΕΙΚ

B

ↃΣ

C

ΠΥΛΩΡΟΙ
/////ΣΤΡΑΤΟΣ
ΤΕΛΙΟΣ
///ΓΤΥΧΟΣ
ΤΕΙΡΙΕΥΣ

D

	ΠΥΛΩΡΟΙ
ΞΕ	ΝΟΣ . . ΟΛΛΩ
	ΙΞΥ////
ΠΡ	ΟΣΣ . . . ΔΑΛΑ
Μ	ΟΣ

ΕΠΙΡΟΙΜΗΤΑΛΚΛΗ
//////////ΚΑΙΣΑΡΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΩΡΑΝΕΔΕΙΧΘΗ
ΕΥΣΕΒΕΙΣΠΥΛΩ
ΝΙΚΙΑΣΑΝΤΙΓΟΝ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣΙ///
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΣΑΛΠΙΚΤΗΣΑΙΣΧΙ
ΝΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΠΙΚΙΙΦΙΣΙΟΣ
ΕΠΙΠΟΔΥΚΡΙΤΟΥ
ΠΥΛΩΡΟΙΔΙΟΝΥΣ
ΣΕΛΕΥΚΟΥΚΙΚΥΙ//Ε
ΚΤΗΣΙΚΛΗΣ)ΑϽΑϕ
ΝΙΟΣΣΑΛΠΙΚΤΗΣ
ΠΛΟΥΤΙΩΝΘΕΟ
ΓΕΝΟΥΣΗΦΙΣΤΙΑΛΗΣ

E

ΠΥΛΩΡΟΙ

F

Π
Κ
Σ Σ
ΚΗ . ΙΣΙΕΥΣ
ΕΦΩΝΚΑΙΤΟΕΡ
ΓΟΝΤΗΣΑΝΑΒΑ
ΣΕΩΣΕΓΕΝΕΤΟ

G

(In postica parte columnae inter *F* et *D*)

ↃΔΙΣΙΟΣ
Ι Σ Τ Ϛ

A

Νεικί . . . . .
Μαραθ[ώνιος]
Δειπνα . . . . . .
λος

σαλπισ[τή̑ς]
Ἀπολλώ[νιος]
Λαμπτρ[εύς]
ἱερονείκ[ης]

Ἐπὶ Ῥοιμητάλκ[α] νε(ωτέρου)
[Γάιος] Καῖσαρ αὐτο-
κράτωρ ἀνεδείχθη
εὐσεβεῖς πυλω[ροί]
Νικίας Ἀντιγόν[ου]
Παλληνεύς, ...
Παλληνεύς
σαλπικτής· Αἰσχί-
νης Διονυσίου
Ἐπικ[η]φίσιος
Ἐπὶ Πο[λ]υκρίτου
πυλωροί· Διονύσ[ιος]
Σελεύκου Κικυ[ν]ε[ύς]
Κτησικλῆς) Ἀραφή-
νιος. σαλπικτής·
Πλουτίων Θεο-
γένους Ἡφιστιάδης

B

.....ος

C

πυλωροί
...στρατος
[Εἰ]τεαῖος
[Ε]ὔτυχος
[Σ]τειριεύς

D

πυλωροί
Ξένος [Ἀπ]ολλω|[ν]ί(ου) Ξυ(πεταιών)
Πρόσσ....δαλα|μος

E

πυλωροί

F

Π[όπλιος]
Κ[ορνήλιος]
Σ[άτυρο]ς
Κη[φ]ισιεύς,
ἐφ' ὧν καὶ τὸ ἔρ-
γον τῆς ἀναβά-
σεως ἐγένετο

G

[Ἀφρ]οδίτιος | ...ιστω....

Aetas horum titulorum definitur eis quae *A* v. 11—13 scripta sunt. Nam ea ad Gai Caesaris principatum referenda ideoque Rhoemetalcae minoris annum 37/8 p. Chr. statuendum esse docuit R. Neubauer Hermae X p. 145 sqq. Reliquorum pylororum qui hic sunt annos non multum ab illo abesse veri simile est.

Praeterea haec adnotanda videntur: *A* v. 1—6 nullam esse causam cur cum Rossio plus quam duos pyloros inscriptos fuisse statueremus verissime dixit Schoene p. 293. V. 10 Ἱερόνεικ[ος?] Ross, qui tamen in adnotatione, quia sentiebat hoc loco non posse alterum nomen nominativo casu adiungi, Ἱερονείκ[ου υἱός] proposuit; ac Schoenius quidem n. 1288 huius filium invenisse sibi videtur, cui Ἱερονείκης Ἀπολλωνίου nomen fuerit. Sed potius idem homo est, Apollonius Lamptrensis, cui quia in certamine aliquo sacro vicerat vocabulum honoris quod est *ἱερονείκης* additur, n. 1288 nomini praemissum, n. 1284 post demoticum (ubi patris nomen collocare nullo modo licuit) additum. — *A* v. 15. 16 idem Nicias Antigoni f. Pallenensis, qui hic (37/8 p. Chr.) pylorus est, postea Claudio imperatore, Metrodoro archonte hoplomachus fuit (n. 1081). — *D* v. 4. 5 quid lateat non assequor. — *E* et *F* fortasse coniungenda sunt ita, ut inter vocem *πυλωροί* (*E*) et *F* v. 1 unius modo pylori nomen cum patris et pagi designatione interciderit. Nam *F* v. 1—4 ad unius hominis nomen pertinere idque ita ut a me factum est supplendum apparet ex n. 1285 col. III v. 3. 4. De enuntiato relativo quod huic nomini adnectitur Rossius sic statuit, aut mulierum Eleusina proficiscentium exitum (Hesych. *ἄνοδος, ἀνάβασις. ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Πυανεψιῶνος, ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται ἐς Θεσμοφορίαν, οὕτω καλεῖται*), aut quod ei magis placet Panathenaeorum magnorum pompam intellegendam esse. Meierus apud Rossium p. 37 adn. 1 potius de Octaviani Athenas adventu post pugnam Actiacam cogitat, id quod iam propter tituli aetatem nunc rectius perspectam fieri nequit. Atque in utraque interpretatione offensioni est vocabuli *ἔργον* usus. Quare rectissime K. Keilius Zeitschrift für Alterthumswissenschaft 1849 p. 513 vocem *ἀνάβασις* clivum quo ad arcem escendebatur significare statuit, allatis huius significationis exemplis C. I. G. 2644 *Λούκιος Οὐιτέλλιος Καλλίνικος τὴν ἀνάβασιν ταύτην σὺν τῇ ἀψῖδι ἐκ τοῦ ἰδίου κατεσκεύασεν*. Plut. Romul. 20 *Γαΐου Καίσαρος τὰς ἀναβάσεις ἐπισκευάζοντος* (cf. etiam C. I. Att. II, 673[b] *στῆσαι πρὸς τῇ ἀναβάσει τοῦ Θεσμοφορίου*).

1285 In porta arcis interioris. Edd. Chandler Inscr. II, 24 p. 53. Boeckh C. I. G. 306. (Pittakis l'anc. Athènes p. 229). Contulit Koehler.

ΠΥΛΩΡΟΙ ΠΥΛΩΡΟΙ ΠΥΛΩΡΟΙ,Ε///ΣΝΚΑΙΤΟΙ
ΤΙΜΟΚΛΗΣ) ΑΙΜΙΛΙΟΣΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΥΒΡΙΔΗΣ
ΠΙΡΑΙΕΥΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ ΠΟΠΛΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΣΑΤ
ΠΡΙΜΟΣ ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΑΛΑΙΕΥΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΛΑΙΕΥΣ

πυλωροί πυλωροί πυλωροί, ἐ[φ' ὧν καὶ τὸ ...
Τιμοκλῆς) Αἰμίλιος Κηφεισιεύς Δημήτριος Συβρίδης
Πιραιεύς Ἀριστοτέλης Κυδαθηναιεύς Πόπλιος Κορνήλιος Σάτ[υρος]
Πρῖμος σαλπιστής Κηφισιεύς
Ἁλαιεύς Ἀφροδίτιος Ἁλαιεύς

Col. III v. 1 similis nota addita fuit, atque n. 1284 *F* v. 4—6, fortasse eadem. Nam alter pylorus P. Cornelius Satyrus Cephisiensis idem est atque illic, alterius autem nomen illic periit, quare nihil obstat quominus eiusdem anni pyloros hic atque illic inscriptos fuisse statuamus.

1286 Parva basis marmoris Hymettii inventa septentrionem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 328. (Beulé l'Acropole I p. 346.) Ross Mus. Rhen. VIII p. 126 n. 12. (Archaeologische Aufsätze II p. 656 n. 12).

ΠΥΛΩΡΟΙΟΙΕΠΙΝΕΙΚΗ[ΤC]
ΧΟΝΤΟC
ΠΡΕΙΜΟCΑΛΑΙΕΥC
[Τ]ΕΙΜΟΚΛΗCΠΕΙΡΑΙΕ[`]
ΑΡΙCΤΩΝΕΛΕΥCΙΝ[Ι·Ι ⌒]

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud Rossium non sunt.

πυλωροὶ οἱ ἐπὶ Νεικήτο[υ ἄρ]-
χοντος
Πρεῖμος Ἁλαιεύ[ς]
Τειμοκλῆς Πειραιεύ[ς]
Ἀρίστων Ἐλευσίνιο[ς]

Duo priores pylori iidem sunt qui n. 1285 col. I. Quod hic accedit tertius, quum alibi semper duo modo sint, Schoenius Hermae IV p. 293 satis probabiliter coniecit, hic minus accurate pylororum nomine etiam tubicinem comprehendi.

1287 In basi marmoris Pentelici a dextra mutila, occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3371. Denuo contulit Koehler.

ΠΥΛΩΡΟΙΕΠι
ΑΝΔΡΕΑΣΔΙΟΝΥΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ)ΜΑΡΑΘΩ

In aversa parte:

/ΔΗΜΗι////

πυλωροὶ ἐπὶ [..... ἄρχοντος]
Ἀνδρέας Διονυσ.....
Νεικίας) Μαραθώ[νιος]

Quo spectet nomen Δημή[τριος?] cuius reliquiae in aversa parte exstant, incertum est.

1288 Lapis cum anaglypho inventus inter Erechtheum et Parthenona. Anaglyphum multo antiquioris temporis est, inscriptio postea insculpta. Ed. Pittakis Eph. 3690 et 3691. Particulas *b c* Schoene Hermae IV p. 291 sq. Omnia exscripsit Koehler.

a		*b*	*c*
ΤΗC	*(anaglyphum repraesentans virum barbatum sedentem)*	CΛΛΠΙ	///ΑΛΠ
Η		ΚΤΗC	ΚΤΗC
		ΑΠΟΛΛ	ΙΕΡΟ
ΑC		ΟC	ΝΕΙΚΗ
			ΑΠC
			ΩΝ
			ΚC
			ΚΑC
			CΑΛΠΙΚΤΗC
			ΠΟΛΥΧΑΡΗ
			CΦΗΤΤΙΟ

a V. 1 [σαλπικ]τής. Reliqua incerta.
b σ[α]λπι|κτής· Ἀπολλ|[ώνι]ος
c [σ]αλπ[ι]|κτής· | ἱερο|νείκη[ς] | Ἀπο[λλ]|ών[ιος]
Κό[ιντος] | Κάσ[ιος] (quis hic sit, incertum)
σαλπικτής· | Πολυχάρη[ς] | Σφήττιο[ς].

De Apollonio Lamptrensi tubicine deque fragmenti *c* versuum 3—6 lectione cf. quae adnotavi ad n. 1284.

1289 In basi lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea (ita Pittakis ad n. 2794, sed ad n. 2597 'παρὰ τὴν θέσιν ἔνθα ὑπάρχουσι λείψανα τοῦ βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου'). Exstat in gradibus orientalibus Parthenonis; quae in dextra parte sunt, multo antiquiore tempore scripta esse forma litterae Σ demonstrat. Hos tres versus edidit Pittakis n. 2597, totum titulum n. 2794. Denuo descripsit Koehler.

ΙΠΗ	ΠΥΛΩ.Ο.	ΚΥΔ
ΛCΙΟΥ	ΔΙΟΓCΝΗC	ΕΥΞC
ϽΧΗΣ	ΠΝΙΜΑΙΟC	ΣΟΥΝ
ΡΟ`	ΔΙΟΔΟCΙΟC	
ΧΙ//L⁻	Π	
ΙΩ⁼		
⌒ ⌐		

.....ιπη	πυλω[ρ]ο[ί]	Κυδ....
....ασίου	Διογ[έ]νης	Εὐξ[ένου(?)]
[....ά]ρχης	..ιμαῖος	Σουν[ιεύς]
....ρου	Διοδόσιος	
(reliqua incerta)	[σαλ]π[ικτής]	
	.....	

Ad pyloros utique ex his nihil pertinet nisi media columna.

1290 Fragmentum marmoris Pentelici, in Pinacotheca. Exscripsit Koehler.

⁼ΕΚΟΥΝΔΟ
ΛΠΙΚΤΗΣΣΚ
ΤΥΛΩΡΟΣΣ

Σεκοῦνδο[ς ... | σα]λπικτής· Σκ.....|.... πυλωρός· Σ.....

1291 '*In der vor dem Parthenon befindlichen Cisterne eingemauert*'. Ed. C. Bursian Berichte der Königl. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften 1860 p. 219.

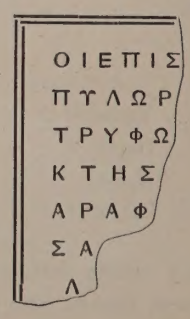

ΟΙΕΠΙΣ
ΠΥΛΩΡ
ΤΡΥΦΩ
ΚΤΗΣ
ΑΡΑΦ
ΣΑ
Λ

οἱ ἐπὶ Σ[..... ἄρχοντος]
πυλωροί
Τρύφων .....
Κτησ[ικλῆς .....]
Ἀραφ[ήνιος]
σα[λπικτής]
Λ.....

Ctesicles Araphenius pylorus est etiam n. 1284.

---

292 *'Auf einem kleinen Reliefbruchstück, das in einem der Rahmen in der sogenannten Pinakothek eingemauert ist. Auf demselben ist eine, wie mir schien, männliche Figur in der üblichen Bekleidung dargestellt; sie ist nach links gewandt und erhebt die Rechte mit einer Bewegung, wie sie bei Adorirenden gebräuchlich ist, gehörte also wahrscheinlich zu einem Votivrelief. Ueber und neben der Figur sind folgende Reste einer Inschrift auf dem Reliefgrund erhalten'* R. Schoene, qui edidit Hermae IV p. 292.

ΛΕΛΣ
ΑΙΜΙΛ
ΣΑΛ////
ΑΓοΛ
ΛΑΜ

[πυλωροί]
[Μνα]σέας(?) .....
Αἰμίλ[ιος Κηφεισιεύς]
σαλ[πικτής]
Ἀπολ[λώνιος]
Λαμ[πτρεύς]

Apollonii nomen (n. 1284. 1288) restituit Schoenius. Quod idem dicit quae antecedant reliquiae eas ad pylororum nomina pertinere, id comprobatur collato titulo n. 1285, ubi Aemilius Cephisiensis pylorus est.

---

193 In latere dextro pilae quae continet decretum honorarium Herodori (II, 300). Edd. Pittakis Eph. 41 in tabula. Ross Dem. p. 35.

ΠΥΛΩΡΟC
ΛΛЄΞΛC)
ΦΛΥЄΥC

Πυλωρός· | Ἀλεξᾶς) | Φλυεύς.

1294 Titulus incisus parieti septentrionali Propylaeorum. Edd. Ross Dem. p. 35. Pittakis Eph. 329. Exscripsit Velsen.

ΟΙΔЄΛΚΡΟΦΥΛΑΚЄC
ΠΡΙΜΟC
ЄΠΑΓΑΘΙΩΝ
ЄΡΜΗC

Οἵδε ἀκροφύλακες
Πρῖμος
Ἐπαγαθίων
Ἑρμῆς

Quidnam discriminis intercedat inter πυλωρούς et ἀκροφύλακας incertum est. Nam eosdem esse, quae fuit K. Keilii sententia Zeitschr. für Alterthumswissenschaft 1849 p. 513, propterea non puto, quia exstat fragmentum (v. inter fragmenta incerta), ubi scriptum est [τῶν ἀ]κροφυλά[κων] καὶ τῶν πυ[λωρῶν]. Quare numerus ternarius non referendus est ad duos pyloros cum uno tubicine, qui tres sane n. 1286 communi pylororum nomine comprehendi videntur.

1295 In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΑΝΟΣΔΙΟΝΥCΟΔΩ ι
ΥΡ ЄΥΠΟΡΟΣ
ΑΜΙΑCΑΘΗΝЄΟC)ΑΧΑΡΝЄΥC
ΓΡΑΜΜΑΤЄΥC
ЄΡЄΥCΑΥΡЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟC)
ΑΝΤΙΚΗΡΥΞΑΥΡЄΡΜЄΙΑC)ΠΑΛ///
ЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟCΥΘΤΗC

vac.

.....ανὸς Διονυσοδώ[ρου]
[Α]ὐρ(ήλιος) Εὔπορος
[τ]αμίας· Ἀθήνεος) Ἀχαρνεύς
γραμματεύς
[ἱ]ερεὺς Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος)
ἀντικῆρυξ· Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας) Παλλ(ηνεύς)
Ἐπαφρόδειτος Θύτης.

Cuius generis sit hic catalogus, incertum est; videtur tamen ad res sacras pertinere, non propter vocabulum ἱερεύς (nam id in eis qui sacerdotium aliquod gerunt persaepe honoris causa praemittitur, veluti n. 1127. 1177), sed propter Θύτης v. 7.

---

196 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,40, l. 0,28, cr. 0,06, inventum in Piraeeo; exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 13.

(*Textum vide pag. seq.*)

V. 1. 2 reliquiae incertae; inde a v. 3 haec videntur scripta fuisse: Ὁ κατ[ασταθεὶς ἱ]|ερήων ἐπι[μελητὴς] | ἀνέγραψε τὰς σ[υμβαλομένας εἰ]|τὴν οἰκο[δομὴν] | τοῦ ἱεροῦ.

	Ἀθηνώ	ι′	[ἡ δεῖνα]
	Ἀριστόκλεια	ι′	Π.....
10	Κλεοκράτεια	ι′	Φίλα
	[Ἀ]σκληπιάς	ι′	Ζωπύρο[υ]
	[Ζ]ωσάριον	ι′	Φλαμενί[α]
	Σπεδία	ι′	Ἀρέστου ..
	Λικινία	ι′	Κλεοπάτρα
15	Πώλλα	ι′	Διονυσοδώ-
	Ζωσ(ί)μη		ρου γ′. Φαιναρ-
	Ἀσκληπιάδου	ι′	έτη τὸν
	Θεοδώρα	ι′	οἶκον ἐθαρ-
	Πτολεμαΐς	ι′	άπευσε[ν]
20	Ἀριστώ	ι′	
	Διογνήτη	ι′	
	Ἐπικαρπία	ι′	

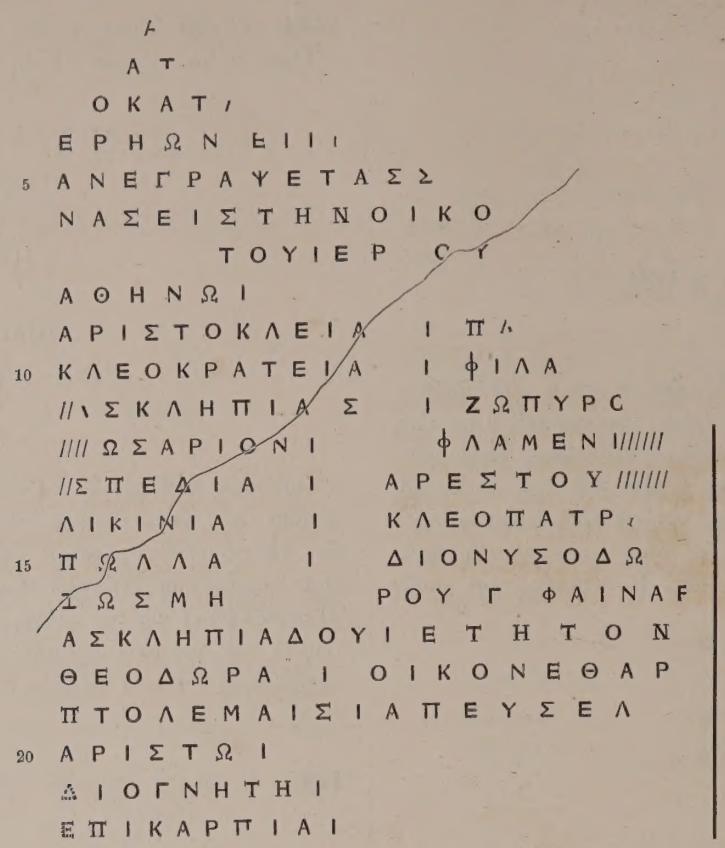

Ad initium aetatis imperatorum hanc tabulam referendam puto, cum propter litteram η ante vocalem pro $\varepsilon\iota$ scriptam (ad n. 788. 789) tum propter nominis Αἰκινία simplex ν, quod usque ad Augusti aetatem usitatum fuisse videtur (n. 562. 563. 572. 865); postea semper Αἰκίννιος scribitur (n. 532. 608. 609. 735. 1023). De nomine Φλαμενία cf. Hermae VI p. 142.

1297 De lapidis condicione locoque ubi inventus est cf. n. 1073, qui titulus recentior in aversa parte scriptus est. In fronte quae sunt, edidi Pittakis Eph. 2292. Versus 1—7 exscripsit Koehler; reliqua iam ita detrita erant, ut nihil legi posset.

(*Textum vide pag. seq.*)

Versus 1 reliquiae incertae. V. 2—7 sic se habent:

Τὸ[ν] *ταμία*[ν] *βουλῆς.*
Γόρ|*γιππον* | Εὐδήμου | . . . αι|[*έα*].
[Οἰ]νό|φ[ι]λ[ον] | Συνδρό|μου Στει|ριέα.
Τὸ | *τρίτον* | Ἀντίπατρ[ον]) Φ|λ[υ]*έα.*

Reliqua admodum dubia sunt, agnoscuntur fere haec:

. . . ο . . . . να
. . . λον Μο . . τ . . .
. . . ιμαρ . . . . .
. . οττ . . . Ζη . . μο . . . . λυ . . .
. . . . . ανόβιος
Εὔδ . . . . .
. . ολιεύς . . . . ο
[. . . . . Φ]λά(βιος)(?) Ἀλέξανδρο[ς]
Ἀρισ[τ]όνικος [Π]οταμίου
. . . . . νδιαι . . . . . ν
Φίλωνος [Δι]ονύσιος Ζην . . . . .
. . ραιο . . . . τη Σωκράτης
. . . που . . . . Λεύκιος Ἔλευ . . . .
Μελιτεῖς Μένανδρος
[Εὔπ]ορος) Π . . . . .
[Κ]αλ[λ]ικλῆς Σε . . . .
Ἰσίδοτος ταμ[ίας(?)]
Διονυσόδωρο[ς]
. . . . . οιπου . . . παν . . .
. . οἴππου . . . . ου . . ευ . . . μ . . .

. . . νη . . . .
. . . ειναι . . . . .
. . . άρατος . . .
. . . . ιλος
Ἀγαθόνι[κος] Καλλίας
Εὔνικος

Ἑρμογένου
Στε[φανηφό]ρος(?)
Ἀθήναιος
Θεόδο[το]ς Πα[λ]λη(νεύς)

.... Διογνήτου
Θεόδωρος
Ἰσίδ[ω]ρος Ἑρμαίο[υ]
Ἱππ.....
νος ... ανο[υ] Ῥαμνού[σιος]
Πτολε-
μαῖον ... βίο[υ]
[Μέ]νανδρος Μεν[άνδρου]
Ἁλαιεύς

τον .... υλ .... στρατος

[Ἀλέ]-
ξαν-
δρον Ἀ-
γαθοκλ-
έους Λε-
υκονο(έα)
[τὸν δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος]
Σουνι-
[έ]α

Tituli honorarii similes eorum quos habes n. 648. 650. Sed catalogus qui eis additus est, cuius generis sit, extricari non potest. Prytanum esse non potest, quia diversarum tribuum pagi commemorantur. Etsi enim v. 20 extr. Ἐλευ[σίνιος], quod Pittakis supplevit, admodum dubium est, tamen restant certa demotica haec: Μελιτεῖς (Cecropidis) v. 21, Πα[λ]λη(νεύς) (Antiochidis) v. 27, Ῥαμνού(σιος) (Aeantidis) v. 32, Ἁλαιεύς (Cecropidis) v. 36. Ad imperatorum aetatem titulum referendum esse signum semicirculi in patris cognominis designatione usurpatum (de quo v. 6 Koehleri apographo constat, praeterea apud Pitt. invenitur etiam v. 22 fin.) indicio est; Oenophilus Syndromi f. Stiriensis, cuius nomen etiam in alio titulo servatum est (v. indicium) frater esse videtur Callicratidae Syndromi f. Stiriensis quem habes n. 89 et fortasse filius Syndromi Callicratidae f. Stiriensis, qui est n. 109. 110.

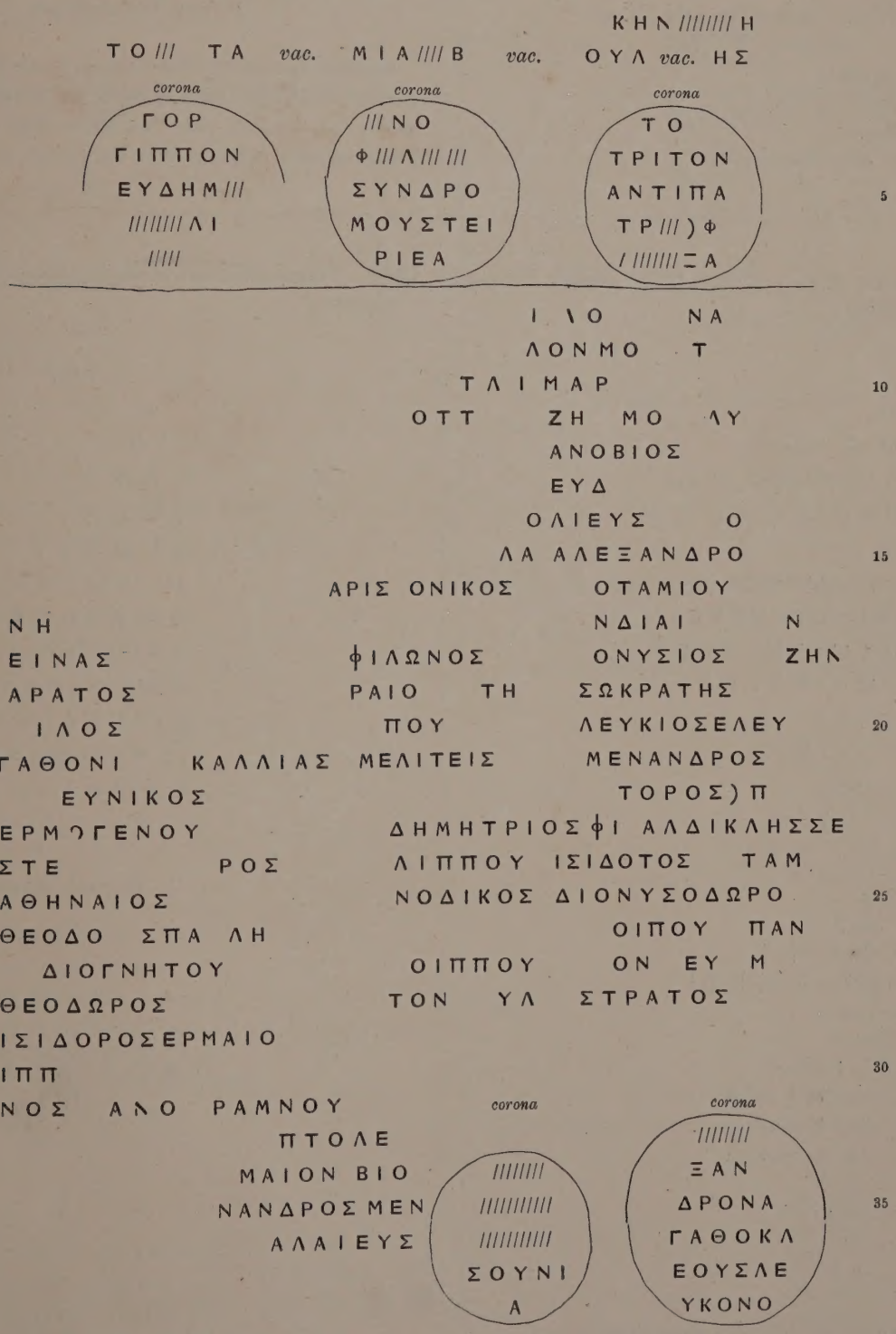

1298 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,17, l. 0,21, cr. 0,25, a dextra et superiore parte mutilum, inventum in 'gymnasio Ptolemaei'. Ed. Pittakis Eph. 3833.

Ν Ο Φ Ω Ν   Μ
Κ Ο Ι Ν Τ Ο Σ Β Ο Υ Λ Ο Υ Σ Τ Ι Ο Σ Γ Ι Λ
Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Δ Η Λ Ι Ο Υ Δ Ι
Μ Ο Υ Σ Ω Ν Ι Ο Σ Ρ Ο Υ Φ
Φ Λ   Π Ρ Ο Κ Λ Ο Σ
Λ Ε Ω Ν Ι Δ Η Σ Η Ρ Ω Δ Ο Υ
Α Λ Ι Ο Σ Μ Α Ρ Κ Ο Υ
Μ Ι Θ Ρ Ι Δ Α Τ Η Σ Α Θ Η Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Ι
Σ Τ Α Τ Ι Ο Σ Ε Π Α Γ Α Θ Ο Σ
Μ Ο Υ Σ Ω Ν Ι Ο Σ Α Θ Η Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Π
Γ Λ Υ Κ Ω Ν Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

[. . . . . Ξε]νοφῶν   Μ . . . .
Κόιντος Βουλούστιος . . . .
ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Δηλίου δι[ὰ βίου]
Μουσώνιος Ῥοῦφ[ος]
Φλ(άβιος) Πρόκλος
Λεωνίδης Ἡρώδου
Ἅλιος (?) Μάρκου
Μιθριδάτης Ἀθηνοδώρου Ἰ . . . .
Στάτιος Ἐπάγαθος
Μουσώνιος Ἀθηνόδωρος Π . . . .
Γλύκων Ὀλυμπιοδώρου

Herodes Leonidis f. Prasiensis prytanis Pandionidis recensetur n. 1029 (circiter a. 167 p. Chr.) et 1032 (a. 171/2 p. Chr.). Sed utrum Leonides, qui hic est, pater an filius illius sit, distingui nequit. Neque magis scimus, cuius generis hic titulus sit.

1299 In eodem lapide in quo tituli n. 682 et 1049. Edidit Pittakis Eph. 2322. Contulit Koehler.

ΜΙ
Η ΜΙ
ΙΦΩΝΛ ʹ ι υ . . .
ΕΘΛΙΟΣΛΝΤΙ///ΛΥ
ΣΙΠΠΟΣ)
)ΣΙΜΟΣ)
ΕΥΣΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ʌΤΩΝΕΙΜΟΓΕΝΟΥΣ
ιΔΗΣΣΩΣΙΠΛΤΡΟΥ
ΛΣΣΩΣΙΠΛΤΡΟΥ
Σ)
ΣΙΔΗΣ
ΩΝ
ι)

. . . . μ . . . . . .
. . . . ημ . . . . . .
[Ἀντ]ιφῶν Α[ὐτ]ο . . . .
[Γεν]έθλιος Ἀντι[ό]χο[υ]
[Κτή]σιππος)
[Ζώ]σιμος
[ἱερ]εὺς Εἰσίδωρος
. . . άτων Ἑ[ρ]μογένους
. . . . ίδης Σωσιπάτρου
. . . . . ας Σωσιπάτρου
. . . . . . ς)
. . . . . σίδης
. . . . . ων
. . . . . ν)

Natura tituli incerta. Ephebicum esse non puto propter v. 7.

1300 Fragmentum marmoris Pentelici. Infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

(*a*)

Λ
Κ
Λ Θ
Δ Η Μ Η ι
Δ Η Μ Η Τ ι
Μ Ι Σ Ω ιι Α Ρ
Θ ΗΝ Α Ι Ο Σ Λ Ͱ ι
ʃ Λ Ι Ο Γ Α Ρ ι Τ Ο Τ
/////// Κ Ο Δ Ρ Α Τ
// ι Η Ν Ο Φ Ι Λ Ο Σ) Γ
/ Α Υ Κ Ο Σ > Ν
Υ Ν Ο

In parte aversa:

(*b*)

Ο Υ
Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ
Ι ιι Τ Ο Υ
)Γ Ο /// Ι Ο Σ Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Υ
) ΠΡΤ

a

. . . λ . . . .
. . . . κ . . . . .
[Ἀγ]αθ . . . .
Δημήτ[ριος . .]

Δημήτρ[ιος ....]
[Θε]μίστω[ν] Ἀρ[ι....]
[Ἀ]θήναιος Ἀρι...
[Ἰο]ύλιο[ς] Ἀρισ[τ]οτ[έλης]
[Στά(τιος)] Κοδρᾶτ[ος]
[Μ]ηνόφιλος) π(ρεσβύτερος]
[Γλ]αῦκος) νε(ώτερος)

b

.....ου
..... Κλ[έ]ωνος
[.. Ἐπικτ]ήτου
....ό̓γο[ν]ος [Ἐ]πικτήτου
.....) πρ(εσβύτερος)

Vocabula πρεσβύτερος et νεώτερος, quae compluribus nominibus adduntur, in ephebicis admodum rara sunt. Conieceris prytanum recensum esse, sed certa huius rei indicia desiderantur.

1301 Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 108. 109. (Lebas Attique 635).

ΟΙΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΣΩΤΑΣ....
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΑΠΛΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΣΕΛΕΥΚΛΙΟΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΘΕΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΝΕΙΚΙΠΠΟΣΚΑΛΕΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΥΕΠΑΓΑΘΟΣΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΣ
ΚΑΦΙΛΟΚΛΗΣ
ΠΑΙΟΝΙΔΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)

.....
[ἐ̓ξ] Οἴου(?)
Τρύφωνος(?)
Σ̓ωτᾶς ....
Διονύσιος
[Σ]κάπλου Ἀχαρνεύς
Σ̓ελευκ[ος? .....]
Διονύσιος ΦιλοΘέου
Καλλίμαχος Διοδώρου
Νεί̓κιππος Κα[λ]λ[ι]σθένους
Οὔ(λπιος?) Ἐπάγαθος Μιτυληναῖος
Κά(σιος?) Φιλοκλῆς
Παιονίδαι
Διονύσιος)

Mirus sane laterculus in quo homines peregrini (v. 10) intermiscentur civibus Atticis diversarum tribuum, et horum demotica modo ascripta (v. 5) modo superscripta sunt nominibus (v. 12). Non dubito quin Pittakisii neglegentia haud pauca turbata sint.

III

1302 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 108. 109. (Lebas Attique 634).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
.ΩΤΟΣ
.ΙΕΙΚΙΟΥΘΕΙΙΚΟΣ
ΚΑΛΙΔΑΣΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΩΝ
ΔΩΡΟΘΕΟΣ)Λ
ΘΕΣΙΣΜΟΣ
ΑΛΙ...
ΟΣ..
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟΥΕΥΠΥΡΙΑΣ

Διονύσιος
[Πρ]ῶτος(?)
[Ν]εικίου Θ[ορ]ίκ[ι]ος(?)
Καλ[λ]ίδα[μ]ος(?)
Καλλίων
Δωρόθεος) Λ....
Θέ̓[ρ]ισμος (? cf. simile nomen Μύρισμος n. 1254)
Ἄλι.....
ος .....
Διονύσιος Ἀρχελάου, [ὁ δεῖνα]
Δωροθέου Εὐπυρί[δη]ς

Titulus simillimus ei qui praecedit neque minus foede corruptus a Pittakisio.

1303 In rupe incisus titulus supra theatrum Bacchi. Edd. A. von Velsen Archaeol. Anzeiger 1855 p. 58* n. 4. (Lebas Attique 675). C. Bursian Berichte der Königl. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften 1860 p. 209. Exscripsit Koehler.

ΟΙ// ΦΙΛΟ
ΖΩΤΙΚΟC
ЄΡΩC
.ΥΚΑΡΠΟC
[ΙΛΙΚΟC]

Var. lect. Ultimus versus, quem uncis circumdedi, a Koehleri apographo abest. Bursianus ibi Τ..Κ.... habet.

οἱ φίλοι
Ζωτικός
Ἔρως
[Ε]ὔκαρπος
[Φ]ι[λ]ικός(?)

1304 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 918. Lebas Attique 605.

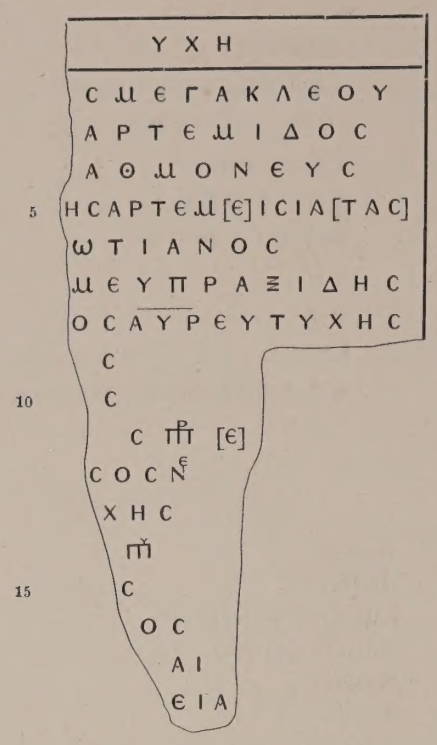

Var. lect. Quae Lebasius omisit, uncis circumdedi. V. 2 fin. ΛΕω Lebas, ΛΕΟΥ Pitt. || v. 3 fin. ΔΟΤ Lebas || v. 5 primam litteram Η om. Pitt. || v. 7 litterae initialis Ϻ loco Lebas nihil habet nisi Ι || v. 8 primum Ο et deinde Ρ omisit Pitt. || v. 11 Pittakis errore manifesto in duos distribuit, ut in priore nihil sit nisi Ρ, in altero ΠΕ; antecedentem C omittit || v. 12 ΟΕΝ Pitt. || v. 13 ΧΗC Lebas, ΙΝΟ Pitt. || v. 15 Ο Pitt. || v. 18 ΕΙΑ Lebas, ΕΙΛ Pitt.

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ. | [. . . . .]ς Μεγακλέου(ς) | [. . . ἱερεὺς(?)] Ἀρτέμιδος | . . . . . Ἀθμονεύς | . . . . . ης Ἀρτεμεισίᾳ τὰς | [. . . . . Πλ]ωτιανός(?) | [. . . . Πο]μ. Εὐπραξίδης | . . . . . ος Αὐρ(ήλιος) Εὐτύχης. V. 9—18 nihil agnoscitur nisi terminationes quaedam nominum et v. 11 (fortasse etiam v. 14) πρε(σβύτερος). V. 12 νε(ώτερος). Natura et argumentum tituli plane obscura sunt.

1305 In fragmento tabulae lapidis Pentelici, invento occidentem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1037. Denuo descripsit Koehler.

Β Η C
Κ Λ Γ
Κ Λ < Δ Ο
Κ Λ < Δ Ι Ο
5 Φ Λ < Ζ ω
Φ Λ < Κ Λ Λ
Κ Λ < Λ Κ
Ϻ Α Ρ Κ
Ε Υ Ο Δ

Infra litteras ΕΥΟΔ unius versus spatium vacuum relictum est.

Βησ[αιεῖς](?)
Καπ[ίτων](?)
Κλ(αύδιος) Δομ . . .
Κλ(αύδιος) Διο . . . .
5 Φλ(άουιος) Ζω . . .
Φλ(άουιος) Καλ . . .
Κλ(αύδιος) Ἀκύ[λας]
Μαρκ . . . .
Εὐοδ . . . .

1306 In fragmento Hermae marmoris Pentelici, invento ‘εἰς τὰς κατὰ τὸ Ὀλύμπιον ἐρεύνας’. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 467. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[. . . . ἀρχιερέα(?) Θεοῦ Ἁ]δριανοῦ, | [ἄρξ]αντα τὴν στ[εφ]ανη|[φό]ρον [ἐπ]ώνυ|[μ]ον [ἀρ]χήν.

Βουλεύειν ἔλαχον [ο]ἱ ὑ|πογεγραμμένοι, ἄρχ(οντι) Μοι|ραγένει νε(ωτέρῳ)

A
ἀρχεπρόβουλος·
Σωτὴρ Ἀπολλωνί(ου)
Φλ(άβιος) Μοδεστεῖνος
Κτησικλείδης
Ἀνθιμος Συμφό(ρου)
Πάνκαρπος Συμ(φόρου)
Σεραπίων Ζωΐ(λου)

B
ἀρχεπρόβουλος·
Ἀγαθόνεικος)
Ἐπίμαχος Ἀλε(ξάνδρου?)
Ζώσιμος)
Ἀλέξανδρος
Ἁλφειὸς Ζωτι(κοῦ)
Λέων Ζωτᾶ

Z
ἀρχεπρόβουλος·
Πλουτιάδης Σω.
Μοιραγένης πρ(εσβύτορος)
Εἰσίδωρος)
Δορυφόρος)
Ἀθήναιος Δηονυσί(ου)
Φιλάδελφος Ζωσί(μου)

H
ἀρχεπρόβουλος·
Ζώτιμος Θεοφά(νους)
Ὀλβιανὸς Ζωσί(μου)
Ἐπαφρόδειτος)
Γλαυκίας Φλώ(ρου)
Ἀθήναιος Διο[ν]υσ . . . (?)
Θεοφάνης)

Γ
ἀρχεπρόβουλος·
Πρεῖμος Εὐόδου
Εὐκλῆς Εὐτύχου
Εὔτυχος Ἀξιω . .
Ἡρακλᾶς Ἀθη(ν . .)
Τρόφιμος Ἀπο.

Δ
ἀρχεπρόβουλος·
Ποθεῖνος)
Ζωσιμίων [π]ρ(εσβύτερος?)
Εὔοδος Διονυ . . . .
Σέλευκος)
Εὔφημος Δημη(τρίου)

E
ἀρχεπρόβουλος·
Σίμων)
[Ἐ]παφρόδειτος Εὐ.
[Ἐ]ρμέρως Κηρίν(θου)

Θ
ἀρχεπρόβουλο[ς·]
Ἀλέξανδρος)
Σωσίβιος Σώφρο(νος)
Ζώσιμος [π]ρ(εσβύτερος?) Δα . . . .
Σύμφορος) νε(ώτερος)
Δημήτριος)

I
ἀρχεπρόβουλος·
Δωρίων Ἰουλιανο[ῦ]
Φλ(άβιος) Νεικίας
Ἀρτεμείσιος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀρτεμείσιος
Πάνκαρπος Φιλι . . . .

IA
ἀρχεπρόβουλος·
Σώφρων)
Σώφρων Ἀγαθόπο(δος)
Σύνφορος Ἀνθ . . . .

ϽΙ
ΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΙΑΤΗΝϹ ΑΝΗ
ΡΟΝ ////ΤΩΝΥ
ΟΝ ΧΗΝ

ΒΟΥΛΕΥΕΙΝΕΛΑΧΟΝΘΙΥ
ΠΟΓΕΓΡΑΜΕΝΟΙΑΡΧΜΟΙ
ΡΑΓΕΝΕΙΝΕ

Ā
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟϹ
ϹΩΤΗΡΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΦΛ̄ΜΟΔΕϹΤΕΙΝΟϹ
ΚΤΗϹΙΚΛΕΙΔΗϹ
ΑΝΘΙΜΟϹϹΥΜΦΟ
ΓΑΝΚΑΡΓΟϹϹΥΜ
ϹΕΡΑΠΙΩΝΖΩΙ

Β̄
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΑΓΑΘΟΝΕΙΚΟϹ)
ΕΓΙΜΑΧΟϹΑΛΕ
ΖΩϹΙΜΟϹ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ
ΑΛΦΕΙΟϹΖΩΤΙ
ΛΕΩΝΖΩϹΑ

Γ̄
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΠΡΕΙΜΟϹΕΥΟΔΟΥ
ΕΥΚΛΗϹΕΥΤΥΧΟΥ
ΕΥΤΥΧΟϹΑΞΙΩ
ΗΡΑΚΛΑϹΑΘΗ
ΤΡΟΦΙΜΟϹΑΓΟ
ΕΙϹΙΔΟΤΟϹ)

Δ̄
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΠΟΘΕΙΝΟϹ)
ΖΩϹΙΜΙΩΝ ⳨
ϹΥΟΔΟϹΔΙΟΝΥ
ϹΕΛΕΥΚΟϹ)
ΕΥΦΗΜΟϹΔΗΜ

Ε̄
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ϹΙΜΩΝ)
//ΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΕΥ
//ΡΜΕΡΩϹΚΗΡΙΝ
/////ΩϹΙΜΟϹΕΙϹΙΔΟ
/////ΩΤΥϹΠΟΘΟΥ
ΜΑΝΤΙϹΦΙΛΕΡ

Ϛ̄
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΟΙΙΙΛϹ/

Ζ̄
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗϹϹΩ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗϹΠ̊Π
ΕΙϹΙΔΩΡΟϹ)
ΔΟΡΥΦΟΡΟϹ)
ΑΘΗΝΑΙΟϹΔΗΟΝΥϹΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟϹΖΩϹΙ

Η̄
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹΘΕΟΦΑ
ΟΛΒΙΑΝΟϹΖΩϹΙ
ΕΓΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ)
ΓΛΑΥΚΙΑϹΦΛΩ
ΑΘΗΝΑΙΟϹΔΙΟΤ̊ΥϹ
ΘΕΟΦΑΝΗϹ)

Θ̄
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ)
ϹΩϹΙΒΙΟϹϹΩΦΡΟ
ΖΩϹΙΜΟϹΤ̊ΔΑ
ϹΥΜΦΟΡΟϹ)ΝΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ)
ΦΟΙΒΟϹϹΥΜΦΟΡΟΥ

Ῑ
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΔΩΡΙΩΝΙΟΥΛΙΑΝΟ
ΦΧΝΕΙΚΙΑϹ
ΑΡΤΕΜΕΙϹΙΟϹ)
ΑΑΡΤΕΜΕΙϹΙΟϹ
ΓΑΝΚΑΡΓΟϹΦΙΛΙ
ϹΩϹΙΠΑΤΡΟϹ

ΙΑ
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ϹΩΦΡΩΝ)
ϹΩΦΡΩΝΑΓΑΘΟΓ̊//
ϹΥΝΦΟΡΟϹΑΝΘ
ΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗϹ)
ΖΩϹΙΜΟϹ)Τ̊ΑΤΕ
ΓΑΡΑΜΟΝΟϹ)Τ̊ΗΡ

ΙΒ
ΑΡΧΕΓΡΟΒΟΥΛΟϹ
ΑΙΝΕΙΑϹΕΥΤΥΧΟΥ
ΤΥΛΟϹ

[Z]ώσιμος Εἰσιδό(του)
[Σ]ωτῦς Πόθου
Μάντις Φιλέρ(ωτος)
ϛ
ἀρχεπρόβουλος·
...ο..λο...

Νεικοκράτης)
Ζώσιμος πρ(εσβύτερος?) Ἀτε..
Παραίμονος πρ(εσβύτερος?) Ἡρ..
IB
ἀρχεπρόβουλος·
Αἰνείας Εὐτύχου
[Εὔ]τυ[χ]ος [)]

Permulta in hoc titulo insunt, quae doceant eum ad civitatem Atticam non pertinere. Tamen cum Pittakis expressis verbis eum in Olympieo inventum testetur, inter Atticos recipiendus fuit. Et facile intellegitur, quomodo fieri potuerit, ut hic lapis Athenis erigeretur. Nempe catalogus subiunctus fuit titulo honorario cuius reliquiae v. 1—5 exstant. Atqui monumenta eiusmodi in Olympieo a civitatibus peregrinis dedicata esse constat. Ad quam civitatem referenda sit inscriptio, dubium est, nisi forte ex verbis *ἄρξαντα τὴν στεφανηφόρον ἐπώνυμον ἀρχήν* colligere licet eam ad Tenum insulam pertinere. Nam illic primus magistratus qui eponymus est, non ut in compluribus aliis civitatibus, simplici vocabulo *στεφανηφόρος*, sed circumlocutione *ὁ ἄρχων τὴν στεφανηφόρον ἀρχήν* indicatur (C. I. G. 2330. 2331. 2332. 2333).

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 4 n. 3. Cum iam constet, Vibulliam Alciam non uxorem Herodis, sed matrem fuisse (Archaeol. Zeitg. 1877 p. 102 n. 73. Hermae XIII p. 69) etiam Atticus cui hic honores decernuntur, quin oratoris clarissimi pater sit, non licet dubitari. Tametsi autem patri quoque Herodi nomen fuisse nunc scimus, tamen in supplementis v. 3 nomen Ἡρώδην delendum est, quia hic nominum ordo (Ἡρώδης Ἀττικός) a solemni titulorum more alienus est.

P. 5 n. 4. Cum aliis eiusdem lapidis fragmentis coniunxit et edidit Koehler C. I. Att. II, 488, qui ad decretum populi Atheniensium de controversiis inter cleruchos Lemnios de fundis quibusdam ortis haec pertinere et circa initia aetatis imperatorum lapidi incisa esse iudicat.

P. 16 n. 21. Ed. Monum. Mus. Brit. p. 119 n. 48. Supra v. 1 editionis nostrae hae litterarum reliquiae apparent: Ω _ (super litt. ΟΥΕ) et ΛΙΣ (sup. litt. ΟΥΔΗ). Praeterea haec recedunt ab nostro exemplari: V. 2 (3 Angl.) extr. ΤΡΙ⌒ || v. 3 (4) init. ΞΚΑΙ || v. 5 (6) extr. ΤΟΥ || v. 7 (8) extr. ΑΡ. Quare non iam, ut proposui, ἀνθυπάτῳ suppleri licet, sed aut ἄρ[χοντι] aut ἀρ[χιερεῖ] fuisse videtur. Ceterum alpha in editione Anglica modo Α modo Α est.

P. 16 n. 22. Ed. Monum. Mus. Brit. p. 121 n. 49. Ante primum versum maioribus litteris ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ, quae verba casu quodam, id quod magnopere doleo, in editione nostra exciderunt. Ceterum exemplum Anglicum cum Boeckhiano consentit praeter has res satis leves: V. 2 (1) extr. ΕΙ. ⊣Σ || v. 4 (3) init. ΤΩΝ || v. 5 (4) init. ΑΥΤΟΙ⌒ΛΤ || v. 6 (5) ΑΝ.....ΣΕΒ. || Infra versum 6 has reliquias agnovit editor Anglus: \ ΙΙ (infra tres ultimas litteras vocis ΕΥΣΕΒΗ) et ⌒Ν\ (infra litteras ΟΝΔ versus antecedentis). Atque has quidem ad nomen [Δι]όνυ[σος] pertinere conieceris. Littera alpha ubique Α, non Α est.

---

34 *ab* Tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutila, utrimque inscripta. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

a

ΝΟΥΝΕΠ⌣Ι
⌣ΙCΓΙΝΟΜΕΝΟΙΚΑΙ
ΕΤΩΚΑΛΩCΕΧΟΝΤΙΚΑΙ
ΝΤΟΜΕΝΟΥΝΠΡΕΠΟΝΕΓΚΩ
ΦΡΟΝΟΥCΙΝΠΑCΚΑΙΡΟCΕΥ
ΙΟΥΤΟΙCΑΡΜΟΝΙΑΝΤΕΚΑΙC\
ϽΝΟΥΔΑΝΑΤΤΑΛΟCΜΟΙΔ
ΑΙΤΩΝΔΙΚΑΙΩΝΑΚΡΙΒΕΙC
ϽΝΕΞΕΝΗΝΟΧΑΤΕΜΟΥCω
ΠΑΤΡΙΔΙΠΑΝ///ΑΜΕΝΜΕΛΗΙ
\ΩΝΜΕΝΔΕΙΟΥΡΑΜΡ///
CΑΞΙΟΝΝΟΜΙCΑΝΤΕC
ΩΝΚΑΙΠΟΝΗΡΩΝΚ
ΑΙΠΑΝΤΑΧΟΥ¯ΑΥΤC
ΕΤΗΝΘΕΟΝΑΔΡΙΑ
ϽΙCΤΕΧΝΕΙΤΑΙC
ΗΝΤΟΥΙΕΡΕΩCΕΠ
ΓΑΛΟΝΔΕΕΑΙΝΕΙΜ
ΜΕΝΚΑΙΠΑΡΑΧΡΗ
ΤΟΝΝΟΥΝΠΡΟΘΥ
ΤΟΥΚΑΙΚΟ

b

ΝΕΙΤΩΝΜ
ΙΙΝΚΕΛCΟΥΠΕΡ
ΙΕΝΥΜΙΝΤΗCΕΠΙC
\ΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙC
ΝΤΑΥΘΑΓΡΑΦΗΝΑΙΑΞ
¯ΑΕΝΑΥΤΩΕΙΔΕΤΙΛ
ΑΠΡΑΞΕΙΔΙΚΑΙΩCΙ
ϽΚΑΙCΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝ
ΓΙCΤΟCΔΗΜΑΡΧΙΚΗ
ΤΟΝΧΟΡΕΙΟΝΤΕΧΝΕΙ
CΟΚΡΑΤΙCΤΟCΦΙ/////CΜ
ΑΠΟΤΕΕΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑ
ΓΕΜΟΝΩΝΜΕΤΕ///ΤΩ
ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ⌀ΑΥΤΟΚ
ϽCΑΔΡΙΑΝΟCCΕΒΑCΤ
ΤΟΓΠΑΤΗΡ///ΑΤΡΙΑ

Lapis in quo epistulae ab imperatoribus ad synodum technitarum Dionysiacorum missae incisae erant, n. 34. 35. 36 simillimus, ita ut quin haec omnia eiusdem tabulae fragmenta sint, vix dubitari liceat. Quare magnopere dolendum est, quod neque omnia coniungi neque singula suppleri possunt ratione certa aut probabili. Quae agnoscantur haec sunt:

Fragm. *a* v. 1 [..... *μὲ*]*ν οὖν ἐπεὶ* ....., v. 2 [...*ε*]*ἷς γινόμενοι καὶ* .., v. 3 ....*ε τῷ καλῶς ἔχοντι και*[*ρῷ*] (? cf. v. 5), v. 4 ...*ν τὸ μὲν οὖν πρέπον ἐγκώ*[*μιον* ..], v. 5 [*τοῖς εὖ*] *φρονοῦσιν πᾶς καιρὸς εὐ* ....., v. 6 [*τ*]*ούτοις ἁρμονίαν τε καὶ συ* ..., v. 7 ....*ον οὐδ' ἂν Ἄτταλός μοι δ* ...., v. 8 [*ἐξεταστ*]*αὶ*(?) *τῶν δικαίων ἀκριβεῖς*, v. 9 ....*ον* (fort. *ὃν*) *ἐξενηνόχατε Μουσω*[*νίου* (an Μουσῶ[*ν*?) ...., v. 10 *πατρίδι πάντα μὲν μέλη*.., v. 11 [*πολ*]*λῶν μὲν δει*[*Θ*]*υράμβ*[*ων* ..], v. 12 ....*ς ἄξιον νομίσαντες* ..., v. 13 ....*ων καὶ πονηρῶν κ*....., v. 14 ...*αι πανταχοῦ ταὐτὸ* ...., v. 15 [*ἀγωνοΘ*]*έτην Θεὸν Ἀδριαν*[*ὸν* ..]. Haec referenda videntur ad Dionysiacorum magnorum ludos, de quibus haec narrat Cassius Dio 64, 16: *τά τε Διονύσια τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας ἐν τῇ ἐσΘῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε*. Simul hinc apparet, hanc epistulam non ab Hadriano scriptam esse, sed post eius mortem ab alio, fortasse Antonino Pio.

Alia epistula incipere videtur v. 16, ubi [*ὁ δεῖνα τοῖς Διονυσιακ*]*οῖς τεχνείταις* [*χαίρειν*] supplendum puto: nempe vox *χαίρειν* paucarum litterarum spatio vacuo ab eis quae antecedunt dirimebatur, ut est n. 36 v. 5. Neque vero huius epistulae auctor imperator fuisse potest, quia eius nominibus supplendis spatium non sufficeret, sed potius a magistratu quodam Romano eam scriptam puto. Argumentum incertum est: V. 17 ..*ην τοῦ ἱερέως ἐπ*...., v. 18 [... *Ἀτ*]*ταλον δὲ* (cf. v. 7) *ἐᾶν*(?) *εἰμ*..., v. 19 ...*μεν καὶ παραχρῆ*[*μα* ..., v. 20 *τὸν νοῦν προΘυ*[*μ*....], v. 21 ..*του καὶ κο*.....

Fragm. *b* trium epistularum lacinias continet: *prima* usque ad versum septimum pertinet. Nam sine dubio nomen imperatoris quod v. 4 fuit non ad epistulae alicuius praescripta referendum est, imo in ipsius epistulae tenore commemoratus fuit imperatur: ac si versus tertii reliquias reputaverimus, cum aliqua veri similitudine statuere licebit, hic magistratum quendam loqui de litteris priore tempore ab imperatore ad synodum technitarum missis, et deinde v. 8—14 harum ipsarum litterarum apographum subiungi. Quae agnoscuntur haec sunt: V. 1 [*στεφα*]*νειτῶν μ*..., v. 2 ...*ην Κέλσου περ*..., v. 3—5 .....*εν ὑμῖν τῆς ἐπισ*[*τολῆς* ..... *ἀντίγραφον, ἣν*] *Αὐτοκράτωρ Καῖσ*[*αρ* ..... *ἔγραψεν· ὃ ἐ*]*νταῦΘα γραφῆναι ἀξ*[*ιῶ*?], v. 6 ...*α ἐν αὐτῷ· εἰ δέ τι λ*...., v. 7 ...*α πράξει δικαίως* ...

Alterius epistulae praescripta sic videntur supplenda: [*Αὐτοκράτωρ*] *Καῖσαρ Θεοῦ Τραϊανοῦ* [*ΠαρΘικοῦ υἱός, Τραιανὸς Ἀδριανὸς Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέ*]*γιστος, δημαρχικῆ*[*ς ἐξουσίας τὸ* .., *ὕπατος τὸ* .., *αὐτοκράτωρ τὸ* .. *τοῖς περὶ τὸν Διονύσιον*] *τὸν χορεῖον τεχνεί*[*ταις χαίρειν*]. Praeterea haec agnoscuntur: V. 11 [.....*ο*]*ς ὁ κράτιστος φί*[*λος*] *μ*[*ου*], v. 12 ....*α ποτὲ ἐν τῇ πατρίδι*, v. 13 ...*γε μόνων* (aut [*ἡ*]*γεμόνων*) *μετέ*[*σ*]*τω*, v. 14 *εὐτυχεῖτε*.

Tertia epistula item Hadriani fuit, ut indicant praescripta v. 14—16: *Αὐτοκ*[*ράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιανοῦ ΠαρΘικοῦ υἱός, Τραιαν*]*ὸς Ἀδριανὸς Σεβαστ*[*ὸς* ..... *ὕπατος*] *τὸ γ', πατὴρ πατρίδ*[*ος*] sqq.

P. 22 n. 39. Particula *b* edita est in Mon. Mus. Brit. p. 132 n. 50. Qua in editione primum sunt nonnullae litterae, quas priores editores neglexerunt: V. 4 (1) init. .Y, extr. K || v. 5 (2) init. A || v. 6 (3) extr. Λ. Deinde errores nonnulli priorum emendantur: V. 5 (2) extr. ΕΙΣΟΔΟΝ || v. 7 (4) extr. ΜΗΝΑΣΤΟΥΤ, non ΤΟΥΣ. Hic igitur non lapicida peccavit, sed Cyriacus quique eum secuti sunt.

---

39 *a* Fragmentum inventum ad radices arcis meridionales. Litterarum altitudo 0,006. Exscripsit F. de Duhn.

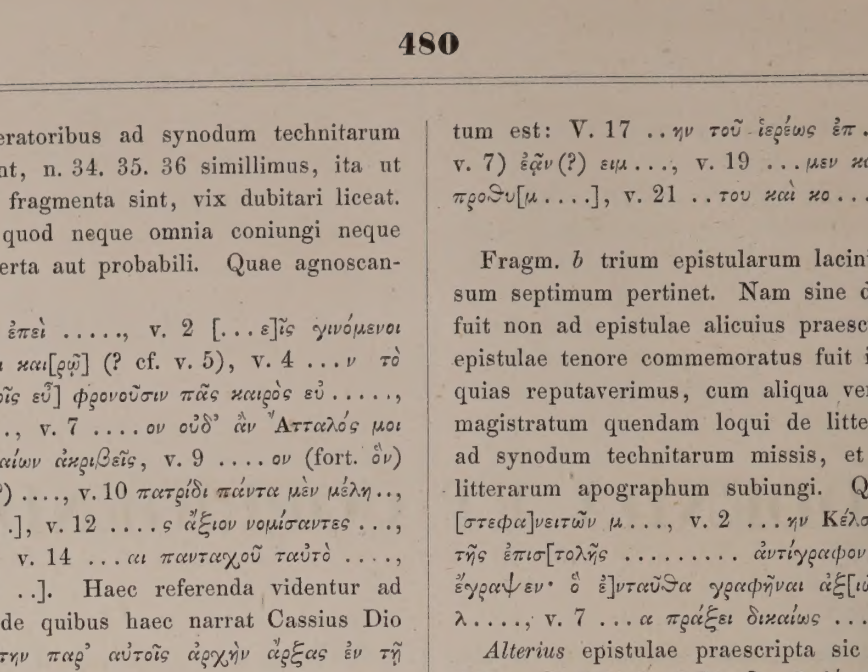

Duae epistulae huic lapidi incisae erant. *Prioris* (v. 1—11) praescripta praeter vocem *χαίρει*[*ν*] interciderunt, ita ut neque de auctore neque de tempore quicquam certi proponere liceat. Argumentum ad honores imperatori aut imperatoribus decretos pertinere cognoscitur ex versibus 4. 6; imperator hic ut alibi (cf. n. 18. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 116 n. XXXI) partem modo illorum honorum accipere, reliquos repudiare videtur; ac fortasse ex v. 6 colligere licet, eum pro statuis decretis protomas fieri iubere, ut sumptus minuatur. Ceterum ex versuum 12—16 reliquiis apparet tantam fuisse latitudinem ut de titulo in integrum restituendo plane desperandum sit. Quae legi possint haec sunt: V. 1 [*Τοῖς πρέσβεσι*]*ν ὑμῶν ἐντυχόντες, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄ*[*λλοις* ...., v. 2 [*τῷ συν*]*εδρίῳ πρὸς τὴν χορηγίαν τῶν διανε*[*μῶν*]. Ad *συνέδριον* aliquod igitur hae litterae datae sunt; sed hoc vocabulum latissime patet, quum et Areopagitarum et quingentorum senatus et Panhellenum Achaeorumque concilia sic vocari soleant. V. 4 [*τὰς μ*]*ὲν οὖν εἰκόνας, ἃς ἡμῶν τε αὐτῶν καὶ* [..... *ἀναστῆσαι ἐψηφίασΘε*]

v. 5 [. . . . τῆς ἡμετ]έρας γνώμης συνιέντες βούλεσθε χα . . . . ., v. 6 [ἃς] προτομὰς καλοῦσι, καὶ συνμέτρου . . ., v. 7 συνόδων εἰσκομίζειν ἔνθα ἂν βο[υλ . . . . .], v. 8 . . . στημα τῶν ἡμετέρων ὀνομάτων, v. 9 οὖν τὰ (potest etiam - οῦντα participii alicuius terminatio esse) ἐπίφθονα ὀκνοῦντες ἐν ἀπ . . ., v. 10 . . . τ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον ἡμε[ῖ]ν κεχαρισμέ[νον], v. 11 Κουαδρᾶτος ὁ ἐπίτροπος ἡμῶν.

Altera epistula inter annos 175 et 180 p. Chr. scripta est ab Marco Aurelio et Commodo tum una imperantibus. Praescripta sic supplenda:

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ἀν]τωνίνου υἱός, θεοῦ Οὐήρου Παρθικοῦ [ἀδελφός, ... Μᾶρκος Αὐρήλιος] Ἀντωνῖνος Σεβαττὸς Γερμανικ[ὸς Σαρματικός, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ . ., αὐτοκράτωρ τὸ . .,] ὕπατος τὸ γ΄, πατὴρ πατρίδος, [ἀρχιερεὺς μέγιστος, καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκου Ἀν]τωνίνου Σεβαστοῦ υἱός, θεο[ῦ Ἀντωνίνου υἱωνός, Λούκιος Αὐρήλιος Κόμμοδος Σεβαστὸς Γερμαν]ικὸς Σαρματι[κὸς . . . . .].

39 *b* *'Pentelischer Marmor, von allen Seiten verstümmelt. Bei der Attalos-Stoa'.* Exscripsit Koehler.

ᴗ
ꟽ Є N ω Π
ᴗ Y N Є X I N T O Y C T O ı
ı O Y T ω N ꟽ H Π A P A Y T ⅄ Π I
⋅ K A I C Y N Є P Γ O Y N T O C Π Є P I Π
ᴎ Π Є P I B ⅄ ^ ⅄ O N T ⅄ I C K ⅄ I Φ Y ⅄ ⅄ K C
ꟽ Π Є ı ω C ⅄ N Π ⅄ P ⅄ T O Δ I K ⅄ C T H P I O N
Ɔ N O Δ Є T O I C Π P O T Є T ⅄ Γ ꟽ Є N O I C ⅄ Π ⅄ C I ˈ
Θ Y ꟽ ω C K A I ꟽ Є T ⅄ Π ⅄ C H C Y Π Є P Є T O ᵛ
Ξ X O ꟽ Є N O C Є K Π Є ꟽ Π H C Θ ω
ᵀ H C O ꟽ Є N O C K I N Δ
ı ᵛ Є ⁻ ᴵᴵ N T ω N Π ′
⁻ H C ꟽ Є Γ I C I
⅄ ⅄ O ꟽ Є
⋅ K ⅄ I T O
I ₒ Y Π /
ꟽ

Agnoscuntur haec: V. 3 συνέχ(ε)ιν τοὺς τὸ . . ., v. 4 [τ]ούτων μὴ παρ᾽ αὐτὰ πι . . ., v. 5 καὶ συνεργοῦντος περὶ π . . . ., v. 6 . . . ν περιβάλλον, ταῖς καὶ φυλακ . . ., v. 7 . . μπε . ως ἂν παρὰ τὸ δικαστήριον, v. 8 . . . ον· ὁ δὲ τοῖς προτεταγμένοις ἅπασι . ., v. 9 [προ]θύμως καὶ μετὰ πάσης ὑπηρετοῦ[ντες (aut alius casus) σπουδῆς (?)], v. 10 ἐχόμενος ἐκπεμπέσθω, v. 11 . . τησόμενος κινδ[υν . . . .]. Reliqua plane obscura.

52 *a* Fragmentum marmoris Pentelici, inventum ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

vac.
\ A K E Δ A I M O
I K I A N A Γ A Γ O
Γ H N A T T I K ⊢
\ Δ P I A N O Σ
Ɔ Σ M O N O \
I Δ I A I Π P C
F I N

A superiore parte nihil deesse videri adnotat Koehler.

V. 1 Λακεδαιμο[ν . . . .], v. 2 [ἀπο]ικίαν ἀγαγό[ντ . . .], v. 3 γῆν (aut τὴν) Ἀττική[ν], v. 4 Ἁδριανός, v. 5 . . . ος μόνου, v. 6 ἰδίᾳ προ . . . ., v. 7 . . ειν . . . Argumentum tituli obscurissimum.

P. 31 n. 53. Fragmenta *d* et *e* coniuncta edidit G. Kaibel Bullettino dell' Inst. Rom. 1874 p. 191 sq., qui item versum Homericum et elegiam Aristotelis commemorat.

P. 33 n. 56. Cum alio eiusdem lapidis fragmento exscripsit Koehler et edidit C. I. Att. II, 629. Ac sane ex litterarum formis (in apographo Velseniano quo ego usus sum minus accurate expressis) apparere videtur, titulum paulo ante imperatorum aetatem incisum esse.

P. 34 n. 60. V. 10 ΠΛΕΩΝ errore typothetae expressum est pro ΠΛΕΟΝ.

65 *a* Epistylium marmoris Pentelici inventum in Asclepieo ad meridionales arcis radices. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 320 n. 45. Exscripsit Koehler.

ᵀ I Ω I K Ⱥ I Y Γ E I Ⱥ I Y Π E P T H Σ T I B E P I O Y K Ⱥ I Σ Ⱥ P O Σ Θ E O Y Σ E B Ⱥ

[Ἀσκληπ]ιῷ καὶ Ὑγείᾳ ὑπὲρ τῆς Τιβερίου Καίσαρος Θεοῦ Σεβα[στοῦ σωτηρίας sive ὑγείας].

68 *a* ''Η διὰ οἰκοδομήν τινα ἀνατεθεῖσα ἐπιγραφὴ αὕτη φέρεται ἐγκεχαραγμένη κατὰ μῆκος τοῦ πάχους μεγάλης πλακὸς (μ. 1,30, πλατ. 0,68, πάχ. 0,15) λίθου Πεντελησίου'. Inventus lapis in Asclepieo. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 319 n. 44. Exscripsit Koehler.

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι Κ Α Ι Υ Γ Ι Ε Ι Α Ι Κ Α Ι Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ι Κ Α Ι Σ Α Ρ Ι Ε Π Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ
Κ Α Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Δ Ρ Ο Υ Σ Ο Υ Υ Π Α Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Χ Α Ρ Ο Υ Σ Α Ζ Η Ν Ι Ε Ω Σ
Ι Ε Ρ Ε Ω Σ ᴧ ı ᴧ Β Ι Ο Υ Ζ Η Ν Ω Ν Ο Σ Ρ Α Μ Ν Ο Υ Σ Ι Ο Υ

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ καὶ Σεβαστῷ Καίσαρι ἐπὶ ἄρχοντος | καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου Δημοχάρους Ἀζηνιέως, | ἱερέως διὰ βίου Ζήνωνος Ῥαμνουσίου. De aetate tituli confer adn. ad n. 68 *b*, unde apparet Claudii aetate Zenonem Rhamnusium, sacerdotem perpetuum, in munere fuisse.

68 *b* Fragmenta duo epistylii Ionici lapidis Pentelici, a. 0,52, l. 4,84, cr. 0,56, inventa in ruderibus muri medio aevo exstructi quem vocabant Σερπεντζέ, ad Asclepieum. In eodem muro duodecim alia eiusdem generis epistylia, sed sine inscriptionibus, inventa esse testatur Kumanudis. Minusculis litteris edidit Kumanudis Ἀθηναίου VI (in tabula post p. 146) n. 27. Exscripsit Koehler.

ΔΙΟΝ////ΟΔΩΡΟCΗΡΧΕΔΕΞΙΚΛΗCΜΕΟΤΕ ΑΡΧΩΝΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟCΕΥΚΑΡΠΟΥΤΕΧΝΗC *vac.*
ΝΕΙΚΗCΑΕΘΛΟΝΕΛΑΒΕΝΗΙΘΕΩΝΧΟΡΩ *vac.* ΠΑCΗCΜΕΚΥΔΟCΚΩΜΙΚΗCΤΡΑΓΙΚΗCΧΟΡΩΝ
ΤΟΝΔΕΙΘΥΡΑΜΒΟΝΤΡΙΠΟΔΑΘΗΚΕΑCΚΛΗΠΙΩ
ΑΙΥΓΙΕΙΑΚΑΙΣΕΒΑΣ///ΖΙΚΑΙΣΑΡΙ//
//
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥΤΟΥΠΟΛΥ
ΒΙΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΛΕΥΚΙΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ *vac.* *vac.* ΚΡΙΤΟΥΑΖΗΝΙΕΩΣ

Carmina v. 1—3 multo minoribus litteris scripta sunt, quam titulus dedicatorius qui sequitur.

Διου[υσ]όδωρος ἦρχε, Δεξικλῆς μ' ὅτε
νείκης ἄεθλον ἔλαβεν ἠθέων χορῷ·

Ἄρχων Διουυσόδωρος Εὐκάρπου τέχνης
πάσης με κῦδος κωμικῆς τραγικῆς χορῶν
τὸν δειθύραμβον τρίποδα θῆκ' Ἀσκληπιῷ.

[Ἀσκληπιῷ κ]αὶ Ὑγιείᾳ καὶ Σεβασ[τ]ῷ Καίσαρι ..... ἐπὶ ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου Πολυχάρμου τοῦ Πολυ|κρίτου Ἀζηνιέως, [ἱερέως διὰ] βίου Ζήνωνος τοῦ Λευκίου Ῥαμνουσίου.

Dionysodorus archon fuit a. 52 p. Chr. (ad n. 19); Polycharmum uno aut paucis annis ante eum magistratum gessisse inde conicias, quod eo archonte aedificium ipsum ad quod haec epistylia pertinebant, confectum est, Dionysodori anno donaria quaedam ei imposita sunt. Cui sententiae sane adversari videntur vestigia aliquot versuum consulto erasorum; nam hoc plerumque in imperatorum nominibus factum esse constat: atqui Claudii memoria omnino non damnata est, ita ut haec si ad imperatorem referenda essent, non possent nisi ad Neronem referri. At tum vix Σεβαστῷ Καίσαρι reliquis nominibus praemissa essent; nam legitimus nominum ordo (quem violatum esse in tali potissimum monumento a veri specie abhorret) hic potius est: (*Imperator*) *Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus.* Quare Σεβαστῷ Καίσαρι per se dicta esse videntur de eo qui tum imperabat principe, vocabula deleta vero ad eum, qui aedificium exstruxit et dedicavit referenda, praesertim cum et mos sollemnis et grammatica ratio tale tituli dedicatorii supplementum flagitet. Nam tituli n. 68*a* alia condicio est: illic statui licet nomen eius qui dedicavit in alio lapide superimposito fuisse, id quod hic fieri nequit.

68*c* Plinthus lapidis Pentelici, a. 0,74, l. 1,22, cr. 0,43. In altera parte tituli duo dedicatorii versibus concepti antiquiores Romanorum dominatione, quorum pauca verba modo legere potuit Kumanudis. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 146 n. 26.

Μενεκράτης Κηνσωρείνου Φαληρεὺς ζακορεύων
τὰ ζῴδια ἐπεσκεύασα καὶ τὴν τράπεζαν.

68*d* Tabula lapidis Pentelici in sex particulas fracta, a. 0,77, l. 0,48, cr. 0,10, inventa ad Asclepieum. Totum titulum edidit Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 145 n. 25. Particulas *a c de* exscripsit Koehler.

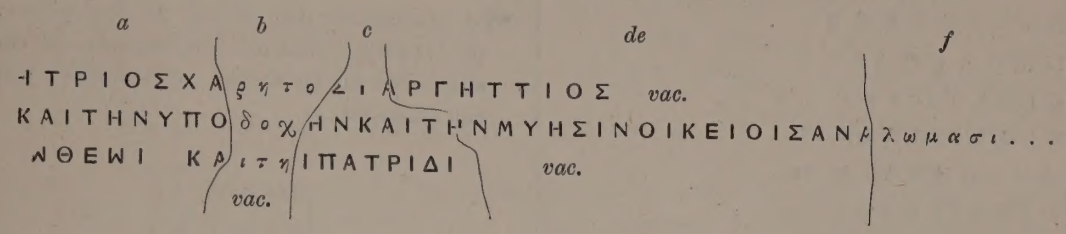

[Δημ]ήτριος Χάρητος Γαργήττιος | ..... καὶ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν μύησιν οἰκείοις ἀναλώμασι [... | τ]ῷ θεῷ καὶ τῇ πατρίδι.

68*e* Tabula marmoris inventa ad Asclepieum. Minusculis litteris ed. Koehler Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen II p. 253. Apographum transmisit idem, quod exprimo.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΖΑΚΟΡΕΥΣΑΣ ΤΟ ΕΔΑ
ΦΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΠΥΛΑΙΟΥ
ΣΤΡΩΣΑΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΚΩΠΩΝΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ
ΚΟΡΕΥΟΝ-

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ | Δημήτριος Ἀντιόχου | Σφήττιος | ζακορεύσας τὸ ἔδα|φος τοῦ προπυλαίου | στρώσας ἀνέθηκεν· | ἐπιμελητεύοντος | Κωπωνίου | Μαξίμου | [ζα]κορεύοντ[ος].

De Coponiis Maximis patre et filio (uter hic intellegendus sit non liquet) cf. quae exposui ad n. 2, quibus etiam huius tituli aetas aliquatenus definitur. De propylaeo cf. quae exposuit Koehler Mitth. des archaeol. Instituts in Athen II p. 174.

68*f* Fragmentum Hermae lapidis Hymettii, a. 0,21, l. 0,22, cr. 0,06, inventum ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 319 n. 43. Exscripsit F. de Duhn.

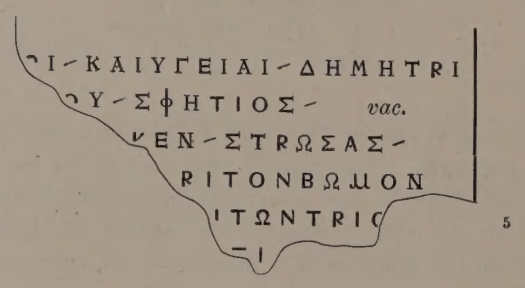

[Ἀσκληπι]ῷ καὶ Ὑγείᾳ Δημήτρι|[ος Ἀντιόχ]ου Σφήτ(τ)ιος | [ἀνέθη]κεν στρώσας | [τὸ ἔδαφος τὸ πε]ρὶ τὸν βωμὸν ... Reliqua obscura sunt (v. 5 τῶν τρι[ῶν]?).

69*a* *'In unmittelbarer Nähe des Thurmes der Winde und zwar genau an der Südostecke der Aeolusstrafse gefunden'* C. Robert. *'Grosse Platte, an der Schmalseite beschrieben. Rand links erhalten, aber beschädigt und in der Erde festliegend. Schrift beginnt unter einem grofsen leeren Raum'* R. Schoell. Exscripserunt R. Schoell et C. Robert.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΙΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΥΔΙΟΥΗΡΩΔ^ΟΥ
[Μ] . ΑΘΩΝΙΟΥ Ν̊
[ΛΡ]ΛΟΝΤΟΣΤΟΓ̄
[Λ Γ] ϽΤΗΣΚΑΙΣΑ
[Ρ]ΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥ
[Ε]ΠΙΔΗΜΙΑΣΚΑΡ
[Π]ΟΔΩΡΟΣ) ΑΛΑΙ
. ΩΣΥΙΟΣΑΜΦΙ
ϽΛΛΗΣΚΑΘΙΣΑΣ
[ΘΥ]ΣΑΣΤΟΙΣΘΕ
ΠΣΓ Λ

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud Schoellium non sunt, sed apud unum Robertum. Praeterea v. 3 extr. Δ^ΟC Robert, Δ^ΟΥ Schoell || v. 4 extr. Ν̊ Robert, Ν̊ Schoell || v. 10 init. ΟΞ Schoell, ΩΣ Robert || v. 13 nihil nisi ΓΣ Robert, quattuor litterae quas exhibeo apud Schoellium sunt, sed primae litterae Π nihil nisi Γ.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Ἐ]πὶ Τι. Βεριίου | [Κλα]υδίου Ἡρώδου | Μ[α]ραθωνίου νε(ωτέρου) ἄρχοντος, τὸ γ' | ἀπὸ τῆς Καίσα|ρος Ἀδριανοῦ | ἐπιδημίας, Καρ|πόδωρος (Καρποδώρου) Ἀλαι|[ἑ]ως υἱὸς ἀμφι|[θ]αλής, καθίσας, | θύ-σας τοῖς θε[οῖς | .....η]σεν.

De anno cf. adn. ad n. 735. Addito νε(ωτέρου) (v. 4) Herodes Atticus a patre cognomine (Hermae XIII p. 68) discernitur.

70 *a* 'Μέρος παραστάδος οἰκοδομήματός τινος' (fortasse Erechthei). Lapis Pentelicus, inaedificatus in turri medio aevo prope Propylaea exstructa, quae cum deleretur anno 1875 hic lapis cum aliis inventus est et editus a Kumanude Ἀθηναίου IV p. 201. Exscripsit Koehler.

ΜΝΟΤΑΤΟΣΑΓ
ΕΤΗΣΤΩΝΜΕ
ΠΑΝΑΘΗΝΑ
ΕΡΕΥΣΠΑΝΑ
ΕΝΝΙΟΣΔΕΞ
ΠΤΟΛΕΜΑΙC
ΕΙΟΣΤΟΑΚΓ
ΛΙΟΝΤΗΠΟΛΙ//
ΑΝΑΘΗΝΑΙΔ *vac.*
ΗΣΚΑΙΤΟΕΔΟ *vac.*
ΟΕΟΥΑΝΕΣΤΗ
vac.

[Ὁ σε]μνότατος ἀγ[ω]-
[νοθ]έτης τῶν με[γά]-
[λων] Παναθηνα[ίων]
[καὶ ἱ]ερεὺς πανα[γὴς]
[Ἐρ]έννιος Δ[ί]ξ[ιπ]-
[πος] Πτολεμαίο[υ]
[Ἕρμ]ειος τὸ ἀκρ[ο]-
[στό]λιον τῇ πόλ[ει]
[τῆς Π]αναθηναϊδ-
[ος σκά]φης καὶ τὸ ἔδο-
[ς τῆ]ς θεοῦ ἀνέστη-
[σεν].

P. Herennium Dexippum Ptolemaei f. Hermium, nobilissimum rerum gestarum scriptorem, Panathenaide trigesima quinta (n. 1202) agonothetae munere functum esse eamque Panathenaida incidere in annum 262/3 p. Chr. (Ol. 260, 2) demonstrare conatus sum Commentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni ab amicis conscriptarum p. 244 sqq.

P. 45 n. 77. Lapidem inspexit H. Roehl, qui haec adnotat: *'Z. 9* ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣ || *Z. 27 zu Ende* ΠΟΠΑ*; der Schluſs weggebrochen || Z. 21* ΔΙΟΝΥΣΟΥΣ *und Z. 28* ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑ. *Daſs so auf dem Steine steht, ist mir in lebhafter Erinnerung, obwohl ich es nicht notirt habe, da es von Chandler nicht abwich'.*

---

77 *a* 'Ταῦτα ἔχει μικρὸν τεμάχιον λίθου Πεντελησίου πάνυ προσφυῶς πρὸς ἕτερον μεγαλείτερον τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Δημητριάδου προσαρμοσθέν. Τὰ δύο τεμάχια ἔχουσιν ὁμοῦ ὕψ. 0,48, πλ. 0,19, πάχ. 0,11, ἐπὶ δὲ τοῦ μεγαλειτέρου τεμαχίου ὑπάρχει ἀνδρὸς ἀνάγλυφος παράστασις, ἴσως αὐτοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπὸ κυκλικοῦ πλαισίου περιβαλλομένη καὶ τὴν στάσιν τοῦ σώματος ὀλίγον τι πρὸς τὰ ἐμπρὸς κεκλιμένην ἔχουσα. δυστυχῶς τῆς ἀναγλύφου παραστάσεως δὲν σώζεται εἰμὴ μόνον τὸ ὀπίσθιον μέρος τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω μετὰ τῶν ποδῶν ἠκρωτηριασμένων· ὅσον ὅμως ἐκ τῶν πτυχῶν τοῦ ἐνδύματος τοῦ σωζομένου μέρους νὰ εἰκάσωμεν δυνάμεθα, ἡ τέχνη τοῦ ἔργου, Ῥωμαϊκῶν ἄλλως ὄντος χρόνων καὶ μάλιστα τῶν νεωτέρων, ὡς ἡ ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ, δὲν εἶναι ἄμοιρος χάριτός τινος καὶ γλαφυρότητος'. Inventus lapis ad Asclepieum, ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 159 n. 18. Exscripsit F. de Duhn.

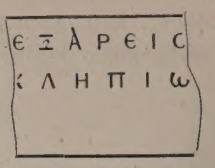

[Ἡ] ἐξ Ἀρείο[υ πάγου βουλὴ | Ἀσ]κληπιῷ [καὶ Ὑγιείᾳ].

---

82 *a* Fragmenta duo inventa ad Asclepieum; cum paeanum reliquiis (n. 171*a* sqq.) haec non coniungenda sed cum maioribus litteris tum aliis rebus ab iis diversa esse expressis verbis testatur F. de Duhn, qui exscripsit.

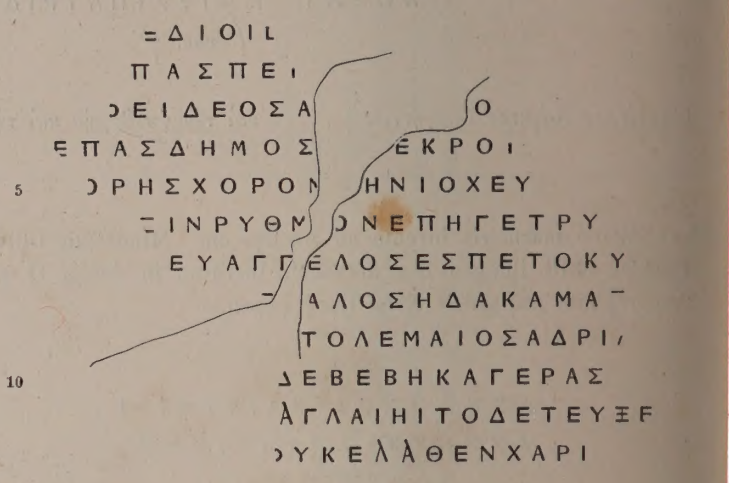

Trium primorum versuum reliquiae obscurae sunt (v. 1 adiectivum διογενής aut nomen proprium Διογένης fuisse videtur, v. 2 πᾶς, v. 3 exitus hexametri ... οείδεος Ἀ.... ο[ιο]); quae sequuntur hunc in modum videntur restituenda:

[στῆσέ μ]ε πᾶς δῆμος [Κ]έκρο[πος ἡμιθέου.]
[ἀνδρῶν μὲν γὰρ Πραξαγ]όρης(?) χορὸν ἡνιόχευ[εν]
[ἡδὺν δ' αὐλοῖ]σιν ῥυθμὸν ἐπῆγε Τρύ[φων]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – Εὐάγγελος· ἕσπετο κῦ[δος]
[φυλαῖς, ὧν ⏑⏑ – Ἄτ]αλος ἠδ' Ἀκάμα[ς]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – Πτολεμαῖος Ἀδρι[ανός τε]

Deinde trium versuum fines exstant: V. 10 ... δὲ βέβηκα γέρας, v. 11 ἀγλαΐῃ τόδε τεῦξ[εν], v. 12 οὐκ ἔλαθεν Χαρί[τας].

---

95 *a* Fragmentum tabulae quadratae a dextra parte mutilum, inventum ad radices meridionales arcis. Exscripsit F. de Duhn.

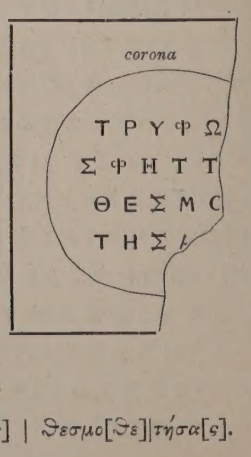

Τρύφω[ν] | Σφήττ[ιος] | θεσμο[θε]|τήσα[ς].

102*a* Tria fragmenta basis rotundae, inventa ad Asclepieum. — *a* exscripsit Lolling. — *b* exscripsit de Duhn. — *c* exscripserunt de Duhn et Lolling. — *b* et *c* coniuncta edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 10.

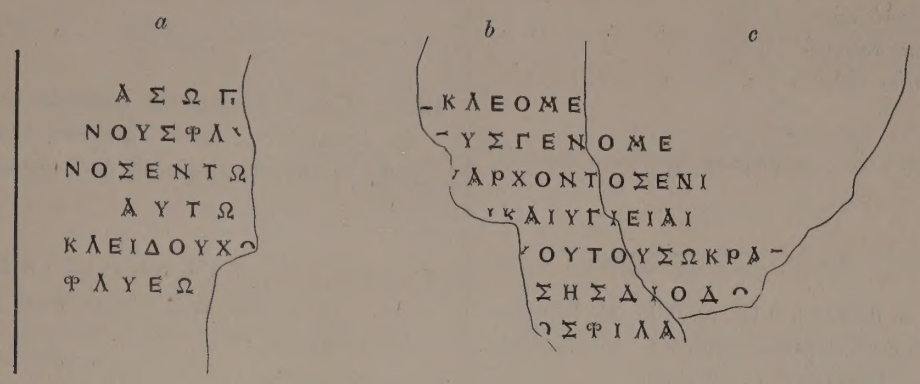

Ἀσωπ[όδωρος] Κλεομέ|νους Φλυ[εὺς ἱερε]ὺς γενόμε|νος ἐν τῷ [ἐπὶ . . . . ο]υ ἄρχοντος ἐνι|αυτῷ [Ἀσκληπιῶ]ι καὶ Ὑγιείᾳ, κλειδουχο[ῦντος . . . . .]χου τοῦ Σωκρά[τους] | Φλυέω[ς, ... οὑ]της Διοδο . . . . . ος Φιλα . . . . . Satyrus Cleomenis f. Phlyensis hoplomachus est n. 1085 (a. 61 p. Chr.).

102*b* Fragmentum lapidis Pentelici, inventum in Asclepieo, a. 0,31, l. 0,22, cr. 0,17. Formam lapidis sic describit Kumanudis: ‘ἐπὶ δοκοῦ ἐπιμήκους ἢ στήλης τετραγωνικῆς’, cum Koehlerus, dubitanter sane, Hermae fragmentum esse dicat. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 419 n. 10. Exscripsit Koehler.

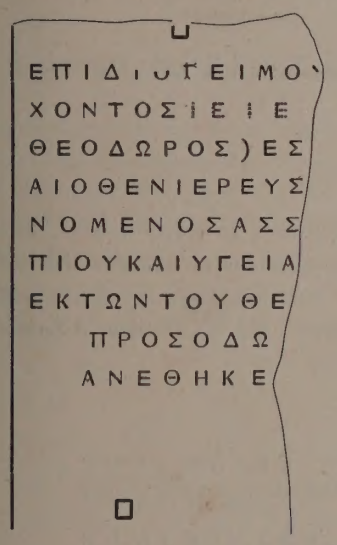

Ἐπὶ Διοτείμου [ἀρ]|χοντος | Θεόδωρος) Ἐσ[τι]|αιόθεν ἱερεὺς [γε]|νόμενος Ασσ[κλη]|πιοῦ καὶ Ὑγεία[ς] | ἐκ τῶν τοῦ Θε[οῦ] | προσόδω[ν] | ἀνέθηκε[ν].

102*c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterae altae 0,019. Exscripsit F. de Duhn.

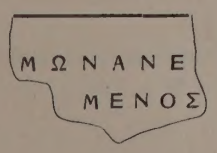

. . . . . μων ἀνέ[θηκεν | . . . . . ἱερεὺς(?) γενό]μενος . . . .

. 56 n. 119. Nunc etiam accuratius definiri potest huius tituli annus; aut 159/60, aut, quod maiorem etiam probabilitatem habet, 160/1 p. Chr. est (cf. adn. ad n. 1112).

130*a* Tabula marmoris Pentelici cum anaglypho mammam repraesentante, inventa ad radices arcis meridionales. Exscripserunt Koehler et de Duhn.

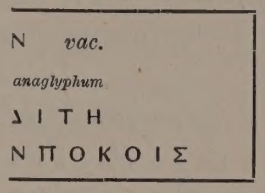

. . . . . ν | [Ἀφρο]δίτῃ | . . . . . ν πόκοις.

132*a* Columna lapidis Pentelici, a. 0,39, l. 0,39, cr. 0,24, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 326 n. 6. Exscripsit Koehler.

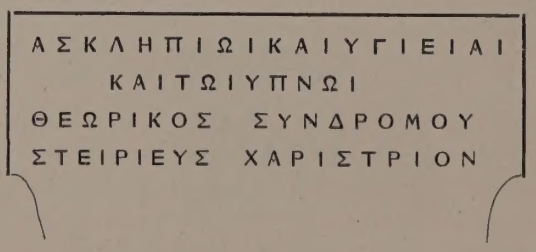

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ | καὶ τῷ Ὑπνῳ | Θεωρικὸς Συνδρόμου | Στειριεὺς χαριστήριον.

Koehlerus Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen II p. 242 adn. 3 hunc titulum alteri primi ante Chr. natum saeculi parti ascribendum esse demonstravit ex tabula ephebica C. I. Att. II, 470 Agathocle archonte composita, quem inter annos 69 et 62 a. Chr. in munere fuisse probat. Ibi Theoricus Syndromi f. Stiriensis ephebus recensetur in tribu Pandionide una cum fratre Callicratida; alius frater Oenophilus est III, 1297, fratris filius Syndromus III, 109. 110.

132*b* Tabula marmoris Pentelici fracta in duas partes, a. 0,24, l. 0,13, cr. 0,04, inventa ad Asclepieum. Litteras aetatis Romanae esse testatur D. Philios, qui edidit Ἀθηναίου V p. 156 n. 9.

Νι[κίας Νικ]άνορος Σ[ημαχ]ίδης
sic σωθὶς ἐκ μεγάλου κινδύνου
᾿Ασκληπιῶι καὶ
῾Υγιείαι εὐχήν.

Supplèmenta mea sunt, si non certa, at propter spatiorum rationes probabilia.

---

132 *c* Tabula lapidis Pentelici, a. 0,235, l. 0,18, cr. 0,08, ab inferiore parte truncata, cum anaglypho crus viri repraesentante. Ed. D. Philios ᾿Αθηναίου V p. 316 n. 31. Exscripsit F. de Duhn.

ΣΩΣΙΒΙΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΕΥΧΗΝ

Σωσίβιος | ᾿Ασκληπιῷ καὶ | ῾Υγείᾳ εὐχήν.

---

132 *d* Basis marmoris Hymettii, a. 0,17, l. 0,38, cr. 0,22, inventa ad Asclepieum. Ed. D. Philios ᾿Αθηναίου V p. 156 n. 8. Exscripsit F. de Duhn.

ΙCΙΓΕΝΗCΖΗΝΩΝΟC
ΛΑΟΔΙΚΕΥCΑCΚΛΗΠΙΩΙ
ΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙΕΥΧΗΝ

V. 3 in voce ΥΓΙΕΙΑΙ re vera Α (non Α) in lapide esse expressis verbis testatur de Duhn.

᾿Ισιγένης Ζήνωνος | Λαοδικεὺς ᾿Ασκληπιῷ | καὶ ῾Υγιείᾳ εὐχήν.

---

132 *e* Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,01. Exscripsit F. de Duhn.

᾿Επάγ[αθος]
εὐχ[ὴν]
᾿Ασκλ[ηπιῷ]
καὶ ῾Υ[γείᾳ].

---

132 *f* Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,029. Exscripsit F. de Duhn.

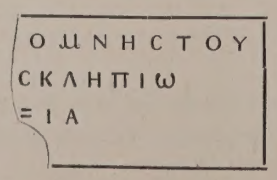

[῾Ο δεῖνα Θε]ομνήστου
[εὐχὴν ᾿Α]σκληπιῷ
[καὶ ῾Υγ]είᾳ

---

132 *g* *῾Unterer Theil zweier weiblicher Oberschenkel in Relief. Darunter die Inschrift auf einem Täfelchen in Form der tabulae honestae missionis'*. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΑCΚΛΗΠΙΩΙΚΑΙΥΓΕΙΑ
ΖΩCΙΜΗΕΥΧΗΝ

᾿Ασκληπιῷ καὶ ῾Υγείᾳ | Ζωσίμη εὐχήν.

---

132 *h* *῾Unterschenkel mit Knie in vertieftem Felde'*. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΩCΩΤΗΡΙΚΑΙΥΓΕΙΑ
Є///ΧΗΝΤЄΡΤΙΑΝΟCΥΠЄΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΚΟΡΝΟΥΤΟΥ

[᾿Ασκλη]πιῷ Σωτῆρι καὶ ῾Υγείᾳ | ε[ὐ]χὴν Τερτιανὸς ὑπὲρ τοῦ | υἱοῦ Κορνούτου.

---

132 *i* Basis lapidis Pentelici, a. 0,80, l. 0,26, cr. 0,18. In superficie sunt duo pedes, quos multo maiores dicit editor, quam ut ad statuam tam exiguae basi impositam pertinere potuerint; imo solos pedes ex voto dedicatos. Ed. D. Philios ᾿Αθηναίου V p. 160 n. 19. Exscripsit F. de Duhn.

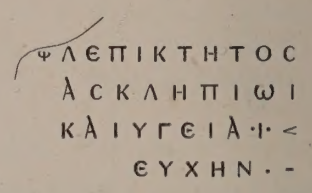

V. 4 Η (non ut supra Η) scriptum esse expressis verbis testatur de Duhn.

Φλ(άουιος) ᾿Επίκτητος | ᾿Ασκληπιῷ | καὶ ῾Υγείᾳ | εὐχήν.

---

132 *k* Anaglyphum mammam repraesentans. Infra anaglyphum titulus. Ed. D. Philios ᾿Αθηναίου V p. 160 n. 20. Exscripsit F. de Duhn.

῾Ηρῷ ᾿Α[σ]κληπ[ιῷ] | εὐχ[ήν].

132 *l* *'Ueber einem kleinen ionischen Säulenkapitell ist ein sitzender, jetzt zur Hälfte weggebrochener Adler, darunter die Inschrift. Gefunden am Südabhang der Burg'* Koehler, qui exscripsit. Alterum apographum cum Koehleriano plane consentiens confecit F. de Duhn.

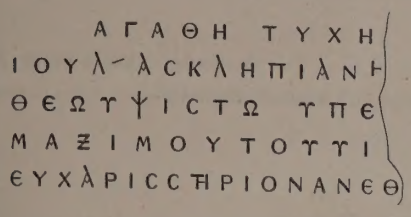

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἰουλ(ία) Ἀσκληπιαν[ὴ] | θεῷ ὑψίστῳ ὑπὲ[ρ] | Μαξίμου τοῦ υἱ[οῦ] | εὐχαριστήριον ἀνέθ[ηκεν].

---

132 *m* Fragmentum marmoris Hymettii, a. 0,07, l. 0,20, cr. 0,07, inventum ad radices arcis meridionales. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 280 n. 12. Exscripsit Koehler.

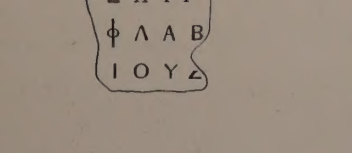

....δης [ὑπ]ὲρ τοῦ υ[ἱοῦ ....] | του Ἀσκληπιῷ Σ[ωτῆρι καὶ Ὑγιείᾳ] | χαριστ[ήριον].

---

132 *n* *'Basis eines Weihgeschenkes; hinten war dasselbe mit vorstehender Fläche eingefalzt, vorn ein Block, 0,375 lang, 0,19 hoch, 0,17 dick, in dessen Mitte eine ovale Vertiefung zum Einlassen des ἄγαλμα; der Stein ist in zwei Theile gebrochen'*. Lapis Pentelicus, inventus ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 155 n. 5. Exscripsit F. de Duhn.

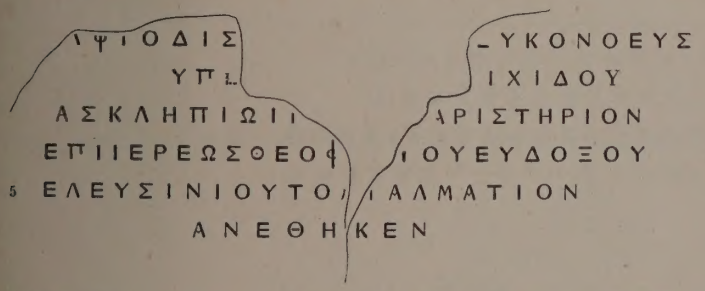

[Ἀ]φ[ρ]οδίσ[ιος τοῦ δεῖνος Λε]υκονοεὺς | ὑπ[ὲρ τοῦ υἱοῦ Στομβ]ιχίδου(?) | Ἀσκληπιῷ [καὶ Ὑγείᾳ χ]αριστήριον | ἐπὶ ἱερέως Θεοφ[ίλου(?) τ]οῦ Εὐδόξου | Ἐλευσινίου τὸ [ἀγ]αλμάτιον | ἀνέθηκεν.

In supplementis editorem Graecum secutus sum praeter v. 2, ubi is π[ὲρ τοῦ παιδὸς Εὐτυ]χίδου supplet, quod certe cum Duhnii lectione non convenit.

---

132 *o* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,009. Exscripsit F. de Duhn.

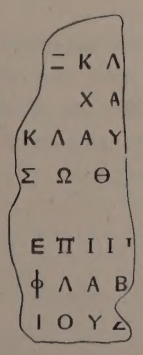

[Ἀ]σκλ[ηπιῷ καὶ Ὑγείᾳ] | χα[ριστήριον] | Κλαύ[διος (aut Κλαυδία) ....] | σωθ[εὶς (aut σωθεῖσα) ...] | ἐπὶ ἱε[ρέως διὰ βίου] | Φλαβ[ίου .....] | ίου, ζ[ακορεύοντος ....]

---

132 *p* Tabula quadrata undique mutila, lapidis Pentelici, a. 0,19, l. 0,13, cr. 0,07, cum anaglypho quod sic describit editor Graecus: *ἔχει ἀνάγλυπτα ὀπίσθια ἀνθρώπου, ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι περίπου μέσων τῶν μηρῶν σωζόμενα.* Litterarum forma aetatem quae fuit post Christum natum indicari testatur editor. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 280 n. 11.

Λύκος
[Ἀ]σκλη-
[πι]ῷ εὐ-
[χὴν ἀ]νέ-
[θηκεν].

---

132 *q* Tabula quadrata marmoris Pentelici, a. 0,09, l. 0,09, cr. 0,10, cum anaglypho dextrum pedem hominis repraesentante, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 279 n. 9.

.....μος
Ἀσκληπιῶι
[ὑπ]ὲρ τοῦ παιδ-
[ί]ου εὐξάμεν-
[ος] ἀν[έθηκεν].

---

132 *r* Tabula a. 0,18, l. 0,12, cr. 0,06, cum anaglypho pedem sinistrum repraesentante. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 280 n. 10.

[Φλα]β. Ἀφροδεί-
[σιο]ς Ἀσκληπι-
[ῶι] καὶ Ὑγείᾳ
[εὐ]χὴν ἀνέ-
[θ]ηκε.

V. 1 [Τ.]β. Kumanudis. Sed hic nomini gentili potius quam praenomini locus est.

---

145 *a* Parva ara, a. 0,12, inventa ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΓΑΙCΤΩΚΥ
ΡΙΩCΕΡ
ΑΠΙΔΙΕΥ
ΞΑΜΕΝΟC
ΑΝΕΘΗ
ΚΕ

Γαΐς τῷ κυ|ρίῳ Σερ|άπιδι εὐ|ξάμενος | ἀνέθη|κε.

P. 62 n. 150. Non ventrem, sed vulvam expressam esse in hoc anaglypho testatur A. Michaëlis, qui lapidem Londinii vidit et apographum confecit quod praeter litterae Μ (pro Ϻ) formam plane consentit cum exemplari edito. Eadem pagina n. 153 et p. 68 n. 154. 155 non *binas*, sed *singulas* mammas (ut n. 130*a* Add. p. 485 et n. 135*k* p. 486) repraesentatas esse testatur idem.

171*a* *'Pfeiler aus grauem Marmor, nach Art der Votivpfeiler, hoch 2,34, breit 0,42, dick 0,37. Die Inschrift umfafst einen Raum von 0,59 Höhe auf der oberen Hälfte'.* Inventus lapis in Asclepieo ad radices arcis meridionales die 27 mensis Mai 1877. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 141 n. 23. Exscripsit F. de Duhn.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ϽΣΦΗΤΤ
ΤΑΔΕΣΟΙΣΑΚΟΡΟΣΦΙΛΙΟΣΛΕΓΩ
ΑΣΚΛΗΠΙΕΛΗΤΟΙΔΟΥΠΑΙ
ΠΩΣΧΡΥΣΕΟΝΕΣΔΟΜΟΝΙΞΟΜΑΙ
ΤΟΝΣΟΝΜΑΚΑΡΩΠΕΠΟΘΗΜΕΝΕ
ΘΕΙΑΚΕΦΑΛΑΠΟΔΑΣΟΥΚΕΧΩΝ
ΟΙΣΤΟΠΡΙΝΕΣΙΕΡΟΝΗΛΥΘΟΝ
ΕΙΜΗΣΥΠΡΟΦΡΩΝΕΘΕΛΟΙΣΕΜΕ
'sic' ΙΑΣΑΜΕΝΟΣΒΙΑΛΙΝΕΙΣΑΓΕΙΝ
ΟΠΠΩΣΣΕΣΙΔΩΤΟΝΕΜΟΝΘΕΟΝ
ΤΟΝΦΑΙΔΡΟΤΕΡΟΝΧΘΟΝΟΣΕΙΑΡΙΝΑΣ

⁂

ΤΑΔΕΣΟΙΔΙΟΦΑΝΤΟΣΕΠΕΥΧΟΜΑΙ
ΣΩΣΟΝΜΕΜΑΚΑΡΣΘΕΝΑΡΩΤΑΤΕ
ΙΑΣΑΜΕΝΟΣΠΟΔΑΓΡΑΝΚΑΚΗΝ
ΠΡΟΣΣΟΥΠΑΤΡΟΣΩΙΜΕΓΑΛ'ΕΥΧΟΜΑΙ
ΟΥΓΑΡΤΙΣΕΠΙΧΘΟΝΙΩΝΒΡΟΤΩΝ
ΤΟΙΩΝΔΕΠΟΡΟΙΛΥΣΙΝΑΛΓΕΩΝ
ΜΟΝΟΣΕΙΣΥΜΑΚΑΡΘΕΙΕΣΘΕΝΩΝ
ΣΕΓΑΡΘΕΟΙΟΙΠΑΝΥΠΕΙΡΟΧΟΙ
ΔΩΡΟΝΜΕΓΑΤΟΝΦΙΛΕΛΗΜΟΝΑ
ΘΝΗΤΟΙΣΕΠΟΡΟΝΛΥΣΙΝΑΛΓΕΩΝ

⁂

/////ΑΚΑΡΩΠΑΙΑΝΑΣΚΛΗΠΙΕΣΗΣΥΠΟΤΕΧΝΗΣ
ϽΕΙΣΔΙΟΦΑΝΤΟΣΑΝΙΑΤΟΝΚΑΚΟΝΕΛΚΟΣ
ΟΥΚΕΤΙΚΑΡΚΙΝΟΠΟΥΣΕΣΟΡΩΜΕΝΟΣΟΥΔΕΠΑΚΑΝΘΑ
ΩΣΑΓΡΙΑΣΒΑΙΝΩΝΑΛΛΑΡΤΙΠΟΣΩΣΠΕΡΥΠΕΣΤΗΣ

Διοφάντου) Σφητ(ίου)

Τάδε σοὶ ζάκορος φίλιος λέγω
Ἀσκληπιέ, Λητοΐδου πάϊ·
πῶς χρύσεον ἐς δόμον ἵξομαι
τὸν σόν, μάκαρ ὦ πεποθημένε,
θειὰ κεφαλά, πόδας οὐκ ἔχων,
οἷς τὸ πρὶν ἐς ἱερὸν ἦλυθον,
εἰ μὴ σὺ πρόφρων ἐθέλοις ἐμέ
ἰασάμενος [π]άλιν εἰσάγειν,
ὅππως σ' ἐσίδω, τὸν ἐμὸν θεόν,
τὸν φαιδρότερον χθονὸς εἰαρινᾶς;

Τάδε σοὶ Διόφαντος ἐπεύχομαι·
σῶσόν με, μάκαρ, σθεναρώτατε,
ἰασάμενος ποδάγραν κακήν,
πρὸς σοῦ πατρός, ᾧ μεγάλ' εὔχομαι·
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων βροτῶν
τοιῶνδε πόροι λύσιν ἀλγέων.
μόνος εἶ σύ, μάκαρ θεῖε, σθένων·
σὲ γὰρ θεοὶ οἱ παυπείροχοι
δῶρον μέγα, τὸν φιλελήμονα,
θνητοῖς ἔπορον, λύσιν ἀλγέων.

[Τρισμ]άκαρ, ὦ Παιὰν Ἀσκληπιέ, σῆς ὑπὸ τέχνης
[ἰαθ]εὶς Διόφαντος ἀνίατον κακὸν ἕλκος
οὐκέτι καρκινόπους ἑσορώμενος οὐδ' ἐπ' ἀκάνθας
ὡς ἀγρίας βαίνων, ἀλλ' ἀρτίπος, ὥσπερ ὑπέστης.

V. 2 extr. Kumanudis *παῖ*; sed diaeresin diphthongi metrum flagitat. V. 21 [Ὦ] *μάκαρ* Kumanudis, quae sine dubio ad deum referenda putat; sed meo supplemento difficultas grammatica, quam ipse Kumanudis sensit, vitatur, cum iam enuntiatum primarium sit: Τρισμάκαρ Διόφαντος, cui participia subiunguntur.

171 *b* Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici cum aëtomate, a. 0,40, l. 0,40, cr. 0,08, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 143 n. 24. Exscripsit F. de Duhn.

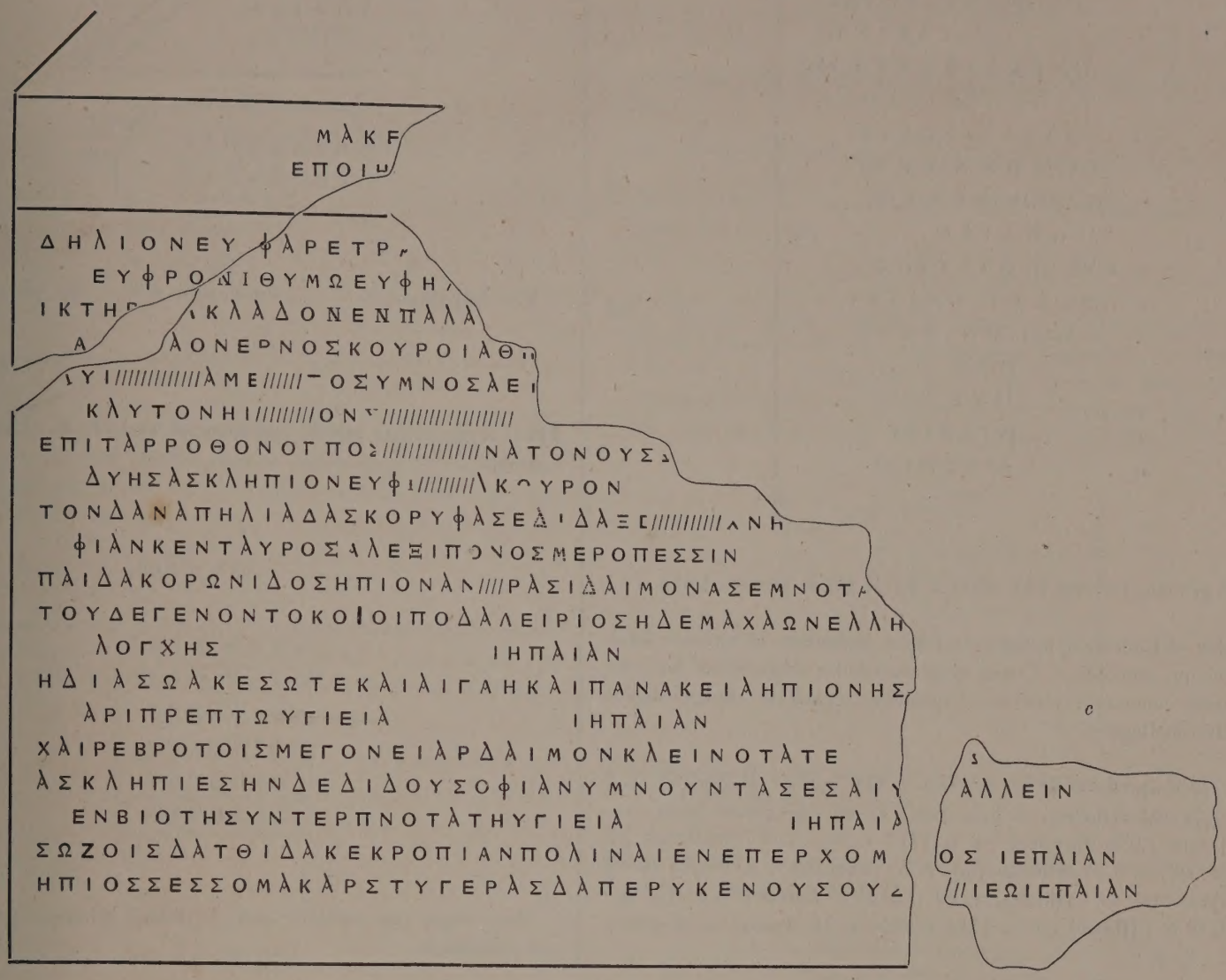

Supra scriptum fuit Μακε[δὼν] | ἐποίη[σεν]. Deinde sequebatur paean:

Δήλιον εὐφαρέτρα[ν . . . . . .]
εὔφρονι θυμῷ εὐφημ[εῖτε . . . . . ἰὴ Παιάν]
ἱκτῆρ[α] κλείδον ἐν παλά[μαισιν ἔχοντες, ἐλαίας]
ἄ[γλ]αον ἔρνος, κοῦροι Ἀθη[νῶν, ἰὴ Παιάν]
. υ . . αμε . . . . ος ὕμνος ἀεί[δ . . . .]
κλυτόν, ἠ[πι]ον, ...
ἐπιτάρροθον . . . . . [ἐγεί]νατο νούσω[ν . . . . . ἠδὲ]
δύης, Ἀσκληπιὸν εὔφ[ρονα] κοῦρον, [ἰὴ Παιάν]
τὸν δ' ἀνὰ Πηλιάδας κορυφὰς ἐδίδαξε [τέ]χνη[ν τε καὶ σο]-
φίαν Κένταυρος ἀλεξίπονο[ν] μερόπεσσιν [ἰὴ Παιάν]
παῖδα Κορωνίδος, ἤπιον ἀν[δ]ράσι, δαίμονα σεμνότα[τον, ἰὴ Παιάν]
τοῦ δ' ἐγένοντο κό[ρ]οι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων, Ἕλλησ[ιν κοσμήτορε]
λόγχης ἰὴ Παιάν
ἠδ' Ἰασὼ Ἄκεσώ τε καὶ Αἴγλη καὶ Πανάκεια, Ἠπιόνης [θύγατρες σὺν]
ἀριπρέπτῳ Ὑγιείᾳ, ἰὴ Παιὰν
χαῖρε, βροτοῖς μέγ' ὄνειαρ, δαῖμον κλεινότατε, [ἰὴ Παιάν]
Ἀσκληπιέ, σὴν δὲ δίδου σοφίαν ὑμνοῦντας ἐς αἰ[εὶ θ]άλλειν
ἐν βιοτῇ σὺν τερπνοτάτῃ Ὑγιείᾳ, ἰὴ Παιά[ν]
σώζοις δ' Ἀτθίδα Κεκροπίαν πόλιν αἰὲν ἐπερχόμ[εν]ος ἰὲ Παιάν
ἤπιος ἔσσο, μάκαρ, στυγερὰς δ' ἀπερύκεο νούσους· ἰὲ ὦ ἰ[ὲ] Παιάν.

Supplementa pleraque Kumanudis sunt; v. 5. 6. 14 extr., quos ille intactos reliquit, supplere conatus sum.

171 *c* Fragmentum tabulae, apud Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

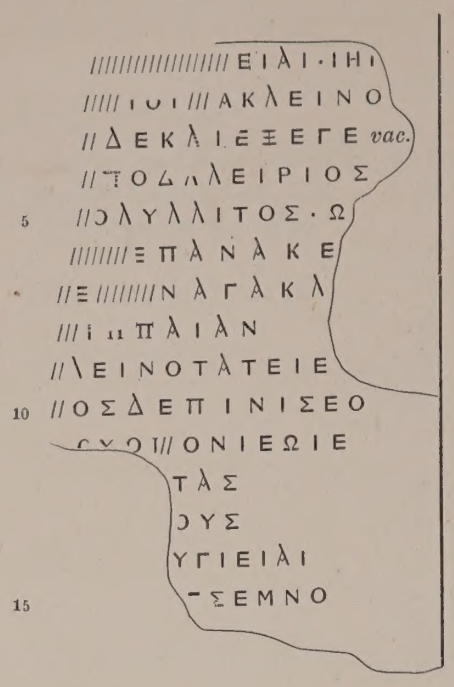

V. 7 primam litteram (Ξ) etiam Σ fuisse posse testatur Duhn.

Titulus et litterarum forma et carminis argumento et sermone simillimus ei qui antecedit. Tamen eiusdem tabulae fragmentum hoc esse non posse comparata versuum dispositione qualis in utroque lapide est facile intellegitur.

V. 1 [σὺν ἀριπρέπτῳ (? cf. n. 171*b* v. 17) Ὑγι]είᾳ· ἰὴ [Πα|ιάν], v. 2 [. . . τ]ο[ρ]α κλεινό[τ|ατον], v. 3. 4 [τοῦ] δὲ καὶ ἐξε|[γένοντο κόροι . . . . Π]οδ[α]λείριος | [ἠδὲ Μαχάων] (cf. n. 171*b* v. 14), v. 5 [π]ολύλλιτος (cf. n. 171 v. 12), v. 6 . . . ε Πανάκε[ια], v. 7 ν ἀγακλ[υτ . . .], v. 8 ἰὴ Παιάν, v. 9 [κ]λεινότατε· ἰὲ | [Παιάν], v. 10 . . . . ος δ' ἐπινίσεο, v. 11 . . . χο-[ρ]όν, ἰὲ ὢ ἰὲ | [Παιάν] (cf. n. 171*c* v. 22), v. 14 Ὑγιείᾳ, v. 15 σεμνό|-[τατε?].

171 *d* Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

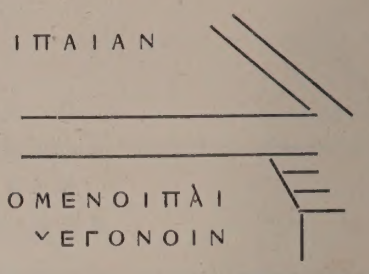

V. 1 [ἰὴ] Παιάν, v. 2 . . . . όμενοι, παῖ, v. 3 . . . χε γόνοιν.

171 *e* Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

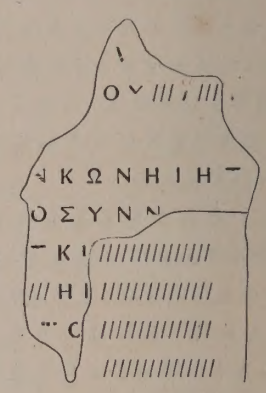

Haec omnia tam ambigua sunt, ut litteris minusculis transscribenda non existimem.

171 *f* Fragmentum lapidis, ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

V. 1 plane incertus, v. 2 οὐραν[ὸν] (vel alius casus), v. 3 παντ . . ., v. 4 παν . . . ., v. 5 ἐκ δὲ φ . . . ., v. 6 πολλοὶ aut πολλοῖ[ς], v. 7 ἵλα[θ]ι, α . . . ., v. 8 δίδου . . .

171 *g* Lapis inventus ad Asclepieum. Litterae versus primi altae 0,019, reliquorum 0,013. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 340. (F. Buecheler Mus. Rhen. XXXII p. 318). Exscripsit F. de Duhn.

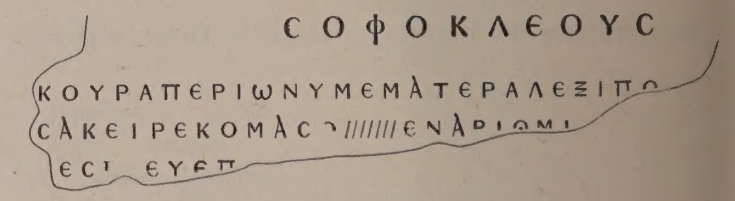

Σοφοκλέους

[Ὦ Φλεγύα] κούρα περιώνυμε, μᾶτερ ἀλεξιπό[νου . . . . .]
[Φοῖβο]ς (?) ἀκειρεκόμας . . . ἐναρίθμι[ον? . . . .]
. . . εσι[ν] εὐεπ[ίη (?)]

Kumanudis et Buechelerus (cui versuum 2. 3 supplementa debentur) has reliquias ad Sophoclis poetae tragici paeanem in Aesculapium pertinere existimaverunt. Atqui cum ex n. 171*a* appareat, nomen maioribus litteris supra scriptum in eo monumentorum votivorum genere eum indicare, qui dedicavit, ne hic quidem id alio referri licet, praesertim cum imperatorum Romanorum aetate, qua hunc titulum incisum litterarum formae arguunt, nomen quod est Sophocles Athenis minime rarum fuerit. Neque carmen antiquius puto, sed ab ipso dedicationis auctore compositum; etenim quae exstant vocabula quamvis pauca sint tamen demonstrant huic carmini magnam intercessisse similitudinem cum eis quae n. 171 alterius partis v. 1—11 exstant et cum toto n. 171*b*, quae carmina certe neque antiqua neque ab homine artis poeticae perito composita sunt.

171*h* Fragmentum tabulae inventum ad Asclepieum Exscripsit F. de Duhn.

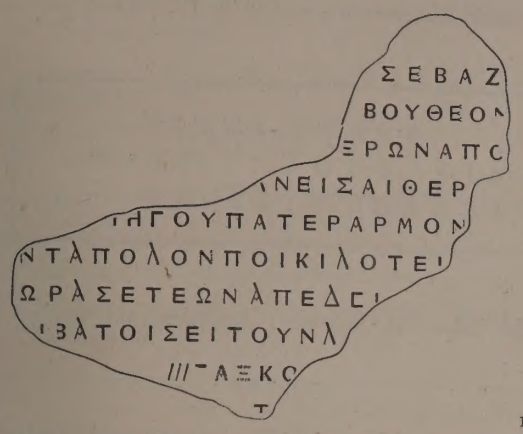

V. 1 *σεβαζ* ...., v. 2 ...*βου θεόν*, v. 3 [*ί*]*ερῶν ἀπὸ* ...., v. 4 ...*αν εἰς αἰθέρ*[*α* ...], v. 5 ...*ηγοῦ πάτερ* Ἄρμον[*ίας* ...., v. 6 ..*ντα πόλον ποικιλοτε*..., v. 7 *ὥρας ἐτέων ἀπέδ*[*ε*][*ξεν*?], v. 8 ...*βάτοις, εἶτ' οὖν* .... Reliqua incerta. Simile carmen eorum quae antecedunt, etsi hoc, quantum quidem ex his miseris reliquiis iudicari licet, non videtur ad Aesculapium referendum esse.

171*i* "Ἡ ἔμμετρος ἴσως αὕτη ἐπιγραφὴ ἀναγινώσκεται ἐπὶ τεμαχίου γείσου λίθου Πεντελησίου *μ.* 0,11, *πλ.* 0,06, *παχ.* 0,04'. Inventus lapis in Asclepieo. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 15. Exscripsit F. de Duhn.

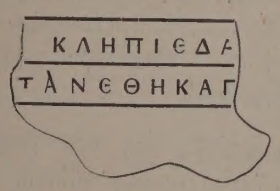

V. 1 [Ἀσ]*κληπιὲ δα* ...., v. 2 *τ' ἀνέθηκα.*

Hic quoque titulus versibus compositus fuisse videtur.

171*k* Fragmentum inventum apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,01. Exscripsit F. de Duhn.

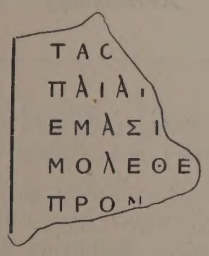

V. 2 Παιά[*ν*], v. 3 *ἐμᾶς*, v. 4 *μόλε, θε* ....., v. 5 *προν* ....

174*a* Basis lapidis Pentelici, a. 0,19, l. 0,42, cr. 0,37, inventa ad radices meridionales arcis; ut multos alios lapides qui ibi inventi sunt, ita hunc quoque ex ipsa arce decidisse statuendum est. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 163 adn. 1. Exscripsit F. de Duhn. Hic idem titulus esse videtur, quem edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 301. 309 (inde Rangabé 1015); cf. adn. ad n. 113, ubi iniuria Rangabeum secutus primum versum a Pittakisio interpolatum et reliqua ex ipso titulo n. 113 petita conieci.

ΑΘΗΝΑ ΠΟΛΙΑΔ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑCΑΛΕΞΑ/
ΔΡΑCΤΗCΛΕΟΝΤ[
ΕΚΧΟΛΛΕΙΔΩΝ

Ἀθηνᾷ Πολιάδ[*ι*] | *ἐπὶ ἱερείας* Ἀλεξά[*ν*]|*δρας τῆς Λέοντο*[*ς*] | *ἐκ Χολλειδῶν.*

P. 69 n. 175 v. 2 vocis ΠΡΟCΤΑΤΗΡΙΟ/// littera initialis typothetae errore excidit.

181*a* Tabula lapidis Pentelici ab superiore et inferiore parte fracta. Supra titulum anaglyphum repraesentans scipionem, cui circumvolvitur serpens; a dextra parte duo fructus pinus, ab altera item duo fructus arboris incertae. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 318 n. 39. Exscripsit F. de Duhn.

anaglyphum

ΦΙΛΗΜΩΝΜ[ΕΜΝΙΟ
ΚΑΤΑ[ΕΠΙΤΑΓΗΝ
ΑCΚΛΗΠΙΩΚΑΙ
ΥΓΙΕΙΑΙ

Φιλήμων Μεμ(μ)ίο(υ)? | *κατὰ ἐπιταγὴν* | Ἀσκληπιῷ *καὶ* | Ὑγιείᾳ.

181*b* Fragmentum marmoris Hymettii, inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit Koehler.

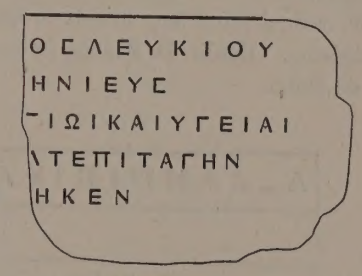

.....ος Λευκίου | [Ἀζ]ηνιεὺς | [Ἀσκληπ]ιῷ *καὶ* Ὑγείᾳ | [*κα*]*τ' ἐπιταγὴν* | [*ἀνέθ*]*ηκεν.*

181*c* Parva basis rotunda lapidis Hymettii (a. 0,41, diam. 0,26) inventa ad Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 418 n. 9. Exscripsit Lolling.

ΑCΚΛΗΠΙΩΚΑΙΥΓΕΙΑ
ΚΑΙΤΟΙCΑΛΛΟΙCΘΕΟΙC
ΠΑCΙΚΑΙΠΑCΑΙCΚΑΤΑΟ
ΝΕΙΡΟΝ-ΚΑΙΚΙΛΙΟCΟΧΡΗ
ΜΑΤΙΖΩΝΒΟΥΛΩΝΜΟΙ
ΡΑΓΕΝΟΥCΦΥΛΑCΙΟC

ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟCΜΑΒ *sic*
ΚΟΥΚΟΡΤΙΟΥΡΟΥΦΟΥ
ΑΓΝΟΥCΙΟΥ

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ | καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς | πᾶσι καὶ πάσαις κατὰ ὄ|νειρον Καικίλιος ὁ χρη|ματίζων Βούλων Μοι|ραγένους Φυλάσιος· ζακορεύον|τος Μά[ρ]|κου Κορτίου Ῥούφου | Ἀγνουσίου.

Nomina quae sunt Bulo et Moeragenes a fine primi saeculi p. Chr. fere usque ad medium tertium in familia aliqua pagi Phylasiorum tam frequentia sunt (n. 78. 1020. 1101. 1110. 1141. 1186. 1193), ut ex eis nullum aetatis indicium repeti possit; nam aliquem ex illis hominibus nomen Caecilii gessisse nusquam praeter hunc titulum commemoratur. Etiam M. Curtius Rufus Hagnusius praeterea ignotus est.

---

181 *d* Fragmentum marmoris Hymettii inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit F. de Duhn.

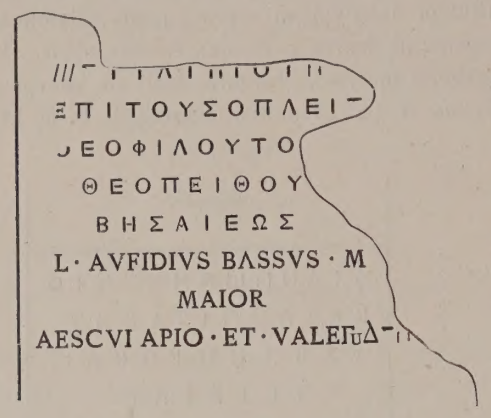

[... σ]τρατηγοῦν[τος] | ἐπὶ τοὺς ὁπλεί[τας] | Θεοφίλου το[ῦ] | Θεοπεί-θου[ς] | Βησαιέως.

L. Aufidius Bassus M. [*f(ilius)*?] | *Maior* | *Aescu*[*l*]*apio et Valetudi*[*ni*].

---

181 *e* Caput columnae Doricae lapidis Pentelici, a. 0,195, l. 0,44. Versus 1 in echino, reliqui minoribus litteris in ipsa columna. Inventus lapis ad Asclepieum. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 316 n. 32. Exscripsit F. de Duhn.

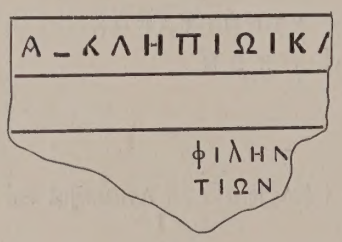

Var. lect. V. 2 Φιλην..... Philios, ΦΙΛΗΝ de Duhn.

Ἀσκληπιῷ κα[ὶ Ὑγιείᾳ] | Φίλη Ν[..... ἐκ ....ητ]ίων.

---

181 *f* Basis marmoris Pentelici, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 158 n. 13. Exscripserunt U. Koehler et F. de Duhn.

[Ὁ δεῖνα πρεσβευ]τὴς (?) Θεο[ῦ ....|.. Κ]αίσαρος κα[ὶ ἀντιστράτηγος Ἀσκληπιῷ κα[ὶ Ὑγιείᾳ, ζακορεύον]τος (?) Τ...

181 *g* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,29, l. 0,60, cr. 0,47; in superficie foramen quadratum, quod anathemati inserendo inserviebat. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 139 n. 19. Exscripsit Lolling.

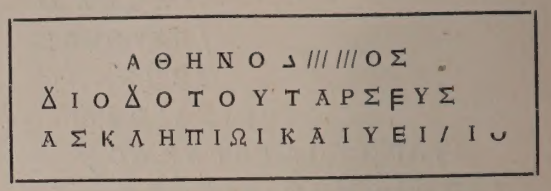

Ἀθηνόδ[ωρ]ος | Διοδότου Ταρσεὺς | Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ.

---

181 *h* Fragmentum lapidis, a. 0,147, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

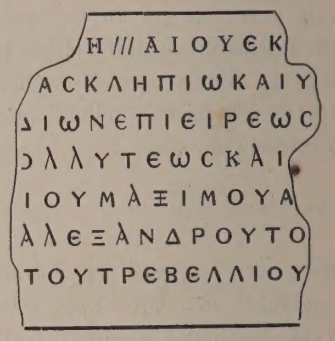

[Ἡ δεῖνα Ἀθ]η[ν]αίου (?) ἐκ ....|.... Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑ[γείᾳ | ἐκ τῶν ἰ]δίων ἐπὶ εἰρέως [.....|... Κ]ολλυτέως καὶ [ζακόρ|ου Κωπων]ίου Μαξίμου Ἀ[γνουσίου, | .... Ἀ]λεξάνδρου το[ῦ ..... | Ἐπὶ Κοίν]του Τρεβελλίου [Ῥούφου ἄρχοντος].

Trebellii Rufi archontis (n. 623. 624. 1089 *a*) et Coponii Maximi (n. 2. 661. 1103. 68 *e*. 780 *a*) nomina titulum ad finem primi aut initium secundi p. Chr. saeculi pertinere indicant.

---

184 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

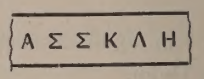

Ἀσσκλη[πιῷ].

---

185 *a* Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἥμισυ τοῦ δευτέρου τῆς στίχου παλίμψηστος οὖσα ἀναγινώσκεται ἐπὶ πλακὸς Ὑμηττείου λίθου μ. 0,63, πλ. 0,20, παχ. 0,085. Σχῆμα γραμμάτων ἔχει τὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων· τῶν δ' ἀρχαιοτέρων ἴχνη μόνον ἠδυνήθην νὰ διακρίνω. Inventus lapis in Asclepieo. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 12.

..... ως θυγάτηρ Ἀσκληπιῶι
[καὶ Ὑγιείαι ὑπὲρ ἑαυ]τῆς καὶ τῶν παιδίων ἀνέθηκεν.

---

185 *b* Ταῦτα ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου, μ. 0,25, πλ. 0,20, παχ. 0,04. Γράμματα Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 14.

.....νου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιῶ[ι]
[..... Κη]φισιέως.

185 *c* '*Ἐπὶ τοῦ γείσου τεμαχίου πλακὸς μετὰ παραστάδων, ὡς δεικνύει τὸ περισωθὲν τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι μέρος, καὶ ἀναγλύφου, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἴχνη κυκλικοῦ πλαισίου ἐπὶ τῆς ἔσω ἐπιφανείας. Ἡ πλὰξ εἶναι λίθου Πεντελησίου, ὕψ. 0,21, πλ. 0,16, πάχ. 0,075, τὰ δὲ γράμματα τῶν ἀρχαιοτέρων Ῥωμαϊκῶν χρόνων*'. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 16.

Ἀσκληπιῶ[ι .....]

---

190 *a* Fragmentum tabulae. Supra titulum exstant infimae partes anaglyphi alicuius: ara, a dextra et a sinistra parte singuli serpentes. Litterarum altitudo 0,015. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

anaglyphum

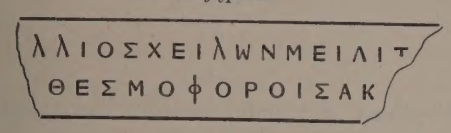

.....λλιος Χείλων Με⟨ι⟩λιτ[εὺς .....] | *Θεσμοφόροις ἀκ*[*ροθίνιον*?].

---

190 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,015. Exscripsit F. de Duhn.

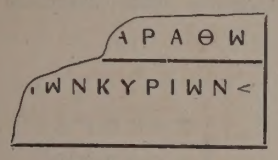

[Ὁ *δεῖνα* Μ]*αραθώ*|[*νιος ὑπὲρ τ*]*ῶν κυρίων*(?).

P. 72 n. 210. Edidit Ross Königsreisen II p. 87 not. 14, sed de legendo et supplendo titulo desperavit. Apographum Pittakisii satis neglegenter, ut videtur, confectum, est in schedis Boeckhianis. Id sic se habet:

ΑΜΘΙΓ.....
ΤΕΑ.....
ΚΤΑΜ.....ΚΕ
ΛΑΔΟΝΙΑΛΕ
ΤΕΙ.....ϽΝΑϹΟ
ΓΘΙ..ΗΝΕ..ω
ΓΟΥΜΝΟΓΟ
ΤΟϕΙΜΕΝΟΣ
ω

---

221 *a* '*Stück eines Epistylbalkens*'. Litterae altae 0,48. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

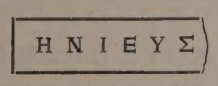

[Ὁ *δεῖνα* Ἀζ]*ηνιεὺς* [*ἀνέθηκεν*].

---

221 *b* '*Von einem Votivrelief*'. Ipsum anaglyphum periit. Litterarum altitudo 0,013. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

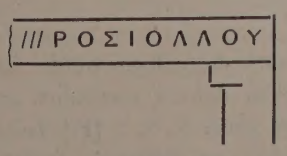

.....*ρος* Ἰόλλου.

221 *c* '*Vielleicht Epistylstück eines Votivreliefs*'. Lapis inventus ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

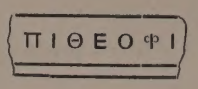

I. e. [Ἐ]*πι Θεοφί*[*λου .....*].

---

222 *a* '*Βάθρον μικρὸν χαμηλὸν καὶ στρογγύλον, λίθου Πεντελησίου, καταβιβασθὲν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Λυκαβηττοῦ, ὅπου εἶχεν εὑρεθῇ ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ ἐκεῖ κατοικοῦντος μοναχοῦ. σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων*'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 217.

Φλ(*αβία*) Μηνοδώρα
ἀνέθηκε.

---

223 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

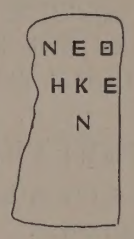

I. e. [*ὁ δεῖνα ἀ*]*νέθηκεν.*

---

224 *a* '*Ἐπὶ λίθου Ὑμηττείου σχήματος κυλινδρικοῦ, μ. 0,44, διαμ. 0,34, εὑρεθέντος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου*'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 119.

.. Δομίτιος
Θεόδωρος
Μαραθώνιος
τοῖς θεοῖς
σὺν τῇ κλισίᾳ
κατὰ ὄναρ Φ

---

224 *b c* Tabularum duarum lapidis Pentelici fragmenta cum anaglyphis. *b* (repraesentans a sinistra parte virum barbatum cubantem, a dextra figuram humanam vas tenentem) inventum prope Erechtheum, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1022. Lebas Attique 98. Exscripsit Koehler. — *c* (ex anaglypho superest Socratis caput, et a sinistra pars tympani) exstat in Pinacotheca. Ed. C. Robert Bullett. dell' Inst. 1876 p. 69.

b

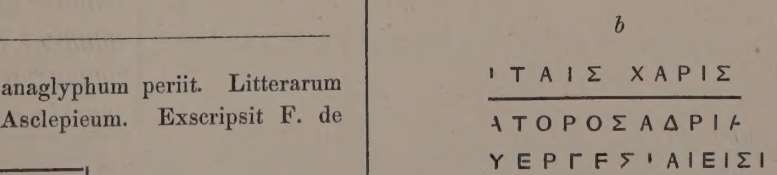

c

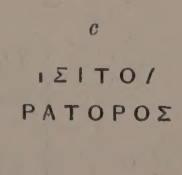

b .... *ταῖς Χάρισ*[*ι* ... | *Αὐτοκρ*]*άτορος Ἀδρια*[*νοῦ* ..... *ε*]*ὐεργεσίᾳ εἰς* .....

c [*ταῖς Χάρι*]*σι τὸ ἀ*[*έτωμα* (cf. n. 162) ... *Αὐτοκ*]*ράτορος.* Huius tituli supplementa Roberti sunt.

228 *a* *'Pentelischer Marmor, gefunden am Südabhang der Burg; unter der Inschrift ein absichtlich zerstörtes Relief, welches ein sogenanntes Todtenmahl darstellte'.* Lapis altus 0,64, latus 0,90, crassus 0,12. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 328 n. 9. Koehler Mitth. des archaeol. Instituts zu Athen II p. 245. F. de Duhn Archaeol. Zeitg. 1877 p. 174 n. 115. Koehleri apographum habui, quod fideliter expressi.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΖΗΝΙΕΩΣ

Ἐπὶ ἱερέως Διοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου Ἀζηνιέως.

---

228 *b* *'Pentelischer Marmor, gefunden am Südabhang der Burg; die darunter befindlich gewesene Reliefdarstellung fehlt'.* Exscripsit Koehler.

ΔΙΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΖΗΝΙΕΩΣ

[Ἐπὶ ἱερέως] Διοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου Ἀζηνιέως.

Suo iure Koehlerus (Mitth. II p. 246) nunc non amplius dubitari posse dicit, quin Diophanes Aesculapii sacerdos fuerit; quod sane iam ex anaglyphi cui titulus n. 228 inscriptus fuit argumento veri simillimum erat. Tamen quonam iure huius potissimum sacerdotis nomen Pervanoglu suppleverit in titulo multo antiquiore (si quidem litterarum formis ab ipso Pervanoglu enotatis fides habenda est), ne nunc quidem me intellegere fateor (cf. adn. ad n. 229).

---

229 *a* Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,14, l. 0,215, ab omnibus partibus mutilum, inventum ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 317 n. 35. Exscripsit F. de Duhn.

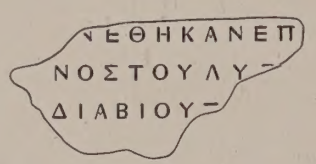

[..... ἀ]νέθηκαν ἐπ[ὶ ἄρχοντος .....]νος τοῦ Λυσ[....., ἱερέως τοῦ Ἀσκληπιοῦ] | διὰ βίου [τοῦ δεῖνος].

---

229 *b* *'Linkes unteres Stück einer Basis aus grauem Marmor'.* Litterarum altitudines diversae: v. 1. 2 0,25, v. 3 0,015, v. 4 0,019. Lapis inventus ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

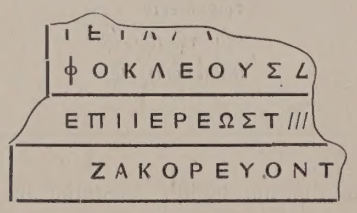

[Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγ]|ιείᾳ [ὁ δεῖνα Σο]|φοκλέους Δ....., ἐπὶ ἱερέως Τ....., | ζακορεύοντ[ος τοῦ δεῖνος].

---

231 *a* Fragmentum marmoris, ad Asclepieum. Exscripsit Lolling.

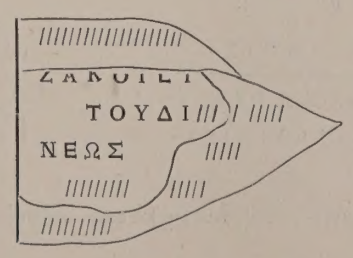

Ζακορεύ[οντος .....] | τοῦ Δι.....|νέως.

231 *b* Fragmentum marmoris albi, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

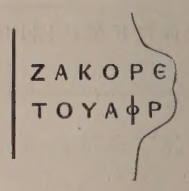

Ζακορε[ύοντος ....] | τοῦ Ἀφρ[οδισίου .....].

---

238 *a* Fragmentum marmoris albi, inventum ad Asclepieum. Exscripsit Lolling.

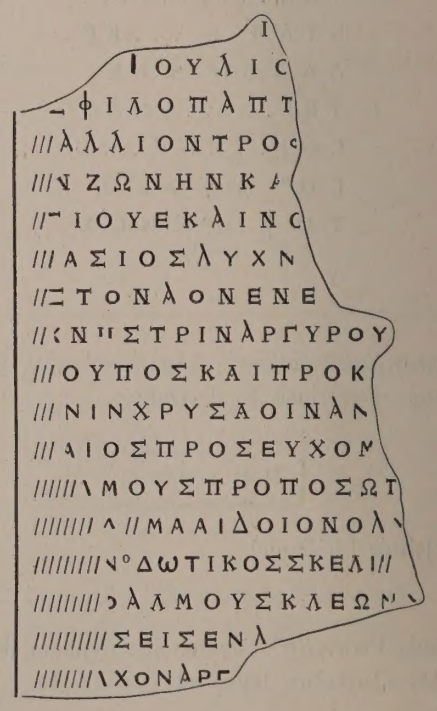

Recensentur hic donaria Aesculapio oblata ita, ut eius qui dedicavit nomen nominativo, ipsius donarii vocabulum accusativo casu efferatur. Quae agnoscuntur haec sunt: V. 2. 3 [Γ.] Ἰούλιο[ς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴ]ς Φιλόπαπ[πος (cf. n. 78. 557 cum Addendis. 1020) .....], v. 4 [..... κο|ρ]άλλιον. Τρόφ[ιμος (?) .....], v. 5 [.....|ω]ν ζωνὴν κα[ὶ .....],

v. 6 reliquiae plane obscurae, v. 7 [ὁ δεῖνα .....]άσιος λύχν[ον], v. 8 [..... εἰ]ς τὸ(ν) ναὸν(?) ενε...., v. 9 κν[η]στρὶν (i. e. κνηστρίον, ut v. 11 ...νιν et n. 238*b* v. 6 [ἀμ]|φιδέξιν) ἀργυροῦ[ν], v. 10 [Δ]οῦπος καὶ Προμ...., v. 11 ....νιν, χρυσᾶ οἰνάν[θα] (num. dual.), v. 12 ... ..αιος προσευχόμ[ενος] (quod verbum additum videtur quia hinc incipiunt donaria votiva), v. 13 [.... ὀφθ|α]λμούς. Προ[ῖτ]ος ὤτ[α], v. 14 ... ..μα αἰδοῖον (v. Add. ad n. 150). Ὀλυ[μπ..], v. 15 ....ν. Δωτικὸς σκέλ[η], v. 16 [ὁ δεῖνα | ὀφ]θαλμούς. Κλεώνυ[μος ....], v. 17 reliquiae obscurae, v. 18 ...χον ἀργ[υροῦν].

238*b* Fragmentum tabulae, litteris admodum inaequalibus et neglegentissime incisis, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

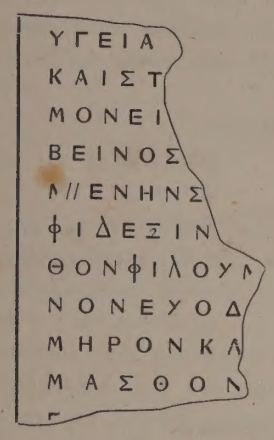

Versuum 9. 10 reliquiae eiusdem generis esse indicant atque n. 238*a*. Neque dissimile veri est, eiusdem tabulae fragmentum esse. V. 1 Ὑγεία, v. 2 καὶ στ..., v. 3 ....μον. Εἰ...., v. 4 [Σα]|βεῖνος, v. 5 ....|[μ]ένην. Σ...., v. 6 ..... [ἀμ]|φιδέξιν (cf. n. 238*a* v. 9), v. 7 [ἡ δεῖνα μασ]θόν. Φιλου[μενὸς ....], v. 8 [... ὁ δεῖνα ...]|νον· Εὔοδ[ος (vel Εὐοδιανὸς) .....], v. 9 [ὁ δεῖνα] | μηρόν. Κλ....., v. 10 [ἡ δεῖνα] | μασθόν. Forma μασθός etsi ex Atticorum scriptis (veluti Aesch. Eum. 545, ubi Blomfieldius μαστόν emendavit) iure expulsa est, tamen in huius aetatis titulo nullam habet offensionem. Anaglypha votiva in quibus mammae expressae sunt, habes n. 153. 154. 155 (cf. Addenda p. 485. 486. 488).

P. 83 ad n. 263. Fugerat me, Παίωνος iam propositum esse a K. Keilio Philol. XXIII p. 244. — Ibid. ad n. 264. Hic sacerdos etiam in compluribus titulis nuper ad Asclepieum inventis commemoratur (n. 720*b*. 721*a*. 774*a*. *b*).

P. 87 ad n. 303—384. Memorabilis est frequentia litterae η ante vocales pro diphthongo ει scriptae (ἱερήας n. 315. 316. 321. 353. 359. 361. 376. Λαδαμήας n. 312. 343. Μηδήου n. 324) ex qua satis certa ratione colligi licet, hos titulos Augusti aut Tiberii aetate insculptos esse (cf. adn. ad n. 788). Sed haec ratio non pertinet nisi ad eas ipsas inscriptiones, in qua hic scribendi mos cernitur: nulla enim est causa, cur haec omnia una eademque aetate incisa esse statuamus.

407*a* Fragmentum Hermae sine capite, lapidis Pentelici, inventum ad orientalem Propylaeorum partem, a. 0,34, l. 0,21, cr. 0,20. Ed. Pittakis Eph. 1812.

Δ
ΕΞΑΣ
ΩϽ

Veri non dissimile est, hanc esse miliarii inscriptionem sic legendam: δ' (i. e. quattuor milia passuum) ἐξ ἄσ[τ|ε]ως. Sane tum non potest in arce erutum esse; sed in locis ubi singuli tituli inventi sint indicandis Pittakisium satis neglegenter versatum esse constat. Minus etiam mirum est, cippum cuius superior pars perierit ei Hermam sine capite visum esse.

411*a* Fragmentum columnae lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,11, cr. 0,16, inventum ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 11. Exscripsit F. de Duhn.

Var. lect. V. 4 σωτ... editor Graecus, ita ut hic versus a sinistra integer, a dextra mutilus esse videatur, id quod cum Duhnii apographo nequaquam convenit.

Suppleverim [ὅρος] | τοῦ | Ἀσκλη|πιοῦ | [τ]ο[ῦ Σ]ωτῆ[ρος]. Difficultatem aliquam habent spatii rationes. Nam etsi in genetivo τοῦ vocalis υ intra ο scripta fuisse potest, tamen num ante litteram O, quae sane a sinistro margine aliquanto maiore intervallo distat quam versuum antecedentium litterae initiales, consona τ locum habuerit, dubium est.

P. 93 n. 420. De hoc titulo me minus recte iudicasse intellexi ex eis quae Adolfus Michaëlis mihi scripsit: *Titulus in metroo quod credebatur repertus hic est:*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΧΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Inscriptus est basi quadratae marmoris Pentelici, altae 0,94, *longae* 0,66, *latae* 0,66, *litteris minutis et leviter tantum incisis. Superficies basis monstrat eam cum compluribus aliis fuisse coniunctam. Ad tempora Macedonica titulum recte ni fallor refert Eustratiades* ἐπιγρ. ἀνέκδ. II, 1852 p. 4. *Titulus protomes Neapolitanae hanc habet litterarum formam prorsus diversam:*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΧΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Utrumque titulum ipse exscripsi'. Apparet igitur Bursiani sententiam recte se habere.

444 *a* Fragmentum, exscripsit Koehler.

ΔΗΜΟΣ·ΓΑΙΟΝ
ΛΙΟΡΑΑΡΗ///ΥΙΟΝ

[Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ*] *δῆμος Γάϊον*
[*Καίσαρα Αὐτοκράτ*]*ορα,* Ἄρη[*ος*] *υἱόν.*

C. Caesar Augusti ex filia nepos et filius adoptivus videtur intellegendus esse, qui ut n. 444 *νέος* Ἄρης, ita hic Ἄρηος *υἱός* vocatur. Aetatis definitionem admodum accuratam repetere licet ex imperatoris nomine, quod anno 3 p. Chr. post Artagira capta Gaium Caesarem una cum patre Augusto sumpsisse testatur Cassius Dio LV, 10 *a*, 7. Insequenti anno mortuus est, neque post mortem hic titulus dedicatus videtur, ita ut eum aut anno 3 aut 4 p. Chr. incisum appareat.

---

461 *a* Basis rotunda, cuius altitudo est 0,76, diameter superioris partis 0,54. In superficie excavatio, quam Kumanudis recentiore tempore factam esse statuit, cum lapis in alium usum, fortasse in ecclesia Christiana, vocaretur. Certe lapidem non stantem in pristino loco, sed eversum in rupe iacentem prope parietinas quasdam aetate Byzantinorum exstructas inventum esse. Ex duabus partibus lapidis sibi oppositis altera habet titulum *a*, cuius maxima pars deleta est, altera *b*. Ad utram ex his partibus tertia inscriptio Christiana *c* pertineat Kumanudis non indicavit. Lollingius de ea scribit: '*Unter der Kaiserinschrift (b) auf der Frontseite mit feinem Spitzhammer oder ähnlichem Instrument ausgeschlagen scheint die mit der gröfsten Anstrengung kaum erkennbare christliche Inschrift, die Kumanudis mittheilt, zu stehen*'. Omnes tres titulos edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 196 n. 1. *a* et *b* exscripsit Lolling.

a

////////////////ΛΕΟΥ[⁻Ι]....
////////////////ΛΟΥΧ[Ο˙]
////////////////////ΠΛΤΡΙΔ[Ο]Σ///
////////////////ΝΟΥ·

ΕΠΙΙΕΡΕΙΛΣΙΟΥΝΙΛΣ
[/ ///⁻ΙΔΙ]ΗΣ Τ Η Σ
ΞΕΝΩΝΟΣΣΟΥΝΙΕΩΣ
ΟΥΓΑΤΡΟΣ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Kumanudis non habet. Praeterea eius apographum cum Lollingiano fere consentit: V. 5 Kum. integrum habet *ἐπὶ ἱερείας* Ἰουνίας, Lollingius talem qualem expressi || v. 6 *σ... ...μιης τῆς* Kum. || v. 7 *Ξένωνος Σουνιέως* Kum. Versus 1—4 et 6 Kumanudis non ausus est supplere, sed collatis aliis titulis apparet haec in lapide fuisse:

[*ἐπιμεληθέντος Διοκ*]*λέους* [*τοῦ Θε*]-
[*μιστοκλέους δᾳ*]*δούχου* [*φιλο*]-
[*καίσαρος φιλο*]*πάτριδος* [*τοῦ*]
[*καὶ εἰσηγητοῦ Ἀγ*]*νου*(*σίου*).

Ἐπὶ ἱερείας Ἰουνίας
[Μεγίστ]ης τῆς
Ζ[ήνωνο]ς Σουνιέως
θυγατρός.

Plane eodem modo Dioclis et Iuniae Megistes nomina coniuncta inveniuntur n. 615. 616, praeterea Diocles solus est n. 889, Megiste sola n. 652. 872. Ex his supplementis simul apparet, iniuria Kumanudem titulum *b* antiquissimum ex his tribus existimare. Nam is Flaviorum imperatorum aetatis est, Dioclis vero et Megistes tituli quos enumeravi omnes Claudii et Neronis temporibus incisi sunt. Qua re etiam intellegitur quomodo factum sit, ut titulus *a* deleretur, *b* fere intactus maneret.

b

ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΟΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

Var. lect. V. 1 Οὐεσπασιανόν Kumanudis, qui addit, non superesse nisi inferiores singularum litterarum partes, sed tamen omnes litteras certissime agnosci. Quod num etiam de *ν* finali valeat, quum propter Lollingii apographum quod post *ο unam* modo hastam exhibet, tum propter ipsius nominis rationem valde dubito. || V. 2 extr. *υἱόν* Kum. Si re vera Ν in lapide est, putaverim ante has litteras *ν* finale vocis *υἱόν* excidisse.

Sic haec supplenda puto:

[Δομετιανόν,]
Οὐεσπασιανο[ῦ]
Καίσαρος *υἱόν,*
ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλὴ καὶ ἡ *βουλὴ τῶν*
ἑξακοσίων *καὶ ὁ δῆμος.*

Kumanudis, qui unum versum initio periisse testatur, [Τίτον Φλαούιον] | Οὐεσπασιανὸν | Καίσαρος *υἱόν* sqq. legendum putat. Sed hoc Καίσαρος *υἱόν*, proprio patris nomine omisso, ab usu sollemni alienum est. V. 3 extremo, si Lollingiano apographo fides habenda est, *υἱὸ*[*ν*] *νε*(*ώτερον*) fuisse conicias, quod sane ipsum quoque insolentius additum esset in eiusmodi titulo.

c

+ Κ(*ύρι*)*ε βοήθ*(*ει*) *τῷ σῷ δού*[*λο*]
Κ.... *ἁμαρτολῷ, ἀμήν.*

P. 104 n. 485. Non recte dixi eundem hominem, Herodem Atticum, intellegendum esse et n. 476, ubi *ἐπὶ ἱερέως* Κλ. Ἀττικοῦ, et n. 478, ubi *ἐπὶ ἱερέως* Κλ. Ἡρώδου scriptum est. Imo hic est Herodes orator, ille Atticus pater eius. Quare titulus n. 478 paulo recentiore tempore quam n. 476, mortuo Attico et sacerdotio ab eo hereditatis iure ad filium Herodem translato, incisus videtur. Tamen utriusque tituli aetas annorum 129 et 138 p. Chr. terminis continetur (cf. quae exposui Hermae XIII p. 74).

---

485 *a* Fragmentum basis marmoris Pentelici, inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit Koehler.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τρα]ϊανὸν
[Ἁδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλ]ύμπιον
[.....ων τῆς Πε]λαγονίας
[ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος διὰ] πρεσβευ-
[τῶν .....]

488 *a* Basis marmoris Pentelici a. 1,78, l. 1,03, cr. item 1,03, inventa in peribolo Olympiei. Exstat in Museo centrali. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 116. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΤΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
Γ ΚΛΑΥΔΙΟΣΣΙΛΙΑΝΟΣ

Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Τραϊανὸν | Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον, | τὸν σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην, | Γ(άιος) Κλαύδιος Σιλιανός.

---

496 *a* *'Kleine Basis aus pentelischem Marmor, 0,26 hoch, zwanzig Schritt vor der Westseite der grofsen Kirche des Hagios Georgios in der Nähe des deutschen Gesandtschaftsgebäudes gefunden'.* Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

Σωτῆρι | καὶ κτίστῃ | Αὐτοκράτορι | Ἁδριανῷ | Ὀλυμπίῳ.

496 *b* Parva basis lapidis Pentelici, a. 0,22, l. 0,25, cr. 0,14, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 197 n. 2.

[Σ]ωτῆρ[ι]
καὶ κτίστη
Αὐτοκράτο-
ρι Ἁδριανῷ
Ὀλυμπίῳ.

P. 114 n. 554. De hoc titulo cf. Th. Mommsen, die Dynastie von Kommagene (Mitth. des archaeol. Instituts in Athen I p. 27 sqq.). Hic titulum Ephesium ad Antiochum illum rettulit, qui primus apud scriptores Commagenes rex commemoratur et, cum non post a. 69 a. Chr. regnare coepisset (Dio 36, 4) ante pugnam Actiacam decessit; huius patrem fuisse Mithridatem Callinicum auctorem regni Commagenes, cuius praeter hos titulos nulla exstet memoria, avum vero maternum, qui in titulo Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς Φιλομήτωρ Καλλίνικος vocatur, regem Syriae esse qui vulgo Ἀντίοχος ὁ Γρυπός dicitur. Atticus titulus utrum huic an iuniori illi, de quo ego cogitaveram, tribuendus sit, Mommsenus diiudicari posse negavit, nisi ex litterarum forma de aetate iudicium fieri liceret; qua de causa Koehlerus lapide iterum inspecto v. 4 non H, sed H scriptum esse adnotavit (l. l. p. 38); unde apparere, titulum imperatorum aetate incisum et ad iuniorem illum Antiochum referendum esse.

P. 115 n. 557. Tres titulos *a b d* ad eundem hominem referendos esse nunc etiam Th. Mommsen, Mitth. des archaeol. Instituts in Athen I p. 36 statuit; sed eum qui inter annos 90 et 100 p. Chr. Athenis archon fuit (n. 78. 1020) non hunc ipsum Philopappum sed eius patrem, ultimi Commagenes regis filium esse putat, qui bello Iudaico (Ioseph. V, 11, 3) et Bedriacensi proelio (Tac. hist. II, 25) interfuit. Id suo iure colligit ex nomine Epiphanis, quod illic (n. 78, et si coniectura mea de errore lapicidae recte se habet, etiam n. 1020) additur; nam patris hoc primarium nomen fuisse tituli *b d* testantur, filius omnino eo caruisse videtur, quia aliter in his amplissimis titulis honorariis non esset omissum.

---

559 *a* Basis lapidis Pentelici, inventa ad radices meridionales arcis. Exscripsit Lolling.

ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝ
ΡΩΜΑΙΩΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν δῆμον τὸν | Ῥωμαίων εὐεργεσίας ἕνεκεν.

---

561 *a* Fragmenta duo; exscripsit Koehler.

a	*b*	
	ΗΛΙΟΝ	[Ὁ δῆμος]
	ΞΥΛΛΑΝ	[Λεύκιον Κορν]ήλιον
ΑΡΕ	ΙΕΥΝΟΙΑΣ	[Λευκίου υἱὸν] Σύλλαν
ΤΗΣΕ	ΝΕΘΗΚΕΝ	ἀρε[τῆς ἕνεκα κ]αὶ εὐνοίας
		τῆς ε[ἰς ἑαυτὸν ἀ]νέθηκεν.

571 *a* Fragmentum marmoris Pentelici, inaedificatum in arce prope Clepsydram. Exscripsit Koehler.

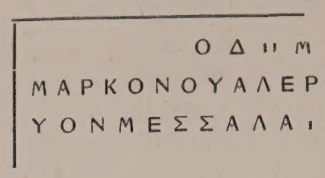

Ὁ δῆμ[ος] | Μᾶρκον Οὐαλέρ[ιον Μάρκου] | υἱὸν Μεσσάλα[ν].

M. Valerii Messallae tam multi sunt (coss. a. 31. 12 a. Chr. 20. 58 p. Chr., ut omittam antiquiores), ut aetas huius tituli definiri non possit.

---

578 *a* Fragmentum lapidis Pentelici, inventum ad radices meridionales arcis. Exscripserunt U. Koehler et F. de Duhn.

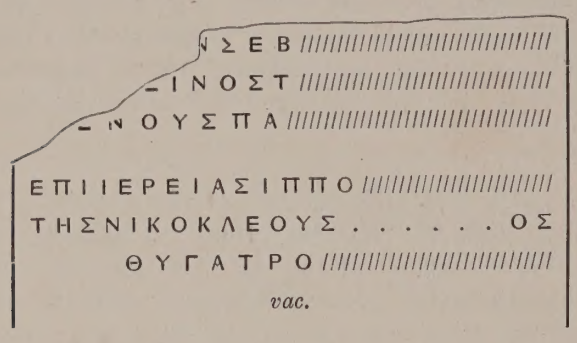

[Τὸν δεῖνα πρεσβευτὴ]ν Σεβ[αστοῦ (?) .....|...ινος Τ.....|.ένους Πα.....| Ἐπὶ ἱερείας Ἱππο[σθενίδος] | τῆς Νικοκλέους [Πιραιέ]ως | θυγατρό[ς].

Cuius generis sit titulus, non plane certum est. Nam v. 1 etiam [Θεοῦ υἱὸ]ν Σεβ[αστὸν] suppleri possit, ita ut ad primam classem potius referendus sit. Sed hic eum collocare satius duxi propter versus 4—6, quos supplevi ex n. 578. Inde simul apparet, Augusti aetate monumentum hoc erectum esse.

---

584 *a* Basis lapidis Eleusinii, inventa ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler.

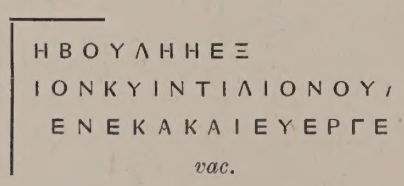

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ [Ἀρείου πάγου Πόπλ]-
ιον Κυιντίλιον Οὐᾶ[ρον, ἀρετῆς]
ἕνεκα καὶ εὐεργε[σίας].

Nulla videtur causa esse dubitandi, quin hic sit P. Quintilius Sex. f. Varus cos. a. 13 a. Chr., quem constat in saltu Teutoburgensi a Germanis oppressum et interfectum esse a. 9 p. Chr.

---

588 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

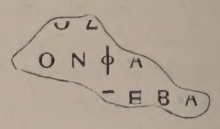

Ὁ δ[ῆμος]
.....ον Φά[βιον ....]
[πρεσβευτὴν Σ]εβα[στοῦ καὶ ἀντιστράτηγον]. (?)

---

588 *b* Basis lapidis Pentelici, a. 0,22, l. 0,22, cr. 0,22, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 140 n. 22. Exscripsit Koehler.

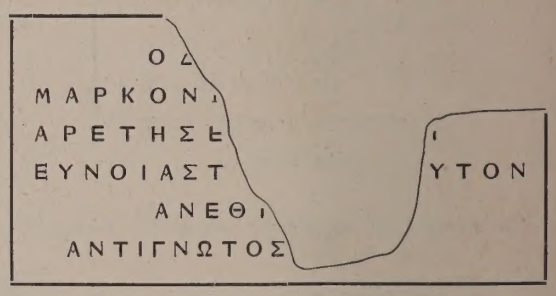

Ὁ δ[ῆμος] | Μᾶρκον ..... | ἀρετῆς ἕ[νεκα κα]ὶ | εὐνοίας τ[ῆς εἰς ἑα]υ-
τὸν | ἀνέθη[κεν.] | Ἀντίγνωτος [ἐποίησεν].

Cuius hominis hic titulus sit, cum solum praenomen servatum sit definiri nequit. Temporis nota nulla inest praeter Antignoti artificis nomen (n. 552. 553), ex quo id certe apparet, Augusti aetate hoc monumentum non esse recentius.

P. 123 n. 599. Exscripsit A. Michaëlis, cuius ex apographo repone A pro A utroque loco.

---

619 *a b* "Ὁ λίθος ὑπομέλας καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἐπίμηκες ὡς δοκοῦ". Inventus lapis cum diflueretur turris prope Propylaea medio aevo exstructa. Supra hunc titulum alius antiquior. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 199. Exscripsit Koehler.

a

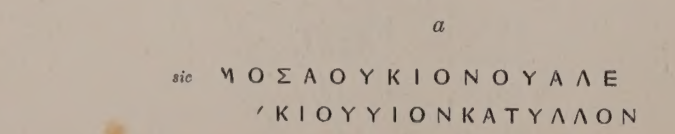

b

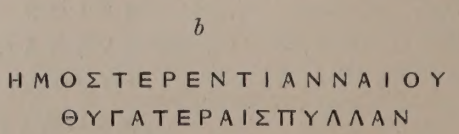

[Ὁ δῆ]μος [Λ]ούκιον Οὐαλέ-
[ριον Λο]υκίου υἱὸν Κάτυλλον
[ἀρετῆς ἕ]νεκα καὶ σωφροσύνης.

Ὁ δῆμος Τερεντίαν Ναίου
θυγατέρα Ἵσπυλλαν
Κατύλλου μητέρα.

Scriptura praenominis Λούκιον (non Λεύκιον) imperatorum aetate ac vix multis annis ante primi p. Chr. saeculi finem hunc titulum incisum indicat (Hermae VI p. 310). Quare hic L. Valerius Catullus non potest poëtae nobilissimi frater (aut L. Valerius Catullus triumvir a. a. a. apparet. Terentia Gnaei f. Hispulla eiusdem stirpis esse videtur cum P. Terentio Hispone quem Cicero commemorat ad Att. XI, 10, 1. ad Fam. XIII, 65, 1.

P. 126 n. 620. Hic me errasse docuit Th. Mommsenus, cuius ipsa verba ascribere aptissimum erit: '*Hier durfte weder der panvinische Consul des Jahres* 101 Cornelius Scipio Orfitus *herbeigezogen werden, welcher lediglich auf dem Schreibfehler der Fasten des Prosper* Traiano V et Orfito *statt* et Paeto *beruht, noch der ordentliche Consul des Jahres* 111 C. (*nicht* M.) Calpurnius Piso, *dessen Legitimation für diese Inschrift nicht erhellt; sondern der Vater ist wohl ohne Zweifel der Consul des Jahres* 172 Ser. Calpurnius Scipio Orfitus, *dessen Tod in dem Jahre* 191 *die Priesterliste bei Marini Arv.* p. 165 = *C. I. L.* VI, 1982 *verzeichnet. Dies ist der einzige Calpurnier mit dem Beinamen* Orfitus, *den wir kennen* (*Borghesi Oeuvres* III, 58). *Dafs sein Sohn* Calpurnius Piso *hiefs, ist neu. Um dieselbe Zeit begegnet in den Fasten ein* L. Calpurnius Piso *als ordentlicher Consul des Jahres* 175 (*Orelli* 4359)*; dafs er mit den Genannten verwandt war, ist wahrscheinlich, aber die nähere Beziehung erhellt nicht*'.

---

622 *a* Fragmentum columnae aut basis rotundae, inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,023. Exscripsit F. de Duhn.

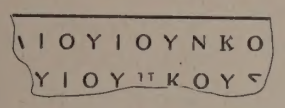

V. 1 [Αἰμι]λίου Ἰούνκο[υ], v. 2 [.....ο]υ Ἰού[ν]κου σ....

Propter Aemilii Iunci nomen titulum hic collocavi, etsi cuius generis sit non magis intellego, quam quid sibi velit idem nomen bis scriptum casu genetivo.

P. 135 n. 649. Huic titulo mira similitudo intercedit cum fragmento n. 723, quod Velsenus item Eleusine invenit et exscripsit. Qua de similitudine quid statuendum sit non liquet. Si eiusdem lapidis apographa sunt, non modo versus 6 qui apud Lenormantum est interpolationi debetur, sed etiam reliquorum versuum partes dextrae certe suspicionem interpolationis habent. At praeter Lenormanti fidem, quam sane non magnam esse iam constat, etiam alia huic sententiae obstare mihi videntur.

P. 139 n. 665. 668. Hos titulos non Herodis esse, sed patris eius Attici demonstravi Hermae XIII p. 76. 85. Quod sane intellegi non poterat priusquam inscriptionum recens erutarum testimonio comprobatum esset, etiam patri nomen Herodes fuisse. Quare ea quoque retractanda fuerunt, quae hic de sacerdotio Herodis et de vocabulorum διὰ γένους vi disputaram. Claudia Athenais (n. 664) Attici potius quam Herodis soror fuisse videtur.

P. 140 n. 674. Vibulliam Alciam non uxorem, sed matrem Herodis fuisse cognitum est ex titulo Olympico (Archaeol. Zeitg. 1877 p. 102 n. 73); inde simul apparet, titulos n. 669—673 Attici, non Herodis esse (Hermae XIII p. 73). At n. 675 utri tribuendus sit, diiudicari nequit.

---

641 *a* Fragmenta basis inventa ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,023. Exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

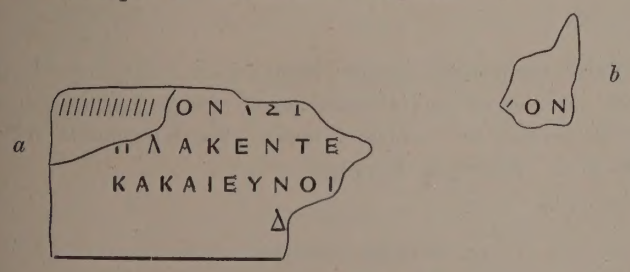

[Ἡ πόλις]
[Γάϊ]ον [Ἀ]σί[νιον(?), ...] υἱόν,
[Π]λακεντε[ῖνον, ἀρετῆς ἕνε]-
κα καὶ εὐνοί[ας τῆς πρὸς τὸν]
δ[ῆμον].

Cognomen quod est *Placentinus* invenitur etiam C. I. L. III, 2127. , 6006.

---

675 *a* Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,22, cr. 0,38. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 203 n. 9. Exscripsit F. de Duhn.

Var. lect. V. 3 init. ΕΠΑΙΣ de Duhn, [Ἀρεοπ]αγείταις Kum., quod lapicida si non scripsit at certe scribere debuit.

[Ἀγαθῇ τύ]χῃ
[Κατὰ τὰ δό]ξαντα τοῖς
[Ἀρεοπαγ]είταις τὸν ἀ[ρ]-
[χιε]ρέα τοῦ Σ[εβαστοῦ]
. . . . . .

Supplementa Kumanudis sunt, praeter extremum vocabulum.

675*b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,028. Exscripsit F. de Duhn.

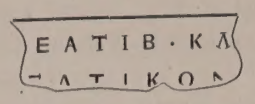

[Τὸν ἀρχιερ]έα Τι*β*(έριον) Κλ(αύδιον) [. . . . . | . . . , ὑπ]ατικόν.

Herodem aut eius patrem Atticum designari non certum quidem, sed veri simillimum est.

675*c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,032. Exscripsit F. de Duhn.

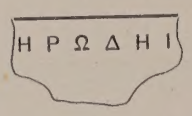

Aut dativo casu Ἡρῴδῃ aut accusativo Ἡρῴδη[ν] scriptum fuisse apparet. Sed utrum hic sit Herodes Atticus an alius nescio quis definiri nequit.

687*a* Basis rotunda, a. 1,06, diam. 0,70, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 200 n. 4. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΜΑΡΚΟΝΟΥΛΠΙΟΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΝ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΥΠΑΤΙΚΟΝ
ΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑ
ΔΟΓΜΑΤΙ
ΤΟΥΣΕΜΝC /// /// ΤΟΥ
ΣΥΝΕΔ /// ΙΟΥ
ΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΣΥΝΠΑΣΗΣ
ΑΥΡ<ΕΡΜΩΝΑΞ
ΟΚΗΡΥΞ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Μᾶρκον Οὔλπιον | Εὐβίοτον, | τὸν λαμπρότατον | ὑπατικὸν | καὶ ἐπώνυμον | ἄρχοντα, | δόγματι | τοῦ σεμνο[τά]του | συνεδρίου | καὶ τῆς πόλεως | συνπάσης, | Αὐρ(ήλιος) Ἑρμῶναξ | ὁ κῆρυξ | τὸν εὐεργέτην.

Ulpii Eubioti aetatem incertam esse supra dixi; neque hoc titulo multum proficimus ad eam definiendam. Nomen Ἑρμῶναξ in Attica admodum rarum est. Sed tamen, cum demoticum non additum sit, vix pro certo dici licet, prytanim illum, qui n. 1032 (170/1 p. Chr.) vocatur Εὔπορος Ἑρμώνακτος Παιανιεύς, huius potissimum Hermonactis filium esse. Imo nomen Αὐρήλιος recentiorem aetatem indicare videtur.

696*a* Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,27, l. 0,35, cr. 0,20, inventum ad arcis radices meridionales. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 206 n. 17. Exscripsit F. de Duhn.

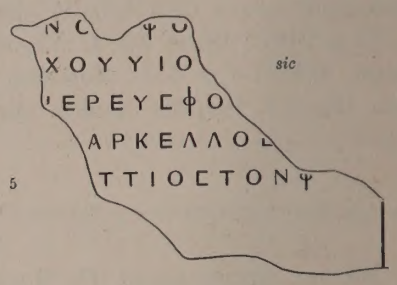

. . . . νο[ν] Φο . . . .
χου υἱὸ[ν ὁ ἀρχ-]
ἱερεὺς Φο[ύριος]
[Μ]άρκελλος [Γαρ-]
[γή]ττιος τὸν φ[ί-]
[λον].

Supplementa (praeter v. 4 init. [Μ]άρκελλος et v. 6. 7 φ[ί]λον]) mea sunt.

Furii Marcelli Gargettii duo commemorantur in titulis, pater ephebus a. 157 (n. 1121) cosmeta inter annos 180 et 192 (n. 1151 cf. adn. ad n. 1148), filius ephebus eodem anno quo pater cosmetae munere fungebatur (n. 1148. 1149). Uter hic intellegendus sit dubium est.

697*a* Fragmentum Hermae inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

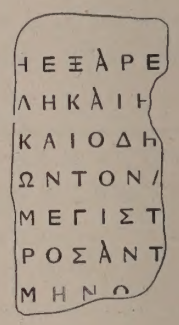

Ἡ ἐξ Ἀρε[ίου πάγου βου-]
λὴ καὶ ἡ [βουλὴ τῶν Φ]
καὶ ὁ δῆ[μος ὁ Ἀθηναί-]
ων τὸν [ἀρχιερέα (?) τοῦ]
μεγίστ[ου Αὐτοκράτο-]
ρος Ἀντ[ωνείνου Αὐρ.]
Μηνο . . . . . .

712*a* Basis quadrangula lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,60, cr. 0,50, inventa ad radices meridionales arcis prope murum qui caveam theatri Dionysiaci ab occidente claudit. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 198 n. 3. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς Κοΐντον Στάτι[ον] | Θεμιστοκλέα Χολλείδην, υἱὸ[ν] | τοῦ διὰ βίου ἱερέως τοῦ Σωτῆρο[ς] | Ἀσκληπιοῦ Κοΐντου Στατ(ίου) Γλαύκου | Χολλείδου καὶ Κλαυδίας Ἀμμίας τῆ[ς] | καὶ Ἀγριππείνης ἐκ Μαραθωνίων, Κλ(αυδίου) Θεμιστοκλέους Ἀσιάρχου θυ(γατρός), | φιλοσόφων καὶ ὑπατικῶν καὶ Ἀσ[ι]|αρχῶν ἔκγονον καὶ ἀπόγονον | Τίτος Φλαύιος Γλαῦκος Μαραθών(ιος) | ποιητὴς καὶ ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος, | ἀπὸ συνη[γ]ορικῶν ταμ(ε)ίου, κλειδοῦ|χήσαντα ἐπιφανῶς τοῦ θεοῦ, παρ[ὰ] | τὸν κοινὸν πρόπαππον Κοΐντον | Στάτιον Σαραπίωνα, οὗ καὶ ὁ πλη|σίον οὗτος τρίπους.

ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ///
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΚΟΙΝΤΟΝΣΤΑΤΙ///
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑΧΟΛΛΕΙΔΗΝΥΙΟ///
ΤΟΥΔΙΑΒΙΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟ//
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΟΙΝΤΟΥΣΤΑΤ<ΓΛΑΥΚΟΥ
ΧΟΛΛΕΙΔΟΥΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑΣΑΜΜΙΑΣΤΗ///
ΚΑΙΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗΣΕΚΜΑΡΑΘΩΝΙΩΝ
ΚΛ<ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΑΣΙΑΡΧΟΥ<ΫΔ
ΦΙΛΟΣΟΦΩΝΚΑΙΥΠΑΤΙΚΩΝΚΑΙΑΣ
ΑΡΧΩΝΕΚΓΟΝΟΝΚΑΙΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΤΙΤΟΣΦΛΑΥΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣΜΑΡΑΘΩΝ
ΠΟΙΗΤΗΣΚΑΙΡΗΤΩΡΚΑΙΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
ΑΠΟΣΥΝΗΙΟΡΙΟΝΤΑΜΙΟΥΚΛΕΙΔΟΥ
ΧΗΣΑΝΤΑΕΠΙΦΑΝΩΣΤΟΥΘΕΟΥΠΑΡ///
ΤΟΝΚΟΙΝΟΝΠΡΟΠΑΠΠΟΝΚΟΙΝΤΟΝ
ΣΤΑΤΙΟΝΣΑΡΑΠΙΩΝΑΟΥΚΑΙΟΠΛΗ
ΣΙΟΝΟΥΤΟΣΤΡΙΠΟΥΣC Ϭ

Statius Sarapio Chollida cosmeta fuit anno 159 aut 160 p. Chr. (n. 119. 743. 1126), Statius Glaucus quidam (demoticum non additur) ephebus 217 aut aliquo ex insequentibus annis (n. 1188). Ille igitur inter annos 110 et 130, hic fere 200 p. Chr. natus erat; quae aetatis ratio cum aptissima sit ei quae in titulo nostro inter Statios Sarapionem et Glaucum statuitur, non dubito, quin iidem illi homines hic intellegendi sint. Etiam inter utriusque aetatem in catalogis ephebicis inveniuntur complures Chollidae Statium nomen gerentes, Corinthus a. 164 aut 165 p. Chr. (n. 1128), Achaicus inter a. 174 et 177 (n. 1136); qui per aetatis rationem possunt Sarapionis illius filii esse; idem statuendum videtur de Sarapione Chollida n. 1131, si iure hunc titulum ad Divorum fratrum aetatem (a. 161—169 p. Chr.) rettuli. Ex his tribus aliquis Statii Glauci pater fuerit; Statius Abascantus et Statius Corinthus Chollidae qui inter annos 197 et 207 ephebi fuerunt (n. 1171. 1172) Glauci fratres aut germani aut patrueles fuisse videntur. Quintus Statius Themistocles vero quum vix minus quam octo aut decem annis post patris ephebiam natus esse possit, et in hoc titulo iam cliduchiae munere functus esse dicatur, non ante medium tertium p. Chr. saeculum hic titulus incisus esse potest. Themistoclis filius fortasse fuit Statius Theodorus Chollida ephebus a. 262 p. Chr. (n. 1202).

Ceterum quae v. 13 scripta sunt *ἀπὸ συνηγοριῶν ταμ(ε)ίου* una cum antecedentibus ad T. Flavium Glaucum Marathonium referenda sunt et significant, eum antea *συνήγορον τοῦ ταμιείου* (*advocatum fisci*) fuisse, eodem praepositionis *ἀπὸ* usu quem habes n. 398 *ἀπὸ ἀγωνοθετῶν*. Quod moneo propter Kumanudem, qui haec aliter intellexit. Pluralis *συνηγοριῶν* respondet Latino *ad advocationes fisci promotus* C. I. L. V, 4392 (Wilmannus Ex. 666).

---

714 *a* '*Stück einer Herme, links, oben und unten abgebrochen*'. Inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

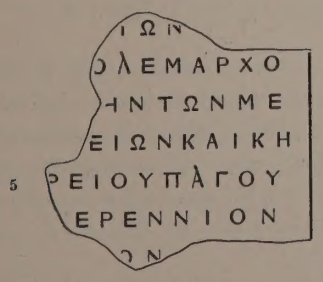

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ]
[καὶ ἡ βουλὴ] τῶν [πενται-]
[κοσίων τὸν π]ολέμαρχο[ν]
[καὶ ἀγωνοθέτ]ην τῶν με-
[γάλων .....]είων καὶ κή-
[ρυκα τῆς ἐξ Ἀ]ρείου πάγου
[βουλῆς Πό(πλιον)] Ἐρέννιον
[Πτολεμαῖον Ἑρμει]ον ....

P. 150 n. 716. Accuratius de Herennii Dexippi titulis exposui et Boeckhii de huius monumenti aetate sententiam contra Niebuhrium defendi Commentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni ab amicis conscriptarum p. 246 sq.

---

720 *a* Fragmenta duo basis lapidis Pentelici, a. 0,62, l. 0,33, cr. 0,13, inventa in Asclepieo. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 205 n. 16. Exscripsit F. de Duhn.

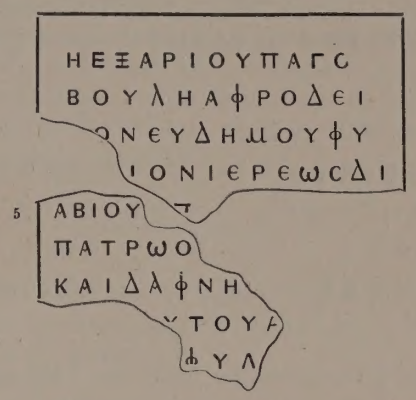

Ἡ ἐξ Ἀρ(ε)ίου πάγο[υ] | βουλὴ Ἀφροδεί[σι]ον Εὐδήμου Φυ|[λάσ]ιον, ἱερέως δι|ὰ βίου [Ἀ]π[όλλωνος] | πατρῴο[υ Πυθίου] | καὶ δαφνη[φόρου | Εὐδήμο]υ τοῦ Ἀ[φρο|δεισίου] Φυλ[ασίου υἱόν].

Versuum 6. 8. 9 supplementa mea sunt. Eudemus Aphrodisii f. Phylasius ephebus fuit septimo Abascanti paedotribae anno, i. e. 144 p. Chr. (n. 740. 1113 *a* col. I v. 31). Qui cum hic iam filium habeat adulta aetate, cui statuae honor decernitur, hunc titulum anno 180 p. Chr. vix antiquiorem esse posse apparet.

---

720 *b* Fragmenta duo inventa apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,02. Exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

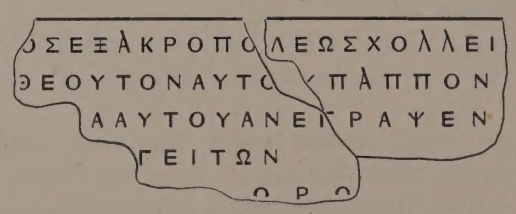

[Στάτιος Πυρφόρ]ος ἐξ ἀκροπόλεως Χολλεί[δης | τὸν δεῖνα ....]θέου, τὸν αὐτοῦ πάππον | [καὶ .....]α αὐτοῦ ἀνέγραψεν. | [δόγματι Ἀρεοπα]γειτῶν.. V. 5 obscurus est; fortasse [Πυρφ]όρο[ς] fuit.

De familia nobili pagi Chollidarum, quae civitate Romana impetrata Statiae genti ascripta erat exposui ad n. 712*a*. Ex hac familia nescio quis id sacerdotium gerebat quod n. 264 (et ni fallor n. 720 *c*) vocibus *ἱερεὺς πυρφόρος ἐξ ἀκροπόλεως* indicatur. Sed et hic et in eiusdem hominis titulis n. 774 *a b* hae voces ipsius nominis Graeci loco inter nomen gentile Romanum et demoticum interponuntur, quod ut in singulis vocibus Ἱεροφάντης, Δᾳδοῦχος, Ἱεροκῆρυξ, Πυρφόρος, Διᾳδοφόρος (ad n. 296) admodum vulgare, ita in his coniunctis Πυρφόρος ἐξ ἀκροπόλεως satis mirum est, etsi ad similitudinem horum accedit Μέμμιος Ἐπὶ βωμῷ Θορίκιος (n. 1127. 1279).

721 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,011. Exscripsit F. de Duhn.

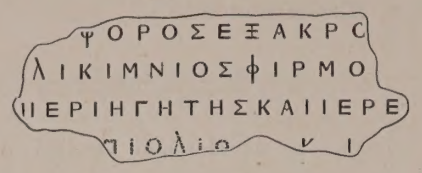

[Ἱερεὺς πυρ]φόρος ἐξ ἀκρο[πόλεως .....|..... Αικί[ν]νιος Φίρμο[ς Γαργήττιος | .....] περιηγητὴς καὶ ἱερε[ὺς .....]. Quarti versus reliquiae obscurae sunt. Ceterum vide ne ad hunc Firmum pertineat epigramma Anth. Planud. 322.

---

735 *a b* *'Inscription conservée dans les papiers de M. G. G. Papadopoulos, qui l'avait copiée en 1845, sur une base tetragonale, à Athènes'.* Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique I p. 328 n. XLIV *c*.

a	*b*
ΟΙΣΥΝΕΦΗΒΟΙ	ΟΙΣΥΝΕΦΗΒΟΙ
ΤΟΝΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΝ	ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ/////
ΜΕΝΙΣΚΟΝ	ΛΕΥΚΙΟΝ
ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ	ΣΟΥΝΙΕΑ

a Οἱ συνέφηβοι | τὸν παιδοτρίβην | Μενίσκον | Κολωνῆθεν.
b Οἱ συνέφηβοι | τὸν γυμνασίαρχ[ον] | Λεύκιον | Σουνιέα.

Dumontius provocat ad Plutarchi Quaest. Conv. IX, 15, 1, ubi Meniscus quidam paedotriba commemoratur. Qui si idem sit cum hoc, eum videri paucis annis ante Aristonem natu minorem (n. 1092 sqq.) in munere fuisse. Qua cum temporis definitione mihi non videtur pugnare, quod Philetus Menisci f. Colonensis tibicen in duobus titulis recensetur, quos ad annos 90—100 p. Chr. referendos demonstravi (n. 78. 1020). Meniscus Philoclis f. Colonensis (C. I. Att. II, 489 *b*) antiquior est, fortasse huius paedotribae avus paternus.

P. 157 n. 740. 741. 743. Cf. adn. ad n. 1113, unde apparet, n. 740 anno 144/5 aut 143/4 p. Chr. (eiusdem anni epheborum catalogus est infra n. 1113 *b*), n. 741 a. 147/8 aut 146/7, n. 743 a. 160/1 aut 159/60 incisum esse.

P. 159 n. 750. Aliud eiusdem lapidis fragmentum exscripsit et cum hoc coniunctum edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 396 n. CIII. Fragmentum novum (*B*) sic se habet:

ΤΟΒΟΥΛΟ
ΤΑΡΧΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΕΡΑΣΤΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ

In prioris fragmenti (*A*) versu septimo pro eo quod nos dedimus ΑΡΙ¯, Dumont ['Αχαρ]ΝΕΥΣ. Sed a Velseni apographo recedendum non est. Supplendum sic videtur: Ἀγαθῇ τύχῃ. Τὸν κοσμητὴν Τιβ(ερίου) Κλ(αύδιον) Ἡλιόδωρον Ἀχαρ|[νέα] οἱ παῖδες τὸν | [πατέρα] Αὐρήλιοι | [.... Ἀ]χαρνεύς, | [Ἀρισ]τόβουλο[ς], Ἀρί[σ]|ταρχος Ἀχαρνεύς, | Ἡλιόδωρος Ἀχαρνεύς, | Ἔραστος Ἀχαρνεύς.

P. 159 n. 751. V. 5 sine dubio ex Chandleri exemplari recipiendum fuit ΧΡΗΣΤΟΥ; Aurelius Appianus Chresti f. Marathonius cum cosmetae filius dicatur, ad tituli n. 1192 annum, quo cosmeta fuit Chrestus Appiani f. Marathonius, hoc quoque monumentum referendum est. Qui annus inter 230 et 235 p. Chr. est.

---

758 *a* Herma marmoris Pentelici sine capite, in museo societatis archaeologicae. Ex Dumontii apographo et ex ectypo chartaceo ab eodem transmisso ed. E. Miller Revue archéologique 1872 p. 353 sqq. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 456 n. C *a*. G. Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta n. 933).

Τ·ΔΟΜΙΤ>ΠΡΟΜΘΕΑ
ΩΑΘΕΝΠΑ.ΑΔΟΞΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΝΕ..ΗΝ
ΤΟΝΑΝΤΙΚΟΣ...ΗΝ
Τ·ΔΟΜΙΤ>ΠΡΟΜΘΕΥΣ
ΩΑΘΕΝΚΑΙΤ>ΔΟΜΙ
..ΡΚΙΣΣΟΣΤΟΝ
..ΤΕΡΑ

corona	*corona*	*corona*	*corona*
ΟΛΥΜ / ΠΙΑ	ΠΥΘΙΑ	ΙCΘ//////	//////////
Ā	B̄	Ā	A(?)

ΑΛΛΟΤΕ.....
CΤΕΦΕΝΕΛΛΑCΑ.....
ΑΡΜΑΤΙΝΕΙΚΗCΑΝΤΑΖ
ΠCΙCΑΙΟΝΑΓΩΝΑ
.Λ..ΤΕΔΕΝΝΕΜΕΗΠΥΘΟΙ
.....Ω(?)ΝΕΝΙCΘΜΩ
.ΟΧC..ΝΕΙΚΗCΑΘΛΑ
...ΡΟΝΤ..ΑΤΡΗ
_Η.ΚΟΝΘΓ..ΩΝΩΝΕΛΑ
//////ΒΟΝCΤΕΦΑΝΩΝ
..ΠΛΕΙCΤΟΙCΙΕΡΟΙC
ΟΙC..ΜΑΚΕΙΤΟΜΟΝΟΝ
Γ̄

Τ(ίτον) Δομίτ(ιον) Προμ(η)θέα | Ὤαθεν, πα[ρ]άδοξον | περιοδονε[ίκ]ην, | τὸν ἀντικοσ[μήτ]ην | Τ(ίτος) Δομίτ(ιος) Προμ(η)θεὺς | Ὤαθεν καὶ Τ(ίτος) Δομίτ(ιος) | [Νά]ρκισσος τὸν | [πα]τέρα.
Ὀλύμ|πια α'. — Πύθια β'. — Ἴσθ[μια] α'. — [Νέμεα] α'(?)

Ἄλλοτε μ[ὲν σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλὰς ἅ[παςα]
ἅρματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Π[ε]ισαῖον ἀγῶνα,
[ἅ]λ[λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δίς, πέμπτ]ον ἐν Ἰσθμῷ
[εὐμ]όχθ[ου] νείκης ἆθλα [φέ]ρουν[τα π]άτρῃ,
[ἑξ]ήκοντ' [ἱερ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων
[ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κεῖτο μόνον.

V. 1 extr. ἅ[πασα], v. 3 [δίς, πέμπτ]ον, v. 4 φέρουτ[α] Kaibelio debentur, reliqua supplementa Millero. Quid sibi velit nota numeralis subscripta, non magis perspicio quam Kaibelius. T. Domitius Prometheus anticosmeta, ut iam Dumontius monuit, n. 1199 recensetur. Eiusdem anni etiam titulus n. 758 est.

759 *a* Herma marmoris Pentelici. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 401 n. CXI.

Παῖδες Ἀθην[αίων κοσμήτ]ορα
κλεινὸν [ἔθεντο]
[κυ]δαίνοντές [μιν καὶ πα]ρεοῦσι
χάρ[ιν]
οὕνεκα πάντεσ[σιν – ⏑⏑]
διεσώσατο [πά]τρῃ
καὶ πόρεν ἄμμι [καλὸν κτῆμ]α
σαοφροσ[ύ]νην.

Supplementa Dumontii sunt, qui v. 3 supplevit *πάντεσ[σιν σώους] διεσώσατο*, quod mihi non uno nomine reiciendum videtur. Sed neque hic neque v. 2, ubi item Dumontii lectio mihi minus placet, aliud quidquam proponere audeo, priusquam apographum accurate et maiusculis quidem litteris confectum mihi praesto sit.

---

768 *a* Athenis Herma. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσίας 1865 mens. Novemb. n. 22. G. Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta n. 951.

Ἱππέα Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡιθέοισιν ἔφηβον
Κήρυκος Ζήνωνος ἀφ' αἵματος υἱέος υἱόν,
Ζήνωνος Ζήνωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔρνος,
πατρὸς καὶ μητρὸς Στρατόλας παραμύθιον εἶναι.

'*Litterae ξ antiquior forma Hadrianeae fere aetatis indicium*' Kaibel.

---

770 *a* Fragmenta duo inventa apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

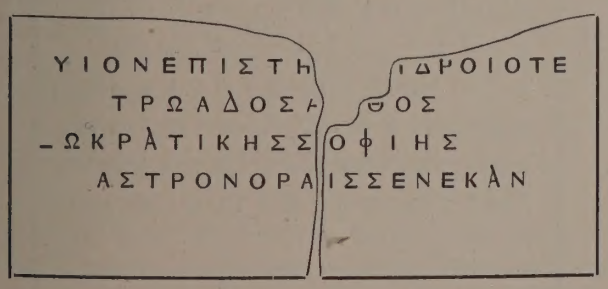

Υἱὸν Ἐπιστή[μης Φα]ίδροιό τε, Τρῳάδος ἄνθος,
Σωκρατικῆς σοφίης | ἄστρον ὁρᾷς Σενέκαν.

P. 163 n. 771. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 209, cuius apographum plane cum Wordsworthiano consentit nisi quod aliquanto plenius est. Nam v. 2 init. habet ... *κρατη* || v. 3 *σ;ασεδα* || v. 4 init. *εϛ* || v. 5 fin. Ἀθᾶναι. Contra unam modo litteram, quam Wordsworthius legit, Kumanudis uncis inclusit, *α* in voce ἐδ[ά]ησαν v. 2.

---

772 *a* '*Herme, Kopf abgebrochen, eine archaistisch gedrehte Haarlocke und Gewand hängt nieder*'. Inventus lapis ad radices meridionales arcis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 202 n. 6. Exscripsit F. de Duhn.

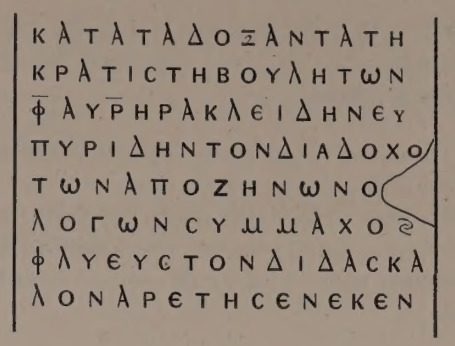

Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ | κρατίστῃ βουλῇ τῶν | Φ Αὐρ(ήλιον) Ἡρακλείδην Εὐ|πυρίδην, τὸν διάδοχο[ν] | τῶν ἀπὸ Ζήνωνο[ς] | λόγων, Σύμμαχος) | Φλυεὺς τὸν διδάσκα|λον ἀρετῆς ἕνεκεν.

Diodorus et Demetrius Symmachi filii inter ephebos Ptolemaidis — pago non indicato — recensentur n. 1144 (inter a. 184 et 187 p. Chr.). Horum fratrem potius quam patrem esse putaverim Symmachum Symmachi f., qui hoc praeceptoris sui monumentum erigendum curavit. Nam reliqua quoque huius generis monumenta, quorum quidem aetas definiri potest (n. 772*b* *c.* 775*b* al.), ad finem alterius et initium tertii p. Chr. saeculi referenda videntur.

---

772 *b* '*Herme ohne Kopf; auf der linken Schulter noch etwas Gewand*'. Ad radices arcis meridionales. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 201 n. 5. Exscripsit F. de Duhn.

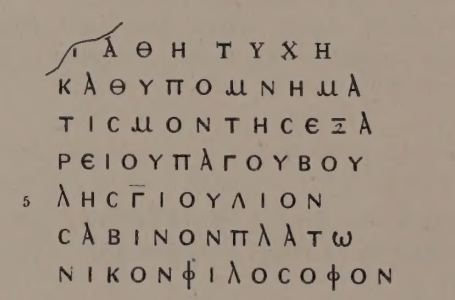

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | Καθ' ὑπομνημα|τισμὸν τῆς ἐξ Ἀ|ρείου πάγου βου|λῆς Γ(άιον) Ἰούλιον | Σαβῖνον, Πλατω|νικὸν φιλόσοφον.

C. Iulius Sabinus Paeaniensis ephebus fuit septimo Abascanti paedotribae anno (144 p. Chr. cf. n. 740). Sane propter demoticum omissum non plane certum est, eundem hominem esse.

---

772 *c* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,82, l. 0,80, cr. 0,59. Ἐξήχθη ἐκ τῶν θεμελίων καθαιρεθείσης οἰκοδομῆς μεταγενεστέρας, τῆς πρὸ τοῦ σπηλαίου τοῦ ἔχοντος τὸ ὕδωρ' (ad Asclepieum). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 528 n. 11. Exscripsit Koehler.

ΗΠΟΛΙΣ

ΤΙΤΟΝΠΟΜΠΗΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
ΠΑΙΑΝΙΕΑΤΩΝΑΠΟΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΝΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΑΤΗΣ
ΠΕΡΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΚΑΙ
ΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑΣ
ΕΝΕΚΑ

Ἡ πόλις | Τίτον Πομπήιον Διονύσιον | Παιανιέα, τῶν ἀπὸ Μουσείου | φιλόσοφον, βασιλεύσαντα, τῆς | περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας καὶ | τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας | ἕνεκα.

Pompeius Dionysius Paeaniensis prytanis Pandionidis recensetur n. 1056 (circiter 210 p. Chr.). Sane etiam in titulis alterius p. Chr. saeculi (n. 1024. 1025. 1026. 1109. 1142) Dionysius quidam (Irenaei f.) Paeaniensis occurrit, sed ei nusquam nomen gentile Pompeius tribuitnr. Quare hunc titulum priori tertii p. Chr. saeculi parti ascribendum esse veri simile est.

---

774 *a* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,60, l. 0,50, cr. 0,80, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 422 n. 16. Exscripsit Koehler.

ΓΑΙΟΣΚΑΙΜΑΥΡΟΣ
ΤΟΝΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΣΥΜΦΟΙ
ΤΗΤΩΝΑΙΤΗΣΑΜΕ
ΝΟΙΠΑΡΑΤΗΣΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΣΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΣΤΑΤΙΟΥΠΥΡΦ
ΕΞΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣΧΟΛΛΕΙΔΟΥ

Γάιος καὶ Μαῦρος | τὸν διδάσκαλον | καὶ ὑπὲρ τῶν συμφοι|τητῶν αἰτησάμε|νοι παρὰ τῆς ἐξ Ἀ|ρείου πάγου βουλῆ[ς], | ζακορεύοντος Στατίου Πυρφ[όρου] | ἐξ ἀκροπόλεως Χολλείδου. De Statio Pyrphoro cf. adn. ad n. 720*b*.

---

774 *b* Fragmenta duo inventa ad Asclepieum, quae eiusdem lapidis esse videri dixit F. de Duhn, qui exscripsit. Supplevi.

a

ΡΕΥC
ΚΡΟΠΟ

b

ΟΥ
ιι

[ζακο]ρεύο[ντος Στατί]ου [Πυρφόρου]
[ἐξ ἀ]κροπό[λεως Χολλε]ί[δου].

---

775 *a* In margine superiore basis lapidis Pentelici, a. 0,27, l. 0,22, cr. 0,20. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 203 n. 7. Exscripsit F. de Duhn.

ΛΟΥΛΑΝΤΑΑΙ
ΙΠΟΛΛΩΝΙΟ
ΟΝΣΟΦΙ

[Κατὰ τὰ] δόξαντα Ἀ[ρεοπα|γείταις] Ἀπολλώνιο[ν .....|.... τ]ὸν σοφι[στὴν ...].

775 *b* Herma sine capite, a. 1,80, l. 0,32, cr. 0,27, inventus ad Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 420 n. 12. Exscripsit Koehler.

ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΝΚΟ//
ΛΥΤΕΑΤΟΝΣΥΓΓΡ//
ΦΕΑΣΩΣΙΓΕΝΗΣ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣΟΣΟ
ΦΙΣΤΗΣΨΗΦΙΣΑΜΕ
ΝΗΣΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ

membrum

ΕΥΚΛ (*postea insculptum*)

'sic' Koehler (συνγρ. Kum.)

Πομπηϊανὸν Κολ|λυτέα τὸν συγγρα|φέα Σωσιγένης | Παλληνεὺς ὁ σο|φιστής, ψηφισαμέ|νης τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς.

T. Flavius Sosigenes Pallenensis ephebus fuit inter annos 174 et 177 p. Chr. (n. 1138), eponymus tribus Antiochidis (n. 1050) et archon eponymus (n. 52. 1163. 1164) sub finem alterius p. Chr. saeculi. Ad eum hunc titulum pertinere putaverim, etsi idem nomen iam antea in eadem pagi Pallenensium familia fuisse demonstrat titulus n. 1098 anno 116 p. Chr. compositus, ubi Sosigenes Sosigenis f. Pallenensis inter ephebos est.

---

780 *a* Herma lapidis Pentelici sine capite, a. 1,71, l. 0,32, cr. 0,27, inventus in Asclepieo. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 323 n. 2. Exscripsit Lolling.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒ/////
ΛΗΙΚΑΙΗΒΟΥΛΗΙΤΩΝΧ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΣΩΖΟΝΤΑ
ΛΑΔΙΚΟΥΣΟΥΝΙΕΑΙΑ
ΤΡΟΝΖΑΚΟΡΕΥΣΑΝΤΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΑΙΥΓΕΙΑ///
ΕΝΤΩΙΕΠΙΣΤΡΑΤΟΛΑΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩ ΚΛΕΙΔΟΥΧΟΥΝ
ΤΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣ)ΣΟΥΝΙΕΩΣ

ΞΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΩ
ΠΩΝΙΟΥΜΑΞΙΜΟΥΙΕΡΟ
ΚΗΡΥΚΟΣ

V. 8 ΕΝΙΑΥΤΩ lapicida quum errore omisisset litteris minoribus supra versum addidit.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου β[ου]|λὴ⟨ι⟩ καὶ ἡ βουλὴ⟨ι⟩ τῶν Χ | καὶ ὁ δῆμος Σώ|ζοντα | Λαδίκου Σουνιέα ἰα|τρόν, ζακορεύσαντα | Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγεία[ς] | ἐν τῷ ἐπὶ Στρατολάου | ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, κλειδουχοῦν|τος Σώζοντος) Σουνιέως· | [ἐ]πιμελητεύοντος Κω|πωνίου Μαξίμου ἱερο|κήρυκος.

Titulus anno 126 p. Chr. non recentior propter senatum sescentorum, sed ne multo quidem antiquior propter Coponium Maximum hierocerycem. Ladicus et Sozon, Sozontis filii, Sunienses, ephebi sunt n. 122, sed de eius tituli aetate non constat.

780 *b* Herma marmoris albi sine capite, a. 0,70, l. 0,33, cr. 0,30, inventus ad radices arcis meridionales, ubi fuit Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 323 n. 1. Exscripsit Lolling.

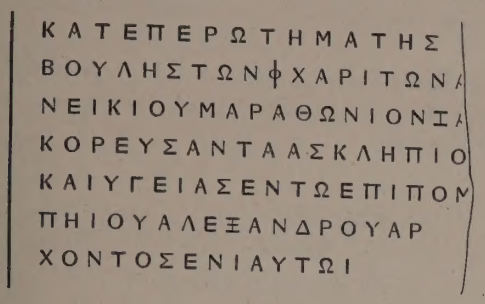

Κατ' ἐπερώτημα τῆς | βουλῆς τῶν Φ Χαρίτωνα | Νεικίου Μαραθώνιον, ζα|κορεύσαντα Ἀσκληπιο[ῦ] | καὶ Ὑγείας ἐν τῷ ἐπὶ Πομ|πηΐου Ἀλεξάνδρου ἀρ|χοντος ἐνιαυτῷ.

Titulus anno 126 p. Chr. recentior propter senatum quingentorum. Accuratius aetas definiri non potest, quia neque Charitonis Marathonii neque Pompei Alexandri archontis nomina alibi inveniuntur.

---

780 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

. . . . . ην ἰατρόν.

P. 170 ad n. 810. Cum iam constet Vibulliam Alciam matrem Herodis fuisse, apparet me iure Polydeucionem distinxisse ab illis libertis, quibus Herodes senex nimis indulsisse fertur; sed quae de condicione eius civili dixi, tamen dubia sunt, nam potest etiam ipsius Alciae libertus fuisse.

P. 170 n. 815 v. 2 extr. in supplementis pro *ἀνδρὶ* scribe *υἱῷ*. Item n. 816 v. 2 pro *γυνή* supplendum est *μήτηρ*. Nam solum nomen Ἡρώδης patrem oratoris significare non potest (Hermae XIII p. 71).

---

822 *a* Herma ab superiore et inferiore parte fractus, inventus ad meridionales arcis radices. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 207 n. 21. Exscripsit F. de Duhn.

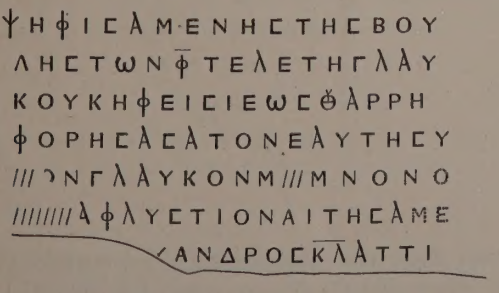

III

Ψηφισαμένης τῆς βου|λῆς τῶν φ' Τελέτη Γλαύ|κου Κηφεισιέως Θυ(γάτηρ), ἀρρη|φορήσασα, τὸν ἑαυτῆς υ|[ἱ]ὸν Γλαῦκον Μ[ε]ινυο|[ς Ἀν]αφλύστιον, αἰτη|σαμέ|[νου το]ῦ ἀνδρὸς Κλ(αυδίου) Ἀττι|[κοῦ . . . . .].

Anno 126 p. Chr. titulum recentiorem esse senatus quingentorum indicat. Glaucus Glauci f. Cephisiensis ephebus est n. 1093 (initio saeculi secundi), Hyginus Glauci f. ephebus Erechtheidis n. 1120 (a. 151 p. Chr.). Ille Teletes, quae hoc monumentum dedicavit, pater aut avus, hic frater aut fratris filius fuerit.

---

822 *b* Herma cui deest caput; inferior pars fracta; inventus lapis ad radices meridionales arcis, ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 14. Exscripsit F. de Duhn.

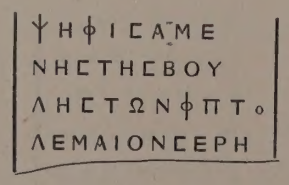

Ψηφισαμέ|νης τῆς βου|λῆς τῶν φ' Πτο|λεμαῖον Σερή|[νου . . . .].

Aurelius Serenus Isidori f. Marathonius sophronista est n. 1177 (post annum 212 p. Chr.), Asclepiades Sereni f. Marathonius ephebus eodem anno.

a

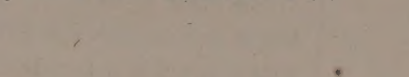

b

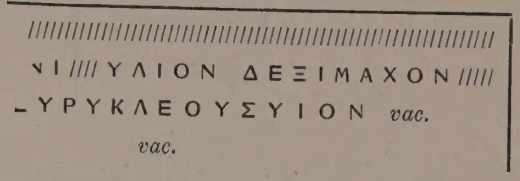

a

[ὁ δῆμος]
[Γάι]ον Ἰούλιον Λ[αχάρους υἱὸν]
Εὐρυκλέα, ἀρετῆ[ς ἕνεκεν].

b

[ὁ δῆμος]
[Γάιο]ν Ἰ[ο]ύλιον Δεξίμαχον
[Ε]ὐρυκλέους υἱόν.

Supplementa Kumanudi debentur. Euryclis patrem Lacharem Plutarchus Anton. c. 67 commemorat.

824 *a* Basis lapidis Pentelici, a. 0,47, l. 0,28, cr. 0,24, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 421 n. 14. Exscripsit Koehler.

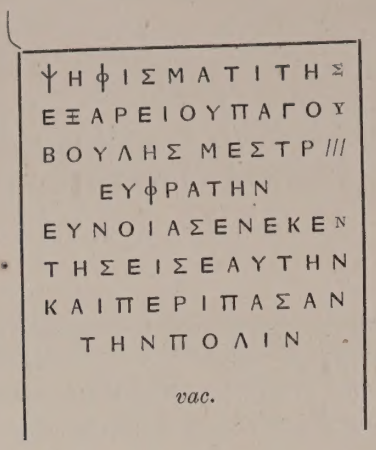

Ψηφίσματι τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Μέστρ(ιον) | Εὐφράτην, | εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτὴν | καὶ περὶ πᾶσαν | τὴν πόλιν.

P. 172 n. 827. Hunc titulum iniuria recepi; nam etsi et nunc exstat Athenis lapis et iam a Lebasio titulus inter Atticos receptus est, tamen non Atticus est, sed prope Olynthum inventus et (integrior quam nunc est) editus a Boeckhio C. I. G. 2007*g* (Add. vol. II p. 994).

---

830 *a* Fragmenta tria Hermae lapidis Pentelici sine capite, inventa ad Asclepieum; *a* et *b* coniuncta a. 0,25, l. 0,16, cr. 0,38. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 203 n. 8. Exscripsit F. de Duhn. — *c* exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

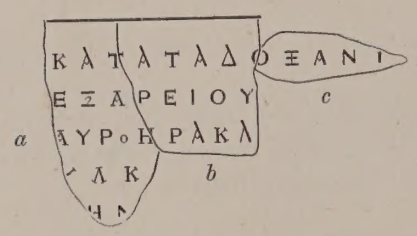

Κατὰ τὰ δόξαντ[α τῇ] | ἐξ Ἀρείου [πάγου βουλῇ] | Αὐρ(ήλιον) Ἡρακλ[είδην .....] | Κλ(αύδιος) Κ.....|....ην.....

Aurelius Heraclides Eupyrida philosophus est n. 772*a*; idem an alius sit, non liquet.

---

832 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,018. Exscripsit F. de Duhn.

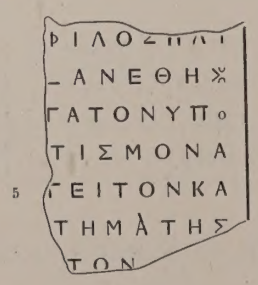

[τὸν δεῖνα ὁ] φίλος Ἡλι-
[όδωρος (?)] ἀνέθη-
[κεν κα]τὰ τὸν ὑπο-
[μνημα]τισμὸν Ἀ-
[ρεοπα]γειτ[ῶ]ν κα-
[ὶ τὸ ἐπερώ]τημα τῆς
[βουλῆς] τῶν .....

---

836 *a* Lapis Hymettius a. 0,060, l. 0,155, cr. 0,085, inventus ad Asclepieum. Margines superior et inferior integri. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 118.

Πῶλ[λα (?) .....]
τηρ Πόπλιο[ν] .ε.....
υἱὸν Βάσσον τὸν [ἑαυτῆς ....ι]
δοῦν Εἰλειθυί[ᾳ ἀνέθηκεν].

---

836 *b* Herma lapidis Pentelici sine capite, a. 0,91, l. 0,31, cr. 0,27, inventus ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 420 n. 12. Exscripsit Lolling. *'Schwache Buchstabenspuren zeigen, dafs auf derselben Fläche früher eine ältere und viel längere Inschrift gestanden hat'.*

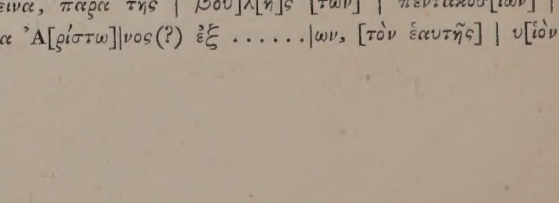

Ἀγαθῇ τύχῃ· | Δόγματι Ἀρεοπαγειτῶν | Ἐπαφρόδειτον Εὐτύχη.

Nomen mulieris casu nominativo esse Εὐτύχη monui Archaeol. Zeitg. 1877 p. 191 not. 2.

---

836 *c* Fragmentum marmoris, apud Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

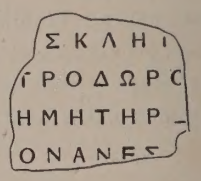

[Ἀ]σκλη[πιῷ καὶ Ὑγείᾳ Μη]τρόδωρο[ν .....] | ἡ μήτηρ [ἡ δεῖνα τὸν υἱ]|ὸν ἀνέσ[τησεν].

---

836 *d* Fragmenta duo inventa ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn, qui litteras rubro colore tinctas fuisse ad utrumque fragmentum adnotavit. Litterarum altitudinem ad fragm. *a* ascripsit 0,04, ad fragm. *b* 0,047; sed satis inaequabilem scripturam esse ex ipso apographo apparet. — Coniunxi.

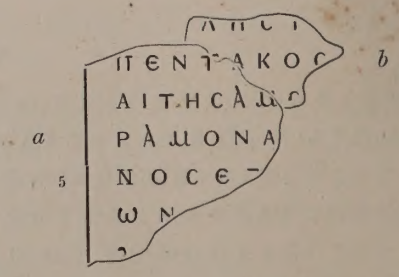

[Τὸν δεινα, παρὰ τῆς | βου]λ[ῆ]ς [τῶν] | πεντακοσ[ίων] | αἰτησαμέ[νη Πα]|ραμόνα Ἀ[ρίστω]|νος(?) ἐξ .....|ων, [τὸν ἑαυτῆς] | υ[ἱὸν ἀνέθηκεν].

836 *e* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Quattuor priorum versuum litterae altae 0,019, quinti 0,014, sexti 0,012. Exscripsit F. de Duhn.

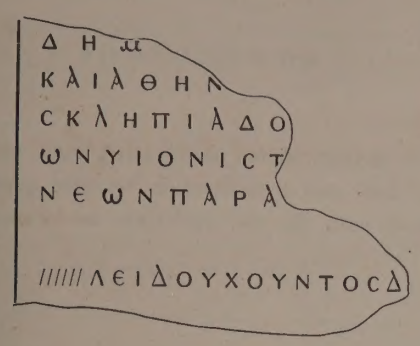

Δημ . . . . . | καὶ Ἀθην[. . . . . Ἀ]|σκληπιάδο[υ τὸν ἑαυτ]|ῶν υἱὸν Ἰστ . . . . . | Νέων Παρα[μόνου (?) . . . . . κ]λειδουχοῦντος Δ . . . . . .

---

839 *a* Fragmenta duo lapidis Pentelici inventa ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,016. *a* exscripsit F. de Duhn. *b* a. 0,29, l. 0,12, cr. 0,06, ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 205 n. 75. Exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

a *b*

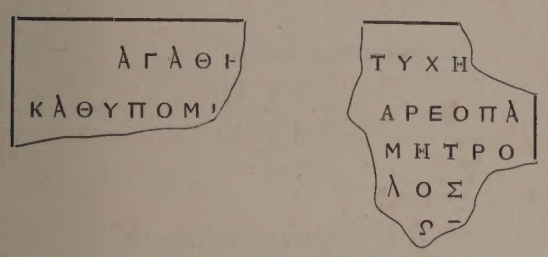

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Καθ' ὑπομ[νηματισμὸν] Ἀρεοπα|[γειτῶν τὸν δεῖνα] Μητρο[δώρου . . . . . ὁ φί]λος . . . .

---

862 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,033. Exscripsit F. de Duhn.

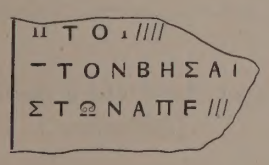

Primi versus reliquiae obscurae sunt, reliqua sic legenda videntur: . . . . . |στον Βησαι[έα, Σεβα]|στῶν ἀπε[λεύθερον].

---

862 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterae altae 0,38 rubro colore tinctae fuerunt. Exscripsit F. de Duhn.

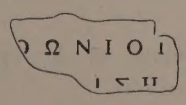

[Τὸν δεῖνα Μαρα]θώνιο[ν]. Alterius versus reliquiae nimis ambiguae sunt.

894 *a* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,97, l. 0,47, cr. 0,42, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 324 n. 3. Exscripsit Koehler, cuius ex apographo minusculis litteris expressi Hermae XIII p. 84.

ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ
ΜΑΡΚΙΑΝΑΘΗ
ΝΑΙΔΑ ΚΛ ΗΡΩ
ΔΟΥ ΦΛ ΜΑΚΕΡ
ΦΙΛΟΥΚΑΙΔΙΔΣ
ΚΑΛΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΞΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΕΥΔΗ
ΜΟΥΤΟΥΕΡΜΕΙΟΥΓΑΡ
ΓΗΤΤΙΟΥ ΥΠΟΞΑΚΟ
ΡΕΥΟΝΤΟΣΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΑΡΓΗΤΤΙ///

Τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς | ψηφισαμένης | Μαρκίαν Ἀθη|ναΐδα Κλ(αυδίου) Ἡρώ|δου Φλ(αουίου) Μάκερ, | φίλου καὶ διδασ|κάλου θυγατέρα. ζακορεύοντος Εὐδή|μου τοῦ Ἑρμείου Γαρ|γηττίου, ὑποζακο|ρεύοντος Εὐαγγέ|λου | τοῦ Δημητρίου Γαργηττί[ου].

Haec filia Herodis Attici est, quam Philostratus falso Panathenaida vocat, pleno nomine *Marcia Claudia Alcia Athenais Gavidia Latiaris* (Archaeol. Zeitg. 1877 p. 103 n. 74. Hermae XIII p. 84).

---

903 *a* Fragmenta duo basis lapidis Pentelici, inventa ad Asclepieum. *a* a. 0,30, l. 0,14, cr. 0,15. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 208 n. 24. Exscripsit F. de Duhn. — *b* exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

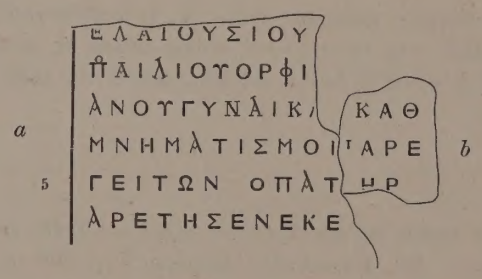

a *b*

[Τὴν δεῖνα τοῦ δεῖνος] | Ἐλαιουσίου [θυγατέρα,] | Πο(πλίου) Αἰλίου Ὀρφί[του . . . . .]|ανοῦ γυναῖκα, καθ' [ὑπο]|μνηματισμὸ[ν] Ἀρε[οπα]|γειτῶν ὁ πατὴρ | ἀρετῆς ἕνεκε[ν].

---

906 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,025. Exscripsit F. de Duhn.

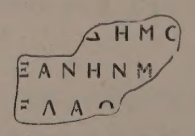

Versus 2 litterae finali signum interrogationis ascripsit de Duhn.

[Ἡ βουλὴ . . . . . καὶ ὁ] δῆμο[ς | Ῥω]ξάνην Μ[ε|νε]λάο[υ(?) . . . . .].

P. 185 n. 909. Non certum est, hunc titulum ad hanc classem pertinere. Nam haud improbabile est, initio potius [Ἀρισ]τοφῶν[τ]α (vel Κλειτοφῶντα sim.) supplendum esse.

P. 186 n. 912. Aetatem huius tituli nunc definire licet ex n. 68*b*, ubi Polycharmus Polycriti f. Azeniensis archon eponymus est, cuius annum in Claudii principatum incidere demonstravi in adnotatione.

920*a* Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,24, cr. 0,28, inventum ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 208 n. 23. Exscripsit F. de Duhn.

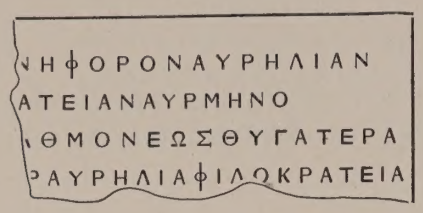

[Τὴν κα]νηφόρον Αὐρηλίαν
[Φιλοκρ]άτειαν, Αὐρ(ηλίου) Μηνο-
. . . . . Ἀθμονέως θυγατέρα,
[ἡ μήτη]ρ Αὐρηλία Φιλοκράτεια.

928*a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

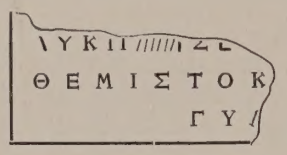

Versus 1 reliquiae ambiguae sunt. V. 2. 3 Θεμιστοκλ[έους . . . . . .] | γυ[ναῖκα]. Nam etsi versus tertii ultima littera ex apographo Duhnii potius Λ aut Δ quam Ν fuisse videatur, tamen vix aliud quidquam hic fuisse potest.

942*a* Basis mutila lapidis Hymettii, a. 0,42, l. 0,20, cr. 0,17, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 206 n. 18.

Ἀ[γαθῇ τύχῃ]
[Κα]θ' ὑπομνη[ματισμὸν τῆς ἐξ Ἀρείου]
[πά]γου βουλῆ[ς . . . . . .]
[Εὐ]τυχίαν Φι . . . . . .
. . ουκ . . θε . . . . . .
. . . . . .

942*b* Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,39, l. 0,10, cr. 0,50, inventum ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 206 n. 19. Exscripsit F. de Duhn.

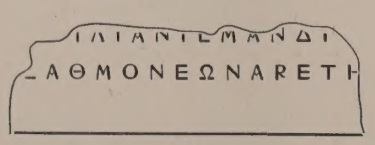

. . . . . λιαν [Τ]ε[ι]μάνδ[ραν . . . .|. . . ἐξ] Ἀθμονέων ἀρετῆ[ς ἕνεκα].

944*a* *'Basis, auf der noch die Reste zweier Füfse, der rechte seitwärts gesetzt. In der Kehle die Inschrift'.* Inventus lapis ad Asclepieum, exscripsit F. de Duhn.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Δημοσθένης. — Solum nomen nominativo casu statuae subscriptum indicare videtur hoc esse monumentum eiusdem generis atque n. 944. 949—951. Quod cum ita sit, aptissime ad oratorem nobilissimum referemus.

962*a* Tabula lapidis Pentelici, a. 0,24, l. 0,63, cr. 0,57. Lapis integer est; impositus erat olim basi quadrangulae, quae reliquam tituli partem continebat. Inventus est ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 208 n. 25.

Ἡ πόλις

963*a* Fragmentum Hermae, inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,013. Exscripsit F. de Duhn.

Ἡ ἐξ [Ἀρείου πάγου βουλὴ]
καὶ ἡ [βουλὴ τῶν . . . . . .]

963*b* *'Grauer Marmor'.* Litterarum altitudo 0,018. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

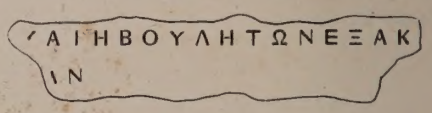

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ κ]αὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακ[οσίων]
[ἀνέθηκ]αν.

963*c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,06. Exscripsit F. de Duhn.

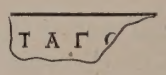

963*d* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,028. Exscripsit F. de Duhn.

965 *a* Fragmentum columnae lapidis Pentelici. Superior pars plana sine litteris, item infima; in media parte aliquantum prominente inscriptio. Qualis totius lapidis forma fuerit Kumanudis propter nimis mutilam eius condicionem nunc diiudicari posse negat. Inventus est ad radices meridionales arcis, ubi fuit Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 11. Exscripsit F. de Duhn.

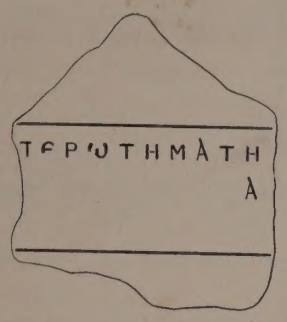

[Κατὰ τὸ ἐ]περώτημα τῆ[ς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς]
Ἀ.....

---

965 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,022. Exscripsit F. de Duhn.

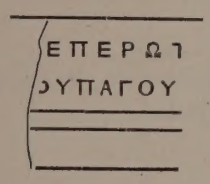

[Κατὰ τὸ] ἐπερώτ[ημα | τῆς ἐξ Ἀρεί]ου πάγου [βουλῆς].

---

965 *c* Fragmentum Hermae cuius caput periit, sed exstat pars pallii ab umero sinistro dependentis, a. 0,23, l. 0,17, cr. 0,07. Inventum ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 13. Exscripsit F. de Duhn.

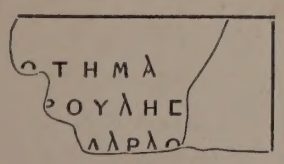

[Κατὰ τὸ ἐπερ]ώτημα | [τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου β]ουλῆς | [..... Μ]αραθ[ώνιον (aut ἐκ Μαραθωνίων, Μαραθωνίου θυγατέρα sim.)].

---

965 *d* Exiguum fragmentum (a. 0,15, l. 0,18, cr. 0,06) basis lapidis Hymettii, inventum ad Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 10. Exscripsit. F. de Duhn.

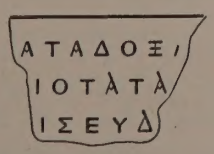

[Κατ]ὰ τὰ δόξα[ντα ταῖς | σεμν]οτάτα[ις ..... α]ις Εὔδ[ημος(?) ....].

965 *e* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,045. Exscripsit F. de Duhn.

Ψη[φίσματι (aut ψηφισαμένης) τῆς ἐξ Ἀρείου] | πάγ[ου βουλῆς ....].

---

965 *f* Fragmentum Hermae inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,018. Exscripsit F. de Duhn.

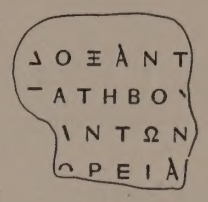

[Κατὰ τὰ δ]όξαντ[α | τῇ σεμνο]τάτῃ βου[λῇ | τῶν Φ.. Ἀ]ντών[ιος ... .ορεια .....

---

965 *g* Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Primi versus litterae altae 0,034, alterius 0,025. Exscripsit F. de Duhn.

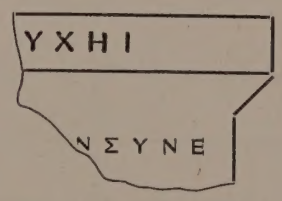

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ. | [Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῶ]ν συνε|[δρίων .....].

---

966 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,021. Exscripsit F. de Duhn.

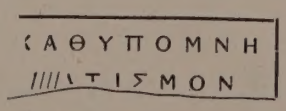

Καθ' ὑπομνη|[μα]τισμὸν | [τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς].

---

966 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,02. Exscripsit F. de Duhn.

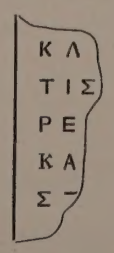

Κα[τὰ τὸν ὑπομνημα-]
τισ[μὸν τῆς ἐξ Ἀ-]
ρε[ίου πάγου βουλῆς]
κα[ὶ τὸ ἐπερώτημα τῆ-]
ς τ[ῶν .....]

966 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

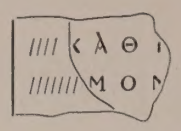

Καθ' [ὑπομνηματ|ισ]μὸν .....

---

966 *d* Fragmentum Hermae inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

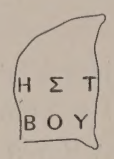

[... τ]ῆς τ[ῶν Ἀρεοπαγειτῶν] βου[λῆς .....]

---

966 *e* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,024. Exscripsit F. de Duhn.

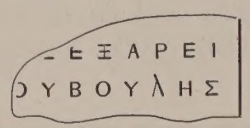

[Κατὰ τὸν τῆς] ἐξ Ἀρεί[ου πάγ]ου βουλῆς | [ὑπομνηματισμόν].

---

977 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,028. Exscripsit F. de Duhn.

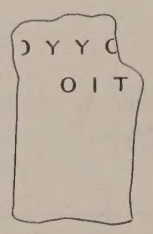

[Τὸν δεῖνα .....]ου υἱὸ[ν ....] | οἱ τ[εχνῖται](?)

---

985 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

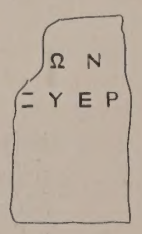

.....ων .... εὐερ[γέτην] (aut εὐερ[γεσίας]).

---

998 *a* Herma sine capite, a. 0,50, l. 0,26, cr. 0,21, infra fractus; supra titulum pars vestis a sinistro umero demissae exstat. Lapis Pentelicus, inventus ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 420 n. 13. Exscripsit Lolling.

vac.
///ΛΟΥΚΙΟCΙ *vac.*
vac.

Λούκιος. Quid hic sibi velit hoc nomen obscurum est.

---

998 *b* Basis marmoris Hymettii sine ornamentis, a dextra mutila, a. 0,16, l. 0,45, cr. 0,72, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 12.

Κατὰ τὸ ἐ[περώτημα]
τῆς βουλ[ῆς .....]
Εὐτυχίδης Λ.....
ὁ Ἐλευσείνιος ὁ

1004 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

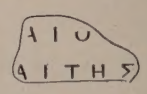

[.... κ]αὶ ὁ [δῆμος ὁ Ἀθηναίων,] αἰτησ[αμένου τοῦ δεῖνος].

P. 202 n. 1006. Koehlerus invenit lapidem in museo societatis archaeologicae et exscripsit.

_ΠΑΡΧ
ΔΗΜΟΚΡΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΝΙΚΑΝΩΡΝΕΟΣ
5 ΚΗΡΥΞΤΗΣΕ_///ΡΙ///
ΘΕ
ΚΗΡΥΚΙΣΚΟΣΑΤ¯
ΑΥΛΗΤΗΣ ΝΙΚΙΑΣ
ΛΙΤΟΥΡΓΟΣΙΣΙΔ
vac.

Ex hoc apographo apparet, v. 1 supplendum esse [πολ]έμαρχ[ος]; interciderunt igitur archontis eponymi et regis nomina. Thesmothetae non videntur perscripti fuisse. Nam v. 6 Θε[σμοθέται] supplere non licet, quia non possunt sex hominum nomina uno versu (7) scripta fuisse. Versu 7 quod ego ex Pittakisii mendosis apographis restitui nomen Κηρυκίσκος iam Koehleri testimonio in lapide esse constat.

P. 203 n. 1011. Quum haec iam typis expressa essent, titulum tractavit R. Neubauer Hermae XI p. 382. De supplementis inter nos plane convenit. Iure meritoque Neubauerum de fide Pittakisii in litterae ϵ forma exprimenda dubitasse ex Koehleri apographo quod expressi apparet.

P. 205 n. 1014. Iniuria dubitavi, num hic archontum laterculus esset; nempe inventum est plebiscitum (C. I. Att. II, 489*b*), ex quo appareat Lysiadem proximo post Lysandrum anno archonta fuisse, quae nomina hic col. III v. 4. 5 se excipiunt. At quae de temporibus horum archontum dixi, omnia etiamnunc teneo.

1018 *a b* Lapis Hymettius quadratus, a. 0,44, l. 0,36, cr. 0,41, inventus in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 529 n. 12. Exscripserunt Koehler et Lolling.

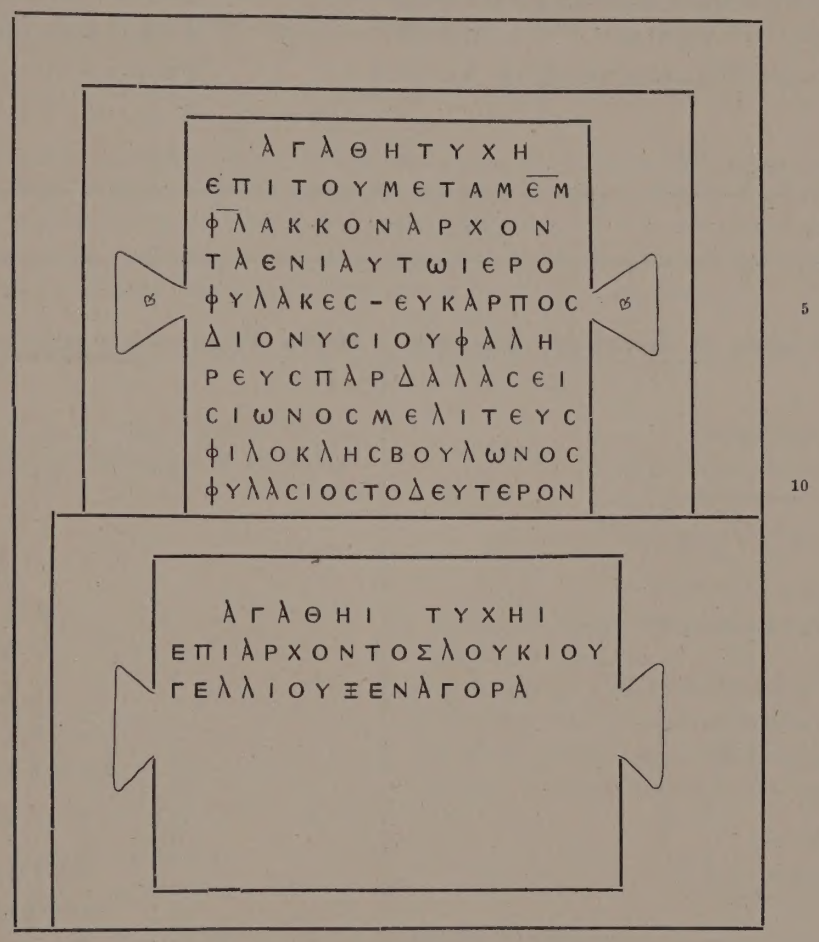

a Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ τοῦ μετὰ Μέμ(μιον) | Φλάκκον ἄρχον|τα ἐνιαυτῷ (*sic*) ἱεροφύλακες· Εὔκαρπος | Διονυσίου Φαλη|ρεύς, Παρδαλᾶς Εἰ|σίωνος Μελιτεύς, | Φιλοκλῆς Βούλωνος | Φυλάσιος τὸ δεύτερον.

b Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Λουκίου | Γελλίου Ξεναγόρα.

Philocles Bulonis f. Phylasius sophronista fuit inter annos 175 et 178 p. Chr. (n. 1141). Inde apparet cuius aetatis hi tituli sint. Accuratius hi tres anni (Memmii Flacci, *ἀναρχίας* post Memmium Flaccum, L. Gellii Xenagorae) definiri non possunt. Sed cum ei continua serie se excipiant, post annum 175 potius quam ante eum hos archontes inserendos putaverim; nam antea (ea quidem aetate qua omnino Philocles *ἱεροφύλακος* munere functus esse potest) tot anni iam occupati sunt, ut nusquam hi tres probabili ratione inseri posse videantur.

P. 221 n. 1033. Quum haec iam typis exscripta essent, fere eadem de hoc fragmento exposuit R. Neubauer Hermae XI p. 381.

P. 234 n. 1052. Koehlerus lapidem qui periisse putabatur invenit et titulum exscripsit. Eius apographum sic se habet:

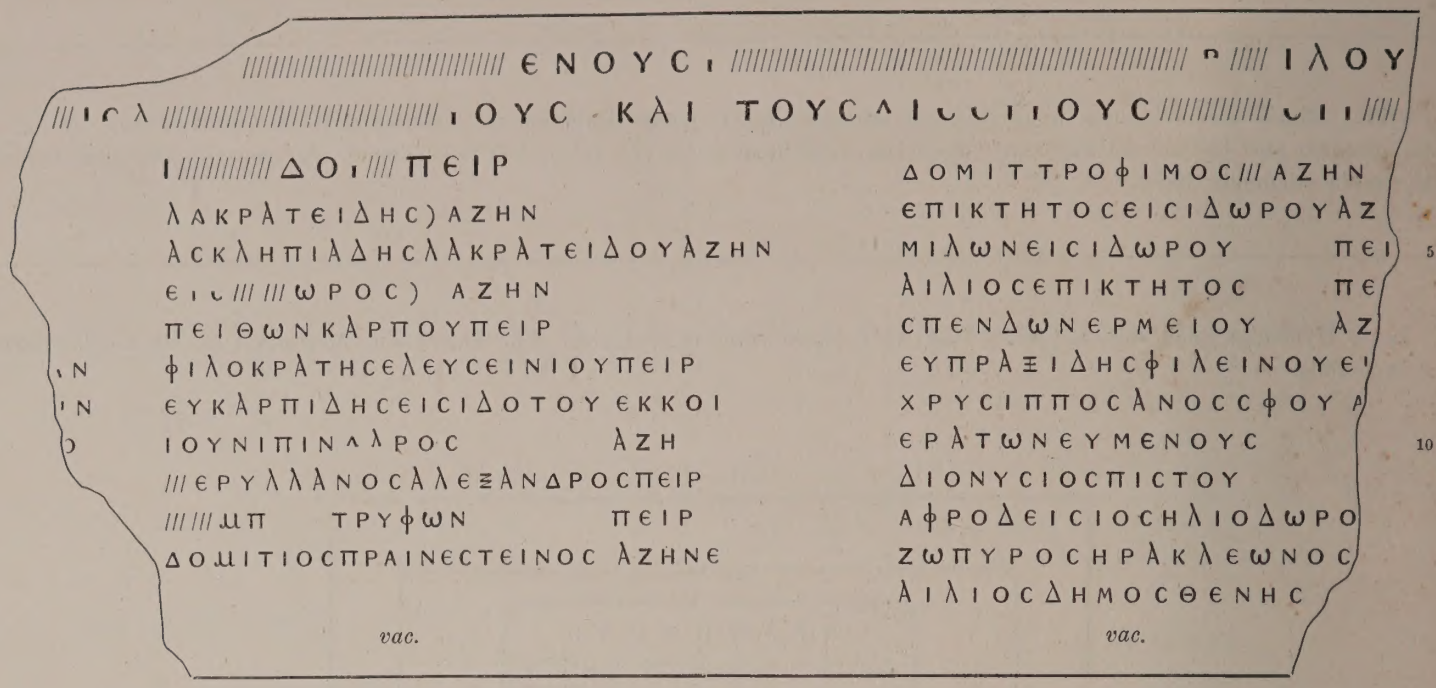

1062 *a* Fragmentum tabulae inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

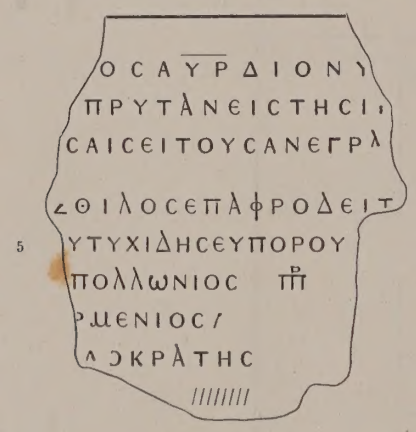

[Ἐπὶ ἄρχοντ]ος Αὐρ(ηλίου) Διονυ[σίου ....., ..|πρυτανείας οἱ] πρυτάνεις τῆς Ἱπ[ποθωντίδος(?) φυλῆς ἑαυ|τοὺς καὶ τοὺ]ς ἀϊσείτους ἀνέγρα-[ψαν].

Ζοΐλος Ἐπαφροδείτ[ου]
[Ε]ὐτυχίδης Εὐπόρου
[Ἀ]πολλώνιος πρ(εσβύτερος)
[Ἀ]ρμένιος
[Φι]λοκράτης
.....

Duo fuerunt Athenis Aurelii Dionysii archontes eponymi, alter Dionysii f. Acharnensis (n. 1177), alter Callippi f. Lamptrensis (n. 1062). Uter hic intelligendus sit eo minus diiudicari potest, quia pauci modo anni inter utriusque magistratum intercesserunt; uterque inter a. 210 et 220 p. Chr. in munere fuit.

1066 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

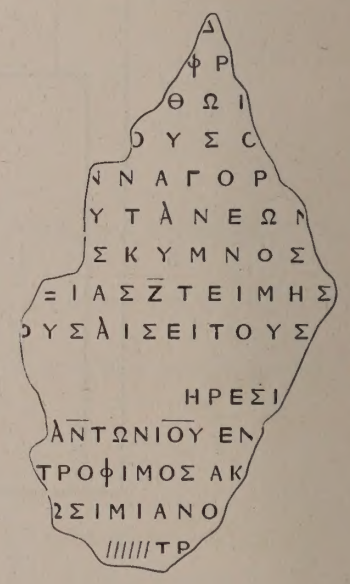

[Ἐπὶ ἄρχοντος .....]φρ[..... Μαρα]θω[νίου(?), στρατηγοῦντος ἐπὶ τ]οὺς ὁ[πλείτας ..... τοῦ Ξε]ναγόρ[ου(?) ..... ὁ ἐπιστάτης τῶν πρ]υτάνεων [τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς] Σκύμνος [Στράτωνος Σφήττιος, πρυταν]είας ζ' τειμήσ[ας τοὺς πρυτάνεις καὶ τ]οὺς ἀϊσείτους [ἀνέγραψεν].

Ἡρεσί[δαι]
Ἀντών(ιος) Ἰού(λιος) Ἐν.....
Τρόφιμος Ἀκ.....
[Ζ]ωσιμιανὸ[ς .....
....τρ.....

Scymnus Stratonis f. Sphettius prytanis est in titulo n. 1053 (inter a. 204 et 210 p. Chr.), unde hic eius nomen supplevi.

P. 244 n. 1071 Lolling Mitth. des archaeol. Instituts in Athen I p. 135. *'Der (Berg) Arapis liegt dem Klostergute Skarmangà und dem alten Vorgebirge Amphiale gegenüber, zunächst der felsigen Insel, die jetzt den Namen Lero trägt, nur durch einen schmalen Sund von dieser geschieden. Die dem Meere zugekehrte Front des Berges — — — fällt ganz senkrecht in einer Höhe von mehr als 100 Fufs herunter. Am Fufse der Felswand — steht in einer Höhe von 1½ Meter eine bis jetzt unbekannte* (hoc ipse postea emendavit p. 256) *Felsinschrift. Die Länge der 6zeiligen Inschrift ist* 0,60, *die Buchstaben sind in der ersten Hälfte gröfser* (0,021) *als in der zweiten* (0,01)'. Ipse titulus sic se habet:

ΟΙΠΡΥΤΑΝΙCΤΗC
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟCΦΥΛΗC
ΕΥCΕΒΗCΑΝΤΕCΤΗΝΘΕΟΝΑΥΤΟΥCΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΕΥΤΥΧΙΔΗC)ΔΙΚΑΙΟC)
ΘΑΛΑΜΟC)ΕΥΚΑΡΠΙΔΗCΠΡΟΒΟΥΑΦΡΟΔΕΙCΙΟC)
ΠΕΙΡΕΕΙC

Quo apographo omnes emendationes exempli Pouquevilliani neglegentissime confecti, partim a Boeckhio partim a me propositae, confirmantur, praeter v. 5 tertium nomen, quod Πρόβου (non Ἱέρου) fuisse apparet. Praeterea v. 4 extr. iure me de Διαῖος nomine dubitasse nunc apparet.

P. 248 n. 1077. Cum lapide contulit Roehl, qui haec enotavit: *Z. 2 zu Ende hinter* ΚΑ *ist nichts Buchstabenartiges zu erkennen.* || *Z. 3* ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙΕΡΜΗΙ... *Die drei am Ende unlesbaren Buchstaben werden* ΠΑΙ *gewesen sein.* || *Z. 4* ΘΗΒΑΓΕΝΟΥ/// || *Z. 5* ΘΕΟΔΩΡΟΥΤΩΝΙΡΗΝΑΙΟΥ///// || *Z. 6* ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΥΝΤΟΣ || *Z. 7* ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ || *Z. 8* ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ. *Das* Ε *hat Schrammen; dazu kommt die Gestalt des folgenden* Ω *(so auch sonst auf diesem Stein), so dafs ein* Κ *statt des* Ε *dazustehen scheint.* || *Z. 11* ΒΑΣΟΣ) || *Z. 12* ΓΑΡΓ/////ΤΙΟΣ || *Z. 14 zu Ende: Aehnlich wie Chandler lese ich nur* ΟΥΝΙΙΙΣ; *dies sicher.*

1089 *a* Fragmentum columnae cum aëtomate; litterae neglegentissime insculptae. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

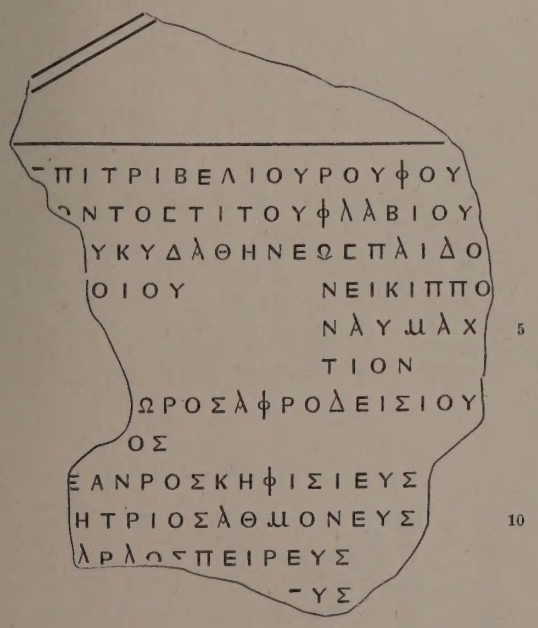

V. 9 ΞΑΝΡΟΣ in Duhnii apographo est, littera Δ aut lapicidae aut ipsius Duhnii errore omissa.

[Ἐ]πὶ Τριβελίου Ῥούφου [ἄρχοντος, κοσμητ|εύ]οντος Τίτου Φλαβίου ... ...|...ου Κυδαθηνέως, παιδο[τριβοῦντος ..... ἐξ] Οἴου
Νεικιππο[ν]
Ναυμάχ[ου .....]
τιον

1089 *b* Fragmentum inventum apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,01. Exscripsit F. de Duhn.

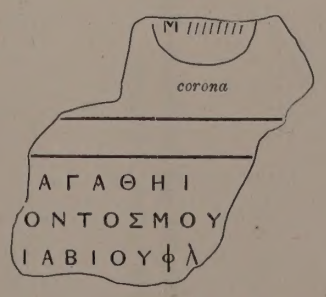

Ἀγαθῇ [τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχ]οντος Μου[....., παιδοτριβοῦν|τος δ]ιὰ βίου Φλ[αβίου .....].

Trebellius Rufus Lamptrensis archon fuit cum senatus etiamtum sexcentorum esset (n. 623. 624) i. e. ante annum 126 p. Chr. Quod vero ex illorum titulorum litteratura et orthographia conieci, eum non ut Marquardtius voluerat ad Tiberii Caesaris imperium, sed ad aetatem multo recentiorem referendum esse, hoc titulo confirmatur, quum cosmetae *T. Flavii* nomina fuisse videamus.

[.....δ]ωρος Ἀφροδεισίου | .....ος
[Ἀλέ]ξαν[δ]ρος Κηφισιεύς
[Δημ]ήτριος Ἀθμονεύς
[Ἀμφι]άραος Πειρεύς
.....εύς

1113 *a* Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici, crassae 0,10, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 436 sqq. n. LXXVIII *a*. — Fragmentum *b* exscripsit Koehler, *a* et *c* Lolling.

a

ΕΡΑΤΩΝ)ΕΥΠΥΡ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΝΤΙΝ
ΖΩΙΛΟCΦΑΛΗΡΕΥC
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗCΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΒΑCΚΑΝΤΟCΕΥΜΟΛΠΟ
ΚΗΦ
ΗΓΕΜΩΝ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗCCΟΥΝ
ΟΠΛΟΜΑΧΟC
ΙΟΥΛ·ΕΥCΧΗΜΩΝΒΕΡΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥC
ΦΟΙΒΟCΑΛΕΞΑΝΔΟΥΠΕΙ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤ ΡΑΙ
CΩΚΡΑΤΗCCΚΑΜΒΩ
ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΚΛ ΔΑΜΑCΙΑC ΦΛΥΕΥC
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ·ΓΕΡΜΑ
ΦΛ·ΓΑΙΑΝΟCΠΑΛ·ΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕ·ΑΛΡ
ΦΛ·ΟΝΑCΟ ΠΑΛΚΑΙΑ
ΓΩΝΟ ΑΝΙΝΟΕΝΕΛΕΥ
ΑΝΤΩ·ΔΙΟΦΑΝΤΟCCΟΥ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΑ.ΙΝΟ
ΕΡΕΝΛΕΟΝΤΕΥCΑΖΗΝ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗCΚΟΛΩ

ΦΙΛΙΠΠΙΟCΝΙΚΟΚΛΕΟΥC
ΝΙΚΟΚΛΗC) ΡΟΥΦΟC
ΙCΙΔΟΤΟC) ΟΥ Φ
ΙCΙΔΟΤΟCΓΛΥΚΩΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟCΚΙΛ
CΤΑΤΙΟCΧΡΥCΟΓΟΝ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟCΠΑΙΔΕ
ΕΥΤΥΧΙΔΗC)ΑΚΥΛ
ΚΡΑΤΕΡΟC)ΑΚΥ
ΛΑΒΕΡ·ΥΜΗΤΤC
ΛΕΩΝΙΔΗC) –
ΑΘΗΝΙΩΝΑΝ
ΛΕΥΚΙΟCΜ
ΑΚΑΜΑΝΤ
ΕΥΚΑΡΠΟC
CΩΚΡΑΤΗ
ΑΓΑΘΟΚΛ
ΑΓΑΘΟ
ΕΥΜ
ΕΥ
Α

b

ΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΙ
ΟΦΙΛΟC)
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΟΙΝΟΦΙΛΟΥ
ΙCΙΔΟΤΟC)
ΦΡΑCΙΝΙΚΟCΤΡΥΦΩΝΟC
ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟCΙΩCΙΜΟΥ
ΜΕΜ·ΠΟΘΟCΘΟΡΙΚΙΟC

ΓΡΟΔ
ΑΤΤΙΚΟ
ΦΕΙΤΟC)
ΜΕΓΙCΤ ΟΔΩΡΟCΑΝΤΙ
ΑΓΑΘΑC
ΕΥΟΔC ΖΩCΙΜΟΥ
ΑΠΟΛ ΩΝΙΟCΑCΚΛΗ
ΠΡΟC ΔΟΚΙΜΟC)

ΙΙΟΔΕΙCΙΟΥ
CΙΟC)

c

ΕΠ
ΠΑΜΦΙΛΟC)
ΔΙΟΝΥCΙΟCΘΝΗCΙΜΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟCΔΗΜΗΤΡΙ
ΖΩCΙΜΟCΟΝΗCΙΜΟΥ
CΥΜΦΟΡΟCCΥΜΜΑΧΟΥ
CΕΡΑΠΙΩΝΔΩCΙΘΕΟΥ
ΖΩCΙΜΟCΙCΙΔΟΤΟΥ
ΗΔΥΛΟCCΕΡΑΠΙΩΝΟC
ΕΥΟΔΟCΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΝΤΩ·ΗΡΑΚΛΕΙΔΗC

III

ΑΙΛ<COCCIΑΝΟCΠΡΟC
ΝΙΚΗΡΑΤΟCΠΑΜΦΙΛ ΦΛΥ
ΠΑΜΦΙΛΟC) ΦΛΥ
ΠΡΩΤΕΑΕΕΙΡΗΝΑΙΟΥΛΑΜ *sic*
ΓΑΙΟCΕΙΡΗΝΑΙΟΥΛΑΜ
ΕΥΔΗΜΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΦΛ
ΘΕΟΔΩΡΟCΖΩΙΛΟΥ
ΦΑΛΗΡ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟC
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΔΙΟΝΥCΙΟΦΛΑΜ
ΓΡΑΦΙΚΟCΘΕΟΔΟCΙΟΦΛΑΜ
ΘΕΟΓΕΝΗC)ΚΗΦΕΙC
ΔΗΜΗΤΡΙΟC·ΑΓΡΥΛ
ΖΩΠΥΡΟCΟΝΑCΟΥΑΓΡΥ
ΕΡΜΕΙΑC)ΕΚΚΗΔΩΝ
ΑΙΓΕΙΛΟC ΓΑΡΓΗΤ
ΠΟΥ

ΠΙCΤΟC)ΕΚΚΕΡΑΜΕ
ΟΜΗΡΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥΕΡΜΙ
ΝΙΚΩΝ)ΧΟΛΑΡΓΕΥC
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟCΝΙΚΩΝΟCΧΟΛ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟCΑΠΟΛΛΩΧΟΛ
ΟΝΗCΙΜΟC)ΙΦΙCΤΙΑΔΗC
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC
ΑΙΛ·ΓΛΥΚΩΝΙΤΛΙΟC
Φ///ΛΡΓΥΡΟC)ΙΤΛΙΟC
ΑΞΙΟΠΙCΤΟC)ΒΗCΑΙΕΥCΠ
ΑΞΙΟΠΙCΤΟC)ΒΗC
ΘΕΟΓΕΝΗCΕΥΠΟΡΟΥΑΦΙΔ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC)ΑΝΤΙΝΟ
ΑΤΤΙΚΟC)ΟΙΝΑΙΟC
ΟΙΝΕΙΔΟC
ΚΛ·ΦΑΥCΤΟCΠΤΕ/
ΓΥΜΝΙΤΟCΧΡΥCΑΝΘ
CΩΚΡΑΤΗCΒΙΩΝΟCΑΧ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟC ΜΕΛ
ΔΗΜΟCΘΕΝΗCΔΙΟΝ /CΙΟΥ
CΩΚΡΑΤΗCΕΠΙΓΟ' ΟΥ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟCΤΡΟ ΜΟΥ
ΘΕΟΔΟCΙΟC)
ΚΛΙΓΥΡΟC
CΠΑΓΑΟΟCΛC ΩΠΙΟ
ΕΥC)

ΕΥΦ ΜΟCΔΗΜΗΤΡΙΟ
ΕΠ ΗΤΟCΑCΚΛΗΠΙΑ
ΕΥ ΟCΥΝΟC)
ΕΥCΑΠΟΛΛΟΔΩΡ
ΡΠΟCΥΓΕΙΝΟΥ
'CΑΓΑΘΟΔΩΟ *sic*
ΟΔΟΤΟC
ΛΗCΘΕΟΓΕΝΟΥC
ΩΝ)
ΡΥΦΩΝΖΩCΙΜΟΥ
CΥΜΦΟΡΟCΑΤΤΑΛΟΥ
ΟΛΥΜΠΟCΤΕΡΠΝΟΥ
ΑΤΤΙΚΟCΕΡΩΤΟC
ΠΟCΗCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΙΟΥΛ·ΑΝΤΕΡΩC
ΔΙΟΝΥCΙΟCCΩCΑΝΔΡΟΥ
ΕΛΒΙΔΙΟCΜΑΞΙΜΟC
ΑΓΑΘ///CΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟΥ
ΤΙΜΟΘΕΟCΑΝΤΙΓΕΝΟΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΕΥΝΟΜΟΥ
CΩΖΟΜΕΝΟCΘΑΛΛΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ)
ΙΕΡΩΝΕΡΜΕΙΟΥ
ΑΓΝΟCΔΗΜΑ
ΜΑΧΟC)

ΜΥΡΩΝΙCΙΔΟΤΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟCΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟCΘΕΟΦΑ
ΚΑΛΛΙCΤΟCΕΠΙΓΕΝΟΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΚΑΡΠΟΥ

ΥΠΟCΩΦΡΟΝΙCΤΑΙ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΜΑΡΑΘ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC)ΑΖΗ

[σωφρονισταί]
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
Ἐρά[τ]ων) Εὐ[π]υρ(ίδης)
Ἀπολλώνιος Ἀντιν(οεύς)
Ζωΐλος Φαληρεύς
παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου | Κηφ(ισιεύς)
ἡγεμών
Πρωτογένης Σουν(ιεύς)
ὁπλομάχος
Ἰούλ(ιος) Εὐσχήμων Βερν(ικίδης)
γραμματεύς
Φοῖβος Ἀλεξάνδρου Πειραι(εύς)
ὑπογραμματ(εύς)
Σωκράτης Σκαμβω(νίδης)
γυμνασίαρχοι
Κλ(αύδιος) Δαμασίας Φλυεύς
καὶ ἀγωνοθέ(της) Γερμα(νικείων)
Φλ(άουιος) Γαϊανὸς Παλ(ληνεὺς) καὶ
ἀγωνοθέ(της) Ἁδρι(ανείων)
Φλ(άουιος) Ὄνασος Παλ(ληνεὺς) καὶ ἀ-
γωνοθ(έτης) Ἀντινο(είων) ἐν Ἐλευ(σῖνι)
Ἀντώ(νιος) Διόφαντος Σου(νιεὺς)
καὶ ἀγωνοθέ(της) Ἀ[ντ]ιν[ο(είων)]
Ἑρέν(νιος) Λεοντεὺς Ἀζην(ιεύς)
Ξενοκράτης Κολω(νῆθεν)
Αἴλ(ιος) Σοσσιανὸς Προσ(πάλτιος)
Νικήρατος Παμφίλ(ου) Φλυ(εύς)
Πάμφιλος) Φλυ(εύς)
Πρωτέα(ς) Εἰρηναίου Λαμ(πτρεύς)
Γάϊος Εἰρηναίου Λαμ(πτρεύς)
Εὔδημος Ἀφροδεισίου Φυλ(άσιος)
Θεόδωρος Ζωΐλου | Φαλη̣ρ(εύς)
Ἐρεχθείδος
Ἐπίκτητος Διονυσίου Λαμ(πτρεύς)
Γραφικὸς Θεοδοσίου Λαμ(πτρεύς)
Θεογένης) Κηφεισι(εύς)
Δημήτριος Ἀγρυλ(ῆθεν)
Ζώπυρος Ὀνάσου Ἀγρυ(λῆθεν)
Ἑρμείας) ἐκ Κηδῶν
Αἰγείδος
[Ἐπίγονος Εὐκάρ]που | Γαργήτ(τιος)

[Πτολεμαΐδος]
. . . . . .
Φιλῆ[ν]ος (aut Φίλ[ητ]ος) Νικοκλέους
Νικοκλῆς) Ῥοῦφος . . . . .
Ἰσίδοτος) ου Φ[λυεύς]
Ἰσίδοτος Γλύκων[ος . . . .]
Μητρόδωρος Κίλ[α . . . .]
Στάτιος Χρυσόγον[ος . . . .]
Φιλουμενὸς Παιδέ[ρωτος . . . . .]
Εὐτυχίδης) Ἀκυα[ιεύς]
Κράτερος) Ἀκυ[αιεύς]
Λαβέρ(ιος) Ὑμηττὸ[ς Βουτάδης]
Λεωνίδης) . . . .
Ἀθηνίων Ἀν . . . . .
Λεύκιος Μυ . . . . .
Ἀκαμαντ[ίδος]
Εὔκαρπος . . . . . .
Σωκράτη[ς . . . . . .]
Ἀγαθοκλ[ῆς . . . . .]
Ἀγαθο[κλῆς . . . . .]
Εὐμ . . . . .
Εὐ . . . . . .
Λ . . . . . ος Ἀπολλωνίο[υ]
[Οἰν]όφιλος)
Ἀσκληπιάδης Οἰνοφίλου
Ἰσίδοτος)
Φρασίνικος Τρύφωνος
Νικόστρατος Ζωσίμου
Μέμ(μιος) Πόθος Θορίκιος
Πίστος) ἐκ Κεραμέ(ων)
Ὅμηρος Ἀφροδεισίου Ἕρμι(ος)
Νίκων) Χολαργεύς
Ἐπαφρόδιτος Νίκωνος Χολ(αργεύς)
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλω(νίου) Χολ(αργεύς)
Ὀνήσιμος) Ἰφιστιάδης
Ἁδριανίδος
Αἴλ(ιος) Γλύκων Ἰτ[α]ῖος
Φ[ι]λ[ά]γγυρος) Ἰταῖος
Ἀξιόπιστος) Βησαιεύς πρ(εσβύτερος)
Ἀξιόπιστος) Βησ(αιεύς) νε(ώτερος)
Θεογένης Εὐπόρου Ἀφιδ(ναῖος)
Ἀπολλώνιος) Ἀντινο(εύς)
Ἀττικὸς) Οἰναῖος
Οἰνείδος
Κλ(αύδιος) Φαῦστος Πτελ(εάσιος)
Γύμνιτος Χρυσάν[θου Ἐπικη]φί(σιος)
Σωκράτης Βίωνος Ἀχ[αρνεύς]
Κεκροπίδος
Δημοσθένης Διον[υ]σίου | Μελ(ιτεύς)
Σωκράτης Ἐπιγό[ν]ου
Φιλουμενὸς Τρο[φί]μου
Θεοδόσιος)
Κλ(αύδιος) Λίγυρος
[Ἐ]πάγαθος . . . . . ω . Πι[θ(εύς)]
. . . . . εύς

Duae reliquae columnae peregrinorum (ἐπεγγράφων) nomina continebant, ex quibus haec supersunt:

[. . . . Ἀφρ]οδεισίου
[Ἀ]φροδ[εί]σιος)
Ἀττικό[ς)]
Φειτος) (?)
Μεγιστόδωρος Ἀντι.
Ἀγαθᾶς [)]
Εὔοδο[ς] Ζωσίμου

. . . . επα . . .
Πάμφιλος)
Διονύσιος [Ὀ]νησίμου
Ἐπαφρόδειτος Δημητρί(ου)
Ζώσιμος Ὀνησίμου
Σύμφορος Συμμάχου
Σεραπίων Δωσιθέου
Ζώσιμος Ἰσιδότου
Ἡδύλος Σεραπίωνος

Ἀπολ[λ]ώνιος Ἀσκλη(πιάδου)
Προσδόκιμος)
Εὔφ[η]μος Δημητρίου
Ἐπ[ίκτ]ητος Ἀσκληπιά(δου)
Εὐ[φρ]όσυνος)
....εὺς Ἀπολλοδώρου
[Εὔκα]ρπος Ὑγείνου
.....ς Ἀγαθοδώ(ρ)ου
.....όδοτος
.....λης Θεογένους
....ων)
[Τ]ρύφων Ζωσίμου
Σύμφορος Ἀττάλου
Ὄλυμπος Τέρπνου
Ἀττικὸς Ἔρωτος
Ποσῆς Ἀφροδεισίου
Ἰούλ(ιος) Ἀντέρως
Διονύσιος Σωσάνδρου
Ἑλβίδιος Μάξιμος
Ἀγαθ(ο)ς Διονυσοδώρου
Τιμόθεος Ἀντιγένους
Διονύσιος Εὐνόμου
Σωζομενὸς Θάλλου
Ἀθηνίων)
Ἱέρων Ἑρμείου
Ἄγνος Δημᾶ
.....μαχος)

Εὔοδος Θεοφίλου
Ἀντώ(νιος) Ἡρακλείδης
Μύρων Ἰσιδότου
Εὔκαρπος Γραφικοῦ
Ἀρτεμίδωρος Θεοφρά(στου)
Κάλλιστος Ἐπιγένους
Διονύσιος Κάρπου

ὑποσωφρονισταί
Ἀσκληπιάδης Τροφίμου | Μαραθ(ώνιος)
Ἀπολλώνιος) Ἀζη(νιεύς)

Huius tituli annus *septimus* Abascanti paedotribae 144/5 (aut 143/4) p. Chr. est, id quod Dumontium fugit. In herma n. 740 undecim eius anni ephebi inscripti sunt; ex his quinque (Niceratus Pamphili f. Phlyensis, P. Herennius Leonteus Azeniensis, Eudemus Aphrodisii f. Phylasius, Claudius Damasias Phlyensis, Laberius Hymettus Butades) hic redeunt, sexti (Epigoni Eucarpi f. Gargettii) nomen magna cum probabilitate supplevi col. I v. 42. Quinque reliqui ad Aegeida, Pandionida, Hippothontida, Aeantida pertinent, quarum tribuum laterculi hic non exstant.

1114 *a* Athenis lapis inaedificatus fuit in domo prope ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Exscripsit Bröndsted, cuius ex diariis edidit L. Ussing *Graeske og Latinske Indskrifter*, Hauniae 1854 p. 24 n. 3 (G. Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta praef. p. XX n. 943 *a*).

ΝΕΙΚΗCΑCΠΟΛΕΜΑΡ
ΧΟCΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗCΕΥΦΕ
ΜΟΥΛΑΜΠΑΔΕΘΗΚΕΘΕ
ΟΙCΤΟΙCΙΝΕΝΙCΤΑΔΙΟΙC

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΑΒΑCΚΑΝΤΟ.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Εὐφ[ή]μου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[υ].

Deos Mercurium et Herculem (n. 123) esse monuit Kaibel. Quattuor eiusdem anni, qui est decimus Abascanti (147/8 aut 146/7 p. Chr.), titulos habes n. 741. 1114. 1115. 1116.

P. 333 n. 1133. In lemmate post vocabula *'nonnulla menda typographorum emendavit vol. II p. 187'* adde *'et vol. IV p. 95'*.

P. 354 n. 1145 col. I v. 21 nomen sexti sophronistae Μηνόδωρος Ἐπαφροδείτου Ἀλαι(εύς) typothetae errore excidit.

P. 429 n. 1199. In infima parte tabulae inter fragmenta *e* et *f* hoc (*i*), item apud S. Demetrium Κατηφόρη a Koehlero exscriptum, addendum est:

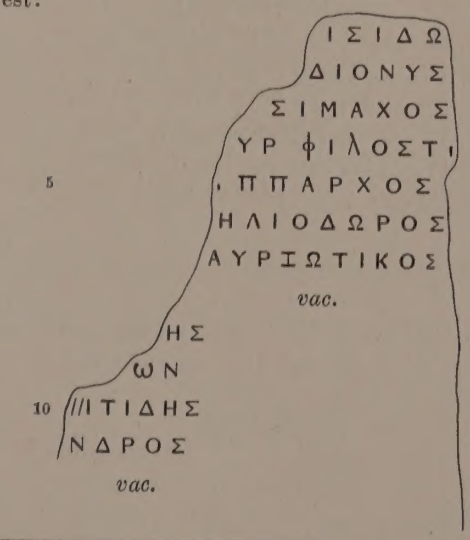

1206 *a* Fragmentum inventum apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,012. Exscripsit F. de Duhn.

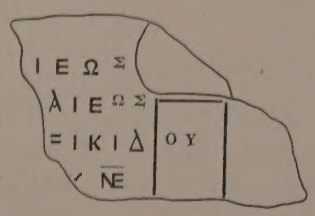

Demoticorum reliquiae ....ιέως, ...αιέως, [Βερεν]εικίδου cum genetivum casum habeant, ad initium catalogi ephebici, ubi archon eponymus, cosmeta, paedotriba recensebantur, referenda videntur. V. 4 item genetivus casus [.....ο]υ νε(ωτέρου) fuisse videtur.

1210 *a* Columnae lapidis Pentelici angulus dexter superior. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 398 n. CVI.

/////// Ο Σ
/////// Ο Υ
/////// Ο Υ *'partie décorative'*
/////// Ο Υ
5 ////////ΙΙΑΥΤΟΥΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
/////////ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΜΟΥΝΙΧΙΩ
/////// ΜΗΣΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕ
////////ΕΡΜΕΙΑΣΣΩΤΟΥ
////////ΝΚΟΣΜΗΤΗΝ/////////

[Τοῦ ἐπὶ ἄρχοντ]ος | . . . . . ου | [τοῦ . . . . . .]ου | . . . . . ου (demoticum) | [ἐνι]αυτοῦ, κοσμητεύοντος | [τοῦ δεῖνος, ὁ δεῖνα] γυμνασιαρχήσας Μουνιχιῶ|[να, τοὺς συνεφήβους τι]μήσας ἀνέγραψε. | . . . . Ἑρμείας Σώτου. | [. . . . τὸ]ν κοσμητήν. Supplementa (praeter Μουνιχιῶ[να v. 6 et τὸ]ν v. 9) mea sunt.

1217 *a* Fragmentum marmoris Pentelici, in Theseo. Edidit Lebas Attique 517 *bis*. Exscripsit Koehler.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧϹ
ΩΝΑΧΡΥΣΟΓΟ
Α ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΙΩΝΑΔΙΟΝΥΣ
5 ϽΚΩΞΜΗΤ
ϽΚΟΣΜΗ
ΝΑ

γυμνασίαρχο[ι]
[Βοηδρομι]ῶνα· Χρυσόγο[νος . . . . .]
[Πυανοψιῶν]α· Διονύσιος)
[Μαιμακτηρ]ιῶνα· Διονυσ . . . . . .
5 [Ποσειδεῶνα]· ὁ κοσμητ[ὴς . . . .]
[Γαμηλιῶνα]· ὁ κοσμη[τὴς . . . . .]
[Ἀνθεστηριῶ]να· [ὁ δεῖνα]

1225 *a* Lapis exstat Hauniae in collectione antiquitatum; ed. L. Ussing *Graeske og Latinske Indskrifter*, Hauniae 1854 p. 7 n. 4.

	[Πτολεμαΐδος]
ΝΙ	. . . . .
ΝΙΚΟ	Νι[κ . . . . . .]
ΤΡΟΦΙΙ	Νικο . . . . .
ΛΑΒΕΑΤΗ	Τρόφι[μος . . . . . .]
5 ΤΡΟΦΙΜΟ	Λαβεατ . . . . .
ΝΕΩΝΝΙΚ	Τρόφιμο[ς . . . . . .]
ΛΚΑΜ	Νέων Νικ . . . . .
	Ἀκαμ[αντίδος]
ΛΕΩΝΙΔΗ∠	Λεωνίδης . . . . .
ϽΣΕΙΔΩΝ	[Π]οσειδών[ιος . . . . . .]
10 ΛΡΙΑΝΙ	[Ἁ]δριανί[δος]
	. . . . .

Supplementa Ussingii sunt, praeter v. 10, ubi is Hadrianidis tribus nomen non agnovit.

1226 *a* Fragmentum marmoris, ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΦΙΛΙ
ΑΙΞΩΣΙΜ
ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΝΔΙΟΦΑΝΤΟΥ
5 ΑΔΡΙΑΝΙΔ
ΙΝΙΟΣΚΕ

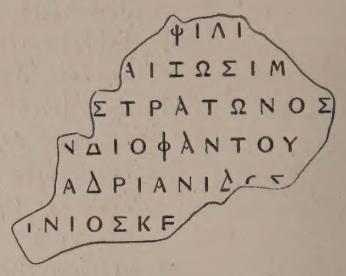

. . . . . Φιλι . . . .
[. . . . ὁ κ]αὶ Ζώσιμ[ος]
. . . . . Στράτωνος
[. . . . . ω]ν Διοφάντου
5 Ἁδριανίδος
. . . . ίνιος Κε . . . . . .

1255 *a* Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici, crassae 0,10, a dextra (ubi exstat margo latus 0,07) integra, a reliquis partibus mutila. *A* ad superiorem, *B* ad inferiorem tabulae partem pertinere videtur. *A* ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 399 n. CVIII, *B* idem p. 400 n. CIX. Litterarum formas ΑΕϹΩ esse testatur Dumont.

A

	. . . . .	. . . νιος
	ιπος	Ὠρίων
	Ἑρμείας	Εὐτύχης
. . . . . ος	Πολυκλῆς	Ἔρως
5 . . νεικος	Εὔκαρπος	Δῶρος
. . χιανός	Παρθενόπαι(ος)	Ἐπίκτητος
Θεόφραστος	Πολυδεύκης	Ζωσιμᾶς
Πρωτόκτητος	Ἐπαφρόδειτος	Εὐφρόσυνος
Ὀνήσιμος	Φιλουμενός	Παιανιεύς
10 Διονύσιος	Ἀχαϊκός	Διονύσιος
Ἀγαθοκλῆς	Ἀττικός	Ἀλυπιαν(ός)
Εὔοδος	Εὔπορος	
Φιλότεχνος	Ἀχιλλεύς	
Εὔθυμος	Νεικόμαχος	
15 Εὐτυχιανός	Εὐτυχᾶς	
Ῥουφεῖνος	Ἐλπίνεικος	
Λούκιος	Θησεύς (?)	
Ἀτείμητος	Φιλάδελφος	
Ἀπολλώνιος	Τελεσφόρος	
20 [Ἀ]θηνίων	Ζώπυρος	
. . ιανός	Φιλάδελφος	
. . . τος	Προσδόκιμος	
. . δειτος	Ἀντιωχιανός	
	[. . Ἵλα]ρος	
25	. . ανης	
	. . νος	
	. . ς	

B

	. . . . .
. . . ιχος	Νείκων
. . . ς	Λεύκιος
. . . τις	Ἑρμῆς
5 . . . ιμος	[Λε]ωνίδης

	...σίδης	Εἰσίδοτος
	//////////	Εὐέλπιστος
	...νος	Νυμφικός
	....ουμενος	Ἐπιφάνης
10	...λης	Δῶρος
	...σιμος	Ἑρμείας
	...ρ.	Δ..ων
	...ρπας	Ἑρμείας
	..ρος	Ἀπολλώνιος
15	...ος	Δείφιλος
	..τος	Θεόδωρος
	..ρος	Ποσειδώνιος
	...ος	Ὄλυμπος
		Φλάβιος
20		Χρυσέρως
		Ἀπολλώνιος
		Ζώσιμος
		Πυθικός
		Ἀθήναιος
25		....υχος
		[Ἀφ]ροδείσιος
		.....ιοχος
		....ιστος

1255 *b* Fragmentum tabulae crassae 0,04, a dextra integrum, a reliquis partibus mutilum. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 408 n. CXX.

....ενου Παλλ(ηνεύς)
[ὁπλομά]χος
.....ιος Βερνεικίδης
[ὑπογραμ]ματεύς· Φλ. Ἀν...
[δ]ιδάσκαλος
.....άδης) Φλυεύς
ἔφηβοι
[Ἐ]πήρατος Ἑρμείου
[Ν]υμφικὸς Μητροδώ(ρου)
[Ὀν]ήσιμος Εὐγάμου
[Ἀρτ]έμων (?) Ἐπιτυγχάνοντος
..τελος Σωτηρίχου
[Εὐ]σχήμων Κελάδου
Πασει.. Ἡμέρου (?)
....ιος Πρείμου
....ιος Σωτηρίχου
...φορος
....κου
....ος Στεφάνου
...ερωτο[ς].

Ligne 4 je crois lire ΦΛ'ΑΝΟΙΛ////; *ligne 6* ΛΛΗC. *Le marbre est très-endommagé'* Dumont. Initia versuum 8. 12. 13 (ubi Dumont. Σχήμων sine lacunae indicio) supplevi, reliqua supplementa Dumontii sunt.

1267 *a* Fragmentum marmoris Hymettii undique mutilatum, in turri Andronici. Ed. Lebas Attique 586. Exscripsit Koehler.

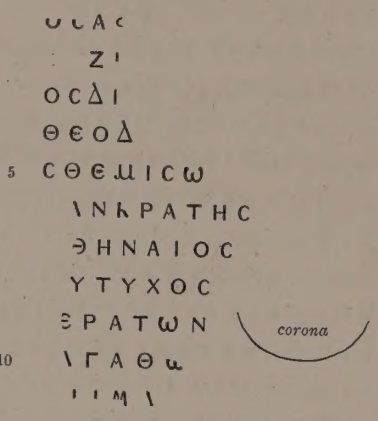

.....ος Ἀφ[ροδισίου (?)
Ζη.....
.....ος Δι.....
..... Θεοδ....
.....ς Θεμίσω[νος]
[Π]ανκράτης
[Ἀ]θήναιος
[Ε]ὔτυχος
Ἐράτων
Ἀγάθω[ν]
...μ...

1280 *a* Herma lapidis Pentelici, a. 1,38, l. 0,20, cr. 0,17, cum capite adulescentis imberbis, inventus in Piraeeo *κατὰ τὴν συνοικίαν* 'Υδραϊκά', unde emtus ab societate archaeologica pervenit in Barbaceum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 428. Exscripsit F. de Duhn.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Κλαυδίου | Φωκᾶ Μαραθωνίου ὁ ὑ|μνητὴς τῆς Εὐπορίας Θ[ε]|ᾶς Βελήλας καὶ τῶν περὶ | αὐτὴν Θεῶν Πόπλιος) | Φυλάσιος τειμήσας τοὺ[ς] | ὀργεώνας καὶ ἀνκων[ο]φόρους καὶ τὰς ἱερείας ἀν[έ]|γραψεν.
ἱερεύς διὰ βίου· | Ἔρως Σμαράγδου Ἀραφήνιο[ς]
ἱέρεια ἡ περιρ[ά]πτρια· Νεικο|στράτη Ἐπικτήτου ἐξ Ἀχ[αρ]|νέων
πατ[ὴ]ρ ὀργε[ωνι]|κῆς συνόδου· Εὔπορο[ς)] | Πειραιεύς
ἵππος· Χρυ[σέ]|ρως
ἐπιθέτης· Μηνόφι|λος) Μελιτεύς
ὀργεῶναι
Ἑρμέρως Ἀσμένου Γαργή(ττιος)
Ἀγήσανδρος Φίλωνος Δαιδα(λίδης)
Νεικηφόρος Μηνοδώρου Σουνι(εύς)
Κάλλιστος Εὐπόρου Τρινε(μεεύς)
Δαιμιανὸς Δαμᾶ Ἀχαρνεύς
Εὐφρόσυνος Φίλωνος Δαιδαλ(ίδης)
Παιδέρως Ἔρωτος Ἀραφήνιο[ς]
Πρειμιγένης) Γαργήττιος
Ὑάκινθος Εὐτυχίδου νε(ώτερος?)
Μηνόφιλος) Μελιτε(ύς)
Πρεῖμος Καλλίστου
Διονύσιος) Εὐπυρίδη[ς]

Βάκχις Εὐτυχίδου
Ἐπαφρόδειτος Μειλήσιος
Ζώσιμος)
Εὐφραντᾶς Εὐτυχίδου
Διονύσιος, Θεόκοσμος
Εὐτυχᾶς

ἱέρειαι αἱ πρὸς ἑνι|αυτὸν ἀναλώματα | ποιήσασαι μεγάλα
Ἀπολλωνία Ζωτίμου | ἐκ Βησαιέων
Εὐφροσύνη Φίλωνος | ἐκ Δαιδαλιδῶν
Μαρθείνη Κορνηλιανο[ῦ] | ἐξ Οἴου
Ἀρέτουσα Κίττου | ἐξ Αἰθαλιδῶν
Νείκη Ἀττικοῦ ἐκ Παι|ανιέων
Γλύκη Ἑρμέρωτος | ἐκ Γαργηττίων
Κορνηλία Κλεονείκη | ἐκ Μαραθωνίων

Νεικομὼ Μαρκιανοῦ | ἐκ Παιανιέων
Ὑψίστη Φίλωνος | ἐκ Δαιδαλιδῶν
Γλυκέρα Ἀθηναίου | ἐκ Λαμπτρέων, | ἱερασαμένη τὸ β' |
ἐπὶ ταῖς αὐταῖς φιλοτειμ(ίαις)
Εὔπλοια Εὐπορίστου | ἐξ Ἀθμονέων
Ζωσάριον Ῥόδωνος | ἐξ Στειριέων
Μεσσία Δημητρία Κογνί|του ἐκ Πραστιέων
ἱέρεια Ὀραίας διὰ βίου
Τυχαρὼ Φίλωνος | ἐκ Δαιδαλιδῶν
στεφανηφόρος
Ματρώνα
ἱέρεια Ἀφροδείτης
Νείκη Μηνοφίλου | ἐκ Μελιτέων
ἱέρεια Συρίας Θεοῦ
Ἑρμαῖς Εὐτύχους.

In fronte:

a

ΑΓΑΘΗ ☿ ΤΥΧΗ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΛΑΥΔΙ>ΟΥ
ΦΩΚΑΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ<Ο<Υ
ΜΝΗΤΗΣΤΗΣΕΥΠΟΡΙΑΣΘΣ///
ΑΣΒΕΛΗΛΑΣΚΑΙΤΩΝΠΕΡΙ///
ΑΥΤΗΝΘΕΩΝΠΟΠΛΙΟΣ)
ΦΥΛΑΣΙΟΣΤΕΙΜΗΣΑΣΤΟΥ/////
ΟΡΓΕΩΝΑΣΚΑΙΑΝΚΩΝΣ////
ΦΟΡΟΥΣΚΑΙΤΑΣΙΕΡΕΙΑΣΑΝ//
ΓΡΑΨΕΝ☿ΙΕΡΕΥΣΑΙΑΒΙΟΥ
ΕΡΩΣΣΜΑΡΑΓΔΟΥΑΡΑΦΗΝΙΣ///
ΙΕΡΕΙΑΗΠΕΡΙΡ///ΠΤΡΙΑΝΕΙΚΟ
ΣΤΡΑΤΗΕΠΙΚΤΗΤΟΥΕΞΑ>//////////
ΝΕΩΝ☿ΠΑΤΙΠΡΟΡΓΕ<//////////////
ΚΗΣ,ΣΥΝΟΔΟΥΕΥΠΟΡΟ//////////////
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ☿ΙΠΠΟΣΧΡΥ<////////
ΡΩΣΕΠΙΘΕΤΗΣΜΗΝΟΦΙ
ΛΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ<ΟΡΓΕΩΝΑΙ
ΕΡΜΕΡΩΣΑΣΜΕΝΟΥ<ΓΑΡΓΗ/////
ΑΓΗΣΑΝΔΡΟΣΦΙΛΩΝΟΣΔΑΙΔ,///
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΣΟΥ[N]
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΕΥΠΟΡΟΥΤΡΙΝΕ<
ΔΑΜΙΑΝΟΣΔΑΜΑΛΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΦΙΛΩΝΟΣΔΑΙΔΑΛ
ΠΑΙΔΕΡΩΣΕΡΩΤΟΣΑΡΑΦΗΝΙ[C]
ΠΡΕΙΜΙΓΕΝΗΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟ[C]
ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΕΥΤΥΧΙΔΟΥΝ
ΜΗΝΟΦΙΛ mem- ΟΣ)ΜΕΛΙΤΕ
ΠΡΕΙΜΟΣ brum ΚΑΛΛΙΣΤ◦Υ
ΔΙΟΝΥΣΙΟ Σ)ΕΥΠΥΡΙΔ[H]//
ΒΑΚΧΙΣΕΥΤΥ ΧΙΔΟΥ<
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΜΕΙΛΗΣΙΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ>
ΕΥΦΡΑΝΤΑΣ ☿ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΘΕΟΚΟΣΜΟΣ
ΕΥΤΥΧΑΣ)

In latere:

b

ΙΕΡΕΙΑΙΑΙΠΡΟΣΕΝΕΙ
ΑΥΤΟΝΑΝΑΛΩΜΑΤΑ
ΠΟΙΗΣΑΣΑΙΜΕΓΑΛΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΖΩΣΙΜΟΥ
ΕΚΒΗΣΑΙΕΩΝ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΦΙΛΩΝΟΣ
ΕΚΔΑΙΔΑΛΙΔΩΝ
ΜΑΡΘΕΙΝΗΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟ
ΕΞΟΙΟΥ
ΑΡΕΣΚΟΥΣΑΚΙΤΤΟΥ
ΕΞΑΙΘΑΛΙΔΩΝ
ΝΕΙΚΗΑΤΤΙΚΟΥΕΚΠΑΙ
ΑΝΙΕΩΝ
ΓΛΥΚΗΕΡΜΕΡΩΤΟΣ
ΕΚΓΑΡΓΗΤΤΙΩΝ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΚΛΕΟΝΕΙΚΗ
ΕΚΜΑΡΑΘΩΝΙΩΝ
ΝΕΙΚΟΜΩΜΑΡΚΙΑΝΟΥ
ΕΚΠΑΙΑΝΙΕΩΝ
ΥΨΙΣΤΗΦΙΛΩΝΟΣ
ΕΚΔΑΙΔΑΛΙΔΩΝ
ΓΛΥΚΕΡΑΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΕΚΛΑΜΠΤΡΕΩΝ
ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΗΤΟ·Β·
ΕΠΙΤΑΙΣΑΥΤΑΙΣΦΙΛΟΤΕΙΜ
ΕΥΠΛΟΙΑΕΥΠΟΡΙΣΤΟΥ
ΕΞΑΘΜΟΝΕΩΝ
ΖΩΣΑΡΙΟΝΡΟΔΩΝΟΣ
ΕΞΣΤΕΙΡΙΕΩΝ
ΜΕΣΣΙΑΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟ[N]
ΤΟΥ ΕΚΠΡΑΣΙΕΩΝ
ΙΕΡΕΙΑΟΡΑΙΑΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΤΥΧΑΡΩΦΙΛΩΝΟΣ
ΕΚΔΑΙΔΑΛΙΔΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ
ΜΑΤΡΩΝΑ
ΙΕΡΕΙΑΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣ
ΝΕΙΚΗΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΕΚΜΕΛΙΤΕΩΝ☿
ΙΕΡΕΙΑΣΥΡΙΑΣΘΕΟΥ
ΕΡΜΑΙΣΕΥΤΥΧΟΥΣ

Quum satis multa ex his nominibus redeant in aliis titulis quorum de aetate constat, etiam ipsius tempus satis accurate definiri licet. Aliquo ex primis tertii post Christum natum saeculi annis compositus est. Claudius Phocas Marathonius, qui hic archon eponymus est, ephebus fuerat inter annos 185 et 191 p. Chr. (n. 1145). Nam eundem hominem esse eo comprobatur, quod una cum eo ephebus recensetur in Aegeide Ἑρμέρως Ἀ[σμένου Γαργήττιος], qui hic item redit inter orgeonas (Glyce sacerdos annua (*b* v. 14) maioris illius Hermerotis Asmeni f. Gargettii, qui anno 139 p. Chr. (n. 1023) prytanis Aegeidis fuerat, filia, minoris, quem hic habemus, amita fuit). Porro Philo Eleusinii f. Daedalida ephebus fuit anno 156 p. Chr. (n. 1121). Huius hominis quinque hic habemus liberos, Agesandrum et Euphrosynum filios inter orgeonas, Euphrosynen, Hypsisten, Tycharo filias inter sacerdotes. Qua in re id etiam observandum est, ex recensu sacerdotum annuarum (*b* v. 4—34), qui sine dubio ordine chronologico compositus est, apparere Euphrosynen iam tertio decimo ante hunc titulum erectum anno hoc sacerdotium gessisse. Denique Rhodo Stiriensis, cuius filia Zosarion tertio ante h. t. anno sacerdos fuit, ipse inter ephebos recensetur 171 p. Chr. (n. 1132). Quibus omnibus demonstratur, anno 200 p. Chr. hunc titulum non esse antiquiorem. Sed ne recentior quidem multis annis esse potest. Namque Eros Smaragdi f. Araphenius, qui hic sacerdos perpetuus est, ephebus fuit 151 p. Chr. (n. 1120); eum cum hic titulus incideretur iam senem fuisse sane inde apparet quod ipsius filius inter orgeonas est (*a* v. 25); sed cum fere anno 133 p. Chr. natus fuerit, certe initio saeculi tertii decessisse existimandus est. Menophilus Menophili f. Melitensis, qui hic ἐπιθέτης est, et Demetrius Corneliani f. ἐξ Οἴου, cuius soror Marthine duodecimo ante anno sacerdos fuerat (*b* v. 8), inter ephebos recensentur n. 1138 (inter annos 174 et 177 p. Chr.).

A Kumanudis lectione non recessi nisi *b* v. 30, ubi is Κοΐντου habet. Sed Κογνίτου legendum esse apparet ex Duhnii apographo, et eo confirmatur quod n. 1192 Ζώσιμος Κογνίτου et Κόγνιτος) ephebi in Pandionide (ad quam Prasienses pertinent) recensentur. De sacris ad quae hic titulus pertinet disserere non huius loci est.

1280 *b* '*Flach gerundetes Bruchstück. Gröfste Buchstabenhöhe 0,01, kleinste 0,006*'. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

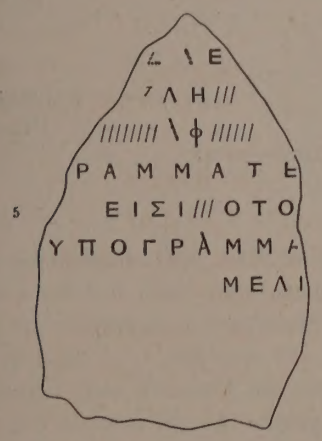

Versuum 1—3 reliquiae obscurae; deinde sequebatur:

[γ]ραμματε[ύς· ὁ δεῖνα]
Εἰσ[ιὸ]ότο[υ τοῦ δεῖνος δήμου]
ὑπογραμμα[τεύς· ὁ δεῖνα]
Μελι[τεύς]

1280 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,011. Exscripsit F. de Duhn.

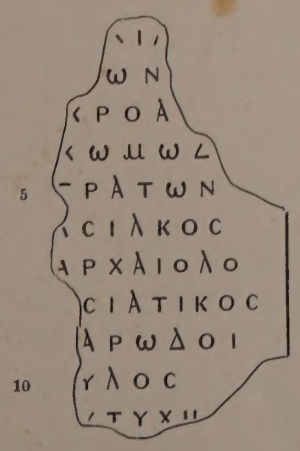

. . . . . ι . . . . .
. . ων . . . . .
[ἀ]ρροά[ματα]
κωμῳδ[οί]
[Σ]τράτων
[Β]ασιλ(ι)κός (?)
. . ἀρχαιολο . . .
[Ἀ]σιατικός
[κιθ]αρῳδοί
. . . ύλος
[Ε]ὐτύχη[ς]

Versus 7 reliquiae quid sibi velint non perspicio; nam neque haec ad nomen proprium pertinere possunt, neque nomini appellativo ἀρχαιολό[γος] hic locus est.

1280 *d* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,011. Exscripsit F. de Duhn.

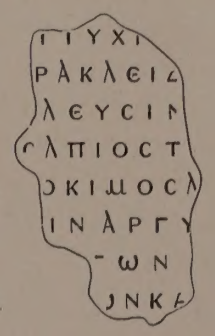

[Εὐτ]υχ. . . .
[Ἡ]ρακλείδ[ης]
[Ἐ]λευσίν[ιος]
[Ο]ὔλπιος Τ . . .
[Δ]όκιμος . . . .
[Φ]ι[λ]άργυ[ρος (?)]
. . . . . των
[. . . . ω]ν Κα . . . . .

Magna similitudo huic fragmento est cum titulo antecedente, ita ut eiusdem lapidis esse videatur.

1280 *e* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

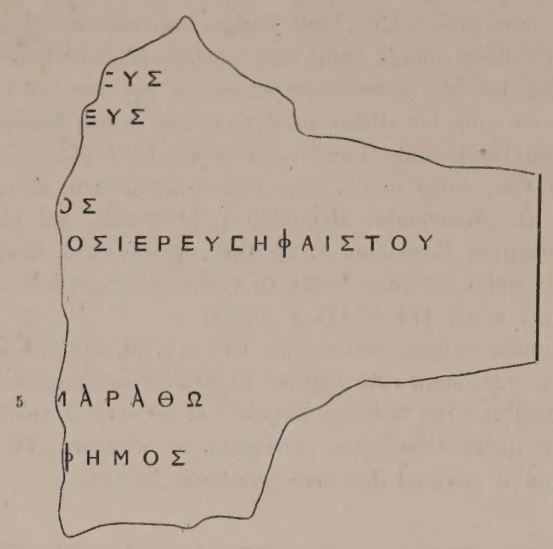

V. 1 ...εύς, v. 2 ....εύς, v. 3 ....ος, v. 4 ....ος ἱερεὺς Ἡφαίστου, v. 5 Μαραθώ(νιος), v. 6 [Εὔ]φημος.

1281 *a* Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici, crassa 0,045. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 405 n. CXVII.

A

...νεικος
.λιππος) Ἀλ-
.....ολβανός
[Αὐ]ρ. Διονυσόδωρο[ς]
Αὐρ. Κάλλιστος)
Αὐρ. Ἀσκληπιάδης
Αὐρ. Ἡρώδης
Ἑρμείας Εὐτυ-
Αὐρ. Ἀρτεμᾶς Ἀπο-
.....ιτος Ἐπιεικίδαι
.....ος Στέφανος)
[Παμβ]ωτάδαι
[Ἀλέ]ξανδρος
[Ἀν]τινοεῖς
Ἀφροδίων (?)
Αὐρ. Τελεσφόρος
Αὐρ. Ὕμνος)
Ἰταῖοι
Αὐρ. Λυσίας
Οἰνεΐδος
Φυλάσιοι
Οὐεν. Ζωΐλος
Οὐεν. Νεικοκράτης
Αὐρ. Καλλίστρατος)
Ἀχαρνεῖς
Αὐρ. Πυθαγόρας)
Αὐρ. Νεμέσιος Πυθαγόρου
Πρειμιγένης Νεικίου
Αὐρ. Μύρισμος
Αὐρ. Μακαρε[ύς]
Λουσ[ιεῖς]
Ἱπποθοωντί[δος]
Πειραιεῖς
Αὐρ. Ἀξίοχος Ἀξιο-
Αὐρ. Μᾶρκος Μαρ-
Αὐρ. Φιλοκράτης
Ἐπάγαθος Στρα-
Αὐρ. Τρύφων)
Μάξιμος Τρυ-
Αὐρ. Διονύσιος
Αὐρ. Εὐτύχης
Ἀζηνιεῖς
Λεύκιος Λεωκ.
Χρύσιππος Λε...
Ἐλευσείνιοι
Αὐρ. Εὐφρόσυνο[ς]
Αἰαντίδος
Μαραθ[ώνιοι]
Δο.....

B

Αὐρ. .....
Αὐρ. Ἀφ[ιανός (?)]
Δομ. Λυκο.....
Ἀντιοχίδος
Παλληνεῖς
Ἀρτέμων Ἀρίστωνος
..ιος Ἀρίστων)
Καλλικράτης Χρησ-
Ἐργαδεῖς
.....

Quod de titulorum n. 1280. 1281 dispositione a catalogis ephebicis huius aetatis plane aliena dixi, etiam in hunc quadrat; suo iure igitur Dumontius adnotat: '*Remarquez la disposition des démotiques. Ce catalogue pourrait ne pas être éphébique*'. *A* col. I v. 22. 23, *B* v. 2 supplevi. Reliqua supplementa Dumontii sunt. Anno 212 p. Chr. utique recentior est titulus propter Aurelii nominis frequentiam. Si Ventidii Zoïlus et Nicocrates iidem sunt, quos n. 1198 ephebos habemus, medio saeculo tertio non antiquior est.

Formis Academicis (G. Vogt).

Cuneus medius.

Ordo II.

303 Η ΙΑΝΟC

Ordo XI.

304 ΚΟΛΛΥ

Cuneus primus sinister.

a b *Ordo XIV.* c d

305 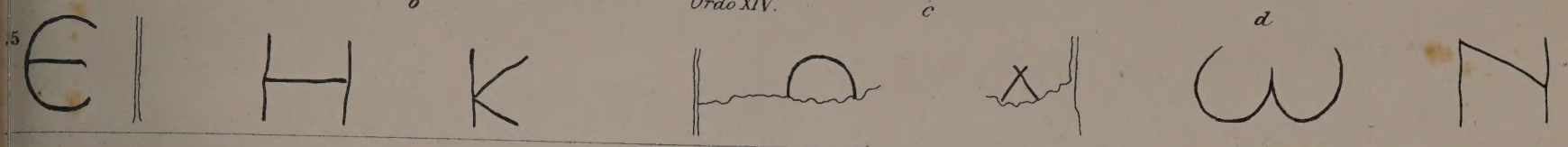

Ordo VII.

306 ΛΕΩC

Ordo XI.

307 ΛΙΘΟΚΩΠΩΝ

Ordo XV.

308 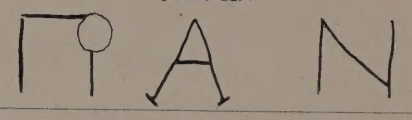

Praetera relliquiae parvulae exstant ord. XV a: Ν, *b:* Π *: ord XVII :*

Cuneus alter sinister.

a *Ordo III.* b *Ordo IV.*

309 ΗΜΟΝΟC ΛΙ

310 ΑΤΤΙΚ

Cuneus tertius sinister.

Ordo III.

311 ΝΓ ΑΙΟΥ

Cuneus quartus sinister.

Ordo VIII.

312 a 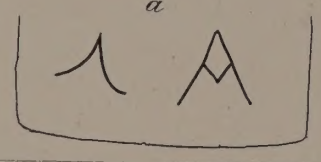 b 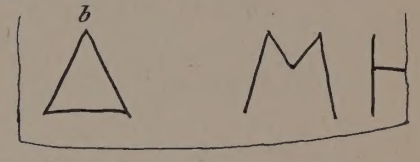

Cuneus primus dexter.

a *Ordo II.*

313 ΙΕΡΕΙΑC ΗΛΙΟΥ Δ

314 b ΙΙΡCΩC ΙΟΝΥCΟΥ

a b *Ordo III.* c

315 ΙΕΡΗF Ε *Basis cum titulo honorario Hadriani. (n. 464.)* ΑΝΕΘΗΚΕΝΤΙΑC

a b *Ordo IV.* c

316 ΙΕΡΗΑC ΕCΤΙ ΦΕΙΛΙΝΟΥ 317 ΚΑΙΛΕΙΒΙΑ CΚΑΙΙΟΥΛΙΑ 316

a b *Ordo V.* c

318 ΕΡCΗΦ ΟΡΟΙC Β ΗΣ ΟΕΜΙΔΟC

a *Ordo VI.* b c

319 ΕΡCΗΦΟΡΟΙ CΒCΙΛΙΘΥΙΑΕΝΑΓ ΡΑ

Ordo VII.

320 a ΥΜΝΗΤΡΙΩΜ b ΥC Α Μ c ΦΗC

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Cuneus primus dexter.

Ord. VIII.

21 a b c d *

ΟΛΒΙΑC ΙΕΡΗΑC ΚΑΘΥΠΟΜΝΗΜ ΤΙC ΚΛΙΚΑ ΤΑΨΗΦΙC ΜΑΙΟΥΛΙΑC ΜΟΝ ΗCΕ ΘΙ

Ordo IX.

Λ ΗΘΥΓ

322 a ΙΕΡCΙΑΣΕΣ b *periit* c ΜΑΙΟΝ

Ordo X.

3 a ΟΛΗΦΟ ΡΟΥ ΑΟΗΗΝΑΣ b c ΟΕΜΙΔΟ d Σ

Ordo XI.

324 a ΦΙ b ΛΙΠ c ΠΗCΜΗ d ΔΗΟΥΘΥΓΑ e ΤΡΟC

Ordo XII.

325 a ΜΕΓΙCΤΗCΚΑ b ΨΗΦΙ

Ordo XV.

328 a ΔΟC b ΤΡΟΒ

Ordo XIII.

326 a ΚΕ b ΦΑΛΗΘΕ c Ν

Ordo XIV.

327 a ΜΕΓΙC ΚΑΤ b ΑΨΗΦΙCΜΑ

Ordo XX.

329 330 a ΔΙΕΡΕΩΣΟΕ b Κ c ΙΟ C

Praeterea fragmenta minima supersunt ord. XXIII: ΠΟC *ord. XXIV:* Ε *et ord. XXV:* Ε

Cuneus alter dexter.

Ordo II.

31 a ΙΕΡΟΦΑΤ ΑΕΞ

Ordo III.

b 332 a ΑΙΡΙΤΙΔΟCΑ ΚΟC

Ordo IV.

b 333 Ι Α ΔΙΩΝΗC ΠΟΝ

Ordo VI.

34 a ΕΡΕΩΣΕ b ΕΑΣΡΩΜΗΣΚΑ c ΙΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣ

In eodem ordine, sed non in ipso sedili, sed potius post id in parte infima eorum Capidum, quibus sedilia ordinis VII constant, haec' scripta sunt:

335 a ΙΗC ΕΙΤΡΑΓΙΑC b ΑΡΤΕΜΙΔ 336 ΟCΟΙΝΑΙΑC c ΔΗΜΗΤΡΟCΑΧ 337

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Cuneus alter dexter.

Ordo VII.

338 Κ Α Ν Η Φ Ο Ρ Ο Ι C Γ Α Π Ο Π Α Λ Λ Α Δ Ι

Ordo VIII.

339 a ΛΦ ΙΤ | b ΚΩΛΙΑΔ | c ΚΑ | 340 d Α ΑΘΗΝΑCΗΕ

Ordo IX.

341 a ΚΑΤΛΨΗΦΙCΜΑ ΛΑΜΙΔΙΟΥ | b Γ | 342 c Α ΗΑC

Ordo X.

342 ΑΙΑ ΑΛΚΙΑC ΨΗΙCΜΑ | ZM

Ordo XI.

343 a ΛΑΔΑΜΗ | b ΑCΤΗCΜ | c Η

Ordo XII.

344 ΛΑΜΙΔΙΟΥ ΤΑ ⊣

Ordo XIII.

345 a ΙC ΡΙΙΑC | b ΚΛΕΑΡΙΣΤ

Ordo XIV.

346 a ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥ | b ⊂

Cuneus tertius dexter.

Ordo II.

347 a CΤΕΦΑ | 348 b ΑΝΚΗΡΡΙΩΝ | c ΝΦΙΛΙΔΙΟΥ

Ordo III.

349 a ΔΙΙΜΙ ΤΡΟ | b ΛΛΟΦΑ ΤΟΥΥΑ

Ordo IV.

350 a ΙΕΡΤΑ | b CΓΗCΘ | c ΕΝΙΔΟC

Ordo V.

351 a ΥΜΝΗΤΡΙΑC | b ΝΥC ΑΤΡΟΦΟΥ | c ΠΕΙΘΡΥC

Ordo VI.

352 a Ο ΜΟΦΡΟΥ | 353 b ΙCΡ | c ΗΑΘΗΝΑΝΘΗ

Ordo VII.

354 ΜΗΤΡΟCΘΕΩΝ

Ordo VIII.

355 a ΔΑΠΩΝ | 356 b ΗΜΗΤ

357 c ΜΟΙΡΩΝ

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Cuneus tertius dexter.

Ordo X.

8 ΜΕΓΙΣΤ [illegible] ΨΗ ΙΣΜΑ

Ordo XI.

359 [illegible]

Ordo XIII.

361 ΙΕΡΗ Α

Ordo XII.

360 ΣΤΡΑΛΑΒΝΙΔΟΣ

Ordo XIV.

362 ΙΟΥ

ΔΙΟΝΥCΟΥ

Ordo XVI.

33 ΕΝΡΑ[illegible]

Ordo XVII.

364 *a* Α Ν *b* Τ Ι Ο *c* [illegible] Ο Υ

Ordo XVIII.

ΟΓ

Cuneus quartus dexter.

Ordo IV.

365 *a* ΙΕ *b* ΡΙΑC ΕC *c* [illegible] *d* [illegible] ΜΑΙΩΝ

Ordo V.

366 *a* Α [illegible] *b* ΕΝΑ [illegible] ΔΑΔΟΦΟΡΟ *c* ΥCΜΠΕΡΑ

Ordo VII.

367 *a* Ι [illegible] ΙΑΙ *b* ΟΥ[illegible]

Ordo VIII.

368 *a* *periit.* *b* [illegible] ΤΡΑΘΗΡΑCΕ *c* ΛΙΜΕΝΙΑC

Ordo IX.

a [illegible] ΡΙΟΙΝΟΗ[illegible] *b* [illegible] ΑΝΔΗΜΟΥΛ *c* [illegible] Η C 370 *d* ΗΒΗC

Ordo X.

371 *a* ΔΕΙΠΝΟΦ[illegible]ΡC *b* *periit* *c* ΕΝΟ ΖΙ

Ordo XI.

32 *a* ΚΟΥΡΟΤΡΟ[illegible]ΟΥ *b* ΕΞΑΓΑΛΑΥΡΟΥ *c* ΔΗΜΗΠΡΟC

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Cuneus quartus dexter.

373 *a* *Ordo XII.* *b* *c*

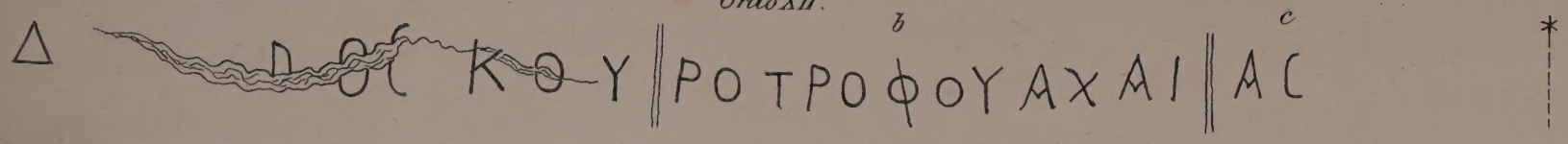

374 *

375 *a* *Ordo XIII.* *b*

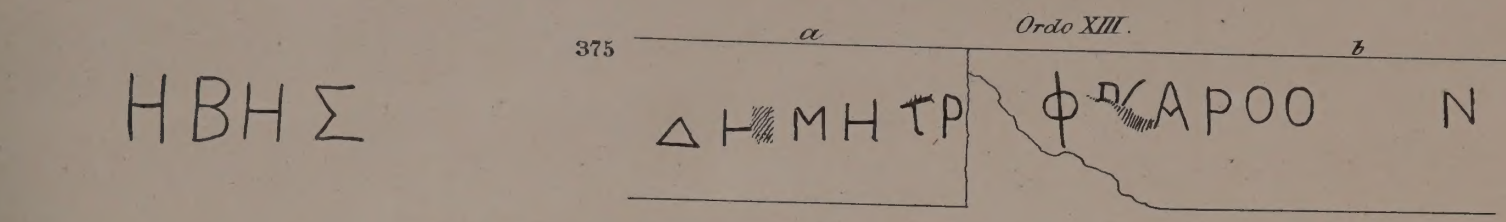

376 *Ordo XIV.* *Ordo XVII.*

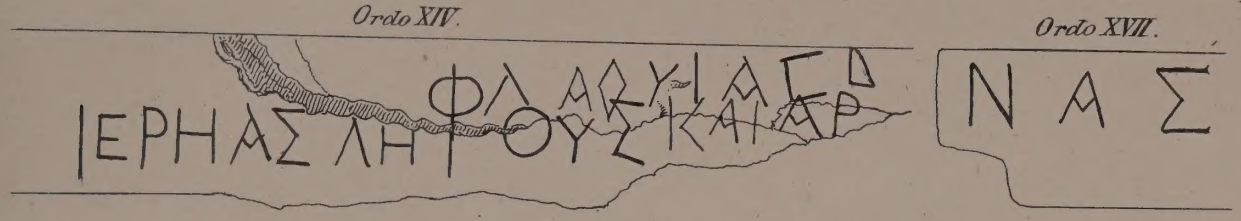

Cuneus quintus dexter.

377 *a* *Ordo II.* *b* *c*

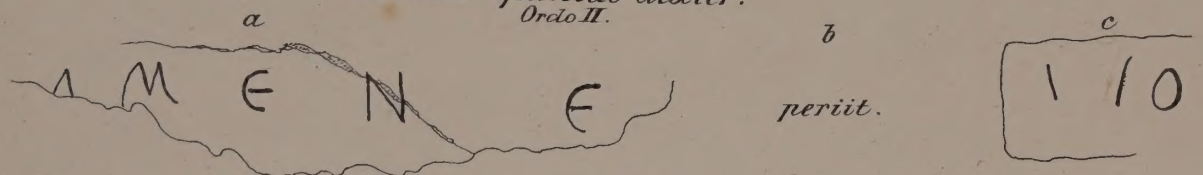

Ordo III.

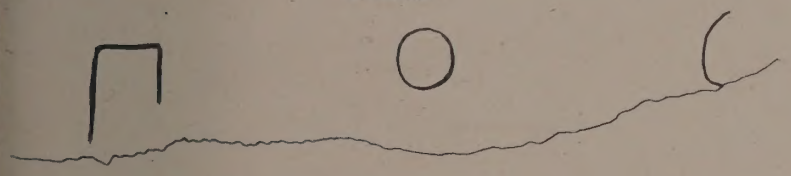

Ordo IV.

378

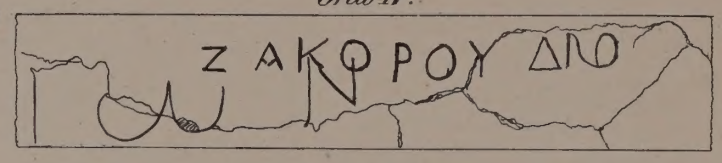

Ordo VI.

379

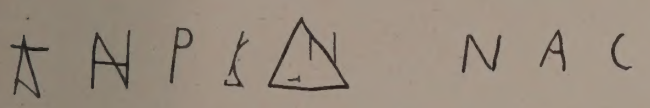

379 *Ordo VII.*

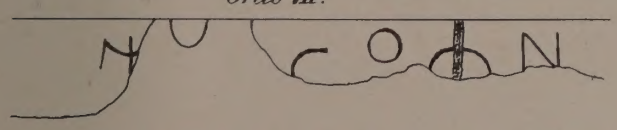

Ordo VIII.

380

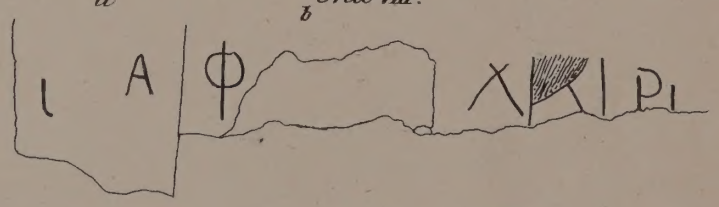

383 *a* *Ordo XIV.* *b*

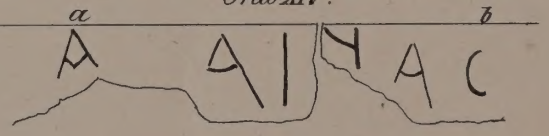

Ordo XI.

382

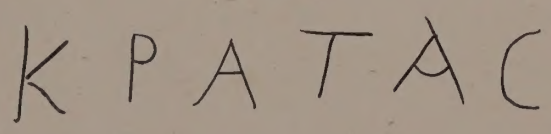

Ordo X.

381

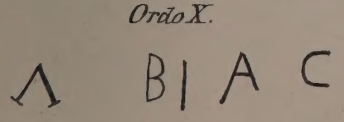

Ordo XV.

383

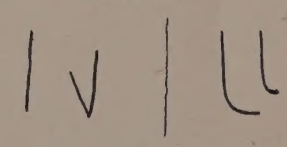

Ordo XVI.

384 *a* *b* *c*

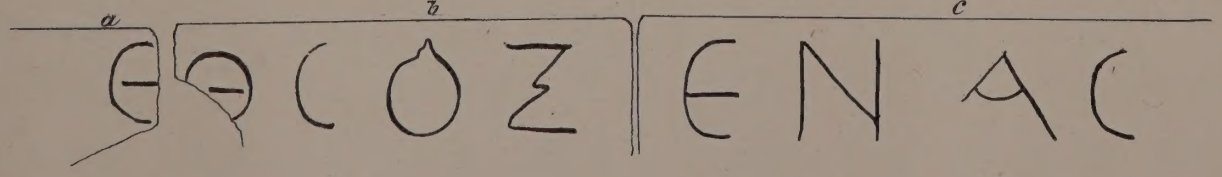

Cuneus sextus dexter.

Ordo II.

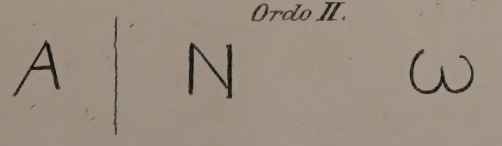

Ordo V.

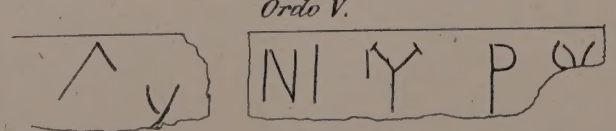

Ordo III.

Ordo IV.

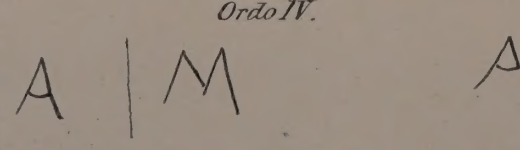

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Duke University Libraries
D00568000J

THIS VOLUME DOES
NOT CIRCULATE